IOANNIS MEVRSI

GLOSSARIVM

Græcobarbarum.

IN QVO

Præter VOCABVLA amplius ter mille sexcenta, OFFICIA atq; DIGNITATES Imperij Constantinop. tam in PALATIO, quàm ECCLESIA aut MILITIA explicantur, & illustrantur.

LVGDVNI BATAVORVM,
Ex Officinâ THOMÆ BASSON.
cIɔ Iɔ. c. x.

ILLVSTRISSIMIS
ORDINIBVS
HOLLANDIÆ
ET
VVESTFRISIÆ,

Patriæ Patribus,

IOANNES MEVRSIVS

Dedico Consecróque.

Illustrissimi Domini,

PRæclarè olim à summo prudentiæ ciuilis præceptore, Cornelio Tacito, dictum est: *Omnium rerum fatalis quidam quasi circus est.* Quæ verba certè veriora sunt, quàm illa quæ apud Sagram quondam efferebantur; & fidem illis adstruunt Historiæ omnes, quæ florem Imperiorum quantumuis maximorum casum mox subsequutum repræsentant. In corpore humano asserunt Medicorum filij optimam quamque valetudinem morbo proximam esse; itidem in illo Imperiorum dicas;& magnitudinis culmen ruinæ limen esse apparet. Vt reliqua prætercam, vnum Roma-

num videamus, quod lento quidem gradu ad summum peruenit, & diu creuerat, vt firmius staret; & certè sustinuit se diutissimè omnium: sed tamen crebrò nutans tandem quoque collapsum est. Inspiciamus interualla, & casus. Primò antiqua illa Imperij Augusti mutata sedes, & Byzantium à Constantino Magno translata; mox facta diuisio, & Oriens Occidensq; diuersis cessere. Oriens primò minutatim concisus in Asiâ, paullatimque discerptus, & à suo corpore auulsus est; mox Palæologis fratribus inter se concertantibus inuitati in Europam Turcæ quicquid illic restabat nonaginta annorum spatio vniuersum sibi subiecerunt. Quod in Occidente habemus, quàm detruncatum est; & quod superest, id profectò antiqui istius Imperij vix vmbra appellari potest. Atque de hoc ipso vtinam nihil delibasset hostis infidelis; qui fatalem etiam periodum suam aliquando habebit, cum vitæ nostræ emendatione ad vindictæ pœnitentiam AEterna illa Bonitas permota pœnas suas ab afflictissimo hoc orbe Christiano reuocabit. Sed ad Orientem reuertar, cuius adeò planissimè imperium omne concidit, vt nihil præter memoriam eius, quàm Historiæ vindicârunt, reliquum habeamus. Sed illæ præter externam quandam formam, & res varijs temporibus gestas, nihil nobis repræsentant;

mihi

mihi verò penitius etiam inquirere libuit, & interiorem eius conſtitutionem: id eſt, quomodo adminiſtratum palatium fuerit, quomodo eccleſia; quæ in pace dignitates togatæ, quæ bello munera ſagata; & quantæ militares copiæ, quod Imperij robur: quis vtrumque tempus neruus ſuſtinuerit, & quæ æraria habuerit, quæ tributa, ac vectigalia. Nec hoc tantùm. Linguæ quoque cum Imperij inclinatione corruptelam obſeruaui, & vocabula μιξοβάρβαρα collegi ſupra ter mille ſexcenta. Et hìc, quod ſtudia ſua oblectare ſimul & juuare poſſit, inuenient Politici, inuenient Theologi politiores, Iureconſulti, Medici, & Hiſtorici. Nouum verò hunc ingenij mei fœtum cùm in publicam lucem producere vellem, & mos antiquus patrocinium quærere juberet, à Vobis abeundum mihi eſſe non exiſtimaui, qui ſummos Vos ſemper Muſarum patronos declaraſtis. Quid enim, vt cæteras Veſtras virtutes tacitus prætercam, Pietatem, Prudentiam, atq; illam inuictam omninò Conſtantiam; an non Panegyrici vel ampliſſimi res eſt, quod inter ipſa harum turbarum initia, cum ſub grauiſſimi belli mole vix ſpiritum trahere credi poteratis, adeò vos non premi aut laborare oſtendiſtis, vt animum quoque ad ſacrâ Muſarum applicaretis, ac veluti in altiſſimâ pace Academiam in hâc vrbe erigeretis, quam verè dicere poſ-

possumus, nulli, quæ vspiam terrarum sit, nominis celebritate, & ingeniorum præstantissimorum gloriâ, concedere quicquam debere. Oculum olim Græciæ Athenas dixerunt veteres: nos Belgij, immò totius orbis literati, hanc vestram prouinciam si dicamus, à vero nihil abeamus. Macti istâ felicitate este, macti magnitudine; quam,

Illustrissimi Domini,

Deum Opt. Max. supplex veneror, vti Vobis perpetuam, Vos autem patriæ communi quàm diutissimè sanos florentesq; conseruet. Lugduni Batauorum, Postrid. Eid. Mart. CIↃ. IↃ. C. X.

AD EOSDEM

In Operis huius commendationem

EPIGRAMMA.

Imperij quondam fratres ſocijque Latini
Libera gens hoſtem nata domare ſumus.
Et nunc noſtra volant victricia ſigna per orbem,
Quà via facta ſolo, qua via facta ſalo.
Hæc bello. at poſitis ciuis non degener armis
Exerit ingenij priſtina ſigna ſui;
Barbariemque domat. Patriæ gaudete Parentes,
Hinc etiam vobis fama decuſque venit.
Poſteritas belli gnaros mirata Batauos,
Mox pretium doctis ponet amica viris.
O Patria, ô Martis domus, & Parmeßidos vndæ,
Multum equidem eſt tantis te ſupereſſe malis.
Hoc quoque non minimum eſt (quis ſperet in aure Bataua?)
Barbariem ciues perdomuiſſe tuos.

PETRVS SCRIVERIVS
ex tempore.

LECTOR.

LECTOR BENIGNE,

HAbe tibi GLOSSARIVM nostrum GRÆCOBARBARVM, cuius merita prædicare non est hujus modestiæ. Pretium illi Candor ponet, & Æquitas. Ego quidem abs te & Posteritate nihil mihi aliud postulo, quàm fauorem dignum conatu meo, & voluntate pronâ in Remp. Literariam. Vides hîc magnam congeriem vocum exoticarum, quas cum externis gentibus decliui Imperio paullatim Græcia admisit. Exoticas autem etiam illas voco, quæ etsi Græcæ quidem sint, tamen aut ipsas, aut earum significationem, antiqua Græcia ignorauit. Ama, si mereor, hoc meum studium; & ad alia pergentem beneuolentiâ tuâ inuita. Quod si feceris, habebis cum Bono Deo proximis nundinis,

CONSTANTINVM PORPHYROGENNETAM *De administrando Imperio, ad* ROMANVM F.

Hunc subsequetur alterum

GLOSSARIVM LATINOBARBARVM.

Istud mox ordine,

LEONIS IMP. *Tactica.*

PALLADII *Historia Lausiaca, cum*

HERACLIDIS *Paradiso.*

CHRO-

Chronicon Constantinop. *è quo suas παρεκβολὰς Codinus concinnauit.*

Constantini Manassis *Annales.*

Nicephorvs Phocas *περὶ παραδρομῆς πολέμου.*

Vides quàm multos tibi parem Auctores, hactenus nunquam editos, & cum tineis blattisque luctantes, quos Obliuioni eripere, & Posteritati vindicare decreui, si Deus vitam mihi dederit, tu fauorem. Illum rogo, vti porrò mihi benedicat, te seruet. Vale, &, quisquis es.

ÆTERNITATEM COGITA.

In CL. V.

IOANNIS MEVRSII IC.

Glossarium.

Ἤθεα καὶ λέξεις αἷς χρήσαιτο πρίν ποτε πᾶσα
Συζῶσ' αὐτονόμῳ Ἑλλὰς ἐλευθερίῃ,
Ἡσύχιος τάδε πάντα καὶ ἄλλοι λεξιγράφοι
Γράψαν ἐνὶ γλαφυρῆς Μνημοσύνης σελίσιν,
Αὐτὰρ ὑπ' ἀλλογλώσσων ἐπεί τι ζυγὸν ἤλυθεν Ἑλλάς
Ἔγχεσι βαρβαρικοῖς κάρτα δαμαζομένη,
Ἤθεσιν ὀθνείοις, καὶ λέξεσι βαρβαροφώνοις,
Χώρα τε καὶ γλώσσῃ φύρετο πανσυδίῃ.
Δρεψάμενος δ' ἐκ συγγραφέων πινυτὸς τάδε πολλῶν
Μουρσιάδης βιβλίῳ ἐγκατέερξεν ἑνί.
Οὔ ἄτερ ἱστορικῶν νεαρῶν νόος οὐ καταληπτός.
Οὐδ' ἄτερ Ἡσυχίου τῶν παλαιῶν πέλεται.

BON. VVLCANIVS Brugensis.

In

IN

IOANNIS MEVRSI
Glossarium Græco-barbarum.

ACcipe quem tibi dat, Lector studiose, laborem
MEVRSIVS: hâc chartâ Græcia tota patet:
Non quæ Socratico quondam sermone loquuta est,
Quæ Macetûm linguæ fulmine fregit opes;
Sed qualis moriens in regni sede superbi
Singultus olim mœstaque verba dedit,
Cùm Byzantinos habuit nova Roma Quirites,
Heu malè vicinis præda futura Getis.
Doctrinæ cultusque parens, (quis credere possit?)
Græcia, quâ demptâ Barbarus orbis erat,
Huc cecidit, Græcos velut vt qui voluere libros,
Debeat hinc Græcam discere Barbariem.

H. GROTIVS.

IN

GLOSSARIVM

Græcobarbarum

V. C. IOANNIS MEVRSI.

Ἑλλαδικῆς πρείπυστι ἐπεὶ κλέος ὤλεσεν αἴης
Ἄρης παιδαμάτωρ, τῷ δ' ἅμα Βαρβαρίη,
Οὐκ ἔτι δὴ μίμνει Ἑλλὰς ἐν Ἑλλάδι. τίς κε πίθοιτο
Ἑλλαδικῇ γλώσσῃ μίγνυται Βαρβαρική.
Φωναὶ δ' ἀλλήλῃσι πέλουσι μίγεν. οὐδ' ἴα γῆρυς
Ὀψιγόνοισιν ἔην τοῖς ποτὲ γινομένοις.
Καὶ μόγις ἦν ξυνετὴ τοῖς ἀνδράσιν, οἷς ποτὲ γαῖα
Ἑλλάδος ἀρχαίης τίκτε πελασγιάδος.
Μούνῳ Μουρσιάδῃ καὶ τοῦτ' ἀνέθηκαν ἄεθλον
Ἀνάξ Μοῦσαι μητέρες εὐκλείης.
Νῦν γὰρ Βαρβαρίῃ πόσσον χρόνον ἀντιπαλαίζοις
Τὸ κλέος ἐξ αὐτῆς δ' ἔρατο Βαρβαρίης.

ΔΑΝΙΗΛ ὁ ΕΙΝΣΙΑΔΗΣ.

Idem

Idem Latinè.

POstquam Graiorum deleuit nobile nomen
Mars domitor rerum, mixtaque Barbaries,
Græcia vix jam Græca fuit; quis credere possit?
Linguam etiam traxit improba Barbaries.
Misceri & voces quondam cœpere, nec illa,
Quæ fuerat priscis, tunc quoque lingua fuit.
Vix illam capiant, quos olim tempore primo
Edidit antiquos Græcia docta viros.
Soli Meursiadæ seruârunt præmia tanta
AEterni matres nominis Aonides.
Nam qui Barbariem tam multos dispulit annos,
Huic venit ex ipsâ gloria Barbarie.

DANIEL HEINSIVS.

Ad Clarissimum Virum

D. IOANNEM MEVRSIVM, I. V. D.

Amicum summum.

THesauros multi fusos & Lexica condunt,
Queis purioris continentur seculi
Voces atque phrases, quibus aut orator Athenis
Aut entheus poetarum usus est chorus:
At tu Thesaurum nobis, tu Lexicon edis,
Amice MEVRSI, *rem simul cum nomine*
Quod præfert spondetque orbi. Namque haud tibi ocium
Spectata tantum barbararum copia,
In quam paulatim malè Græcia degeneravit
Oblita multum puritatis pristinæ,
Quæ viguit dum mansit honos virtutibus illic,
Cultusque fervens obtinebat artium,
Quas certum est mores hominum emollire, ferosque
Mox dedocere mentium impetus quoq;.
At quæ multa latent gestorum arcana legentes,
Statumque GRÆCI *ruminantes imperI,*
Tu clarè pandis, dum munera publica narras,
Et dignitatum lubricas edis vices,
Quæ cum sorte novi paulatim principis auctæ
Demtæque, ne nomen quidem priscum sibi
Servârunt. Quisnam te clarius explicat illa
Quæ sacra spectant, ritibusq; vel novis

Vel

Vel quos laudârat vetus olim Ecclesia passim,
Velata, nunc patent tuo nobis bono.
Macte igitur virtute tua, doctissime MEVRSI,
Nec Lexicon nobis librum puta tuum,
Sed quia Thesauri nomen cum laude meretur,
Thesaurus illi nomen esto rectius,
Qui dum barbaricas voces explanat, & ampli
Arcana pandit longè plurima imperI,
Barbarica ut fugiat procul ignorantia praestat,
In posterumque ut barbarus nemo cluat.

I. Luntius.

Ad

Ad CL. V.

IOANNEM MEVRSIVM.

REgnorum crevit variorum Roma ruinis:
In veterem inque Novam discidio interijt.
Quo vetus arctois infelix præda colonis,
Exposita Eöis altera præda fuit.
Elinguis miscella fuit variantibus una,
Facta è disparibus moribus una fuit.
Barbariesque secuta involuit densa tenebris
Imperij Veteris notitiam atque Novi.
Sed Veteri propè sunt decora inclyta reddita Romæ,
Certatim è priscis eruta ruderibus.
Complorata jacet nova, & exspes sola salutis;
Vine mali, incertum, an temporis invidiâ.
Rem princeps animo tentavit Meursius alto,
Vique mali evictâ, & temporis invidiâ.
Atq; suos sacris ritus, sua iura profanis,
Notitiamque Novi reddidit Imperij.
Macte ausu. vulgus operetur vilibus orsis;
Tu regna & gentes demeruisse velis.

IACOBVS GRVTERVS.

IOAN-

IOANNIS MEVRSI

GLOSSARIVM

Græcobarbarum.

ἈΒΑΡΥ.

ἈΒαρὺ. Non abludit a noſtri idiomatis herbâ, quam *Ava-ru* appellamus, eſtque abrotonum maſculum antiquorum. Sed Heſychius origanum facit. *ἄβαρυ. ὀρίγανον.* Itidem eſt in Gloſſario Græcobarbaro.

ΑΒΒΑΣ.

Ἀββᾶς. *Abbas.* Iuſtinianus Novell. CXXIII. *κελεύομεν τοίνυν τὸν ἀββᾶν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τοὺς ἐν ἑκάστῳ μοναστηρίῳ προβάλλεσθαι μὴ πάντως κατὰ τοὺς βαθμοὺς τῶν μοναχῶν.*

ΑΒΔΟΜΙΟΝ.

Ἀβδόμιον. *Abdomen.* Iulius Aphricanus de apparatu Bellico. *ὁ δὲ μεσόσκιος ὀνομαζόμενος, ὃ μᾶλλον ἀπαίτων χάρων ἐπαγνῦσι, τῶν καλουμένων ἀβδομίων*

ἈΒΕΙΣ.

Ἄβεις. *Habes.* Gloſſæ Græcobarbaræ. *ἄβεις. ἔχεις.* Totidem verbis

Hesychius. Phavorinus adscribit Pamphilijs. ἄβεις. ἔχεις. παμφίλιοι.

ΑΒΕΡΤΑ. ΑΒΕΡΤΗΣ.

Ἀβέρτα, sive ἀβέρτης. *Averta.* Equi ornamentum laterale, pectori substrictum. Glossæ Servij. *Averta.* ἀβέρτης. Suidas. ἀορτὴν λέγουσιν οἱ πολλοὶ νῦν ἀβέρτην. μακεδονικὸν δὲ καὶ τὸ σκεῦος καὶ τὸ ὄνομα. Sed ἀβέρται non est Macedonica dictio, ne quid erres in intellectu verborum Suidæ, at ἀορτής. Hesychius tibi explicabit, cujus ista verba. ἀορτής. ξιφιστὴς ὑπὸ μακεδόνων. Imò ad Latinam linguam refertur, cujus manifesta indicia præ se fert. Basilic. Eclog. LVIII. ἐπειδὴ δὲ τῶν ἵππων χρὴ φροντίζειν, ἑξήκοντα λίτρας ἐχέτω ἡ σέλλα, καὶ ὁ χαλινός. ἡ δὲ ἀβέρτα, τουτέστι τὸ ὑπομάσχαλον, ὅπερ ἐπιφέρεται κατὰ τῶν νώτων (καλεῖται δὲ ἀβέρται ἐκ τοῦ ἀποστρέφεσθαι) ἔσω ἔστω καὶ αὐτὸ ἑξήκοντα λιτρῶν. εἰ δέ τις ὑπὲρ τοῦτο ποιήσει τὸ ὡρισμένον μέτρον, ἡ σέλλα αὐτοῦ κατακλασθήσεται, καὶ ἡ ἀβέρται δημευθήσεται. Et in l. *quoniam.* XII. C. de Curs. Publ. *Sexaginta libras sella cum frenis, sexaginta itidem averta non transeat, eâ conditione, ut si quis præscripta Imperatorij moderaminis libramenta transcenderit, ejus sella in frustra cædatur, averta verò fisci juribus deputetur.* Videatur quoq; l. *rheda.* XLVII. Cod. Theodos. eodem Titulo. & l. *si aurum* XLVIII. ibidem. Hinc *Avertarius* in l. *cunctis.* LII. Cod. Theod. titulo citato. *Præterea illud adjungimus, ut parhippum vel avertarium nullus accipiat, nullus impunè præsumat.* Invenio etiam in Glossis veteribus. *Liba.* ἀβέρτης. Hodiè καβέρται dicunt.

ΑΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ἀβεστιάριος. *A vestiario.* Vestiarij præfectus. Constantinus de administr. Imp. παρῆν ἐν τῇ πόλει καὶ ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν, καὶ ὁ παρακοιμώμενος, καὶ ὁ ἀβεστιάριος. Vide βεστιάριον.

ΑΒΗΝΑΙ. ΑΒΙΝΑΙ.

Ἀβῆναι, sive ἀβίναι. *Habenæ.* Cedrenus. τὴν μητέρα αὐτοῦ ἀναστασίαν τὴν αὐγοῦσταν δι' ἀβηνῶν ἐμαστίγωσεν. Oppiani Scholastes Halieut. I. σκυτάλαι.

πάλαι, ἀβῖναι λεγόμεναι. Habenæ autem pro flagellis usurpari solitæ. Ecce in l. *cùm aliter* I. § *impuberi*. D. de SC. Silan. *Solet in hoc vsu observari, vt impuberes non torqueantur : terreri tantùm solent, & habenâ vel ferulâ cadi*. Horatius lib. II. epist. II.

In scalis latuit metuens pendentis habenæ.

Hoc quoque per occasionem dicendum, flagelli manubrium fuisse deauratum, puta, si Constantinopoli, & de viris illustribus, & Imperatoris nomine, supplicium sumeretur. Clarè ingerit Luitprandus in Legat. *Pauperes sunt, si eos occidimus manus nostras sanguine vili polluimus; pannosi sunt, servi sunt, rustici sunt; si eos flagellamus, non ipsos sed nos dedecoramus, qui nec Romanâ scuticâ deauratâ, nec hujusmodi sunt crucibus digni. O vtinam alter Episcopus, alter Marchio esset.*

ΑΒΙΣ.

Ἀβίς. *Abies*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβιν, ἐλάτην, πεῦκον. Hesychius. ἄβιν, ἐλάτη. οἱ ᾗ πεύκη.

ΑΒΛΑΡΟΣ.

Ἄβλαρος. *Applare*. Cochlear. Hesychius lignum interpretatur. ἄβλαροι. ξύλα. Sic Glossæ quoque Græcobarbaræ. Isidorus in Glossis. *Applare, cochlear*. Ausonius epist. XX.

Iam patinas implebo meas, vt parcior ille
Majorum mensis applaria succus inundet.

Anastasius in vitâ Sergij. *Posuit in absidâ basilicæ suprascriptæ super sedem apallaream argenteam.*

ΑΒΟΥΚΑΤΟΣ.

Ἀβουκάτος. *Advocatus*. Causarum patronus. Alexius Rharturus Doctr. IX. ὅτι καυχῶνται καὶ λέγουσιν, ὅτι ἔχουσι τὸν χριστὸν ἀβουκάτον εἰς τὸν πατέρα. Zygomala in epistolâ quâdam. ἔπαρ τὴν τιμάντα σου, καὶ ἄμες σου ἀβουκάτον σου.

ΑΒΟΥΛΛΩΤΟΝ.

'Αβούλλωτον. Vide βοῦλλα.

ΑΒΟΥΝΚΟΥΛΟΣ.

'Αβούνκουλος. *Avunculus.* Glossæ Basilicorum. ἀβούνκυλος, ὁ πρὸς μητρὸς θεῖος, ἤγουν μητρῳδός. Ita corrigo. perperam editur. ἀβουνκόνδους.

ΑΒΡΙΟΝ.

'Αβριον. pro ἄυριον. Corona pretiosa. ἄβριον. *Cras.* ἄυριον.

ΑΒΣΤΙΝΑΤΕΥΕΙΝ.

'Αβστινατεύειν. *Abstinere*, Iustinianus Novell. LXXXIX. διὰ τοῦτο εἰς γονέας ἀναβαίνοντας οὐκ ἐφίεμεν ἀβστινατεύειν ἑαυτοὺς τῆς τῶν πατρῴων κληρονομίας.

ΑΓΑΛΙΑ.

'Αγάλια. Planè. Corona Pretiosa. ἀγάλια. *Planè.* ἠρέμα. Ex Italico, *Eguali.*

ΑΓΑΠΗ.

'Αγάπη. Convivium clericis vel pauperibus exhibitum charitatis ergò. Origenes contra Celsum lib. 1. καὶ βούλεται διαβαλεῖν τὴν καλουμένην ἀγάπην χριστιανῶν. Synodus Gangrensis, Can. XI. εἴ τις καταφρονοίη τῶν ἐκ πίστεως ἀγάπας ποιούντων, καὶ διὰ τιμὴν τοῦ κυρίου συγκαλούντων τοὺς ἀδελφοὺς, καὶ μὴ ἐθέλοι κοινωνεῖν τῆς κλήσεσι, διὰ τὸ ἐξευτελίζειν τὸ γινόμενον, ἀνάθεμα ἔστω. VVarnefridus de gestis Longobardorum, lib. 1. cap. XXVI.

Signat adesse dapes agapes, sed lividus obstat.

Tertullianus Apolog cap. XXXIX. *Cœna nostra de nomine rationem suam ostendit: vocatur ἀγάπη, id quod dilectio penes Græcos est.* Præterea in literis quoque aliquem compellantes dicebant. ἡ ἀγάπη ὑμῶν. Theodoretus

doretus Ecclef. Hift. v. cap. IX. τῇ ἀποστολικῇ καθέδρᾳ τὴν ὀφειλομένην αἰδῶ ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἀπονέμει. Innocentius in Epiftolâ ad Clerum Conftantinop. ἀλλὰ γὰρ αὐτὴν τὴν ἀναγκαίαν παράκλησιν ἐν ἀρχῇ τῆς ἐπιστολῆς ὑμετέρας ἀγάπης κειμένην ἐγκωμιάζοντες ὑμῶν τὴν πρόθεσιν ἐγνώκαμεν. Bafilius in epiftolâ ad Gregorium Theologum. ὥστε μὴ δυνηθῆναι διαβῆναι πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγάπην. Agnellus in epiftolâ ad Arminium. *Frater Martinus exegit literas ad tuam charitatem mittendas, adferens follicitudinem tuam quærere folatium defenfionis fidei Catholicæ.* Aumarius in epiftolâ ad Stephanum pref byterum provinciæ Africæ. *Individuam mihi charitatem tuam divina cuftodiat pietas, venerabilis frater.*

ΑΓΑΠΗΤΟΙ.

Ἀγαπητοί. Qui cùm diaconiffis habitabant, fed remoti poftea à Iuftiniano, Novell. VI. βουλόμεθα δὲ καὶ αὐτὰς τὰς ἐπὶ τὴν χειροτονίαν ἀγομένας διακόνους, εἴ τι ἐκ χρείας, εἴ τι ἐκ παρθενίας, μή τινας συνόντας ἔχειν ἐν τάξει δῆθεν ἀδελφῶν ἢ συγγενῶν, ἢ τῶν καλουμένων ἀγαπητῶν. Iulianus Antecef for Conftituit. 111. *Nulla autem facultas diaconiffis tributa eft, habere fecum quofdam veluti fratres, five cognatos, vel quos dicere folent* ἀγαπητούς

ΑΓΓΙΣΤΡΙ.

Ἀγγίστρι pro ἄγκιστρον. Corona pretiofa. ἀγγίστρι *Hamus.* ἄγκιστρον.

ΑΓΓΟΥΡΙΟΝ. ΑΓΓΟΥΡΟΣ. ΑΓΓΟΥΡΩΤΟΝ.

Ἀγγούριον, & ἄγγουρος. Placentæ genus, Hefychius ἄγγουρος, εἶδος πλακοῦντος. Etiam cucumerem fignificat. Conftantinus de Adminift. Imp. πτεράγγουριν δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκην ἀγγουρίου. Simeon Sethi, de facultat. cib. ἀγγούρια, τὰ λεγόμενα σίκυα. Achmes Onirocrit. cap. CCXLIII εἰ δὲ ἀγγούρια, εὑρήσει πλοῦτον ἄπιστον. Et etiamnum ἀγκούρη eft in idiotifmo Græcobarbaro. Corona pretiofa. ἀγκούρη. *Cucumer.* σίκυον. Hinc ἀγγουρωτόν, geftamen capitis, cucumeris formam præ fe ferens, quod Bardariotæ geftabant. Codinus de Offic. Aulæ Conftantinop. ἐπὶ δὲ κεφαλῆς περσικὸν φόρημα, ἀγγουρωτὸν

τὸν ὀνομαζόμενον. Nec assentior viro magno, qui ab angaris deducit.

ΑΓΓΥΛΑΣ.

Ἀγγύλας. *Aquila*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij. lib. 1. cap. III. κεφαλὴν μικρὰν ὁμαλὴν ἐπαινῶ, ὡς ὁ ἀγγύλας καλούμενος ἀετὸς, γλῶσσαν μέλαιναν.

ΑΓΓΩΝΕΣ.

Ἄγγωνες. *Angones*. Hastæ Francorum. Agathias lib. 1. ἤδη δὲ καὶ τοῖς ἄγγωσιν ἠμύνοντο βάλλοντες. οὕτω γὰρ αὐτοῖς τὰ ἐπιχώρια δόρατα ἐπωνόμασται. Suidas. ἄγγωνες. ἐπιχώρια δόρατα παρὰ Φράγγοις. Erant verò neque parvæ nimis, neque magnæ; sed quibus & comminus ad ictum, & eminus ad jactum uti poterant. Maximam partem muniebant laminæ ferreæ, in extremo aduncis utrimq; mucronibus prominentibus. Vide eundem Agathiam haud ita longè ab initio lib II. Etymologici Auctor. ἄγγωνες, δοράτια οὐ λίαν σμικρὰ, ἀλλ᾽ οὐδὲ μεγάλα, ἀλλ᾽ ὅσον ἀκοντίζεσθαι, εἴπου δέοι. Quæ scire debes ex illo Historico esse desumpta.

ΑΓΕΛΑΔΑ.

Ἀγελάδα. Iuvenca. Corona pretiosa. ἀγελάδα. *Iuvenca*. δάμαλις.

ΑΓΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Ἀγελλάριος, sive ἀγελάριος dux gregis. Geminatur λ. more recentioribus Græcis usitato. Cyrillus in Lexico. ἀγελάριοι διὰ τὸ ἄγεσθαι παρὰ αὐτοῦ τὰ ζῶα, ἢ τὰ κτήνη. In legibus Georgicis titulus v. est inscriptus, περὶ ἀγελλαρίων. Et occurrit illic pluries.

ΑΓΕΣΤΑ.

Ἀγεστα. Vide ἄκεστα

ΑΓΙΑ-

ΑΓΙΑΔΕΣ.

Ἁγιάδες. Milites Asiatici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. ἄλλοι δὲ αὖ οἱ ἁγιάδες καλούμενοι, πεζός τε ὅμιλος, ἐπί τε τὰς χρείας τοῦ στρατοῦ χρώμενος διατελεῖ.

ΑΓΙΟΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

Ἁγιοπολιτικὸν. Tropatium quoddam. In Breviario Græcorum. καὶ τὸ ἁγιοπολιτικὸν δίς, ὀκτὼ γὰρ στίχους κρατοῦμεν. Iterum alibi. ψάλλομεν στιχηρὸν, τὸ ἁγιοπολιτικὸν πλαγίου β΄ δίς, καὶ μαρτυρικόν.

ΑΓΙΟΣ.

Ἅγιος. Acclamatio in coronatione Imperatoris. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ δὲ πατριάρχης χρίει σταυροειδῶς τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως τῷ θείῳ μύρῳ, ἐπιλέγων μεγάλῃ τῇ φωνῇ τὸ, ἅγιος. οἱ δὲ ὄντες ἐν τῷ ἄμβωνι πάντες περὶ τὸν πατριάρχην διαδεχόμενοι τὴν φωνὴν λέγουσι καὶ αὐτοὶ ἐκ τρίτου τὸ, ἅγιος. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Patriarcha in formam crucis verticem Imperatoris sacro unguento perlinit, & elatâ voce addit, ἅγιος. quam excipientes, qui in ambone stant, ter pronuntiant.*

ΑΓΙΩΣΥΝΗ.

Ἁγιωσύνη. Hâc voce utebantur in sermone aut epistolis ad Episcopos & Patriarchas. Ioannes Tzetzes in epistolâ ad Metropolitanum quendam. εἰ δὲ ἦν ὅλος καὶ δεσιμβρέστερος, οὐκ ἂν τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ ἐδήλωσα. Balsamon in Responsis ad Marcum Patriarcham. τὸ νῦν παρὰ τῆς ἁγιωσύνης αὐτοῦ σταλὲν γράμμα διαλαμβάνει ταῦτα ῥητῶς. Basilius Cappadox in Quæsitis ἣν δέομαι μαθεῖν παρὰ τῆς ἁγιωσύνης σου τί ὀφείλω ποιῆσαι εἰς τοὺς πρὸς ἕνα ἔχοντας οἰκέτην. Hoc prætereà admonendum per occasionem. Patriarcha Metropolitanos & archiepiscopos in literis ἱερωτάτους simpliciter appellabat, ipsi autem sese mutuò πανιερωτάτους. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ μὲν οὖν πατριάρχης γράφει τοὺς μητροπολίτας

καὶ

καὶ ἀρχιεπισκόπους ἱερωτάτους. οἱ δὲ ἀρχιερεῖς πρὸς ἀλλήλους πανιερωτάτους. Et vis videre exemplum ejus rei? Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. πανιερώτατη ἄρτης ἐν κυρίῳ συναδελφὲ, πολλάκις ἐγένετό μοι δι᾽ ὄχλου ἡ ἁγιωσύνη περὶ τῆς ἐν ἄρτῃ μένης.

ΑΓΚΟΝΑ. ΑΓΚΟΝΑΣ.

Ἀγκόνα. Palma manus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγοστὸς, τὸ ἔσω τῆς τῶν χειρῶν. ἡ ἀγκόνα. ἡ παλάμα. At ἀγκόνας est pro ἀγκων. Cubitus. Eædem Glossæ. ἄγκος. ὁ ἀγκὼν. ὁ ἀγκόνας.

ΑΓΚΟΥΡΗ.

Ἀγκούρη. Vide ἄγγουρον.

ΑΓΚΟΥΡΙΔΑ.

Ἀγκουρίδα. Corona pretiosa. ἀγκουρίδα *Uva acerba.* ὄμφαξ.

ΑΓΚΡΙΦΙΑ.

Ἀγκρίφια. Cyrillus in Lexico. σίδρομάστιν, κοντάρια μετὰ ἀγκρίφια, ἤγουν περτζωνή.

ΑΓΝΑΤΟΙ.

Ἀγνάτοι. *Agnati.* Basilius Achridenus in Responsis. καὶ διαφορὰς οὐκ ἔγνω ἀγνάτων καὶ κογνάτων. Frequenter occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum.

ΑΓΡΙΑ.

Ἀγρία. Gramen. Suidas. ἄγρωστις. εἶδος βοτάνης. ἡ κοινῶς ἀγρία.

ΑΓΡΙΑ.

ΑΓΡΙΑΓΚΟΥΡΕΑ.

Ἀγριαγκουρέα. Agreſtis cucumer. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij, lib. II. cap. XLII. ἀγριαγκουρέας ῥίζαν μετὰ ὄξυς.

ΑΓΡΙΑΝΘΡΩΠΟΣ.

Ἀγριαίνθρωπος. Corona pretioſa. ἀγριαίνθρωπος. *Satyrus*. σάτυρος.

ΑΓΡΙΟΜΕΛΙΝΤΖΑΝΑ.

Ἀγριομελιντζάνα. Oleris genus. Theocriti Scholiaſtes. Idyll. X. τρύχνος καὶ τρύχνη, εἶδος λαχάνου, ἡ κοινῶς λεγομένη ἀγριομελιντζάνα. Apud Myrepſum eſt ἀγριομελίτζανον lib. de Antidotis. cap. CCCCLXIV.

ΑΓΡΟΛΙΑ.

Ἀγρολιά. Oleaſter. Gloſſæ Græcobarbaræ, ἀγριφος, γένος ἐκ τῆς ἀγρίας ἐλαίας. γένος κάπιον τῆς ἀγρολιᾶς.

ΑΓΧΙΑΛΛΟΣ.

Ἀγχίαλλος. Luſus genus. Vide μάρων.

ΑΔΒΕΝΗΣ.

Ἀδβένης. *Advena*. Gloſſæ Baſilicorum. ἀδβένης. ἄποικος. Ita lego: non ἀβδένης.

ΑΔΕΛΦΑΤΟΝ.

Ἀδελφάτον. Fraternitas. Omnes enim eiuſdem monaſterij monachi ἀδελφοὶ dicebantur; inde deducta vox eſt. Et, aliquem aſſumere εἰς τὸ ἀδελφάτον, nihil aliud eſt, quàm inter *Fratres* recipere. In Conſtitut. quâdam Alexij Comneni. στερούμενον δὲ καὶ αὐτοῦ, διὰ τὸ τὴν ἐπι-

 ςασίαν

στασίαν τούτων ὑπερβληθεῖν τῶν προσηκόντων αὐτοῖς ἡγουμένων, καὶ οἰκονόμων, καὶ ἑτέρων λειτουργιῶν, ἢ καὶ τῶν ἁπλῶς λεγομένων ἀδελφάτων. Item in aliâ ejusdem. πλὴν εἰ κελεύει ὁ ἁγιώτατός μου δεσπότης λαμβάνειν χρείαν ἀδελφάτου. Balsamon de Privileg. Patriarch. ὅσα περὶ ταύτης ἔχουν κατὰ τὴν μεγαλόπολιν δίκαια, ἠγουμένας δηλαδὴ, ἀδελφάτων σιτηρέσια, καὶ λοιπά. Et ad Syn. VI. Can. XXXVII. ἔχειν καὶ αὖθις τὰ προσόντα αὐτοῖς ἡγουμενεῖα, καὶ ἀδελφᾶτα, καὶ ὀφφίκια.

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ.

Ἀδελφότης. Hâc voce vtebantur inter se Imperatores, ac Reges, ut etiam hodie. Menander de Legat. χάριν ἀπονέμομεν τῇ ἀδελφότητι τοῦ καίσαρος περὶ τῆς χρείας τῆς εἰρήνης τῆς μεταξὺ τούτων τῶν δύο πολιτειῶν. Iterum. ἡ ἀδελφότης τοῦ καίσαρος Πέτρῳ μαγίστρῳ τῶν ῥωμαίων καὶ Εὐσεβίῳ ἐκέλευσε καὶ ἐπέτρεψε. Luitprandus in Legat. de Othone Imperatore loquens ad Nicephorum Phocam. *Sed & optimam amicitiæ arrabonam fraternitati tuæ nunc Dominus meus contulit*. Et ἀδελφοὺς itidem sese mutuò vocabant. Apud eundem Menandrum in epistolâ Chosroæ. χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων &c. ἰουστινιανῷ καίσαρι ἀδελφῷ ἡμετέρῳ. Et alio loco. νυνὶ δὲ ὁ σὸς μὲν ἀδελφὸς, δεσπότης δὲ ἐμός, ἔθετο ἐν νῷ ἐμφρονέστατα οἶμαι. Vtebantur quoque Patriarchæ, Episcopi, & quivis de clero. Synesius Episcopus Cyrenæus in epistolâ LXXII. quæ est ad Episcopos. ὑπηρετήσαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀδελφότητα γράμματα τὴν ἐπ' αὐτῷ γνώμην μηνύοντα. Musalon in Sancitis. ἤκουσεν οὖν ὑπὸ τῆς ἡμῶν μετριότητος, καὶ τῆς συνεδριαζούσης ἀδελφότητος, ὡς οὐκ ἐπὶ μόνου τοῦ γαμικοῦ συναλλάγματος ἀρραβῶνας νενόμισται δίδοσθαι. Theodosius item Patriarcha in Sancitis. ἠξίωσε τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἱερὰν ἀδελφότητα μαθεῖν. Iuo Carnotensis Episcopus epist. CXXIII. ad Sanctionem Coepiscopum. *De Gervasio non debet fraternitas vestra mirari, vel indignari*. Adelmannus ad Berengarium. *Hac ante hoc biennium cùm audissem, fraternitatem etiam per epistolam convenire, idque ex teipso certius esse sciscitandum decrevi*.

ΑΔΕΜΠΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδεμπτεύειν. *Adimere*. Glossæ Basilicorum. ἀδεμπτεῦσαι, ἀφαιρέσαι. ἀδεμπτεύει, ἀφαιρεῖται. ἀδεμπτεύων, ἀφαιρούμενος.

ἈΔΕΣΤΡΑΤΑ.

Ἀδέσρατα. Impedimenta & ſarcinæ militares. Vide Gloſſarium eruditiſſimi amici noſtri Nicolai Rigaltij.

ΑΔΕΦΕΝΔΕΥΤΟΙ.

Ἀδεφένδευτοι. *Indefenſi.* Iuſtinianus Novell. CLV. πρὶν αὖ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ἑαυτῶν προβολῆς κατάγοιντο, μὴ τοὺς νέους καταλιμπάνειν ἀδεφενδεύτους

ΑΔΙΑΝΟ.

Ἀδιανὸ. Vacuum. Corona pretioſa. ἀδιανό. *Vacuum*. κενόν.

ΑΔΙΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδιναπεύειν. *Adire*. Gloſſæ Baſilicorum. ἀδιναπεῦσαι, ὑπεισελθεῖν. ἀδιναπεύει, ὑπεισέρχεται. Corrige ἀδιναπεύει.

ΑΔΙΝΔΙΚΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδινδικατεύειν. *Adiudicare*. Addicere. Gloſſæ Baſilicorum, ἀδινδικατεύειν, προσκυρῶν.

ΑΔΝΟΥΜΙΟΝ. ΑΔΝΟΜΙΑΖΕΙΝ. ΑΔΝΟΥΜΙΑΣΤΗΣ.

Ἀδνούμιον. Deſcriptio militum, ut inquit Suidas, cujus hæc ſunt verba. ἀδνούμιον, ἀπογραφὴ ὀνομάτων παρὰ Ῥωμαίοις. οἱ δὲ αἰνουμίῳ. Vide eundem in αἰνουμίῳ illic iterat. Gloſſæ Baſilicorum. ἀδνούμιον, κατ' ὄνομα διέρχεσθαι. Eſt ergo delectus & cenſus militum. Hæc actio ἀδνουμιάζειν, dicebatur. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. IV. εἶναι οὕτω, ἀπέρχεσθαι ἑτέρους εἰς τούτων ἀπαλλαγὴν καλῶς ἀδνουμιαζομένους, καὶ διετεσπιζομένους παρὰ τῶν ἀρχόντων. Sed fiebat is cenſus vel ſinguli quandoq; diebus per banda & cohortes, vel generaliter per univerſum exercitum. Banda & cohortes cenſebant merarchæ; univerſum

 autem.

autem exercitum magnus Domesticus, & defectuum supplendorum curam habebat ille, qui *μέγας ἀδνουμιαστὴς* dicebatur. De merarchis accipio ex Mauricij Strateg. VII. *χρὴ παρασκευάζειν τοὺς μεράρχας τὰ βάνδα ἀδνουμιάζειν πρὸ μιᾶς ἢ δευτέρας ἡμέρας τοῦ πολέμου, καὶ οὕτως ἐπιδιδόναι τοῖς βανδοφόροις τῶν πιττακίων.* Et intelligendus de iisdem Anonymus *περὶ κατασκευ. ἀπλίκτου. τὰ ἡμερήσια (ἀδνούμια) καθὼς ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς χρὴ γίνεσθαι. καὶ ἕκαστον τῶν μικρῶν ἀρχόντων τῶν ἱππέων τε καὶ πεζῶν τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν καθ' ἑκάστην βλεπέτωσαν.* De generali censu habes apud eundem. *τὰ δὲ καθολικὰ ἀδνούμια οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σύστασιν τοῦ παντὸς εἰσὶ στρατεύματος, καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν στρατηγῶν. οὐ μετρίως γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν τοιούτων ἀδνουμίων ἐφρόντιζον.* De munere verò illic magni Domestici & magni Adnumiastæ clarè est videre apud Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. *ὁ μέγας ἀδνουμιαστὴς τοῦ φοσσάτου ἀδνουμιαζομένου παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου πάρεστι μὲν καὶ αὐτός. ἐὰν δὲ τινὲς ὦσιν ἀπὸ τούτων στερούμενοι ἀλόγων, ἢ ἀρμάτων τινῶν, ἀπογραφόμενος οὗτος τὰ λείποντα ἐπιμελεῖται ἀναπληροῦσθαι ταῦτα.* Sed quid factum in isto censu militum? In partem vides in verbis citatis Codini. *ἐὰν δὲ τινὲς ὦσιν ἀπὸ τούτων στερούμενοι ἀλόγων, ἢ ἀρμάτων τινῶν,* &c. Quo loco falluntur egregiè viri docti, qui *ἅρματα* interpretantur *currus*, cùm debuissent, *arma*. Et Leo in Tacticis, Constitut. VI. *χρὴ ἐπιμελῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τε ῥόγας καὶ ἀδνουμίου καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν καὶ τὰ ἅρματα ἀπογράφεσθαι καὶ καταζητεῖσθαι.* Plenissimè autem omnium Anonymus loco citato. *ἔξεστι τοίνυν πρὸ τοῦ τῆς πολεμίας ἐπιβῆναι γῆς ἅπαν ἀδνουμιάζειν τὸ στράτευμα δι' οἰκείων καὶ πιστῶν ἀνθρώπων τοῦ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι σὺν εἰσὶν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅσοι δὲ ὑπελείφθησαν οἴκοι, ὅσοι δὲ καὶ ἔφυγον, πρὸς τούτῳ καί τινες μὲν ἐν ἀληθείᾳ δι' ἀσθένειαν ὑπελείφθησαν, τινὲς δὲ καὶ τεθνήκασιν. καὶ τινὲς καλῶς τοὺς τε ἵππους καὶ τὰς πολεμικὰς πανοπλίας κέκτηνται.* Magni verò Adnumiastæ insigne erat, sceptrum argenteum cum nodo, cui insidebat columba; nam habitu cum cæteris communi vtebatur. Codinus, quem paulò ante citavi. *τὸ δικανίκιον (τοῦ μεγάλου ἀδνουμιαστοῦ) ἀργυροῦν ἀχρύσωτον, ἔχον ἐπάνω κόμβον ἕνα καὶ μόνον, ἔχοντα ἐπικαθημένην περιστεράν.*

ΑΔΡΑΚΤΗ.

Ἀδράκτη. pro ἄτρακτος. Corona pretiosa. *ἀδράκτη Fusus. ἄτρακτος.*

ἈΔΡΑΣΚΕΛΗΜΑ.

Ἀδρασκέλημα. Passus. Corona pretiosa. ἀδρασκέλημα. *Passus*, βῆμα.

ΑΔΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδσιγνατεύειν. *Adsignare*. Theophilus Institut. lib. III. cap. VIII. γέγονε δὲ μετὰ ταῦτα δόγμα συγκλήτου τὸ λέγον, ἐξεῖναι τῷ πάτρωνι πολλοὺς ἔχοντι παῖδας, ἑνὶ τούτων ἀδσιγνατεῦσαι, ἤτοι προσκυρῶσαι τὸν ἀπελεύθερον. Et postea. οὐ μόνον δὲ ἀπελεύθερον, ἀλλὰ καὶ ἀπελευθέραν ἔξεστιν ἀδσιγνατεῦσαι τῷ πάτρωνι.

ΑΕΡΙΚΟΝ.

Ἀερικόν. Tributum liberi aëris nomine impositum prædijs à Ioanne Michaëlis Paphlagonis fratre. Cedrenus. πονηρότατος δὲ ὢν πρὸς τὴν αὐτῆς εἴπη κακίαν, πᾶσαν ἐφεῦρεν ὁδὸν ἀδικίας, προσθεὶς ἐπέκεινα τῶν πλεισμάτων δίδοναι ἕκαστον τῶν χωρίων ὑπὲρ ἀερικοῦ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ ἰσχὺν αὐτοῦ, τῷ μὲν νομίσματα τέσσαρα, τῷ δὲ ἕξ, ἄχρι τῶν εἴκοσι. Et apud Harmenopulum lib. I. tit. IV. Sectio est, περὶ τῶν ζητουμένων ἀερικῶν.

ΑΖΑΠΙΔΕΣ.

Ἀζάπιδες. Pedites Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. ἔχων τό τε Εὐρώπης στράτευμα, καὶ ἀζάπιδας τοὺς τούρκων πεζοὺς οὕτω καλουμένους. Occurrit illic pluries.

ΑΖΑΡΙΑ.

Ἀζάρια. Tesseræ. Corona pretiosa. ἀζάρη. *Taxillus*. κῦβος. Malaxus in Hist. Patriarch. μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκαθέζετον ὁ αὐτὸς πρωτοβεστιάριος μετὰ ἄλλων ἀρχόντων, καὶ ἔπαιζαν τὰ ἀζαρία, ἤγουν τὸ ταυλῆ, καὶ παίζοντας ἀπλῶσε νὰ ἐπάρῃ τὰ ἀζάρια, νὰ τὰ ῥίξῃ. Sed & ζάρια dicebant. truncatè. Nicetas in Isaacio & Alexio. συνημέρευε μετ' αὐτῶν, καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐπαιζε παίζων ταβλία καὶ τὰ ζάρια. Cyrillus in Lexico. κύβοις, ταολίοις. κύβοις

βοι λέγονται καὶ τὰ ζάρια. ἐξ οὗ καὶ κυβισταὶ οἱ ζαρισταί. Ergo hinc etiam, ut vides, ζαριστὴς. Alcator.

ΑΖΟΓΥΡΟΝ.

Ἀζόγυρον. Vox ignota. Occurrit apud Myrepſum lib. de Droſatis, cap. LXXVIII. Iterum lib. de Hedricis, cap. XIX. Et ἀζόγηρον ſcribitur.

ΑΖΩΧΟΙΡΕΙΑ.

Ἀζωχοιρεία. Apud Myrepſum lib. de decoctis, cap. XXVI. Exiſtimo depravatum ex *Cichoréa*.

ΑΗΡ.

Ἀήρ. Sudarium, quo Sacerdos vtebatur in Liturgiâ. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ διακόνου. Et posteà. εἶτα ἀποτίθησι τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἁγίου δίσκου, καὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν, ἐπισκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια. Item in Liturgiâ Præsanctificatorum. ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὰ ἅγια, καὶ ἀσπάζεται τὸν ἀέρα προσκυνῶν. Euchologium. καὶ σκεπάζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀέρος, καὶ ἐπιθέασιν, τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Myſticam ſignificationem tradit Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ καταπέτασμα, ἤγουν ὁ ἀὴρ, ἐστὶ καὶ λέγεται ἀντὶ τοῦ λίθου, οὗ ἠσφαλίζετο τὸ μνημεῖον ὁ Ἰωσήφ. Et mox appellationis quoq; reddit rationem. διά τι ἄλλο γὰρ τὸ κάλυμμα τοῦτο ἀὴρ ὠνομάσθη; ἢ πάντως διὰ τὸ τὸν ἐπικαλυπτόμενον παρ' αὐτοῦ σκοτεινὸν ἀέρα τῆς εἰρημένης νυκτὸς εἰκονίζεσθαι. Apud Codinum ponitur pro umbone ſciadij.

ΑΘΘΟΣ. ΑΘΘΕΙΝ.

Ἄθθος. pro ἄνθος Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνακαλλίς. ἄνθος ναρκίσσου. ἄθθος τοῦ ναρκίσσου. Et occurrit illic pluries. Sic ἀθθεῖν pro ἀνθεῖν florere. Ibidem.

ΑΙΔΙΛΙΚΙΟΙ.

Αἰδιλίκιοι. *Aedilicij*. Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. v. ἡ δὲ τῶν αἰδιλικίων ἀρχή τις ἦν, ἧς πρώτης οἱ παρόντες ἐπὶ τὰ πράγματα τῆς πόλεως ἐτύγχανον.

ΑΙΜΗΜΟΝΤΟΣ.

Αἱμήμοντος. *Hæmimontus*. Hæmus mons. Codinus de offic. aulæ Constantinop. ὁ ἀδριανουπόλεως ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος μημόντου. Corrige. ἔξαρχος αἱμημόντου. Nam illud μημόντου nauci non est. Firmant correctionem meam sequentia. σημείωσαι ὅτι οὕτω γράφει μητροπολίτης πρὸς τὸν ἀδριανουπόλεως. πανιερώτατε μητροπολίτα ἀνδριανουπόλεως ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε αἱμημόντου.

ΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Αἰτάνιον. Mitra. Moschopulus. μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ αἰτάνιον. Sed mendum est: Vide σιτάνιον.

ΑΚΑ.

Ἀκα. Vide ἀκία.

ΑΚΑΘΘΙΝ.

Ἀκάθθιν. Spina. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκανθα. ἄκανθαι. ἀκάθθιν. Græci recentiores ν sequente θ convertebant in θ. Sic ἄθθος & ἀθθεῖν, pro ἄνθος & ἀνθεῖν.

ΑΚΑΚΙΑ.

Ἀκακία. Aggestum aurei cujusdam textilis, quod sinistrâ manu gestabat Imperator in signum humilitatis. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὃ βλαττίον ἔχει χῶμα ἐντὸς, καὶ καλεῖται ἀκακία. ὡς εἴπω.

εἴπομεν, τὸ τὸν βασιλέα ταπεινὸν εἶναι ὡς θνητὸν, καὶ μὴ διὰ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγαλαυχεῖν. Item. Φέρειν ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σταυρὸν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὸ μανδύλιον μετὰ τῆς ἀκακίας, ὡς ἔθος ἐστί.

ΑΚΑΜΑΣΙΑ.

'Ακαμασία Negligentia. Ignavia. Corona pretiosa, *ἀκαμασία. Ignavia. ἀπραξία.*

ΑΚΑΜΑΤΗΣ.

'Ακαμάτης. Ignavus. Laborem fugiens. Corona pretiosa *ἀκαμάτης. Negligens. ἀμελής.* Iterum alibi. *ἀκαμάτης. Ignauus. ἄπρακτος.*

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ.

'Ακανθόχοιρος. Ericius. Echinus. Corona pretiosa. *ἀκανθόχοιρος. Echinus. ἐχῖνος.*

ΑΚΑΡΤΕΡΙ.

'Ακαρτέρει. Expecta. Corona pretiosa. *ἀκαρτέρει. Expecta. ἀνάμεινον.*

ΑΚΕΣΤΑ.

"Ακεστα. *Aggestum.* Machinæ Bellicæ genus. Suidas. *ἄκεστα, ῥωμαϊκὸν τὸ μηχάνημα ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον.* Auctor innominatus apud eundem. *οἱ δὲ ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσταν, τῇ ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἐπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ καταστορέσαντες, ἀπετείχισαν ὡς ἐνῆν τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως.* Ita corrigo: nam malè hodiè editur. *ἄκεστα,* &, *ἄκεσταν.* Optimè Lucanus etiam describit. lib. III.

—tunc omnia latè
Procumbunt nemora, & spoliantur robore silvæ.
Ut cùm terra levis mediam virgultaq; molem

Suspen-

Suspendant, structâ laterum compage ligatam
Arctet humum, pressus ne cedat turribus agger.

Scribitur etiam ἄγεςα, & ἔγεςα. Idem Suidas. ἔγεςα, πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι προκάλυμμα ἐχρῶντο ἐξ αἰγείων τριχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων. Euagrius lib. IV. cap. XXVII. λαγονίδας μικρὰς ἀγαγόντες τε θείου, ἅμα ευπτίῳ, καὶ τῶν ἄλλων εὐκαταφλέκτων ὑλῶν, κατὰ τῆς καλουμένης ἀγέςας ἀπεσφενδόνιζον. Et semel iterumque occurrit illo capite.

ΑΚΕΦΑΛΟΙ.

Ἀκέφαλοι. Sectæ genus. Suidas ἀκέφαλος. αἵρεσίς τις, ἧς οὐκ ἐστὶ πρῶτος ἔξαρχος. Videndus Ioannes Moscus Limonarij capp. CLXXXVIII. & CCXIII. Nicephorus lib. XVII. capp. VII. & VIII. Iterum lib. XVIII. capp. XLV. & XLIX. Leontius de Sectis. ἀκέφαλοι ἐλέγοντο διότι τῷ πατριάρχῃ αὐτῶν μὴ ἀκολουθήσαντες καθ' ἑαυτοὺς ἐκοινώνουν. Vides ecce rationem nominis.

ΑΚΙΑ.

Ἀκία. *Acies*. Mauricius Strateg. VIII. χρὴ τὰ κοντουβέρνια, ἤγουν τὰ βάθη τῶν ἀκιῶν, πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ταγμάτων, καὶ τὴν προστεταγμένων καβαλλαρίων γίνεσθαι ἀπὸ παλαιῶν τε καὶ νέων. Leo. τοὺς δὲ ἐπιλέκτους τῆς ἀκίας ἔχειν καὶ ζάβας, ἤτοι λωρίκια. Idem. ὁ γὰρ ἔσχατος τοῦ ὅλου στίχου, ἤγουν τῆς ἀκίας, ὡς ἐπὶ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς, οὕτως ἵσταται. Vide Glossarium Rigaltij. Corrigendus autem Procopius est de Bello Vandal. lib. III. ὃς ἐπιμελείτῃ τῆς περὶ τὴν ἀκίαν διαπάνης ὁπλίωνα τοῦτον καλοῦσι. Hodiè editur. περὶ τὴν οἰκίαν. Recentiores ἄκα dixerunt, ι absorpto. Glossæ Græcobarbaræ, ἄκα, τὸ ὀξὺ ἢ ἄκρον τῆς φάλαγγος.

ΑΚΚΕΠΤΑ.

Ἀκκεπτα. *Accepta*. Ignatius in epistolâ ad Polycarpum episcopum Smyrnæ. τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια ἦτε κομίζησθε.

ΑΚΛΙΔΙΑ.

'Ακλίδια. *Aclides.* de quibus Virgilius Aeneid. VII.

—teretes sunt aclides illis
Tela, sed hac lento mos est aptare flagello.

Mauricius corrigendus est Strategic. I. βηρύτλας, ἤτοι ἀκλίδια, σκλαβινίσκια, τοὺς ἀπείρως πρὸς τοξείαν ἔχοντας, ἢ καὶ λεπτομλύας, ὡς εἰκὸς, πέζων. Hodiè perperam, λακίδια, exaratum est in MS^{to}.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

'Ακολουθία. Ordo. Sequentia. Nomen frequentissimum in Ecclesiâ Graecanicâ. Et XXVIII. recensentur in Euchologio.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ.

'Ακόλουθος. Praefectus Barangorum. Codinus de Offic. Aulae Constantinop. ὁ ἀκόλουθος διερίσκεται μὲν ἔνοχος τῶν βαράγγων, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ βασιλεῖ ἔμπροσθεν αὐτῶν· διὰ τοῦτο καὶ ἀκόλουθος λέγεται.

ΑΚΟΜΗ.

'Ακομή. Genus. Glossae Graecobarbarae. ἐστὶ δὲ καὶ κογχυλίου γένος. ἔνι ἀκομὴ καὶ γλυκεὰ τοῦ κογχυλίου.

ΑΚΟΡΠΩΤΑ.

'Ακόρπωτα. Non percussa. Glossae Graecobarbarae. ἄβλητα. ἀπλήγωτα. ἀκόρπωτα. Vide κόρπος.

ΑΚΟΥΒΙΤΟΝ.

'Ακούβιτον. *Accubitum.* Onomasticon Vetus. *Accubitum.* ἀνακλιντήριον. Lampridius de Commodo. *Non accubuit nisi in accubitis, quae pilum*

lum leporinum habuissent, aut plumas perdicum subalares. Iuvenalis Scholiastes Sat. v. *Apud Veteres accubitorum usus non erat, sed in lectulis discumbentes manducabant.* Suidas. σιβας, χαμαιπετήλιον ἀκούβιτον ἀπὸ ἐρέδων. Paulus Diaconus in Leone corrigendus est. *Silentium contra sanctas ac venerabiles celebravit iconas in tribunali decem ac novem accubituum.* Hodiè editur, *novem cubituum.* Perperam. Ecce alterum ejusdem locum in Leone Constantini F. *Et in crastino sabbato sancto exivit Imperator in tribunalibus decem & novem accubituum.* Codinus de Origin. Constantinop. καὶ τὰ δέκα ἐννέα ἀκούβιτα, καὶ τὸ σίγμα, καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου στεφάνου. Aponius ad Cantica, lib. III. *Concurrat ad suffragia regis in humilitatis accubitu recubantis, antequam exaltatus sedeat judex.* Synod. Laodic. Can. XXVIII. οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς συνεσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν Elegantissimus verò locus est in Responsis Ioannis Episcopi Citri ad Constantinum Cabasilam. οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ ἐσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν. οἱ δὲ τοῦτο ποιεῖν τολμῶντες, ἢ παυσάσθωσαν, ἢ καθαιρείσθωσαν. ἀκούβιτον δὲ λέγεται ἅπαν στρωμνῆς κατασκεύασμα εἰς ὕψος ἠρμένον καὶ μαλακόν. ἀκούμβω γὰρ παρὰ Λατίνοις τὸ ἀναπίπτω. Corrige in Leg. Franc. lib. I. cap. LXXV *Opera textrilia non faciant, nec capulent vestitus, non consuant, vel acubitula fiant.* Malè editur, vel *acubicula.* Wilramus Abbas in Cantica Canticor. *Reclinatoria* appellat. cap II. *Prospicis illum in reclinatoriis accumbentem, seque inclinantem ad eos quos collocutione suâ dignatur.*

ἈΚΟΥΜΒΑ.

Ἀκοῦμβα. *Accubitum.* Cyrillus in Lexico. ὑπερέστικλον, ἀκουμβίτικλον, ἢ ἀκοῦμβαι.

ΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἀκουμβίζειν. *Accumbere.* Reclinare. Incumbere. Chronicon Constantinop. τὸ δὲ κτίσμα ἠκούμβιζεν εἰς τεῖχος τὸ χερσαῖον. Nicetas in Alexio, lib. III. ἀφεὶς τὸν πόλεμον μέχρι καὶ τῶν τειχῶν ἀκουμβίσαι τῆς πόλεως. Glossæ Græcobarbaræ. λέγεται καὶ εἰς κάπιον κουτζὸν, ὁ ὁποῖος ἀκουμπίζει δύο βακτηρίαις. Hinc compositum, ἐπακουμβίζειν. Inniti. Incumbere.

Hero in παρεκβολαῖς. καμαλαύκιον ἀρκαδικὸν περιβαλλόμενος, καὶ ῥάβδῳ ἐπιστηριζόμενος, καὶ ἐπακουμβίζων εἶπεν.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΜΑ.

Ἀκούμβισμα. Fulcrum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάβυξις, ἔρεισμα, ἀκούμπισμα, κούμπισμα. Nicetas in Andronico, lib. I. σῶμα παρὰ πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ Ἀνδρονίκου καλούμενος, καὶ σύμβουλον καὶ ἀκούμβισμα τοῦτον ἔχων Ἀνδρόνικος. Item in Alexio. lib. III. ἀκούμβισμα ἦν ὀσπίτιον ἀφρόντιστον. Restituenda hæc vox quoque apud Etymologici Auctorem. τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκουμβισμάτων. Perperam hodiè editur, ἀκουσμάτων. Dicebant etiam truncatè κούμπισμα, vt est obseruare ex Glossis Græcobarbaris, quas citavi.

ΑΚΟΥΜΒΙΤΙΚΗ.

Ἀκουμβιτική. Cyrillus in Lexico. ὑπερειστικὴν ἀκουμβιτικὴν, ἢ ἀκούμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΩΝ.

Ἀκουμβῶν. *Accumbens*. Cyrillus in Lexico. ἐπερειδόμενος, ἐστηριζόμενος, ἀκουμβῶν.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ. ΑΚΡΙΒΟΣ.

Ἀκρίβεια. Egestas. Penuria, Corona pretiosa. ἀκρίβεια. *Penuria*. σιτοδεία. Et ἀκριβός. Avarus. Eadem Corona. ἀκριβὸς. *Avarus*. φιλάργυρος.

ΑΚΡΟΩΜΕΝΟΙ.

Ἀκροώμενοι. Auscultantes. Pænitentium ordines in Ecclesiâ Orientali erant quatuor. Primi προσκλαίοντες, alteri ἀκροώμενοι, tertij ὑποπίπτοντες, quarti συνιστῶτες dicebantur. Nunc de auscultantibus,

de re-

de reliquis infra suo loco agemus. Basilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πεντεκαιδεκαετίαν, τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἓν συνεστώς. Iterum Can. LXXVII. ὁ τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαιέτω, διετίαν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεστὼς τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω. Et his quidē intrare Ecclesiam non licebat, sed extra eam stabant in loco qui νάρθηξ dicebatur ex re, quod illic quasi sub ferulâ essent censuræ ecclesiasticæ. Theorianus in Legat. Armen. ἀρκεῖ ὅτι τοὺς τηλικούτῳ περιπεσόντας πτώματι τρία μόνα ἔτη ἀκροᾶσθαι διακελεύεται ὁ κανὼν, ἤγουν ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἵστασθαι ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ τῶν θείων ἀκούειν γραφῶν.

ΑΚΤΑ.

Ἄκτα. *Acta*. Epiphanius. κατὰ τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν. καὶ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες ἀπὸ τῶν ἄκτων δῆθεν Πιλάτου αὐχοῦσι τὴν ἀκρίβειαν εὑρηκέναι, ἐν οἷς ἐμφέρεται τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν ἀπριλλίων τὸν σωτῆρα πεπονθέναι.

ΑΚΤΑΡΑ.

Ἀκτάρα. Piscis genus. Apua, In Scholijs ad Oppiani Halicut. lib. I. ἀφύης, ἐγγραύλεως, ἀκτάρας. Glossæ Benedicti. *Albula*. ἀκτάρα. Malè hodiè editur, ἰκτάρα.

ΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ.

Ἀκτουάριος. *Actuarius*. Iustinianus Novell. CXVII. εἰ δὲ σχολάριος εἴη ἐκεῖνος οὗ λόγος περὶ τῆς τελευτῆς ἢ ἀμφισβήτησίς ἐστι. παρὰ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς καὶ τοῦ ἀκτουαρίου. εἰ δὲ φοιδεράτος, παρὰ τοῦ ὀπτίονος αὐτοῦ τὴν εἰρημένην κατάθεσιν κομίζεσθαι τὴν ἐκείνου γαμετήν. Pæanius in Metaphrasi Eutropij lib. IX. τοῦτο γοῦν αὐτὸν καὶ ἀπήνεγκεν ὡς τάχιστα τοῦ βίου, δεύτερον τῆς βασιλείας ἄγοντα ἔτος, δούλου τινὸς ἀκτουαρίου τὴν τελευτὴν ἐπαγαγόντος.

ΑΛΑΚΑΤΙΑ.

Ἀλακάτια. Machinæ Bellicæ genus. Adi Glossarium Rigaltij.

 ΑΛΑΓ.

autem exercitum magnus Domesticus, & defectuum supplendorum curam habebat ille, qui μέγας ἀδνουμιαστὴς dicebatur. De merarchis accipio ex Mauricij Strateg. VII. χρὴ παρασκευάζειν τοὺς μεράρχας τὰ βάνδα ἀδνουμιάζειν πρὸ μιᾶς ἢ δευτέρας ἡμέρας τοῦ πολέμου, καὶ οὕτως ἐπιδιδόναι τοῖς βανδοφόροις τῶν πραγμάτων. Et intelligendus de ijsdem Anonymus περὶ κατασκευ. ἀπλίκτου. τὰ ἡμερέσια (ἀδνούμια) καθὼς ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς χρὴ γίνεσθαι. καὶ ἕκαστον τῶν μικρῶν ἀρχόντων τῶν ἱππέων τε καὶ πεζῶν τὸν ὑπ' αὐτὸν λαὸν καθ' ἑκάστην βλεπέτωσαν. De generali censu habes apud eundem. τὰ δὲ καθολικὰ ἀδνούμια οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα πρὸς ἀσφάλειαν καὶ σύστασιν τοῦ παντὸς εἰσὶ στρατεύματος, καὶ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν παλαιῶν στρατηγῶν. οὐ μετρίως γὰρ καὶ αὐτοὶ τῶν τοιούτων ἀδνουμίων ἐφρόντιζον. De munere verò illic magni Domestici & magni Adnumiastæ clarè est videre apud Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ μέγας ἀδνουμιαστὴς τοῦ φοσσάτου ἀδνουμιαζομένου παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου πάρεστι μὲν καὶ αὐτός. ἐὰν δέ τινες ὦσιν ἀπὸ τούτων στερούμενοι ἀλόγων, ἢ ἁρμάτων τινῶν, ἀπογραφόμενος οὗτος τὰ λείποντα ἐπιμελεῖται ἀναπληροῦσθαι ταῦτα. Sed quid factum in isto censu militum? In partem vides in verbis citatis Codini. ἐὰν δὲ τίνες ὦσιν ἀπὸ τούτων στερούμενοι ἀλόγων, ἢ ἁρμάτων τινῶν, &c. Quo loco falluntur egregiè viri docti, qui ἅρματα interpretantur *currus*, cùm debuissent, *arma*. Et Leo in Tacticis, Constitut. VI. χρὴ ἐπιμελῶς ἐν τῷ καιρῷ τῆς τε ῥόγας καὶ ἀδνουμίου καὶ τοὺς παῖδας αὐτῶν καὶ τὰ ἅρμα ἀπογράφεσθαι καὶ καταζητεῖσθαι. Plenissimè autem omnium Anonymus loco citato. ἔξεστι τοίνυν πρὸ τοῦ τῆς πολεμίας ἐπιβῆναι γῆς ἅπαν ἀδνουμιάζειν τὸ στράτευμα διὰ οἰκείων καὶ πιστῶν ἀνθρώπων τοῦ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ παξιδεῦσαι συνέισιν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ, ὅσοι δὲ ὑπελείφθησαν οἴκοι, ὅσοι δὲ καὶ ἔφυγεν, πρὸς τούτῳ καί τινες μὲν ἐν ἀληθείᾳ δι' ἀσθένειαν ὑπελείφθησαν, τίνες δὲ καὶ τεθνήκασιν. καὶ τίνες καλῶς τούς τε ἵππους καὶ τὰς πολεμικὰς πανοπλίας κέκτηνται. Magni verò Adnumiastæ insigne erat, sceptrum argenteum cum nodo, cui insidebat columba; nam habitu cum cæteris communi vtebatur. Codinus, quem paulò ante citavi. τὸ δικανίκιον (τοῦ μεγάλου ἀδνουμιαστοῦ) ἀργυροῦν ἀχρύσωτον, ἔχον ἐπάνω κόμβον ἕνα καὶ μόνον, ἔχοντα ἐπικαθημένην περιστεράν.

ΑΔΡΑΚΤΗ.

Ἀδράκτη. pro ἄτρακτος, Corona pretiosa. ἀδράκτη *Fusus*. ἄτρακτος.

ΑΔΡΑ-

ἈΔΡΑΣΚΕΛΗΜΑ.

Ἀδρασκέλημα. Passus. Corona pretiosa. ἀδρασκέλημα. *Passus*, βῆμα.

ΑΔΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἀδσιγνατεύειν. *Adsignare*. Theophilus Institut. lib. III. cap. VIII. γέγονε γὰρ μετὰ ταῦτα δόγμα συγκλήτου τὸ λέγον ἐξεῖναι τῷ πάτρωνι πολλοὺς ἔχοντι παῖδας, ἑνὶ τούτων ἀδσιγνατεῦσαι, ἤτοι προσκυρῶσαι τὸν ἀπελεύθερον. Et postea, οὐ μόνον δὲ ἀπελεύθερον, ἀλλὰ καὶ ἀπελευθέραν ἔξεστιν ἀδσιγνατεῦσαι τῷ πάτρωνι.

ΑΕΡΙΚΟΝ.

Ἀερικόν. Tributum liberi aëris nomine impositum prædijs à Ioanne Michaëlis Paphlagonis fratre. Cedrenus. πρεσβυτέρους δὲ τὴν πρὸς τὴν αὐλὴς εἴπη κακίαν, πᾶσαν ἐφεῦρεν ὁδὸν ἀδικίας, προσθεὶς ἐπίκεινα τῶν πλεσμάτων δίδοναι ἕκαστον τῶν χωρίων ὑπὲρ ἀερικοῦ κατὰ τὴν ποιότητα καὶ ἰσχὺν αὐτοῦ, τῷ μὲν νομίσματι τέσσαρα, τῷ δὲ ἕξ, ἄχρι τῶν εἴκοσι. Et apud Harmenopulum lib. I. tit. IV. Sectio est, περὶ τῶν ζημιωμένων ἀερικῶν.

ΑΖΑΠΙΔΕΣ.

Ἀζάπιδες. Pedites Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. ἔχων τό τι εὐρώπης στράτευμα, καὶ ἀζάπιδας τοὺς τούρκων πεζοὺς οὕτω καλουμένους. Occurrit illic pluries.

ΑΖΑΡΙΑ.

Ἀζάρια. Tesseræ. Corona pretiosa. ἀζάρη. *Taxillus*. κῦβος. Malaxus in Hist. Patriarch. μιᾷ γὰρ ἡμέρᾳ ἐκαθέζετον ὁ αὐτὸς πρωτοβεστιάριος μετὰ ξένων ἀρχόντων, καὶ ἔπαιζαν τὰ ἀζαρία, ἤγουν τὸ ταυλῆ, καὶ παίζοντα ἀπολῶσι νὰ ἐπάρη τὰ ἀζάρια, νὰ τὰ ῥήξη. Sed & ζάρια dicebant. truncatè. Nicetas in Isaacio & Alexio. συνεμέθυε μετ' αὐτῶν, καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία καὶ τὰ ζάρια. Cyrillus in Lexico. κύβοις, ταολίοις. κύ-

βοι

βοι λέγονται καὶ τὰ ζάρια. ἐξ οὗ καὶ κυβισταὶ οἱ ζαρισταί. Ergo hinc etiam, ut vides, ζαριστής. Alcator.

ΑΖΟΓΥΡΟΝ.

Ἀζόγυρον. Vox ignota. Occurrit apud Myrepſum lib. de Droſatis, cap. LXXVIII. Iterum lib. de Hedricis, cap. XIX. Et ἀζόγηρον ſcribitur.

ΑΖΩΧΟΙΡΕΙΑ.

Ἀζωχοιρεία. Apud Myrepſum lib. de decoctis, cap. XXVI. Exiſtimo depravatum ex *Cichoréa*.

ΑΗΡ.

Ἀήρ. Sudarium, quo Sacerdos vtebatur in Liturgiâ. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ὁ δὲ ἱερεὺς ἄρας τὸν ἀέρα ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ τοῦ διακόνου. Et poſteà. εἶτα ἀποτίθησι τὰ καλύμματα ὁ ἱερεὺς ἀπὸ τοῦ ἁγίου δίσκου, καὶ τοῦ ἁγίου ποτηρίου, τὸν δὲ ἀέρα λαβὼν ἀπὸ τῶν ὤμων τοῦ διακόνου, καὶ θυμιάσας αὐτὸν, ἐπισκεπάζει δι' αὐτοῦ τὰ ἅγια. Item in Liturgiâ Præſanctificatorum. ὁ δὲ ἱερεὺς θυμιᾷ τὰ ἅγια, καὶ ἀσπάζεται τὸν ἀέρα προσκυνῶν. Euchologium. καὶ σκεπάζει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἀέρος, καὶ τίθεασιν, τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον ἐπάνω αὐτοῦ. Myſticam ſignificationem tradit Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ καταπέτασμα, ἤγουν ὁ ἀὴρ, ἐστὶ καὶ λέγεται ἀντὶ τοῦ λίθου, οὗ ἠσφαλίζετο τὸ μνημεῖον ὁ Ἰωσήφ. Et mox appellationis quoq; reddit rationem. διά τι ἄλλο γὰρ τὸ κάλυμμα τοῦτο ἀὴρ ὠνομάσθη; ἢ πάντως διὰ τὸ τὸν ἐπικαλυπτόμενον παρ' αὐτοῦ σκοτεινὸν ἀέρα τῆς εἰρημένης νυκτὸς εἰκονίζεσθαι. Apud Codinum ponitur pro umbone ſciadij.

ΑΘΘΟΣ. ΑΘΘΕΙΝ.

Ἄθθος. pro ἄνθος Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκακαλλίς. ἄνθος ναρκίσσου. ἄθθος τοῦ ναρκίσσου. Et occurrit illic pluries. Sic ἀθθεῖν pro ἀνθεῖν florere. Ibidem.

ΑΙΔΙ-

ΑΙΔΙΛΙΚΙΟΙ.

Αἰδιλίκιοι. *Aedilicij.* Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. v. ἡ δὲ τῶν αἰδιλικίων ἀρχὴ ἦν αὕτη, ἧς πρώτης οἱ παρόντες ἐπὶ τοῖς πράγμασι τῆς πόλεως ἐτύγχανον.

ΑΙΜΗΜΟΝΤΟΣ.

Αἱμήμοντος. *Hæmimontus.* Hæmus mons. Codinus de offic. aulæ Constantinop. ὁ ἀδριανουπόλεως ὑπέρτιμος καὶ ἔξαρχος μημόντου. Corrige. ἔξαρχος αἱμημόντου. Nam illud μημόντου nauci non est. Firmant correctionem meam sequentia. σημείωσαι ὅτι οὕτω γράφει μητροπολίτης πρὸς τὸν ἀδριανουπόλεως. πανιερώτατε μητροπολίτα ἀνδριανουπόλεως ὑπέρτιμε καὶ ἔξαρχε αἱμημόντου.

ΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Αἰτάνιον. Mitra. Moschopulus. μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ αἰτάνιον. Sed mendum est: Vide σπάνιον.

ΑΚΑ.

Ἀκα. Vide ἀκία.

ΑΚΑΘΘΙΝ.

Ἀκάθθιν. Spina. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκανα. ἄκανθαι. ἀκάθθιν. Græci recentiores ν sequente θ convertebant in θ. Sic ἄθθος & αἰθθεῖν, pro ἄνθος & αἰθεῖν.

ΑΚΑΚΙΑ.

Ἀκακία. Aggestum aurei cujusdam textilis, quod sinistrâ manu gestabat Imperâtor in signum humilitatis. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ βλάτιον ἔχει χῶμα ἐντὸς, καὶ καλεῖται ἀκακία. εἰς εἶπε.

εἴπομεν, τὸ τὸν βασιλέα ταπεινὸν εἶναι ὡς θνητὸν, καὶ μὴ διὰ τὸ τῆς βασιλείας ὕψος ἐπαίρεσθαι, καὶ μεγαλαυχεῖν. Item. φέρων ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ σταυρὸν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ τὸ μανδύλιον μετὰ τῆς ἀκακίας, ὡς ἔθος ἐστί.

ΑΚΑΜΑΣΙΑ.

Ἀκαμασία Negligentia. Ignavia. Corona pretiosa, ἀκαμασία. *Ignavia*. ἀπραξία.

ΑΚΑΜΑΤΗΣ.

Ἀκαμάτης. Ignavus. Laborem fugiens. Corona pretiosa ἀκαμάτης. *Negligens*. ἀμελής. Iterum alibi. ἀκαμάτης. *Ignauus*. ἄπρακτος.

ΑΚΑΝΘΟΧΟΙΡΟΣ.

Ἀκανθόχοιρος. Ericius. Echinus. Corona pretiosa. ἀκανθόχοιρος. *Echinus*. ἐχῖνος.

ΑΚΑΡΤΕΡΙ.

Ἀκαρτέρι. Expecta. Corona pretiosa. ἀκαρτέρι. *Expecta*. ἀνάμενον.

ΑΚΕΣΤΑ.

Ἄκεστα. *Aggestum*. Machinæ Bellicæ genus. Suidas. ἄκεστα, ῥωμαϊκὸν δὲ μηχάνημα ἐκ δενδροτομίας πρὸς ἐρυμνότητα μετασκευαζόμενον. Auctor innominatus apud eundem. οἱ δὲ ῥωμαῖοι ξυνέθεσαν τὴν λεγομένην ἄκεσταν, τῇ ῥωμαίων φωνῇ. δενδροτομήσαντες γὰρ ἐπάλληλα στελέχη τῇ ξυνθήκῃ καταστορέσαντες, ἀπετείχισαν ὡς ἐνῆν τὴν ἐνθένδε πορείαν τῆς πόλεως. Ita corrigo: nam malè hodiè editur. ἄκεσα, &, ἄκεσαν. Optimè Lucanus etiam describit. lib. III.

—tunc omnia latè
Procumbunt nemora, & spoliantur robore silvæ.
Ut cùm terra levis mediam virgultaq. molem

Suspen-

Suspendant, structâ laterum compage ligatam
Arctet humum, pressus ne cedat turribus agger.

Scribitur etiam ἄγεστα, & ἔγεστα. Idem Suidas. ἔγεστα, πολεμικὸν μηχάνημα ἐκ λίθων καὶ ξύλων καὶ χοῦ ἐγειρόμενον. τοῦτο δὲ οἱ ἐργαζόμενοι περικάλυμμα ἐτίθεασιν ἐξ αἰγείων τριχῶν τῶν λεγομένων κιλικίων. Euagrius lib. IV. cap. XXVII. λαγωνίδας μικρὰς ἀγαγόντες τε θείου, ἅμα στυπτείου, καὶ τῶν ἄλλων διακαταφλέκτων ὑλῶν, κατὰ τῆς καλυμμένης ἀγέστας ἀπεσφενδόνιζον. Et semel iterumque occurrit illo capite.

ΑΚΕΦΑΛΟΙ.

Ἀκέφαλοι. Sectæ genus. Suidas ἀκέφαλος. αἵρεσίς τις, ἧς οὐκ ἦν στερρὸς ἔξαρχος. Videndus Ioannes Moscus Limonarij capp. CLXXXVIII. & CCXIII. Nicephorus lib. XVII. capp. VII. & VIII. Iterum lib. XVIII. capp. XLV. & XLIX. Leontius de Sectis. ἀκέφαλοι ἐλέγοντο διότι τῷ πατριάρχῃ αὐτῶν μὴ ἀκολουθήσαντες καθ' ἑαυτοὺς ἐκοινώνουν. Vides ecce rationem nominis.

ΑΚΙΑ.

Ἀκία. *Acies.* Mauricius Strateg. VIII. χρὴ τὰ κοντουβέρνια, ἤγουν τὰ βάθη τῶν ἀκιῶν, πρὸς τὴν ποιότητα τῶν ταγμάτων, καὶ τὴν προστεταγμένων καταγραφὴν γίνεσθαι ἀπὸ παλαιῶν τε καὶ νέων. Leo. τοὺς δὲ ἐπιλέκτους τῆς ἀκίας ἔχειν καὶ ζάβας, ἤτοι λωρίκια. Idem. ὁ γὰρ ἔσχατος τοῦ ὅλου στίχου, ἤγουν τῆς ἀκίας, ὡς ἐπὶ τῆς οὐρᾶς αὐτῆς, οὕτως ἵσταται. Vide Glossarium Rigaltij. Corrigendus autem Procopius est de Bello Vandal. lib. III. ὃς ἐπιμελεῖται τοῦ περὶ τὴν ἀκίαν δαπάνης ὁπλίωνα τοῦτον καλοῦσι. Hodiè editur. περὶ τὴν οἰκίαν. Recentiores ἄκα dixerunt, ι absorpto. Glossæ Græcobarbaræ, ἄκα, τὸ ὀξὺ καὶ ἄκρον τῆς φάλαγγος.

ΑΚΚΕΠΤΑ.

Ἀκκέπτα. *Accepta.* Ignatius in epistolâ ad Polycarpum episcopum Smyrnæ, τὰ δεπόσιτα ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν. ἵνα τὰ ἄκκεπτα ὑμῶν ἄξια θεοῦ κομίζησθε.

ΑΚΑΙΔΙΑ.

'Ακλίδια. *Aclides.* de quibus Virgilius Aeneid. VII.

— teretes sunt aclides illis
Tela, sed hæc lento mos est aptare flagello.

Mauricius corrigendus est Strategic. I. βηρύτλας, ἤτοι ἀκλίδια, σκλαβινίσκια, τοὺς ἀπείρως πρὸς τοξείαν ἔχοντας, ἢ καὶ λεπτομβύους, ὡς εἰκὸς, τύζων. Hodiè perperam, λακίδια, exaratum est in MS^to.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ.

'Ακολουθία. Ordo. Sequentia. Nomen frequentissimum in Ecclesiâ Græcanicâ. Et XXVIII. recensentur in Euchologio.

ΑΚΟΛΟΥΘΟΣ.

'Ακόλουθος. Præfectus Barangorum. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ ἀκόλουθος εὑρίσκεται μὲν ἔνοχος τῶν Βαράγγων, ἀκολουθεῖ δὲ τῷ βασιλεῖ ἔμπροσθεν αὐτῶν· διὰ τοῦτο καὶ ἀκόλουθος λέγεται.

ΑΚΟΜΗ.

'Ακομή. Genus. Glossæ Græcobarbaræ. ἐστὶ δὲ καὶ κογχυλίου γένος. ἔνι ἀκομὴ καὶ γλυκεῖα τοῦ κογχυλίου.

ΑΚΟΡΠΩΤΑ.

'Ακόρπωτα. Non percussa. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβλητα. ἀπλήγωτα. ἀκόρπωτα. Vide κόρπος.

ΑΚΟΥΒΙΤΟΝ.

'Ακούβιτον. *Accubitum.* Onomasticon Vetus. *Accubitum.* ἀνακλιντήριον. Lampridius de Commodo. *Non accubuit nisi in accubitis, quæ pilum*

lum leporinum habuissent, aut plumas perdicum subalares. Iuvenalis Scholiastes Sat. V. *Apud Veteres accubitorum usus non erat, sed in lectulis discumbentes manducabant.* Suidas. στιβὰς, χαμαιπετὲς ἀκούβιτον ἀπὸ ῥάβδων. Paulus Diaconus in Leone corrigendus est. *Silentium contra sanctas ac venerabiles celebravit iconas in tribunali decem ac novem accubituum.* Hodiè editur, *novem cubituum*. Perperam. Ecce alterum ejusdem locum in Leone Constantini F. *Et in crastino sabbato sancto exivit Imperator in tribunalibus decem & novem accubituum.* Codinus de Origin. Constantinop. καὶ τὰ δέκα ἐννέα ἀκούβιτα, καὶ τὸ σίγμα, καὶ τὸν ναὸν τοῦ ἁγίου Στεφάνου. Aponius ad Cantica, lib. III. *Concurrat ad suffragia regis in humilitatis accubitu recubantis, antequam exaltatus sedeat judex.* Synod. Laodic. Can. XXVIII. οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς συνεσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν Elegantissimus verò locus est in Responsis Ioannis Episcopi Citri ad Constantinum Cabasilam. οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν, καὶ ἔνδον ἐν τῷ οἴκῳ ἐσθίειν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν. οἱ δὲ τοῦτο ποιεῖν τολμῶντες, ἢ παυσάσθωσαν, ἢ καθαιρείσθωσαν. ἀκούβιτον δὲ λέγεται ἅπαν στρωμνῆς κατασκεύασμα εἰς ὕψος ἠρμένον καὶ μαλακόν. ἀκούμβω γὰρ παρὰ Λατίνοις τὸ ἀναπίπτω. Corrige in Leg. Franc. lib. I. cap. LXXV *Opera textrilia non faciant, nec capulent vestitus, non consuant, vel acubitulæ fiant.* Malè editur, vel *acubiculæ*. Wilramus Abbas in Cantica Canticor. *Reclinatoria* appellat. cap II. *Prospicis illum in reclinatoriis accumbentem, seque inclinantem ad eos quos collocutione suâ dignatur.*

'AKOYMBA.

'Ακοῦμβα. *Accubitum.* Cyrillus in Lexico. ὑπερθετικὸν, ἀκουμβιτικὸν, ἢ ἀκοῦμβαι.

AKOYMBIZEIN.

'Ακουμβίζειν. *Accumbere.* Reclinare. Incumbere. Chronicon Constantinop. τὸ δὲ κτίσμα ἠκούμβιζεν εἰς τεῖχος τὸ χερσαῖον. Nicetas in Alexio, lib. III. ἀφεὶς τὸν πόλεμον μέχρι καὶ τῶν τειχῶν ἀκουμβίσαι τῆς πόλεως. Glossæ Græcobarbaræ. λέγεται καὶ εἰς κάποιον κουτζὸν, ὁ ὁποῖος ἀκουμπίζει δύο βακτηρίαις. Hinc compositum, ἐπακουμβίζειν. Inniti. Incumbere.

Hero in παρεκβολαῖς. καμαλαύκιον ἀρκαδικὸν περιβαλλόμενος, καὶ ῥάβδον ἐπιστηριζόμενος, καὶ ἐπακουμβίζων εἶπεν.

ΑΚΟΥΜΒΙΣΜΑ.

Ἀκούμβισμα. Fulcrum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνάβυξις, ἔρεισμα, ἀκούμπισμα, κούμπισμα. Nicetas in Andronico, lib. I. στόμα παρὰ πάσης τῆς συγκλήτου τοῦ Ἀνδρονίκου καλούμενος, καὶ σύμβουλον καὶ ἀκούμβισμα πάντων ἔχων Ἀνδρόνικος. Item in Alexio. lib. III. ἀκούμβισμα ἐς ὁσπίτιον ἀφρόντιστον. Restituenda hæc vox quoque apud Etymologici Auctorem. τραπεζοποιὸς, ὁ περὶ τὸ συμπόσιον πάντων ἐπιμελούμενος, τραπεζῶν, σκευῶν, ἀκουμβισμάτων. Perperam hodiè editur, ἀκουσμάτων. Dicebant etiam truncatè κούμπισμα, vt est obseruare ex Glossis Græcobarbaris, quas citavi.

ΑΚΟΥΜΒΙΤΙΚΗ.

Ἀκουμβιτική. Cyrillus in Lexico. ὑπερειστικὴν ἀκουμβιτικὴν, ἢ ἀκούμβαν.

ΑΚΟΥΜΒΩΝ.

Ἀκουμβῶν. *Accumbens*. Cyrillus in Lexico. ἐπερειδόμενος, ἐστηριζόμενος, ἀκουμβῶν.

ΑΚΡΙΒΕΙΑ. ΑΚΡΙΒΟΣ.

Ἀκρίβεια. Egestas. Penuria, Corona pretiosa. ἀκρίβεια. *Penuria.* σιτοδεία. Et ἀκριβὸς. Avarus. Eadem Corona. ἀκριβὸς. *Avarus.* φιλάργυρος.

ΑΚΡΟΩΜΕΝΟΙ.

Ἀκροώμενοι. Auscultantes. Pænitentium ordines in Ecclesiâ Orientali erant quatuor. Primi προσκλαίοντες, alteri ἀκροώμενοι, tertij ὑποπίπτοντες, quarti συνεστῶτες dicebantur. Nunc de auscultantibus,

de re-

de reliquis infra suo loco agemus. Basilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πεντικαιδεκαετίαν, τέσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἓν συνεστώς. Iterum Can. LXXVII. ὁ τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαιέτω, διετίαν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεστὼς τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω. Et his quidē intrare Ecclesiam non licebat, sed extra eam stabant in loco qui νάρθηξ dicebatur ex re, quod illic quasi sub ferulâ essent censuræ ecclesiasticæ. Theorianus in Legat. Armen. ὁρᾷς ὅτι τοὺς τηλικούτῳ παραπεσόντας πτώματι τρία μόνα ἔτη ἀκροᾶσθαι διακελεύεται ὁ κανὼν, ἤγουν ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἵστασθαι ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ τῶν θείων ἀκούειν γραφῶν.

AKTA.

Ἄκτα. *Acta*. Epiphanius. κατὰ τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν. καὶ τὰ μυστήρια ἐπιτελοῦντες ἀπὸ τῶν ἄκτων δῆθεν Πιλάτου αὐχοῦσι τὴν ἀκρίβειαν εὑρηκέναι, ἐν οἷς ἐμφέρεται τῇ πρὸ ὀκτὼ καλανδῶν Ἀπριλλίων τὸν σωτῆρα πεπονθέναι.

AKTAPA.

Ἀκταίρα. Piscis genus. Apua, In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. 1. ἀφύης, ἐγγραύλεως, ἀκταίρας. Glossæ Benedicti. *Albula*. ἀκταίρα. Male hodiè editur, ἰκταίρα.

AKTOYAPIOΣ.

Ἀκτουάριος. *Actuarius*. Iustinianus Novell. CXVII. εἰ δὲ σχολάριος εἴη ἐκεῖνος οὗ ἦνος περὶ τῆς τελευτῆς ἡ ἀμφισβήτησίς ἐστι. παρὰ τῶν πρώτων τῆς σχολῆς καὶ τοῦ ἀκτουαρίου εἰ δὲ φοιδεράτος, παρὰ τοῦ ὀπτίονος αὐτοῦ τὴν εἰρημένην κατάθεσιν κομίζεσθαι τὴν ἐκείνου γαμετήν. Pæanius in Metaphrasi Eutropij lib. IX. τοῦτο γοῦν αὐτὸν καὶ ἀπλώεγηκεν ὡς τάχιστα τοῦ βίου, δεύτερον τῆς βασιλείας ἄγοντα ἔτος, δούλου τινὸς ἀκτουαρίου τὴν τελευτὴν ἐπαγαγόντος.

AΛAKATIA.

Ἀλακάτια. Machinæ Bellicæ genus. Adi Glossarium Rigaltij.

ΑΛΑΓΜΟΣ.

Ἀλαγμὸς pro ἄλλαγμα. Mutatio. Corona pretiosa. ἀλαγμὸς *Mutatio*. μεταβολή.

ΑΛΑΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἀλαμανικὸν. *Alamanicum*. Tributum, quod Alamanis soluebatur, institutum ab Alexio Comneno. Nicetas in ejus vitâ, lib. II. βασιλεὺς δὲ φάσκων ἀπορεῖν χρημάτων τὰς τι χώρας ἐφορολόγει, τὸ καλούμενον εἰσπράττων ἀλαμανικὸν, ὅτι καινόθεν πρώτως, καὶ τὸ τῆς πόλεως ἐκκλησιάσους πλήρωμα, τὸ τι χρυσιάζον, καὶ ὅσον τοῦ βήματος τρόφιμον.

ΑΛΑΤΗ.

Ἀλάτη. pro ἅλας. Sal. Corona pretiosa. ἀλάτη. *Sal*. ἅλας.

ΑΛΑΦΗ.

Ἀλάφη. pro ἔλαφος. Ceruus. Corona pretiosa. ἀλάφη. *Ceruus*, ἔλαφος.

ΑΛΑΦΡΟ.

Ἀλαφρὸ. pro ἐλαφρὸν. Leve. Corona pretiosa. ἀλαφρὸ. *Leve*. κουφὸν. Hinc in Glossis Græcobarbaris ἀλαφρωνίσκων· κουφίζων.

ΑΛΒΑΝΟΥΡΙΟΝ.

Ἀλβανούριον, Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib II. cap. LXV. μέλιτι ἀλβανουρίῳ κατάχριε τὴν ὑπερῴαν αὐτοῦ.

ΑΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Ἀλείβγειν. pro ἀλείφειν. Linere. Vngere. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλινεῖν, ἀλείφειν, να ἀλείφῃ, να ἀλείβγῃ.

ΑΛΕΙ-

ΑΛΕΙΠΤΑΡΕΑ.

Ἀλειπταρέα. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CLIV. χρὴ αὐτοῦ τὴν καλυμμένην ἀλειπταρέαν λαστάρειν. ἀλειπταρέα δέ ἐστι τὸ ἐπάνω τῶν ὀπισθίων τὸ ἐξεστραμμένον, ὅπερ τινὲς καλοῦσι κελίθιν.

ΑΛΕΚΤΟΡΑΣ. ΑΛΕΚΤΟΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Ἀλέκτορας. pro ἀλέκτωρ. Gallus. Corona pretiosa ἀλέκτορας. *Gallus.* ἀλέκτωρ. Sic ἀλεκτορόπουλον. Eadem Corona, ἀλεκτορόπουλα. *Pulli.* ἀλεκτορίδια.

ΑΛΙΚΡΟΥΔΑ.

Ἀλικροῦδα. *Alimenta cruda.* Suidas. ἀλικροῦδα, παρὰ Ῥωμαίοις ἡ σχεδία τροφή, καὶ ἄπυρος. κροῦδον γὰρ τὸ ἀνέψητον.

ΑΛΙΜΑ.

Ἄλιμα. pro ἅλιμμα. Sed mutatâ significatione. Corona pretiosa. ἄλιμα. *Liquor.* ἔμβαμμα.

ΑΛΙΝΙΚΑ.

Ἀλινικά. Arma ænea. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. IX. καὶ ὅπλα ἐπιτηδεύουσιν ἀπὸ χαλκοῦ τὰ ἀλινικὰ καλούμενα.

ΑΛΛΑΚΤΟΝ.

Ἀλλακτὸν. Flagellum. Nicetas in Andronico Comneno lib. II. αὐτὸν μὲν δι' ἀλλακτῶν ἐπαίδευσε δώδεκα. Basilic. Eclog. LX. ὁ ἔχων γυναῖκα, καὶ πορνεύων, διὰ δώδεκα ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω. καὶ ὁ μὴ ἔχων δὲ, καὶ τῇ αὐτῇ περιπίπτων ἁμαρτίᾳ, δι' ἓξ ἀλλακτῶν σωφρονιζέσθω. Atque hæc totidem verbis apud Harmenopulum lib. VI. tit. VIII. & Attaliatem tit. LXX. Ecloga LL. Leonis & Constantini. εἴ τις δοκιμάζει χρεὶ ἀπὸ ἐκκλησίας

σίας πρόσφυγα ἀπίεναι τὸν οἶον δήποτε, ὁ πιστὸς δώδεκα ἀλλακτὰ λαμβανέτω. Quid autem ea propriè sint, optimè discimus ex Thomâ magistro in Argumento βατράχων. Aristophanus. παράγεται τῷ ποιητῇ δυσφορῶν ὁ διόνυσος, καὶ λεοντῆν καὶ ῥόπαλον ἔχων τρόπῳ τοῦ ἡρακλέους μετὰ ξανθίου οἰκέτου ὄνῳ ἐποχουμένου, τοῖς ὤμοις δὲ ἀνάφορον φέροντος, ὃ ἀλλακτὸν δημοδεστέρως καλεῖ). Ridiculè faciunt, qui interpretantur magistratus, aut apparitores.

ΑΛΛΑΞΙΜΑΡΙΟΝ. ΑΛΛΑΣΣΕΙΝ. ΑΛΛΑΓΜΑΤΑ. ΑΛΛΑΓΑΙ. ΑΛΛΑΓΙΟΝ.

Ἀλλαξιμάριον. Vestiarium, in quo mutatoria. Codinus de offic. Aulæ Constantinop. ὀπηνίκα γοῦν δεήσῃ τὸν βασιλέα καβαλλικεῦσαι, φέρει τὰ ὑποδήματα τοῦ παιδόπουλον τοῦ βεστιαρίου ἐν τοῖς, οὕτω κοινῶς ὀνομαζομένου ἀλλαξιμαρίου. Nam ἀλλάσσειν recentiores Greci simpliciter dicebant, pro, Vestem mutare. In eodem Codino. τοῦ γοῦν ὄρθρου ψαλλομένου, ἀλλάσσει ὁ βασιλεὺς, καὶ ἐξέρχεται τοῦ κελλίου αὐτοῦ. Et postea. ἀλλάσσουσιν ὡσαύτως καὶ οἱ ἄρχοντες. Et ἀλλάγματα, pro mutatorijs. Idem. μετὰ τῶν προῤῥηθέντων ἀλλαγμάτων. Dicebant quoq; ἀλλαγάς. Ille ipse Codinus. εἶτα ὁ πατριάρχης, μᾶλλον δὲ οἱ πατριάρχαι, εἰ παρόντες εἰσὶν, ἐνδεδυμένοι τὰς ἀλλαγὰς αὐτῶν. Sed hoc quoq; per occasionem annotandum: ἀλλαγὰς appellari etiam consuevisse loca mutandis equis publici cursus destinata. Basilic. Eclog. LVIII. ἐάν τις παρελάσῃ μίαν γοῦν ἀλλαγὴν, τὸ τετραπλάσιον τῆς τοῦ ζώου τιμῆς διδότω. Vocantur *mutationes* in l. *si quis* 15. & l. *nemo mul.* 17. C. de cursu publico. Item l. *quia comperimus* 55. & l. *si quis* 58. Cod. Theod. eodem Titulo. Item ἀλλάγιον. Cursus publicus. Scholiastes Oppiani Halieut, lib. 1. τοὺς λόχους interpretatur ἀλλάγια. Inde, ὁ ἄρχων τοῦ ἀλλαγίου ejus præfectus: &, ὁ πρωταλλαγάτωρ. Generalis cursus publici: apud Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. nec causæ quicquam erat, cur ἀλογίου, & πρωταλογάτωρα illic rescriberent viri eruditi. Et legitur Senacherim Protallagator apud Cantacuzenum lib. 1. cap. XXVI.

ΑΛΛΑΡΙΟΝ. ΑΛΑΤΙΚΟΝ.

Ἀλλάριον. *Salarium*. Suidas. ἀλλάριον, σιτηρέσιον. Innominatus Auctor

Auctor apud eundem. ὁ δὲ μακεδόνιος συνέταξεν ἐκκλησιαστικοῖς ἀλλαρίοις ἀνατρέφεσθαι. In Glossis Latinogræcis ἀλλαντικὸν invenio. Alij planius σελλάριον dicunt. Apollonius lib. contra Phryges. ὁ ἐπ' ὀνόματι προσφορῶν τὴν δωροληψίαν ἐπιτεχνώμενος, ὁ σελλάρια χορηγῶν τοῖς κηρύττουσιν αὐτοῦ τὸν λόγον. Incertus Auctor apud Eusebium Hist. Eccles. lib. v. cap. XXVII. ἀνεπείσθη δὲ ὁ νατάλιος ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ σαλαρίῳ ἐπίσκοπος κληθῆναι ταύτης τῆς αἱρέσεως, ὥστε λαμβάνειν παρ' αὐτῶν μηνιαῖα δηνάρια ἑκατὸν πεντήκοντα. Modestinus lib. II. Excusat. τὸν ἐν ῥώμῃ σοφιστεύοντα ἢ σαλαρίῳ, ἢ καὶ χωρὶς σαλαρίου ἄφεσιν ἔχειν νενομοθέτηται. Iustinianus Novell. CXXVIII. ἐπικοινωνεῖν τοῖς χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῶν πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς, ἢ ἄλλοις οἱοισδήποτε σολεμνίοις ἢ σαλαρίοις ἀφωρίσθησαν.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΟΝ.

Ἀλληλέγγυον, Tributum quod pauperum vice soluebant divites. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλληλέγγυον, ἡ ἐξ ἀμφοτέρων πίστις. Auctor ejus primus Nicephorus Logotheta, ut testatur Cedrenus, & cum eo Zonaras Annal. III. cujus ista verba. ἐθέσπισε καὶ τὰ τῶν ἀπόρων τέλη τοὺς εὐποροῦντας εἰσπράττεσθαι, ὃ ἀλληλέγγυον ὠνομάσθη. Sed exolevit, & abrogatum fuit non multò post, donec iterum instituit Basilius Porphyrogeneta. Cedrenus de eo. δόγμα ἐξέθετο τὰς τῶν ἀπωλολότων πτωχῶν συντελείας εἰσπράττεσθαι ἐκ τῶν δυνατῶν. καὶ ὠνομάσθη δὲ ἡ τοιαύτη σύνταξις ἀλληλέγγυον. Quæ totidem penè verbis Zonaras. Mox bello cum Bulgaris pollicitus abolere, si victoriâ potiretur, quod tamen non præstitit, etsi multum supplicante Patriarchâ Sergio. Ioannes Curopalates. ὁ ἐν ὁ πατριάρχης σέργιος μετὰ νίκης εἰσελθόντα πολλὰ καταλιπαρῶν σβέσαι τὸ ἀλληλέγγυον. ἦν γὰρ ὑποσχόμενος ποιῆσαι τοῦτο, εἰ τῶν βουλγάρων ὑπερισχύσειεν. ἀλλ' οὐκ ἔπεισεν. Abolere rursum statuerat hujus Basilij frater Constantinus, sed non potuit, morte præventus: itaque successor ejus Romanus Argyrus ei rei animum adjecit, & perfecit. Cedrenus. ἐξέκοψε δὲ, καὶ τέλειον ἀπερρίζωσε τὸ ἀλληλέγγυον, ὅπερ ἐμελέτα μὲν ὁ κωνσταντῖνος ποιῆσαι, οὐκ ἔφθασε δέ. Et Zonaras in ipso Romani illius initio.

ΑΛΛΗΛΟΥΙΑΡΙΟΝ.

Ἀλληλουιάριον. Triodium. ἀλληλουιάριον τοῦ ἤχου. εὐαγγέλιον κατὰ λουκᾶν.

Balsamon ad Synod VI. Can. LXXV. καὶ μὴ διὰ ψαλλῳδημάτων, καὶ ἀλληλουιαρίων λιτῶν, καὶ ψαλλομένων κατὰ τὸν θεμέλιον τῆς ἐκκλησίας ἐκπληρῶντας τὴν παννύχιον ψαλμῳδίαν. Pentecostarium. εἰς δὲ τὰ σάββατα τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν. προκείμενον ἦ ἀλληλουιάριον εἰς πρόσωπον ἁγίου ψάλλομεν τὰ στιχηρά. Hericus Monachus de vita S. Germani, lib. III.

—pacta præsul non immemor horæ,
Exigit ingentem pleno de pectore vocem,
Alleluja pium ternis concentibus urgens.

ΑΛΜΗΡΕΥΕΙΝ.

Ἀλμηρεύειν, Idem quod ἀμηρεύειν. Ioannes Curopalates in Romano Constantini F. καὶ τὸν ἀλμηρεύοντα τῆς νήσου, κουρόπλην ὄνομα, λαβὼν αἰχμάλωτον.

ΑΛΟΓΑΤΩΡ.

Ἀλογάτωρ, Præfectus Stratiotarum. Vide στρατιώτης.

ΑΛΟΓΕΥΟΜΕΝΟΙ.

Ἀλογευόμενοι. Qui cum equabus coëunt. Harmenopulus lib. VI. tit. IV. οἱ ἀλογευόμενοι, ἤγουν οἱ κτηνοβάται, καυλοκοπείσθωσαν. Basilius Magnus Can. LXIII. ὡσαύτως καὶ ὁ ἀλογευσάμενος, καὶ ἐξαγορεύσας. Can. XVI. Synodi Ancyranæ. ὁ ἀλογευσάμενος, εἰκοσαετὴς μὲν πλέων, πεντεκαιδεκαετίαν ὑποπιπτέτω. Vide Capitula Karolina lib. VII. cap. CCLXXIII. Palamas Declamat II. ἱπποσπόρους appellat, quod non intellexit interpres. οἱ ἱπποσπόροι, inquit, καὶ ὅσοι εἰς τὰς παρὰ φύσιν χρήσεις ἐκκαίονται.

ΑΛΟΓΟΝ.

Ἄλογον. Equus. Nicetas. ἄλογα αὐτοῖς δερματωμένα μετὰ κεφαλαρίων, καὶ σαγισμάτων λωρικαινῶν. Hesychius καπηνόν, παράβλημα ἀλόγου. Glossæ. *Animalia.* ψυχικά, ζῶα ἄλογα. Corrigo interpungendo. ζῶα. ἄλογα. Nam homo etiam animal est, non minus quàm quævis irrationalia. Ergo necessariò interpungendum. Porrò ut Græci recentiores

ἄλογον pro equo, ita *Animal* quoque vſurparunt Latini. Diaconus in Heraclio. *Romani animalia ſua nocte & adaquaverunt & acceperunt.* In l. *tam duces*. 9. Cod. Theodoſ. de Re. Mil. *Cum propriis animalibus eo uſq; ueniendum eſt vbi obſequium curſuale ſuccedit.* Et in l. *quod.* 4. tit. de Murileg. *Quod ad præſens remedium pertinet, decimum animal baſtagiis pro reparatione præbeatur.*

ΑΛΟΥΤΑΡΙΟΝ. ΑΛΟΥΤΗΡΟΝ.

Ἀλȣτάριον. *Aluta*. Gloſſæ Servij. *Aluta.* ἀλουτάριον. Idem eſt ἀλούτηρον apud Demetrium Conſtantinop. Hieracoſophij lib.II. cap.LIX. καὶ εἰς ἀλȣ́τηρον ἐπίθες, καὶ εἰς τὸν ἱέρακα δῆσον.

ΑΛΟΦΑΝΤΖΙΔΕΣ.

Ἀλοφάντζιδες. Mercenarij. Chalcondyles Hiſt.lib.V. τȣ́των δὲ ἔχονται ἀλοφάντζιδες, οἱ μισθωτοὶ καλȣ́μενοι, ἀμφὶ τοὺς ἑκτακοσίȣς. Apud eundem ſcribitur ἀλλοφάτζιδες, in fine lib. VIII.

ΑΛΧΑΡΙΟΝ.

Ἀλχάριον. Scutella. Gloſſæ Latinogræcæ.

ΑΜΑΝΙΤΑΡΙΟΝ.

Ἀμανιτάριον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib.II. cap. XXIII. καὶ ἀφοδεύει ὡς πάφιν, καὶ φαίνεται ὡς ἀμανιτάριον. De ſignificatione dictionis inquirendum eſt, An depravatum? ex ἀμίνιον. Erit ergo minium.

ΑΜΑΞΑΡΙΟΣ.

Ἀμαξάριος. Carrucarius. Baſilic. Eclog XX. εἰ δὲ ἀμαξάριος φιλονεικῶν προλαβεῖν ςρέψει τὴν ἄμαξαν, καὶ κλάσει τὸν δȣ̃λον, ὃν ἐπὶ μισθῷ ἐφ᾽ ἀμάξης ἦγεν, ἐνέχεται τῇ περὶ τῆς μισθώσεως ἀγωγῇ.

ΑΜΑΞΟΣΤΡΑΤΑ.

Ἀμαξόστρατα. Via publica. Glossæ Græcobarbaræ. ἁμαξιτὸν ὁδὸν. δημόσιον ὁδὸν. καὶ ἁμάξαις διαπορευτὴν ὁδὸν. ἀμαξόστρατον.

ΑΜΒΙΤΙΩΝ.

Ἀμβιτίων. *Ambitio.* Suidas. ἐξ ἀμβιτίωνος, ἐκ περιδρομῆς τὶ πράττων παρὰ ῥωμαίοις.

ΑΜΒΛΑ.

Ἄμβλα. In Hippiatricis. lib. II. cap. CXXIX. Lemma est. μάλαγμα, τὸ καλούμενον ἄμβλα μῦλα. Investigemus quid sit.

ΑΜΒΟΝΑΣ. ΑΜΒΩΝ.

Ἄμβων. *Ambo.* Pulpitum. Suggestum. Walafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. VI. *Ambo ab ambiendo dicitur, quia intrantem ambit, & cingit.* Sozomenus lib. VII. cap. II. εἰκάζω αὐτὴν κεῖσθαι παρὰ τὸν ἄμβωνα. Blastares in Synopsi Concil. οἱ γὰρ ἐξυπηρετοῦντες τοῦτο διάκονοι τοῖς ἱερουργοῦσι παρεστάμενοι, καὶ τὰς τῆς ἱερᾶς τελετῆς ἐπιτηροῦντες εὐχὰς, τῷ ὡραρίῳ τοῖς ἐν ἄμβωνι σημαίνουσι διακόνοις τὸν καιρὸν. Diaconus in Anastasio, *Præcepit in templo Sancti Theodori Sparatij super ambonem Trisagij additamentum admittere.* Corrige Ioannem Curopalatem in Romano Constantini F. στέφεται οὖν τοῦτον ὁ πολύευκτος ἐν τῷ ἄμβωνι τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας. Hodiè in MSto. Regio est, ἄμμωνι. Hinc ὀπισθάμβωνος εὐχὴ in Liturgiâ Chrysostomi. Porrò mysticam interpretationem reddit Germanus in Hist. Eccles. ὁ ἄμβων ἐστὶν ἐμφαίνων τὸ σχῆμα τοῦ λίθου τοῦ ἁγίου μνήματος, ὃν ὁ ἄγγελος ἀποκυλίσας ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνήματος αὐτὸς βόα τὴν ἀνάστασιν τοῦ κυρίου ταῖς μυροφόροις. Hodiè ἄμβονας dicunt. Corona pretiosa. ἄμβονας· *Pulpitum.* ἄμβων.

ΑΜΗΡΑΔΙΑ.

Ἀμηράδια. Amiræ Præfectura. Vel cohors, aut navis prætoria.

Con-

Constantinus de Administr. Imp. καὶ ἔχειν ἀμηραδίας, ἤτοι στρατηγίδας, πάντας. Et occurrit illic pluries.

ΑΜΗΡΑΙΟΣ.

Ἀμηραῖος. Constantinus de Administr. Imp. παραλαμβάνει οὖν ὁ Μαβίας πᾶσαν τὴν ἐξουσίαν Συρίας, ἐπειδὴ ὁμωμόκεισαν οἱ ἀμμηραῖοι πάντες. Significat autem ea vox prætorem. Sigebertus in Chronico. *In regno Sarracenorum quatuor prætores statuit, qui Amiræi vocabantur: ipse verò Amiras dicebatur, vel Protosymbulus.* Loquitur de Mahomete.

ΑΜΗΡΑΛΙΟΣ.

Ἀμηράλιος. *Amiralius.* Cod. de Offic. Aulæ Constantinop. vbi de magno duce. ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸ ἀμμηράλιον, τὸν πρωτοκόμητα. Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Stolus etiam Amiralij Babyloniæ per mensem vnum obsedit Accaron.* Non erat summus maris præfectus, ut hodiè; sed subjectus & magno Duci, & magno quoque Drungario classis, at supra Protocomitem tamen, drungarios, & comites. Videmus apud Codinum, loco citato.

ΑΜΗΡΑΣ.

Ἀμηρᾶς. Sæpissimè occurrit apud Nicetam, Cedrenum, Zonaram, Phranzem, & ejus notæ atq; ævi Scriptores, Achmes in Introduct. in Astrologiam. μέσον τῶν μεγιστάνων ἀφροσύνην ἀμηράδων, καὶ ὁπλοφόρων, θάνατον παίδων. Ita corrigo: nam in exemplari MSto est. ἀμοιράδων. Iterum. καλοσύνην τῶν ἀμοιράδων, καὶ τοῦ στρατοῦ. Corrige. Et apud Eleutherium Zebelemum de Significat. Eclips. δύναμιν ἀμηράδων, καὶ φοσσάτου, καὶ στρατοῦ ὑποταγὴν etiam illic in MSto est. ἀμοιράδων. Et sæpè itidem illic occurrit, sed cum hoc mendo. Significat autem Protosymbulum, sive præsidem Senatus. vide ἀμηραῖος.

ΑΜΗΡΕΥΕΙΝ.

Ἀμηρεύειν. Amiram vel Amiræum agere. Constantinus de Ad-

ministrat. Imp. πλῶστα δὲ ὁ αὐτὸς ἀβουβάχαρ ἀμηρδώσας ἔτη τρία.

ΑΜΜΑΣ.

Ἀμμᾶς. Mater Spiritualis. Palladius Hist. Lauſ. in Piterum. αὕτη γὰρ καὶ ὑμῶν καὶ ἐστιν ἀμμᾶς. οὕτω γὰρ καλοῦσι τὰς πνευματικὰς μητέρας.

ΑΜΜΑΤΙΑ.

Ἀμματια. *Oculi.* pro ὀμμάτια: ut ἀρχίδια, ὀρχίδια: & talia plura. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀλαοσκοπή. τύφλωσις τῶν ὀμμάτων. σραβάρα τ' ἀμματιῶν. τύφλωμα τῶν ὀμμάτων. Iterum alibi. ἄϋπνος. ὅπου δὲν κοιμᾶται. ὅπου δὲν θεωρεῖ τὸν ὕπνον εἰς τ' ἀμμάτιά του.

ΑΜΜΥΔΑΡΙΟΣ.

Ἀμμυδάριος. Vide Ἀμμυρκάριος.

ΑΜΜΥΡΚΑΡΙΟΣ.

Ἀμμυρκάριος. *Amurcarius.* Qui amurcæ inſtituram exercet. Harmenopulus lib. II. tit. II. ἡ τῶν ἀμμυρκαρίων καὶ τῶν καδηλείων τέχνη οὐ μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔχει λύμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ τοῦ ἐλαίου ἀτμὶς βλάβην ἐπάγει τοῖς σώμασιν. Ita corrigo: hodiè enim editur corruptiſſimè, ἀμμυδαρίων, & καπηλείων. Torquent ſeſe valdè hîc viri docti, nec immeritò. In principio geminatur μ' qui mos eſt vſitatus Græcis Barbaris, ut non ſemel eſt obſervare in hoc noſtro Gloſſario. Cur autem reſtituerim, καδηλείων, vide in κάδη.

ΑΜΟΓΑΒΑΡΟΙ.

Ἀμογάβαροι. Pedites. Nicephorus Gregoras lib. VII. τοὺς δὲ ἑτέρους χιλίους ἀμογαβάρους ὠνόμαζεν. οὕτω γὰρ ἡ λατίνων φωνὴ τοὺς πεζοὺς ἐν πολέμοις καλεῖ. Corruptè verò ab eo ἀμογάβαροι dicuntur, qui Latinis erant *Ampſivarij*. Facit eorum mentionem Notitia.

AMO-

AMONIN.

'Αμόνιν. Incus. Truncatè, quasi ἀκμόνιον. ἄκμων, Glossæ Græcobarbaræ. ἄκμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγουν ἀμόνιν ὅπου κομοδρομεύει ὁ κομοδρόμος.

ΑΜΟΥΡΑΧΟΡΙΟΣ.

'Αμουραχόριος. Minister aulæ Turcicæ. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. ἐκπίς δὲ σκηνοῦσιν οἱ λοιποὶ τῶν θυρῶν ἄνδρες, οἵ τε ἀμουραχόριοι.

ΑΜΠΑΡ.

"Αμπαρ. *Ambra*. Genus aromatis. Nicetas in Isaacio lib. III. ἐπηλείφετο μυρίσματα ῥοδοσταγμάτων παντοῖα, μόσχους, ζαπίλια, ἄμπαρ, καὶ ἐξωπλίσατο, καὶ ἐκαλλωπίζετο πλεκόμενος. Simeon Sethi de facult. cib. τὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τούτου πηγαὶ, καθάπερ πηγὴ λίβου, καὶ ἀσφάλτου, καὶ θείου.

ΑΜΠΑΣΑΔΟΥΡΟΣ.

'Αμπασαδοῦρος. *Ambassator*. Legatus. Anthos. ἦτον ἀμπασαδοῦρος τότε ὅπου τὴν ἀγάπην τ' ἔκαμε ὁ μισὲρ ἀνδρέας ὁ γρίτης, ὁ ποῖος εἶναι τὴν σήμερον πρίντζιπος. Petrus de Vineis in Querimoniâ Frederici II. cap. VIII. *Diversorum nuntij prælatorum, ambasiatores civitatum rebellium Lombardorum.* Chronica Augustensis ex epistolâ Frederici I. *Ultra centum ambassatoribus civitatum rebellium Lombardiæ, qui ad præfixum ire concilium præparabant.* Thwrocz in Chron. Hung. *Ambasiatores extranei illius campestria dum veniebant ad hospitia eadem conspicientes, his à quibus venerant redeuntes mirabundi referre non valebant.* Consuetud. Hannon. tit. XIX. *Si eum aut infirmitas, aut ambascia dominica detinuerit.*

ΑΜΥΛΑΤΟΝ.

'Αμυλάτον. Gallicum, *Amulet*. Aristophanis Scholiastes ad Pacem.

cem. πλακοῦντές τινὲς, οἱ δὲ ζυμοὶ πλακουντώδεις, ὃ νῦν ἀμυλάτον φασίν.

ΑΜΦΙΒΑΛΟΝ.

Ἀμφίβαλον. Quod veteres ἀμφίμαλλον. Isidorus in Glossis. *Amfibalum, birrum villosum.* Chronicon Laurishamense.

Et sunt immensis induti calceamentis,
Amphibalis longis vtentes & spatiosis.

Sulpitius in vitâ S. Martini. *Nec mora, sanctus paupere non vidente, intra amphibalum sibi tunicam latenter eduxit, pauperemq́ contectum discedere iubet.* Deinde iterum. *Diaconus verò nihil intelligens, quia extrinsecus indutum amphibalo veste, nudum interius non videbat. postremò pauperem non comparere causatur.*

ΑΜΦΙΘΥΡΑ.

Ἀμφίθυρα. Tabula biforis, quales in aris collocari hodiè videmus. Simocatta Hist Mauric. lib. v. cap. XIV. ἀλλὰ μὴν καὶ σαυρὸν γενέσθαι, καὶ πηχθῆναι ὀφείλοντα ὑπὸ τῆς ἱερᾶς τραπέζης, καὶ θυμιατήριον, τὰ πάντα χρυσᾶ, καὶ ἀμφίθυρον ὑννικὸν κεκοσμημένον χρυσίῳ. Quem locum eruditus interpres non satis explicat.

ΑΜΩΜΟΣ.

Ἄμωμος. Nicephorus Homologeta in Sancito. οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, οὐ δὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον. Typicum Sabæ. εἶτα ἀνερχόμενος κρούει τὰς βαρέας χαλκίως, ψάλλει τὸν ἄμωμον. Sciendum autem intelligi Psalmum CXVIII. ab initio, quod est. μακάριοι οἱ ἄμωμοι. Obseruo ex Euchologio. καὶ ψάλλεται ἡ πρώτη στάσις τοῦ ἀμώμου εἰς ἦχον πλαγίου α΄. ἐν ᾗ τῷ τέλει ἑκάστου στίχου λέγομεν ἀλληλούια. Et deinde ponit Psalmum quem dixi.

ΑΝΑΓΛΥΦΑΡΙΟΣ.

Ἀναγλυφάριος. Celator. Sculptor. Macarius Homil. XVI. ὥσπερ

δὲ

δὲ ἀργυροκόπος καὶ ἀναγλυφάριος ἀναγλύφων δίσκον κατὰ μέρος σκεπάζει ἀπὸ γλυφῆς διάφορα ζῶδια. Interpres Iuvenalis Sat. IX. *Opifices, servi argentarij, laboriosi, anaglyfarij.* Papias. *Anaglyfarius, sculptor.*

ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΙ.

'Αναγνῶσται. Lectores in Ecclesiâ. Multa de ijs ante decennium Animadvers. Miscell. lib. I. cap. I. quæ non itero. Hæc addo. Legitimum illis obeundi muneris tempus fuisse annum, ex statuto Synodi Constantinop. VIII. Eius Can. 5. προβιβαζέσθω εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀναγνώστου ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, &c. Numerus eorum magnus, sed restrinxit Iustinianus, & vetuit ne essent super centum ac decem. Novell. III. θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνους δὲ ἄρρενας ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα. Dignitas autem hujus ordinis magna, & in eo sæpe viri genere illustri, imò Imperatorio. Ecce apud Glycam. *Patrueles Constantij Gallus & Iulianus Antiochea lectorum, quos Anagnostas dicimus, munere aliquamdiu functi sunt.* Ducebat ordinem primicerius. Mentio ejus apud Codinum de Offic. Aulæ Constantinop.

ΑΝΑΚΑΡΑ. ΑΝΑΚΑΡΙΣΤΑΙ. ΑΝΑΚΑΡΑΔΑΙ.

'Ανάκαρα. Tympana inferiori parte rotunda. Ita rectè olim explicavit V. Cl. Franciscus Iunius. Hinc ἀνακαρισταὶ, ipsi tympanistæ. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ἐπιμαθόντες οὖν καὶ καβαλλικεύοντος τοῦ βασιλέως, οἱ ἀνακαρισταὶ κρούουσι τὰ ἀνάκαρα. Apud Nicetam in Man. Comneno, lib. V. invenies, ἀνακαράδαι. pro tympanorum pulsationibus.

ΑΝΑΚΑΤΟΝΝΕΙΝ. ΑΝΑΚΑΤΟΣΙΣ.

'Ανακατώνειν. Turbare. Miscere. Corona pretiosa. ἀνακατώνειν. *Miscere.* φύρειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγαν θορυβεῖς. πολλὰ περιάπτεις. πολλὰ ἀνακατώνεις. Hinc ἀνακάτωσις. Corona pretiosa. ἀνακάτωσις. *Confusio.* σύγχυσις. Iterum alibi. ἀνακατωμένο. *Mixtum.* φύραμα,

ΑΝΑΛΑΒΟΝ.

'Ανάλαβον. Sive ἀνάλαβος. Vestis monachorum, sicut ἐπ[illegible]άδιον, ἐπιτραχήλιον, ὠμοφόριον, diaconorum, archidiaconorum, patriarcharum. Erant autem resticulæ duæ. Cassianus de Hab. Monach. cap. VI. *Gestant autem resticulas duplices, laneo plexas subtegmine, quas Græci* ἀνάλαβους, *nos verò succinctoria, seu redimicula, vel propriè rebracchiatoria possumus appellare. Quæ descendentia per summa ceruicis, & à lateribus colli divisa, utrarumq; alarum sinus ambiunt, atq; hinc inde succingunt, ut constringentia latitudinem vestimenti ad corpus contrahant atq; conjungant.* Dorotheus Doct. I. τὸ σχῆμα ὃ φορῦμεν, κολόβιόν ἐστι μὴ ἔχον χειρίδια, καὶ ζώνη δερματίνη, καὶ ἀνάλαβος, καὶ κουκούλιον. Erat autem humerale, & in crucis formam ponebatur, Dorotheus ibidem. ὁ ἀνάλαβος τίθεται σταυροειδῶς ἐπὶ τοὺς ὤμους ἡμῶν. τουτέστι τοῦ σταυροῦ τὸ σύμβολον βαστάζομεν εἰς τοὺς ὤμους ἡμῶν. καθὼς λέγει. ἆρον τὸν σταυρόν σου, καὶ ἀκολούθει μοι. Ecce, vides illic etiam rationem. Beda de Tabernac. lib. III. cap. IV. *Ipsa enim est crux, quam sequentes Dominum quotidie ferre jubemur. Unde meritò talis species inter alias humero sacerdotis refulget, ut ipsum ad patienda adversa semper doceat esse paratum.* In Glossis Isidori legitur. *Armilaus, scapulare monachorum.* An scribendum? *Analauus*, sive *Analabus*. an, *Armilausus*. Quod, magis probo. Porrò de hoc ipso, sive analabo, sive armilauso, intelligendus Athanasius in vitâ D. Antonij, interprete Evagrio. *Antonius autem impavidus neglecto persecutoris imperio, lavit ependyten, id est, scapulare suum.*

ΑΝΑΛΟΓΕΙΟΝ.

'Αναλογεῖον. Pulpitum. Suidas. ἀναλογεῖον, ἐν ᾧ τίθενται τὰ βιβλία. Euchologium. ὁ δὲ κελλαρίτης περιτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτους πέντε, ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ τραπέζῃ. Glossæ Isidori. *Lectrum, analogium, super quo legitur.* Stephanus de Sacram. Altaris. cap. IV. *Officium acolythorum est ante Diaconum ferre cereum accensum cum ceroferario usq; ad analogium, & tenere debent dum legitur Evangelium.* Vvalafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. VI. *Analogium, quod in eo verbum Dei legitur, & annuntiatur.*

ἈΝΑΜΝΗΣΕΙΣ.

Ἀναμνήσεις. Laudationes eorum, qui militiæ aut alibi fortiter se gessissent, quæ fiebant apud Imperatorem, ut ijs in memoriam illi revocaretur, esse cohonestandos præmijs. Huic curæ & muneri qui præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων dicebatur. Sed hoc munus posteà abrogatum est sub malis illis Imperatoribus, & virtutem negligentibus. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τὸ τοῦ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων ὑπηρέτημα πάλαι μὲν ἦν τὸ ἀπογράφεσθαι τοὺς ἐν ταῖς στρατιαῖς καὶ ἀλλαχοῦ ἀριστεύοντας, ἀναμιμνήσκειν ὑπὲρ αὐτῶν τῷ βασιλεῖ, ἵνα λαμβάνωσι τὰς προσηκούσας τιμάς· κατὰ δὲ τὸ παρὸν οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Cantacuzenus lib. III, cap. XV. *Curandæ Reip. præpositi erant Spanopulinus à memoriâ, & Ioannes Melitinensis.* In Græco textu erat, σπανοπουλῖνος ὁ ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων. Clarum autem hujus moris monumentum exstat apud Agathiam lib. IV. οὐ πολλῷ ἔμπροσθεν ἐκ βασιλέως τὸ ῥούσικον ἔχων ἐπίταγμα, ἐφ᾽ ᾧ ἕκαστά τε τὰ πισύματα εἰς τὸ ἀκριβὲς διαγγέλλειν, καὶ τῶν στρατιωτῶν τοὺς ἀριστεύοντας τοῖς βασιλείοις δώροις φιλοφρονεῖσθαι. Incumbebat primitus tota hæc res Comiti thesaurorum, sive largitionum: erantque duo ista munera hominis unius; laudare eos qui militiæ præclarè se gessissent, & præmia virtutis ergo ab Imperatore decreta è thesauris ejus persoluere. Animadvertere licet ex hoc loco Agathiæ. Posteà divisa fuerunt. Puto verò τὸν ἐπὶ τῶν ἀναμνήσεων eundem esse, quem *Memorialem* appellat Ambrosius in epistolâ ad Marcellum. *Palatina omnia officia, hoc est memoriales, agentes in rebus, apparitores diversorum commodorum.* Ita quoque indigetatur in l. ult. C. de divers. Offic. & Apparit. Iud.

ἈΝΑΠΑΥΣΙΜΑ.

Ἀναπαύσιμα. Typicum Sabæ. τὸ μαρτυρικὸν τοῦ στίχου πρῶτον, καὶ δεύτερον ἀναπαύσιμα, καὶ θεοτόκιον. Vide στιχηρά.

ἈΝΑΡΓΥΡΟΙ.

Ἀνάργυροι. Ita dicti sanctorum nonnulli. Suidas. χειρίσδωρος θηβαῖος

βαῖος ἰλλούστριος. ἔγραψεν ἐξ ὧν ἤκουσε δι' ἐπῶν, καὶ θαύματα τῶν ἁγίων ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ. Plures verò recensentur in Liturgiâ Chrysostomi, neque omnes tamen. τῶν ἁγίων καὶ ἰαματικῶν ἀναργύρων κοσμᾶ καὶ δαμιανοῦ, κύρου καὶ ἰωάννου, παντελεήμονος καὶ ἑρμολάου, σαμψὼν καὶ διομήδους, θαλλαλέου καὶ τρύφωνος, καὶ τῶν λοιπῶν. Asceterium illis commune consecravit Michaël Paphlagon ante urbis muros. Zonaras. καὶ ἄπεισιν εἰς ὅπερ αὐτὸς πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἱδρύσατο ἀσκητήριον, ὃ ἐπὶ τῇ κλήσει τῶν θαυματουργῶν ἀναργύρων ὠνόμασεν. Meminit quoque Cedrenus. Dies festus omnium communis celebrabatur Kalendis Iulijs. Ecce in Constitut. Manuelis Comneni. ἡ πρώτη τοῦ ἰουλίου (ἄπρακτός ἐστι) ὅτι αὐτῇ τῶν ἁγίων καὶ θαυματουργῶν ἀναργύρων τὴν μνήμην τελοῦμεν. Seorsim verò Cosmæ & Damiano Kalendæ Novembres sacræ. Eadem constitutio. ἡ πρώτη τοῦ νοεμβρίου, ἐπὶ τὸ τοὺς θαυματουργοὺς κοσμᾶν καὶ δαμιανὸν ἑορτάζεσθαι. Et in Menologio ita ille dies notatur. κοσμᾶς καὶ δαμιανὸς ἰατροὶ θαυματουργοὶ ἀνάργυροι. Sampsoni festum XVII. Iunij Panteleemoni XXVII. Iulij, ut patet ex citata jam aliquoties Constitut. Comneni. Cyro & Ioanni pridiè Kal. Februarij, ut ex Menologio accipimus.

ΑΝΑΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Ἀνασικόννειν. Excitare. Exstruere. Glossæ Græcobarbaræ, κτίζει. ἀνεγείρει. ἀνασικόννει.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΝ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΜΟΣ.

Ἀναστάσιμον. Troparium diei Dominicę propriũ. In Liturgiâ Chrysostomi ἢ λέγει τῆς ἡμέρας, ἢ τὸ ἀναστάσιμον, εἰ ἔστι κυριακή. Erant autẽ variæ vel στιχηρὰ, vel ἐξαποστειλάρια, vel καθίσματα, vel εὐαγγέλια. Habes στιχηρὰ in Breviario. τῷ σαββάτῳ ἑσπέρας στιχηρὰ ἀναστάσιμα κατὰ τὸν ἦχον. Et in Typico Sabę. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ τρία ἀναστάσιμα τὰ ἀρχαῖα, καὶ δύο ἀνατολικά. Vides ἐξαποστειλάρια in eodem Breviario. ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστειλαρίων, καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ια. εἰσὶ μὲν τὰ ἑωθινὰ λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστειλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κωνσταντίνου. Et observa illic, à Constantino Leonis F. ea esse. Reliqua, nempe καθίσματα & εὐαγγέλια habes ibidem: postremum autem etiam in Menologio. οὐ μέν τοι δὲ λέγομεν εὐαγγέλιον ἑωθινὸν ἀναστάσιμον, ἀλλὰ προκείμενον,

καὶ

καὶ εὐαγγέλιον ἑωθινὸν τῆς θεοτόκου. Dicebantur autem ἀναστάσιμα ab ipso die, quo canebantur: nam omnes Dominicas ἀναστασίμους indigetabant, propter resurrectionem Domini ac Servatoris nostri, quæ in istum diem incidit. In Liturgiâ Chrysostomi. καὶ εἰ ἐστὶ κυριακὴ, λέγει ὁ ἱερεὺς, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν χριστὸς, ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. εἰ δὲ οὐκ ἔστιν ἀναστάσιμος, λέγει, χριστὸς ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἡμῶν. Vbi obiter observare licet ipsa verba τοῦ ἀναστασίμου de quo dixi. Porrò quod ad dominicæ appellationem attinet, elegans locus est apud Palladium in disputatione Gregentij. καὶ ἔστι, φησὶ, μὴν ἐκ μηνὸς, τὰς ποικίλων τῶν χριστιανῶν ἑορτὰς ἐμφαίνων, καὶ σάββατον ἐκ σαββάτου, καὶ ἀναστάσιμοι ἡμέραι.

ΑΝΑΤΕΙΛΑΝΤΑ.

Ἀνατείλαντα. Hymnus qui canebatur in coronatione Imperatoris, cùm is cum Dominâ in Catechumenis esset. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. χρυσῶν δὲ βηλοθύρων τὴν ἀναβάθραν σκεπόντων, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς βασιλεῖς, οἱ ψάλται ᾄδουσι τὸ, ἀνατείλαντα.

ΑΝΑΤΟΛΙΚΑ.

Ἀνατολικά. Troparia octoëchi, qualia ἀναστάσιμα, & talia. Triodium. καὶ ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμα τρία καὶ ἀνατολικὰ τρία, καὶ τοῦ τριωδίου ἰδιόμελα δύο.

ΑΝΔΕΡΟ.

Ἀνδέρο. pro ἔντερον. Intestinum. Extat in Turcogræciâ Viri eruditissimi, Martini Crusij.

ΑΝΔΡΑ.

Ἄνδρα. pro ἀνήρ. Vir. Anonymus de bello sacro. ηὗρεν ἐκεῖ τὸν μισὲρ τζᾶν τὸν ἄνδραν τῆς ἐκείνων.

ΑΝΕΜΟΔΟΥΡΑ.

Ἀνεμοδούρα. In Canonio Mathematico. ὅταν ἔλθῃ εἰς τὴν ἀνθρωπὴν ἀνεμοδούρα.

ANZA.

Ἄνζα. Vide ἄντζα.

ΑΝΘΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Ἀνθρακάριος. pro ἀνθρακοπώλης. Glossæ veteres. *Carbonarius.* ἀνθρακάριος.

ΑΝΙΣΑΤΟΝ.

Ἀνισάτον. *Anisatum.* Aqua anisi. Alexander Trallianus lib. VIII. cap VI. καὶ οἰνόμελι, καὶ ἀψινθάτον, καὶ ἀνισάτον πινόμενον. Occurrit iterum lib. IX.

ΑΝΝΟΥΜΙΝΟΣ.

Ἀννουμῖνος. Descriptio militum. Vide ἀδνούμιον.

ΑΝΝΩΝΑ.

Ἀννῶνα. *Annona.* Stipendium. Suidas simpliciter dixisse contentus fuit, ἀννῶνα, ῥωμαϊκὴ λέξις. Glossæ veteres Græcolatinæ explicant. ἀννῶνα. *Salarium.* Iterum alibi. ὁ ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς ἀννώνας ἀπαιτητής. *Opinator.* Basilic. Eclog. LIV. μηδενὶ παντελῶς ἀπὸ τῶν ἀννωνῶν, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ, σιτὸς παρεχέσθω. Petrus Chrysologus Serm. CLXIII. *Quis rex devotis militibus debitam non procurat annonam?* Occurrit passim.

ANTA.

Ἄντα. Vide ἄντζα.

ΑΝΤΑΡΑΙΑ.

Ἀνταρεῖα. Vela. In Scholijs ad Oppiani Hal. lib. I. πείσματα, δι' ὧν τὸ πλοῖον κρατεῖται, ἐπὰν τῷ λιμένι προσπελάσῃ. κάλωες δὲ, τὰ ἄρμενα, τὰ λεγόμενα ἀνταρεῖα. Corrige. προσπελάσῃ, κάλωες. οἱ δὲ τὰ ἅρμενα.

AN-

ANTEΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἀντηγκύκλια. Vide ἐγκύκλια.

ANTEΛΙΝΗ.

Ἀντιλίνη, *Antellina*, ſive *Antelena*, Mauricius Strategic. lib. II. cap. II. μικρὰ πυφία κατὰ τῶν ὀπισθελίνων καὶ ἀντιλίνων τῶν ἵππων. Gloſſæ. στηθιστὴρ. *Antellina*.

ANTEΡΑ.

Ἀντερα. Inteſtina. Pro ἔντερα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἔντερα, ἀκρῶα, ἢ ἄντερα. Ibidem. αἱ ἄκραι τῶν ἐντέρων. αἱ ἄκρες τ̃ ἀντέρων.

ANTZA. ANTZOKOΠΕΙΝ.

Ἄντζα. vel ἄντα *Anſa*. In Canonio Mathematico Adeſpoto. ἡ ἄντζα, κεφαλὴν ἂν συνοδεύσῃς. Iterum. ἡ ἄντζα, ἐὰν ὁμιλεῖς, εὑδόξιος. Euſtathius ad Iliad. Φ. κώληπα λέγει τὴν ἀγκύλην κατὰ τοὺς παλαιοὺς, τὴν ἐπὶ τὰς ἰγνύας. ἣν ἔνιοι ἄντεν ἢ ἄντζαν φασί. Hinc ἀντζοκοπεῖν. Chronicon Conſtantinop. καὶ καθ᾽ ὃν τρόπον ἀντζοκόπησε τὰ κόντουρα ἐκ τῶν ἐκεῖσε. Et mox iterum. μετὰ τὸ ἀνελθεῖν εἰς τὸ βασιλεύσαι ἔστησεν ἐκεῖσε δύο ἵππους κουντούρους ἀντζοκοπημένους.

ANTZIMIA.

Ἀντζιμία. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμόρα. σεμίδαλις ἑφθὴ σὺν μέλιτι. σεμιδάλιν ὀφθὸν μὲ τὸ μέλιν. ἢ ἑφθὸν. ἀντζιμία.

ANTIΔΩΡΟΝ.

Ἀντίδωρον. Panis præſanctificatus, qui populo poſt miſſam dividebatur. In Liturgiâ Baſilij magni. μετὰ τὴν εὐχὴν ἐξέρχεται ὁ ἱερεὺς, καὶ δίδωσι τὸ ἀντίδωρον. Codinus de Offic. Aulæ Conſtantinop. πάντες ψάλλεται τι καὶ οἱ ἀναγνῶσται πολυχρονίζουσι τὸν βασιλέα εἰσερχόμενον ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ

κλησία προσκυνῆσαι, καὶ ἀντίδωρον λήψεσθαι. Et alibi iterum. πληρωθείσης τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, καὶ διαδιδομένου τῷ λαῷ τοῦ ἁγιάσματος, ὁ φαμὲν ἀντίδωρον, αὖθις μεταχῶν &c. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum, Resp. XV. ἐκκλησιάζειν μὲν γὰρ τοὺς πιστοὺς μέχρι τέλους τῆς θείας ἱεροτελεστείας, καὶ τῆς πληρωμίας τοῦ ἱερουργοῦντος εὐχῆς, καὶ τοῦ αἰτιδώρου τῆς μεταλήψεως, ψηφιζόμεθα. Pachymerius Hist. lib. V. μεταλήψεις θείου ἄρτου, ὃν ἀντίδωρον λέγουσι. Diaconus in Leone *Munus* appellat. *At verò Iudæi baptizati contra propositum suum diluebant baptismum, & comedentes sancto muneri participabantur, & contaminabant fidem.* Errat vir magnus, qui ab Eucharistiâ non distinguit.

ANTIKANΘAPON.

Ἀντικάνθαρον. In Edicto Iustiniani XIII. τετρακοσίους μὲν ἐνενήκοντα δύο χρυσοῦς τοῖς δημοσίοις βαλανείοις τῆς αὐτῆς πόλεως, τετρακοσίους δὲ ἐνενηκαίδεκα τῷ καλουμένῳ ἀντικανθάρῳ. Et mox, τῇ γὰρ τῶν δημοσίων βαλανείων ἐγκαύσει καὶ τῷ ἀντικανθάρῳ τοῖς δημοσίοις ναύλοις, ἐξ ἑτέρων αἰτιῶν ἀποχαφῇ τῷ δὲ τῷ θείῳ νόμῳ δηλωθῇ. Inquirendum amplius quid sit.

ANTIKENΣΩP.

Ἀντικένσωρ. *Antecessor.* Hesychius. ἀντικένσωρ. ὁ τοὺς νόμους μεμαθηκώς. Attaliates in Pragmat. μετὰ καὶ τῶν ὕστερον ἐκπεσόντων διὰ τοῦ ἀντικένσωρος Θαλελαίου. Et hi togati, vulgoque *Professores.* Sed & militares fuerunt, qui adjuncti mensoribus castra metabantur. Mauritius Strateg. lib. III. cap. XII. πρὸς τούτοις δὲ εἰ καὶ τοὺς μίνσορας τοσούτους εἶναι τοὺς ὀφείλοντας μετὰ τῶν ἀντικενσόρων προλαμβάνειν, καὶ τὰ ἄπληκτα μετρεῖν. Leo in Tacticis. ἀντικένσωρας δὲ ἄλλους τινὰς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ ῥωμαῖοι, οὓς, ὡς προλαμβάνω, νῦν τοῖς μινσουράτορσι συντάσσοντες ἰδίως οὐκ ὀνομάζουσιν. οὗτοι δὲ εἰσιν οἱ προλαμβάνοντες ἐν ταῖς ὁδοιπορίαις τὰς ἐπιτηδείας ὁδοὺς καὶ τόπους ἀνερευνῶντες, ἐν οἷς τὰ ἄπληκτα γίνεσθαι ὀφείλουσι, καὶ τὰς ὁδοὺς ταύτας ὁποίαι εἰσὶ καταμηνύοντες. Et Anthologiæ lib. II. duo epigrammata leguntur, ἰουλιανοῦ ἀντικένσωρος. Hunc tamen priori & togato ordini adscribendum censeo.

ἈΝΤΙΜΙΝΣΙΑ. ἈΝΤΙΜΙΣΙΑ.

*Ἀντιμήνσια, sive ἀντιμίσια. Suidas. ἀντιμίσιον, παρὰ Ῥωμαίοις τράπεζα ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου κειμένη. Sed aliter in ecclesiâ; nam ibi sacræ mensæ erant instrata, sive mensalia. Nicephorus Homologeta in Can. ἐὰν κατὰ ἄγνοιαν πλυθῇ ἀντιμήνσιον, οὐ μολύνεται, οὐ γὰρ ἁγιασμὸς ἐν αὐτῷ ἐστί. Constantinus Cabasilas in Quæsitis. τὰ ἀντιμήνσια καὶ ἐν ἑτέραις ἀρχιεπαρχίαις παῤῥησιάζονται, ἢ ἐν μόνῃ τῇ τοῦ διενεργήσαντος ταῦτα; Balsamon Resp. XIII. διὸ κατὰ τὴν τούτων παράληψιν ὁ μετὰ ἀντιμηνσίου ἱερουργήσας, ἢ βαπτίσας, &c. Ita verò fiebant. Cùm antistes templum dedicasset, pannum humi stratum, & mensæ circumvolutum, in partes discindebat, sacerdotibus distribuebat, qui sacras ijs mensas amicirent. Atq; sine illis sacra facere non poterant. Clarè ecce rem omnem discimus ex Quæsitis anonymi cujusdam episcopi Bellensis. ἀντιμήνσια ἴσμεν γινόμενα, ἐπὰν ὁ ἀρχιερεὺς δι' ἑαυτοῦ ἐνεργήσῃ τὸν ἐγκαινισμόν, καὶ ἐκ τοῦ πανίου τοῦ ὑποστρωθέντος καὶ περιειληθέντος τὴν τράπεζαν, εἰς βραχέα τεμνόμενα, καὶ γραφόμενα, τοῖς ἱερεῦσι δίδεσθαι. καὶ ἄνευ τούτων μὴ δύνασθαι ἱερουργεῖν. Balsamon ad concil. VI Can. XXXI. διὰ τοῦτο γάρ, ὡς ἔοικεν, ἐπινοηθῆναι καὶ τὰ ἀντιμήνσια. καὶ γίνονται παρὰ τῶν κατὰ χώραν ἀρχιερέων, καθ' ὃν καιρὸν ποιοῦσιν ἐνθρονιασμὸν ἐκκλησίας. ἐφ' ᾧ τίθεσθαι αὐτὰ εἰς τὰς ἁγίας τραπέζας τῶν εὐκτηρίων, καὶ λογιζομένων μόνων τῆς ἁγίας τραπέζας, ἤγουν τοῦ ἐνθρονιασμοῦ τῶν ἀνοιξίων καὶ τῶν ἐγκαινίων, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ἀναφέρεσθαι τὸ κατ' ἐπιτροπὴν ἐπισκοπικὴν γίνεσθαι ἐν τῷ εὐκτηρίῳ τὴν ἱερουργίαν. Eadem iterat ad Concil. VII. Can. VII. Nec necesse tamen hæc omnibus mensis instrui; sed ijs tantum de quibus non constaret, utrum consecratæ essent, necne. Manuel Patriarcha in Resp. τὰ ἀντιμήνσια οὐκ εἰς πάσας ἀνάγκη κεῖσθαι τὰς ἁγίας τραπέζας, ἀλλ' εἰς ἃς οὐ γνώριμόν ἐστι, εἴτε καθιερωμέναι εἰσίν, εἴτε οὔ. τὰ γὰρ ἀντιμήνσια καθιερωμένων ἁγίων τραπεζῶν τόπον ἐπέχουσι· καὶ ἔνθα εἰσὶ γνώριμοι καθιερωθεῖσαι, οὐ χρεία ἀντιμηνσίων ἐκεῖ. Hoc est, quod Nicephorus Homologeta ait in Can. κυρίως δὲ (τὰ ἀντιμήνσια) ἐπ' ἐκείναις τῶν τραπεζῶν τίθενται· ἃς καθιέρωσις οὐχ ἡγίασεν. Universum autem consecrationis ordinem tradit nobis Euchologium Græcorum, his verbis τῶν ἱερέων ἐπιθέντων τῇ τραπέζῃ τὰ ἀντιμήνσια, τούτοις ἐκ τῆς ἐναιθ... τὸ ἀρκοῦν τελέσας ὁ ἱερεὺς ἐπιχέει, λεγομένου ψαλμοῦ ΡΑΝΤΙΕΙΣ ΜΕ ΥΣΣΩΠΩ ΚΑΙ ΚΑΘΑΡΙΣΘΗΣΟΜΑΙ. ΠΛΥΝΕΙΣ ΜΕ ΚΑΙ ΥΠΕΡ ΧΙΟΝΑ ΛΕΥ-

ΚΑΝΘΗΤΟΜΑΙ. τοῦτο δὲ τρίτον εἰπὼν ἐπισυνάπτει καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ ψαλμοῦ. καὶ δοξάζων λέγει ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ, ΠΑΝΤΟΤΕ, ΝΥΝ ΚΑΙ ΑΕΙ, ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ ΤΩΝ ΑΙΩΝΩΝ, ΑΜΗΝ. εἶτα λαμβάνων τὸ ἀγγεῖον τοῦ μεγάλου μύρου, καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος, ΠΡΟΣΧΩΜΕΝ, ποιεῖ δι' αὐτοῦ σταυροὺς τρεῖς, μέσον ἕνα, καὶ ἑκατέρωθεν δύο, λεγομένου ψαλμοῦ. ΙΔΟΥ ΔΗ ΤΙ ΚΑΛΟΝ, Η ΤΙ ΤΕΡΠΝΟΝ, ἕως τέλους. καὶ δοξάζοντες λέγει ὁ ἀρχιερεύς. ΔΟΞΑ ΣΟΙ ΑΓΙΑ ΤΡΙΑΣ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΩΝΑΣ. εἶτα δίδοται τῷ ἀρχιερεῖ τὸ θυμιατήριον, καὶ θυμιῶν λέγει· ΚΡΙΝΟΝ ΜΕ ΚΥΡΙΕ ΟΤΙ ΕΓΩ ΕΝ ΑΚΑΚΙΑ ΜΟΥ ΕΠΟΡΕΥΘΗΝ. καὶ τοῦ διακόνου εἰπόντος, ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. εὔχεται ὁ ἀρχιερεὺς οὕτως. ΚΥΡΙΕ ΤΟΥ ΟΥΡΑΝΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΗΣ. &c εἶτα λέγει ὁ ἱερεύς. ΕΙΡΗΝΗ ΠΑΣΙΝ. ὁ διάκονος. ΤΑΣ ΚΕΦΑΛΑΣ ΥΜΩΝ ΤΩ ΚΥΡΙΩ ΚΛΙΝΑΤΕ. καὶ ὁ ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχήν. ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕΝ ΣΕ ΚΥΡΙΕ. &c. εἶτα περιπαγομένων τῶν λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῷ κηρομαστίχῃ, ἐπιχέει τύποις ὁ ἱερεὺς μύρον. καὶ ἐνθέμενος αὐτὰ ὄπισθεν τοῦ ἀντιμινσίου ἐν τῇ ἑτοιμασθείσῃ θήκῃ, καὶ ἀσφαλισάμενος καλῶς, εὔχεται τὴν εὐχὴν ταύτην. ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΕΗΘΩΜΕΝ. ΚΥΡΙΕ Ο ΘΕΟΣ ΗΜΩΝ. &c. καὶ εὐθὺς ψάλλεται ἡ θεία λειτουργία. Vides ecce omnem rei cæremoniam. De ipso verò nomine elegans planè locus est apud Nicephorum Homologetam, quem jam semel iterumque citavimus. καλοῦνται δὲ τὰ ἀντιμίνσια, ὡς ἀντιπρόσωπα, καὶ ἀντίτυπα τῶν πολλῶν μινσῶν, τῶν καταρτιζόντων τὴν ἁγίαν τράπεζαν. Item alter in Responsis Ioannis episcopi Citri. ἡ προσηγορία δὲ αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσου, ὃ καθ' Ἕλληνας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν ἰταλικὴν γλῶσσαν τὸ πεπραγματευμένον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεστόν. κατὰ τοῦτο καὶ τὰ ἐν ταῖς τραπέζαις ἐφαπλούμενα ὀθόνια μινσάλια λέγονται, οἷα πρὸς κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μίνσων τιθέμενα. κατὰ κοινολεξίαν δὲ ἀντιμίνσια λέγονται, ὥσπερ ἐν τοῖς ἱματίοις τὰ ἀντίπανα. Et erat his aliquis etiam præfectus. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ ἄρχων τῶν ἀντιμινσίων, εἰσάγων τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν. Errant autem viri docti in explicatione: nam ἀντιμίνσιον non est *Antecessus mensæ*, ut volunt; sed illud quod nos diximus.

ΑΝΤΙΝΑΥΛΟΝ.

Ἀντίναυλον. Census nautis impositus ab Alexio Comneno. Ni-

cetas in ejus vitâ, lib. II. διὰ τὸ ἐπιτηθὲν παρ' αὐτοῦ κεφάλαιον εἰς τοὺς ναύτας, τὸ νῦν λεγόμενον ἀντίναυλον. Moschopulus. τελώνης. ὁ τὰ τέλη ὠνούμενος. οἷοί εἰσιν οἱ τὰ τῆς θαλάττης. καὶ τὰ τοῦ ἀντιναύλου διενεργοῦντες νῦν. In diplomate Andronici Junioris, quod exstat apud Phranzen Chronici lib. III. cap. XXIV. ἀλλὰ ἢ καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγκιπείας, ἀντιναύλου, ἐξοπρασίας, κοσμιακοῦ, &c.

ΑΝΤΙΠΑΝΑ.

Ἀντίπανα. *Antepanna*. Fimbriæ in extremis vestibus. Hesychius. παραπύγελον, ἀντίπανον, κράσπεδον. Ioannes Episcopus Citri in Resp. κατὰ κοινολεξίαν δὲ ἀντιμίνσια λέγεται, ὥσπερ ἐν τοῖς ἱματισμοῖς τὰ ἀντίπανα. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXVII. τὰ πολυπλῆ χρυσοῦφα καὶ τὰ ἐπιβλήματα, τὰ δημοτικῶς λεγόμενα μαργέλλια γράμματα, καὶ ἀντίπανα. Et ad Concil. VII Can. XVI. αἰτιωμένων δὲ τῶν λαμπρειμενούντων κληρικῶν δι' ἱματίων λεγομένων ἐξαμίτων, ἐχόντων οὐ μόνον ἑτερόχροα ἀντίπανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόρραφα, τινὰς δὲ καὶ γράμματα πολυπλῆ χρυσᾶ.

ΑΝΤΙΠΑΡΑΤΟΥΡΑ.

Ἀντιπαρατούρα. *Anteparatura*. Præparatio. Ornatus. Suidas. ἀντιπαρατούρα, ἡ ἀντικόσμησις, ἢ ἄλλη εὐπρέπεια. παράτον γὰρ ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. Et alio loco. παράτον, ἡ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις. ἐξ οὗ καὶ ἀντιπαρατούρα, ἡ κόσμησις, καὶ ἄλλη εὐπρέπεια.

ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Ἀντίπασχα. Septimana secunda post pascha. Ioannes Curopalates in Michaële Calaphate. Φασὶ γὰρ ὡς ἀπώλοντο κατὰ ταύτην τὴν ἡμέραν, ἣν δὲ τρίτη τοῦ ἀντιπάσχα, ἄνδρες ἀμφὶ τὰς τρεῖς χιλιάδας. Pentecostarium. ἀπὸ τῆς δευτέρας τοῦ ἀντιπάσχα μέχρι τῆς πεντηκοστῆς εἰ καὶ γένοιτο οὐ κλίνομεν, ἀλλ' οὐδὲ κανόνας νεκρωσίμους ψάλλομεν. Iterum. τῇ παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος τοῦ ἀντιπάσχα, ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τὰ στιχηρὰ τοῦ ἀντιπάσχα, καθὼς εἰσὶ γεγραμμένα τῷ σαββάτῳ τῆς διακαινησίμου.

ἈΝΤΙΣΑΓΙΤΑΤΩΡ.

Ἀντισαγιττάτωρ. *Antesagittator.* Dux sagittariorum. Vide Rigaltij Glossarium.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ.

Ἀντίφωνα. Cantus genus. Prædictiones prophetarum. Germanus in Hist. Eccles. τὰ ἀντίφωνά εἰσι τῶν προφητῶν αἱ προῤῥήσεις προκαταγγέλλουσαι τὴν παρουσίαν τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. Addit l. Cap. Carolin. cap. XXIII. *In quadragesimâ, sicut & in alio tempore, vicissim sibi pedes lavent, & antiphonas huic officio congruentes decantent.* Haimo ad Psalm. VII. *Voluit ex diversis psalmis istum psalmum componere, quia vidit partes istas psalmorum in Christo convenire, & quæ per se ad laudem Dei grata erant, conjuncta gratiora fuere. Ideo etiam ex diversis psalmis vel laudibus antiphona vel cantus aliquis conjungitur.* Hermias Sozomenus lib. VIII. cap. VIII κατὰ τῶν ἀντιφώνων τρόπον ἔψαλλον, ἀκροτελεύτια συμπλέντες πρὸς τὴν αὐτῶν δόξαν πεποιημένα. Psallebantur à Dominicâ novâ ad Kalend. Novembris, item in Dodecaëmero, festis Dominicis, & memorijs Sanctorum, cum reliquis Dominicis diebus τὰ τυπικὰ psallere moris esset. Typicum Sabæ. ἰστέον ὡς ἀπὸ τῆς νέας κυριακῆς ἕως τῶν ἁγίων πάντων ἀντίφωνα ψάλλει ἡ ἐκκλησία, καὶ οὐ τυπικά. ὁμοίως καὶ τῷ δωδεκαημέρῳ, καὶ τῶν δεσποτικαῖς ἑορταῖς, καὶ εἰς τὰς μνήμας τῶν ἁγίων ἃς ἑορτάζομεν, τὰ ἀντίφωνα ψάλλομεν. τὰς δὲ λοιπὰς πάσας κυριακὰς τοῦ χρόνου ψάλλομεν τυπικά. Erant autem tria, ut discimus ex Liturgijs Græcorum. Natum inde nomen est, quod duo chori commutato ordine alternatim psallerent. Isidorus Orig. lib. VI. cap. XVIII. *Antiphona ex Græco interpretatur vox reciproca; duobus scilicet choris alternatim psallentibus ordine commutato.* Atque hoc primi sub Constantio Flavianus & Diodorus instituerunt Antiochiæ, vnde per omnes ecclesias mox dimanavit. Radulphus de Can: Observant. Proposit. VIII. *Ut autem chori in duas partes divisi ipsos psalmos alternatim decantent, jam tempore Constantij Imperatoris in ecclesiâ Antiochenâ primi instituerunt Flavianus & Diodorus, viri probatæ vitæ & doctrinæ: quod inde ad terminos totius orbis usq; pervenit.* Quæ totidem verbis Sigebertus in Chronico. Cedrenus

drenus solius Flaviani meminit, notatq; accidisse anno ejus XXIII. τῷ κγ' ἔτει τοῦ κωνςαντίου Φλαβιανὸς ὁ ἀντιοχείας τοὺς τῶν ψαλλόντων χοροὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν δαβιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ᾄδειν μελῳδίαν. Alij ad Ignatium auctorem referunt. Photius in Bibliothecâ. ἀρχὴν δέ φασι τῶν ἀντιφώνων ἰγνάτιον γενέσθαι τὸν θεοφόρον, ἀγγέλους τὸ θεῖον ὑμνοῦντας τοῦτον τὸν τρόπον ἐκμιμησάμενον. Walafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. XXV. *Dicendum est, unde sumpsit initium, ut in Ecclesiâ antiphonæ decantentur, Ignatius Antiochiæ Syriæ tertius post Apostolum Petrum episcopus, qui etiam cum ipsis degebat Apostolis, vidit Angelorum visionem, quomodò antiphonas sanctæ Trinitati dicebant, & hymnos. Iisq; modum visionis Antiochena tradidisse probatur Ecclesiæ, & ex hoc ad cunctas transivit Ecclesias.* Primus autem à Græcis ad Latinos transtulit B. Ambrosius episcopus Mediolanensis. Radulphus Proposit. XII. *Ambrosius ritum antiphonarum in Ecclesiâ canendarum primus à Græcis transtulit ad Latinos.* Sigebertus in Chronico. *Ambrosius episcopus ritum canendi antiphonas in Ecclesiâ primus apud Latinos transtulit à Græcis, apud quos hic ritus jam inoleverat ex instituto Ignatij Antiocheni episcopi.* Vbi hoc quoque observa, quod hîc principium Ignatio etiam tribuat, cum anteà retulerit ad Flavianum ac Diodorum. De antiphonarum significationibus vide Nicolaum Cabasilam de Explicat. Liturg. capppp. XIV. XVI. XVIII. XIX.

ΑΝΥΓΕΙΝ.

Ἀνύγειν. pro ἀνοίγειν. Aperire. Corona pretiosa. ἀνύγειν. *Aperire.* ἀνοιγνύειν.

ΑΞΑΦΝΟΥ.

Ἄξαφνυ. pro ἐξαίφνης. Subitò. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθρόως, ἐξαίφνης. ἄξαφνυ. μονάυλα.

ΑΞΙΖΕΙΝ.

Ἀξίζειν. Dignum esse. Valere. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΞΙΝΟΡΥΓΙΟΝ.

Ἀξινορύγιον. Securis ad fodiendum quoque apta. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸν στρατηγὸν τζαπία, καὶ ἀξινορύγια, καὶ πτυάρια, δι' ἐργασίαν ὁδοῦ.

ΑΞΙΟΣ.

Ἄξιος. Troparium. Cantacuzanus lib. I. cap. XLI. *Quod si adest Imperator à Deo coronatus, cum Patriarcha novi Imperatoris coronam imponit, & exclamat Patriarcha ἄξιος: Idem tertium exclamant, qui in ambone sunt, & post eos populus.* Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. εἰ οὖν, ὡς προείπομεν, πάρεστιν ὁ βασιλεὺς, ὁ πατὴρ αὐτοῦ, αὐτός τε καὶ ὁ πατριάρχης λαβόντες τὸ στέμμα, καὶ ἐπιτιθέασι τῇ κεφαλῇ τοῦ νέου βασιλέως. καὶ ἐκφωνεῖ ὁ πατριάρχης τὸ, ἄξιος. ὁμοίως καὶ οἱ ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος, καὶ τὸ λοιπὸν τοῦ λαοῦ πλῆθος βοῶσιν ἐκ τρίτου τὸ, ἄξιος. Euchologium. περιτίθησι τὸ ὡράριον τῷ χειροτονηθέντι κατὰ τὸν ἀριστερὸν ὦμον, λέγων, ἄξιος.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ. ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΑ.

Ἀξιωματικοὶ. Qui in dignitate aliquâ, & publicâ functione. Basilic. Eclog. VI. συναπτομένης θυγατρὸς ἀξιωματικοῦ ἀπελευθέρῳ, κἂν ὁ πατὴρ αὐτῆς ἀποκινηθῇ τῆς συγκλήτου, ὁ γάμος οὐ βεβαιοῦται. Modestinus Excusat. lib. VI. εἰ δέ τις ἐπίτροπος, ἢ κουράτωρ, ἢ μὴ συγκλητικοῦ, ἢ ἄλλως ἀξιωματικοῦ, &c. Glossæ veteres *Honorati, ἀξιωματικοί.* Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Plerique in equo, cujus sessione sanctissimus Papa Nicolaus ad sanctum Petrum pergens usus fuerat, eum cum Pontificali pallio impositum præcedentibus axiomaticis, & subsequente reliquâ turbâ, in urbem redire, patriarchiumque subire coëgerant.* Et ἀξιωματικὰ dicuntur eorum salaria. Apud Photium Nomocan. Tit. VIII cap. VII.

ΑΞΟΥΓΓΙΟΝ.

Ἀξούγγιον. *Axungia.* Glossæ veteres Latinogræcæ *Axungia.* λίπος, ᾧ τοὺς ἄξονας χρίουσιν. Moschopulus. λίπος τὸ ἐν σαρκὶ, ἀξούγγιον. Pnæmon in Cynosophio, cap. VIII. βοτάνην χελιδονίαν μετὰ ἀξουγγίου κόψας

ϑοῦς μετ' ἄρτου φαγεῖν. In Constitut. Alexij Comneni. τῶν τὴν ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τοῦ συτίου, καὶ τοῦ ἀξουγγίου κατὰ καιρὸν πιπρασκομένων. Gotfridus Viterbiensis Chron. parte 11. *In unoquoq; animalium univit insensibilia sensibilibus, ut ossa, axungiam, ac pilos.* In Glossario Græcolatino est, ὀξύγγιον: item in Glossis Servij. Hodiè ξίγγλω dicunt truncatè, ut plurima talia. Glossæ Græcobarbaræ repræsentant non semel; & Corona pretiosa. ξίγγη. *Axungia.* πιμελή.

ΑΠΑΚΙΑ.

Ἀπάκια. Musculi dorsales. Theophilus Protospatharius de Fabr. Hom. lib. v. τούτους τοὺς ῥαχίτας μύας ὀνομάζει ἡ κοινὴ συνήθεια ἀπάκια.

ΑΠΑΝΑΡΙΝ.

Ἀπανάριν. sive ἀπανάριον. Superior molæ lapis, quem Græci veteres ὄνον, & μύλον, Latini *Catillum* appellabant. Cyrillus in Lexico: ὀνικός. (puta, ὀνίσκος.) μύλος. τὸ ἀπανάριν τοῦ μύλου.

ΑΠΑΝΟΥ.

Ἀπάνου. pro ἐπάνω. Corona pretiosa. ἀπάνου. *Supra.* ἄνω.

ΑΠΕΘΑΜΕΝΟΣ.

Ἀπεθαμμένος. Mortuus. Corona pretiosa. ἀπεθαμμένος. *Defunctus.* τεθνεώς.

ΑΠΕΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπελατίκιον, Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. καὶ μετ' αὐτοὺς ἔπρεπε τοὺς ζαμονάδας μὲν καὶ οὗτοι, φέροντες ἐν χερσὶ πάντες τὰς σπάθας αὐτῶν. εἶτα δὲ εὑρίσκονται οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκωνες, φέροντες καὶ οὗτοι ἀπελατίκια. Anonynus de Bello sacro.

σπαλίθας ἦχαν τουρκικὰς, ὁμοίως ἀπελατίκια.

Viri docti putant esse hastas prælongas: ego dissentio. &, si quid judico, nihil aliud fuerunt quam gladij. Attendamus ipsa verba Codini,

dini, satis clarè rē ingerunt. Post istos, inquit, adsunt alij, & hi quidē stationarij, ferentes gladios: post eos Tzacones, etiam hi cum apelaticijs, sive gladijs. Aut potius, ἀπλατίκιον, est omne teli genus, παρὰ τὸ ἀπλαύνειν. Nos in nostro idiomate dicimus, Een Gheweer: id quod itidem generale, & τῷ ἀπλατικίῳ planè respondet.

ΑΠΗΔΗΜΑ.

Ἀπήδημα. Saltus. Corona pretiosa. ἀπήδημα. *Saltum*. ἅλμα.

ΑΠΗΝΑΡΙΟΙ.

Ἀπηνάριοι, *Apenarij*. Aurigæ. Carrucarij. Trebellius in Gallienis. *Carpenta cum mimis, & omni genere histrionum. Pugiles sacculis, non veritate pugnantes. Cyclopea etiam luserunt omnes apenarij, ita ut miranda quædam & stupēda monstrarent.* Quem locum nollē sollicitari. Fallun-tur certè viri magni, qui *Apenarios* putant esse *Apinarios*, quos Galli *Plaisantins* appellant. Certè sunt aurigæ. nam ἀπήνη currus est asinis aut mulis iunctus. Pausanias in Eliacis. ἡ μὲν δὴ ἀπήνη κατὰ τὴν συνωρίδα ὄνους ἀντὶ ἵππων ἔχουσα. Homerus vocat ἡμιονείην ἅμαξαν Odyss. ζ.

ἡ μὲν δ' ἐκτὸς ἅμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
ὥπλεον, ἡμιόνους ὕπαγον ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ.

Item Iliad. ω.

πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην.

Inde etiam ἀπήνητον, agon mularum iunctarum. Vide Pollucem, lib. VII. Ergo ἀπηνάριος propriè est, qui *Mulocisiarius* dicitur in Glossario Græcolatino.

ΑΠΙΑΤΟΝ.

Ἀπιάτον. *Apiatum*. Aqua apii. Alexander Trallianus, lib. IX. τῶν δὲ προπομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, καὶ τὸ ἀπιάτον, ἢ ἀνισάτον, καὶ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον.

ΑΠΙΔΗ.

Ἀπίδη. Pirum. Corona pretiosa. ἀπίδη. *Pirum*. ἄπιον.

ΑΠΛΗ-

ἈΠΛΗΚΕΥΕΙΝ.

Ἀπληκεύειν. *Applicare.* Castra metari. Leo Constitut. XII. χρὴ εἴτε ἐν φοσσάτῳ διάγει τὸ βάνδον, ἤτοι τὸ τάγμα, εἴτε καὶ καθ' ἑαυτὸ, ὅπου δήποτε ἀπληκεύει, πλωΐμας εἰς αὐτὸν τὸν ὄρθρον, &c. Anonymus. περὶ καταστάσ. ἀπληκάτα· τὸ βόρειον μέρος ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας, ὁ λογοθέτης, καὶ ὁ ἀσηκρῆτις, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς τεταγμένοι ἀπληκευέτωσαν. Idem. δέον ἐστὶ καὶ εἰς τὰ ἕτερα τρία μέρη τοῦ βασιλικοῦ ἀπλήκτου ἔνδον εἶναι τῶν δημοσίων ὁδῶν τὰς ἑταιρείας ἀπληκεύειν. Cedrenus. ἀφυλάκτως τοῦ στρατοῦ ἀπληκεύσαντος. Reperitur quoque apud Suidam, & alios, frequenter.

ΑΠΛΗΚΤΑ. ΑΠΛΗΚΤΑΡΙΟΙ.

Ἄπληκτα. *Applicata.* Fossata. Castra. In Strategico Onosandri, cap. IX. Titulus est, περὶ τοῦ συνεχῶς ὑπαλλάσσειν τὰ ἄπληκτα. Mauricius Strateg. IX. ὁ ἐν πείρᾳ σκυλπάτωρ δύναται ἐκ τινων σημείων, καὶ πρὶν ἢ τοὺς πολεμίους θεάσηται, κατανοῆσαι τὸ μέτρον τοῦ πλήθους αὐτῶν, ἐκ τῆς τῶν ἵππων καταπατήσεως, καὶ ἐκ τῶν ἀπλήκτων αὐτῶν. Et in Basilicis Eclog. LVIII. Titulus est. περὶ μιτάτων. ἤτοι ἀπλήκτων, καὶ τίνες οὐχ ὑπόκεινται αὐτοῖς. Hinc ἀπληκτάριοι, famuli ad collocationem tentoriorum. Etymologici Auctor. τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων, καὶ κουβικουλαρίων, μετὰ πλήθους ῥαβδούχων.

ΑΠΟΒΕΤΖΑΙ.

Ἀποβέτζαι. Leviora Zabarum tegmina. Vide Glossarium amicissimi doctissimique viri, Nicolai Rigaltij.

ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ.

Ἀπόδειπνον. Vulgò, *Completorium.* Anthos. τὰ ἀπόδειπνα ψάλλεται, διότι μέλλομεν νὰ ὑπᾶμε νὰ κοιμηθοῦμεν, καὶ δίδωμεν εὐχαριστίαν τοῦ θεοῦ, διὰ νὰ στείλαι τὸ πανάγιον αὐτοῦ πνεῦμα, νὰ μας διαφυλάξῃ ἀπὸ τὰς παγίδας τοῦ πονηροῦ διαβόλου, νὰ μὴν μας ὑποσκελίζῃ εἰς τὸ αὐτοῦ θέλημα. Triodium. τὴν

ἀκολουθίαν τοῦ ἐπιλαχόντος ἁγίου ἐν τῇ κυριακῇ ψάλλομεν τῇ παρασκευῇ εἰς τὸ ἀπόδειπνον, εἰ μήπου τύχῃ ἁγίου μνήμη. Corona pretiosa. ἀποδείπνη. *Completorium* ἀπόδειπνον. Duplex autem erat: vnum τὸ μέγα, alterum τὸ μικρόν. Exstat vtriusque ἀκολουθία in Horologio Græcorum. Prius psallebatur per totam quadragesimam, alterum per reliquum omne anni tempus. Breviarium Græcorum. οὕτω μὲν τελεῖται τὸ μέγα ἀπόδειπνον ἐν τῇ μεγάλῃ τεσσαρακοστῇ κατὰ τὴν τάξιν τοῦ παλαιοῦ καὶ καθολικοῦ τυπικοῦ, καθὼς γέγραπται. τὸ δὲ μικρὸν ἀπόδειπνον, ὃ ψάλλεται ὅλῳ τῷ χρόνῳ παρεκτὸς τῆς μεγάλης τεσσαρακοστῆς, &c.

ΑΠΟΔΕΚΟΥΡΙΟΣ.

Ἀποδεκούριος. *A Decuriâ.* Decurionalis. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Decurionalis.* ἀποδεκούριος.

ΑΠΟΔΕΛΙΠΟΝ.

Ἀπόδελιπον. Reliquum. Corona pretiosa. ἀπόδελιπον. *Residuum.* ἀπολειπόμενον.

ΑΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Ἀποθηκάριος. *Apothecarius.* Horrearius. Glossæ Græcolatinæ. ἀποθηκάριος. *Horrearius.*

ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ.

Ἀποκαλύψεις. Revelationum libri. In manibus Christianorum versatur ἀποκάλυψις Ioannis Theologi, quæ ab Ecclesiâ recepta est. Olim etiam exstitit Petri, quæ damnata. Eusebius Hist. Eccles. lib. III. cap. XXV. ἐν τοῖς νόθοις κατατετάχθω καὶ τῶν Παύλου πράξεων ἡ γραφή, ὅ τε λεγόμενος ποιμήν, καὶ ἡ ἀποκάλυψις Πέτρου. Iterum meminit eius lib. VI. cap. XIV. Retinuerunt tamen nonnullæ ecclesiæ Palæstinæ, in quibus quotannis die Parasceves legebatur. Sozomenus lib. VII. cap. XIX. τὴν καλουμένην ἀποκάλυψιν Πέτρου, ὡς νόθον παντελῆ πρὸς τῶν ἀρχαίων δοκιμασθεῖσαν, ἔν τισιν ἐκκλησίαις τῆς Παλαιστίνης εἰσέτι νῦν ἅπαξ

ἑκάστου

ἑκάστου ἔτους ἀναγινωσκομένην ἐγνώμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς παρασκευῆς. Fuit quoque Pauli, itidem rejecta. Nicephorus Homologeta in Can τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ παύλου, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, οὐ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα. Sozomenus loco citato. τὴν δὲ νῦν ὡς ἀποκάλυψιν παύλου τοῦ ἀποστόλου φερομένην, ἣν οὐδεὶς ἀρχαίων εἶδε, πλεῖστοι μοναχῶν ἐπαινοῦσιν. Videndus quoque Eusebius Hist. Eccles. lib. III. cap. III. Item Adami. Epiphanius κατὰ γνωστικῶν mentionem facit. ἀποκαλύψεις δὲ τοῦ ἀδὰμ ἄλλας λέγουσιν, εὐαγγέλια δὲ ἕτερα εἰς ὄνομα τῶν μαθητῶν συγγράψασθαι τετολμήκασιν. Istæ quoque & Zosimæ invenio. Nicephorus loco citato. τὴν ἀποκάλυψιν ἔσδρα καὶ ζωσιμᾶ, καὶ τὰ δύο μαρτύρια τοῦ ἁγίου γεωργίου. καὶ τῶν ἁγίων μαρτύρων κηρύκου καὶ ἰουλίττης, καὶ τὴν βίβλον μάρκου καὶ διαδόχου οὐ χρὴ δέχεσθαι. ἀπόβλητα γάρ, καὶ οὐ δεκτά. Gratianus Decret. Parte 1. citat. etiam Thomæ & Stephani. Erat item Mosis, quæ λεπτὴ γένεσις aliàs dicebatur. Cedrenus. ὡς ἐν λεπτῇ φέρεται γενέσει, ἣν καὶ μωσέως εἶναί φασί τινες ἀποκάλυψιν.

ΑΠΟΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ἀποκουβικουλάριος. *Excubicularius*. Basilic. Eclog. LIV. καὶ τοὺς κόμητας τοὺς κονσιστωριανούς, καὶ τοὺς νοταρίους, καὶ τοὺς κουβικουλαρίους, καὶ τοὺς ἀποκουβικουλαρίους.

ΑΠΟΚΟΥΚΟΥΛΙΖΕΙΝ.

Ἀποκουκουλίζειν. *Excucullare*. Cucullam exuere. In Euchologio Græcorum legitur, εὐχὴ εἰς τὸ ἀποκουκουλίσαι.

ΑΠΟΚΡΕΕΥΕΙΝ.

Ἀποκρεεύειν. A carnibus abstinere. In Breviario Græcorum. δεῖ γινώσκειν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ ἡ τοιαύτη ἡμέρα τετάρτη ἢ ἕκτη, οὐκ ἐσθίομεν κρεῶν, ἢ τυροῦ, ἢ ὠῶν, ἀλλ' ἀποκρεεύομεν.

ΑΠΟΚΡΕΩΣ.

Ἀπόκρεως. Carnisprivium. Quadragesima. Nicon de Relig. Ar-

men. *Septimanâ quoq; τῆς τυροφάγου carne vescuntur, jeiunantes, septimanâ qua est ante ἀπόκρεων intensis jeiunijs, præter panem & aquam nihil aliud gustantes.* Balsamon in Resp. ὑπέδειξέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω. Et posteà. κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω. Nicetas in Alexio, lib. III. ἦν δ' ὁ καιρὸς, καθ' ὃν αὗται γεγόνασιν αἱ συνάψεις, ἐγγίζοντος ἀπόκρεω. Latini *Carnis privium* dicebant. In Historiâ Australi, quæ complectitur res gestas Rudolphi, Adolphi, & Alberti Cæsarum. *Ante carnisprivium Andreas rex Ungariæ cum magnâ solemnitate duxit in uxorem filiam Domini Alberti ducis Austriæ.* Sic, quod subsequebatur tempus, κρεωφάγος appellabatur. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. καὶ ποιῶν εὐχὴν, διὰ τὸ τὴν τεσσαρακοστὴν παρελθεῖν, ἀρχὴν δὲ τὴν κρεωφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον καὶ μίνσον, καὶ ἀπέρχεται. Armenij jeiunabant ante τὴν ἀπόκρεω, ut vidimus in verbis Niconis citatis; atque id faciebant propter Ninivitas, ut in dodecaëmero propter Artziburium. Docet Balsamon in Resp. ad Marcum Patriarcham Alexandrinum. κατὰ τὸ δωδεκαήμερον νηστεύουσιν οἱ Ἀρμένιοι διὰ τὸν Ἀρτζιβούριον, κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς πρώτης ἀπόκρεω διὰ τοὺς Νινευΐτας. Et observa obiter dissensum, cum ante factum Nicon dicat, & Balsamon in primâ septimanâ, nisi corruptus textus Græcus Niconis fuerit, quod arbitror. Ad Artziburij jejunium quod attinet, etiam de eo Triodium. χρὴ γινώσκειν ὅτι ἐν ταύτῃ τῇ ἑβδομάδι νηστεύουσιν οἱ τρισκατάρατοι Ἀρμένιοι τὴν βδελυρὰν αὐτῶν νηστείαν τὴν λεγομένην τοῦ Ἀρτζιβουρίου. ἡμεῖς δὲ καθ' ἑκάστην ἐσθίομεν τυρὸν, καὶ ὠά. ἀνατρέποντες τὸ ἐκείνων δόγμα τῆς τοιαύτης αἱρέσεως. Sed hoc ὡς ἐν παρόδῳ. Redeo ad τὴν ἀπόκρεω. In hâc alleluia non psallebatur. Triodium. ὅτι τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπόκρεω ἀλληλουΐα οὐ ψάλλομεν. Et summa tunc hominum erat licentia, puta à principio usque ad diem cinerum; ut etiam nunc hodiè. Gregoras lib. VIII. ἀπόκρεω γὰρ ἦν καιρὸς, ὁπότε πρὸς εὐωχίας ἁβροπρεπεῖς καὶ ἀκρατοποσίας διδόασιν ἄνθρωποι. Et rogas tunc quoque olim populus accipiebat, ad augendam scilicet temporis festivitatem, sed hoc posteà rejectum in feriam tertiam magnam. Balsamon de Incensis Patriarchæ die Catechesi. ἡ συνήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως ἀπόκρεω, εἰς τὴν ἐτησίως προβαίνουσαν ἐκκλησιαστικὴν ῥόγαν κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην κατέπεσε. Incepit verò hanc carnis abstinentiam populus tumultuans anno Iustiniani XIX. quartâ Februarij. Diaconus in vitâ ejus. *Anno imperij Iustiniani decimo nono facta est inopia frumenti, vini, & olei, ac*

pluviæ.

pluvia magna. Et factus est terra motus magnus Constantinopoli, & eversio die sancto Pasche, & capit vulgus abstinere à carnibus mense Februario, die quarto. Corrigo. *eversio diei sancti*. Cedrenus. τῷ ιθ' ἔτει γέγονε λεῖψις σίτου, καὶ οἴνου, καὶ χειμὼν πολὺς ἐν τῷ Βυζαντίῳ, καὶ διαστροφὴ τοῦ ἁγίου πάσχα. καὶ ἐπείνησαν οἱ δῆμοι τὴν ἀποκρέων μηνὶ Φευρουαρίῳ δ'. Sed, quando occasio est, libet plura dicere de Ecclesiæ Orientalis jejunijs, quæ quatuor habuit, præter magnum hoc quadragesimale, & quidem dierum septem. Primum erat Sanctorum Apostolorum, secundum nativitatis Christi, tertium Transformationis Christi, quartum dormitionis sanctæ Deiparæ. Balsamon in Resp. ἐξ ἀνάγκης προηγοῦνται νηστεῖαι πρὸ τῶν τεσσάρων τούτων ἑορτῶν. ἤγουν πρὸ τῆς ἑορτῆς τῶν ἁγίων ἀποστόλων, τῆς γεννήσεως τοῦ χριστοῦ, τῆς μεταμορφώσεως τοῦ χριστοῦ καὶ θεοῦ ἡμῶν, καὶ τῆς κοιμήσεως τῆς ἁγίας θεοτόκου. πλὴν ἑπταήμεροι. μία γὰρ τεσσαρακονθήμερος νηστεία ἐστὶν ἡ τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου πάσχα. Erat & jejunium mensis Augusti, sed hoc mutatum est, ne concurreret cum jeiunijs paganorum, quæ in illud tempus incidebant. Observabatur tamen nihilominus à nonnullis. Idem Balsamon docet, loco citato. ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει ἁγία σύνοδος ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ἁγιωτάτου ἐκείνου πατριάρχου ἐρωτηθεῖσα εἰ χρὴ τὴν ἐν τῷ αὐγούστῳ νηστείαν ἐπιτελεῖν, ἀπελογήσατο, ὡς αὕτη ἡ νηστεία μετετέθη, διὰ τὸ μὴ συμπίπτειν τῷ κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον γινομέναις ἐθνικαῖς νηστείαις. πλὴν καὶ εἰς πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων ταύτην νηστεύουσιν.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΑΡΙΚΙΑ.

Ἀποκρισιαρίκια. Legationes. Achmes in Introduct. in Astrologiam. εἰ οὖν ἐστιν ἐπίκοπος σελήνη, δηλοῖ ὅτι ἔρχονται μαντάτα καὶ ἀποκρισιαρίκια πολλὰ εἰς τὴν μέσην τῶν βασιλέων.

ΑΠΟΚΡΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Ἀποκρισιάριος. Legatus Ecclesiæ negotia tractans. Iustinianus Novell. VI, διὰ τῶν τὰ πράγματα πραττόντων τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν, οὓς ἀποκρισιαρίους καλοῦσιν. Posteà indifferenter pro quovis legato uti cœperunt. Nicetas in Man. Comneno, lib. VI. πέμψας ἀποκρισιαρίους πρὸς βασιλέα πάλιν περὶ εἰρήνης διαλέγεται. Stylianus in epistolâ ad Stephanum Papam. τοὺς μὲν οἰκείους ἀποκρισιαρίους Βαδουάλδον καὶ Ζαχαρίαν,

ὡς πεπιστευκότας περὶ τὰ διαπεπραγμένα, καθήρησε. Contractus in Chronico. *Hoc tempore Gregorius tunc apocrisiarius moralia Iob scripsit.* Passim occurrit apud Scriptores. Incepit autem hoc nomen & munus temporibus Constantini Magni. Hincmarus epist. III. cap. XIII. *Cujus (apocrisiarij) ministerium eo tempore sumpsit exordium, quando Constantinus Magnus Imperator Christianus effectus propter amorem & honorem sanctorum Apostolorum Petri & Pauli, quorum doctrinâ ac ministerio ad Christi gratiam baptismatis sacramenti pervenit, locum & sedem suam, urbem scilicet Romanam, papæ Silvestro edicto privilegij tradidit.* Ac primitus hoc munere fungebantur episcopi: sed quia illos rectius censebatur curare ecclesias suas, plerumque diaconi aut presbyteri adhiberi cœperunt. Regebat verò omnem clerum palatij, adjunctum habens Protocancellarium: dicebaturque etiam Capellanus & custos palatij. Accipimus ex Hincmaro, loco citato. Is tibi videndus.

ΑΠΟΛΥΣΙΜΟΣ.

Ἀπολύσιμος. Ita appellata fuit certa quædam septimana. Nicephorus Homologeta in Can. οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινησίμου, οὐδὲ τῷ σαββάτῳ τοῦ ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ.

Ἀπόλυσις. Vltimus dies cujusque festi, quod tunc illud quasi solveretur. Basilius Seleuciæ episcopus, de S. Theclâ, lib. II. cap. XVIII. ἣν ἡ τῆς μάρτυρος αὐτῆς ἑορτὴ, καὶ ἡ τελευταία τῶν ἑορτῆς ἡμέρα, ἣν δὴ καὶ ἀπόλυσιν καλεῖν ἡμῖν ἔθος, ὡς ἂν καὶ πέρας ἐχούσης λοιπὸν τῆς ἑορτῆς. Nicephorus Homologeta in Can. δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς τῇ τετράδι τῆς τυροφάγου, καὶ τῇ παρασκευῇ, καὶ μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρόν. Demetrius Chomatenus in Resp. ad Constantinum Cabasilam αἱ τοιαῦται δὲ παννυχίδες γίνονται μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν, μετὰ τὴν τῆς ἱερουργίας τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τῇ κδ΄ τοῦ δεκεμβρίου μηνὸς, καθ᾽ ἣν τῶν χριστουγέννων ἡ παραμονὴ, τοῦ βασιλέως εἰς τὸν ὄρθρον μὴ ἐξελθόντος κατὰ τὴν ἐξ ἔθους αὐτῷ συνήθειαν, ἀλλ᾽ ἐν τῷ αὐτοῦ κελλίῳ διευρισκομένου, φέρουσι μετὰ τὴν ἀπόλυσιν οἱ κανονάρχαι καὶ ἱστῶσιν εἰκονο-

στάσιον

σιάσιον. Vbi grauissimè errat Interpres, cum, μετὰ τὴν ἀπόλυσιν, vertit, *soluto conventu*. Debebat, *post finem*. f. festi.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΑΙ.

Ἀπολυτικαὶ. Epistolæ dimissoriæ, quæ & εἰρηνικαὶ dictæ. Balsamon ad Concil. IV. Can. XI αἱ μέντοι ἀπολυτικαὶ γραφαὶ, αἱ καὶ εἰρηνικαὶ λεγόμεναι, ἕτεραί εἰσι. λέγονται δὲ ἀπολυτικαὶ μὲν, ὡς παριστῶσαι κατὰ γνώμην καὶ ἀπόλυσιν ἀρχιερατικὴν τὸν κληρικὸν ἢ τὸν ἐπίσκοπον μεταπεσεῖν. εἰρηνικαὶ δὲ ὅτι τοιαύτης προσκομιζομένης γραφῆς παρὰ τοῦ χειροτονηθέντος εἰρήνη ἔσται μέσον τῶν ἀρχιερέων. Sine his itaque, & commendatitijs, recipi in alterius ecclesiæ clerum aut monasteria non poterant. Idem Balsamon ad Concil. VI. Can. XVII. χρεία ἐστὶ παντὶ κληρικῷ ἔξω χειροτονήτου διττὰς γραφὰς ἀποφέρεσθαι τοῦ χειροτονήσαντος αὐτόν. συστατικὴν δηλαδὴ καὶ ἀπολυτικήν. ὡς ἂν τῇ μὲν χρήζηται εἰς ἐπισύστασιν τοῦ λεγομένου προσεῖναι αὐτῷ βαθμοῦ. τῇ δὲ, εἰς τὸ ἀπαραμποδίστως ἐφ' ἑτέρας ἐκκλησίας κλήρῳ συγκαταλεγῆναι. Excipe tamen Constantinopolim, & Carthaginem, quæ id jus habebant. Balsamon ipse ibidem in fine. ὑπέξελέ μοι τὸν κωνσταντινουπόλεως, καὶ τὸν καρχηδόνος. οὗτοι γὰρ μόνοι δύνανται, ὡς πολλάκις εἴρηται, ἀλλοτρίους κληρικοὺς δέχεσθαι παρὰ γνώμην τῶν χειροτονησάντων αὐτούς.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΟΝ.

Ἀπολυτίκιον. Oratio, aut formula, quâ populus post liturgiam dimittebatur. Crebrò occurrit in Triodio, Liturgijs Chrysostomi, atque Basilij. Ego exempla proferre supersedeo. Ita autem diceba tur à principio quod erat, ἀπόλυσις. Phranzes Chron. lib. III. cap. XIX. *Deinde chori psallebant.* εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. *idq; tertiò*: *& illud*, ἀπόλυσις. Erat autem ea formula multiplex, & vnaquæque diebus suis propria. Observo in Euchologio. καὶ μετὰ τὴν εἴσοδον λέγομεν τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας, εἶτα τὰ παρόντα αὐτίφωνα.

ΑΠΟΣΚΑΛΟΥΝ.

Ἀποσκαλοῦν. Exscendere. Anonymus de bello sacro.

εἰς τὴν μορέαν ἔφθασαν στὴν πρώτην τοῦ μαΐου,

ἐκεῖσε

ἐκεῖσε ἀποκάλωσιν ςlῶ᾽ ἀχαίαν τὸ λέγω.
Formatur à σκάλα, de quâ voce infra.

ΑΠΟΣΤΗΘΙΖΕΙΝ.

Ἀποςηθίζειν. Eſt illud, quod Galli dicunt, *Dire par cœur*. Palladius Hiſt. Lauſ. in vitâ Ammonij. παλαιὰν δὲ καὶ καινlὼ γραφlὼ ἀπεςήθιζεν, καὶ ἐν συγγράμμασιν ἀνδρῶν λογάδων ὠριγένους τε καὶ διδύμου καὶ πιερίου καὶ στεφάνου διῆλθεν μυριάδας ἑξακοσίας. Iterum in vitâ Marci. μάρκος ὁ ὗτος νεώτερος ὢν παλαιὰν καὶ καινlὼ γραφlὼ ἀπεςήθιζεν. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. ἐκεῖνος δὲ μηδ᾽ ὅλως γινώσκων πεζῶν ἀπεςήθισε ψαλμοὺς τὸν μέγαν καὶ ἄλλους δεκαπέντε. Idem quoque, ἀπὸ ςήθους λέγειν, dicebant. Euſtathius ad Iliad. ξ᾽ κεςὸς δὲ διὰ τὰς ἐν αὐτῷ γραμμὰς, καὶ οἷον κεντήσεις τῶν γραμμάτων. ὁ δὲ κεςὸς οὗτος ὃ κατὰ ςῆθος φορεῖται, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ἀποςηθίζειν παρονομάζεται, καθ᾽ lὼ ἔννοιαν καὶ τῶν τις παλαιῶν γραμματικῶν τὸν οἰκεῖον διδάσκαλον ἐζωγράφησε φέροντα ἐπὶ ςήθους οἰκείαν τραγῳδίαν. αἰνιττόμενος τὸ ἐπὶ ςόματος ἐκεῖνον φέρειν, καὶ, ὡς εἰπεῖν, ἐκςηθίζειν τὰ τραγικά. ὁ δὴ καὶ ἀπὸ ςήθους λέγειν φαμὲν, πρὸς διαςολlὼ τοῦ, ἀπὸ μεμβράνας, ἢ ἀπὸ βιβλίου.

ΑΠΟΣΤΟΛΕΙΟΝ.

Ἀποςολεῖον. Templum Apoſtolo alicui ſacrum. Menologium. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἀποςολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου πέτρου τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. Occurrit illic pluries.

ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Ἀποςολή. Miſſio. Tributum, quod Imperatori mittebatur à Iudæis. Iulianus in epiſtolâ ad Iudæos. ἐπὶ πλεῖον δὲ ὑμᾶς εὐωχεῖσθαι βουλόμενος, τὸν ἀδελφὸν ἴουλον τὸν αἰδεσιμώτατον πατριάρχlὼ παρῄνεσα καὶ τlὼ λεγομένlὼ παρ᾽ ὑμῖν ἀποςολlὼ κωλυθlὼαι, καὶ μηκέτι δύνασθαι τὰ πλήθη ὑμῶν ἵνα ἀδικεῖν τοιαύταις φόρων εἰσπράξεσιν.

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΑ.

Ἀποςολικά. Typicum Sabæ. τῇ μὲν πέμπτῃ ἑσπέρας δύο ἀποςολικὰ, καὶ ἓν μαρτυρικόν. Vide infra, ςιχηρά.

ΑΠΟ-

ἈΠΟΣΤΟΛΙΚΙΟΝ.

Ἀποστολίκιον. Habitus Apostolicus : id est, Pontificalis, sive Episcopalis. Achmes cap. CLVIII. εἰ δ' ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει ἀποστολίκιον, τοῦτο εἰς τὴν πίστιν αὐτοῦ κρίνεται. Et posteà. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι φορεῖ ὥσπερ τὸ ὀξέον ἀποστολίκιον ἐρυθρὸν, ἢ περισκέλισμα, ἢ ἔνδυμα στρωμνῆς, εὑρήσει χαρὰν τοῦ κόσμου. Iterum occurrit cap. CCXLIX. Gulielmus Bibliothecarius, in Hadriano II. *Quidam Adrianum in sede Apostolicâ pallio humeris obducto reclinatum videbant: alij eum cum Apostolicis infulis missas celebrantem.* Nam pontifices & episcopi etiam *Apostoli* dicebantur, vnde pontificatus & episcopatus, *Apostolatus*. Nicolaus Papa in Epist. *Penè totus nobis orbis vndiq. ad limina seu sedem Apostolicam confluens referebat, absentibus quoq. id ipsum nostro scribentibus Apostolatui.* Stephanus presbyter in epist. ad Aunarium episcopum. *Decursis literis Apostolatus tui, quo sancti desiderij ardor pertentat, luce clarius approbavi.* Vbarnefridus De gestis Longobard. lib IV. cap. XXX. *Tunc etiam beatus Gregorius migravit ad Christum, cum jam Focas per indictionem octavam anno regnaret secundo. Cujus in locum ad Apostolatus officium Sabinianus est ordinatus.*

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ.

Ἀπόστολος. Pontifex. Episcopus. Godefridus Villahardovinus qui Historiam Constantinop. scripsit Gallicè ante annos CCCC *La renommée de cel saint home alla tant, qu' elle vient à l'Apostoille de Rome Innocent: & l'Apostoille envoia en France, & manda al prodome.* Hinc *Apostolatus*, pro pontificatu, & episcopatu; de quo supra. Item quivis legati. Hesychius. πρέσβεις. οἱ πρεσβεῦται, μεσῖται, ἀπόστολοι. Luitprandus in Legat. *Iuramento firmata sunt, ut omnium gentium Apostolis, id est nuntijs, penes nos Bulgarorum Apostoli præponantur.* Et, Literæ dimissoriæ. In l. 106. D. de Verb. Significat. *Dimissoriæ literæ dicuntur, quæ vulgò dicuntur Apostoli.* Paulus ICtus Recept. Sentent. lib. V. Tit. XXXIV. *Ab eo à quo appellatum est, ad eum, qui de appellatione cogniturus est, literæ dimissoriæ diriguntur, quæ vulgò Apostoli appellantur.* Eadem sunt in l. vnicâ. D. de Lib. Dimiss. Præterea sic quoq; indigetabant Imperatores ecclesiæ & ecclesiasticorũ studiosos. Hismenius osten-

dit. ἡ στήλη πρὸς τῷ ζυξίππῳ ἰυστινιανοῦ ἐστὶν, ἡ καθίδρυ κράζοντος τοῦ πρασίνου μέρους, ἰυστινιανὸς καὶ κωνσταντῖνος νέοι ἀπόστολοι. Sic Constantinus & Helena ἰσαπόστολοι dicuntur. In Menologio. τῶν ἁγίων μεγάλων βασιλέων, καὶ ἰσαποστόλων, κωνσταντίνου καὶ ἑλένης. In Constitut. Manuelis Comneni. διὰ τὴν μνήμην τῶν ἁγίων καὶ ἰσαποστόλων μεγάλων βασιλέων, κωνσταντίνου καὶ ἑλένης. Balsamon De Privileg. Patriarch. παρὰ τοῦ ἁγίου ἰσαποστόλου μεγάλου κωνσταντίνου ἄρτι πρώτως ὀρθοδοξήσαντος. Ad Constantinum autem quod attinet, in veneratione Constantinopolitanis fuisse ejus memoriam, ac quasi sanctam, certum est: adeóque, libet dicere per occasionem, corona illius adservabatur in templo maximo S. Sophiæ, pendens supra mensam mysticam. Observo apud Nicetam in Andronico Comneno, lib. II. ἑνὸς τῶν νεωκόρων τὸ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου στέφος, ὅπερ ἄνωθεν ἀπῃώρητο τραπέζης τῆς μυστικῆς, κατενεγκόντος διὰ κλίμακος, καὶ τῇ τοῦ ἰσαακίου κεφαλῇ ἐφαρμόσαντος.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΕΥΑΓΓΕΛΟΝ.

Ἀποστολοευάγγελον. Lectio ex Apostolo, & Evangelio composita. Euchologium. ἀποστολοευάγγελα τοῦ ὅλου ἐνιαυτοῦ ἤγουν τῶν δεσποτικῶν καὶ θεομητορικῶν, καὶ τῶν ἑορταζομένων ἁγίων. εἰσὶ δὲ καὶ ἀποστολοευάγγελα εἰς μάρτυρας γυναῖκας, ὁσίας γυναῖκας, καὶ ὁσιομάρτυρας γυναῖκας.

ΑΠΟΣΩΣΤΗΣ.

Ἀποσώστης. Dux viæ, qui aliâs διασώστης. Constantinus de Administr. Imp. ἀναίδην ἐπιζητοῦσι ξενάλια ἱκανά. οἱ μὲν ὀψίδες ἄλλα μὲν λόγῳ αὐτῶν, καὶ ἄλλα τῶν αὐτῶν γυναικῶν. οἱ δὲ ἀποσώσται τὰ μὲν ὑπὲρ τοῦ κόπου αὐτῶν, τὰ δὲ ὑπὲρ τοῦ κόπου τῶν ἀλόγων αὐτῶν.

ΑΠΟΤΖΙΠΠΟΤΟΣ.

Ἀποτζίπποτος. Impudens. Vecors. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβης. ἀναίσχυντος. ἀποτζίπποτος. μωρός. Et occurrit illic pluries. Alexius Rhartturus Doctr. VI. σε ποιεῖ ποδαγρὸν, εἰς χεῖρας νεκρωμένον, τυφλὸν, κωφὸν, βωβὸν, καὶ ἡμίξηρον, λάλον, ἀποτζίποτον.

ΑΠΟΤΖΥΛΟΝ.

Ἀποτζύλον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II cap. CXVI. τὰς πόδας ἔχει ἐπιμελαίνας καὶ ψιχεὲς ἀπὸ τῶν ὀνύχων μέχρι τῶν γονάτων, καὶ ἀποτζύλα διεσπαρμένα καὶ ἀλυσώδη. Inquirenda est significatio.

ΑΠΟΥΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἀπουκάμισον, Vt ὑποκάμισον. Sæpe occurrit in Glossis Græcobarbaris. Vide κάμασον.

ΑΠΟΦΙΣΚΟΥΝ.

Ἀποφισκοῦν. *Confiscare*. Vide infra, φίσκος.

ΑΠΠΑΡΙΟΝ.

Ἀππάριον. Equus. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ πλέοι ἵπποι. τὰ πλέον ἄλογα ἀππάρια. Sæpissimè illic obvium est.

ΑΠΡΑΙΔΕΥΤΟΣ.

Ἀπραίδευτος. Non spoliatus. Suidas. ἀπραίδευτοι. πυτῆσιν ἀζημίωτοι. Vide infra, πραῖδα.

ΑΠΡΙΛΛΙΟΣ.

Ἀπρίλλιος. *Aprilis* mensis. Nusquam non obvium est.

ΑΡΒΙΝΝΗ.

Ἀρβίννη. Hesychius. ἀρβίννη, κρέας σικελόν. Quid si? στέαρ nam pura puta Latina vox est, *Arvina*. Glossæ veteres. *Arvina*, λίπος αἴευ σαρκός.

ΑΡΓΑΒΙΑ.

Ἀργαβία. Vasculum, in quo lagenas suas milites recondebant. Vide Glossarium Rigaltij.

ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΑ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΝ. ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΣ.

Ἀργενταρία, sive ἀργεντάριον. *Argentarium*. Armarium, in quo vasa argentea recondebant. Palladius Hist. Laus. in Pambone. προσήνεγκα αὐτῷ ἀργενταρίαν τριακοσίων λιτρῶν ἀργύρου. Basilic. Eclog. XLIV. τῷ λεγάτῳ τοῦ ἀργύρου οὔτε ἡ ἀργυρᾶ κλίνη, οὔτε ἄλλος τῆς οἰκοσκευῆς ἄργυρος περιέχεται. εἰ μὴ καὶ ταῦτα ὁ διαθέμενος εἶχεν ἐν ἀριθμῷ ἀργύρου. οὐδὲ ὁ τῶν μούλων κόσμος, ὅτι μὴ ἐν ἀργενταρίῳ ἀπόκειται. Vlpianus l. *cum aurum*. 19. D. de auro. arg. mundo leg. *In iuncturâ argenteâ scio me dixisse, quod non in argentario paterfamiliâs ponebat*. Et, ἀργεντάριος. *Argentarios*. ἀργυροκόπος: quæ vox exstat aliquoties in Anthologiâ Epigrammatum Græcorum.

ΑΡΔΙΟΛΗ.

Ἀρδιόλη. *Ardeola*. *Ardea*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XXVII. ἀρδιόλης δὲ ληφθείσης, ἥνπερ καὶ λάκραν τινες τῶν ἐπιχωρίων προσηγόρευσαν, ἐρωδιὸν δὲ οἱ παλαιοὶ τῶν ἑλλήνων ἐκάλεσαν, ἐγκέφαλον ἅμα τῇ καρδίᾳ καὶ τῷ ἥπατι ἐσθιέτω.

ΑΡΗΝΑ.

Ἀρῆνα. *Arena*. Tzetzes Var. Hist. Chil. V.

ἀρῆναν δέ μοι γίνωσκε τὴν ἄμμον ὀνομάζειν.

ΑΡΙΝΙΟΝ.

Ἀρίνιον. Scobina. Suidas in Etymologico. ῥινὴ ὀξυτόνως μὲν λέγεται τὸ ἐν συνηθείᾳ ἀρίνιον.

ἈΡΙΟΝ.

ΑΡΙΟΝ.

Ἀρίον. Cymbium. Patella. Scholiastes Nicandri ad Theriaca. τὸ κύμβον λέγεται, καὶ κυμβίον, καὶ ἐμβάφιον, καὶ ὀξίς. ἡ δὲ συνήθεια καὶ ἀρίον καλεῖ.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΙ.

Ἀριστεροί. Sinistri. Ita dicti Sabbatiani, quod sinistram abominarentur, neque ea prehendere quicquam auderent. Harmenopulus de Sectis, οἱ σαββατιανοὶ καὶ ἀριστεροὶ καλοῦνται, ὅτι τὴν ἀριστερὰν εἰσὶ βδελυσσόμενοι χεῖρα, δι' αὐτῆς προσίεσθαι τὸ οἱονοῦν μὴ τολμῶντες.

ΑΡΙΤΙΝΟΣ.

Ἀρίτινος. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXC. ἐὰν δὲ φλεγμονὴ ἐπαναστῇ ἐκ τῆς ὀδύνης, τρίψας ὄστρακον τὸν ἀρίτινον λεγόμενον, ἐπίχειε τὴν τοῦ ὄνυχος ἐκβολὴν

ΑΡΚΑ. ΑΡΚΑΡΙΟΣ.

Ἄρκα. *Arca*. Iustinianus Novell. CXXVIII. καὶ ἢ ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἄρκαν εἰσφέρεσθαι, ἢ ἐν ἑκάστῃ ἐπαρχίᾳ δίδοσθαι, ἢ δαπανᾶσθαι προσήκει. Hinc ἀρκάριος. *Arcarius*. Novell. CXLVII. ταύτης δὲ ἡμῶν τῆς φιλοτιμίας ἐγκλειόμενα καὶ τὰ ὁμολογηθέντα τυχὸν ἢ καὶ ἀντιπεφωνημένα τῷ δημοσίῳ παρὰ πρακτόρων, ἢ σκρινιαρίων, ἢ ἀρκαρίων. Et in Edicto Iustiniani XIII. καὶ γένηται ἐπ' αὐτοῖς πᾶσα προθυμία, καὶ εἴσπραξις, ὅσην καὶ ἐπὶ τοῖς ἀρκαρίοις γίνεσθαι διετάξαμεθα. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. I. δεῖ τοὺς οἰκονόμους κωνσταντινουπόλεως κατὰ μῆνα, ἢ, τὸ μήκιστον, ὑπὲρ δύο, λογοθετεῖν πρὸς τοὺς ἀρκαρίους.

ΑΡΚΙΔΙΑ.

Ἀρκίδια, sive ἀρχίδια. Testes. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκυλλον. τὸ αἰδοῖον. ὀρχίδιον. ἀρχίδιν. ἢ ἀρκίδιν. Non semel illic occurrit.

ΑΡΚΛΑΙ.

Ἄρκλαι. *Arcula*. Machinæ extra muros vrbis prominentes: Nicetas in Man. Comneno. lib. IV. μίαν εἰσιόντες τῶν ἐκκρεμῶν τοῦ τείχους, καὶ προσνευουσῶν ἔξωθεν μηχανῶν, ἄρκλας οἶδε ταύτας ἡ κοινὴ καὶ πάνδημος φράσις καλεῖν, τῶν κουλεῶν τὰς σπάθας εἵλκυσαν. In Etymologico Suidæ. δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες πύργων. τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα. ἢ αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι. ἢ τὰ κάγκελα, ἢ αἱ λεγόμεναι παρ' ἡμῖν ἄρκλαι. Et iterum alibi. σκρινιάριοι. οἱ χαρτοφύλακες βασιλέων. σκρινίαι γὰρ αἱ ἄρκλαι. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἤτοι βιβλία, ἄρκλαν. ἤτοι ἀρμάριον.

ΑΡΚΟΣ.

Ἄρκος, pro ἄρκτος. Vrsus. Constantinus Manasses in Annal.

λέοντες λασιαύχενες, ἄρκοι, παρδάλεις. τίγρεις.

Demetrius Constantinop. Hierocosophij lib. II. cap. XXII πτύξας τὸ ζῶον ἐκφυῶς τοὺς καυλίσκους τῶν πτερῶν ἀξουγγίῳ ἄρκου κατάχριε. Andreas Cæsariensis ad Apocalypſ. cap. XIII. διὰ μὲν τῆς παρδάλεως, ἡ τῶν ἑλλήνων, διὰ δὲ τῆς ἄρκου, ἡ τῶν περσῶν, διὰ δὲ τοῦ λέοντος ἡ βαβυλωνίων βασιλεία σημαίνεται. Hinc ἀρκίων, pro ἀρκτείων, apud Myrepſum lib. de Propom. cap. LXXIX. Et ἀρκίων quoque legendum apud Aëtium lib. VI. cap. LV. Hodiè est, ἀρνίω.

ΑΡΚΟΥΔΟΣ.

Ἄρκουδος. Pro ἄρκτος. Vrſus. In Scholijs ad Oppiar i Halieut. lib. II. ἄρκτοις. ἀρκούδοις. Alexius Rharturus Doctr. VI. τρέφει τὰ θηρία τὰ θανατηφόρα, τοὺς λέοντας, τὰς ἀρκουδίας, τοὺς ὄφεις.

ΑΡΜΑΔΑ.

Ἀρμάδα. Exercitus. Classis. Ex idiomate Italico, *Armada*. Glossæ Græcobarbaræ φωσσάτον, ἢ ἀρμάδαν, ἤγουν στρατόν. Chronicon Constantinop. ἔπεμψαν μετὰ πλοιαρίων μικρῶν καὶ ταχέως νέους ποταρρίκοιτα, ὅπως προπωλήσωσι τὴν ἀρμάδαν ἀγαρηνῶν κρυφίως. Iterum. καὶ τοῦτο ἀκούσαντες

οἱ λοιποὶ

ἡ λοιπὴ ἀρμάδα εἰσῆλθεν εἰς τὸν ναύπακτον. Malaxus in Hist. Patriarch. ἰδοὺ ἦλθεν ἀρμάδα μεγάλη, καὶ φοσσάτα πολλὰ τῆς στερέας.

ΑΡΜΑΔΟΝ.

Ἀρμάδον. Vehiculum. Cyrillus in Lexico. ὀχεῖον, ἀρμάδον.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΑΡΕΙΟΝ. ΑΡΜΑΜΕΝΤΗΡΙΑ.

Ἀρμαμενταρεῖον. *Armamentarium.* Chronicon Constantinop. πρῶτον μὲν ὁ μαυρέκιος ἀρμαμενταρεῖον αὐτὸ ἔκτισε. Vel quoque ἀρμαμεντηρία. Suidas. ἀρμαλιά, ἡ τροφή, τὸ ἀρμάμαξα τινὲς ψιλοῦσι παραλόγως. ἀρμαμεντηρία. Corrigo. ἀρμαλιά. ἡ τροφή. ἤτοι ἀρμάμαξα. τινὲς ψ. π.

ΑΡΜΑΜΕΝΤΟΝ.

Ἀρμάμεντον. *Armamentum.* Cedrenus. ἔκτισεν ὁ βασιλεὺς τὸν στρογγύλον ἡλιακὸν τῆς μαγναύρας, στήσας ἐν τῷ μεσαυλίῳ τὴν ἰδίαν στήλην. καὶ ἀπέθηκεν ἐκεῖ τὸ ἀρμάμεντον. Iustinianus Novell LXXXV. εἰ δέ τι νέον κατασκευάζουσι, τοῦτο ἀφορεῖσθαι παρ᾽ αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ θείῳ ἡμῶν εἰσφέρεσθαι ἀρμαμέντῳ παραστησομένων τοῖς ἐκεῖσε ἀποκειμένοις δημοσίοις ὅπλοις. Chronicon Constantinop. ἡ στήλη ἱσταμένη ἐν τῷ ἀρμαμέντῳ φωκᾶ τοῦ στρατιώτου ἐστί.

ΑΡΜΑΡΗ. ΑΡΜΑΡΙΟΝ.

Ἀρμάριον. *Armarium.* Nugatur ille Græcus magister, qui suæ Græciæ tribuit, & putat ἑρμάριον esse dicendum. τὰ λεγόμενα παρ᾽ ἡμῖν ἀρμάρια, ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι, ὡς εὗρον ἐν τοῖς σχολίοις τοῦ ἁγίου διονυσίου. Basilic. Eclog. XLIV. κάψαι, καὶ ἀρμάρια, τὰ μὴ ἕνεκεν βίβλων, ἢ ἐσθῆτος, ἢ ὅπλων ἐντρεπισθέντα. Corrigendus est Paxamus Geoponic. XVIII. βάλλε γάλα εἰς τὰ αὐτὰ σκεύαρια, καὶ θὲς αὐτὰ εἰς κιβωτάριον, ἢ ἀρμάριον ἔνθα ἀεὶ ἀκίνητα μένῃ. Editur vulgò: κιβωτάριον, ἢ μαρμάριον. Hodiè etiam ἀρμάρη dicunt, Corona pretiosa. ἀρμάρη. *Promptuarium*, καμάρα.

ΑΡΜΑΤΑ.

Ἅρματα. *Arma.* Basilic. Eclog. LVII. ὁ κλέψας ἀπὸ τοῦ ἅρματα τοῦ βασιλικοῦ

μοῦ τῆς στρατείας ἐξωθεῖται. Thomas Magister. ἅρμα ἐν ᾧ οἱ ἵπποι ζεύγνυνται. οἱ δὲ ἐπὶ ὅπλων λαμβάνοντες οὐ καλῶς χρῶνται. Occurrit sæpissimè in Glossis Græcobarbaris, & apud Achmetem. Lex Burgund. Tit. XVIII. *Ille cujus arma est, nihil pro hoc soluat, nisi fortè arma in manu teneat, ut homini periculum possit inferre.* Vides Latinos quoque Barbaros extulisse Græcorum more.

ΑΡΜΑΤΟΙ.

Ἀρμάτοι. *Armati.* Basilic. Eclog. LX. οὐ μόνος ὁ ἁρπάζων, ἀλλὰ καὶ ὁ συνάγων ἀνθρώπους ἁρμάτους ἐπὶ τὸ ζημιῶσαι, ἢ ἁρπάσαι, δόλον ποιεῖ.

ΑΡΜΑΤΟΥΝ.

Ἀρματοῦν. *Armare.* Glossæ Græcobarbaræ. ὥπλισαν. ἁρμάτωσαν. ἁρματώσουσιν. ἢ ἀντιστάθησαν, ἢ ἔστησαν ἁρματωμένους ἐναντία. Corona pretiosa. ἁρματωμένος. *Armatus.* ὁπλίτης. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ἐξαφνήσωμεν αὐτοὺς ὅτι ἀμέριμνοί εἰσι, καὶ ἁρματώθησαν.

ΑΡΜΑΤΟΥΡΟΣ.

Ἀρμάτουρος. Armorum faber. Mauricius Strateg. I. βουκινάτορας, ἁρματούρους, σημιάτωρας, τοξοποιούς, σαγιττοποιούς, καὶ τοὺς λοιποὺς πρὸς τὴν διατύπωσιν. Sed, ἁρματουργοὺς, legendum potius censeo.

ΑΡΜΑΤΩΝΕΙΝ.

Ἀρματώνειν. Idem quod ἁρματοῦν. *Armare.* Alexius Rharturus Doct. VI. ζητῶντες βοήθειαν ἁρματώνονται πολλὰ εἰς ὅλον τοὺς καιρούς. Glossæ Græcobarbaræ. ὥπλισαν. ἁρμάτωσαν. ἁρματώσουσιν.

ΑΡΜΑΤΩΡΙΟΝ.

Ἀρματώριον. *Armatorium. Armamentarium.* Cedrenus. εἰσδραμὼν εἰς τὸ παλάτιον, ἥρπασε τὸν Φιλιππικὸν, καὶ ἤγαγεν εἰς τὸ ἁρματώριον τῶν πρασίνων.

σίνων. In Lexico Stephani. πίλτη, μικρὰ ὅπλα ἔχοντα κύμβαλα περιστεπτόμενα, ἅπερ λέγουσιν οἱ ῥωμαῖοι ἀρματώρια.

ΑΡΜΕΓΕΙΝ.

Ἀρμέγειν. pro ἀμέλγειν. Mulgere. Corona pretiosa. ἀρμέγειν. *Mulgere.* ἀμέλγειν.

ΑΡΜΕΛΑΥΣΙΑ.

Ἀρμελαύσια. *Armelausia.* Suidas in Etymologico. ἀρμελαύσιον, παρὰ τὸ ἅρμα τὸ ἐπαίνου τῶν ὅπλων. Vide Glossas Rigaltij.

ΑΡΜΟΣΤΑΤΙΩΝ.

Ἀρμοστατίων. *Armistatio.* Armorum statio. Obsidio. Vide Rigaltij Glossarium.

ΑΡΝΗ.

Ἀρνή. Corona pretiosa. ἀρνή. *Agnus.* ἀμνός.

ΑΡΟΥΛΑ.

Ἄρουλα. *Arula*, Aristophanis Scholiastes ad Acharnenses. ἐσχάραν, τὴν νῦν καλουμένην ἄρουλαν.

ΑΡΣΗΝΑΛΗΣ.

Ἀρσηνάλης. Navale. Armamentarium. Sumptum ex Italico idiotismo. *Arsenale.* Vetus Inscriptio.

ΒΑCΙΛΕΥC. ΘΕΟΦΙΛΟC
ΥΙΟC. ΜΙΧΑΗΛΟC. ΒΗΓΑ
ΑΡΧΩΝ. ΔΙΚΑΙΟC. ΚΑΙ
ΕΥΛΑΒΗC. ΚΑΙ. ΠΡΟC. ΤΟΥC
ΠΑΡΟΙΚΟΥC. ΑΥΤΟΥ. ΑΝΗΡ
ΑΓΑΘΟC. ΕΚΤΙCΕΝ. ΠΡΟC

I ΑΝΑ-

ΑΝΑΠΑΥCΙΝ. ΤΟΥ. ΛΑΟΥ
ΤΟΥΤΟΝ. ΜΕΓΑΛΟΤΑΤΟΝ
ΑΡCΗΝΑΛΗΝ.

ΑΡΣΗΣ.

Ἄρσης. pro ἄρσην. Mas. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. III. ἔσωθεν, ὡς ὁ ἄρσης τῶν περδίκων, ἔχει ἧλον ὄπισθεν κέρνον.

ΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Ἀρτάριον. Pedule. Glossæ. πεδύλια, ποδῶν καλύμματα. τινὲς δὲ τὰ ἀρτάρια ἡρμήνευσαν. Suidas. ἀρτάρια παρ' ἡμῖν, οἱ τῶν ποδῶν πῖλοι. Corrigo apud Etymologicum in πῖλος. σημαίνει δὲ καὶ ἀρτάρια, πιννία. Malè hodiè ὀρτάρια. Et apud Isaacium Tzetzem ad Lycophronem. ἀσκέρα κυρίως τὰ ἐν τοῖς ποσὶ πιλία λέγεται, ἤτοι τὰ ἀρτάρια. Editur illic quoque, τὰ ὀρτάρια. Atque ita quater illic scribitur eâdem paginâ, constanti mendo. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. β'. νῦν δὲ πῖλα, τὰ ἀρτάρια.

ΑΡΤΕΛΛΑΡΙΑ.

Ἀρτιλαρία. Italicum est, *Artigliaria*. Phortius, περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

> γίνονται καὶ ἐνοχλία,
> καὶ δέχονται ἀρτιλαρία.

Iterum lib. II.

> μετὰ τὴν ἀρτιλαρίαν,
> θέσιν τὰ χαμπινία.

ΑΡΤΟΣΠΟΓΓΙΤΗΣ.

Ἀρτοσπογγίτης. In Lexico Stephani. κλύσται. ἀρτοσπογγῖται.

ΑΡΧΑΡΙΟΣ.

Ἀρχάριος. Novitius. Hesychius. εἰσαγωγικούς, νεαρούς, ἀρχαρίους.

Palla.

Palladius Hist. Laus. in Marco. καὶ παρακαθιζόμενοι τῇ θύρᾳ τῆς κέλλης αὐτοῦ, ὡς ἔτι ἐγὼ ὁ ἀρχάριος νομίζων αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον, ὥσπερ καὶ ἦν. Anonymus de Silentio. οὐ ποικίλον μόνον, ἀλλὰ καὶ νόσιμον, καὶ σωτήριον, καὶ ὠφέλιμον τοῖς ἀρχαρίοις, καὶ μέσοις, καὶ τοῖς τελείοις. In Querolo, ἀρχάριοι, *Incipientes* sunt. *Quid ad hac vos dicitis novelli atque incipientes nunc mei.*

ΑΡΧΙΔΙΑ.

Ἀρχίδια. pro ὀρχίδια. Vide ἀρχίδια.

ΑΡΧΙΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Ἀρχιδιάκονος. Primus diaconorum. Hic quidem non eligebatur à Patriarchâ, aut sacrorum antistite, sed à tempore constituebatur: quippe qui inter diaconos diutissimè fuisset, illum penes erat primitiva. Ideòque omnes alios diaconos, quibuscunque etiam officijs & dignitatibus honoratos, tam in templo, & sacro tribunali, quam in sacrâ communicatione antecedebat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. τὸ ἀρχιδιακονικὸν ὀφφίκιον οὐκ ἔστιν ἀρχοντίκιον, οὐδὲ ἐκ φιλοτιμίας ἀρχιερατικῆς, ὥσπερ τὰ ἀρχοντίκια. περιφορᾶς δὲ πολλῶν ἡλίων συμπέρασμα. διὸ καὶ ὡς χρόνου καὶ ἰδίου κόπου δώρημα ὁ ἀρχιδιάκονος ἔχει τὴν ὑπεροχὴν ἐπὶ πάντων τῶν διακόνων, εἴτε ἀρχοντικίοις ὁποίοισοῦν τετίμηνται, εἴτε καὶ μὴ, ἔν τε τῷ ναῷ, ἐν τῷ ἁγίῳ βήματι, καὶ ἐν τῇ μεταλήψει τῶν ἁγίων μυστηρίων. Et olim quidem erat in clero tam Ecclesiæ quam Imperatoris: sed posteà Ecclesia caruit, habuitque solus Imperator. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. εἰς μὲν τὸ παλαιὸν εἶχε καὶ ἡ ἐκκλησία ἀρχιδιάκονον, νῦν δὲ οὐδαμῶς, ἀλλ' ἔχει τοῦτον ὁ κλῆρος τοῦ βασιλέως. Designabat autem eum Imperator ex ordine Exocatacœlorum. Idem Codinus. ὁ βασιλεὺς ὅτι προβάλλεται τὸν ἀρχιδιάκονον, ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξωκατακοίλων (ita legendum, non ἐξ κατακοίλων, infra ostendam.) τάξεως, ὡς ἐντιμοτέρων τῶν ἄλλων ὄντων, προβάλλεται τοῦτον, καὶ οὐκ ἄλλοθεν. Sed suntne hæc contradictoria? à tempore constitui archidiaconum, & ab Imperatore. Sunt certè. At sciendum de isto loqui Episcopum Citri, qui olim erat in clero Ecclesiæ, Codinum verò de Imperatoris. Atque ita concilio. Porrò archidiacono succenturiatus erat ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, cujus munus, principibus & antistibus post

 ingress.

ingressum benedicere, diebus non festis evangelium portare, connexiones & petitiones in ijs facere: præterea, absente archidiacono, tempora diaconis amboni inservientibus assignare, & in alijs quibusdam rebus eius vices supplere. Et hæc etiam discimus ex Responsis eiusdem Episcopi, cujus ista verba sunt. *αὐτὸ ἐστὶν ἡ μετὰ τὴν εἴσοδον εὐφημία τῶν βασιλέων καὶ τῶν ἀρχιερέων. τὸ ἐν ταῖς λιταῖς βαστάζειν τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὰς ἐν αὐταῖς συναπτὰς καὶ αἰτήσεις ποιεῖν. τὸ, ἀπόντος τοῦ ἀρχιδιακόνου διδόναι καιροὺς τοῖς ἐν τῷ ἄμβωνι διακόνοις, καὶ ἄλλα τινὰ τούτου ὑστερήματα ἐκπληροῦν.* Introducebat item diaconos communes in munus ac stationem suam. locum autem non tenebat proximum ab archidiacono, quippe præcedebant omnes Exocatacœli, qui erant *διάκονοι ἀρχοντικοί*, ut infrà dicemus; sed primum inter diaconos minores. Indicat hoc istis verbis Codinus. *ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων, πρῶτος τῶν κοινῶν διακόνων.*

ΑΡΧΙΖΟΥΠΑΝΟΣ.

Ἀρχιζουπάνος. Vestiarij principis præfectus summus apud Servios. qui *πρωτοβεστιάριος* apud Constantinopolitanos. Vide *ζοῦπα.*

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ.

Ἀρχιμανδρίτης. Præfectus cænobij. Henoticum Zenonis. *σὺν τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις, καὶ θεοσεβεστάτοις κληρικοῖς, καὶ ἀρχιμανδρίταις, καὶ μονάζουσι.* Iustinianus Novell. v. *καὶ τοῦτο κωλύουσιν οἱ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, καὶ οἵ γε ἀρχιμανδρῖται λεγόμενοι.* Novell. CXXIII. abbatem facit. *κελεύομεν τοίνυν τὸν ἀββᾶν, ἢ τὸν ἀρχιμανδρίτην, τοὺς ἐν ἑκάστῳ μοναστηρίῳ προβάλλεσθαι μὴ πάντως κατὰ βαθμοὺς τῶν μοναχῶν.* Huc pertinet illud, quod in vetere Onomastico legitur. *Abbatissa. ἀρχιμανδρίτης.*

ΑΡΧΟΝΤΑΡΕΙΟΝ.

Ἀρχονταρεῖον. Tentorium ante cortem Imperatoris orientem versus collocari solitum. Vide Glossarium Rigaltij. Iacobus Diaconus in vitâ S. Pelagiæ. *κελεύσασα αὐτῷ, ἄπελθε εἰς τὴν οἰκίαν, καὶ ἀναγράψας πάντα τὰ ἐν τῷ βεστιαρείῳ μου, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ ἐν τῷ ἀρχονταρείῳ, καὶ φέρε ὧδε.* Sed illic legendum potius censeo, *ἐν τῷ ἀργυρταρείῳ.*

ΑΡΧΟΝ.

ΑΡΧΟΝΤΕΣ.

Ἄρχοντες. Hi sex erant in ecclesiâ. ὁ τῶν μοναστηρίων, ὁ τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ τοῦ εὐαγγελίου. ὁ τῶν φώτων. ὁ τῶν ἀντιμινσίων. ὁ τῶν κοντακίων. Enumerat eos hoc ordine Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. & addit munera singulorum. Hæc sunt eius verba. ὁ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, ἔχων μετὰ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τὴν τῶν μοναστηρίων ἐνοχήν. ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, μετὰ τοῦ σακελλίου. ὁ ἄρχων τοῦ εὐαγγελίου, εἰς τὸ κρατεῖν τοῦτο εἰς τὰς λιτάς. ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ἔχων τὴν ἐνοχὴν τῶν νεοφωτίστων. ὁ ἄρχων τῶν ἀντιμινσίων, εἰσάγων τοὺς εἰσερχομένους εἰς τὴν ἁγίαν μετάληψιν. Atque hi quidem in quintâ pentade: sextus ab his vltimus est septimæ. Quod verò attinet ad τὸν τῶν ἐκκλησιῶν, is non solus erat, sed duo adhuc alij cum eo. Obseruo ex Responsis episcopi Citri ad Cabasilam. μετ᾽ αὐτοὺς οἱ τρεῖς ὀστιάριοι, καὶ μετ᾽ αὐτοὺς οἱ τρεῖς ἄρχοντες ἐκκλησιῶν. Sed hoc monendum est, quod legitur apud Cabasilam in Quæsitis. προΐστα(ται) τῶν ὅλων διακόνων ὡς ἀρχιδιάκονος, καὶ αὐτῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀρχόντων. Ne quis erret. Nam ibi, οἱ ἄρχοντες ἐκκλησιαστικοὶ, non sunt isti de quibus hîc agimus; sed Exocatacœli, qui διάκονοι ἀρχοντικοὶ appellabantur, ut infra in ἐξωκατάκοιλοι ostendemus.

ΑΡΧΟΝΤΙΚΙΟΝ.

Ἀρχοντίκιον. Dignitas τοῦ ἄρχοντος. Balsamon ad Concil. VI. Can. VII. ὀφφίκια μέν τοι ἐκκλησιαστικὰ λέγον(ται) τὰ ἀρχοντίκια. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τοιαύτην μὲν οὖν ἡ παλαιτέρα παράδοσις εἶχε τὴν τῶν ἀρχοντικίων τάξιν, καὶ στάσιν. Et posteà. κἀντεῦθεν οὐδὲ ἡ στάσις τῶν ἀρχοντικίων ἐπὶ τῆς ἱδρύσεως ἔμεινεν, ἀλλὰ μεταπεκίνηται τοῖς ἀρχιερεῦσι δοκοῦν. Et aliquoties ibidem. Occurrit quoque apud Codinum, & alios plures.

ΑΡΩΜΑΤΙΚΟΣ.

Ἀρωματικός. Aromatarius. Corona pretiosa. ἀρωματικὸς *Aromatarius.* μυρεψικός.

ΑΣΒΕΣΤΟΤΥΡΟΣ.

Ἀσβεστότυρος. Ioannes Curopalates in Michaele Theophili, F. Δέξαι με ἐν τῇ οἰκίᾳ, ψωμοὺς πιτυρώδεις ἔφεσιν ἔχοντα, καὶ ἀσβεστότυρον.

ΑΣΗΚΡΗΤΕΙΟΝ.

Ἀσηκρητεῖον. Conclave secretioris consilij. Cedrenus. Δεξάμενος τοὺς μηνύσαντας ὁ βασιλεὺς ἐπὶ βήματός τε ἐν τοῖς ἀσηκρητείοις ἐκάθισε, καὶ ἀκριβὴς ἐξέτασις τῶν μηνυθέντων ἐγένετο. Quæ totidem verbis apud Ioannem Curopalatem in Michaële Rhancabe: sed malè illic. ἀσηκρητείοις est in Regio Codice MS^to^. Erat autem illud tēpore Michaëlis Theophili F. prope Hippodromum. Ioannes Curopalates in vitâ eius. ὡς ἂν ὁ Θεόκτιστος προέκοψεν ἐξιὼν, τότε σύνθημα δοθὲν ἔγνω, φυγῇ τὴν σωτηρίαν πραγματεύσασθαι ᾠήθη. ἡ φυγὴ δὲ πρὸς τὸν ἱππόδρομον κατὰ τὰ ἀσηκρητεῖα, ἐκεῖσε γάρ τότε τὸ τῶν ἀσηκρῆτις ἦν καταγώγιον.

ΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

Ἀσηκρήτης, sive ἀσηκρῆτις. *A secretis*. Suidas γραμματεὺς, νοτάριος. τὸν τῶν ἀπορρήτων γραμματέα ἀσηκρῆτιν καλοῦσι τὸ ἀξίωμα Ῥωμαῖοι. Menander in Eclog. de Legat. πρῶτον μὲν γὰρ κατὰ μέσον τῆς ὁδοιπορείας τῶν εἰς τὰ παρὰ Πέρσαις τοῖς βασιλικοῖς τε καὶ δημοσίοις πράγμασιν ἐξυπηρετουμένων (οὓς εἴ τις Λατίνων χρήσαιτο φωνῇ, ἀσηκρῆτίς τε προσαγορεύσειεν) ὑπαντιάσας εἴρετο σφᾶς, ὅτι βούλοιντο, καὶ ὅτι ἥκοιεν. Constantinus Manasses in Annalibus.

ἀνάκτων ὑπογραμματεὺς, ἣν φασιν ἀσηκρῆτιν.

Eodem modo *Asecreta* Latinis. Carolus Magnus de Cultu Imag. lib. IV. cap. IX. *Mox ut Leontius Asecreta conspexit, magnum se sui erroris emolumentum invenisse putavit.* Et πρωτασηκρῆτις, sive πρωτοασηκρήτης, qui in eo ordine primus, ut infra dicemus. Hallucinantur verò viri docti, qui τὸν ἀσηκρῆτις, & τὸν ἐπὶ τῶν σεκρέτων eundem esse existimant; cum hic ecclesiasticus fuerit, ille politicus. Dicemus infra in σιλέντιον. Posteà πρωτοκαγκελλάριος indigitari cæpit. Hincmarus epist. III. cap. XVI. *Cui sociabatur summus Cancellarius, qui Asecretis olim appellabatur. erantque illi subjecti prudentes & intelligentes ac fideles viri, qui præcepta*

regia

regia absq; immoderatâ cupiditatis venalitate scriberent, & secreta fideliter custodirent

ΑΣΗΜΙΝ. ΑΣΗΜΙΚΟ.

.'Ασήμιν. Argentum. Corona pretiosa. *'ασήμιν. Argentum. ἄργυρος.* Phortius περὶ σρατ. πραγματ. lib. I.

καὶ σίδηρον, καὶ βολίμιν,
καὶ χρυσάφη, καὶ ἀσήμιν.

Arithmetica Adespota. χρυσάφιν λίτ' ἐξαγίων κ'. ἄσημον ἐξαγίων π'. Item, 'ασημικό. Argentarium. Corona pretiosa. *'ασημικό. Argentarium. 'αργυρεῖον.*

ΑΣΙΚΟΜΕΝΟΣ.

'Ασικωμένος. Corona pretiosa. *ἀσικωμένος. Elevatus. ἐπαιρόμενος.*

ΑΣΚΗΤΗΡΙΟΝ.

'Ασκητήριον. Quod funera curabat, constabatque ex ascetrijs siue canonicis mulieribus psallentibus octo, & acoluthis tribus. Iustinianus Novell. LIX. θεσπίζομεν ἑκάστῃ κλίνῃ πεῖκα διδομένῃ ἐν ἀσκητήριον δίδοσθαι ἀσκητριῶν ἢ κανονικῶν μὴ ἔλαττον ὀκτὼ γυναικῶν ἡγουμένων τῆς κλίνης καὶ ψαλλουσῶν, καὶ τριῶν ἀκολούθων. Instituit Anastasius Imperator, & postea, cum infringeretur, confirmavit Iustinianus. Videre est ex loco citato, & Iuliano Antecessore, Novellâ LIII. *Reditum funeribus destinatum à diva memoria Anastasio imperatore confirmavit, & funeribus deputavit, & dedit singulis cadaveribus, siue singulis lectis mortuorum, unum asceterium: id est, octo sanctimoniales psallentes, & tres acolythos.*

ΑΣΚΛΑΒΩΤΟΣ.

'Ασκλάβωτος. Liber. Nam σκλάβος, siue σκλάβος, servus est, ex idiomate exotico, ut infra dicemus. Glossæ Græcobarbaræ. *'αδούλωτος οἰκέτης, 'ασκλάβωτος δοῦλος.*

ΑΣΚΟΔΑΒΛΑ.

'Ασκοδάβλα. Lagena. Vide Glossarium amicissimi Rigaltij.

ΑΣΠΑ-

ΑΣΠΑΜΕ.

Ἀσπάμι. Corona pretiosa. ἀσπάμι. Eamus. προλθῶμεν.

ΑΣΠΡΑΔΑ.

Ἀσπράδα. Albedo. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλφὸς. λευκή τις ἐν σώματι. ἀσπράδα, ἢ ἄσπρισμα ἢ ἐγλάμπρυσμα κάπιον εἰς τὸ σῶμα.

ΑΣΠΡΟΔΟΝΤΑΣ.

Ἀσπροδόντας. Qui habet candidos dentes. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργιόδων, ἀσπροδόντας.

ΑΣΠΡΟΝ.

Ἄσπρον. Album. Glossæ Græcolatinæ. δηνάριον λευκόν. Asprum. Itẽ. λευκόν. Asprũ. Fasti Siculi. φορέσας σιχάριν ἄσπρον παραγαῦδιν. Hinc ἀσπρότης, Candor, in citatis Glossis, quod ἀσπράδα, in Græcobarbaris. & compositum χρυσάσπρον, apud Codinum de Offic. Aulæ Constantinop. τὸ δὲ ἐφεξῆς, ἕως κάτω, χρυσάσπρον κεκλωσμένον. Item ἀσπροκόκκινος, apud eundem. τὸ δὲ λοιπὸν συβαλζαρία ἀσπροκόκκινον, αὐδὲ χρυσαρίε τινός. Nicetas in Andronico, lib. II. ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι Ϛ τῶν ποδῶν ἐνπτυλιγμένον ἄσπρον πανὸν μετὰ λωρίων. Et nummi quoq; genus erat. Glossæ citatæ. δηνάριον λευκόν, Asprum. Chronicon Constantinop. δέδωκεν αὐτῷ καὶ ῥόγαν ἐξόχως ἀνὰ ἑκατὸν ἄσπρα τὴν καθεκάστην ἡμέραν. Malaxus in Hist. Patriarch. ἦτον ἡ ἡ τιμὴ ὅλη τούτων τῶν πραγμάτων τῆς ἐκκλησίας ἄσπρα χιλιάδες ἑκατὸν ὀγδόοντα. Phranzes Chronici lib. III. cap. XXIX. Dedit et ex vectigalibus frumenti asprorum quinquaginta millia. Simeon Hieromonachus in epistolâ ad Zygomalam. καὶ ἐχρεώσαν τῷ κυρίῳ μιχαὴλ τῷ πλατυπόδε ἄσπρα χίλια πεντακόσια. Hinc Aspraturam quoque Glossæ κόλλυβον interpretantur.

ΑΣΠΡΟΧΡΟΥΣ.

Ἀσπρόχρους. Albicolor. Achmes in introduct. in Astrologiam. ἀσπρόχρους, μέση θερμῆς καὶ ὑγρᾶς κράσεως ποιητική.

ΑΣΣΑ-

ἈΣΣΑΡΙΟΝ.

Ἀσσάριον. *As.* Suidas. ἀσσάρια. ὀβολοί. Mathæus Evangelista, cap. x. οὐχὶ δύο στρουθία ἀσσαρίου πωλεῖται. Epiphanius. περὶ μέτρων. ἐξ λεπτὰ πεντακόσια ἀσσάριον ἔχει. τὰ δὲ ἕξ λεπτὰ τῶν ἀσσαρίων ἑκατὸν ὑπάρχει δηνάρια. Corrigendus per occasionem Servius est in Glossis. *As.* ἀσσάριον. *Assis.* Hodiè scribitur perperam. ἀσσάριον. ἄβις. Atque hinc est τετράσσαρον, nummus quatuor assium. Arrianus in Epictetum lib. IV. cap. V. τίνα ἔχει χαρακτῆρα, τοῦτο τὸ τετράσσαρον;

ΑΣΤΗΛΑΙ.

Ἀστῆλαι. *Astella.* sive *Astilla.* Hesychius. φέρμια. ἃς ἔνιοι ἀστῆλας τὰς ἐκ σχοίνων πλεκομένας. Corrige Gregorium Turonensem lib. II cap. XVI. *Inante absidem rotundam habens ab vtroque latere astellas elegantes constructas opere.* Malè hodiè editur, *assellas.* Anastasius in Leone III. *Supra altare majus fecit tetravela holoserica alithina quatuor, cum astellis.* Et corrige eundem in Benedicto. II. *In Ecclesiâ beati Valentini viâ Flaminiâ fecit coopertorium super altare cum clavis, & astellis.* Hodiè legitur, & *sastellis*, Litera vna abundat.

ΑΣΤΙΛΙΟΝ.

Ἀστίλιον. *Hastile.* Leo Tactic. Constitut XIV. ἐὰν ἕως ψιθυρισμοῦ, ἀκούσωσιν παρὰ ἑνὸς τῶν μετ᾽ αὐτῶν, μετὰ τῶν ἀστιλίων τῶν κονταρίων νύσσωσιν αὐτούς.

ΑΣΤΡΑΦΤΕΙΝ.

Ἀστράφτειν. pro ἀστράπτειν. Corona pretiosa. ἀστράφτειν. *Coruscare.* ἐκλάμπειν.

ΑΣΤΡΙΔΙΑ.

Ἀστρίδια. Ostrea. Corona pretiosa. ἀστρίδια. *Ostrea.* ὄστρεα.

ΑΣΤΡΟΠΕΛΕΚΗ.

Ἀστροπελέκη. Fulmen. Corona pretiosa. ἀστροπελέκη. *Fulmen.* κεραυνός.

ΑΤΕΓΙΑ.

Ἀτηγία. *Attegia.* Vide Glossarium Rigaltij.

ΑΤΕΡΓΙΑΣΤΟΝ.

Ἀτεργιαστὸν. Vide τεργιάζειν.

ΑΤΤΑΛΙΝ.

Ἀτάλιν, siue ἀτζάλιον Chalybs. Ex Italico. *Acciaio.* Itali enim I pro L. vsurpant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδάμας. γένος σιδήρου, ἢ σιδήρου. ἀτζάλιν.

ΑΤΟΣ.

Ἀτὸς. Pro ἀετός. Aquila. Glossæ Græcobrbaræ. ἀγὸρ. ἀετὸς. ἀτὸς.

ΑΤΡΟΝ.

Ἄτρον. *Atrum.* Suidas. ἄτρον, τὸ μέλαν παρὰ ῥωμαίοις. Glossæ Græcobarbaræ. ἄτρον, μέλαν. μαῦρον.

ΑΥΓΕΡΙΝΟΣ.

Αὐγερινός. Lucifer. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. ἑωσφόρος. ἀστὴρ ἐστὶ, ὁ φέρων τὴν ἕω, καὶ τὴν ἡμέραν. ἢ ὁ περὶ αὐτὴν (lego αὐγὴν) φαινόμενος, ὃν οἱ πολλοὶ αὐγερινὸν λέγουσι.

ΑΥΓΟ.

Αὐγὸ. Ovum. Corona pretiosa. αὐγὸ. *Ovum.* ὠὸν. Iterũ alibi. αὐγά. *Oua.*

ουα, ὠά. In Turcogræciâ Crusij. αὐγὰ πάρχο. *Ova piscis condita*. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ καύθαροι κυλίονται τὰ αὐγὰ τοῦ αὐτοῦ.

ΑΥΓΟΚΟΥΛΙΚΟΝ.

Αὐγοκούλικον. Simeon Sethi de Facultat. Cib. καὶ τὰ μὲν (ὠὰ) εἰσὶ ῥοφητὰ, τὰ δὲ μέχρι τοῦ μετρίως συςῆναι λέγονται τρομητὰ. τὰ δὲ ἐπὶ πλεῖον ἑψηθέντα. καὶ κοινῶς δὲ τούτων τὰ αὐγοκούλικα.

ΑΥΓΟΥΣΤΑ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΑΛΙΑΝΟΣ.

Αὐγοῦστα. *Augusta*. Vxor Imperatoris. Theodorus Anagnôsta Eclog. 1. καὶ ποιεῖ καίσαρα μάρκον τὸν ἴδιον υἱὸν, καὶ αὐγοῦσταν ζηνωνίδα τὴν γαμετὴν ἑαυτοῦ. Achmes cap. CLXXXI. τὸ πλοῖον ἐν ᾧ βασιλεὺς κάθηται, εἰς πρόσωπον τῆς αὐγούστης κρίνεται. Sæpe apud eum Scriptorem & alios occurrit. Hinc αὐγουστάλιος. *Augustalis*. Palladius in Hist. Lauf. de Melaniâ. τοῦ αὐγουσταλίου ἐξορίσαντος τοὺς ἁγίους πατέρας ἰσίδωρον, καὶ πισίμιον, καὶ ἀδέλφιον. Menologium. διοὺξ καὶ αὐγουστάλιος ἀλεξανδρείας γενόμενος, καὶ πατρίκιος τιμηθεὶς ὑπὸ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου. Item αὐγουσταλιανός. *Augustalianus*. Obvium est in Novellis.

ΑΥΓΟΥΣΤΕΩΝ.

Αὐγουστεών. *Augustale*. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXXVI διαφόρων ἁγιωτάτων πατριαρχῶν προςταξάντων, ἀπό τι τοῦ αὐγουστεῶνος, καὶ τῶν προσηχεστέρων μερῶν τῷ προνάῳ τῆς ἁγιωτάτης τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας, τοὺς τραπεζίτας διωχθῆναι. Vide infra γουστεῖον.

ΑΥΓΟΥΣΤΙΑΤΙΚΟΣ. ΑΥΓΟΥΣΤΙΚΟΣ.

Αὐγουσταλικός. *Augustalis*. Constantinus de Administr. Imp. δύναται ὁ τῆς τραπέζης τῆς αὐγούσης, τῇ πρὸς τὴν βασιλέα καὶ τὴν αὐγοῦσαν συνείᾳ κρατούμενος, ἐξαπατῆσαι τοὺς ὑπ' αὐτὸ κρατουμένους αὐγουσιαλικοὺς ἀγαρηνοὺς. Et mox. δίδοται αὐτῷ καὶ ἡ τῶν αὐγουσιαλικῶν ἀγαρηνῶν ἐξουσία. Idem est, αὐγουσικός. Ioannes Curopalates in Basilio Macedone. καὶ ἕτερα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης χρυσωμάτων ἔργα διάφορα, καὶ βασιλικὰς καὶ αὐγουσικὰς στολάς.

ΑΥΔΙΑ.

'Αυδία. Pro ὦτα. Aures. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ. ΑΥΘΕΝΤΕΙΝ. ΑΥΘΕΝΤΙΖΕΙΝ.

'Αυθέντης. Dominus. Scholiastes Thucydidis lib. III. αὐθένται κυρίως οἱ αὐτόχειρες, καὶ οἱ πολέμιοι· οἱ δὲ νῦν, αὐθέντας τοὺς κυρίους, καὶ δεσπότας. Methodius in Homiliâ, περὶ ὑπαπαντῆς. ἀπολαβεῖν ἐσπεύδεν εἰς πρόσωπον τοῦ νόμου τὸν τοῦ νόμου πάροχον, τὸν αὐθέντην διδάσκαλον. Hesychius. αὐθέντης, ἐξουσιαστής. Idem est, αὐθεντόπουλος, quod frequenter occurrit. Sed sciendum discrimen fuisse inter δεσπότης, αὐθέντης, sive αὐθεντόπουλος, & κύριος. Primum nomen δεσπότης est, & in compellatione Imperatoris, eiusque filiorum, generorum, fratrum, Despotæ, Sebastocratoris, & Cæsaris. Sed de solo Imperatore loquentes, δεσπότης μου, dicebant: de reliquis istis, ὁ αὐθέντης, sive αὐθεντόπουλός μου. puta, cum ad Imperatorem verba facerent: inter se vero, ὁ αὐθεντόπουλός μας. Minister autem despotæ, de eo, ὁ κύριός μου καὶ αὐθέντης μου. Et non transgrediebatur hæc vox proceres illos: at principibus dicebant, κύριέ μου, & de iis, ὁ κύριός μου. Plenissimè tractat Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. Hunc vide. Hinc verò, αὐθεντεῖν, Dominari. Hesychius. αὐθεντεῖν. ἐξουσιάζειν. Hippolytus de Consummat. Mundi. δεσπόται εἰς τοὺς ἰδίους δούλους ἀπάνθρωποι αὐθεντήσονται, καὶ δοῦλοι πρὸς τοὺς δεσπότας αὐτοπεύκτον διάθεσιν περιβαλοῦνται. Item αὐθεντίζειν. Auctoritatem dare. Sophronius in vitâ D. Marci. βραχὺ συνέταξεν εὐαγγέλιον, ὅπερ ἐντυχὼν Πέτρος ἐδοκίμασε, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ ἀναγινωσκησόμενον αὐθεντίσας ἐξέδωκεν.

ΑΥΛΑΝΑΙΟΝ.

'Αυλαναῖον. Tributum è quo stipendia soluebantur militibus aulam Imperatoris custodientibus. Synesius ad Anastasium, epist. LXXIX. ἐν ἐπὶ τῶν δεσμωτῶν ὄντα τοῖς ἀπαιτήσεσιν ἕνεκα τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου, καλουμένου λιμιτανικοῦ, καὶ συνῆψε τὰ αὐλαναῖα.

ΑΥΞΙΛΙΟΝ.

Αὐξίλιον. *Auxilium.* Suidas. αὐξίλια, οἱ ῥωμαῖοι τὰ τοιαῦτα τέλη προσαγορεύουσι. Gloſſæ Græcobarbaræ. αὐξίλιον. τὸ τῆς βοηθείας ὀξὺ, καὶ περὶ τὰς χρείας εὐκίνητον.

ΑΥΣΠΙΚΕΙΟΝ.

Αὐσπίκειον. *Auſpicium.* Pæanius in Metaphraſi Eutropij, lib. II. ἐπεσκέψαντο κατὰ τῶν συμβόλων. αὐσπίκεια καλοῦσιν αὐτὰ οἱ ῥωμαῖοι. σημεῖα δὲ ἦν ταῦτα δαιμονίοις διδόμενα τοῖς ἐπὶ πόλεμον ἐξιοῦσι.

ΑΥΤΟΚΕΦΑΙΛΟΙ.

Αὐτοκέφαλοι. Nemini ſubjecti. Ita dicebantur Archiepiſcopi Bulgariæ, & Cypri, item alij nonnulli Metropolitani, quòd Patriarcham Conſtantinopolitanum ſuperiorem non agnoſcerent. Balſamon de Privileg. Patriach. ἄνευ μόνων τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ βουλγαρίας φημὶ, καὶ τοῦ κύπρου, καὶ τινῶν ὀλίγων μητροπολιτῶν λαβόντων ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῆς ἰδικῆς τοῦτο τὸ δίκαιον. Et obſerva obiter de Cypro, liberam illam fuiſſe, ſed hoc de ſpiritualibus tantùm intelligendum, ſiquidem in temporalibus Antiochiæ ſubiacebat, & ab eius duce præfectum accipiebat. Balſamon ad Concil. III. περὶ τοῦ ἀποξενωθῆναι τὴν βασιλείαν τῶν ῥωμαίων ἐκ τῆς ἀντιοχείας δοὺξ ἐν αὐτῇ παρὰ τοῦ βασιλέως ἐπέμπετο. καὶ οὗτος στρατηγὸν εἰς κύπρον ἀπέστελλεν ὡς ὑποκειμένην τῇ ἀντιοχείᾳ. οἱ δὲ κύπριοι ἐπίσκοποι καθ' ἑαυτοὺς ἦγον, καὶ ἐχειροτονοῦντο. Quod ad ſpiritualia attinet, voluit innovare Epiſcopus Antiochenus, & epiſcopum in Cyprum mittere, ſicuti dux præfectum, ſed oppoſuerunt ſeſe ejus provinciæ epiſcopi, Reginus, Zeno, & Evagrius, atque re ad Synodum Epheſinam relatâ cauſam ſuam obtinuerunt. Exſtat ejus edictum Can. VIII. πρᾶγμα παρὰ τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων ἀποστόλων καινοτομούμενον, καὶ τῆς πάντων ἐλευθερίας ἁπτόμενον, προσήγγειλεν ὁ θεοφιλέστατος συνεπίσκοπος ῥηγῖνος, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι τῆς κυπρίων ἐπαρχίας, ζήνων, καὶ εὐάγριος. ὅθεν ἐπειδὴ τὰ κοινὰ πάθη μείζονος δεῖται τῆς θεραπείας, ὡς καὶ μείζονα τὴν βλάβην

φέροντα, εἰ μὴ δι᾽ ἔθος ἀρχαῖον παρεκλήθησαν, ὥστε τὸν ἐπίσκοπον τῆς αὐλωνίων πόλεως τὰς ἐν κύπρῳ ποιεῖσθαι χειροτονίας, καθὰ διὰ τῶν λιβέλλων καὶ τῶν οἰκείων φωνῶν ἐδίδαξαν οἱ εὐλαβέστατοι ἄνδρες οἱ τὴν πρόσοδον τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ποιησάμενοι, ἕξουσι τὸ ἀνεπηρέαστον καὶ ἀβίαστον οἱ τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν τῶν κατὰ τὴν κύπρον προεστῶτες κατὰ τοὺς κανόνας τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ τὴν ἀρχαίαν συνήθειαν δι᾽ ἑαυτῶν τὰς χειροτονίας τῶν εὐλαβεστάτων ἐπισκόπων ποιούμενοι. Talis quoque in ecclesiâ Occidentali primitus erat Archiepiscopus Ravennas, qui tamen mox Pontifici se Romano subjecit temporibus Constantini Pogonati, sedente Dono. Anastasius in Dono. *Hujus temporibus ecclesia Ravennatum, quæ se ab Ecclesiâ Romanâ segregaverat causâ autocephaliæ, denuò se pristinæ sedi Apostolicæ subjugavit*

ΑΥΤΟΥΡΓΙΑ. ΑΥΤΟΥΡΓΟΣ. ΑΥΤΟΥΡΓΙΚΟΝ.

'Αυτούργια. Prædia rustica. Can. XXVIII. Synodi in Trullo. ἐπίσκοπος ἐκποιῶν ἢ τῶν προσόδων αὐτουργίων τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ μάλιστα ἀρχόντων, ἐκδιωκέσθω. In Constitut. quâdam Manuelis Comneni. οἷα αὖ καλοῦντο ὀνόματι, τούς τε παροίκους, τὰ αὐτούργια, &c. Et αὐτουργός. Colonus. Moschopulus. πονηρὸς παροξυντικῶς ὁ γεωργός, ἤγουν ὁ αὐτουργός. Constantinus Manasses in Annalibus.

'αλλ᾽ αὐτουργοὶ, καὶ πένητες, καὶ τῶν χειροβιώτων.

Theodoretus de Provid. Serm. VII. κτηνοτρόφοι τε ἦσαν, καὶ αὐτουργοὶ. καὶ ποιμένες, καὶ πολλαπλάσιον τῶν οἰκετῶν ὑπομείναντες πόνον. Hinc τὸ αὐτουργικόν. Multitudo rusticorum. Gemistus Peloponnes. II. ἔστι δ᾽ ἐν πόλει σχεδὸν ἁπάσῃ πρῶτον μὲν καὶ ἀναγκαιότατον μέρος καὶ γένος καὶ πλεῖστον τὸ αὐτουργικὸν, ὅσον γεωργῶν τε, καὶ νομέων, καὶ ξυμπάντων τῶν τοὺς ἐκ γῆς αὐτῶν δι᾽ αὐτῶν πορίζομένων καρπούς.

ΑΦΑΛΗ. ΑΦΑΛΟΣ.

'Αφάλη. pro ὀμφαλός. Vmbilicus. Corona pretiosa. ἀφάλη. *Vmbilicus*. ὀμφαλός, Item, 'αφαλός. Eadem Corona alibi 'αφαλός. *Vmbilicus*. ὀμφαλός.

ΑΦΕΛΕΤΡΑ.

'Αφέλετρα. Lanæ coactæ, sive pili, è quibus sellas faciebant. Leo Tactic.

Tactic, Constitut. VI. σκέπεσθαι τὰ στήθη καὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν (de equis militaribus loquitur) εἰ δυνατὸν, καὶ τὰς κοιλίας διὰ μικρῶν ἀποκρεμασμάτων, ἀπὸ τῶν λεγομένων ἀφελέτρων τῆς σέλλας. μεγάλων γὰρ ταῦτα κινδύνων πολλάκις τοὺς ἵππους διασώζουσι. Sed ego, φελέτρων, legendum putem, cum sint *Feltra* Latinorum. Vide Glossarium Rigaltij.

ΑΦΕΝΤΕΥΓΕΙΝ.

Ἀφεντεύγειν. Pro ἀφεντεύειν sive αὐθεντεύειν. Dominari. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρχει. ἀφεντεύει. αὐθεντεύει. ἀφεντεύγει.

ΑΦΕΝΤΗΣ.

Ἀφέντης. Pro αὐθέντης. Corona pretiosa. ἀφέντης. *Dominus*. κύριος.

ΑΦΟΠΛΙΣΤΑΙ.

Ἀφοπλισταί. Qui privatos homines, ad cædes & rapinas prohibendas, exarmabant. Iustinianus Novell. VIII. ἢ ληστοδιώκτας, ἢ βιοκωλύτας, ἢ ἀφοπλιστὰς, ἢ τινας τοιούτους ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐκπέμπειν. Iulianus Antecessor Constitut. XV. *Cumq; in provincijs præsides Iusti mittuntur, superfluum est latrunculatores mittere, & eos quos biocolytas, id est, qui violentias prohibent, vel aphoplistas vocant, id est eos, qui privatis hominibus arma habere non concedunt, ne rapinas aut cædes faciant.*

ΑΦΟΤΙΣ.

Ἀφότις Cùm. Quando. Postquam. Exstat in Turcogræciâ Crusij, viri eruditissimi.

ΑΦΤΗ.

Ἀφτὴ. Auris. Corona pretiosa. ἀφτή. *Auris*. οὖς.

ΑΧΑΜΝΙΖΩ.

Ἀχαμνίζω. Debilito. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΑΧΕ-

ΑΧΕΛΥ.

Ἀχέλυ. Corona pretiosa. ἀχέλυ. *Anguilla.* ἔγχελυς.

ΑΧΙΝΟΙ.

Ἀχινοὶ. Echini. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβρυτοὶ. ἐχίνων θαλασσίων εἶδος. σήμερον ἀχινοὶ καλοῦνται.

ΑΨΙΘΕΑ.

Ἀψιθέα. Corona pretiosa. ἀψιθέα. *Absynthium.* ἀψίνθιον.

ΑΨΙΝΘΑΤΟΝ.

Ἀψινθᾶτον. *Absynthatum.* Aqua apsynthi. Alexander Trallianus. lib. I. cap. XV. τῶν δὲ προπομάτων ἀπαιτίως προσφερέσθω μόνου ἀψινθάτου καλουμένου. τοῦτο γὰρ οἶδε καὶ ῥῶσαι τὸν στόμαχον. Iterum. lib. VIII. cap. VII. οἶνος τοίνυν θερμότερος τούτοις ἐπιτήδειος, καὶ οἰνόμελι, καὶ ἀψινθᾶτον, καὶ ἀνισᾶτον πινόμενον. Occurrit iterum lib. IX.

ΒΑΒΟΥΤΖΙΚΑΡΙΟΣ

Βαβουτζικάριος. Morbi genus. Suidas. ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχουσα ἀναθυμίασις ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρὰ ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται, ὁ λεγόμενος παρὰ πολλοῖς βαβουτζικάριος. Sed illic legendum censeo, καπουτζικάριος. Vide καπούτζιον.

ΒΑΓΕΥΕΙΝ.

Βαγεύειν. *Vagari.* Suidas. βαγεύει· πλανητεύει. Ruffus in Legg. Milit. εἴ τις τολμήσῃ βαγεῦσαι ὑπὲρ τὸν χρόνον τοῦ κομμεάτου, τῆς στρατείας ἐκβληθήσεται. Constantinus de Administr Imp. καὶ ἵνα παρὰ τὸ δέον εὑρεθείη τινὰ ἢ ἐργαζόμενον, ἢ τινὰ ἀδικοῦντα, ἢ εἰς τὴν ἰδίαν δουλείαν βαγεύοντα, τοῦτον διὰ μαγκλαβίων σφοδρῶν ὑπεξήρχετο. Theodorus Prodromus in Lexico.

βάθρον

βάθρον, τὸ βῆμα λέγεται. βαγδὶς, πλανῆτις.

BAIA.

Baia. Dona, quæ ab Imperatore & Patriarchâ quotannis distribuebantur septimanâ quæ ante diem Palmarum, unde & nomen. Balsamon de Incens. Patriarchæ, die Catechel. τὴν ὑψηλοτάτην τῶν θείων αὐτοκρατόρων πρόνοιαν, καὶ τῶν πατριαρχῶν τὴν μεγαλειότητα, μετὰ τῶν ἄλλων ἐσόμενον καὶ ἐτησίοις ῥόγαις περὶ καὶ βαΐων φιλοτιμήματα. Et passim toto illo Tractatu. Et Imperator quidem palatinis suis, Patriarcha clericis dabat. Et de Imperatore, elegantissimè omnem ritum describit Luitprandus Levita. Rer. Europ. lib. III. cap. V. *In eâ quæ est ante βαϊοφόρον. quod nos palmarum ramos dicimus, hebdomadâ, tam in militibus, quam in diversis constitutis officiis, numismatum aureorum erogationem, prout cujusque meretur officium, Imperator facit. Cui erogationi quia me interesse voluit, me venire præcepit. Fuit autem hujusmodi. Erat apposita decem cubitorum longitudinis ac quatuor latitudinis mensa, quæ numismata loculis congregata, prout cuiq. dabatur, numeris extrinsecus in loculis scriptis retinebat. Ingrediebantur deniq. ad Imperatorem non confusè, sed ordinatim secundùm vocantis vocem, quæ scripta virorum nomina secundùm officii dignitatem recitabat. Quorum primus vocatus est rector domus, cui non in manibus sed in humeris posita sunt numismata cum scaramangis quatuor. Post quem ò domesticoston Ascalonas* (lego δομέστικος τῶν σχολῶν) *& ò Delongaristu ploas* (lego. δρουγγάριος τῆς πλώιμος.) *sunt vocati: quorum alter militibus, navigantibus præerat alter. Hi itaq. paris numeri, quia dignitas par erat, numismata & scaramanga suscipientes, præ multitudine non jam in humeris portaverunt, sed adjuvantibus aliis post se cum labore traxerunt. Post hos admissi sunt magistri numero viginti quatuor, quibus erogatæ sunt numismatum aureorum libræ, unicuiq. secundùm eundem numerum viginti quatuor cum scaramangis duobus. Patriciorum deinde ordo hos ponè est secutus, & duodecim numismatum libris cum scaramangâ uno donatus. Turba post hos immensa vocatur, protospatharioru, spathariorum, candidatorum, & id genus clientum.* Nec in hoc festo tantum, sed in aliis quoque solemnitatibus id fiebat. Cedrenus. πατήσαντος δὲ εἰς τοὺς τραχήλους αὐτῶν, ἄχρις ἀπολύσεως τοῦ πρώτου βαΐς. ἐπεβόα ὁ δῆμος. Vbi loci fallitur interpres. Etiam quodcunque donum generaliter

BAKANTIA.

Βακαντία. Saburra. Glossæ. Basilicorum. βακαντία σαβούρα. Et alibi. βαστία σαβούρα. Vtro loco corrigendum?

BAKANTIBOΣ.

Βακαντίβος. *Vacantiuus*. Ignavus. Suidas. βακαντίβος, σχολαστής, ὁ ἠπειμένων τῷ πράγματι αὐτοῦ. Theodorus Prodromus in Lexico. ἀβακάντιβος σχολαστικός. Synesius epist. LXXI. ad Theophilum. ... ἀλλὰ διὰ συνηθεστέρας τῇ πολιτείᾳ φωνῆς τὴν ἐνίων κακίαν ἐμφανίσαι ... ὅτι καθέδραν μὲν ἀποδεδέχθαι ... οἱ γε τινὲς ... κατὰ συμφέρον, ἀλλ' αὐθαίρετοι μεθαρμόσαι γνωρίμοις, κατηξίωσε δὲ τὰς τιμὰς ἐκεῖ περιεστῶτι, ὅπου κερδαλεώτερον. Corrige Lampridium in Severo. *Iureiurando deinde constrinxit, ne quem adscriptum, id est, vacantiuum haberet, ne annonis Remp. gr. varet.* Hodiè editur, *vacantiuum*: neque rectè viri magni mutant in *vacantem*.

BAKAON. BAKAION. BAKAIZEIN. BAKYAION.

Βάκλον. *Baculus*. Glossæ. Fustis. ῥάβδος. βάκλον Suidas. τύμπανα, βάκλα. Hesychius. ἀμυντήριον, ξίφος δίστομον, ἢ βάκλον. Theodorus Anagnosta Eclog. II. τῇ δὲ ἐπιούσῃ κυριακῇ ἐμελλε ... τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἐπιχύσαι μετὰ βάκλων εἰσελθόντες. Item βακλίον dicebant. Glossæ Græcolatinæ. βακλίον. *Bacilium*. Apud Suidam etiam legitur βακλίον, καὶ μέβαλον. Hinc item βακλίζειν. Glossæ Latinogræcæ. *Fustigatus*. βακλισθείς.

BAKOΣ.

Βάκος. Pellis. Suidas in Etymologico. σισύρνα, γοῦνα, αἴγειον στρῶμα ... τοῦτ' ἔστι βάκος. ὅ ἐστι δέρμα, nisi legendum, σάκος.

BAΛ-

BAAKA.

Βάλκα. Scapha Harmenopulus lib. II. Tit. XI. καὶ τὴν ἐν τῷ πλοίῳ σκάφην, ἤγουν τὴν κοινῶς λεγομένην βάλκαν. Sed ego βάρκαν legendum existimo. Isidorus Orig lib. XIX. cap. I. *Barca est, quæ cuncta navis commercia portat ad littus.* Et reperitur in Glossis Arabicolatinis. Aldhelmus De Laud. Virg. *Rimosa namq; fragilis ingenij barca dira tempestatis turbine quassata, licet laborante lacertorum remigio, optatum silentij portum serò attigisset.* Ita corrigo: hodiè enim mendosè repetitâ priore syllabâ legitur, *babarca.* Godefridus Monachus in Annal. *Vasa navigio apta ducenta, præter naviculas, & bargas.* Abbo De Obsid. Lutetiæ. lib. I.

Quamplures numero naves numerante carentes,
Extat eas moris vulgo barcas nominare.

Et lib. II.

—barcas per flumina raptant.

Apertum ergo mēdum in Harmenopulo est; nisi quis more recepto P in Λ commutasse Græcobarbaros censeat: quemadmodum φαλκίμινα. *Farcimina.* καλδινάριος. *Cardinalis.* & talia.

BAΛΛIZEIN.

Βαλλίζειν. *Ballare.* Saltare, Glossæ Græcolatinæ. βαλλίζω. *Salto.* Suidas. βαλλίζειν, τὰ κύμβαλα κτυπεῖν, ἢ πρὸς τὸν ἐκείνων ἦχον ὀρχεῖσθαι. Synodus Laodicena Can. LIII. οὐ δεῖ χριστιανοὺς εἰς γάμους ἐρχομένους βαλλίζεσθαι, ἢ ὀρχεῖσθαι. Et in Photij Nomocan. Tit. XIII. caput est, περὶ τοῦ μὴ βαλλίζειν, ἢ ὀρχεῖσθαι ἐν γάμοις. Athenæus extremo VIII. καὶ ἦν ὁ εἰπὼν ὅτι βαλλίζουσιν οἱ κατὰ τὴν πόλιν ἅπαντες τῇ θεῷ, ὦ λῷστε, ὁ οὐλπιανὸς γελάσας ἔφη, καί τις ἐλλήνων τοῦτο βαλλισμὸν ἐκάλεσεν; Isidorus in Glossis. *Choreis, ballationibus.* Benedictus Leuita lib. VI. cap. CXCIII. *Illas verò ballationes, & saltationes, canticaq; turpia & luxuriosa, & illa lusa diabolica non faciat.* In Notis quoque Tyronis ac Senecæ, ut hodiè quidem eas, sed falsò, viri docti inscribunt, invenio: *Ballat. Ballator. Ballatrix.* Hinc βαλλιστεῖα. Vopiscus in Aureliano. *Adeò ut etiam ballistéa pueri & sal-*

& saltatiunculas in Aurelianum tales componerent. Sed verò etiam antiquissimis Græcis vsitatam fuisse hanc vocem conatur nos docere Athenæus loco citato.

ΒΑΛΛΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Βαλλιςάριος. *Ballistarius*. Iustinianus Novell. LXXXV. αὐτὴ δὲ νῦν φυλάττειν βουλόμεθα τοὺς ἐν τοῖς πράγμασι τῶν βαλλιςαρίων

ΒΑΛΝΕΑ.

Βάλνεα. Potus genus non sanè delicati. Luitprandus in Legat. *Soli mensæ assident nudæ, paximacium sibi apponentes, balneaq; tunc vitro permodico non bibentes, sed sorbillantes*. Et anteà. *Parcus, cupidus, allio, cæpe, & porris vescens, balnea bibens*. Iterum in fine. *Non proderit tibi balneum, quo te assiduò potas in amore beati Ioannis præcursoris*.

ΒΑΛΣΑΜΟΥΡΓΟΣ.

Βαλσαμουργός. Balsamarius. Palladius Hist. Laus. in Amoun. διὰ πάσης ἡμέρας ἐσχόλαζεν ἐν τῷ κήπῳ, καὶ τῷ βαλσαμῶνι, βαλσαμουργὸς γὰρ ἦν.

ΒΑΜΜΟΝ.

Βάμμον. Vasculum aceti ad intingendum appositum in mensâ. Vide ὀξυπίερον.

ΒΑΜΠΑΤΖΙ.

Βαμπάτζι. Corona pretiosa. βαμπάτζι. *Bombyx*. βάμβυξ.

ΒΑΝΔΟΝ.

Βάνδον. *Bandum*. Vexillum. Etymologici Auctor. σημεῖα ἐπιλέγεται τὰ σίγνα καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. Suidas. βάνδον. οὕτω καλοῦσιν οἱ ῥωμαῖοι τὸ σημεῖον τὸ ἐν πολέμῳ. Simocatta Hist. Mauric. lib. III. cap. VI. τά τε σημεῖα τῆς παρατάξεως, ἅπερ ῥωμαίοις εἴθισται τῇ πα-

τῇ πατρῴᾳ φωνῇ βάνδα ἀποκαλεῖν. Iterum lib. VII. cap. III. occurrit. Diaconus in Heraclio. *Tulerunt interea Romani banda Persarum viginti octo.* Hinc βανδοσέκιτε. *Bandum sequimini.* apud Mauritium Strateg. I. παραγγέλλει ὁ μανδάτωρ σιλέντιυ μανδάτα. ΚΑΒΕΤΕ ΝΕ ΒΟC ΤΟΥΡΒΕΤΙC. ΟΡΔΙΝΕΜ ΣΕΙΒΑΤΕ. ΒΑΝΔΟΣΕΚΙΤΕ. ΝΕΜΟ ΔΕΜΙΤΤΑΤ. ΒΑΝΔΟΥΜ. Sed victoriam interpretatur Stephanus de Vrbibus. ἄλα μὲν τὸν ἵππον, βάνδα δὲ τὴν νίκην καλοῦσι. ὅθεν καὶ παρὰ ῥωμαίοις βάνδα τὴν νίκην φασίν. Locus est in ἀλάβανδα. At verò interpretationem illam suam unde accepit?

ΒΑΝΔΟΦΟΡΟΣ.

Βανδοφόρος. *Bandifer.* Signifer. Leo in Tacticis. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ἵπποι κατὰ τὸ ἕκαστον τάγμα ἤτοι βάνδον διωρισμένοι, οἷον βανδοφόροι, σαλπιγκταί.

ΒΑΝΕΙΝ.

Βάνειν. Facere Edessenus Monachus in Elencho Agareni. εἶτα βάνης γονυκλισίας τρεῖς λέγων οὕτως. εὐχαριστοῦμεν σε θεὲ καὶ κύριε τῶν ἁπάντων.

ΒΑΝΝΑΣ.

Βάννας. Hesychius βάννας. βασιλεὺς παρὰ ἰταλιώταις. οἱ δὲ, μέγιστος ἄρχων. Ego vocem hanc Latinam non agnosco. Investigemus amplius.

ΒΑΝΝΑΤΑΙ.

Βαννάται. Hesychius. βαννάται αἱ λοξαὶ καὶ μὴ ἰθυτενεῖς ὁδοὶ παρὰ ταραντίνοις. τὸ δὲ αὐτὸ καὶ βάνναται.

ΒΑΡΑΓΓΟΙ.

Βάραγγοι. Stationarii milites, qui observabant fores conclavis Imperatoris, & triclinij Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. οἱ μὲν γὰρ βάραγγοι εὑρίσκονται. ὑπηρετοῦντες εἰς τε τὰς θύρας τοῦ κελλίου τοῦ βασιλέως, καὶ εἰς τὸ τρίκλινον. Apomasar in Mysterijs. δηλοῖ τῶν βαράγγων ὄντο-

ἀσφάλειαν, ἤγουν τῶν αἱματεκχύτων. Horum arma ſecures erant, ut diſcimus ex Codino locis tribus quatuor. Nicetas in Andronico, lib. II. οἱ περιϊστάμενοι αὐτῷ Βάραγγοι τὰς μανάρεις κατεβίβασαν ἐπάνω αὐτῶν. Alibi ſimpliciter τοὺς πελεκυφόρους nominat, ut & Gregoras. Vide quoque Cantacuzenum lib. I. cap. XLI. Hi etiam claves vrbium, in quaſcunque imperator veniſſet, ſervabant. Catacuzenus oſtendit lib. II. cap XIII. *Securigeros Farangos claves vrbis afferre (hos enim vrbium claves Imperatore præſente cuſtodire ſolenne erat) & Arego tradere imperavit.* Habitacula illis in excubitorum plateâ, quâ ad Imperatoris palatium ibatur, ut nimirum iſtud tanto tutius eſſet. Haurio ex Zonara in Alexio Comneno. τῷ δὲ ἦν ὁρμὴ εἰς τὸ μέγα ἀνάκτορον. ἀπιόντι δὲ ἀγγέλλεται, ὡς οἱ Βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβίτοις διειληφότες ὁδὸν, ἔνθα περ τούτοις καὶ ἡ κατοίκησις, ἀπελθεῖν δι' ἐκείνης οὐ παραχωροῦσι τινὶ, οὐδὲ μὴν πλησιάσαι τοῖς βασιλείοις. Angli autem erant, ut diſcimus ex Codino. ἔπειτα ἔρχονται καὶ πολυχρονίζουσι καὶ οἱ Βάραγγοι κατὰ τὴν πάτριον καὶ οὗτοι γλῶτταν αὐτῶν, ἤγουν ἰγκλινιστί. Præfectus eorum ἀκόλουθος dicebatur, ut ſupra docui.

ΒΑΡΑΔΙΟΝ.

Βαράδιον, ſive βαράδιν; vtroq; enim modo ſcribebant, ut innumera talia. *Parada.* Alveare. Achmes cap. CCLXXXIV. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε βαράδιν, ἢ εὕρησιν μελισσῶν ἡμέρων, &c. Auſonius ad Theonem, epiſt. V.

Expoſitum ſubter paradas, lectóque jacentem,
Corporis ut tanti non moveatur onus.

Sidonius lib. VIII. epiſt. XII. *Hic ſuperflexo crate paradarum ſereni brumalis inſida vitabis.* Sed ut animi ſententiam dicam, non puto *Paradam* eſſe βαράδιον. Occurrit quoq; apud Aimoinum lib. V. cap. XVII.

ΒΑΡΑΚΑΡΗΣ.

Βαρακάρης: Gallicum *Berger*. Opilio. Tamen βαρακάκης apud Heſychium legitur, qui & ſacras pelles interpretatur. Hæc eius verba ſunt. βαρακάκαι, ἅγιαι διφθέραι παρὰ Κελτοῖς. Sed puto illum vocem non ſatis intellexiſſe. Apud eundem, βάραχοι, ἄρνες. Apud Theodorum Prodromum in Lexico βάρειον invenio.

Βακχί.

βακκίτιβος, χολαστικὸς. βάρων, πείβατόν τι.

Hinc igitur. βαρκάριος, sive βαρκάρης, aut βαρικάρης, vel βαργκάρης; ut σιλεντιάριος, σιλεντιάρης: & talia. Quod autem βαρίχους agnos explicat, confine est Hispanico, *Borrego*. Et censeo βρικάριος idem esse, quod βαργκάρης, apud Dorotheum Doctr. XVIII. βαβαὶ κύριε. ἰδοὺ εἷ καλὸς δοῦλος. ἐγὼ οὐ καλὸς βρικάριος. Et vides vestigia in Gallico idiomate, *Bergier*.

BAPBAPIKON.

Βαρβαρικόν. Armamentarium, in quo Imperatores Græci reponebant spolia & donaria belli pacisque temporibus à Barbaris accepta. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. XIII. ἐπιστολῶν δὲ δι' ἑλληνικοῖς γράμμασιν, ἅμα τῷ κειμηλίῳ, εἰς τὸ λεγόμενον βαρβαρικὸν παρεπέμπετο. Notitia Imperij. *Subadiuva adiutoris duo, fabricarum tres, barbaricorum tres.* In Rescripto Zenonis, quod extat l. 1. C. de Præpos. Agent. in Reb. *Qui per ordinem consequi solent principatus insignia, in vnoquoque fabricarum insignia, & barbaricorum.*

BAPΔAPIΩTAI.

Βαρδαριῶται. Milites stationarij cum baculis & virgis, qui aulæ ianuam custodiebant, & equitante Imperatore populum præeuntes summovebant: atque his primicerius præerat. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. κρέμανται ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων τῶν βαρδαριωτῶν) λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤγουν βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι, φέροντες ἀεὶ δικανίκια. ὅτε δὲ καβαλλικεύσῃ ὁ βασιλεὺς, προηγοῦνται, καὶ φέροντες αὐτὰ ὄρθια διατάττουσι τὸν λαὸν ἔχουσι δὲ οὗτοι καὶ πριμικήριον. Et primicerius hic *Primivirgius*, sive ἀρχιραβδοῦχος. appellatur in Glossis Isidori: sed locus corruptus valdè est. Ita hodiè editur. *Primivirgius, caballarius, quod primus est miletiæ in virgines.* Corrigo. *Primivirgius, clabarius* (sive *clavarius*) *quod primus est militia in virgis.* Et observa, *militia in virgis.* id est, *militum virgatorum.* Vestibus autem hi Bardariotæ insigniebantur russis, sive coccineis. Codinus loco citato. ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύονται μὲν καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ παντὸς. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. ὁ πελεκυφόρος βάρβαρος, οὐχ οἱ τὰ ὑσγινοβαφῆ φοροῦντες οἱ ῥαβδοῦχοι, οὐ τῶν ἁπάντων ἧς ἐπίτροπος. Vbi ὁ

πελεκυ-

πλεκυφόρ☉ est Barangus, de quo supra dixi: quem βάρβαρον appellat, quia Anglus erat, non Græcus: ὁ ἐξκουβίτ☉ verò, est hic noster Bardariota.

ΒΑΡΔΟΣ.

Βάρδ☉. Via. Hesychius. βάρδοι. αἱ ὁδοὶ παρὰ γαλάταις. Est igitur vox Gallica, & vestigium habes in *Bardocucullus*, quod pallium viatorium est, annexum habens cucullum, quali vti etiam hodiè viatores videmus in itinere. Esse autem Gallicam hanc vestem discimus ex Martiale lib. I. epigr. LIII.

Vrbica Lingonicus Tyrianthina bardocucullus.

ΒΑΡΔΟΥΚΙΟΝ.

Βαρδούκιον. Hastile, securicula levis, quæ manu eijci posset. Cedrenus. κυνηγεσίας δὲ ποτε γινομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ φιλοπάτιον, προσπεσόντα τούτῳ ὁ πρωτοσπάτωρ ἵππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον. Et mox. ἔρριψε κατ' αὐτοῦ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον, ἐπιτυχὼς τοῦ θηρίου κατὰ τὸ μέσον τῆς κεφαλῆς, ταύτην ἐδιχοτόμησεν. Apud Burchardum De Excid. Mediolan. legitur *Bareocium*, sed locum vitij suspectum habent viri docti. *Postea tertiâ feriâ venit populus cum bareocio.* Non potest tamen esse hoc nostrum βαρδούκιον, de quo agimus.

ΒΑΡΙΟΝ.

Βαρίον Ovis. vide supra. βαρκαρης.

ΒΑΡΚΑ.

Βάρκα. *Barca*. Navigij genus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκάτια. ὑποδημάτων εἶδος, γεωργία ἤγουν τῶν ὑποδημάτων. ἢ τὰ μεγάλα ἅρμαμα. ἢ οἱ βάρκες. Iterum. ἀκάτιον. ἡ βάρκα. τὸ σκάφος. τὸ λέμβος. Corona pretiosa. βάρκα. *Rates*. ἀκάτιον. Arnoldus Prsbyter in Chron. Slavorum, cap. VIII. *Cum abbate Bartholdo barcam ingrediens navigio eum insequitur.* Vide supra βάλκα.

ΒΑΣΙΛΕΙΑ.

Βασιλεία. Majestas. Cod. de Offic. Aulæ Constan. *ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη. καὶ πάλιν ἐκ τρίτου. πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὸ θεοπρόσβλητον, καὶ θεοφόρητον, καὶ κραταιὰν, καὶ ἁγίαν βασιλείαν σας εἰς πολλὰ ἔτη.* Ecce *ἡ ἁγία βασιλεία σας,* est, *Sacra maiestas tua.* ut hodiè loquuntur. Errant viri docti, qui veteris Græciæ significatione *Imperium* aut *Regnum* interpretantur. Et Diaconus quoque in Iustino. *Assistente mihi imperio tuo,* quod apud Græcos legerat, *τῆς βασιλείας σας.* Et quidem aliquoties peccat hoc peccatum. Erat hic titulus communis cum Imperatore Despotæ, Sebastocratori, & Cæsari. Vnicum hoc tamen discrimen, quod simpliciter de illis dicebant, *ἡ βασιλεία αὐτῶν.* Idem Codinus, loco citato. *τὸν μέντοι δεσπότην ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως καλοῦσιν οὕτως ἁπλῶς. δεσποτά μου, καὶ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. τὸν καίσαρα, καὶ τοῦτον δεσποτά μου καῖσαρ, καὶ, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. ὥσπερ καὶ τὸν σεβαστοκράτορα.* Ad Imperatorem verò, aut de ipso loquuturi, addebant. *ἁγία.* ut apparet ex verbis jam citatis. At Imperator ipse si de se verba faceret, modestiæ studio *ἁγία* omittebat, & simpliciter. *ἡ βασιλεία μου,* dicebat. Observo apud eundem Codinum. *καὶ λέγει πρὸς αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἱστάμενος οὕτως, ἡ βασιλεία μου προβάλλεταί σε δεσπότην.* In Constitut. Basilij Porophyrogeniti. *ἐπειδήπερ ἡ βασιλεία μου, ἀφ' οὗ ἠυτοκρατόρησε, καὶ τὰς κινουμένας ὑποθέσεις παρά τε τῶν πλουσίων καὶ τῶν πτωχῶν ἐπεχείρησε ζητεῖν, εὗρεν* &c. Item in Constitut. Isaacij Comneni. *τυποῖ ἡ βασιλεία μου καὶ ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων, καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον.*

ΒΑΣΙΛΕΟΠΑΤΩΡ.

Βασιλεοπάτωρ. Non sanguinis nomen erat, quod primâ fronte videtur, sed dignitatis. Cedrenus. *ὁ οὖν μέγας θεοδόσιος ἤγαγεν ἀπὸ ῥώμης ἐν ἀρχῇ τῆς βασιλείας αὐτοῦ τὸν μέγαν ἀρσένιον, ἀκούσας περὶ τῆς σοφίας αὐτοῦ, καὶ θεϊκῆς γνώσεως. καὶ τούτῳ ἀρκάδιον καὶ ὀνώριον τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ δέδωκε παιδεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τὰ ἱερὰ γράμματα, ὃν καὶ βασιλεοπάτορα πεποίηκεν.* Menander de Legat. *ἔστελλε κατὰ τὴν ἰταλίαν χρυσίον σχεδὸν ἄχρι κεντηναρίων τριάκοντα, ἄλλως τε δὴ καὶ παμφρόνιος ὄνομα, ἀξίωμα βασιλέως πατὴρ, ἐκομίζατο*

μίζατο

μίζαντο ἐκ τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Munus, & rationem nominis, discimus ex Annalibus Constantini Manassis.

ὁ μὲν γὰρ ἄναξ ῥωμαιῶν δύνειν νομίσας εἶναι,
καὶ κηδεμόνα τῆς ζωῆς, καὶ τηρητὴν τοῦ κράτους,
πρῶτα μὲν μάγιστρον τιμᾷ, μέγαν ἑταιρειάρχην,
εἶτα τῇ δόξῃ προστιθεὶς ἄλλην μείζονα δόξαν,
καὶ πρὸς ἀκρώρειαν ὑψῶν ἐκ τῶν χθαμαλωτέρων,
πατέρα καὶ προφύλακα ποιεῖ τῆς βασιλείας.

Simocatta Hist. Mauric. lib. 1. cap. x. εἶτα μετ' ἐκεῖνο εἰσέφρησαν ἐπὶ τὴν βασίλειον παστάδα οἱ ταῖς κορυφαῖς τῶν ἀξιωμάτων περιλαμπόμενοι, οὓς καὶ γονεῖς ἀποκαλεῖν βασιλεῦς οὐκ ἀπηξίωσεν αὐτὶ φορᾶς ὥσπερ καταβαλλομένους τὴν εὔνοιαν. Primus hoc honoris nomen excogitavit Leo philosophus, socerumque Zautzam in Zoes uxoris gratiam eo ornavit. Cedrenus. ὁ δὲ βασιλεὺς τῷ πρὸς ζωὴν τὴν θυγατέρα τοῦ τζαυτζᾶ φίλτρῳ νικώμενος, τιμᾷ τὸν ταύτης πατέρα βασιλεοπάτορα. αὐτὸς τὸ ἀξίωμα καινουργήσας, μὴ πρότερον ὄν. Sed supra tamen in Magno Theodosio dicit Arsenio tributam hanc dignitatem. Conciliabo. Abusus est dictione Cedrenus, & pro suo ævo locutus, hoc vult dicere, tanquam patrem à Theodosio filijs suis, quos ei erudiendos tradiderat, constitutum fuisse. Certè verba ejus etiam Zonaras confirmat. τὸν πατέρα ταύτης (ζωῆς) μάγιστρον ἐτίμησε, καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου, μετέπειτα μέντοι καὶ βασιλεοπάτορα, αὐτὸς τὸ ὄνομα ἐφευρών. Ergo certum est, & indubitatum, esse ab auctore Leone. Anteà verò tales patricij censebantur. Iustinianus Novell. LXXXI. οὓς γὰρ πρέπον ἐνομίζαμεν εἶναι, τούτους ὡς ἡμεῖς ἐν τάξει πατέρων ἄγομεν ἡμετέρων, τούτους ὑφ' ἑτέρου πλείου ἐξουσίας. Et sic quoque licebit extricare locum Cedreni.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ.

Βασιλεύς. Hoc nomine Constantinopolitani suum tantùm Imperatorem ornabant, Romanorum verò communi cum regibus vocabulo ῥῆγα dicebant. Vide ῥήξ. Tamen Bulgarorum quoque regi hunc honorem posteà habuerunt, ut βασιλεύς itidem appellaretur, & legati ejus omnium gentium legatis præponerentur. Observamus ex Luitprando in Legat. *Cumq; indignans abire vellem, Leo Coroplates* (lego, *Curopalates.*) *Imperatoris frater, & Protoasecretis Simeon*

ponè me sequuntur, hæc latrantes. Cum Christophori filiam Petrus Bulgarorum Vasileus conjugem duceret, symphona, id est, consonantia scripta juramento firmata sunt, ut omnium gentium Apostolis, id est, nuntijs, penes nos Bulgarorum Apostoli præponantur, honorentur, diligantur. Et calcei quoque ei rubri, sicuti Imperatori. Ioannes Curopalates in Tzimisce. τὰ παράσημα τῆς Βουλγαρικῆς βασιλείας ἐπ' ὄψει τῶν πολιτῶν τὸν Βορίσην ἀποδιδύσκει. τὰ δὲ ἦν στέφανος ἐκ χρυσοῦ, καὶ πῖλος κεκοσμημένη ἐκ βύσσου, καὶ πέδιλα ἐρυθρά. Observa illic obiter omnia insignia regni Bulgarici.

ΒΑΣΙΛΟΘΥΡΑ.

Βασιλόθυρα. Fores oratorij Imperatoris. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. καὶ παρελθὼν ἀνοίγουσι τὰ βασιλόθυρα, καὶ οὔτε ὁ πρωτοβεστιάριος, οὔτε ὁ λαμπαδάριος, οὔτε μὴν ὁ τὴν βασιλικὴν φέρων σπάθην, φαίνονται ὅλως. Et postea. τούτου δὲ ἐπιψαλλομένου, κλείουσι τὰ βασιλόθυρα.

ΒΑΣΜΟΥΛΟΙ.

Βάσμουλοι. Levis armaturæ milites. Nicetas in Manuele Comneno. lib. III. ἀμέλει καὶ ὁ τοῦ στόλου ἀρχηγὸς τὸ ὁπλιτεῦον, καὶ τὸ τοῦ στρατοῦ ἐλαφρὸν, τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους βασμούλους, εἰς τάξεις διειληφώς.

ΒΑΣΤΑ.

Βαστά. Italicum. *Basta.* Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin.

βαστά, βαστά, καινὰ βλέπεις ὅτε ἔλθῃ ὁ στεχείτζης

Apud Hesychium invenio. βαστά, ὑποδήματα ἰταλικά. Sed ibi legendum censeo. βαυτά. id est, *Botta.* Ocrea.

ΒΑΣΤΑΓΙΟΝ. ΒΑΣΤΑΓΙΑ. ΒΑΣΤΑΓΗ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΗΣ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΙΟΣ.

Βαστάγιον. Theca, sive repositorium, in quo recondita arma sua portabant milites. Leo Constitut. V. καὶ ἕτερα τζικούρια ἀμφίστομα, ἐφ' ἓν μέρος οἱονεὶ σπαθίον, ἐπὶ δὲ τὸ ἕτερον, ξίφος κοντάριον, μετὰ θηκαρίων αὐτῶν δερματίνων, καὶ βασταγίων. Ita corrigo. hodiè legitur, σπαθίου & κονταρίου.

παρίῳ. Putant autem viri docti esse lora, quibus appensa arma facilius ferrent. Non assentior. *βασταγία* verò erat onus portandarum rerum per iumenta. In l. *solita* 3. Cod. de Cohortalibus. *Solita cohortalibus Syriæ privilegia, quæ à divo Diocletiano porrecta sunt, atq; concessa, nos quoq; porreximus: ac jubemus eos non ad sollicitudinem bastagiæ, non ad functionem navicularìam devocandos.* In Cod. Theodos. §. II. hoc ipso Titulo, legitur, *vastaga.* sed tu corrige *vastagiæ.* βασταγή enim erat onus ipsum quod portaretur. Hesychius. βασταγή. βάρος. Hinc βασταγάρης, sive βασταγιάριος. Baiulus. Corona pretiosa. *βασταγάρης. Baiulus.* ἀχθοφόρος. In l. *æternam* 8. Cod. de Murileg. *Æternam fiximus legem, ne unquam bastagiarijs militiam suam deserere liceat.* Vide ll. 4. & 11. Cod. Theodos. eodem Titulo.

ΒΑΣΤΕΡΝΙΟΝ.

Βαστέρνιον. *Basterna.* Basilic. Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τοῦ γείτονος, καὶ τὸ πῆξαι σωλάριον, ἢ βαστέρνιον, καὶ τὰ ὅμοια. Ammianus lib. XIV. *Opertis capitibus & basternis per latera civitatis cuncta discurrunt.* Harmenopulus lib. II. Tit. IV. εἰ δέ τις ἀπὸ μαγειρείου, ἢ ἀπὸ ἀφεδρῶνος, ἢ κλιμακῶνος, ἢ ἀπὸ βαστερνίων, ἤγουν τῶν λεγομένων παρέδρων, &c. In Novellâ quâdem Zenonis. ἢ διαβάσεων πρὸς πάροδον μόνην χρησίμων, ἢ καὶ τούτων ἃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ βαστέρνια. Ita scribo, non *βαστέρνια.* Glossæ Isidori. *Basterna, tecta manualis.* Emendo. *lectica manualis.* Sed quomodo, *Manualis?* Ipse iterum Orig. lib. XX. cap. XII. *Basterna, vehiculum itineris, quasi via sterna: mollibus stramentis est posita, à duobus animalibus deportatur.* Ponit *Animalia* pro iumentis, ut ἄλογα Græci: ergo hæc convenire non possunt. Ita videtur; sed videtur tantum. Nam *Animalia* etiam servos vocabant, ut Græci ψυχάρια. Itaq; hîc oportet adhibere cautionem. Servius ad Æneid. VIII. *Pilenta sunt vehicula, sicut nunc basternas videmus. Erant autem Veneti coloris, non ut nunc russati.* Ergo basternæ russatæ erant, quod observa, Nescio an aliunde disces.

ΒΑΤΑΛΑΡΙΚΟΝ.

Βαταλαρικόν. Chronicon Constantinop. ἐκεῖσε ἔκαμνον τὰ καρφία, τὰ μικρὰ τὰ βαταλαρικὰ, ἅπερ λέγουσι σκυνδάλια.

Ponè me sequuntur, hac latrantes. Cum Christophori filiam Petrus Bulgarorum Vasileus coniugem duceret, symphona, id est, consonantia scripta iuramento firmata sunt, ut omnium gentium Apostolis, id est, nuntijs, penes nos Bulgarorum Apostoli præponantur, honorentur, diligantur. Et calcei quoque ei rubri, sicuti Imperatori. Ioannes Curopalates in Tzimisce. τὰ παράσημα τῆς Βυλγαρικῆς βασιλείας ἐπ' ὄψει τῶν πολιτῶν τὸν Βορίσλω ἀποδιδύσκει. τὰ δ' ἦν στέφανος ἐκ χρυσῦ, καὶ τιάρα κεκοσμημένη ἐκ βύσσυ, καὶ πέδιλα ἐρυθρά. Obserua illic obiter omnia insignia regni Bulgarici.

ΒΑΣΙΛΟΘΥΡΑ.

Βασιλόθυρα. Fores oratorij Imperatoris. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. καὶ παρελθὼς ἀνοίγυσι τὰ βασιλόθυρα, καὶ ὅτι ὁ πρωτοβεστιάριος, ὅτι ὁ λαμπαδάριος, ὅτι μὴν ὁ τὴν βασιλικὴν φέρων σπάθην, φαίνονται ὅλως. Et postea, τέτου δ' ἔτι ψαλλομένυ, κλείυσι τὰ βασιλόθυρα.

ΒΑΣΜΟΥΛΟΙ.

Βάσμυλοι. Leuis armaturæ milites. Nicetas in Manuele Comneno. lib. III. ἀμέλει καὶ ὁ τοῦ στόλου ἀρχηγὸς τὸ ὁπλιτεῦον, καὶ τὸ τοῦ στρατῦ ἐλαφρὸν, τὰς παρ' ἡμῖν λεγομένυς βασμύλυς, εἰς τάξεις διείληφώς.

ΒΑΣΤΑ.

Βαστὰ. Italicum. *Basta.* Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin.

βαστὰ, βαστὰ, καινὰ βλέπεις ὅτε ἐλθῃ ὁ στοιχειτζῆς

Apud Hesychium inuenio. βαστὰ, ὑποδήματα ἰταλικά. Sed ibi legendum censeo. βαυτὰ. id est, *Botta.* Ocrea.

ΒΑΣΤΑΓΙΟΝ. ΒΑΣΤΑΓΙΑ. ΒΑΣΤΑΓΗ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΗΣ. ΒΑΣΤΑΓΑΡΙΟΣ.

Βαστάγιον. Theca, siue repositorium, in quo recondita arma sua portabant milites. Leo Constitut. V. καὶ ἕτερα τζικούρια ἀμφίστομα, ἐφ' ἓν μέρος οἱονεὶ σπαθίον, ἐπὶ δὲ τὸ ἕτερον, ξίφος κοντάριον, μετὰ θηκαρίων αὐτῶν δερματίνων, καὶ βασταγίων. Ita corrigo. hodiè legitur, σπαθίυ & κονταρίυ.

πείω. Putant autem viri docti eſſe lora, quibus appenſa arma faciliùs ferrent. Non aſſentior. *βαςαγία* verò erat onus portandarum rerum per iumenta. In l. *ſolita* 3. Cod. de Cohortalibus. *Solita cohortalibus Syriæ privilegia, quæ à divo Diocletiano porrecta ſunt, atq; conceſſa, nos quoq; porreximus: ac jubemus eos non ad ſollicitudinem baſtagiæ, non ad functionem navicularium devocandos.* In Cod. Theodoſ. §. 11. hoc ipſo Titulo, legitur, *vaſtaga.* ſed tu corrige *vaſtagiæ.* βαςαγὴ enim erat onus ipſum quod portaretur. Heſychius. βαςαγή. βάρος. Hinc βαςαγάρης, ſive βαςαγιάριος. Baiulus. Corona pretioſa. βαςαγάρης. *Baiulus.* ἀχθοφόρος. In l. *æternam* 8. Cod. de Murileg. *Æternam fiximus legem, ne unquam baſtagiariis militiam ſuam deſerere liceat.* Vide ll. 4. & 11. Cod. Theodoſ. eodem Titulo.

ΒΑΣΤΕΡΝΙΟΝ.

Βαςέρνιον. *Baſterna.* Baſilic. Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τοῦ γείτονος, καὶ τὸ ποιῆσαι σωλάριον, ἢ βαςέρνιον, καὶ τὰ ὅμοια. Ammianus lib. XIV. *Opertis capitibus & baſternis per latera civitatis cuncta diſcurrunt.* Harmenopulus lib. II. Tit. IV. εἰ δέ τις ἀπὸ μαγειρείου, ἢ ἀπὸ ἀφεδρῶνος, ἢ κλιμακῶνος, ἢ ἀπὸ βαςερνίων, ἤγουν τῶν λεγομένων παρέδρων, &c. In Novellâ quâdem Zenonis. ἢ διαβάσεων πρὸς πάροδον μόνην χρησίμων, ἢ καὶ τούτων ἃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ βαςέρνια. Ita ſcribo, non βαςέρνεια. Gloſſæ Iſidori. *Baſterna, tecta manualis.* Emendo. *lectica manualis.* Sed quomodo, *Manualis?* Ipſe iterum Orig. lib. XX. cap. XII. *Baſterna, vehiculum itineris, quaſi viæ ſterna: mollibus ſtramentis eſt poſita, à duobus animalibus deportatur.* Ponit *Animalia* pro iumentis, ut ἄλογα Græci: ergo hæc convenire non poſſunt. Ita videtur; ſed videtur tantum. Nam *Animalia* etiam ſervos vocabant, ut Græci ψυχάρια. Itaq; hîc oportet adhibere cautionem. Servius ad Æneid. VIII. *Pilenta ſunt vehicula, ſicut nunc baſternas videmus. Erant autem Veneti coloris, non ut nunc ruſſati.* Ergo baſternæ ruſſatæ erant, quod obſerva, Neſcio an aliunde diſces.

ΒΑΤΑΛΑΡΙΚΟΝ.

Βαταλαρικόν. Chronicon Conſtantinop. ἐκεῖσε ἔκαμνον τὰ καρφία, τὰ μικρὰ τὰ βαταλαρικά, ἅπερ λέγουσι σκυνδίλια.

ΒΑΤΖΕΛΗ.

Βατζέλη. Peluis. Exstat in Turcogræciâ Crusij. Est Italicum. *Bacile.*

ΒΑΥΚΑΛΙΑ. ΒΑΥΚΑΛΙΟΝ. ΒΑΥΚΑΛΙΣ.

Βαυκαλία. Patera. Ex Italico, *Boccale.* Achmes cap. CXCVIII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι μετὰ βαυκαλίας τῆς κλεοπάτρας πίνει οἶνον, εὑρήσει πλοῦτον καὶ ἐξουσίαν μετὰ γυναικὸς, ἀναλόγως τοῦ κάλλους τῶν ἀγγείων. Vbi erravit interpres doctissimus, qui βαυκαλίαν esse *Fascinum* putavit. Alexander Aphrodisæus in Problem. βαυκάλιον dixit. Et in epigrammate Nicarchi est βαύκαλις. Extat Antholog. lib. II.

μὴ φύσα, μὴ κάμνε, μάτην τὸν κάπνον ἐγείρεις,
εἰς τὸ θέρος χαλκῆν βαύκαλιν ἠγοράσας.

Pontificale Romanum. *Et bacile cum bucali pro manibus abluendis quas singuli ad suas mappulas extergunt.* Liber Cæremon. II. cap. 51. *Super credentiam debet esse vas cum bucali tantum pro lavandis manibus.* Anastasio *Bauca* est, in Leone IV. *Obtulit cantharam exauratam vnam, baucas exauratas tres.*

ΒΕΖΗΡΙΔΕΣ.

Βεζηρίδες. Consiliarij Imperatoris Turcici, quos *Visiros* appellant. Chronicon Constantinop. εἶχε βεζήριδας φρονιμωτάτους. Et posteà. οἱ δὲ βεζηρίδες ἰδόντες, &c. Malaxus in Hist. Patriarch. ἦτον δὲ ὁ τουλφιπασιᾶς, ὁ πρῶτος βεζίρης. Phranzes Chronici lib. I. cap. XXXIII. *Quidam seniores Vezires Amurathem monuerunt, ne tantam regni molem ætati tam immaturæ committendam putaret.*

ΒΕΚΤΙΓΑΛΙΟΣ.

Βεκτιγάλιος. *Vectigalis.* Glossæ Basilicorum. βεκτιγάλιοί εἰσιν ἀγροὶ πόλεων διηνεκῶς μισθούμενοι ἐπὶ τοιούτῳ τρόπῳ καὶ ὅρῳ. ἵνα ἐφ᾽ ὅσον δίδοται τὸ ὑπὲρ αὐτῶν βεκτιγάλιον τέλος μὴ ἐκβάλλωνται.

ΒΕΛΑ-

ΒΕΛΑΝΙΔΗ.

Βελανίδη. Pro βαλανίδιον. Glans. Corona pretiosa. βελανίδη. *Glans.* βάλανος.

ΒΕΛΙΚΑΤΟΝ.

Βελικάτον. *Pellicatus.* Glossæ Basilicorum. βελικάτου. ἁμαρτήματος.

ΒΕΛΟΝΑΔΕΣ.

Βελονάδες. *Acuarij.* In Synodo Constantinop. VIII. Actione IX. Ἰγνάτιος ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης εἶπε. καὶ ἕτεροι πολλοὶ, οἶδα, εἰσὶν, οἷον βελονάδες, σταυλισιάνοι, ἱπποϊατροὶ, καὶ ἕτεροι ὅμοιοι.

ΒΕΜΒΡΑΝΑΙ.

Βεμβράναι. *Membranæ.* β. pro μ. ponitur. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXVIII. σημείωσαι ταῦτα διὰ τοὺς βιβλιοκαπήλους τοὺς ἀπαλείφοντας τὰς βεμβράνας τῶν θείων γραφῶν.

ΒΕΝΕΤΙΑΝΟΣ.

Βενετιανὸς, *Venetianus.* Factio aurigarum. Suidas. βενετιανὸς, ὄνομα κύριον. Antonius Imp. τῶν εἰς ἑαυτὸν, lib. I. παρὰ τοῦ τροφέως, τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς γενέσθαι. Tzetzes Chil. IV.

τοὺς συναρπάξαντας ποτὶ μάχλυ βενετιανῷ.

ΒΕΝΕΤΟΣ.

Βένετος. *Venetus.* Coloris nomen. Etymologici Auctor. ἔστι δὲ χρῶμα οὐράνιον, ἢ τὸ βένετον χρῶμα οὕτω λεγόμενον. Eginhartus in vitâ Caroli Magni. *Sago Veneto amictus, & gladio semper accinctus.* Arethas ad Apocalypsin, cap. XXI. οὕτως τοῦ καλαΐνου χρώματος καλουμένου, ὅ τινες βένετόν φασι. Achmes cap. LVII. εἰ δὲ βένετον πλούσιος ἔσται, καὶ δυσώδης. Et plures illic. Apud Myrepsum, lib. de Zulepijs, cap. XXVI. est nomen

men herbæ: nisi legendum ibi βενεδίτου, pro, βενίτου. quod existimo. & intelligetur de carduo benedicto.

BENEΦIKHΣIA.

Βενεφικησία. *Beneficentia*. Glossæ Basilicorum βενεφικησίαις. εὐεργησίαις. Ita corrigo: hodiè perperam editur, βενιφικήσαις.

BENEΦIKIAΛIOΣ.

Βενεφικιάλιος. *Beneficialis*. Glossæ Basilicorum. βενεφικιάλιοι, οἱ ἀπὸ θεραπείας μεταπεράνων τεταγμένοι. Lego, βετεράνων. Item, *Veneficarius*. Eusebius Hist. Eccles. lib. IX. cap. IX. ἵνα μήτε ὑπὸ τῶν βενεφικιαλίων, μήτε ὑπ' ἄλλων τῶν τυχόντων ὕβρεις μήτε σείσμοὺς ὑπομένωσιν. Vetus inscriptio.

ΚΥΡΙΩ. ΑϹΚΛΗ
ΠΙΩ. ΚΑΙ. ΥΓΙΗ
ΘΕΟΙϹ. ΕΠΙΚΟΥΡΟΙϹ
ΜΑΡ. ΜΕΜΜ. ΛΟΝ
ΓΟϹ. ΒΕΝΕΦ. ΕΥΧΗϹ
ΧΑΡΙΝ. ΑΝΕΘΗΚΕΝ.

Iustinianus Novell. XIII. ληστογνώστας τε, καὶ βενεφικιαλίους, καὶ βαλκωνιστόμους, καὶ ἕτερον πλῆθος.

BENEΦIKION.

Βενεφίκιον. *Beneficium*. Gelasius in Synodo Nicenâ. ὡς ἱκανὰς καὶ δεσμώματα περιέσθαι, βενεφικίοις κατορθῶσαι τὸ στρατεύεσθαι. Iustinianus in Edicto IV. ὑπὲρ τῆς παρ' αὐτῷ διδομένης δωρεᾶς, ὅπερ καὶ βενεφίκιον ὀνομάζεται.

BENTOΣ.

Βέντος. *Ventus*. Suidas. βέντον λέγουσι πνευμάτων βίαν. Ita corrigo. Malè hodiè geminatione primæ syllabæ mendum irrepsit & βενέβεντον legitur.

ΒΕΡΓΕΤΗ.

βεργέτη. *Veruta.* Anonymus De bello sacro.

ἅρματα ἦχασιν καλὰ, γιαρήκια ἐφορῦσαν,
ἡ μὲν κοντάρια ἐβάσταξαν, ἡ δὲ ἕτεροι βεργέτας.

ΒΕΡΓΗ. ΒΕΡΓΙΟΝ.

Βέργη. *Virga.* Iulius Aphricanus de Bell. Appar. ἀθροίζειν δὲ καὶ κλημματίδας, καὶ βέργας ἰτεΐνας. Et βεργίον quoque dicebant. Theocriti Scholiastes Idyll. I. ὁ δάφνις μεγαλορρημονήσας εἰς τὸν θεὸν, ταύτην ὑπέσχετο τὴν ποινὴν καὶ τιμωρίαν, ἡ λυγίζειν, τοῖς βεργίοις δῆσαι, ἤτοι δῆσαι λύγοις. Item Oppiani ad Halieut. III. λύγοισι. ἁπαλοῖς βεργίοις Achmes cap. CCXLIX. εἰ δὲ εὕρε βεργίον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἀπὸ ἀνδρὸς, ἀνάλογον τοῦ ξύλου τοῦ βεργίου. Hinc compositum, πολυβέργια. Oppiani Scholiastes Halieut. IV. σέλικες, τὰ πολυβέργια. Item βικιντεροβέργια, & σιδηροβέργια. Sed de his suo loco, & ordine, infra.

ΒΕΡΓΙΖΕΙΝ.

Βεργίζειν. *Virgare.* Virgis cædere. Theodorus Prodromus de Accentibus.

κἂν τὰ πέρα βέργιζε, καὶ οὐχ ἁμάρτης ὅλως.

ΒΕΡΕΔΑΡΙΟΙ.

Βερεδάριοι. *Veredarij.* Procopius Vandal. I. ξυλληφθέντα δὲ καί τινα τῶν εἰς τὰς βασιλικὰς ἀποκρίσεις ἀεὶ στελλομένων, οὓς δὴ βερεδαρίους καλοῦσι. Iterum de Aedific. Iustiniani, lib. V. βαλανεῖον ἐν τῷ καταλυτηρίῳ τῶν βερεδαρίων καλουμένων.

ΒΕΡΕΔΕΥΕΙΝ. ΒΕΡΕΔΟΣ.

Βερεδεύειν. Veredis vti. Apud Hesychium perperam legitur. βερρόδευε. δραπετεύει. Corrige, βερεδεύει. Etymologici Auctor. βέρης, ὁ δραπέτης. καὶ

καὶ βερεδεύῃ, δραπιδεύῃ. Et βέρεδος. *Veredus*. Suidas nudam vocem ponit, nec explicat. Procopius de bello Perſ. lib. II. ὁ δὲ ἵπποις δημοσίοις ὀχούμενος, οὓς δὴ βερέδους καλεῖν νενομίκασιν, ἅτε οὐ στράτευμα ξὺν αὐτῷ ἔχων, τάχει πολλῷ εἰς εὐφρατησίαν ἀφίκετο. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. XIII. καὶ εἰ μὲν ἤδη τὸ βέρεδον μήκοθεν πολὺ τῆς παρατάξεως τοῦ κέρσου ἐρχόμενον ἀποστέλλῃ ἄρχοντα τῶν χρησίμων. Faſti Siculi. ποιήσας πρόκεσον ἐν χαλκηδόνι ἐκεῖθεν ἔφυγεν βερέδοις.

ΒΕΡΗΣ.

Βέρης. *Veredus*. Etymogici Auctor. βέρης, ὁ δραπέτης. καὶ βερεδεύει, δραπιδεύει.

ΒΕΡΙΚΟΚΚΙΑ. ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΝ. ΒΕΡΙΚΟΚΚΟΧΡΟΟΝ.

Βερικοκκία. Prunus. Achmes cap. CCI. εἰς δένδρον, ὃ λέγεται βερικοκκία ἀναβὰς ἤσθιεν ἐκ τοῦ καρποῦ. Auctor Geoponic. lib. III. τῷ αὐτῷ μηνὶ ἐγκεντρίσεις, ὅσα πρῶτα δωράκινα, δαμασκηνά, βερικοκκίας, ἀμυγδαλέας. Prunum autem ipſum βερίκοκκον dicebatur. Suidas. κοκκύμηλα, εἶδος ὀπωρῶν, τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα βερίκοκκα. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμάδρυα, κοκκύμηλα, βερίκοκκα, δαμασκηνά. Variat aliquantū Democritus Geopon. lib. X. κοκκύμηλόν ἐστιν, ὃ καλοῦμεν δαμασκηνόν. ἀρμενιακόν ἐστι τὸ βερίκοκκον. Corrige Artemidorū Onirocrit. lib. I. cap. LXXV. περσικὰ δὲ καὶ βερίκοκκα, καὶ κεράσια, καὶ πάντα τὰ ὅμοια πλὴν συκαμίνων, πρόσκαιρους ἡδονὰς καὶ ἀπάτας σημαίνει. Hodiè editur, βερόκκια. Neque rectum eſt, πραικόκια, quod viri docti tentant ſubſtituere. Solâ literarum tranſpoſitione vera loci lectio reſtituitur. Hinc autem βερικοκκόχροον, apud Codinum de Offic. Aulæ Conſtantinop. τὸ τοῦ σκαραμάγγου αὐτοῦ βλάττιον βερικοκκόχροον συρματῖνον.

ΒΕΣΤΗΣ. ΒΕΣΤΙΟΝ.

Βέστης. *Veſtis*. Baſilic. Eclog. LIII. ἐὰν πλοῖον ὀθόνην ἢ βέστην κομίζῃ, ὁ ναύκληρος διφθέρας καλὰς παρεχέτω. Harmenopulus. περὶ πλοίου βέστην κομίζοντος, καὶ ἀπὸ ζάλης ἢ ἀντλίας βλάβης τῶν φορτίων γινομένης. Item βέστιον dicebant. Moſchopulus in Ecloga Voc. Attic. βέστια παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΣΤΙ-

ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΝ. ΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Βεστιάριον. Res vestiaria. Balsamon ad Nomocan. Photij. Tit. II. cap. I. ληγατεύουσιν αὐτοῖς ἐτήσια πρὸς ἀποτροφὴν καὶ βεστιάριον. Vel *Vestiarium.* Moschopulus. βέστια παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια. ἐξ οὗ καὶ βεστιάριον κυρίως ἐν ᾧ τὰ βασιλικὰ ἐνδύματα φυλάσσονται. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. I. οὗ τινός εἰσι τὰ ἀργυρᾶ μινσούρια τὰ ἀνάγλυφα, ἅπερ κεῖται ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ. Apud Hesychium scribitur, βισιάριον. Sed de notione hujus vocis dicam magis distinctè. Primùm accipiebatur pro armario, in quo reponebantur vestes Imperatoris, dicebaturque βεστιάριον τὸ ἐντὸς, sive ἀλλαξιμάριον. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. φέρειν τὰ ὑποδήματα παιδόπουλλον τοῦ βεστιαρίου ἐντὸς, οὕτω κοινῶς ὀνομαζομένου ἀλλαξιμαρίου. Nicetas τὸ ἔσω ταμιεῖον appellat in Alexio Comneno, lib. III. τῷ βασιλεῖ τῷδε ὑπηρετούμενος, ταῖς δὲ παραλόγοις προσόδοις καὶ ἀναβάσεσι τῶν ἔξω λεγομένων ταμιείων φύλαξ ταχθείς. Nec vestes hîc duntaxat Imperatoris adservabantur, sed pretiosissima etiam quæque κειμήλια: itaque multa ex eo promebat ad præmia & remunerationem hominum benè de se aut imperio meritorum: atque inde factum, ut etiam pro ærario abusivè acciperetur. Et ita ipse hic Nicetas alibi vtitur in codice Barbarogræco; & hoc ipso loco, quem produxi. Sic Gulielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Quid mirum si vestiariorum gazas ablatas reperit, qui sacraria perquirens de pluribus donarijs & Ecclesiarum ornamentis penè nihil invenit.* Anastasius in Severino. *Sigillaverunt omne vestiarium Ecclesiæ, seu cimilia Episcopij, quæ diversi Christianissimi Imperatores seu Patricij & Consules pro redemptione animarum suarum beato Petro Apostolo reliquerant.* Allaximario præfectus erat ὁ βεστιάριος, qui & βεστιάρχης Zonaræ in Eudociâ. Atque hic sub se juvenem aliquem habebat, qui quotidianas Imperatori vestes porrigeret, cumque παιδόπουλλον τοῦ βεστιαρίου appellat Codinus in verbis citatis. Alias dicebatur, ὁ ἀβεστιαρίου, & Imperatorem in castra sequebatur, tentoriumq; à sinistrâ habebat, ut mensæ domesticus à dextrâ Imperatoris tentorij. Et hic rursum subiectos sibi habebat τοὺς κοιτωναρίους, & τοὺς ἑβδομαρίους. Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐκτὸς δὲ τοῦ πλίνθου χωρίου κατὰ τὸ εὐώνυμον μέρος πηγνύσθω ἡ τοῦ ἀβεστιαρίου σκηνὴ, κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν, τοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης. ὄπισθεν δὲ τοῦ

δὲ τοῦ ἀβεστιαρίου, ἤ τοῦ φύλακος, καὶ καθ' ἑξῆς κοιτωνιτῶν, καὶ ἑβδομαρίων, καὶ λοιπῶν τῶν διακονούντων οἰκείων τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ. Ipse vestiarius tantum mari exercitum ducente Imperatore triremi propriâ vestes ejus vehens proximè triremem quoque ejus sequebatur. Codinus. ὁ βεστιάριος ἔχει ὑπηρέτημα θαλάσσιον. τοῦ γὰρ βασιλέως κατὰ θάλασσαν στρατεύοντος, ἄρχων ὢν τοῦ τὸ βεστιάριον φέροντος κατέργου, ἤγουν τριήρεος, ἀκολουθεῖ τι κατόπιν τοῦ βασιλικοῦ κατέργου. Supra hunc erat ὁ πρωτοβεστιάριος, qui officij præstandi caussâ extra vrbem non sequebatur, eâ molestiâ in Vestiarium incumbente. Vides eius munus apud eundem Codinum pag. 97. & aliquot sequentibus. Tanta autem illius dignitas erat, ut ad affinitatem qnoque Imperatoris admitteretur. Gregoras de Georgio Musalone narrat, homine generis obscuri. lib III. ὃς ἄρα δὴ καὶ εἰς τὸ τοῦ πρωτοβεστιαρίου τάχιστα ἀνήχθη ἀξίωμα, καὶ γυναικὶ συνέζευκται, ἣ τῶν καθ' αἷμα προσηκουσῶν ὑπῆρχε τῷ βασιλεῖ. Et ipsis Imperatorum consanguineis dabatur hoc munus. Observo ecce apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLIII. *Protovestiarius matrem habuit Annam sororem Andronici senioris.* Phranzes Chronici lib. II. cap. VIII. *Marcus Palæologus* (Vides Imperatorium genus) *Iagrus, qui & posteà Protostrator creatus est, Protovestiarij dignitate fungebatur, legationis socius mihi adjungitur.* Michael I. Palæologus supra omnes dignitates evexit, & prasina Protosebasto adempta ei dedit, idq; obtinuit etiam sub Andronico I. & Michaële II. Palæologis, donec mox iterum abrogavit Andronicus iunior in honorem Magni domestici Ioannis Cantacuzeni. Codinus. ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος ἀπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ τὰ πράσινα ἀφελὼν, ὃ ἐστι ἀξίωμα ιγ'. ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ μιχαὴλ τὸν ταρχανειώτην, τιμήσας πρωτοβεστιάριον. ὃν καὶ ὑπερέχοντα πάντων, τοῦ τε μεγάλου δομεστίκου, καὶ τοῦ πανυπερσεβάστου ἐποίησε, μετὰ τὸν καίσαρα. ὑπεξεβίβασε δὲ πάλιν τοῦτον ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ δεύτερος, ὅτε τὸν κατὰ Καντακουζηνὸν ἰωάννην, ὡς ἀνωτέρω προλέλεκται, ἐτίμησε μέγαν δομέστικον. ἀνεβίβασε δὲ αὐτὸν τοῦ τε πάππου καὶ βασιλέως ἀνεψιῶν, ἑαυτοῦ δὲ θείων, καὶ ἑτέρων πάντων, καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ πανυπερσεβάστου, καὶ τοῦ πρωτοβεστιαρίου. Chlamys ejus, calcei, & sella equestris, coloris erant prasini, ut & dicanicium. Codinus. τὸ δικανίκιον τοῦ πρωτοβεστιαρίου χρυσοπράσινον, χρυσοχοϊκὸν, ὑπουέλιον. τὰ ὑποδήματα αὐτοῦ πράσινα. εἶτα καὶ ἡ σέλλα, ἔχουσα καὶ αὐτὴ μαργέλλιον, ὡς καὶ ἡ τοῦ πανυπερσεβάστου. καὶ τὸ ταμπάριον αὐτοῦ πράσινον μετὰ μαργελλίων. Ac de calceis quidem clarè etiam Nicetas in Alexio Com-

Comneno, lib. III. Vbi de Ioanne Protovestiario. καὶ τὰ ἐν τῇ σκηνῇ διελόμενοι, ἐν οἷς καὶ ἦν τὰ βαλεράχια τὸ χρῶμα πέδιλα τοῦ πρωτοβεστιαρίου. Adeóq; ex omnibus aulę Cōstātinopolitanę axiomaticis post Sebastocratorem, Cæsarem, ac Despotam, præter Panhypersebastum, qui citrinum colorem gestabat, nemo alius honorem habebàt distincti in calceis coloris. Satis clarè indicat Nicetas in Isaacio Angelo. Hoc enim volunt illa verba. ἐπωκείωτο γὰρ ὑπὲρ ἅπαντας, τιμηθεὶς πρωτοβεστιάριος, καὶ τὰ τοῖς πολλοῖς ἐπιρόχρωμα καθυποδεδεμένος πέδιλα. Atque hæc de vestiario propriè, cjusque præfectis. Aerario verò qui præerat, is πρωτοβεστιαρίτης dicebatur: & cave confundas hæc duo nomina, similitudine deceptus. Erat enim ut munere diversus, ita & vestitu distinctus; cum umbellâ vtererur clavatâ, tunicâ & pallâ eâdem cum Logothetâ Generali, dicanicio autem primus nodus erat aureus, reliqui alternatim aurei & coccinei. Codinus. τὸ τοῦ πρωτοβεστιαρίτου σκιάδιον κλαπωτόν. τὸ καββάδιον καὶ τὸ σκαραμάγγιον αὐτοῦ, οἷα τὰ τοῦ λογοθέτου τοῦ γενικοῦ. τοῦ δὲ δικανικίου αὐτοῦ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσοῦς, τὸ δὲ ἐφεξῆς, συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Munus ejus partim jam diximus, & prætereà pluribus explicat Codinus pag. *63. 65*. Et dignitas hujus quoque tanta, ut Imperatorum etiam consanguineis daretur, sicuti Protovestiarij. Ecce vides apud Codinum. ὁμοίως λέγει καὶ τῷ ἀνεψιῷ τοῦ βασιλέως τῷ πρωτοβεστιαρίτῃ. Suberat ei, ὁ προκαθήμενος τοῦ βεστιαρίου. Codinus idem hoc nos docet. ὁ προκαθήμενος τοῦ βεστιαρίου ὑπὸ τὸν πρωτοβεστιαρίτην εὑρίσκεται, ὑπηρετεῖ δὲ καὶ εἰς τὰς προσφερομένας καὶ ἐξερχομένας εἰσόδους τε καὶ ἐξόδους. Vbi errant viri docti, qui, τὸ βεστιάριον, *Vestibulum*, &, τὸν πρωτοβεστιαρίτην, *Principem vestibuli*, interpretantur.

ΒΕΣΤΙΟΠΡΑΤΗΣ.

Βεστιοπράτης. Sutor. Qui vestes vendebat Moschopulus. βεστιοπράτης, ὁ ῥάπτης. βέστια γὰρ παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἱμάτια.

ΒΕΤΕΡΑΝΟΣ.

Βετεράνος. *Veteranus*. Suidas. βετεράνος. παρὰ ῥωμαίοις ὁ ἀπολυθεὶς τῆς στρατείας. Glossæ Basilicorum. βετεράνος, ὁ πεπαλαιωμένος, καὶ ἀφεθεὶς τῆς στρατείας. Iterum. βετεράνος, ὁ γέρων.

BHAI.

Βήλαι. Vox incognita. Extat apud Anonynum de bello sacro.

ναὶ ἔχει τὰ καλάβρητα καὶ βήλαι δεκαδύο.

Video vestigium quoque dictionis in Glossis. *Ballista* καταβέλαι.

BHAAPION.

Βηλάριον. *Velarium*. Achmes cap. CCLXII. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι τὰ βηλάρια αὐτοῦ διεράγησαν, εὑρήσει θλίψιν εἰς τὴν αὐγοῦσταν, καὶ εἰς τὰς γυναῖκας αὐτῆς. Perperam ibi hodiè σελάρια legitur. Nam quid sellis loci in isto capite, cujus titulus promittit tractatum περὶ βήλων, καὶ ἐπικαλυμμάτων, καὶ ταπήτων. Benè itaque correximus.

BHΛΟΘΥΡΟΝ.

Βηλόθυρον. Non est *Velatura*, degeneri verbo Romano, quod existimant viri docti, sed παραπέτασμα, quod diductum ianuæ instar transeuntes transmittit. Aristophanis Scholiastes ad Ranas. παραπετάσμασι, ταῖς σκηναῖς, τοῖς περσικοῖς βήλοις, ἢ βηλοθύροις. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. χρυσῶν δὲ βηλοθύρων ἀναβάθραν σκεπόντων, ὥστε μὴ ὁρᾶσθαι τοὺς βασιλεῖς, οἱ ψάλται ᾄδουσι τὸ ἀνατείλαντα. αἰρομένων οὖν εὐθὺς τῶν βηλοθύρων, ἐμφανίζονται οἱ βασιλεῖς. Et sæpe illic occurrit. Corrige autem Gulielmum Bibliothecarium in Stephano VI. *Fecit & in eàdem basilicâ egregij doctoris gentium belothyra quatuor, ex quibus vnum auro textum.* Et mox. *Contulit in eàdem basilicâ Apostolorum cortinam lineam vnam, velothyra serica tria in circuitu altaris.* Editur, *velothera*. Nemo de correctionis veritate est dubitaturus.

BHΛON.

Βῆλον. *Velum*. Suidas. παραπέτασμα, παρακάλυμμα, παράπλωμα, τὸ λεγόμενον βῆλον. Hesychius. ἱστία, τὰ ἐν ταῖς κοίταις, εἰ δὲ βῆλα. Constantinus de Administrat. Rom. Imp. ἔνδον τοῦ βήλου τοῦ κρεμαμένου εἰς τὴν καμάραν.

ρων. Item. εἰσέρχονται τῷ βήλῳ τῷ κρεμαμένῳ εἰς τὸ ἅγιον φρέαρ. Achmes cap. CCLXII. τὰ βῆλα, καὶ τὰ ἐπικαλύμματα, εἰς θλῖψιν δριμεῖαν. Et aliquoties illo capite.

ΒΗΝΑΤΩΡ.

Βηνάτωρ. *Venator*. Bestiarum præfectus. Martyrologium in Passione Glyceriæ. ὄντως δὲ οὔσης τῆς ἁγίας γλυκερίας ἀνακομίσας ὁ βηνάτωρ ἐπαίρει τὸ πλευρὸν, καὶ ἐξέρχεται λέαινα παμμεγέθης βρυχωμένη.

ΒΗΞΙΛΛΟΝ.

Βήξιλλον. *Vexillum*. Vide βίξιλον.

ΒΗΡΙΟΝ.

Βηρίον. *Birrus*. Chlamys. Lacerna. Artemidorus Onirocrit. lib. II. cap. III. χλαμὺς δὲ, ἣν ἔνιοι μανδύην, οἱ δὲ ἐφεστρίδα, οἱ δὲ βηρίον καλοῦσι. Glossæ MSS[tæ]. Servij nomen præferentes, præstantes illæ quidem, & notæ satis bonæ, sed corruptissimæ, quippe in quibus Græca omnia charactere sunt Latino signata. Eæ inquam, Glossæ. *Lucerna. filonin. berin*. Corrigo, & rescribo, *Lacerna* φελόνιν, βήριν. Iam φελόνιν, & βήριν, corrupto illo ævo scribebant, pro φελόνιον, βηρίον, ut mille talia. Synodus Gangrensis Can. XII. καταψηφίσοιτο τῶν μετὰ εὐλαβείας τοὺς βήρους φορούντων. Zonaras. καὶ κατηγοροῖεν τῶν φορούντων τοὺς βήρους, τὰ σηρικὰ δηλονότι ὑφάσματα.

ΒΗΡΟΥΤΤΑ.

Βηροῦττα. *Verutum*. Glossæ veteres Græcolatinæ. βηροῦττα. εἶδος ἀκοντίου. *Canumeutum*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΒΗΣΑΛΟΝ.

Βήσαλον. Later. Glossæ. βήσαλον. *Later coctus*. Et βήσαλα. *Latercula*. Ioannes Tzetzes Chiliade IX.

ὀπτὴν δὲ πλίνθον γίνωσκε, τὴν βήσαλον καλοῦμεν.
τὸ βαβυλῶνος κτίσμα γὰρ ὑπῆρχεν ἐκ βησάλου.

Basilic.

Basilic. Eclog. LXVIII. καμάραν ἀπὸ βησάλων ἔξεστιν ἔχειν πλησίον τοῦ κοινοῦ τοίχου. Theophilus de Rer. Divis. ἀλλὰ γὰρ ἢ οἱ λίθοι, ἢ βήσαλον, ἢ κίονα. Sosipater Charisius lib. 1. *Neutra semper pluralia, hæc arma, avia, arbitria, bastualia, bona, ὑπάρχοντα, brevia, besalia, justa.* Et Leo Byzantinus librum scripsit, cum titulo, περὶ βησάλων. Auctor est Suidas. Apud Myrepsum lib. de Emplastris, cap. CXCIII. scribitur βίσαλον. Vox Fuchsio non intellecta.

BHXANIA.

Βηχανία. Occurrit apud Myrepsum, lib. de Drosatis, cap. LXXXIII. Fuchsius explicare non potest. Ego *Tussilaginem* esse censeo, quæ veteribus medicis Græcis βήχιον appellatur.

BIBAPEYTHΣ.

Βιβαρδύτης. Glossæ Græcolatinæ. βιβαρδύτης. *Cetarius.*

BIBAPION.

Βιβάριον. *Vivarium*. Tzetzes. Chiliade VIII.

ἔχων ἰχθὺν καὶ μύραιναν ἔν τινι βιβαρίῳ,
ζῶσαν ἐχόμισεν αὐτὴν ϛρεπτῷ τῶν ψελλίθων.

Scholiastes Oppiani Halieut. 1. ἰνθα. ὅπου, ἐν τῷ βιβαρίῳ. Scholiastes Nicandri Theriacis. ἐχέτλιον δὲ, τόπος τοῦ πλοίου, ὅπου τοὺς ἰχθῦς πιάσαντες συλλέγουσιν. ἢ ὁ ζωγρεῖον, καὶ τὸ βιβάριον.

BIΓΛA.

Βίγλα. *Vigilia.* Excubiæ. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. 1. μήτε φυλακὰς ἔχων ἀκριβεῖς, ἢ βίγλας. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τὰ τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας φορέματα, &c. Etymologici Auctor. φρυκτωρία ἐστὶν ἡ παρ' ἡμῖν λεγομένη βίγλα. ἢ φανὸς, ἢ λαμπάς. Plura in Glossario suo vir eruditissimus, Nicolaus Rigaltius. Invenio etiam aliam significationem in Turcogræcia Crusij, βίγλα. *Crux ensis.*

BIΓΛA-

ΒΙΓΛΑΤΩΡ.

Βιγλάτωρ. *Vigilator*. Excubitor. Nicephorus. περὶ παραδρομῆς πολέμου. βιγλάτορας ἐφιστῶντας ῥωμαλέους καὶ ἐπιτηδείους.

ΒΙΓΛΕΥΕΙΝ.

Βιγλεύειν, sive βιγλεύειν. *Vigilare*. Excubias agere. Leo Constitut. XII. καθ' ἑκάστην τοῦρμαν σκουλκάτορας ἤγουν βιγλεύοντας ἀφορίσεις. Hierocles. τῶν ἀστείων, cap. XXIX. σχολαστικὸς, καὶ φαλακρὸς καὶ κουρεὺς συνοδεύοντες συνέθεντο πρὸς τέσσαρας ὥρας βιγλεῦσαι.

ΒΙΓΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Βιγλιατικόν. Æs, quod vigiles sive excubitores accipiebant. In Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιστικοῦ, μιτατικοῦ, ζυγαστικοῦ, μετρητικοῦ, πεζιατικοῦ, γομαριατικοῦ, ὀψωνίου, σκαλιατικοῦ, βιγλιατικοῦ.

ΒΙΓΛΙΖΕΙΝ.

Βιγλίζειν. Idem quod βιγλεύειν. *Vigilare*. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ ἀναβλέψῃ. ἤγουν νὰ βιγλίζῃ. Occurrit illic pluries.

ΒΙΖΑΚΙΟΝ.

Βιζάκιον. Lapillus. Fragmentum lapidis. Suidas. βιζακίων. μικρῶν λίθων. Macarius Homil. XVII. ὥσπερ γὰρ εἴ τις βιζάκιον λίθου ῥίψας εἰς τεῖχος οὐδὲν ἔβλαψεν ἢ παρεκίνησε τὸ τεῖχος. Antiochus Monachus in Pandecte, Homil. LXVI. οἰκοδομὴ ἐκ μεγάλων καὶ ἐντίμων λίθων συντεθειμένη χρῄζει τῆς τῶν μικρῶν βιζακίων συνοικοδομῆς.

ΒΙΚΑΡΙΑ.

Βικαρία. *Vicaria*. Vicariatus. Iustinianus Novell. VIII. μήτε αὐθεντείαν μηδεμίαν, μηδὲ τὴν μέχρι νῦν καλουμένην βικαρίαν.

BIKAPIANOΣ.

Βικαριανὸς. *Vicarianus.* Iustinianus Novell. XXVI.

BIKAPIOΣ.

Βικάριος. *Vicarius.* Basilic. Eclog. LIV. *τῶν βικαρίων καὶ τῶν ἀρχόντων τῶν περιδεχομένων τὰ τοιαῦτα, καὶ συγκεχρημένων τῷ κανόνι.* Socrates lib. VII. cap. XII. *ὑπατικὸς τῆς Ἰταλίας γενόμενος, μετὰ ταῦτα καὶ βικάριος τῶν Βρεττανικῶν νήσων καταστάς.* Scribebant etiam *οὐικάριος*, ut multa talia. Itaq; tollendum est mendum ex epistolâ Constantini Magni ad Cæcilianum, apud Eusebium Hist. Eccles. lib. X. *γίνωσκέ με Ἀνυλίνῳ ἀνθυπάτῳ, ἀλλὰ μὴν καὶ Πατρικίῳ τῷ οὐικαρίῳ τῶν ἐπάρχων, παροῦσι, τοιαύτας ἐντολὰς δεδωκέναι.* Perperam editur, *τῷ ἰκαρίῳ*. Simile mendum apud Suidam. *Ὀυῦλσκοι. ὄνομα ἔθνους.* Hodie est, *οὐλοῦσκοι.* Loquitur de Volscis. Quod autem ad vicarios attinet, erant illi varij, quos non recenseo: licet omnes recognoscere ex Notitiâ Imperij. Hoc tamē vnum monebo, quod in Notitiâ Consuetudinum bis in ordine legatur, *ὁ τοῦ μακροῦ τείχους.* Sed turbare id neminem debet, tanquam superfluum alterutrum sit, & malè repetitum à supino ac negligente librario. Quippe muri longi vicarij duo fuerunt: alter politicus, alter militaris. Clarè discimus ex Novell. XXVI. *ἐπὶ γὰρ τοῦ μακροῦ τείχους δύο τινὰς καθῆσθαι καὶ βικαρίους ὀνομάζεσθαι συνίσμεν ἅπαντες, τὸν μὲν στρατιωτικῶν ἡγούμενον τάξεων, (πολλαὶ δὲ αἱ κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον δυνάμεις) τὸν δὲ τοῖς πολιτικοῖς πράγμασιν ἐφεστῶτα. ἄμφω δὲ οὗτοι πληροῦσιν, ὁ μὲν τῶν ἐνδοξοτάτων ὑπάρχων ἐκείνου τάξιν, ὁ δὲ τὴν τῶν ἀνδρειοτάτων στρατηγῶν.* Itaque in Notitiâ istâ prior de militari, alter de politico capiendus est. Hoc ignoratum compulit interpretem Haloandrum, virum eruditissimum, in errorem, qui videtur censuisse repetitionem otiosam supini librarij. Sed quis porrò hic longus murus? Libet dicere per occasionem, illustrandi Imperij Constantinop. caussâ. Condidit illum Anastasius Imperator sexaginta ab Vrbe milliaribus, extenditq; à magno mari versus meridiem milliaribus quinquaginta, latitudine pedum viginti. Suidas. *Ἀναστάσιος ὁ βασιλεὺς ἔκτισε τὸ μακρὸν τεῖχος πρὸ μιλίων τῆς πόλεως ξ΄. διατείνας ἐκ τῆς κατὰ ἄρκτον θαλάσσης εἰς μεσημβρίαν μῆκος μιλίων ν΄. εὖρος δὲ ποδῶν.*

...ᾶν. Zonaras Annal. III. addit causam, nempe ad prohibendas invasiones Scytharum. ἦν δὲ ὁ ἀναστάσιος τεῖχος τὸ μακρὸν λεγόμενον τεῖχος ἀπὸ τῆς μεγάλης θαλάσσης διῆκον ἄχρι τῆς σηλυβρίας, διὰ τὰς ἐφόδους τῶν μυσῶν, ἢ βουλγάρων, καὶ τῶν σκυθῶν. Et hinc à conditore ἀναστασιακὸν appellat Cedrenus. At verò ut ad Vicarios redeamus; primitus hi quoque impositi Isauriæ, Galatiæ, & Phrygiæ Pacatianæ, sed pro his dati illis posteà Comites: Isauriæ quidem ante tempora Iustiniani, sed Galatiæ & Phrygiæ ab ipso demum Iustiniano, ad exemplum Isauriæ. Vide Novell. XXVII. Theophanes in Chronographiâ. καὶ ἦλθον κατέναντι μυχίων κώμης λεγομένης, ἐν ᾗ ὑπῆρχεν θεόδωρος ὁ βικάριος. Apud Anastasium Bibliothecarium in Hist. Eccles. est, *Theodorus Bigarius*. Sed ille erravit, cum existimaret cognomen esse, quod erat nomen dignitatis.

BIKIA. BIKION.

Βίκια, & βίκιον. *Vicia*. Glossæ Servij. *Vicia* βίκιον. Glossæ Græcolatinæ. βίκια. χόρτος. *Vicia*.

BIKOΣ.

Βίκος. *Vicus*, Glossæ Græcolatinæ veteres.

BIKTOYPA.

Βίκτουρα. *Victoria*. Glossæ Basilicorum. βίκτουρα. νίκη.

BIΛΗ. BIΛΙΟΝ.

Βίλη. *Villa*. Basilic. Eclog. II. αἱ δὲ οἰκοδομίαι ἐν μὲν τῇ πόλει οἰκίαι λέγονται, ἐν δὲ τοῖς χωρίοις βίλαι. Vel βιλλίον quoque, sive βίλλιον. Basilic. Eclog. LVI. σημαινούσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι βίλλων, εἴτ' οὖν κεντουρίων, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κτήσεων.

BIΛΛOΣ.

Βίλλος. Darmarius in fine Synodici cujusdam. τὸ τέλος. λὴν ἐξίπηλον καὶ

λον καὶ οὐχ ἕτερον αὐτίγραφον ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος τῆς βίλλου, καὶ διὰ τοῦ-το ἦν ἐλλιπές. Nisi legendum τῆς βίβλου. Aut βίλλος posteà depravatè pro βίβλος Græci dixerint. Obseruemus, si alibi fortè occurrat.

BINΔIΞ.

Βίνδιξ. *Vindex*. Exactor. Basilic. Eclog. LVIII. εἶτι οὖν ἐξάκτορες ἢ βίνδικες, ἢ πράξεων παραλαμβάνουσιν. Et paullò post. εἰ μὴ τὸ παρὰ τῆς προφάσεως τῶν ἐξακτόρων, ἢ βινδίκων. Evagrius lib. III. cap. XLII. περιεῖλε δὲ καὶ τὴν τῶν φόρων εἰσπραξιν ἐκ τῶν βουλευτηρίων τοὺς καλουμένους βίνδικας. Iustinianus Novell. XXXVIII. τὰς οὐσίας κατέσθει, καὶ τὰς πόλεις οὕτως ἐλάττωσεν, ὥστε ὑπὸ τούτους εἶναι τοὺς ἀληθείους μισθωτάς, οὓς δὴ βίνδικας καλοῦσι. Vide iterum Novell. CXXVIII.

BIΞIΛA. BIΞIΛATIΩNEΣ.

Βίξιλα, *Vexilla*. & βιξιλατίωνες. *Vexillationes*. Cedrenus. βιξιλατίωνες. οἱ ῥωμαίων ἱππεῖς. καὶ βίξιλα, παραπετάσματα ἐκ πορφύρας καὶ χρυσοῦ εἰς τετράγωνον σχῆμα πεποιημένα. εἶεν δ᾽ αὖ τὰ λεγόμενα φλάμουλα. Methodius de Cruce. ἐντεῦθεν οἱ τῇδε βασιλεῖς πάσης πονηρᾶς ἕξεως ἐπὶ σκεδασμῷ. τὸ σταυροειδὲς παραλαμβάνεσθαι αἰσθόμενοι σχῆμα, τὰ καλούμενα τῇ ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ βήξιλα ἐμηχανήσαντο. Vegetius de Re. Mil. lib. II. cap. I. *Equitum alæ ab eo dicuntur, quod ad similitudinem alarum ab vtraq; parte protegant acies: quæ nunc vexillationes vocantur.*

BIOKΩΛYTHΣ.

Βιοκωλύτης. Basilic. VI. Titulus est, περὶ τοῦ δουκός, ἤτοι βιοκωλυτοῦ λυκαονίας, καὶ λυδίας. Iustinianus Novel. VIII. καὶ λῃστοδιώκτας, ἢ τοὺς καλουμένους βιοκωλύτας. Hi nimirum erant constituti in provincijs ad vim & proterviam militum compescendam.

BIPΓON.

Βίργον. *Virga*. In Etymologico Suidæ. βίργον, τὸ κηρύκειον ῥάβδος ἣν ἐκράτει ὁ κῆρυξ.

BIPPOΣ.

Βίῤῥος, *Birrus*. Vestis genus. Honorius Serm. de S. Brixio. *Prunas ardentes circa civitatem in birro suo portans ante sepulchrum S. Martini deposuit*. Gregorius lib. VII. epist. V. ad Ianuarium. *Imaginem illic genetricis Dei, Dominique nostri, & venerandam crucem, vel birrum album, quâ de fonte surgens indutus fuerat, apposuisset*. Quæ verba profert etiam Ionas de Cultu Imag. lib. I. Sed hodiè editur, *pyrrum album*. Nos correximus. Suidas. ἐφεστρίς, ἱμάτιον ἐπωμαδιον. λέγεται δὲ καὶ μανδύης, καὶ βίῤῥον, ἅπερ ἐν ὀνείρῳ βλεπόμενα θλίψεις σημαίνουσι. Quæ postrema ex Artemidoro desumpta scias, lib. II. cap. III. Sed quare? θλίψεις σημαίνουσι. Ratio, quia servilis hæc vestis. Accipio ex l. *sine exceptione*. I. Cod. Theod. de Habitu quo uti oportet intra urbem. *Servos sanè omnium, quorum tamen dominos sollicitudine militiæ constat non teneri, aut birris uti permittimus, aut cucullis*. Dicebant etiam *Birretum*, ὑποκορισικῶς. Liber Cærimon. I. cap. VI. *Cingulo rubeo, cum aureis fibulis, birreto rubeo, & demum mundo nitidoque rocheto*. Et passim illic. Vide quæ olim in Critico Arnobiano. & Animadvers. Miscell. lib. IV. cap. III.

ΒΙΣΕΚΤΟΣ. ΒΙΣΕΞΤΟΣ.

Βίσεκτος. sive βίσεξτος. *Bisextus*. Cedrenus. τούτου τοῦ σωτῆρος ἔτι οἱ ἄνθρωποι ἐπενοήθησαν, καὶ τὸ βίσεξτον. Photius in Bibliothecâ, περὶ τε γὰρ βισέκτου καὶ ἐμβολίμου μηνὸς, καὶ ἐπακτῶν ἡλίου, καὶ ἐπακτῶν σελήνης, λεπτομερῶς καὶ σαφῶς διαλαμβάνει. Ioannes Damascenus De Orthodoxa fide. τὸ τέταρτον συναθροιζόμενον κατὰ τέσσαρα ἔτη μία ἀποτελεῖται ἡμέρα, ἥτις λέγεται βίσεξτος.

ΒΙΣΣΑ.

Βίσσα. *Bissa*. Vas. Hesychius. λήκυθον, βίσσα ἐλαίου. Iterum. ξυστρολήκυθον, κάδη καὶ βίσσα. Tamen in Glossis Arabicolatinis legitur, *Bissa. corrigia*. Quo pertinet illud Auctoris incerti apud Suidam. τῆς πίζης τὰ μὲν ἄκρα τὰ δεξιὰ βίτζιον εἰργάζετο. Et observa, quod illic per τζ. scribitur. Sic apud Oppiani Scholiasten Halieut. II. ἱμάσθλης, μαστιγος.

γος, βίτζας. In Canonio Mathematico Adespoto, καὶ πίει βίτζα ἀπὸ τὸ χιρῶν. Cyrillus in Lexico. Φεγγίλιον. βίτζα.

ΒΙΣΣΑΛΟΝ.

Βίσσαλον Vide. Βίζαλον.

ΒΙΤΑΞΙΔΕΣ.

Βιτάξιδες. Milites Turcici. Laonicus Chalcondyles lib. VII. ὁ Ἰωάννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν φάλαγγα, τοὺς βιλάξιδας καλουμένους ἐπῄει ἐπὶ τὸν τῆς ἀσίας στρατηγόν. Puto eosdem esse, quos βιτίζιδας vocat sub finem libri. ἐν μέσῳ δ' αὐτοῖς ἱστάμενος χωνιάτης, ἔχων τούς τε βιτίζιδας καλουμένους, καὶ τὸν ἀρδιλίου στρατόν.

ΒΙΤΕΖΙΔΕΣ.

Βιτίζιδες. Vide supra, Βιτάξιδες.

ΒΙΤΖΑ.

Βίτζα. Vide Βίστα.

ΒΙΤΙΟΝ.

Βίτιον, *Vitium*. Occurrit apud Iureconsultos Græcos.

ΒΛΑΣΤΙΜΑ.

Βλαστιμά. Ex Italico. *Biastemare*. Corona pretiosa. τὰ βλαστιμά. *Blasphemare*. βλασφημεῖν.

ΒΛΑΤΙΟΝ.

Βλάττιον. *Blatta*. Actuarius. βλάττιον βυζάντιον, ὅ ἐστιν τῆς ῥινὸς τῆς πορφυρᾶς. Gregorius Turonensis, lib. II. cap. XXXVIII. *Et Anastasio Imperatore codicillos de Consulatu accepit, & in basilicâ beati Martini tunicâ blateâ indutus est, & chlamyde, imponens vertici diadema.* Sæpe occurrit apud Codinum, Nicetam, Cedrenum.

ΒΑΕΘΡΟΝ.

Βλέθρον. Moschopulus. ἔλυθρον· ὁ τῶν καρπῶν φλοιὸς. καὶ τὸ κοινῶς λεγόμενον βλέθρον.

ΒΟΘΡΑΚΟΣ.

Βοθρακὸς. Rana. Vide βορδακὰς.

ΒΟΙΑ.

Βοία. *Boia.* Vinculi genus. Glossæ. *Boia, torques damnatorum.* Aldhelmus de Laud. Virg. *Ad calumniam pontificis, & infamiam cleri, boias in collo & compedes in cruribus nectunt.* Cantacuzenus lib. I. cap. XLIX. *Si enim iusseris, ut pater, boiâ me seu collariâ in collum injectâ venire, & illic carcerem habitare, imperata promptissimè exequar.* Maluissemus hæc verba Græcè ponere, nisi ipsum auctoris textum viri eruditi nobis invidissent, quibus tamen vel pro Interpretatione suâ debitas gratias agimus. Iterum occurrit apud eundem Cantacuzenum lib. II. cap. IV. Ac ne hoc interpretis potius eruditi verbum, quàm Auctoris ipsius esse existimemus, facit, quod in Indicem libri relatum videamus. Prudentius περὶ στεφάνων. Hymn. I.

Carcer illigata duris colla boijs impedit.

Glossæ Græcolatinæ. κλοιὸς. *Boia. Eculeum.* κλοιὸν περιτίθημι. *Inboio.* Ita corrigo: hodiè enim mendosè editur, *In boiâ.* Anastasius Bibliothecarius in Theodoro. *Quem tollentes de ecclesiâ miserunt boiam in collum eius. Similiter & omnes, qui in consilio cum ipso fuerant, imboiatos misit Ravennam per manus Maurini scribonis.* Et posteà. *Illos autem, qui cum ipso directi fuerant, omnes imboiatos iussit arctâ custodiâ in carcerem mitti.* Vbi malè vir magnus, Cardinalis Baronius, legit, *boiatos.*

ΒΟΚΥΛΙΟΝ.

Βοκύλιον. Bucula. Suidas in Etymologico. ειούργια, τὸ ἐκ τῶν βοκυλίων σφαζόμενον.

ΒΟΛΓΑ.

Βόλγα. *Bulga.* Anonymus de arte Persicâ. δηλοῖ δὲ καὶ πήγνια βόλγων, καὶ ζατζικίων, ἀγάπας γυναικῶν καὶ παιδίων ἀῤῥένων.

ΒΟΛΕΡΟΣ.

Βολερός. Propugnaculum. E Gallico. *Boulevert.* Nicetas de Imperio Andronici, lib II. μέχρι μοναστηρίου λεως καὶ βολεροῦ ἔφθασαν. Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. καὶ ἐπεὶ μὴ ἑκουσίως παρεδίδοσαν αὐτοὺς οἱ ἔνδον, πολιορκίᾳ τοῦτο κατέσχε, καὶ τούτους ὁμοίως εἰς τὸν βολερὸν ἀπῴκισε.

ΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Βολίστρα. *Balista.* Constantinus de Administr. Imp. κατασκευάσαντες ἅρματα πολεμικὰ, καὶ ἐν θέντες ἐν αὐτοῖς τὰς λεγομένας βολίστρας, παρεγένοντο κατὰ τὴν βοαστρανῶν πόλιν. Hinc compositum χειροβολίστρα, de quo infra.

ΒΟΛΟΥΝΤΑΡΙΟΣ.

Βολουντάριος. *Voluntarius.* Theophilus Institut. lib. II. Tit. XIX.

ΒΟΡΔΑΚΑΣ.

Βορδακάς. Rana. Corona pretiosa. *Βορδακάς. Rana. βάτραχος.* Apud Alexium Rharturum βοθρακὸς scribitur, Doctr VII. πρῶτον ἔκαμε τὸ ὕδατα αἷμα, δεύτερον ἔβρεξε πολλοὺς βοθρακοὺς. Apud Demetrium Zenum est βορθακάς, in Batrachomyomachiâ.

ὁ βορθακὰς τὸν ἐρωτᾷ, ξένε μου ποῖος ἦσαι;

Hesychius. βόρταχος. βάτραχος.

ΒΟΡΔΟΝΙΟΝ. ΒΟΡΔΟΣ ΒΟΡΔΩΝ. ΒΟΡΔΟΝΙΑΖΙΝ.

Βορδόνιον, βόρδος, & βόρδων. *Burdo.* Mulus. Glossæ Græcobarbaræ, ἀχινό.

ἀγονόμοχθος, ἡμίον⊙, βόρδ⊙, βορδόνιν, μῦλ⊙, μῦλα. Achmes cap. CCXXXV. ἐαν ἴδη τις ὅτι ἐκαβαλλίκευσε βόρδονα εὖ βαίνοντα, εὑρήσει ἐκουσίως ταξείδιον, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀγανάκτησιν. Basilic. Eclog. XLIV. τῷ λεγάτῳ τῶν βορδονίων καὶ αἱ μῦλαι περιέχονται. Victor de Persecut. Vandal. lib. I. *Ex transuerso super burdonem vinctum, quasi quendam ligni truncum, toto itinere portabamus*. Ioannes Moscus Limonarij cap. CXXV. *Constituebat illum dispensator super burdones*. Et mox. *Porrò burdonarij burdonesq́, viso leone timore correpti recesserunt*. Est etiam veli genus. Basilius Naumachicis. ἐν οἷς δὲ ὁ κράβατ⊙ ὑπερείδεται, τροχαντῆρες, καὶ ἄφλαστα, οἱ λεγόμενοι βέρδονες. Atque hinc est verbum βορδονιάζειν. Apud Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib. II, cap. XLVIII. inscriptio est. εἰς τοὺς βορδονιάσαντας.

BOTA.

Βοτά. Festum quoddam in honorem Panis. Synodus in Trullo. Can. XLII. καλάνδας, ἢ βοτὰ, ἢ βρυμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτη τοῦ μαΐου πανήγυρις, τῆς τῶν πιστῶν πολιτείας περιαιρεῖσθαι ὠσαύ. Balsamon in Comment. τὰ βοτὰ, καὶ τὰ βρυμάλια, ἑορταὶ ἑλληνικαὶ ἦσαν. ἡ μὲν πληρωθεῖ χάριν τοῦ ψευδωνύμου θεοῦ τοῦ παντὸς· (lego πᾶν⊙.) τοῦ ἐφορῶντ⊙, ὡς ἐφλυάρουν οἱ ἕλληνες, τὰ τῶν βοτῶν, ἤγουν τῶν προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν ζώων. ἡ δὲ χάριν τοῦ διονύσου, τοῦ σωτῆρ⊙, ὡς ἐκεῖνοι ἐβλασφήμουν, τοῦ οἴνου. βρῶμ⊙ γὰρ ἐπίθετον ἦν τοῦ διονύσου.

BOYBAΛOΠAΠAΣ.

Βουβαλόπαπας. *Bubalopapa* Insulsus papa. Ioannes Tzetzes Chil. IX.
τοῦτο δὲ βουβαλόπαπάς τις σύρειν οὐκ αἰνῆκε.
Et aliquoties iterat.

BOYΔI.

Βοῦδι. Corona pretiosa. βοῦδι. *Bos*. βοῦς.

BOYKAKPATON.

Βουκάκρατον. Bucca panis vino intincta. Dorotheus Doct. XVIII. ὡς διψασύρων αὐτὸν ἐν μιᾷ, λέγει αὐτῷ. βουκακράτου χρήζεις δωσῆτε. καλῶς. ὕπαγε, λάβε βουκάκρατον. ἐκεῖν⊙ ἀκούσας ἀπέρχεται, φέρει φιάλην ἔχουσαν

 οἶνον

οἶνον ϗ ἄρτον. ϗ ἐπιδίδωσιν αὐτῷ ὡς ἵνα λάβῃ εὐλογίαν. ὁ δὲ ἀγνοήσας προσέσχεν αὐτῷ ὡς ξενιζόμενος, ϗ λέγει. τί θέλεις ἀποκρίνει. ἐπειδὴ ἐκέλευσάς μοι λαβεῖν βουκακρατον, δός μοι εὐλογίαν.

ΒΟΥΚΑΝΙΖΕΙΝ.

Βουκανίζειν. *Buccinare*. Etymologici Auctor. Ἴβις, ὄρνεον ὀφιοφάγον. καὶ ἶβιξ, εἶδος ὀρνέου κεραμίου. ἐξ οὗ ἴβυκος, ὄνομα κύριον. καὶ ἰβυκανίσαι ὅπερ κατὰ μεταφορὰν λέγεται βουκανίσαι. Hinc βουκανιστής. Glossæ Græcolatinæ. βουκανιστής, *Buccinator*. Et βουκανιστήριον. Eædem Glossæ. βουκανιστήριον. *Buccina. Buccinum*.

ΒΟΥΚΕΛΛΑΤΟΝ.

Βουκελλάτον *Buccellatum*. Mauritius Strateg. II. ἑτέρας ἁμάξας ὥστε ἢ ἐκ βαστάζουσας πίστεις ἢ βουκελλάτα. Eustathius de Temp. Intervallo. ὀφείλουσιν οἱ στρατιῶται χορηγεῖσθαι ἐν ἐξπεδίτῳ δύο ἡμέρας βουκελλάτου. Photius in Bibliothecâ. περὶ συνθέτων ὀξυπορίων, ϗ καθαρτηρίων διαφόρων, ϗ παστίλλων, ἢ βουκελλάτων καθαρτικῶν. Adi quoque Glossarium Rigaltij.

ΒΟΥΚΚΕΛΛΟΣ. ΒΟΥΚΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Βούκκελλος. *Buccella*. Et βουκκελλάριος. *Buccellarius*. Constantinus Them. Orient. VI. βουκκελλάριος κατὰ ῥωμαίων διάλεκτον ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου καλεῖται. ὥστε εἶναι τοὺς στρατιώτας ἐλαφροὺς καὶ ἀβαρεῖς πρὸς τὸν πόλεμον. βούκελλος γὰρ τὸ κρικελοειδὲς ψωμίον καλεῖται. κελλάριος δὲ ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου. Cuius loci sex postrema verba profectò superflua sunt, & delenda: quippe nata à supinâ & negligenti repetitione oscitãtis librarij. Nam agitur hîc de buccellario, non de cellario, itaq; legendum sit βουκελλάριος. Sed initio dixit, quid sit βουκκελλάριος. Cur igitur fastidiosè repetat? Hoc miror viros doctos non animadvertisse. Prętereà etiam parasiti hoc nomine dicebantur. Isidori Glossæ. *Scurra. parasitus, buccellarius*.

ΒΟΥΚΕΝΤΡΟΒΕΡΓΙΟΝ.

Βουκεντροβέργιον. Boum stimulus. Nam βεργίον, est *Virga*. ut supra exposui.

exposui. Occurrit in Glossis Græcobarbaris. *ἀρφιά. κέντρον βοῶν ἀρότρου. βούκεντρον. βουκέντριν. βουκεντροβέργια. σκεθροβέργια τῶν βοϊδιῶν τοῦ ἀλέτρου.*

ΒΟΥΚΚΗ.

Βοῦκκη, *Bucca*. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀγχουνίζεται. ἐστερίβεται ταῖς μεριαῖς, τρίβεται ταῖς βούκκαις τῆς.* Iterum alibi. *ἀεςλώ. γνάθον. βούκκαις. ὅπου ἔχει μεγάλας βούκκας.*

ΒΟΥΚΚΙΖΕΙΝ. ΒΟΥΚΚΙΣΜΟΣ.

Βουκκίζειν. Ientare. Buccam sumere. Glossæ Latinogræcæ. *Gustare. βουκκίσαι.* Et, *Ientat, βουκκίζει.* Hinc *βουκκίσμη*. Glossæ citatæ. *Gustarium. βουκκίσμη.* Et *βουκκισμός*. Glossæ Græcolatinæ. *βουκκισμός. Ientaculum.*

ΒΟΥΚΚΙΩΝ.

Βουκκίων. *Bucco*. Glossæ Græcolatinæ. *Buccones. παράσιτοι. βουκκίονες.*

ΒΟΥΚΚΙΝΑΤΩΡ.

Βουκκινάτωρ. *Buccinator*. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. *σαλπίζουσι δὲ καὶ οἱ σαλπιςαὶ ὁμοίως, καὶ οἱ βουκινάτορες, διʼ ὀργάνων ἀργυρῶν.* Et alibi. *ἵστανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βουκινάτορες, ἀνακαραςαί.* Cedrenus. *εἰσπηδήσας ὁ προλεχθεὶς υἱὸς τοῦ βουκινάτορος τὸν βασιλέα ἀφαρπάζει.* Leo in Tacticis. *βανδοφόροι, σαλπιγκταὶ, ἤτοι βουκινάτορες.* Mauricius Strateg. lib. I. cap. XXII. *δεῖ τὸν στρατηγὸν περὶ αὐτὸν ἔχειν τέσσαρας τε καὶ βουκινάτορας.*

ΒΟΥΚΙΝΟΝ.

Βούκινον. *Buccina*. Nicetas in Man. Comneno, lib. VI *μακρὸς ὡσεὶ βούκινα.* Anonymus *περὶ καταςάσ. ἀπλ. ὁ δὲ πρώξιμος καὶ ὁ κόμης τῶν βουκίνων σὺν τοῖς μαγκλαβίταις συνέτωσαν.* Leo Constitut VII. *εἰ δὲ σημᾶναι θέλει, ἢ τῇ τούβᾳ, ὅ ἐστι μικρὸν βούκινον, ἢ τῇ φωνῇ, ἢ νεύματι τῆς χειρός.* Mauritius

 Stra-

Strategic. lib. I cap. II. μηδὲ βούκινον ἢ τούβαν λέγειν εἰς ἕκαστον μέρος. Iterum occurrit capp. XVI. XX. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΒΟΥΚΛΑ.

Βοῦκλα. *Bucula*. Fibula. Ex Gallico, *Boucle*. Nicetas in Man. Comneno lib. H. τὸ δ᾽ ἔρυμα περιπορπίζων, χλαμύδα καθημμένος ἀστέριον, περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον μετὰ τρεναιτίου ἤτοι βούκλας ἠσφαλισμένην. Isidorus in Glossis. *Angia, ferrum buculæ scuti*. Iterum *Ancile, scuti bucula*.

ΒΟΥΛΒΑ. ΒΟΥΛΒΙΟΝ.

Βούλβα. *Vulva*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XII. οἷόν ἐστιν ἡ τε βούλβα καλουμένη, καὶ τὸ στέρνιον, καὶ ἀστακοὶ, καὶ ἰστικοί. Item βούλβιον. Apud eundem, libro citato. cap. I. καὶ βούλβιον, καὶ στέρνιον τούτοις ἐπιτήδειον, καὶ οἱ σκληρόσαρκοι ἰχθύες. Iterum ibidem, cap. V. στέρνα, καὶ βούλβιον, καὶ δαμαλῶν πόδας.

ΒΟΥΛΓΙΔΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΝ. ΒΟΥΛΓΙΟΠΩΛΗΣ.

Βουλγίδιον. *Bulgeta*. E Gallico, *Boulgette*. Suidas. κώρυκος, θυλάκιον, τὸ παρ᾽ ἡμῖν βουλγίδιον. Codinus in Origin. Constantinop. καὶ ὑπηρέτας μέχρι τῶν ὀκτὼ, καὶ ἡμιόνους μετὰ βουλγιδίων εἴκοσι. Item βουλγίον dicebant. Italicum, *Bolgia*. Hinc βουλγιοπώλης. Glossæ Græcolatinæ. *Bulgetarius*. βουλγιοπώλης.

ΒΟΥΛΛΑ.

Βοῦλλα, *Bulla*. Sigillum. Achmes cap. CCXX. εἰ δὲ τὸ ὑσίον ἔχει ὥσπερ βούλλας ἐρυθρὰς, εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματος, ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. πρὸς δὲ δεσπότας, πατριάρχας, καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας τῶν ἐντιμοτέρων, διὰ μολιβδίνης βούλλης. Chronicon Constantinop. ἠσφάλισεν αὐτὸ διὰ βούλλης τοῦ βασιλέως. De varijs autem bullarum generibus vide infra κηρόβουλλον. Atque hinc ἀβούλλωτον, quod bullam aut sigillum non habet. Glossæ Græcobarbaræ ἀσήμαντα. ἀσφράγιστα. ἀβούλλωτα. ἀφύλακτα.

ΒΟΥΛΛΑΤΟΣ.

Βουλλάτος. *Bullatus*. Suidas in Etymologico. Ζατλῶ, μόδιος βουλλάτος. Et mox, Ζατὸν, μόδιον ἐστι βουλλάτον.

ΒΟΥΛΛΙΟΝ.

Βουλλίον. *Bulla*. Orbiculus. Circulus, Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ἔχον εἰς τὸ ἄκρον κάτω κεχρυσωμένον βουλλίον, καὶ κατὰ τὴν μέσην στέμμα ὁμοίως κεχρυσωμένον. Ita corrigo. Perperam hodiè editur, βουτίον: & viri docti non rectè referunt ad idioma Gallicum, *Bout*. Etiam hodiè βοῦλα dicunt, ut annotat eruditissimus Crusius Turcogræciæ lib. II Anastasius in Sergio II. *Gabathas interrasiles deauratas, cum bullis duabus*. Et in Leone IV. *Gammadias de chrysoclavo, & gemmis ac bullis aureis. Regnum ex argento intrinsecus, bullis aureis circundatum.*

ΒΟΥΛΛΩΤΗΡΙΟΝ.

Βουλλωτήριον. *Bullatorium*. Forma in quâ bullæ exprimuntur. Incertus Auctor apud Etymologicographum. ὥσπερ εἰς τὸ βουλλωτήριον τυπτόμενος ὁ μόλιβδος τύπον ποιεῖ, καὶ εἰκόνα ἀποτελεῖ. Harmenopulus lib. VI. cap. XIV. μονίτα δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον, ἢ βουλλωτήριον. Constantinus Lichudes in Sent. Synod. ἐγράφη τὰ διωρισμένα τῷ ἐκκλησιαστικῷ ἔθει, καὶ σφραγισθέντα τῷ διὰ μολίβδου βουλλωτηρίῳ ἐπεδόθη. Balsamon de Chartoph. & Protecd. τὸ πατριαρχικὸν βουλλωτήριον τὸ παρὰ τῷ στήθει τοῦ χαρτοφύλακος ἀπηωρημένον, ὡς εἴωθε.

ΒΟΥΛΣΟΣ.

Βουλσός. *Vulsus*. Convulsio. Ruptura inveterata pulmonis. Morbus equorum. Hippiatrica lib. II. cap. VII. ὅτι μὲν ἀρχὴν ἔχει ἡ τοῦ πνεύμονος ῥῆξις, πνευμόρρωξ καλεῖται τὸ πάθος, καί ἐστιν ἰάσιμον. ὅτι δὲ χρονίζον τὸ πάθος ὑπόπυον τὸν πνεύμονα ἐργάζεται, τότε πνευμονία λοιπὸν καλεῖται, καὶ βουλσὸς, ἐστὶ λοιπὸν δυσθεράπευτον. Vide Vegetium in libris De Mulomedicinâ, loco non uno.

ΒΟΥΝΕΥΡΟΝ.

Βύνδρον. Flagellum è nervis bubulis. Achmes cap. XVII. ἐαὼ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐν ταῖς χερσὶ δέρει βυνδροις, ἐξουσίαν λάβῃ ἐκ τ͂ Φαραῶ στρατείας. Hesychius. κιοσνελς, βύνδρον. Photius in Bibliotheca. ἡ δὲ τοῖς βυνδροις τύπτ. Cedrenus. κωνστ. τὸν δὲ τὸν πατρίκιον τὸ ἐλλαδικὸν βυνδροις τύψαντες ἀφειδῶς διὰ μέσης τῆς πόλεως ἐθριάμβευσαν. Lectionale. *Iussit beatum quidem Sergium mitti in custodiam, beatum verò Bachum extendi, & crudis bubuli nervis à quatuor vicissim sibi succedentibus cadi.*

ΒΟΥΝΙΤΑΙΟΝ.

Βυνίταιον. Tumulus. Auctor Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. γνώρισμά τι γινέσθω, ἤ τάφρος μικρὸς, ἤ ἀπὸ χωμάτων βυνίταια, ἤ λιποσυρεῖαι.

ΒΟΥΝΟΠΟΥΛΟ.

Βυνόπυλο. Tumulus. Collis. Corona pretiosa. βυνόπυλο. *Tumulus*, λόφος.

ΒΟΥΡΓΟΝ.

Βύργον. *Burga*. Eustathus de Temp. Interval. ὁ ἐπὶ τριάκοντα ἔτη μείνας ἐν κολλεγίῳ, ἤ βύργῳ, τυτέστιν ἐν οἴῳ δή ποτε σωματείῳ, οὐκ ἐνάγεται περὶ γεωργίας.

ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΖΕΙΝ. ΒΟΥΡΔΟΥΛΙΣΜΟΣ.

Βυρδυλίζειν. Alexius Rharturus Doctr. XIV. τί σημαίνει ἡ λόγχη, αἱ ἄκανθαι, τὰ ῥαπίσματα, αἱ ὕβρεις, ὁ βυρδυλισμὸς, τὰ ἐμπτύσματα, τὸ ὄξος, ἡ χολὴ, καὶ ὅλος ὁ σταυρὸς. Et mox τὸν ῥαπίσαντα, τὸν βυρδυλίσαντα, τὸν ἐμπτύσαντα, τὸν σταυρώσαντα. Est autem βυρδυλίζειν, nihil aliud quàm *Flagellare*, ut satis apparet ex loci circumstantiâ: immò φραγγελλωσιν, & φραγγελλώματα vocat. Clarissimum verò est ex istis. ἀλλὰ ὑπομείναν τὴν τιμωρίαν. ἡ κεφαλὴ τὰς ἀκάνθας, αἱ σιαγόνες τὰ ῥαπίσματα, τὸ πρόσωπον τὰ ἐμ-

ἐμπύσματα, τὰ ὦτα τὰς βλασφημίας, ὁ νῶτος τὸν βουρδουλισμόν. In Glossis Isidori est. *Borda, clava*. id est, μαγκλάβιον, μάστιξ. Atque hinc βουρδουλίζειν. pro μαγκλαβίζειν, μαστίζειν, φραγγελλοῦν.

ΒΟΥΡΙΧΑΛΙΑ.

Βουριχάλια *Burichalia*. Instratæ equorum. Gregorius Nazianzenus in Testamento. ὅσα μέν τι ἐκ τοῦ μακαρίου ἀδελφοῦ μου καισαρίου πραγμάτων ἐν ἐσθῆτι σηρικῇ, ἢ λινῇ, ἢ ἐρέᾳ, ἢ βουριχαλίοις ἀπελέλειπτο, ταῦτα διαφέρειν τοῖς τέκνοις αὐτοῦ βούλομαι. Fasti Siculi. βαστάζοντων τὰ αὐτὰ λείψανα ἐν γλωσσοκόμοις δυσὶν ἀπὸ πάσης τοῦ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως, καὶ μωσέως ἐπισκόπου αἰγαβάδου φοινίκης, καθεζομένων αὐτῶν ἐν βουριχαλίοις.

ΒΟΥΡΙΧΟΣ.

Βούριχος. *Buricus*. Equus. Glossæ Latinogræcæ. *Mannis*, βουρίχοις. Isidorus in Glossis. *Manius, burceus*, Corrigo *Mannus. buricus*. In ijsdem iterum est, *Mannus, caballus, buricus*. Paulinus epist. x. quæ est ad Severum. *Longè dispari cultu, macro illum & viliori asellis burico sedentem*. Hinc ἐμβουρίκλον. sella equestris, ut olim docui in Auctario libri De Gloriâ, cap. xxxii.

ΒΟΥΡΛΟΝ. ΒΟΥΡΛΙΝΟ.

Βοῦρλον, *Iuncus*. pro βροῦλλον. De quo infra. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ βοῦρλα τὰ ἀγγελωτὰ εἶχασι γιακοντάρια.

Hinc βούρλινο, Iunceum. Ibidem.

ἀπάνου τὸν ἀπόλυσε τὸ βούρλινο κοντάρι.

ΒΟΥΤΑ.

Βοῦτα. *Bestia*. Ineptus nimis est Græculus ille, qui originem quærit in suâ linguâ. βοῦτα λατῖνοι τὰ ἐκ πυρὰς καλοῦσι λείψανα. παρὰ τὸ φῶ, τὸ λάμπω, γίνεται φῶτα. τροπῇ τοῦ φ εἰς β καὶ ω εἰς ου, βοῦτα.

ΒΟΥΤ.

BOYTZH. BOYTZION. BOYTTION. BOYTTIΣ.

Βούτζη, βουττίον. *Butta*. Cupa. Corona pretiosa. βουτζη. *Veges*. ἀμφορεὺς. Nicetas in Alexio. lib. III. εἶδε δὲ καὶ βυτζία δ΄ κερα ἔχοντα πέτρας ἐντός. Chronicon Constantinop. ἐποίησαν σκάλας μετὰ βουτζίων καὶ σανίδων. Glossæ Græcolatinæ. βουττίον. *Cupella*. Theomnestus Hippiatric. lib. I. cap. XXXIV. ἔχων δὲ ἐν τῷ βουττίῳ ἔνυρυζον κονδῖτον, καὶ ἐπειδὴ τρώγειν οὐκ ἠδύνατο, οὐδὲ κινῆσαι τὰς σιαγόνας, ἄρτους καθαροὺς ἐμβρέξας εἰς αὐτὸν ἀνακεμμένῳ ἐγχυμάτιζα τρίτον. Etiam βοῦττις dicebant. Glossæ veteres. βοῦττις. *Cupa*. Basilic. Eclog. XLIV. αἱ δὲ βοῦττεις περιέχονται, εἰ μὴ ἀκίνητοι ἦσαν, ὡς ἐξοπλισμὸς γεωργοῦ. Et postcà. λικνοὶ, κόφινοι, δρέπανοι θεριστικοὶ, δρέπανοι χόρτου, κάρταλοι, πρὸς δὲ φυλακὴν πίθοι, βοῦττεις. Anastasius in Leone III. *In venerabili monasterio sancti Sabæ fecit buttonem argenteum cum canistro suo*. Et in Leone IV. *Obtulit in basilicâ beati Petri Apostoli buttonem de argento purißimo, cum gabathis argenteis pendentibus in catenulis septem*.

BOYTINON.

Βουτίνον. *Butina*. Lagena. Gallicum, *Boutteille*. Hesychius ὠμοσφάγῳ, βουτίνῳ, τρυβλίῳ. Mutatur λ in ν. pro corrupto illo ævo, & more: ut in ὀπισθέλη, ὀπισθένη, de quo infra. Ioannes Damascenus de Condimentis. *Reponantur in butinam, sic ut mel citria plurimum excedat*. Lex Ripuaria, Tit. XLII. *Si autem ibidem infra terminationem aliqua indicia suâ arte, vel butinæ, aut mutuli factæ exstiterint, ad sacramentum non admittatur*. Sed non puto istum locum huc pertinere. Examinabimus in Glossario nostro Latinobarbaro.

BPAΔI.

Βράδι. Serò. Tardè. Corona pretiosa. βράδι. *Serò*. ὀψέ.

BPAKOZOYNIN.

Βρακοζούνιν. pro βρακοζώνιον. Cinguli genus. In Canonio Mathematico Adespoto. τὸ βρακοζούνιν αὐλιθῆ μόνον του.

BPA-

ΒΡΑΧΙΑΛΙΟΝ. ΒΡΑΧΙΟΛΙΟΝ. ΒΡΑΧΙΟΝΙΟΝ.

Βραχιάλιον. *Brachialium.* Glossæ Græcolatinæ. βραχιάλιον. *Veriola.* Iterum alibi. κλασίον, βραχιάλιον γυναικὸς. *Veriola.* Isidorus in Glossis. *Dextralia, brachiolia* Achmes in Introduct. in Astrologiam. ἐγκόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκευλλάρικια, ἢ τὰ ὅμοια. Diaconus in Constantino Constanti F. *A brachialio aurea porta usq; ad Cyclobium.* βραχιόλιον apud Heronem in παρεκβολαῖς scribitur. ἐπιμελεῖσθαι δεῖ τοῦ βραχιολίου καὶ εἰς βάθος ἐπὶ πολὺ ἐκτείνειν. Dicebant etiam, βραχιόνιον, quod purius. Exstat apud Cedrenum. ἔλαβον σκουτάριον αὐτοῦ ὁλόχρυσον, καὶ τὸ λωρίον, (scribo λωρίκιον) καὶ τὰ βραχιόνια αὐτοῦ, καὶ τὴν σέλλαν.

ΒΡΑΧΙΟΝΗ.

Βραχιόνη pro βραχίων. Corona pretiosa. βραχιόνη. *Brachium.* βραχίων.

ΒΡΕΒΙΑΤΟΡΕΣ.

Βρεβιάτορες. *Breviatores.* Qui brevia conficiebant, aut describebant. Iustinianus Novell. CV. τὴν γὰρ ἀπογραφὴν διὰ τοῦτο ἐκ τοῦ θρόνου τοῦ σου δίδοσθαι βουλόμεθα. ἵνα μηδ' αὐτοῖς ἐξῇ παραβαίνειν, μηδὲ τοῖς καλουμένοις βρεβιάτορσι νοθεύειν τι τῶν παρ' ἡμῶν διαπραττομένων.

ΒΡΕΒΙΟΝ. ΒΡΕΟΥΙΟΝ.

Βρέβιον. *Breve.* Anna Comnena in Alexiade. καὶ τὰ βίβλια ἐν μέσῳ πλωκαντες προὔθηκε, βρέβια ταῦτα ἡ συνήθεια οἶδε καλεῖν, ἐν οἷς ἀναγράφεται τὰ ἐν ἑκάστῳ τεμένει ὄντα κειμήλια. Iustinianus in Edicto IX. ὧν εἰσαγωγοὶ πράττουσι καταγράφουσιν ἐν τοῖς αὐτογράφοις ἢ αὐλογράφοις βρεβίοις. Basilic. Eclog. VII. τῶν αὐτῶν κρατούντων, καὶ εἰς τὰ ἀργυροπρατικὰ βρεβία, ἢ τὰ παρ' ἑτέρων τινῶν. Iulianus in epistolâ ad Commune Iudæorum. πλεῖστα δὲ τούτων ἔμαθον εὑρὼν τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν φυλαττόμενα. In Constitut. quâdam Alexii Comneni. προσδεχθήσονται καὶ ἀπογραφήσονται ἐν τῷ βρεβίῳ τῆς μονῆς. Scribitur βρεουιον apud Eusebium Hist. Ecclet. lib. X. cap. VI. ἅπασι τοῖς προειρημένοις κατὰ τὸ βρεουιον τὸ πρὸς σε παρὰ ὁσίου ἀποσταλὲν ταῦτα

τὰ γράμματα διαδοθῆναι κέλευσον. In Glossario Græcolatino legitur βρεῖσιον. *Oratrix.* Quo loco intelligi debet enchiridion precum, quod in Orientali ecclesiâ habebant, pariter ut in Occidentali; & *Breviarium* vulgo indigetatur.

ΒΡΕΚΑΡΙΟΣ.

Βρεκάριος, Vide supra, βαρκάρης.

ΒΡΕΜΕΝΟΣ.

Βρεμένος. pro βεβρεγμένος. Corona pretiosa. βρεμένος. *Madidus.* βεβρεγμένος.

ΒΡΙΣΙΟΝ.

Βρίσιον. Evagrius lib. VII. cap. VIII. τέλεως δὲ καὶ τὰ πολλὰ τῆς καλουμένης ὀστρακίνης, καὶ ὁ πρόσθεν ἔφημεν ψηφίον, καὶ σύμπαντα τὰ καλούμενα βρισία. De significatione vocis inquirendum amplius. Puto autem esse fontem, & video vestigium in voce corruptiore, βρύση. Corona pretiosa. βρύση. *Fons.* πηγή. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργύρου χρῆναι λαλοῦσιν. ἤγουν, αἱ βρύσεις τοῦ ἀσημίου λαλοῦσιν. Invenitur *Brisa* apud Columellam lib. XII. cap. XXXIX. Sed non censeo huc pertinere.

ΒΡΟΝΤΟΛΟΓΙΑ.

Βροντολόγια. Libri in quibus de alieni temporis tonitribus, eorumque præsignificationibus superstitiosè tractabatur. Nicephorus Homologeta in Can. τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ παύλου, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, οὐ χρὴ δέχεσθαι. βέβηλα γὰρ πάντα. De his ipsis intelligendus est Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. καί τινα τῶν λόγου προφίμων, ἠλίαν τοὔνομα, τὴν τύχην ὑπὲρ τοὺς πολλοὺς, τοῦ στρατοῦ φύλακα, βίβλον ἀναπτύξαντα περὶ βροντῶν καὶ σεισμῶν διεξιοῦσαν, καὶ τὰ περὶ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, καθ' ὃν ἐβρόντησεν, ἐπιλεγόντα, φάσκοντα εὑρεῖν οὕτωσι. ΠΤΩΣΙΣ ΣΟΦΩΝ.

ΒΡΟΥΛ.

ΒΡΟΥΛΛΑΝΕΜΟΣ.

Βρυλλάνεμ☉. Vehemens ventus. Glossę Græcobarbaræ. αἰγὶς. καταιγὶς. ὀξεῖα πνοή. δυνατὸς ἄνεμ☉. ἀνεμοζάλη. βρυλλάνεμ☉.

ΒΡΟΥΛΟΝ. ΒΡΟΥΛΙΑ. ΒΡΟΥΛΛΙΣΜΑ

Βρῦλον. Iuncus. Oppiani Scholiastes Halieut III. ἀπάρτισι, βρύλλοις. Theocriti Idyll. v. βοτάνη τίς ἐστιν, ἡ αἰθύλλια ὅμοια σχοίνῳ, ἐν τοῖς ποταμοῖς τρεφόμενα. καὶ δὲ ἔλινας τὰ πρὸς τοῖς ποταμοῖς φυόμενα βρῦλλα Corrige eundem Idyll. I. χοῖν☉, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς βρύλλον. Hodiè editur, βρύλλον. Atque hinc βρυλλία. Nassa iunco aut vimine contexta. Oppiani Scholiastes Halieut. III. ista verba, κύρτον μὲν ὑπὸ ἀπάρτοισιν, interpretatur, βρυλλίαν ἐζηλικὼν διὰ ἀπάρτων. Et composita βρυλλόδεμμαν, βρυλλόσφιγμα, βρυλλόμαλλον. Glossæ Græcobarbaræ. δέμμα ἐπὶ σφίγγειν καὶ πλέκουν μετ' αὐτὸ τὰ μαλλία τῶν. ὃ καλοῦμεν βρυλλόδεμμαν, ἢ βρυλλόσφιγμα, ἢ βρυλλόμαλλον. Item. βρύλλισμα. Capillamentum. In ijsdem Glossis. τὸ τρίχωμα, ἤγουν βρύλλισμα.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΑ.

Βρουμάλια. *Brumalia*. Etymologici Auctor. βρυμάλιον, παρὰ τὸ ἐξ ἀλλοτρίων βρωμάτων τρέφεσθαι ἅλις. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Ride ineptiam etymi. Tzetzes ad Hesiodi. ἔργ. ἐν τῷ τῶν Ληνῶν αἰτίῳ διονύσῳ ἑορτὴν τὴν λεγομένην ἀμβροσίαν ἐτέλουν, ἡ παρὰ ῥωμαίοις βρουμάλια καλεῖται. βροῦμ☉ γὰρ αὐτοῖς ὁ διόνυσ☉. Vide Suidam quoque. Exegit illud festum, & vetuit celebrari Synodus in Trullo habita. Eius Can. LXII καλάνδας, καὶ βοτὰ, καὶ βρουμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου πανήγυρις, τῆς τῶν πιστῶν πολιτείας περιαιρεῖσθωσαν. Vide Balsamonis Commentarium ad istum locum in βοτά.

ΒΡΟΥΜΑΛΙΤΙΚΟΝ.

Βρουμαλιτικόν. *Brumale*. Auctor Geoponic. lib XII. μεταφυτεύεται δὲ γογγύλιν τὸ κεφαλωτὸν, καὶ τὸ γογγύλιν τὸ χρηματίζον, εἰς πογγυλεῶνα ἄγριον, καὶ τὸ ἔντυβον τὸ βρουμαλιτικόν.

ΒΡΥΛΛΟΝ.

Βρύλλον. Iuncus. Scholiastes Theocriti Idyll. 1. σχοῖνος, τὸ παρὰ τοῖς κωμικοῖς βρύλλον. Sed legendum censeo, βρῦλλον, ut supra monui.

ΒΡΥΣΗ.

Βρύση. Vide βρυσίον.

ΒΥΖΑΝΟΝ.

Βύζανον. Nicetas De rebus gestis post excidium Urbis. μετὰ φασκίας βύζανον κρατεῖν. Est autem sacculus. Invenio in Glossis Arabicolatinis *Bazana, sacculus*, Sed tu corrige. *Buzana*. Apud Wilhelmum Tyrium *Buza* est, lib. XII cap. XXV. *Si furnum, molendinum, balneum, stateram, modios, & buzas, ad vinum, oleum, vel mel mensurandum facere voluerit.* Item paullò post. *Modiorum, statera, atq; buza mensuris hoc modo uti liceat.*

ΒΥΖΑΣΤΡΙΑ.

Βυζάστρια. Nutrix. Moschopulus. τιτθὴ, ἡ βυζάστρια. Glossæ Græcobarbaræ, ἡ δημήτηρ, ἡ ἀναθρέπτειρα, ἡ βυζάστρια τῆς ἀρτίμιδος. Et occurrit ibi pluries. Corona pretiosa. βυζάστρια. *Nutrix.* τιθήνη.

ΒΥΖΙΟΝ.

Βυζίον. Mamma. Uber. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκάλαξ. ὁμόστηθος, ὁποῦ ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με ἄλλον, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Corona pretiosa. βυζία. *Mamilla.* μαστοί.

ΒΥΖΟΜΑΧΑΙΡΟΝ.

Βυζομάχαιρον. Nicetas in Andronico lib. II. αὐθάδης ἐστὶ τοῦ στρατεύματος βυζομάχαιρον κρατῶν γυμνὸν μέχρι τῶν ἐγκάτων αὐτοῦ ἔβαλλε. Est ensis genus, ut apparet manifestè.

ΓΑΒΑΘΟΝ.

Γάβαθον. *Gabatha.* Paropsis. Hesychius. γάβαθον, τρυβλίον. Anastasius in Gregorio III. *In quo faciens pergulam, contulit dona diversarum specierum, id est gabathas aureas duas, alias saxicas numero quinque.* Et frequens est in illo Scriptore. Guilhelmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Gabathas argenteas cum lampadibus obtulit, & continuatim vigiliis ardere praecepit.* Isidorus in Glossis. *Paropsis, granata, vel catinus.* Corrigo. *gauata,* sive *gabata, catinus.* Glossae Basilicorum. καύκας. γάβατα. Martialis lib. VIII. epigram. XLVII.

> *Cum mensas habeat ferè trecentas,*
> *Pro mensis habet Annius ministros:*
> *Transcurrunt gabatae, volantque lances.*

ΓΑΒΟΣ.

γάβος. *Cavus.* Fossa. Scrobs. Codinus in Orig. Constantinop. ἔκλεισε δὲ καὶ τὰς μυδρῶνας, καὶ τοὺς ἀγωγοὺς ἔφερεν ἀπὸ Βουλγαρίας. ἐποίησε δὲ καὶ γάβους ἐγχωρηγοὺς ἐπὶ πᾶσαν τὴν πόλιν, βαθεῖς τῷ ὕψει ὄντι τῶν ἐμβόλων. Saxo Grammaticus Hist. Dan. lib. II.

> *Hinc montem securus adi, pressoque ligone*
> *Perfossos scrutare cavos.*

Phaedrus Fab. LXIV.

> *Cum victi mures mustelarum exercitu*
> *Fugerent, & arctos circum trepidarent cavos.*

ΓΑΙΟΣ.

Γαῖος. Merces. Stipendium. Gallicum est, *Gage.* Etymologici Auctor Italiotis & Tarentinis adscribit. ἰταλιῶται καὶ ταραντῖνοι γαῖον τὸν μισθὸν λέγουσι. Scilicet irruptione Gallorum transfusa dictio in Italiam. Occurrit in Legibus Longobard. Rotharis, sed aliâ notione. Tit. CIV. *Si quis accipitres de silvâ alterius tulerit, excepto de gajo Regis, habeat sibi.* Habes illic bis terve.

ΓΑΙΤΑΝΙΟΝ.

Γαϊτάνιον, Vide ϛαϊτάνιον.

ΓΑΛΑΙΑ.

Γαλαία, sive γαλέα, Triremis. Ex Italico, *Galéa.* Cedrenus. κατὰ Ῥωμαίων ἐστέλλετο μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι κομπαρίων, ἃς δὴ γαλέας κατονομάζειν εἰώθασιν. Etymologicus in κελητίζει. ἐστὶ δὲ εἶδος πλοίου λῃστρικοῦ, ὅ ἐστι γαλέα. Phranzes lib. I. cap. XXXVI. *Navibus piraticis, quas nunc galeas nominare consueverunt, sive triremibus prope triginta instructi,* &c. Chronica Augustensis in epist. Friderici primi. *Convenire fecimus apud Pisas Victoriosum stolium galearum.* Et ibi aliquoties. Gotfridus Viterbiensis Chronici Parte VIII.

Dum petit Italiam celeri vectante galéâ,
Victor apud Latium legitur captasse trophea.

Gotfridus Monachus in Annal. *Versus castra militiæ Christianæ galeidæ sursum ductæ sunt.*

ΓΑΛΑΙΝΟΝ.

Γαλαῖνον. Vide καλλαῖνον.

ΓΑΛΑΙΟΝ.

Γάλαιον. Odoramenti genus. Achmes cap. XXVI. ἐὰν τις ἴδῃ κατ' ὄναρ ὅτι ἠλείψατο μόσχῳ, ἢ γαλαίῳ, πρὸς τὸ εὐωδεῖν. εἰ μὲν ἐστι βασιλεὺς, ἀγαθὸν μνήμημα τοῖς λαοῖς εὐωδήσει, καὶ ποιήσουσιν αὐτὸν καθὼς καὶ τὴν εὐωδίαν. Est vero nihil aliud quàm Zibethum, quod certarum felium excrementum.

ΓΑΛΕΑ.

Γαλέα. Italicum *Galêa.* Triremis. Basilius Naumachicis. καὶ μέσαι τριήρεις, καὶ μονήρεις ἴσως ταχιναὶ, λεπταὶ γαλέαι, αἷς ἐν τῷ βίγλαις χρηστέον. Vide γαλαία.

ΓΑΛΑ-

ΓΑΛΗΝΟΤΗΣ.

Γαληνότης. Serenitas. Tranquillitas. Inter titulos Imperatorios. In Constitut. quâdam apud Harmenopulum, lib. v. cap. IX. μία γάρ ἐστι τῆς ἡμετέρας γαληνότητος φροντὶς. Et in literis encyclijs Leonis apud Eusebium Hist. Eccles. lib. II. cap. IX. τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιδεδώκασι γαληνότητι. Agapetus παραινετικῶν ad Iustinianum cap. L. πλέον ἀγάπα βασιλεῦ γαληνότατε τοὺς λαμβάνειν παρά σου χάριν ἱκετεύοντας, ἤπερ τοὺς σπουδάζοντας δωρεάς σοι προσφέρειν. Iterum cap. LII. τῷ λιμένι τῆς σῆς γαληνότητος πάντες προσορμῶσιν οἱ ἐλέους δεόμενοι. Sic *Tranquillitas* in Rescripto Arcadij & Honorij. *Etiamsi nostra fuerint tranquillitati preces oblata*. Item, *Serenitas*. In Rescripto Constantini. *Iudicium nostra Serenitatis*. Mendum autem est in Rescripto Valentiniani & Valentis ad Volusianum præfectum Vrbis, quod exstat Cod. Theodos. lib. II. Tit. IX. *Amotâ pœnâ quam pacto contra jus facto serenitas tua inesse præviderit*. Corrigo, *sinceritas tua*. Nam iste proprius Titulus eius præfecti. Ecce in alio Rescripto eorundem Augg. ad eundem Volusianum. *Sinceritas igitur tua vbiq;*, &c. Vide lib. VI. Tit. IV. l. 18.

ΓΑΛΙΛΑΙΑ.

Γαλιλαία. Ita appellabatur tempus illud omne à Resurrectione, siue Paschâ, vsque ad Ascensionem, quod in Galilæâ Salvator noster exegit. Locus est Cedreni, pag. 508. è quo accipimus. τῇ δὲ πέμπτῃ ἑβδομάδι τῶν ἁγίων νηστειῶν δέδοται παρὰ κωνσταντίνου τοῦ βασιλέως ἀρραβὼν γαμικοῦ συναλλάγματος ἑλένῃ τῇ θυγατρὶ ῥωμανοῦ. καὶ τῇ τρίτῃ τῆς γαλιλαίας στεφανοῦται μετ᾽ αὐτῆς παρὰ νικολάου τοῦ πατριάρχου ὁ βασιλεὺς. Vide. quam τὴν τρίτην τῆς γαλιλαίας hic appellar, eam Zonaras, τὴν τρίτην τοῦ πάσχα. Sed solemnia ille nuptiarum tunc peracta scribit, nullâ coronationis mentione. Verba hæc sunt: ὁ δὲ ῥωμανὸς τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα ἑλένην μνηστεύεται τῷ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ, καὶ τῇ τρίτῃ τοῦ πάσχα τετέλεστο τὰ γαμήλια, τοῦ πατριάρχου νικολάου τὴν ἱερολογίαν ποιήσαντος. At nimirum nuptijs annexam fuisse coronationem est intelligendum.

ΓΑΛΙΝΑΡΙΟΣ.

Γαλινάριος. *Gallinarius.* Glossæ veteres.

ΓΑΛΙΟΝΙΟΝ.

Γαλιόνιον. Navis genus. Italicum *Galione.* In Synodo Florentinâ. ἦλθον δὲ μετ' αὐτοῦ καὶ ἕτερα μεσοκάτεργα, ἃ ὀνομάζουσι γαλιόνια. Et posteà. εἶχον δὲ καὶ ἐν γαλιόνιον ἐξαίρετον, καὶ πάνυ θαυμαστόν.

ΓΑΛΛΙΑΤΖΑ.

Γαλλιάτζα. Italicum, *Galeassa.* Synodus Florentina. ἵνα γένηται τὸ προσκύνημα τῆς ἱερουσαλὴμ ἐν κωνσταντινουπόλει, καὶ αἱ γαλλιάτζαι αἱ ἀπερχόμεναι εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοποιοῦ τάφου ἵνα ἔρχωνται εἰς κωνσταντινούπολιν.

ΓΑΛΛΙΞ.

Γάλλιξ. *Gallica.* ut δέλφιξ. *Delfica.* κόλληξ. *Collega.* κάλιξ. *Caliga.* De quibus singulis infra suo loco sumus dicturi. Suidas. ἄλλικα, χλαμύδα κατὰ θετταλούς. οἱ ἰδιῶται γάλλικα ταύτην φασί.

ΓΑΜΜΑ. ΓΑΜΜΑΔΙΟΝ.

Γάμμα. Trigonum ad formam literæ Γ. Hesychius. τρίβων, στολὴ ἔχουσα σημεῖα ὡς γάμμα. Siculus Flaccus de Condit. Agr. *Aliquando etiam petras occurrentes in finibus notatas invenimus, quasdam, si perseveret rigor, notas habentes, in versuris verò gammas, sed spectantes suos rigores.* Et posteà. *In versuris verò quæ notatæ sunt, aut decusses inveniuntur, aut gammæ.* Frontinus de Limit. Agr. lib. II. *Termini autem si transversi positi fuerint, gammam faciunt.* Item γαμμάδιον, sive γαμμάτιον, pro eodem. Suidas. τριβωνοφόρος, ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γαμμάτια. Ita corrigo: nam perperàm hodiè editur. γραμμάτια. Anastasius in Leone III. *Columnas argenteas octo, & gammadia duo, & arcus duos, cum crucibus argenteis quinq;.* Et posteà. *Tabulas chrysoclabas quatuor cum gemmis ornatas,*

ornatas, atq; gammadias in ipsâ veste chrysoclabas quatuor. Et occurrit sæpissimè apud illum Scriptorem.

ΓΑΜΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Γαμματίζειν. Literæ Γ. figuram referre. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τὸ δὲ δικανίκιον αὐτοῦ ἀργυροῦν, χρυσοχοϊκὸν, γαμματίζον ἄνωθεν.

ΓΑΜΠΙΟΥΝΙΑ.

Γαμπιούνια. Pluteoli. Italicum *Gabbioni*. Phortius περὶ σρατ. πραγματ. lib. 1.

> πύργοι καὶ γαμπιούνια
> τροχαλὰ ὥσπερ βουτζία.

Et mox.

> ὥσπερ τὰ γαμπιούνια,
> ἢ σρώματα, ἢ κλαρία.

ΓΑΡΖΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Γαρζονοστάσιον. Locus Constantinopoli in mediâ aulâ magni templi vbi pueri stabant. Cedrenus. τὸ μεσίαυλον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, τὸ λεγόμενον γαρζονοστάσιον. Est ex Italico idiotismo.

ΓΑΡΖΟΥΝΙΟΝ.

Γαρζούνιον. Puer. Ex Italico. *Garzone* Scholiastes Cedreni. γαρζούνιον παρὰ λατίνοις τὸ παιδίον. Annales de Carolo Boëmo Imperatore. *Omnia autem inferiorum mensarum paramenta, etiam pro garcionibus, ac argento fuerunt*.

ΓΑΣΤΡΑΔΕΣ.

Γαστράδες. Vox ignota apud Myrepsum, de Vnguentis, cap. xci.

ΓΑΤΟΣ.

Γάτ☉ς. pro κάτ☉ς. Italicum *Catto*. Corona pretiosa. *γάτ☉ς. Feles. γαλῆ*. Florentinus Monachus de Expugnat. Accon.

Nostri turres ligneas facere capere,
Gattos, & arietes fieri iussere.

ΓΕΛΤΟΝ.

Γέλτον. *Geldus*. Pecunia. Glossæ Latinograecæ. *Lucar.* θεατρικὸν γέλτον, μισθὸς ἀπὸ φίσκου. Ita scribo, pro γαλίαν, quod hodiè corruptè editur. Viri docti restituunt, θεατρικὸν ἀργύριον. Sed nimis longè abeunt à vestigijs priscæ lectionis. Detortum est ex Alemanico, **Gelt**: quomodo à **Rock** ῥοῦχον, & talia. Lex Alemanorum. Tit. LI. *Si quis liberum de terrâ effoderit, quicquid ibi tulerit novem geldos restituat.* Et occurrit iterum Titulis LXX. LXXI. LXXIII. Sunt vestigia quoque huius vocis in *Novigeldus*, & *Werigeldus*: de quibus agimus in Glossario Latinobarbaro.

ΓΕΜΑΤΟ.

Γεμάτο. Plenum. Corona pretiosa. *γεμάτο. Plenum. πλήρης.*

ΓΕΜΙΑ.

Γέμια. Anonymus de arte Persicâ. *δηλοῖ κέρδ☉ς ἐν λαϊκοῖς πράγμασιν, ὡς ἐν γεμίοις, χαρτίοις, καὶ πανίοις.* Vox ignota est, & inquirenda amplius significatio.

ΓΕΝΑΜΑ.

Γέναμα. Corona pretiosa. *γέναμα. Opus. ποίησις.*

ΓΕΝΕΡΑΛΛΙΟΝ.

Γενεράλλιον. *Generale*. Glossæ Basilicorum. *γενεράλλιον, γενικὸν πρᾶγμα.*

ΓΕΝΙ.

ΓΕΝΙΚΟΝ.

Γενικὸν. Ærarium generale. Sciendum autem æraria Constantinopoli fuisse quatuor: Imperatorium, Militare, Publicum, Privatum. Gregoras percenset lib. VI. ἐπεὶ δὲ ἔδει χρήματα, καὶ ἵππους, καὶ ὅπλα τούτοις διδόναι, τὰ μὲν ἐκ τοῦ βασιλικοῦ πρυτανείου ἐδίδοντο, τὰ δὲ ἐκ τῶν στρατιωτικῶν, τὰ δὲ ἐκ τῶν κοινῶν, καὶ ἰδιωτικῶν. Imperatorii mentio apud Suidam in Iustiniano Rhinotmeto. ὧν ἦν Στέφανος ὁ εὐνοῦχος Πέρσης, ταμίας τῶν βασιλικῶν χρημάτων. Atq; id quidem rursum duplex. vnum in quo tributa vectigaliáque: alterum, in quo reditus patrimoniales. Agathias lib. III. παρῆν δὲ αὐτόσε οὐχ ὥστε στρατηγὸς, ἢ ταξίαρχος, ἢ ἄλλο τι εἶναι τῶν παρατάξεων μέρος, ταμίας δὲ μόνον τῶν βασιλέως χρημάτων, οὐ μὴν τῶν ἐκ τῆς δασμοφορίας ἐρανιζομένων, (ἄλλῳ γὰρ ἐπετέτραπτο ταῦτα) ἀλλὰ τῶν ὅσα ἐκ τῶν βασιλείων θησαυρῶν ἐπεπόμφει, ἐφ' ᾧ τοὺς ἀριστεύοντας ἐν ταῖς μάχαις τὰ προσήκοντα κομίζεσθαι γέρα. Militare destinatum erat solvendis stipendiis. Publicum totius imperij reditus excipiebat. Privatum propriè vrbis Constantinop. Primum βεστιάριον, alterum στρατιωτικὸν, tertium γενικὸν, quartum ἰδικὸν dicebatur. τὸ βεστιάριον ut duplex, ita duos quoque præfectos habebat, priorem τὸν πρωτοβεστιάριον, alterum τὸν κόμητα τῶν θησαυρῶν, sive τῶν λαργιτιώνων. Iam τῷ στρατιωτικῷ præerat ὁ λογοθέτης. cuius munus vnà cum ærario illo postea exolevit. Discimus ex Codino. ὁ λογοθέτης τοῦ στρατιωτικοῦ οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Sed militare duplex etiam erat, non aliter quam Imperatorium: è priori militibus veteranis stipendia soluebantur, ex altero tironibus. Prius propriè στρατιωτικὸν dicebatur, & eius passim fit mentio: posterius τιρωνικὸν, idque obseruamus ex Synesio ad Anastasium epist. LXXIX. ἐν ἐπὶ τῶν δεσμωτῶν ὄντα ταῖς ἀπαιτήσεσιν ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ λεγομένου τιρωνικοῦ. Tertium esse diximus τὸ γενικόν, ciusque meminit Cedrenus, καὶ εἰς τὸ λεγόμενον γενικὸν κατιὼν τοὺς εἰσπραττομένους ἐσόδους παρὰ τοῦ δημοσίου, μήπου τις ἀδίκως εἰσπράττοιτο. Codinus de Orig. Constantinop. ἀνήγειρε δὲ καὶ τὴν μαγναύραν, καὶ τὴν τοῦ κυρίου ἐκκλησίαν, καὶ τὸ γενικὸν, καὶ τὸ ἰδικὸν, καὶ τὸ βεστιάριον. Vbi graviter errat eius interpres. Exstruxit id Constantinus Magnus ut videmus ex citatis verbis Codini; duravitque ad tempora vsque Isaacii Angeli, qui demolitus est Nicetas auctor in eius vitâ, lib. III. καὶ τὴν ἐκ πλίνθου πάσης ὀπτῆς λαμπροτάτην τοῦ

γενικοῦ οἰκοδομὴν κατηδάφισε. Huius præfectus λογιστὴς, sive λογοθέτης τοῦ γενικοῦ aut etiam γενικὸς appellabatur. Suidas. ἀναστάσιος βασιλεὺς ῥωμαίων αἰσθόμενος στόλον σαρακηνῶν ἔρχεσθαι κατὰ τῆς πόλεως ἰωάννην ἐφίστησιν ἡγεμόνα τοῦ πολέμου διάκονον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ λογιστὴν τῶν φόρων, ὃν γενικὸν καλοῦσιν. Et passim occurrit apud posteriores illos Historicos. Posteà verò itidem desijt. Miror tamen ignorantiam Codini, quam ipse profitetur his verbis. ἡ τοῦ γενικοῦ λογοθέτου ὑπηρεσία οὐ γινώσκεται. Certè etsi munus eius jam tum defierit, tamen, quin hoc ipsum fuerit, dubitari minimè potest. Restat, quod ordine quartum est, τὸ ἰδικόν: cujus passim fit mentio apud Scriptores rei Constantinopolitanæ, Obiter per occasionem corrigendus Cedrenus pag. 467. εὑρέθη δὲ καὶ ἐν τῷ ἰδικῷ χρυσίον οὐκ ὀλίγον. Hodiè corruptissimè editur, ἐν εἰδίξῳ. De eius præfecti appellatione nihil dum legi. Puto fuisse ἰδικὸν, ut ὁ τοῦ γενικοῦ γενικός. Caue autem confundas cum eo, qui ὁ τῶν οἰκειακῶν dicebatur: nam hic tantum pecunias quotidianas sustentandæ Imperatoris familiæ expendebat. Sed & hoc munus intercidisse quoque posteà docet Codinus.

ΓΕΝΤΗΛΙΟΣ.

Γεντήλιος. *Gentilis*. Menologium. ὁ μὲν σέργιος πριμμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν γεντηλίων. ὁ δὲ βάκχος σεκουνδικήριος.

ΓΕΡΑΚΗ. ΓΕΡΑΚΙΟΝ. ΓΕΡΑΞ.

Γεράκη, & γεράκιον. Accipiter. Detortum ex ἱεράκιον. Corona pretiola γεράκη. *Accipiter*. ἱέραξ. Glossæ Græcobarbaræ. αὔζαρος. εἶδος ἱέρακος. θεωρία τοῦ γερακίου. Item γέραξ, pro ἱέραξ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

τὸν γάτον καὶ τὸν γέρακα πείοσα τοὺς τρομάσσω.

ΓΕΡΑΝΙΟΝ.

Γεράνιον. Tolleno. Nos similiter dicimus. **Een Craen.** Suidas. κηλώνειον, τὸ γεράνιον. Etymologici Auctor. κηλώνειον, τὸ ἀνασπῶν καὶ κατασπῶν ξύλον. ὁ ἀντλητήρ. τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον γεράνιον. Moschopulus. κηλώνειον,

λώνειον, τὸ κοινῶς γερᾴνιον. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ τὰ παλάτια τὰ ἐπάνω μέχρι τοῦ γερανίου.

ΓΕΡΔΗΣ. ΓΕΡΔΙΟΣ. ΓΕΡΔΟΠΟΙΟΝ.

Γέρδης, & γέρδιος, ut σπλενδιάρης, σπλεντιάριος, & talia. *Gerdius*. Textor. Hesychius. γέρδιος, ὑφάντης. Suidas. γέρδιος, ὑφάντης. καὶ παρ' ἡμῖν ἡ γερδία. Item. γνώρας, ὁ ἀλλότριος, καὶ γέρδης ὁ ὑφάντης. Etymologici Auctor. γέρδιος, ἡ ὑφάντρια. Glossæ Latinogræcæ. *Textor*. γέρδιος. Et Græcolatinæ. γερδία *Textrix*. Item. γέρδιος, ὑφάντης. *Textor*. Inde γερδοποιόν. In ijsdem Glossis. γερδοποιὸν, *Textrinum*. Sed obserua, quod γέρδιον omnes interpretentur textorem. Tamen distinguit Lucilius lib. XXX.

— curate domi sint
Gerdius, ancillæ, pueri, Zonarius, textor.

ΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Γερετεύειν. *Gerere*. Glossæ Basilicorum. γερετεύειν. διοικεῖν.

ΓΕΡΡΟΧΕΛΩΝΗ.

Γερροχελώνη. Machinæ bellicæ genus. Biton in Mechanicis. οὔτ' αὖ γερροχελώνη μηχανήματα, οὔτ' ἂν στοὰ, οὔτε χελώνη ῥᾳδίως προσαχθείη. Sed vocem, μηχανήματα, glossema esse censeo, & à margine irrepsisse in textum. Occurrit illic pluries.

ΓΕΥΜΑ. ΓΕΥΕΣΤΑΙ.

Γεῦμα. Prandium. Glossæ Græcobarbaræ. τοῦ γεύματος, ἢ τοῦ δείπνου. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. στοχαστικός γε μὴν λέγω, ὡς ἐπείπερ οἱ τοῦ πλήθους ἄνθρωποι πρωΐας μὲν νήφουσι, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα θύουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, καὶ προπετέστεροι γίνονται. Sed corrigo. μετὰ δὲ τὸ γεῦμα μεθύουσιν. Satis manifesto argumento firmatur emendatio nostra: & euincunt quoque sequentia statim verba. εἰκότως πρωΐας μὲν σαλπίζουσι δι' ὃν εἴπομεν τρόπον, μετὰ δὲ τὸ γεῦμα οὐδαμῶς, ἵνα μή τις μεθύων ἀτάκτως καὶ προπετῶς προσέ-

προσεστάλθη τῷ βασιλεῖ. Paulus Monachus Collectan. lib. I. εἶπεν ὁ γέρων. καὶ ἵνα τί σοι τὰ ληκύθια ταῦτα; λέγει ἐκεῖνος. γεύματα ὑποφέρω τοῖς ἀδελφοῖς. Menologium. καὶ γίνεται δοξολογία μεγάλη. τὸ προπάτερον, καὶ ἀπολυόμενοι. ἄγομεν ἀργίαν μέχρι τοῦ γεύματος. Sic γευέσθαι, pro *Prandere*. Apud eundem Paulum libro citato. καὶ ἐν τούτοις ἡμεῖς δεύτερον ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν, ἐκεῖνος δὲ μηδ᾽ ὅλως γευσάμενος πεζεύων ἀπεστήθισε ψαλμοὺς τὸν μέγαν καὶ ἄλλους δεκαπέντε.

ΓΗΠΟΝΟΜΟΝ.

Γηπονόμον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap XX. χειμῶνος δὲ ὄντος περὶ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν διδόναι αὐτῷ σίλιον τὸ λεγόμενον γηπονόμον. Inquirenda est significatio.

ΓΗΣΤΕΡΝΑ.

Γιστέρνα. *Cisterna*. Vide κινστέρνα.

ΓΙΑΛΗ.

Γιαλή. pro ὑελὸς. Vitrum. Corona pretiosa. γιαλή. *Vitrum*. ὑελὸς.

ΓΙΑΛΟΣ.

Γιαλὸς. pro αἰγιαλὸς. Littus. Græcobarbaræ Glossæ. δέρατα θαλάσσια. κοντάρια τοῦ γιαλοῦ. Iterum alibi. ἀκτή. ὁ αἰγιαλὸς. ὁ παρὰ θαλάσσιος τόπος. ὁ γιαλὸς. Scholiastes Oppiani Halieut. III. τῶν ἰχθύων τῶν παρὰ γιαλῶν.

ΓΙΑΜΜΑΝ. ΓΙΑΝΙΣΚΕΙΝ.

Γιάμμαν. pro ἴαμα. Medela. Glossæ Græcobarbaræ. θεραπεία, ἡ ἰατρεία, ἴαμα, γιάμμαν. Corrige Apomasarem in Mysterijs. δύναμιν τῶν ἐνδόξων καὶ μεγιστάνων, χαρὰν, καὶ γιαμάτα. Et mox. καλοσύνην ἀνθρώπων, χαρὰν, καὶ γιαμάτα. Et occurrit ibi pluries, sed mendosè semper scribitur ναμάτα. Et γιανίσκειν. Curare. Mederi. Eædem Glossæ. ἰατρεύει, ἤγουν γιανίσκει. Iterum. ἰατρεύουσιν, γιανίσκουσιν.

ΓΙΑΟΣ.

ΓΙΑΟΣ. ΓΛΙΘΟΣ.

Γιάος γλίθος. Hyacinthus. Achmes Introduct. in Astrologiam. δηλοῖ πολλὴν χρῆσιν ῥόδων, καὶ τῆς κημίας, καὶ τοῦ γιάου γλίθου, ἤγουν τοῦ ὑακίνθου, λίθων τε, καὶ μαρμάρων, καὶ τῶν ὁμοίων. Cenico legendum. καὶ μαργάρων. Obserua autem. γλίθος dixerunt pro λίθος: at quid γιάος sit non diuino. An γιάος γλίθος est veterum χρυσόλιθος? Existimo.

ΓΙΑΡΗΚΙΟΝ.

Γιαρήκιον. Teli genus. Anonymus de bello sacro.
ἄρματα ἤχασιν καλὰ, γιαρήκια ἐφορῦσαν.

ΓΙΑΤΙ.

Γιατί. Quare. Corona pretiosa. γιατί. *Quare.* διὰ τί.

ΓΙΑΤΡΕΥΕΙΝ. ΓΙΑΤΡΙΑ. ΓΙΑΤΡΟΣ.

Γιατρεύειν pro ἰατρεύειν. Corona pretiosa. γιατρεύω. *Mederi.* ἰατρεύω. Sic, γιατρεία. *Medela.* Et, γιατρός. *Medicus.*

ΓΙΔΑ. ΓΙΔΙΟΝ. ΓΙΔΟΒΟΣΚΟΣ.

Γιδα. & γίδιον. Truncatè, pro αἰγίδιον. Capra. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγῶν. αἰγιδίων. γιδιῶν. σφακτῶν. Corona pretiosa. γίδα. *Capella.* αἴξ. Hinc γιδοβοσκός. Glossæ citatæ. αἰπόλος. αἰγονόμος. γιδοβοσκός. ποιμὴν τῶν αἰγῶν. ὁποῦ ποιμαίνει τὰς αἶγας, ἤγουν βόσκη τὰ γίδια. Item. γιδοβοσκὸν. Ibidem. αἰπόλιον. αἰγονόμιον. γιδοβοσκὸν.

ΓΙΛΛΟΣ.

Γίλλος. Littus. pro αἰγιαλὸς. Glossę Græcobarbaræ. ἄμαθος. ἡ μεγίλλος ἄμμος. ὁ ἄμμος ὁποῦ ἔνι εἰς τὸ μέσον τοῦ γίλλου, ἤως τοῦ αἰγιαλοῦ.

ΓΙΟΜΑ.

ΓΙΟΜΑ.

Γίομα. pro γεῦμα. Prandium. Corona pretiosa. *γίομα Prandium.* ἄριστον.

ΓΙΟΜΑΤΟΣ.

Γιομάτος, Plenus. Alexius Rharturus Doctr. 1. ἑαυτὸν ὑπόδικον καλεῖ, καὶ γιομάτον ἁμαρτημάτων. Depravatum ἀπὸ τοῦ γέμειν.

ΓΙΟΦΥΡΗ.

Γιοφύρη. pro γεφύρα. Corona pretiosa. γιοφύρη. *Pons.* γεφύρα. Anonymus de bello sacro.

γιοφύρια ἐπήκασιν ἄνω εἰς τὰ καράβια.

ΓΙΡΕΒΕΙΝ.

Γιρέβειν. pro γυρεύειν. Corona pretiosa. γιρέβειν. *Investigare.* μαστεύειν.

ΓΛΑΝΔΟΥΛΑ.

Γλαύδυλα, sive γλαύδυλον. *Glandula.* Eumelus Hippiatric. lib. 1. cap. XVI. ἐὰν συμβῇ ζώῳ ἔχειν παρωτίδας, ἢ χοιράδας. ἅσπερ τινες ἰδιώτερον γλανδύλας προσαγορεύουσιν. Iterum postcà. καὶ αὐτὰ τὰ λεγόμενα γλαύδουλα ἐκβάλλειν πάντα σιδήρῳ.

ΓΛΕΦΑΡΟΝ.

Γλέφαρον, Frons. Extat in Turcogræcia Crusij.

ΓΛΗΓΟΡΑ. ΓΛΗΓΟΡΟΣ.

Γλήγορα. Citò. γλήγορος. Citus. Celer. Glossæ Græcobarbaræ εὐμετάβολος. ὁποῦ μεταβάλλεται ἕτοιμα. ὁποῦ γυρίζει γλήγορα γνώμην. occurrit illic sæpissimè. Corona pretiosa. γλήγορα. *Citò.* ταχέως. Alexius Rhar-

Rhartmus Doctr. VI. ἐπεὶ ςοχασθῆς ἄνω εἰς τὸν ὀρανὸν τὴν κίνησιν τοῦ ἡλίου ὅπου καὶ εἰς εἴκοσι τέσσαρας ὥρας, ἐ θέλει φανῆ γλήγορα πολλά.

ΓΛΙΘΟΣ.

Γλῖθος. pro λῖθος. Lapis. Vide γιάθος.

ΓΛΥΚΑΔΑ.

γλυκάδα. Dulcedo. Oblectatio. Glossæ Græcobarbaræ. ἡδονὴ. τέρψις. χαρά. εὐφροσύνη. γλυκύτης. γλυκάδα.

ΓΝΙΦΩΝ.

Γνίφων, Nicetas in Man. Comneno. lib. I. κίμβιξ δὲ ὢν εἰς ἄκρον, καὶ γνίφων, καὶ δυσχείπιςος, ὀδ' ἄνω ἄραι τὰ βλέφαρα πειρώμενος.

ΓΟΜΕΡΙΑ. ΓΟΜΕΡΙΑΤΙΚΟΝ.

γομέρια, Sarcinæ lanarum. In Diplomate Andronici iunioris, quod extat apud Phranzem Chronici lib. III. cap. XXIV. διὰ φεσσφαγίων, πασῶν, ἢ γομερίων, ἢ πιτζίων, ἢ πανίε, ἢ λινοκόκκε, ἢ τζοχαρικῆς. Ita corrigo: hodiè editur, πμερίων. Sed corruptè. Hinc γομεριατικὸν. vectigal pro illis solui solitum. In eodem Diplomate. καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιςικοῦ, μεσιτικοῦ, ζυγαςικοῦ, μετριατικοῦ, παχιατικοῦ, γομεριατικοῦ, ὀψωνίε.

ΓΟΝΑΧΙΟΝ.

Γονάχιον. Achmes in Introduct. in Astrolog. μορφὴ ὡς ἀετοῦ, κρατῶν γονάχιον πάτης καὶ πάλιον, μεριμνᾷ εἰς πράγματα. Significatio ignota est.

ΓΟΝΙΑ.

Γονία. Focus. Corona pretiosa. γονία. *Focus*, πυρεῖον.

ΓΟΝΥΚΛΙΝΕΣ.

Γονυκλινές. Pulvinar, quod genibus substernitur, in quo illa inclinentur. Codinus in Orig. Constantinop. ἐν αὐτῇ τῇ βασιλικῇ χρυσορόφῳ, ὀπίσω τοῦ μιλίου ἦν ἀνδρεικελον ἄγαλμα χρυσέμβαφον. ἔνθα ἦν τὸ ἔξαμμον ἡρακλείου τοῦ βασιλέως, καὶ γονυκλινὲς ἰουστίνου τοῦ τυράννου. Apud Suidam in βασιλικὴ hæc pauliò corruptiora sunt, ut monemus in Notis nostris ad Codinum.

ΓΟΡΓΩΡ.

Γοργώρ. Paulus Monachus Collectan. lib. I. ἐφόρει δὲ ὁ διὰ τὴν ὑπατικὴν μανιάκην χρυσοῦν, καὶ γοργῶρα, καὶ πλείονα τῶν ἄλλων δόξαν εἶχεν. De significatione nondum liquet.

ΓΟΥΒΙΟΝ.

Γουβίον. Vestis genus. Oecumenius Comment. ad Acta Apost. cap. XXVIII. τὰ δὲ σιμικίνθια ἐν ταῖς χερσὶ κατέχουσιν οἱ μὴ δυνάμενοι ὠράρια φορέσαι, οἷοί εἰσιν οἱ φοροῦντες ἱερατικὰς στολὰς, ἢ γουβία. Idem est, quod *Gusa*. Invenio in veteribus Glossis, sed corrigendis. *Bigera vestis, gusa villata*. Mendosi hodiè libri, in quibus editur. *Bigera, vestis, gusa, vel villata*. Sed observa illic, *Bigera*. quæ vox non temerè alibi obvia. Invenio, *Bigerriga*, apud Sulpitium de vitâ S. Martini. *E proximis tabernis bigerrigam vestem brevem atq. hispidam quinq. comparatam argenteis rapit, atq. ante Martini pedes iratus exponit.* At tu, *Bigerra*, rescribe in Glossis. Et *Bigerriga* apud Sulpitium est *Bigerrica*: nam C & G confundunt librarij. Bigerri autem sunt Galliæ populi. Ergo Bigerra vestis est Gallica.

ΓΟΥΛΑ. ΓΟΥΛΙΝ. ΓΟΥΛΙΟΝ.

Γοῦλα. *Gula*. Erotianus in Lexico Hippocratis. οἴσοφος στόμα. γοῦλαι προβάτου. Glossæ Græcobarbaræ. ἄχαρα. τὸ τοῦ δόρατος εἰς τὸν αὐλὸν τῆς ἐπιδορατίδος ἐμπίπτον. τὸ γουλλὶν τοῦ κοντάριου. Est autem illic γουλλὶν, pro γουλίον, corrupto scribendi more. Paulus Monachus Collectan. lib.

lib. I. ἀλλ' ἴδιον δαίμονα ἔχει καὶ ἴδιον πόλεμον ἐκ τῆς γούλας αὐτοῦ. Anonymus de bello sacro.

ἐσέβη ἀπίσω εἰς γουλαῖ, καὶ ἐκατασόχαξέν τον.

ΓΟΥΝΑ. ΓΟΥΝΑΣ. ΓΟΥΝΙΟΝ.

Γοῦνα, siue γοῦνας, & γουνίον *Guna*. Vestis pellicea. Moschopulus. σισύρα, ἡ γοῦνα. Et alio iterum loco. διφθέρα, ἡ γοῦνα. Et. μηλωτὴ, ἡ ἀπὸ τύπου γοῦνα. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. σισύρα, τὸ ἐκ δέρματος ἔνδυμα χον, ὅπερ καὶ γοῦνας καλοῦσιν. Achmes cap. CLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει γοῦνας νέαν, ἐὰν ἐστι χειμὼν, εὑρήσει πλοῦτον ἀπὸ μεγιστάνων, ἀνάλογον τοῦ πλήθους τῶν ἐρίων. Et passim toto illo capite occurrit. Apud Mauricium Strateg. lib. III. cap. II. κουνία, ἤγουν νεύρικὰ ἀπὸ κεντούκλων πλατία πάνυ. Rectiùs alij codices præferunt, γουνία: nam κουνία aliud erant, ut infra suo loco ostendemus. Corrigendum verò existimo Suidam. γοῦνας, τὸ παρ' ἡμῖν γουνίον λεγόμενον. Hodiè editur γοῦνδας, & γουνδίον. Reperio quoq; apud Euthymium Zygabenum Panopliæ Dogmaticæ Tit. XXVIII. τὸν δὲ Δαβὶδ καὶ τὸν σολομῶντα δαίμοσι καὶ ὄρνεσις προσδιαλέγεσθαι, δαίμονάς τι συνεργοῦντας τῷ σολομῶντι παρεῖναι, καὶ γούνδας τινάς. Sed sine dubio aliâ illic notione est. Porrò à *Guna* est *Gunatus*: gunâ amictus. Luitprandus in Legat. *Nec ipsa capiet eum, in quâ ortus est, pauper & gunata, id est pellicea, Saxonia.*

ΓΟΥΠΠΟΖΑΝΙΔΟΝ.

Γουπποζάνιδον. Abacus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμάκινον. ἄβαξ. γουπποζάνιδον. ἢ ὁ μὴ βάσιν ἔχων.

ΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Γούργουρος. *Gurgulio.* Nicetas in Alexio lib. I. διὰ τοῦ γουργούρου αὐτῆς κρώζεις καὶ ἐρευγμοὺς ἐποίει, καὶ σφυγμοὺς μεγάλους ἐξέφερεν ἀπὸ τοῦ σώματος αὐτῆς. Anonymus in Canonio Mathematico. ὁ γούργουρος, ἀγαθὰ καλά. Hinc μακρογούργουρος. Oblongum collum habens. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ὅτι μέλλεις δοξεύεσθαι, λάβε μακρογούργουρον κεράμιον σὺν ὕδατι.

ΓΟΥΡΝΑ.

Γοῦρνα. *Vrna.* Crassiore sono pronuntiabant, ad quem exprimendum γ præfigitur. Glossæ Græcobarbaræ. ἄμη. σκάφη. γοῦρνα. Iterum alio loco. ἀγκεῖον σιδέρινον. ἢ σκάφη. ἢ γοῦρνα. Et occurrit illic sæpius.

ΓΟΥΡΟΥΝΙΝ ΓΟΥΡΟΥΝΙΟΝ. ΓΟΥΡΟΥΝΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Γουροῦνιν, sive γουρούνιον: utroque enim modo scribebant, ut innumera talia, *Grunnius.* Porcus. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

> μύσης τῆς τριοδίτιδος φέρεται μῦθος λέγων,
> ἄλλος μὴ ἔχων δαίμονα ἠγόρασε γουροῦνιν.

Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXIII. ἀπὸ σκυλοπούλου μικροῦ, ἢ ἀπὸ γουρουνίου, διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψεις. Cyrillus in Lexico. δελφάκιον, τὸ τοῦ χοίρου βρέφος, ἢ τὸ γουροῦνιν. In Glossis Græcobarbaris legitur, γουρουνόπουλλον, quod idem est. χοιρίδιον. γουρουνόπουλλον.

ΓΟΥΣΤΕΙΟΝ.

Γουστεῖον. *Gusteum.* Forum cupedinarium. Codinus in Orig. Constantinop. ἐπωνόμασε τὸν τόπον αὐγουστεῶνα, πρότερον γουστεῖον λεγόμενον, ἤγουν ὀψοπώλιον. Et mox. ἐκαθάρισε τὴν αὐλὴν, καὶ ἐμαρμάρωσεν αὐτὴν, τὸ πρότερον οὖσαν γουστεῖον, ἤγουν ὀψοπώλιον. Scio apud Suidam, αὐγουστεῖον, legi; sed validè hanc lectionem defendit nominis ratio, & τὸ ἔτυμον, siquidem γοῦστα, *Gusta*, appellabant cupedias. Apitius de Re Culin. lib. IV. cap. V. *Gustum versatile sic facies: Albas betas minutas, porros requietos, apium, bulbos, & cochleas elixabis,* &c. Et totum illud caput est, *De gustu.*

ΓΟΥΤΑΛΙ.

Γουτάλι. Fons. Extat in Turcogræcia Crusij.

ΓΟΥ-

ΓΟΥΤΟΣ.

Γοῦτος. *Guttus*. In Etymologico Suidę. γοῦτος, λεκύθιον ἐλαίου.

ΓΡΑΔΕΛΛΑ.

Γραδέλλα. *Craticula*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδία. ἐσχάρα. βωμός. θυσιαστήριον. γραδέλλα. Itali, *Graticula* dicunt. Et sic in Glossis Græcolatinis quoque reperitur. ἐσχάρα. *Craticula*.

ΓΡΑΙΚΟΛΩΝΟΣ.

Γραικολωνός. Grçcę linguæ peritus, quo exteri vtebantur Constantinopolim venientes, ad rem domesticam procurandam, necessariaque coëmenda. Atque inde nomen impositum. Luitprandus in Legat. *Græcolonum meum, id est, Græcæ linguæ gnarum, qui non signorum signis, sed digitorum, seu capitis nutibus cum venditore emptor loquebatur: tantiq; nummis emebat quatuor, quanti Græcolonus obsonium vno.*

ΓΡΑΝΑΤΖΑ.

Γρανάτζα. Vestis Imperatoris prælongis manicis, & ad talos vsque dependentibus, quæ non cingebatur: translata verò erat ex Assyriâ. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἦλ κὴ ἀπὸ τῶν ἀσσυρίων βασιλείας κατῆλθε ἡ φόρεμα μέχρι ἐς τῶν νυῦ βασιλέων, γρανάτζα λεγόμενον. ὅπερ κὴ φορεῖ ὁ βασιλεὺς ἄνευ ζώνης, οὗ κρεμμάμενα τὰ μανίκια διήκουσι μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Et posteà. κὴ ὁ μὲν ὁ βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται. In Isidori Glossis legitur. *Parapsis, granata, catunus*. Sed mendosus locus est, & nos iam ante correximus in γάβαθον. Hoc autem monendum erat, ne quis vocis similitudine fallatur.

ΓΡΑΝΟΣΟΛΟΝ.

Γρανοσόλον. *Granum solis*. Myrepsus de Antidotis, cap. XXVII. ἀδιαίτου, μακεδονισίου, γρανισόλου.

ΓΡΑΤΟΥΤΟΝ.

Γρατοῦτον. *Gratuitum.* Glossæ Basilicorum. γρατοῦτον. χαρισμάτιον.

ΓΡΙΚΕΙΝ. ΓΡΟΙΚΕΙΝ. ΓΡΥΚΕΙΝ. ΓΡΙΚΗΜΑ.

Γρικεῖν, sive γροικεῖν, aut γρυκεῖν. Nam ita indifferenter scribitur. Intelligere. Corona pretiosa. νὰ γρικᾶ. *Intelligere.* νοεῖν. Phortius. περὶ σραλ. πραγματ. lib. I.

> φώλιον μου τὴν καρδίαν,
> τοῦ πολέμου νὰ γροικήσω,
> τὰ ἀναγκαῖα νὰ ζητήσω.

Alexius Rharturus Doctr. VI. γρύκησον γοῦν ἐκεῖ ἔχει καλὸν νὰ σε ἑρμηνεύσῃ. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

> τὸν γάτα ὅπου τὴν εἶδω, καὶ κείπου τὴν γρυκήσω.

Atque hinc γρίκημα. Intellectus. Corona pretiosa citata, γρίκημα. *Intellectus.* νόημα.

ΓΡΙΣΙΟΝ.

Γρίσιον. Hamus. Glossæ Servij. *Hamus.* γρίσιον.

ΓΡΟΘΘΙΑ. ΓΡΟΘΟΣ.

Γροθθία. Detortum ex antiquo. γρόνθος. Pugnus. Glossæ Græcobarbaræ. ταῖς πυγμαῖς, ἤγουν γροθθίαις. Sic γρόθος quoque. Corona pretiosa. γρόθος. *Pugnus.* κόνδυλος.

ΓΡΟΥΤΑ.

Γροῦτα. *Crusta.* Glossæ Græcobarbaræ. αἰαγηστὶς. μάζα. σημηδία. γροῦτα. πιττάδα. Iterum. ἰδία σημηδίας, ἢ γρούτας.

ΓΡΩΣΙ.

Γρωσί. Velamen muliebre argenteum, sub quo manus occultant. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΓΥΒΕΝ-

ΓΥΒΕΝΤΙΖΩ.

Γυβεντίζω. Nicetas de Rebus gestis post excidium Vrbis. ἐγυβέντιζε μὴ τολμήσαι τινὰ ἐν τῷ παλατίῳ γυναικὶ πλησιάσαι. Crusius Turcogræciæ lib. II. interpretatur, *Fustuario afficio*. Ego autem censuerim γυβεντίζειν esse, patibuli supplicio afficere: nam γύβεντον est Gallicum *Gibet*, quippe exoticum T. aut D. Græcobarbari convertunt in ντ. Apud Nicetam verò, ἐγυβέντισε, significat. *Patibuli supplicium denuntiabat*. In Glossis Græcobarbaris κιβεντίζω scribitur. ἀλλοιᾶ, ἔτυπτεν, ἔδερνεν, ἐκιβέντιζεν. Iterum. τύπτει, δέρει, δέρνει, κιβεντίζει. Et κιβεντισμὸς in iisdem est flagellatio. ἄλυγος, ἀνδιμάστιγος, χωρὶς φραγγελλίου, ἤτοι δαρμοῦ, ἢ κιβεντισμοῦ.

ΓΥΝΑΙΚΑ.

Γυναῖκα. Mulier. Corona pretiosa. γυναῖκα. *Mulier*. γυνή. Glossæ Græcorbabaræ. ἀβαρισὰν, γυναικιζομένην. ἡ γυναῖκα ὁποῦ θεωρεῖ καθ' ἡμερινόν.

ΓΥΠΝΑΠΙΟΝ.

Γυπνάπιον. Pyrigenus. Nonus de Morb. Curat. cap. CLXXXV. καὶ χρῆσις αὐτοφυῶν θερμῶν, στυπτηριωδῶν, καὶ νιτρωδῶν, καὶ γυπνάπια.

ΓΥΡΑΙ.

Γύραι. Circulationes. Ecloga. LL. Leonis & Constantini. κελεύομεν μηδένα τῶν ἀρχόντων ἐξεῖναι χωρὶς ἀναγκαίας χρείας ἀποδημίας ποιεῖσθαι, ἢ τὰς λεγομένας γύρας.

ΓΥΡΕΒΕΙΝ.

Γυρέβειν. Quod γιρέβειν quoque scribitur, ut supra ostendimus. Ambire. Prensare. Petere. Corona pretiosa. γυρέβω. *Petere*. αἰτεῖν.

ΓΥ-

ΓΥΡΙΣΜΑ.

Γύρισμα. Redditus. Corona pretiosa. *γύρισμα. Redditus. ἐπάνοδος.*

ΓΩΤΑ.

Γῶτα. *Gutta*. Ex Italico, *Gota*. Reperitur apud Myrepsum lib. De Vnguentis, cap. XCII.

ΔΑΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Δαιποτάτοι. Deputati. Vide infra. *δηποτάτοι.*

ΔΑΚΚΑΜΑΤΙΑ.

Δακκαματιά. Morsus. Glossæ Græcobarbaræ. *ἰατρεύει καὶ ὑγιαίνισκει τὰς σκύλλας ἀπὸ τὰς δακκαματιὲς τῶν θηρίων*. Vbi hoc scire debes, *τὰς δακκαματιὲς* corrupto ævi more scriptum esse, pro, *ταῖς δακκαματιαῖς*. Sæpe hoc est observare in istis Glossis.

ΔΑΛΜΑΤΙΚΗ.

Δαλματική. *Dalmatica*. *Dalmata*. Vestis Sacerdotalis. Epiphanius κατὰ γραμματίων. *ἐπειδὴ στολὰς, εἴτ' οὖν ἀμπεχόνας, οἱ τοιοῦτοι ἀνεβάλλοντο, καὶ δαλματικὰς, εἴτ' οὖν κολοβίωνας ἐκ πλατυσήμων διὰ πορφύρας ἀλυργοϋφεῖς κατισκευασμένας*. Glossæ Arabicolatinæ. *Dalmata, vestis sacerdotalis candida, cum clavis purpureis*. Qui locus illustrat Epiphanium. Auctor vitæ Cypriani. *Cùm se Dalmaticâ exspoliasset ad lineam stetit, & cæpit spiculatorem sustinere*. Iuo de Ieiunio, lib. II. *Tunc propter solemnitatem sancti spiritus diaconi dalmaticis induantur*.

ΔΑΜΝΑΤΟΣ.

Δαμνάτος. *Damnatus*. Occurrit apud Iureconsultos Græcos.

ΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Δάσκαλος, pro διδάσκαλος. Doctor. Corona pretiosa. δάσκαλος. *Doctor*. διδάσκαλος.

ΔΑΣΟΣ.

Δάσος. Silva. Nemus. Corona pretiosa. δάσος. *Nemus*. ὕλη.

ΔΑΤΟΝ.

Δατόν. *Datum*. Est illa adscriptio anni, mensis, dieiq; in literis vsurpari solita. Suidas. δατόν. παρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ, ὅτι τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἔκ τινος τόπου ἀπεστάλη. Auctor apud eum innominatus. μήποτε τοῦτό ἐστιν ὃ καὶ νῦν συνήθως λέγεται, τὸ δατὸν ἔχεις; Magno in Notis. DAT. *Data*. Et passim occurrit in Novellis.

ΔΕΗΣΕΙΣ.

Δεήσεις. Supplicationes. Libelli supplices. Et his præfectus, ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων, dicebatur. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων ἀπέρχεται εἰς τὸν βασιλέα ὑπὲρ τῶν ἀδικουμένων. In inscriptione epistolæ Eustathij, quæ præfixa Dionysio. εὐσταθίου διακόνου, ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων. Nicetas in Alexio Man. F. εἰς τὸ τοῦ ἐπὶ τῶν δεήσεων ὀφφίκιον ἀναβιβάς. Constantinus de Administr. Imp. καὶ ὁ ἑταιρειάρχης, καὶ ὁ μυστικός, καὶ ὁ ἐπὶ τῶν δεήσεων.

ΔΕΙΧΝΕΙΝ.

Δείχνειν. pro δεικνύειν. Corona pretiosa. δείχνειν. *Ostendere*. δείκνυμι.

ΔΕΚΑΝΙΑ.

Δεκανία. *Decania*. Decuria. Glossæ Græcolatinæ, δεκάς, ἡ δεκανία. *Decuria*.

ΔΕΚΑΝΙΚΑ.

Δεκανικά. Carcer ecclesiasticus. Iustinianus Novell. LXXIX. ὑπ' αὐτῶν τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων κωλυέσθωσαν, καὶ καθειργέσθωσαν ἐν τοῖς καλουμένοις δεκανικοῖς, ποινὰς τὰς προσηκούσας ὑφέξοντες. Iulianus Antecessor Constitut. LXXIII. *Executor autem litium constitutus in decanicis ecclesiarum recludatur competentes pœnas luiturus.*

ΔΕΚΑΝΟΙ.

Δεκανοί. *Decani.* Hi Constantinopoli cadaverum humandorum curam habebant. Corippus lib. III.

--jamq; ordine certo
Turba decanorum, cursorum, in rebus agentum,
Cumq; palatinis stans candida turba tribunis.

Chrysostomus ad Hebræos Homil. XIII. μὴ γὰρ δὴ ἐπειδὴ βασιλεία λέγεται νομίζητε πάντας τῶν αὐτῶν τυγχάνειν. εἰ γὰρ ἐνταῦθα καὶ ὁ ὕπαρχος, καὶ πάντες οἱ περὶ τὸν βασιλέα, καὶ οἱ σφόδρα καταδεέστεροι, καὶ τὸν τῶν λεγομένων δεκανῶν τόπον ἐπέχοντες ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσί, καὶ τοι τοσούτου ὄντος τοῦ μέσου τοῦ ὑπάρχου καὶ τοῦ δεκανοῦ. Horum numerus mille & centum constitutus à Constantino Magno, & Anastasio, confirmatusque iterum posteà à Iustiniano. Vide Novell. XLIII. Ac primitus quidem nongentos quinquaginta Constantinus statuerat, quibus deinde centum quinquaginta addidit Anastasius, ut esset is numerus quem dixi, Discimus ex Novell. LIX. quæ adeatur. Ex his verò octingenti, ne diminuerentur, curæ erant defensoribus; reliqui trecenti Oeconomis. Patet ex eâdem Novellâ.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Δεκέμβριος. *December.* Passim occurrit.

ΔΕΚΚΕΣΙΩΝ.

Δεκκεσιών. *Decisio.* Glossæ Basilicorum. δεκκεσιών. διάταξις. ψῆφος.

ΔΕΚΟΚΤΩΡ.

Δεκόκτωρ. *Decoctor*. Glossæ Basilicorum. δεκόκτωρ. χρεωκόπος.

ΔΕΚΟΥΡΙΩΝ.

Δεκουρίων. *Decurio*. Absyrtus Hippiatric. lib. I. cap. XXXVI. ἄψυρτος Οὐάλεντι δεκουρίωνι χαίρειν. Et cap. LIII. ἄψυρτος Ἰουλίῳ Φαύστῳ δεκουρίωνι χαίρειν. Polybius. οἱ δὲ δύο δεκαδάρχων ἔχουσι τάξιν, καλοῦνται δὲ πάντες δεκουρίωνες.

ΔΕΚΡΕΤΟΝ.

Δέκρετον. *Decretum*. Iustinianus Novell. XXXVIII. κατεπράξατο πρώτην τεθῆναι νόμον, ὃς δεκρέτου χωρὶς ἐπιτρέπειν αὐτοῖς τὰ οἰκεῖα δωρεῖσθαι. In Synodo Florentinâ. ἵνα μετ' εἰρήνης ἀπ' ἀλλήλων ἀπελθεῖν κατὰ δύναμιν τοῦ δεκρέτου γενήσεται ἡμῖν.

ΔΕΛΕΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Δελεγατεύειν. *Delegare*. Iustinianus Novell. CXXX. παρακελεύει δὲ αὐτὴν τὴν ποσότητα τὴν διὰ τῆς πράξεως δηλουμένην ἐκ τῶν δελεγατευομένων ἀπὸ τοῦ δημοσίου, τοῖς ἐξάρχοις καὶ τοῖς στρατιώταις τοῖς τὴν δαπάνην ποιησαμένοις.

ΔΕΛΙΚΤΙΚΙΟΝ.

Δελικτίκιον. *Delictum*. Glossæ Basilicorum. δελικτίκιον. ἁμαρτία.

ΔΕΛΜΑΤΙΚΙΟΝ.

Δελματίκιον. Idem quod δαλματική. *Dalmatica*. Gregorius Papa Dialogo de Eleemos. Orat. & Oblat. συνέβη δὲ τὸν αὐτὸν Πασχάσιον ἐν τοῖς χρόνοις Συμμάχου τοῦ ἀποστολικοῦ προέδρου τελευτῆσαι. ἐν δὲ τῇ αὐτοῦ κηδείᾳ τοῦ δελματικίου αὐτοῦ τῇ κλίνῃ ἐπιτεθέντος δαιμονιῶν τις ἁψάμενος παραχρῆμα ἰάθη.

ΔΕΛΦΙΝΑΣ.

Δελφίνας. *Delphin*. Corona pretiosa. δελφίνας. *Delphin*. δελφίν.

ΔΕΛΦΙΞ. ΔΕΛΦΙΝΕΣ.

Δέλφιξ. *Delphica*. ut κάλιξ. *Caliga*. Procopius Vandalic. lib. I. ἐν παλατίῳ γὰρ τῷ ἐπὶ ῥώμης, ἔνθα συνέβαινε στιβάδας τὰς βασιλέως εἶναι, τρίπους ἐκ παλαιοῦ εἱστήκει, ἐφ᾽ οὗ δὴ τὰς κύλικας οἱ βασιλέως οἰνοχόοι ἐτίθεντο· δέλφικα δὲ τὸν τρίποδα καλοῦσι ῥωμαῖοι, ἐπεὶ πρῶτον ἐν δελφοῖς γέγονε. Dicebant etiam δελφῖνες. Basilic. Eclog. XLIV. τουτέστι τὰ κινητὰ ἄψυχα, οἷον τράπεζα, τραπεζοφόροι οἱ τραπέζας ἔχοντες, δελφῖνες, συβσέλλια, σκάμνια. Anastasius in Silvestro. *Farum cantharum ex auro purissimo ante altare, in quo ardet oleum nardinum pisticum cum delphinis octuaginta, qui pensant libras triginta, ubi candelæ ardent ex oleo nardino pistico in gremio ecclesiæ. Pharum cantharum argenteum cum delphinis centum & viginti*. Et ibi pluries.

ΔΕΝ.

Δὲν. pro μηδὲν. Corona pretiosa. γιατὶ δὲν ἔνι. *Cur non est*. διὰ τί οὐκ ἔστι. Iterum. γιατὶ δὲν θέλεις. *Cur non vis*. διὰ τί οὐ θέλεις.

ΔΕΝΔΡΟ. ΔΕΝΤΡΑ.

Δένδρο. pro δένδρον. Corona pretiosa. δένδρο. *Arbor*. δένδρον. Sic δέντρα, pro δένδρα. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλιζα, ἡ λεύκη τῶν δένδρων. ὁ αἶθος τῶν δεντρῶν. Iterum. εἰς θεωρίαν τῶν δεντρῶν, ἤγουν δένδρων.

ΔΕΞΙΟΛΑΒΟΣ.

Δεξιόλαβος. Suidas, & Etymologici Auctor interpretantur, τὸν παραφύλακα. D. Lucas Act. cap. XXIII. καὶ προσκαλεσάμενος δύο τινὰς τῶν ἑκατοντάρχων, εἶπεν. ἑτοιμάσατε στρατιώτας διακοσίους, ὅπως πορευθῶσιν ἕως καισαρείας, καὶ ἱππεῖς ἑβδομήκοντα, καὶ δεξιολάβους διακοσίους. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. I. οἱ δὲ λεγόμενοι πυρμάρχαι εἰς ὑπουργίαν.

γίας τῶν στρατηγῶν ἐπιχειρήσεις. σημαίνει δὲ τὸ τοιοῦτον ἀξίωμα, τὸν ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὸν στρατιώτας τοξοφόρους πεντακοσίους, καὶ πελταστὰς τριακοσίους, καὶ δεξιολάβους ἑκατόν. Fuit autem illorum munus in militiâ, quod lictorum in vrbibus. Manum nimirum inijciebant maleficis, & fontibus, eosque apprehendebant, quod nominis ratio manifestò loquitur: inde δεξιόλαβοι dicti. Et carceri quoq; mancipatos, aut ad supplicium producendos custodiebant, stipabantque: atque inde eos παραφύλακας interpretantur magistri Græci. Hactenus viris eruditissimis hîc tenebræ fuerunt, quas jam tandem satis discussas esse existimamus.

ΔΕΞΤΡΟΧΕΡΙΟΝ.

Δεξτροχέριον. *Dextrocherium.* Armilla in dextro brachio gestari solita. Capitolinus in Maximino maiore. *Pollice ita vasto, ut uxoris dextrocherio uteretur pro annulo.* Iterum in minore. *Dextrocherium cum co- fibula de hyacinthis quatuor.* Trebellius in Quieto. *Viri in auro & argento, mulieres in reticulis & dextrocherijs.* Lucifer Caralitanus De non parc. in deum delinquent. *Debemus tibi lupo parcere, debemus vereri regni tui diadema, inaurem etiam, & dextrocheria; debemus insignes quas esse censes vestes tuas honorare.* Invenio quoque apud Interpretem veterem Iuvenalis, Sat. IX. *Gemmata dextrocheria.*

ΔΕΠΟΡΤΑΤΕΥΕΙΝ.

Δεπορτατεύειν. *Deportare.* Rufus in Legg. Milit. ὁ πρὸς καιρὸν ἐξορισθεὶς, εἰ μὲν αὐτὸς ἑκουσίως στρατεύσηται, εἰς νῆσον δεπορτατεύεται.

ΔΕΠΟΣΙΤΑΡΙΟΣ. ΔΕΠΟΣΙΤΟΝ.

Δεποσιτάριος. *Depositarius.* Glossæ Basilicorum. δεποσιτάριος. καθαιρετής. Et, δεποσιτόν. *Depositum.* Ignatius in epistolâ ad Polycarpum episcopum Smyrnæ. τὸ βάπτισμα ὑμῶν μενέτω ὡς ὅπλα, ἡ πίστις, ὡς περικεφαλαία. ἡ ἀγάπη, ὡς δόρυ. ἡ ὑπομονή, ὡς πανοπλία. τὰ δεποσιτὰ ὑμῶν, τὰ ἔργα ὑμῶν.

ΔΕΠΟΤΑΤΟΙ.

Δεσποτάτοι. Vide δεσποτάτοι.

ΔΕΡΝΩ.

Δέρνω. pro, δέρω. Verbero. Corripio. Castigo. Corona pretiosa. δέρνω. *Corripio*. παιδεύω. Alexius Rharturus Doct. v. καὶ ἰάτρευσε χωλούς, τυφλοὺς, δαιμονιζομένους, παραλύτους. ἠλέησε πιστὰ καὶ καλὰ τὸν ἄνθρωπον δερνόμενον, μαστιζόμενον. Occurrit sæpe quoque in Glossis Græcobarbaris.

ΔΕΣΕΡΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Δεσερτωρεύειν. *Deserere*. Desertorem agere. Ignatius in epistolâ ad Polycarpum episcopum Smyrnæ. ἀρέσκετε ᾧ στρατεύεσθε, ἀφ' οὗ καὶ τὰ ὀψώνια κομίζεσθε. μήτις ὑμῶν δεσερτωρευθῇ. Non dissimulabo tamen lectionem quorundam codicum, δεσέρτωρ εὑρεθῇ. Vtrumq; rectum est.

ΔΕΣΙΓΝΑΤΕΥΕΙΝ.

Δεσιγνατεύειν. *Designare*. Glossæ Basilicorum. δεσιγνατεύεσθαι. ἀποδείκνυσθαι.

ΔΕΣΙΜΟ.

Δέσιμο. pro δεσμὸς. Corona pretiosa. δέσιμο. *Ligamen*. δεσμός.

ΔΕΣΠΟΤΑΤΟΝ.

Δεσποτάτον. Dominium. Anonymus de bello sacro.

ἦτον αὐθέντης τῆς βλαχίας, καὶ ὅλης τῆς ἑλλάδος,
τῆς ἄρτης τῶν ἰωαννίνων, καὶ ὅλου τοῦ δεσποτάτου.

ΔΕΣΠΟΤΗΣ.

Δεσπότης. Hoc nomine vocabantur filij, fratres, generi Imperatoris,

ris, Sebastocrator, Cæsar, & Patriarchæ. Sed κατ' ἐξοχὴν ita dictus fuit Imperij successor, filiorum natu maximus. Hoc discimus ex libro Codini De officijs aulæ Constantinop. loco non vno. Non semper tamen illi dignitas Imperatoriæ proxima constitit: quippe posteà, etsi nullum quidem nomen Despotâ maius, honos tamen maior excogitatus est, idque primus fecit Michael Palæologus, qui coronam in familiam suam intulit. Cantacuzenus lib. IV. cap. V. *Matheum seniorem filium nullâ nominatum dignitate cohonestat, honore tamen supra Despotas effert, nempe ut esset Imperatori proximus: quem honorem primus Palæologorum Imperator Michaël propter filium Constantinum Porphyrogenitum invenit; videbaturq́, ea dignitas Despotarum dignitati antecellere.* Nonunquam & alijs principibus amicitiæ aut affinitatis ergò deferebant. Ecce apud Gregoram lib. II. ἐτίμησε μέντοι ὁ βασιλεὺς ἑκατέρους τῷ δεσποτικῷ ἀξιώματι διὰ τὰς τοῦ κήδους μνηστείας. Et præfecturæ quoque fuit significatio quæ dabatur principibus, qui se suaque Imperatori submitterent. Clarum rei exemplum habes apud Cantacuzenum lib. I. cap. XXXVI. *Boësilas demortui regis patruus, qui tum ad Romanos profugerat, audito Regis obitu, reliqua Mæsiæ oppida à Stilbno ad Copsin citra pugnam propter generis propinquitatem sese dedentia recepit, mittensq́, ad Imperatorem, ac se cum oppidis & exercitu in eius arbitrio fore pollicens, Despotam Mæsiæ se appellandi potestatem accepit.* Turcarum Chaganus μέγας δεσπότης appellari volebat, quorum Imperatores etiam hodiè illud sibi nomen vindicant. Theophylactus Simocatta de Legat. Θέρους γὰρ ἐνεστῶτος ὁ πρὸς τὴν ἕω ὑπὸ τῶν Τούρκων χαγάνος ὑμνούμενος πρέσβεις ἐξέπεμψε Μαυρικίῳ τῷ βασιλεῖ, ἐπιστολήν τε συντεταχὼς, ἐπινίκια ἐχάραττεν ἐν αὐτῇ. ἡ δὲ τῆς ἐπιστολῆς ἐπιγραφὴ εἶχεν ἐπὶ λέξεως οὕτω. τῷ βασιλεῖ τῶν ῥωμαίων ὁ χαγάνος ὁ μέγας δεσπότης.

ΔΕΥΤΕΡΙΑΡΙΟΣ.

Δευτεριάριος. Præfectus monasterij sub Hegumeno. Gregorius Dialogus de Vitis Sanct. lib. I. ἀνὴρ τις εὐλαβέστατος, ὀνόματι λιβερτῖνος, ἐν τοῖς χρόνοις Τωτίλα τοῦ ῥηγὸς ἦν δευτεριάριος ἐν τῇ μονῇ τοῦ Φουνδεσίνου.

ΔΕΥΤΕΡΩΤΑΙ.

Δευτερωταί. Qui post vtrunque Testamentum secundas tribuentes Traditionibus eas gloriosè jactabant. Procopius in Esaiam. δύο δὲ τείχη τῆς κατὰ θεὸν πολιτείας ἤτι παλαιὰ καὶ καινὴ διαθήκη, ὧν ἐσθετήρες οἱ τῶν πρεσβυτέρων μετέχουσι παραδόσεις, ἐφ' ἃς οἱ δευτερωταὶ λεγόμενοι παρ' ἐκείνοις ἀλαζονεύονται.

ΔΗΛΑΤΩΡ.

Δηλάτωρ. *Delator*. Suidas. δηλάτωρ, ὁ κατήγορος. καὶ δηλάτορες. Cedrenus. δηλάτορας τοὺς διαβόλους καὶ συκοφάντας καλοῦσι ῥωμαῖοι. Et alibi τοὺς δηλάτορας ἐκ τῆς πόλεως πλείους ἐξέωσεν. Hesychius. δηλάτωρ, κατήγορος. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. II. cap. I. ὁ δὲ γινώσκων τὸ καταλειφθὲν, καλῶς ποιεῖ λέγων τῷ ἄρχοντι, καὶ τῷ ἐπισκόπῳ, καὶ οὐκ ἐστὶ δηλάτωρ.

ΔΗΛΑΤΟΡΕΥΕΙΝ.

Δηλατορεύειν. *Deferre*. Accusare. Hegesippus. ἔτι δὲ περιῆσαν οἱ ἀπὸ γένους τοῦ κυρίου υἱωνοὶ ἰούδα τοῦ κατὰ σάρκα λεγομένου αὐτοῦ ἀδελφοῦ, οὓς ἐδηλατόρευσαν, ὡς ἐκ γένους ὄντας δαβίδ.

ΔΗΛΑΤΟΡΙΑΙ.

Δηλατορίαι. *Delationes*. Auctor innominatus apud Suidam. αὐαστάσιος ὁ βασιλεὺς ῥωμαίων τὸ τῆς δηλατορίας πάθος τιμωρεῖται πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔργοις. Ipse Suidas. δηλατορίαι, αἱ τῆς καταστάσεως τοῦ δημοσίου φόρου ἀποδείξεις, παρὰ ῥωμαίοις. Iterum alibi. εἰσαγγελία, δηλατορία.

ΔΗΛΗΓΑΤΙΩΝ.

Δηληγατίων. *Delegatio*. Suidas. δηληγατίων, κατὰ ῥωμαίους ἡ ἐκταγὴ τοῦ σιτοπομπείου, καὶ ἡ αἰνόνων μετακομιδή.

ΔΗΛΙΚΙΑ.

Δηλίκια. *Delicia*. Plutarchus in Antonio. ὁ δὲ Σάρμεντος ἦν τῶν καίσαρος παιγ-

πουγγίων πουδάριον , ἃ δηλίκια Ῥωμαῖοι καλοῦσιν. Dorotheus Doctr. XVIII. ἦν δὲ οὗτος δηλίκιν τινὸς στρατιώτου διάγων ἐν πολλῇ τρυφῇ. ἀεὶ γὰρ ἐν πολλῇ βλακείᾳ εἰσὶ τὰ δηλίκια τῶν τοιούτων.

ΔΗΝΑΔΙΠΤΡΑ.

Δηναδίπλεα. Suidas. δηναδίπλεα, παρὰ ῥωμαίοις δωρεὰ βασιλικὴ τοῖς στρατιώταις διδομένη. Non intelligo quid sibi velit. Investigemus amplius.

ΔΗΝΑΡΙΟΝ. ΔΗΝΕΡΙΟΝ.

Δηνάριον. *Denarium.* Glossæ Græcolatinæ. δηνάριον. *Sestertium. Denarius.* Item. δηνάριον λευκὸν. *Asprum.* Hesychius. δηνάριον, τὸ νόμισμα. ἢ εἶδος ἀργυρίου. Epiphanius de Pond. & Mens. τὰ δὲ ἑπτὰ λεπτὰ τῶν ἀσσαρίων ἑκατὸν ὑπάρχει δηνάρια. Didymus Claudius de Analogiâ Romanorum. τὰ δὲ χίλια σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ. δέκα δὲ χρυσᾶ. Postea δηνέριον dixerunt ævo corruptiore; & generaliter pro quavis pecuniâ: sicuti Itali *Denaro.* Galli *Denier.* Hispani *Dinero.* Anonymus de bello sacro.

δηνέρια ἔχετε πολλὰ, δῶτε τῷ ταβερνάρῃ,
ἐπάρετε πολὺ κρασὶ, καὶ πίνετε μετ' αὐτοὺς.

ΔΗΠΟΡΤΑΤΟΣ.

Δηπορτάτος. *Deportatus.* Hesychius. δηπορτάτος. ἐξορισιμαῖος. Pachymerius in Paraphrasi Dionysii Ariopagitæ. Epist. X. ὁ γοῦν ἁγιώτατος ἀπόστολος καὶ εὐαγγελιστὴς ἰωάννης ὁ θεολόγος δηπορτάτος ἐγένετο, ἤγουν εἰς νῆσον ἐξόριστος.

ΔΗΡΙΓΕΥΟΜΟΝΟΣ.

Δηριγευομονὸς. Metator. Suidas. δηριγευομονὸς, ὀφικευόμενος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Ita corrigo. Editur hodiè. δηριγεόμενος. Composita vox ex dictione Latinâ & Græcâ. Nam δηριγεύειν est *Dirigere*, διευθύνειν, & μονὴ, *Mansio.* Ergo δηριγευομονὸς, qui dirigit & præparat mansiones, id est, metator. Atque hoc erat munus τῶν ὀφικευομένων. Constantinus Them. Orient. IV. καὶ οὕτω μὲν τὸ ὀφίκιον, καὶ τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ

ἑπόμενον, διὰ τὸ προπορεύεσθαι τοῦ βασιλέως, καὶ καταρτίζειν καὶ διευθύνειν τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ, καὶ τὰς μονάς. Et ipse Suidas interpretatur, ὀψικευόμενον. Ergo certa est correctio nostra. In Imperio Occidentali dicebatur *Mansionarius*. Hincmarus epist. III. cap XXIII. *Inter quos etiam & Mãsionarius intererat, super cujus ministerium incumbebat, sicut & nomen ejus indicat, ut in hoc maximè sollicitudo ejus intenta esset, ut tam supradicti actores, quamque & susceptores, quo tempore ad eos illo vel illo in loco Rex venturus esset. propter mansionum præparationem, ut oportuno tempore præscire potuissent.*

ΔΗΦΕΝΔΕΥΕΙΝ.

Δηφενδεύειν. *Defendere*. Glossæ Basilicorum. δηφενδεύεται. ἐξκουσεύεται. ἐκδικεῖται. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. καὶ κατωτέρω ἀρχόντων ἔτυχον ἀγοράσαντές τις χωρὶς οἵας δήποτε βίας, καὶ ἀδικίας μηδὲ προστασίας δυνατωτέρων δηφενδευόμενοι. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοστράτωρ ὀπίσω τούτων εὑρισκόμενος δηφενδεύει τούτους ἐὰν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. Nicetas de rebus gestis post excidium Vrbis. καὶ λαμβάνοντα τὰ χερσώδη, καὶ δηφενδευόμενον ὑπ' ἐμοῦ. In Diplomate Andronici iunioris. ἀπολαύουσι τῆς ἧς εἶχον πρότερον ἐξουσίας καὶ δηφενδεύσεως.

ΔΗΦΕΝΣΙΩΝ.

Δηφενσίων. *Defensio*. Suidas. δηφενσίων. ὁ ἔκδικος χάρτης.

ΔΗΦΕΝΣΩΡ.

Δηφένσωρ. *Defensor*. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοστράτωρ ἐστὶ καὶ δηφένσωρ τῶν κουρσευόντων. Item. πρὸς τούτοις εἶναι καὶ δηφένσωρ καὶ ἐκδικητὴς αὐτῆς. Glossæ Basilicorum. δηφένσωρες, οἱ μετὰ τοὺς κούρσωρας, ἤτοι προμάχους. ἐπακολουθοῦντες πρὸς ἐκδίκησιν αὐτῶν. Suidas. δηφένσωρ, ὁ ἔκδικος. Eadem Hesychius. Balsamon de Privileg. Patriarch. τῷ μέσον τοῦ κέντρου τῆς κοσμικῆς ὡραιότητος τοὺς δηφένσωρας τούτου δοξάζουσι.

ΔΙΑΒΑΤΙΚΟΝ.

Διαβατικὸν. Tributum, quod mercatores pro transitu mercium pendebant.

debant. In Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXIV. ἀπό τε τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κομμερκίου τοῦ διαβατικοῦ, καὶ τοῦ πρατικοῦ.

ΔΙΑΓΡΑΦΟΝ. ΔΙΑΓΡΑΦΑΡΙΟΣ.

Διάγραφον. Abbo Floriacensis in Vitaliano. *Afflictiones populo Calabriæ, Siciliæ, Africæ, Sardiniæ, vel per diagrapha, seu capita, atque nauticationes imposuit.* Hinc Διαγραφάριος, Publicanus. Hesychius. Διαγραφάριος, ὁ ἀπαιτῶν δημόσια.

ΔΙΑΙΤΑΡΙΟΣ.

Διαιτάριος. *Diatarius.* Glossæ Latinogræcæ. *Atriensis.* διαιτάριος. διαιτάρχης. Ioannes Curopalates in Michaële F. τοῖς ἐν τῷ μεγάλῳ παλατίῳ ἐπὶ τούτῳ ἀφωρισμένοις διαιταρίοις δηλαδὴ ἐπέδη τὴν προνομήν.

ΔΙΑΚΑΙΝΙΣΙΜΟΣ.

Διακαινίσιμος. Corrupta hæc vox est apud plerosque Scriptores. Apud Balsamonem bis est διακινήσιμος. item apud Germanum. Apud Codinum minus mendosè διακενίσιμος, scribitur. Integra remansit in Canonibus Nicephori Homologetæ, vnde & nos cæteris, quos diximus, Auctoribus restituemus. Nicephori ergo verba sunt hæc οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, οὐδὲ τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ψάλλειν τὸν ἄμωμον. Balsamon in Resp. ad Cabasilam. ὑπεξελέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακινισίμου. Et posteà. κατὰ δὲ τὴν ἑβδομάδα τῆς διακινησίμου ἀκινδύνως κρεωφαγήσομεν. Sed rescribo vtrobique τῆς διακαινισίμου. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. κατὰ τὴν πέμπτην ἡμέραν τῆς ἑβδομάδος, ἣν καλοῦσι διακενίσιμον (scribe διακαινίσιμον.) ἀπέρχεται ὁ πατριάρχης εἰς τὸ παλλάτιον. Erat verò illa septimana quæ Pascha subsequebatur. Discimus ex Historiâ Ecclesiasticâ Germani. τὰς ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἐπιπλασμένας κρατεῖν τῇ διακαινισίμῳ. Horologium. ἀπὸ ταύτης τῆς ἡμέρας τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, μέχρι τοῦ σαββάτου τῆς διακαινισίμου, αἱ ὧραι καὶ τὰ ἀπόδειπνα οὕτως ψάλλονται. Et Codinus quoque statim Pa-

 schati

ſchati ſubiungit, quod obſervandum. Neque autem aſſentior viro magno, qui putat eſſe hebdomada rogationum, atque ita dictam, tanquam exinanitioni dedicatam, quod per illud tempus exinanirent ſua corpora, & macerarent, oraturi Deum pro commoditate anni. Sed impoſuit illi vocis depravatio non animadverſa. Nam διακαινισμὸς dicebatur, non διακενισμὸς; celebrabaturque in triumphum Reſurrectionis Chriſti, per quam eſſent renovati & regenerati homines ad vitam æternam. Cantacuzenus lib. I. cap. XVIII. appellat. νέαν ἑβδομάδα. Canon LXVI. Synodi in Trullo habitæ Dominicam eius, καινὴν κυριακήν. Feriatam porrò totam hanc ſeptimanam eſſe voluit Conſtantinus Magnus. Alexander Monachus de Invent. S. Crucis. τρίτον νόμον ἔγραψε (de Conſtantino loquitur.) ἀπεργάκτους εἶναι τήν τε τοῦ σωτηρίου πάθους ἑβδομάδα, καὶ τὴν τῆς διακαινισίμου.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΑ.

Διακονικά. Vide εἰρηνικά.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΙΟΝ.

Διακονίκιον. Diaconi munus. Diaconatus. Balſamon Concil. VI. Can. VII. ἀπὸ τοῦ παρόντος κανόνος παρίσταται τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀρχοντίκια, ἤτοι ἀξιώματα, βαθμοὺς εἶναι ἐκκλησιαστικοὺς, ὡς τὰ διακονίκια, καὶ τὰ λοιπά.

ΔΙΑΚΟΝΙΚΟΝ.

Διακονικόν. Conclave diaconorum, in quo illi congregati tractabant negotia muneris ſui. Typicum Sabæ. καὶ εἰσελθόντες ἀλλάσσουσι τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐν τῷ διακονικῷ. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ἐν δὲ τῇ τοῦ ἑσπερινοῦ ὥρᾳ, εἰ μὲν εὑρίσκεται πατριάρχης, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἁγίαν σοφίαν βασιλεὺς, καὶ ἀκούει παρ' αὐτοῦ τὰς τοῦ μεγάλου βασιλέως εὐχὰς πλησίον τοῦ διακονικοῦ. In Catalago Patriarch. Conſtantinop. μετὰ δὲ θάνατον μαξιμιανοῦ γέγονε κωνσταντινουπόλεως, κεῖμαι δὲ τὸ λείψανον αὐτοῦ ἐν τῷ διακονικῷ.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ.

Διάκονος. Diaconus. Diaconorum verò Conſtantinopoli duo erant

erant ordines: vnus maiorum, qui ἀρχοντικοὶ διάκονοι, alter minorum, qui κοινοὶ dicebantur. οἱ ἀρχοντικοὶ appellabantur quoq; ἐξωκατάκοιλοι, & erant ſex numero, habebantq; ſinguli munus ſuum, quorum vnumquodque infra ſuo loco exponimus. οἱ κοινοὶ autem, viri quidem centum, fœminæ quadraginta erant, præter ſubdiaconos, qui nonaginta. Ita inſtituit Iuſtinianus, cuius hæc verba ſunt Novell. III. θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι. διακόνους δὲ ἄῤῥενας, ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα. Et occupabantur circa ambonem, lectionemque ſacram Euangelij. Oſtendimus olim Animadverſ. Miſcell. lib. I. cap. I. Legitimum verò obeundi muneris tempus illis quidem anni tres, ſubdiaconis duo. Atque ita Synodus Conſtantinop. VIII. ſtatuit. Eius canon V. προβιβαζέσθω εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀναγνώστου ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τοῦ ὑποδιακόνου δύο, καὶ ἐν τῷ τοῦ διακόνου τρεῖς. Iam τοῖς ἀρχοντικοῖς præerat ὁ ἀρχιδιάκονος, at inter τοὺς κοινοὺς agmen ducebat ὁ δευτερεύων τῶν διακόνων. Hæc omnia fuſius declaramus in ἀρχιδιάκονος, & ἐξωκατάκοιλοι.

ΔΙΑΚΩΝ.

Διάκων. *Diaconus* ut πάτρων, *Patronus*. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ὁποῖος γοῦν ἀρχιερεὺς, ἢ ἱερεὺς, ἢ διάκων. Pontius in Paſſione B. Cypriani *Dalmaticam verò tradidit diaconibus, & ſtetit in lineis exſpectans ſpiculatorem.* Iſidorus de Viris illuſtr. cap. XIII. *Eugippius abbas ad quendam Paſchaſium diaconem libellum de vitâ ſancti monachi Severini tranſmiſſum brevi ſtilo compoſuit.*

ΔΙΑΜΑΝΤΕ.

Διαμάντε. *Adamas*. Italicum *Diamante*. Corona pretioſa. διαμάντε: *Adamas*. ἀδαμάς.

ΔΙΑΡΙΟΝ.

Διάριον. *Diarium*. In Conſtitut. Man. Comneni. καὶ ἀπὸ πλασμάτων ὦσι, καὶ ἀπὸ συμπαθειῶν, ἢ ἀποκεκινημένων ἢ ἐλασθέντων, ἢ ἀπὸ πενήτων τελουμένων διαρίων. Baſilic. Eclog. I. I. μόνας δὲ παρέχειν αὐτὸν τὰς συνηθείας

 τῷ χει-

τῷ χειροτονῦντι ὑπηρετυμένοις, ἢ ἐξ ἔθυς κομιζομένοις, ἑνὸς ἐνιαυτοῦ διάγειαν μὴ ὑπερβαινούσας. In Constitut. Heraclij. καὶ τὸ δὴ χείρισον, καὶ τὰς λεγομένας τῶν διαγείων κομίζεδαι ῥόγας, εἴ τε διανομάς. Iustinianus Novell. CXXIII. εἰ ἢ τῦτο ὑπέρθηται πρᾶξαι, τῆς ἐκκλησιαστικῆς ὑπηρεσίας ἢ τῶν ἰδίων διαγείων ἀλλοτριυμένη ἐν μοναστηρίῳ παραδιδόσθω. Occurrit quoque apud Balsamonem ad Concil. VII. Can. XII.

ΔΙΑΣΩΖΕΙΝ. ΔΙΑΣΩΣΤΗΣ.

Διασώζειν, Recentiores Græci pro ὁδηγεῖν dixerunt. Gregorius Nyssenus de Eunt. Hierosol. ἀμήχανον γὰρ γυναικὶ τοσαύτην ὁδὸν διαδραμεῖν, εἰ μὴ τὸν διασώζοντα ἔχοι. Hinc διασώσης. dux itineris. Constantinus de Administr. Imp. ἐφείλετο εὐθὺς ἀποστέλλειν εἰς Πατζινακίαν, ἢ ἐπιζητεῖν ἐλπίδας παρ' αὐτῶν, ἢ διασώσας, καὶ ἐρχομένων αὐτῶν, τοὺς μὲν ἐλπίδας εἰς τὸ κάστρον Χερσῶνος κρατυμένους καταλιμπάνειν, αὐτὸς ἢ μετὰ τῶν διασωστῶν πρὸς Πατζινακίαν ἀπέρχεσθαι. Paullò post ἀποσώσας vocat. Luitprandus in Legat. *Sicque nimis, ut res poscebat, turbatur, διασώση, id est ductori meo, quinquaginta aureorum res pretio dedi.* Et posteà. *Civitate cum diasoste meo lintre egressus, diebus quadraginta & novem asinando, ambulando, equitando, ieiunando, sitiendo, suspirando, flendo, gemendo, Naupactum veni, quæ est Nicopoleos civitas, in quâ diasostes meus me deserens, duabus parvis impositum navibus, duobus me mandatoribus, qui Hydruntem me per mare conducerent, commendavit.*

ΔΙΑΤΡΗΤΑΡΙΟΙ.

Διατρητάριοι. Qui calices cælatos faciant. In l. *artifices* 1. C. de Excus. Artif. *Argentarij, barbaricarij, diatretarij, ærarij.* Nam διατρήτους calices vocabant cælatos. In l. *si servus* 27. § *si calicem* D. ad Leg. Aquil. Martialis lib. XII. epigramm. LXXXI.

O quantum diatreta valent, & quinque comati.

ΔΙΑΦΕΝΤΕΥΕΙΝ.

Διαφεντεύειν. Quod anteà διαφενδεύειν. Defendere. Phorius. περὶ στρατηγικῶν. lib. II.

τὰ τείχη ἢ ν' ἀρδυνεύσῃς

καλῶς

καλῶς νὰ διαφεντεύσῃς.

ΔΙΑΨΑΛΜΑΤΑ.

Διαψάλματα. Intervalla pſalmorum. In Lexico Stephani. διάψαλμα. μυστικὸν μέλος. Optatus contra Parmenianum lib. IV. *Legimus quadrageſimo nono pſalmo ſub ſecundo diapſalmate Spiritum ſanctum dixiſſe.* Iuſtinus Martyr Diſſertat.cum Tryph. καὶ ἐν τῷ διαψάλματι τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἑκτου ψαλμοῦ, ἔφη, εἰς τὸν χριστὸν οὕτως εἴρηται. Haimo ad Pſalm. XXXVIII. *Hic incipit ſecunda pars. Continuatio. Omnis homo eſt ſubditus vanitati, propter hoc deberet ceſſare à peccato. Diapſalma. Verumtamen pertranſit homo de peccato in peccatum.* Vide Hieronymum in epiſt. ad Marcellum. Gregorium Nyſſenum in Pſalmos Tractatu. II. cap. X. & Eucherium de Var. Voc.

ΔΙΒΑΜΒΥΛΟΝ.

Διβάμβυλον. Vide μονοβάμβυλον.

ΔΙΒΑΜΠΟΥΛΟΝ.

Διβάμπυλον. Ampulla divino cultui deſtinata. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ λαμπαδάριος ἢ κρατῶν τὸ χρυσοῦν διβάμπυλον, &c. Poſteà. τοῦ ἢ λαμπαδαρίου κάτωθεν τοῦ μεγάλου δομεστίκου τὸ διβάμπυλον μεθ᾽ ἡμμένης λαμπάδος φέροντος, &c. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἔκαμε ἢ ϛ σκεύη τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, διβάμπυλον, (ita ſcribo, non διβάμυλον.) ἀργυρὸν, λεκάνιον ἀργυρὸν, καὶ μανουάλια δύο ἀργυρᾶ. Hæc Zygomala non intellexit, qui κηροδοχεῖον ſignificare exiſtimavit. Viri docti cenſent διβάμπυλον eſſe *Divam Ampullam*; non poſſum aſſentiri. Facerem, ſi δῖβος pro *Divus* recentiores Græcos vſurpaſſe invenirem. Eſt autem nihil aliud quàm voce Græcolatinâ, *Duplex ampulla*. Nam in liturgiâ habebant duplicem ſive geminam ampullam, hanc ad chriſma, illam ad oleum. Anſegiſus lib. I cap. CLXII. *Presbyter in cœnâ domini duas Ampullas ſecum deferat, vnam ad chriſmâ, alteram ad oleum, ad catechumenos inungendos, vel infirmos.* Eadem habes in Legg. Franc. lib. I. cap. CLVI.

ΔΙΒΕΛΛΙΟΝ.

Διβέλλιον. Vexillum Imperatoris, tanquam duplex velum, sive *Divelium*. Nam bifidum erat. Viri docti hîc quoq; interpretantur, *divum velum*. Sed falluntur. Nihil aliud erat, quàm quod nos diximus. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. *ὁ σκευτέριος βαστάζει τὸ διβέλλιον, καὶ τοῦ βασιλέως σκιάδιον.* Et occurrit illic bis terve.

ΔΙΒΙΝΙΤΑΤΟΝ.

Διβινιτάτον. *Divinitas.* Glossæ Basilicorum. *διβινιτάτον, τὸ θεῖον.*

ΔΙΓΕΣΤΑ.

Δίγεστα. *Digesta.* Pandectæ Iuris. Iustinianus Novell. XIII. *καθάπερ αὐτὴν ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἰνστιτούτοις, καὶ διγέστοις, καὶ τῷ τῶν διατάξεων ἐνομοθετήσαμεν βιβλίῳ.*

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΚΙΟΝ.

Διδασκαλίκιον. Doctoris munus. In Constitut. Alexij Comneni. *οἱ δὲ ἀξιόλογοι κατά τε λόγον καὶ πρᾶξιν εἰσαγέσθωσαν εἰς τὴν τῆς διδασκαλίας διακονίαν. καὶ διὰ τῶν διδασκαλικίων προβαινέτωσαν εἰς τὰ ἀρχοντίκια.* Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

Διδάσκαλος. Doctor. Achmes cap CLXXXVII. *μοναχὸς ἐὰν ἴδη τοῦτο, διδάσκαλος ἔσται, καὶ σωτηρίας πρόξενος.* Quatuor autem erant in Ecclesiâ hoc nomine. *ὁ τοῦ εὐαγγελίου*, qui Evangelistas: *ὁ τοῦ ἀποστόλου*, qui Apostolum: & *ὁ τοῦ ψαλτηρίου*, qui Psalmos docebat, & interpretabatur. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. *ὁ διδάσκαλος τοῦ εὐαγγελίου, ἑρμηνεύων αὐτό. ὁ διδάσκαλος τοῦ ἀποστόλου, ἑρμηνεύων αὐτόν. ὁ διδάσκαλος τοῦ ψαλτηρίου, εἰς τὸ ἑρμηνεύειν αὐτό.* Dignitate maximus quartus *ὁ κυμβωνικὸς* dicebatur, qui apud cisternam regiam in palatio habitabat, cum

cum duodecim discipulis, viris in omni disciplinarum genere insignibus, qui tantâ cum auctoritate res divinas tractabant, ut absque eorum consilio ne ipsi quidem Imperatores temere aliquid aggrederentur. Cedrenus. πρὸς τῇ λεγομένῃ Βασιλικῇ κινστέρνῃ παλάτιον ἦν σεμνὸν, ἐν ᾧ κατὰ τύπον ἀρχαῖον οἰκουμενικὸς ἐκάθητο διδάσκαλος, ἔχων μαθητὰς λόγῳ καὶ βίῳ σεμνοὺς τὸν ἀριθμὸν δώδεκα. οὗτοι πᾶσαν λογικὴν ἐπιστήμην τάχει τε καὶ μεγέθει φύσεως μετερχόμενοι οὐχ ἥκιστα τὴν ἐκκλησιαστικὴν μετῄεσαν φιλοσοφίαν. ὧν τῆς γνώμης χωρὶς οὐ θεμιτόν τι ποιεῖν ἐδόκει οὐδὲ τοῖς βασιλεῦσιν αὐτοῖς. Zonaras Annal. III. ἦν γὰρ οὗτος (ὁ οἶκος) ἀνέκαθεν τοῦ προὔχοντος ἐν λόγοις κατοικητήριον, ὃν οἰκουμενικὸν ἐκάλουν διδάσκαλον. ὃς καὶ δώδεκα εἶχεν ἑτέρους συνοικοῦντας αὐτῷ, κἀκείνους τῆς λογικῆς παιδείας μετέχοντας κατὰ τὸ ἀκρότατον. τούτοις καὶ σιτήσεις ἀνεῖντο δημοσίᾳ, καὶ παρ' αὐτοὺς ἐφοίτων οἷς ἔμελλε λογικῆς παιδείας καὶ γνώσεως. οὓς καὶ οἱ βασιλεύοντες συμβούλους ἐν τοῖς πρακτέοις πεποίηντο. Idem refert in Annalibus suis Constantinus Manasses. De Evangelij doctore capienda ista Nicetæ in Man. Comneno, lib. VII. ὁ τῆς Θεσσαλονίκης Μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνειν ὀκρίβαντα. De Apostoli verò clarè ibidem idem Nicetas. ὁ Βασιλάκης Νικηφόρος τὰς τοῦ Παύλου ἀναπτύσσων ἐν ἐκκλησίαις ἐπιστολὰς, καὶ διαλευκαίνων τῷ τῆς καλλιρρημοσύνης φωτὶ ὅσαι τῶν ἀποστολικῶν ῥήσεων τῇ ἀσαφείᾳ ὑπομελαίνονται, καὶ τῷ βάθει τοῦ πνεύματος ἐπιφέρονται. Docebant autem Doctores hi jure & auctoritate Patriarchæ. Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX. τὸ διδάσκειν τὸν λαὸν μόνον ἐνεδόθη τοῖς ἐπισκόποις, καὶ οἱ διδάσκαλοι τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δικαίῳ τοῦ πατριάρχου διδάσκουσι. Itaque defuncto Patriarchâ, neque alio rursum suffecto, non poterant docere. Alexius Comnenus in Novellâ. καὶ τελευτήσαντος τοῦ κατὰ καιροὺς πατριάρχου οὐδὲ αὐτοὶ (οἱ διδάσκαλοι) δύνανται διδάσκειν. Stipendium illis decrevit idem Imperator libras trecentas tres, & frumenti modios quinquaginta. Balsamon ad Canonem supra citatum. παρίσταται δὲ τοῦτο καὶ ἀπὸ τῆς νεαρᾶς τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυρίου Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ, τῆς ὑποτυπούσης ὅπως καί τινες ὀφείλουσι ψηφίζεσθαι εἰς τὰς ἐκκλησίας, καὶ τυπωσάσης τοῖς διδασκάλοις πᾶσι τοῖς ἐντὸς οὖσι δηλαδὴ τῆς ἐκκλησίας, καὶ τοῖς ἐκτὸς, ἀνὰ τριακοσίων λίτρας τρεῖς, καὶ ἀνὰ σίτου μόδια πεντήκοντα. Assistebant Patriarchæ statim post τοὺς ἄρχοντας. In Novellâ Alexij Comneni. ἔσω καὶ αὕτη τοῖς διδασκάλοις δι' ἃς τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο αὖθις ἐν ταῖς οἰκείαις ἐκκλησίαις ἀπονενεμημένη τιμὴ, τὸ εὐθὺς μετὰ τοὺς ἄρχοντας ἵστασθαι τῷ ἁγιωτάτῳ πατριάρχῃ παρισταμένους ὡς ἐμπροσθοῦντας αὐτῷ.

ΔΙΔΕΙΝ.

Διδεῖν. Dare. Corona pretiosa. διδεῖν. *Dare*. περιέχειν.

ΔΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Δικάβαλλοι. Vide τρικάβαλλοι.

ΔΙΚΑΝΙΚΙΟΝ.

Δικανίκιον. Sceptrum judiciale. Codinus. κατεῖχε τὸ δικανίκιον ξύλον λεῖον. Et alibi non semel. Chronicon Constantinop. ἰδίαις χερσὶ δέδωκεν αὐτῷ δικανίκιον πολλοῦ ἄξιον, ἤτοι ῥάβδον ἀργυρᾶν περικεχρυσωμένην. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔτζη ἔλαβεν ὁ σουλτᾶνος με τὰ χέρη τοῦ τὸ δικανίκη, καὶ τὸ ἔδωκεν εἰς τὸ χέρη τοῦ πατριάρχου.

ΔΙΚΑΠΙΟΝ.

Δικάπιον. Biceps. Glossæ Basilicorum. δικάπιον. δικέφαλον.

ΔΙΚΕΡΑΤΟΝ.

Δικέρατον. Tributum pro reficiendis Vrbis muris institutum. Cedrenus auctorem facit Leonem Iconomachum. ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὰ τείχη τῆς πόλεως πεσόντα διελάλησε, λέγων, ὅτι ὑμεῖς οἱ τῆς πόλεως ἀδυνατεῖτε τὰ τείχη κτίζειν. ἀλλὰ προσετάξαμεν τοῖς διοικηταῖς τῶν θεμάτων ἀπαιτεῖν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα μιλιαρίσιον ἕν, καὶ λαμβάνειν αὐτὰ τὰ βασίλεια, καὶ κτίζειν αὐτά. κἀντεῦθεν ἐκράτησεν ἡ συνήθεια παρέχειν τὰ δικέρατα τοῖς διοικηταῖς. Constantinus Manasses in Annal. refert ad Nicephorum.

ΔΙΚΗΡΙΟΝ.

Δικήριον. Vide κηρόβαλλον.

ΔΙΚΙΟΝ.

ΔΙΚΙΟΝ.

Δίκιον. Nummi genus. Suidas in Etymologico. λίτρα. μία. καὶ δίκιον ἀργυρίων· καὶ πολλοὶ τύποι. Nisi illic legendum. λίτρα. μνᾶ. καυκίον. ἀργύριον.

ΔΙΚΟΚΤΑ.

Δικόκτα, *Decocta*. Athenæus lib. III. ἐπὶ τούτοις λεχθεῖσιν ὁ κύνουλκος πιεῖν ᾔτησε δικόκταν, δεῖν λέγων ἁλμυροὺς λόγους γλυκέσιν ἀποκλύζεσθαι νάμασιν.

ΔΙΚΟΥΡΙΑ.

Δικουρία. *Decuria*. Dositheus Sentent lib. III. διὰ βιβλιδίου λέγοντος τινὸς, πατέρα ἴδιον ἀπεπιφισκῶσθαι, καὶ αὐτῷ δικουρίαν ἀφῃρῆσθαι, ἣν ἀπαιτεῖ.

ΔΙΚΤΑΤΩΡΕΙΑ.

Δικτατωρεία. *Dictatura*. Suidas. δικτατωρεία. ἀρχὴ ἀνυπεύθυνος. Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. ἧς ἀφηγεῖτο πατρίκιος κύρσωρ, τὴν τῆς δικτατωρείας ἔχων ἐξουσίαν. Dion. lib. XLI. ποιήσας δὲ ταῦτα καὶ τὸ ὄνομα τῆς δικτατωρείας ἀπεῖπε.

ΔΙΚΤΑΤΩΡ.

Δικτάτωρ. *Dictator*. Hesychius. δικτάτωρ. ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων. Et alibi. δικτάτορσιν ἡγεμόσι. βασιλεῦσι. Suidas. δικτάτωρ, ὁ διπλασίαν τὴν ἀρχὴν ἔχων, ὃ παρὰ ῥωμαίοις καὶ δισύπατος καλεῖται. Sed falluntur Græculi isti in etymo. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ φυλάττουσι τὸ ω. κοιέστωρος. πραίτωρος. μανδάτωρος. δικτάτωρος.

ΔΙΜΜΑΝ.

Δίμμαν. Vinculum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαθῆς. δέσμη ῥάμματος. δίμμαν ὃ ῥαμμάτου, ἢ τοῦ σήμονος. Occurrit illic sæpius.

ΔΙΜΠΕΣΑΚΤΩΡ.

Διμπεσάκτωρ. Dispensator. Glossæ Basilicorum. *διμπεσάκτωρ. οἰκονόμος.* Sed mendum est. Rectius ibidem posteà. *διασπενσάτωρ,* &, *δισπενσάτωρ.*

ΔΙΟΙΚΗΤΑΙ.

Διοικηταί. Collectores tributorum, ac vectigalium. Publicani. Leo Novell. LXI. *τὰς ἐπὶ συλλογὴν τῶν δημοσίων φόρων καθισταμένους (διοικητὰς ἢ αὐτοὺς ἡ συνήθης ὁμιλία καλεῖν οἶδε) τολμῶντας ὑπερεκλέγειν πλέον τοῦ νενομισμένου τὰ τέλη.* Atque inter hos vnus dignior, ad quem reliqui collectas suas conferebant, qui *μέγας διοικητὴς* dicebatur. Cantacuzenus lib. III. cap. XIV. *Glaba magno diaceta cum cruce ex pretiosissimis lapillis confectâ, quo verbis esset fides, celeriter ad eam misso, de lethali Imperatoris morbo certiorem fecit.* Sed huius munus posteà intercidit. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. *ὁ μέγας διοικητὴς οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει.* Falluntur viri docti, qui nullam eius mentionem illic exstare existimant.

ΔΙΠΛΟΜΑΝΤΙΝ.

Διπλομάντιν. Duplomantum. Duplicatum pallium. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀμφαικλήρ. χλαῖν διπλοῦς. διπλὸν ροῦχον. ἢ διπλομάντιν.*

ΔΙΠΟΤΑΤΟΙ.

Διποτάτοι. Deputati. Scribitur etiam *δηποτάτοι,* & *δεπουτάτοι,* apud Auctores. Corrige in Etymologico Suidæ. *δεπυτάτοι. λειτουργοὶ ἀφωρισμένοι.* Perperam in cod. MS[to] est. *διαποτάτοι.* Duo verò erant *τῶν δηποτάτων* genera. Hi ecclesiæ, illi militiæ operam navabant. De Ecclesiasticis locus est in auctoris innominati Quæstionibus ad Nicetam Metropolitanum Thessalonicensem. *ὁ διὰ προχειρίσας δηποτάτος εἰ ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσόδου συνοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ;* Non habebant verò officium, sed ministerium tantum, idq; ad sacrum altare; & palliati cum lampadibus præibant sancto Evangelio, cum lectionis causâ in ambonem ferretur: item sacris donis in introitu ad sacram mensam, & in

& in

& in recessu ad altare præparationis. Ioannes Episcopus Citri in Responsis. *θυρωροὶ δὲ καὶ δεποτάτοι καὶ καμισάτοι οὐκ εἰσὶν ὀφφίκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον βῆμα τούτοις ἁρμόζουσι.* Et paullò post. *οἱ δεποτάτοι μανδυοφοροῦντες μετὰ λαμπάδων προπορεύονται πρὸ τοῦ ἁγίου εὐαγγελίου, ὁπότε ἀναφέρεται εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν, καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἐν τῇ εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν πρόθεσιν ἐπανόδῳ αὐτῶν.* In coronatione Imperatoris ferulam tenebant manu sinistrâ. Codinus de Offic. *τῇ δὲ ἀριστερᾷ κατέχει νάρθηκα. ἐπέχει τότε τάξιν ἐκκλησιαστικὴν ἣν καλοῦσι δεποτάτου.* Ita rectè corrigũt viri docti in secundis curis. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. vbi coronationem Andronici iunioris describit. *Sinistra ferulam tradunt, ut ordinem seu locum ecclesiasticum teneat eius, qui Deputatus appellatur.* Si secundas nuptias contraxissent, annum vnum, aut biennium quoque communicatione iis interdicebatur. Nicetas Metropolitanus in Responsis. *ὁ μέντοι δευτερογαμήσας δεποτάτος φυλάξας, οἶμαι, τὸ τοῦ διγάμου πρότερον ἐπιτίμιον, ὅπερ αὐτῷ κανονικῶς ἐπιτίθεται, (ἤγουν ἕνα ἐνιαυτὸν, ἔτι δύο γενόμενος ἀκοινώνητος, ὡς ἂν αὐτὸς δοκιμάσῃς.) μετὰ τοῦτο πάλιν φιλανθρώπως ἀποκατασταθήσεται εἰς τὴν τοῦ δεποτάτου ἐνέργειαν.* Venio iam ad militares. Eorum duo erant ordines: hi saucios curabant, illi arma fabricabant. De medicis Leo Imp. in Tacticis. *εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι καθ' ἕκαστον τάγμα ἤτοι βάνδον διωρισμένοι. οἷον βανδοφόροι, σαλπιγκταὶ, ἤτοι βουκινάτορες, θεραπευταὶ, ἰατροὶ, οἱ καὶ δεποτάτοι.* Vide Glossarium Rigaltij. De fabris armorum est locus Basilic. Eclog. LVII. *ἀλλ' οὐδὲ τοὺς ἐν τοῖς ἀριθμοῖς καταλεγομένους, οὓς ὁπλοποιοὺς καὶ δεποτάτους καλοῦσι, τοὺς παρὰ τοῦ δημοσίου κομιζομένους σιτήσεις, συγχωροῦμεν ἐργάζεσθαι, ἤ τινι πιπράσκειν ὅπλα.* Iustinianus Novell. LXXXV. iotidem penè verbis.

ΔΙΠΟΥΝΤΙΟΝ.

Διπούντιον. *Dupondium.* Cleopatra in Cosmeticis. *ὁ στατὴρ ἄγει δραχμὰς δ΄. καλοῦσι δὲ αὐτὸν τετράδραχμον. καὶ τὸ διπούντιον δὲ ὁμοίως ἄγει δραχμὰς δ΄.*

ΔΙΠΤΥΧΑ.

Δίπτυχα. Libri Eccesiastici. Erant verò gemini, vnde & *δίπτυχα* dicebantur: alter mortuorum nomina complectebatur, alter adhuc viventium. Chrysostomus in Liturgiâ. *ὁ διάκονος θυμιᾷ γύρωθεν τὴν*

ἁγίαν τράπεζαν, καὶ τὰ δίπτυχα, τῶν τε κεκοιμημένων καὶ ζώντων, ὧν βούλεται, μνημονεύει. Mortuorum liber continebat nomina, status, ordinum, obitumque hierarcharum. Et de hoc intelligendi, Iustin. in Edict. de fide Orthod. ἀπήλειψαν ἐξ ἐκείνου τῶν ἱερῶν τῆς ἐκκλησίας διπτύχων τὴν τούτων προσηγορίαν. Anastasius in Agathone. *Abstulerũt de diptychis Ecclesiarum nomina Patriarcharũ, vel de picturis Ecclesiæ figuras eorum.* Victor in Chronico. *Nomina Proterij & Salafatiarij de Ecclesiasticis diptychis tollit, & Dioscuri & Heluri, qui Proterium interfecit, scribit.* Gregoras lib. V. ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνῳδίαις τὸν πάπαν εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύεσθαι ὁμοῦ τοῖς ἑτέροις τέτταρσι πατριάρχαις. In vivorum libris inscribebantur à presbytero, vel diacono, nomina illuminatorum, & susceptorum. Pachymerius in Paraphrasi Dionysij. περὶ ἐκκλησ. ἱεραρχ. cap. II. ὅτε τὴν χεῖρα τῇ κεφαλῇ ἐπιτίθησι, καὶ κελεύει τοῖς ὑπ' αὐτὸν πρεσβυτέροις καὶ διακόνοις ἐν δέλτοις ἱεραῖς ἀπογράψασθαι τὰ ὀνόματα τοῦ τε προσελθόντος καὶ τοῦ ἀναδόχου. ταῦτα δὲ, οἶμαι, εἰσὶ τὰ τῶν ζώντων δίπτυχα.

ΔΙΡΙΒΙΤΩΡΙΟΝ.

Διριβιτώριον. *Diribitorium.* Xiphilinus in Caligulâ. καὶ εἰ γέποτε εἰς καταβολὴν ὑπέφλεξε, τῷ διριβιτωρίῳ ἀντὶ τοῦ θεάτρου ἰκρίωμένῳ ἐχρῶντο. Occurrit mox iterum in Tito.

ΔΙΣΚΟΚΑΛΥΜΜΑ.

Δισκοκάλυμμα. Lancis operculum. Euchologium. βαστάζοντος τοῦ πρωτοιερέως τὸ μύρον μετὰ τοῦ ἀλαβάστρου κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ δισκοκαλύμματος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων μυστηρίων.

ΔΙΣΚΟΠΟΤΗΡΙΟΝ.

Δισκοποτήριον. Nicetas de reb. gest. post excid. Vrbis. ποτήρια, ἤγουν δισκοποτήρια.

ΔΙΣΠΕΝΣΑΤΩΡ.

Δισπενσάτωρ. *Dispensator.* In Etymologico Suidæ. δισπενσάτωρ, ὁ οἰκονόμος.

ΔΙΣΠΟΥΤΑΝΤΟΙ.

Διασπουτάντοι. *Disputantes.* In Synodo Florentinâ. τῇ οὖν τετάρτῃ τὸ πρωῒ ἀπήλθομεν πρὸς τὸν πάπαν πάλιν μηνυθέντες, καὶ εὕρομεν αὐτὸν μόνον μετὰ ἑνὸς καρδηναλίου, καὶ τῶν διασπουτάντων. καὶ κρατῶν ἀνὰ χεῖρας γραφὴν πτυλιγμένην, φησὶ πρὸς ἡμᾶς.

ΔΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Διστράτον. *Bistratum.* Bivium. Glossæ Græcobarbaræ. ἄμφοδα, δίοδα. διστράτα. ζαρούπια.

ΔΙΣΤΡΙΑ.

Δίστρια. Clavæ ferreæ. Simocatta Hist. Mauric. lib. VIII. cap. IV. ὁ μὲν οὖν Μαυρίκιος κελεύει τοῖς σωματοφύλαξιν ἀπελᾶν ταῖς σιδηραῖς κατὰ τῶν ἐπιόντων κορύναις. ταῦτα δὲ ἄρα τῇ ῥωμαίων φωνῇ δίστρια λέγεται.

ΔΙΤΑΡΙΟΣ.

Διτάριος. Ditarius. Glossæ Basilicorum. διτάριος. πλουτοποιός.

ΔΙΦΕΝΣΩΡ.

Διφένσωρ. *Defensor.* Hesychius. διφένσωρ. βασανιστής. κριτής.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Δομεστικάτον. *Domesticatus.* Exstat apud Balsamonem ad Can. Apost. XVII. Gregorius Turonensis lib. II. cap. VIII. *Gaudentius pater, Scythiæ provinciæ primoris loci, à domesticatu exorsus militiam ad magisterij equitum culmen provectus est.*

ΔΟΜΕΣΤΙΚΙΟΝ.

Δομεστίκιον, sive δομεστικεῖον. *Domestica res.* Codinus de Offic. διανε-μίζοντος

μίζοντος δὲ μίνσους τοῦ δομεστίκου τοῦ δομεστικίου ὡς μέλλει φαγεῖν ὁ βασιλεύς. Et mox. οἱ δομεστικίου τοίνυν δομέστικοι τοὺς μίνσους ἅπαντες φέροντες τιθέασιν ἐπ' ἐδάφους.

ΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Δομέστικος. *Domesticus.* οἰκεῖος. Et ita accipitur Basilic. Eclog. XXVII. τοῦ αὐτοῦ κρατοῦντος καὶ ἐπὶ τῶν υἱῶν, καὶ ἐκγόνων, καὶ δομεστίκων, καὶ συγγενῶν, καὶ συγκαθέδρων, καὶ ἐπὶ πάντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Pisides in Hexaëmero.

αὐτὸς δὲ δῶρα λαμβάνειν ἐπείγεται,
πτωχοὺς ὑπουργοὺς ἀξιοχρέους ἔχων,
ὡς εἴ τις εἴποι πιστοὺς δομεστίκους.

Apud Isidorum Pelusiotam lib. I. epist. CCC. inscriptio est. Σωζομένῳ δομεστίκῳ τοῦ ἐπάρχου. Simocatta Hist. Mauric. lib. VIII. cap. XIII. ἀλλὰ μὴν καὶ ὁ πραισεντῖνος, ὁ τὰς τοῦ πάτρου πεπιστευμένος φροντίδας, ὃν δομέστικον εἰώθασιν οἱ Ῥωμαῖοι ἀποκαλεῖν. Invenies quoque apud Harmenopulū lib. IV. Tit. II. Alias erat dignitatis genus ecclesiasticę pariter & politicę. Balsamon in Quæsitis. ποίας ἐστὶ γλώσσης ἡ τοῦ δομεστίκου προσηγορία, καὶ ἐπὶ ποίας ἐξουσιάζει τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀκολουθιῶν; Ecce hic de Ecclesiastico loquitur, ut de altero Malchus de Legat. καὶ τοὺς προσαγωγέας τῶν λημμάτων τῆς ἀρχῆς, οὓς δομεστίκους καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Iterum. ἀνεψιὸς δὲ οὗτος ἦν Αἰδοΐγγου, γηραιὸς τι μάλιστα ὄντος οἰκειοτάτου, καὶ τὴν τῶν λεγομένων δομεστίκων ἀρχὴν ἄρχοντος, μεγάλην τινὰ οὖσαν τῶν περὶ βασιλέα. De utroque Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἡ τοῦ δομεστίκου προσηγορία κατὰ Λατίνους τὸν ἐξάρχοντα, τὸν προηγούμενον, τὸν ἐπιστάτην δηλοῖ. καθὰ δὲ καὶ παρὰ ταῖς βασιλικαῖς ταξιαρχίαις λέγεται δομέστικος ἀνὰ μέρος καὶ ἀνατολῆς, καὶ δύσεως, καὶ σχολῶν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον κἀν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τάξεσι δομέστικος λέγεται, εἴτ' οὖν ἀρχωδὸς, καὶ ἐπιστάτης τῶν μελῳδιῶν τε καὶ τῶν μελῳδῶν. οἷα εἰς ῥυθμὸν καὶ τάξιν καθιστῶν αὐτοὺς καὶ τὰ μελῳδήματα. Sed de Eccesiastico prius dicamus. Erat in Ecclesiâ ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ καὶ τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ, qui τοῦ πρώτου καὶ δευτέρου χοροῦ dicitur alijs. Item ὁ δομέστικος τῶν ψαλτῶν, qui & πρωτοψάλτης, & ἀρχωδός. Atque de hoc intelligi debet Constantinus de Administ. Imp. ἦν καὶ δομέστικος εἰς τὴν νέαν ἐκκλησίαν, ὑπῆρχε δὲ τεχνίτης εἰς τὸ ᾆσμα, οἷος τῷ τότε καιρῷ ἕτερος οὐκ ἦν. Sed horum omnium tria erant genera. Hi enim ad Patriarcham, sive Ecclesiam, illi ad Imperatoris clerum, isti ad Dominæ pertinebant. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. οὐδὲ πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομέστικον. ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος καὶ ἀμφοτέρους. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλ-

της τοῦ

της τοῦ βασιλικοῦ ἔξαρχος κλήρου. ὁ δέ γε δομέστικος τοῦ δεσποινικοῦ. Obſerva. Cleri Imperatricis princeps erat domeſticus, ut ὁ πρωτοψάλτης Imperatoris: & illic δεσποινικὸς, hîc βασιλικὸς, at in eccleſiâ πατριαρχικὸς nuncupabatur. Et hic poſtremus in lectorum ordine erat, eiuſq; munus, τὸ πολυχρόνιον dicere Patriarchæ in proceſſionibus. Ioannes Epiſcopus Citri, loco citato. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ λεγόμενοι πατριαρχικοὶ δομέστικοι. καὶ τοῦτο δὲ ὀφφίκιον τῶν ἀναγνωστῶν ἐστί. διακονία δὲ τούτου, τὸ ἐν ταῖς προόδοις τοῦ πατριάρχου λέγειν τὸ, εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα. In palatio domeſtici varij erant, & recenſentur apud Codinum. ὁ τῆς τραπέζης. pagg. 15. 119. ὁ τῶν τειχῶν. pag. 15. ὁ τοῦ δομεστικίου. paggg. 117. 119. 125. In militiâ erat, ὁ τῶν θεμάτων. Codinus pagg. 17. 47. Gloſſæ Baſilicorum. δομέστικος τοῦ θέματος, ὃς μετὰ κόμητος κόρτης εἰς τὴν προέλευσιν τοῦ στρατηγοῦ τέτακται. Erant quoq; ὁ τῶν σχολῶν. ὁ τῶν ὀπλιμάτων. Quorum frequens paſſim mentio apud Cedrenum, Zonaram, & alios. Sed erant & ſimplices illic domeſtici, puta cohors deſtinata cuſtodiæ Imperatoris, eaq; ex equitibus conſtabat. Suidas. δομέστικοι, οἱ τῶν ῥωμαίων ἱππεῖς. οἱ κατὰ ῥωμαίους οἰκειακοὶ στρατιῶται. Quæ habes quoque in Gloſſis Baſilicorum. Zonaras. Annal. II. de Diocletiani patre. κόμητα δομεστίκων αὐτὸν γενέσθαι φασὶ. δομεστίκους δέ τινες τοὺς ἱππέας νομίζουσι. Hinc *Domeſticatus*, pro militiâ equeſtri, apud Gregorium Turonenſem. Vide ſupra in δομεστικάτον. Recenſuimus anteà inter cæteros, τὸν τῆς τραπέζης. Atque hanc dignitatem accepit hereditariam à Conſtantino Magno princeps Ruſſiæ, teſte Gregora lib. VII. Supremus autem inter omnes erat ὁ μέγας, & exercitum terreſtrem ducebat. Codinus. ὁ μέγας δομέστικος εὑρίσκεται εἰς τὸ φωσσάτον ἅπαν κεφαλή. Luitprandus de reb. Europ. lib. III. cap. VII. *Focam vero domeſticum maiorem, id eſt, terreſtris ducem exercitus fecit.* Erat autem dignitate proximus Cæſari, evectus ad illud faſtigium ab Andronico Palæologo juniore, cùm anteà ὁ πανυπερσέβαστος eo eſſet ſuperior. Codinus. ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας ἅπερ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἔπαρχος κίτρινα, ἐφόρεσε ταῦτα ἰωάννην τὸν παλαιολόγον τὸν αὐτανεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τοῦ πορφυρογεννήτου υἱὸν. ποιήσας πανυπερσέβαστον τὸν αὐτανεψιὸν αὐτοῦ ὑπερέχοντα πάντων, εἰ γε μὴ καὶ τοῦ πρωτοβεστιαρίου, τοῦ μεγάλου δουκὸς, τοῦ μεγάλου δομεστίκου, καὶ τῶν λοιπῶν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, ὁ δεύτερος, καὶ οὗτος δὲ ὁ βασιλεὺς καὶ ὁ πάππος αὐτοῦ, ἐποίησε τὸν μέγαν δομέστικον καντακουζηνὸν ἰωάννην, ὃς ἐγεγόνει καὶ βασιλεὺς, ἰσοστάσιον καὶ τῷ πανυπερσεβάστῳ. ἔπειτα οὗτος δὲ ὁ βασιλεὺς ἀνδρόνικος, μετὰ τὸν τοῦ βασιλέως θάνατον τοῦ πάππου αὐτοῦ, τιμήσας

τοῦτον δὴ τὸν μέγαν δομέστικον τὸν καντακουζηνὸν, ὑπερέχοντα πάντων ἐποίησε τῶν μετὰ τοῦ πάππου καὶ βασιλέως ἀνεψιῶν, ἑαυτοῦ δὲ θείων, τῶν ἑτέρων τε πάντων, τῆς πανυπερσεβάστου, βεστιαρίου· ἣν γὰρ οὗτος ἐν τούτῳ, ὁ μέγας δηλαδὴ δομέστικος, μετὰ τὴν καισαρικὴν ἀρχήν. Wilhelmus Tyrius de bello sacro, lib. II. cap. V. *Cùm esset in Imperiali palatio plurimum honoratus, & Megadomestici dignitate, quem nos maiorem Senescallum nominare consuevimus, fungeretur, ab Imperatore secundus.* Vides dignitatem. Adeóque ipsi Imperatoris consanguinei obviam venientes honoris ergo de equo descendere necesse habebant. Accipimus ex Niceta in Ioanne Comneno. μέγας ἡμῖν θεὶς δομέστικος, ὡς καὶ πολλοὺς τῶν ἐντίμων κατὰ γένος βασίλειον ἀποβαίνειν τοῦ ἵππου, καὶ τούτῳ ἀπονέμειν προσκύνησιν, κατὰ συγκυρίαν ὑπαντιάζοντας. Parem ferè cum illo administrationem habebat olim Domesticus Scholarum. Codinus. ὁ δομέστικος τῶν σχολῶν πάλαι μὲν εἶχεν ὑπηρεσίαν σχεδὸν ἣν ὁ μέγας δομέστικος ἄρτι· νῦν δὲ οὐδεμίαν.

ΔΟΜΗΚΙΛΙΟΝ.

Δομηκίλιον. *Domicilium.* Glossæ Basilicorum. δομηκίλιον. οἶκος.

ΔΟΜΝΑ.

Δόμνα. *Domina.* Augusta. Oppianus Cyneget. lib. I.

αὐσονίου ζηνὸς γλυκερὸν θάλος ἀντωνῖνε,
τὸν μεγάλη μεγάλῳ φυτήσατο δόμνα σεβήρῳ.

Gregorius Turonensis lib. IX. cap. XX. *Quas Gailesuindam Germanam domna Brunichildis, tam in dote, quam in morganegibâ, hoc est, matutinali dono, in Franciam venientem certum est adquisivisse.*

ΔΟΝΤΙΑ.

Δόντια. pro ὀδόντες. Dentes. Glossæ Græcobarbaræ. ἦχος ὀδόντων. κτύπωμα τῶν δοντίων. Corona pretiosa. δόντια. *Dentes.* ὀδόντες.

ΔΟΞΑ.

Δόξα. Tropariũ, ita dictum à voce initiali. Codinus de Offic.

εἰς ὑμῶ-

εἰς μῆ τοι τὸ τελευταῖον τ̃ ἐννάτης ὥρας τετράριον λέγει ὁ πρωτοψάλτης τὸ, δόξα. In Liturgiâ Chryſoſtomi. ὅταν ᾗ ἔλθη ὁ χορὸς εἰς τὸ, δόξα πατρὶ. ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ποιοῦσι προσκυνήματα τρία. Triodium. ἐν τ̃ λιταῖς τοῦ ὄρθρου ψάλλονται εἰς τὸ, δόξα, καὶ νῦν. Anſegiſus lib. 1. cap. LXX. *Vt quiſq; ſciat quod petat à Deo, & ut* GLORIA PATRI *cùm omni honore apud omnes cantetur.* Iterum in Addit. 1. Capit. Karolin. cap. LXVI. *Pſalmus invitatorius, &* GLORIA *pro defunctis non cantetur.*

ΔΟΞΑΡΗ.

Δοξάρη. pro τοξάριον. Corona pretioſa. δοξάρη. *Arcus.* τόξον.

ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Δοξολογία. Hymni genus, aut potius pars quædam. Gregoras lib. IV. καὶ ἦν ἡ λαληθεῖσα κατηγορία, ὅτι ὁ ζυλλᾶν ἀζατίνης τῆς ἱερᾶς τελουμένης δοξολογίας πολλάκις συμπαρῆν καὶ ὡμίλει τῷ πατριάρχῃ ἔνδον τοῦ ναοῦ. Iterum lib. VIII. ἐπεὶ οὖν ἧκε τὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ὁπότε δὴ καὶ ἔμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων, ὁμοῦ καὶ πατριαρχῶν, ἐληλύθει καὶ οὗτος συνήθως εἰς τὴν ἐξ ἑσπέρας ἐκείνης παννυχίδα. περὶ δὲ μέσας νύκτας ἅμα αὐτῷ συνισταμένων ἡμῶν, καὶ τ̃ δοξολογίας ἀκουόντων, ἧκέ τις ἐκ βασιλέως, καινοτέραν τινὰ αὐτῷ κομίζων ἀγγελίαν. Calliſtus in Indice Sozomeni. περὶ τῆς ἐν ὕμνοις δοξολογίας. Et erat, quæ ἡ μεγάλη dicebatur. Horologium εἰ οὖν ἐστι κυριακή, ἢ δεσποτικὴ ἑορτή, ἢ ἅγιος ἔχων μεγάλην δοξολογίαν, ψάλλεται οὕτως τὸ, πᾶσα πνοή. Iterum alibi. εἰ δὲ ἐστι παρασκευή, ἢ ἄλλη ἡμέρα, μὴ ἔχουσα δοξολογίαν μεγάλην, &c. Philotheus de Inſtit. Diacon. ὁμοίως καὶ εἰς ὄρθρους καθ' οὓς ψάλλεται μεγάλη δοξολογία.

ΔΟΞΟΤΗΣ.

Δοξότης. pro, τοξότης. Corona pretioſa. δοξότης. *Sagittarius.* τοξότης.

ΔΟΡΑΧΗ.

Δοραχή. Vox ignota. Occurrit apud Myrepſum lib. de Vnguentis, cap. LXXXIX.

ΔΟΡΥΔΡΕΠΑΝΟΝ.

Δορυδρέπανον. Hasta falcata. Hero in Parecbolis. τῶν δὲ κερῶν τυπτόντων ἐνεργῶς τὰ τείχη, καὶ τῶν δορυδρεπάνων ἀποσυρόντων τὰς ἐπάλξεις, &c.

ΔΟΥΚΑΙΝΑ.

Δούκαινα. *Ducissa.* Vxor ducis. Nicetas in Alexio Comneno, lib. 1. πρὸς μέγιστον ἀρχεῖον ἡ δούκαινα Εὐφροσύνη ἄρεζα ἤλαυνε.

ΔΟΥΚΑΣ.

Δοῦκας. *Dux.* Ex Italico, *Duca*, Codinus de Offic. ὁ ἀμηράλιος ὑπὸ τὸν μέγαν δοῦκαν εὑρίσκεται. Nicetas in Man. Comneno, lib. 1. μέγαν δοῦκαν προβαλλόμενος τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν κοντοστέφανον. Et exstat epistola Eustathij præfixa Commentarijs in περιήγησιν Dionysij, in cuius inscriptione est. πρὸς τὸν πανσεβέστατον δοῦκαν κύριον ἰωάννην. Anonymus de bello sacro.

ὡσαύτως καὶ οἱ εὐγενεῖς δουκάδες καὶ κοντάδες.

Synodus Florentina. καὶ οἱ μεγάλοι αὐθένται, καὶ ῥηγάδες, καὶ δουκάδες, καὶ ἕτεροι αὐθένται.

ΔΟΥΚΑΤΟΝ.

Δουκάτον. *Ducatus.* Præfectura. Ductus. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. 1. εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δουκᾶτα, καὶ τοὺς καλουμένους κονσιλιαρίους. Item de Administrat. Imp. ἡ καλαβρίας στρατηγὶς δουκάτον ἦν τὸ παλαιὸν τοῦ στρατηγίδος σικελίας. Philippus Presbyter Comment. in Iob. lib. II. cap. XXVIII *Pro certo scit Deus, quò hac sapientia properet, cui etiam ipse ducatum præberet.* Sedulius Scotus in epist. ad Rom. cap. II. *Libet inquirere quare Moses ipse, qui legem circumcisionis patribus à Deo datam, & sibi toties inculcatam refert, toto ducatus sui tempore neminem circumcidi voluerit.* Occurrit quoque apud Apuleium, & alios. Est etiam nūmus aureus, ex Italico, *Ducato.* Bessarion in epistolā, quæ

lâ, quæ exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. ἔταξεν ἵνα δίδωνται κατὰ μῆνα τοῖς αὐθεντοπούλοις δουκᾶτα τριακόσια, ὥσπερ ἐδίδω καὶ τῷ ἁγίῳ τῷ δεσπότῃ. Et habes illic pluria.

ΔΟΥΚΑΤΩΡ.

Δουκάτωρ. *Ductor.* Leo Tactic. Constitut. VIII. ἐὰν, ὡς εἰκὸς, ἐν ἀγνώστοις τόποις ἡ ὁδοιπορία γίνεται, καὶ οὐ πάρεισιν ἐντόπιοί τινες δουκάτορες, ἀποστέλλῃ τοὺς μινσουράτορας. Glossæ. *Ducator.* ἀγὸς. προηγούμενος.

ΔΟΥΚΗΝΑΡΙΟΙ.

Δουκηνάριοι. *Ducenarij.* Exactores tributorum. Vide l. *ducenarij* 1. C. de Exact. Trib. Etiam agentes in rebus, erantque quadraginta octo, redacti in eum numerum â Zenone, cuius Rescriptum exstat tale in l. *matriculam.* 3. C. de Agent. in Reb. *Matriculam agentium in rebus à tuâ celsitudine confectam admittentes, iubemus, ne ducenarij plus quàm quadraginta octo in singulis habeantur in posterum.* In epistolâ Synodi Antiochenæ, apud Eusebium Hist. Ecclesiast. lib. VII. cap. XXX. καὶ δουκηνάριος μᾶλλον ἢ ἐπίσκοπος θέλων καλεῖσθαι, καὶ σοβῶν κατὰ τὰς ἀγορὰς, καὶ ἐπιστολὰς ἀναγινώσκων, καὶ ὑπαγορεύων ἅμα, καὶ δορυφορούμενος. Photius in Bibliothecâ. Βασιλεύοντος Ῥωμαίων Δεκίου καὶ Οὐαλεριανοῦ Περέννιος δουκηνάριος πρόσταγμα λαβὼν παρ' αὐτῶν, πάντας τοὺς ἀνὰ τὴν Ῥώμην καὶ τὰς πέριξ ἐπαρχίας χριστιανοὺς βαρυτάταις βασάνοις καὶ πικραῖς τιμωρίαις εἰδωλολατρεῖν ἐβιάζατο.

ΔΟΥΚΙΚΟΣ.

Δουκικὸς. *Ducalis.* Nicetas in Man. Comneno, lib. III. περιελύθη τῆς δουκικῆς ἀρχῆς τῆς Βρανιτζόβης καὶ Βελεγράδων. Etymologici Auctor. σκρινιάριος τῆς δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως λατίνων φωνῇ. In Constitut. Man. Comneni. διορίζεται διὰ τῆς παρούσης προστάξεως, μηκέτι τῶν παρὰ χώραν τὰς δουκικὰς ἀρχὰς διεπόντων, ἢ ἀναγραφὰς, &c.

ΔΟΥΛΑΜΑ.

Δουλαμὰ. Vestis interior. Extat in Turcogræciâ Crusij.

ΔΟΥΛΑΠΠΙΝ.

Δουλάππιν. Colus. Glossæ Græcobarbaræ. *τὴν ἠλακάτην, ἤγουν τὸ δουλάππιν, ἢ τὴν ῥόκκαν.*

ΔΟΥΜΑΚΗΣ.

Δουμάκης. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXI. *εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς, ἢ ἐξουσιαστὴς, ὅταν ἐνέγκωσιν αὐτῷ χοῖρον ἔχοντα δίκην κριοῦ δουμάκην, εὑρήσει ἐχθρὸν πολύπλουτον δυνατὸν, ᾧ ἀκολουθεῖ ὁ πλοῦτος αὐτοῦ.* Viri docti interpretantur, *caudam.* Assentior. quippe favent interpretationi postrema verba Achmetis.

ΔΟΥΞ.

Δοὺξ. Dux. Hesychius. *δοὺξ. ἡγεμών. ἄρχων.* Procopius de Ædific. Iustiniani, lib. III. *στρατιωτικοὺς καταλόγους τῇ δὲ ἱδρύσατο, οἷς δὴ ἄρχοντα εἶναι ἐφεστάναι διώρισεν, ὃν Ῥωμαῖοι δοῦκα τῇ Λατίνων καλοῦσι φωνῇ.* Zosimus lib. II. *ἐφεστώτων τοῖς ἁπανταχοῦ στρατιώταις οὐ μόνον ἑκατοντάρχων καὶ χιλιάρχων, ἀλλὰ καὶ τῶν λεγομένων δουκῶν.* Incertus Auctor apud Etymologicographum. *δοὺξ δὲ πρῶτον ὑπὸ Ῥωμαίων δηλωθεὶς κατὰ τὸν Μιθριδατικὸν πόλεμον.* Erant item in provincijs ita appellati, qui vim prohiberent. Itaque Basilic. Eclog. VI. Tit. est, *περὶ δουκὸς, ἤτοι βιοκωλύτου Λυκαονίας καὶ Λυδίας.* Et de ijs intelligendis Codinus de Orig. Constantinop. *ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοπάρχαις, καὶ σατράπαις, καὶ δουξὶ, καὶ πᾶσι τοῖς οὖσιν ἀρχηγέταις τῶν βασιλικῶν θεμάτων.* Omnes antecedebat *ὁ μέγας*, quippe qui dignitate primus à Cæsare; & ut Magnus Domesticus terrâ, ita hic mari primas tenebat, & sub se habebat Magnum Drungarium classis, Amiralium, Protocomitem, Drungarios, & Comites. Codinus de Offic. *ὥσπερ ὁ μέγας δομέστικος εὑρίσκεται εἰς τὸ φουσσάτον ἅπαν κεφαλὴ, οὕτω καὶ κατὰ θάλασσαν οὗτος. (ὁ μέγας δοὺξ) ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηρᾶλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας.* Clarum exemplum videmus apud Nicetam in Man. Comneno, lib. II. *οὕτω τοίνυν καὶ ὡς ᾤετο καλῶς τὰ κατὰ τὸν Σικελικὸν πόλεμον παρασκευασάμενον ἀνάγεσθαι μὲν τὸν στόλον τοῖς ἐρέταις καὶ κελεύσαις λύσασι τὰ καρχήσια, μέγαν δοῦκα προβαλλόμενος τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν τὸν Κοντοστέφανον.*

Et

Et mox. *ὁ μέγας δομέστικ© ἰωάννης τ̃ τετραρχίας ἐπιλαμβάνεται, ἐχ ὥστε καὶ μέγας δȣ̃ξ ὀνομάζεσθαι, ἀλλ' ὅσον τ̃ στόλȣ ἐξηγεῖσθαι.* Sed non constitit ei hæc dignitas, nam ab Andronico iuniore prælatus ei fuit Magnus Domesticus, ut ostendi supra in *δομέστικ©*. Hæreditarium autem *τοῦ μεγάλȣ δȣκὸς* nomen accepit à Constantino Magno Atticæ princeps, ut testatur Gregoras lib. VII. Inde, inquit. *καὶ τ̃ τῆς ἀττικῆς καὶ ἀθηνῶν ἀρχηγὸν αὐτ̃ μεγάλȣ δȣκὸς δῶκα καλȣ̃σι τῶν ἀθηνῶν.* Ergo posteà non obtinuit, & simpliciter Dux dictus fuit. Apud Godefridum Villahardovinum lib. III. corruptè vno vocabulo, *Megedux*, appellatur. *Et ce estoit li Megedux, l'Empereor de Constantinople, qui bien avoit cinq cens chevalier de Grieves.* Wilhelmus Tyrius de bello sacro, lib. XX. cap. XIV. *Misit autem cùm classe de suis principibus Megalducas consanguineum suum, quem vniversis præfecit.* Iterum lib. XXII. cap. XI. *Alexius Megalducas, qui classi erat præfectus.*

ΔΟΥΠΛΑ

Δȣ̃πλα *Dupla.* Scholiastes Harmenopuli, lib. I. Tit. IX. *καὶ ἀγωγὴν εἶναι ταύταις ἀναγκάζȣσαν τὸν πράτlω δεφενδεύειν, καὶ ἐπερωτᾶσθαι τlω δȣ̃πλαν.*

ΔΡΑΓΑΤΗΣ.

Δραγάτης. Advena. In Lexico Stephani. *γιώρας, φύλακας, δραγάτας, ἢ μετοίκȣς, ἤτοι παροίκȣς.*

ΔΡΑΓΓΑΙΑ.

Δραγγαῖα. *Tragæa.* Occurrit apud Myrepsum, lib. de Antidotis, cap. LXXVIII.

ΔΡΑΓΟΜΕΝΟΙ. ΔΡΑΓΟΥΜΑΝΟΙ.

Δραγόμενοι. siue *δραγȣμάνοι.* Interpretes linguarum exoticarum. Malaxus in Hist. Patriarch. *μόνον εἶχε δραγȣμάνον ὅπȣ̃ ἐμίλει.* Bessarion in epist. quæ exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. *πρῶτον ὁ ἰατρὸς, δεύτερος ὁ διδάσκαλ© ἑλλlω, τρίτον ὁ διδάσκαλ© λατῖν©, τέταρτον δραγȣμάν©.*

ειδώς. Godefridus Villahardovinus Hist. Constantinop. lib. IV. *Si sen entra in vne chambre, & nemmena avec lui que l'Empereris, & son chambrier, & son drugemenz.* Et hi quidem in aulâ Imperatoris plures erant numero, suo quisque ordine, ac loco; & qui primus inter illos, ὁ μέγας διερμηνευτὴς dicebatur. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ μέγας διερμηνευτὴς πρῶτος ἐστὶ τῶν ἑρμηνέων, οὓς κοινῶς ὀνομάζουσι δραγομάνους. Et dignitas hæc sanè honorata erat, & ad legationes quoque adhibebatur. Observo apud Wilhelmum Tyrium de bello sacro, lib. XVIII. cap. XXX. *Adsunt Imperatoris Constantinopolitani legati: primus, vir illustris, Guido Stephanus, eiusdem consanguineus; secundus maximus palatinorum interpretum, Trifillus, homo vafer, & pro negotijs imperialibus valdè sollicitus.*

ΔΡΑΚΟΝΑΡΙΟΣ.

Δρακονάριος. *Draconarius.* Signifer. Leo Constitut. III. βανδοφόρους, ἤτοι δρακοναρίους. Modestus de vocab. rei milit. *Signiferi, qui signa portant, quos nunc draconarios vocant.*

ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΝ. ΔΡΑΚΟΝΤΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Δρακόντιον. *Draco.* Vexillum cùm effigie draconis. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἄλλο δρακόντιον καὶ ἕτερον δὲ τοῦ βασιλέως ἔχον στήλην ἔφιππον. Et ab Assyrijs acceperunt Constantinopolitani. Codinus idem alibi ἀπὸ ἢ τῆς τῶν ἀσσυρίων, τό τι σκαράνικον τό τι καββάδιον, καὶ τὸ δρακόντιον φλάμουλον. Draconem in eo fuisse & nomen satis indicat, & ex Etymologico clarum est. σημαίας ἰταλοὶ τὰ σίγνα, καὶ τὰ λεγόμενα βάνδα καλοῦσι, τὰ ἐν ταῖς τάξεσιν ἐπίσημα. ἃ κοντοῖς ἤρτηνται, ἀετῶν, ἢ λεόντων, ἢ δρακόντων ὑφάσμασι ποικίλα, καὶ παρασήμοις κατάστικτα, ἑκάστην τῶν τάξεων παραδηλοῦντα. Ionas de Cultu Imag. lib. II. *Labarum quem dicunt draconem, in speciem crucis dominicæ exaptat.* Modestus de Vocab. Rei Milit. *Dracones etiam per singulas cohortes à draconarijs feruntur ad prælium.* A δρακόντιον autem est δρακοντιοφόρος, signifer. Glossæ veteres Græcolatinæ. δρακοντιοφόρος. *Draconarius.*

ΔΡΑ-

ΔΡΑΚΟΣ.

Δράκος. *Draco*. Corona pretiosa. δράκος. *Draco*. δράκων.

ΔΡΑΠΑΝΗ.

Δραπάνη. Corona pretiosa. δραπάνη. *Falx*. δρεπάνη.

ΔΡΙΦΟΣ.

Δρίφος pro δίφρος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. IV. βαρβαρίζων δὲ ἐλέγχεται, ἢ πλεονασμῷ, αἰσχύνη, αἰσχύνης. κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ διαφθειρόμενον φαύλως, κοῖλον, κοίλοις ἢ μεταθέσει. κρότεφον, κότεφρον. δίφρον, δρίφον.

ΔΡΟΣΑΤΟΝ.

Δροσάτον. Mutilatum est, pro ὑδροροσάτον. Aqua rosacea. Apud Myrepsum de Antidotis, cap. XII. περδικαίας, καὶ δροσάτου. Iterum cap. CXLIX. σακχάρεως, καὶ δροσάτου τῶν ῥόδων. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXXVIII. ποτίζοντες αὐτὸν ὑδρόμελι, ἢ δροσάτον. Alibi. ὑδροσάτον, & ὑδροροσάτον, scribitur.

ΔΡΟΥΓΓΑΡΙΟΣ.

Δρουγγάριος. *Drungarius*. Præfectus drungi. Basilacas in Monodiâ. τοῦ αὐθέντου ἐπιτάφιος ἐστὶ πανσεβάστου μέγαν δρουγγάριον κύριον Στέφανον τὸν κομνηνόν. Ioannes Tzetzes Var. Hist. Chiliad. γ.

ἀφ' ἧς ὁ πανσεβάστου μέγας κωνσταντῖνος.
ὁ μέγας ὁ δρουγγάριος, ὡς σεβαστὸς ἐν βίῳ

Vbi ineptit vehementer interpres vertens, *Magnus Hodrungarius*. Et erat ex præfectis classis, vt scimus ex Codino de Offic. Sed drungarij, qui τοῦ μεγάλου nomine ornabantur, duo erant, ὁ τῆς βίγλης. & ὁ τοῦ στόλου: quorum postremus imperabat Amiralio Protocomiti, Drungarijs alijs inferioribus, & Comitibus, ipse soli magno Duci subiectus.

iectus. Accipimus ex istis Codini verbis. ὥσπερ ὁ μέγας δομέστικος ὑπάρχει εἰς τὸ φοσσάτον ἀντὶ κεφαλῆς, οὕτω καὶ κατὰ θάλασσαν οὗτος. (loquitur de magno Duce.) ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηραλίον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας. Et præfectura quidem hæc navalis primitus fuit, sed postea quoque ad militiam terrestrem translata est. Leo in Naumach. κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ βασιλικοῦ πλωΐμου καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλώϊμοι στρατηγοὶ δρουγγάριοι ἐκαλοῦντο ποτὲ τοῖς ἄνω χρόνοις, καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς κόμητες μόνον καὶ κένταρχοι. ἀλλὰ νῦν εἰς στρατηγίδα ἡ ἑκάστη τῶν δρουγγαρίων ἀρχὴ ἀναβέβηκε, καὶ οὕτω καλουμένη τῶν στρατηγικαῖς καταμερίζεται τάξεσιν. Et sic in exercitu erat, ὁ μέγας δρουγγάριος τῆς βίγλης. Eiusque munus, constituere excubias ex præscripto magni Domestici. Codinus ostendit. περὶ τοῦ πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, ἀπερχόμενος ὁ τῆς βίγλης μέγας δρουγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου προσετάχθη. Corrigendus autem est Luitprandus in Legat. *Drungaris enim sub cuius manu navium est omnis potestas, recedente sancto Imperatore, curam tui aget*. Hodiè editur, *Delongaris enim*. Corruptissimè, *Drungaris*, est δρουγγάρης pro δρουγγάριος: Vt σιλεντιάρης, σιλεντιάριος. & infinita talia.

ΔΡΟΥΓΓΟΣ. ΔΡΟΥΓΓΙΣΤΙ.

Δροῦγγος. *Drungus*. Globus militum. Glossæ Basilicorum. δροῦγγος, τὸ ἐκ ταγμάτων, ἤτοι ἀνδρῶν τῶν λεγομένων κομήτων συγκείμενον πλῆθος. Codinus de Offic. idem indicat. τὸ τοῦ πρωτοκόμητος, θαλάσσιόν ἐστιν ὀφφίκιον· ἦν οὗτος τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ πάντων κομήτων πρῶτος. Καὶ τὸ τοῦ δρουγγαρίου ὡσαύτως, ὁ πρῶτος θαλάσσιος. δροῦγγος ποσότης τοσούτων τινῶν ἐρμηνεύεται, ἧς ἡ ἀρχὴ ὁ τοιοῦτος δρουγγάριος. Vopiscus in Aureliano. *Omnium gentium drungos, vsque ad quinquagenos homines in triumphum duxit*. Alia interpretatio est apud Epiphanium. κατὰ Φρύγας οὖν δροῦγγος μυκτὴρ, εἴτουν ῥύγχος καλεῖται.

ΔΡΟΥΠΑΤΑ.

Δρυπάπα. *Druppa*. Suidas. τὴν ἐν τῷ δένδρῳ πεπανθεῖσαν ἐλαίαν γεργέριμον ἔλεγον, παρ' ἡμῖν δρυπάπαν. Corrigo γεργέριμον ἔλεγον, παρ' ἡμῖν δρύπαν.

πα. Nam, *Druppa*, dicunt Latini. Glossæ Latinogræcæ. *Druppa*. γεργέριμος. ἐλαία μέλαινα.

ΔΡΥΜΟΝΑΣ.

Δρυμόνας. pro δρυμών. Corona pretiosa. δρυμόνας *Quercetum*. δρυμών.

ΔΥΚΤΗ.

Δύκτη. pro δίκτυον. Rete. Corona pretiosa. δύκτη. *Rete*. δίκτυον.

ΔΥΝΑΜΙΣΙΣ.

Δυνάμισις. Augmentum. incrementum. Corona pretiosa. δυνάμισις. *Augmentum*. αὔξησις.

ΔΩΔΕΚΑΗΜΕΡΟΝ.

Δωδεκαήμερον. Tempus à Natali Christi, vsque ad Epiphaniam. Nos *Duodecim noctes* vulgo appellamus. Balsamon in Resp. ὑπέδειξέ μοι τὰς τετράδας, καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀποκρέω, τῆς τυροφάγου, τῆς διακαινισίμου, καὶ τοῦ δωδεκαημέρου. ἐν ταύταις γὰρ καὶ διὰ κρέατος ἀκινδύνως καταλυόμεθα, ὅτι κατὰ τὸ δωδεκαήμερον νηστεύουσιν οἱ Ἀρμένιοι διὰ τὸν Ἀρτζιβούριον. Typicum Sabæ. τά τε σάββατα καὶ τὰς κυριακὰς πάσας ὁμοίως πρὸς ἓν κάθισμα στιχολογοῦμεν, καὶ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα ὅλην τῆς τυρινῆς, καὶ τὸ δωδεκαήμερον ἓν κάθισμα. Et solenne tunc convivium Imperator præbebat, nisi in luctu aliquo versaretur. Cedrenus. διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς στέμματος προῆλθε, καὶ τὰ ἐξ ἔθους κλητόρια τοῦ δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν δέδωκε τοῖς πτωχοῖς. Ita corrigo: hodiè perperam editur, κτητόρια. Vide infra, κλητόριον.

ΔΩΝΑΤΙΚΟΣ.

Δωνατικός. *Donaticum*. Suidas. δωνατική, διάδοσις ἡ διδομένη παρὰ τοῦ βασιλέως τοῖς στρατεύμασιν. Intelligit *Donativum*.

ΔΩΡΑΚΙΝΑ.

Δωρακινά. *Duracena.* Florentinus Geoponic. lib. x. τὰ δωρακινὰ χαίρει ὑψηλοῖς χωρίοις.

ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ.

Ἑβδομαδάριος. *Hebdomadarius.* Coquus monasterij. Regino Chron. lib. II. *Accidit autem, ut, juxta quod mos est, ad coquinæ officium hebdomadarius deputaretur.* Ratio nominis, quia singuli monachi per vices suam quisq; septimanam operam hanc monasterio præstabat. Cassianus de Reg. Cænob. Aegypt. περὶ δὲ τούτοις καὶ ἑβδομάδας ἐκ διαδοχῆς οἱ ἀδελφοὶ ποιοῦσιν ἐν τοῖς μαγειρείοις καὶ τοῖς ἄλλοις καθήκουσιν. Hinc posteà. ἐν τῇ ἑβδομάδι τινὸς ἀδελφοῦ παρελθὼν ὁ οἰκονόμος, &c. Et rursum. καὶ ἐγκαλέσας πολλὰ τῷ τὴν ἑβδομάδα πεπιστευμένῳ ἀδελφῷ ἔδωκεν ἐπιτίμιον.

ΕΒΔΟΜΑΡΙΟΙ.

Ἑβδομάριοι. *Hebdomarij.* Iuvenes qui per vices septimanatim cubiculum Imperatoris custodiebant. Vt sciamus autem vniversum hunc ordinem, plenius portractabo. Ad custodiam sacri cubiculi erant iuvenes ἑβδομάριοι appellati, ut iam dixi; quibus maiores οἱ κοιτωνάριοι, sive κουβικουλάριοι, supra hos erat iterum, ὁ προκαθήμενος τοῦ κοιτῶνος, atque illo rursus maior, ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος. Haurimus ex Codino de Offic. ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος ἐγένετο κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παιδοπούλων, καὶ τῶν κοιτωναρίων, ἔχων ὑπ' αὐτὸν καὶ τὸν προκαθήμενον τοῦ κοιτῶνος. De hebdomarijs & cubicularijs habes in Constitut. II. Basilij Porphyrogennetæ. ἀφ' οὗ δὴ τοῦτον εἰς ζημίαν ὁ θεὸς ἀνήγαγεν ἑβδομαρίου, εἶτα κοιτωνίτου, καὶ μετὰ ταῦτα πρωτοβεστιαρίου. Anonymus de Castrametat. ὄπισθεν δὲ τοῦ πρωτοβεστιαρίου, ἢ τοῦ φύλακος, καὶ καθεξῆς κοιτωνιτῶν καὶ ἑβδομαρίων, καὶ λοιπῶν διακονούντων οἰκείως τῇ βασιλικῇ ὑπηρεσίᾳ. Chronicon Constantinop. καὶ ἐδίδου καθ' ἑκάστην ὁ βασιλεὺς τὰς λύσεις καὶ τὰς ἀποφάσεις. αὐτῶν δὲ τῶν πιττακίων τοῖς ἑβδομαρίοις ἢ κοιτωνίταις αὐτοῦ. Quod ad τὸν προκαθήμενον attinet, meminit eius quoque Actuarius. περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. XV. τῷ γάρ τοι προκαθημένῳ τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνος εἰς πρεσβείαν

στελλο-

πολλαπλασιασμῷ ἐπὶ τοὺς ὑπερβορείους σκύθας &c. At τοῦ ἑπταγωνομισμοῦ mentio est etiam apud Cedrenum, & Euagrius τὸν πρωτοστάτην τῶν βασιλικῶν νομισμάτων appellat lib. IV. cap. II.

ἙΒΔΟΜΑΤΙΖΕΙΝ.

Ἑβδοματίζειν. Septennalia matrimonij celebrare. Amphilochius in Homil. περὶ ὑπαπαντῆς. ἑπτὰ ἔτη τῷ ἀνδρὶ συνέζησεν, ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς ἐτῶν ἑβδομάδα πληρώσασα, καὶ ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἔτει τὴν ἀνδρικὴν ὁμιλίαν καταπαύσασα καλῶς ἑβδοματίσθη, καλῶς ἐσαββάτισεν, καλῶς τὴν κυριακὴν τῆς χάριτος κατέλυσεν.

ΕΒΙΣΚΗ.

Ἐβίσκη. pro ἰβίσκος. Ibiscus. Althea. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CXLI. βοτάνην τὴν καλουμένην ἐβίσκην, ἤγουν ἀλθέαν, ἑψήσας μεθ' ὕδατος.

ΕΓΓΕΡΟΣ.

Ἔγγερος. Recens. Corona pretiosa. ἔγγερος. Recens. πρόσφατος.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ.

Ἐγκαίνια. Festa anniversaria vrbium conditarum. Alexander Monachus de Invent. Crucis τὴν δὲ σεβάσμιον ἡμέραν τῶν ἐγκαινίων τῶν ἁγίων τόπων, καὶ τῆς ὑψώσεως τοῦ προσκυνητοῦ σταυροῦ ὥρισαν οἱ πατέρες μετὰ βασιλικοῦ προστάγματος γίνεσθαι ἀνὰ ἔτος ἕκαστον. Codinus in Origin. Constantinop. καὶ ἐν ἐννέα μησὶ τό τε χερσαῖον καὶ παράλιον τεῖχος μετὰ πλείστων οἰκοδομημάτων τῶν ἐν τῇ πόλει δομηθέντων. ἀπαρτισθέντος, τῇ ἑνδεκάτῃ τοῦ μαΐου μηνὸς τὰ ἐγκαίνια τῆς πόλεως γέγονε, καὶ προσηγορεύθη κωνσταντινούπολις. Nec Vrbium tantum, sed & templorum dedicatorum. Ioannes Evang. cap. X. ἐγένετο δὲ τὰ ἐγκαίνια ἐν ἱεροσολύμοις ἐν τῇ στοᾷ τοῦ σολομῶντος. Callistus in Indice Sozomeni. περὶ τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις ναοῦ, ὃν ὁ μέγας ἔκτισε κωνσταντῖνος ἐν γολγοθᾷ. καὶ περὶ τῶν ἐγκαινίων αὐτοῦ. Diaconus in Iustiniano. *Post Iunio mense facta sunt encaenia sanctorum Apostolorum apud Constantinopolim.*

Sed hæc ἀνοίξια quoque & ἐνθρονιασμοὶ dicebantur. Balsamon ad Marcum Plutarchum Alexandrinum, Resp. XIII. ὁ μετὰ αἱρετικῶν ἱερουργήσας, ἢ βαπτίσας εἰς εὐκτήριον οἶκον, μὴ ἱερωθέντα διὰ ἐγκαινίων ἀνοιξίων, καὶ τοῦ συνήθους ἐνθρονιασμοῦ &c. Fiebant autem vnctione sancti vnguenti, & repositis ibi reliquijs Martyrum. Idem Balsamon Resp. XXXVIII. Διαφορὰ μεγάλη ἐστὶν ἐκκλησιῶν καθιερωθεισῶν διὰ ἐγκαινίων ἀνοιξίων, καὶ ἐνθρονιασμοῦ, χρίσματός τε ἁγίου μύρου, καὶ ἀποθέσεως λειψάνων ἁγίων μαρτυρικῶν. De repositione reliquiarum apparet etiam ex Diacono, loco citato. *Facta sunt encænia sanctorum apud Constantinopolim, & recondita sunt λείψανα Andreæ & Lucæ Apostolorum, & transiit Menas episcopus cum sanctis λειψάνοις sedens in carrucâ aureâ Imperatoriâ lapidibus insignitâ, tenens tres thecas sanctorum Apostolorum in genibus suis, & ita encænia celebravit.* De vnctione est etiam locus in Responsis Ioannis episcopi Citri, ad Cabasilam εἰ σπάνις δέ ἐστι μύρου ἔν τε τοῖς θείοις βαπτίσμασι, καὶ ἐν τῇ τῶν ναῶν καθιερώσει, καὶ ἐν ἄλλῃ τούτου χρήσει, τῷ ἐπιτελουμένῳ ὀλιγίστῳ μύρῳ συγκαταμιγνυμένῳ ἔλαιον συγκεχώρηται. Hęc porrò fieri non poterãt nisi suspensis prius candelabris. Apparet ex Codini Orig. Constantinop. πληρώσαντος δὲ τὸν ναὸν, ἔμελλε κρεμάσαι τὰς χαλκᾶς ἁλύσεις, καὶ τὰς λυχνίας, ὅπως ἐνθρονιάσῃ τὸν ναὸν, καὶ ἐγκαινίσῃ αὐτόν. γνοὺς δὲ ὁ βασιλεὺς Ἰουστινιανὸς ἐφθόνησεν ἵνα μὴ προλάβῃ, καὶ ἐγκαινισθῇ πρὸ τῆς ἁγίας σοφίας. καὶ παρήγγειλε πανταχοῦ τῆς πόλεως, ἵνα μὴ ποιήσωσιν ἁλύσεις, καὶ κρεμάσωσιν ἐκεῖσε. ἡ δὲ βασίλισσα ἐποίησεν ἀπὸ μετάξης πλεκτὰ σχοινία πίσσῃ καὶ μόχθῳ. καὶ κρεμάσασα τὰς πολυφώτους ἀργυρᾶς λυχνίας ἐνεκαίνισε καὶ ἐνεθρονίασε τὸν ναὸν, προλαβοῦσα τὴν μεγάλην ἐκκλησίαν.

ΕΓΚΛΕΙΣΤΗ. ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ.

Ἐγκλειστή. Dies sepulti Servatoris. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀπὸ τῶν μοναστηρίων μου, οὐ τὸ τῆς ἐγκλειστῆς, καὶ τὸ τῆς ἁγίας ἀναστάσεως. At ἔγκλειστοι dicebantur monachi, *Claustrarij*. Suidas in Iustiniano Rhinotmeto. καὶ Θεόδοτόν τινα, ἔγκλειστον γεγονότα, κατὰ τὰ Θρᾳκῷα μέρη τοῦ στενοῦ, τῶν δημοσίων λογιστὴν. Passim occurrit. Sic *Inclusi* apud Latinos. Anastasius Bibliothecarius in Agathone. *Ex presbyteris, & inclusis, in exilium in Romanam directi sunt civitatem.* Regino in Chron. *Horum adventũ vir Dei Hospicius, qui apud Nicæam erat inclusus, sancto sibi revelante spiritu, longè ante prævidit.* Dodichinus. *Ecce quidam*

inclusus,

inclusus, cui nomen erat Petrus, in finibus Hispaniæ constitutus, clausstū egressus totum commovit orbem.

ΕΓΚΟΥΣΗΤΟΣ.

Ἐγκουσῆτος, vel ἐγκουσᾶτος. *Inquisſatus*. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Inquisſatus*. τεθραυμένος. Nicetas ab hâc interpretatione discedit, & pro onusto vsurpat. in Man. Comneno, lib. v. πραγματείας πιοῦντες, καὶ ἐγκουσῆτοι ὄντες, τὰς ἀγκύρας αἰώρησαν. Iterum, lib. VII. πλέοντες, καὶ πραγματείας πιοῦντες εἰς τὴν χώραν τῆς βασιλείας, ἐγκουσᾶτοι ὄντες καὶ ἐκ τούτων κερδαίνοντες.

ΕΓΚΥΚΛΙΑ.

Ἐγκύκλια. Literæ circulares. Eusebius Hist. Eccles. lib. VI. cap. XVIII. πολλὰς δὲ καὶ τῶν ἰδιωτικωτέρων ἐκίνησεν ἐπὶ τὰ ἐγκύκλια γράμματα. Evagrius lib. II. cap. VIII. ἐγκυκλίοις δὲ χρῆται γράμμασι Λέων τῶν ἀνὰ τὴν ῥωμαϊκὴν πολιτείαν ἐπισκόπων πυνθανόμενος. Et mox, cap. IX. σύγκλητοι δὲ τὰ ἐγκύκλια τούτοις τοῖς ῥήμασιν. Inde ἀντεγκύκλια, quibus contraria mandabantur. Idem Evagrius lib. III. cap. VII. ἐκεῖνον δ' αὖ ἐξορχήσασθαι τὰ ἀντεγκύκλιά τε διαπέμψασθαι συνιστῶντα μὲν ἐν χαλκηδόνι σύνοδον, καὶ ταῦτα μὲν ἅ φησιν ἀντεγκύκλια, παρῆκεν ἐμπαθῶς τὴν ὅλην πραγματείαν συγγράψας. Nicephorus Calistus in Indice. φοβηθεὶς ὁ βασιλίσκος ἐναντία τῶν πρότερον γράψας ἐξαπέστειλεν ἀντεγκύκλια.

ΕΔΙΚΟΜΑΣ. ΕΔΙΚΟΣΜΑΣ.

Ἐδικόμας. Vestrum. Corona pretiosa. ἰδικόμας. *Vestrum*. ὑμέτερον Sed alibi tamen eadem Corona aliter. ἰδικόσμας. *Noster*. ἡμέτερος. Anonymus de bello sacro.

καὶ εἶπε τοὺς εἰς πληροφορίαν ἐκ μέρους ἰδικόμου.

Alexius Rhatturus Doctr. II. ἐὰν γοῦν οὐδὲν στρέφεται, ἢ ἐὰν οὐδὲν πλανῶνται τὸν κύκλον, εἶναι σφάλμα ἰδικόσμας ἀδελφός.

ΕΔΩ.

Ἐδῶ. Corona pretiosa. ἰδῶ. *Hic*. ἐνθάδε.

ΕΞΟΥΛΑ.

Ἔξυλα. Occurrit apud Myrepſum de Antidotis, cap. xxx. Et Gloſſæ ejus interpretantur τὴν χαμαίπιτυν.

ΕΙΔΟΙ.

Εἰδοὶ. *Idus*. Moſchopulus. εἰδοὶ, παρὰ ῥωμαίοις αἱ κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ μηνὸς ἡμέραι. Nicetas in Ioanne Comneno. εἰδοὶ μὲν ἰαννουάριαι τὸν βασιλέα ἔβλεψαν ἰωάννην ἐκ τῶν περσικῶν καμάτων τὴν πόλιν εἰσιόντα. Sozomenus lib. VII. cap. XVIII. καὶ ταύτην εἶναι λέγουσι τὴν πρὸ ὀκτὼ εἰδῶν ἀπριλλίων. Corrigendus eſt Epiphanius. κατὰ τοὺς αἰσθητῶν. πρὸ ἓξ ἰδῶν νοεμβρίων. Hodiè editur, πρὸ ἓξ ἰνδῶν. Sed vide, quæſo, quàm inepta de nominis origine tradat Ioannes Tzetzes Chil. III.

ἔω κάλανδον, νόννον τι, καὶ τὸν εἰδὸν σοὶ τούτου,
ὥνπερ τὸ εὐεργέτημα ἡμέραις παρεγράφη.
ἐν χρόνοις αὐτωνίνου γὰρ ῥωμαίων ἡττηθέντων,
καὶ συγκλεισθέντων ἐν αὐτῇ τῇ γεραιτέρᾳ ῥώμῃ,
κινδυνευόντων τι λιμῷ πάντων ἀναφθαρῆναι,
οὗτοι τὸν δῆμον οἴκοθεν ἔτρεφον τὸν τῆς ῥώμης.
ἡμέρας ὀκτωκαίδεκα κάλανδος κατὰ μῆνα,
νόννος ἡμέρας δὲ ὀκτὼ, τὰς τέσσαρας εἰδὸς δέ.

Et conſentit cum eo Balſamon ad Concil. VI. Can. LXII. καλάνδαι λέγονται αἱ πρῶται δέκα ἡμέραι τοῦ μηνὸς, νόνναι αἱ δεύτεραι, καὶ εἰδοὶ αἱ τρίται. ἐκλήθησαν δὲ οὕτως ἀπό τινων τριῶν ῥωμαίων μεγιστάνων ἀνδρῶν ἐν καιρῷ λιμοῦ τὸ κοινὸν τὴν ῥώμην ἀποθρεψάντων. Mirandum eſt Græcos illos tanta rerum Latinarum imperitiâ laboraſſe.

ΕΙΚΟΝΑ.

Εἰκόνα. pro εἰκών. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀβελύκη. εἰκόνα.

ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ.

Εἰκονοστάσιον Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. φέρουσι μετὰ τὴν

ἀπόλυ-

ἀπόλυσιν αἱ καυσινάρχαι, καὶ ἱστῶσιν εἰκονοστάσιον, εἰς ὃ κρέμμανται ἅγιαι εἰκόνες, τῆς τε γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἕτεραι τρεῖς ἢ τέσσαρες. Videre facile est quid fuerit.

ΕΙΡΗΝΑΡΧΗΣ.

Εἰρηνάρχης. Glossæ Græcolatinæ. *εἰρηνάρχης, Pacator. Irenarcha.* Michaël Syngelus in Encomio S. Dionysij. ὁ ὄντως ἀρχιποίμην καὶ εἰρηνάρχης Χριστὸς παρὰ πάντων ὁμοφρόνως δοξάζοιτο. Basilic. Eclog. XXV. ἤγουν διαλέξῃς τοῦτο ποιῆσαι, ἢ εἰρηνάρχος, καὶ τοῦτο δειχθείη, ὑπὸ τοῦ ἄρχοντος τιμωρηθήσεται σφοδρῶς. Eius autem munus erat res territorij sui pacare & pacem conservare; nominabatur à decurionibus, & à præsidibus provinciarum eligebatur. Apparet ex Codice Iustiniani, lib. X. Tit. LXXV. *Irenarchæ, qui ad provinciarum tutelam quietis ac pacis per singula territoria faciunt stare concordiam, à decurionibus iudicio præsidum provinciarum idonei nominentur.* Sustulerunt mox hunc morem Honorius & Theodosius, exstatque eorum Rescriptum ad Anthemum præfectum prætorio Cod. Theodos. lib. XII. Tit. XIV. Appellatur quoque Præfectus pacis, eiusdem Codicis lib. II. Tit. XXX.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ.

Εἰρηνικά. Quæ diaconus extra tabernaculum dicebat, sacerdote secreto in tabernaculo orationem dicente. In Liturgiâ Chrysostomi. τοῦ ἱερέως λέγοντος τὴν εὐχὴν μυστικῶς ἐν τῷ βήματι, ἐν τῷ αὐτῷ καιρῷ ὁ διάκονος λέγει ἔξω τοῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Et mox. εὐχομένου δὲ τοῦ ἱερέως ὁ διάκονος λέγει ἔξω τοῦ βήματος τὰ εἰρηνικά. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ἐμετὰ ταῦτα τοῦ ἀρχιδιακόνου τὰ εἰρηνικά, ὡς ἔθος, εἰπόντος, ὁ πρωτοπαπᾶς ἀνοίξας τὴν θύραν διὰ χειρὸς εἰσέρχεται οὗτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Dicebantur etiam διακονικά. In Liturgiâ Præsanctificat. μετὰ τὸ εἰπεῖν τό, ἵνα καὶ αὐτοί, λέγονται καὶ ταῦτα τὰ διακονικά, ἤγουν τὰ εἰρηνικά. Erant autem hæc εἰρηνικά nihil aliud quam preces pro pace; & quia varia illorum formulæ, quas connectebant inter se, inde συναπταί quoq; simpliciter vocabantur. Explicabimus fusè rem vniversam in illâ voce. Porrò hoc nomine etiam literæ dicebantur, quas Episcopi dabant clericis, inopiæ caussâ in aliam proficisci vrbem, eiusque in clerum recipi volentibus: vel etiã, quæ ab archiepiscopis dabantur episcopis

ad Im-

ad Imperatorem legatis. Can. XI. Syn. IV. εἰρηνικαῖς ἐκκλησιαστικαῖς ἐπιστολαῖς οἱ πένητες ὁδευέτωσαν, ἀλλὰ μὴ συστατικαῖς. αὗται γὰρ τοῖς ἐν ὑπολήψει παρέχονται. Scholiastes. εἰρηνικαὶ εἰσὶν ἐπιστολαὶ, αἱ παρὰ τῶν ἐπισκόπων διδόμεναι τοῖς κληρικοῖς θέλουσι δι' ἔνδειαν εἰς ἑτέραν ἀπελθεῖν πόλιν, καὶ τῷ ἐκεῖ κλήρῳ καταλεγῆναι. ἢ καὶ αἱ τοῖς ἐπισκόποις παρὰ τῶν ἀρχιεπισκόπων διδόμεναι πρὸς βασιλέα διὰ ἀναγκείαν ἀπερχομένοις. Nicephorus Callistus in Indice Sozomeni. ἐπιστολὴ εἰρηνικὴ πρὸς τὸν μέγαν Ἀναστάσιον. Eædem & ἀπολυτικαὶ dicebantur. Vide supra in illâ voce.

ΕΙΡΜΟΣ.

Εἱρμός. Hymnus, qui ante tropariūm canebatur. Ita autem dicebatur, quod reliquorum, quæ canerentur, consequentia & series ab eo duceretur. Hoc nos docet Simeon Archiepiscopus Thessalonicensis, lib. de Templo, Sacerdot. & Mystagog. Cedrenus τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς κατήρχετο τοῦ εἱρμοῦ, τοῦ λέγοντος, &c. Herologium. εἰ μὲν ἐστὶ κυριακὴ, τὸ, ἄξιόν ἐστι. εἰ δὲ μή ἐστι κυριακή, μετὰ τὸν εἱρμὸν συναπτή. In Ecclesiâ Romanâ *Tractus* dicitur. Libro Cærimon. II. cap. XXXIX. *Dum cantatur tractus, clerici capellæ portant paramenta ad locum vbi stant Cantores.* Iterum, cap. XLI. *Cùm Tractus dicitur, cantores tres parant sese pro passione dicendâ.* Pontificale Romanum. *Dicitur deinde Alleluja cùm suo versu & prima pars Tractus, quibus dictis ordinat presbyteros.* Occurrit pluries in Missali.

ΕΙΣΟΔΟΣ.

Εἴσοδος. Introitus in sancta sanctorum. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. κρατῶν οὖν ἀμφότερα ὁ βασιλεὺς, ἤγουν τὸν σταυρὸν καὶ τὸν νάρθηκα, προηγεῖται τῆς εἰσόδου πάσης. Anonymus in Quæstitis ad Nicetam Metropolitanum Thessalonicensem. ὁ δὲ προσχαμήσας δεσπότης εἰ ὀφείλει ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰσόδου συνεισοδεύειν τῷ ἀρχιερεῖ. Mysticam significationem tradit Maximus Monachus in Exposit Liturg. cap. XVII. Erat autem duplex: vna ἡ μικρὰ dicta, altera ἡ μεγάλη. De priore ecce in Liturgiâ Chrysostomi. λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον δίδωσι τῷ διακόνῳ, καὶ οὕτως ἐξελθόντες διὰ τῆς θύρας τοῦ βορείου μέρους ἔρχονται εἰς τὸν συνήθη τόπον, καὶ ποιοῦσι μὲν μικρὰν εἴσοδον, καὶ κλίνουσιν ἀμφότεροι τὰς κεφαλάς. De alterâ Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. *Instituatur intra templum supplicatio, sive processio, quâ panis & vinum consecranda in sancta sanctorum, sive in tabernaculum ad al-*

ad altare primarium inferantur, quæ μεγάλη εἴσοδος appellatur. Codinus. ἀρχομένου δὲ ψάλλεσθαι τοῦ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ στιχοῦ, ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμότεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦνται τὸν βασιλέα.

ΕΚΔΙΚΕΙΟΝ.

Ἐκδικεῖον. Secretum. τοῦ ἐκδικοῦ τῶν κληρικῶν, De quo infra satis. Vide σέκρετον.

ΕΚΔΙΚΟΣ.

Ἔκδικος. Defensor. Erant hi numero quatuor. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα ὀφφίκια, ἅπερ μάλιστα τοῖς ἱερεῦσιν ἁρμόζουσιν. ὁ ἐπὶ τῶν κατηχήσεων, ὁ ὀρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἔκδικοι. Primus erat ὁ πρωτέκδικος, qui suscipiebat captiuos de clero in causis criminalibus, & de ijs iudicabat, prouidebatque ne quis iis iniuriam faceret. Codinus de Offic. πρωτέκδικος, εἰς τὸ ἀναλαμβάνεσθαι τοὺς αἰχμαλώτους. καὶ κριτὴς τῶν ἐγκληματικῶν ὑποθέσεων. Auctor Anonymus de Offic. Protecdici, δεῖ ὑμᾶς, (sermo est ad Protecdicum.) εἴ τις τῶν πρεσβυτέρων καὶ διακόνων δίκην ἔχει μετά τινος, προσκαλεῖσθαι τὸν διεγκαλούμενον ἐκ τρίτου κατὰ τὸν εἰρημένον, τρόπον καὶ μὴ ὑπακούοντα καταδικάζειν. Exercebat autem munus suum in proscenio templi maximi, quod eâ quoque ex re πρωτεκδικεῖον appellabatur. Licet colligere ex Niceta in Alexio Man. F. κάτεισιν εἰς τὸ προσκήνιον τοῦ ναοῦ, ὃ πρωτεκδικεῖον κικλήσκεται. Secundus defendebat causas cleri ciuiles, vti primus criminales; eratque primitus hoc munus Chartophylacis. Codinus. ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῷα δικαιώματα, κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων ἐκκλησιαστικῶν, ἔχων τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς πολιτικαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἔκδικος. Tertius erat, ὁ τοῦ βήματος. Balsamon eius meminit lib. de Chartoph. & Protecd. ὁ πιστὸς κανὼν ἐκτιθῶνηται, ὅτι λόγος οὐκ ἦν ἐκδίκων ὄντων ἀπὸ τοῦ βήματος, λαϊκῶν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις διδομένων ἑκάστοτε πρὸς ἐκδίκησιν. Et hoc munus sustinebat Protopapa. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς, ἔκδικος καὶ πρῶτος τοῦ βήματος. Quartus autem, ὁ τῆς ἐκκλησίας. Theodorus Anagnosta Eclog. II. παῦλος ὁ ἔκδικος τῆς ἐκκλησίας, μακρὸς ὤν, τὴν πληγὴν κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτῇ ἐφθημίου λαβὼν ἐκινδύνευσεν. Warnefridus de Gest. Longobard. lib. III. cap. XXVII. *Nec non etiam Antonio iam sene Ecclesiæ defensore.*

Maxentius in Resp. ad epistolam Hormisdæ. *Non ergo, vt iste mentitur, populus, sed defensores Ecclesiæ eos exinde egredi compulerunt.* Et obserua plures hos fuisse. Munus verò illorum, adiuvare episcopos in pauperibus adversus ditiorum ac potentiorum vim & tyrannidem defendendis. Synodus Carthaginensis, Can. LXXV. *περὶ ἐκδίκων τῶν ἐκκλησιῶν ὀφειλόντων ἀπὸ τοῦ βασιλέως αἰτηθῆναι, σύμπασιν ἔδοξεν αἰτῆσαι ἀπὸ τῶν βασιλέων διὰ τὴν τῶν πενήτων κάκωσιν, ὧν ταῖς ἐπαχθείαις ἀπαύστως ἡ ἐκκλησία παρενοχλεῖται, ὥστε ἐκδίκους τούτοις μετὰ τῆς τῶν ἐπισκόπων προνοίας ἐπιλέγεσθαι κατὰ τῆς τῶν πλουσίων τυραννίδος.* Papias in Glossis. *Defensores à Romanis pontificibus constituti sunt Episcoporum adiutores, quibus honores inter clericos, sicut & regionariis, concedimus.* Et hi quidem quatuor sunt, qui *ἐκκλησιέκδικοι* appellantur à Iustiniano in Edicto XIII. & Novellâ LVI. Atque præter hos ecclesiasticos erant alij politici civitatum, quorum multa mentio in Iure nostro. De ijs dicere hîc supersedeo. Adi Novell. XX.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΙΝ.

Ἐκκλησιάζειν. In Ecclesiâ Orientali mos erat vt fœminæ quadragesimo à partu die infantem in templum deferrent, initium facientes pueri in ecclesiam introducendi: atque hoc *ἐκκλησιάζειν.* dicebant. Euchologium. *τῇ δὲ τεσσαρακοστῇ ἡμέρᾳ πάλιν προσάγεται τῷ ναῷ (τὸ παιδίον) ἐπὶ τῷ ἐκκλησιασθῆναι, εἴπουν ἀρχὴν λαβεῖν τοῦ εἰσάγεσθαι εἰς τὴν ἐκκλησίαν. προσάγεται δὲ παρὰ τῆς μητρὸς ἤδη κεκαθαρμένης καὶ λελουμένης οὔσης, παρόντος καὶ τοῦ μέλλοντος ἀναδέχεσθαι τοῦτο κατὰ τὸ βάπτισμα.*

ΕΚΚΛΗΣΙΑΡΧΗΣ.

Ἐκκλησιάρχης. Ecclesiæ præfectus. Menologium. *καὶ σταθεὶς κατ' ἀνατολὰς ἄρας τὸ τίμιον ξύλον ἐκ τοῦ δίσκου, σφραγίζειν ἀπάρχεται ὁ ἐκκλησιάρχης, ἢ ἕτερός τις τῶν μοναχῶν.* Dicebatur *ὁ μέγας*, qui magnæ ecclesiæ Constantinopoli præerat. Malaxus in Hist. Patriarch. *ὁ ὁποῖος ἦτον μέγας ἐκκλησιάρχης τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ταύτης.* Sed cave confundas cum eo, qui *ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν* appellabatur, quod video facere viros doctos: nam ille generalem omnium ecclesiarum præfecturam habebat, & presbyteros ijs præficiebat. Pachymerius. *ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν*

ἐπιβλέ-

ἐπιβλέπων τὰς ἐκκλησίας τοῖς πρεσβυτέροις. Tuebatur verò hoc munus vnà cum minore sacellario. Docet nos hoc Codinus de Offic. ὁ ἄρχων τῶν μοναστηρίων, ἔχων μετὰ τοῦ μεγάλου σακελλαρίου τὴν τῶν μοναστηρίων ἀνοχήν. ὁ ἄρχων τῶν ἐκκλησιῶν, μετὰ τοῦ σακελλίου.

ΕΚΠΙΓΓΑΤΟΣ.

Ἐκπιγγάτος. Photius in Bibliothecâ. ὕβριζε τοὺς ἐπισκόπους, καὶ τοὺς ἐκπιγγάτους κελεύει ἐκβληθῆναι τῆς οἰκίας αὐτοῦ. De vocis significatione inquirendum est amplius.

ΕΚΣΙΚΕΤΑΡΙΟΣ.

Ἐκσικετάριος. Glossæ Basilicorum. ἐκσικετάριοι, ὑπόδικοι τοῦ σίτου.

ΕΓΤΑΓΙΑΤΙΚΟΝ.

Ἐκταγιατικὸν. Sportula. In Novellâ Constantini VIII. μὴ ὑπερβαινέτω ἡ ἀπαίτησις τοῦ ἐκταγιατικοῦ τὰ ἑκατὸν νομίσματα. Iterum IX. μηδὲ συμμεριστὰς τῶν ἐκταγιατικῶν εἶναι. Et occurrit illic bis terve.

ΕΚΤΕΝΗΣ.

Ἐκτενής. Menologium. καὶ εὐθέως γίνεται ἡ ἐκτενής, καὶ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων, καὶ ἀπόλυσις. Erat autem continuatio precum, quas δεήσεις appellabant, à verbis, δεόμεθά σου, quibus illic vtebantur. Erat autem hæc formula.

κύριε παντοκράτωρ, ὁ θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.
ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου.
ἐπάκουσον, καὶ ἐλέησον.
ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν κράτους, νίκης, διαμονῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας αὐτῶν, καὶ τοῦ κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι, κατευοδῶσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τοῦδε, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἀδελφῶν ἡμῶν τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, καὶ παντὸς ἱερατικοῦ καὶ μοναχικοῦ τάγματος.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀειμνήστων κτιτόρων τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ εὐοδώσεως, ἀφέσεως ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ ἀδελφότητος τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης.

ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων, καὶ καλλιεργούντων, δωρησαμένων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ τοῦ ἀπεκδεχομένου παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

ὅτι ἐλεήμων, καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καί σοι τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ πατρί, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem vniuscuiusque versus respondebat chorus, *κύριε ἐλέησον* planè vt in irenicis: excepto penultimo, ad quem non chorus sed populus dicebat. *εἰς πολλὰ ἔτη δέσποτα*. Accipimus rem vniversam ex Euchologio. De his precibus loquitur Methodius, de convers. ad Fid. Orthodox. *σχολάζοντες εἰς προσευχάς, καὶ ἐκπληροῦντες γονυκλισίας καὶ ἐκτενεῖς δεήσεις.*

ΕΚΤΡΑΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ἐκτραορδινάριος. *Extraordinarius*. Suidas. *ἐκτραορδινάριοι. ῥωμαϊκὴ λέξις. δηλοῖ δὲ ἐπιλέκτους.* Auctor innominatus apud eundem *πραίφεκτοι*, qui tamen Polybius est, *ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενόν ἐστιν ἐπιλέκτους.* Basilic. Eclog. LIV. *ἀπὸ διαγραφῶν, καὶ ῥυπαρῶν λειτουργιῶν, καὶ ἐκτραορδιναρίων, κἂν ἐμποδίζηται, οἱ κληρικοὶ μετὰ παιδίων καὶ γαμετῶν ἔστωσαν ἀπλῶς.*

ΕΛΑΙΟΤΟΠΟΣ.

Ἐλαιοτόπος. Corona pretiosa. *ἐλαιοτόπος. Olivetum. ἐλαιών.*

EMBA.

EMBATIKION.

Ἐμβατίκιον. Aditiale. Honorarium, quod Patriarchæ & sacerdotes, cùm munus suum aggrediuntur, pro designatione solvunt. Malaxus in Hist. Patriarch. περὶ δὲ τοῦ ἐμβατικίου νὰ ἰσυγχώρησιν τὰ τὸ ἱπίερισι. Vide eundem in Metrophane Patriarchâ. XXIV.

EMBOYPIKΛON.

Ἐμβουρίκλον. *Imburuclum.* Vide βουρίκλος.

EMMAΓKIΠATIΩN.

Ἐμμαγκιπατίων. *Emancipatio.* Balsamon ad Nonocan. Photij, Tit. VII. cap. I. ἐπιτρέπει ἐν ταῖς αὐταῖς ἡμέραις ἐλευθερίας καὶ ἐμμαγκιπατίωνας πράττεσθαι. Glossæ Basilicorum: ἐμμαγκιπατίων, ἐλεύθερος. Scribo, ἐλευθέρωσις.

EMOYPAAAMIOI.

Ἐμουραλάμιοι. Signiferi Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. V. σημειοφόροι, οἱ λεγόμενοι ἐμουραλάμιοι.

EMΠATA.

Ἔμπατα. Anonymus de bello sacro.

> καὶ προσέταξεν ὁ Φρονιμὸς ναστέβης εἰς τὸ κάστρο.
> πῶς σέκαν καὶ τὰ ἔμπατα, καὶ πόσοι τὸ φυλάττουν.

EMΠETOΣ.

Ἔμπετος. *Impetus.* Vide Glossarium Rigaltij.

ΕΜΠΟΥΛΟΝ.

Ἔμπυλον. *Ebulus*. Occurrit apud Myrepsum de Antidotis, cap. xxix. Non rectè censet vir eruditus, Leonardus Fuchsius; nam μπ valet β apud Græcobarbaros.

ΕΜΠΡΟΣΘΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ἐμπροσθοκούρβιον. Vide κούρβη.

ΕΜΦΑΝΙΣΤΙΚΑ. ΕΜΦΑΝΙΣΙΜΑ.

Ἐμφανιστικά. Quæ clerici soluebant, in clerum allecti magnæ ecclesiæ. Ac Marutus quidem in omnibus ecclesijs dabant, sed posteà restrinxit Iustinianus, & vetuit nisi in solâ magnâ dari. Vide Novell. LVI. cuius inscriptio est. ὥστε τὰ καλύμματα ἐμφανιστὰ τῶν κληρικῶν ἐπὶ μὲν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας δίδοσθαι, ἐπὶ δὲ τῶν ἄλλων ἐκκλησιῶν μὴ παρέχεσθαι. Iulianus Antecessor Constitut. L. *Si quis in Constantinopolitanâ civitate clericus factus fuerit: siquidem magnæ ecclesiæ clericus sit, emphanistica præstet, quæ ex consuetudine præstari oportet. Sin autem alterius oratorij clericus fuerit, nihil ab eo emphanisticorum nomine exigatur*. Vel ἐμφανίσιμα quoque dicebantur. In verbis Novellæ LVI. citatæ. χωρὶς δὲ αὐτῆς ἐν τῶν ἄλλαις πάσαις μηδενὶ τῶν ἐν αὐτοῖς κληρικῶν παρρησίαν εἶναι παντελῶς ὑπὲρ τῶν καλυμμάτων ἐμφανισίμων τι κομίζεσθαι.

ΕΜΦΥΤΕΥΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Ἐμφυτευτικάριος. *Emphyteuticarius*. Basilic. Eclog. LV. Titulus est, περὶ ἀγρῶν λιμηταναίων, καὶ λιμητροφόρων, καὶ ἐμφυτευτικαρίων.

ΕΝΔΟΜΑΤΙΚΑ.

Ἐνδοματικά. Iustinianus Edicto XIII. τὸν τῶν ναύλων ἀποδέκτην βουλόμεθα μὴ ἄδειαν ἔχειν πᾶσιν ἑαυτὸν ἐπεμβάλλειν τοῖς δημοσίοις τέλεσι, καί ποσι μὲν τοῖς ὑπευθύνοις ἐνδιδόναι, καὶ τὰ καλύμματα ἐνδοματικὰ κομίζεσθαι, καὶ ἐντεῦθεν τοῦ δημοσίου

δημοσίων ῥαθυμιῶν, ἵπέρως δὲ παρὰ τὸ προσῆκον εἰσπράττειν. Erant autem illa, quæ Imperatores publicanis concedebant vt sibi privatim exigerent præter publica vectigalia.

ΕΜΦΩΤΟΝ.

Ἔμφωτον. Intervallum. Distantia. Mauricius Strategic. IV. γίνεται δὲ (ὁ δόλος) κατὰ τὸν ὅμοιον τρόπον καὶ ἄνευ τριβόλων. στρογγύλων ὀρυγμάτων, τῶν λεγομένων ὑποκλαστῶν, ὀρυσσομένων ἀπο σπιθαμῶν, ἀπὸ ἑνὸς ποδὸς τὸ ἔμφωτον ἐχόντων καὶ βάθος, ἢ δύο, ἢ τριῶν.

ΕΝΟΡΔΙΝΟΣ.

Ἐνόρδινος. *Ordinarius*. Scholiastes Harmenopuli lib. I. Tit. III. καταλιπὼν δικάζεσθαι παρὰ τῷ αἱρετῷ κριτῇ ἀπῆλθεν εἰς ἐνόρδινον δικαστήριον. Et in ipsis Harmenopuli verbis. ὁ καταλιπὼν τὸν αἱρετὸν, καὶ ἐνάγων ἐνορδίνως, ὑποπίπτει τῇ ποινῇ τῆς δίκης. Constantinus de Administr. Imp. παρέλυσε δὲ καὶ τὴν μετὰ τῶν βουλγάρων παγιωθεῖσαν εἰρήνην, διαταράξας τοὺς ὑπὸ τοῦ οἰκείου πατρὸς ἐνορδίνως γεγονότας τύπους.

ΕΝΤΑΓΙΣΤΡΑΤΟΙ.

Ἐνταγιστράτοι. Nicephorus. περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. XV. τοὺς παραπορευομένους καὶ ἐνταγιστράτους διαχωρίζων ἐξ αὐτοῦ, καὶ εἰς ὀχυρώματα, εἴ τι κάστρα ἀποστέλλων, εἰ τύχῃ πλησίον.

ΕΝΤΟΛΙΝΑ.

Ἐντόλινα. Præscripta, quæ legati à principibus suis accipiunt, in quibus legationis capita continentur. Luitprandus in Legat. *Nuper sanctissimus dominus meus, ut est sapientissimus, & spiritu dei plenus, hac prænoscens quæ asseris, ne terminos, quos constituit mihi, transcenderem*, ἐντόλινα, *id est præceptum conscripsit, quod & sigillo signavit suo, ne secus facerem.*

ΕΝΤΡΙΤΟΣ.

Ἔντριτος. Intertius. Sequester. Arbiter. Glossæ Latinogræcæ. Sequester. μεσίτης. ἔντριτος. σωθηκοφύλαξ. Inde *Intertiare*, pro, *Apud sequestrum deponere*. Anſegiſus lib. III. cap XLVI. *Si actor venerit, & rem intertiatam recipere noluerit, campo vel cruce contendant.* Benedictus Levita lib. VI. cap. CCIX. *Si res intertiata furto ablata fuerit, liceat ei, ſuper quem intertiata fuerit, ſacramento ſe excuſare de furto.*

ΕΝΤΥΒΙΟΝ.

Ἐντύβιον. *Intubus*. Gloſſæ Latinogræcæ. *Intubus. Iutubuſina.* ἐντύβιον.

ΕΝΩΣΙΣ.

Ἕνωσις. Vnio. Ita dicta ſimpliciter ea, quâ temporibus Conſtantini Porphyrogenetæ & Romani ſopiebatur ſchiſma ortum ſub Leone Philoſopho, ob quæſtionem de trigamiâ; populoque quotannis menſe Iulio prælegebatur è ſuggeſtu. Mathæus Monachus de Quæſt. Matrimon. τηνικαῦτα (loquitur de ijs temporibus, quæ dixi.) ἐξηνέχθη τόμος ὁ λεγόμενος τῆς ἑνώσεως, διαλαμβάνων ποτὲ καὶ πόσοι τὸν τρίτον δεῖ γάμον παραχωρεῖν, καὶ ταῖς ἀκμαίαις τῶν ἐρώντων ἐπιθυμίαις ἐκ πολλοῦ τοῦ προϊόντος ἐπιτεθεὶς χαλινὸν, ὃς καὶ κατὰ τὸν ἰούλιον μῆνα ἐτησίως ἐπ' ἄμβωνος ἀναγινώσκεται). Multa huius mentio paſſim.

ΕΝΩΤΙΚΟΝ.

Ἑνωτικόν. Edictum de vnione eccleſiarum, quod fecit Zeno Imperator. Victor Tunnunenſis in Chronico. *Anaſtaſius Imperator hæreticorum ſynodum faciens, Henoticum Zenonis confirmat.* Theodorus Anagnoſta Eclog. II. ὑπέθετο λάθρα τῷ βασιλεῖ πεισθὲν τὸν ῥώμης ἐπίσκοπον τῷ ἑνωτικῷ Ζήνωνος ὑπογράφειν. Exſtat illud totum apud Euagrium lib. III. cap. XIV.

ΕΞΑΓΙΟΝ.

Ἐξάγιον. Ponderis genus. Zonaras. *ἐπεὶ δὲ πρὸς τοὺς ἄλλους καὶ χρημάτων ἥττων, ὡς ἔοικε. μέχρι γὰρ ἐκείνου παντὸς νομίσματος ἐξαγίου σταθμὸν ἕλκοντος, ἐκεῖνος τὸ τεταρτηρὸν ἐπενόησε, κολοβώσας αὐτὸ κατὰ τὸν σταθμόν.* Suidas. *στατὴρ, τετράγωνον, νόμισμα, καὶ τὸ ἐξάγιον, καὶ τὸ ζύγιον.* Vetus inscriptio SVB. EXAGIO. POTIVS. PECORA. VENDERE. QVAM. DIGITIS. CONCLVDENTIBVS. TRADERE. Glossæ Græcolatinæ. *ἐξάγιον. Pensatio.* In Novellis Theodosij & Valentiniani, Tit. XXIII. *De ponderibus quoq, ut fraus omnis amputetur penitus, à nobis aguntur exagia, quod sub interminatione superius comprahensâ sine fraude debeant custodiri.* Scribitur etiam *στάγιον*, apud Anonymum, *περὶ σταθμῶν καὶ μέτρων.* Sed manifestus error est, & natus ex compendio scripturæ, *ς'άγιον*, quod valet *ἐξάγιον* : vnde mox, neglecto spiritu, *στάγιον* factum est.

ΕΞΑΕΡΟΝ.

Ἐξάερον. Locus aëri expositus. Area domus. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. *τὰ ἀλλότρια ἐδάφη, ἐν οἷς οὐκ εἰσὶν οἰκίαι, καὶ τὰ τῶν γειτόνων ἐξάερα, ἐξ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν τοὺς πλησίον κτίζειν βουλομένους ἀποδιώκουσιν.* Chonicon Constantinop. *καὶ μέλλοντος αὐτοῦ ἐξισοῦν πρὸς τὸ κτίζειν τοὺς τε ἐμβόλους, καὶ τὸ ἐξάερον, κάμπτοντες οἱ λιθοξόοι καὶ λατόμοι τὰς κορυφὰς τῶν πετρῶν, κατεκύλιον τοὺς κειμένους ἔξω τῶν τειχῶν.*

ΕΞΑΚΑΝΘΙΛΟΥΝ.

Ἐξακανθίλουν. Chronicon Constantinop. *ἵστατο δὲ εἰς τὸν λιμένα στήλη μαρμάρινος ἐλευθερίου, φέρουσα πλοῖον καὶ ἐξακανθίλουν.* Ignota significatio.

ΕΞΑΜΙΤΟΣ.

Ἐξάμιτος. Balsamon ad Syn. VII. Can. XVI. *τῶν λαμπρυνομένων κληρικῶν διὰ ἱματίων λεγομένων ἐξαμίτων, ἐχομένων οὐ μόνον ἑτερόχροα αἴτιπανα, ἀλλὰ καὶ χρυσόπαστα.* Nicetas in Man. Comneno, lib. V. *ἅπας περιπόρφυρος πέπλος χρυσέοις βλαττίοις καὶ ἐξαμίτοις κατάστικτος ἐπῃώρητο.* Latinis Bar-

baris *Samitus*, vel *Samittus* dicitur. Arnoldus Presbyter in Chronico Sclavorum. cap. V. *Regina autem donavit duci samittos plurimos, ita ut omnes milites suos vestiret samittu*. Cunradus Episcopus in Chronico Rer. Moguntiac. *Item duæ casulæ de samito albo, & ejusdem fili dalmaticæ duæ.*

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ.

Ἐξαποστλάρια. Cantica quædam. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκοι, καὶ συναξάρια, καὶ ἐξαποστλάρια. Erant autem varia: & invenio τὰ ἀναστάσιμα vndecim numero, facta à Constantino Leonis F. Breviarium Græcorum. ἀρχὴ τῶν ἀναστασίμων ἐξαποστλαρίων, καὶ τῶν ἑωθινῶν ἰδιομέλων τῶν ἕνδεκα. εἰσὶ μὲν τὰ ἑωθινὰ λέοντος τοῦ σοφωτάτου βασιλέως, τὰ δὲ ἐξαποστλάρια τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ κωνσταντίνου. Singula sequebātur θεοτόκιον, & ἰδιόμελον. Licet illic videre. Erant quoque alia, τῶν ἀγγέλων, τοῦ προδρόμου, τοῦ σταυροῦ, τῶν ἀποστόλων. Invenio in Horologio.

ΕΞΑΡΜΑΤΩΤΟΣ.

Ἐξαρμάτωτος. *Exarmatus*. Corona pretiosa. ἐξαρμάτωτος. *Inermis*. ἀθωράκιστος.

ΕΞΑΡΧΟΙ.

Ἔξαρχοι. Primò dignitatis titulus fuit, & erant metropolitani, sed non omnes: nam metropolitanorum duo ordines erant, prior honoratior & ὑπέρτιμοι καὶ ἔξαρχοι dicebantur, scribebanturq́; : alter non ita, & ὑπέρτιμοι tantùm. Habes apud Codinum de Offic. aulæ Constantinop. subiunctam quoque narrationem, περὶ τῆς τάξεως τῶν θρόνων τῶν μητροπολιτῶν. τινὲς αὐτῶν λέγονται ἔξαρχοι καὶ ὑπέρτιμοι, τινὲς ὑπέρτιμοι μόνον. Et ad finem. μέχρι τούτων οἱ ἔχοντες τὰς ἐξαρχίας. οἱ δὲ λοιποὶ πάντες μητροπολῖται ὑπέρτιμοι μόνον γράφονται, καὶ οὐκ ἔξαρχοι. Hic porro ius dicebat inter metropolitas & episcopos, idque ex statuto Synodi Chalcedonensis. Eius Can. XVII. καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν εἴ τις ἐπίσκοπος ἀδικοῖτο παρὰ τοῦ ἰδίου μητροπολίτου, παρὰ τῷ ἐξάρχῳ τῆς διοικήσεως δικάζηται. Vide item Barlaamum de Papæ principatu, cap. IX. Postea ἔξαρχοι dicti quoque chore-

chorepiſcopi, ſed aliâ ratione, quaſi ex principatu dependentes aliorum. Hinc illud Scholiaſtæ in Can. IX. Synodi Antiochenæ. χωρεπίσκοποι, οἱ νῦν λεγόμενοι ἔξαρχοι, εἴτε παρ' ἐπαρχίᾳ εἰσὶν, εἴτε μητροπολίτου.

ΕΞΑΥΤΩΡΕΙΑ.

Ἐξαυτωρεία. *Exautoratio.* Apud Suidam eſt, ἐξατωρεία, ἐλευθερία ἀπὸ στρατείας. Sed corrige, ἐξαυτωρεία. Ita dicebant, vt ἐξκουσσεία. *Excuſatio.* Et talia.

ΕΞΑΨΑΛΜΟΝ.

Ἐξάψαλμον, & ἐξάψαλμος. Senio pſalmorum, quos canebant in matutinis. Triodium. εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὸν ἐξάψαλμον τὸ, θεὸς κύριος, εἰς τὸν ἦχον τοῦ ὀκτωήχου. Pentecoſtarium. ἀρχόμενοι ἀπὸ τοῦ σαββάτου τῆς διακαινισίμου ψάλλομεν τὸ κατασιωπήθες ἐξάψαλμον. Menologium. εἰς δὲ τὸ ἀπόδειπνον ψάλλομεν τὸ κατασιωπήθες ἐξάψαλμον. Philotheus de Inſtitut. Diacon. καὶ εὐθὺς ὁ ταχθεὶς μοναχὸς λέγει τὸν ἐξάψαλμον.

ΕΞΕΜΠΛΑΡΙΟΝ.

Ἐξεμπλάριον. *Exemplarium. Exemplar.* Ignatius in epiſtolâ ad Trallianos τὸ γὰρ ἐξεμπλάριον τῆς ἀγάπης ἔλαβον καὶ ἔχω μεθ' αὐτοῦ ἐν τῷ ἐπισκόπῳ ὑμῶν. Et ad Heronem. προσείπε δὲ καὶ τὴν σεμνοτάτην μαρίαν, τὸ ἐξεμπλάριον τῶν εὐσεβῶν γυναικῶν. Rurſum ad Epheſios. κρόκος δὲ ὁ θεοῦ ἄξιος καὶ ὑμῶν, ὃν ὡς ἐξεμπλάριον τῆς ἀφ' ὑμῶν ἀγάπης ἀπελάβομεν, κατὰ πάντα με ἀνέπαυσε. Maximus Monachus Cent. IV. cap. LXXXVI. τὸν οἰκεῖον βίον πρὸς μίμησιν παρέχοντες αὐτοῖς ἐξαίρετον ἀρετῆς ἐξεμπλάριον. Iterum Cent. V. cap. LIX. πάλιν ἑτοιμάσαις ἑαυτὸν τοῖς πιστοῖς λαοῖς ἀγαθὸν ἀρετῆς ἐξεμπλάριον.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΕΥΕΙΝ.

Ἐξερεδατεύειν. *Exheredare.* Gloſſæ Baſilicorum. ἐξερεδάτευσεν, ἀκλήρον ἐποίησεν. Itaque corrigendum eſt ibidem. ἐξερεδατεύσας, καὶ μὴ κληρονόμον ποιήσας. Perperàm editur ἐξεδρατεύσας.

ΕΞΕΡΕΔΑΤΟΣ.

Ἐξερεδάτος. *Exheredatus.* Iustinianus Novell. 1. ἐξερεδάτους δὲ παῖδας οὐ καλοῦμεν, οὐδὲ προσιέμεθα, κἂν εἰ μυριάκις βουληθεῖεν.

ΕΞΕΡΚΕΤΟΝ.

Ἐξέρκετον. *Exercitus.* Corrigendus est Cedrenus pag. 317. ἐκέλευσε δὲ κοπῆναι δένδρα, καὶ σύρεσθαι ὀπίσω τοῦ ἐξερκίτου αὐτοῦ. Malè editur hodie, τοῦ ἐξκέρτου. Suidas. ἐξέρκετον, κατὰ Ῥωμαίους τὸ στρατόπεδον.

ΕΞΕΡΚΙΤΩΡ.

Ἐξερκίτωρ. *Exercitor.* Glossæ Basilicorum. ἐξερκίτωρ, ὁ ναύκληρος.

ΕΞΚΟΥΒΙΤΑ.

Ἐξκούβιτα. *Excubita.* Cohors Imperatoria. *La Guardia.* Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. XII. τὴν γὰρ ἐξάρχων τοῦ βασιλικοῦ τάγματος τοῦ καλουμένου ἐξκουβίτων. Codinus. de Orig Constantinop. ἔκτισε τὰ παλάτια τῆς χαλκῆς, καὶ τῶν ἐξκουβίτων. Temerè viri docti putant ἐξακουβίτων esse legendum. Zonaras in Alexio Comneno. οἱ Βάραγγοι τὴν ἐν τοῖς ἐξκουβίτοις διειληφότες ὁδόν. Vel ipsæ excubiæ. Ruffus in Legg. Milit. ὁ ἀφορισθεὶς εἰς παραφυλακὴν τοῦ παλατίου, καὶ καταλιπὼν τὰς παραγρυπνίας καὶ ἐξκούβιτα, ἐσχάτως τιμωρεῖται. Cedrenus. οὗ τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἀναδεξάμενος κολυμβήθρας, πατρίκιον ἀνεῖπε, καὶ κόμητα τῆς τῶν ἐξκουβίτων σχολῆς. Modestus de Vocab. Rei Milit. *De singulis centurijs quaterni equites & quaterni pedites excubitum nocte faciunt.* Glossæ Græcolatinæ. παννυχίς. *Hoc Excubitum.* Scribitur. ἐξκούβητα in Syn. Constantinop. VIII. Act. 1. ἰωάννου λογοθέτου τοῦ δρόμου, λέοντος δομεστίκου τῶν ἐξκουβήτων. Corrigendus autem est Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. οὗ τὸν υἱὸν ἐκ τῆς ἁγίας ἐδέξατο κολυμβήθρας, πατρίκιον ἀνεῖπε, καὶ κόμητα τῶν ἐξκουβίτων. Hodie scribitur in MSto. bibliothecæ Regis Galliatum, τῶν ἐξ κουβίτων. Nullum est manifestius mendum.

ΕΞΚΟΥ-

ΕΞΚΟΥΒΙΤΩΡ.

Ἐξκουβίτωρ. *Excubitor*. Simocatta Hist. Mauric. lib. III. cap. XI. ἡγεμὼν δ' οὗτος ἐτύγχανεν ὢν τῶν τοῦ βασιλέως σωματοφυλάκων, καὶ ὑπασπιστῶν, οὓς κόμητα τῶν ἐξκουβιτώρων τῇ συνήθει φωνῇ τοῖς ῥωμαίοις καλεῖν. Iterum lib. VII. cap. XV. τοὺς σωματοφύλακας ἀναλαβὼν, οὓς ἐξκουβίτωρας ῥωμαῖοι ἀναγορεύουσι. Balsamon de Chartoph. & Protecd. ἐποχούμενον ἐν ἡμιόνῳ, πατριαρχικῶς μετὰ ὀθονίου κεκοσμημένον λευκοῦ, καθὼς καὶ τοῦτο διὰ τοῦ ῥηθέντος θεσπίσματος ὥρισται, καὶ ἀπὸ ἐξκουβιτώρων δορυφορούμενον. Cedrenus. ἰουστῖνος ὁ βασιλεὺς τιβέριον τὸν κόμητα τῶν ἐξκουβιτώρων ποιησάμενος καίσαρα ἀνηγόρευσε. Euagrius lib IV. cap. II. εἴ τι τὸ δῆμον τοῖς χρήμασιν ἐξωνησάμενος, εἴ τι τὴν τῶν καλουμένων ἐξκουβιτώρων εὔνοιαν. Inuenies quoque apud Suidam. Glossę Basilicorum. ἐξκουβίτωρες, τῶν παρεξόδων τοῦ παλατίου ὑπάρχοντος φύλακες.

ΕΞΚΟΥΛΚΑΤΩΡ.

Ἐξκουλκάτωρ. *Exculcator*. Vide κοῦλκαι.

ΕΞΚΟΥΛΚΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουλκεύειν. *Exculcare*. Excubare. Auscultare. In excubijs esse. Suidas in Etymologico. ἐξκουλκεῦσαι, τὸ ἀκροάσασθαι. Ita corrigo: nam mendosè est in MS^to. ἐξκουληεῦσαι. Vide κοῦλκαι.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΕΥΕΙΝ. ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΙΩΝ.

Ἐξκουσατεύειν. *Excusare*. Et ἐξκουσατίων. *Excusatio*. Frequens est apud Iureconsultos Græcos.

ΕΞΚΟΥΣΣΑΤΟΙ.

Ἐξκουσάτοι. Excusati. Iustinianus Novell. LIX. ἢ κομίζεσθαι προφάσει τῶν καλουμένων ἐξκουσάτων χρήματα ὑπὲρ πάντων ἢ ὑπὲρ τινων ἐργαστηρίων.

ΕΞΚΟΥΣ-

ΕΞΚΟΥΣΣΕΙΑ.

Ἐξκουσσεία. *Excusatio.* Constantinus Porphyrogenneta. Novell. IX. οἱ προελδουσιμαῖοι καθυπουργοῦντες τοῖς κριταῖς μετὰ τῶν ἄλλων, ὧν ἀπολαύουσι, φωσσάτων τε ἐξκουσσείας, καὶ πολέμων ἀπηλλαγμένοι, ἐχέτωσαν καὶ τὰ τῶν ἐκπαγιαλικῶν. Apud Suidam est, ἐξκουσία.

ΕΞΚΟΥΣΣΕΥΕΙΝ.

Ἐξκουσσεύειν. *Excusare.* Michaël Attalliates Pragmat. Tit. XVI. ἐξκουσσεύονται δὲ ἀρχιερεῖς, καὶ ἱερεῖς, καὶ πρωτοσπαθάριος, καὶ οἱ τοῦ μείζονος ἀξιώματος. Occurrit sæpe apud reliquos conditores Iuris Græci.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Ἐξοδιαστής. Dispensator. Corona pretiosa. ἐξοδιαστής. *Dispensator.* ἀναλωτής.

ΕΞΟΔΙΑΣΤΙΚΟΝ. ΕΞΟΔΙΟΝ.

Ἐξοδιαστικόν. Ritus exequiarum. Euchologium. ἀκολουθία τοῦ ἐξοδιαστικοῦ τῶν μοναχῶν. Iterum. καὶ τὰ λοιπὰ ὁμοίως καθὼς προεγράφησαν ἐν τῷ ἐξοδιαστικῷ τῶν κοσμικῶν. Nam ἐξόδιον pro exequijs accipiebant. Corrige itaque Glossas Græcolatinas. ἐξόδιον. *Exequiæ.* Perperàm edetur *Equies.*

ΕΞΟΜΠΛΙΑΣΜΑ.

Ἐξομπλίασμα. Vide infra, ξομπλίασμα.

ΕΞΟΠΑΣΧΙΟΝ.

Ἐξοπάσχιον. Horologium. τὰ ἀπολυτίκια. καὶ κοντάκια τοῦ τριωδίου, καὶ ἐξοπασχίου, ἀρχόμενα ἀπὸ τῆς κυριακῆς τοῦ τελώνου καὶ τοῦ φαρισαίου, μέχρι τῶν ἁγίων πάντων. Investigemus quid sit.

ΕΞΠΕ.

ΕΞΠΕΔΙΤΟΝ.

Ἐξπέδιτον. *Expeditum. Expeditio.* Suidas. ἐξπέδιτα, τὰ στρατιωτικὰ πλήθη. Iustinianus Novell. CXVII. τὸ μὲν τοι παρ' ἡμῶν νομοθετηθὲν περὶ τῶν ἐν ἐξπεδίτῳ ὄντων, &c. Mathæus Monachus de Quæst. Matrimon. ἐὰν στρατιώτης ἐν ἐξπεδίτῳ διάγῃ, ἤγουν ἐν δημοσφελεῖ κατασκευάσματι, ὅσους δήποτε ἐνιαυτοὺς, περιμενέτω τοῦτον ἡ αὐτοῦ γαμετή. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XXVIII. ὁ κλέπτων ἐν φοσσάτῳ, ἤτοι ἐν ἐξπεδίτῳ, εἰ μὲν ὅπλα, τυπτέσθω. εἰ δὲ ἄλογον, χειροκοπείσθω. Corrigendus est Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. εἰ τι ἄλλοι τινὲς ἐφ' ἑτέραν οἶαν δὴ στρατείαν καταλεγόμενοι, ὅσους δήποτε ἐνιαυτοὺς ἐν ἐξπεδίτῳ μένωσιν. Male hodie, ἐν ἐξεπεδίτῳ. In Fastis Siculis scribitur, ἐξπαιδῖτον.

ΕΞΠΛΩΡΑΤΟΣ. ΕΞΠΛΩΡΑΤΩΡ.

Ἐξπλωράτῳ. *Explorator.* Auctor incertus apud Suidam. ὅτι οἱ ἐξπλωράτοι τῶν βασιλέων πόλεις τε καὶ κώμας, καὶ τῶν ἄλλων τόπους, καὶ τὰ πλεῖστα τῶν χωρίων καὶ τῶν ὁδῶν διαστήματα, καὶ τοὺς θέσεις. Etiam ἐξπλωράτωρ. Suidas. Mauricius Strategic. lib. VIII. cap. IV. χρὴ τὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς σπουδάζειν πλυπραγμονῆσαι διὰ σκυλτῶν ἀκριβῶν καὶ συνεχῶν, ἐκ διαστημάτων ἱκανῶν, καὶ διὰ κατασκόπων, ἤτοι ἐξπλοράτόρων. Ruffus in Legg. Milit. ἐὰν οἱ ἐξπλωράτορες τοῦ ῥωμαϊκοῦ στρατεύματος ἀπαγγείλωσι τοῖς πολεμίοις τὰ ῥωμαίων ἀπόκρυφα βουλεύματα, κεφαλικῶς τιμωρείσθω. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦ. ΕΞΠΛΩΡΑΤ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ.

Corrige Nicephorum περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. V. αἱ χῶραι δὲ αὐταί τε καὶ τῶν ἐκπλωράτόρων μειούμεναι. In MS^{to.} exaratum est, ἐκπηλατόρων. Perperàm. Idem mendum est apud eundem, cap. XI.

ΕΞΣΤΡΑΝΕΟΣ.

Ἐξστράνεος. *Extraneus.* Theophylus Institut. lib. II. Tit. XIX.

ΕΞΣΤΡΑΟΡΔΙΝΩΣ.

Ἐξτραορδίνως. *Extraordinariè.* Sępe occurrit apud IC^{tos.} Græcos.

EXΩBIΓΛA.

Ἐξώβιγλα, siue ἐξωβίγλια. Extremæ excubiæ, & remotius positæ. In περιεκβολαῖς Heronis. δεῖ τοὺς ἀποστελλομένους εἰς τὰ ἐξωβίγλια εἰς ὁρισμένον τόπον, &c. Vel ἐξώβιγλα. Nicephorus. περὶ παραδρ. πλ. cap. XII. ἐξώβιγλα ἀποστέλλων εἰς φυλακὴν ἑαυτοῦ. Iterum cap. XXI. ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διπλᾶς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσώβιγλα.

ΕΞΩΚΑΤΑΚΟΙΛΟΙ.

Ἐξωκατάκοιλοι. Secretorum ecclesiasticorum præfecti, qui numero quinque: nempe magnus Oeconomus, magnus Sacellarius, magnus Sceuophylax, Chartophylax, & Curator sacelli. Balsamon de Chartoph. & Proecd. ἔδει γὰρ τοῖς τὰ τῆς ἐκκλησίας ἐροθετήσασιν ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐτοκράτορσι καταμερίσαι τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε σεκρέτων δι' αὐγῇ λογοθέσια, καὶ ἀναθῆναι τὴν τούτων διοίκησιν διακόνοις. οὐδὲ γὰρ ἔδει τὸν πατριάρχην οὕτως ἀγανακτῶς ἐν πᾶσι νυμφοστολούμενον περὶ σκανδάλων ἀσχολεῖσθαι, καὶ ἄλλων χρηματισμάτων. ἐκ τούτου γοῦν ἐμέριζε τὸ νῦν περὶ πέντε σεκρετικῶν, τῶν ἐξωκατακοίλων ἀρχόντων φημὶ, ὡς ἀπὸ πέντε αἰσθήσεων ταυτὶ διεξάγονται. ἤγουν τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος, τοῦ χαρτοφύλακος, καὶ τοῦ σακελλίου. Ioan. Epis. Citri in Resp. ad Cabasilam. ἀπὸ ἔθους παλαιᾶς παραδόσεως. πρῶτός ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος, ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης σακέλλης, ἤγουν ὁ μέγας σακελλάριος. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ χαρτοφύλαξ. πέμπτος, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης, ἤγουν ὁ σακελλάριος. καὶ ἕκτος, ὁ πρωτέκδικος. οἵτινες καὶ ἐξωκατάκοιλοι λέγονται. Ita rescribo, non ἐξωκατάκηλοι. Habes itaque hic eorum omnium nomina, & ordinem: munus verò singulorum partim iam ex Balsamone scimus; & speciatim disces ex Codinuo de Offic. aulæ Constantinop; ac nos suo loco infra magis d cemus. Ergo errant graviter viri docti, qui putant fuisse pastores parochiarum. Antiquitus autem etiam sacerdotes erant, ecclesiasque gubernabant singuli, & clerum quoque proprium habebant. Sed posteà, cùm ferijs illustribus, ipsis in suis ecclesijs occupatis, Patriarchæ honoratos adminisltos nullos haberent, diaconos eos fecerunt; id est, vt aliquis ex ipsis eligeretur, qui ἀρχιδιάκονος diceebatur. Codinus de Offic. κεφ. γ. πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι (ita legendum;

gendum statim monebimus) ἱερεῖς εὑρίσκονται, ἔχοντες ἕκαστοι ἐκκλησίας, καὶ ὑπ' αὐτοὺς κλῆρον. διὰ τοῦτο κατὰ τὰς μεγάλας καὶ ἐπισήμους τῶν ἑορτῶν ἡμέρας, ὄντων ἑκάστου εἰς τὴν ἰδίαν ἐκκλησίαν, ὁ πατριάρχης οὐκ εἶχεν ὑπηρέτας ἐντίμους μεθ' ἑαυτοῦ. τῶν πατριαρχῶν οὖν τις ἠθέλησεν αὐτοὺς διακόνους εἶναι πρὸς τὸ ὑπηρετεῖν αὐτῷ ἐν ταῖς τοιαύταις τῶν ἑορτῶν. ὃ δὴ καὶ πεποίηκεν. Et quæ ibi sequuntur. Itaque hi intelligendi sunt, qui à Cabasila in Quæsitis vocantur, οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες ἀρχοντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια. Hæc eius verba. τίνες προτιμῶνται εἰς τὸ ψηφίζεσθαι εἰς ἐπισκοπὰς, ὁ πρωτοπαπᾶς, καὶ οἱ μετ' αὐτὸν ἱερεῖς, ἢ οἱ διάκονοι οἱ ἔχοντες τὰ ἀρχοντικὰ ἐκκλησιαστικὰ ὀφφίκια; Sed hoc animadverte in Responso illo episcopi Citri, quod sex enumerat, non quinque, vt Balsamon facit loco jam citato. Expediam hunc nodum. Sciendum à primâ quidem institutione quinque eos duntaxat fuisse, posteà verò τὸν πρωτέκδικον ex inferioribus in hanc classem esse allectum à Georgio Xiphilino Patriarchâ Constantinopolitano sub imperio Alexij Comneni, idq; approbante Eustathio Metropolitano Thessalonicensi. Accipio ex Responsis eiusdem episcopi. τὸ τοῦ πρωτεκδίκου δὲ ὀφφίκιον ἐν τοῖς ὑποβεβηκόσιν ὂν ἐκπάλαι ὕστερον τοῖς ὑπερέχουσι συνετάγη παρὰ τοῦ τῆς μακαρίας λήξεως πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως γεωργίου τοῦ ξιφιλίνου. τῇ πράξει δὲ ταύτῃ ἐπηκολούθησε καὶ γνώμη θεία τοῦ ἐν ἁγίοις μητροπολίτου θεσσαλονίκης εὐσταθίου, ἐπαινοῦσα καὶ ἐξαίρουσα τὸ γεγονὸς, ὡς εὐλόγως καὶ ἀμέμπτως πραχθέν. Et hinc est, quod Codinus eos sex quoque numeret, apud quem item nomen ter corruptè legitur hodiè, his locis, κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξ κατάκοιλοι ἱερεῖς εὑρίσκονται. Et posteà. ὁ πατριάρχης σφραγίζει τοὺς τοιούτους ἐξ κατακοίλους. Tertio. προβάλλεται ἀρχιδιάκονον ἐκ τῆς τοιαύτης τῶν ἐξ κατακοίλων τάξεως. Corrige. Priora duo loca habes pag 111. alterum 113. Item in Synodo Florentinâ. καὶ τὸν πάπαν ὁ πατριάρχης ἠσπάσατο ἱστάμενον ἐν τῇ παρδᾷ, ἡμεῖς δὲ καθήμενοι τὴν δεξιὰν αὐτοῦ. καὶ τὴν παρδὰν, σὺν τοῖς ἐξωκατακοίλοις. Editur, σὺν τοῖς ἔξω κατακίλοις. Iterum. παρισταμένου ἐν αὐτῷ τοῦ βασιλέως τοῦ ἁγίου, τῶν καρδηναλέων, καὶ πάντων τῶν ἀρχιερέων, καὶ τῶν ἐξωκατακοίλων. Editur, τῶν ἔξω κατακήλων. Vides variè depravatam scripturam. Integra verò apud Balsamonem permansit loco citato, & Codinum pag. 5. cuius ista verba. ὁ πρωτονοτάριος, θύρα τῶν ἐξωκατακοίλων. At in loci istius explicatione fallitur interpres, qui arbitratur fuisse admissionalem Patriarchæ, cùm nihil minus fuerit. Hoc vult dicere ille Scriptor, per Protonotarij dignitatem aditum patuisse ad τῶν ἐξωκατακοίλων. Ille enim primus

 statim

statim post eos in ordine ecclesiasticorum officiorum, quod apparet & ex recensione ipsius Codini, & ex Responsis jam semel iterumque citatis. Verba ista sunt, μετὰ τοὺς ἐξωκατακοίλους δὲ (ita scribendum, non ἐξωκατακήλους) πρῶτός ἐστιν ὁ πρωτονοτάριος.

ΕΞΩΚΙΟΝΙΟΝ. ΕΞΩΚΙΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωκιόνιον. Monasterij nomen. & ἐξωκιονίτης. quicunque illic monachus. Nicetas in Alexio Comneno. Man. F. ἐπεβάλλετο μὲν τὸν οἰκεῖον οἶκον διακοσμεῖν, καὶ κατασκευάζειν ἐπιτειχίσματα κατὰ τὸ ἐξωκιόνιον. Codinus in Orig. Constantinop. οἱ δὲ ἕτεροι δύο ἔμβολοι, ἀπὸ τῆς χαλκῆς, καὶ τοῦ μιλίου, καὶ τοῦ φόρου, μέχρι τοῦ ταύρου, καὶ τοῦ βοὸς, καὶ τοῦ ἐξωκιονίου. Ita scribo, non ἐξακιονίου. Occurrit quoque non semel apud Cedrenum. Videtur autem fuisse Arrianorum. Colligere est ex Fastis Siculis. ἐγένετο ῥὴξ ῥώμης ὁ ἐκ γένους αὐτοῦ ἀπελλάρχος. ἦν δὲ ἀρειανὸς τῷ δόγματι, ὅ ἐστιν ἐξωκιονίτης.

ΕΞΩΛΗΣ.

Ἐξώλης. *Exul*. Glossæ Græcolatinæ. ἐξώλης. *Extorris*.

ΕΞΩΜΑΝΤΙΟΝ.

Ἐξωμάντιον. Exterius mantellum, sive pallium. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ ἐξωμαντίσματα, ἢ ἐξωμάντια, ὅπου εἶνι ἐπιτήδεια νὰ σκεπασθῇ μετὰ των ὁ ἄνθρωπος διὰ ἔνομαν τοῦ ἀνέμου. Iterum alibi. ἱμάτιον, ῥοῦχον. μαντίσμα. τὸ ἔξωθεν. τὸ ἀπέξω μαντίσμαν. ἐξωμάντιν.

ΕΞΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ. ΕΞΩΜΟΝΙΤΗΣ.

Ἐξωμονιτάτον. Adelphatum, quod dabatur. τοῖς ἐξωμονίταις, id est, alterius monasterij monachis. In Constitut. Alexij Comneni. πλὴν εἰ κελεύει ὁ ἁγιώτατός μου δεσπότης λαμβάνειν χρείαν ἀδελφάτου τινὰ κοσμικὸν ὄντα, ἢ καὶ μοναχὸν ἀπὸ ἑτέρου μοναστηρίου διαφέροντος αὐτῷ, ἵνα μὴ δίδωσι κοσμικῷ ἢ μοναχῷ ἐξωμονιτάτον, ὡς ἂν μὴ βαρύνηται ἡ μονὴ ἀπὸ τοῦ ἀδελφάτου. Vide quoque Balsamonem ad Concil. VII. Can. XIX. ubi legitur, ἢ μοναχῷ ἐξωμονίτῃ, non ἐξωμονιτάτον, quod malim.

ΕΞΩ.

ΕΞΩ ΝΟΜΟΙ.

Ἔξω νόμοι. Extraneæ leges. Ita vocabant ecclesiastici ius civile. Nicetas Metropolitanus Thessalonicæ in Resp. οἱ τοιοῦτον τι διαπράττοντες, καθὼς οἶδας καὶ αὐτὸς θεοφιλέστατε, καὶ παρὰ τῶν ἔξω νόμων τιμωροῦνται, ὡς ὑπεύθυνοι καὶ τῷ τῆς συνωμοσίας καὶ φατρίας ἐγκλήματι. Synodus Chalcedonensis Can. XVIII. τὸ τῆς συνωμοσίας ἢ φατρίας ἔγκλημα καὶ παρὰ τῶν ἔξω νόμων πάντη κεκώλυται. Balsamon in Comment. ἔξω δὲ νόμους ὁ κανὼν καλεῖ τοὺς πολιτικούς.

ΕΞΩΠΟΡΤΟΝ.

Ἐξώπορτον. Exterior porta. Chronicon Constantinop. ἐξώπορτα δὲ ἐτύγχανεν. ἐπὶ δὲ ἡρακλείου περιεκτίσθησαν, γενομένων ἐκεῖσε θαυμάτων καὶ ὀπτασιῶν πολλῶν τῆς ἁγίας θεοτόκου. Vide infrà ξωπόρτης.

ΕΠΑ.

Ἐπᾶ. Ecce. Simeon Cabasilas in epist. περὶ δὲ τῶν διαλέκτων τί ἂν καὶ εἴποιμι; πολλῶν οὐσῶν, καὶ διαφόρων, ὑπὲρ τὰς ἑβδομήκοντα. τούτων δὲ ἁπασῶν ἡ τῶν ἀθηναίων χρεῖσι. βουλόμενοι γὰρ εἰπεῖν ἰδοὺ πίστις, ὑπλεών, καὶ ἐλλεώων δικαιοσυνή. λέγουσιν ἀντὶ τούτων. ἐπᾶ π'ζι, ἐπᾶ σολή, ἐπᾶ ῥωμαϊκὴ κρῖσι.

ΕΠΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Ἐπακουμβίζειν. Suidas in Etymologico. σκήπτω, τὸ ἐπακουμβίζω. Vide supra, ἀκουμβίζειν.

ΕΠΑΝΟΚΛΙΒΑΝΑ.

Ἐπανοκλίβανα. Quæ loricis superinduebantur. Nicephorus. περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. θώρακας ἀμπεχομένων, καὶ τὰ λεγόμενα ἐπανοκλίβανα μὴ λουκὰ ὄντα.

ΕΠΑΡΧΟΣ.

Ἔπαρχος. Dignitas media inter magnum Pappiam, & magnum Drungarium biglę. Munus autem eius ſub poſtremis Imperatoribus nullum, & ſub antiquis planè incognitum. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. ὁ μέγας παπίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρεσίαν αὐτεπίγνωστον, νῦν δὲ οὐδεμίαν. ὁ ἔπαρχος ὡσαύτως. νῦν δὲ οὐδὲ οὗτος. Hic citrina primitus geſtabat vſque ad tempora Andronici I. Palæologi, qui ademit, deditque Ioanni Palæologo. Idem Codinus alibi. ὁ δὲ βασιλεὺς ἀνδρόνικος τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἐπάρας ἅπερ ἀρχῆθεν ἐφόρει ὁ ἔπαρχος κίτρινα, ἐφόρεσε ταῦτα ἰωάννην τὸν παλαιολόγον τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ, τὸν τοῦ πορφυρογεννήτου υἱόν.

ΕΠΕΙΚΤΗΣ.

Ἐπείκτης. Cedrenus. βασίλειος δὲ ὁ ἐπείκτης τοῦ βασιλέως τὸ ἀπόῤῥητον ἐκοινώσατο ζαμωνᾶ κυβικουλαρίῳ. Iterum alio loco. καὶ οἱ τοῦ δοῦκα ἀνδρονίκου τοῦ λυδοῦ παῖδες, χριστόφορος ὁ ἐπείκτης, καὶ βάρδας ὁ μογκός. Magnæ hîc tenebræ ſunt erudito interpreti, Gulielmo Xylandro. Apud Zonaram legitur, ὁ πήκτης βασίλειος. Corrige ad Cedreni exemplar. ἐπείκται, erant Compulſores, qui à Iudice adiungebantur Executoribus. Baſilic. Eclog. IX. εἴτε ἄρχοντες εἶησαν δικαστοὶ, εἴτε θεῖοι διαιτηταί. ἔχουσι καὶ οὗτοι ἐκβιβαστὰς καὶ ἐπείκτας.

ΕΠΙΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ἐπιγονάτιον. Genuale. Etiam ὑπογονάτιον vocabatur, ut infra dicemus. Marcus Patriarcha Alexandrinus in Quæſitis ad Cabaſilam. ἐκχωρητόν ἐστι τοὺς ἱερεῖς ἡγουμένους ὄντας, ἢ πρωτοπαπάδας, καὶ τοὺς ἀρχιερεῖς, διὰ ἐπιμανίκων καὶ ἐπιγονατίων ἀποσεμνύνεσθαι, ἢ κεκώλυται; Horum ſolus Patriarcha ius habebat. Rem, eiuſque rationem tradit Balſamon in Reſponſis. ἡ τῶν ἐπιμανίκων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερωτάτη ἐνδυμενία μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι πεφιλοτίμηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχουσι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Miniſter, qui hæc portabat, ſubſternebatque, ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων dicebatur. Codinus de Offic aulæ Conſtantinop. ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων, κρεμῶν τὸ ἐπιγονάτιον τοῦ ἀρχιερέως. Myſticam autem ſignificationem

accipi-

accipimus ex Balsamone, de privileg. Patriarch. τὸ γονατίον τοῖς ἐπιβλήμασι δοξάζουσι τοῦ λεντίου τὸ ἐγχειρίδιον, δι' οὗ τοὺς πόδας ὁ κύριος τῶν ἀποστόλων ἀπέσμηξεν.

ΕΠΙΚΑΜΙΣΟΝ.

Ἐπικάμισον. Tunica. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργων, lib. II. χιτὼν δ' ἐστὶ κατὰ τοῦτον νυνὶ, καὶ κατὰ τὴν συνήθειαν, τὸ λεγόμενον ἐπικάμισον.

ΕΠΙΚΑΡΙΟΝ.

Ἐπικάριον. Pallium. Chlamys. Homilia Scholastica vetus. κατάμαξόν μοι τὴν κεφαλὴν, καὶ τοὺς πόδας, δὸς σανδάλια, ἐπένδυσόν με, ἐπίδος ἐπικάριον. In Glossis veteribus est, *Amiculum*, ἐπικάρσιον.

ΕΠΙΚΟΜΒΙΑ.

Ἐπικόμβια. Ea erant, quæ Imperator festo coronationis vel nuptiarum die spargebat in populum. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὅπου καὶ αὖθις ἐῤῥίπτονται ἐπικόμβια παρὰ μὲν συγκλητικοῦ τῷ λαῷ. Erant verò segmenta panni, quibus involuti nummi aurei, argentei, ærei. Idem Codinus. ῥίπτοντας εἰς τὸν λαὸν ἃ λέγουσιν ἐπικόμβια. ἐστὶ δὲ τοιοῦτον. τμήματα ἐκ πανίων κόπτοντες· καὶ ἐν ἑκάστῳ τμήματι νομίσματα μὲν χρυσᾶ τρία, ἀργυρᾶ δὲ τοσαῦτα, καὶ τρία ἐξ ὀβολῶν, περιδήσαντες ῥίπτουσιν εἰς τὸ πλῆθος. ῥίπτουσι δὲ τούτους ἀποδεσμοὺς ἀριθμὸν χιλιάδων ὅσον ἂν προστάξοι ὁ βασιλεύς. εἰθισμένον δὲ ἐπιῤῥίπτειν τὰ τοιαῦτα ἐπικόμβια ἐν τοῖς προαυλίοις τοῦ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ναοῦ, ἤγουν ἐν ᾧ εἴρηται αὐγουστεῶνι, ἱσταμένου τοῦ ῥίπτοντος ἐπάνω τῶν τοῦ αὐγουστεῶνος βαθμιδῶν. Cantacuzanus Hist. lib. I. cap. XLI. *Die quo Imperator unctus exit è templo, ab aliquo eius optimatum, quem ad hoc delegerit, in populum iaciuntur, quæ vocant Epicombia: Sunt autem fasciculi segmentis linteis illigata habentes numismata aurea Imperatoria tria, totidem argentea, aut plura, & obolos æreos totidem. Sparguntur huiusmodi fasciculi circa decies mille, in vestibulo præcipuè.* Mos verò Constantinopolitanis pecuniam segmentis implicatam gestare, loco crumenarum, quod & hîc observare licet, & in Lectionali. *Non modicum auri ligans in panno perrexit ad domum viri.* Hæc autem segmenta, has crumenas, è re

κόμβους

κόμβους appellabant, & κομβολύτας crumenarum sectores. Hesychius. κουβολύτης, βαλαντιοτόμος. Atque hinc est, quod illa Imperatorum ἐπικόμβια nomen traxerunt. Prochorus de rebus gestis S. Ioannis Euangelistæ, ἀπόδεσμον χρυσίου, nominat. ὁ δὲ ἀπόδεσμον χρυσίου ἔδειξεν αὐτοῖς, λέγων. Et mox iterum. καὶ πάλιν τὸν ἀπόδεσμον χρυσίου ἐπεδείκνυεν αὐτοῖς.

ΕΠΙΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Ἐπιλούρικον, siue ἐπιλώρικον, & ἐπιλουρίκιον. Viri docti interpretantur, *prætextam vittatam loris*. Non debebant. Nihil enim aliud est, quàm superula thoraci superindui solita. Nam λούρικον, siue λουρίκιον, pro λώρικον & λωρίκιον dicebant, vt infra ostendimus. Cod. de Offic. φορεῖ δὲ φακεωλίδα, καὶ ἐπιλούρικον, οἷα τὰ τοῦ λογοθέτου. Et crebrò illic occurrit. Iulius Aphricanus de Appar. Bell. καὶ ἔστωσαν περὶ ἐπιλώρικα καὶ καμιλαύκια παχέα, εἰ δέῃσι, ἀντὶ κασσίδου. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. ς. κατ᾽ ἐμὲ γὰρ, καὶ τοὺς ἀκριβεστέρους τῶν παλαιῶν, χλαῖν καὶ φᾶρος. ἐστὶ τὸ διερρισμένον ἱμάτιον, ὃ καλοῦμεν ἐπιλώρικον.

ΕΠΙΜΑΝΙΚΟΝ.

Ἐπιμάνικον, siue ἐπιμανίκιον. Supermanicale. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. 1. cap. CXCIV. καὶ οὕτως τὴν μὲν λαιὰν τῷ πέρδικι ἐπιθεῖναι, καὶ τοῖς ποσὶ τοῦ ἱέρακος, περιειλημμένην τῷ καλουμένῳ ἐπιμανικίῳ. Et mox iterum. τὴν δὲ ἤδη τμηθεῖσαν κεφαλὴν παραδοθεὶς ἄνωθεν τοῦ ἐπιμανικίου, φαγεῖν τὸν ἱέρακα ἐξ αὐτοῦ παρασκευάσον. Erat quoque ornatus manicæ sacerdotis in dextro brachio. In Liturgiá Chrysostomi. καὶ λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανίκια ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ, λέγει οὕτως. Erat verò intertexta effigies Seruatoris. Chronicon Constantinop. οὐ καταδέξατο προσκυνῆσαι τὸ ἐπιμάνικον τῆς δεξιᾶς τοῦ χωρεπισκόπου ὑφαντῶς ἐπάνω κοσμούμενον τὴν εἰκόνα χριστοῦ. Horum autem gestandorum ius soli præsules sacrorum habebant. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum, Resp. XXXVII. ἡ τῶν ἐπιμανίκων καὶ τῶν ἐπιγονατίων ἱερωτάτη ἐνδυμασία μόνοις τοῖς ἀρχιερεῦσι περιφιλοτίμηται, ὡς τὸν τύπον ἐπέχουσι τοῦ κυρίου καὶ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ. Mysticam rei huius rationem discimus ex eodem Balsamone. lib. de Privileg. Patriarch. τὰ τῶν πατριαρχῶν τῶν ἁγίων

ἐπιμά-

ἐπιμάτινα τὰς χειροπίδας τοῦ κυρίου δοξάζουσιν, ἃς ἑκὼν ὑπέστη διὰ τὴν σωτηρίαν ἡμῶν κατὰ μαστιγίαν πρὸς καιάφαν ἀγόμενος. Eadem quoque tradit Responso citato.

ΕΠΙΜΟΔΙΟΝ.

Ἐπιμόδιον. Biton in Mechanicis. χρήσιμον δὲ ἐστι καὶ φυλάττειν ἐν τῇ πόλει καὶ κύκλῳ περὶ τὸ τεῖχος, ἵνα κατεσκευασμένου τοῦ ἐπιμοδίου φαρμάκου μηδὲν ὑμῶν πάσχωσιν οἱ πολῖται.

ΕΠΙΟΥΡΟΣ.

Ἐπίουρος. *Epiurus*. Subscus. Glossæ Græcolatinæ. γόμφος. ἐπίουρος. *Compages.* ternm alibi. ἐπίουρος. *Compages.* Hesychius. ἐπίουροι. ἐπίσκοποι, καὶ ἧλοι ξύλινοι. Sotion Geoponic. lib x. οὐκ ἀποῤῥίψει τὸν καρπὸν τὸ φυτὸν, ἐὰν τὴν ῥίζαν περιορύξας καὶ τρυπήσας κρανίνης ἐπίουρον ἐμβάλλης, καὶ γῆν ἐπισωρεύσης. Palladius lib xi. Tit. viii. *Si poma decurrant, oleastri epiurum terebratæ infige radici.* Augustinus de Civit. Dei lib. xv. cap. xxvii. *Lignum ligno per subscudines, epiros, clavos, & gluten bituminis non potest adhærere.* Rescribo *epiuros, clavos.* Isiodorus Orig. lib. xix. cap. xix *Epigri, & clavi sunt, quibus lignum ligno adhæret.* Itidem scribo, *Epiuri.* Idem mendum quoque est in Glossis ejus: tolle. Non rectè olim sensi Animadvers. Miscell. lib. iv. cap. xi. At verò nunc muto, & retracto. Apud Etymolog. βλῆτρον σημαίνει τοὺς κατὰ ἁρμονίαν γόμφους τοὺς πύρους. Corrigo. τοὺς ἐπιούρους. Simili penè modo apud Senecam de Benefic. lib. ii. cap. xii. *Pigros* hodiè editur. tu restitue, me auctore, *epiuros*.

ΕΠΙΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ἐπιρριπτάριον. Vestis genus. Ioannes Curopalates in Constantino Leonis F. τοῦ συμεὼν ἀποκλίναντος τῷ πατριάρχῃ τὴν κεφαλὴν, καὶ εὐχὴν δεξαμένου παρ' αὐτοῦ, ἐπιτεθέντος ὥς φασι τῇ τοῦ βαρβάρου κεφαλῇ ἀντὶ στεφάνου τὸ ἴδιον ἐπιρριπτάριον.

ΕΠΙΣΕΛΛΙΟΝ.

Ἐπισέλλιον. Sellæ indumentum, sive coopertorium. Vide Gl ss.

Rig. Sed in Glossis Græcolatinis longè aliud est, itaque malè confunditur. Explicatur, *Subsellium*. *Dagus* Ioannes Savaro, V.Cl. Notis in Sidonium legendum censet *Abacus*. vel, *Bacus*. Sed fallitur: nam *Dagus* est Gallicum *Dais*.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ. ΕΠΙΣΚΟΠΗ.

Ἐπίσκοπος. Antistes ecclesiæ. Barlaam de papæ principatu, cap. III *κοινῇ μὲν, ὡς εἴρηται, οἱ τοῦ λόγου μαθηταὶ ποιμένες τε καὶ διδάσκαλοι τῆς οἰκουμένης ἐτύγχανον. μερικοὺς δὲ ποιμένας, οὓς ἐπισκόπους ὠνόμασαν, ἄλλον ἄλλης πόλεως ἢ χώρας προεβάλλοντο.* Occurrit passim. Et hinc ἐπισκοπή. *Episcopatus.* Iulianus in Epist. ad Alexandrinos. *ἀθανάσιον δὲ πυνθάνομαι τὸν τολμηρότατον ὑπὸ τοῦ συνήθους ἐπαρθέντα θράσους ἀντιλαβέσθαι τοῦ λεγομένου παρ' αὐτοῖς ἐπισκοπῆς θρόνου.* Et hæc quoque vox obvia. Prima autem episcoporum institutio vnde sit, accipimus ex Sedulio Scoto Comment. in epist. Pauli ad Tit. cap. 1. *Antequàm diaboli instinctu studia in religione fierent, & dicerent in populis: ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego autem Cephæ, communi presbyterorum consilio ecclesiæ gubernabantur. Postquam verò vnusquisque eos, quos baptizaverat, suos putabat esse, non Christi, in toto orbe decretum est, ut vnus de presbyteris electus superponeretur cæteris, ad quem omnis cura ecclesiæ pertineret, & schismatum semina tollerentur.*

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΑΡΧΗΣ.

Ἐπιστημονάρχης. Doctrinæ ecclesiasticæ præses. Erat titulus Imperatoris Constantinopolitani. Demetrius Chomatenus in Resp. ad Cabasilam. *ὁ βασιλεὺς γὰρ οἷα κοινὸς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπιστημονάρχης καὶ ὢν καὶ ὀνομαζόμενος, καὶ συνοδικαῖς γνώμαις ἐπιστατεῖ, καὶ τὸ κῦρος ταύταις χαρίζεται. ἐκκλησιαστικὰς τάξεις ῥυθμίζει, καὶ νομοθετεῖ βίῳ καὶ πολιτείᾳ τῶν τοῦ βήματος. καὶ μὴν καὶ δίκας ἐπισκόπων καὶ κληρικῶν, καὶ πρός γε χηρευουσῶν ψήφους ἐκκλησιῶν. ἐνάγει δὲ καὶ ἀπὸ ἐλάττονος τιμῆς εἰς μείζονα, δηλαδὴ ἀπὸ ἐπισκοπῶν εἰς μητρόπολιν, ἢ ἀνδρὸς ἀρετὴν, ἢ πόλιν τιμῶν.*

ΕΠΙΣΤΟΛΕΥΣ.

Ἐπιστολεύς. Optio protocatabi, qui secundas tenet. Basilius in Nau-

in Naumachicis. ναύαρχος, καὶ ἐπιστολεύς. λέγεται δὲ ἐπὶ τοῦ στόλου διάδοχος τοῦ ναυάρχου.

ΕΠΙΤΡΑΧΗΛΙΟΝ.

Ἐπιτραχήλιον. Collarium patriarchæ, & archidiaconi. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ὄμνυσιν ὅρκους φρικτοὺς καὶ φοβεροὺς εἰς τὸ θεῖον καὶ ἱερὸν εὐαγγέλιον, καὶ μετὰ ἐπιτραχηλίου καὶ ὠμοφορίου. Codinus de Offic. περὶ τὸ πάλος. φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τοῦ παλατίου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δὲ ἐπ' αὐτῷ καὶ φελόνιον, οὐ μὴν καὶ ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον. In Liturgiâ Chryſoſtomi. εἶτα λαβὼν τὸ ἐπιτραχήλιον, καὶ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. Myſticam ſignificationem tradit Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὸ δὲ ἐπιτραχηλίου δεξιὸν μέρος πέφυκεν ὁ κάλαμος ὃν ἔδωκαν ἐμπαίζοντες τῇ δεξιᾷ τοῦ χριστοῦ. τὸ δὲ ἐξ εὐωνύμου μέρος, ἡ τοῦ σταυροῦ βαστάγη ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτοῦ. Anonymus in vita Arſenij μονάζοντας, τοὺς ἀσκοὺς, μόνον τὸ ἐπωμάδιον, τὸν τοῦ χριστοῦ σταυρὸν, φέρων. Aliter Balſamon de Privileg. Patriarch. τὰ ἐπιτραχήλια δοξάζουσι τὸ φραγέλλιον τὸ ἑλκύσαν τὴν ζωὴν πρὸς τὸν θάνατον. Vide etiam Bedam de Tabernaculo, lib. III. cap. IV.

ΕΠΤΑΣΚΑΛΟΝ.

Ἐπτάσκαλον. Vide infra. σκάλα.

ΕΠΩΜΑΔΙΟΝ.

Ἐπωμάδιον. Idem quod ἐπιτραχήλιον, de quo ſupra. Macarius Chryſocephalus de Exaltat. Crucis. τὸν σταυρὸν ὡς ἐπωμάδιον ἔχων τὸν ἀοίδιμον ἑκουσίως ὑπέστη δι' ἡμᾶς θάνατον.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΟΝ.

Ἐργαστηριακόν. Tributum, quod pro officinis ſuis ſoluebant officinatores. Mentio eius fit in diplomate Andronici iunioris, quod extſtat apud Phranzem Chron lib. III. cap. XXIV. ἐξοπρασίας, κοσμικοῦ, καπηλιατικοῦ, μιτατικοῦ, ἐργαστηριακοῦ, μεταξιατικοῦ.

ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ.

Ἐργόχειρον. Opus minuum Balsamon ad Concil. VI. Can. XIX. πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν τῷ κυριωνύμοις, ἐν αἷς εἰώθασιν ἅπαντες σχεδὸν τῇ ἐκκλησίᾳ προσεδρεύειν, τῶν ἐργοχείρων αὐτῶν ἀπελλαττόμενοι.

ΕΡΜΗΤΑ. ΕΡΜΗΤΑΡΙΟΝ.

Ἕρμητα. *Armenta.* Inde ἑρμητάριον. *Armentarium.* Glossæ veteres Latinograecæ. *Armentarium.* ξύλον ἑρμητάριον.

ΕΡΡΗΣ.

Ἕῤῥης. *Henricus.* E Gallico, *Herri*, pro *Henri.* Nicetas in Balduino Flandro περὶ μέσα πίνω τῷ Φυλλοχόον τῆς πόλεως ἔξεισιν ἕῤῥης ὁ τοῦ Βαλδουίνου κασίγνητος. Et pluries occurrit illo libro.

ΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑΙ.

Ἐσκουπονδίαι *Sescupondia.* Suidas. ἐσκουπονδίαι, κατὰ ῥωμαίους στρατιωτικὰ ἐφόδια. Sed cur militaria viatica interpretatur? an intelligit buccellata: & hoc illorum pondus? Porrò inquirendum censeo.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

Ἑσπερινός. Hymnus vespertinus, in ecclesiâ cani solitus. Triodium. μετὰ δὲ τὸ ἑσπερινὸν ἐν τῇ δυσὶ ταύταις ἡμέραις ἐσθίουσι τυρὸν καὶ ὠά. Sed extra ecclesiam cantabant Armenij. Observo apud Theorianum in Legat. Armen. τούτων οὖν ῥηθέντων, ἤρξαντο οἱ ἱερεῖς αὐτοῦ ψάλλειν τοῦ ἑσπερινοῦ τὴν ἀκολουθίαν ἔξω τῆς ἐκκλησίας, κατὰ τὴν αὐτῶν συνήθειαν.

ΕΣΩΒΙΓΛΑ.

Ἐσώβιγλα. Interiores ac propiores excubiæ. Niceph. περὶ στρατοπέδου. cap. XXI. ἀλλὰ καὶ βίγλας ἐχέτω διπλᾶς, ἐξώβιγλα, καὶ ἐσώβιγλα.

ΕΣΩ-

ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΙ. ΕΣΩΜΟΝΙΤΑΤΟΝ.

Ἐσωμονῖται. Opponuntur τοῖς ἐξωμονίταις, de quibus supra. In Constitut. quâdam Alexij Comneni. προτιμότεροι γὰρ ὀφείλουσιν εἶναι οἱ ἐσωμονῖται τῶν ἄλλων ἁπάντων, εἰς τὸ λαμβάνειν τὰς χρείας αὐτῶν. Inde ἐσωμονιτάτον, ut ἐξαμονιτάτον, adelphatum monachorum intra monasterium habitantium. In eâdem Constitut. εἰ γὰρ ἐπιβαρύνεται, λείψει πάντως καὶ τὸ ἐσωμονιτάτον, καὶ γίνεται αὐτὶ μισθοῦ κέρδος. Habes eadem apud Balsamonem ad Concil. vii. Can xix.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ. ΕΤΑΙΡΕΙΑΡΧΗΣ.

Ἑταιρεία. Cohors quædam, quæ non constabat ex militibus Romanis, sed Romanorum socijs, & auxiliaribus. Cedrenus. βασίλειος οὗτος ἐτύγχανεν, ὁ πετεινὸς τὴν προσηγορίαν. ἐν τῷ τάγματι τῆς ἑταιρείας κατειλεγμένος. Item. ὅπερ πυθόμενος ὁ βασιλεὺς, ἀπέστειλε τὸν τῆς ἑταιρείας ἄρχοντα μετά τινων στρατιωτῶν. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὁ δὲ βασιλεὺς ἔν τινι ὑπερδεξίῳ τόπῳ ἑστὼς μετὰ τῆς περὶ αὐτὸν ἑταιρείας, κατεσκόπει τὰ δρώμενα. Huius præfectus ἑταιρειάρχης dicebatur, eratque non vnus. Obseruo apud Cedrenum. τῇ αἰτίᾳ δέ τι τούτου περιεβλήθησαν συμεὼν ὁ υἱὸς αὐτοῦ, καὶ θεόδωρος ὁ γυναικάδελφος αὐτοῦ ὁ ζουφινέζαρ, ἑταιρειάρχαι. Sed erant cohortes quoque plures; quarum vna nominabatur, ἡ μεγάλη. Ioannes Curiopalates in Michaële Calaphate. ἀντὶ δὲ ὁ νικολάου στρατηγὸς αὐτοκράτωρ κωνσταντῖνος ὁ τῆς μεγάλης ἑταιρείας ἄρχων, &c. Atque huius præpositus, ὁ μέγας ἑταιρειάρχης. Cantacuzenus lib. ii. cap. vi. *In hostem lento passu & ordine, Exotrocho magno Hetæriarchâ ducente procedebant.* Corrige Wilhelmum Tyrium de bello sacro, lib. xxi. cap. xvi. *Erant per idem tempus Hierosolymis domini Imperatoris nuntij, Andronicus Angelus, Ioannes vir magnificus Megaeteriarcha.* Malè editur, *Megaltriarcha.* Dixit *Megaeteriarcha*, qui μέγας ἑταιρειάρχης, quemadmodum *Megadux*, & *Megadomesticus*, qui μέγας δοὺξ, & μέγας δομέστικος. Munus eius propriè erat, exules & profugos è socijs & confœderatis imperij Constantinopolitani excipere. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. δέχεται δὲ οὗτος (ὁ μέγας ἑταιρειάρχης) καὶ τοὺς προσερχομένους φυγάδας, διὸ καὶ ἑταιρειάρχης καλεῖται, ὡς τοὺς ἑταίρους ἤτοι τοὺς φίλους δεχόμενος. Appaiet

 quoque:

quoque ex eiusdem verbis alibi. ὁ ἑταιρειάρχης ὑπηρετεῖ εἰς τὴν προέλευσιν, ὡς προείρηται. συνυπηρετεῖ δὲ καὶ τῷ μεγάλῳ ἑταιρειάρχῃ ὑπὲρ τῶν προσφύγων.

ΕΤΖΗ.

Ἔτζη. *Ita*. Glossæ Græcobarbaræ. εἰς τοιοῦτον τρόπον. ἢ ἔτζη, ἢ ἔτζι. Iterum alibi. οὕτως ἐκάλυψε. ἔτζι ἔλεγαν, ἤτζου ἔκραζαν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

ἔτζη αὐτοὶ ἐσκόρπισαν τοὺς μαχικοὺς βατράχους.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ.

Εὐαγγέλια. Non semper ita vocabant sacram tetrabiblon quatuor Evangelistarum, sed certa quoque ex illis excerpta, & themata, quæ statis diebus populo prælegebant, qui διδάσκαλοι τοῦ εὐαγγελίου nuncupabantur. Et sic ferè semper intelligi debet apud Codinum de Offic. Ecce in illis verbis ἐπειδὰν δὲ εὐαγγελίου ἀναγινωσκομένου παρ' αὐτοῦ, ὅταν εἴπῃ, τὸ ὕδωρ βάλλει εἰς τὸν νιπτῆρα, ἐκχεῖ ἐν τῇ λεκάνῃ τὸ ὕδωρ ὁ Βασιλεύς. Et mendum est in illo loco. τῇ μεγάλῃ δευτέρᾳ, τῇ μεγάλῃ τρίτῃ, τῇ μεγάλῃ τετάρτῃ, καὶ τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, ἀναγινώσκονται τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια. Non enim legebant totam illam tetrabiblon, quod hæc lectio præ se fert, sed quatuor huiusmodi themata, quæ dixi. Corrige itaque: ἀναγινώσκονται τέσσαρα εὐαγγέλια, pro numero scilicet dierum. Orta corruptela est ex supinâ iteratione postremæ syllabæ verbi, ἀναγινώσκονται. Erat vero certus horum numerus, & ordo: quod ex isto loco apparet. τῶν δὲ εὐαγγελίων τὸ μὲν πρῶτον ὁ πρωτοπαπᾶς (ἀναγινώσκει) τὰ δὲ λοιπὰ ἱερεῖς ἕτεροι. Et erant quidem duodecim. Clarè liquet ex istis verbis. καθ' ἣν ἀναγινώσκονται τὰ δώδεκα εὐαγγέλια. Iterum paullo post. καὶ ἅπερ γε πάλιν μέλλει ἀναγνωσθῆναι ἕτερον εὐαγγέλιον, ὁ δηλωθεὶς ἄρχων τὴν λαμπάδα λαμβάνων δίδωσιν αὖθις τῷ Βασιλεῖ καθεξῆς ὁμοίως μέχρι τῶν δώδεκα. Et singula quidem diversis temporibus legebantur, vniversa autem quater duntaxat in anno. Capio ex Anastasio in Leone III. *Fecit verò vestem super altare maius chrysoclavam, diversis ornatam picturis, quam constituit quatuor temporibus per annum in duodecim lectionibus poni.* In his verò lectionibus post Euangelium & Symbolū legebatur, idq; ex decreto

Synodi

Synodi Constantinopolitanæ. Rem & caussam tradit Betruo, de rebus ad Miss. spectant. cap. 1. *In duodecim lectionibus symbolum quoq; fidei Catholicæ post Evangelium recitatur, vt per sanctum Euangelium corde credatur ad iustitiam, per symbolum autem ore fiat confessio in salutem. Quod tamen non secundùm Nicenum concilium, sed secundùm Constantinopolitanum canimus translatum.* Donec autem Evangelium legeretur, reverentiæ ergò nō sedebatur in ecclesiâ Latinâ, ex decreto Anastasij: Diaconus autem, qui legebat, in ambone vertebat se ad meridiem, id est, ad viros, fœminis ad aquilonem sedentibus. Accipimus ex Micrologo, de Ecclef. Observat. cap. IX. *Iuxtà decretum Anastasij papæ non sedetur, dum Euangelium legitur; quæ reverentia, vt aiunt, & Apostolicæ lectioni exhibetur apud Græcos. Diaconus, cùm legit Euangelium, iuxta Romanum ordinem in ambone vertitur ad meridiem, vbi & masculi conveniunt; non ad Aquilonem, vbi fœminæ consistunt.* Sed hoc non semper obtinuit, & mox neglecto ordine itum est in contrarium. Ibidem. *Itaq; illa vsurpatio emersisse videtur, vt etiam Diacones in ambone contra Romanum ordinem se vertant ad Aquilonem, potiusq; se ad partem fœminarum quàm masculorum vertere non vereantur. Sed quia certissimè contra ordinem est, & inhonesta, à diligētioribus ordinis servatoribus meritò refutatur.* Institutionis verò eius meminit quoq; Anastasius Bibliothecarius in vitâ eius Pōtificis. *Constituit, ut quotiescunq; Euangelia sancta recitantur, sacerdotes non sederent, sed curvi starēt.* Marianus Scotus in Chronico rem hanc ad Siriciū refert, non Anastasium. Et hæc ipsa censeo esse, quæ μικρὰ dicebantur & à mulieribus in primitivâ ecclesiâ gestabantur, vt à Iudęis phylacteria. Isiodorus Pelusiota lib. II epist. CL. ἴσθι ὅτι (τὰ φυλακτήρια) δελτία ἦν μικρὰ, ἴσω τὸν νόμον ᾠδίνοντα, ἅπερ ἐφόρουν οἱ τῶν ἰουδαίων καθηγηταί, ὥσπερ νῦν αἱ γυναῖκες τὰ εὐαγγέλια μικρά. Porrò sciendum, quando in hanc vocem incidimus, Euangelia primis Ecclesiæ temporibus plura circumlata fuisse. Sic apud Eusebium Hist. Eccles. lib. III cap. XXV. legitur fuisse, quod τὸ καθ' ἑβραίους diceretur, quo vtebantur illi Iudæi, qui suscipere Christum videbantur. Exstabant itidem Thomæ, Petri, Mathiæ, Thaddæi, Barnabæ, Barptolemæi, & Andreæ, ut partim ex Cyrillo scimus in Catech. IV. & Eusebio, loco citato; partim ex Gratiano Decret. Parte I. Distinct. XV. Invenio quoque Manichæorum apud Photium in Bibliothecâ, & Schytiani apud Cyrillum in Catech. VI.

ΕΥΑΓ-

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ.

Εὐαγγελισμός. Dies Annuntiationis. Nicephorus Homologeta in Canon. ἐὰν φθάσῃ ὁ εὐαγγελισμὸς τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ, ἢ τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ, οὐχ ἁμαρτάνομεν οἴνου τηνικαῦτα μεταλαμβάνοντες καὶ ἰχθύων. Synodus in Trullo habita Can. LII. δι᾽ ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς πλὴν σαββάτου καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ. Zonaras in Michaële Ducæ. F. κϛ´ τὴν ἡμέραν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ πανηγύρεως. Armenij celebrabant quinta Ianuarij. Nicon de Relig. Armen. *Quinto mense Ianuarij vespere festum Euangelismi celebrant, tum aliam quoque huius festi consequentiam facientes, tum etiam conveniens Euangelium legentes.*

ΕΥΓΑΡΜΑΝ.

Εὔγαρμαν. Casus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγρός. ἡ πλῶσις τοῦ ἀστραγάλου. τὸ πέσιμον, ἢ τὸ εὔγαρμαν τοῦ κοκκίου.

ΕΥΓΑΣΙΣ.

Εὔγασις. Exitus. Corona pretiosa. εὔγασις. *Exitus.* ἔξοδος. Et compositum, παρεύγασις. Anonymus de arte Persicâ. ἐν τῷ ἑνδεκάτῳ ἐλπίδες παρευγάσεων ἢ διακρίσεων.

ΕΥΓΑΤΑ.

Εὔγατα. Oua. Myrepsus de Hieris, cap. XXIII. τινὲς ἐμβάλλουσιν εὔγατα μικρὰ λευκὰ ἐν ὅλῳ τῷ σώματι, ἅπερ λέγουσιν οἱ Λατῖνοι ἀοεργα.

ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ. ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΟΝ.

Εὐλογητός. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοπαπᾶς ἐκτὸς πρὸς τὴν θύραν διερχόμενος ποιεῖ εὐλογητόν. Erat verò precatio. Pachymerius in Paraphrasi Dionysij de Hierarch. Eccles. cap. III. ὁ μὲν ἱεράρχης εὐχὴν ἱερὰν ἐντὸς τοῦ θυσιαστηρίου ποιησάμενος αὐτὴν δὴ οἶμαι τὸν εὐλογητόν. καὶ ἐξ αὐτοῦ δὲ τοῦ θυμιᾶν ἀρξάμενος περιέρχεται πᾶσαν τὴν περιοχὴν τοῦ

ναοῦ

ναῦ. Erant verò εὐλογητοὶ diversi, & nomen hoc ab initio habebant, quod est. εὐλογητὸς εἶ κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. Vide Horologium. Eadem εὐλογητάρια quoq; dicuntur. Apparet ex eodem Horologio, Euchologio, & Typico Sabæ.

ΕΥΛΟΓΙΑΙ.

Εὐλογίαι. Benedictiones. Frusta panis benedicti. Nicephorus Homologeta in Canon. τοὺς ὄντας ἐν ἐπιτιμίοις μοναχοὺς χρὴ συνεσθίειν καὶ συνεύχεσθαι, μετέχειν δὲ καὶ εὐλογίας, ἤγουν κατακλαστοῦ, ἅμα τῇ αὐτοῦ ἐξομολογήσει. Socrates lib. VII cap. XII. ἀπό τε τῶν ἐκκλησιῶν οὐδὲν ἐδέξατο, πλὴν κατὰ κυριακὴν δύο ἄρτους τῶν εὐλογιῶν ἐλάμβανεν. Ioannes Moscus Limonarij cap. XLII. *Misit ad illum abbas Conon dux lauræ sancti patris nostri Sabæ sudarium, vnam habens benedictionem, & numismata sex, ita illi significans: Ignosce mihi, quia non permittit mihi ægritudo ascendere, & te salutare. Senex autem benedictionem quidem retinuit, nummos verò remisit.* Sic cap. LXXXV. *Acciperent medium tritici sextarium, benedictiones tredecim, & sextarium vini.* Aldhelmus de Laud. Virg. *Fructuosum eulogiæ munusculum ab ignotis allatum est parasitis.* Cap. Carol. Addit. 1. cap. LXVIII. *Eulogiæ fratribus à presbyteris in refectorio dentur.* In Liturgiâ stellam imponebant. Liturgia Chrysostomi. καὶ ὁ ἱερεὺς θυμιάσας τὸν ἀστερίσκον τίθησιν αὐτὸν ἐπάνω τοῦ ἄρτου, καὶ λέγει. ὁ ἀστὴρ ἔστη ἐπάνω οὗ ἦν τὸ παιδίον κείμενον. Eadem habes apud Nicolaum Cabasilam in Exposit. Liturg. cap. XI. Et vides clarè rei symbolum. Etiam crucem imprimebant. Idem Cabasilas libro citato, cap. V. σταυρὸν ἐν τῷ ἄρτῳ χαράττει, καὶ οὕτω μηνύει, πῶς ἡ θυσία γέγονεν· ὅτι διὰ τοῦ σταυροῦ.

ΕΥΧΕΛΑΙΟΝ.

Εὐχέλαιον. Sic dicebatur ἡ ἀκολουθία, quæ in consecratione olei psallebatur à septem sacerdotibus. Invenio in Euchologio ἀκολουθία τοῦ ἁγίου ἐλαίου, ψαλλομένη ὑπὸ ἑπτὰ ἱερέων συναχθέντων ἐν ἐκκλησίᾳ, ἢ ἐν οἴκῳ. ἤγουν τὸ εὐχέλαιον. Iterum alibi. καὶ μετὰ τὴν εὐχὴν λαμβάνει ὁ ἱερεὺς ἐκ τοῦ ἁγίου ἐλαίου, καὶ χρίει τὸν ποιοῦντα τὸ εὐχέλαιον.

ΕΥΧΙΤΑΙ.

Ἐυχῖται. Maſſaliani hæretici, à precibus, ἐυθουσιασαὶ quoque dicti. Harmenopulus de Sectis. τὸ δὲ τῶν μασαλιανῶν ὄνομα ἐξελληνιζόμενον ἐυχίτας δηλοῖ. πολὺ γὰρ παρ᾽ αὐτοῖς τὸ τῆς ἐυχῆς ὄνομα, ἵν καὶ τοῖς πολλοῖς πιθανὸν αἰνίσσεται καλοῦνται δὲ ἐκ τοῦ πράγματος ἐνθουσιασαί. Orti ſunt ſub Valente, vt docet Cedrenus.

ΕΧΕΛΙΟΝ.

Ἐχέλιον. Vox non intellecta mihi. Occurrit apud Myrepſum lib. de Droſatis, cap. LVI. An ἐχίτλιον eſt? de quo Nicandri Scholiaſtes ad Alexipharmaca ὁ ζῶχος, καὶ τὸ βιβάριον, ἐχίτλιον λέγεται. Ampliandum cenſeo.

ΕΧΡΑ.

Ἔχρα pro ἔχθρα. Corona pretioſa. ἔχρα. *Inimicitia.* ἔχθρα.

ΖΑΒΑΙ.

Ζάβαι. *Zabæ.* Loricæ. Leo Conſtitut. VI. οὐ διαφαίνονται γὰρ μηκέτι αἱ ζάβαι τοῖς πολεμίοις ὑπ᾽ αὐτῶν σκεπόμεναι. Iuſtinianus Novell. LXXXV. καὶ τὰς λεγομένας ζάβας, ἤτοι λωρίκια. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. ζάβας σὺν σκαπλίοις πλείας μέχρι τῶν ἀςραγάλων ἀνασυρομένας λωρίοις. Gloſſæ Arabicolatinę, *Lodix, cuculata. Lorica. Zaba.* Sed corrige. *Lodix Lorica cucullata Zaba.* Vox primùm omiſſa à feſtinante librario, ac poſteà ſupra adſcripta, adhæſit dictioni ſuperiori. Atque hæc eſt veriſſima mendi origo. Thwrocz in Chron. Hung. cap. LII. *De agmine Solomonis ad prædictum militem ſolus Opus ſuper gilvo equo in loricâ cucullatâ euulſus in modum fulminis ictu lanceæ ruptâ loricâ Petrum per medium cor transfixit.*

ΖΑΒΑΡΕΙΟΝ.

Ζαβαρεῖον. *Zabarium. Zabaria.* Repoſitorium Zabarum, & tranſlatè pro

pro quovis armario. Suidas. ζαβαρεῖον, ἐν ᾧ αἱ ζάβαι, αἵ εἰσιν ὅπλα πολεμικὰ, ἀπόκειται. ζάβαι γὰρ τὸ λώρικιον. Ioannes Tzetzes Chil. IV.

τῷ κυρίῳ ἰωάννῃ τῷ λαχανᾶ γραμματικῷ τοῦ ζαβαρείου.
ὑπάρχοντι. —

Quo loco valdè fallitur interpres. Abdias, ut vulgò inſcribitur, Hiſt. Apoſtol. lib. IV. *Collectis libris magicis, Zabarias plenas ad Apoſtolum attulit.* Et paullo poſt. *Appende Zabariis lapides, & plumbum, & mitte in mare.* Hodiè corruptè editur., *Zabyras*, & *Zabyris*. Correximus itaque.

ZABOMAN. ZABONNEIN.

Ζάβωμαι. Curuatura, Inflexio. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκὼν, ζάβωμαι τοῦ πήχου. Et, ζαβόνειν. Inclinare. Curvare. Ibidem, κλινίσκειν. ζαβόνειν. Occurrit illic non ſemel.

ZABOΣ.

Ζαβὸς. Curuus. Vncus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγκύλον. ζαβὸν. στρεβλόν.

ZAΓAPION.

Ζαγάριον. *Sagarius.* Canis. Vulgò Hiſpanicum dicunt. Nicetas in Alexio, lib. I. ὥσπερ τὰ ζαγάρια ἀνιχνεύοντα τὴν ὀσμὴν τῶν περδίκων γυρεύουσιν. Occurrit quoque apud Demetrium Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. CXCIV.

ZAΓΓPATOPEΣ. ZAΓΓPOI.

Ζαγγράτορες, & ζάγγροι. Vide infra, τζάγγροι.

ZAKANON.

Ζάκανον. Adſcriptio dati, ut vulgò loquuntur, quæ fit in literis, & monumentis: alias δατὸν dicebant, voce Latinâ. Suidas. δατὸν παρὰ Ῥωμαίοις σημασία τῆς ἡμέρας καὶ τοῦ καιροῦ. ὅτι τις ἢ ἐκ πόλεως, ἢ ἐκ ἄλλου τόπου ἀποστελλῇ. οἱ δὲ ζάκανον. Conſtantinus de Adminiſtr. Imp. καὶ ὅτι ποιήσουσιν

 οἱ πατ·

οἱ πετζινακῖται πρὸς τὸν βασιλικὸν τοὺς ὅρκους κατὰ τὰ ζάκανα αὐτῶν, ἐπιδίδουσιν αὐτοῖς τὰς βασιλικὰς δωρεάς. Iterum alibi. ὃν καὶ ἄρχοντα κατὰ τὸ τῶν χαζάρων ἔθος καὶ ζάκανον πεποιήκασι. Sed illic *legem* siue *sancitum* significare potius videtur.

ΖΑΠΕΤΙΟΝ.

Ζαπέτιον. Vide infra τζεφέτον.

ΖΑΡΙΟΝ. ΖΑΡΙΣΤΗΣ.

Ζαρίον, & ζαριστής. Vide ἀζάριον.

ΖΑΡΚΑΔΙ.

Ζαρκάδι. Corona pretiosa. ζαρκάδι. *Capreolus*. δορκάς.

ΖΑΡΟΒΟΤΑΝΑΙ.

Ζαροβοτάναι. Machinę bellicæ genus. Laonicus Chalcondyles Hist: lib. VII. ἔφερον τό τι καὶ ἐπὶ τῶν ἁμαξῶν τηλεβόλους ζαροβοτάνας καλουμένας πολὺ τὸ πλῆθος. Censeo esse, quæ vulgò *Serpentinæ*: & vides manifesta vestigia corruptæ dictionis.

ΖΑΡΟΥΠΙΟΝ.

Ζαρούπιον. Platea. Vicus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγυιάς, ἄμφοδα, ῥύμαι, δίοδα, δήσρατα, ζαρούπια, ῥύμας. Et occurrit illic pluries.

ΖΑΤΡΙΚΙΟΝ. ΖΑΤΡΙΚΙΖΕΙΝ.

Ζατρίκιον. Ludi genus. Achmes cap. CCXLI. ὁ βασιλεὺς, ἢ μέγιστος, ἢ ἄρχων πολέμου, ἐὰν ἴδῃ ὅτι τὸ ζατρίκιον αὐτοῦ ἀπώλετο, ἢ ἐκλάσθη, ἢ ἐκλάπη, ἀπολέσει τὸν στρατὸν αὐτοῦ, καὶ εἰς θλῖψιν μεγίστην ἥξει. Theocriti Scholiastes Idyll. VI. ἡ δὲ λέξις μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν παιζόντων τὸ κοινολέκτως λεγόμενον ζατρίκιον. Anonymus de arte Persicâ. δηλοῖ δὲ καὶ παίγνια βόλγων, καὶ ζατρικίων, καὶ ἀγάπας γυναικῶν.

γονακιῶν. Hinc ζατρικίζειν. Lusum istum ludere. Achmes loco citato. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ζατρικίζει, τόπον πολέμου μετ' ἐχθρῶν ἐναντίων διαμηχανήσεται. Iterum. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι παίζων ζατρικίζει ἑτέρῳ γνωρίμῳ, χάριν κέρδους προσπεπλεχθῶσιν ἀλλήλοις. Videtur autem fuisse ille ludus, qui vulgo *Scacchia* appellatur. Colligas inde, quod ad militiam semper & bellum eius interpretationem referat Onirocrita. Prętereà etiam clarius est ex altero eiusdem Achmetis loco. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι παίζων ἔλαβε πλείονας τῶν ἐξ παιγνίων προσώπων, πλείονας δεσμώσει τῶν πολεμίων δεσμίων. Tamen Theocriti, quem citavi, Scholiastes ad calculos refert.

ΖΑΦΗΡΗ.

Ζαφήρη. pro, ζάπφειρος. Corona pretiosa. ζαφήρη. *Sapphyrus*. ζάπφειρος.

ΖΑΦΟΡΑ.

Ζαφορά. Crocus. Italicum, *Zaffrano*. Corona pretiosa. ζαφορά. *Crocus* κρόκος. Sæpè occurrit apud Constantinum Asynkitum in Viatico.

ΖΑΧΑΡΙ.

Ζάχαρη, sive ζάχαρι, aut, σάχαρι. *Sacchar*. *Saccarum*. Corona pretiosa. ζάχαρη. *Saccarum*. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ τρώγει γλύκυσμα, σάχαρι κλειστὸν, τὸ λεγόμενον παλοῦδιν, εὑρήσει θλίψιν καὶ νόσον, διὰ τὸ χρῶμα, καὶ τὸ πῦρ, ἀνάλογον τῆς βρώσεως. Sed corruptus est locus, rescribendumq; καὶ τὸν πυρὸν. Simeon Sethi. τὸ ζάχαριν θερμόν ἐστι καὶ ὑγρὸν κατὰ τὴν πρώτην ἀπόστασιν.

ΖΕΡΜΠΟΣ.

Ζερμπός. Sinister. Corona pretiosa. ζέρμπος. *Sinister*. εὐώνυμος.

ΖΕΣΤΑ.

Ζέστα. Corona pretiosa. ζέστα. *Calor*. θερμότης. Exstat quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΖΕΥΓΑΛΑΤΙΑ.

Ζευγαλάτια. Iumenta. In Diplomate Andronici Iunioris, quod exstat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXIV. καὶ πάντας ἔσω ἐπιταγέντα τοῖσι κτήμασι, ἢ ζευγαλάτια ἢ κάστρα ὁρισμῷ τῆς βασιλείας μου, &c.

ΖΕΥΓΑΡΗ.

Ζευγάρη. Par. Copula. Corona pretiosa. ζευγάρη. Par. ζεῦγος.

ΖΕΥΓΑΡΙΟΝ.

Ζευγάριον. Idem quod ζευγάρη. Paullus Monachus Collectan. lib. X. εἶπεν αὐτῷ ὁ γέρων, κάθισον μετ' ἐμοῦ εἰς τὸ σπήλαιον, καὶ νήστευσον τρεῖς ἑβδομάδας ζευγάρια, ἤτοι ἀνὰ δύο ἡμέρας, καὶ τῇ τρίτῃ κατάλυε.

ΖΕΥΛΕΣ.

Ζεύλες. Depravatum ex ζεύγλαι. Iungulæ. Glossæ Græcobarbaræ. ζεύγλη, ἢ ζεύλες τοῦ ζυγοῦ τῶν βοιδιῶν.

ΖΗΖΗΡΟΣ.

Ζήζηρος. Cicada. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκανθίας. τέττιγος εἶδος. θεωρία τοῦ ζηζήρου. Iterum. τέττιξ, ἤγουν ζήζηρος.

ΖΗΛΙΑΡΗΣ.

Ζηλιάρης. Invidus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαστὴς, βάσκανος, ζηλιάρης, φθονερὸς. Corona pretiosa. ζηλιάρης ζηλότυπος.

ΖΙΒΥΝΟΙ.

Ζίβυνοι Teli genus. Iustinianus Novell. LXXXV. καὶ τούς τε καλαμοβόλους ζιβύνους, ἤτοι μισσιβίλια. Vide Glossarium Rigaltij.

ZIZOY-

ZIZOYΛAN.

Ζιζυλαῦ. Alexander Trallianus lib. VII. cap. II. τὸ ἀπὸ τῆς ἀλεξανδρείας μικρὸν φασίολον, ἢ τὸ λεγόμενον ζιζυλαῦ, ἢ ἔλυμον. Vox ignota.

ZINIXION.

Ζινίχιον. Corrigia. Lorum. Suidas. σφαιρωτὴρ σανδαλίου, σινίκιον. εἶον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Corrige, ζινίχιον. Ipse alibi ζινίχιον, τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος. Et ita scribitur quoq; apud Etymologici Auctorem in σφαιρωτήρ. Apud Hesychium est, ζωνίχιον.

ZINOΦYΛΛON.

Ζινόφυλλον. Zenæ folium. Nonus de Morb. Curat. cap. CLXXIII. δίδου καὶ τὴν διὰ τοῦ τραγείου αἵματος ἀντίδοτον, καὶ τὴν διὰ πιτύων, καὶ τοῦ ζινοφύλλου.

ZIΠOYNI.

Ζιπούνι. Tunicula interior. Exstat in Turcogræciâ Crusij. Est Italicum. *Gipone.* In Coronâ pretiosâ scribitur τζιπούνη. Quod omninò idem est. Vide infra.

ZITZINΦA.

Ζίτζινφα, *Zizypha.* Serica. Simeon Sethi de Facult. Cib. τὰ ζίτζινφα σύμμετρά ἐστι τῇ ὑγρότητι, καὶ τῇ θερμότητι.

ZIXIΔEΣ.

Ζίχιδες. Monachi Turcici. Laonicus Chalcondyles Hist. Turc. lib. VII. τὴν μὲν οὖν ἀρχὴν ἀποδεχόμενος μετὰ ζιχίδων, τῶν παρ' αὐτοῖς ναζηραίων, καὶ σιτίδων, καὶ τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέτριβεν.

ZOZH.

ΖΟΣΗ.

Zοση. Lumbus. Corona pretiosa. *ζόση*. *Lumbus*. ὀσφύς.

ΖΟΥΛΑΠΙΟΝ.

Ζυλάπιον, siue ζυλάπιν. Vulgatum. *Iulapium*. *Iulepum*. Achmes cap. CXCVI. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἔπινεν οἶνον ἐκ τῆς ζαχάρεως, τὸ λεγόμενον ζυλάπιν. εἰ μὲν ἐμεθύσθη, εὑρήσει πλοῦτον καὶ ἐξουσίαν μετὰ κόπου διὰ τὸ πῦρ. Rhases de Peste, cap. V. ὁ ἑψηθεὶς ἄχρις ἂν εἰς σύστασιν ἀφίκηται ζυλαπίου. Simeon Sethi de Facult. Cib. τὸ ζυλάπιον σύμμετρόν ἐστι τῇ κράσει, ῥέπει δὲ ἐπὶ τὴν ψυχρότητα, λυσιτελεῖ τι ἐπὶ πυρετῶν καύσεως. Et alibi. σκευάζεται δὲ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν ζυλάπιον, καί ἐστι χρήσιμον.

ΖΟΥΜΙ.

Ζούμι. Iusculum. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΖΟΥΠΑ. ΖΟΥΠΑΝΟΣ. ΖΟΥΠΑΝΙΑ.

Ζοῦπα. Vestimenti genus, quod vestibus reliquis superinjiciebatur. Achmes cap. CCXXVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσατο ζοῦπαν, εἰ μέν ἐστι ἐξουσιάζων, ὄνομα καὶ φήμην καλὴν εὑρήσει, διὰ τὸ ἐπάνω φορεῖσθαι τὴν ζοῦπαν ἀεί. Erat ergo chlamys, aut penula. Sæpe occurrit illo capite. Servij vsurpabant pro quâvis veste, vnde ζουπάνος, præfectus vestiarij principis Wilhelmus Tyrius de bello sacro, lib. XX. cap. IV. de his ipsis Servijs loquens. *Magistratus habent, quos Suppanos vocant, & domino Imperatori aliquando serviunt*. Et ἀρχιζουπάνος, qui apud Constantinopolitanos πρωτοβεστιάριος. Nicetas in Man. Comneno lib II. vbi de bello, quod Imperator gessit cùm principe Serviæ, καὶ βασιλεὺς δὲ αὐτὸς κατὰ μονομαχίαν τῷ ἀρχιζουπάνῳ Βαχχίνῳ προσέμιξεν, ἡρωϊκὸν προφαίνοντι σῶμα, καὶ αὐτουργοὺς χεῖρας ἐξ ὤμων φύοντι. Zupani verò mentio est apud eundem Nicetam in Isaacio Angelo, lib. III. ἀλλὰ καὶ πρὸ τῶν σερβῶν ζουπάνου κατεργοῦντος, καὶ τὰ σκόπια φθείροντος, κατ' ἐκείνου ἐξώρμησε. Constantinus de Administr. Imp. ἄρχοντας δὲ, ὥς φασι, ταῦτα τὰ ἔθνη μὴ ἔχειν πλὴν

ζουπάνους

ζουπάνους γέροντας, καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ σκλαβινίαι ἔχουσι τύπον. Item, ζουπανία. Præfectura. Ibidem. καὶ παρεκτείνεται μέχρι τοῦ ποταμοῦ τῆς σεντίνας τρεῖς ἔχουσα ζουπανίας. Iterum. καὶ αἱ μὲν δύο ζουπανίαι, ἤγουν ἡ ἀσπέρωτζα, καὶ ἡ τοῦ μόκρου, πρόσκεινται τῇ θαλάσσῃ.

ΖΟΥΡΑ. ΖΟΥΡΙΑΡΗΣ.

Ζοῦρα. Sordes. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθόλωτον, καθαρὸν, ὅπου δὲν ἔχει θόλωμαν, ἤτοι ζοῦραν. Ibidem. ἄση, ῥύπος, μόλυσμος, ζοῦρα. Habes illîc pluries. Sed & pro *Vsurâ* accipitur. Corona pretiosa. ζοῦρα. *Vsura*. τόκος. Inde ζουριάρης. *Vsurarius*. In eâdem Coronâ. ζουριάρης. *Vsurarius*. τοκιστής.

ΖΟΥΦΙΟΝ.

Ζούφιον. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἔχει δὲ καὶ τοῦτο ἴδιον καὶ ἐξαίρετον, ὅτι ἐὰν τι ζούφιον ἴδῃ, ἢ πηλὸν, ἢ ἄλλο τι περὶ τὸ ἱμάτιον τοῦ βασιλέως, τὸ σκιάδιον, ἤγουν τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἐκβάλλων, τὴν χεῖρα ἐκτείνας ἐπαίρει, ἢ καθαίρει τοῦτο αὐτεροτήτως. Viri eruditi, ἐὰν τι ζούφιον ἴδῃ, vertunt, *si quid alienum viderit*. & referunt ad linguam Arabicam. Sed opus non erat. Nam ζούφιον recentiores Græci dixerunt, quod ζωΰφιον veteres. Debebat itaque vertisse, *si viderit animalculum aliquod*. Hæc est vera loci istius interpretatio, Aristophanis Scholiastes ad Nubes. τινὲς δὲ λέγουσιν, ὅτι ζούφιόν ἐστι χρυσίζον, κανθάρῳ ὅμοιον.

ΖΥΓΑΡΕΑ.

Ζυγαρέα. *Lanx*. Libra. Corona pretiosa. ζυγαρέα. *Lanx*. ζυγός. Iterum alibi. ζυγαρέα. *Libra*. ζυγός.

ΖΥΓΟΚΕΦΑΛΟΝ.

Ζυγοκέφαλον. Occurrit apud Iustinianum Novell. XVII. Verba hæc sunt. ἀναγκάσεις δὲ τοὺς δημοσίους πράκτορας, ἤτοι τοὺς ἀπαιτητὰς, ἐν ταῖς ἰδίαις ἑαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα ἐφ' οἷς αὐτὰς διδόασιν. τουτέστι πόσα τε πόσον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰούγων, ἢ ἰουγαλίων, ἢ ὅπως δήποτε ἂν αὐτὰ κατὰ χώραν καλοῖεν, καὶ ὑπὲρ ποίων αὐτὰ καὶ ποίων χωρίων ἀπαιτοῦσι. Erat autem collatio pro nu-

 mero

mero jugorum, & capitum, quæ quisq; habebat. In l. vlt. C. De Immunit. Nem. Conced. *Pro jugorum numero, vel capitum, quæ possidere noscuntur, dare cogantur.*

ΖΩΓΡΑΦΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Ζωγραφόπουλλον. Penicillus pictorius. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀλφ-πήελον, γραφεῖον, ζωγραφόπουλλον, ἢ τόπος ὅπου ζωγραφοῦσιν.*

ΖΩΝΑΡΗ.

Ζωνάρη, pro *ζωνάριον*. Corona pretiosa. *ζωνάρη. Cingulum. ζώνη.*

ΖΩΝΤΑΝΟΣ.

Ζωντανὸς. Vividus. Alexius Rharturus Doctr. IV. *εἰς ὁποῖον ὅταν ἔναι καθαρὸς, εἰσὶν οἱ κάπνοι τοιούτως ζωντανοὶ καὶ δυνατοὶ, ὅτι τὸν μετασχηματίζουν τὸν ἄνθρωπον ταπεινὸν, καὶ θεοποιοῦσιν αὐτόν.* Iterum Doctr. VIII. *οὗτος γίνεται νεκρὸς ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ ζωντανὸς εἰς τὸν θεόν.*

ΖΩΣΤΗ.

Ζωστὴ. Dignitatis genus, quâ ornatæ fœminæ principes. Cedrenus. *διαδήματι δὲ τῆς Θεοδώρης καταστεφθείσης, καὶ ἡ ταύτης μήτηρ Θεοκτίστη ζωστῇ τε καὶ πατρικίᾳ τετίμηται.* Item apud Zonaram, in eâdem historiâ; itaq; locum non adscribo. Ipse Cedrenus iterum alibi. *καὶ οἱ αὐτῶν εἰς τὸν βασιλέα ἀνασώζεται, τιμηθεὶς μάγιστρος, καὶ ἡ τούτου σύζυγος ζωστή.* Chronicon Constantinop. *αἱ δὲ πατρικίαι, αἱ ζωσταὶ, καὶ οἱ πατρίκιοι, ἐκεῖσε προσήρχοντο, καὶ ἤλασαν τὸν βασιλέα μετὰ καὶ τῶν πραιποσίτων, καὶ τῶν ζωστῶν.*

ΗΓΟΥΜΕΝΟΙ. ΗΓΟΜΕΝΕΙΑ.

Ἡγούμενοι. Præfecti monasteriorum. Balsamon in Resp. *ὁ ζητῶν ἀναγνώστης πρὸ τῶν ἱερέων καθῆσθαι, καὶ μετὰ τὸν ἡγούμενον μνημονεύεσθαι, τοῖς κυριακοῖς ἐναντιοφρονεῖ παραγγέλμασι.* Theodorus presbyter de Incarnat.

Dom.

Dom. τρίτος πάλιν πατριάρχης ὁ Εὐτυχὴς ἀναφαίνεται, ὃς ἦν ἡγούμενος μοναστηρίου ἑνὸς τῶν περὶ τὸ Βυζάντιον. Mendum hodiè in Paulli Diaconi Nicephoro. *Theodorus autem Egumenus studij, & Ioseph frater eius Archiepiscopus Thessalonicensis.* Iterum in eiusdem Michaële Curopalate. *Inter quos & Theodorū Eugumenū studij.* Corrige priore loco, *Hegumenus Studij*: altero, *Hegumenum Studij.* De Hegumeno quidem jam satis clarum est: de Studio per occasionem addam, firmandæ alteri parti correctionis meæ. Erat id monasterium, ab auctore nomen habens. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. II. ἐν δὲ Δοσίθεος ἐν τῇ τοῦ Στουδίου μονῇ τὴν ἄσκησιν μετιών. Suidas. Στούδιος, δυνάστης, ὃς καὶ τὴν περιβόητον μονὴν ἔκτισεν. Pantoleon De mirac. Archang. S. Michaëlis. τὴν δὲ τῶν πιστῶν πιστοῦται ἀλήθειαν ὁ θεοσεβὴς ἀνὴρ καὶ περίβλεπτος ὕπατος ὁ Στούδιος. Corrigendus igitur Theodorus Anagnosta, Eclog. II. τοῦ ἡγουμένου τῆς μονῆς τοῦ Στουδίου τελευτήσαντος, ἀπῆλθε Τιμόθεος ὁ ἐπίσκοπος εἰς τὸ μοναστήριον προβαλέσθαι ἐπίσκοπον. Hodiè editur τοῦ Στουδίτου. Hujus etiam Studij mentio fit Novell. LIX. Atque hoc obiter. Porrò corrigendus quoque est Anastasius in Hadriano. *Direxit ejus ter beatitudo continuò ad eundem Desiderium Regem suos missos ad easdem recipiendas civitates, scilicet Pardum religiosum Hegumenum beati Sabæ & Anastasium primum defensorem.* Hodiè editur, *Hegumenum præfectum monasterio beati S.* Manifesto glossemate inserto. Item Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *A Sisinnio Imperiali Protospathario & Theognisto Patriarchali Hegumeno.* Editur, *Patriarchali Eugumeno.* Hinc ἡγουμενεία, præfectura monasterij. In Constit. quædâm Alexij Comneni. στερουμένων δὲ καὶ αὐτῶν, διὰ τὸ τὴν ἀποστασίαν τούτων ἐπελθεῖν τῶν προεστώτων αὐτοῖς ἡγουμένων καὶ οἰκονόμων. Iterum in aliâ. καὶ ὁ εὑρισκόμενος λαμβάνων, ἢ καὶ διδοὺς, εἰ μὲν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας.

ΗΛΑΚΑΤΗ.

Ἠλακάτη. Machinæ bellicæ genus. Hero in πολιορκ. β. οἱ δὲ μηχανοποιοὶ περὶ τὰς μηχανὰς κινοῦντα ἔργα, οἷον τετραρίας μαγγανικὰς, καὶ τὰς λεγομένας ἠλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΗΜΑΝΤΗΡΙΟΝ.

Ἡμαντήριον. Officina monetaria. Suidas. ἀργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νό-

τὸ νόμισμα. ὃ νῦν τινες ἡμαντήριον καλῦσι. Iterum alibi. ἡμαντήριον καλῦσι τινὲς τὸ ἀργυροκοπεῖον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργυροκοπεῖον, ἢ ἡμαντήριον, ἐν ᾧ κόπτεται τὸ νόμισμα, εἰς τὸ ὁποῖον κόβεται τὸ νόμισμα.

ΗΜΕΡΑΙ.

Ἡμέραι. Simpliciter, & κατ' ἐξοχὴν dicebantur dies hebdomadis, quâ passus est Christus. Nicetas in Alexio, lib. III. ὡς δὲ ἡ ἕκτη τῶν ἡμερῶν οὐκ αἰάροσι πρὸς μετάβασιν, καὶ μάλιστα τῷ βαθέως ὄρθρε μεθισαμένῳ. &c.

ΗΜΕΡΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Ἡμεροβίγλιον. Diurnæ vigiliæ, siue excubiæ. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. περὶ τοῦ πιζεῦσαι τὸ φοσσάτον, ἀπερχόμενος ὁ τῆς βίγλης μέγας δρουγγάριος καθίστησι τὸ λεγόμενον ἡμεροβίγλιον, ὡς παρὰ τοῦ μεγάλου δομεστίκου προσετάχθη. καὶ οἱ μὲν ἡμέρας βιγλήσοντες ἀπέρχονται εἰς τὴν βίγλαν αὐτίκα.

ΗΜΙΘΗΚΑΡΙΟΝ. ΗΜΙΘΗΚΙΟΝ.

Ἡμιθηκάριον, siue ἡμιθήκιον. *Semitheca*. Mauricius Strategic lib. II. cap. I. ἔχειν μὲν τὸ τόξον πιπτόμενον ἐν τῷ ἰδίῳ θηκαρίῳ ἐὰν πλατύ ἐστιν, ἢ ἐν ἄλλῳ ἡμιθηκαρίῳ ἐπὶ τούτῳ γινομένῳ. Leo ἡμιθήκιον appellat, Constit. VI. Vide Glossarium Rig.

ΗΜΙΟΝΟΚΟΥΡΟΣ.

Ἡμιονόκουρος. *Mulocurus*. Glossæ veteres. *Mulicurius*. ἡμιονόκουρος. Errant valde viri docti, qui restituunt, ἡμιόνουρος. Nam illud, κουρος, quod in caudâ verbi, Latinum *Curus* est, ut *Viocurus*. Sic vsurpant etiam initio dictionis in κουροπαλάτης.

ΗΜΙΦΟΡΙΟΝ.

Ἡμιφόριον. Epiphanius contra Ariomanitas. ἡμιφόριον γὰρ ὁ πιστὸς ἀεὶ καὶ κολοβίωνα ἐνδιδυσκόμενος γλυκὺς ἦν τῇ προσηγορίᾳ. Palladius Hist. Laus.

Lauſ. in Melaniâ iuniore. πάντα αὐτῆς τὰ σηρικὰ ἡμιφόρια καλύμματα τοῖς θυσιαστηρίοις ἐδωρήσατο. Significat autem dimidiatam veſtem: nam φορέματα, & φορεσίαι, recentioribus Græcis ſunt veſtes, Per ά ſcribit Suidas. ἡμιφάριον, τουτέστιν ἥμισυ ἱματίου. Et iſta quoq; lectio bona eſt. Heſychius. φάρη· ἱμάτια. νεφέλαι. Item. φάρος· ἱμάτιον. περιβόλαιον.

ΗΜΙΧΡΥΣΙΝΟΣ

Ἡμιχρύσινος. Dimidiatus aureus. Michaël Apoſtolius epiſt. LVI. quæ ad Quirinum. δωροῦμαί σοι γε ὅμως τὸν ἡμιχρύσινον ἄσημον, καὶ τοὺς πατριάρχου στατῆρας.

ΗΝΤΡΑΔΕΣ.

Ἡντράδες. Reditus. Purum putum Gallicum, *Entrades*. Gloſſæ Græcobarbaræ, ἄλλοι ῥέντες. ἕτεροι ἐντράδες.

ΗΣΥΧΑΣΤΑΙ.

Ἡσυχασταί. Monachorum genus. Iuſtinianus Novell. V. εἰ μή τινες αὐτῶν τῶν ἐν θεωρίᾳ τε καὶ τελειότητι διαζῶντες β[illegible] ἰδιάζον ἔχοιεν οἰκημάτιον, οὓς δὴ καλεῖν ἀναχωρητάς τε καὶ ἡσυχαστὰς εἰώθασιν, ὡς τῆς κοινότητος ἐπὶ τὸ κρεῖττον ἐξῃρημένους. Obuium eſt paſſim.

ΗΤΖΟΥ.

Ἥτζου. Vide ἵτζι.

ΗΧΟΣ.

Ἦχος. Cantici nomen in liturgiâ. Gennadius De Igne Purgat. cap. III. τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδήν. Sæpè occurrit in Triodio. Erant autem numero octo, & conjunctim dicebantur ὀκτώηχος. Sæpè eſt obſervare in eodem Triodio. Porrò duo erant genera. ἦχος βαρύς, & ἦχος πλαγίου: & in exodio vtriuſque erat τριαδικὸν vnum, atque θεοτόκιον. Haurio ex Rituali Græcorum.

ΘΑΛΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Θαλασσίδιον. Euchologium. ἀφ' ἧς φέρεις εἰσφέρονται τὰ ἱμάτια τοῦ μέλλοντος λαβεῖν τὸ ἅγιον σχῆμα ἐν τῷ ἁγίῳ θυσιαστηρίῳ, καὶ ἀποτίθενται ἐν τῷ θαλασσιδίῳ τῆς ἁγίας τραπέζης.

ΘΑΝΑΤΙΚΟ.

Θανατικὸ. Pestis. Corona pretiosa. θανατικὸ. *Pestis.* λοιμὸς.

ΘΑΝΗ.

Θανὴ. Mors. pro θάνατος. Anonymus de bello sacro.
ὅστις γὰρ μετὰ τὴν θανὴν ἐκείνου τοῦ πατρός του
ἔζησεν, καὶ ἐγίνετο τῶν ἄθλιων ὁ δίκαιος.

ΘΕΜΑ. ΘΕΜΑΤΙΚΟΣ.

Θέμα. Primitus pro legione accipiebatur, quæ provinciæ alicui imposita. Constantinus Them. Orient. 1. οὐ κατὰ τὴν τῶν πολλῶν ὑπόληψιν, ὡς ἐμοὶ καταφαίνεται, ἡ τῶν θεμάτων ἐγίνετο προσηγορία. οὐδὲ γὰρ παλαιά τίς ἐστιν, οὐδέ τις τῶν ἱστορίας γραψάντων ἐμνήσθη τῆς τοιαύτης ὀνομασίας, ὡς λέγονται. ἀλλὰ πρώην καὶ κατ' ἀρχὰς τάγματά τινα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον ἀναγεγραμμένα κατ' ἔθνος. & quæ illic plura sequuntur. Hinc illud est in Glossario. *Legio.* τάξις. θέμα. Posteà ipsæ provinciæ translato nomine ita appellari cœperunt. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Vis majus scandalum, quàm quod se Imperatorem vocat, Imperij nostri themata sibi usurpat.* Loquitur autem de territorijs Capuano, & Beneventano; quæ observa prius ad Imperium Orientale pertinuisse, mox verò Imperatores Occidentis ea invasisse. Atque hoc obiter. Pergo. Idem Luitprandus. *Duo illa themata, quæ ultra mare habes, prævalebunt auferre.* Cedrenus. προσεταξάμεθα τοῖς διοικηταῖς τῶν θεμάτων ἀπαιτεῖν εἰς τὸν κανόνα κατὰ νόμισμα μιλιαρίσιον ἕν. Constantinus loco citato. ὡς οὖν προείπομεν, τὸ νῦν ἀνατολικὸν καλούμενον θέμα ὑπὸ πέντε ἐθνῶν κατοικεῖται. Atque ita semper intelligi debet apud illum auctorem: errantque viri doctissimi,

ctissimi, qui longè aliter sentiunt. Corrige verò Ioannem Curopalatem in Constantino Leonis F. ἐνῆν δὲ τέτοις καὶ μελιὰς ὁ μάγιστρος μετὰ τῶν ἀρμενίων, καὶ πλεῖστοι ἄλλοι στρατηγοὶ τῶν θεμάτων. Hodiè in MS to. bibliothecæ Regis Galliarum, θεαμάτων exaratum est. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. vocat ἀκριτικὰ θέματα, *Limitaneas provincias*. Hæc sunt verba, cap. IV. τοὺς τῶν μεγάλων ἀκριτικῶν θεμάτων τὴν πρόνοιαν ἀναδεχομένους, καὶ ὑπὸ τὴν αὐτῶν ἐπικράτειαν τὰς κλεισούρας ἔχοντας, πάσῃ μηχανῇ καὶ ἀγρύπνῳ ἐπιμελείᾳ προσήκει σπουδάζειν. Inde θεματικοὶ sunt *Provinciales*, in Constitut. Alexij Comneni. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν πρακτικῶν ἀναγράφονται, καὶ ἡ σύμφωνος κατάθεσις τῶν ὅλων θεματικῶν παρέστησε τῇ βασιλείᾳ μου. In Novell. IX. Constantini Porphyrogennetæ. ὁ στρείβας οὐκ ἐστὶ δίκαιος δικαστὴς, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ αὐτῶν τῶν ὑπογραφέων ὑποβέβηκε. Sed & θέματα vocabantur ædificia. Codinus in Orig. Constantinop. τὸν ξηρολόφον τινες πρώην θέμα ἐκάλουν. ἐν αὐτῷ γὰρ κοχλίαι δέκα ἓξ, καὶ ἀρτέμιδος στήλη, καὶ σεβήρου κτίσμα ἦν. Quò pertinet illud in Glossis Isidori. *Positiones, ædificia*. Mensæ quoque tripodes erant, quæ consecratæ in templis ararum vicem tenebant. Apud eundem Codinum. καὶ θεμάτιον τρίπουν, ἔνθα ἐθυσίαζε πολλὰς θυσίας σεβῆρος. Vel etiam statuæ: proprio, ac significanti nomine. Ibidem. ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος προκοπίου ἐν τῇ χελώνῃ στήλη ἵσταται ὄνυχας τινὸς, ἧς ἐν τῷ στήθει ἔγραψεν. ὁ μετατιθεὶς θεμάτια, τῷ βρόχῳ παραδοθήτω.

ΘΕΟΠΑΣΧΙΤΑΙ.

Θεοπασχῖται. Sectæ nomen, quæ divinitatem passioni obnoxiam putabat, Trisagio addens. ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Harmenopulus de Sectis. θεοπασχῖται, οἱ περὶ πέτρον τὸν κναφέα τῷ τρισαγίῳ προστέθηκεν τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. παθητὴν τὴν ἀπαθῆ ποιοῦντες θεότητα.

ΘΕΟΤΟΚΟΣ. ΘΕΟΤΟΚΙΟΝ.

Θεοτόκος. Inditum hoc nomen est matri Domini ac Servatoris nostri Iesu Christi à Synodo v. Constantinopolitanâ tempore Iustiniani. Vide Warnefridum, de Gest. Longobard. lib. VI. cap. XIV. & Platinam in Vigilio I. Attribuit autem ipse Iustinianus Novell. III. ὅτι προσκυνητὸς οἶκος τῆς ἁγίας ἐνδόξου παρθένου καὶ θεοτόκου μαρίας. Hinc θεοτόκια,

κια, hymni, siue troparia, εἰς τὴν θεοτόκον, quæ ſemper echum claudebant cum triadico, vt diſcimus ex Rituali Græcorum.

ΘΕΡΜΑΡΙΟΝ.

Θερμάριον. Caldarium. Euchologium, ἔπειτα φέρει ὁ χαρτουλάριος ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΘΕΡΜΗ.

Θέρμη. Febris. Corona pretioſa. *θέρμη. Febris. πυρετός.* Pro æſtu accipit Eleutherius de Significat. Eclypſ. ἄκρατον θέρμην, καὶ καλοσσώλην κανίκιν.

ΘΕΩΡΗΤΡΟΝ.

Θεώρητρον. Quod poſt primum concubitum novæ nuptæ dabatur, vt ſe videndam exhiberet. Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. II. εἰ γὰρ ὕπεστι γαμετὴ τῷ φονευθέντι, τὴν τε προῖκα δεῖ καὶ τὰ οἰκεῖα κομίζεσθαι ταύτην πάντα, καὶ ἔτι τὴν πρὸ τοῦ γάμου δωρεάν. εἰ τύχη δὲ καὶ θεώρητρον ὑποσχεθεῖσα, ἢ ἄλλό τι, καὶ τούτου πάντως ἔχειν τὴν ἀνάληψιν, καὶ τὴν κυριότητα. Harmenopulus lib. IV. Tit. VII. ἡ δὲ δευτερογαμήσασα γυνὴ τὸ μὲν τοῦ ὑποβόλου δεσποτείας ἐκπίπτει παίδων ὄντων αὐτῇ, τοῦ θεωρήτρου δὲ οὐδαμῶς. Veteres Græci ἀνακαλυπτήριον vocabant. Moſchopulus. ἀνακαλυπτήρια, τὰ διδόμενα δῶρα ταῖς νύμφαις, ὅταν τὰ πρῶτα ἀνακαλύπτονται ὥστε ὁραθῆναι τοῖς ἀνδράσιν. ἤγουν τὰ κοινῶς θεώρητρα. Item ὀπτήριον. Callimachus Hymno in Dianam.

> ἡφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δοίη.

Scholiaſtes. ὀπτήρια τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. In Gloſſis Græcobarbaris ἄθρημα vocatur. ἀθρήματα, δῶρα πεμπόμενα παρὰ τῶν συγγενῶν ταῖς γαμουμέναις παρθένοις κανίσκια ὅπου πέμπουσιν ἀπὸ τοὺς συγγενεῖς εἰς τὰς παρθένας ὅπου ὑπανδρεύθησαν. Iuvenalis Sat. VI.

> —*nec illud,*
> *Quod primâ pro nocte datur, cùm lance beatâ*
> *Dacicus & ſcripto rutilat Germanicus auro.*

Hunc ritum non tradiderunt, qui *De Ritu Nuptiarum* ſcripſerunt. Nos oblatâ occaſione non eſſe negligendum exiſtimavimus.

ΘΕΩ-

ΘΕΩΡΟΙ.

Θεωροὶ. Qui sacra vasa custodiebant, eorumque conditoria; & ad sacrum altare sacerdoti ministrabant. Ioannes Episcopus Citri in Resp. θεωροὶ δὲ, καὶ λειτουργοὶ, καὶ καμισοῦτοι, οὐκ εἰσὶν ὀφφίκια, ἀλλὰ διακονίαι περὶ τὸ ἅγιον βῆμα τούτοις ἁρμόζουσαι. οἱ μὲν γὰρ θεωροὶ τὴν φυλακὴν καὶ τήρησιν πιστεύονται τῶν ἱερῶν σκευῶν, καὶ τῶν καλυμμάτων αὐτῶν, εἰ μάλα τυγχάνοιεν ταῦτα λίθοις καὶ μαργάροις κοσμούμενα.

ΘΥΜΟΤΙΑΡΗΣ.

Θυμοτιάρης. Animosus. Ferox. Iracundus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχιόθυμος. ἀγχιόψυχος. θηριώδης. θυμοτιάρης. Iterum alibi. θυμοτιάρηδες. καρδιόσιμοι.

ΘΥΡΙΔΑ.

Θυρίδα. Fenestra. Corona pretiosa. θυρίδα. Fenestra. ζαλάμβη.

ΘΩΡΓΑ.

Θωρία. Species. pro θεωρία. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβρωμα. στολῆς γυναικείας εἶδος. θωρία ἢ θεωρία εὔχου γυναικισίμου. Iterum. ἄσχημος. ἄνοστος. ὁποῦ δὲν ἔχει καλὴν θωρίαν. Occurrit illic pluries.

ΙΑΓΚΟΣ.

Ἴαγκος. Ioannes. Sæpè occurrit in Chronico Constantinopolitano; Prius ἰωαννίκιος dicebant, vt ex Niceta discimus; quod posteà in ἴαγκος contraxerunt. Invenies quoque apud Phranzem Chronici lib. II. cap. XVIII. Et corrigendum censeo Nicetam in Alexio Comneno, lib. I. ἴαγκος ὄνομα τῷδε, σημαίνει δὲ ἡ λέξις ἰωάννην. Hodiè ἴωαγκος editur, & aliquot ibi locis occurrit.

ΙΑΜΑΣ.

Ἰάμας. Glossæ veteres Benedicti Abbatis. *Iuridicus*. ἰάμας.

ΙΑΝΙΤΖΑΡΙΟΙ.

Ἰανιτζάριοι. Milites Turcici notissimi. Laonicus Chalcondyles Hist. lib IX. καὶ ἕτερον πεποίηκε ἰανιτζάριον, καὶ δούλους τοὺς ἐπὶ σκηναῖς ἐπιλεξάμενος παῖδας ὀκτακισχιλίους, καὶ εἰς τὴν τῶν νηλύδων τάξιν ἐτάξατο.

ΙΑΡΙΝ.

Ἰάριν. Metalli genus. Rhazes de Peste, cap. XI. ἀχόρου ῥίζα, καὶ ἐβένου ῥίνημα, μαμηρὰ, τουτία, αἱματίτης, ἰάριν, σάκχαρ κεκαυμένον. Invenio in Lexico Chymico Ioannis Garlandij Angli, qui vixit ante annos circiter DC. *Iarim. id est, viride rame.*

ΙΑΡΟΧΡΕΙΑ.

Ἰαρόχρεια. Hesychius. ἰαροχρείαν, τὴν ὀσφὺν Ἰταλοί. Hodiè Itali dicunt *Garletto*. Sed est poples, non coxa.

ΙΒΥΚΙΝΑΤΩΡ.

Ἰβυκινάτωρ. *Buccinator*. Basilius Patricius in Naumachicis. προσθετέον δὲ τούτοις καὶ τετραύλην, καὶ κελευστήν. ἔστι δὲ ὁ μὲν, ἰβυκινάτωρ. ὁ δὲ, ὁ τὸ φλάμουλον κατέχων.

ΙΓΓΛΑ.

Ἴγγλα. Cingulum equi sub ventre. Exstat apud Crusium Turcograeciæ lib. II. Detortum ex Latino *Iungla*. Glossæ Latinogræcæ. *Iungla*. ἰωύαι ζευκτικαί.

ΙΓΚΑΙΝΟΙ. ΙΓΚΑΙΝΙΑ. ΙΓΚΑΙΝΙΣΤΙ.

Ἰγκλῖνοι. *Angli*. Nicetas in Isaacio Angelo. lib. II. sub finem. ἀλλὰ καὶ ὁ ῥὴξ Φραγγίας, καὶ ὁ τῶν πελεκυφόρων κατάρχων Βρετανῶν, ὃς νῦν φασιν ἰγκλῖνος. Et paullò post. ὁ δέ γε τῶν ἰγκλίνων ῥὴξ ἐν τῇ ἀναγωγῇ κατάρας εἰς κύπρον, &c. Et ἰγγλινία, sive ἰγκλινία, *Anglia*. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. ἑάλω μὲν πρὸς τοῦ ῥηγὸς ἰγγλινίας εἰς παλαιστίνην ἀφικνουμένου διαπορθμευομένου. Hinc item, ἰγκλινιστί. *Anglicè*. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἔπειτα ἔρχονται καὶ πολυχρονίζουσι καὶ οἱ βάραγγοι κατὰ τὴν πάτριον καὶ οὗτοι γλῶτταν αὐτῶν, ἤγουν ἰγκλινιστί. Hoc quoque non neglexerim, in exemplaribus editis legi, ἐγκλινιστί: cui voci patrocinatur etymon & origo nominis, quod ab Engisto primo Saxonum duce inhæsisse regno tradit in Chronico Anglicano Paulus Iovius. Sed priorem scripturam tuetur gentis ipsius idioma, & pronuntiatio.

ΙΓΚΟΛΑΣ.

Ἰγκόλας. *Incola*. Modestinus Excusat. lib. I. εἰδέναι χρή, ὅτι ὁ ἐν ἀγρῷ καταμένων, ἰγκόλας οὐ νομίζεται. ὁ γὰρ ἐκείνης τῆς πόλεως ἐξαιρέτως μὴ χρώμενος, οὗτος οὐ νομίζεται ἰγκόλας.

ΙΔΙΚΤΟΝ.

Ἴδικτον. *Edictum*. Balsamon in explicat. Concil. σημείωσαι ὅτι ἀπὸ τοῦ προειρημένου ἰδίκτου, ἤτοι βασιλικοῦ προστάγματος, τοῦ ἁγίου μεγάλου κωνσταντίνου. Theodorus Anagnosta Eclog. I. καὶ τὰ δίκαια τῷ θρόνῳ ἀπέδωκε, δι' ἑτέρου ἰδίκτου καταλύσας τὰ πρότερα. Cedrenus. ἴδικτον δὲ ἔγραψεν οὐαλεντινιανὸς τοῖς ἐν ἀσίᾳ, καὶ φρυγίᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ ἀνατολῇ ἐπισκόποις. Euagrius lib. IV. cap. XXXIX. τὸ καλούμενον πρὸς ῥωμαίων ἴδικτον γράφει. Apud Theophilum scribitur, ἔδικτον, lib. I. Tit. II. Corrige autem Constantini Novell. III. στρατιώτην δὲ νομίζεσθαι διατυπούμεθα, οὐ τὸν καθοσιωμένον μόνον τοῖς ἱεροῖς λεγομένοις τῶν στρατιωτῶν, ἀλλὰ γὰρ καὶ τούτους, οἱ διά τινα τύχης ἐπήρειαν ἐπιδεοῦς ἐφθέντες ἀδωρεᾶς ἐδίκτῳ πτυχήκασι. Hodiè legitur, ἐνδίκτῳ.

ΙΔΙΟΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Ἰδιοδομέστικος. Propius ac peculiaris domesticus. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ ἰδιοδομέστικος, ὁ πρώτου καὶ τοῦ δευτέρου χοροῦ.

ΙΔΙΟΜΕΛΟΝ.

Ἰδιόμελον. Canticum feriæ proprium. Gennadius. περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ στιχηρὰ, καὶ προσόμοια, καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια. Triodium. ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμα τρία, καὶ ἀπολυτικὰ τρία, καὶ τοῦ τριῳδίου ἰδιόμελα δύο. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. εἶτα εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται μετὰ τῶν ἐπιρριπταρίων καὶ καμισίων αὐτῶν, καὶ ψάλλουσιν ἰδιόμελον τὸ τῆς ἑορτῆς. Idem. προέρχεται γοῦν ὁ λαμπαδάριος εἰς τὸν περίπατον λαμπάδα φερῶν, ψάλλων ὅλον τὸ ἰδιόμελον. ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοὶ, θεάσασθε σήμερον τὸν βασιλέα τῶν οὐρανῶν. Vbi obiter obserua hymnum solennem festi Palmarum, quem (dicam per occasionem) composuisse fertur Theophilus Imperator. Cedrenus de eo. καὶ τὸ στιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν βαιοφόρον, τὸ, ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί. τὸν ἐκείνου φασὶ τόκον εἶναι ψυχῆς. Zonaras Annal. III. ἐφιλοτιμεῖτο δὲ καὶ μελῳδεῖν. λέγονται μὲν οὖν καὶ ἕτερα εἶναι ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς ποιήματα, πρὸς τοῖς ἄλλοις δὲ, καὶ τὸ κατὰ τὴν τῆς βαϊοφόρου ἑορτὴν ᾀδόμενον στιχηρὸν, τὸ, ἐξέλθετε ἔθνη, ἐξέλθετε καὶ λαοί. Atq; hic quidem eius diei hymnus in Orientali ecclesiâ: in Gallicanâ erat: *Gloria, laus, & honor* ejusque auctor Theodulphus episcopus Aurelianensis. Sigebertus in Chronico. *His temporibus* (id est, sub Ludouico, anno DCCC. XLIII.) *floruit Theodulphus abbas Floriacensis, postmodum episcopus Aurelianensis, de quo refertur, quod illos versus, quos in die palmarum singulis annis ecclesia Galliarum decantare in vsu habent ipse composuerit : id est,* GLORIA, LAVS, ET HONOR. *Quos cùm ipse Ludouico Imperatore secus domum, in quâ exul detinebatur, apud Andegauum transeunte decantaret, audiens Imperator, & misertus illius, jussit eum absolui.*

ΙΔΡΟΜΑΧΙΟΝ.

Ἱδρομάχιον. Stragula, quæ sellæ substernebatur, ad prohibendum equi sudorem. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἡ σέλλα τοῦ ἵππου

αὐτοῦ

αὐτοῦ διβολέα, ὡσαύτως μετὰ ἀετῶν μαργαριταρείνων ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, καὶ εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ ἰδρομαχίου ἔχουσα καὶ μαργέλλιον ἔμπροσθέν τε καὶ ὄπισθεν, ὡς καὶ ἡ βασιλική.

ΙΔΡΩΤΑΣ.

Ἱδρῶτας, pro ἱδρώς. Corona pretiosa. ἱδρώτας. Sudor. ἱδρώς.

ΙΕΡΟΜΝΗΜΩΝ.

Ἱερομνήμων. Quod eius in ecclesiâ munus fuerit tradit Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν τὰς εὐχὰς ὄπισθεν τοῦ ἀρχιερέως, κρατῶν τὸν ἐν θρονιασμὸν, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς χειροτονίας. Nonnunquam etiam loco diaconi cùm canstrisio patriarcham sacrificaturum sacrâ stolâ induebat. nisi & sacerdos ipse esset, tum enim non licebat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τὸ τοῦ ἱερομνήμονος διὲ ὀφφίκιον διακόνου ἐξ ἀνάγκης πρόσωπον. ἐπειδὴ συνυπουργὸς οὗτός ἐστι τῷ κανστρισίῳ εἰς τὸ περιβαλέσθαι τὴν ἱερὰν στολὴν τῷ ἀρχιερεῖ μέλλοντι ἱεροπρακτεῖν. εἰ δὲ ἱερεύς ἐστιν ὁ ἱερομνήμων, κενῷ ὀνόματι, ὡς οὕτως εἰπεῖν, ἱερομνημονεῖ, οὐδὲ γὰρ ἐξὸν αὐτῷ ἐν ταῖς ὑπηρεσίαις τῶν ἀρχιερατικῶν στολισμάτων διακόνου τάξιν τηρεῖν.

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΙ.

Ἱερομόναχοι. In monasterijs erant duo monachorum genera: hi μοναχοὶ simpliciter dicti, illi ἱερομόναχοι. De monachis infra dicemus: ἱερομόναχοι erant sacerdotes. Chronicon Constantinop. ὑπῆρχε δὲ τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἱερομόναχός τις, ὀνόματι συμεὼν, τραπεζούντιος, χρησιμώτατος πάνυ καὶ φιλόξενος, ὡς ἄλλος οὐδείς. Phranzes Chronici lib. II. cap. V. *Viris, & fœminis illustribus, & probatis hieromonachis, & Deo consecratis virginibus veniam annuebat.* Gregoras appellat, ἱερωμένους μοναχοὺς, lib. VIII. κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον τὸν πατριαρχικὸν διαδέχεται θρόνον τῶν ἱερωμένων τις μοναχῶν, ἐκ μονῆς τῶν μαγγάνων, γεράσιμος. Dicuntur ἱερεῖς μοναχοὶ à Nicephoro Chartophylace in epistolâ ad Theodosium quendam monachum Corinthium. οἱ δὲ μὴ ὄντες ἱερεῖς μοναχοὶ, δεχόμενοι λογισμούς τινων, καὶ δεσμοῦντες καὶ λύοντες, γινωσκέτωσαν ὅτι ἀκανονίστως τοῦτο ποιοῦσιν.

ΙΚΑΝΑΤΟΝ.

Ἱκανάτον. Torsit hæc vox viros doctos, qui ignorabant quid significaret. Erat verò cohortis nomen. Constantinus Them. Orient. v. ὅσοι γὰρ ἐν ταῖς σχολαῖς, καὶ ἐν τοῖς ἱκανάτοις, καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς τάγμασιν ἐστρατεύοντο, εἰς ὑπηρεσίαν εἷς ἕκαστος αὐτῶν τῶν ὀπτιμάτων ἐκέκτητο. Cedrenus. ἦρχε δὲ τοῦ μὲν τάγματος ἐξκουβίτων Ἰωάννης ὁ γράψων, ἀνὴρ πολεμικὸς, καὶ πολλάκις ἐν μάχαις ἀνδραγαθήσας, τοῦ δὲ ἱκανάτου ὁ ὀλβιανὸς ὁ Μαρούλης, ἀνὴρ δεδοκιμασμένος. Iterum alio loco ὁ τοῦ Βαρέως Μιχαὴλ υἱὸς ὁ Κωνσταντῖνος, τοῦ τάγματος ἄρχων τῶν ἱκανάτων, καταλιπὼν τὸν Λέοντα τῷ Ῥωμανῷ προσεχώρησε. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij. νικήταν δὲ πρῶτον μὲν δεκαέτη τυγχάνοντα τῶν λεγομένων ἱκανάτων δομέστικον παρὰ Νικηφόρου φασὶ τοῦ πάππου προβεβλῆσθαι.

ΙΛΛΟΥΣΤΡΙΟΣ.

Ἰλλούστριος. *Illustris.* Dignitatis nota. Basilic. Eclog. VII. οἱ ἀπὸ πατρικίων ἕως ἰλλουστρίων εἰσὶν οἱ συγκλητικοί. Et pluries in illis Eclogis. Suidas. προκόπιος ἰλλούστριος καισαρεὺς ἐκ παλαιστίνης. Iterum alibi. χριστόδωρος θηβαῖος ἰλλούστριος ἔγραψεν, ἰξευτικὰ δι' ἐπῶν. Iustinianus Novell. XIII. ἡμεῖς γὰρ οὐδενὶ τὴν εἰρημένην ἀρχὴν παραδώσωμεν πλὴν εἰ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἰλλουστρίων, &c. Victor de Persecut. Vandal. lib II. *Mittit ergo tunc ad ecclesiam Alexandrum illustrem, hujusmodi legationem deferentem.* Alchimus Auitus in Homiliâ. *Tunc numerosis illustribus curia florebat.* Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. II. οὔτε γὰρ προκόπιος, οὔτε μένανδρος, οὔτε ἡσύχιος ὁ ἰλλούστριος ἐμνημόνευσε τοῦ τοιούτου ὀνόματος. Et errant viri docti, qui putant cognomentum esse Hesychij. Ac corrige obiter Ioannem Tzetzen ab interpunctione laborantem, Chiliad. III.

> ἡσύχιος ἰλλούστριος, πλούταρχός τε, καὶ δίων,
> καὶ διονύσιος ὁμοῦ γράφουσι τὰ δὲ πάντα.

Malè hodiè dirimitur, ἡσύχιος, ἰλλούστριος. Sic Anthologiæ lib. VI. legitur epigramma, ἐντολμίου ἰλλουστρίου. Ergo desinant posthac istius erroris.

ΙΜΦΑΣ.

Ἴμφας. *Infans.* Glossæ Basilicorum. ἴμφας, νηπίον. Harmenopulus lib. VI. Tit. VI. ὅτι ὁ ἴμφας, τουτέστιν ὁ ἑπταετὴς, ὅτι ὁ μαινόμενος φονεύων, ἀπόκειται τοῦ θανάτου. Quæ verba desumpta sunt ex Novellâ Anastasij. Nicetas in Alexio Manuelis F. οὐ φασὶ δεῖν τὸν ἴμφαντα, καὶ εἰς μέτρον οὔπω ἡλικίας ἰκόμενον, λελογισμένον, παραναγορεύεσθαι τοῦ πολιότριχος Ἀνδρονίκου.

INBENTAPION. INBENTON.

Ἰνβενταρίον. *Inventarium.* Basilic. Eclog. XXXV. ἐὰν χωρὶς εὐλόγου αἰτίας ὁ ἐπίτροπος μὴ ποιήσῃ ἰνβενταρίον, ἤτοι καταγραφὴν, ὡς δόλον ἁμαρτάνων ὑπόκειται τῷ ἐνδίκῳ ὅρκῳ εἰς τὸ διάφορον. Invenio ἴνβεντον, pro eodem in Novell. II. Leonis & Constantini. καὶ αὐτὴν τὴν πᾶσαν τοῦ οἴκου ποιεῖσθαι φροντίδα τε καὶ διοίκησιν, προδήλως δημοσίαν ἀναγραφὴν ποιουμένης αὐτῆς, ἤτοι ἴνβεντον, πάσης τῆς καταλιμπανομένης ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παντοίας ὑπάρξεώς τε καὶ περιουσίας. Harmenopulus lib. I. Tit. XIII. εἰ δὲ ἴνβεντον οὐ ποιήσῃ ἐμπροθέσμως, βοηθοῦνται οἱ δανεισταί.

ΙΝΓΡΟΥΣΙΑ.

Ἰνγρουσία. *Ingrusia.* Suidas. ἰνγρουσία, παρὰ Ῥωμαίοις τὸ τοῖς ἀσθενέσι διδόμενον σιτίον, ὃ ὅτι ζῶ ὅτι ἀποθνήσκειν ποιεῖ. Habes totidem verbis in Glossis Basilicorum. Sed hæc exponenda sunt, quandoquidem non omnes intelligunt. Ficum vocabant *Grusum.* Glossæ veteres Græcolatinæ. ὄλυνθος, *Bolunda, hoc Grusum.* Ficus autem inquinabant veneno ita temperato, vt, quibus illas edendas porrigerent, & vivere & mori nequeuntes longâ tabe conficerentur. Lampridius in Commodo. *Motilenum præfectum prætorio per ficus veneno interemit.* Atque ejusmodi ficus, &, sumptâ inde metaphorâ, omnis cibus venenatus *Ingrusia* dicebatur. Nos autem in nostro quoque idiomate dicimus de eâdem re, Een vyg he ghegeven. Quod nihil aliud est, quàm, ficum, sive ingrusiam dare.

INΔI-

ΙΝΔΙΚΙΟΝ.

Ἰνδίκιον. *Indicium*. Glossæ Basilicorum ἰνδίκιον, μήνυμα.

ΙΝΔΙΚΤΙΩΝ. ΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Ἰνδικτιών. *Indictio*. Nicetas in Alexio Manuelis F. καθ' ἡμέραν ἑβδόμην, δευτέρου τοῦ μαΐου μηνὸς, τῆς πεντεκαιδεκάτης ἰνδικτιῶνος. Occurrit passim. Dicebant etiam ἴνδικτος. Suidas. ἴνδικτος, καὶ ἰνδικτιὼν λέγεται. Christophorus Patricius in Menologio.

ἴνδικτον ἡμῖν εὐλόγει νέου χρόνου.

Glossæ Latinogræcæ. *Indictus*. ἐπινέμησις. Et errant, qui apud Codinum De Orig. Constantinop. τῷ τρίτῳ μηνὶ τῆς δευτέρας ἐπινεμήσεως, interpretantur, *tertio mense secundæ distributionis*. Debebant. *t. m. secundæ indictionis*. Gregoras lib. IV. ἐπέτρεψε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπογράφειν γραμμάτων προστάγματα, οὐ μέντοι μῆνα καὶ ἴνδικτον. Cedrenus. τούτου τῷ δευτέρῳ ἔτει αἱ ἴνδικτοι ἐπενοήθησαν.

ΙΝΔΙΞ.

Ἴνδιξ. *Index*. Glossæ Basilic. ἴνδιξ. ἑρμηνεία. ὑπόμνημα.

ΙΝΔΟΥΛΚΕΝΤΙΑΙ.

Ἰνδουλκεντίαι. *Indulgentiæ*. In Constitutione quâdam Tiberij ita corrigimus. τῶν ἤδη πεπραγμένων ταῖς αὐταῖς θείαις οἰκίαις προνομίων οὐκ ἐπὶ τούτοις, ἐπὶ δέ γε τοῖς τῶν δικῶν διαπαντήμασι φυλαττομένων, ὑπέρ τε τῶν λεγομένων ἰνδουλκεντίων, &c. Hodiè corruptè editur ἰνδουκέντων.

ΙΝΚΕΣΤΟΣ.

Ἴνκεστος. *Incestus*. Sæpè occurrit apud Iureconsultos Græcos.

INNOY-

ΙΝΝΟΥΛΑ.

Ἴννουλα. *Inula*. Sotion Geoponic. x. εἰς ἔλαιον ὀμφάκινον, ἢ ἄλλως καλὸν, ἔμβαλε ἴννουλαν ξηρὰν, καὶ δάφνης φύλλα.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΑ.

Ἰνστιτοῦτα. *Instituta*. Libri Institutionum Iuris. Iustinianus Novell. XVIII. καθάπερ αὐτὴν ἡμεῖς ἐν τοῖς ἡμετέροις ἰνστιτούτοις, καὶ διγέστοις, καὶ τῷ τῶν διατάξεων ἐνομοθετήσαμεν βιβλίῳ. Harmenopulus lib. I. Tit. I. κατὰ τὸν ἰνστιτούτων, ἤγουν τὴν τῶν νόμων εἰσαγωγήν. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. II. cap. I. οὕτως ἔχουσιν, ὡς ἐν τοῖς ἰνστιτούτοις ἐγράφη. Et Theophili Operum inscriptio est. ἰνστιτοῦτα Θεοφίλου ἀντικένσωρος.

ΙΝΣΤΡΟΥΚΤΟΝ.

Ἰνστροῦκτον. Glossæ Basilicorum. ἰνστροῦκτον, τραπεζοκράββατον.

ΙΝΤΕΡΚΕΔΕΥΕΙΝ. ΙΝΤΕΡΚΕΣΙΟΝ.

Ἰντερκεδεύειν. *Intercedere*. Et ἰντερκέσιον. *Intercessio*. Sæpè obvia sunt in libris Iurecconsultorum Græcorum.

ΙΝΤΡΟΙΤΟΝ.

Ἰντροΐτον. *Introitus* Clemens Constitut. Apostol. lib. II. cap. LVII. ἔστω δὲ ἐπὶ τῶν πυλῶν προνοῶν ὁ διάκονος, ἵν' ἕκαστος τῶν εἰσερχομένων εἰς τὸν ἴδιον τόπον ὁρμᾷ, καὶ μὴ παρὰ τὸ ἰντροΐτον καθίζων.

ΙΟΖΟΥΛΑΠΟΝ.

Ἰοζούλαπον. Erosis confectum Zulapium. Simeon Sethi De Facult. Cib. τὸ δὲ ἐξ αὐτῶν σκευαζόμενον ἰοσάκχαρον, καὶ ἰοζούλαπον, πρὸς τοὺς θώρηκος καὶ πνεύμονος λυσιτελεῖ ἀρρωστίας.

ΙΟΣΑΚΧΑΡΟΝ.

Ἰοσάκχαρον. Saccharum aquâ rosaceâ conditum. Vide ἰοζύλατον.

ΙΟΥΓΑΛΙΑ.

Ἰουγάλια. *Iugalia*. Tributa, quæ pro agri iugeris soluebant. Iustinianus Novell. XVII. ἀναγκάσεις δὲ τοὺς δημοσίους πράκτορας, ἤτοι τοὺς ἀπαιτητὰς, ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀποχαῖς φανερὰ ποιεῖν ἅπαντα ἐφ᾽ οἷς αὐτοὺς διδόασιν. τουτέστι τό τε πόσον τῶν ζυγοκεφάλων, ἢ ἰουγῶν, ἢ ἰουγαλίων, ἢ ὅπως δήποτε αὐτὰ κατὰ χώραν καλοῦσι.

ΙΟΥΓΕΡΑΤΙΟΝ. ΙΟΥΓΕΡΟΝ.

Ἰουγεράτιον. *Iugerum*. Diminutivè. In Lexico Stephani. ἰουγεράτιον, πλέθρον. Ita corrigo. Perperam erat in MSto. τοῦ γερατίων. Etiam ἰούγερον dicebant. Exstat apud Hesychium, sine explicatione. Sed dubium non est, quin sit Latina ista dictio.

ΙΟΥΓΟΝ.

Ἰοῦγον. *Iugum*. Iustin. Novell. XVII. λέγοντες μὴ δύνασθαι τὴν τῶν ἰούγων ἐνδεῖξαι ποσότητα. Basilic. Eclog. LVII. σημειοῦσαι τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι ἰούγων. Iterum Novell. CXXVIII. ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ ἰουλίων, ἢ κεντυρίων. Corrigendus est Achmes, cap. CXXXVIII. εἰ δὲ ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἄγρια καὶ ἀνυπότακτα ἤνεγκαν αὐτῷ. εἰ μὲν ἦσαν δεδεμένα, δεσμίους ἀλλοφύλους ἄρχοντας, καὶ χαρὰν μεγίστην δέξεται. εἰ δὲ ἀγεληδὸν, καὶ ἄγεται ὑπὸ ἰούγων, μεγίστων ἐθνῶν κατακυριεύσει. Hodiè editur, ὑπὸ λόγων. apposito asterisco, mendi notâ. Attende: τὰ ἀνυπότακτα opponit τοῖς ἀγομένοις ὑπὸ ἰούγων: indomita subiugibus. Ergo certa est nostra emendatio.

ΙΟΥΡΙΣΓΕΝΤΙΑ.

Ἰουρισγεντία. *Ius gentium*. Anonymus in Resp. De Nud. Pact. τὰ δὲ ἰδικὰς

ἰδικὰς ἔχουσι προσηγορίας, οἷον πράσεως, μισθώσεως, κοινωνίας, χρήσεως, παρακαταθήκης. ἅτινα τῆς ἰουρισπρουδεντίας εἰσὶ κομβεντίονες.

ΙΟΥΣΤΙΝΙΑΝΙΟΝ.

Ἰουστινιάνιον. Capitis tegmen, ab Imperatore Constantinopolitano gestari solitum, nomine à Iustiniano deducto, qui eo primus vsus esse videtur. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἐπὶ δὲ κεφαλῆς φορέματα διάφορα, ποτὲ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον προπαγχίαν, ποτὲ δὲ ἰουστινιάνιον, ἐν ἄλλοις δὲ ὑπέρτερον, ὧν τὰ σχήματα ἑκάστου οὐκ ἔστι νῦν καιροῦ μέρος λέγειν.

ΙΠΠΟΚΟΝΤΟΥΡΟΣ.

Ἱπποκόντουρος. Veredus. Suidas in Etymologico. βερέδοις, ἱπποκοντούροις. Vide κόντουρος.

ΙΡΔΙΟΝ.

Ἴρδιον. Currus tectus. Carruca. Suidas. λαμπήνη, ἅμαξα βασιλική· ἴρδιον περιφανές. ὅ ἐστιν ἅρμα σκεπαστόν.

ΙΣΚΙΟΣ.

Ἴσκιος. Vmbra. Corona pretiosa. ἴσκιος. *Vmbra.* σκιά. Alexius Rharturus Doctr. VI. εἰς ποῖον ἤθελες πάθη εἰς τὸ δένδρον, ἢ εἰς τὸν ἴσκιον τοῦ δένδρου. Occurrit ibi pluries.

ΙΣΜΙΟ.

Ἰσμιό. Subitò. Protinus. Corona pretiosa. ἰσμιό. *Protinus.* εὐθύς. In Turcogræciâ Crusij truncatum est, σμιό.

ΙΤΖΟΥ.

Ἴτζουλια, vide ἴτζε.

ΙΤΡΙΟΝ.

Ἰτρίον. *Iterum. Iteratum.* Exstat in Glossis Græcolatinis.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΚΙΟΝ.

Καβαλλαρίκιον. *Caballaricium.* Equile. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. εἰς τὸ καβαλλαρίκιον τοῦ βασιλέως ἄγει τι καὶ φέρει ἐν τῇ αὐλῇ, καὶ ἱππίζειν, πεζεύει δ᾽ αὖ εἰς τὸ καβαλλαρίκιον.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΝ.

Καβαλλάριον. *Caballarium.* Equitatus. Codinus. ὁ ἐπὶ τῶν δικάσεων δέχεται τὰς τῶν αἰτούντων καὶ ἀδικουμένων ἀναφορὰς, καβαλλαρίου διερχομένου τοῦ βασιλέως.

ΚΑΒΑΛΛΑΡΙΟΣ.

Καβαλλάριος. *Caballarius.* Eques. Auriga. Basilius Magnus De Exercit. Grammat. κέλης, ὁ καβαλλάριος. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. δύο καβαλλαρίους στήσας ἐν τῷ ἅμα, καὶ σκουτίσας τὸν ἵππον, καὶ ἐγκεράξας καὶ τὸν, ἕνα δὲ τοὺς μετὰ τοῦ κονταρίου κατέλαβεν. Ioannes Diaconus ad Heliodi Scutum. ἀναβεβηκότες δέ τινες ἡνίοχοι, ἤγουν καβαλλάριοι, ἐπάνω δίφρων ἐγκατασκευάστων ἀπέλυσαν τοὺς ταχεῖς ἵππους. Constantinus in Tacticis. ἐξώπλισεν δὲ τὸν μὲν κατάφρακτον καβαλλάριον πάντοθεν αὐτόν τε καὶ τὸ ἱππάριον αὐτοῦ.

ΚΑΒΑΛΛΕΤΟΝ.

Καβαλλέτον. Italicum, *Cavalletto.* Fulcrum. Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

> περιμαχόντας καβαλλέτα-
> πεσουν, καὶ μαγκολινέτα,
> ὡς πρέπει καθ᾽ ἕνα τόπον.

ΚΑΒΑΛΛΗΣ.

Καϐάλλης. *Caballus*. Equus. Glossæ Latinogræcæ. *Cantherius*. καϐάλλης μηχανικὸς. Antipater Antho. log. lib. I. cap. XLI.

βουκόλος ἔπλεο, Φοῖβε, ποσειδάων δ' ἢ καβάλλης.

Hesychius. καβάλλης, ἐργάτης ἵππος. Iterum alio loco. γύννον, τὸν καϐάλλην, ἵππον. Fulbertus epist. IX. *Susceptum vnum caballum à famulo nostro Deodato debuit comparare triginta duobus solidis.*

ΚΑΒΑΛΛΙΚΕΥΕΙΝ.

Καϐαλλικεύειν. *Caballicare*. Equitare. Achmes cap. CCXXXV. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐκαβαλλίκευσε βέρδωνα εὖ βαίνοντα, εὑρήσει ἑκουσίως πεζεῖδιον. Cyrillus in Lexico. ἐποχούμενος, βασταζόμενος, καϐαλλικεύων. Balsamon in Explicat. Concil. καὶ καϐαλλικεύειν μετὰ ἀληθινοῦ σελοχαλινοῦ κατὰ τοὺς βασιλεῖς. Dotortum est è voce *Caballicare*, quâ vtebantur Italiâ jam barbarismorum plenâ. Wetimbertus in vitâ Caroli Magni. *In lecto non illis possumus cooperiri, caballicans contra ventos & pluvias nequeo defendi.* Anastasius in Conone. *Sed & palio ad caballicandum vti licentiam ei concessit.* Lex Salica Tit. XXII. *Si quis caballum sine permissu domini sui adscenderit, & eum caballicaverit.* Haimo in Homilijs. *Videntes autem stellam dixit vnus ad alterum, cavallicate bene: ecce nostrum signum, prope hoc est quod quærimus.*

ΚΑΒΑΣΤΙΩΝ.

Καβαςίων. Propugnaculum. Agger. Ex Italico, *Bastione*. Biton in Mechanicis. δεῖ δὲ καὶ βάλλειν ἐκ τῶν καϐαςιώνων λίθοις ὡς μεγίςοις τοὺς πλησιάζοντας τῷ τείχει.

ΚΑΒΒΑΔΗΣ. ΚΑΒΒΑΔΙΟΝ. ΚΑΒΒΑΔΙΚΙΟΝ.

Καϐϐάδης. Vestis est militaris. Ioannes Tzetzes Chil. XII.

ἔσθημα ἐνυάλιον, ςρατιωτῶν τὸ εἷμα,
ὅπερ καβάδης λέγεται ἀπὸ καϐάδου πέρσου.

Dicebant etiam καϐϐάδιν, sive καϐϐάδιον, vt infinita eius commatis.

 Ach-

Achmes cap. CXXXI. εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἤτοι σκαραμάγκιν, ταχὺ ἀποθανεῖταί τις ἡ γυνὴ αὐτοῦ. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. τὸ δὲ καββάδιον αὐτοῦ ὀξὺ, ἢ ἐρυθρὸν, μαργαριταρένιον. Et sæpissimè occurrit apud alium Scriptorem. Item. καββαδίκιον dicebant. Achmes cap. CCLXVIII. γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει καββαδίκιον, σκαραμάγκιον (ita lego, non καββαδίκιον σκαραμαγκίῳ) ἢ φακιόλιον ἀνδρὸς, χαρήσεται ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Ab Assyrijs autem petitam hanc vestem discimus ex Codino. ἀπὸ δὲ τῆς τῶν Ἀσσυρίων τὸ σκαραμάγκιον, τό τε καββάδιον, καὶ τὸ δρακέντιον φλάμουλον. Alij à Cabade rege Persarum deducunt, in quâ opinione est Tzetzes, cujus jam testimonium vidimus. Hodiè καβάδι dicunt.

ΚΑΒΙΔΑΡΙΟΣ.

Καβιδάριος. Lapidarius. Glossæ Græcolatinæ. καβιδάριος. *Cabidarius*. Palladius Hist. Laus. in Macario seniore. ἦν γὰρ ἐν νεότητι αὐτοῦ λιθουργὸς, ὃν λέγουσι καβιδάριον. καὶ ἀπελθὼν λέγει αὐτῇ. λίθοι ἀναγκαῖοι σμάραγδοι καὶ ὑάκινθοι ἐμπεπλώκασί μοι.

ΚΑΒΟΣ.

Κάβος. Ebrius. Suidas. κάβος, μέτρον σιτικόν. καὶ τὸν μέθυσον ἡμεῖς.

ΚΑΒΟΥΡΑΣ. ΚΑΒΟΥΡΟΣ.

Κάβουρας, sive κάβουρος. Vox Fuchsio ignota, apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. XXIII. Et malè, κάραβος, rescribendum censet. Significat autem cancrum. Corona pretiosa. κάβουρος. *Cancer*. καρκῖνος.

ΚΑΒΩΝ.

Κάβων. *Cabo*. Equus. Isidorus in Glossis. *Cabo, caballus grandis*. Iterum. *Cabo, caballus, sonipes equus*. Hinc κηλοτοκάβων. Equus varicosus. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. XIV. καὶ ὅσοι δὲ κατὰ τῶν διδύμων κήλας ἔχουσιν, οἱ λέγονται κηλοτοκάβωνες, ἄθετοί εἰσι.

ΚΑΓ-

ΚΑΓΓΕΛΛΑ. ΚΑΓΓΕΛΟΙ.

Κάγγελα, vel κάγγελοι, sive κάγκελλοι. *Cancelli.* Theocriti Scholiastes Idyll. VIII. ὕσπληγξ, ἡ τῶν δρομέων ἀφετηρία, ὃ κάγκελον ἡμεῖς φαμέν. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἀνὰ τῶν καγγέλων, καὶ τὴν σφενδόνας, καὶ τοὺς καμπτῆρας, καὶ τοὺς δήμους. Etymologici auctor. δρύφακτοι, αἱ τῶν δικαστηρίων θύραι, ἤγουν τὰ κάγκελα. Callisthenes in vitâ Alexandri. ἐξῆλθον αἱ τετρωρίαι τῶν ἵππων, ἠνοίγησαν δὲ ἀφετῆρες τῶν καγκέλλων. Eustathius ad Dionysium. ὕσπληγξ οὐ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ καμπτῆρος λέγεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτι καὶ ἐπ' ἀφετηρίας, ὅ ἐστι κάγγελοι. Glossæ Basilicorum. κάγκελλον, αὐτὶ τοῦ δικτυωτὸν ὑποκοριστικῶς. ὅτι κάστρις ῥωμαῖοι τὰ δίκτυα λέγουσι. καὶ ὑποκοριστικῶς κάγκελλον. ἔνθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἑστηκότες. δύο δὲ οὗτοι μόνοι.

ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΟΝ. ΚΑΓΓΕΛΟΘΥΡΙΣ.

Καγγελοθύριον. Ianua cancellata. Codinus in Orig. Constantinop. ἔγραψε δὲ καὶ τοῖς στρατηγοῖς, καὶ τοπάρχαις, καὶ δουξί, καὶ πᾶσι τοῖς οὖσιν ἀρχηγέταις βασιλικῶν θεμάτων ἀνατολῆς τε καὶ δύσεως, ὅπου δηλαδὴ εὑρεθῶσι, κίονάς τε καὶ συστημάτια, καὶ στῆθεά τε, καὶ ἀββάκια, καὶ καγγελοθύρια. Dicebant etiam καγγελοθυρίς. Etymologici Auctor. κιγκλὶς, ἡ καγγελοθυρὶς, θύρα δικτυωτὴ, μάλιστα δὲ ἐπὶ τῶν δικαστηρίων αἱ τοιαῦται ἦσαν, ἵνα ταχέως ἀνοίγωνται καὶ κλείωνται. συνεχῶς γὰρ εἰσῄεσαν καὶ ἐξῄεσαν. Has, *lucidas fores* appellat, & *januas fenestratas*, Cassiodorus Var. lib. XI. epist. VI. *Respice quo nomine nuncuperis, latere non potest quod inter cancellos egeris. Tenes quippe lucidas fores, clausa patentia, fenestratas januas. Et quamvis studiosè claudas, necesse est vt te cunctis aperias.*

ΚΑΓΚΕΛΟΥΝ. ΚΑΓΚΕΛΩΤΟΝ.

Καγκελοῦν. *Cancellare.* Onomasticon Vetus. *Cancello.* καγκελόω. Inde καγκελωτὸν, *Cancellatum.* Aristophanis Scholiastes ad Vespas. κιγκλὶς, ἡ θύρα τοῦ δικαστηρίου, ἣν καὶ καγκελωτὴν καλοῦσι. Etymologici Auctor. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ ἐγκλίς. οὕτω δὲ λέγεται ἡ καγκελωτὴ θύρα. Iulius Pollux lib. VIII. αἱ μὲν οὖν τῶν δικαστηρίων θύραι κιγκλίδες ἐκαλοῦντο, ἃς οἱ ῥωμαῖοι καγκελωτὰς λέγουσι. Hesychius. δικτυωτὴ, καγκελλωτή. Iterum. κιγκλίδες, θύραι, ἃς ἡμεῖς καγγελωτὰς λέγομεν.

ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Καγκελλάριος. *Cancellarius*. Constantinus Novell. x. ἐπειδὴ αἱ διαθῆκαι παρὰ τῷ κοιαίστωρι ἀνοίγονται τοῖς ὑπουργοῦσιν ἐν τῇ αὐλῇ καγκελλαρίοις ἐπὶ τῇ συναγωγῇ τῶν μαρτύρων, καὶ τῶν ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμων. Nicetas in Man. Comneno lib. VII. ὥστε ὁ μὲν τὸν οἰκεῖον, ὡς ἡ λατίνων βούλεται φωνὴ, καγκελλάριον. ὡς δὲ Ἕλληνες εἴποιεν, λογοθέτην &c. Et in Isaacio, lib. I. τὸν ἐπίσκοπον Μαγέντζης γενικῶς καγκελλάριον ὄντα τοῦ ῥηγός. Erant autem cancellarij duo duntaxat. Glossæ Basilicorum. ὅθεν καγκελλάριοι, οἱ ἐν αὐτῷ ἐπισκόπτης. δύο δὲ εἰσὶ μόνοι. Horum vnus dignitate præminebat, & πρωτοκαγκελλάριος dicebatur: vt infra dicam.

ΚΑΔΗ. ΚΑΔΗΛΕΙΟΣ.

Κάδη. *Cada. Cadus*. Vas. Hesychius. ξυστρολήκυθον, κάδη, καὶ βίστα ἐλαίου λουτρικά. Vel Aruina. Glossæ Arabicolatinæ. *Cada, aruina. Oleum de cadâ, oleum oxycedri. Cadala, institura, negotiatio pinguedinis.* Hinc καδηλεῖος. *Cadalius*. Institor eiusmodi, & negotiator. Harmenopulus lib. II. Tit. IV. ἡ τῶν ἀμμυδαρίων καὶ καδηλείων τέχνη οὐ μόνον τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς ἔχει λύμην, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐξ ἐλαίου ἀτμὶς βλάβην ἐπάγει τοῖς σώμασιν. Hodiè mendosè editur, καπηλείων, quod viri docti rectè animadverterunt esse loco valdè alieno, sed malè tamen expungunt. Nos vnius litterulæ mutatione veram lectionem eruimus.

ΚΑΔΗΣ.

Καδῆς. Præfectus. Sic interpretatur vir eruditus Martinus Crusius, Turcogræciæ lib. I. Chronicon Constantinop κατεστήσας τῇ μεγαλοπόλει φύλακας, καὶ καδῆν, καὶ πᾶν τῆς διοικήσεως. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ τῆς ὥρας ἐβγῆκε καδδῆς καὶ σκλάβος ἀπάνω του. Sma agda in epistolâ ad Zygomalam. ὅπου ἤθελα ἀγοράζειν ἀπ᾽ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι, με χοντζέπον τοῦ τόπου καδῆ. Constantinus de Administ. Imp. ὑπῆρχε κατὰ τὸ τῶν σαρακηνῶν ἔθνος εὐσεβὴς, οἵους ἐκεῖνοι καλοῦσι καδῆς, τουτέστι πιστοὺς καὶ ἡγιασμένους.

ΚΑΘΙΣΜΑ.

Κάθισμα. Apud Græcos Pſalterium vniverſum eſt diviſum in κα-θίσματα viginti. Et primum quidem complectitur pſalmos, 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Secundum, 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. Tertium, 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. Quartum, 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. Quintum, 32. 33. 34. 35. 36. Sextum, 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. Septimum, 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. Octauum, 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. Nonum, 64. 65. 66. 67. 68. 99. Decimum, 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. Vndecimum, 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. Duodecimum, 85. 86. 87. 88. 89. 90. Decimum tertium, 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. Decimum quartum, 101. 102. 103. 104. Decimum quintum, 105. 106. 107. 108. Decimum ſextum, 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. Decimum ſeptimum, 118. Decimum octauum, 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. Decimum nonum, 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. Vigeſimũ reliquos vſq; ad 150. Eſt hæc omnia obſervare ex ipſo Pſalterio. rant præterea alia plura ἀναπαύσιμον, ἀναστάσιμον, ἀποστολικὸν, θεοτόκιον, κατανυκτικὸν, μαρτυρικὸν, τῶν μακαρίων, & σταυρώσιμον. Occurrit paſſim in Typico Sabæ, Triodio, Euchologio, & Horologio.

ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ.

Καθολικὸς. Conſularis. Gloſſæ veteres Latinogræcæ. *Conſularis.* καθολικὸς. Theorianus in Legat. Armen. καὶ χαιρετίσαντες τὸν καθολικὸν τῶν ἀρμενίων, κῦριν νορσέσιν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κρατεοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον γράμμα.

ΚΑΘΡΕΥΤΗΣ.

Καθρέπτης. Speculum. Corona pretioſa. καθρέπτης. *Speculum* κάτοπτρον.

ΚΑΙΛΟΙ.

Καίλοι. *Cæli*. Heſychius. καίλους, οὐρανοὺς ῥωμαῖοι.

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΣ. ΚΑΙΝΟΥΡΙΟΣ.

Καινούργιος, sive καινούριος. Nouus. Corona pretiosa. καινούργιος. *Nouus*. καινός. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβλητα. καινά. νοστά. καινούργια. Alexius Rhartурus Doct. VI. ἡμεῖς ἐσμὲν ἐκεῖνοι οἱ νέοι, ἤγουν οἱ καινούριοι, διὰ τοῦ καινουργηθῆναι ἡμᾶς ἐκ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Corrige Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib II. cap. IX. καὶ ταῦτα ἔμβαλον εἰς χαλκοῦν δὲ καινούργιον, καὶ θέρμανον. Hodiè est in MSto. κοινούργιον. Iterum. cap. XVIII. ὁμοῦ ταῦτα μίξας βάλε αὐτὰ εἰς κακάβιν καινούργιον. Perperam scribitur, κενούργιον. Incorruptum verò exstat cap. X. τὸ ἄσβεστιν ἐν καινουργίῳ κακαβίῳ κατάσβεσον.

ΚΑΙΡΟΠΟΛΕΜΟΣ.

Καιροπόλεμος. Tempus belli. Constant. in Tact. πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχε μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συβάλτας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσεις.

ΚΑΙΣΑΡΗΣ.

Καισάρης *Cæsaries*. Hesychius. καισάραι. περικεφαλαῖαι. Non rectè intellexit vocem Latinam.

ΚΑΙΣΑΡΙΑΝΟΣ.

Καισαριανός. *Cæsarianus*. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXIV. ἔτι σοι τύραννος ἔστω τις, ἢ δορυφόρος, ἢ καισαριανοί, ἢ ὀρδινατίων δέξεταί σε.

ΚΑΙΤΡΕΑΙ.

Καιτρέαι. *Cetra*. Hesychius. καιτρέαι, ὅπλα ἰβηρικά. οἱ δὲ κυρτίας.

ΚΑΚΕΙΟΝ.

Κακεῖον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XI. περιπλύξας τὸ ἱέρακα ὀθωνίοις ἄπαγε εἰς κακεῖον, καὶ κρεμάζας αὐτὸν ἔασον ὑπὸ τῆς ψόφων ἡμέρα θλῶσαι.

ΚΑΚΟΞΟΔΙΑΣΤΗΣ.

Κακοξοδιαστής. Prodigus. Corona pretiosa. κακοξοδιαστής. *Prodigus.* ἄσωτος.

ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΟΣ. ΚΑΚΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Κακορίζικος. Infelix. Corona pretiosa. κακορίζικος. *Infelix.* ἀτυχής. Hinc κακοριζικία. Ibidem. κακοριζικία. *Infortunium.* ἀτύχημα. Vide infra ῥίζικον.

ΚΑΚΟΥΒΑΙ.

Κακοῦβαι. Vniones. Ita Glossæ veteres interpretantur. Apud Epiphanium, κατὰ ἐβιωναίων, legitur κακούβιον. sed illic rescribendum esse, κακάβιον, monemus infra.

ΚΑΛΑΒΡΙΚΑ.

Καλαβρικά. *Calabrica.* Fasciæ, aut lori genus. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. XXXVIII. καὶ ἀναπατοῦντος αὐτοῦ καλαβρικοῖς τὰ σκέλη ποίει καταδεσμεῖσθαι.

ΚΑΛΑΚΑΝΘΗ.

Καλακάνθη, pro χαλκάνθη. Nicandri Scholiastes ad Theriaca. ἄνθεσι δὲ χαλκοῦ, ἀντὶ τοῦ χαλκάνθη, ἣν νῦν φασι καλακάνθην.

ΚΑΛΑΜΑΡΙΟΝ.

Καλαμάριον. *Calamarium.* Theca calamorum. Atramentarium. Glossæ Græcolatinæ. καλαμάριον. *Atramentarium.* Cyrillus in Lexico. πυκτίον, καλαμάριον, καὶ πυκτίδιον. Hodiè καλαμάρη dicunt. Corona pretiosa. καλαμάρη. *Atramentarium.* μελανοδοχεῖον. Sed & pro loligine pisce acceperunt. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. τευθίδες εἰσὶ τὰ κοινῶς λεγόμενα καλαμάρια.

ΚΑΛΑΝΔΑΙ.

Κάλανδα, sive καλάνδαι. *Calendæ.* Suidas. νόνναι τοῦ μηνὸς, αἱ ἑξῆς μετὰ τὰς καλάνδας. Theodorus Prodromus De XII. mensibus.

πίθους ἀνοίγω, καὶ κάλανδα δεικνύω.

Theophilus de Verb. Obligat. ὁμολογεῖς μοι διδόναι δέκα νομίσματα ἐν ταῖς ἐπιούσαις καλάνδαις μαρτίαις. Glossæ. καλάνδαι. *Calendæ* Anatolius in Can. Paschali. ὡς δ' ἂν εἴποιεν Ῥωμαῖοι, πρὸ ἕνδεκα καλανδῶν ἀπριλλίων. Eunapius in Maximo ἡ τρίτη δὲ ἦν ἡμέρα τῶν καλανδῶν, ἃς οὕτως ἱανουαρίας ἡμέρας Ῥωμαῖοι προσονομάζουσιν. Vide ineptam nominis etymologiam ex Tzetze, in εἰδοῖ. Porrò ita etiam vocabant festa calendaria, quibus mensem auspicabantur, quæ cum alijs sustulit Synodus in Trullo habita. Eius Càn. LXII. καλάνδαι, καὶ βοτὰ, καὶ βρουμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου πανήγυρις, τῆς τῶν πιστῶν πολιτείας περιαιρείσθωσαν. Maximè vero celebres erant calendæ Ianuariæ, de quibus vide Sozomenum. lib. IV. cap. XXIII. extremo.

ΚΑΛΑΝΔΙΚΑ.

Καλανδικά. *Calendalia.* Tributa, quasi in strenam solui solita calendis Ianuarij. Iustinianus Edicto XIII. ἔτους ἑκάστου λαμβάνειν ὑπὲρ σιτήσεως βουλόμεθα, καὶ ὑπὲρ συνηθειῶν, καὶ καλανδικῶν.

ΚΑΛΑΝΔΩΛΟΓΙΑ.

Καλανδολόγια. Libri quidam, de auspicijs Kalendarum, quæ ex paganismo ad Græcos longo temporis tractu pervenerant. Vetiti ijdem posteà. Nicephorus Homologeta in Canon. τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ παύλου, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σεληνοδρόμια, καὶ καλανδολόγια, οὐ χρὴ δέχεσθαι, βίβηλα γὰρ πάντα.

ΚΑΛΑΦΑΤΕΙΝ. ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ.

Καλαφατεῖν. Commissuras, rimasve solidare. Nos *Kalefaten* dicimus. Anonymus de bello sacro.

τὰ ἄλογ

νὰ ἀλειφθῇ τὸ κάτεργον, νὰ τὸ καλαφατήσω.
Hinc καλαφάτης. operis istius peritus. In παρεκβολαῖς Heronis. κωπηγούς, οἰκοδόμους, ναύτας, καλαφάτας, ἀρχιτέκτονας, μυλοχαράκτας.

ΚΑΛΔΗΝΑΡΙΟΣ.

Καλδηνάριος. *Cardinalis.* vide καρδηνάλιος.

ΚΑΛΗΓΙΟΝ.

Καλήγιον. *Caliga.* pro καλίγιον. Cedrenus. καὶ τὰ καλήγια ἃ ἐφόρει διὰ τὸ συχνῶς τῷ κατόχῳ νοσήματι κρατεῖσθαι.

ΚΑΛΙΑ.

Καλία. Ocreæ fœminarum. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΚΑΛΙΓΑ.

Καλίγα. *Caliga.* sive, καλλίγα. Modestinus Excusat. lib. III. εἰ τοὺς ἀπὸ καλίγας στρατείας καὶ τοὺς λοιποὺς στρατιώτας... στρατοῦ πέμψη. Suidas. ἀπὸ τῶν καλλίγων ὧν καλλιγοῦλαν αὐτὸν ὠνόμασαν. Corrigendus est Dio, lib. XLVIII. διέσκωπτον γοῦν σφᾶς ἄλλα τε καὶ βουλὴν καλλίγων ἀπὸ τῆς τῶν στρατιωτικῶν ὑποδημάτων χρήσεως ἀποκαλοῦντες. Hodiè editur. βουλὴν καλλίγαν. Senatus caligarum, pro, hominum caligatorum, tropus est. Idem quoq; mendum est in Epitome Xiphilini.

ΚΑΛΙΓΑΡΙΟΣ.

Καλιγάριος. *Caligarius.* Sutor. Hesychius. σκυλεὺς, σαγγάριος, καὶ καλιγάριος.

ΚΑΛΙΓΑΤΟΣ.

Καλιγάτος. *Caligatus.* Iustinianus Novell. LXXIV. οὐδὲ γεωργοὺς, ἢ στρατιώτας ἐνόπλους, οὓς ὁ νόμος καλιγάτους καλεῖ, (τουτέστιν εὐτελεστέρους, καὶ ἀφανεστέρους, περιεργαζόμεθα.

ΚΑΛΙΓΙΟΝ.

Καλίγιον. Idem quod καλίγα. *Caliga*. Corona pretiosa. καλίγια. *Crepidæ*. ἐμβάδες. Gregorius Dialogus de vitis Sanct. lib. 1. ἕτερον θαῦμα περὶ τῶν καλιγίων τοῦ ὀνοράτου, οὓς εἶχε συνήθειαν ὁ λιβερτῖνος βαστάζειν ἔνθα αὖ ἐπορεύετο, διὰ τῶν καλιγίων ἀνέστησεν ἐκ νεκρῶν καὶ τὸν υἱὸν τῆς χήρας ἐκείνης. Paulus Monachus Collectan. lib. 1. ὁ μὲν κώδιον αὐτῷ ἐπέρριπτεν, ὁ δὲ καλίγιον εἰς τὸ ὑποδήσασθαι. Euchologium. τῆς εἰσόδου δὲ γινομένης τοῦ εὐαγγελίου, ἀποβάλλει ὁ μέλλων λαμβάνειν τὸ ἅγιον σχῆμα τὸ ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ κάλυμμα, καὶ τὰ ἐν τοῖς ποσὶ καλίγια.

ΚΑΛΙΣΚΟΠΟΣ.

Καλίσκοπος. Corona pretiosa. καλίσκοπος. *Industrius, εὐφυής*.

ΚΑΛΙΤΖΑ.

Καλίτζα. *Calix*. Ex Italico, & Gallico, *Calice*. Pachomius in epistolâ ad Zygomalam. στέλλομεν καὶ τοῦ ἐνδοξοτάτου καὶ λογιωτάτου ἁγίου μεγάλου λογοθέτου μία καλίτζα ἐξ ἴσου. Vel καλύζα quoque. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχοῦς, ἢ κάλυξ, ἢ καλύζα.

ΚΑΛΚΑΤΟΥΡΑ.

Καλκατοῦρα. *Calcatura*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΑΛΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Καλκουλάτωρ. *Calculator*. Modestinus Excusat. lib. VI. μηδὲ λιβραρίους, μηδὲ καλκουλάτορας, οὓς διαψηφιστὰς λέγομεν, ἔχειν ἀλειτουργησίαν λέγουσιν αἱ θεῖαι διατάξεις.

ΚΑΛΛΑΙΝΟΣ.

Καλλάϊνος. Cæruleus. Venetus. Glossæ Græcolatinæ. καλλάϊνος.

Vene-

Venetum. Etymologici Auctor. ἔνθα καὶ τὸ καλλάϊνον. ἔστι δὲ τὸ χρῶμα αἰθηρὸν, ἢ τὸ βένετον, οὕτω λεγόμενον. Arethas ad Apocalypsin. cap. XXI. οὕτως τοῦ καλαΐνου χρώματος καλουμένου, ὅ τινες βένετον φασι. Mendum est apud Nicetam de Imperio Andronici, lib. II. οὐκ ἐσταλμένον βασιλικῶς, οὐδὲ χρυσοφοροῦντα ὡς ἄνακτα, ἀλλά τινα πολύτλαυ ἐργατικὴν ἐκ καλαΐνου βαφῆς ἐνδεδυμένον ἀμπεχόνην. Vir eruditus, Hieronymus Wolphius, tentabat, ἐκ κελαινοῦ: non rectè: Legendum, ἐκ καλαΐνου, sive, καλλαΐνου. Dicebant etiam γαλάϊνον, & γαλαΐζον; nam κ & γ confundebant. Achmes cap. CCXX. εἰ δὲ οὕσιον γαλαΐζον, ἢ βένετον, εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματος ἀργυροῦ, ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Etiam hodiè γαλάσιο dicunt, ut annotat eruditissimus Crusius Turcogræciæ lib. II. Sed in eo fallitur, quod ex θαλάσσιος detortum putat. Certè nihil aliud est, quam γαλαΐζον. Vestigia clarissima sunt.

ΚΑΛΛΙΒΙΟΝ.

Καλλίβιον. pro καλύβη. Tugurium. Casa. Constantinus de Administr. Imp. ἤρξαντο μὲν φεύγειν πάντες οἱ Φράγγοι ἀπὸ ἀκυηλεγίας, καὶ ἀπὸ τῶν ἑτέρων τῆς Φραγγίας κάστρων, ἔρχεσθαι δὲ πρὸς τὰς ἀοικήτους νήσους τῆς Βενετίας, καὶ ποιεῖν ἐκεῖσε καλλίβια διὰ τὸν τοῦ βασιλέως ἄπλετον φόβον.

ΚΑΛΛΙΞ.

Κάλλιξ. *Caliga*. vt δέλφιξ, *Delphica*. & plura talia. Ab hoc recto deduci possunt inflexiones in locis Suidæ & Dionis, quæ produximus in καλίγα. Glossæ Græcolatinæ. κάλιξ. *Caliga*. Dupliciter scribebant, κάλλιξ, & κάλιξ, vt καββάδιον, καβάδιον. & infinita talia.

ΚΑΛΛΙΟΝΕΣ.

Καλλίονες. *Calones*. Servi militum. Constantinus in Tacticis. ἵνα ἔχῃς καὶ ἄλλους ἐπὶ τούτῳ αὐτὸ ἐλαφροὺς, καὶ μηδὲν βάρος βαστάζοντας, τοὺς καλλίονας καὶ πλειστοτέρους, καὶ ποιῇς αὐτοὺς ἀκολουθεῖν ἐκ πλείστου ἔξωθεν τῶν δύο παρεμβολῶν εἰς τὰ τέσσαρα μέρη.

ΚΑΛΛΩΣΟΝ.

Κάλλωσον. *Callosum*. Florentinus Geoponic. lib. XIX. λοφιαὶ δὲ καλοῦμεν τὰς κατὰ τοῦ αὐχένος ἐγειρομένας τρίχας, καὶ ὅπερ ἔχουσι τὸν λεγόμενον κάλλοπα πολύν. κάλλοπα δὲ καλοῦμεν τὸ ἐν τῇ χρήσει λεγόμενον κάλλωσον.

ΚΑΛΟΓΗΡΟΣ. ΚΑΛΟΓΡΙΑ.

Καλόγηρος. Monachus. Corona pretiosa καλόγηρος. *Monachus.* μοναχός. Glossæ Græcobarbaræ. μοναχοί. μονάζοντες. καλόγηροι. Occurrit non semel apud Malaxum in Hist. Patriarch. Palladius Hist. Lausi. in Innocentio. δακρύσας οὖν ὁ καλόγηρος, καὶ σπλαγχνισθεὶς ἐπ' αὐτοὺς λαβὼν τὸν νεανίσκον εἰσῆλθεν εἰς τὸ μαρτύριον ἑαυτοῦ. Iterum in Annatalide de fœminâ quoque vsurpat. ᾗ συνῴκουν ἑξήκοντα νεανίδες παρθένοι τὸν τῆς ἀσκήσεως καθαρῶς ἐξανύουσαι δρόμον τῇ ταύτης τῆς καλογήρου διδασκαλίᾳ. Ita autem vocabant monachos & monachas ætatis provectioris, quasi à pulchrâ senectute: & mox extendi nomen ad quosvis cœpit, nullâ habitâ ætatis ratione. Sed de fœminâ posteà καλογρία dicere cœperunt. Corona pretiosa. καλογρία. *Monialis.* μονάστρια.

ΚΑΛΟΙΠΠΑΡΑΤΟΙ.

Καλοϊππαράτοι. Bonis equis instructi equites. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου. cap. IX. παραστείλλων τουρμάρχην, ἤ τινα ἕτερον ἄρχοντα τῶν ἐμπειροπολέμων καὶ χρησίμων μετὰ ἐκλεκτῶν ἀρχόντων καὶ καλοϊππαράτων τοῦ προϋπαντῆσαι.

ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΑ. ΚΑΛΟΚΑΡΔΙΖΕΙΝ.

Καλοκαρδία. Lætitia. Et καλοκαρδίζειν. Lætari. Bono animo esse. Corona pretiosa. καλοκαρδία. *Lætitia.* εὐθυμία. Iterum. νὰ καλοκαρδίσῃ. *Lætari.* χαίρειν. Et mox. καλοκαρδισμένος. *Lætus.* εὔθυμος. Achmes in Introduct. in Astrologiam. δηλοῖ εἰρήνην τε ἀπὸ ἀθυμίας, καλοκαρδίας παιγνιδίων, καὶ εὐφροσύνην αὐτῶν.

ΚΑΛΟ-

ΚΑΛΟΚΕΡΗ.

Καλοκαίρη. Aestas. Corona pretiosa. *καλοκαίρη*. Aestas. *θέρος*.

ΚΑΛΟΚΟΥΣΤΟΥΜΟΣ.

Καλοκούστουμος. Vide infra, *κουστούμιον*.

ΚΑΛΟΡΙΖΙΚΙΑ.

Καλοριζικία. Felicitas. Corona pretiosa. *καλοριζικία*. *Beatitudo*. *μακαριότης*. Vide infra, *ῥίζικον*.

ΚΑΛΟΣΤΡΙΜΕΝΟΝ.

Καλοστριμένον. Phortius. *περὶ στρατ. πραγματ.* lib. 1.

εἰς χόντρως βραχίων ἕνα
νὰ εἰσὶ καλοστριμμένα.

ΚΑΛΤΖΑ. ΚΑΛΤΖΙΣ. ΚΑΛΤΖΟΠΟΔΙ.

Κάλτζα. *Caliga*. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. *τὸ τιμπτέριον αὐτοῦ τὸ μὲν παλαιὸν ζητεῖται, πλὴν αἱ κάλτζαι ἡ ἱερατικαί*. Et sæpissimè illic. Hodiè adhuc *κάλτζις*, & *καλτζοπόδι* dicunt; Quorum postremum in Turcogræciâ Crusij explicatur, Indutorium calceorum.

ΚΑΛΥΜΑΥΧΙΟΝ.

Καλυμαύχιον. Vide *καμελαύχιον*.

ΚΑΛΥΣΑ.

Καλύσα. Vide *κάλτζα*.

ΚΑΜΑΚΗ.

Καμάκη. pro κάμαξ. Pertica. Fuscina. Corona pretiosa. καμάκη. *Fuscina.* τρίαινα.

ΚΑΜΑΡΔΑ.

Καμάρδα. Tentorium. Vide Glossas Rigaltij. Est Hispanicum, *Camarada.*

ΚΑΜΑΣΟΣ.

Κάμασος. *Camasus.* Isidorus in Glossis, *Camasus. amfimallus.* Glossæ Græcobarbaræ. ῥοῦχον, ἢ κάμασος, ἢ ἱμάτιον, ἤγουν ἀπουκάμισον. Iterum alibi. ῥοῦχον κόκκινον, ἢ μάνδυσμα, ἢ μαῦλισμα χειμωνιατικὸν, ἢ θεωρία τοῦ καμάσου. Nazianzenus in Testamento. βούλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμασον ἕνα.

ΚΑΜΒΑ.

Κάμβα. Scaramangium sericum. Achmes cap. CLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει κάμβα, τὸ λεγόμενον σκαραμάγγιον σηρικὸν, εὑρήσει ἐξουσίαν τὸ ἀξίωμα ἀνάλογον τοῦ κάλλους καὶ τῆς τέχνης αὐτοῦ. Dicebant autem κάμβα, & κάββα; ut μαμπάριον, μαππάριον. ταμπούριον, ταππάριον. ὀμφίκιον, ὀφφίκιον. Hinc ergo καββάδιον, & καββαδίκιον, de quibus supra: sunt enim ὑποκοριστικὰ huius vocabuli. Hoc erat admonendum.

ΚΑΜΕΛΑΥΧΙΟΝ.

Καμελαύχιον. Pilei genus. Suidas. καμελαύχιον, ῥωμαϊκῶν ἡ λέξις. Et alibi. κίδαρις, περίθημα κεφαλῆς, ἢ ἐκ τῆς τριχὸς ὕφασμα, ἤτοι εἶδος καμελαυχίου. Occurrit rursum in σκιάδιον, &, πιλίδιον. Hesychius. πάρα, λόφος τῆς περικεφαλαίας περίθημα κεφαλῆ, καμελάυκιον. Et observa illic per κ scribi. Sic apud Scholiasten Aristophanis ad Acharnenses. πιλίδιον, νῦν καμελάυκιον καλούμενον. Apud Suidam locis citatis indifferenter scribitur, sed per χ. videtur esse recentius. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ σκαμίλαυχα ἔρριξαν κατ γῆς. Achmes cap. CCXIX. τὸ καμιλαύχιον ἐπὶ βασιλέως εἰς τὴν αὐγούσταν καὶ εἰς πίκον κρίνεται.

Scribi-

Scribitur item καλυμαύχιον: atque ita legitur novies apud hunc ipsum Achmetem, capite citato; & semel CXXXI. Hinc detorta illa in Glossis Isidori. *Galeros, calamaucos.* Beda de Tabernac. lib. III. cap. VIII. *Super caput autem gestat pileum in modum paruuli calamauci, sive cassidis, quod extenditur supra summitatem capitis.* Ita corrigo: hodiè editur, *calamaci.* Originem vocis tradit Etymologici Auctor. καυσία εἴρηται μὲν καμελαύκιον, παρὰ δὲ τὸ ἐλαύνειν τὸ καῦμα. At quomodo hoc rectum, si Latio debetur dictio, ut testatur Suidas? Sed in talibus pluribus solenniter ineptit ille Græculus.

ΚΑΜΕΡΑΡΙΟΣ.

Καμεράριος. *Camerarius.* Præfectus cubiculi. In Synodo Florentinâ. ὁ ἀνεψιὸς τοῦ πάπα, ὁ καμεράριος, κύρις Φραγκίσκος, καρδινάλις τοῦ ἁγίου κλήμεντος.

ΚΑΜΗΛΑΡΙΟΣ.

Καμηλάριος. *Camelarius.* Palladius Hist. Laus. de Tabennesiotis. ἐν τούτῳ τῷ μοναστηρίῳ ἑώρακα ῥάπτας δεκαπέντε, χαλκεῖς ἑπτὰ, τέκτονας τέσσαρας, καμηλαρίους δώδεκα, κναφεῖς δεκαπέντε. Dorotheus Doctr. XI. ἤρχοντο οἱ ξένοι, καὶ ἐπέρζον μετ' αὐτῶν, καὶ πάλιν καμηλάριοι, καὶ ἐποίουν τὴν χρείαν αὐτῶν. Sed legendum illic censeo, καὶ παλιγκαπηλάριοι.

ΚΑΜΙΝΗ.

Καμίνη. *Caminus.* Fornax. Corona pretiosa. καμίνη. *Fornax.* κάμινος.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΑΤΩΡΕΣ.

Καμινοβιγλάτωρες. Excubitores in caminobiglijs constituti. Nicephorus περὶ παραδρομ. πολ. cap. V. ἀναγκαία καὶ ἡ τῶν καμινοβιγλατώρων ὑπάρχει ὠφέλεια, καὶ χρὴ τὸν στρατηγὸν καὶ τούτων πολλὴν ποιεῖσθαι τὴν ἐπιμέλειαν.

ΚΑΜΙΝΟΒΙΓΛΙΟΝ.

Καμινοβίγλιον. Excubiæ in itinere diſpoſitæ ad ſpeculandum. Exſtat apud Anonymum. περὶ καταστάσ. ἀπλ. Titulus. περὶ καμινοβιγλίων, καὶ κατασκόπων. Itidem apud Nicephorum. περὶ παραδρ. πολ. Et in eodem capite. καὶ ἐν ἐπιτηδείοις τόποις καθιστᾶν τὰ καμινοβίγλια. Iterum, cap. IX. τοῦ δὲ στρατηγοῦ παρέχει τι τῶν καμινοβιγλίων καὶ τῶν βιγλατόρων τὴν τούτων ἐξέλευσιν ἀναμανθάνοντος, σπουδῇ πολλῇ τὰ ἐν ταῖς ἄκραις καταλαμβανέτω χωρία.

ΚΑΜΙΝΟΣ.

Κάμινος. Via. Ex Italico, *Camino*. Hinc illa compoſita, καμινοβιγλάτωρ, & καμινοβίγλιον; de quibus ſupra.

ΚΑΜΙΣΑΤΟΙ.

Καμισάτοι. Miniſtri, qui in eccleſiâ in calefaciendis ſacris lebetibus, & ſimilibus miniſterijs occupabantur. Ioannes epiſcopus Citri in Reſp. οἱ καμισάτοι ἐνασχολοῦνται πρὸς διακομιδὴν ἀνθράκων πυρὸς εἰς τὸ θυσιαστήριον, καὶ περὶ τὴν τῶν θείων λεβήτων ἐκπύρωσιν. ἵνα ἐκεῖθεν συνήθως ζέον ὕδωρ τοῖς ἁγίοις ποτηρίοις κατὰ καιρὸν ἐγχεθῇ, καὶ περὶ ἄλλας ὁμοίας τούτοις ὑπηρεσίας.

ΚΑΜΙΣΙΟΝ.

Καμίσιον *Camiſia*. Gloſſæ Baſilicorum. καμίσιον, ὁ ἐπὶ καμάτων χιτών. Codinus de Offic. aulæ Conſtantinop. οἱ ἀναγνῶσται μέσου τοῦ τρικλίνου κατὰ πρόσωπον τοῦ βασιλέως μετὰ τῶν ἱματίων καὶ ἐπιρριπταρίων αὐτῶν, φοροῦντες καὶ καμίσια ἐπάνω τῶν ἱματίων. Et iterum alio loco. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται μετὰ τῶν ἐπιρριπταρίων καὶ καμισίων αὐτῶν, καὶ ψάλλουσιν ἰδιόμελον τὸ τῆς ἑορτῆς. Palladius in Hiſt. Lauſ. in Magiſtriano. τῇ ἑαυτοῦ ἐσθῆτι μεταμφιάσας αὐτὴν, τοῖς τε καμισίοις, καὶ τῇ χλαμύδι, καὶ τοῖς ἀνδρείοις πᾶσιν.

ΚΑΜΠΑΓΙΑ.

Καμπάγια, ſive καμπάκια. *Campagi*. Suidas. ξυλίδες, καμπάκια, ἢ ἄλλο τι.

λό τι ὑπόδημα διάφορον. Capitolinus in Maximino juniore. *Calceamentum eius, id est, campagum regium, quidam in luco, qui est inter Arziam & Aquileiam, posuerunt.* Trebellius in Gallienis. *Caligas gemmatas annexuit, cum campagos reticulos appellaret.* Anastasius in Stephano IV. de degradatione Constantini. *Accedens Maurianus subdiaconus orarium de ejus collo abstulit, & ante pedes ejus projecit, & campagos ipsius abscidit.* Ita lego. non *compages*. In Ecclesiâ Romanâ diaconis erant proprij, quibus tamen gestare non licebat nisi permissu Pontificis: & gestabant alij quoque eodem permittente. Papias. *Campagi, calceamenti genus, quo vtebantur diaconi Romani: vel quibus à Pontifice licentia daretur.* In Concilio Toletano. IV. *Campagis verò calceari absq; Apostolicâ licentiâ non permittitur diaconis; sicut & mappulis vti absq; ejus auctoritate quibuslibet clericis conceditur.* Gregorius lib. VII. epist. XXVIII. *Peruenit ad nos quod diaconus Ecclesiæ Catinensis calceatus campagis procedere præsumpsisset.* Malè hodiè vtrobique legitur *compagis*.

ΚΑΜΠΑΝΑ.

Καμπάνα. *Campana.* Balsamon de Convocat. ad ædes sacras. ἄλλη ὡς παρεδόθη συνήθεια περὶ τῆς εἰς τοὺς ναοὺς μετακλήσεως τοῦ λαοῦ. ἐνὶ γὰρ κέχρηνται σημαντηρίῳ, τῇ καμπάνᾳ φημί.

ΚΑΜΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Καμπανάριον. *Campanarium.* Locus in turri, vbi campanæ: & pro ipsâ quoque turri, per tropum. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐκατέβασαν τὸν σταυρὸν διὰ ὁρισμοῦ τοῦ πασιᾶ ἀπάνωθεν ἀπὸ τὸν ναὸν τῆς παμμακαρίστου τοῦ πατριαρχείου, ὁποῦ ἦτον ἀπάνω εἰς τὸ καμπανάριον. Est *Campanile*, apud Anastasium in Leone IV. *Fecit etiam ibi ipsum campanile, & posuit campanam cum malleo aureo.*

ΚΑΜΠΑΝΟΣ. ΚΑΜΠΑΝΙΣΤΙΚΟΝ.

Καμπανός. *Campana.* Statera. Achmes cap. XV. ἐὰν ὡς ἴδη κατ' ὄναρ ζυγὸν, ἢ τὸν λεγόμενον καμπανὸν, ἐν τόπῳ τινὶ σταθμιζόμενα ταῦτα, εἰς πρόσωπον νοείτω κριτοῦ. Et mox. ὁμοίως καὶ ἐπὶ τοῦ λεγομένου καμπανοῦ. Glossæ Græco-

 latinæ

latinæ. *καμπανὸς, Stater*. Et Arabicolatinæ. *Campana. Statera*. Hinc *καμπανίζειν*. Ponderare. Occurrit apud Myrepsum, lib. de Malagm. cap. XXI. quod malè, *Requirere*, Fuchsius interpretatur. Et *παρακαμπανίζειν*. Injustè ponderare. Vnde *παρακαμπάνισμα*, apud Nicetam de Imperio Andronici lib II. *ἔπαυσε τὰς ἁρπαγὰς τῶν πρώλων, καὶ τὰς ἀδικίας, καὶ τὰ παρακαμπανίσματα*. Itidem *καμπανιστικὸν*, quod libripendi, sive publico ponderum præfecto solvebatur. In Diplomate Andronici junioris, quod exstat apud Phranzem Chronici. lib. III. cap. XXIV. *ἢ καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιστικοῦ*.

ΚΑΜΠΕΣ.

Κάμπες. Corona pretiosa. *κάμπες*. *Locusta*. *βροῦχοι*.

ΚΑΜΠΙΔΟΥΚΤΩΡ.

Καμπιδούκτωρ. *Campiductor*. Vide Gloss. Rigaltij.

ΚΑΜΠΟΣ.

Κάμπος. *Campus*. Codinus. *τὸ δὲ τῆς σέλας ἐπάνω σκέπιον, λευκὸς κάμπος, ἤγουν πεδίον, μετ' ἀετῶν κοκκίνων μικρῶν*. Nicetas in Isaacio. lib I. *μέσον τοῦ κάμπου ἐποίει τὰ καπνυοτόπια αὐτοῦ*. Sæpè occurrit in Glossis Græcobarbaris.

ΚΑΜΨΑ. ΚΑΜΨΑΚΗΣ.

Κάμψα, pro *κάψα*. *Capsa*. Hesychius. *κάμψα, θήκη, γλωσσόκομον*. Sic *καμψάκης*, pro *καψάκης*. *Capsaces*. Epiphanius contra Ebionitas. *ὕδωρ κελεύσας ἐνεχθῆναι ἐν ἀγγεῖ, ἐν καμψάκῃ φημί*.

ΚΑΜΨΑΡΙΚΑ.

Καμψαρικά. Glutinum. Mauritius Strategic. XI. *δυνατὸν δέ ἐστι καὶ σανίδας παρασκευάσαι παχυτέρας καὶ ἐν καπηύγματι συμπῆξαι αὐτὰς ὡς ἐπὶ σαρπὶν, καὶ διὰ πίσσης, καὶ στυπτείου, ἢ καμψαρικῶν καταφαλίζεσθαι τὰς ζεύξεις, ἤτοι τοὺς ἁρμοὺς αὐτοῦ*.

KANA-

ΚΑΝΑΛΗ. ΚΑΝΑΛΗΣ. ΚΑΝΑΛΟΣ. ΚΑΝΑΛΙΣΚΟΣ.

Καvάλη, ſive καvάλης, & καvάλ☉. *Canalis.* Corona pretioſa. καvάλη. *Aquæductus.* ὀχετὸς. Gloſſæ Baſilicorum. καvάλης, ἀγωγὸς ὕδατ☉. Cedrenus. ὁ μὲν τοι διὰ φρεατίας τὰς καvάλας ὑπονόμους κατασκευάσας, καὶ πάσας πηγὰς ὑδάτων ἀφανισμοῖς, τῶν τειχῶν ἤρξατο. Baſilic. Eclog. XIX. ὡς τοῦ φρέατ☉ σκέπασμα, καὶ αἱ δεξαμεναὶ, καὶ οἱ λουτῆρες, καὶ οἱ ὑπονόμοι τοῖς ἀναβρυτοῖς σωλῆσι, εἰ καὶ πόῤῥω τῆς οἰκίας ἐκείνου, ἢ οἱ καvάλαι. Iterum occurrit Eclog. LVIII. Gloſſæ Græcolatinæ. καvάλης. *Canalis.* Hinc diminutiuum, καvαλίσκ☉. Eædem Gloſſæ. καvαλίσκ☉. *Cloax.*

ΚΑΝΑΤΑ. ΚΑΝΑΤΙΟΝ.

Καvάτα. Corona pretioſa. καvάτα. *Amphora.* λάγυν☉. Idem eſt καvάτιον, quod occurrit apud Myrepſum, lib. de Antidotis, cap. Iↄ, Eſt autem deductum ex Germanico, *Cant.*

ΚΑΝΔΗΛΑ.

Καvδήλα. *Candela.* Suidas ineptit, qui tanquam Græcæ dictioni etymon quærit. Hæc verba eius ſunt. καvδήλα, παρὰ τὸ καίειν δῆλα. Nicolaus Patriarcha Can. I. οἱ μοναχοὶ διὰ τὸ σχῆμα εἰς τὸ θυσιαστήριον εἰσίτωσαν ὑφάψεως χάριν κηροῦ καvδήλας. Neque candelam, quam vocamus, ſemper ſignificat, ſed etiam vas aliquod, cujus vſus in liturgiâ. Epiphanius contra Meletianos. μετὰ καὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ λαοῦ καπάξαι καvδήλαν, ὡς ἔχει ὁ λόγος. Et mox. οἱ κατήγοροι οὖν προσῆλθον τῷ βασιλεῖ, σκεῦός τι μυστηρίων λέγοντες εἶναι, ὅπερ καvδήλαν τινὲς ἔφασαν, ἢν προεῖπον. Nicetas in Iſaacio & Alexio. τί τι μαvδάλια, καὶ καvδήλας. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ καvδήλας ἀργυρᾶς ὡραίας μετὰ χρυσαφῆ πίστωσεως. Scribitur etiam καvτίλα, apud Demetrium Zenum in Batrachomyomachiâ.

καὶ γία τὸ λάδη κλέπτουσι, καὶ φθείρουσι τὰ καvτίλαις.

ΚΑΝΔΗΛΑΡΙΟΝ. ΚΑΝΔΗΛΑΥΡΑ. ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ.

Κανδηλάριον. *Candelabrum*. Basilic. Eclog. XLIV. σκεύη μύρινα, καὶ κρυστάλλινα, καὶ ἄλλης τιμιωτέρας ὕλης. ἐὰν δὲ εἰς τὸν ἀργυρὸν ἀνλώσεται, καὶ ἀργυρᾶ κανδηλαύρα τῷ ἀργύρῳ περιέχεται. Dicebant etiam, κανδηλαύρα. Eâdem Eclogâ. σκεύη ὑδρηλὰ, χερνιβόξεστα, κανδηλαύραι, λύχνοι, τρύλλαι. Iterum. ὅπη αἱ ἀργυραῖ κανδηλαύραι, ἢ λυχνία, ἢ ζώδια ἀργυρᾶ ἐν τῷ οἴκῳ κείμενα. Hodiè καντηλιέρη dicunt. Corona pretiosa. καντηλιέρη. *Candelabrum*. κηροπήγιον.

ΚΑΝΔΗΛΑΠΤΗΣ.

Κανδηλάπτης. Qui candelas accendebat in ecclesiâ. Typicum Sabæ. πρὸ τοῦ δῦναι τὸν ἥλιον, ἤγουν περὶ ὥραν ἐννάτην τῆς ἡμέρας ἀνέρχεται ὁ κανδηλάπτης. Euchologium. ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ καιρὸς τοῦ ᾆσαι τὸν ἐξόδιον ὕμνον ἐπὶ τοῦ κείμενον, ἀπέρχεται ὁ κανδηλάπτης, καὶ κρούει τὰς βαρέας ἐπὶ τῶν σιδηρῶν.

ΚΑΝΔΗΛΟΣΒΕΣΤΡΙΑ.

Κανδηλοσβέστρια. Pyrausta. Scholiastes Lycophronis. περὶ μὲν τῆς φαλαίνης τοῦ χερσαίου ζωϋφίου, ὃ καὶ κανδηλοσβέστριαν ἰδιωτικῶς φασὶν, εἴπομεν. Item Oppiani, ad Halieut. I. φάλαινα, εἶδος ἰχθύος, καὶ ἡ κατὰ νύκτας εἰς τὸ φῶς ἀλλομένη, ἡ κοινῶς κανδηλοσβέστρια. Ioannes Tzetzes Chiliad. IX.

> φάλαινα, ψώρα, ψύχη τι, καὶ πυραυστῶν μορός δὲ,
> ὅπερ φασὶ κοινότερόν τινες κανδηλοσβέστραν.

Vocatur κανδυλοσβέστης à Scholiaste Nicandri in Theriaca. τῷ γὰρ ὄντι ποδώδη εἰσὶ τὰ πτιλὰ κανδυλοσβέστου.

ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΙ.

Κανδιδάτοι. *Candidati*. Militum genus. Menologium. καλῶς ὑπ᾽ αὐτῶν ὁ εὐδόκιμος ἀναγόμενος τὰ εἰς ἀρετὴν, κανδιδάτος ὑπὸ θεοφίλου τιμᾶται. Vetus inscriptio.

ΙΠΠΩ. ΔΗΜΟΣΙΩ. ΤΙ
ΜΗΘΕΝΤΑ. ΧΙΛΙΑΡΧΟ.
ΛΕΓΕΩΝΟΣ. Δ̄. ΣΚΥ
ΘΙΚΗΣ. ΤΑΜΙΑΝ. ΚΑΝ
ΔΙΔ. ΤΟΝ. ΔΗΜΑΡΧΟ
ΚΑΝΔΙΔΑΤΟΝ.

Horum ſcholæ erant duæ: vna Seniorum, altera Iuniorum. Primam Gordianus ſenior inſtituit, ſecundam junior, & ex nomine ſuo vterque appellavit. De ſeniore tradunt Faſti Siculi. *γορδιανὸς αὔγουστος ἐποίησεν ἀριθμὸν τῶν λεγομένων κανδιδάτων, ἐπάρας αὐτοὺς κατ' ἐπιλογὴν, ὡς τελείους καὶ εὐσθενεῖς, καὶ μεγάλης ὄντας θέας, ἀπὸ τοῦ τάγματος τῶν λεγομένων σχολαρίων. καλέσας τὴν σχολὴν τοῦ αὐτοῦ ἀριθμοῦ εἰς τὸ ἴδιον ἐπώνυμον, σενιόρων. οὗτοί εἰσιν οἱ τῆς ἕκτης σχολῆς.* Erant ergo Canditati electi è Scholarijs, ætate vigentes, & robore, quique adſpectu hoſti eſſe terribiles poſſent. De junioribus, quod dixi, docet Cedrenus. *μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν ἰουνίωρ μῆνας τρεῖς, ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτον, καὶ προτίκτωρας. καὶ τὸ τάγμα ἐκ τῶν σχολαρίων συστησάμενος ἐκάλεσεν αὐτὸ ἰουνιώρων, εἰς τὸ ἴδιον ὄνομα.*

ΚΑΝΔΥΛΟΣΒΕΣΤΗΣ.

Κανδυλοσβέστης. Vide *κανδηλοσβέστρια.*

ΚΑΝΕΛΛΑ.

Κανέλλα. Caſſia. Cinnamomum. Ex Italico. *Canella.* Corona pretioſa. *κανέλλα. Cinnamomum. κιννάμωμον.* Occurrit item apud Myrepſum, lib. de Antidotis, cap. LXXVII.

ΚΑΝΕΝΑΣ.

Κανένας. Aliquis. Gloſſæ Græcobarbaræ. *ἄγαλμα. πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται. πᾶσα πρᾶγμαν εἰς τὸ ὁποῖον κανένας χαίρεται.* Sæpius illic occurrit. Alexius Rharturus Doctr. II. *καὶ λοιπὸν εἰς τὴν ψυχὴν οὐδὲ κανένα πρᾶγμα ἔρχεται ὡσὰν ἡ ψυχή.*

ΚΑΝΗΣ.

Κανῆς. Nemo. pro, οὐκ αὖ εἷς. Corona pretiosa. κανῆς. *Nemo.* οὐδείς.

ΚΑΝΘΗΛΙΟΣ.

Κανθήλιος. Vasis genus. Ioannes Moscus Limonarij cap. CVII. *Portabat canthelium capientem amphoras quatuor, ferebatq; aquam in monasterium.*

ΚΑΝΙΚΛΕΙΩΝ.

Κανικλείων. Caniclei præfectus; qui &, ὁ ἐπὶ κανικλείου dicebatur. In disputat. Gregentij. ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον θεασάμενος τὸν Ἑρβᾶν, ἀνάδοχος αὐτοῦ γενόμενος ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ Λέοντα μετονομάσας, ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτοῦ τοῦτον ἀπέφηνε, ὑπεκκλησίονα αὐτὸν ποιήσας, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ κανικλείονα προσαγορεύουσι. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ψυχικάς τινας κηλῖδας βούλεταί τινι τῶν θεοφίλων ἐξαγορεῦσαι διὰ Θεοκτίστου, ὃν μετὰ ταῦτα τῷ τοῦ κανικλείου τετίμηκεν ἀξιώματι. Et corrigi idem debet in Constantino Leonis F. μετ' ὀλίγον δὲ ἀπεστάλη παρὰ τῆς αὐγούστης πατρίκιος Βασίλειος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου. Hodiè in MSto. Regio perperam est, ἐπὶ τοῦ κανελλείου. Nicetas in Manuele Comneno, lib. I. καὶ πλεῖστον τὸν μὲν εἰς τὴν τοῦ κανικλείου μεγαλοπρεπῆ προβιβάζει τιμήν, καὶ τὴν παρὰ τῷ βασιλεῖ μεγίστην οἰκείωσιν. Et inter epistolas Planudis exstat vna inscripta, τῷ κανικλείου. Erat ergo magna valdè dignitas. Liquet ex verbis citatis Nicetæ, & alijs quoque eiusdem in Alexio, lib. II. παρὰ βασιλεῖ δυνάσθαι τὰ πάντα οἰόμενος τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ κανικλείου ὀφφίκιον. Itaque & Imperatorum consanguinei eâ ornabantur. Ecce tibi Palæologum apud Phranzem Chronici lib. II. cap. XVII. *Duxi ego uxorem Helenam, filiam Alexij Palæologi Examplaconis, qui Canicléo præerat.* Aut consocer quoque Imperatoris esse poterat. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἐπὶ τοῦ κανικλείου ἦν ὁ συμπενθερὸς τοῦ βασιλέως ὀχούμενος. id est, tanta erat ejus dignitas, ut posset filio suo impetrare filiam Imperatoris, & filiæ filium. Clarum exemplum hujus rei apud Gregoram, lib. VII. Νικηφόρος ὁ ἐπὶ τοῦ κανικλείου, οὗτος θωπευτικοῖς τισι λόγοις καὶ πράγμασιν ὑπελθὼν τὴν τοῦ βασιλέως πρᾳότητα, αἰτεῖ καὶ λαμβάνει

γαμ-

γαμβρὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ τὸν ῥηθέντα τοῦ βασιλέως υἱὸν ἰωάννην. Habes item apud Cantacuzenum, lib. 1. cap. XIV. Errant viri docti, qui συμπενθερὸν τοῦ βασιλέως, interpretantur, *socerum Imperatoris*, apud Codinum loco citato. Dicitur *Caniclinus* apud Wilhelmum Tyrium de bello sacro. lib XXII. cap. VI. *Totius factionis opifices, Manuel senioris Andronici filius, Alexius quoq. Protostrator, insuper Logothetes, qui Caniclini vtebatur officio, & alij quidam magnates*, Ita corrigo. Hodiè perperam est: *qui Canaclini*. Guntherus lib. VIII.

---tempore servus eodem
Argolici regis, (Græci cognominis vsu
Hic Caniclinus erat, nobis Camerarius idem
Esse potest.) domino secretâ fraude parabat
Sanguinis insidias. —

Sed errat quod Camerarium interpretatur; nisi ad dignitatem potius respexerit, quàm ad nomen: & observandum censeo, quod non, *Est*, dicat; sed, *Esse potest*. Ergo comparemus. De Caniclei præfecto Inquit loco jam citato Nicetas. παρὰ βασιλεῖ δυνάμενος τὰ πάντα ὁιόμενος τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ κανικλείου ὀφφίκιον. De Camerario Hincmarus epist. III. cap. XXII. *De honestate verò Palatij, seu specialiter de ornamento regali, nec non & de donis annuis militum, absq. cibo & potu, vel equis, ad Reginam præcipuè, & sub ipsâ ad Camerarium pertinebat: & secundùm cujusque rei qualitatem ipsorum sollicitudo erat, ut tempore congruo semper futura prospicerent, ne quid, dum opus esset, ullatenus opportuno tempore defuisset. De donis verò diversarum legationum ad Camerarium aspiciebat, nisi fortè jubente Rege tale aliquid esset, quod Reginæ ad tractandum cum ipso congrueret.* Atque hæc pro Gunthero attulimus, in gratiam poëtæ supra æuum suum elegantis.

KANIKON. KANION.

Κανικὸν, & κανίον. Achmes in Introduct. in Astrolog. ὁ ζυγὸς θερμὸν ποιεῖ, καὶ ἠρέμα ξηραίνει. καὶ ἡ χροιὰ αὐτοῦ κίτρινος, καὶ δηλοῖ μέταλλα πολυειδῆ, καὶ χρυσίον, καὶ ἅπαν μεταλλικὸν, καὶ κανικὸν, καὶ ἐργαστήρια μεταλλικά. λέγεται δὲ καὶ μαργαρίδιον. τὸ πλεῖον δὲ εἰς κίτρινον. Apomasar in Mysterijs. ὀλιγότητα τῶν κανίων, καὶ μαργαρίδων, καὶ μεταλλικῶν, μάλιστα τοῦ ἀργυρίου. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclyps. ἀκρασίαν θέρμην, καὶ καλοσσώσιν κανίων.

Idem de Formâ & Constitut. Corp. οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλοῦν τοὺς μεταλλικοὺς τοὺς ἐργαζομένους τὰ καμίνια, καὶ μεγαρίδια.

KANIΣKEYEIN, KANIΣKION.

Κανισκεύειν, &, κανίσκιον. Vide infra, πορτέλλιον.

KANONAPXHΣ.

Κανονάρχης. Præfectus canonum, qui monachos ad psallendos in vigilijs canones excitabat. Dorotheus Doctr. XI. ἐν πρώτῳ οὖν ἔφθασεν ἡ ὥρα ἀγρυπνίας, καὶ ὡς μόνον ἥρπαζον μικρὸν, ἰδοὺ ὁ κανονάρχης ἐξυπνίζων με. Erant plures numero. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. οἱ κανονάρχαι δὲ μετ' ἱματίων μόνων, καὶ ἀσκεπεῖς. Et ex ordine Lectorum, vt docet Simeon Thessalonicensis Archiepiscopus, lib. de Templ. Sacerd. & Mystag. Et apparet ex isto loco Codini. ὁ ψάλλεται μὲν ἐκ δευτέρου τὸ τετράδιον, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου. Qui inter hos ordinem ducebat, is, πρωτοκανονάρχης dicebatur: Reperitur ejus nomen apud Codinum.

KANONIKON. KANONIKAPIOI.

Κανονικὸν. Tributum ordinarium. In Constitut. Isaacij Comneni. τιμῇ δὲ ἡ βασιλεία μου καὶ ἐπὶ τῇ χειροτονίᾳ τῶν ἱερέων, καὶ ἐπὶ τῷ κανονικῷ τὸν παλαιὸν ἐνεργεῖν τύπον. Et posteà ὡσαύτως καὶ ὑπὲρ τοῦ κανονικοῦ, ἀπὸ τοῦ ἔχοντος χωρίου τριάκοντα καπνοὺς, νόμισμα ἓν ἀργυροῦν, &c. Quæ verba citat quoque Photius in Scholijs ad Epitomen Canonum. Hinc κανονικάριοι, *Canonicarij*, exactores collectoresque, in quos jus erat præposito sacri cubiculi. Iustinianus Novell. XXX. μὴ δυναμένων τῶν κατὰ καιρὸν ἐκπεμπομένων κανονικαρίων παρὰ τοῦ ἐνδοξοτάτου πραιποσίτου μέχρι ὀβολοῦ γοῦν ἑνὸς κομίζεσθαί τι, ἢ ὀνόματι συνηθειῶν, ἢ ἑτέρας τῆς οἵας οὖν αἰτίας. Iterum multa eorum mentio est Novell. CXXVIII. & in varijs Cassiodori libb. XI XII.

KANΣTPATOΣ.

Κανστράτος. *Castratus*. Balsamon ad Can. Apost. XXI. πρὸς δὲ καὶ εἰς κανστρά-

καντριώτης, τὰς διὰ σιδήρου ἀκρωτηριασθέντας. κάντρον γὰρ παρὰ ῥωμαίοις ὁ σίδηρος. Sed in etymo ineptit,

ΚΑΝΣΤΡΙΟΝ. ΚΑΝΣΤΡΙΣΙΟΣ.

Κανστρίον *Canistrum*. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ κανστρίσιος εἰς τὸ κανστρίον, καὶ εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα. Atque hinc κανστρίσιος. Sed ille vel palatinus, vel ecclesiasticus. Palatini meminit Suidas. μαγιστεριανὸς, ὁ κανστρίσιος. Et huc pertinet Tit. XXVI. lib. XII. Codicis. Ecclesiastici Codinus loco citato, & Demetrius Chomatenus in Resp. ἐν τῷ πρὸς νικόλαον διάκονον καὶ κανστρίσιον, τὸν ὕστερον ἐπίσκοπον μελοσσόβης, πεμφθέντι παρ' αὐτὸν λόγῳ. Eius munus erat, Patriarchæ sacra facturo sacram stolam circumdare. Ioannes Episcopus Citri in Resp. συνυπουργὸς οὗτός ἐστι τῷ κανστρισίῳ εἰς τὸ περιτιθέναι τὴν ἱερὰν στολὴν τῷ ἀρχιερεῖ μέλλοντι ἱεροπρακτεῖν. Hoc ipsum est quod Codinus loco citato dicit illum esse, εἰς τὸ ἀλλάσσειν τὸν ἀρχιερέα.

ΚΑΝΤΑΤΩΡ.

Καντάτωρ. *Cantator*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΑΝΤΗΛΙΕΡΗ. ΚΑΝΤΙΛΑ.

Καντηλιέρη, & καντίλα. Vide supra, κανδηλάριον, & κανδήλα.

ΚΑΝΤΟΚΑΛΑΜΟΣ.

Καντοκάλαμος. Acutus calamus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. III. τὰς ἐν τῇ ῥινὶ ἐλαίας μέλαινας, εἰς τὴν ὑγρὰν πλευρὰν δεκατρία, ἢ ἕνδεκα, τοῖς ποσὶ καντοκάλαμον,

ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΑ. ΚΑΝΤΟΥΝΕΡΟΚΛΗΔΙΟΝ.

Καντουνέρα. Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

καντουνέρας καὶ κληδία
ποίησον με ἐρδινία.

 Etob.

Et obſerva. καντουνέρας & κληδία coniungit: ſic καντουνεροκληδία appellat vnicâ dictione, lib. I.

γίνονται καὶ περιμαχόντες
τετραγώνιοι μὲν ὄντες,
με καντουνεροκληδίῳ.

Et mox

μετὰ κασσαμάτων δύο,
με καντουνεροκληδίῳ.

ΚΑΝΤΟΥΝΟΤΟΣ.

Καντουνοτός. Angulatus. Acutus. Gloſſæ Græcobarbaræ. συβλωτὸς λίθος, ἤγουν συγλωτὴ πέτρα, ἢ καντουνοτὴ, ἤτοι ξιφαροτὴ, ὅπου ἔχει τὰς ἄκρας ἀκιδωτὰς, καὶ ἠκονισμένας. Ex Italico, *Cantone.*

ΚΑΝΩΝ.

Κανών. Pſalmus, & canticum, certis diebus ordinariè, & quaſi ex regulâ cani ſolitum. Ioannes Moſcus Limonarij cap. XLIII. *Cùm implebis pſalmodiæ canonem, loqueris: præter canonem verò tacebis.* Cedrenus. εἰώθει γὰρ κατὰ τὰς ψαλμῳδίας ἐξάρχειν τῶν αἴνων, καὶ μᾶλλον ὅτι ἐν τῇ τοῦ χριστοῦ γεννήσει οἱ τῆς ἑορτῆς κανόνες ἐψάλλοντο. Ita quoque legitur, κανὼν ὁ τῆς ὑψώσεως, apud Etymologici Auctorem, qui ſcilicet canebatur feſto τῆς ὑψώσεως τοῦ σταυροῦ, quod fuit XIV. Septembris, vt ſcimus ex Conſtitutione Manuelis Comneni. Et eſt νεκρώσιμος, quem canebant in ſabbato Paſſionis. Gennadius de Purgat. Igne, cap. III. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ παρακλητικὸν, τῷ σαββάτῳ εἰς τὸν ὄρθρον τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδὴν τοῦ νεκρωσίμου κανόνος, τὸ τρίτον τροπάριον, λέγει. Invenio item, τὸν τῆς μεγάλης ἑβδομάδος, qui in magnâ, id eſt, antepaſchali hebdomade canebatur. Meminit etiam τοῦ μεγάλου Codinus pag. 143. & Cantacuzenus lib. I. cap. XIII. Hic autem canebatur non pridiè Dominicæ Orthodoxiæ, vt placet viris doctis, qui erat ſeptimus dies primæ hebdomadis Quadrageſimæ, ſed verò quinto quintæ. Plura de eius auctore, magnitudine, & argumento, vide in Notis viri eruditi, Iacobi Pontani, ad locum citatum Cantacuzeni, Etiam ἀναστάσιμοι erant, atque illi quidem in octoëcho. Triodium. οἱ κανόνες οἱ ἀναστάσιμοι τῆς ὀκτωήχου. Atque

erant

erant hi canones conſcripti carmine Iambico, diſtributique in certas partes, quas ᾠδὰς appellabant. Obſervo ex Cedreno, vbi de canonibus Nativitatis Chriſti loquitur. ὅτι τῆς ἑβδόμης ᾠδῆς κατήρχετο τοῦ εἱρμοῦ, τοῦ λέγοντος.

τῷ παντάνακτος ἐξεφαύλισον πόθῳ.

Gennadius loco citato. τοῦ δευτέρου ἤχου εἰς τὴν ἑβδόμην ᾠδήν. In Triodio ſextam ᾠδὴν invenio. εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τῆς ὀκτωήχου, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ἡ ἕκτη. Vnde autem κανόνες dicti fuerint, rationem reddidimus jam in initio: & facit eleganter Antiochus Monachus in Pandecte, Homil. CV. ἡ ψαλμῳδία ἡμῶν κανὼν λέγεται, ὥσπερ ὁ γεωργὸς ἐὰν μὴ δώσῃ πλήρη καὶ καλὸν τὸν κανόνα αὐτοῦ εἰς φυλακὴν ἐμβάλλεται, καὶ κρεμνᾶται, καὶ δέρεται, ἕως οὗ ἀποδῷ πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ, οὕτω καὶ ὁ μοναχὸς ὅταν ἀμελήσῃ τοῦ κανόνος αὐτοῦ, εὐθέως ἐγκαταλιμπάνεται ὑπὸ τῆς χάριτος, καὶ παραδίδοται τοῖς ἐχθροῖς αὐτοῦ. Sed & decretorum Synodalium capita ita appellabant. Socrates lib. I. cap. XIII. τότε οἱ ἐν τῇ συνόδῳ ἐπίσκοποι καὶ ἄλλα τινὰ ἐγγράψαντες, ἃ κανόνας ὀνομάζειν εἰώθασιν, αὖθις κατὰ πόλιν τὴν ἑαυτῶν ἐχώρησαν. Sozomenus lib. I. cap. XXIII. ἡ δὲ σύνοδος ἐπανορθῶσαι τὸν βίον σπουδάζουσα τῶν περὶ τὰς ἐκκλησίας διατριβόντων, ἔθετο νόμους, οὓς κανόνας ὀνομάζουσι. Notum eſt etiam quid in Iure noſtro toties *Canon* vocetur.

ΚΑΠΑΣΙΟΝ.

Καπάσιον. *Cappa*. Cuculio. Codinus de Offic. οἱ τζάκωνες δὲ μετὰ καπασίων, φοροῦντες καὶ ἐπάνω κλίβανα ἱερατικά. Iterum. οὐ μὴν δὲ καὶ καπάσια, ἔτι δὲ καὶ κάλτζας τοιαύτας, μετὰ παπουτζίων μελάνων. ἐκτὸς δὲ φοροῦσι τὰς τοιαύτας σκουφίας μετὰ καπασίων. Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἐχάρισε καπάσιον ἐνδυμιὸν μὲ τὸν καμουχᾶν. Beſſarion in epiſtolâ, quæ exſtat apud Phranzem Chronici lib. III. cap. XXVII. ὡς ἀποσκεπάζονται καὶ αὐτοὶ τὸ καπάσιον τῶν. Apud Heſychium legitur. καπάλια, γυναικεῖα ἱμάτια. An inde detortum nomen, quia fortaſſe forma illis iſtius veſtimenti muliebris? Non cenſeo. Potius ex Italico, *Cappa*. Hodiè adhuc καππάσι dicunt, vt liquet ex Turcogræciâ Cruſij.

ΚΑΠΕΛΛΑΝΟΣ.

Καπελλανός. *Capellanus*. Anonymus de bello ſacro.

ὀρθωσαι

ὀρθῶπι ἰπεονίασιν πόσαρες καπηλάνες.

ΚΑΠΕΤΑΝΙΣ. ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ.

Καπιτάνιος, siue καπιτάνιος, & καπετάνις. *Capitaneus.* Ex Idiotismo Italico. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγοντα, ἡγούμενον, προοδοποιοῦν, καπετάνιον. Iterum alibi. φιλοῦσι τοὺς καπετάνιδες τοὺς, ἤγουν ὁδηγοὺς, ἤγουν κυρίους. Chronicon Constantinop. ἦν δὲ ἐν τῷ στόλῳ καπετάνιος ὁ μέγας φαμιλίας, ὃς γέγονεν ὕστερον καὶ βεζίρης. Et mox. ἐρρέθη τῶν βενετικῶν καπετάνιος ὁ λορδᾶς. Zophronius in epistolâ. τιμιώτατε καὶ ὀρθοδοξώτατε κύριε μανουὴλ καπετάνε καὶ ἐπίτροπε. Iuuenitur etiam in Notis, quas sub Senecæ ac Tullij Tyronis nomine imprudenter vulgârunt viri docti Comment. I. cap. III.

ΚΑΠΗΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Καπηλιατικὸν. Tributum, quod pro cauponâ suâ soluebant caupones. Mentio eius fit in Diplomate Andronici iunioris, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. καὶ καστροκτισίας, καπνοκτισίας, μαγγανείας, αἰλιανάυλου, ἐξοπρασίας, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, μιτατικοῦ, &c.

ΚΑΠΙΚΛΑΡΙΟΣ.

Καπικλάριος. Custos carceris. Martyrologium in Passione Glyceriæ. πρωΐας δὲ γενομένης προσῆλθεν ὁ ἡγεμὼν, καὶ ἐκέλευσεν ἀχθῆναι τὴν ἁγίαν γλυκερίαν. ἀνοίξας δὲ ὁ καπικλάριος εἶδεν αὐτὴν λυθεῖσαν. Et in Passione Acacij. καὶ ὁ καπικλάριος ἐκπλαγεὶς ἐφ' οἷς ἐθεάσατο, πολλοῖς τῶν φίλων αὐτοῦ ἀπελθὼν ἐφανέρωσεν.

ΚΑΠΙΟΣ.

Κάπιος. Aliquis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγριφος, γένος τι τῆς ἀγρίας ἐλαίας. γένος κάπιον τῆς ἀγριελαίας. Iterum. ἀγρόθηρα, βοτάνη τις. κάπιον χόρτον. Sæpissimè illic occurrit. Scribebant autem etiam κάπιος. Licet ibidem obseruare quam pluries.

ΚΑΠΙΣΤΡΙΟΝ.

Καπίστριον. Capistrum. Moschopulus. ἀπὸ τῆς φορβῆς, ἤγουν τοῦ κοινῶς καπιστρίου. Anonymus in Lexico. φορβεία, τὸ καπίστριον. Occurrit non semel apud Etymologici Auctorem, Hesychium, & Suidam.

ΚΑΠΙΤΑΝΕΥΕΙΝ.

Καπιτανεύειν. Capitaneum agere. Glossæ Græcobarbaræ. ἡγεῖται, καπιτανεύειν. Iterum alibi. αἰδρολογεῖ, στρατολογεῖ, καπιτανεύει.

ΚΑΠΙΤΑΤΙΩΝ.

Καπιτατίων. Capitatio. Iustinianus Novell. VIII. προφάσει ἀννώνων τε καὶ καπιταλιώνων.

ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ.

Καπιτώλιον. Capitulum. Locus vbi congregantur monachi, & capitulares, ut vulgò loquuntur. Palladius de Monachis Aegyptijs, in Oxyryncho. ἔρημοι δὲ ἦσαν τῆς πόλεως οἱ ναοὶ, καὶ τὰ καπιτώλια τῶν μοναχῶν, καὶ κατὰ πᾶν μέρος τῆς πόλεως οἱ μοναχοὶ ᾤκουν. Haimo in Comment. ad Psalm. LXVIII. *In celebribus locis eorum, ut in templo, & synagogâ, & capitolio, non sit aliquis eorum qui inhabitet.* Itali dicunt, *Capitolo.*

ΚΑΠΛΙΟΝ.

Καπλίον. Capulum. Capsa. Theca. Errant viri docti, qui putant esse scapulam. Mauricius lib. I. cap. I. ζάβας σὺν καπλίοις πλείοις μέχρι τοῦ ἀστραγάλου. Capsæ autem, sive thecæ Zabarum sunt, quæ aliter ζαβαρεῖα dicebant, ut supra ostendimus. Apud eundem Mauricium lib. VI. cap. XV. τὰ σκαπλία δὲ τῶν ζαβῶν ὄπισθεν κατὰ τῶν ὠμοπλάτων φέρειν. Iterum, lib. X. τοὺς μὴ ἔχοντας ζάβας τὰ σκαπλία τῶν ζαβῶν φέρειν. Corrige vtrobique, τὰ καπλία. Posses etiam funem interpretari. Præeunt huc Glossæ veteres, in quibus invenio. *Caplum, funis.* Et Isidorus, lib.

xx. cap. xvi. *Capulum, funis, à capiendo, quod eo indomita iumenta capiantur*. Papias. *Caplum, funis. à capiendo dictum*. Sed in citatis Mauricij locis omninò pro capulo siue thecâ loricæ accipi oportet.

ΚΑΠΝΙΚΟΝ.

Καπνικόν. Tributum fumarium, quod pro fumariorum numero pendebant. Cedrenus. τὸ εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον εἰσαγόμενον δημόσιον τέλος, ὃ καπνικὸν καλεῖν εἰώθασιν. In Constitut. Man. Comnen. ἀλλ' οὐδὲ δικαιώματι ἐπὶ τούτοις ἀναζητεῖν, οὐ καπνικὸν ἀναλαμβάνεσθαι. Immunes ab illo erant Ecclesiastici, donec Nicephorus Logotheta Generalis tandem etiam ab illis exegit. Zonaras Annal. III. in vitâ eius. τούτου καὶ ἡ τοῦ καπνικοῦ ἐξαίτησις ἐννόημα κάκιστον, ἐπαχθέντος τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν καὶ πτωχείων γηροκομείων τε καὶ μοναστηρίων παροίκοις. Abolevit Ioannes Tzimisces deletis Bulgaris. Cedrenus. ἀφῆκε δὲ καὶ τοῖς ὑποφόροις πᾶσι τὸ λεγόμενον καπνικόν. Sed iterum imposuerunt successores eius, donec absoluit rursus Manuel Comnenus. Huius ista verba sunt in Constitut. οὐκ ἐξέσται οὖν οὔτε ἀναγραφεῖ, ἢ προκαθημένῳ οἱουδήτινος σεκρέτου, ἢ ἐξισωτῇ, ἢ ἐνεργοῦντι, ἢ ἑτέρῳ τινὶ προσώπῳ τοῦ δημοσίου, τὰ τῶν μοναστηρίων ἀκίνητα ἀναγράφειν, ἢ καπνολογεῖν. Et de hâc ipsâ re loquitur Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. οὐκ ἐξέσται πράκτορι, ἢ ἀναγραφεῖ οἵῳ δήτινι, ἢ καπνικὸν, ἢ μετρητίκιον, ἢ ἕτερόν τι ἀναγραφικὸν ἢ πρακτορικὸν φορολόγημα ἀπὸ τῶν ὑποκειμένων τῶν δηλωθείσαις μοναῖς ἀκινήτων ἀναλαμβάνεσθαι.

ΚΑΠΟΙΟΣ.

Κάποιος. Aliquis. Vide κάποιος.

ΚΑΠΟΥΤΖΙΟΝ. ΚΑΠΟΥΤΖΙΚΑΡΙΟΣ.

Καπούτζιον. *Caputium*. Ex Italico, *Capuccio*. Codinus. ἐρχόμενοι δὲ καθ' ἡμέραν εἰς προσκύνησιν αὐτοῦ, ἀφαιροῦντες τὰ ἑαυτῶν καπούτζια γονατίζουσι δεύτερον. Iterum. εἰς τὸ ἑξῆς δὲ ὅταν ἔρχονται, τὰ μὲν καπούτζια μόνον αὐτῶν ἐκβάλλουσιν, οὐ γονατίζουσι δέ. Ita rectè vtrobique corrigit V. Cl. Franciscus Iunius, præeuntibus ad emendationem Niceta, alijsque recentioribus Græcis scriptoribus. Liber Cærimon. I. cap. VI. *Depositis croceis, & par-*

& parvis caputiis, cappas suas reassumunt. Sigebertus in Chronico. *Reÿcientes à se quicquid regula refragabatur, soricos videlicet, & pelliceas, estamina, caputia quoq; & femoralia, pectinia, & coopertoria.* Hinc καπυτζικάριος fortasse, morbi genus, qui ἐφιάλτης veteribus Græcis, quod caput infestet. Suidas. ἡ εἰς τὴν κεφαλὴν ἀνατρέχουσα ἀναθυμίασις ἐξ ἀδηφαγίας καὶ ἀπεψίας παρ' ἰατροῖς ἐφιάλτης λέγεται. ὁ λεγόμενος παρὰ δὲ πολλοῖς καπυτζικάριος. Editur hodiè, βαβυτζικάριος.

ΚΑΠΠΑ. ΚΑΠΠΑΤΟΣ.

Κάππα. *Cappa.* Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop. νὰ τὸν ἐνδύσουν κάππαν, νὰ κρατεῖ βροχλὸν, καὶ ἠκρυάδαν. Honorius in Sermone de S. Martino. *Huius cappa Francorum regibus ad bella euntibus pro signo anteferebatur, & per eam hostibus victis victoriâ potiebantur: unde & custodes illius cappa usq; hodiè Cappellani appellantur.* Hinç καππάτος. *Cappatus.* Cappâ indutus. Rhuzanus loco citato. καὶ κρατεῖ πολλὰ καρίδια, καὶ ἀνεμοῦν οἱ καππάτοι, καὶ πιάσουν τὰ καρίδια.

ΚΑΠΡΙΟΛΟΣ.

Καπρίολος. *Capreolus.* Fulcrum tecti. Glossæ Græcolatinæ. καπρίολος. τὸ ἔρεισμα τῆς στέγης. *Furcilla.*

ΚΑΠΩΝ.

Κάπων. *Capo.* Glossæ Græcolatinæ: κάπων. *Gallus castratus.* Qui locus bifariam legi potest: & sine interpunctione, ut significetur avis; & cum eâ, nempe. *Gallus. Castratus.* Nam, ut nos in nostro idiotismo, ita quoq; medio illo ævo *Caponem* pro eunucho & castrato dicebant. Luitprandus, qui vixit ante annos amplius DC. in legatione suâ ad Nicephorum Phocam. Ubi in episcopos Græcos invehitur. *Ipsi vendunt, ipsi emunt, ostia ipsi claudunt, ipsi aperiunt; ipsi dapiferi, ipsi agasones, ipsi capones; sed hic caupones volui scribere; verùm res ipsa, quæ vera est, veritatem etiam nolentem compulit scribere: dicimus enim quia capones sunt, id est eunuchi, quod canonicum non est.*

ΚΑΡΑΒΙΟΝ. ΚΑΡΑΒΟΣ.

Καράβιον, sive κάραβος. *Carabus*. Navigij genus. Etymologici Auctor. ἄκατος, τὸ μικρὸν πλοιάριον, παρὰ τὸ ἄγω. ἐξ οὗ τὸ ὑποκοριστικὸν ἀκάτιον, ὅ τινες μὲν ἐπακτρίδα, τινὲς δὲ πορθμίδα, ἄλλοι δὲ κάραβον ὀνομάζουσι. Vide eundem in κάραβος. Basilic. Eclog. LIII. ἐὰν δέ τις κλέψῃ σκεύη πλοίου, ἤ τι τῶν ἐν τῷ πλοίῳ κρεμαζόντων, τουτέστι σχοίνων τι καὶ καναβίνων, ἢ ἀρμένων, ἢ διφθερῶν, ἢ καραβίων, ἢ λοιπῶν, διπλᾶ ἀναδιδότω ὁ τὰ σῦλα ποιήσας. Suidas. ἐφόλκια, καράβια μικρὰ, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κατηλατῶν, ἢ τῶν μεγάλων πλοίων.

ΚΑΡΑΓΟΣ.

Καραγὸς. *Carrago*. Leo in Tacticis. καραγὸς λέγεται ὁ διὰ τῶν ἁμαξῶν, καὶ τῶν ἄλλων μηχανῶν γινόμενος περιορισμὸς εἰς ἀσφάλειαν τοῦ στρατοῦ.

ΚΑΡΑΚΑΛΛΙΟΝ. ΚΑΡΑΚΑΛΛΟΝ.

Καρακάλλιον, sive καράκαλλον. *Caracalla*. Cucullа. Glossæ Græcolatinæ. καρακάλλιον. *Cuculla*. Palladius Hist. Laus. in vitâ Melaniæ. αὕτη ἡ ἀνδρεία παιδαρίου καρακάλλιον λαμβάνουσα καθ' ἑσπέραν εἰσέφερεν αὐτοῖς τὰ πρὸς τὰς χρείας. Martyrologium in Passione Christophori. ἐκέλευσε γενέσθαι χαλκοῦν καράκαλλον, καὶ πυρώσας ἐνέδυσεν αὐτόν. Papias. *Caracalla, cappa*. Corrigendus autem est Eucherius de Vest. *Ephod, vestis sacerdotalis, quæ superindumentum, vel humerale appellatur: est autem velut in caracalla modum, sed sine cucullo*. Editur perperàm. *in caraccella*.

ΚΑΡΒΑΤΙΩΝΕΣ.

Καρβατίωνες. Nescio divinare quid fuerint. Rigaltius in suo Glossario è Philone producit, sed valde breviter. Quod si locum nobis totum dedisset, fortasse intellexissemus.

ΚΑΡΒΟΥΝΟΝ. ΚΑΡΒΩΝ. ΚΑΡΒΩΝΙΟΝ. ΚΑΡΒΩΝΑΡΕΙΟΝ.

Κάρβουνον, sive κάρβων. *Carbo*. Basilic. Eclog. XLIV. καὶ τὰ ὄσπρια, καὶ ὁ σῖτος,

ὁ σῖτος, καὶ ἡ κριθὴ, καὶ τὰ ξύλα, καὶ οἱ κάρβωνες. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμαυρὸν πῦρ, ὁ χνοῦς, καὶ τὸ λεπτότατον τῶν ἀνθράκων. μαύρη φωτία, τὸ χνοῦδιν, καὶ τὸ ὑψηλότατον τῶν καρβούνων. Iterum. ἀλάβη, ἄνθρακες, κάρβουνα. Corona pretiosa. κάρβουνα. *Prunæ*. ἄνθρακες. Demetrius Pepagomenus lib. de Podagrâ, cap. XLI. καὶ καλῶς ταῦτα σκεπάσας ἐπίθες εἰς ἀπτόμενα κάρβουνα. Et καρβούνιον. Scintilla. Etymologici Auctor. σημαίνει δὲ τὰ καρβούνια, ἤγουν τοὺς σπινθῆρας ἀπὸ τῶν λύχνων ἀναπεμπομένους. Item καρβωναρεῖον. *Carbonarium*. Officina carbonaria. Chronicon Constantinop. τὰ καρβωναρεῖα ἔκλεισεν ἱλαρίων ὁ πατρίκιος ἐν τοῖς χρόνοις τοῦ λαωμακέλου.

ΚΑΡΓΑΡΤΙΑ.

Καργάρτια. Vela. Oppiani Scholiastes Halieut. I. ἱστία, τὰ καργάρτια. Nisi legendum. τὰ κατάρτια.

ΚΑΡΔΗΝΑΡΙΟΣ. ΚΑΡΔΙΝΑΛΙΟΣ.

Καρδηνάριος. sive καρδινάλιος. *Cardinalis*. Indifferenter enim scribitur. Nicetas in Balduino Flandro. ὑποβαλλόμενοι πρός τι καρδηναρίου μαρτίνου, καὶ θωμᾶ τοῦ προσεχῶς ἀφιγμένου ἐν βενετίᾳ πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Sic apud Hincmarum epist. VII. cap. XXII. *Diaconus Cardinarius constructus urbis Romæ nisi in viginti sex non condemnabitur* Chronicon Constantinop. οὐ μόνον δὲ ὁ πάπας, ἀλλὰ καὶ οἱ καρδινάλιοι, καὶ ἄλλοι ἐπεθύμουν τὴν ἕνωσιν κατορθωθῆναι. Bessarion in epistolâ. νὰ γονατίζουν τοὺς ὑπερέχοντας, καὶ πάπαν καὶ καρδιναλέας, καὶ τοὺς ἄλλους αὐθεντίας. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. ὁ θεοσεβέστατος βησσαρίων ὁ νικαίας, καρδινάλις τοῦ τουσκουλάνου, καὶ ταῦτα ἐξ ἀπουλίας ἀνασώσας τοῖς βουλομένοις μετέδωκεν. Nonnulli etiam καλδηνάριος dicebant, corruptâ λ & ρ commutandi consuetudine. Itaque extat Dissertatio, quam vnà cum Nilo vulgarunt viri docti, cuius hæc inscriptio. ἀρχὴ διαλέξεως τινὸς γραικοῦ καὶ καλδηναρίων τινῶν ἀπὸ πρεσβυτέρας ῥώμης. Corrige Balsamonem ad Nomocan. Photij. Tit. VIII. cap. I. ἔδει δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὡς καλδηναρίου πατριαρχικοῦ σκέπεσθαι μετὰ τῆς χρυσῆς πάρας, ἣ τις ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Perperam est in MSto. ὡς καδδηναρίου. Sed quando horum prima institutio, aut à quo? ut per occasionem dicam. Non facilè dixerim. Certè mentionem eorum non invenio, quæ sit antiquior

 octin-

octingentis, & quod excurrit, annis. Et legebant eos primitus Pontifices ex episcopis, presbyteris, diaconis, & subdiaconis, quibus tanquam rerum ecclesiasticarum consiliariis vtebantur. Neque licitum nisi ex his legere Pontifices, quod in Romano Concilio decretum est, sub Stephano IV. anno DCCLXIX. Anastasius in eius Stephani vitâ. *Prolata est sententia ab eodem sacerdotali concilio sub anathematis interdicto, ne vllus vnquam præsumat laïcorum, neq; ex alio ordine, nisi per distinctos gradus ascendens, Diaconus aut Presbyter Cardinalis factus fuerit, ad sacrum Pontificatus honorem posse promoveri.* Dignitas iis par regiæ, excepto titulo: non enim *Serenissimi*, ut illi, sed *Reverendissimi Illustrissimiq;* dicuntur, & scribuntur. In confirmatione autem Imperatoris, quæ fit à Pontifice, ante confirmatum eum priori loco sedebat primus episcopus Cardinalis: & ante regem, si quis adesset, Cardinalis presbyter. Pontificale Romanum. *Notandum quod Cæsar, antequam coronetur imperiali diademate, sedet post primum episcopum Cardinalem; & si quis rex adest, sedet tunc post primum presbyterum Cardinalem.* Ac initio sanè duodecim tantum fuisse videntur, ad numerum scilicet Apostolorum. Sigebertus in Chronico anni MLXXXV. *Gregorius nunc in extremis positus ad se vocavit vnum de duodecim Cardinalibus, quem multum diligebat præ cæteris.* Honestandi ordinis causâ rubro eos galero insignivit Innocentius IV. anno circiter CIↃ.CCL. Auctor est Platina. lib. de vitis Pontificum.

ΚΑΡΔΙΣΙΜΟΣ.

Καρδίσιμος. Animosus. Iracundus. Glossæ Græcobarbaræ. θυμοπάρλιδες, ἢ καρδίσιμοι.

ΚΑΡΕΛΛΑΡΕΙΝ.

Καρελλάρειν. Ex Italico, *Querelarsi. Queri.* Querelam instituere. Accusare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγωγεύς. ὁ διώκων. ὁ ἐνάγων τὴν δίκην. ὅπου καρελλάρει. ὅπου ἐγκαλεῖ.

ΚΑΡΙΔΙ.

Καρίδι. Corona pretiosa. καρίδι. Nux. κάρυον.

ΚΑΡΙΠΙΔΕΣ.

Καρίπιδες. Advenæ. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. μετὰ δὲ τού-τους καρίπιδες, οἱ ἐπήλυδες καλούμενοι, ἀπὸ τῆς ἀσίας καὶ αἰγύπτου. Iterum occurrit in fine lib. VIII.

ΚΑΡΝΑΒΑΔΙΟΝ.

Καρναβάδιν, siue καρναβάδιον. Cuminum Aethiopicum. Simeon Sethi de facultat. Cib. καρναβάδιν θερμόν ἐστι καὶ ξηρὸν κατὰ τὴν τρίτην ἀπόστασιν. Exstat etiam apud Myrepsum de Antidotis, cap. CCCCXXIX.

ΚΑΡΟΙΟΝ.

Κάροιον. Viride putamen iuglandis. Moschopulus. κεροίας ἀρσενικῶς, καὶ κλίνεται κεροίακος. τὸ κοινῶς κάροιον. Glossæ Latinogræcæ. *Gulliocæ.* κάροια μακρὰ παρὰ λακιλλίω. Ita recte emendant viri docti, pro *Gutilli oca.* Sed κάροια sollicitare non debebant. Iterum ibidem. *Gulinca.* καροιοτομία. Nihil est mutandum.

ΚΑΡΟΥΚΑ. ΚΑΡΟΥΧΑ. ΚΑΡΟΥΧΙΟΝ. ΚΑΡΟΥΧΑΡΙΟΣ.

Καροῦκα. *Carruca.* Theophilus de Rer. Divis. εἶχες σὺ καροῦκαν, δι' ἧς ἐδυνάμην ἐγὼ τὴν ὁδὸν διανῦσαι. Et mox. ἀπῃτήθην ἐν τῇ καρούκᾳ τὰ ἐμὰ πράγματα, συνέβη τινὰ τῶν πραγμάτων ἐκπεσεῖν τῆς καρούκας αὐτῆς. Et per χ quoque scribebant, καρούχα. Hesychius. ἅρμα, ὄχημα, καρούχα, δίφρος. Iterum alibi. ῥηδίων, καρούχων, ῥαιδίων. Suidas in Etymologico. ἅρμα σημαίνει παρ' ἕλλησι τὸ ζεῦγος τῶν βοῶν. παρὰ δὲ ῥωμαίοις τὴν καροῦχαν. Chronicon Constantinop. ἐκεῖ οὖν ἵστατο ἡ στήλη τοῦ Φόρου, ἣν εἰς καροῦχαν ἤνεγκαν ἀπὸ Φιλαδελφίου. Item καρούχιον dicebant. Glossæ Græcolatinæ. καρούχιον, *Rheda.* Suidas. σκιαδείων, καρουχίων. Detortum ex Latino, *Carrocium.* Godefridus Monachus in Annal. *Armatorum autem se circiter quinq. millia circa carrocium coadunant; qui omnes noctu metu Imperatoris fugiunt, carrocio & multis curribus derelictis.* Et in curru Friderici Imperatoris,

ratoris, quem ei Parmenses direptâ Victoriâ eripuerunt ablatum antè Cremonensibus, inscriptum fuit geminum hoc carmen.

Carrocij flet damna sui miseranda Cremona,
Imperij Friderice tui fugis absq; coronâ.

Hinc καρυχάριος. *Carrucarius.* Glossæ Græcolatinæ. καρουχάριος. *Mulocisiarius. Carrucharius.*

ΚΑΡΠΕΝΤΟΝ.

Κάρπεντον. *Carpentum.* Dion. καὶ τῇ μεσοπολίῃ τὴν προεδρίαν ἣν καὶ ἡ λιβία ἐχήκει, καὶ τῷ καρπέντῳ χρῆσθαι ἔδοσαν. Iterum. καὶ μάλιστα ὅτι καὶ τιμάς ἄλλας τε καὶ τῷ καρπέντῳ ἐν ταῖς πανηγύρεσι χρῆσθαι παρὰ τῆς βουλῆς ἔλαβεν.

ΚΑΡΡΕΡΑ.

Καῤῥέρα. Ex idiomate Hispanico. *Carrera.* Cursus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλινδὸν, δρόμον, καῤῥέραν, τρέξιμον, ἢ κυλίστραν.

ΚΑΡΡΕΤΤΑ.

Καῤῥέτλα. Carrum. Ex Italico, *Carretta.* Glóssæ Græcobarbaræ. ἄξηελς, ξύλον τοῦ ἁρματίου, ἢ τῆς καῤῥέτλας, ἢ τοῦ ἁμαξίου. Iterum alibi. ἄθερες, ἅρμα, ἅμαξα, ἁμάξιν, καῤῥέτλα.

ΚΑΡΡΟΝ.

Κάῤῥον. *Carrum.* Glossæ Græcolatinæ. κάῤῥον. *Rheda.* Item Latinogræcæ. *Coninus.* κάῤῥιον καθεδρωτόν.

ΚΑΡΣΑΜΑΤΙΟΝ.

Καρσαμάτιον. Eunuchus. Spado. Luitprandus. *Obtuli mancipia quatuor carsamatia Imperatori nominatis omnibus gratiosiora. Carsamatium autem Græci vocant amputatis virilibus & virgâ eunuchum.*

ΚΑΡ-

ΚΑΡΤΑΛΑΜΙΟΝ.

Καρταλάμιον. Glossæ Græcolatinæ. *καρταλάμιον. Cartalamia.*

ΚΑΡΤΖΑ.

Καρτζὰ. Pecuniæ. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ φυλαγμένα πράγματα, τὰ ἀποθεμμένα σκέμματα, ἢ καρτζὰ, ἢ καὶ ἄλλα χρήματα τῶν χειρῶν. Iterum alibi. χρήματα, ἢ σκέμματα, ἢ τορνέσια, ἢ καρτζά. Et. λαμβάνουσι τὰ σκέμματα, ἢ καρτζὰ, ἢ σολδιὰ, ἤγουν χρήματα. In Glossarium Arabicolatinarum Excerptis legitur, *Cartica*; sine interpretatione. Fortasse hoc ipsum est. Nihil tamen decerno; nam ecce in Græcolatinis invenio. *Carticula,* δεῖπνον.

ΚΑΡΦΗ.

Καρφή. Corona pretiosa. καρφή. *Clauus.* ἧλος.

ΚΑΣΑ.

Κάσα. *Casa.* Domus. Hesychius. κάσα, οἰκία, καλύβη, οἴκησις παρὰ Ῥωμαίοις Athenæus in Mechanicis. ἔχει δὲ καὶ παραδείγματα ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ διστέγαις κάσαις παραπλήσια.

ΚΑΣΑΜΑΤΟΝ.

Κασαμάτον. Italicum, *Casamatta.* Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

> μετὰ κασαμάτων δύο,
> νὰ ἔχουσι στὸ πλευρίο.

Et mox iterum.

> μετὰ κασαμάτων δύο,
> μὲ καντουνεροκλησίδια.

ΚΑΣΕΛΑ. ΚΑΣΕΛΟΠΟΥΛΑ.

Κασέλα. *Capsella*. Arcula. Nicanor in epistolâ ad Zygomalam. καὶ εἰς ὀλίγον καιρὸν θέλομαι ἀποστείλλειν καὶ τὴν κασέλαν. Et κασελοποῦλα, diminutivè. Ibidem. νῦν δὲ γνώρισον, ὅπως ἡ κασελοποῦλα, ἣν ἔγραφας ἡμῖν, γίνεται.

ΚΑΣΙΔΑ.

Κασίδα. *Cassis*. Constantinus in Tacticis. ἐχέτω δὲ ὁ πεζὸς καὶ κασίδαν ἔχουσαν ἄνω εἰς τὴν κορυφὴν καὶ τουφίον μικρόν.

ΚΑΣΚΙΟΝ.

Κασκίον. Edessenus Monachus in elencho Agareni. καὶ μὴ φέρων τὴν λύπην τοῦ κυνὸς ὁ ἀμπελλᾶς, λαβὼν κασκίον ἀπῆλθεν εἰς τοῦ κυρίου μετὰ εἰρήνης. καὶ οἱ ἄραβες εἶχον τὴν εἰρήνην ὡς μέγα τι πρᾶγμα, καὶ ἰδόντες οἱ κερδιστιῶται αὐτὸν ἐρχόμενον μετὰ τοῦ κασκίου, καὶ δόντα αὐτοῖς τὴν εἰρήνην, ἀπεμερίμνησαν αὐτοῦ, ὅτι οὐ τοσοῦτον οὐκ ἐθυμήθη τι κακόν. An est Italorum *Cascio*, id est, *Caseus*? Videndum. Non puto tamen.

ΚΑΣΣΙΣ. ΚΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Κάσσις. *Cassis*. Iustinianus Novell. LXXXV. πρὸς τούτοις δὲ καὶ σκαπίδας, ἤτοι σκουτάρια, καὶ περικεφαλαίας, ἤτοι κάσσιδας. Chrysostomus in Orat. De Circo. λάβε καὶ τὴν κασσίδα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ φραγγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Hesychius. περικεφαλαία, ἡ ἐκ τριχῶν γεγονυῖα, περιθετικὸν μέρος τι νεκρῶς, ἢ κάσσις. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. σὺν δὲ τῷ μηδὲν αὐχεῖν καὶ τοῦ τῆς κεφαλῆς ἀπεβάλετο κάσσιν. Quem locum non rectè reddit interpres. Item κασσίδιον dicebant. Mauricius Strateg. II. κασσίδια ἔχοντα τουφία μικρά. Iulius Aphricanus. καὶ ῥάπται περὶ ὁπλωρικὰ, καὶ καμελαύκια παχέα, εἰ δέοι, ἀντὶ κασσιδίου. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΑΣΟΣ. ΚΑΣΣΟΝ. ΚΑΣΣΟΣ.

Κάσσος, κάσσον, & κάσσος. *Casus*. Glossæ Basilicorum. κάσον, μοῖρα νόμιμος, μέρος τέταρτον, κέρδος. Iterum. κάσσος, μέρος, ἢ συμφορά. Apud

Iuic-

Iureconsultos Græcos occurrit non semel. In Constitut. n. Leonis & Constantini. *καὶ τέταρτον μέρος τῆς τοιαύτης προικὸς ἐκ τῶν ἐγκαταλειφθέντων τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς παντοίων πραγμάτων ἐπ' ὀνόματι κάστου εἰς κέρδος οἰκεῖον λαμβάνειν αὐτήν.* Iustinianus Novell. LIII. *διὰ τοῦτο τοίνυν θεσπίζομεν τοὺς ἐκ τοῦ καλουμένου κάστου στρατείας μὴ παντὶ προχείρως ὑποκεῖσθαι.* Glossæ Latinogræcæ. *Casibus. θέμασι. καυέσι.* Scribo, *κάστοισι.* Desumpta vox erit ex poëmate aliquo novitio. Restituendus item per occasionem Suidas est. *τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. ταύτην ἐφεῦρε παλαμήδης εἰς συναγωγὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ. τάβλα γάρ ἐστιν ὁ γήϊνος κόσμος· δώδεκα δὲ κάστοι, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός.* Malè in hodie editis libris exulat hæc vox, legiturque: *δώδεκα δὲ, ὁ ζωδιακὸς ἀριθμός.* Fundus meæ correctionis est Cedrenus. *οὗτός ἐστι παλαμήδης ὁ καὶ τὴν τάβλαν ἐφευρὼν πρὸς μετεωρισμὸν τοῦ στρατοῦ, καὶ τὴν ἐν αὐτῇ σύνθεσιν σὺν φιλοσοφίᾳ πολλῇ κατεστήσας. ὥρισε γὰρ εἶναι τὴν τάβλαν τὸν γήϊνον κόσμον, τοὺς δὲ δώδεκα κάστους τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν.* Isaacius Porphyrogenneta in Paralipomenis Homeri. *ὁ δὲ (παλαμήδης) πρῶτος τὸ ταβλίζειν, ἤτοι κυβεύειν ἐξεῦρεν. ἐκ γοῦν τῆς κινήσεως τῶν ἐν οὐρανῷ ἑπτὰ πλανητῶν τὴν κατὰ μοιρικὴν τύχην ὥς φασιν ἐπαγόντων χαρὰς τοῖς ἀνθρώποις καὶ λύπας ὥρισατο τὴν τάβλαν, ἤτοι τὸν πίνακα τοῦ παιγνίου, τὸν γήϊνον κόσμον. τοὺς δὲ δώδεκα κάστους, ἤτοι τὰ χαρακώματα τούτου, τὸν ζωδιακὸν ἀριθμόν.*

ΚΑΣΤΑΝΑΤΟΣ.

Καστανᾶτος. Colorem habens castaneæ. Glossæ Græcobarbaræ *μέλανα οἶνον. κρασὶν μαῦρον, ἤγουν καστανᾶτον.*

ΚΑΣΤΕΙΑ.

Καστεία. Castus. Vsurpatione antiquissimorum, qui *in casto Cereris* esse dicebant matronas eius Deæ sacris operantes. Marinus in vitâ Procli; *τὰς δὲ μητρῳακὰς παρὰ ῥωμαίοις, ἢ καὶ πρότερον παρὰ φρυξὶ σπουδασθείσας καστείας ἑκάστου μηνὸς ἤγνευε.* Hodie editur, *σπουδασθείσας ἁγιστείας.* Glossema scilicet appositum à docto aliquo lectore, pro verâ lectione. Sed nos insignem locum in integrum restituimus auspicijs Suidæ, qui auctorem, ut solet, dissimulans, totum transscripsit in *μητρῳακά.* Illic videbis. Festus. *Cum propiore quis cognatione, quam is, qui lugetur,*

ἤγαγε καστελλώσας καὶ ὀχυρώσας αὐτό. Ita corrigo. In MSto. exemplari perperam erat. καὶ στελλώσας καὶ ὀχυρώσας.

ΚΑΣΤΕΛΛΩΜΑ.

Καστέλλωμα. *Castellamentum*. Pars navis, vbi clypeos suspendebant milites. Basilius in Naumachicis, ὀπίσω πως καὶ τὸ καστέλλωμα γίνεται, ἔνθα τὰς ἀσπίδας οἱ στρατιῶται κρεμῶσι.

ΚΑΣΤΡΑ.

Κάστρα. *Castra*. In Constitut. quâdam Man. Comneni. κἂν κάστρα ἔν ποτε τούτων οἰκοδομηθήσεται. Iustinianus Novell. CXXVIII. καὶ τοὺς ἐν τῇ ἐπαρχίαις ὄντας ἄρχοντας πολιτικούς τε καὶ στρατιωτικοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν, ἤτοι κάστροις. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. εἴ τινος τὰ κάστρα περιποιήσεως δέοιτο. Constantinus Them. Orient. x. κάστρον ἐστὶν ὀχυρώτατον, καὶ κρίνουδες. Vbique obvium est.

ΚΑΣΤΡΕΣΙΟΝ.

Καστρίσιον, sive καστρέσιον *Castrense*. Harmenopulus. lib. III. Tit. III. ὁ ὑπεξούσιος ἐκ τῶν καστρεσίου πεκουλίων ἐνέχεται ὡς αὐτεξούσιος. Apsyrthus Hippiatric. lib. II. cap. CXXIX. δίδου ἡμιμόδιον καστρέσιον ἑσπέρας, καὶ ἡμιμόδιον ἕωθεν, ἵνα καθ' ἡμέραν μόδιον καστρίσιον ἐσθίῃ τὸ κτῆνος.

ΚΑΣΤΡΟΦΥΛΑΞ.

Καστροφύλαξ. Castrorum custos. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. οἱ τεσσαρακονθήμεροι, καὶ οἱ καστροφύλακες ὑπηρέτῃ, ἑκάστῳ κατ' ἀξίαν τῶν πόλεων.

ΚΑΣΩΝ.

Κασῶν. Lapsus. Glossæ Basilicorum. κασῶντα. ἐκπίπτοντα.

ΚΑΤΑΚΛΑΣΤΟΝ.

Κατακλαστὸν. Frustum panis benedicti. Euchologium εἶτα δίδοται τὸ κατακλαστὸν, καὶ γίνεται ἀπόλυσις. Dicitur κλαστὸν simpliciter in Menologio. καὶ λαμβάνουσιν οἱ ἀδελφοὶ κλαστὸν, καὶ πρὸς ἓν κρασοβόλιον ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ πλέον οὐδέν.

ΚΑΤΑΚΝΙΑ.

Κατακνία. Corona pretiosa. κατακνία. *Pruina.* πάχνη.

ΚΑΤΑΛΟΓΟΙ.

Κατάλογοι. Milites in laterculum relati. Erantque duplices: hi in exercitu militabant, illi in palatio, ad custodiam Imperatoris. De palatinis ecce Menander Hist. lib. II. Θεόδωρος τοῦ Πέτρου, ὃς τῶν ἐν τῇ αὐλῇ καταλόγων πρὸ τούτου γεγενημένος ἡγεμών. Et in Legatione Iustini ad Persas. ἀλλ' αἱ μὲν πεντηκοντίδες σπονδαὶ ἦσαν, ἃς ἔθετο Πέτρος ὁ τῶν περὶ τὸν βασιλέα καταλόγων ἡγεμών. De ijs autem qui in exercitu, loquitur idem Menander alibi. δεινότατός τις Ῥωμαίοις ἀνὴρ τῶν ἐκ τῶν Ῥωμαϊκῶν καταλόγων ἐτύγχανε προεστώς. Procopius Sophista in Esaiam. οὐκ ἔτι δὲ παρ' Ἰουδαίοις πολεμισταί. οὐδὲ γὰρ ἐναριθμοῦνται τοῖς στρατιωτικοῖς καταλόγοις. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III μετῆς καὶ ἔξω τῶν στρατιωτικῶν εἰσὶ καταλόγων Zonaras in Basilio Porphyrogenneta. καὶ αὐτὸς τὰ περὶ τοὺς στρατιωτικοὺς καταλόγους, καὶ τὰ τῆς πολιτικῆς εὐνομίας μετεχειρίζετο. Ab his catalogis exclusi tirones. Constat ex Niceta in Manuele Comneno, lib. VII. καὶ τοὺς νεωστὶ στρατευομένους πρότερον ἐξετάζεσθαι, εἰ εὐρώστως ἔχουσι τῶν σωμάτων, εἰ τόξων εἰσὶν εἰδήμονες, εἰ κραδαίνειν δόρυ ἐπήσκησαν. εἶθ' οὕτω καταλόγοις ἐγγράφεσθαι. Quod tamen malè mutavit hic Imperator, ut Nicetas idem narrat loco citato. Cave autem confundas locum Dexippi in Eclogâ. περὶ πρεσβ. vbi στρατοπέδων κατάλογοι, vocantur laterculum militare, cuius custodia prius penes Quæstorem fuit, deinde penes magistrum militum, à quo rursus ad Quæstorem translatum à Theodosio, ut discimus ex eius Codice Tit. de Offic. Quæst. Dexippi verò, quem dixi, locus iste est. κατόπιν δὲ βασιλέως τὰ σημαῖα ἦν τῆς ἐπιλέκτου στρατιᾶς. τὰ δὲ εἰσὶν, ἀετοὶ χρυσοῖ, καὶ εἰκόνες βασίλειοι, καὶ στρατοπέδων κατάλογοι γράμμασι χρυσοῖς δηλούμενοι.

μένοι, ἃ δὴ σύμπαντα ἀναπτυσσόμενα περιεφαίνετο ἐπὶ ξυστῶν ἠργυρωμένων. Sed, per occasionē, militum quis vniversus numerus sub Imperatoribus Constantinopolitanis? Longè certè minor, quàm sub illis antiquæ Romæ. Et Iustiniani temporibus, istius magni principis, vix centum quinquaginta millia fuerunt. Agathias nobis locuples testis est, lib. V. τὰ γὰρ τῶν ῥωμαίων στρατεύματα οὐ τοσαῦτα διαμεμενηκότα ὁπόσα τὴν ἀρχὴν ὑπὸ τῶν πάλαι βασιλέων ἐξεύρηντο, εἰς ἐλαχίστην δέ τινα μοῖραν περιελθόντα, οὐκ ἔτι τῷ μεγέθει τῆς πολιτείας ἐξήρκει. δέον γὰρ εἰς πέντε καὶ τεσσαράκοντα καὶ ἑξακοσίας χιλιάδας μαχίμων ἀνδρῶν τὴν ὅλην ἀγείρεσθαι δύναμιν, μόλις ἐν τῷ τότε εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν περιειστήκει. Erat porrò & catalogus Ecclesiasticus, qui ὁ ἱερὸς κατάλογος dicebatur, in quem relatus vniversus clerus. Huius meminit Gregoras. lib. X. διὸ παρακαλεῖν ἔγνωκε δεῖν εἰς τὴν τοιαύτην παράταξιν καὶ ἡμᾶς, τοὺς ὁπλισμένην μὲν ἔχοντας γλῶτταν, ἔξω δὲ τοῦ ἱεροῦ καταλόγου τυγχάνοντας. Ecloga LL. Leonis & Constantini vocat κατάλογον ἱερατικόν: item Can. Apost. LXIII. Gelasius in Synodo Nicenâ, & Theodoretus Hist. Eccles. lib. I. cap. II.

ΚΑΤΑΜΑΓΟΥΛΟΝ.

Καταμάγουλον. Scholiastes Euripides ad Oresten. μαλέας δὲ ἀκρωτήριόν ἐστι περὶ τὴν λακεδαιμονίαν, λεγόμενον παρά τισιν ἰδιωτικῶς ἔνου καταμάγουλον. Vide infra, μάγουλον.

ΚΑΤΑΝΩΤΙΟΝ.

Katανώτιον. Pallium. Paulus Monachus in Collectaneis. μή ποτε δὲ θελήσῃς ἐξελθεῖν τοῦ κελλίου ἄνευ κατανωτίου, ἤγουν μανδύα.

ΚΑΤΑΠΑΤΗΤΗΣ.

Καταπατητής. Explorator. Corona pretiosa. καταπατητής. Explorator. κατασκόπος. Anonymus de bello sacro.

> μὲ πονηρίαν ἀπέστελεν τοὺς καταπατητάδας,
> νὰ μανθάνουν διὰ λεπτὰ τὰ πράττουσιν οἱ Φράγγοι.

ΚΑΤΑΣΠΡΟΝ.

Κάτασπρον. Album. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.
τὸν πλεῖον καιρὸν διέρχεται κατάσπρη εἰς τὰ χείλη.
Composita dictio est, ex κατὰ & ἄσπρον, de quo supra à nobis dictum.

ΚΑΤΑΤΟΠΙΟΝ.

Καταττόπιον. Statio. Nicephorus. περὶ παραδρομ. πολ. cap. IV. ἀποστέλλειν τε πιστοὺς ἀνθρώπους καὶ ἐμπειροτάτους τοῦ ἐφορᾶν αὐτοὺς ἔχειν καλῶς καὶ ἀγρύπνως τὰ καταττόπια αὐτῶν διαφυλάττωσι. Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. ὁ στρατηγὸς καὶ τῶν λοιπῶν ταξιαρχῶν τὰ μεγάλα φλάμουλα ἐν τοῖς καταττοπίοις αὐτῶν τοῖς ἐν τῷ χάρακι ἱστάσθω.

ΚΑΤΑΦΟΡΤΙΟΝ.

Καταφόρτιον. Exstat apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. XCVIII. καταφόρτιον λιβάνου. De significatione inquirendum est.

ΚΑΤΕΠΑΝΟΙ.

Κατεπάνοι. Redemptores supremi tributorum & vectigalium, qui sub se habebant τοὺς πράκτορας, sive exactores suos. In Constitut. Alexij Comneni junioris. ἀργήσει δὲ καὶ ἡ μέχρι τὸ νῦν ἐπισκωμάσασα ταῖς ὑπὸ τὰς καθ' ὑμᾶς μονὰς ἀκινήτοις ταῖς κατὰ τὸ θέμα Θράκης καὶ Μακεδονίας διακειμένοις ἀπαίτησις τῆς τε πρακτορικῆς καὶ κατεπανικῆς χρείας, ἢ καὶ συνηθείου καὶ ἀξουγγίου, ἐξώνησις, ἢ ἀπαίτησις. ὡς διὰ τῆς παρούσης λύσεως ἐκκεκομμένης καὶ ἐῤῥιζοτομημένης καὶ εἰς τὸν ἀνύπαρκτον καὶ ἀπονόμαστον ἀποκαθισταμένης τῶν πραιτόρων καὶ πρακτόρων, καὶ κατεπάνων, καὶ τῶν τὴν ἐξώνησιν ἢ ἀπαίτησιν τοῦ συνηθείου καὶ τοῦ ἀξουγγίου κατὰ καιροὺς ποιουμένων καὶ τῶν ἐξυπηρετούντων αὐτοῖς, οὕτω παρατρέχειν. Ioannes Curopalates in Michaële Paphlagone. πρωτεύοντος δὲ τοῦ ἐξουσιαστοῦ ἀβασγίας σφοδρῶς ἐπικειμένου τῷ κατεπάνῳ Ἰβηρίας τῷ Ἰασίτῃ, &c. Glossæ Græcobarbaræ. ἀστάνδαι, γραμματοφόροι, ἄγγαροι, κατεπάνοι, ἀγγαροβιτάδες, μαρτζάδες.

ΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Κάτεργον. Triremis. Nicetas in Man. Comneno. lib. I. κ̀ ῥόγαι τῶν ἐν τοῖς κατέργοις στρατιωτῶν πληρωμάτων. Chronicon Conſtantinop. ἐκ τῶν κατέργων ἐξέλιπον τὴν τζιβοῦδαν. Anthos. ἐν τῇ ἐννέα τοῦ αὐγούστου ἦλθαν ἐννέα κάτεργα βενετικά. Hinc μεσοκάτεργον, in Synodo Florentinâ. ἦλθον δὲ μετ' αὐτοῦ κ̀ ἕτερα μεσοκάτεργα, ἃ ὀνομάζουσι γαλιόνια. Et κατεργοκτισία, in Diplomate Andronici iunioris, quod exſtat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. ἀλλὰ δὴ κ̀ καστροκτισίας, κατεργοκτισίας, μαγγιπίας, αὐλιαύλου, &c.

ΚΑΤΖΑΡΟΣ.

Κατζαρός. Criſpus. à *Caſarie*. Corona pretioſa. κατζαρός. *Criſpus*. οὖλος.

ΚΑΤΖΕΙΝ.

Κάτζειν. In Canonio Mathematico Adeſpoto. ἡ κάτω αὖ κάτζῃ εἰς γόνατά τινος. Anonymus de bello ſacro.

ἐδιέβη στὴν κάτωναν τὸν, κ̀ ἔκατζεν καταμόνας.

ΚΑΤΖΙΝ. ΚΑΤΖΙΟΝ.

Κάτζιν, ſiue κάτζιον. Italicum *Caſſa*. Capſula. Anonymus in Paſſ. Dominicâ, ὡς προφθάσωσιν αἱ μυροφόροι μετ' σιγῆς κ̀ φόβου, βαστάζουσαι κάτζιν κ̀ θυμιάματα. Breuiarium ἀδέσποτον, quod recenſet vaſa ſacra. δίσκος, κρατὴρ, μυάκια τῆς λαβίδος, ἀστερίσκος, ἀτμὸς, θυμιατὸν, ῥιπίδιον, κάτζιον.

ΚΑΤΗΝΑ. ΚΑΤΗΝΙΟΝ.

Κατήνα, & κατήνιον. *Catena*. Theodoretus Hiſt. Eccleſ. lib. II. cap. VIII. ὁ μὲν τὰ σίδηρα κ̀ τὰς κατήνας περιέφερεν, ἃ δι' αὐτοὺς ἐφόρεσεν. Gloſſæ Græcolatinæ. κατήνα. *Catella*. Chronicon Conſtantinop. μέσον δὲ τοῦ σταυροῦ ἡ τύχη τῆς πόλεως, κατήνιον κλειδόμενον. Et mox. ἡ δὲ κλεὶς τοῦ κατηνίου κατεχώσθη εἰς τὰς βάσεις τῶν κιονίων. Menologium. ἔκραξε δὲ κ̀ ὁ βασιλεὺς. πυρίναις με κατήναις οὕτως ἕλκεις;

ΚΑΤΗ-

ΚΑΤΗΧΗΣΙΣ.

Κατήχησις. Inſtitutio Catechumenorum. Theodorus Anagnoſta. Eclog. II. *αὐτοῦ μὴ διεχομένου τὸ σύμβολον. ἅπαξ τοῦ ἔτους λεγόμενον πρότερον ἐν τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ τοῦ θείου πάθους τῷ καιρῷ τῶν γενομένων ὑπὸ τοῦ ἐπισκόπου κατηχήσεων*. Vbi hoc quoque obiter obſerva, moris fuiſſe, ut die paraſceues catechizandis ſymbolum præirent. Neque hoc tantùm; ſed & principia quatuor Euangeliorum. Beda de Tabernac. lib. II. cap. XIII. *Pulcer in ipsâ eccleſiâ mos antiquitus inolevit, ut his, qui Catechizandi, & Chriſtianis ſunt ſacramentis initiandi, quatuor Euangeliorum principia recitentur, ac de figuris & ordine eorum in apertione aurium ſuarum ſolerter erudirentur: quo ſciant exinde, ac meminerint, qui & quot ſint libri, quorum verbis maximè in fide veritatis debeant erudiri.*

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΑ. ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΕΙΑ.

Κατηχούμενα. Quid fuerint, diſcimus ex Novell. LXXIII. Leonis. *Φημὶ δὲ τὸ ἐν τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ὑπερῴοις, ἅπερ ὁ πολὺς ἄνθρωπος κατηχούμενα καλεῖν ἔγνω, συνοικεῖν τινὰς γυναιξίν*. Codinus. *καταπασπασάμενος τὰς αὐτοῦ χεῖρας ἀνέρχεται εἰς τὰ λεγόμενα κατηχούμενα*. Diaconus in Conſtantino Copronymo. *Cùm Artavaſdo faveret, convocato populo apud Catechumena magnæ Eccleſiæ, & per literas, & per jam dictum Athanaſium perſuaſit omnibus credere*. Dicebant etiam *κατηχουμενεῖα*. Nicetas in Alexio, lib. I. *ἱκανὸν ἐκεῖσε χρόνον διέτριψε, προσδεχόμενος ποτὲ αὖ ἐπιταχθείη τὴν εἴσοδον παρὰ τῶν ἀκελεύστων τῆς τῆς ὥρας καιρὸν τῶν ἱερῶν κατηχουμενείων ἄνωθεν*. Michael Anchialus in Sancito. *ἐν τοῖς ἀλεξιακοῖς κατηχουμενείοις συνεδριαζόντων τῇ μεγάλῃ ἁγιωσύνῃ αὐτοῦ ἱερωτάτων ἀρχιερέων*. Ioannes Epiſcopus Citri in Reſp. *καὶ ἄζει καὶ τοὺς ἐπιτρέποντας τὴν εἰς τὰ κατηχουμενεῖα κατοίκησιν*. Ratio nominis eſt, quod illic Catechumeni ſtarent, & tabulæ quoque Catecheticæ adſervarentur, quas in ſingulis haberi eccleſijs mos erat. Prius illud de inſtitutione catechumenorum ſatis eſt notum: alterum de tabulis haurimus ex Niceta in Man. Comneno, lib. VII. *ἔγκειται τῷ κατηχητικῷ πυκτίῳ μεθ' ἑτέρων ἀφορισμῶν καὶ τὸ ἀνάθεμα τῷ θεῷ τοῦ Μωάμετ, περὶ οὗ λέγει, ὅτι ἐγέννησεν, ὅτι ἐγεννήθη, καὶ ὅτι ὁλόσφυρός ἐστι. τὸν τοιοῦτον τοίνυν ἀναθεματισμὸν ἀπαλεῖψαι τῶν ὅλων κατηχητηρίων βίβλων*

περιέθετο, ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ πυκτίδος ἀρξάμενος. Porrò erat hîc etiam carcer Patriarchæ. Sed, per occasionem, libet exponere omnem rationem ſumendi ſupplicij Patriarchæ uſitatam. Ea hæc erat. Non irrogabat pœnas capitis, ut Imperator; ſed, ſi quis peccaſſet, ubi peccatum confeſſus fuiſſet, Euangelium & crucem cervici eius imponebat, atque ita includebat vel in Catechumenis, ut dixi, vel in Diaconio, vel in Scevophylacio: ubi fame cùm ſatis afflixiſſet, iterum inde educebat, & participatâ euchariſtiâ dimittebat. Hæc omnia nos docet Gregorius Dialogus Epiſt. II. ad Leonem Iſaurum, cuius verba, etſi longiuſcula, apponam: non enim facilè locum geminum inveneris. οἱ ἀρχιερεῖς, ὅταν ἁμάρτῃ τις, καὶ ἐξομολογήσεται, ἀντὶ τῆς ἀγχόνης, καὶ τοῦ ἀποκεφαλισμοῦ, περιτιθέασιν εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ τὸ εὐαγγέλιον, καὶ τὸν σταυρὸν, καὶ φυλακίζουσιν αὐτὸν εἰς τὰ κειμηλιαρχεῖα, καὶ εἰς τὰ διακόνια τῆς ἐκκλησίας ἐξορίζουσιν αὐτὸν, καὶ εἰς τὰ κατηχούμενα. καὶ νηστείαν εἰς τὰ ἔντερα, καὶ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀγρυπνίαν, καὶ δοξολογίαν ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐμποιοῦσι. καὶ ὅτι καλῶς παιδεύσωσι, καὶ καλῶς λιμαγχονήσωσι, παραβάλλουσιν αὐτῷ τὸ τίμιον σῶμα τοῦ κυρίου, καὶ τὸ ἅγιον αἷμα ποτίζουσιν αὐτὸν, καὶ ἀποκαταστήσαντες αὐτὸν σκεῦος ἐκλογῆς, καὶ ἀναμάρτητον, οὕτως αὐτὸν προπέμπουσι καθαρὸν καὶ ἄμωμον πρὸς κύριον.

ΚΑΤΗΧΟΥΜΕΝΟΙ.

Κατηχούμενοι Qui ſacris nondum initiati imbuebantur adhuc elementis religionis. Theophylactus in Ioannem cap. I. πολλοὶ λαμβάνουσι μὲν αὐτὸν διὰ τοῦ πιστεῦσαι μόνον, οἷοί εἰσιν οἱ λεγόμενοι κατηχούμενοι. οὔπω δὲ ἐγένοντο τέκνα θεοῦ, ἐξουσίαν μέντοι γε ἔχουσιν, εἰ βούλοιντο βαπτισθῆναι. Eorum verò ordines duo: unus minor, qui audiebat tantùm; alter maior, qui etiam genua flectebat. Can. XXV. Synodi Cæſarienſis. ὁ κατηχούμενος ἁμαρτάνων, εἰ μὲν γόνυ κλίνων, ἀκροάσθω, μηκέτι ἁμαρτάνων. εἰ δὲ ἀκροώμενος, ἐξωθείσθω. Scholiaſtes. δύο τῶν κατηχουμένων ἦσαν τάξεις, ἡ μὲν τῶν γόνυ κλινόντων, ἡ τελειοτέρα. ἡ δὲ τῶν ἀκροωμένων, ἡ ἀτελεστέρα.

ΚΑΤΟΡΔΙΝΩΣ.

Κατορδίνως. Secundum ordinem. Pentecoſtarium. ἰστέον καὶ τοῦτο. εἰ τὰ ἑωθινὰ εὐαγγέλια εἰς τὸν ὄρθρον ἀπὸ τοῦ πάσχα οὐ κατορδίνως ἀναγινώσκονται, ἀλλὰ παρηλλαγμένως.

ΚΑΤΟΣ

ΚΑΤΟΣ.

Κάτος. sive κάττος. *Catus*. Felis. Scholiastes Callimachi Hymno in Cererem. τ̄ αἴλουρον, τ̄ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κάττον. Achmes cap. CCLXXX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐπολέμησεν, ἢ ἐφόνευσε κάτον, κλέπτην δεσμεύσει, καὶ ἀπολέσει. Et aliquoties illo capite.

ΚΑΤΟΥ.

Κάτου. pro κάτω. Corona pretiosa. κάτου. *Subter*. κάτω.

ΚΑΤΟΥΔΙΟΣ.

Κατούδιος. pro κάτος. vt ab ἄρκος, ἀρκούδιος. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. δέρμα κατουδίου, καὶ ἀνάθεμα παραδείσου μιαινομένου ἀπὸ χοιρίου καὶ ὄνου. Iterum sub finem. μετὰ δακτυλιδίου χρυσοῦ καὶ γοῦνα κατουδίου φορῶν μὴ εὔχεται.

ΚΑΤΟΥΝΑΙ.

Κατοῦναι. Tentoria. Sarcinæ. Moschopulus. σκευοφόροι λέγονται οἱ τὴν ἀποσκευὴν φέροντες. ἀποσκευὴ δέ ἐστιν ἡ κοινῶς λεγομένη κατοῦνα. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. τοὺς ἐξερχομένους τούρκους μετὰ τῶν κατούνων αὐτῶν, καὶ βόσκοντας τὰ ζῶα αὐτῶν. Iterum occurrit lib. VI. eiusdem Comneni, & in Isaacio, lib. I. Anonymus de bello sacro.

ἐδιέβη στὴν κάτουναί του, καὶ ἔκαιζεν καταμόνας.

Glossæ Isidori. *Citenæ, cautumniæ*. Sed mendum est à librario, pro *Citenæ, catunæ*. Nam Arabes, à quibus deducta vox *Catina, Catuna*, vel *Cittuna* dicebant, ut docet ad Codinum, V. Cl. Franciscus Iunius.

ΚΑΤΟΥΝΟΤΟΠΙΟΝ.

Κατουνοτόπιον. Locus tentoriorum. Castra. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ἔτι ἡνίκα δεήσει πεζεῦσαι τὸ φοσσάτον, προαπέρχεται ὁ ἐπὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ ἐκλέγεται ὁ αὐτὸς διακρίνει κατουνοτόπιον. Nicetas in Isaacio

 lib. I.

lib. I. ὀφείλει ὁ μέλλων καταπολεμῆσαι αὐτοὺς ποιῆσαι τὰ αὐτοῦ κατουνοτόπια, καὶ εἰσελθεῖν εἰς αὐτούς. Iterum. μέσον τοῦ κάμπου ἐποίει τὰ αὐτοῦ κατουνοτόπια.

ΚΑΤΤΑ.

Κάττα. *Catta.* Felis. Euagrius lib. VI. cap. XXIV. ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη τοῦτο. ὁ δὲ ἔφη, αἴλουρον εἶναι, ἣν κάτταν ἡ συνήθεια λέγει. Otho Frisingensis in Radevico, lib. II. cap. LIX. *Cremenses magnâ audaciâ super muros cum suis machinis, quas cattas appellant, operiuntur.* Glossæ Græcolatinæ, κάττα. *Catta.* Et Latinogræcæ. *Catta*, κάττα. In Glossis Basilicorum invenio. κάττα, ὑποδήματα. Censeo legendum. κάλτζα. *Calcei.*

ΚΑΥΓΕΙΝ.

Καύγειν. pro καίειν. Cremare. Vrere. Glossæ Græcobarbaræ. καυσικοῦς, ὅπου καίει. ὅπου καύγει.

ΚΑΥΚΑ. ΚΑΥΚΑΛΙΟΝ. ΚΑΥΚΙΟΝ.

Καῦκα. *Cauca.* Pellex. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβρα, δούλη, παλλακὴ, καῦκα. Item Calix. Glossæ Græcolatinæ. καῦκα. *Patera.* Et in Arabico-latinis invenies, *Caucum.* Etiam καυκάλιον dicebant. Achmes cap. CLXXXVII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καυκαλίῳ ὑελίνῳ ὑδροχοεῖ τῷ λαῷ, ἀγαθοποιήσει, καὶ μισθοκομιεῖται. Palladius Hist. Laus. in Macario Alexandrino. καθαρὰν ὀθόνην φοροῦσα, κατέχουσα καυκάλιον ὕδατος στάζον. Vel καυκίον quoque. Suidas. καυκίον παρ' ἡμῖν, κάλιξ δὲ παρὰ σοφοῖς. Theocriti Scholiastes Idyll. I. κισσύβιον καυκίον ξύλινον ποιμενικόν. Et Anthologiæ lib. VI. extat epigramma Anonymi cuiusdam, εἰς ἔρωτα γεγλυμμένον ἐν καυκίῳ. In Novell. CV. ponitur pro nummi genere. εἰ τι τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, καὶ μήλοις, καὶ καυκίοις, καὶ τετραγώνοις συμμέτροις. Sed legendum illic forte, μαγκίοις. Nam μαγκία sunt *Manci.* Et hi nummi genus. Aldhelmus de Laud. Virg. *Fit rerum repentina distractio, arcarum cistellæ reserantur, mancorum marsupia replentur, sponsalia erogantur.* Anastasius in Leone IV. *Multosq; ei in argento mancos præbuit, ut conducto populo Centumcellensis urbis*, &c. Hodie editur, *mancosos*, vitiose geminatis duabus postremis literis. Iterum in Hadriano. *Et in auro solidos mancos numero ducentos.*

Et

Et illic nihilò rectius editur, *mancusos*. Si quis tamen, καυκίοις. in Novellâ retinere volet, non repugno: fueritque nummus poculo signatus, ut μῆλον ove. Fortè etiam sic legendum in Etymologico Suidæ. λίτρα, μνᾶ, καυκίον, ἀργύρεον, καὶ πολλοὶ τύποι. Hodie in exemplari MSto. exaratum est, μία, καὶ δίκιον ἀργυρείων.

ΚΑΥΚΟΥΛΟΣ.

Καυκοῦλος. Vitium in pedibus accipitrum. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LVIII. ὁ ἱέραξ καυκοῦλον ἐὰν ἔχῃ εἰς τοὺς πόδας ποίησον κωδωνίσκην μικρὰν καθὼς ὁ καυκοῦλος, καὶ πύρωσον αὐτὸν ἰσχυρῶς, καὶ ἐπιθήσῃς τὸ καυκοῦλον ἰσχυρῶς, ἵνα μὴ εἰς ἄλλην σάρκα ἐγγίσῃ.

ΚΑΥΧΙΟΝ.

Καυχίον. Idem quod καυκίον. Arithmetica Adespota. καυχίον εἶχε τὶς ἐξαγίων ν̄. ἀφ' ὧν ἦν χρυσάφιν ἐξαγίων κ̄. ἄσημον ἐξαγίων ιε̄. χάλκωμα ἐξαγίων ῑ. καὶ κασσίτερος ἐξαγίων ε̄.

ΚΑΨΑ.

Κάψα. *Capsa*. Suidas. κάψα, κίστη, καὶ θήκη. Ineptè magister quidam Græcus etymon quærit in suâ linguâ. Dion is est apud Etymologicographum, quem vide. Basilic. Eclog. XLIV. κάψαι, καὶ δερμάρεια, τὰ μὴ ἕνεκεν βίβλων, ἢ ἐσθῆτος, ἢ ὅπλων δὲ τεθέντα. Invenio in Turcogræcia Crusij aliam quoque significationem. κάψα. *Calon*.

ΚΑΨΑΚΙΟΝ.

Καψάκιον. Hesychius. καψάκιον. γλωσσόκομον. Glossæ Arabicolatinæ. *Capsaces, vasculum*. Cyprianus de Eleemos. *Hæc dicit Dominus: fidelia farris non deficiet, & capsaces olei non minuetur*.

ΚΕΛΛΑΡΕΥΕΣΘΑΙ.

Κελλαρεύεσθαι. Cellarium esse. Præfecturam cellæ gerere. Cyrillus in Lexico. Ταμιεύεσθαι, κελλαρεύεσθαι.

ΚΕΛΛΑΡΙΚΟΝ. ΚΕΛΛΑΡΙΟΝ.

Κελλαρικὸν, & κελλάριον, idem est. Glossæ veteres exponunt *Penum* & *Penarium*. Harmenopulus lib. II. Tit. X. ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀγρῷ γινομένων κελλαρικῶν τὴν χρῆσιν μόνην ἔχων τὸ πρὸς ἐνιαυτὸν ἀρκοῦν αὐτῷ λαμβανέτω. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε κελλάριον μετὰ ὡραιοτάτου θρόνου πατριαρχικοῦ, καὶ ἄλλα πολλὰ κελλία αὔτικρυς τοῦ κελλαρίου. Basilic. Eclog. XLIV. κελλαρικοῦ λεγατευομένου πάντα τὰ βρώσιμα καὶ τὰ πόσιμα περιέχεται. Et posteà. κελλαρικοῦ δὲ καθόλου λεγατευομένου, καὶ ὄξος περιέχεται, εἰ μὴ ἐπὶ καταβέσεως ἐμπρησμοῦ ἐπετρέπετο. Accipitur quoque pro ipsis rebus, quæ in cellario reconditæ. Apud Palladium Hist. Laus. in Apollonio. πανοῖα ἰατρικὰ καὶ κελλαρικὰ ἀγοράζων ἐν ἀλεξανδρείᾳ πάσῃ τῇ ἀδελφότητι εἰς τὰς νόσους ἐπήρκει.

ΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Κελλάριος, *Cellarius*. Glossæ Græcolatinæ. κελλάριος *Pennarius*. Hesychius. ταμίας, ἡ προεστὼς τοῦ οἴκου, διοικήτρια, ἡ κελλαρία πιστή. Constantinus Them. Orient. VI. κελλάριος δὲ, ὁ φύλαξ τοῦ ἄρτου. Sed supra monuimus verba illa insititia esse, & à mergine in textum irrepsisse. Nec nos adhuc iudicij istius pœnitet.

ΚΕΛΛΑΡΙΤΗΣ.

Κελλαρίτης. Idem quod κελλάριος. Dorotheus Doctr. XI. τότε λαμβάνω αὐτὸν καὶ λέγω τῷ κελλαρίτῃ ἐπὶ αὐτοῦ. ποίησον ἀγάπην. Iterum. ἀκούσας ὁ κελλαρίτης λέγει μοι, ἐκέλευσας. Typicum Sabæ. ὁ δὲ κελλαρίτης διακλάσας τοὺς ἄρτους ἐκδίδωσι τοῖς ἀδελφοῖς. Euchologium. ὁ δὲ κελλαρίτης προτίθησιν ἐν τῷ ἀναλογίῳ ἄρτους πέντε, ἐξ ὧν ἐσθίομεν ἐν τῇ τραπέζῃ.

ΚΕΛΛΗ.

Κέλλη. *Cella*. Ioannes Tzetzes. Chil. VI.

στρατιῶται δ' ἐν τῷ παλατίῳ βιβλίδια πολλὰ τῶν ἐμῶν
ποιημάτων εὑρόντες ἐν κέλλῃ τινὸς, —

Ite-

Iterum VIII.

ἕως πολλοὶ τῶν φοιτητῶν τῇ κέλλῃ τοῦ ἐκείνου
λαθραίως παρεισφρήσαντες ἔφευρον τὸ βιβλίον.

ΚΕΛΛΙΟΝ.

Κελλίον. *Cellula.* Propriè monachorum. Theodorus Anagnosta Eclog. 1. νυκτὸς ἐν τοῖς τῶν μοναχῶν κελλίοις περιερχόμενος, ἐξ ὀνόματος ἐκάλει ἕκαστον. Codinus in Orig. Constantinop. τὰ δὲ πέριξ κελλία ἦσαν τῶν κληρικῶν. Vide Sozomenum lib. VI. cap. XXXI. Nec monasticæ tantum cellæ, sed & quævis cubicula. Moschopulus. κοιτῶν, κυρίως μὲν οἶκος ὁ περιέχων κοίτας πολλὰς, ὡς οἱ ξενῶνες. καταχρηστικῶς δὲ τὸ κοινῶς λεγόμενον κελλίον. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. πρὸ γὰρ τοῦ τὸν βασιλέα ἐξελθεῖν τοῦ κελλίου αὐτοῦ οὗτος εὑρίσκεται ἐν τῷ τρικλίνῳ.

ΚΕΛΛΙΩΤΑΙ.

Κελλιῶται. Ministri interioris conclavis Imperatoris, ac despotarum. Phranzes Chronici lib. II. cap. 1. *Mos & consuetudo vigebat in Imperatorum palatio, per quam patrum celliotis filiorum cellas, non contra, filiorum ministris patrum frequentare licebat* Et mox. *Hoc quoq. mos tenet, ut celliotæ Imperatoru ad sepulcrum eius usq. ad prima sacra funeralia, sive justa perseverent* Imperatorum autem celliotæ claves quoque gestabant cubiculi Despotarum, & liberum in id introitum habebant, quoties cunque vellent; ut investigarent scilicet an quæ clandestina contra patrem consilia caperent. Videmus hoc apertè in priore loco Phranzæ. Illi ipsi sepulcrum quoque Imperatoris defuncti observabant ad prima usque sacra funeralia. Hoc nos docet locus posterior. Porro ut κελλίον tam monachi cellulam, quàm conclave aliud aliquod significabat, ita κελλιῶται etiam Monachi dicebantur. Occurrit apud Dorotheum Doctr. XVI.

ΚΕΛΛΙΩΤΙΚΟΙ.

Κελλιωτικοί. Balsamon ad Concil. VI. Can. XLV. τοῦτο καὶ νῦν γίνεται παρὰ τοῖς κελλιωτικοῖς, καὶ μάλιστα μοναστηρίοις.

ΚΕΝΟΥΧΟΣ.

Κενοῦχος. Crumena. Psellus περὶ γραμματικῆς.

κενοῦχος, τὸ βαλάντιον. κύρβεις, ἄξονες νόμων.

ΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Κένταρχος. *Centarchus*. Centurio. Basilius in Naumachicis. ἐστὶ δὲ ὁ λεγόμενος κένταρχος. κέντουμ γὰρ παρὰ ῥωμαίοις ὁ ἑκατὸν ἀριθμός. καὶ κένταρχος, ὁ ἑκατὸν ἀνδρῶν ἡγούμενος. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΕΝΤΗΛΙΩΝ.

Κεντηλίων. Suidas. κεντηλίων σχολῆς. εἶδος ἀξιώματος. Puto rectius esse κεντηρίων, de quo infra. Sed Suidas tamen diversa facit. Reperitur quoque totidem verbis in Glossis Basilicorum.

ΚΕΝΤΗΜΑΤΙΑ.

Κεντηματία. pro κέντημα. Corona pretiosa. κεντηματία. *Punctura*. κέντημα.

ΚΕΝΤΗΝΑΡΙΟΝ.

Κεντηνάριον. *Centenarium*. Suidas. κεντηνάριον, νομισμάτων ποσότης. Incertus auctor apud eum in πρίσκος. τότε ὡμολογημένον ἐν τούτοις δὴ τοῖς καταπλάστοις γραμματίοις ξυνῄει οὐχ ἧσσον εἰς ἑκατὸν κεντηνάρια. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἔδωκε κεντηνάρια τῷ λαῷ διὰ στρατηγίου μαγίστρου. Olympiodorus. μάξιμος εἷς τῶν εὐπόρων εἰς υἱὸν ἑαυτοῦ πραιτοῦραν κατεβάλλετο κεντηνάρια. Porrò ita etiam vocabatur maxima turris curiæ magnæ Constantinopolitanæ. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. καὶ τῶν τοῦ μεγίστου πύργου (τοῦ μεγάλου ἀρχείου) διασφάγων, ὃς κεκλήσκεται κεντηνάριον, ἀφιεὶς τοῖς ἐπιοῦσι βέλεμνα.

ΚΕΝΤΗΡΙΩΝ.

Κεντηρίων. *Centurio.* Suidas. κεντηρίων, ὁ ἑκατόνταρχος. Cedrenus. κεντηρίων, ἤτοι κένταρχος, τὴν τοῦ σώματος αἰαδρομὴν μέσος. Cyrillus in Lexico. κεντηρίων, ἑκατόνταρχος. Laonicus Chalcondyles Hist. lib v. διέφερον μὲν οὖν καὶ πρὸς τὸν τῆς ἀχαΐας ἡγεμόνα ἰταλικὸν κεντηρίονα οἱ ἕλληνες τὸν πόλεμον ἐπὶ συχνόν τινα χρόνον. Christophorus Patricius in Menologio.

ὁ κεντηρίων πῦρ πιθοῦ θείου πνέων,
ψυχὴν προθύμως εἰς τὸ πῦρ ἀποπνέει.

Victor Presbyter Comment. in D. Marcum. καὶ ὅτι κεντηρίων διὰ τοῦτο μάλιστα ἐπίστευσεν ὅτι μετ' ἐξουσίας ἀπέθανεν.

ΚΕΝΤΟΥΚΛΑ.

Κέντουκλα. *Centunculi.* Suidas. πιλία, τὰ κέντουκλα. πῖλος, τὸ κέντουκλον. Moschopulus. πῖλος, τὸ κοινῶς κέντουκλον. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi ἔργ. β'. πίλοις, κυρίως τοῖς ἐξ ἐρίων πεπληρωμένοις, καὶ συμπατηθεῖσι καὶ συσφιχθεῖσιν ὑφάσμασιν, ἃ οἱ ἰδιῶται νῦν κέντουκλά φασι. Constantinus Asynkitus in Viatico. ἀπὸ κεντούκλου κεκαυμένη μετ' ὄξους καὶ ἐλαίου. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΚΕΝΤΟΥΡΙΑ.

Κεντουρία *Centuria.* Basilic. Eclog. LVI. σημαινούσας τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι οὐϊλίων, εἴτε οὖν κεντουρίων, καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κτήσεων. Iustinianus Novell. CXXVIII ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ οὐϊλίου, ἢ κεντουρίων, ἢ ἄλλων οἱωνδήποτε ὀνόματι.

ΚΕΝΤΟΥΡΙΩΝ.

Κεντουρίων. *Centurio.* Constantinus Them. Orient. I. λογγίνους γὰρ ἔλεγον τοὺς χιλιάρχας, καὶ κεντουρίωνας τοὺς ἑκατοντάρχους. Suidas. in σημαία. οἱ δὲ ἡγεμόνες τούτων, κεντουρίωνες, καὶ ταξίαρχοι. D. Marcus cap. XV. προσκαλεσάμενος τὸν κεντουρίωνα ἐπηρώτησεν αὐτὸν, εἰ πάλαι ἀπέθανε. καὶ γνοὺς ἀπὸ τοῦ κεντουρίωνος, ἐδωρήσατο τὸ σῶμα τῷ ἰωσήφ. Hesychius. κεντουρίων, ἑκατοντάρχος.

ΚΕΝΤΡΟΣ.

Κέντρος, pro κέδρος. Nam ντ. valet δ. apud recentiores Græcos. Corona pretiosa. κέντρος. *Cedrus*, κέδρος.

ΚΕΝΤΩΝ. ΚΕΝΤΩΝΙΟΝ.

Κεντών. *Cento*. Et κεντώνιον. *Centonium*. Suidas. κεντών, κεντῶνος. ῥωμαϊστί. καὶ κεντώνιον.

ΚΕΡΑΜΑΡΕΙΟΝ.

Κεραμαρεῖον. Figulina. Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. αἱ ἁλικαὶ, οἱ ἀμπελῶνες, οἱ λιβαδιαῖοι τόποι, οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ κεραμαρεῖα, καὶ τὰ λοιπὰ τὰ τοιαῦτα.

ΚΕΡΑΤΟ.

Κέρατο, pro κεράτιον. Corona pretiosa. κέρατο. *Cornu*. κέρας.

ΚΕΡΒΙΚΑΡΙΟΝ.

Κερβικάριον. *Cervicarium*. Cervical. Puluinus. Paulus Monachus Collect. lib. I. ἀναστὰς εἷς ἐξ αὐτῶν λαβὼν τὸ μικρὸν κερβικάριον, τὸ ἐπικείμενον τῷ καθίσματι αὐτοῦ, ἔλαβεν ἐπάνω τῶν ὤμων αὐτοῦ. Et mox iterum. καὶ ἀπεκρίθη αὐτοῖς. τὸ κερβικάριον, ὃ ἐβάσταζον ἐπὶ τῶν ὤμων, τὸ θέλημά μού ἐστι.

ΚΕΡΗ.

Κερή. Corona pretiosa. κερή. *Cera*. κηρός.

ΚΕΡΙΑ.

Κεριά. Favi. vide. μελιτζιά.

ΚΕΡΚΕ-

ΚΕΡΚΕΤΑ.

Κέρκετα. *Circitationes*. In παρεκβολαῖς Heronis. ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ πρὸς βαθὺν ὕπνον κατενεχθῶσι. καὶ μάλιστα ἐὰν κέρκετα καὶ παρακέρκετα ἐπινοηθῇ. Adi Glossarium Rigaltij.

ΚΕΡΚΙΟΣ.

Κέρκιος. *Circius*. Venti nomen. Ioannes Damascenus de fide Orthodoxâ. μέσος δὲ ἀπαρκτίου καὶ ἀργέστου θρασκίας, ἤτοι κέρκιος ὑπὸ τῶν περιοίκων ὀνομαζόμενος.

ΚΕΡΚΙΤΕΥΕΙΝ.

Κερκιτεύειν. *Circare*. Circitationes facere. Anonymus. περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐχέτωσαν δὲ καὶ ἀρχηγοὺς τῶν χρησίμων, ἵνα καὶ παρ' αὐτῶν δεόντως αἱ βίγλαι τὰς στάσεις λαμβάνωσι, καὶ κερκιτεύωσι). Rigaltius in Glossario.

ΚΕΡΟΣ.

Κερὸς, pro καιρὸς. Tempus. Anonymus de bello sacro.

Διαβαίνοντα ὀλίγος κερὸς ἀπόθανε ἡ κουντίσσα.

Hinc compositum, καλοκέρη: de quo supra.

ΚΕΡΤΟΝ.

Κέρτον. *Certum*. Basilic. Eclog. xix. οὐδεμία γὰρ ἔστω πρᾶσις τιμήματος μὴ ἀποκειμένου, ἀλλὰ καὶ κέρτον εἶναι ὀφείλει τὸ τίμημα. Occurrit quoque apud Theophilum non semel.

ΚΕΦΑΛΑΔΕΣ.

Κεφαλάδες. Qui vulgò. *Capitanei*. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. τρίτον δὲ λόγῳ τῶν μεγαλικῶν κεφαλάδων, ἀφ' οὗ μέρους ἕκαστος ἄρχει. Achmes in Introduct. in Astrolog. τὰ περὶ τοῦ στρατοῦ, καὶ τῶν κεφαλάδων,

ἐκ τοῦ ἄρεως. Apomasar in Mysterijs. *βλάβην κεφαλάδων, καὶ παρὰ βασιλέως συναγωγὴν πραγμάτων.*

ΚΕΦΑΛΑΡΕΑ. ΚΕΦΑΛΑΡΟΝ.

Κεφαλαρέα. sive *κεφάλαρον.* Freni pars quæ auribus circundatur, quæ *Aurea* veteribus Latinis dicebatur, teste Festo. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. *ἐπὶ τοῦ μετώπου τῆς κεφαλαρέας τοῦ χαλιναρίου, διβολέας καὶ αὐτῆς οὔσης, ἀπηωρηνται φοροῦντα μετὰ φοινικίων, εἶτα καὶ ἐπὶ τοῦ βασιλικοῦ.* Item armatura capitis equorum. Nicetas in Manuele Comneno, lib. V. *ἄλογα αὐτῶν ἁρμαλωμένα μετὰ κεφαλαρέων καὶ σαγισμάτων.* Simocatta Hist Mauric, lib. III. cap. XIV. *καὶ κοσμεῖται μὲν ἵππος κεφαλάρεις τε καὶ θώρηξι, σιδηροφορεῖται δὲ καὶ τὸ μάχιμον.* Ita corrigo: Hodiè perperam editur, *καπφαλάροις.*

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΕΥΕΙΝ.

Κεφαλατικεύειν. Capitaneum agere. Ducere cohortem. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. *γυμνοὶ τὴν ἐπίκλησιν, καὶ ὁ τούτους κεφαλατικεύων γυμνὸς τοὔνομα.* Apomasar in Mysterijs. *οἱ κεφαλατικεύοντες πρὸς τοὺς ἀνθρώπους ἀγαθοὶ, καὶ αἱ πράξεις τούτων καλαί.* Iterum. *οἱ ἄνθρωποι τῶν πόλεων μετὰ τῶν κεφαλατικευόντων καὶ στρατευομένων ἰσχὺν ἕξουσι.*

ΚΕΦΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κεφαλατίκιον. Capitaneatus. Reperitur in codice Barbarogræco Nicetæ.

ΚΕΦΑΛΗΤΙΩΝ.

Κεφαλητίων. Capitatio. Capitalis census. Iustinianus Novell. VIII. *προφάσει αὐνόνων τε καὶ καπιταπιώνων, ἤτοι κεφαλητιώνων καὶ συντελειῶν.* Cedrenus. *ἐπιτηδεύειν τε (προσέταξε) καὶ ἀναγράφεσθαι τὰ τικτόμενα βρέφη, πρὸς τὸ ἀπαιτεῖσθαι τὸν λεγόμενον κεφαλητίωνα.* Zonaras. *τοὺς τε καλαβροὺς καὶ τοὺς σικελοὺς φόροις νέοις ἐβάρυνε· κεφαλητίωνα κατὰ τοὺς ἰουδαίους δογματίσας αὐτοὺς, καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς τικτόμενα ἄρρενα ἀπογράφεσθαι·* Latini *Capita* dixerunt. Abbo Floriacensis in Vitaliano. *Afflictiones populo provinciarum Calabria,*

bria, Sicilia, Africa, vel Sardinia, per diagrapha, seu capita, atque nauticationes imposuit. Inde *Capitiarius*, apud Fulbertum, epist. CIII. *Secundum beneplacitum cordis tui constituis tibi alium thesaurarium, & capitiarium, de bonis clericis.*

ΚΕΦΑΛΩΤΑΙ.

Κεφαλῶται, qui & κεφαλάδαι, sive κεφαλάδες. Capitanei. Olympiodorus. τῶν ῥοδογαΐσου γότθων οἱ κεφαλῶται ὀπτιμάτοι ἐκαλοῦντο, εἰς δώδεκα συντείνοντες χιλιάδες.

ΚΕΧΡΗ.

Κεχρή. Corona pretiosa. κεχρή. *Milium.* κέγχρος.

ΚΗΒΑΡΙΟΣ.

Κιβάριος. *Cibarius.* Simeon Sethi de Facult. Cib. οἱ μὲν (ἄρτοι) ῥυπαροί τε καὶ κιβάριοι (ita scribo, non κηβαροὶ.) ὀνομαζόμενοι ὀλιγότροφοί εἰσι.

ΚΗΝΣΕΥΕΙΝ.

Κηνσεύειν *Censere.* Basilic. Eclog. LVI. ἐν τῷ κηνσεύειν δεῖ καὶ τὰς ἡλικίας ἀπογράφεσθαι τὰς ἐν καιρῷ τῆς ἀπογραφῆς. In Constitut. Leonis & Alexandri. πᾶσαι κήνσευσις ἀπὸ αὐγούστου καίσαρος ἐκτεθεῖσαι ὑποτελεῖς πάντας τοὺς ὁμογενεῖς παρεσκεύασεν.

ΚΗΝΣΙΤΩΡ. ΚΗΝΣΙΤΟΡΕΙΑ.

Κηνσίτωρ. *Censitor.* Iustinianus Novell. XVII. πρότερον ἀναγκαζομένων τῶν κηνσιτόρων τὰς καλουμένας ἐκθέσεις ἀκριβεῖς διδόναι. Hesychius interpretatur geometram. κηνσήτωρ, ὁ τὴν γῆν μετρῶν. Isidorus in Glossis. *Censitores, agrimensores.* Hinc κηνσιτωρεία. Isidorus Pelusiota, lib. I. epist. CCLXXV. ὑποψιθυρίσας γὰρ τῇ εὐήκοῳ ἀκοῇ τοῦ κρατοῦντος συκοφαντίαν ἔλαβε παρ' αὐτοῦ τὴν ἐνταῦθα κηνσιτωρείαν.

ΚΗΝΣΟΣ.

Κῆνσος. *Census.* Miror quomodo voci Latinæ etymon quærant in suâ linguâ magistri Græci. Suidas. κῆνσος, τὸ νόμισμα, ἐτήσιον τέλος παρὰ τὸ καίνω, τὸ κόπτω, κῆνσος. οὕτω τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ οἱ Ῥωμαῖοι τὴν ἐξέτασιν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ πλήθους προσαγορεύουσι. Matthæus Euangel. cap. XXII. ἐπιδείξατέ μοι τὸ νόμισμα τοῦ κήνσου. Marcus cap. XII. ἔξεστι κῆνσον καίσαρι δοῦναι, ἢ οὔ; Constantinus Novell. III. πρὸς τὸ μὴ διαπίπτειν τὸν ἐκ τοῦ κήνσου φόρον. Passim obvium est. Alij κίνσος scribunt. Hesychius. κίνσος, εἶδος νομίσματος. ἐπικεφάλαιον. Iterum. κῆνσος, βοτάνη τις, τὸ δὲ τέλος κίνσος, διὰ τοῦ ι. Item apud Etymologici Auctorem, ἀπὸ κίνσου, ἀπὸ τέλος.

ΚΗΝΣΟΥΑΛΙΟΣ.

Κηνσουάλιος. *Censualis.* Iustinianus Novell. XVII. οὐ συγχωρήσεις δὲ οὐδὲ βουλευταῖς, ἢ κηνσουαλίοις, ἡνίκα πράσεις γίνονται χωρίων, &c. Item CXXVIII. μηδενὶ δὲ παντελῶς ἐξέσω τῶν τὰ δημόσια τέλη εἰσπραττόντων, μήτε δὲ κηνσουαλίοις, ἢ λογογράφοις, ἢ ἄλλοις τισὶ τῷ δημοσίῳ ὑπηρετουμένοις, λόγῳ ἀσυλίας κεχρῆσθαι.

ΚΗΝΣΩΡ.

Κήνσωρ *Censor.* Suidas. κήνσωρ, τιμητής, παρὰ Ῥωμαίοις ὀνομαζόμενος. Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Ἄππιος Κλαύδιος κήνσωρ αἱρεῖται. Iterum κύριοι δὲ ἦσαν οἱ κήνσωρες καὶ ἔργοις καινοῖς κατακοσμεῖν τὴν πόλιν.

ΚΗΡΙΟΛΑΡΙΟΝ.

Κηριολάριον. *Cereolarium.* Invenio in Glossis Græcolatinis. κηριολάριον. *Cerolarium,* Interpretor officinam cerarij, τοῦ κηροπώλου.

ΚΗΡΙΟΛΟΣ.

Κηρίολος. *Cereolus.* In Synodo Ephesinâ. ἀπαντῶσι τοῖς λαοῖς μονάζοντες μετὰ κηριόλων ψάλλοντες.

ΚΗΡ.

ΚΗΡΚΗΤΩΡ.

Κηρκήτωρ. *Circitor.* Glossæ Basilicorum. κηρκήτορες, οἱ περὶ τοὺς μαχομένους περιϊόντες, καὶ χορηγοῦντες ὅπλα, αὐτοὶ μήπω ἐπιστάμενοι μάχεσθαι.

ΚΗΡΟΒΟΥΛΟΝ.

Κηρόβουλλον. *Cerea bulla.* In Constitut. Alexij Comneni, κἂν διὰ κινναβάρεως ὑποσεσημειωμένη τυχάνη, κἂν τὴν κηρόβουλλον σφραγῖδα φέρῃ. At distingendum est inter κηρόβουλλον σφραγῖδα, & κηρίνην πρασίνην. Illa Principis erat, hæc Patriarchæ. De illâ constat & ex iam citato, & alijs infinitis locis. De hâc discimus ex Sancito quodam Manuelis Patriarchæ Methymnæi. εἶχε τὸ, μηνὶ ἰουλίῳ ἐπινεμήσεως η΄. διὰ τῆς πατριαρχικῆς θείας χειρὸς, καὶ τὴν κηρίνην πρασίνην σφραγῖδα. Sed de bullis dicam plenè, per hanc occasionem. Erant eæ quadruplices; aurea, argentea, cerea, & plumbea. Omnibus vtebatur Imperator, Patriarcha verò tantùm cereâ prasinâ, ut jam ostensum est: vel etiam plumbeâ. Itaque legitur in Sancito quodam Germani. εἶχε τὸ, μηνὶ ἰουνίῳ, ἐπινεμήσεως ι΄. διὰ τῆς πατριαρχικῆς καὶ θείας χειρὸς, καὶ τὴν συνήθη μολιβδίνην βοῦλλαν, Aureâ vtebatur Imperator in Constitutionibus ac mandatis ad reges, Sultanos, ac toparchas. Clarè accipimus ex Codino de Offic. aulæ Constantinop. ὁ μέγας λογοθέτης διαπέμπει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα πρὸς τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Invenio etiam ad Clerum datam apud Nicetam, cuius verba statim sum prolaturus. Idem vsus argenteæ. Phranzes Chron. lib. II. cap. X. *Ego cum literis bullâ argenteâ insignitis, & jurejurando firmatis & multo milite missus sum, ut Athenas & Thebas in potestatem reciperem.* Luitprandus in Legat. *Tulerunt autem & alias literas argento signatas, atque dixerunt, Papam vestrum.* &c. Ad matrem, uxorem, & filium cereâ, ad Despotam, Patriarcham, Sebastocratorem, & Cæsarem plumbeâ vtebatur. Codinus. ὁ παραγγεμώμενος τῆς σφενδόνης τὴν τοῦ βασιλέως σφενδόνην λαμβάνων σφραγίζει διὰ κηροῦ δηλαδή. οὐδαμοῦ γίνεται ἀλλαχοῦ παρὰ τοῦ βασιλέως, ἢ μὴ πρὸς τὴν δέσποιναν τὴν μητέρα αὐτοῦ, καὶ τὴν δέσποιναν τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ τὸν βασιλέα τὸν υἱὸν αὐτοῦ. πρὸς δὲ δεσπότας, πατριάρχας, καὶ τοὺς λοιποὺς ἄρχοντας τῶν ἐντιμοτέρων, διὰ μολιβδίνης βούλλης.

Quem locum viri docti non intelligentes malè sunt interpretati. Et observa obiter aureæ bullę signationē penes magnum Logothetam fuisse; & verisimile etiam argenteæ: cereæ verò & plumbeæ penes Accubitorem fundæ. Atq; cerea quidem duplex erat; rubra scilicet, & prasina, dicebaturq; δικήριον: & vtebatur vtrâque Imperator, quo innuebatur, ad eum etiam, pariter atq; ad Patriarcham, docendi munus pertinere. Balsamon de Privileg. Patriarch. οἱ βασιλεῖς καὶ οἱ πατριάρχαι μεγαλύνονται μὲν καὶ διδασκαλικοῖς ἀξιώμασι, διὰ τὴν τοῦ ἁγίου χρίσματος δύναμιν. ἐντεῦθεν γὰρ οἱ πιστοὶ δεσπόται καὶ αὐτοκράτορες κατηχητικῶς ὁμιλοῦσι τῷ χριστωνύμῳ λαῷ, ἢ θυμιῶσιν ὡς ἱερεῖς, καὶ μετὰ δικηρίου σφραγίζουσι. Et hinc ἐπιστημονάρχης appellabatur, ut ex Demetrij Chomateni Responsis supra docuimus. Dixi anteà aureæ bullæ præfuisse magnum Logothetam, id quod præter Codinum nobis etiam ostendit Nicetas in Man. Comneno, lib. III. ὑγιοῦν κατὰ καρδίας ἐπίεσεν αὐτίκα πληγὴν εἰληφὼς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης, ἐκ τοῦ τῷ συμπαίκτῃ δοθῆναι διοχεῖον ἐρυθροβαφὲς διάλιθον χρύσεον, καὶ τοῖς ὅρκοις ἐπιστατῆσαι, &c. ἃ τῷ λογοθετικῷ δήπουθεν ὀφφικίῳ ἦσαν ἁρμόδια. Subscribebat autem aureis bullis Imperator literis rubris, id est. cinnabari. Gregoras lib. IV. ἐπίτρεπε δ' αὐτῷ ὁ πατὴρ καὶ δι' ἐρυθρῶν ὑπογράφειν γραμμάτων προστάγματα. Hinc appellat ἐρυθροσήμαντον γράμμα Nicetas in Man. Comneno. lib. I. ὁ δὲ μέγας δομέστικος τῆς τῶν βασιλείων φυλακῆς ἐπιμεληθεὶς, καὶ τὸν τοῦ βασιλέως Μανουὴλ περὶ τῆς ἀρχῆς ἀναγορεύσεως, γράμμα ἐρυθροσήμαντον σφραγῖδί τε χρυσείᾳ καὶ σηρικῷ νήματι, ἔμπεδον κόγχης ἀναδεδευμένῳ αἵματι, τῷ κλήρῳ τοῦ μεγάλου νεὼ ἀποδίδωσι. Et mox ἠρυθροδανωμένην γραφήν. Gregorius Dialogus epist. I. ad Leonem Isaurum. καὶ πῶς πρῶτον, καὶ ἐξαίρετον, ὅτι τὰ σὰ γράμματα, καὶ οὐκ ἀλλότρια, ταῖς βασιλικαῖς σφραγῖσιν ἐσφραγισμένα ἀσφαλῶς, καὶ ἔσωθεν ἀσφαλεῖς ὑπογραφαὶ διὰ κινναβάρεως ἰδιοχείροι σου, ὡς ἔθισο τοῖς βασιλεῦσιν ὑπογράφειν. Præter hanc subscriptionem tres quoque in fronte cruces eiusdem coloris addebat, per quas tacitè scilicet jurabat, rata se ea velle quæ scriberet. Phranzes lib. III. cap. IV. *Imperator manu suâ eo vidente tres cruces cinnabare in fronte bullæ ad confirmationem pro consuetudine exprimit, bullamq; auream Legato in manu tradit.* Patriarcha subscriptione cæruleâ vti cæpit sub primis Palæologis. Cantacuzenus lib. III. cap. XXXVI. *Patriarcha, quia gradum permutare non poterat, habitu se augustiorem fecerat, & in subscriptionibus colore cæruleo est vsus.*

ΚΗΡΟ-

ΚΗΡΟΜΑΝΟΥΑΛΙΟΝ.

Κηρομανουάλιον. Candelabrum cereum. Typicum Sabæ. καὶ διατρεπί-σεις τὸν θυμιατὸν τίθησι λαμπάδα μετὰ κηρομανουαλίου εἰς τὸ μέσον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΗΡΟΜΑΣΤΙΧΗ.

Κηρομαστίχη, sive κηρομάστιχος. Euchologium. διατρεπίζεται παρὰ τῶν ἐπι-τηδείως ἐχόντων εἰς τοῦτο κηρομάστιχος μετὰ τετριμμένου μαρμάρου ἐν χύτρᾳ καινῇ, διὰ τὸ εἶναι τὴν παλαιὰν κηρομάστιχον τῆς σαλευθείσης ἁγίας τραπέζης ξηράν. Ibidem alio loco. εἶτα προσαγομένων τῶν λειψάνων, καὶ ἐμβαλλομένων τῇ κηρο-μαστίχῃ, ἐπιχέει τούτοις ὁ ἀρχιερεὺς μύρον.

ΚΗΡΟΥΛΑΡΙΟΙ.

Κηρουλάριοι. *Cerularij*. κηροπῶλαι. Cedrenus. καί τινα κηρουλάριον ὄντα ἐν τῷ Φόρῳ ἀσθενῆ τυγχάνοντα ἐκ πόνων ἰδίων μεταστειλάμενος ὁ παμφάγος φησι, &c.

ΚΗΡΟΦΟΡΟΣ.

Κηροφόρος. Qui candelas ac cereos ad templum ferebat, accende-batque: & aliter κανδηλάπτης dicebatur. Pantoleon de mirac. Arch-ang. S. Michaëlis. ἐν τοῖς χρόνοις μιχαὴλ ἄνακτος καὶ θεοδώρας τῆς τούτου μη-τρὸς ἦν τις ἀνὴρ ὀνόματι μαρκιανὸς, ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων γενόμενος κηροφόρος τοῦ πανσέπτου ναοῦ αὐτοῦ.

ΚΙΒΕΝΤΙΖΩ.

Κιβεντίζω. Vide γυβεντίζω.

ΚΙΒΟΣ.

Κίβος. *Cibus*. Etymologici Auctor. κιβωτὸς, παρὰ τὸ κεῖσθαι ἐκεῖ τὴν βόσιν, ἤγουν τὴν τροφὴν, καὶ λέγει ὧρος, ὅτι ἴσως παρὰ τὸ κίβος ἐστὶ τὸ σημαῖνον τὴν τροφήν. Ridicula Etymologia.

ΚΙΒΟΥΡΓΙΑ.

Κιβέργια. Templa. Monumenta. Glossæ Græcobarbaræ. ἅγια, τιμῶν, κιβέργια, μνήματα. Et mox. ἁγίεσι, τιμῶσι, εἰς τὰ κιβέργια.

ΚΙΚΟΝΕΙΟΝ.

Κικόνειον. *Ciconia*. Suidas. κικόνειον, ὀρνίον.

ΚΙΛΙΑΚΙΑ.

Κιλιάκια. Hero in πολιορκητικοῖς. εἰ δὲ ὑπὸ τῶν κερῶν βίας διαφθείη καὶ καταπίπτοι τὰ τείχη, ἃ χρὴ ὀξέως ἀπογινώσκειν, ἀλλὰ κιλιάκια μὲν κρεμᾶν, πρὸς τὸ δέχεσθαι τὰ πεμπόμενα βέλη. Sed legendum censuerim. ἀλλὰ κιλίκια.

ΚΙΝΣΟΣ.

Κίνσος. Vide κλῶσος.

ΚΙΝΣΤΕΡΝΑ.

Κινστέρνα. *Cisterna*. Hesychius. κινστέρνα, λάκκος, φρέατος, βάραθρον, ἢ βύθος. Mauritius Strateg. x. καὶ φθάσιν κινστέρνα οἰκοδομηθῆναι, καὶ ὄμβριον ὑποδέξῃ ὕδωρ. Codinus in Orig. Constantinop. ἔνθα δὲ ἐστὶν ἡ ψυχρὴ καλυμμένη κινστέρνα. Apud Suidam innominatus Auctor. τὴν μωκισίαν κινστέρναν ὁ βασιλεὺς ἀναστάσιος κτίζει ὁ δίκορος. In Glossis Græcobarbaris. γηστέρνα scribitur. ἁμάρα, ἡ ἐν τοῖς κήποις, ὑδρορρόη. ἡ γηστέρνα, ἡ δεξαμενή. Iterum alibi. φρέατα. λάκκοι. γηστέρνες.

ΚΙΡΚΕΛΛΙΑ.

Κιρκέλλια. *Circelli*. Circuli. Glossæ Græcobarbaræ. ψέλλια. κρίκοι. δακτύλια. δακτυλίδια. κερκέλλια, ἢ κιρκέλλια. Et mox iterum. ψέλλια. κερκέλλια. κιρκέλλια. δακτυλίδια.

ΚΙΡΚΗΣΙΑ.

Κιρκήσια. *Circensia.* Ludi Circenses. Arrianus in Epictetum lib. IV. cap. X. καὶ τέλος ἢ πτεράκις ἐπὶ βῆμα καθίσαι, καὶ κιρκήσια δοῦναι, καὶ συσσίτια δειπνῆσαι.

ΚΙΡΚΗΤΟΡΕΣ.

Κιρκήτορες. Circitores. Vide locum è Glossis Basilicorum. κιρκήτορες.

ΚΙΡΚΟΣ.

Κίρκος. *Circus.* Hesychius. κρίκος, κίρκος, ἐν ᾧ ἡ κώπη εἰσέρχεται.

ΚΙΤΡΑΤΟΝ.

Κιτράτον. *Citratum.* Potionis medicæ genus. Alexander Trallianus lib. IX. τῶν δὲ πορτομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, καὶ τὸ ἀπιάτον, καὶ τὸ ἀνισάτον, ἢ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαστιχάτον.

ΚΛΑΒΙ.

Κλάβι. Tuber pilei. Apex. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΚΛΑΜΑ.

Κλάμα. Dolor. Tristitia. Planctus. Glossæ Græcobarbaræ. διὰ τὴν λύπην, καὶ πένθος, καὶ κλάμαι τοῦ ἀνδρός της. Et sæpe illic occurrit.

ΚΛΑΠΑ.

Κλάπα. *Clapa*, sive *Claba*, vel *Clava*. Suidas. κωλοβάθρου, τῆς λεγομένης κλάπας παρὰ πολλοῖς. Hinc *Clapularius*, sive *Clabularius*, & *Clauularius cursus* in l. *ad procuratorem.* 12. Cod. Theodos. de Curs. Publ. *Ad procurationem clabularij cursus eligendi sunt ex eo hominum genere.* Iterum in l.

 Cursus.

Cursus 36. *Cursus mancipes clabularij ex quo hominum genere debeant ordinari, apertißimâ lege decrevi.* Et in l. *vsurpationem* 62. *Exceptâ magnitudine tuâ, præsumendi velocis & clabularij cursus nullus habeat potestatem.* Occurrit quoq; in Cod. Iustiniani, l. penult. de Curs. Publ. Neque rectè viri docti volunt rescribere, *caballarem cursum*. Ammianus lib. XX. *Cum familijs eos ad Orientem proficisci præcepit, clauularis cursus facultate permissâ.* Hinc item *Clauicarij*, harum clabarum, sive claparum, fabri: unde coniunguntur in l. *Artifices.* 1. Cod. de Excusat Artific.

ΚΛΑΠΟΣ. ΚΛΑΠΩΤΟΝ.

Κλάπος, sive κλάβος. *Clauus.* Hinc κλαπωτὸν sive κλαβωτὸν. *Clavatum.* Clavis ornatum. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὡσαύτως καὶ ἡ σέλα, ἔχουσα ἔμπροσθέν τι καὶ ὄπισθεν μαργέλλιον κλαπωτόν. Iterum. τὸ σκιάδιον τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου χρυσοκόκκινον κλαπωτὸν, αὐτοῦ ἀέρος. Et alio loco. τοὺς δὲ κλαπωτὰ φοροῦντας οἱ προδηλωθέντες ὑπηρέται τοὺς τόπους ἑκάστων τούτων γινώσκοντες φέρουσιν αὐτοὺς, καὶ πολυχρονίζουσι καὶ οὗτοι. Hinc χρυσόκλαβα, & χρυσοκλαβαρικὰ, de quibus infra diximus. Viri docti putant esse vocem Arabum, & Syrorum, quæ merè Latina est; & aliter interpretantur, quàm debebant.

ΚΛΑΡΙΑ.

Κλαρία. Phortius. στρατηγ. πραγμ. lib. 1.

μετὰ ταῦτα να κεντάξῃς.
χώματος να τὰ στιβάξῃς
ἔναι πάτον μὲ ὀρδινία
ἄλλον δὲ μετὰ κλαρία.

Iterum.

ὥσπερ τὰ χαμπηνία,
ἢ στρώματα, ἢ κλαρία.

Psellus περὶ γραμματικῆς exponit quid sit.

κλαρία δὲ, τὰ ψέλλια. κικλισμὸς, μικρὸς γέλως.

ΚΛΑΣΤΟΝ.

Κλαστὸν. Vide κατακλαστὸν.

ΚΛΑΨΙΜΟ.

Κλάψιμο. Corona pretiosa. κλάψιμο. *Lamentatio*, θρῆνος.

ΚΛΕΙΔΟΝΙΑ.

Κλειδονία. Corona pretiosa. κλειδονία. *Serra*. κλεῖθρον.

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑ.

Κλεισοῦρα. *Clusura*. Suidas. ἐμβολὴν, κλεισοῦραν, εἴσοδον. Iterum. κλεισοῦραι, οὕτω καλοῦνται τὰ ὀχυρώματα τῶν διαβάσεων τῇ πατρίῳ τῶν ῥωμαίων φωνῇ. Constantinus Chliarenus in Sancito. διηγησαμένων ἐντυχεῖν ἐνόπλοις λησταῖς εἰς τὴν κλεισοῦραν τοῦ ἁγίου βασιλέως, καὶ φονεῦσαι αὐτούς. Marcus Eremita de lege Spirit. cap. CXL. προσβολή ἐστιν ἀνείδωλον κίνημα καρδίας, κλεισούρας δίκην ὑπὸ τῶν ἐμπείρων καταχουμένη.

ΚΛΕΙΣΟΥΡΑΡΧΗΣ.

Κλεισουράρχης. *Clusurarcha*. Clusuræ præfectus. Cedrenus. ἀλλὰ καὶ τοῦτον ὁ τοῦ χαρσιανοῦ καταδιώξας κλεισουράρχης χειροῦται μετὰ τοῦ στρατεύματος. Constantinus de Administ. Imp. καὶ ὀνομασθῆναι μὲν τὸν βαασσάκιον κλεισουράρχην, ὅπερ καὶ γέγονεν. τὸν ἰσμαὴλ κλεισουράρχην εἰς τὸ συμπόσιον.

ΚΛΕΠΤΑΒΒΑΔΕΣ.

Κλεπταββάδες. Abbates qui fraude dignitatem istam invaserunt. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

ἐγὼ δ᾽ ἀσεβῶς εἴρηκα τῶν μοναστῶν τοὺς νόμους
θύραν τῶν ζώντων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς ἐν κοινοβίῳ.
μὴ διὰ θύρας βαίνειν δὲ λέγω τοὺς κλεπταββάδας.

Et occurrit illic aliquoties.

ΚΛΕΦΤΗΣ.

Κλέφτης. Corona pretiosa. κλέφτης. *Fur*. κλέπτης.

ΚΛΗΡΙΚΟΙ.

Κληρικοὶ. *Clerici*. Iulianus in epiſtola ad Boſtrenos. τὰ γοῦν πλήθη τὰ παρὰ τῶν λεγομένων κληρικῶν ἐξαπατημένα, πρόδηλον ὅτι ταύτης ἀφαιρεθείσης στασιάζει τῆς ἀδείας. Codinus de Orig. Conſtantinop. τὰ δὲ περὶ ξ κελλία ἦσαν τῶν κληρικῶν.

ΚΛΗΡΟΣ.

Κλῆρος. *Clerus. Le Clergé*. Suidas. λέγεται κλῆρος καὶ σύστημα τῶν διακόνων, καὶ πρεσβυτέρων. Primus hunc inſtituit Hyginus Pontifex temporibus Antonini Pij. Anaſtaſius in vitâ eius. *Hic clerum compoſuit, & diſtribuit gradus*. Quadruplex verò erat in Imperio Orientali: primus Imperatoris, ſecundus Imperatricis, tertius Patriarchæ, ſiue eccleſiæ, quartus Exocatacœlorum. Tres priores eſt obſeruare ex iſto loco Codini de Offic. aulæ Conſtantinop. οὐδὲ πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία. ἀλλὰ δομέστικον. ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος, ἀμφοτέρους. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τοῦ βασιλικοῦ ἔξαρχος κλήρου, ὁ δέ γε δομέστικος τοῦ δεσποινικοῦ. Et de tertio Nicetas in Man. Comneno, lib. I. γράμμα ἐρυθροσήμαντον σφραγῖδι τε χρυσείᾳ καὶ σηρικῷ νήματι, ἔμπεδον κόγχης ἀναδεδευμένῳ αἵματι, τῷ κλήρῳ τοῦ μεγάλου νεὼ ἐπιδίδωσι. Conſtabat autem ex preſ byteris ſexaginta, diaconis viris centum, fœminis quadraginta, ſubdiaconis nonaginta, lectoribus centum decem, pſaltis viginti quinque, & oſtiarijs centum: numero à Iuſtiniano ita conſtituto, cuius hæc verba ſunt Novellâ. III. θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, διακόνους δὲ ἄῤῥενας ἑκατὸν, τεσσαράκοντα δὲ θηλείας, καὶ ὑποδιακόνους ἐνενήκοντα, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. ὡς εἶναι τὸν πάντα ἀριθμὸν τῶν εὐλαβεστάτων κληρικῶν τῆς μεγάλης ἐκκλησίας ἐν τετρακοσίοις εἴκοσι πέντε προσώποις, καὶ ἑκατὸν πρὸς τούτοις τῶν καλουμένων πυλωρῶν. De quarto eſt iſte locus Codini. κατὰ τὸ πρῶτον οἱ ἐξωκατάκοιλοι ἱερεῖς εὑρίσκοντο ἔχοντες ἕκαστοι ἐκκλησίας, καὶ ὑπ' αὐτοὺς κλῆρον.

Sed

Sed hunc posteà vnà cum Exocatacœlorum sacerdotio Patriarchæ sustulerunt, ut docemus in ἐξωκατάκοιλοι. Imperatorij cleri mentio etiam est apud Gregoram lib. v. ἔχων συνεργοὺς καὶ συλλήπτορας τοῦ ἀγῶνος, τόν τε μελιτηνιώτην, καὶ τὸν μετοχίτην, ἀρχιδιακόνους ὄντας τοῦ βασιλικοῦ κλήρου. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij. Θεοφάνης ἐκεῖνος ἦν κληρικὸς μὲν τότε βασιλικὸς, καὶ δόξαν σοφίας ἱκανῶς ἔχειν παρὰ τῷ βασιλεῖ νομιζόμενος. Cantacuzenus lib. I. cap. XXI. *Non diu post, cùm ita vsus posceret, in Clerum Imperatoris eundem cooptavit.* Zonaras in Leone Armenio vocat, τοὺς τοῦ βασιλικοῦ κοιτῶνι κεκληρωμένους: vbi insigniter fallitur eruditissimus vir Hieronimus Wolphius, qui *cubicularios* interpretatur. Et de hoc ipso intelligendus est Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὄργανον δὲ ἐπιτήδειον πρὸς τοῦτο ἔχειν ἄνδρα τινὰ διαβόητον ἐπὶ πανουργίᾳ, τοῦ τάγματος τῶν ἐν τῷ παλατίῳ ψαλλόντων τὴν προεστασίαν ἔχοντα. Habitabant autem hi clerici primitus in ædibus quisque suis, & tertiâ noctis vigiliâ ad eburneam palatij portam conveniebant, per quam in ecclesiam intromittebantur, vota deo matutina nuncupaturi: Sed quia permixti his percussores palatium ingressi Leonem Armenium interemerunt, ex eo tempore, eâque de causâ constitutum est, ut in palatio habitarent circa cubiculum Imperatoris. Postremum hoc indicant verba Zonaræ citata, non intellecta Wolphio; priora omnia clarè Cedrenus. ἔθος ἐπεκράτει τότε, μὴ, ὥσπερ νῦν, ἔνδον τῶν βασιλείων, ἔκ τοτε λαβὸν τὴν ἀρχὴν, μένειν τοὺς τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ παλατίου ψάλλοντας κληρικοὺς, ἀλλὰ τοῖς ἰδίοις οἴκοις. περὶ δὲ τρίτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς ἀγείρεσθαι κατὰ τὴν ἐλεφαντίνην, κἀκεῖθεν ἀπιέναι πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ τῷ θεῷ τὰς ἑωθινὰς ἀποδιδόναι εὐχάς. Vt autem in Orientali Imperio clerus erat proprius Imperatori & Imperatrici, seu geminus; ita in Occidentali quoque, sed vnus: & ut ille Protopsaltæ, iste Domestico suberat; ita hic Apocrisiario, sive Capellano. Discimus ex Hincmaro epist. III. cap. XVI. *Apocrisiarius autem quem nostrates Capellanum, vel Palatij custodem appellant, omnem clerum palatij sub curâ & dispositione suâ regebat.*

ΚΛΗΤΟΡΙΟΝ.

Κλητήριον. Vide κητήριον.

ΚΛΙΒΑΝΟΝ.

Κλίβανον, & κλιβάνιον. *Clibanum*. Lorica. Leo Constitut. VI. εἰ δυνατὸν δὲ καὶ θώρακας ἔχειν, οἵτινες καλοῦνται νῦν κλιβάνια. Achmes cap. CLVI. ἐὰν δέ τις ἴδῃ ὅτι ἐνεδύσατο τὸ λεγόμενον κλιβάνιον μονομερὲς, εὑρήσει στένωσιν ἕκαστος ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι αὐτοῦ. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΛΙΔΗ.

Κλιδὴ. pro, κλειδίον. Corona pretiosa. κλιδὴ. *Clavis*. κλεὶς.

ΚΛΟΤΖΟΚΟΠΛΟΥΝ.

Κλοτζοκοπλοῦν. Calcibus percutere. Calcitrare. Idem quod κλοτζᾶν, sive κλωτζᾶν, ut alij scribunt. Extat in Turcograeciâ Crusij. Glossæ Græcobarbaræ. αἶξ σκυρία. αἶγα ὅπου κλωτζᾶ, ἤγουν λακτίζει. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κλώτζοντας στὴν ἡμπέρλε, κιαπάνου ἐστρεφέτον.

ΚΛΟΥΒΟΝ.

Κλοῦβον. Sigillum. In Glossario Latinogræco inuenio, *Caldutera*. ἀπὸ κλούβου κρέας σκὸ λίπη Quod etsi non satis intelligamus, tamen videmus illic vocem, de quâ agimus. Malè viri docti rescribunt, ἀπὸ κολοβοῦ. Ioannes Tzetzes Chil. v.

ἰσοτιμῶν καὶ τῷ αὐλῷ κλούβῳ συνεμβιβάζων

At errat illic quoque Interpres, qui putat esse nomen proprium. Hinc περικλουβίζειν, περισφραγίζειν. Extatque Basilic. Eclog. XXXV. Tit. VIII. περὶ τῶν ἐν διαθήκῃ χαραχθέντων, ἢ περικλουβισθέντων, ἢ ἀπαλειφθέντων. In Glossis est, περικεκλουβισμένου, καταχαραχθέντος.

ΚΛΩΒΙΟΝ. ΚΛΟΒΟΣ.

Κλωβίον. Cavea. Nassa. Oppiani Scholiastes Halieut. lib. III. κύρτοισιν. σχοινίοις ἁλιευτικοῖς. ζωγρίοις. κλωβίοις. Iterum posteà κύρτον. ζωγρεῖον.

ζωγρεῖον. κλωβίον. Diminutum est à κλωβὸς. Glossæ Græcolatinæ, κλωβός. *Cavea.*

ΚΛΩΝΑ.

Κλωνά. Filum. Corona pretiosa. κλωνά. *Filum.* κλωσήρ.

ΚΛΩΣΙΑ.

Κλώσια. Lemnisci aurei à peplo dependentes. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΚΛΩΤΖΑΝ.

Κλωτζάν. Vide κλοτζοκοπᾶν.

ΚΟΒΑΡΙΣΚΙΟΝ.

Κοβαρίσκιον. Demetrius Constantinop. Hieracosophii lib. II. cap. XLII. καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλίου ἀπολύτου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων θηλείας, καὶ βάλλε αὐτὸν λαυνάτον.

ΚΟΒΓΕΙΝ.

Κόβγειν. pro κόπτειν: sic κρύβγειν, pro κρύπτειν. Et talia. Glossæ Græcobarbaræ. στικόνοντας τὸ ῥόμασιν τῆς πόρτας, ἢ κόβγοντάς το. Et occurrit illic non semel.

ΚΟΓΓΙΑΡΙΟΝ.

Κογγιάριον. *Congiarium.* Congius. Epiphanius de Pond. & Mens. κογγιάριον δὲ μέτρον ἐστὶν οὔγγου, καὶ αὐτὸ παρ' ἑβραίοις ἐκφωνούμενον.

ΚΟΓΝΑΤΟΙ.

Κογνάτοι. *Cognati.* Basilius Achridenus in Resp. καὶ διαφορά τις οὐκ ἔστιν ἀγνάτων καὶ κογνάτων. Sæpe occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum.

ΚΟΔΡΑ.

Κόδρα. *Quadra.* Glossæ Græcolatinæ. κόδρα. *Codra. Quadra.*

ΚΟΔΡΑΝΤΗΣ.

Κοδράντης. *Quadrans.* Suidas. κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Moschopulus. κοδράντης, νόμισμα. Epiphanius de Mens. σίκλος, ὁ λέγεται καὶ κοδράντης, τέταρτον μέν ἐστι τῆς οὐγγίας, ἥμισυ δὲ τοῦ στατῆρος, δύο δραχμὰς ἔχον. Marcus Evangelista, cap. XII. καὶ ἐλθοῦσα μία χήρα πτωχὴ ἔβαλε λεπτὰ δύο, ὅ ἐστι κοδράντης. Apud Hesychium legitur, κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, τὸ πᾶν, ἢ λεπτὰ δύο. Sine dubio mendum est, legendumque, κοδράντης. Rectius alibi. κοδράντης, τὸ πᾶν, ἢ τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτόν. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἕν, ἢ κόκκοι τρεῖς, τὸ δὲ τάλαντον λίτραι ἑκατὸν εἴκοσι πέντε ὁ ἢ κοδράντης, νομίσματα τρία. ὁ δὲ ἔσχατος κοδράντης, τὸ τέταρτον τῆς φόλεως. Qui locus est contaminatissimus Restituamus. τὸ τέταρτον τῆς φόλεως, ἢ λεπτὰ δύο. Sic Suidas, & ipse hic Hesychius alibi, loco citato. Iam λεπτὸν, vnum valebat nummum, ut ipse testatur istis verbis. τὸ δὲ λεπτὸν ἑξακισχιλιοστὸν ταλάντου, ὅ ἐστι νόμισμα ἕν. & quadrans λεπτὰ δύο: ergo postea legendum. ὁ δὲ κοδράντης νομίσματα δύο. Orta menda est ex confusione numerorum ϛ. & γ'. Matthæus Euangelista cap. v. ἀμὴν λέγω σοι, οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδῷς τὸν ἔσχατον κοδράντην. Ex hoc loco nata proverbialis loquendi forma, quâ vltimus quadrans pro vniverso sumebatur: atq; hinc τὸ πᾶν interpretantur magistri Græci, ut est videre in locis citatis.

ΚΟΔΡΙΤΗΣ.

Κοδρίτης. *Quadratus.* Panis. Suidas. κοδρίτης, ἄρτος. De eo ipso loquitur Athenæus lib. XIII. πῶς ὑμῖν εἰδέναι ὅτι καὶ κύβοι, οὐχ οὓς ἀεὶ μεταχειρίζεσθε, ἄρτοι εἰσὶ τετράγωνοι ἡδυσμένοι ἀνήθῳ, καὶ τυρῷ, καὶ ἐλαίῳ.

ΚΟΙΑΘΟΣ.

Κοίαθος. pro κύαθος. Glossæ Basilicorum. κοίαθος. σκαφίδια.

ΚΟΙΑΙ-

ΚΟΙΑΙΣΙΤΩΡ.

Κοιαισίτωρ. *Quæsitor*. Moscopulus. κοιαισίτωρ, ὁ ἐπ' ἐγκλήμασι τιμωρός. Basilic. Eclog. VI. θεσπίζομεν τὸν τὴν ἀρχὴν τοῦ κοιαισίτορος, ἤτοι ἐρευνητοῦ ἔχοντος ταύτην.

ΚΟΙΑΙΣΤΩΡ.

Κοιαίστωρ. *Quæstor*. Moschopulus. κοιαίστωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκόν. ἔστι δὲ ὁ συζητῶν καὶ ἐρευνῶν ἐπὶ χρήμασι. Menander de Legat. στέλλεται κατὰ τῶν Περσῶν χώραν πρεσβευτὴς γαϊανὸς ἐν τοῖς βασιλείοις πατράσι τελῶν, καὶ τὴν λεγομένην τοῦ κοιαίστωρος διέπων ἀρχήν. ἣν οἶμαι ἐκ τοῦ ἀναζητεῖν ὧδε λελέχθαι ῥωμαίοις. Priscus in Hist. Goth. ἐβούλετο καὶ ἐπιγόνην ὁ πλίνθας συμπρεσβεύειν αὐτῷ, ὡς μεγίστην ἐπὶ σοφίᾳ δόξαν ἐπιφερόμενον, καὶ τὴν ἀρχὴν ἔχοντα τοῦ κοιαίστωρος. Hoc munus autem sub postremis Imperatoribus abrogatum fuit. Codinus testatur libro de Offic. aulæ Constantinop. ὁ κοιαίστωρ εἶχε μὲν πάλαι καὶ οὗτος διεργεσίαν, νῦν δὲ οὐδαμῶς.

ΚΟΙΛΟΣ.

Κόϊλος, pro κοῖλος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. IV. βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῷ, αἰγίνου, αἰγίνους· κοιμᾶ, κοιμάσαι· τοῦτο δὲ καὶ τὸ διαιρούμενον φαύλως, κόϊλον, κοῖλον.

ΚΟΙΜΗΤΗΡΙΑ.

Κοιμητήρια. Loca circum templa, mortuis sepeliendis consecrata. Can. IX. Syn. Laodic. ὁ κοιμητηρίοις ἢ μαρτυρίοις αἱρετικῶν εἰσελθὼν, εὐχῆς ἢ θεραπείας ἕνεκεν, ἀκοινώνητος ἔστω. Theodulphus in epist. ad Sacerdotes Aurelianenses. *Antiquus in his regionibus in Ecclesiâ sepeliendorum mortuorum usus fuit, & plerumq. loca divino cultui mancipata, & ad offerendas Deo hostias præparata, cœmeteria sive polyandria facta sunt.* Et occurrit passim.

ΚΟΙΝΟΒΙΟΝ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΚΟΣ. ΚΟΙΝΟΒΙΑΡΧΗΣ.

Κοινόβιον. Habitatio Monachorum communis. Iustinianus Novell. V. τοὺς ἄλλους, ὅσοις εἰς πλῆθος ἡ ἄσκησίς ἐστιν, ἐν τοῖς καλουμένοις κοινοβίοις εἶναι βουλόμεθα. Palladius in Hist. Lauf. in Paulo Simplice ἄπελθε, εἰ ἀρέσκει σοι μοναχὸς εἶναι, ἀπελθε εἰς κοινόβιον πλειόνων ἀδελφῶν. Theophylactus Comment. ad D. Marcum, cap. IV. οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, καὶ ἐρημικοί. ἄλλοι μιγάδες, καὶ ἐν κοινοβίῳ. ἕτεροι λαϊκοὶ, καὶ ἐν γάμῳ. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

θύραν τῶν ζώνων, μᾶλλον δὲ σεμνῶς, ἐν κοινοβίῳ.

Primus ea instituit Basilius. Lectionale de eo. *Primus cœnobia excogitavit, ritumq; illum monachorum agrestem ad formulam quandam religioni propiorem reduxit*. Atq; hinc, κοινοβιακὸς. Theophylactus ad D. Matth. cap. XIII ὁ κοινοβιακὸς τυχὸν μοναχὸς, καὶ ἔτι πρακτικός. Item, κοινοβιάρχης. Onomasticon Vetus. *Abbas* κοινοβιάρχης.

ΚΟΙΝΟΛΑΙΤΗΣ.

Κοινολαΐτης. Aliquis è vulgo. Balsamon ad Concil. VI. Can. XXIII. οὐ πιπράσκεται, οὐδὲ χρήμασιν ὁ ἁγιασμὸς μεταδίδοται, ἀλλὰ δῶρον τοῖς ἀξίοις τὰ ἅγια δῶρα διανέμεται. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἅγια δωρεὰ κατὰ κοινολαΐτας λέγεται τὰ ἅγια.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΝ.

Κοινωνικὸν. Quod psallebat chorus post communionem, sublato sacro pane. In Liturgiâ Chrysostomi. ὅταν δὲ ἴδῃ ὁ διάκονος τὸν ἱερέα ἐκτείνοντα τὰς χεῖρας, καὶ ἁπτόμενον τοῦ ἁγίου ἄρτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὴν ἁγίαν ὕψωσιν, ἐκφωνεῖ. πρόσχωμεν καὶ ὁ ἱερεὺς. τὰ ἅγια τοῖς ἁγίοις, ὁ χορὸς. εἷς ἅγιος, εἷς κύριος ἰησοῦς χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρὸς. ἀμήν. εἶτα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ κοινωνικὸν τῆς ἡμέρας, ἢ τοῦ ἁγίου

ΚΟΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Κοιτατώριον. Non satis capio. Eruditissimus Xylander putat esse, *Edictum*.

Edictum, Cedrenus vtitur. ἐπὶ τούτου γερμανὸς ἐκ μητροπόλεως κυζίκου μετατίθεται εἰς κωνσταντινούπολιν, καὶ κοιτωνάριον μετὰ ψήφου (scribo, μετὰ ψήφου) ἐκπεφώνητο ψήφῳ καὶ δοκιμασίᾳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. Inuestigemus.

ΚΟΙΤΩΝΑΡΙΟΣ.

Κοιτωνάριος. Cubicularius. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. ὁ παρακοιμώμενος τοῦ κοιτῶνος εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν ἐν τῷ κοιτῶνι παιδοπούλων, καὶ τῶν κοιτωναρίων.

ΚΟΚΑΛΑ.

Κόκαλα. Corona pretiosa κόκαλα. *Ossa*. ὀστᾶ. Alexius Rharturus. Doct. VIII. ὅταν τὸ ἄνθρωπος τζακίζῃ τὸ βασιλικὸν κόκαλον ἔξω πόδος αὐτοῦ, χρεία εἶναι ἐδηγοῦ, νὰ τοῦ κομίζῃ εἰς τὸ ἀπίτι του. Exstat quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΚΟΚΚΙΟΝ.

Κοκκίον. Siliqua. Anonymus de Pond. & Mens. κεράτιον, τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον κοκκίον. Sæpè occurrit apud Medicos recentiores. Scribitur quoque κουκκίον, pro eodem.

ΚΟΚΟΝΑΡΙΑ.

Κοκονάρια, siue κουκουνάρια. Pro, κωνάρια. Nuces pineæ. Apud Myrepsum, lib. de Antidotis, capp. LXV. XCIX. Corona pretiosa. κουκουνάρια. *Pinus*. πίτυς. Nonus de Morb. Curat. cap. CXXV. κουκουναρίων φρυκτῶν, ἀμήλου, γλυκυρρίζης, ἀνὰ οὐγγίας δύο. Exstat quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΚΟΛΑΙΝΑ.

Κολαίνα, Corona pretiosa. κολαίνα. *Torques*. ὠμοφόριον.

ΚΟΛΕΔΑΤΟΣ.

Κολεδάτος. Glossæ Basilicorum κολεδάτος. στρατιώτης.

ΚΟ.

ΚΟΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολεκτάριος. *Collectarius*. Suidas. κολεκτάριος, ἀργυραμοιβός. ἤτοι ὁ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλασσόμενος. τραπεζίτης ὁ ἀργυροπράτης. Glossæ Græcobarbaræ. ἀργυροπράτης. ὅπου πωλεῖ ἢ ἀλλάσσει τὸ ἀσήμιν. ἤγουν κολλεκτάριος.

ΚΟΛΙΑΝΔΡΟΝ.

Κολίανδρον. Veteres κορίαννον dicebant. *Coriandrum*. Scholiastes Aristophanis ad Equites. κορίαννα· εἶδος βοτάνης. τὸ νῦν, κολίανδρον.

ΚΟΛΛΑΡΙΟΝ.

Κολλάριον. *Collarium*. Hesychius. κλοιός. μέρος τι τῆς νεώς, ἢ περιτραχήλιος δεσμός. κολλάριον, ἤτοι μανιάκης. Glossæ Græcolatinæ. κολλάριον. *Collarium*. Aristophanis Scholiastes ad Vespas. κλοιός, τὸ κολλάριον τὸ παρ' ἡμῶν λεγόμενον. Occurrit apud Cantacuzenum aliquoties.

ΚΟΛΛΕΓΑΣ.

Κολλέγας. *Collega*. Constantinus Asynkitus in Viatico. γίνεται ὁ ἕτερος αὐτῆς ἄνθρωπος, ἤγουν ὁ σύντροφος, ὁ κολλέγας. Et per η quoque scribitur apud Eusebium Hist. Eccles. lib. x. cap. v. ἐν οἷς ἐμφέρεσθαι κεκιλιανὸν τὸν ἐπίσκοπον τῆς καρταγενεσίων πόλεως παρά τινων κολλήγων αὐτοῦ τῶν κατὰ τὴν ἀφρικὴν καθεστώτων, ἐν πολλοῖς πράγμασιν εὐθύνεσθαι. Et posteà. γράμμασιν ἐμοῖς ὑποτάξας, πρὸς τοὺς προειρημένους κολλήγας ὑμῶν ἐξέπεμψα.

ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ.

Κολλέγιον, sive, κολλήγιον. *Collegium*. Palladius in Hist. Lauf. de Mose Aethiope. πεντήκοντα σημεῖα ἀπῆλθεν, ὅπου τὸ κολλήγιον εἶχεν.

ΚΟΛΛΕΚΤΑΡΙΟΣ.

Κολλεκτάριος. *Collectarius*. Vide. κολεκτάριος.

ΚΟΛ-

ΚΟΛΛΗΤΖΙΔΑ.

Κολλητζίδα. Herbæ genus. Scholiastes Theocriti Idyll. XIII. τὴν ἄγρωστιν φασιν εἶναι βοτάνην τινὰ πρασώδη, ἣν ἰδιωτικῶς φασι κολλητζίδαν.

ΚΟΛΟΒΙΟΝ. ΚΟΛΟΒΙΩΝ.

Κολόβιον. Glossæ Græcolatinæ. κολόβιον. *Colobium· Subucula.* Arabicolatinæ. *Colobium, cocleum.* Iterum. *Levitonarium, est colobium sine tunicis.* Lego. *sine manicis.* Ita in altero veteri Glossario rectius reperitur. Codinus in Orig. Constantinop. ὁσάκις δὲ ἤρχετο εἰς θεωρίαν, ἐφόρει λευκὸν κολόβιον, καὶ ῥάβδον λευκὴν κατεῖχε τῇ χειρί. Cod. Theodos. lib. XIV. Tit. X. *Nullus Senatorum habitum sibi vendicet militarem, sed chlamydis terrore deposito, quieta coloborum ac penularum induat vestimenta.* Anastasius in Eutychiano. *Constituit, ut quicunque fidelium martyrem sepeliret, sine dalmaticâ, aut colobio purpurato, nullo modo sepeliret.* Vix ad ima cubitorum pervenisse tradit Cassianus, additque significationem mysticam, lib de Hab. Mon. cap. V. *Collobiis quoque lineis induti, quæ vix ad cubitorum ima pertingunt, nudas de reliquo circumferunt manus, ut amputatos habere eos actus & opera mundi huius suggerat abscissio manicarum, & ab omni conversatione terrenâ mortificatos eos velaminis linei doceat indumentum.* Eadem Dorotheus Doctr. I. διὰ τί φοροῦμεν κολόβιον μὴ ἔχον χειρίδια; τῶν ἄλλων ἐχόντων πάντων χειρίδια, ἡμεῖς διὰ τί οὐκ ἔχομεν; τὰ χειρίδια σύμβολά εἰσι τῶν χειρῶν, αἱ δὲ χεῖρες λαμβάνονται εἰς τὴν πρακτικήν· ὅτε οὖν ἔρχεται ἡμῖν λογισμὸς ἐνεργῆσαι τι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου διὰ τῶν χειρῶν ἡμῶν, ὑπόθου κλέψαι, ἢ δεῖραι, ἢ ἁπλῶς οἱανδήποτε ἁμαρτίαν ποιῆσαι διὰ χειρῶν, ὀφείλομεν προσέχειν τῷ σχήματι ἡμῶν, καὶ μαθεῖν, ὅτι οὐκ ἔχομεν χειρίδια, τουτέστιν οὐκ ἔχομεν χεῖρας, τοῦ ἐνεργῆσαι τι τοῦ παλαιοῦ ἀνθρώπου. Et signum quoque erat intertextum è purpurâ. Idem Dorotheus ibidem. ἔχει δὲ τὸ κολόβιον ἡμῶν σημεῖον τί ποτε πορφυροῦν. τί θέλει εἶναι τὸ σημεῖον τὸ πορφυροῦν; ἕκαστος στρατευόμενος τῷ Βασιλεῖ πορφύραν ἔχει εἰς τὸ χλανίδιον αὐτοῦ. ἐπειδὴ γὰρ ὁ Βασιλεὺς πορφύραν φορεῖ, πάντες οἱ στρατευόμενοι αὐτῷ βάλλουσι πορφύραν εἰς τὰ χλανίδια αὐτῶν, τουτέστι τὸ βασιλικὸν ἔνδυμα, ἵνα διὰ τούτου δείξωσιν ὅτι τοῦ βασιλέως εἰσὶ, καὶ ὅτι αὐτῷ στρατεύονται. οὕτω καὶ ἡμεῖς λαμβάνομεν τὸ σημεῖον τὸ

πορφυροῦν εἰς τὸ κολόβιον ἡμῶν, δεικνύοντες ὅτι τῷ χριστῷ ἐστρατεύθημεν, καὶ χρεὼν ἐστὶν ἡμῖν ὑπομεῖναι ὅλα τὰ πάθη μετὰ αὐτοῦ, ὅσα ὑπέμεινεν δι' ἡμᾶς.

ΚΟΛΟΚΙΘΗ.

Κολοκίθη. pro κολοκύνθη. Corona pretiosa. κολοκίθη. *Cucurbita*. κολοκύνθη.

ΚΟΛΟΝΑ.

Κολόνα. *Columna*. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐλάμπρυνε δὲ καὶ τὰς κολόνας τοῦ ναοῦ. Corona pretiosa. κολόνα. *Columna*. στήλη. Scholarius in Explicat. Vaticin. Constantinop. εὑρέθη εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν εἰς μίαν κολόναν μαρμαρένιαν.

ΚΟΛΩΝΟΙ.

Κολωνοί. *Coloni*. Novell. CLXII. Et passim apud Iureconsultos Græcos.

ΚΟΜΑΤΑΚΗΣ.

Κοματάκης. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

εὗρον φιλὸν κοματάκη
καθ' ὥσπερ πραγματάκη.

ΚΟΜΑΤΗ.

Κομάτη. pro κομμάτιον. Corona pretiosa. κομάτη. *Frustum*. κλάσμα.

ΚΟΜΒΕΝΤΟΝ. ΚΟΜΒΕΝΤΖΙΟΝΑΛΙΟΣ.

Κόμβεντον. *Conventio*. Et inde, κομβεντζιονάλιος. *Conventionalis*. Suidas, & Iureconsulti Græci.

ΚΟΜΒΙΑ.

Κομβία. Fimbriæ. Ioannes Diaconus ad ἀσπίδα Hesiodi. θύσανοι, οἱ κροσσω-

προστωπὶ, ἤγουν τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα κομβία, ἢ κυμβία. In Turcogræciâ Crusij invenio. κομβιά. *Fibula*.

KOMBINA. KOMBINEYEIN.

κομβίνα. Apud Suidam κομπίνα est, qui tamen vocem non explicat, quod facit non semel. Ita autem vocabantur mandata nomine animalium publico cursui destinatorum. Eustathius de Temp. intervallo. ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τῶν ἐπάρχων περιφράσει ζώων δρομικῶν γινόμεναι, ἃς καὶ κομβίνας ἡ αὐτὴ γλῶσσα καλεῖ ῥωμαϊκῶν, τουτέστι συνθέματα. Atque hinc κομβινεύειν, & κομβίνευμα. Chrysostomus in Orat. de Circo. μὴ τρεπέτω σε τὰ περιϊππικὰ κομβινεύματα, ἵνα μὴ καταλάβῃ σε τὰ περικείμενα κινδυνεύματα. εἰ βούλη κομβινεύειν, καὶ διαστάσεις, δείξασθαι τοῦτο ποιεῖν μᾶλλον ἐν τῷ θεωρήματι πνευματικῷ.

KOMBOΣ.

Κόμβος. Vide ἐπικόμβια.

KOMEATON.

Κομεάτον. Hesychius. κομεάτον, ἐξαίτησιν λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι. Suidas totidem verbis. Eustathius de Temp. Intervallo. ἐὰν οἱ σχολάριοι κατὰ κομεάτον ἀπολειφθῶσιν, εἴσω πέντε μηνῶν, περὶ χρημάτων οὐκ ἐνάγονται.

KOMENON.

Κομμένον. Pro κεκομμένον. Corona pretiosa. κομμένον *Fractum*. κεκλασμένον.

KOMENTA.

Κόμμεντα. *Commenta*. *Commentaria*. Prochorus de rebus gestis S. Ioannis Euangelistæ. καισαρείας τῆς παλαιστίνης ἐγὼ ὑπάρχω ὁ ἄθλιος, βοηθὸς κομμέντων, καὶ δύο ἄνδρες παρεδόθησάν μοι, καὶ λαβὼν αὐτοὺς ἐγὼ ἔβαλον ἐν τῇ φυλακῇ τρεῖς ἡμέρας. Non alius autem est, ὁ βοηθὸς τῶν κόμμεντων. quàm qui *Commentariensis* dicitur; ὁ κομμενταρήσιος.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΙΣΙΟΣ.

Κομενταρίσιος. *Comentariensis.* Suidas. κομενταρίσιος, ὄνομα κύριον. Hesychius. κομενταρίσιος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων ἐκδεχόμενος. Etymologici Auctor. κομενταρήσιοι. τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων πράττοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπαρηκταρείων, καὶ κουβικουλαρείων, μετὰ πλήθους ῥαβδούχων. εἰσὶ δὲ κατωτέρω οἱ λεγόμενοι χαρτουλάριοι. Iustinianus Novell. XIII. ἐστὶ γὰρ αὕτη δικαστήριον ἴδιον, καὶ τάξις, κομενταρισίους τε ἔχουσα, καὶ τἄλλα πάντα ὁπόσα σχεδὸν τῇ πολιαρχίᾳ παρὰ τῶν νόμων ἀφώρισται. Et in Edicto XIII. στέλλειν ἐκεῖσε ἐπὶ ταύτῃ καὶ μόνῃ τῇ αἰτίᾳ κομενταρίσιον, μετὰ δημοσίας ἐπιστολῆς γινόμενον.

ΚΟΜΗΣ.

Κόμης. *Comes.* Hesychius. κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. Epiphanius. ὁ δὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἀξιώματος κομήτων ἔτυχε. Eusebius de vitâ Constantini lib. IV. τοῦ παντὸς στρατοῦ καθηγεμόνες, κόμητές τε, καὶ πᾶν τὸ ἀρχόντων τάγμα. Porrò hic in exercitu munus habet, in palatio, & provincijs. Rursus in exercitu duplex erat ordo; hic terrâ militabat, ille mari: vtrobique cohortem ducebat. Leo Constitut. III. κόμης δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἰδίου τάγματος, ἤτοι βάνδου, ἀφηγούμενος. Mauricius. κόμης δέ ἐστιν, ἤτοι τριβοῦνος, ὁ τοῦ τάγματος, ἢ ἀριθμοῦ, ἤτοι βάνδου, ἡγούμενος. Alius tamen est. ὁ τοῦ βάνδου, ab eo qui παραβανδίτης dicebatur: itaque ne quis confundat. Nam primus ille bando præerat; id est, militibus, qui sub bando: hic postremus autem, & cùm eo alij, custodiebant τὸν βανδοφόρον, ideóque παραβανδῖται nuncupati. Meminit eorum Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐν ταύταις οὖν ταῖς δυσὶν ὁδοῖς πρὸς τὰ ἔνδον χείλη κόμητες οἱ παραβανδῖται τὰς σκηνὰς κατὰ τὸ πλάτος τῶν ὁδῶν ἱστάθωσαν. Atq; prior ille κόμης simpliciter dicebatur, posterior cum epitheto, κόμης ὁ παραβανδίτης. Qui Comites in mari, illi Drungario subiecti. Leo Naumachicis. κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ βασιλικοῦ πλωΐμου καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλώϊμοι στρατηγοὶ δρουγγάριοι ἐκαλοῦντό ποτε τοῖς ἄνω χρόνοις. καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς κόμητες μόνον, καὶ κένταρχοι. Præficiebantur autem aliquot dromonibus. Leo ibidem. ἐπιστήσεις αὐτοῖς, ἄρχοντα ἢ κατὰ πέντε, ἢ κατὰ τρεῖς δρόμωνας ἕνα τὸν λεγόμενον κόμητα. Inter hos maximus ὁ πρωτοκόμης, qui dignitate proximus Amiralio. Cod. ostendit.

ostendit. ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν (ὁ μέγας δοὺξ) τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηρᾶλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας. Et alibi. τὸ τοῦ πρωτοκόμητος ὑπηρέτημα θαλάσσιόν ἐστιν. εὑρίσκεται οὖν οὗτος τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ κομήτων πάντων πρῶτος. De reliquis vero Comitibus qui passim in palatio, & provincijs, vide quæ, vir magnus in literis, Barnabas Brissonius, de Verb. Significat. lib. III.

ΚΟΜΗΤΑΤΗΣΙΟΣ.

Κομητατήσιος. *Comitatensis.* Theodoretus Hist. Eccles. lib. IV. cap. XXII. καὶ ὁ τῶν κομητατησίων δὲ, λαργιτιώνων κόμης, στρατιωτῶν ἐπαγόμενος ἄμετρον πληθὺν, &c. Ammianus lib. XXIX. *Cum comitatensi auxilio militis pauci Theodosius magister militum mittitur.*

ΚΟΜΗΤΙΑΝΗ.

Κομητιανή. *Comitiva.* Iustinianus Novell. VIII. μὴ δύο τάξεσι χρῆσθαι, ἀλλὰ ἀναμιγεισῶν ἑκατέρων, τήν τε τοῦ ἄρχοντος, τήν τε τοῦ βικαρίου, μίαν γενέσθαι κομητιανὴν οὖσαν τε καὶ ὀνομαζομένην.

ΚΟΜΗΤΟΠΟΥΛΛΟΣ.

Κομητόπουλλος. Comitis filius. Comes. ut ἀετόπουλλος, παιδόπουλλος, & infinita talia. Cedrenus. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπεμφθησαν μετὰ ταῦτα, ἐφ' ᾧ τῆς πατρῴας ἀντέχεσθαι βασιλείας, καὶ τοὺς κομητοπούλους ἀπείρξουσι τῆς πρόσω φορᾶς.

ΚΟΜΙΔΙΟΝ.

Κομίδιον, sive κομίδιν. Gummi. Rhazes de Peste cap. XIV. τὸ ἰχωρῶδες τοῦ ὀξινοῦ γάλακτος μετὰ πεφρυγμένου ἄρτου, καὶ ὀλίγον κομιδίου. Simeon Sethi de Facult. Cib. τὸ δὲ κομίδιν μεταλαμβανόμενον μετ' οἴνου λιθιῶντας ὀνίνησι. Ioannes Garlandius in Lexico Chymico. *Comidi, id est, gummi Arabica.*

KOMITATON.

Κομιτάτον. ***Comitatus.*** Socrates Hist. Eccles. lib. II. cap. XXIII. διὰ προτέρων γραμμάτων ἐδηλώσαμεν ὅπως ἀμερίμνως εἰς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον παραγένη διὰ τὸ μάλιστα βούλεσθαι ἡμᾶς ἀποστεῖλαι σε εἰς τὰ ἴδια. Et posteà. ἐλθεῖν πρὸς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον σπουδάσης. Epiphanius contra Ebionęos. ἀνδρὶ δὲ ἐπὶ τὸ κομιτάτον, καὶ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ φιλοῦ. Iterum contra Meletianos. ἐπιφέροντι γὰρ καὶ χεῖρα ἐν τῷ κομιτάτῳ, καὶ ἐπιδείκνυον ἥτις ἦν ἐν γλωσσοκόμῳ. In epistolâ quâdam Diaconorum & Presbyterorum ad Alexandrum Papam, quæ exstat apud eundem, contra Ariomanitas. ὑπὸ αὐτοῦ ἐσταλμένος ἐπὶ τὸ κομιτάτον.

KOMMEPKEYEΣΘAI.

Κομμερκεύεσθαι. Commercia exercere. Harmenopulus lib. II. Tit. V. ὅτι πάντες ὀφείλουσι κομμερκεύεσθαι.

KOMMEPKIAPIOΣ.

Κομμερκιάριος. ***Commerciarius.*** Marcus Patriarcha Alexandrinus Quæst. Canon. XXIV. ἀκινδύνως γίνεται ἱερεὺς ἢ διάκονος καταλλάκτης, ἢ κομμερκιάριος, ἢ ἰατρὸς, ἢ ἀστρολόγος, ἢ οὔ; Constantinus de Administ. Imp. ἢ καὶ δέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς κατοίκησιν εἰσελθούσῃ τοῦ ποτὲ γεγονότος κομμερκιαρίου χαλδίας καὶ τοῦ ψωμαθέως τὴν μονήν. Apomasar in Mysterijs. ζητητέον περὶ μεγιστάνων, ἐνόχων, γραμματικῶν, κομμερκιαρίων. Occurrit item apud Iureconsultos Græcos.

KOMMEPKION.

Κομμέρκιον. ***Commercium.*** Cedrenus. τῆς ἀβύδου καὶ τοῦ ἱεροῦ τὰ κομμέρκια ἐκκόψας. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. δίδωσιν χάριν κομμερκίου εἰς ποσότητα νομισμάτων ἑκατὸν νομίσματα δύο. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VI. ἰωάννης δ' οὖν ὁ τοῦ βυζαντίου βασιλεὺς ἐπολέμει πρὸς τοὺς ἰανουΐους διενεχθεὶς ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε, τῆς ἀπὸ κουμερκίων τοῦ γαλάτου ἕνεκα. Et mox. καὶ περὶ τῶν κουμμερκίων αὐτῶν ὅπως συγκα-

συγκαπιτῇ ὁ βασιλεὺς συγκατινδῶν ἐν ἰανουΐοι. Ita correxi. Perperam erat in MS^to. exemplari. οἰανυΐοι.

ΚΟΜΜΙΤΕΥΕΙΝ.

Κομμιτεύειν. *Committere*. Glossæ Basilicorum. κομμιτεύεται. βεβαιοῦται.

ΚΟΜΜΟΝΗΤΟΡΙΟΝ.

Κομμονητόριον. *Commonitorium*. Suidas. κομμονητόριον (ita scribo, non κομονητήριον) ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας. Euagrius lib. II. cap. XVII. πρὸς ἃ διάκορος ἔφη, κομμονητόριον τὸν ἐλπίδιον ἐπιφέρεσθαι. Iustinianus Novell. CXXVIII. μηδὲ εἰ πραγματικὸν, ἢ ἄλλον τύπον, ἢ θεῖον κομμονητόριον λάβοι, ἐπιτρέπειν αὐτῷ τι τοιοῦτον. Ammianus lib. XXVIII. *Quo inficiante, secretioribus chartis ab eius domo prolatis, commonitorium repertum est manu scriptum Hymelij*. Et posteà. *Deferri providit vicariam, & commonitorium cum Augusti literis tradidit*. Anastasius in Gregorio II. *Rescriptis commonitorijs, nisi ad Catholicam converteretur fidem, etiam exterrem à sacerdotali esse officio mandavit*.

ΚΟΜΟΔΑ.

Κόμοδα. *Comoda*, id est, *Commoda*: corruptâ scribendi ratione, quæ tunc obtinebat. Sic apud Vestium Valentem Florid. lib. I. *Capturas ex aquis, itemq; à reginis aut regum familiaribus comoda*. Suidas. κόμοδα, δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη. Quæ totidem penè verbis Glossæ Basilicorum. Isidorus in Glossis. *Comodia, Hostiaria*. Corrigo, *Comoda, ostiaria*. Interpretatur ostiariam, quia nimirum ostiatim corrogabatur. *Commoda* autem dicebatur, pro *Commodatio*: qualia sunt. *Abscissa. Responsa. Deducta*. & talia, quæ nos observavimus & annotavimus olim Critici Arnobiani lib. IV. Et observa illic vsum commodationum non alibi facilè obvium. Nos in nostro statu **Leeninghen** appellamus. Dabant verò illi sub Imperatoribus Constantinopolitanis, cùm vrbes aliquas terræ motu desolari contigisset. Clarè indicant illa Suidæ verba. δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ. Sed ne quid temerè de illo Isidori loco pronuntiē, meritò ampliavero, Ecce enim in Historiâ Australi, quæ

quæ res gestas complectitur Rudolphi, Adolphi, Albertique Cæsa-rum, ab anno MCCLXXVI. usque ad MCCCIII. *Circumquaq. extra partes civitatis receperunt se cum equis suis, in cubiculis, & stabulis, & cameris, in stupis, de comodÿs suis hominibus eiectis*. Et hîc *Comodia* est diversorium, vnde *Hostiariam* interpretatur, quod est purum putum Italicum, *Hostaria*.

ΚΟΜΟΔΡΟΜΕΥΕΙΝ. ΚΟΜΟΔΡΟΜΟΣ.

Κομοδρομεύειν. Fabricare. κομοδρόμος. Faber, sed auri tantùm, æris, sive ferri. Glossæ Græcobarbaræ. ἄκμων, σίδηρον ἐφ' ᾧ ὁ χαλκεὺς χαλκεύει. ἤγουν ἀκμόνιν ὅπου κομοδρομεύει ὁ κομοδρόμος. Iternm alibi. ἀκροφύσια, τὰ ἄκρα τῶν ἀσκῶν, ἐν οἷς οἱ χαλκεῖς τὸ πῦρ ἐκφυσῶσιν. αἱ ἄκραι, ἤγουν ἡ ἄκρες τῶν ἀσκῶν ἢ ἀσκιῶν μεθ' αἷς ὁποίαις φυσοῦσιν οἱ κομοδρόμοι τὴν φωτίαν. Anonymus de Pass. Domini. καὶ ὅ τι φθάσωσιν εἰς τὸν τόπον, ἐλθὼν ὁ κομοδρόμος ἵνα σταυρώσῃ αὐτὸν, &c.

ΚΟΜΟΝΤΟΥΡΙΟΝ.

Κομοντούριον. Puto corruptum esse, pro κομμονιτόριον. *Commonitorium*. Gregorivs Dialogus de vitis Sanct, lib. III. σταβὶν ὁ ἐκ τοῦ κυρίου ἰησοῦ χριστοῦ δοῦλος κομοντούριον παιδὸς.

ΚΟΜΠΑΡΟΣ.

Κόμπαρος. *Compar*. Suidas κόμπαρος, ὃς συνεζευγμένος εἰς ὑπηρεσίαν τινὶ ὁμοίαν τὴν αὐτὴν ἐκτελῶν χρείαν.

ΚΟΜΠΑΣΣΟ.

Κομπάσσο. Italicum. *Compasso*. Circinus. Corona pretiosa, κομπάσσο. *Circinus*. διαβήτης.

ΚΟΜΠΕΣΑΤΕΥΕΙΝ. ΚΟΜΠΕΣΑΤΙΩΝ.

Κομπεσατεύειν. *Compensare*. Glossæ Basilicorum. κομπεσατεύει, συλλογίζεται, ψηφίζει. Et κομπεσατίων, *Compensatio*. Eustathius de Temp. intervall.

ὁ θέλων

ὀφείλων ἀντιπεθῆναι κομπρομισσατίονα, ἤτοι ἀντίλλογον τῷ Φίσκῳ, ὀφείλει ἀποδεικνύειν ἄσω δύο μηνῶν, ὅτι κεχρεώστηται αὐτῷ ὅπερ βούλεται ἀντιλογίζεσθαι. Scholiastes Basilic. Eclog. VII. μηδεὶς ἀντιτίθεται κομπενσατίονα τῷ Φίσκῳ, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς κεχρεώστηται σεκτίονος ἐξ ἧς μεθοδεύεται.

ΚΟΜΠΛΕΣΙΩΝ.

Κομπλεσίων, vel, κομπλετίων. *Completio*. Harmenopulus lib. III. Tit. III. εἰ δὲ διὰ ταβελλίωνος γένηται, καὶ κομπλεσίων παρακολουθήσῃ, &c. Scholiastes Basilic. Eclog. XIX. εἰ μὴ καὶ κομπλετίονες παρακολουθήσουσι.

ΚΟΜΠΛΕΤΕΥΕΙΝ.

Κομπλετεύειν. *Complere*. In Novellâ Alexij Comneni. τῶν δὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ταβελλιώνων ἀρκεῖν, ἀγοραῖα τὰ ἔγγραφα συνιστᾶν, κἂν μὴ κεκομπλετευμένα τυγχάνοιεν.

ΚΟΜΠΛΗ.

Κόμπλη. *Complementum*. E Gallico, *Comble*. In Novellâ Alexij Comneni. μὴ ἀγοραῖα. κατονομάζεσθαι κατὰ τὴν ἰουστινιάνειον νεαρὰν, εἰ μὴ παρὰ ταβελλίωνι πλοῖντο, καὶ συνήθεις ἐπιφέροιντο κόμπλας. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἤτοι τζάκωμαν, κόμπλην, καὶ πλήρωμα τοῦ ζητουμένου ἔργου. Ita corrigo. Perperam est in M^{sto}. κόπλην.

ΚΟΜΠΟΣ.

Κόμπος, pro, κόμβος. Corona pretiosa. κόμπος. *Nodus*. κόμβος. Vel etiam, *Commodus*. Mauritius Strategic. II. καλὸν δέ ἐστι πάντας κατὰ τὸ σχῆμα τῶν ἀβάρων ἢ τούρκων γίνεσθαι, ὅτι καὶ κομπταὶ καὶ χρειώδεις εἰσίν.

ΚΟΜΠΡΟΜΕΣΟΝ.

Κομπρόμεσον, sive κομπρόμισσον. *Compromissum*. Metrophanes Archiepiscopus Constantinop. in epist. καθαιρέσει γὰρ ὑπόδικον σεαυτὸν ὑπογράψας ἐν τῷ κομπρομέσῳ καὶ συμφωνητικῷ γράμματι. Glossę Basilicorum. κομπρόμισσον, πρόστιμον.

ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΝ. ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Κομπρομισιάριον. Idem quod κομπρόμισον. *Compromissum.* Glossæ Basilicorum. κομπρομισιάριον, συνταγή, ὅ ἐστι πρόστιμον. Et, κομπρομισιάριος. *Compromissarius.* Eædem Glossæ. κομπρομισιάριος, ὁ συντιθέμενος τῷ προστίμῳ. δικαστὴς αἱρετικός. διαγνώμων.

ΚΟΜΦΑΚΤΩΡ.

Κομφάκτωρ. *Confector.* Glossæ Basilicorum. κομφάκτωρ, κατασκευαστής.

ΚΟΜΦΙΡΜΑΤΕΥΕΙΝ.

Κομφιρματεύειν. *Confirmare.* Glossæ Basilicorum. κομφιρματεύει, βεβαιοῖ.

ΚΟΝΒΙΤΙΟΝ.

Κονβίτιον. *Convitium.* Glossæ Basilicorum corrigi debent, quæ valde corruptæ. κονβίτιον, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις. καὶ κόμβεντον, ἡ βουλή, ἤτοι ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή. Hodiè corruptè & mutilè editur, κονβίτιον ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, καὶ ἡ βουλή. Quæ ineptissima esse, facilè quivis iudicaverit.

ΚΟΝΔΑΚΙΟΝ.

Κονδάκιον. Item quod κοντάκιον.; sicut κονδὸς, & κοντὸς, pro ratione illâ scribendi. Breviarium ἀδέαστον, quod recenset res sacras. κανδῆλαι, μανουάλιον, ξεστίον, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΟΝΔΑΡΗ.

Κονδάρη, pro, κοντάριον. Corona pretiosa. κονδάρη. *Hasta.* δόρυ.

ΚΟΝΔΙΤΟΝ.

Κονδῖτον. *Conditum.* Potionis genus. Agathotychus Hippiatric. lib. 1.

lib. I. cap. II. ἐγχυμάτιζε χειμῶνος μὲν δὲ οἴνῳ παλαιῷ ἢ κονδίτου. Palladas Antholog. lib. I.

κονδῖτον μοὶ δεῖ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔσχεν
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν Ἑλλήνων. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς αὖ εἰδείης ῥωμαϊκώτατος ὤν.

Tiberius Hippiatric. lib. I. cap. XXX. διδόασιν κοχλιάριον μεστὸν κονδίτῳ κεκερασμένον. Alexander Trallianus lib. VII. cap. V. πέπερι, καὶ ὅσα διὰ πεπέρεως σκευάζεται, ὑδρόγαρόν τε καὶ κονδῖτον. Reperitur quoque apud Plutarchum in Parallelis.

ΚΟΝΔΟΣ.

Κονδὸς, sive κοντός. Curtus. Glossæ Græcolatinæ. κονδὸς. *Curtus*. Et alibi. κολοβὸς, ὁ κονδὸς. *Curtus*. Corona pretiosa. *Corto*. κονδὸς. μικρὸς. Anatolius Geoponic. lib. X. εἰ δὲ καὶ τὰ κονδὰ πασσάλια τῶν κιτροφύτων, τὰ μὴ δυνάμενα καμφθῆναι, κατὰ κεφαλῆς φυλάσσουσι. Adamantius Physiognom. lib. II. παχεῖαι χεῖρες, κοντοὺς ἔχουσαι τοὺς δακτύλους, κλεπτίσκεται. Achmes cap. CCXXXII. εἰ δὲ κοντὰ καὶ ὑψηλὰ δίκην σφιγκυρίων, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλόγως.

ΚΟΝΔΟΥΡΑ.

Κονδοῦρα. Italicum. *Gondola*. Genus navigij. Constantinus de Administ. Imp. ἡ βαπτισμένη Χρωβατία ἐκβάλλει καβαλλαρικὸν ἕως ξ΄. πεζικὸν δὲ ἕως χιλιάδας ϑ΄. καὶ σαγήνας μέχρι τῶν π΄. καὶ κονδούρας μέχρι τῶν ρ΄. Et mox iterum. ἀλλ' οὐδὲ σαγήνας κέκτηνται, οὐδὲ κονδούρας, οὔτε ἐμπορευτικὰ πλοῖα, ὡς μηκόθεν οὔσης τῆς θαλάσσης.

ΚΟΝΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Κονοσταῦλος. Vide, κοντοσταῦλος.

ΚΟΝΣΕΛΙΟΝ.

Κονσέλιον, sive, κονσίλιον. *Consilium*. Glossæ Basilicorum. κονσέλιον,

πορφυρῦν εἰς τὸ κολόβιον ἡμῶν, δεικνύοντες ὅτι τῷ χριστῷ ἐστρατεύθημεν, καὶ χρεωστοῦμεν ὑπομεῖναι ὅλα τὰ πάθη μετὰ αὐτοῦ, ὅσα ὑπέμεινεν δι' ἡμᾶς.

ΚΟΛΟΚΙΘΗ.

Κολοκίθη. pro κολοκύνθη. Corona pretiosa. κολοκίθη. *Cucurbita*. κολοκύνθη.

ΚΟΛΟΝΑ.

Κολόνα. *Columna*. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐλάμπρυνε δὲ καὶ τὰς κολόνας τοῦ ναοῦ. Corona pretiosa. κολόνα. *Columna*. στήλη. Scholarius in Explicat. Vaticin. Constantinop. εὑρέθη εἰς τὴν κωνσταντίνου πόλιν εἰς μίαν κολόναν μαρμαρένιαν.

ΚΟΛΩΝΟΙ.

Κολωνοί. *Coloni*. Novell. CLXII. Et passim apud Iureconsultos Græcos.

ΚΟΜΑΤΑΚΗΣ.

Κοματάκης. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

εὗρον Φελὸν κοματάκη
καθ' ὥσπερ πραγωνάκη.

ΚΟΜΑΤΗ.

Κομάτη. pro κομμάτιον. Corona pretiosa. κομάτη. *Frustum*. κλάσμα.

ΚΟΜΒΕΝΤΟΝ. ΚΟΜΒΕΝΤΖΙΟΝΑΛΙΟΣ.

Κόμβεντον. *Conventio*. Et inde, κομβεντζιονάλιος. *Conventionalis*. Suidas, & Iureconsulti Græci.

ΚΟΜΒΙΑ.

Κομβία. Fimbriæ. Ioannes Diaconus ad ἀσπίδα Hesiodi. θύσανοι, αἱ κροσσοί.

προσωπωτοὶ, ἤγουν τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα κομβία, ἢ κυμβία. In Turcogræciâ Crusij invenio. κομβιά. *Fibula*.

KOMBINA. KOMBINEYEIN.

Κομβίνα. Apud Suidam κομπῖνα est, qui tamen vocem non explicat, quod facit non semel. Ita autem vocabantur mandata nomine animalium publico cursui destinatorum. Eustathius de Temp. intervallo. ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τῶν ἐπάρχων προφάσει ζώων δρομικῶν γινόμεναι, ἃς καὶ κομβίνας ἡ αὐτὴ γλῶσσα καλεῖ ῥωμαίων, τουτέστι συνθήματα. Atque hinc κομβινεύειν, & κομβίνευμα. Chrysostomus in Orat. de Circo. μὴ τρεπέτω σε τὰ περίπατικὰ κομβινεύματα, ἵνα μὴ καταλάβῃ σε τὰ περὶ κρίσεως κινδυνεύματα. εἰ βούλῃ κομβινεύειν, καὶ διατάσσειν, δυνάσαι τοῦτο ποιεῖν μᾶλλον ἐν τῷ θεωρήματι πνευματικῷ.

ΚΟΜΒΟΣ.

Κόμβος. Vide Ἐπικόμβια.

KOMEATON.

Κομεάτον. Hesychius. κομεάτον, ἐξαίτησιν λαμβάνειν τοῦ ἀφεθῆναι. Suidas totidem verbis. Eustathius de Temp. Intervallo. ἐὰν οἱ σχολάριοι κατὰ κομεάτον ἀπολειφθῶσιν, εἴσω πέντε μηνῶν, περὶ χρημάτων οὐκ ἐνάγονται.

KOMENON.

Κομένον. Pro κεκομμένον. Corona pretiosa. κομένον *Fractum*. κεκλασμένον.

KOMENTA.

Κόμεντα. *Commenta. Commentaria*. Prochorus de rebus gestis S. Ioannis Euangelistæ. καισαρείας τῆς παλαιστίνης ἐγὼ ὑπάρχω ὁ ἄθλιος, βοηθὸς κομέντων, καὶ δύο ἄνδρες παρεδόθησάν μοι, καὶ λαβὼν αὐτοὺς ἐγὼ ἔβαλον ἐν τῇ φυλακῇ τρεῖς ἡμέρας. Non alius autem est, ὁ βοηθὸς τῶν κομέντων. quàm qui *Commentariensis* dicitur; ὁ κομενταρήσιος.

ΚΟΜΕΝΤΑΡΙΣΙΟΣ.

Κομενταρήσιος. *Commentarienfis.* Suidas. κομενταρήσιος, ὄνομα κύριον. Hefychius. κομενταρήσιος, τὰς ἐγγραφὰς τῶν ἐγκλημάτων ἐκδεχόμενος. Etymologici Auctor. κομενταρήσιοι. τοὺς ἐπὶ τῶν ὑπομνηματογράφων πράττοντας ὁ νόμος καλεῖ, καὶ ὑπηρετοῦντας ταῖς ἐγκληματικαῖς δίκαις, ὑπασπιζόντων αὐτῶν ἀπληκταρίων, καὶ κουβικουλαρίων, μετὰ πλήθους ραβδούχων. εἰσὶ δὲ καὶ νῦν οἱ λεγόμενοι χαρτουλάριοι. Iuftinianus Novell. XIII. ἔστι γὰρ αὐτῇ δικαστήριον ἴδιον, καὶ τάξις, κομμενταρησίους τε ἔχουσα, καὶ τἄλλα πάντα ὁπόσα σχεδὸν τῇ πολιαρχίᾳ παρὰ τῶν νόμων ἀφώρισται. Et in Edicto XIII. στέλλειν ἐκεῖσε ἐπὶ ταύτῃ καὶ μόνῃ τῇ αἰτίᾳ κομμενταρήσιον, μετὰ δημοσίας ἐπιστολῆς γινόμενον.

ΚΟΜΗΣ.

Κόμης. *Comes.* Hefychius. κόμης, ἄρχων, ἡγεμών. Epiphanius. ὁ δὲ παρ' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως ἀξιώματος κομήτων ἔτυχε. Eufebius de vitâ Conftantini lib. IV. τοῦ παντὸς στρατοῦ καθηγεμόνες, κόμητές τε, καὶ πᾶν τὸ ἀρχόντων τάγμα. Porrò hic in exercitu munus habet, in palatio, & provincijs. Rurfus in exercitu duplex erat ordo; hic terrâ militabat, ille mari: vtrobique cohortem ducebat. Leo Conftitut. III. κόμης δέ ἐστιν ὁ τοῦ ἑνὸς τάγματος, ἢ βάνδου, ἀφηγούμενος. Mauricius. κόμης δέ ἐστιν, ἤτοι τριβοῦνος, ὁ τοῦ τάγματος, ἢ ἀριθμοῦ, ἢ βάνδου, ἡγούμενος. Alius tamen eft. ὁ τοῦ βάνδου, ab eo qui παραβανδίτης dicebatur: itaque ne quis confundat. Nam primus ille bando præerat; id eft, militibus, qui fub bando: hic poftremus autem, & cùm eo alij, cuftodiebant τὸν βανδοφόρον, ideóque παραβανδῖται nuncupari. Meminit eorum Anonymus περὶ καταστάσ. ἀπλ. ἐν ταύταις οὖν ταῖς δυσὶν ὁδοῖς πρὸς τὰ ἔνδον χείλη κόμητες οἱ παραβανδῖται τὰς σκηνὰς κατὰ τὸ εὐθὺ τῶν ὁδῶν ἱστάθωσαν. Atq; prior ille κόμης fimpliciter dicebatur, pofterior cum epitheto, κόμης ὁ παραβανδίτης. Qui Comites in mari, illi Drungario fubiecti. Leo Naumachicis. κατὰ τὴν ὁμοίωσιν τοῦ βασιλικοῦ πλωΐμου καὶ οἱ τῶν ἄλλων θεμάτων πλώϊμοι στρατηγοὶ δρουγγάριοι ἐκαλοῦντό ποτε τοῖς ἄνω χρόνοις. καὶ οἱ ὑπ' αὐτοὺς κόμητες μόνον, καὶ κένταρχοι. Præficiebantur autem aliquot dromonibus. Leo ibidem. ἐπιστήσεις αὐτοῖς ἄρχοντα ἢ κατὰ πέντε, ἢ κατὰ τρεῖς δρόμωνας ἕνα τὸν λεγόμενον κόμητα. Inter hos maximus ὁ πρωτοκόμης, qui dignitate proximus Amiralio. Cod. oftendit.

ostendit. ἔχει δὲ ὑπ' αὐτὸν (ὁ μέγας δηλαδὴ) τόν τε μέγαν δρουγγάριον τοῦ στόλου, τὸν ἀμηρεάλιον, τὸν πρωτοκόμητα, τοὺς δρουγγαρίους, καὶ τοὺς κόμητας. Et alibi. τὸ τοῦ πρωτοκόμητος ὑπηρέτημα θαλάσσιόν ἐστιν. εὑρίσκεται οὖν οὗτος τῶν ἐν τῷ βασιλικῷ στόλῳ κομήτων πάντων πρῶτος. De reliquis vero Comitibus qui passim in palatio, & provincijs, vide quæ, vir magnus in literis, Barnabas Brissonius, de Verb. Significat. lib. III.

ΚΟΜΗΤΑΤΗΣΙΟΣ.

Κομητατήσιος. *Comitatensis.* Theodoretus Hist. Eccles. lib. IV. cap. XXII. καὶ ὁ τῶν κομητατησίων δὲ, λαργιτιώνων κόμης, στρατιωτῶν ἐπαγόμενος ἄμετρον πληθὺν, &c. Ammianus lib. XXIX. *Cum comitatensi auxilio militis pauci Theodosius magister militum mittitur.*

ΚΟΜΗΤΙΑΝΗ.

Κομητιανή. *Comitiva.* Iustinianus Novell. VIII. μὴ δύο τάξεσι χρῆσθαι, ἀλλὰ ἀναμιγεῖσαν ἑκατέραν, τήν τε τοῦ ἄρχοντος, τήν τε τοῦ βικαρίου, μίαν γενέσθαι κομητιανὴν οὖσάν τε καὶ ὀνομαζομένην.

ΚΟΜΗΤΟΠΟΥΛΟΣ.

Κομητόπουλος. Comitis filius. Comes. ut ἀετόπουλος, παιδόπουλος, & infinita talia. Cedrenus. οἱ δὲ υἱοὶ αὐτοῦ ἐν Βουλγαρίᾳ ἐπεμφθησαν μετὰ ταῦτα, ἐφ' ᾧ τῆς πατρῴας ἀντέχεσθαι βασιλείας, καὶ τοὺς κομητοπούλους ἀπείρξουσι τῆς πρόσω φορᾶς.

ΚΟΜΙΔΙΟΝ.

Κομίδιον, sive κομίδιν. Gummi. Rhazes de Peste cap. XIV. τὸ ἰχωροειδὲς τοῦ ὀξινοῦ γάλακτος μετὰ πεφρυγμένου ἄρτου, καὶ ὀλίγον κομιδίου. Simeon Sethi de Facult. Cib. τὸ δὲ κομίδιν μεταλαμβανόμενον μετ' οἴνου λιθιῶντας ὀνίνησι. Ioannes Garlandius in Lexico Chymico. *Comidi, id est, gumma Arabica.*

KOMITATON.

Κομιτάτον. *Comitatus.* Socrates Hist. Eccles. lib. II. cap. XXIII. διὰ προτέρων γραμμάτων ἐδηλώσαμεν ὅπως ἀμερίμνως εἰς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον παραγένη διὰ τὸ μάλιστα βούλεσθαι ἡμᾶς ἀποστεῖλαι σε εἰς τὰ ἴδια. Et posteà. ἐλθεῖν πρὸς τὸ ἡμέτερον κομιτάτον σπουδάσης. Epiphanius contra Ebionęos. ἀνεῖσι δὲ ἐπὶ τὸ κομιτάτον, καὶ βασιλεῖ κωνσταντίνῳ φιλοῦται. Iterum contra Meletianos. ἐπιφέρονται γὰρ καὶ χεῖρα ἐν τῷ κομιτάτῳ, καὶ ἐπιδείκνυον ἥτις ἦν ἐν γλωσσοκόμῳ. In epistolâ quâdam Diaconorum & Presbyterorum ad Alexandrum Papam, quæ exstat apud eundem, contra Ariomanitas. ὑπὸ αὐτοῦ ἐσταλμένος ἐπὶ τὸ κομιτάτον.

KOMMEPKEYEΣΘAI.

Κομμερκεύεσθαι. Commercia exercere. Harmenopulus lib. II. Tit. V. ὅτι πάντες ὀφείλουσι κομμερκεύεσθαι.

KOMMEPKIAPIOΣ.

Κομμερκιάριος. *Commerciarius.* Marcus Patriarcha Alexandrinus Quæst. Canon. XXIV. ἀκινδύνως γίνεται ἱερεὺς ἢ διάκονος καταλλάκτης, ἢ κομμερκιάριος, ἢ ἰατρὸς, ἢ ἀστρολόγος, ἢ οὔ; Constantinus de Administ. Imp. ἣ καὶ δέδωκεν ὁ βασιλεὺς εἰς κατοίκησιν εἰσελθούσῃ τοῦ ποτὲ γεγονότος κομμερκιαρίου χαλδίας καὶ τοῦ ψωμαθέως τὴν μονήν. Apomasar in Mysterijs. ζητητέον περὶ μεγιστάνων, ἐνόχων, γραμματικῶν, κομμερκιαρίων. Occurrit item apud Iureconsultos Græcos.

KOMMEPKION.

Κομμέρκιον. *Commercium.* Cedrenus. τῆς ἀβύδου καὶ τοῦ ἱεροῦ τὰ κομμέρκια ἐκούφισε. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. δίδωσιν χάριν κομμερκίου εἰς ποσότητα νομισμάτων ἑκατὸν νομίσματα δύο. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VI. ἰωάννης δ' οὖν ὁ τοῦ βυζαντίου βασιλεὺς ἐπολέμει πρὸς τοὺς ἰανουΐους διενεχθεὶς ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε, τῆς ἀπὸ κουμερκίων τοῦ γαλάτου ἕνεκα. Et mox. καὶ περὶ τῶν κουμμερκίων αὐτοῦ ὅπως συγκα-

συγκαπετῇ ὁ βασιλεὺς συγκατένδυσαν οἱ ἰανύϊοι. Ita correxi. Perperam erat in MS^to. exemplari. οἰανύϊοι.

ΚΟΜΜΙΤΕΥΕΙΝ.

Κομμιτεύειν. *Committere.* Glossæ Basilicorum. κομμιτεύεται. βεβαιοῦται.

ΚΟΜΜΟΝΗΤΟΡΙΟΝ.

Κομμονητόριον. *Commonitorium.* Suidas. κομμονητόριον (ita scribo, non κομονητήριον) ἐπιστολὴ προστακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας. Euagrius lib. II. cap. XVII. πρὸς ἃ Διόσκορος ἔφη, κομμονητόριον τὸν Ἐλπίδιον ἐπιφέρεσθαι. Iustinianus Novell. CXXVIII. μηδὲ εἰ πραγματικὸν, ἢ ἄλλον τύπον, ἢ θεῖον κομμονητόριον λάβοι, ἐπιτρέπων αὐτῷ τι τοιοῦτον. Ammianus lib. XXVIII. *Quo inficiante, secretioribus chartis ab eius domo prolatis, commonitorium repertum est manu scriptum Hymelij.* Et posteà. *Deferri providit vicariam, & commonitorium cum Augusti literis tradidit.* Anastasius in Gregorio II. *Rescriptis commonitorijs, nisi ad Catholicam converteretur fidem, etiam exterrem à sacerdotali esse officio mandavit.*

ΚΟΜΟΔΑ.

Κόμοδα. *Comoda*, id est, *Commoda:* corruptâ scribendi ratione, quæ tunc obtinebat. Sic apud Vestium Valentem Florid. lib. I. *Capturas ex aquis, itemq; à reginis aut regum familiaribus comoda.* Suidas. κόμοδα, δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ παρεχομένη. Quæ totidem penè verbis Glossæ Basilicorum. Isidorus in Glossis. *Comodia, Hostiaria.* Corrigo, *Comoda, ostiaria.* Interpretatur ostiariam, quia nimirum ostiatim corrogabatur. *Commoda* autem dicebatur, pro *Commodatio:* qualia sunt. *Abscissa. Resona. Deducta.* & talia, quæ nos observavimus & annotavimus olim Critici Arnobiani lib. IV. Et observa illic vsum commodationum non alibi facilè obvium. Nos in nostro statu **Leeninghen** appellamus. Dabant verò illi sub Imperatoribus Constantinopolitanis, cùm vrbes aliquas terræ motu desolari contigisset. Clarè indicant illa Suidæ verba. δόσις ἐπὶ τοῦ σεισμοῦ. Sed ne quid temerè de illo Isidori loco pronuntiē, meritò ampliavero. Ecce enim in Historiâ Australi, quæ

ὁ θέλων ἀντιτιθέναι κομπενσατίονα, ἤτοι ἀντίλογον τῷ φίσκῳ, ὀφείλει ἀποδεικνύειν ἔσω δύο μηνῶν, ὅτι κεχρεώστηται αὐτῷ ὅπερ βούλεται ἀντιλογίζεσθαι. Scholiastes Basilic. Eclog. VII. μηδεὶς ἀντιτίθεται κομπενσατίονα τῷ φίσκῳ, εἰ μὴ ἐκ τῆς αὐτῆς κεχρεώστηται στατίονος ἐξ ἧς μεθοδεύεται.

ΚΟΜΠΛΕΣΙΩΝ.

Κομπλεσίων, vel, κομπλετίων. *Completio.* Harmenopulus lib. III. Tit. III. εἰ δὲ διὰ ταβελλίωνος γένηται, καὶ κομπλεσίων παρακολουθήσει, &c. Scholiastes Basilic. Eclog. XIX. εἰ μὴ καὶ κομπλετίονες παρακολουθήσουσι.

ΚΟΜΠΛΕΤΕΥΕΙΝ.

Κομπλεύειν. *Complere.* In Novellâ Alexij Comneni. τῶν δὲ τὰς ὑπογραφὰς τῶν ταβελλιώνων ἀρκεῖν, ἀγοραῖα τὰ ἔγγραφα συνιστᾶν, κἂν μὴ κεκομπλευμένα τυγχάνοιεν.

ΚΟΜΠΛΗ.

Κόμπλη. *Complementum.* E Gallico, *Comble.* In Novellâ Alexij Comneni. μὴ ἀγοραῖα. κατονομάζεσθαι κατὰ τὴν ἰσπινιάζον νεαρὰν, εἰ μὴ παρὰ ταβελλίωνι πλοῖντο, καὶ συνήθεις ἐπιφέροιντο κόμπλας. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἤτοι τζάκωμαν, κόμπλην, καὶ πλήρωμα τοῦ ζητουμένου ἔργου. Ita corrigo. Perperam est in Msto. κούπλην.

ΚΟΜΠΟΣ.

Κόμπος, pro, κόμβος. Corona pretiosa. κόμπος. *Nodus.* κόμβος. Vel etiam, *Commodus.* Mauritius Strategic. II. καλὸν δέ ἐστι πάντας κατὰ τὸ σχῆμα τῶν Ἀβάρων ἢ Τούρκων γίνεσθαι, ὅτι καὶ κομπταὶ καὶ χρειώδεις εἰσίν.

ΚΟΜΠΡΟΜΕΣΟΝ.

Κομπρόμεσον, sive κομπρόμισον. *Compromissum.* Metrophanes Archiepiscopus Constantinop. in epist. καθαιρέσει γὰρ ὑπόδικον σεαυτὸν ὑπογράψας ἐν τῷ κομπρομέσῳ καὶ συμφωνητικῷ γράμματι. Glossæ Basilicorum. κομπρόμισον, πρόστιμον.

ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΝ. ΚΟΜΠΡΟΜΙΣΙΑΡΙΟΣ.

Κομπρομισιάριον. Idem quod κομπρόμισσον. *Compromissum*. Glossæ Basilicorum. κομπρομισιάριον, συνταγὴ, ὅ ἐστι πρόστιμον. Et, κομπρομισιάριος. *Compromissarius*. Eædem Glossæ. κομπρομισιάριος, ὁ συνθέμενος τῷ προστίμῳ. δικαστὴς αἱρετικὸς. διαγνώμων.

ΚΟΜΦΑΚΤΩΡ.

Κομφάκτωρ. *Confector*. Glossæ Basilicorum. κομφάκτωρ, κατασκευαστὴς.

ΚΟΜΦΙΡΜΑΤΕΥΕΙΝ.

Κομφιρματεύειν. *Confirmare*. Glossæ Basilicorum. κομφιρματεύει, βεβαιοῖ.

ΚΟΝΒΙΤΙΟΝ.

Κονβίτιον. *Convitium*. Glossæ Basilicorum corrigi debent, quæ valde corruptæ. κονβίτιον, ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις. καὶ κόμβεντον, ἡ βουλὴ, ἤτοι ἐκ τῶν πολλῶν συναγωγή. Hodiè corruptè & mutilè editur, κονβίνιον ἡ εἰς τὸ φανερὸν ὕβρις, καὶ ἡ βουλή. Quæ ineptissima esse, facilè quivis iudicaverit.

ΚΟΝΔΑΚΙΟΝ.

Κονδάκιον. Item quod κοντάκιον.; sicut κονδὸς, & κοντὸς, pro ratione illâ scribendi. Breviarium ἀδέσποτον, quod recenset res sacras. κανδῆλαι, μανουάλιον, ξεστίον, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας.

ΚΟΝΔΑΡΗ.

Κονδάρη, pro, κονταρέλιον. Corona pretiosa. κονδάρη. *Hasta*. δόρυ.

ΚΟΝΔΙΤΟΝ.

Κονδῖτον. *Conditum*. Potionis genus. Agathotychus Hippiatric. lib. 1.

lib. I. cap. II. ἐγχυμάτιζε χλιμῶν@ μὲν δὲ οἴνῳ παλαιῷ ἢ κονδίτῳ. Palladas Antholog. lib. I.

κονδῖτε μὲν δὲ. τὸ δὲ κονδῖτον πόθεν ἔχει
τοὔνομα; τῆς φωνῆς ἐστι γὰρ ἀλλότριον
τῆς τῶν ἰταλιῶν. εἰ ῥωμαϊκῶς δὲ καλεῖται,
αὐτὸς αὖ εἰδεὶς ῥωμαϊκῶς τινὸς ὤν.

Tiberius Hippiatric. lib. I. cap. XXX. δίδοσιν κοχλιάριον μεστὸν κονδίτῳ κεκραμένον. Alexander Trallianus lib. VII. cap. V. πίπεξ, καὶ ὅσα διὰ πιπέρεως σκευάζεται, ὑδρόγαρόν τι καὶ κονδῖτον. Reperitur quoque apud Plutarchum in Parallelis.

ΚΟΝΔΟΣ.

Κονδὸς, sive κοντὸς. Curtus. Glossæ Græcolatinæ. κονδὸς. *Curtus*. Et alibi. κολοβὸς, ὁ κονδὸς. *Curtus*. Corona pretiosa, *Corto*. κονδὸς. μικρὸς. Anatolius Geoponic. lib. X. οἱ δὲ καὶ τὰ κονδὰ πασσάλια τῶν κιτροφύτων, τὰ μὴ δυνάμενα καμφθῆναι, κατὰ κεφαλῆς φυλάττουσι. Adamantius Physiognom. lib. II. παχεῖαι χεῖρες, κονταὶ ἔχουσαι τοὺς δακτύλους, κλεπτίστατοι. Achmes cap. CCXXXII. εἰ δὲ κοντὰ καὶ ὑψηλὰ δίκην σφιγκτηρίων, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλόγως.

ΚΟΝΔΟΥΡΑ.

Κονδοῦρα. Italicum. *Gondola*. Genus navigij. Constantinus de Administ. Imp. ἡ βασιλικὴ χελανδία ἐκβάλλει καβαλλαρικὸν ἕως ζ'. πεζικὸν δὲ ἕως χιλιάδας δ'. καὶ σαγίτας μέχρι τῶν π'. καὶ κοντούρας μέχρι τῶν ρ'. Et mox iterum. ἀλλ' οὐδὲ σαγίτας κέκτηνται, οὐδὲ κονδούρας, οὔτε ἐμπορευτικὰ πλοῖα, ὡς μηκόθεν οὔσης τῆς θαλάσσης.

ΚΟΝΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Κονοσταῦλος. Vide, κοντοσταῦλος.

ΚΟΝΣΕΛΙΟΝ.

Κονσίλιον, sive, κονσίλιον. *Consilium*. Glossæ Basilicorum. κονσίλιον, βουλὴ,

βελὴ, ἢ συνέδριον ἐκ φανερῶν ἀνδρῶν. Synodus Florentina. ὅπως ἔλθωσι πάντες ἢ οἱ λοιποὶ τοῦ κονσιλίου τῆς βασιλείας, ἢ οἱ τῆς ῥώμης.

ΚΟΝΣΙΛΑΡΙΟΣ.

Κονσιλάριος. *Consularius*. Consularis. Constantinus Them. Orient. I. ὑπὸ ᾗ τῶν ῥωμαίων βασιλείαν γενόμενοι εἰς ἐπαρχίας διηρέθησαν, ἢ ἡγεμονίας, ἢ δεύκατα, ἢ τοὺς καλουμένους κονσιλαρίους, τουτέστι βουλευτάς. Iterum Them. XV. ἐπαρχία κύπρου τῆς νήσου ὑπὸ κονσιλάριον, τουτέστι βουλευτὴν, πόλεις δεκατρεῖς. Scribitur quoque κονσυλάριος. Hesychius. κονσυλάριος, ὑπατικός. Iustinianus Novell. VIII. μήτε ὑπατικὴν, μήτε ἡγεμονικὴν, ἃς δὴ κονσυλαρίας τι καὶ κορρηκτορίας καλοῦσιν. Notitia Consuetudinum. καὶ ὅσαι ἀρχαὶ ὑπατικαὶ, ἤτοι κονσουλαρίαι. Freculphus Chron. Tom. I. lib. II. cap. XVI. *Quicquid Diceneus eorum Consularius praecepisset, hoc modis omnibus expetendum, hoc vtile diiudicantes fore*. Erant autem Consulares quindecim. Enumerat notitia Imperij. *Consulares quindecim. Per Orientem quinq., Palaestinae, Phoenices, Syriae, Ciliciae, Cypri. Per Asiam tres, Pamphyliae, Hellesponti, Lydiae. Per Ponticam duo, Galatiae, Bithyniae. Per Thracias duo. Europae, Thraciae. Per Illyricum tres, Cretae, Macedoniae, Daciae mediterraneae*. Invenio quoque vnum Byzantij: exstatque Cod. de Off. Com. Rr. Privat. Valentiniani & Valentis Rescriptum, cuius inscriptio. *Ad Honoratum Consularem Byzantij*.

ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΟΝ. ΚΟΝΣΙΣΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Κονσιστώριον. *Consistorium*. Hesychius. κονσιστώριον, θεῖον συνέδριον. Suidas. κονσιστώριον, παρὰ ῥωμαίοις οὕτω λέγεται τὸ συνέδριον, ἢ τὸ σύστημα, ἔνθα περὶ τῶν ἐπειγόντων βουλεύονται. Ammianus lib. XXVIII. *Cùm intromissi in consistorium haec referrent, negantem Valentinianum se id statuisse, & calumnias perpeti clamitantem, moderatè redarguit Quaestor Eupraxius*. Hinc κονσιστωριανός. *Consistorianus*. Basilic. Eclog. LIV. ἡ διάταξις καταλέγει τινὰς ἀπηλλαγμένους προνομίων, τυχὸν συγκλητικοὺς, ἢ τοὺς κόμητας τοὺς κονσιστωριανοὺς, ἢ τοὺς νοταρίους, &c. Iustinianus Novell. XIII. ἡμεῖς γὰρ οὐδενὶ τὴν εἰρημένην ἀρχὴν παραδώσομεν, πλὴν εἰ μὴ τῶν μεγαλοπρεπεστάτων ἰλλουστρίων, ἢ τῶν περιβλέπτων κομήτων κονσιστωριανῶν.

KON-

ΚΟΝΣΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Κονσουλάριος. Vide, Κονσιλάριος.

ΚΟΝΣΟΥΛΟΣ.

Κόνσουλος. *Consul.* Suidas. κονσούλους αὐτοκράτορας αὐλὰς τῶν ῥωμαίων πολιτείαν διοικοῦντας ὠνόμαζον, εἶτα πρεσβύλους καὶ πρηγόρους τινάς. Vide eundem in ὕπατοι. Constantinus Magnus in epist. ad Silvestrum. οἱ πατρίκιοι, καὶ οἱ κόνσουλοι, ἤγουν ὕπατοι, καὶ τὰ λοιπὰ ἀξιώματα. Codinus de Offic. Aulæ Constantinop. εἶτα καὶ ὁ τῶν ποσάων ἔρχεται κόνσουλος, καὶ πολυχρονίζει καὶ οὗτος σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ κατὰ τὴν τάξιν αὐτῶν. Gregoras lib. IV. οἳ γε μὴν κατὰ χρόνους τακτοὺς ἄρχειν ἀποστελλόμενοι, ὁ μὲν ἐκ βενετίας καλεῖται μπαΐουλος. ὁ δὲ ἐκ πίσσης, κόνσουλος.

ΚΟΝΣΟΥΛΤΑΤΙΩΝ.

Κονσουλτατίων. *Consultatio* Iustinianus Novell. XXVIII. δίδομεν δὲ καὶ τοῦτο, τὸ τὰς ἐφέσεις τὰς παρ' αὐτοῦ κατὰ τὸ τῶν περιβλέπτων ἀρχόντων σχῆμα, παρά τε τοῖς ἐνδοξοτάτοις ἐπάρχοις, παρά τε τῶν ἐνδοξοτάτων ἡμῶν κατὰ κονσουλτατίωνα κρίνεσθαι κοιαίστωρι. Iterum Novell. XXIX. οἵπερ κατὰ τάξιν κονσουλτατίωνος αὐτῶν ἀκροάσονται.

ΚΟΝΤΑ.

Κοντά. Prope. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχέμαχοι, οἱ ἐγγύθεν μαχόμενοι. οἱ ἄνθρωποι ὁποῦ πολεμίζουν ἀπὸ κοντά. Iterum. ὁ ἐγγὺς ἑστώς. ὁποῦ στέκει σιμά. ὁποῦ στέκει κοντά. Et occurrit illic pluries.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Κοντάκιον. Tomus. Volumen. Moschopulus. τόμος, τὸ κοντάκιον. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. v. ἔχοντες τῶν συνήθων ἁγίων εὐχῶν ἀπαράλλακτα, ὡς μεταγραφέντα ἐκ κοντακίων καλλιγραφηθέντων διὰ γραμμάτων ἑλληνικῶν. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. εἰσέρχονται

καὶ οἱ

καὶ οἱ ψάλται, καὶ πολυχρονίζουσι, ψάλλοντες καὶ μετ' αὐτὸ τὸ κοντάκιον ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. Et alibi. ὁ ἱερομνήμων, εἰς τὸ βλέπειν τὰς εὐχὰς ὄπισθεν τοῦ ἀρχιερέως, κράζων τὸν ἐνθρονιασμὸν, καὶ τὸ κοντάκιον τῆς χειροτονίας. Reperitur quoque in Liturgijs Chrysostomi, & Basilij Magni. Et quidem erat, ὁ ἄρχων τῶν κοντακίων, in ecclesiâ, qui inter Lectores censebatur. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ad Cabasilam. ἀναγνωστῶν δὲ ὀφφίκια ταῦτα. ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ. ὁ δομέστικος τοῦ ἀριστεροῦ. λαοσυνάκτης ὁμοίως. ὁ δομέστικος τῶν ψαλτῶν, ὁ παρά τισιν λεγόμενος πρωτοψάλτης. ὁ πριμμικήριος τῶν ἀναγνωστῶν. ὁ ἄρχων τῶν κοντακίων.

ΚΟΝΤΑΞ.

Κόνταξ. Iaculatio. Photius in Nomocan. cap. XXIX. μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, καὶ κυλλανὸν κόνταχα χωρὶς τῆς πόρπης. Balsamon in Scholijs. κυλλανὸς κόνταξ χωρὶς τῆς πόρπης, ὁ ἀκοντισμὸς χωρὶς περόνης, ἤγουν σιδήρου, ἀπὸ κύνηθου τινὸς οὕτω κλητεὶς.

ΚΟΝΤΑΡΑΤΟΣ.

Κονταράτος. *Contatus*. Conto armatus. Iulius Aphricanus. μαχόμενοι ἦ, ὅτι μὲν διώκουσιν ὀφείλουσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι. In παρεκβολαῖς Heronis. ἔτι δὲ καὶ τοὺς κονταράτους παρελάσειν, καὶ ἔμπροσθέν σου προπορευομένους ἔχων.

ΚΟΝΤΑΡΕΜΕΝΟΝ.

Κονταρέμενον. Telum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγανέησιν. ἀκοντίοις. κονταρεμένοις.

ΚΟΝΤΑΡΙΟΝ.

Κοντάριον. *Contarium*. Contus. Leo Constitut. VII. διὰ κονταρίων ἀντὶ ξίφων, ἢ σαγιττῶν. Hesychius. σιρομάστης, εἶδος κονταρίου. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΚΟΝΤΑΡΟΘΗΚΗ.

Κονταροθήκη. Contorum theca. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. II. δουροδόκη κονταροθήκη.

ΚΟΝΤΑΡΟΞΙΦΑΡΟΝ.

Κονταροξίφαρον. Halebarda vulgò. Nicetas in Isaacio, lib. II. ὁ Βασίλειος κονταροξίφαρα κρατῶν ἐν ταῖς χερσὶν αὐτοῦ, εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ τοιοῦτος πατριάρχης. Leo κοντάριον ξίφος dixit, Constitut. VI. τὸ μὲν στόμα δίκην σπαθίου ἐπιμῆκες, τὸ δὲ ἕτερον δίκην ξίφους κονταρίου μακρὸν, καὶ ὀξύ.

ΚΟΝΤΑΡΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κονταρόπουλλον. Parva hasta. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκόντιον. δοράτιον. μικρὰ λόγχη. κονταρόπουλλον. μικρὸν κοντάριν.

ΚΟΝΤΑΣ.

Κοντὰς, siue, κουντὰς. Comes. Ex Italico, *Conto*. Anonymus de bello sacro.

ὡσαύτως καὶ οἱ ἔντιμοι δουκάδες, καὶ κοντάδες.

Corrigendæ sunt Glossæ Græcobarbaræ. μεγιστᾶνοι. ἄρχοντες. κουντάδες. Malè est κούλιδες. Dicebant κοντάδες, siue κουντάδες; ut δουκάδες, ῥηγάδες.

ΚΟΝΤΕΥΕΙΝ.

Κοντεύειν. Propinquare. Glossæ Græcobarbaræ. ὁ πλησίον βαίνων. ὅπου ἔρχεται σιμά. ὅπου κοντεύει. Iterum alibi. παραθαλάσσιος. ὅπου κοντεύει τῆς θαλάσσης. Occurrit illic pluries.

ΚΟΝΤΙΚΤΩΡ.

Κοντίκτωρ. *Contector*, Eusebius Hist. Eccles. lib. X. cap. V. ἵνα λαβὼν παρὰ τοῦ λαμπροτάτου λατρωνιανοῦ τοῦ κοντίκτορος σικελίας δημόσιον ὄχημα.

Verba

Verba sunt Constantini Magni, ex epistolâ ad Chrestum episcopum Syracusanum.

ΚΟΝΤΙΛΟΣ.

Κόντιλος. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXC. καὶ τοῦτο μεσώσας ἀξυγγίῳ χοιρείῳ περιείδησον τὸν κόντιλον τοῦ ὀρνέου.

ΚΟΝΤΙΝΙΟΝ.

Κοντίνιον. *Continuum.* Glossæ Basilicorum. κοντίνιον, τὸ συνάπτον.

ΚΟΝΤΟΜΑΞ.

Κοντόμαξ. *Contumax.* Glossæ Basilicorum. κοντόμαξ, ἀπειθής.

ΚΟΝΤΟΜΕΛΙΑ.

Κοντομελία. *Contumelia.* Glossæ Basilicorum. κοντομελία ἡ διὰ λόγων ὕβρις, καταφρόνησις.

ΚΟΝΤΟΜΟΝΟΒΟΛΟΝ. ΚΟΝΤΟΠΑΙΚΤΗΣ.

Κοντομονόβολον. Saltus. Photius Nomocan. cap. XXIX. παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον. Balsamon in Scholijs. κοντομονόβολον, τὸ πήδημα. Hinc puto, κοντοπαίκτης. Idem Balsamon ad Concil. VI. Can. LI. ἔοικε δὲ διὰ τὰ τῶν τοιούτων κανόνων ἐπιτίμια ἐπινοηθῆναι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὸν κοντοπαίκτην δηλαδὴ, τὸν μάρωνα, &c.

ΚΟΝΤΟΡΑΒΔΙΝ.

Κοντοράβδιν, sive, κοντοραβδίον. Clava. Scipio. Baculus. Cyrillus in Lexico. ῥόπαλον, παλούκιν, ἢ κοντοράβδιν.

ΚΟΝΤΟΣ.

Κόντος. Comes. Ex Italico, *Conto.* Nicetas in Andronico lib. I.

ἐκεῖν

ἐκεῖ τοῖς στρατηγοῖς ὀπλιζόμενος, ὃς κόντος εἴποι τις ἂν λατίνη διαλέκτῳ χρώμενος. Cantacuzenus lib. I. cap. XL. *Comperiunt principem Sabaudiæ, quem Latinorum lingua Conton vocat, filio filiâq; superstitibus è vitâ migrasse.* In Synodo Florentinâ. ἐκαθέζοντο καβαλλάριοί τε, καὶ μαρκέσιοι, κόντοι, καὶ δουκάδες. Gregoras lib. IV. τὴν δὲ ἑτέραν ὄνομα Ἑλένην συζεύγνυσι κόντῳ τινὶ τὴν ἀξίαν, ὄνομα Βωτημίλια. Idem lib. VIII. ὃν εἶχε Φονδίσους Θωμᾶς ὁ ἐκείνου ἀδελφιδοῦς κόντος.

ΚΟΝΤΟΣΤΑΒΛΙΑ.

Κοντοσταβλία. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγημα, τὸ φρούριον τοῦ βασιλέως τάγμα. ἡ κοντοσταβλία. ὅπου τάγμα τῶν ἀρματωρῶν τοῦ βασιλέως. οἱ ὁποῖοι πηγαίνουν μὲ ἐλέφαντες, καὶ ἀπαράγμα, καὶ ἄλλοι πεζοί. Iterum alibi. κουστωδία. συντροφία ξένων. ἤγουν κοντοσταβλία.

ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΣ.

Κοντοσταῦλος, sive, κονοσταῦλος. Quemadmodum Itali *Contostabile*, Galli *Connestabile*. Ergo nihil mutandum. Ita autem dicebatur à Constantinopolitanis exotico vocabulo exoticarum auxiliarium copiarum præfectus: & ὁ μέγας appellabatur, ad differentiam τοῦ κόμητος τοῦ σταύλου. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ μέγας κοντοσταῦλος εὑρίσκεται κεφαλὴ τῶν ῥογατόρων Φράγγων. Gregoras lib. III. καὶ μὲν δὴ ἐπὶ τούτοις αὖθις τῷ τοῦ μεγάλου τετίμηται ἀξιώματι κονοσταύλου. Iterum lib. VI σφᾶς ὁδηγῷ παραδοὺς τῷ μεγάλῳ κονοσταύλῳ μιχαὴλ τῷ γλαβᾶ εἰς στρατηγικὴν ἐμπειρίαν ἐξησκημένῳ. Regino lib. II. *Burchardum comitem stabuli sui, quem corruptè constabulum appellamus, cum classe misit in Corsicam.* Et inter primas quoque hæc dignitas erat; itaque in eâ legitur Ioannes Palæologus, ex genere Imperatorio, apud Cantacuzenum lib. I. cap. XXVII.

ΚΟΝΤΟΥΒΕΡΝΙΟΝ. ΚΟΝΤΟΥΒΕΡΝΑΛΙΟΣ.

Κοντουβέρνιον. *Contubernium.* Leo. κοινοποιήσεις τὰ κοντουβέρνια, καὶ εἰς μίαν καμάραν λεγομένην τὰ δύο ποιήσεις ἀναπαύεσθαι. Idem alibi. τὴν δὲ τοιαύτην ἐπιλογὴν καὶ ὀρδινίαν ποιεῖσθαι ἐν τοῖς κοντουβερνίοις, τουτέστιν ἐν ταῖς οἰκίαις. Hero in παρεκβολ. ἀπέστελε διὰ τῆς νυκτὸς εἰς τὰ ἀπλήκτα αὐτῶν καὶ τὰ κοντουβέρνια.

βέρνια. Atque hinc κοντουβερνάλιος, sive κοντουβερνάριος. *Contubernalis.* Hesychius. κοντουβερνάλιος, συστρατιώτης. Basilic. Eclog. LIV. ἐάν τις συμφωνήσῃ ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τοῦ κοντουβερναρίου αὐτοῦ, ἐν οἷς αὐτὸν ὁ νόμος ὑποβάλλει, οὐκ ἔρρωται. ἐφ' οἷς δὲ καταβάλλει ὑπὲρ τοῦ κοντουβερναρίου αὐτοῦ, ἔχει ἀγωγὴν κατ' αὐτοῦ, καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων. In παρεκβολαῖς Heronis. μηνύει τῷ στρατηγῷ, ὅτι ἤκουσέ τι τοιοῦτον, ἢ εἰς κοντουβερνάριον λεγόμενον, ἢ παρὰ δὲ ἄρχοντος οἱουδήποτε.

ΚΟΝΤΟΥΡΟΣ.

Κόντουρος. Vide infra, κούντουρος.

ΚΟΝΤΡΑΚΤΟΝ.

Κοντράκτον. Contractus. Glossæ Basilicorum. κοντράκτον, λέγεται τὸ συνάλλαγμα.

ΚΟΞΑ.

Κόξα. *Coxa.* Suidas. κόξα, τὸ ὀπίσω τοῦ γονατίου μέρος. Vide eundem in κώληπι.

ΚΟΟΡΤΙΣ.

Κοόρτις. *Cobors.* Suidas. κοόρτις. ῥωμαϊκὴ σπεῖρα ἄνδρας ἄγων ἐκ τῆς παρεμβολῆς ἐπὶ τέσσαρας κοόρτις. Inscriptio Vetus.

ΧΕΙΛΙΑΡΧΩ. ΚΟΟΡ. Θ. ΒΑΡΑΓΓΩΝ.

Glossæ Latinogræcæ. *Præfectus cohortis.* ἔπαρχος τῆς κοόρτις.

ΚΟΠΕΛΑ.

Κοπίλα. Puella. Corona pretiosa. κοπίλα. *Puella.* κόρη.

ΚΟΠΕΛΟΣ.

Κόπελος. Spurius. Moschopulus. σκότιος, ὁ φυσικὸς υἱός, ἤγουν ὁ κοινῶς κόπελος, Ita corrigo, nam malè hodiè negativa inseritur, ὁ μὴ φυσικός.

ΚΟΠΙΑΤΗΣ.

Κοπιάτης. Vespillo. Glossæ Latinogræcæ. Bispelliones. κοπιάται. Iustinianus Novell. LIX. ὥστε μέντοι μὴ ἐλάττους εἶναι τοὺς δεκανοὺς, ἤτοι κοπιάτας, τῶν ὀκτακοσίων τῶν ἀπονεμηθέντων τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐκδίκοις. In l. 15. Cod. Theodos. lib. XVI. Tit. II. *Clerici verò, vel hi, quos copiatas recens vsus instituit nuncupari, ita à sordidis muneribus debent immunes adq; à conlatione præstari, si exiguis admodum mercimonijs tenuem sibi victum vestitumq; conquirent.*

ΚΟΠΡΙΤΟΡΙΟΝ.

Κοπριτόριον. *Coopertorium.* Plinius *Cooperculum* dixit. Est ex Italico, *Copritura.* Codinus de Offic. οὐ μὴν καὶ μετὰ μαργάρων τὸ κοπριτόριον. Iterum. ὁ κῶνος, ἤ τι σέλα, καὶ τὸ κοπριτόριον ἤγρανια. Scribitur etiam, κοπριτάριον, & κοπριτούριον indifferenter. Viri docti putarunt κοπριτούριον esse Græcam vocem. παρὰ τῆς κόπρου ἢ οὐρᾶς. Sed analogia repugnat: tum enim κοπρούριον foret. itaque non est, quod *Fimocaudium* interpretentur, & postilenam esse dicant.

ΚΟΡΑΚΑΣ.

Κόρακας. Corona pretiosa. κόρακας. *Coruus.* κόραξ.

ΚΟΡΑΣΙΔΑ.

Κορασίδα. Corona pretiosa. κορασίδα *Puella.* παρθένος.

ΚΟΡΑΤΖΑ.

Κοράτζα. Vide κουράτζα.

ΚΟΡΒΙΗ.

Κορβίη. *Corbula.* Didymus Geoponic. lib. X. εἰ δὲ θέλεις μὴ εἰς ὕψος ἀναδραμεῖν τὸ σῦκον, κορβίλω κατὰ κεφαλῆς φύτευσον.

ΚΟΡΒΟΣ.

Κόρϐος. *Corvus*. Suidas. κόρϐοι, παρὰ ῥωμαίοις οἱ κόρακες.

ΚΟΡΔΑ.

Κόρδα. Funus. Italicum, *Corda*. Mauritius Strateg. lib. II. cap. II. τοξάρια ἔχοντα θηκάρια πλατέα, ἵνα ἐν καιρῷ δυνατὸν ᾖ πιπιδῶα χωρεῖν τὰ τόξα ἐν αὐτοῖς. κόρδας ἐκ περισσοῦ ἐν τοῖς πουγγίοις αὐτῶν. Chronicon Constantinop. ἔσφιγξαν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ μετὰ κόρδας, καὶ ἐπήδησαν ἔξω οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ κόρδας ἐκ περισσοῦ εἰς τὰ θηκάρια αὐτῶν. Corrigendus est Iaphar de Mutat. Temp. cap. I. *Sunt autem linearum cordæ in circulo protractæ, quantum videlicet arcus ad tetragonum, trigonum, & hexagonum, quâdam cognitionis habitudine referuntur*. Minus rectè editur; *corde in circulo protractè*.

ΚΟΡΔΕΛΙΟΝ.

Κορδέλιον. Aluta. Corona pretiosa. κορδέλια. *Aluta*. ἐπιγλωττίδες.

ΚΟΡΔΗΛΗ.

Κορδήλη. Italicum, *Cordella*. Vitta. Diadema. In Lexico Stephani. κορδήλη, διάδημα βασιλικόν.

ΚΟΡΗΓΙΑ.

Κορηγία. *Corrigia*. Vide κορυγία.

ΚΟΡΙΤΖΗ.

Κορίτζη. Corona pretiosa. κορίτζη. *Virgo*. παρθένος.

ΚΟΡΙΤ-

ΚΟΡΙΤΖΟΛΑ.

Κοϱίτζολα. *Corrigiola.* Occurrit apud Myrepſum lib. de Droſatis, cap. XLII.

ΚΟΡΜΗ.

Κοϱμὴ. Corona pretioſa. κοϱμὴ. *Corpus.* σῶμα. Et alibi. κοϱμὴ τοῦ χϱιστοῦ. *Corpus Christi.* σῶμα τοῦ χϱιστοῦ. Alexius Rharturus Doct. VI. ζηλῶντες βοηθῆσαι αἰχμαλώτων, πολλὰ εἰς ὅλον τὰς κοϱμή.

ΚΟΡΝΙΑΚΤΟΣ.

Κοϱνιακτὸς. Pulvis. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄττι. ἄσβολος. κόνις. κονιοϱτὸς. κοϱνιακτὸς. Iterum alibi. κόνις, ἤτοι κοϱνιακτὸς.

ΚΟΡΝΟΝ.

Κόϱνον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. I. cap. III. καὶ ἴσωθεν, ὡς ὁ ἄϱσης τοῦ πεϱδίκων, ἔχει ἦλος ὄπισθεν κόϱνον.

ΚΟΡΠΟΣ. ΚΟΡΠΟΥΝ.

Κόϱπος. *Colpus.* Ex Italico, *Colpo.* Vulnus. Plaga Mutant autem L. in R. ut ſæpè eſt obſervare. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄγος. κλαύσμα. τϱαῦμα. τζάκισμα. πληγή. κόϱπος. Et occurrit alibi in iiſdem Gloſſis. Lex Salica, Tit. XIX. *Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit,* &c. Inde, κοϱπεῖν. Ferire. Sæpè in illis Gloſſis.

ΚΟΡΡΗΚΤΩΡ. ΚΟΡΡΗΚΤΟΡΙΑ.

Κοϱϱήκτωϱ. ſive κοϱϱίκτωϱ. *Corrector.* Iſidorus Peluſiota lib. I. epiſt. CXVI. ſcribit αὐσονίῳ κοϱϱίκτωϱι, item CCCXCV. & lib. II. epiſt. XXV. ut etiam XV. στεϱατίωνι κοϱϱίκτωϱι. Munus eius explicat ſatis lib. III. epiſt. CCLXIII. καλῶς ἂν, ὦ ἐλλογιμώτατε, διοικήσας τὴν ἀϱχὴν, εἰ τοῦ μὲν δικαίου φύλαξ ἀκλινὴς γένοιο, ἴσον δὲ ἀπέχοιο ἀπεχθείας ἀδίκου, καὶ χάϱιτος. τὸ δὲ ξίφος ἀϱγὰν.

ἄχραντον, ὡς ἐνδέχεται, τηρήσαντας, τῶν ἀπλαῖς τὰ πλαίσματα περαιωσάντων. Hinc κορρηκτωρεία. *Correctura*. Iustinianus Novell. VIII. μήτε ὑπατικὴν, μήτε ἡγεμονικὴν, ἃς δὴ κονσυλαρείας, καὶ κορρηκτωρείας καλοῦσι. Notitia Consuetudinum. καὶ ὅσαι ἀρχαὶ ἡγεμονικαὶ, ἤτοι κορρηκτορεῖαι. Correctores verò in Oriente bini; vnus Augustanicæ, alter Paphlagoniç: in Occidēte tres; & horum duo per Italiam, tertius per Pannoniam: illi Apuliæ, & Calabriæ; Lucaniæ, & Brutianorum: hic verò Sueviæ. Patet ex Notitiâ Imperij. In Cassiodori Var. III. epistola scribitur, *Venantio V. S. Correctori Lucaniæ, & Brutiorum.* Sed quando nata dignitas hæc? Videtur mox post Cæsares, declinante imperio. Et invenio primum temporibus Aureliani. Eutropius in eius rebus gestis, lib. IX. *Qui quidem Tetricus corrector Apuliæ posteà fuit, ac privatus diutissimè vixit.*

ΚΟΡΤΕΛΙΝΟΙ.

Κορτελῖνοι. *Cortelini*. Constantinus Them. Orient. V. ἐστὶ δὲ ἡ ὀνομασία τῶν ἀτίμων ἴσην ὕβριν φέρουσα τῶν παρὰ τοῖς ῥωμαίοις λεγομένων κορτελίνων. Cave cum Cortinarijs confundas.

ΚΟΡΤΗ.

Κόρτη. *Curtis*. Aula. Ex Italico, *Corte*. Codinus de Offic. εἰς τὴν τοῦ βασιλέως σκηνὴν, ἥ τις κόρτη ὀνομάζεται. Bruno in Hist. Belli Saxon. *Episcopus eum in castello quodam, dum ipse pergeret ad curtem regiam, militibus suis custodiendum tradiderat.* Godefridus Monachus in Annal. *In quâdam curti monachorum de Enera latens, Heinrico de Karinthia proditus, & mox à militibus eius circumventus, crudeliter occiditur.* Velius Longus de Orthographiâ. *Cortes audimus quidem vulgò, sed barbarè dici.*

ΚΟΡΤΙΝΑ.

Κορτῖνα. *Cortina*. Suidas. καρπασινοί. κορτῖναι. Martyrologium in Passione Irenes. καὶ οὕτω κρυπτόμενος ὑπὸ κορτίνας διδασκέτω γράμματα τὴν θυγατέρα ἡμῶν.

ΚΟΡΤΙΝΑΡΙΟΙ.

Κορτινάριοι. *Cortinarij*. Codinus de Offic. ἐπαγρυπνοῦσι δὲ οἱ κορτινάριοι εἰς τὴν τοῦ βασιλέως σκηνήν. Ergo erant ſtationarij, qui in caſtris ante Imperatoris tentorium excubias agebant, & habebant præfectum Comitem. Idem Codinus alibi. εἰσὶ καὶ κορτινάριοι, ἔχοντες καὶ αὐτοὶ ἔνοχον, ὃς κόμης καλεῖται.

ΚΟΡΥΒΑΝΤΙΟΝ. ΚΟΡΥΦΑΝΤΙΟΝ.

Κορυβάντιον, ſive, κορυφάντιον. Pileus. In Lexico Stephani. κορυβάντιον, περίθεμα κεφαλῆς ἐγκόσμιον, καλόν. Iterum, κίδαρις, κορυφάντων πῖλος· ἐστιν εἶδος καμελαυκίου. ὃ καὶ τί ἄρα νοεῖται. Corrigo. κορυφάντιον, πῖλος. ἐστὶν εἶδος καμελαυκίου, ὃ καὶ παρὰ νοεῖται.

ΚΟΡΥΓΙΑ.

Κορυγία. *Corrigia*. Heſychius. ἱμάντωσις, σύνδεσμος τῶν κορυγίων τοῦ ὑποδήματος. In Lexico Stephani per η ſcribitur. ἱμαντώσεις, σύνδεσμοι τῶν κορηγίων τοῦ ὑποδήματος.

ΚΟΣΜΟΝ. ΚΟΣΜΙΑΤΙΚΟΝ.

Κόσμον. Iumentum. Vnde μονόκοσμον, vehiculum vno jumento trahi ſolitum. Gloſſæ Iſidori. *Monocoſmum; quod ab vno jumento ducitur, vehiculi genus*. Et corruptum eſt in Gloſſis Arabicolatinis. *Monacus, genus vehiculi, quod ab vno jumento ducatur*. Reſcribe ex Iſidoro. *Monocoſmum*. Atque hinc κοσμιατικόν, quod pro iumenti tractura ſoluebatur veredario, aut curſus publici præfecto. Occurrit in Diplomate Andronici Palæologi iunioris, apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. καὶ καστροκτισίας, καπρογοκτισίας, μαγγελίας, αὐτιναύλου, ἐξοπρασίας, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, &c.

ΚΟΣΣΟΣ. ΚΟΣΣΙΖΕΙΝ.

Κόσσος. Alapa. Suidas κόσσος. τὸ ῥάπισμα. Palladius Hiſt. Lauſ. in Pachone

Pachone. ἀπομανεὶς ὃν ἐγὼ ἔδωκα αὐτῇ κόσσον. Hinc κοσσίζειν. Alapam infringere. Apud eundem in Philoromo. ὃν ξυρισθῆναι ἐκέλευσεν, καὶ ὑπὸ παιδαρίων ἐντυπώτατα κοσσισθῆναι.

ΚΟΤΡΑΦΟΣ.

Κότραφος, pro, κρόταφος. Theodorus Gaza Introduct. Grammat. lib. IV. βαρβαρίζων τις ἐλέγχεται ἢ πλεονασμῷ, αἰχίνε, αἰχίνες, κοιμᾶ, κοιμᾶσαι. τοῦτο δὲ καὶ τὸ διαφθείρειν φαύλως, κοῖλον, κόϊλον. ἢ μεταθέσει, κρόταφον, κότραφον.

ΚΟΤΤΟΣ. ΚΟΤΖΙΟΝ. ΚΟΤΤΙΣΤΗΣ.

Κόττος. Alea. Photius in Nomocan. Tit. XXIX. ὁ ἡττηθεὶς εἰς κόττον οὐκ ἀπαιτεῖται. Basilic. Eclog. III. τὸ κεκωλύσθαι τὸν κύβον, ἤτοι κόττον, τῇ παραφυλακῇ τῶν ἐπισκόπων παραδίδωσιν ἡ διάταξις. Huius diminutum κόττιον, pro quo recentiores κοτζιον, sive κότζιν dixerunt. In Canonio Mathematico Adespoto. τὸ κότζιν, τὸ μυστήριον αὖ φανεῖ. Iterum. τὸ κότζιν, εἰς εὐτυχίαν. Hinc κοττίζειν. Glossæ Græcolatinæ. κοττίζω. *Aleam ludo*. κοττιστής. *Aleator*. *Aleo*. κοττισμός. *Alea*. Et occurrit quoque in Basilicis citatis.

ΚΟΥΒΕΡΤΑ.

Κουβέρτα. Italicum. *Coperta*. Tegmen. Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

τὸ πευκίον να γεμίσῃς
μπουλλιέρης, χόντρης, καὶ πάλιν
ποίησον κουβέρταν ἄλλην.

ΚΟΥΒΙΖΟΣ.

Κούβιζος. Stramentum in quo cubatur. Hesychius. κύβιζος, στιβάς. Ita corrigo. Malè hodie. στηβάς. Hinc diminutum, κυβίζιον Suidas. κλισία., ἡ καθέδρα. κλίσια, τὰ κυβίζια.

ΚΟΥΒΙ-

ΚΟΥΒΙΚΛΑΡΕΑ.

Κουβικλαρία. *Cubicularia.* Constantinus de Administr. Imp. ἐγένετο παιδίσκην τῆς γυναικὸς κουβικλαρίαν πάνυ αὐτῇ οὖσαν προσφιλεστάτην πλαίσασαν ἀπὸ ὄψεως αὐτῆς γενέσθαι.

ΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Κουβικουλάριος. *Cubicularius.* Cedrenus. κελεύσας κουβικουλαρίους καὶ ἑτέρους τινὰς εἶναι εἰς ὑπηρεσίαν αὐτῆς. Menander in Eclog. de Legat. ἡμεῖς μὲν ἰσδηγουσνὰφ θείῳ κουβικουλαρίῳ ἐκελεύσαμεν, καὶ ἐξουσίαν δεδώκαμεν. Etymologici Auctor. ὑπασπιζόντων αὐτῷ ἀπληκταρίων καὶ κουβικουλαρίων. Et Antholog. lib. IV. exstat Epigramma, Λεοντίου σχολαστικοῦ εἰς εἰκόνα Καλλινίκου κουβικουλαρίου.

ΚΟΥΒΟΥΚΛΕΙΟΝ.

Κουβουκλεῖον. *Cubiculum.* Sive, κουβούκλιον. Notitia Consuetudinum. τοῖς προβλέπτοις χαρτουλαρίοις τρισὶ τοῦ θείου κουβουκλείου νομίσματα ἐννέα. Codinus in Orig. Constantinop. ἐκ δὲ τῶν ἵππων καταβαίνης, ἤνοιξεν ὁ δοῦχος κουβούκλιον ἕν, καὶ ἦν τὸ ἔδαφος πεπληρωμένον χρυσίου χαράγματος. Cedrenus. εὐπρεπῆ πάνυ οὖσαν, καὶ ἐν κουβουκλείῳ πρὸς θάλασσαν φυλαττομένην. Basilic. Eclog. XXXI. πρὸ τοῦ κουβουκλίου τρεῖς ἐλεύθεροι. Iterum. XLIV. μήπω εἰσῆλθεν εἰς τὸ κουβουκλεῖον τοῦ ἀνδρός. Glossæ Græcolatinæ. κουβούκλιον, *Cubicula. Conclave.*

ΚΟΥΒΟΥΚΛΙΣΙΟΝ.

Κουβουκλίσιον. Balsamon. ad Concil. VI. Can. VII. πολλάκις εἰς τὸ δικαστήριον εἶπόν τινες μήτε τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς ἄρχοντας, μήτε τοὺς μητροπολίτας, ἐν ἀξιωματικῇ μοίρᾳ συντάττεσθαι. καὶ διὰ τοῦτο μηδὲ δυνατὸν εἶναι τὸν στίχον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ κουβικλισίου, ἢ τοῦ ἐπισκόπου.

ΚΟΥΓΓΕΣΤΑ. ΚΟΥΓΓΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Κουγγέστε, Gallicum, *Conqueste.* Anonymus de bello sacro.

τῆς κουγγέστας ὁπου ἐιώλωεν ἔκπαις στὴν συρίαν.

Iterum alio loco.

αὐτὸ γὰρ ἦτον ὁ ἴδιον τῆς γονικῆς κουγγέστας.

Hinc, κουγγεστίζειν. *Conquirere.* Ibidem.

—καὶ νὰ κρατοῦν τὴν μάχην.
νὰ κουγγεστίζουν τοὺς ῥωμαίους με τὰ φουσάτα πάχου.

ΚΟΥΔΕΑ.

Κουδέα. Caput papaveris. Theocriti Scholiastes Idyll. XI. μήκων λέγεται ἡ κεφαλὴ, καὶ αὐθηφόρος βοτάνη, ἡ κοινῶς λεγομένη κουδέα. Veteres dicebant, κώδεια; sed recentiores ω mutant in ου: ut λούρικον, pro λώρικον, & plura talia.

ΚΟΥΔΕΛΛΑ.

Κουδέλλα. Ovis. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμέλγει. ἐπιπατάπει τὸ γάλα. σύρνει τὸ γάλα ἔξω ἀπὸ τοῦ βυζίν τοῦ σφακτοῦ, ἤγουν τῆς αἰγὸς, ἢ αἴγας, ἢ προβάτου, ἤγουν κουδέλλας.

ΚΟΥΔΟΥΝΙΑ.

Κουδούνια. Tintinnabula. Pro, κωδώνια. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. καὶ τοὺς κάτους μὲ κουδούνια, καὶ τὸ μιαρὸ ποντίκιν.

ΚΟΥΔΡΙΓΑΡΙΟΝ.

Κουδριγάριον. *Quadrigarium.* In Hippiatricis lib. II. cap. XXVIII. Lemma est. προπότισμα τὸ παρὰ ῥωμαίοις κουδριγάριον καλούμενον. Et sequenti cap. CXXIX. καταστασὶν ἢ ποθέρπεται τοῦ λεγομένου κουδριγαρίου. Occurrit illic semel atq; iterum.

ΚΟΥΖΟΥΠΕΣ.

Κουζούπις. Glossæ Græcobarbaræ. τοὺς κορμοὺς, ἢ κλάδους, ἢ ἐλάπις. ἢ κουζούπις, ἢ ξύλα τῶν ἀμπελιῶν

ΚΟΥ-

ΚΟΥΚΙΑ. ΚΟΥΚΙΟΝ.

Κȣκία, ſive, κȣκίον. Faba. Corona pretioſa. κȣκία. *Faba.* κύαμος. Gennadius in Explicat. Rhamplij. τὰ μόνα κουκία τῶν πεντεκαίδεκα οἴκων διαμέρισον. Dorotheus Doctr. XI. καὶ εὑρέθη ὅτι ἔκλεπτεν ὁ ἀδελφὸς ἐκεῖνος κουκκία, φοινίκια, συκίδια.

ΚΟΥΚΚΟΣ.

Κȣ́κκος. *Cucus. Cuculus*. Suidas. κόκκυξ, εἶδος ὀρνέου, ὃ παρ' ἡμῖν κȣ́κκος. In Excerptis Gloſſarij Arabicolatini hodiè legitur *Tucus, quem Spani cuculum vocant, à voce propriâ nominatus*. Sed ſine dubio corrupta eſt dictio, ſcribendumque, *Cucus*. Itidem eſt apud Papiam.

ΚΟΥΚΟΥΒΑΙΗ. ΚΟΥΚΟΥΒΑΙΟΣ.

Κȣκȣβαίη. *Cucuba*. Noctua. Corrige Heſychium. κουκȣβαίη. γλαὺξ. Hodiè editur, κοκκοβάρη. Apud Papiam per M. ſcribitur. *Cucuma. noctua*. Corrige: nam certè, *Cucuma*, aliud eſt. Hinc κȣκȣβαῖος. Glaucus. Cæſius. Noctuinus. Scholiaſtes Oppiani ad Halieut lib. I. γλαυκοὶ, αἱ κουκουβαίαι. Hinc *Cucubare*. In Carmine de Philomelâ, quod Ovidio vulgò aſcribitur.

ΚΟΥΚΟΥΛΛΙΟΝ.

Κουκȣ́λλιον. *Cuculla*. Sozomenus lib. III. cap. XIV. σκεπάσμα τῆς κεφαλῆς, ὃ κȣκȣ́λλιον καλȣ̃σι. Germanus in Hiſt. Eccleſ. τὰ δὲ κουκȣ́λλια κατὰ τὸν λέγοντα ἀπόστολον, ὅτι ἐσταύρωταί μοι ὁ κόσμος, κἀγὼ τῷ κόσμῳ. Vbi obiter obſerva, quid cuculla in habitu monaſtico myſticè ſignificet. Sed aliter explicat Dorotheus Doct. I. λαμβάνομεν δὲ καὶ κουκȣ́λλιον. τοῦτο δέ ἐστι σύμβολον τῆς ταπεινώσεως. τὰ νήπια γὰρ τὰ μικρὰ τὰ ἄκακα φορȣ̃σι κȣκȣ́λλια. ἄνθρωπος δὲ τέλειος κουκȣ́λλιον ȣ̓ φορεῖ. ἡμεῖς ȣ̃ν διὰ τȣ̃το φορȣ̃μεν, ἵνα νηπιάζωμεν τῇ κακίᾳ, ὡς λέγει ὁ ἀπόστολος. Corrigendus eſt Trebellius in Claudio, *Bardocucullum unum, cucullia villoſa duo*. Malè hodiè legitur, *cucutia*. Neque placet, *cucurnia*, quod è Codice reſtituit vir

 magnus:

magnus: nam hæc quoque vox mendosa est, ut statim ostendemus. Habet porrò etiam notionem in re metricâ. Scholiastes Hephæstionis. οἱ δὲ νεώτεροι διαιροῦσιν (τὸ ἀνακρεόντειον) εἰς τὰ κῶλα ἕξ, καὶ εἰς δύο. καὶ τὰ μὲν ἓξ κῶλα, φασὶν οἴκους. τὰ δὲ δύο κουκούλιον. καὶ ἐπιδέχονται οἱ μὲν οἶκοι ἀνάπαιστον καὶ δύο ἰάμβους, καὶ περιττὴν συλλαβήν, οἷον.

ἀπὸ τοῦ λίθου τὸ ῥεῖθρον. καὶ,
ἀπὸ τῆς φίλης ἐρήμου.

τὸ δὲ τούτων κουκούλιον σύγκειται ἔκ τε τοῦ ἐλάσσονος τῶν δισυλλάβων ποδῶν, τουτέστι τοῦ πυῤῥιχίου, καὶ ἐκ τοῦ μείζονος, ἤτοι τοῦ σπονδείου. καὶ ἔχει ἐν μὲν ταῖς περιτταῖς χώραις τὸν ἐλάσσονα, ἐν δὲ ταῖς ἀρτίοις τὸν μείζονα, οἷον.

ἀρετῆς δισεφάνου ἄνθεα δρέψας.

ΚΟΥΚΟΥΜΙΟΝ. ΚΟΥΚΟΥΜΟΣ.

Κουκούμιον, sive, κούκουμος. *Cucuma*. Vasis genus. Glossæ Græcolatinæ, κούκουμος. *Cucuma*. Glossæ Servij. *Cucuma*. κουκούμιον. Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXII. δεῖ αὐτὸν κουκκούμιον ἔχειν, ὅπου τὸ θερμὸν ποιήσει τῷ παιδίῳ. Constantinus Asynkitus in Viatico. καὶ τοὺς στομαχικοὺς κόκκους, καὶ τὸ κουκκούμιν, καὶ τὰ ὅμοια τούτοις προστάττων. Demetrius Constantinop. Hieracosophij, lib. II. cap. LVII ἕψησον εἰς κουκούμιν ὀστράκινον ἕως οὗ ἀποτριτωθῇ. Sed in Constantini verbis non cucumam, sed cucumerem designari censeo.

ΚΟΥΚΟΥΝΑΡΙΑ.

Κουκουνάρια. Vide κοκονάρια.

ΚΟΥΚΟΥΡΟΝ.

Κούκουρον. Theca. Purum putum Teutonicum. Koker. Leo Constit. V. σωληνάρια μετὰ μικρῶν σαγιττῶν, καὶ κουκούριον αὐτῶν. Vide Glossarium Rigaltij.

ΚΟΥΚΟΥΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Κουκκουτόπουλλον. Porcellus. Ex Italico, *Cochino*. Glossæ Græcobarbaræ. χοιρίδιον, γουρουνόπουλλον, ἢ κουκκουτόπουλλον.

ΚΟΥ-

ΚΟΥΛΑ.

Κουλά. Theorianus in Legat. Armen. κτ̃ τὴν δεξιὰν τὴν πέμπτην πρὸ μιᾶς μόνης κατηλάσαμεν σὺν τῷ θεῷ τῆς ῥωμαϊκῆς κουλά. Eruditiſſimus Leunclavius interpretatur, *limites*. Non rectè. nam nihil aliud eſt, quàm acropolis. In codice Barbarogræco Nicetæ, in Balduino Flandro, invenio εἰς τὰ κουλὰ ἀναδραμεῖν, pro quo in puriori Græco eſt. εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Occurrit quoque in Lexico Cyrilli. προσεδρία τῆς κουλῆς. δίλωτικής, καὶ θήπινος ἀσχολία. Sed ibi *Culam* ſignificare exiſtimo; & προσεδρία τῆς κουλῆς, propriè erit *Deſidia*, ſecundùm iſtam Cyrilli explicationem.

ΚΟΥΛΑΡΙΑ.

Κουλαρία. Gallicum, *Cuillier*. Cochlear. Heſychius. γελγία, πύνη, σπάθη, κυλαρία.

ΚΟΥΛΚΑ.

Κούλκα. *Culca*. Leo in Conſtitut. VI. ἐστὶ δὲ καὶ ἄλλως πως ἀναγκαῖα τὰ κέντουκλα ἐν ταῖς κούλκαις. Ita habet Codex Regius cùm aliâs legatur, ἐν τῆ βίγλαις. Vt monet in Gloſſario ſuo Rigaltius. κούλκα igitur & βίγλα idem eſſe videntur, & ἰσοδυναμοῦντα. Certè κούλκα, ſive *Culca*, eſt Gallorum, *Couche*: vnde *Culcare*, *Coucher*, Cubare. Lex Salica Tit. XXXIX. *Adrhamire noluerit, nec ſolem ſecundem legem culcaverit*. Atq; hinc ἐξκουλκεύειν. *Exculcare*. Excubare: & ἐξκουλκάτωρες. *Exculcatores*. Excubitores. Mentio eorum fit non ſemel in Notitiâ Imperij.

ΚΟΥΛΠΑ.

Κοῦλπα. *Culpa*. Paſſim occurrit apud Iureconſultos Græcos.

ΚΟΥΜΕΝΤΙΟΝ.

Κουμέντιον. Commentandi locus. Muſeum. In Synodo Florentinâ. ἐμάθομεν ἐν τῷ διὰ τῶν αὐτοῦ, ὅτι δέατρίσας ἀπῆλθεν ἐν τῷ κουμεντίῳ αὐτοῦ κτ̃ τὴν αὐτοῦ συνήθειαν, καὶ λαβὼν χάρτην καὶ κόνδυλον, ἔγραψε.

ΚΟΥΜΟΥΛΙΟΝ. ΚΟΥΜΟΥΛΟΝ.

Κυμούλιον, sive κούμουλον. *Cumulus*. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμναν κουμούλια με τὰς πέτρας, ἀναθεματίζοντες αὐτόν. Chronicon Constantinop. ἐρράγη δὲ τὸ μόδιον κουμούλιον πεπρᾶσθαι. Arithmetica Adespota. ἡ γὰρ φοῦκτα, ἤ κούμουλος, ἡ λεγομένη ἀντλητὴ, ἴσησι λίτρας, &c.

ΚΟΥΜΟΥΝΙΟΝ.

Κουμούνιον. *Commune*. Galli, *Communauté*. In Synodo Florentinâ. καβαλλάριοί τε καὶ μαρκέσιοι, κόντοι καὶ δουκάδες, καὶ οἱ ποτεστάται τοῦ κουμουνίου.

ΚΟΥΜΟΥΤΖΙΝ.

Κουμούτζιν. *Cumulatè*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθρόα, ὁμοῦ, πάντα, ὁλοσώματα, ὅλα σωρευμένα. ὅλα κουμούτζιν.

ΚΟΥΜΠΑΝΙΑ.

Κουμπανία. Gallicum. *Compaignie*. Nicetas. κουμπανίαν μίαν γενόμενοι, φρατρίαν καὶ σύστημα ποιούμενοι.

ΚΟΥΜΠΑΡΙΑ.

Κουμπάρια, sive κομπάρια. Errant viri docti, qui cymbas esse putant, nam Saracenica dictio est. Ecce Cedrenus. ὁ τῆς παρὰ τοῦ ἀμηρᾶ τῇ προσηγορουμένῃ ἐπαιρόμενος νίκῃ, τριάκοντα πλοῖα μέγιστα ἐξαρτυσάμενος (κουμπάρια ταῦτα καλεῖν εἰώθασιν οἱ Σαρακηνοί) τῇ πόλει ἐπιτίθεται Βερροίᾳ. Constantinopolitani γαλέας vocabant. Idem auctor alibi docet. κατὰ Ῥωμαίων ἐστέλλετο μετὰ ἑπτὰ καὶ εἴκοσι κουμπαρίων, ἃς δὴ γαλέας κατονομάζειν εἰώθασι. Chronicon Constantinop. ὁ τινος ὁ πραιπόσιτος ὀνόματι Νικηφόρος καθήρπασε κουμπάρια τῆς χώρας Βυζαντίων.

ΚΟΥΜΠΙΣΜΑ.

Κούμπισμα. Vide ἀκούμβισμα.

ΚΟΥΝΕΛΗ.

Κουνέλη. Vide Κούνικλος.

ΚΟΥΝΙΑΔΟΣ.

Κουνιάδος. *Cognatus*. Affinis. Corona pretiosa. κουνιάδος. *Affinis*. συγγενής.

ΚΟΥΝΙΚΛΟΣ.

Κούνικλος. *Cuniculus*. Erotianus in Lexico Hippocratis. φησὶ δυσανταγωνίστου καὶ λιμοποιοῦ ζώου μικροῦ ὄνομα εἶναι τὴν λεβηρίδα, μικρῷ λαγωῷ ὁμοίου. οἱ ῥωμαῖοι μὲν κούνικλον καλοῦσι, μασσαλιῶται δὲ λεβηρίδα. Occurrit quoq; apud Ælianum, & Athenæum. Hodiè dicunt, κουνέλη. Corona pretiosa. κουνέλη. *Cuniculus*. δασύπους.

ΚΟΥΝΝΙΟΝ.

Κουνίον *Cuneus*. Instrumentum fabrile, & inde metaphorica notio in re militari. Glossæ Græcolatinæ. κουνίον, τὸ σύστημα. *Cuneus*. Et Græcobarbaræ. ἀξίνη, πέλεκυς, σφυρίον, κουνίον, κοπτικὸν σίδερον. Iterum alibi. δίστομος πέλεκυς, δίκοπος κουνίον. Mauricius νεύρικα interpretatur. lib. XI. cap. II. περὶ κουνίων, ἤγουν νεύρικα, ἀπὸ κεντούκλων πλατέα πάνυ, ἔχοντα μακρὰ φάρδια ἐπινοῆσαι αὐτάς. Sunt itaque hîc στράγγαλα, vt Nicetas quoque interpretatur: id est, *Cunia*. à cunis, sive *Cunabula*. Beda de Orthographiâ. *Cunabula sunt panni infantia, sed Io. Constantinopolitanus Episcopus scribit Lazarum in monumento cunabulis involutum*. Sed pro ipsis quoque cunis vsurpabant. Scholiastes Callimachi Hymno in Iovem. λίκνον, τὸ κόσκινον, ἢ τὸ κουνίον, ἐν ᾧ τὰ παιδία ἐτίθεσαν. Theon in Aratum. λίκνον δὲ τὸ κουνίον φησὶ, παρὰ τὸ λίαν κινεῖσθαι.

ΚΟΥΝΟΥΠΙΟΝ.

Κουνούπιον. Pro κώνωψ. Alexius Rharturus Doct. VII. τρέφει ὕδατα κουνούπια πολλὰ, τίκτει μύιας πολλάς.

ΚΟΥΝ-

ΚΟΥΝΤΕΛΑΣ.

Κουντιλάς. Ex idiomate Italico, *Gondola.* Harmenopulus lib. II. Tit. XI. καὶ τὴν ἐκ τοῦ πλοίου σκάφην, ἤγουν τὴν κοινῶς λεγομένην βάλκαν, καὶ κουντιλάδα λαβεῖν.

ΚΟΥΝΤΕΣΑ.

Κουντίσσα. Comitissa. Ex idiomate Italico, & Gallico. Anonymus de bello sacro.

> Διαβαίνει ὀλίγος καιρὸς ὅπου ἦλθεν ἡ κυντίσσα.
> τοῦ κόντου πουμπεσίνα ἡ γυνή.—

ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ.

Κουντούρα. Lolium. Glossæ Græcobarbaræ. αἶρας, ἀγρίας βοτάνας, ἀγριόχορτα, ἡ λεγομένη σήμερον κυντούρα. Iterum alibi. σίζουν τὸ σιτάριν, καὶ καθαρίζουντο ἀπὸ τὰς αἶρας, ἤγουν ἀπὸ τὴν κουντούραν.

ΚΟΥΝΤΟΥΡΟΣ.

Κουντούρος, & κόνδυρος, sive κόλυρος. Omnibus his modis scribunt, pro κόνδουρος, παρὰ τὸ κονδὴν ἔχειν τὴν οὐράν. Est ergo *Curticaudis.* Ita dicti fuci, quod caudam, sive aculeum, non habeant. Etymologici Auctor. κόθουρος σημαίνει τὸν κόνδυρον. γένος μελισσῶν. ὁ κηφήν. Vide etiam Suidam. Sed vsurpârunt etiam de equis. Achmes cap. CLII. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι καὶ αὐτὸς ἵππος ἦν κόντουρος, ἢ σπανόουρος, εὑρήσει μέριμναν, καὶ ὑστέρημα τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, ἀναλόγως τῆς λείψεως τῶν τριχῶν. Et Basilic. Eclog. LVIII. Titulus est, περὶ τοῦ δημοσίου δρόμου, καὶ τῶν τοῖς κοντούροις χρωμένων. Quo loco falluntur vehementer, qui fustes esse putant, quibus equi agitentur. Corrigendus autem Nicetas est in Man. Comneno, lib. II. μετὰ κοντούρων, καὶ ἀλόγων ἀραβικῶν. Hodiè editur, μετὰ κονταρίων. Hinc compositum; ἱπποκόντουρος. pro veredo. Suidas in Etymologico. βερέδοις, ἱπποκοντούροις.

ΚΟΥΝ-

ΚΟΥΝΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Κουντράπεζον, sive κουντραπέζιον. Aequilibrium. Ex Italico, *Contrapeso*. Phortius περὶ σταθ. πραγμ. lib. II.

> τρεῖς ὀκάδες νὰ καταβαίνουν,
> κουντραπέζα νὰ ἐβαίνουν.

Iterum.

> ἐν δὲ τῶν κουντραπεζίων,
> εἰς τὸ πλῆθος τῶν πατιτίων.

ΚΟΥΠΑ.

Κοῦπα. *Cupa*. Hero. κοῦπα, ἧς ἡ κάτω διάμετρος ποδῶν πέντε, ἡ δὲ ἄνω ποδῶν πεντήκοντα.

ΚΟΥΠΙΝ. ΚΟΥΠΙΟΝ.

Κουπὶν, sive κουπίον. Pro κώπη. Remus. Glossæ Græcobarbaræ. κώπας. κουπία. Iterum. κώπη, καὶ κουπίν.

ΚΟΥΡΑΝΑ.

Κουράνα. Corona pretiosa. κουράνα. *Cornix*. κορώνη.

ΚΟΥΡΑΝΙΟΝ.

Κουράνιον. Alcoranus Mahometistarum. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ὅστις οὐ φιλύνει τὴν καθέδρα του, εἶτα τὸ στόμα του, εἰς παράδεισον οὐκ εἰσέρχεται, καθὼς διαλαμβάνει τὸ κουράνιόν σου. Occurrit illic pluries.

ΚΟΥΡΑΤΖΑ.

Κουράτζα. Thorax. Ex Italico, *Corazza*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄζωστος, θώραξ, ἄοπλος, ἄστολος, ὁποῦ δὲν εἶναι ζωσμένος. κουράτζα ἀξαρμάτωτος.

μάτωλος Scribebant quoque, *κορἀτζα.* ut multa talia. Corona pretiosa. *κορἀτζα Thorax. θώραξ.*

ΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Κουράτωρ *Curator.* Hesychius. *κουράτωρ, τροφεὺς, παιδοτρόφος.* Achmes cap. CCXLIV. *αὐτικανὲς καὶ εὐπιλὴς ἔσται ὁ κουράτωρ ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.* cap. CCXCV. *εὑρήσει κουράτωρα χρήσιμον εἰς τοὺς δούλους αὐτοῦ.* Passim occurrit apud Iureconsultos Græcos. Sed curatorum quidem duo genera. Vnus civilis, de quo diximus: alter palatinus, & de eo Agathias lib. V. *τῶν γε μὴν δημοτῶν καὶ ἐν τῇ συγκλήτῳ βουλῇ ἀναγεγραμμένων, ἀνάπαλιν μόνον φθαρῆναι ξυνέβη, ἄνδρα τῇ τε τῶν ὑπάτων ἀξίᾳ τετιμημένον, καὶ πρός γε τὸ φροντίδα τίθεσθαι καὶ ἐπιμέλειαν τῶν βασιλέως οἴκων τε καὶ κτημάτων ἀρχὴν εἰληχότα. κουράτωρας δὲ τούτους καλοῦσι ῥωμαῖοι.* Et hic postea *λογοθέτης* dictus est. Harmenopulus. *κουράτωρ τοῦ βασιλέως, ὁ νῦν λογοθέτης λέγεται.*

ΚΟΥΡΑΤΩΡΕΙΑ.

Κουρατωρεία. *Curatura. Curatela.* Lucas Patriarcha in Sancitis. *τὰς ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀρχόντων λεγομένας κουρατωρείας οἱ θεῖοι καὶ ἱεροὶ κανόνες καθαιρέσει καθυποβάλλουσι.* Michaël Anchialus. *καὶ ἐφεξῆς διαπέπεται καὶ τοὺς ἀναγνώστας ἐπίσης τοῖς διακόνοις, καὶ τοῖς ἱερεῦσι, μὴ ἀναδέχεσθαι κοσμικὰ ὀφφίκια, ἢ πραγματικὰς ἐνεργείας, ἢ κουρατωρείας.*

ΚΟΥΡΑΤΩΡΕΥΕΙΝ.

Κουρατωρεύειν. *Curatorem agere.* Frequens est in Iureconsultorum Græcorum libris.

ΚΟΥΡΒΑ.

Κούρβα. Meretrix. Glossæ Basilicorum. *κοῦρβον, τὸ καμπύλον, καὶ σκαμβὸν, κἀντεῦθεν τὰ ξυλίκια τῆς σέλας κούρβια λέγονται, ὡς καμπύλα. διότι δὲ πάλαι τὰ τοιαῦτα κούρβια εἰς ὀχείαν ἀεὶ ὑπόκειται τοῖς ἐφίπποις, διὰ τοῦτο μεταφορικῶς καὶ τὴν πόρνην κούρβαν λέγομεν, διὰ τὸ ἀεὶ ὀχεύεσθαι.* Exstat quoq; in Turcogræciâ Crusij.

ΚΟΥΡΒΗ.

Κούρβη. Crepido sellæ. E Gallico, *Croupe*. Per metathesin. Mauricius Strategic. lib. III. cap. IX. *δεῖ τὰς δύο σκάλας τῶν δισποτάτων ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ μέρους τῆς σέλλας ποιεῖν, τουτέστι τὴν μίαν πρὸς τῇ κούρβῃ, ὡς ἔθος ἐστι, καὶ τὴν ἄλλην πρὸς τῇ ὀπισθοκούρβῃ.* Hinc *ἐμπροσθοκούρβιον*, & *ὀπισθοκούρβιον*, Antilena, & Postilena, de quibus in Glossario suo Rigaltius. Glossæ Basilicorum. *τὰ ξυλίκια τῆς σέλλας κούρβια λέγονται, ὡς καμπύλα.*

ΚΟΥΡΒΟΝ.

Κοῦρβον. *Curvum*. Glossæ Basilicorum. *κοῦρβον, τὸ καμπύλον, καὶ σκαμβόν.*

ΚΟΥΡΔΕΛΑ.

Κουρδέλα. Ligula. Exstat in Turcograeciâ Crusij.

ΚΟΥΡΚΟΥΜΟΝ.

Κούρκουμον. *Curcuma*. Capistrum. Hesychius. *ἐν κημῷ, ἐν κουρκούμῳ.* Achmes cap. CCLXXI. *εἰ δὲ ἀντὶ δεσμῶν σιδηρῶν, ἤτοι κουρκούμων, οἱ εἰρημένοι μέγιστοι ὑποταγέντες ἐλεύσονται ἐν αὐτῷ.* Vegetius Artis Veterinariç lib. II. cap. XXXIII. *Curcumam constrictam oportet imponi, ne depravet dentes & labia.* In l. vnicâ. C. Nulli lic. in fren. *Nulli prorsus liceat in frenis, & equestribus sellis, vel in baltheis suis margaritas, & smaragdos, & hyacinthos aptare posthâc, vel inserere. Aliis autem gemmis frena, & equestres sellas, & baltheos suos privatos exornare permittimus, de curcumis omnem prorsus qualiumcumq; gemmarum habitum præcipimus submoveri.* Ita corrigo. Male hodie legitur, *de cucurnijs:* neque rectè olim, vir magnus, Andreas Alciatus, tentavit, *Gutturnijs*. Et in Rescripto D. Hadriani, quod exstat l. 1. §. *divus Hadrianus*. D. ad leg. Aquil. *Si clavâ percussit aut curcumâ in rixâ, quamvis ferro percusserit, tamen non occidendi animo, leniendam pœnam eius.* Hactenus mendosè editum fuit, *aut cucumâ*. Atq; idem mendum est apud Auctorem Collat. Legg. Mosaic. Tit. I. Etiam B. pro M. scribebant, ut in multis talibus. Itaque lego in Glos-

Glossario Arabicolatino, *Corcuba, lorum.* Perperam ibi hodiè est, *lorcum.* Et apud Isidorum Orig. lib. XIX. *Spiræ, funes quibus in tempestatibus vtuntur, quas nautici suo more curcubas vocant.*

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΗΣ.

Κουροπαλάτης. *Curopalates.* Codinus in Orig. Constantinop. μετὰ δὲ τὸ θάνατον ἰουστινιανοῦ ἐβασίλευσεν ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ ἀπὸ κουροπαλατῶν, ὁ δικαιότατος. Luitprandus in Legat. *Leoni Coroplati, & Logothetæ* τοῦ δρόμου, *Luitprandus episcopus.* Rescribo, *Leoni Curopalati.* Ita mendum quoq; est apud Ioannem Curopalatem in Michaële Theophili F. ἔνθεν καὶ τὴν τοῦ κουροπάτου ἀναλαμβάνει τιμήν. Corrige ad præscriptum. Quod eius olim munus fuerit ignoravit Codinus, cuius jam ætate desierat. Ipse testatur in elegantissimo libro de Offic aulæ Constantinop. ὁ κουροπαλάτης εἶχε μὲν εἰς τὸ παλαιὸν ὑπηρεσίαν, ἥτις ἐστιν ἀνεπίγνωστος, νῦν δὲ οὐδεμίαν. Nos tamen scimus: nam aulæ custodia & cura illi erat demandata. Ecce ab Euagrio discimus lib. V, cap. I. τὴν φυλακὴν τῆς αὐλῆς ἐμπεπιστευμένος, ὃν κουροπαλάτην ἡ ῥωμαίων λέγει φωνή. Et à Theophylacto Simocattâ, Hist. Mauric lib III. cap. XVIII. οὕτω δὲ καὶ ὀλίγον ἐξαιρέσεως τῆς τύχης αὐτὸν, ὡς καὶ διαρκυμένου τῆς βασιλικῆς ἀναδεῖξαι. ἐστὶ δὲ ὃν δὴ κουροπαλάτην ῥωμαῖοι κατονομάζουσιν, εἰς μέγα ἀπονοίας ἐληλακει. Exstat ad eum formula apud Cassiodorum Var. lib. VII. Ergo falluntur viri docti, qui putant fuisse τὸν ἀρχιτρίκλινον. Magnæ autem erat dignitatis, & auream virgam gestans primus erat in comitatu Imperatoris. Discimus ex formulâ Curæ palatij, quæ est apud Cassiodorum, libro citato, epist. V. *Illud quoq; considera quâ gratificatione tractêris, ut aurea virgâ decoratus inter obsequia numerosa, ante pedes regios, primus videaris incedere, vel vti ipso testimonio vicinitatis nostræ agnoscamus tibi palatia commisisse.* Atque adeò inter illustrissimos censebatur. In Novellâ quâdam Alexij Comneni. πᾶσι παντοίως καταδηλα γενέσθω ἀπὸ τοῦ νῦν μεγαλεπιφανέστατε κουροπαλάτα. Immò proxima Imperatoriæ auctoritas eius. Photius in Bibliothecâ. ὁ δὲ Βαρδὰμ ἐπὶ τοσοῦτον δόξης ἦν κεχωρηκὼς πρὶν ἢ μελετῆσαι τὰ τῆς ἀποστασίας, ὡς μετά γε τὸν βασιλέα μηδένα τῶν πάντων μείζονα δόξαν ἔχειν αὐτοῦ. ἦν γὰρ κουροπαλάτης ὃν ῥωμαῖοι καλοῦσι. Itaque ipse etiam Imperatoris frater quandoque hoc munere ornabatur. Luitprandus loco citato. *Mittit autem illi Curopalates Imperatoris frater, non per suos pauperes nuntios,*

nuntios, sed per te epistolam. Et Iustinus quoque è Curopalate factus Imperator est, ut testantur Historiç. Latinis primitus *Cura palatij* dicebatur. In l. vnicâ C. de Præp. & Trib. Schol. & Cod. Theodos. de Com. & Trib. Schol. *Inter quos comites etiam sacri stabuli, & cura palatij numerantur.* Corippus lib. I.

Cum magni regeres divina palatia patris,
Par exstans curis, solo diademate dispar,
Ordine pro rerum vocitatus Cura palatij.

Vbi & observa secundo versu auctoritatem eius Imperatoriæ proximam, ut statim dixi. A Gallis olim dicebatur, *Maior domus.* Eginhartus in vitâ Caroli Magni. *Opes & potentia regni penes palatij præfectos, qui Maiores domus dicebantur, & ad quos summa imperij pertinebat, tenebantur.* Originem autem accepit dignitas hæc sub Clotario. Venericus in Apologiâ Henrici IV. *Tempore Clotarij patris Dagoberti regnum Francorum regi cœptum est, & administrari. ab his, qui provisores aulæ regiæ, vel Maiores domus esse videbantur.* Postea *Seneschalli* dicti sunt. Auctor Supplementi ad Chronicon Sigeberti. *Servivit regi Francorum ut Seneschallus Franciæ. Hanc Seneschalciam, vel, ut antiquitus dicebatur, Maioratum domus regiæ, Robertus rex Francorum dedit Gaufrido.* Erant verò Curopalatæ numero plures. Licet colligere ex isto loco Cedreni. μετὰ δὲ τὸν θάνατον ἰουστινιανοῦ ἐκράτησεν ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ἰουστῖνος ὁ ἀπὸ κουροπαλατῶν. Et apud Ioannem Curopalatem in Isaacio Comneno. ἰωάννην δὲ τὸν ἀδελφὸν, καὶ κατακαλὼν τὸν κεκαυμένον, κουροπαλάτας καὶ ἀμφοτέρους τιμᾷ.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Κουροπαλατίκιον, sive κουροπαλατίκιν. Curopalatæ munus. Constantinus de Administr. Imp. ὅπως εἴλαι μετὰ μεγάλου καισκίου τὸν κυρκένιον πρὸς τὸν βασιλέα, ἐξαιτούμενον τὸ κουροπαλατίκιν, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΚΟΥΡΟΠΑΛΑΤΙΣΣΑ.

Κουροπαλατίσσα. *Curopalatissa.* Curopalatæ uxor. Chronicon Constantinop. τὴν δὲ ὑπεραγίαν θεοτόκον τοῦ ἀρεοβίνδου αὐτὴ ἔχει πέτρος ὁ μάγιστρος, καὶ ἡ κουροπαλατίσσα, ἡ ἀδελφὴ μαυρικίου.

ΚΟΥΡΟΥΝΙΑΖΕΙΝ.

Κουρουνιάζειν. *Coronare*. Glossæ Græcobarbaræ. νὰ στεφανωθῇ, καὶ νὰ κουρουνιασθῇ. νὰ στυλιωθῇ. Et mox. ἀναδήσομαι, στεφανώσω, κουρουνιάσω. θέλω στεφανώσειν. ἢ θέλω κουρουνιάσειν.

ΚΟΥΡΣΑΡΙΟΣ.

Κουρσάριος. *Cursarius*. Pirata. ex Italico, *Corsaro*. Nicetas in Isaacio, lib. I. ὁ ἐν τῇ θαλάττῃ περιπατῶν κουρσάριος. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclyps. ἐπικρατεῖν τὸ θὴρ, καὶ δυνάστης ἀὴρ, δρόμος τι κλεπτῶν καὶ κουρσαρίων.

ΚΟΥΡΣΕΥΕΙΝ.

Κουρσεύειν. *Cursare*. Prædari. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. ὁ πρωτοστράτωρ ἐστὶ καὶ ληφθέντωρ τῶν κουρσευόντων. Et posteà. ἀπὸ δὲ τῶν κουρσευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια, ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν τὸν πρωτοστράτορα. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. καὶ περὶ τὴν ζαγόρεσιν κουρσεύοντας.

ΚΟΥΡΣΟΝ.

Κοῦρσον, sive κοῦρσος. *Cursus*. Præda, & ipsi quoq; Cursarij. Moschopulus. σκῦλον, τὸ κοινῶς κοῦρσον. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ λάφυρα, τουτέστι τὰ κοῦρση. Et occurrit illuc sæpissimè. Codinus. εἴτε περὶ ἀλόγων, εἴτε ἁρμάτων, εἴτε καὶ κούρσων, ἢ περὶ τοιούτου τινὸς καθίστατ', καὶ ἐξετάσει. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. τὰ κοῦρση ἐν τοῖς ἀλόγοις φορτώσαντες. Corrige Apomasarem in Mysterijs. ὀχλήσεις μεγάλας καὶ καθολικὰς, ἔλευσιν φοσσάτου, πτῶσιν κεφαλῆς ὁπλοφόρου ἄρχοντος σιδαρᾶ, ἐμφάνειαν ἐχθρῶν, ἐξ ὧν κοῦρσα γίνεται μεγάλα. In MS^to. exemplari erat, κοῦσα.

ΚΟΥΡΣΩΡΕΣ.

Κούρσωρες. *Cursores*. Glossæ Latinogræcæ. *Exercipes*. ταχυδρόμος, δρομεὺς, καὶ κούρσωρ. Cedrenus. ἕνα τῶν κουρσώρων αὐτοῦ ὁ ἔπαρχος πρὸς τὸν

μάγιστρον

μάγιστρον ἔπεμψε. Mauricius Strateg. lib. I. δηφένσωρες οἱ συντεταγμένοι περὶ πατεῖν της πρὸς ἐκδίκησιν τῶν κυρσώρων. Iterum lib. IV. τὰ μέν τοι τῶν βαΐδων αὐτῆς τάσσεσθαι κύρσωρας, τὰ δὲ δηφένσωρας. καὶ πάλιν ἐναλλάσσεσθαι αὐτά, ὅτε τοὺς κύρσωρας δηφένσωρας ποιεῖν, ὅτε τοὺς δηφένσωρας κύρσωρας. Anonymus in Pass. Domini. προσκαλεσάμενος ὁ πιλᾶτος τὸν κούρσωρα, στέλλει αὐτὸν ἀγαγεῖν τὸν ἰησοῦν.

ΚΟΥΡΤΖΟΥΒΡΑΚΙΑ.

Κυρτζυβράκια. *Curti Tubraci.* Codinus de Offic. περιεπιμάζουσι πλοχοὺς δώδεκα, καὶ ἐνδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤως χιτῶνας, κυρτζυβράκια, καὶ παπούτζια. Ita corrigo. Hodiè editur, κουρτζυβάκια. Isidorus lib. XIX. cap. XXII. *Tubraci, quod à bracis ad tibias vsq. perveniant.* Warnefridus de Gest. Longobard. lib IV. cap. XXIII. *Calcei eis erant vsq. ad summum pollicem, penè aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Postea verò cœperunt hosis uti, super quas equitantes tubragos birreos mittebant.* Ita corrigo, Pro, *Tubrugos.* Sed & *Tubrucos* editur in Isidoro loco citato, & in Glossario Arabicolatino, *Trubucos.* Rescribe ad hoc exemplum.

ΚΟΥΡΤΙΟΝ.

Κυρτίον. Chronicon Constantinop. καὶ ἦσαν ἀπὸ χορεῖα ἐπὶ τοὺς κίονας μετὰ κελλικέλων καὶ κουρτίων.

ΚΟΥΣΟΥΛΕΤΟΝ.

Κυσυλέτον. Ex Italico, *Corsaletto.* Armaturæ notissimæ genus. Photius περὶ σπαθ. πραγμ. lib. I.

κουσουλέτα καὶ σπαθία,
καὶ ὅσα εἰσὶν ὅμοια.

ΚΟΥΣΠΙΟΝ.

Κουσπίον, sive κουσπίν. *Cuspis.* Lancea. Glossæ Græcobarbaræ, ἡ μαχαίρα, ἡ δόρυ, ἡ λόγχη, κουσπίν, κοντάριν.

ΚΟΥΣΠΟΣ. ΚΟΥΣΠΑΤΩΡ.

Κοῦσπος. *Cippus.* Moschopulus. ζητρεῖον, κοινῶς ὁ κοῦσπος, ἐστὶ δὲ εἶδος κολαστηρίου ᾧ οἱ δοῦλοι ἐδεσμοῦντο. Suidas in Etymologico. ποδοκάκη, ποδῶν κάκωσις. ὁ λεγόμενος κοῦσπος. Lexicon ineditum. ὠπὸς, ὁ κοῦσπος. Hinc κουσπάτωρ. Glossæ Basilicorum. κουσπάτωρες. φυλακισταί. κούσπους γὰρ ξυλόποδας καλοῦσι.

ΚΟΥΣΤΟΣ.

Κοῦστος. *Custos.* Etymologici Auctor. κοῦστος, φύλαξ. Totidem etiam verbis Suidas.

ΚΟΥΣΤΟΥΜΙΟΝ.

Κουστούμιον. Consuetudo. Mos. Ex idiomate Italico, & Gallico. *Costume,* sive *Coustume.* Atque inde compositum, καλοκούστουμος. Benè moratus. Glossæ Græcobarbaræ. καλοκούστουμοι, καλοήθης, ἀγαθότροποι, ὁποῦ ἔχουν καλὰ ἤθη, ἢ τρόπους, ἤγουν κουστούμια. Item, κακοκούστουμος. Eædem Glossæ alibi. κακοήθης, ἢ κακοκούστουμος.

ΚΟΥΣΤΩΔΙΑ.

Κουστωδία. *Custodia.* Hesychius. κουστωδία βοήθεια στρατιωτική. κουστωδίας, τοῦ τῷ δεσμωτηρίῳ ἐπικειμένου στρατιώματος, ἢ συναγωγῆς. Nicetas in Man. Comneno, lib. III καὶ εἶχε πάλιν αὐτὸν κουστωδία μείζων. In Disputatione Gregentij. παρεγένετο καὶ ὁ Ἐρβὰν μετὰ τῆς κουστωδίας αὐτοῦ. D. Matthæus cap. XXVII. ἠσφαλίσαντο τὸν τάφον, σφραγίσαντες τὸν λίθον, μετὰ τῆς κουστωδίας.

ΚΟΥΤΑΛΙ.

Κουτάλι. Cochlear. Exstat in Turcogræciâ Crusij. Depravatum ex κοχλιάριον, de quo infra.

ΚΟΥΤΖΑ.

Κούτζα. Latus. Gallicum, *Costé*. Aritmethica Adespota. ὀφείλει τιθέναι μαγαρικὸν ἐπ᾽ αὐτῆς τῆς πρώτης κούτζας τῆς πρώρας.

ΚΟΥΤΖΑΓΓΕΙΟΝ.

Κουτζαγγεῖον. Vasis genus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκύρματα. ἀποτσούγματα, κατασκευὴ τῶν χυτρῶν, ἀγγεῖα, κουτζαγγεῖα. Iterum alio loco. λαγήνια, πιθάρια, κουτζαγγεῖα. Vide κουτζός.

ΚΟΥΤΖΑΣΘΑΛΑΝΗΣ.

Κουτζασθλάνης. Nicetas in Man. Comneno, lib. III. αἱ χεῖρες τούτῳ ἐξηρθρωμένοι, καὶ τὼ πόδε ἀποσκάζοντε ἤστην, καὶ τὰ πολλὰ ἐφ᾽ ἁρμαμάξης τὴν πορείαν πεποίητο. ὅθεν καὶ τὰς ἀρχὰς τῶν κατ᾽ αὐτοῦ σκωμμάτων ἐξ αὐτοῦ δὴ ἀνδρόνικος εἰσέπαιζε περιζόμενος κουτζασθλάνην τοῦτον ὠνόμασε. Vide κουτζός.

ΚΟΥΤΖΟΣ.

Κουτζός. Claudus. Mutilus. Ex Hispanico, *Coxo*. Corona pretiosa. κουτζός. *Claudus*. χωλός. Glossæ Græcobarbaræ. λέγεται καὶ εἰς κάποιον κουτζόν, ὁ ὁποῖος ἀκουμπίζει δύο βακτηρίας, ἤγουν ἀνεβαστάματα ξύλινα ὑποκάτω εἰς τὰς μασχάλας του. Iterum alibi. ἀμφιγυήεις, ὁ ἀμφοτέρους τοὺς πόδας χωλοὺς ἔχων. ἐκεῖνος ὁποῦ ἔχει καὶ τὰ δύο πόδια χωλά, ἤγουν κουτζά. Atque hinc, κουτζαγγεῖα, & κουτζασθλάνης: de quibus supra. Item, κουτζόστιν. Eædem Glossæ. θέλεις τὸν κουτζόστιν, ἤγουν χωλαίνειν.

ΚΟΥΤΙΑ.

Κουτία. Cauda. Gallicum, *Queue*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XV. ἀποβάλλων δὲ τὰ πτερά, καλῶς γίνεσθαι, ὥσπερ κουτίαν ἔχων μεγάλην τῷ πρώτῳ ἐνιαυτῷ. Iterum mox. τὴν αὐτὴν ἔχει ἰδέαν τῆς κουτίας, μήτε αὔξων μήτε μειῶν τὸ σχῆμα τῆς κουτίας.

ΚΟΥΤΟΥΛΟΙ.

Κουτȣ́λοι. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ἐι μὲν μȣσικοὶ κρȣ́ȣσι τὰς μȣσικὰς, οἱ δὲ Φοραμίδες ὀρχȣ̃νται ἀσκεπεῖς κȣτȣ́λοι, καὶ οἱ κοσμικοὶ καὶ οἱ λαϊκοὶ μετὰ τῶν παίδων αὐτῶν κρȣ́ȣσι τὰς ἑαυτῶν χεῖρας, καὶ αὐαιδῶς φωνάζȣσι. καὶ οἱ κȣτȣ́λοι ὀρχȣ̃νται, καὶ ȣ̓́τως κατεπίπτȣσιν.

ΚΟΥΤΡΟΥΒΙΟΝ.

Κουτρȣ́βιον. Potionis genus. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. βομβύλιος, παρὰ τὸ βομβεῖν, ὥσπερ καὶ τὸ πινέμενον κȣτρȣ́βιον.

ΚΟΥΤΡΟΥΛΗΣ.

Κουτρȣ́λης. Corona pretiosa. κȣτρȣ́λης. Tonsus. κεκουρεμένος.

ΚΟΥΦΕΤΑ.

Κουφέτα. In Synodo Florentinâ. καὶ ἐποίησεν ὁ πάπας διάκρισιν ἡμῖν, κουφέτα, καὶ οἶνον κεράσας πᾶσιν ἡμῖν.

ΚΟΥΦΙΑ.

Κουφία. Galericulum. Ex idiomate Italico, *Cuffia*. Perperam apud Codinum σκȣφίας legitur, Vide σκȣφία.

ΚΟΧΑΡΙΝ.

Κοχάριν. Achmes in Introduct. in Astrolog. τῶν καυίων, καὶ τῶν μαχαιρίδων, καὶ κοχάριν, ἤτοι μετάλλων.

ΚΟΧΛΕΑΡΙΟΝ.

Κοχλεάριον. *Cochlearium*. Suidas. κοχλιάριον, τὸ παρ' ἡμῖν. Damogeron Geoponic, lib. VII. ταῦτα πάντα εἰς ἡθμὸν ἐνδύσας, ἑκάστῳ πίθῳ μετὰ τὸ ἐμβλη-

ἐμβληθῆναι ἐν αὐτῷ τὸν οἶνον, καὶ καταστῆναι, ἔμβαλε κοχλεάριον ἓν καὶ κίνει εἰς ῥίζαν καλάμου. Glossæ Græcolatinæ. κοχλεάριον. *Cochlearium*. Phrynichus. κοχλεάριον, τοῦτο λίστρον ἀριστοφάνης ὁ κωμῳδοποιὸς λέγει, καὶ σὺ δὲ οὕτω λέγε. Æmilius Hispanus Hippiatric. lib. 1. cap. IV. σελινοσπέρμου κοχλεάρια πέντε.

ΚΡΑΒΑ.

Κράβα. Morbi genus. Cedrenus. ἐπίδωκε δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις καὶ πάλαι τὴν ῥωμαίων ἐπιόντι, καὶ λυμαινόμενον, καὶ διαφθεῖρον τὰς βόας τὸ λοιμικὸν πάθος, ὃ κράβα κατονομάζεται. Apud Ioannem Curopalatem κράβεα scribitur.

ΚΡΑΚΤΑΙ.

Κράκται. Lectores. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. οἱ τε πρωτοψάλται, καὶ οἱ ἀναγνῶσται, οὓς ἐξ ἔθους παλαιοῦ κράκτας ἐν ταῖς τοιαύταις ὀνομάζουσι πανηγύρεσι, καὶ τελεταῖς, ψάλλουσιν ᾄσματά τινα συντελοῦντα καὶ ἡρμοσμένα εἰς τὰ τοιαῦτα. Cantacuzenus lib. I. cap. XLI. ***Protopsaltæ, & qui Domestici vocantur, & cæteri ordinis Ecclesiastici, qui cantare nôrunt, quos in talibus sacris κράκτας appellare mos est, cantica quædam de industriâ ad huius diei festi celebritatem confecta modulantur.*** Glossæ Basilicorum. νομενκουλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός τινα φωνῶν. ὁ παρὰ συνήθειαν κράκτης.

ΚΡΑΛΗΣ. ΚΡΑΛΑΙΝΑ. ΚΡΑΛΙΤΖΑ.

Κράλης. Rex. κράλαινα, & κραλίτζα, Regina. In Sancito quodam Patriarchæ Anonymi. τὴν μέντοι κομνηνὴν κυρὰν θεοδώραν, τὴν χρηματίσασαν σύζυγον τοῦ λαπαρδᾶ ἐκείνου κυρίου αἰδρονίκου, ἀποκαρεῖσαν κατὰ βίαν τοῦ τυράννου, ἡ ἐν κωνσταντινουπόλει σύνοδος οὐ παρεχώρησε μετασχηματισθῆναι, καὶ συζυγῆναι τῷ κράλη οὐγγρίας ἐνθύμως τοῦτο ζητήσαντι. Chronicon Constantinop. ἀπέκτεινε καὶ τὸν κράλην, τὴν δὲ κραλίτζαν ταύτην ἔφερεν ἐν κωνσταντινουπόλει λαβών. Et aliquot ibi locis. Gregoras lib. VII. αἱ κράλαιναι τῆς θυγατρὸς καὶ δημητρίου τοῦ παιδὸς καταλείφθησαν μόναι. Invenies quoq; apud Cantacuzenum in Historiâ. Errant viri docti, qui *Carolum* significare putant: item illi qui Barbarum quidem nomen sed tamen proprium. Itaq; semper apud Gregoram, τὸν κράλην σερβίας; interpretantur, *Cralem Serviæ regulum*.

ΚΡΑΣΙΟΝ. ΚΡΑΣΙ. ΚΡΑΣΟΒΟΛΙΟΝ.

Κράσιον. Vinum, Nicetas in Alexio Angelo, lib. III. καὶ λαβράκια, καὶ τὰ μεγάλα, ἀλλὰ καὶ τὰ λιπαρὰ ὀψάρια τρώγοντες μετ' ἐκείνου, καὶ τὸ τριγλιανὸν καὶ σύμιον κράσιον πίνοντες μετ' αὐτοῦ ἀκράτως. Hodiè κρασὶ dicunt. Corona pretiosa· κρασὶ. *Vinum*. οἶνος. Hinc κρασοβόλιον. In Menologio. καὶ λαμβάνουσιν οἱ ἀδελφοὶ κλαστὸν, καὶ πρὸς ἓν κρασοβόλιον ἐν τῷ νάρθηκι, καὶ πλέον οὐδέν.

ΚΡΑΤΗΣ. ΚΡΑΤΙΝΟΣ.

Κράτης. *Crates*. Constantinus in Tacticis. τὸν δὲ καβαλλάριον ἐξώπλισον λωρικίοις, καὶ κλιβανίοις, ἢ σιδηροῖς, ἢ ἀπὸ κράτων πεπλεγμένοις. Hinc κράτινος. Idem Constantinus. ποδόψελλα, καὶ χειρόψελλα σιδηρᾶ, ἢ κράτινα, ἢ ἐξ ἄλλης ὕλης διὰ τοὺς μὴ ἔχοντας. Corrige eundem. καὶ εἰ μὲν δυνατὸν. ἔσωθεν ὅλα τὰ λωρίκια ἀλυσιδωτά. εἰ δὲ μὴ, ἔσωθεν τινὰ ἐξ αὐτῶν καὶ κράτινα, ἢ ἀπὸ δερμάτων ξηρῶν βουβαλικῶν. Perperam est in MSto. καὶ κεράτινα.

ΚΡΕΜΑΣΤΑΡΙΑ.

Κρεμαστέρια. Quæ Galli *Pendants*. Achmes cap. CCXLVIII. ἐὰν ἴδη τις βασιλεὺς, ὅτι τὰ ἐνώτια, ἤτοι τὰ κρεμαστέρια τοῦ στέμματος αὐτοῦ ἀπεκόπη, τὸ βασίλειον αὐτοῦ ὀλιγόκοσμον καὶ ὀλιγοχρόνιον ἔσται.

ΚΡΕΜΕΔΙ.

Κρεμέδι. Depravatum ex κρομμύδιον. Corona pretiosa. κρεμέδι. *Cepa*. κρόμμυον.

ΚΡΕΟΦΑΓΟΣ.

Κρεοφάγος. Tempus post Quadragesimam, quo carnibus iterum vesci licebat Codinus de Offic. καὶ ποιῶν εὐχὴν ἐπὶ τῆς βασιλικῆς τραπέζης, ἐπεὶ τὸ τὴν τεσσαρακοστὴν παρελθεῖν, ἀρχὴν δὲ τὴν κρεοφάγον λαβεῖν, λαμβάνει ἄρτον καὶ μίνσον, καὶ ἀπέρχεται.

KPIA·

ΚΡΙΑΔΑ.

Κριάδα. Frigus. Corona pretiosa. κριάδα. *Frigus*. ψύχος.

ΚΡΙΑΡΗ.

Κριάρη. Corona pretiosa. κριάρη. *Aries*. κριός.

ΚΡΙΚΕΛΛΟΣ. ΚΡΙΚΕΛΛΙΟΝ. ΚΡΙΚΕΛΛΟΕΙΔΕΣ.

Κρίκελλος. *Circellus*. Circulus. Glossæ Græcolatinæ. κρίκελλος. *Circulus*. Item, κρικέλλιον. Alexander Traillianus lib. IX. λαβὼν δακτύλιον σιδηροῦν ποίησον γλυφῆναι τὸ κρικέλλιον αὐτοῦ ὀκτάγωνον. Suidas. κρίκος, τὸ κρικέλλιον. Etymologici Auctor. κρίκος, τὸ κρικέλλιον, παρὰ τὸ κλείω. Glossæ Græcobarbaræ. ψέλλια. κρικέλλια. κιρκέλλια. δακτυλίδια. Hinc κρικελλοειδὲς, apud Constantinum Them. Orient. VI. βύκελλος γὰρ τὸ κρικελλοειδὲς ψωμίον καλεῖται.

ΚΡΙΣΣΟΚΑΒΩΝ.

Κρισσοκάβων. Equus Varicosus. Vide κάβων.

ΚΡΟΥΜΕΝΑ.

Κρουμένα. *Crumena*. Corona pretiosa. μπέρσα. μπουγγί. κρουμένα. φασκώλιον.

ΚΡΟΥΣΤΑ.

Κροῦστα. *Crusta*, Vestimenti genus, in quo purpura alijs coloribus intermixta. In l. *Nulli*. II. Cod. Theodos. de Scen. *His quoq; vestibus noverint abstinendum, quas Græco nomine à Latino crustas vocant, in quibus alio admixtus colori puri robur muricis inardescit*. Glossæ Latinogræcæ. *Crusta*. χροῦστα. Malè viri docti rescribere conantur, *Scruta*.

ΚΡΥΒΓΕΙΝ.

Κρύβγειν. Pro κρύπτειν. Celare. Occultare. Glossæ Græcobarbaræ. κρύπτει. κρύφει. κρύβγει. Et occurrit illic pluries.

ΚΡΥΜΕΝΟ.

Κρυμμένο. Pro κεκρυμμένον. Corona pretiosa. κρυμμένο. *Absconditum.* ἀπόκρυφον.

ΚΤΗΝΟΒΑΤΑΙ.

Κτηνοβάται. Qui cum iumentis rem habent. Harmenopulus lib. VI. Tit. IV. οἱ ἀλογευόμενοι, ἤγουν οἱ κτηνοβάται, καυλοκοπείσθωσαν.

ΚΤΗΤΟΡΙΑ.

Κτητόρια. Solemnia. in vsum recepta. Cedrenus. διὸ καὶ λυπούμενος ὁ βασιλεὺς, εἰς τὰ γενέθλια καὶ θεοφάνια χωρὶς στέμματος προῆλθε. καὶ τὰ ἐξ ἔθους κτητόρια τοῦ δωδεκαημέρου οὐκ ἐποίησεν, ἀλλὰ τὰς ἐξόδους αὐτῶν δέδωκε τοῖς πτωχοῖς Sed legendum censeo, κλητόρια. Ita alibi rectius apud eundem Cedrenum. Suidas. κλητόριον, ἡ βασιλικὴ δόξα, ἡ τράπεζα. Ioannes Curopalates in Leone Basilij F. λέων δὲ ὁ βασιλεὺς μὴ δυνάμενος τὰ κατὰ τύπον ἐκτελεῖν κλητόρια, αὐγούστης μὴ οὔσης, στέφει αὐτὰν τὴν θυγατέρα ζωῆς τοῦ ζαυτζᾶ. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. μετὰ δὲ φονευθῆναι τὴν γραῦν μετὰ τοὺς παῖδας αὐτῆς, καὶ τὸν ἀπουταλεπῆ, ἐστράφη ὁ μουχαμὲτ μετὰ τὸ φοσσάτον αὐτοῦ εἰς τὸ κάστρον μαδινὰ, καὶ ἐποίησε κλητόριον μέγα.

ΚΤΙΠΑΝ.

Κτιπᾶν. In Canonio Mathematico. τοῦ λιχνάρη τὸ φιτίλιν ἐὰν κτιπᾷ. Glossæ Græcobarbaræ. περάσεται, ἀνακατώνεται, κτιπᾷ τὰ χέριά του.

ΚΥΔΩΝΙΑΤΟΝ.

Κυδωνιάτον. *Cydoniatum.* Simeon Sethi de Facult. Cib. τὸ δὲ παρ' αὐτῶν

κυδωνιά-

κυδωνιάτη ϰὐσύμαχον, ϰ ἤπατ⊙ ῥωστικόν. Nonus de Morb. Curat. cap. CLVIII. καὶ γε, διὰ τριῶν πεπέρεων, καὶ τὸ κυδωνιάτον, καὶ τὸ διοσπολιτικὸν, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΚΥΛΑΣ.

κύλας. Piscis genus. Oppiani Scholiastes Halieutic. lib. III. λάρ(?)μον, τὸ λεγόμενον κύλας. εἶδ⊙ ἰχθύ⊙.

ΚΥΜΒΗ.

Κύμβη. *Cymba*. Suidas. κύμβαι, πλοῖα περιφερῆ παρὰ ῥωμαίοις. Etymologici Auctor. κυμβεῖον, εἶδ⊙ ποτηρίυ, παραπλήσιον τῷ σχήματι πλοίῳ, ὃ καλεῖται κύμβη. Eustathius ad Iliad. V. κυμβαῖον ποτήριον, κυμβίον ἕτεροι γράφουσι. λέγοντες ϰ ὅτι ἔοικε κατὰ σχῆμα πλοίῳ καλουμένῳ κύμβη.

ΚΥΜΒΙΑ.

Κυμβία. Vide κομβία.

ΚΥΜΗΤΟΣ.

Κύμητ⊙. Italicum, *Gomito*. Cubitus. Etymologici Auctor. ῥωμαῖοι τὸν ἀγκῶνα κύμητον λέγουσι. Non debebant viri eruditi rescribere, κύβιτον. Est enim idiotismus, ut ostendi.

ΚΥΝΗΓΗ.

Κυνήγη. Corona pretiosa. κυνήγη. *Præda*. ἄγρα.

ΚΥΝΤΑΝΟΣ ΚΟΝΤΑΞ.

Κυντανὸς κόνταξ. Vide supra, κόνταξ.

ΚΥΠΠΟΣ.

Κύππ⊙. *Cippus*. Suidas. πθονάκη, ξύλον εἰς ὃ ἐν εἱρκτῇ τοὺς πόδας ἐμβάλ-

ἐμβάλλοντες σωίχχουν, ὃ παρὰ ῥωμαίοις κύππ☉ λέγεται. Et obſerva, κύπποις, non κίππ☉. Nam ita corruptâ iam Româ ſub poſterioribus Imperatoribus ſcripſiſſe videntur. Sic apud Siculum Flaccum de Condit. Agror. *Sepulcra in extremis finibus facere ſoliti ſunt, & cyppos ponere.*

ΚΥΠΡΙΑΝΑ.

Κυπριανά. Feſtum in memoriam B. Cypriani à Carthaginienſibus inſtitutum. Nautæ ita quoque tempeſtatem appellabant, quæ ordinaria circa illud Feſtum. Euagrius lib. IV. cap. XVI. κυπριανὸν ἅγιον ἄνδρα μάλιστα πάντες χαλκηδόνιοι σέβουσι, καὶ αὐτῷ νεών τινα λόγου πολλοῦ ἄξιον πρὸ τῆς πόλεως ἱδρυσάμενοι περὶ τὴν τῆς θαλάσσης ἠϊόνα, τά τε ἄλλα ἐξοσιοῦνται, καὶ ἄγουσιν ἐνιαύσιον ἑορτὴν, ἣν δὴ κυπριανὰ καλοῦσι, καὶ ἀπ' αὐτοῦ τὸν χειμῶνα οἱ ναῦται, ὅνπερ ἐγὼ ἀρτίως ἐμνήσθην, ὁμωνύμως τῇ πανηγύρει προσαγορεύειν εἰώθασι. ἐπεὶ εἰς τὸν καιρὸν ἐπισκήπτειν φιλεῖ, ἐφ' ὃ ταύτην οἱ λίβυες ἄγειν εἰς ἀεὶ τὴν ἑορτὴν νενομίκασι. Sunt autem ea verba petita è Procopio Vandalic. lib. I. circa finem. De tempeſtate verò habes ibidem. οἱ δὲ ναῦται οὐκ ἐπείθοντο. τὴν τε γὰρ ἐκείνην ἀκτὴν ἀλίμενον ἔφασκον εἶναι, καὶ χειμῶνα ἐπιπεσεῖν αὐτίκα μάλα γενήσεσθαι ἐπίδοξον εἶναι, ὃν δὴ οἱ ἐπιχώριοι κυπριανὰ καλοῦσι.

ΚΥΠΡΟΚΑΝΔΗΛΟΝ.

Κυπροκανδηλον. Candelabrum ex ære Cyprio. Breviarium ἀδίαιτον, quod recenſet ſacra vtenſilia. κυπροκανδηλον, κανδήλα, μανυάλιον, ξεστίον, κονδάκιον τῆς ἐκκλησίας. Perperam erat in MSto. κυθροκανδηλον.

ΚΥΡ.

Κῦρ. Truncatum. pro κύριος. Dominus. Anthos. ἦλθεν ὁ βασιλεὺς ὁ κῦρ μανόλης, καὶ ἄρχησε, καὶ ἔκτισε τὸ ἑξαμίλιον. Iterum ibidem. ἐβασίλευσεν εἰς αὐτὸ γοῦν ὁ κῦρ κωνσταντῖν☉ ὁ παλαιολόγος.

ΚΥΡΑ. ΚΥΡΑΣ.

Κυρά, pro κυρία. Domina. Chronicon Conſtantinop. ὠνόμασαν δὲ ταύτην, τὸ κοινὸν συνοικέσιον πωλοῦντες, κυρὰν τῆς ἀγάπης. Item κυρὰς dicebant

dicebant, sed eo discrimine, ut κυράδες essent, *Damoiselles*. Anonymus de bello sacro.

> ἐκεῖ κυρὰν τὴν μπριγγίπισσαν με ὅλλαις ταῖς κυράδαις.

Iterum ibidem.

> ἀπού του ἐσυνέβησαν νὰ ἦσαν ἢ κυράδαις,
> ποῦ ἦσαν μὲ τὴν μπριγγίπισσαν ὅλλαις εἰς τὸ παλάτη.

ΚΥΡΙΑΚΗ. ΚΥΡΙΑΚΟΝ.

Κυριακή. Primus dies Hebdomadis. In Man. Comneni Constitut. de Ferijs, ἡμέραι κυριώνυμοι, dicuntur. Et vetus omninò ista nuncupatio. In l. *Solis*. 13. Cod Theod. de Exact. *Solis die, quem Dominicum ritè dixêre maiores, omnium omninò litium & negotiorum quiescat intentio.* Ecce Alexandri Severi temporibus. Loquitur vetus Inscriptio.

ΕΤΕΙ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ. ΚΑΙϹΑΡΟϹ
ΤΩ. Ā. ΑΡΧΗ
ΑΙ. ΚΥΡΙΑΚΑΙ. ΤΟΥ. ΠΑϹΧΑ. ΚΑΤΑ. ΕΤΟϹ.

Immò apud Ignatium occurrit in epistolâ ad Traillianos. περιέχει δὲ ἡ μὲν παρασκευή, τὸ πάθος. τὸ σάββατον, τὴν ταφήν. ἡ κυριακή, τὴν ἀνάστασιν. Errant ergo viri docti manifestò, qui volunt Silvestrum Pontificem huius rei auctorem, rogante Constantino Magno. Porrò ἡ μεγάλη κυριακὴ dicebatur καὶ ἐξοχὴν dies Paschatis. Suidas. κυριακὴ μεγάλη. περὶ τῆς τριημέρου ἀναστάσεως τοῦ χριστοῦ. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. κατὰ τὴν ἑορτὴν τοῦ χριστοῦ γεννήσεως, τῶν φώτων, ἀλλὰ ἢ κατὰ τῶν βαΐων, τῆς μεγάλης κυριακῆς τοῦ πάσχα, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Et bis terque ibidem. Diaconus in Leone Constantini F. *In crastinum quando videlicet magnus Dominicus dies Pascha celebratus est.* Sed & Templa κυριακὰς vocârunt. Cedrenus. τότε καθιστᾷ κωνσταντῖνος τοὺς ἰδίους παῖδας καίσαρας, καὶ κυριακὰς πρὸς ἐπιστροφὰς τῶν ἐθνῶν κατὰ τόπους εἰς ὕψος τοῦ θεοῦ ποιεῖ. Item κυριακά. Ioannes Episcopus Citri in Resp. οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς, ἢ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, τὰς λεγομένας ἀγάπας ποιεῖν. Can. XXVIII. Syn. Laodic. οὐ δεῖ ἐν τοῖς κυριακοῖς φωτιζεῖν, καὶ ἀκούβιτα στρωννύειν. Sic Latini quoque *Dominica*. Hieronymus in Chronico. *In Antiochiâ Dominicum, quod vocatur Aureum, ædificare cæptum.* Et mox. *Antiochiæ Dominicum Aureum dedicatur.*

ΚΥΡΙΞ.

Κύριξ. Apomasar in Mysterijs. τῶν τε κυρίκων, καὶ γελοιαστῶν, καὶ μεσαζόντων, καὶ οἰνοποτῶν ζημίαν.

ΚΥΡΙΣ.

Κῦρις. Dominus. Pro κύριος. Theorianus in Legat. Armen. καὶ χαιρετίσαντες τὸν καθολικὸν τῆς ἀρμενίας, κύριν Νορσέσιν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κρατίστου καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, διεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον γράμμα. Chæroboscus de Trop. Poët. σχῆμά ἐστι λόγος σολοικισμὸν ἀπολογίας ἔχων, ὡς ἵνα εἴπωμεν. ὁ κῦρις ἰωάννης, ἐν ὁ θεὸς ἐλεήσῃ, καλὸς ἄνθρωπός ἐστι. Hinc compositum φαγόκυρις: de quo infra.

ΚΥΡΟΣ.

Κῦρος. Pro κύριος. Basilius Magnus περὶ γραμματ. γυμνασ. πόσα σημαίνει κῦρος; δύο. τὸ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ κύριον ὄνομα. ὡς τὸ, κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἰληφε κῦρε μακάριε. Codinus. τὰ λίβαδα ἐνόρια ὄντα τῆς μεγάλης ῥώσίας μητροπόλεως γεγόνασιν ἐπὶ τῆς βασιλείας κύρου ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ πατριάρχου ἰωάννου τοῦ γλυκέως. Male viri docti interpretantur, *regnante Cyro Andronico*. Iterum alibi. αὕτη ἡ ἐπισκοπὴ ἔσω τῶν σάρδεων προεβιβάσθη παρὰ τοῦ βασιλέως κύρου ἀνδρονίκου παλαιολόγου εἰς θρόνον δέκατον. Idem illic error committitur. In Præfat. Schol. ad Pindari Olymp. διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ, ἤτοι μυσταγωγοῦ, κύρου δημητρίου τοῦ τρικλινίου. Chronicon Constantinop. πατριαρχεύοντος δὲ κύρου μαξίμου τοῦ λογίου τὰ τῆς ἐκκλησίας ἅπαντα εἰρηνικῶς διέκειτο.

ΚΥΡΤΙΑ.

Κυρτία. Scutum. Hesychius. κυρτίας, καλοῦσι τὰς ἀσπίδας. Vide eundem in καιτρέαι.

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ.

Κωδίκελλος. *Codicellus*. Macarius Homil. XXXIX. ὥσπερ βασιλεὺς γράψας

χάψας ἐπιστολὰς οἷς βούλεται κωδικέλλοις καὶ δωρεὰς ἰδίας χαρίσασθαι. Dositheus lib. III. κωδικέλλους τις ποτὲ ἀδελφῷ παρέδωκε, δι' ὧν ἔφασκε πλείονας εἶναι δωρεάς. Himerius. πρῶτος ὕπατος ἐν τῷ φόρῳ καλλίστρατος ἐπιμήθη, καὶ ἕως βασιλείας κωνσταντίνου ὕπατοι κωδικέλλους ἐν τῷ φόρῳ ἐλάμβανον. Occurrit passim apud Iureconsultos Græcos, & Grammaticos.

ΚΩΔΙΚΙΟΝ.

Κωδίκιον. *Codiculus*. In Sancitis Michaëlis Patriarchæ. ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ ἁγιωτάτῳ σεκρέτῳ ἐκβληθέν. Balsamon in Resp. καὶ ἐζήτησε τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα κανονικὰ προβλήματα καὶ ζητήματα λαληθῆναι. ἐπὶ χοιτοῦ ἀδελφικῆς ἀποκρίσεως καλλιγραφηθῆναι τοῦτο κωδίκιον.

ΚΩΔΙΞ.

Κώδιξ. *Codix*. Suidas. κώδιξ, κώδικος. Codinus. τὸν δέ γε σταυρὸν ἐν δεξιᾷ φέρει ἀεί, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ βλάττιον κώδικι ἐοικὸς δεδεμένον μετὰ μανδυλίου. Nicetas in Man. Comneno lib. I. ἔνια δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις ἐγγράφειν κώδιξι. Gregoras lib. IV. γράμμασι τοὺς ἑαυτῶν ἐγχαράξαι τοὺς ὅρκους τοῖς ἱεροῖς ἐντεθεῖκασι κώδιξι.

ΚΩΜΑΚΤΩΡ.

Κωμάκτωρ. *Coactor*. Glossæ Latinogræcæ. *Argentarius*. κωμάκτωρ. Eædem alibi. *Coactor*. κωμάκτωρ. ἀναγκαστής. Apud Helychium est. κωμάκτωρ. ἡ λέξις παρὰ τὸ ἔνθεν ἐν μηδείᾳ. Sed non huius loci ista dictio est, & ab aliâ origine.

ΚΩΤΑ.

Κωτᾶ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. I. μίαν τινὰ κωτᾶ κορυφῆς διόπτραν τῆς καλύβης ποιησάμενοι.

ΚΩΤΑΛΙΣ.

Κώταλις. Tudicula. Cochleate maius. Suidas λάκτιν, τὴν λεγομένην

κώτα-

ΚΥΡΙΞ.

Κύριξ. Apomasar in Mysterijs. τῶν τε κυρίκων, καὶ γελοιαστῶν, καὶ μεσαζόντων, καὶ οἰνοποτῶν ζημίαν.

ΚΥΡΙΣ.

Κῦρις. Dominus. Pro κύριος. Theorianus in Legat. Armen. καὶ χαιρετίσαντες τὸν καθολικὸν τῆς ἀρμενίας, κύριν Νορσέσιν, ἐκ τοῦ μέρους τοῦ κραταιοῦ καὶ ἁγίου ἡμῶν βασιλέως, δεδώκαμεν αὐτῷ τὸ πρὸς αὐτὸν βασιλικὸν θεῖον γράμμα. Chæroboscus de Trop. Poët. σχῆμά ἐστι λόγος σολοικισμὸν ἀπολογίαν ἔχων, ὡς ἵνα εἴπωμεν. ὁ κῦρις ἰωάννης, ὃν ὁ θεὸς ἐλεήσει, καλὸς ἄνθρωπός ἐστι. Hinc compositum Φαγόκυρις: de quo infra.

ΚΥΡΟΣ.

Κῦρος. Pro κύριος. Basilius Magnus περὶ γραμματ. γυμνασ. πόσα σημαίνει κῦρος; δύο. τὸ ἐπὶ τῆς ἐξουσίας, καὶ τὸ κύριον ὄνομα. ὡς τὸ, κῦρος κατὰ τῆς πλάνης εἴληφε κύρε μακάριε. Codinus. τὰ λίτβαδα ἐνόρια ὄντα τῆς μεγάλης ῥωσίας μητροπόλεως γεγόνασιν ἐπὶ τῆς βασιλείας κύρου ἀνδρονίκου, ἐπὶ τοῦ πατριάρχου ἰωάννου τοῦ γλυκέως. Male viri docti interpretantur, *regnante Cyro Andronico*. Iterum alibi. αὕτη ἡ ἐπισκοπὴ οὖσα τῶν σάρδεων προεβιβάσθη παρὰ τοῦ βασιλέως κύρου ἀνδρονίκου παλαιολόγου εἰς θρόνον δέκατον. Idem illic error committitur. In Præfat. Schol. ad Pindari Olymp. διορθώθη δὲ παρὰ τοῦ ἡμετέρου σοφιστοῦ, ἤτοι μυσταγωγοῦ, κύρου δημητρίου τοῦ τρικλινίου. Chronicon Constantinop. πατριαρχεύοντος δὲ κύρου μαξίμου τοῦ λογίου τὰ τῆς ἐκκλησίας ἅπαντα εἰρηνικῶς διέκειτο.

ΚΥΡΤΙΑ.

Κυρτία. Scutum. Hesychius. κυρτίας, κελτοὶ τὰς ἀσπίδας. Vide eundem in καιτρίαι.

ΚΩΔΙΚΕΛΛΟΣ.

Κωδίκελλος. *Codicellus*. Macarius Homil. XXXIX. ὥσπερ βασιλεῖς γράψας

χάψας ἐπιστολὰς οἷς βούλεται κωδικέλλοις καὶ δωρεὰς ἰδίας χαρίσασθαι. Dositheus lib. III. κωδικέλλους τις τοῖς ἀδελφοῖς παρέδωκε, δι' ὧν ἔφασκε πλείονας εἶναι δωρεάς. Himerius. πρῶτος ὕπατος ἐν τῷ φόρῳ καλλίστρατος ἐτιμήθη, καὶ ἕως βασιλείας κωνσταντίνου ὕπατοι κωδικέλλους ἐν τῷ φόρῳ ἐλάμβανον. Occurrit passim apud Iureconsultos Græcos, & Grammaticos.

ΚΩΔΙΚΙΟΝ.

Κωδίκιον. *Codiculus*. In Sancitis Michaëlis Patriarchæ. ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ ἁγιωτάτῳ σεκρέτῳ ἐκβληθέν. Balsamon in Resp. καὶ ἐζήτησε τὰ ἐν αὐτῷ περιεχόμενα κανονικὰ προβλήματα καὶ ζητήματα λαληθῆναι. ἐπὶ κοινοῦ τε ἀδελφικῆς ἀποκρίσεως καλλιγραφηθῆναι τοῦτο κωδίκιον.

ΚΩΔΙΞ.

Κώδιξ. *Codex*. Suidas. κώδιξ, κώδικος. Codinus. τὸν δέ γε σταυρὸν ἐν δεξιᾷ φέρει ἀεί, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ βλάπτον κώδικι ἐοικὸς δεδεμένον μετὰ μανδυλίου. Nicetas in Man. Comneno lib. I. ἵνα δὲ καὶ τοῖς δημοσίοις ἐγγράφοιτο κώδιξι. Gregoras lib. IV. γράμμασι τοὺς ἑαυτῶν ἐγχαράξαι τοὺς ὅρκους τοῖς ἱεροῖς ἐντεθεῖκασι κώδιξι.

ΚΩΜΑΚΤΩΡ.

Κωμάκτωρ. *Coactor*. Glossæ Latinogræcæ. *Argentarius*. κωμάκτωρ. Eædem alibi. *Coactor*. κωμάκτωρ. ἀναγκαστής. Apud Hesychium est. κωμάκτωρ. ἡ λέξις παρὰ ἐλθόντι ἐν μηδείᾳ. Sed non huius loci ista dictio est, & ab aliâ origine.

ΚΩΤΑ.

Κωτᾶ. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. I. μίαν τινὰ κωτᾶ κορυφῆς διόπτραν τῆς καλύβης ποιησάμενοι.

ΚΩΤΑΛΙΣ.

Κώταλις. Tudicula. Cochleare maius. Suidas λάκτιν, τὴν λεγομένην

κώτα-

κάπηλον, πρύνλω ὅ ἐστι ζωμήρυσιν. Hodiè dicunt. *κουτάλι.* Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΚΩΤΙΔΕΙΝ.

Κωτίδειν. Demetrius Conſtantinop. lib. 1. cap. 1. *ἐπειδὰν δὲ τοὺς πατέρας κωτίδωσι κρεῶν ἐμφορουμένους, διδόασι γὰρ αὐτοῖς κρέα ἐσθίειν οἱ θηρευταί, τῇ τούτων θοίνῃ προσαπεσόντες ἀθρόως καὶ αὐτοὶ ἁλίσκονται.*

ΛΑΒΑΝΤΙΣ.

Λαβαντὶς. Spica nardi, quæ vulgo *Lavanda*, ſive *Lavandula.* vnde formata dictio. Heſychius. *ἴφια, ἡ λυχνὶς. αὐθος, ἔνιοι λάχανον, ὃ ἡμεῖς λαβαντίδα καλοῦμεν.*

ΛΑΒΑΡΟΝ.

Λάβαρον. Labarum. Vel etiam *λάβωρον.* vtroq; modo ſcribitur. Sozomenus. lib. 1. cap. IV. *ἐκέλευσεν ἄνδρας ἐπιστήμονας χρυσῷ καὶ λίθοις τιμίοις εἰς σταυροῦ σύμβολον μετασκευάσαι τὸ παρὰ ῥωμαίοις καλούμενον λάβωρον. σημεῖον δὲ τοῦτο πολεμικὸν τῶν ἄλλων τιμιώτερον.* Aldhelmus de Laud. Virg. *Præmiſſo Chriſti laboro tutus, & Chriſti vexillo armatus, nec venenata draconum detrimenta tremebundus extimuit.* Ita corrigo: hodiè editur. *Chriſti taboro.* Ionas epiſcopus Aurelianenſis, de cultu Imag. lib. II. *Ac labarum, quem dicunt draconem, in ſpeciem crucis Dominicæ exaptat.* Corrigendus item Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. *κοντάρια καβαλλαρικὰ ἔχοντα λωρία κατὰ τὸ μέσον. πρὸς τὸ σχῆμα τῶν λαβάρων, μετὰ φλαμούλων.* Hodiè eſt in MSto. *τῶν ἀβάρων.* Figuram labari plenè nobis diſcribet Euſebius lib. 1. de vita Conſtantini. Illic vide.

ΛΑΒΕΤΖΗ.

Λαβέτζη. Gutturnium. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij. Eſt Italicum. *Lavezo.* Lebes.

ΛΑΒΙ-

ΛΑΒΙΚΛΑΙ.

Λαβίκλαι. Vide λάγκλαι.

ΛΑΒΟΜΑΤΙΑ.

Λαβοματία. Vulnus. Corona pretiosa. λαβοματία. *Vulnus*. τραῦμα.

ΛΑΒΟΥΤΟ.

Λαβοῦτο. Testudo. Ex idiomate seculi corrupti, quo *Laudis* dicebatur, ex Alemannico, *Lauten*. Gotfridus Viterbiensis Chronici Parte IX.

Mira videre meat, celebri plaudente choreâ,
Laude, tubâ, citharâ festa coluntur ea.

Apud Petrarcham in Testamento, *Leutum*, est. *Thomæ Bambasiæ de Ferrariâ lego leutum meum bonum, non ut eum sonet pro vanitate seculi fugacis, sed ad laudem Dei æterni.* Vox verò hæc Græcobarbara reperitur apud Crusium, Turcogræciæ lib II.

ΛΑΒΡΑΤΟΝ.

Λαβράτον, sive λαυράτον. *Lauratum.* Imago Imperatoris laureati ac triumphatoris. Basilic. Eclog. LVI. οἱ τὰς δημοσίας ἱλαρίας, εἴτ' οὖν χαρμοσύνα ἐπιφερόμενοι, μηδὲν παντελῶς παρὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν λαμβανέτωσαν, εἴτε πολεμίων ἀναχώρησιν, εἴτε νίκην, εἴτε ὑπάτων ἀναγόρευσιν, εἴτε εἰρήνην γενομένην πρὸς τοὺς πολεμίους, εἴτε λαβράτον καταγγέλλοιεν. Gregorius Dialogus in epist. I. ad Leonem Isaurum. διὰ τοῦτο καὶ τὰ λαυράτα σου κατεδέξαντο, καθὼς πρέπει βασιλεῦσι βασιλέας ἡμῶν. Et mox. τότε ῥίψαντες τὰ λαυράτα σου κατεπάτησαν, καὶ ἀνασκαφὴν τοῦ προσώπου σου ἐποιήσαντο, Optatus, *Lauratis & iconibus, quæ mittuntur ad civitates, vel regiones, obvij adeunt populi cum cereis & incensis, non cerâ perfusam tabulam, sed Imperatorem honorantes.* Potest plenissimè intelligi ex collatione eorum quæ habentur in l. *quicquid.* vnicâ, Cod. de Publ. Læt. Nunt. *Quicquid nostrorum nuntiari cæpit prosperorum, ut bella si desinunt, si oriuntur victoriæ fastus,*

 si honor

si honor datus fuerit regalium, vel consulum, vel trabearum, compositave pacis erit offerenda tranquillitas, SI SACROS VVLTVS INHIANTIBVS FORTE POPVLIS INFERIMVS, *hoc sine immodico pretio nuntiari excipiq; sancimus.* Sed hæc mendosa, & luxata, sic corrigimus. *Si oriuntur victoriæ factis, si honor datus fuerit regalium trabearum, vel consulum, compositave pacis,* &c. Vide l. *quicquid.* 4. Cod. Theod. lib. VIII. Tit. XI. Cùm autem hæc laurata provincijs inferrentur, obviam ijs procedebatur à populo cum cereis, & incensis. Patet ex loco Optati, quem jam produximus. Sed aliud est *Labratum*, & cave confundas. Glossæ Latinogrææ. *Labratum*, φίλημα βασιλικόν. Item, *Labratum.* ἀσπαστικὸν βασιλέως. Exposuimus pro etymi ratione in Auctario libri nostri de Gloriâ, cap. XVIII. Illic vide, si tanti est.

ΛΑΒΡΑ.

Λάβρα. *Laura.* Epiphanius contra Ariomanitas. πλησίον ἑκάστης ἐκκλησίας αὐτῶν καὶ ἀμφόδων, ἤτοι λαβρῶν ἐπιχωρίως καλουμένων. Vide infra, λαῦρα.

ΛΑΒΩΡΟΝ.

Λάβωρον. Vide λάβαρον.

ΛΑΓΓΑΔΗ.

Λαγγάδη. Vallis. Corona pretiosa. λαγγάδη. *Vallis.* κοιλάς.

ΛΑΓΙΝΑΚΗΣ.

Λαγινάκης. *Lagenula.* Maximus in epistolâ ad Zygomalam. λάβε ἀπὸ τὸν σκεῦλλίν ἕνα λαγινάκιν μέλη γεγραμμένον ἐπάνω τὸ ὄνομα τῆς αὐθεντίας σου. Et Burclas itidem in epistolâ ad eundem Zygomalam. καὶ στέλλω εἰς αὐθεντίαν σου εἰς ἕνα λαγινάκι.

ΛΑΓΚΗ. ΛΑΓΚΑΗ.

Λάγκη. *Lanx.* Glossæ. Servij. *Lanx.* λάγκη. Hinc diminutiuum, λάγκλη

λάγηλη, *Lancula*. Iul. Pollux lib VI. cap. XII. vbi de mensâ agit, eiusq; vasis. ὡς μὲν δίσκυς καλῶσιν, τρεῖς κύκλυς ἀργυρῦς, ἢ χρύματα ἀργυρᾶ, ἢ πίνακας, ὥσπερ τὰς λάγηλας ὀνομαζομένας, πίνακας κοινὰς. Ita emendo: Hodiè editur, τὰς λαβίδας.

ΛΑΓΧΑΡΙΟΝ.

Λαγχάριον, *Lancea*. Theodorus Prodromus in Lexico δόρατα, τὰ λαγχάρια. Nisi illic legendum, λογχάρια.

ΛΑΔΙΝ.

Λάδιν. Vnguentum. Adeps. Glossæ Græcobarbaræ. μύρισμα. ἄλειμμα. λάδιν. Corona pretiosa. λάδι. *Oleum*. ἔλαιον. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κὴ γία τὸ λάδη κόπλυσιν, κὴ φῆγυς τῶν καντίλαις.

ΛΑΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Λαεντάριος, *Lapicidinarius*. Hesychius. λαεντάριος. λιθοξόος.

ΛΑΖΟΥΡΙΟΝ.

Λαζούριον Color cæruleus. Italicum, *Azuro*. Arethas ad Apocalypsim, cap. XXI. ἐξ ἧ συμφέρει φασὶ κὴ τὸ λαζούριον χρῶμα γίνεσθαι. Achmes in Introduct. in Astrolog. ὑγρός ἐστι, κὴ χροιαὶ τοῦ λαζουρίου ἔχει. Nonus de Morb. Curat. cap. CXLIII. ἢ τὴν ἀρμενίαν βῶλον πίνειν, ἢ τὸ λαζούριον.

ΛΑΙΚΟΣ.

Λαϊκός. *Laicus* vulgò. Iustinianus Novell. v. ὥστε τῶ μοναχικοῦ σχήματος ἢ ζηλωμένος, ἀλλὰ κουρᾶ τινὶ, ἐσθῆτι τῇ τῶν καλουμένων χρῆσθαι λαϊκῶν, κὴ μὴ δὲ τὰ ἐκ τῆς διδασκάλων λόγια. Palladius Hist. Lauf in Macario Alexandrino. κὴ ἔδωκεν τοῦ μηκέτι ἁμαρτῆσαι, μήτι λειτουργῆσαι τῷ θυσιαστηρίῳ, ἀλλὰ τὸν λαϊκὸν ἀπαλαμβάνειν κλῆρον. Theophylactus ad D. Marcum, cap. IV. οἱ μὲν εἰσι παρθένοι, κὴ ἐρημικοί. ἄλλοι μιγάδες, κὴ ἐν κοινοβίῳ. ἕτεροι λαϊκοὶ, κὴ ἐν γάμῳ.

ΛΑΚΙ-

ΛΑΚΙΝΑΡΙΔΙΟΝ.

Λακιναρίδιον. Hesychius. λακιναρίδιον, ῥώμαιοι ὑπόδημα. Nihil aliud est, quàm *Lacinia*. Sed errat Hesychius; non enim est ὑπόδημα.

ΛΑΚΚΑ. ΛΑΚΚΑΡΙΟΣ.

Λάκκα. Vulgatum, *Lacca*. Apud Myrepsum lib. de Antidotis. cap. CXXIII. λάκκα τῶν βαφέων. Hinc λακκάριος, idem quod λακκωτικός. Glossæ Græcolatinæ. λακκάριος, *Laccarius*.

ΛΑΚΤΕΝΔΟΠΟΥΛΑ.

Λακτινδόπουλα. Lactentes porcelli. Simeon Sethi de Facult. Cib. οἱ δὲ δέλφακες, ἃ τινα ὀνομάζουσι λακτινδόπουλα, ὑγροί εἰσι καὶ περιττωματικοί.

ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΝ. ΛΑΚΩΝΑΡΙΟΣ.

Λακωνάριον. *Lacunarium. Lacunar*. Et λακωνάριος. Laqueatus. Socrates lib. I. cap. IX. τὴν δὲ τῆς βασιλικῆς καμάραν πότερον λακωναρίαν ἢ διά τινος ἑτέρας ἐργασίας γίνεσθαι δοκεῖ παρά σου γνῶναι βούλομαι. εἰ γὰρ λακωναρία μέλλοι εἶναι, δυνήσεται καὶ χρυσῷ καλλωπισθῆναι τὸ λεγόμενον. Et posteà. οὐ μόνον περὶ τῶν μαρμάρων τι καὶ κιόνων, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν λακωναρίων, εἴγε τοῦτο κάλλιον ἐπικρίνειας. Sunt autem verba Constantini Magni ex Epistolâ ad Macarium, quę exstat etiam apud Theodoretum Hist. Eccles. lib. I. cap. XVII. & Eusebium de vitâ Constantini, lib. III.

ΛΑΛΑΓΓΕΣ. ΛΑΛΑΓΓΙΑ.

Λάλαγγες, & λαλάγγια Crustula. Suidas. κολλύρα, εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μικρὸς ἄρτος, ὃν τοῖς παιδίοις διδόασιν. ἢ εἶδος πλακοῦντος. καὶ κολλυρίζω, τὸ τὰς λάλαγγας τηγανίζω. καὶ ἐπιχωρίως κολλύρια, τὰ λαλάγγια. Glossæ Græcobarbaræ. ἀρεστήρ. πόπανον. λαλάγγιον.

ΛΑΜΑ.

ΛΑΜΑ.

Λάμα. Italicum, *Lama*. Lamina. Phortius περὶ σφαλ. πραγμ. lib. II.

> πάησον καὶ ἀπὸ ξύλον
> λάμαν δὲ ψιλὴν ὡς φύλον,
> εἰς τ' ἀγγεῖον βαλημένον,
> εἰς βολήμαιν καρφωμένον.

Et mox iterum.

> ὡς ἡ λάμα νὰ 'πηγένῃ
> ἢ ἄνωθεν εἰρημένη.

Corona pretiosa. *λάμα. Lamina. λεπίς.*

ΛΑΜΒΑ.

Λάμβα. Glossæ Latinogræcæ. *Sappula. λάμβα*. Iterum alibi. *Sappulo. λάμβα*.

ΛΑΜΝΑ.

Λάμνα. Lamna. Lamina. Basilic. Eclog. XLIV. ἐσχολιασμένος ἄργυρός ἐστιν, ὁ μὴ ὢν ἐν βώλῳ, ἢ λάμναις, ἢ σφραγίδι. Hesychius. *δράλαινα, λάμνα, κῶοι*. Glossæ Græcolatinæ. *λάμνα. Lamella*.

ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΟΣ.

Λαμπαδάριος. Lampadarius. Qui facem præferebat Imperatrici, & Patriarchæ, in liturgiâ, processu, aut profectione aliquâ. Codinus de Offic. τοῦ δὲ λαμπαδαρίου, κάτωθεν τοῦ μεγάλου δομεστίκου τὸ διβάμπουλον μεθ' ἡμμένης λαμπάδος φέροντος. Atque hæc quidem fax, si Imperatoris esset, corollis auratis geminis cingebatur : si Imperatricis, aut Patriarchæ, vnâ tantùm. Balsamon de Privileg. Patriarch. *αἱ λαμπάδες μὲν τῶν βασιλέων διττοῖς περιχρύσοις περιζώννυνται στεφανώμασι. τῶν δὲ πατριαρχῶν, καὶ τῆς βασιλίσσης, ἑνὶ κατακυκλοῦνται θριγγώματι.* Idem cùm Patriarchâ jus habebant ex speciali Imperatoris indulgentiâ Archiepiscopi Bulgariæ & Cypri, & pauci nonnulli Metropolitani, qui *αὐτοκέφαλοι*. erant, nec Patriarcham Constantinopolitanum pro supe-

riori agnoſcebant. Diſcimus ex eodem Balſamone, cuius hæc verba ſunt. τοῦτο οὐδέποτέ τις εἶδε γινόμενον (loquitur de hâc facis prælatione) εἴς τινα τῶν μητροπολιτῶν, ἢ τῶν ἀρχιεπισκόπων, πολλῷ δὲ πλέον τῶν ἐπισκόπων, ἄνευ μόνων τῶν αὐτοκεφάλων ἀρχιεπισκόπων, τοῦ Βουλγαρίας, φημὶ, καὶ τοῦ κύπρου, καὶ τινων ὀλίγων μητροπολιτῶν, λαβόντων ἀπὸ φιλοτιμίας βασιλικῆς ἰδικῆς τοῦτο τὸ δίκαιον. Innuebat autem hæc fax, curandum illis eſſe, ut ita luceret lux eorum, ſecundùm textum Euangelij, qui eſt Matthæi cap. v· Codinus. τὴν λαμπάδα φέρουσιν ἔμπροσθεν αὐτοῦ, διὰ τὸ φάσκον λόγιον, ὅτι οὕτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ἴδωσι τὰ καλὰ ἡμῶν ἔργα, καὶ δοξάζωσι τὸν πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Et hanc ipſam rationem Balſamon quoque reddit loco citato. Imperatoris lampadatiorum mentio fit in l. vlt. C. de Diverſ. Offic. & Apparit. Iud.

ΛΑΜΠΡΑ.

Λαμπρά. Solennis. Corona pretioſa. λαμπρὰ, *Solennis*. ἐξ ἔθους.

ΛΑΝΑΤΟΣ.

Λανάτος. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. XLII. καὶ ὅταν ἀπολύσῃς, κοβαρίσκια ποιήσας ἀπὸ μαλλοῦ ἀπολύτου, ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων θήσεις, καὶ βάλλεις αὐτὸν λανάτον. Iterum cap. II. τὸν ἱέρακα θάλψας εἰς τὸν ἥλιον, ἐν λανάτῳ θήσεις.

ΛΑΞΑΜΕΝΤΟΝ.

Λαξάμεντον. *Laxamentum*. Gloſſæ Baſilicorum. λαξάμεντον. προθεσμία.

ΛΑΠΑΤΖΑΣ.

Λαπάτζας. Veſtis principum Conſtantinopolitanorum. Codinus. καὶ, ὃ μὲν βασιλεὺς φορεῖ, καλεῖται γρανάτζα, ὡς εἴρηται. τὸ δὲ τῶν ἀρχόντων, λαπάτζας. ὅπως δὲ, ἄδηλόν ἐστιν. καὶ οἱ μὲν ἄλλοι ἄρχοντες οὕτω. τοῦ μεγάλου δομεστίκου τοῦτο καὶ αὐτὸ τοῦτο φοροῦντος ἐζωσμένον κατὰ τοὺς ἄλλους, τὸ μὲν ἓν τῶν δύο ποδῶν του λαπάτζα μανικίων ἐστὶ ἐμπεπηγμένον, τὸ δ' ἕτερον κρέμαται) ὄπισθεν. Vide ibi Notas Franciſci Iunij; item quæ nos infra in πεζωνάκαι.

ΛΑΡΒΑ.

ΛΑΡΒΑ.

Λάρβα. Larva. Hesychius. *λάρεις, λάρβας, τοὺς κουρῆτας, ῥωμαῖοι οὕτως.* Malè hodiè editur. *λάρξις. λάρναξες.* Nam erant apud Romanos, qui Lares interpretarentur Larvas, & Curetas. Hoc vult dicere. Videndus Arnobius est extremo lib. III. In Glossis Basilicorum habes totidem verbis, sed sine mendo.

ΛΑΡΓΙΤΙΩΝΑΛΙΚΟΣ.

Λαργιτιωναλικὸς. Largitionalis. In Edicto Iustiniani XIII. *περιφάσει τῶν λαργιτιωναλικῶν τίτλων, καὶ πάντων τῶν προσηκόντων εἰς τὰς θείας ἡμῶν λαργιτιῶνας.* Et mox. *προσῆκόν ἐστιν αὐτόν τι καὶ τὴν αὐτοῦ τάξιν κινδύνῳ οἰκείῳ προνοεῖν τῆς εἰσπράξεως τῶν λαργιτιωναλικῶν τινῶν.*

ΛΑΡΓΙΤΙΩΝΕΣ.

Λαργιτιῶνες. Largitiones. Thesaurus, & ærarium Imperatoris, destinatum honorarijs eorum, quos ob virtutem remuneratos volebat: duo enim illi æraria fuisse docui supra in *γενικόν*. Basilic. Eclog. VII. *ἐκβαλλέσθω τῶν συνηγόρων, προσέτι καὶ ταῖς λαργιτιῶσι λίτρας καταβαλλέτω χρυσοῦ.* Iterum LX. *μηδεὶς πορνοβοσκέτω τοῦ λοιποῦ, μηδὲ πόρνος ἐντεῦθεν ταῖς λαργιτιῶσιν εἰσαγαγέσθω.* Huic præfectus Comes. Theodoretus Hist. Eccles. lib. IV. cap. XXII. *καὶ ὁ τῶν κομμερκιαρίων δὲ, λαργιτιώνων κόμης.* Et posteà. *δορυφόρῳ πρὸς ἀδικίαν τῷ τῶν λαργιτιώνων χρώμενος κόμητι.* De eodem loquitur Menander Hist. lib. II. *τηνικαῦτα τῶν βασιλεῖ αὐτομεθόρων προσηκόντων θησαυρῶν, οἵγε ἀπὸ τῆς διαψιλείας τῇ ῥωμαίων προσαγορεύονται φωνῇ.* Ammianus lib. VI. *Iuncto ad audiendi societatem Vrsulo largitionum comite.*

ΛΑΡΔΟΣ. ΛΑΡΔΙΟΝ. ΛΑΡΔΟΦΑΓΟΣ.

Λάρδος. Lardum. Glossæ Græcolatinæ. *λάρδος. Laridus.* Eustathius de Temp. Intervall. *ὀφείλουσιν οἱ στρατιῶται χορηγεῖσθαι ἐν ἐξπεδίτῳ δύο ἡμέρας βουκελάτον, μίαν ἡμέραν λάρδον.* Basilic. Eclog. LVI. *λαμβανέτωσαν δὲ οἱ ὑποδέκται ἐξ ὧν σίτου τὴν πεντηκοστὴν, τῶν δὲ κριθῶν τὴν τεσσα-*

ρακοστὴν, οὕτω δὲ καὶ λάρδου εἰκοστήν. οἱ δὲ ἐν δερμβρίᾳ ὑποδέκται καὶ κελλῆς καὶ σίτου τεσσαρακοστὴν λαμβανέτωσαν, οὕτω δὲ καὶ λάρδου πεντεκαιδεκάτην μοῖραν λαμβανέτωσαν. Etiam λαρδίον dicebant. Etymologici Auctor. πέργαινον, παρὰ τὸ χοῖρον. σημαίνει δὲ τὸ πεπαστωμένον λαρδίον. Hinc compositum, λαρδοφάγος. Lardivorus. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

τοῦ λαρδοφάγου τοῦ εἰγὸς λέγεται θυγατέρα.

ΛΑΣΑΡΙΟΝ. ΛΑΣΑΡΟΝ. ΛΑΣΣΑΡΟΝ.

Λασάριον, sive λάσαρον. *Laser*. Glossæ Latinogræcæ. *Laser*. ὀπὸς. λασάριον. Pelagonius Hippiatric. lib. 1, cap. XXII. λασαρίου κόκκον, εἶτα καὶ λεπτοκάρυον μικρὸν, εἰς οἶνον λῦσον. Et Eumelus lib. 1. cap. XXIX. αἷμα ἀπὸ τῶν σφονδύλων λάμβανε, καὶ μετὰ ταῦτα λασαρίου ἐλέξης, ὡς κυάμου μέγεθος. Occurrit etiam apud Alexandrum Trallianum lib. 11. Scribitur λάσσαρον apud Myrepsum, lib, de Zulapijs, cap. XXVI.

ΛΑΣΑΤΙΒΟΣ.

Λασατίβος. *Laxativus*. Myrepsus de Antidotis, cap. XXV. ἔστι δὲ ἡ τοιαύτη λασατίβα. Iterum cap. XXXVI. Observa autem σ pro ξ Græcobarbaris usitatum: sic apud eundem ibidem, cap. LXXXIX, τόσικον, pro, *Toxicum*.

ΛΑΣΠΗ.

Λάσπη. Lutum. Corona pretiosa. λάσπη. *Lutum*. βόρβορος.

ΛΑΤΕΡΚΟΥΛΙΣΙΟΣ.

Λατερκουλίσιος. *Laterculensis*. Scriniarius laterculi. Iustinianus Novell. XXIV. τῷ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων, καὶ τοῖς λατερκουλισίοις. Erant verò numero quatuor. Observa ex Notitiâ Consuetudinum. τῷ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων, μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τοῦ θείου λατερκούλου νομίσματα γ'.

ΛΑΤΕΡ-

ΛΑΤΕΡΚΟΥΛΟΝ.

Λατέρκουλον. *Laterculum* Notitia Consuetudinum. μετὰ τῶν ποσότητων σχεδίων τοῦ θείου λατερκούλου. Iustinianus Novell. XXIV. τοιγαροῦν καὶ ἀποπέμπεται κατὰ τὸ θεῖον ἡμῶν λατέρκουλον τὰ τοιαῦτα θεῖα μανδάτα διεκελευσάμεθα.

ΛΑΤΟΣ.

Λάτος. *Latus.* Anastasius Simaïta. εἰδέναι μέντοι χρεὼν, ὅτι τινὰ ὀνόματά εἰσιν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ οὔτε δύναται ἐτυμολογηθῆναι. οἷον σακελλάριος συρικόν ἐστι. σάκελλα γὰρ τὸ βαλάντιον εἴρηται. ὁμοίως λάτος ῥωμαϊστί. λάτος γὰρ πλάτος κέκληται.

ΛΑΥΡΑ.

Λαῦρα. *Laura.* Monasterium. Ioannes Patriarcha Hierosolymitanus in vitâ Damasceni. πᾶσαν διελθεῖν τὴν τῆς λαύρας περιοχὴν, καὶ δι' ἑαυτοῦ ἐκκαθαίρειν τὰ ἐν ταῖς κέλλαις τῶν μοναχῶν τῶν ῥυπασμάτων οἰκίδια. Euagrius lib. 1. cap. XXI. καὶ διαγῇ διείμασθαι φροντιστήρια, καὶ τὰς καλουμένας λαύρας. In Constitut. Nicephori Phocæ. κελλία δὲ καὶ τὰς καλουμένας λαύρας, ἐν ἐρήμοις οἰκοδομεῖν, μὴ πρὸς κτήσεις καὶ ἀγροὺς ἑτέρους ἐπιθυμοῦντες, &c. In Constitut. Manuelis Comneni. ἢ καὶ ἀναχωρητικῶν κελλίων, ἢ λαυρῶν, καὶ ἁπλῶς κατοικητηρίων μοναχικῶν. Corrige Anastasium in Silvestro, *Eisdem temporibus Augustus Constantinus fecit basilicam beatissimis martyribus Marcellino presbytero, & Petro exorcista, inter duas lauras, & Mausoleum* Hodiè editur, *lauros.* Idem mendum est apud Adonem Viennensem. Atque hinc περιλαύριον, de quo infra.

ΛΑΥΡΑΤΟΝ.

Λαυρᾶτον. *Lauratum.* Vide λαβρᾶτον.

ΛΑΥΡΟΣ.

Λαῦρος. *Laurus.* Hesychius. λαῦρον, τὴν δάφνην.

ΛΑΧΝΟΣ.

Λαχνός. Sors. Corona pretiosa. λαχνός. Sors. κλῆρος.

ΛΕΒΕΡΝΟΙ.

Λέβερνοι. *Liburnæ.* Suidas. λέβερνοι, πλοῖα πολεμικὰ, τριήρεις. Et alibi. πλοῖα πολεμικὰ, ἃ καλοῦσι λέβερνοι. Quæ totidem verbis Etymologici Auctor.

ΛΕΒΗΤΩΝ. ΛΕΒΗΤΩΝΑΡΙΟΝ.

Λεβητών. Vestis monachorum. Palladius in vitâ Abbatis Pachomij. ἐν ταῖς νυξὶ λεβητῶνας λινοῦς ἐζωσμένοι. Et λεβητωνάριον. Suidas. λεβητωνάριον, χιτὼν μοναχικὸς ἐκ τριχῶν συντεθειμένος. Glossæ veteres. *Levitonarium, colobarium lineum sine manicis.*

ΛΕΓΑΤΑΡΙΟΣ.

Λεγατάριος. *Legatarius.* Glossæ Latinogræcæ. *Legator.* λεγατάριος. Suidas. λεγατάριος, εἶδος ἀρχοντος παρὰ ῥωμαίοις. Frequens est apud Iurisconsultos Græcos. Quàm suavis autem Pachymerius est in Paraphrasi Dionysij Areopagitæ, ἱεραρ. ἱεραρχ. cap. XV. λῆξιν τὴν κληρονομίαν οἱ παλαιοὶ ἔλεγον. ὅθεν καὶ ληγάτα, καὶ ληγατάριοι, καὶ ληξιαρχικὸν γράμμα, τὸ διδόμενον τοῖς ὑπὲρ τὰ δέκα ὀκτὼ ἔτη οὖσι τῶν κληρονόμων.

ΛΕΓΑΤΕΥΕΙΝ.

Λεγατεύειν. *Legare.* Basilic. Eclog. XV. ἐὰν τινι λεγατευθῇ μέρος τινῶν πραγμάτων. Et sæpissimè occurrit apud Græcos Iuris magistros. Suidas. ἐληγάτευσεν. ἀπένειμε.

ΛΕΓΑΤΟΙ.

Λεγάτοι. *Legati.* Gennadius de primatu Papæ, cap. v. ἰδὼν, καὶ καλῶς μέμνη-

μέμνημαι, ἐν τῇ διαλέξεσί τινος μοναχοῦ γενομέναις, ἐν κωνσταντινουπόλει μετά τινος λεγάτου ἀποστολικοῦ περὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πάπα. ἔνθα συμπεραίνων ὁ λεγάτος φησίν. Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. IV. ὅτι καὶ τοὺς λεγάτους αὐτῶν συνέβη δι' ἐνέδρας ἀποθανεῖν. Bessarion in epistolâ, quæ exstat apud Phranzen lib. III. cap. XXVII. ὁ μακαριώτατος πάπας, καὶ ἐγὼ, γράφομεν τὸν λεγάτον τῆς μάρκας ὅπου νὰ σᾶς βοηθήσῃ. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ εἶχε θέλημα παρ' αὐτοῦ, καὶ παρὰ τοῦ λεγάτου τοῦ πάπα.

ΛΕΓΑΤΟΝ.

Λεγάτον. *Legatum*. Cedrenus. δοῦς καὶ ἑκάστῳ στρατευομένῳ λεγάτον, νομίσματα τρία, ὑπὲρ κωνσταντίνου ἀδελφοῦ αὐτοῦ. Zonaras in Schol. ad Can. Apost. XXXIX. καὶ τὰ ἴσως περιερχόμενα αὐτοῖς μετὰ τὴν ἐπισκοπὴν ἀπὸ συγγενῶν κατὰ κληρονομίαν, ἢ λεγάτον, ἢ ἕτερον ὅμοιον τρόπον. Et frequens est in libris Iurecconsultorum Græcorum.

ΛΕΓΕΤΙΜΟΣ.

Λεγέτιμος. *Legitimus*. Glossæ Basilicorum. λεγέτιμος. νόμιμος.

ΛΕΓΕΩΝ.

Λεγεών. *Legio*. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. κατὰ λεγεῶνας συλλέγει καὶ παρίστησι τὰ δαιμόνια. Palamas Declam. I. παρίημι γὰρ τὸν πῶς ἐφεπόμενον τούτοις λεγεῶνα. Constantinus Them. Orient. I. πρώτην καὶ κατ' ἀρχὰς τάγματα ἵνα καὶ λεγεῶνες ὑπῆρχον ἀναγεγραμμέναι κατ' ἔθνος.

ΛΕΙΞΑ.

Λεῖξα. *Lixa*. Suidas. λεῖξαι, οὕτως ἐκαλοῦντο στρατιῶται. τοῦτο δ' ἦν τὸ γένος τῶν ἐργαστικῶν καὶ παραστρατευομένων ἀνθρώπων.

ΛΕΙΠΑΝΑΒΑΤΑ.

Λειπανάβατα. Balsamon ad Concil. VI. Can. X. καὶ ἡμεῖς ἀδιαφόρως ἐσθίομεν ἄζυμα, τὰ λεγόμενα λειπανάβατα.

ΛΕΙ-

ΛΕΙΨΑΝΟΝ.

Λείψανον. Cadaver. Euchologium. πλευτήσαντός τινος τῶν ὀρθοδόξων εὐθὺς προσκαλεῖται παρὰ τῶν συγγενῶν αὐτοῦ ὁ ἱερεὺς, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὸν οἶκον, ἐν ᾧ τὸ λείψανον κεῖται, καὶ βαλὼν ἐπιτραχήλιον, &c. Et occurrit illic pluries.

ΛΕΚΑΤΗ.

Λεκάτη, pro ἠλακάτη. Colus. Glossæ Græcobarbaræ. κατὰ πρόσωπα ὑφαντικοῦ ξύλου τοῦ γυναικισίμου, ἴσως τῆς λεκάτης, ἢ τῆς ῥόκκας.

ΛΕΚΕΝΤΙΑ.

Λεκεντία. *Licentia*. Pro delicti oblivione, & gratiâ. Suidas. λεκεντία, κατὰ ῥωμαίους ἀμνηστία, βασιλικὴ χάρις. Glossæ Basilicorum. λεκεντία. ἀμνηστία. βασιλικὴ χάρις.

ΛΕΚΤΙΚΑΡΙΟΙ.

Λεκτικάριοι. *Lecticarij*. Qui mortuos in lectis efferebant ad rogum. Iustinianus Novell. XLIII. θεσπίζομεν τὰ μὲν χίλια ἑκατὸν ἐργαστήρια πᾶσι τρόποις ἀμίαντα καὶ πάσης δόσεως καθαρὰ φυλάττεσθαι τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ, προφάσει τῶν δεκανῶν, ἤτοι λεκτικαρίων καὶ τῆς τῶν τελευτώντων ὁσίας ἀφωρισμένα. Ibidem. τὸν τῶν καλουμένων λεκτικαρίων, ἤτοι δεκανῶν, ἀριθμὸν πεπλήρωσαν εἰς ἓν μέτρον.

ΛΕΚΤΙΚΙΟΝ.

Λεκτίκιον. *Lectica*. In Etymologico Suidæ. λεκτίκιον, παρὰ τὸ λέκτος, τὸ σημαῖνον τὴν κοίτην. Glossæ Basilicorum. λεκτίκιον. βαστέρνα. κράβατον. Paullus Monachus Collectan. lib. 1. ὁ δὲ θυρωρὸς προσδοκῶν ὅτι μετὰ λεκτικίου ἔρχεται, ἢ ἄλλως τινὸς φαντασίας, ὡς ἐπίσκοπος, ἐλθόντα αὐτὸν εἰς εἶδε μόνον, καὶ πεζὸν, οὐκ ἐνόησεν, οὐδὲ ἤνοιξεν. Fasti Siculi. καὶ πληγεὶς τὸν σφόνδυλον αὐτοῦ εἰσῆλθεν λεκτικίῳ ἀπὸ λουκοῦ ποταμοῦ. Corrige Palladium Hist. Laus. in Sa-

in Saluiâ. οὐκ αἰσχυνόμενον ἀποδῦναι τῇ σαρκὶ τὸ ἔθος, οὐκ ἐπὶ κλίνης ἐκαθεύδησεν, ἐ λεμικίῳ ὡδεύσέ τις. Perperam eſt in MS to. ἐ λεπλικίῳ.

ΛΕΜΟΣ.

Λεμὸς. Pro λαιμὸς. Heſychius. λεμὸς. λάρυγξ. Corona pretioſa. λεμὸς. *Gula.* γαστριμαργία.

ΛΕΝΤΙΟΝ.

Λέντιον *Linteum.* Simeon Metaphraſtes in Senarijs.

πῶς λεντίῳ δὲ διελικῶς συζωννύη.

Achmes cap. XVI. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἐγυμνώθη καὶ τὴν ἰδίαν φορῶν λέντιον, ἢ περιεσκέλισμα, μεριμνῆς καὶ θλίψεως ἂν ἔχοι λυθρωθήσεται. Auctor Geopo. nic. lib. XX. λεῖα πτήσεις κολλύρια, καὶ περιχείων ἀνάρτα, ἢ λέντια ἄκροστα. Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. XXXVII. τὸ δὲ ἐπιγονάτιον εἰς τύπον τοῦ λεντίου. Occurrit paſſim. Etymologici Auctor ineptit in origine quærendâ. λέντιον. παρὰ τὸ λεαίνω, τὸ καθαίρω.

ΛΕΝΤΡΑΒΟΣ.

Λέντραβος. Cedrenus. ἐν δὲ τῇ καὶ συρίαν δαμασκῷ ἰωάννης μοναχὸς καὶ πρεσβύτερος, ὁ χρυσορρόας, ὁ τοῦ μανσοὺρ, ὁ ἑρμηνεύεται λέντραβος, ὅνπερ ὁ δυσσεβὴς μαυζὴρ ἰουδαικῷ φρονήματι μετωνόμασεν. Ignota eſt dictio. Inveſtigemus quid ſignificet.

ΛΕΠΤΟΛΑΧΑΝΑ.

Λεπτολάχανα. Minuta olera. Oluſcula. Palladius Hiſt. Lauſ. in Dorotheo. ἤσθιεν μὲν γὰρ οὐγκίας ἓξ ἄρτου καθ' ἑκάστην ἡμέραν, καὶ λεπτολαχάνων δέμα.

ΛΕΠΤΟΝ.

Λεπτὸν. Dimidius quadrans. Suidas. κοδράντης. τὸ πᾶν. ἢ λεπτὰ δύο. Ioannes Moſcus Limonarij cap. XLII. *Vt per quatuor dies vnam tantùm*

 oblatio-

oblationem manducaret minutorum viginti. Iterum cap. CXXVII. *Dabant omnibus, qui in templo erant, duo minuta*. Erat nummus vilissimus, è ferro. Hesychius. σιδάρεοι, παρ' ἀριστοφάνει ἐν νεφέλαις σιδάρεοι θεοὶ, ὡς ἐν Βυζαντίῳ ἔτι εἰσὶ ἐν τῷ λεπτῷ νομίσματι, ᾧ σιδηρῷ καὶ ἐλαχίστῳ ἐχρῶντο οἱ Βυζάντιοι.

ΛΕΣΣΑ.

Λέσσα. Machinæ bellicæ genus. Ioannes Curopalates in Michaële Calaphate. αὐτὸς δὲ σκεπὰς ἐκ λύγων ἔχων καὶ πεπλεγμένας, βαρείαις βύρσαις ἄνωθεν ἐσκεπασμένας, καὶ τροχοὺς ἐχούσας ὑπὸ τὰς τῶν βασταζόντων κιόνων βάσεις, λέσσας τὰς τοιαύτας ὀνομάζουσι μηχανὰς, λαοῦ πλήσας δικέλλας φέροντος, καὶ σκαπάνας, καὶ ἄλλα γεωργικὰ ὄργανα, ὥστε κατὰ μικρὸν ὑπωθεῖν τὰς σκεπὰς, καὶ τοῖς τείχεσι προσπεριμόσαι, καὶ οὕτως ὑπορύττειν ἀνέτως καὶ ἀδεῶς τὰ θεμέλια, &c. Constantinus de Administr. Imp. ἐποίησε λέζας, ἤτοι πλοκὰς ἰσχυρὰς πάνυ καὶ στερεμνίους, ὥστε μὴ δυνάσθαι τοὺς τούρκους ἀποπετρᾶν. Et mox. ἀναλαβόμενοι τὰ σκυτάρια καὶ σπαθία αὐτῶν, ἀνδρείῳ καὶ ῥωμαλέῳ ὁρμήματι ἐκπηδήσαντες τοῦ χελανδίου, κατέκοψαν τὰς λέσας, ἤτοι τὰς πλοκὰς, καὶ ἤνοιξαν τὸν πόρον τούρκοις.

ΛΕΥΓΗ.

Λεύγη. *Leuga*, sive *Leuca*. Hesychius λεύγη, μέτρον τι γαλάκλος. Corrige, γαλάταις. Nam Gallorum vox est. Isidorus Orig. lib. XV. cap. XVI. *Mensuras viarum nos millitaria dicimus, Græci stadia, Galli leucas*. Iornandes de Reb. Get. *Conventur itaq; in campos Catalaunicos, qui & Maurisciij nominantur, centum leugas. ut Galli vocant, in longitudinem tenentes*. Vel *leuva* quoque, ex idiotismo, *lieue*. Nithardus Hist. lib. IV. *Distat Wormatia Mettis leuvas plus minus septuaginta*.

ΛΕΥΚΟΧΑΛΚΟΣ.

Λευκόχαλκος. Corona pretiosa. λευκόχαλκος. *Oricbalcum*. ὀρείχαλκον.

ΛΕΦΑΣ.

Λέφας, Pro ἐλέφας. Corona pretiosa. λέφας. *Elephas*. ἐλέφας.

ΛΕΩΜΑ.

ΛΕΩΜΑΚΕΛΛΙΟΝ.

Νεωμακέλλιον. Publicum macellum. Vide μάκελλος.

ΛΗΒΑΔΙ.

Ληβάδι. Corona pretiosa. λιβάδι, *Pratum*. λειμών.

ΛΗΚΤΕΥΕΙΝ.

Ληκτεύειν. *Lectitare*. Suidas. ληκτεύω, κατὰ ῥωμαίους διορθοῦμαι. Sed vocem non intellexit. Nos explicavimus.

ΛΗΠΙΝΗΣ.

Ληπίνης. Piscis genus. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. I. φυκίδες. λῃπῖναι. ῥοῦδια.

ΛΙΒΑΝΗ.

Λιβάνη, Pro λίβανος. Corona pretiosa. λιβάνη, *Thus*. θυμίαμα.

ΛΙΒΕΛΛΙΚΟΝ.

Λιβελλικόν. Balsamon ad Concil. VII. Can. XII. εἰ καὶ προσεπεχθῆναι λογισθῶσι ἢ ἐκκοπῆναι τινὰ τελέσματα, ἢ πάκτα, ἢ στρατείας, ἢ δημόσια, ἢ λιβελλικά, ἢ ἕτερόν τι τῶν δημοσίων ἀνῆκον.

ΛΙΒΕΛΛΙΣΙΟΣ.

Λιβελλίσιος. *Libellensis*. A libellis. Iustinianus Novell. XX. εἰς τὸ τὸν θρόνον τὸν σὸν, εἰς τὸν ἐνδοξότατον ἡμῶν κοιαίστωρα, τῶν καθοσιωμένων λιβελλισίων ὑπηρετούντων αὐτοῖς. Ioannes Curopalates in Romano Diogene. μεσάζοντος ἐν πᾶσι τοῦ μαγίστρου πέτρου τοῦ λιβελλισίου, ἀνδρὸς τὴν τε ἀστυγείων καὶ ἑλλήνων παιδείαν ἄκρως ἐξησκημένου.

ΛΙΒΕΛΛΟΣ.

Λίβελλος. *Libellus*. In Constitut. Man. Comneni. ἢ δημόσια, ἢ λίβελλοι, ἢ ἕτερόν τι τῶν δημοσίων αἰτήσεων. In Novellâ Romani Porphyrogennetæ. παρὰ ἐπισκοπείου, ἢ βασιλικοῦ οἴκου, διὰ λιβέλλων ἐξωνήσωνται. In Novellâ Nicephori Phocæ. κἂν λιβέλλους ἐποπτῶν, καὶ χρυσόβουλλα ἐπιφέρωνται. Anonymus in Aristotelis Rhetoric. lib. I. τὰ ἐν λιβέλλῳ γραφέντα, καὶ δοθέντα ἡμῖν. ἐπίγραμμα γὰρ λέγεται ὁ λίβελλος. Suidas in Ioviano. λίβελλον ἔγραψε περὶ τῆς ὀρθοδόξης πίστεως, ἀποδεχόμενος τὴν ἐν Νικαίᾳ σύνοδον.

ΛΙΒΡΑ.

Λίβρα. *Libra*. Constantinus in Tacticis. καὶ ζημιούσθω, στρατηγὸς μὲν χρυσίου λίβραν μίαν, τουρμάρχης δὲ νομίσματα τριάκοντα ἕξ.

ΛΙΒΡΑΡΙΟΣ.

Λιβράριος. *Librarius*. Modestinus Excusat. lib VI. μηδὲ λιβραρίους, μηδὲ καλκουλάτορας, οὓς διαψηφιστὰς λέγομεν, ἔχειν ἀλειτουργησίαν λέγουσιν αἱ θεῖαι διατάξεις.

ΛΙΒΡΙΟΝ.

Λιβρίον. Insigne. Gallicum *Livrée*. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ κασίδας σιδηρᾶς ἐσταμωμένας λαμπρὰς πάντοτε ἐχούσας ἄνω εἰς τὰς κορυφὰς τούφια μικρὰ ἤγουν λιβρία. Observavit & in Glossario suo eruditissimus amicus noster Nicolaus Rigaltius. Intelligit hæc ipsa Eunapius in Eclogâ de Legat. εἰσὶ δὲ καὶ γυναῖκες ἐκείνων, οἱ μὲν βασιλικὰ παράσημα ἔχοντες. τὰς δὲ λιβροτέρας ὁρᾶν, ἢ κατ' αἰχμάλωτον.

ΛΙΒΥΡΝΟΝ.

Λίβυρνον *Liburnum*. Glossæ Græcolatinæ. λίβυρνον, εἶδος πλοίου. Liburnum. Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. II. ναυσί τε ἐχρῶντο μακραῖς. λίβυρνα δὲ ἡ συνήθεια προσαγορεύει. Cyrillus in Lexico corrigendus est. το-

est. πλεμικὴ ναῦς, καθὰ λίβυρν@. Perperam erat in MSto. πλεμικὴ ναῦς, καταλίβυρος.

ΛΙΒΥΣΤΙΚΑΤΟΝ.

Λιβυστικάτον. *Leuisticatum.* Potionis genus. Alexander Trallianus lib. IX. τῶν δὲ πεοπομάτων ἄεισόν ἐστι τὸ κονδίτον, καὶ τὸ ἀπιάτον, ἢ ἀλιοάτον, ἢ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον. Vulgò *Leuisticum* dicitur τὸ ἱπποσέλινον antiquorum.

ΛΙΓΑΡΙΟΝ.

Λιγάελον. *Ligo.* Suidas, ἡ σκάφδισις, καὶ σκαφίδιον, τὸ λιγάελον.

ΛΙΓΕΑ.

Λιγέα. Vox ignota. Exstat apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. LXIII.

ΛΙΓΝΟΝ.

Λίγνον. *Lignum.* Theodorus Prodromus de Accent. ὄρθιον, ἄκλιτον λίγνον, βεργίον ἱσπητιδῶον. Ita lego, pro βερσίον.

ΛΙΓΟΨΥΧΙΑ.

Λιγοψυχία. Pro ὀλιγοψυχία. Corona pretiosa. λιγοψυχία. *Exanimatio.* ὀλιγοθυμία.

ΛΙΖΙΟΣ.

Λίζι@. Domesticus. Familiaris. Moschopulus. λίζι@, ὁ οἰκεῖ@. Nicetas in Ioanne Comneno. λίζιον ἑαυτῷ τὸν πρίγγιπα δείξας. σὺν αὐτῷ δὲ καὶ τον τριπόλεως κόμητα. Et in Man. Comneno, lib. VII. εἴ τι τὸ εἰς Φιλίαν ἐκείνῳ ἑλκύσαι τινὰς ἴω, ὡς λιζίους φασὶν, εἴ τί τι ἕτερον ῥωμαίοις ὠφέλιμον. Anonymus de bello sacro.

 τί τι τὸν

τίπτε τὸν μεγαλάλητε, καὶ λέγει πρὸς ἐκεῖνον,
μιστὴρ τζεφρὲ ἀπὸ τοῦ νῦν ἄνθρωπος μου ἴσον λίζιος.

ΛΙΘΡΙΝΑΡΙΟΣ.

Λιθρινάριος. Ruffus. Scholiastes Oppiani Halieutic. lib. 1. λιθρινάρια. ῥοῦσια.

ΛΙΚΟΥΑΜΕΝ.

Λικουάμεν. *Liquamen.* Auctor Geoponic. lib. xx. de gari confectione. τὸ καλούμενον λικουάμεν οὕτω γίνεται. Et mox. καὶ οὕτω διὰ τοῦ κοφίνου ἐπιτηδείου ἀναιρουμένου τὸ καλούμενον λικουάμεν. Ita corrigendum censeo. Perperam hodiè vtrobique editur, λικουλάμεν.

ΛΙΜΑ.

Λίμα. *Lima.* Corona pretiosa. λίμα. *Lima.* ῥίνη.

ΛΙΜΗΤΑΝΕΟΣ.

Λιμητανέος, siue λιμιτανέος. *Limitaneus.* Basilicorum Eclog. LV. τοὺς ἀγροὺς τοὺς λιμιτανέους, καὶ τὰς λίμνας, καὶ πᾶν δίκαιον ἀφορισθὲν ἐξ ἀρχῆς τοῖς λιμιτανέοις στρατιώταις, ἁπλῆ εἶναι, καὶ βεβαίως κατέχεσθαι παρ' αὐτῶν. Innominatus auctor apud Suidam. οἱ ῥωμαίων βασιλεῖς ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις πανταχόσε τῆς πολιτείας ἐσχατιῶν πάμπολυ κατεστήσαντο στρατιωτῶν πλῆθος ἐπὶ φυλακῇ τῶν ὁρίων τῆς ῥωμαίων ἀρχῆς, καὶ κατὰ τὴν ἑῴαν μάλιστα μοῖραν, ταύτη τὰς ἐφόδους τῶν περσῶν τε καὶ σαρακηνῶν ἀναστέλλοντες, οὕσπερ λιμιταναίους ἐκάλουν.

ΛΙΜΗΤΟΝ.

Λιμητὸν, siue λιμιτὸν. *Limes.* In Glossario Græcolatino malè hodiè editur. λιμιτὸν *Lavies.* Corrige. *Limes.* Euagrius lib. v. cap. XXIII. τοὺς πανερήμους τῶν λεγομένων λιμιτῶν πεδινοτέρων ἐν οἷς μάλιστα τὰ σιδήρου δόγματα κατικράτει. Iustinianus Edicto XIII. ἐπεὶ δὴ ἡμᾶς καλεῖ ἡ τοῦ λιβυκοῦ λιμιτοῦ φροντὶς, ὅπερ ἐπὶ τοῦ παραπονίου ἱδρυσάμεθα. Et posteà. ἐν τόποις τῶν ἀκινδύνων τῷ εἰρήνῃ

τῷ εἰρημένῳ τοῦ λιζυκοῦ. Fasti Siculi. ἀπέλυσεν εἰς τὸ λιμιτὸν αὐτατελῆς ἀπὸ ἀρραβίας καὶ παλαιστίνης ἕως τῆς κιρκισίου κάστρου.

ΛΙΜΗΤΟΤΡΟΦΟΝ.

Λιμητότροφον. *Limitotrophum.* Basilic. Eclog. LV. Titulus est. περὶ ἀγρῶν λιμητανέων, καὶ λιμητοτρόφων, καὶ ἐμφυλευτικαρίων. Iterum Eclog. LVII. περὶ στρατιωτῶν λιμητανέων, καὶ καστελλιανῶν, καὶ τῶν τοιούτοις ἀφορισμένων ἀγρῶν, καὶ νομῶν, καὶ λιμνῶν τῶν λιμητοτρόφων καλουμένων.

ΛΙΜΙΤΗΣ.

Λιμίτης Idem quo λιμιτόν. *Limes.* In Edicto Iustiniani XIII. τὸ πᾶν πρᾶγμα μετάστειν ἐκ τῆς χώρας ἐν τοῖς πορρωτέρω τοῦ ἱεροῦ ἤτοι διαυχενίω παραμεῖ τόποις, μεταπηδήσεται τοῖς ἐκεῖσε λιμίταις τῆς παραφυλακῆς ἕνεκα προσκαρτερήσων.

ΛΙΜΙΩΝ.

Λιμιών. Pro λιμήν. Portus. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγριοι λιμένες. αὐθήμεροι λιμιόνες. Iterum alibi. ἀείρεδας. κύκλευς τοῦ ὅρμου. γυρὸς τοῦ λιμιονος, ἤτοι λιμένος.

ΛΙΜΝΙΣΚΟΣ.

Λιμνίσκος. *Lemniscius.* Epiphanius de Mens. λιμνίσκος ὑπ' αὐτῶν τῶν ἰατρῶν καλῶς ἐκλήθη, διὰ τὸ λιμνάζειν κλυζόμενον τὸν μοτὸν ἐν τοῖς τόποις ὑγροῖς. Occurrit illic pluries.

ΛΙΝΑΡΗ.

Λινάρη. Pro λινάριον. Corona pretiosa. λινάρη. *Linum.* λίνον.

ΛΙΝΕΑ.

Λινέα. *Linea.* Biton in Mechanicis. καὶ ἐνδεδημένος δὲ ἔσω ἑκάτερος σιδηραῖς λεπίσι, πρὸς τὸ ἀκινήτους δὲ εἶναι τὰς λινέας. Et mox. ἐπιχέεσθαι δὲ οἱ

διὸ οἱ κόχλακες οἱ ἀπὸ τῶν λινίων ἀλλαχίσια ἐκτείνειν τὴν νευρὰν τοῦ τόξου ἐν ταῖς ἐπιτάσεσι τῶν κοχλιῶν.

ΛΙΝΟΚΑΛΑΜΗ.

Λινοκαλάμη. Linum agreste. In Lexico Stephani. λινοκαλάμη. ξυλοκανάβη.

ΛΙΝΩΝ.

Λινών. *Leno*. Glossæ Latinogræcę. *Leno*. λινών. Ita corrigendum censeo: hodiè enim depravatè editur, λίνο. Mutant Græci ε Latinorum in ι. ut *Census*, κῆνσος. *Antilena*. ἀντίλινον. *Postilena*. ἐπισθέλινον. Et infinita talia.

ΛΙΠΟΣΩΡΕΙΑΙ.

Λιποσωρεῖαι. Tumuli, Colles. Anonymus de Castramet. ἐκτὸς τῶν πυλῶν γνώρισμά τι γινέσθω, ἢ τάφρος μικρὸς, ἢ ἀπὸ χωμάτων βουνίτζια μικρὰ, ἢ λιποσωρεῖαι, ἵνα μὴ ἀσκόπως τινὲς τῶν τοῦ ἰδίου στρατοῦ ματ⊙ περιπίπτοντες τοῖς τριβόλοις καταβλάπτωνται.

ΛΙΣΣΑΡΗΣ.

Λισσάρης. Rabidus. Corona pretiosa. λισσάρης. *Rabidus*. λυσσώδης.

ΛΙΤΖΙ.

Λίτζι. Glossæ Myrepsi ad lib. de Antidotis, cap. XCIX. λάπις λίτζι, τὸ λαζούριον, ὁ λίθος πράσιν⊙.

ΛΟΓΑΔΙΑΣΤΟΣ.

Λογαδιαστὸς. Varius. Corona pretiosa. λογαδιαστὸς. *Varius*. ποικίλ⊙.

ΛΟΓΑΡΙΑΣΤΗΣ.

Λογαριαστὴς. Rationum præfectus. Bini erant hoc nomine: vnus, ὁ τῆς

ὁ τῆς αὐλῆς alter ὁ μέγας dicebatur. Prior curam habebat militum stipendiariorum, qui in aulâ. Codinus de Offic. ὁ τῆς αὐλῆς λογαριαστὴς λογίζεται τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ εὑρισκομένους πάντας ῥογάτορας, εἰ λείπει τινὶ ἀπὸ τῆς ῥόγας αὐτοῦ, εἰς διάλυσιν ὑπὲρ ὧν ἐφογίσθη. At ὁ μέγας publicos reditus tractabat. Nicetas in Man. Comneno, lib. 1 ἐμέλησε δὲ καὶ τῶν κοινῶν τῷ βασιλεῖ τῶνδε πράξεων, καὶ τὴν μὲν δημοσίων εἰσφορῶν φροντίδα καὶ λογιστὴν μέγιστον τὸν ἐκ πάτζης ἰωάννην περιβάλλεται καὶ αὐτός. Et idem est cum eo qui ὁ λογιστὴς, siue λογοθέτης, τοῦ γενικοῦ de quo supra. ὁ τῆς αὐλῆς vocatur ὁ τῆς βασιλείας in Chronico Constantinopolitano. εἶτα γνώμη τοῦ ὑλδυπεντπέρη, τοῦ λογαριαστοῦ τῆς βασιλείας, διὰ τὸ εἰδέναι τὸ πλῆθος. Munus eius posteà abrogatum fuit. Codinus. ὁ λογαριαστὴς τῆς αὐλῆς οὐδ' ὅλως ἔχει τὸ ὑπηρέτημα νῦν.

ΛΟΓΓΟΣ. ΛΟΓΓΙΝΟΣ. ΛΟΓΓΑΡΧΗΣ.

Λόγγος. Locus angustus, & quodammodo interclusus. Nicetas in Man. Comneno, lib. 1. ἐν δὲ τῇ ἀπείρῳ λόχους ὑποκαθισάντων πολεμίων, καὶ τὰς κλεισούρας καὶ λόγγους προειληφότων, μείζους τῶν προτέρων ἀνερράγησαν πόλεμοι. Hinc λογγῖνος, qui tali loco impositus Polybius Episcopus in vitâ Epiphanij. πλοῖα ἔχων ἓξ ἴδια ἐμισθώσατο καὶ ἄλλα πέντε, καὶ δούς λογγίνων τῷ πιστοτάτῳ τοῦ οἴκου αὐτοῦ χρήματα, ἀπέστειλε πρὸς τὸ πριάσθαι σῖτον. Constantinus Them. Orient. 1. τὸν χιλιάρχην interpretatur. λογγίνους γὰρ ἔλεγον τοὺς χιλιάρχους, καὶ κεντυρίωνας τοὺς ἑκατοντάρχους. Constantinus Manasses in Annal. λογγάρχας appellat.

αὐτοπροσώπως (?) φαίνεται λογγάρχαις, φαλαγγάρχαις.

ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ.

Λογοθέτης Duplex erat; hic ecclesiasticus ille palatinus. Ecclesiastici munus ecce apud Codinum de Offic. ὁ λογοθέτης, εἰς τὸ λογογραφεῖν, καὶ εἰς τὰς δημοσιακὰς καὶ ἀρχοντικὰς ὑποθέσεις λογογραφεῖν. Sed palatini varij. Erat ὁ τοῦ γενικοῦ, de quo supra diximus in γενικόν. Erat ὁ τῶν οἰκειακῶν, qui aliâs κουραίτωρ. Vide in illâ voce. Erant prætereà, ὁ τοῦ δρόμου, τοῦ στρατιωτικοῦ, τῶν ἀγελῶν, τῶν σεκρέτων, cuius meminit Nicetas in Ioanne Comneno. Priores reliquos recenset Codinus libro citato. At ὁ τῶν σεκρέτων etiam καγκελλάριος dicebatur: neq; enim de alio intelligi

debet Nicetas in Man. Comneno lib. VII. ὡς ἡ λατίνων βίβλους φωνὴ, καγκελλάριον ὡς δ' Ἕλληνες εἴποιεν, λογοθέτην. Corrigendus per occasionem Constantinus de Administr. Imp. ϛαυράκιος ὁ πλατὺς εἰς τὸν πατρίκιον ἡμέριον καὶ λογοθέτην τοῦ δρόμου θάῤῥων, ὡς ἀπὸ παρ' εἰς τὸν βασιλέα μετελθεὶς, τῷ ἐκκοπτοίπῳ ὀυςαθὴν αὐτὶ πίπτει. Perperam est in MSto. ἡμέριον καὶ λογοθέτην. Inter omnes autem excellebat ὁ μέγας, eiusque munus circa mandata & bullas Imperatoris occupari. Codinus. ὁ μέγας λογοθέτης διατάττει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσοβουλλα, πρὸς τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Pręterea iusiurandum à novo Imperatore accipiebat in tẽplo Blachernarum. Observamus apud Nicetam in Man. Comneno, lib. III. ἐκεῖν κατὰ καρδίας ἱερὰν αὐτοῖς πληγὴν εἰληφὼς ὁ δηλωθεὶς λογοθέτης ἐκ τοῦ τὸ Σπουδώτη διαθεῖναι δρχῆσαι ἐρυθροδανὰ διάλιθον χρύσεον, καὶ τοῖς ὅρκοις τούτον ἐπιστατῆσαι κατὰ τὸν ἐν Βλαχέρναις μέγαν ναὸν, οἱ τὴν τοῦ κράτους διαδοχὴν ἐπιτιθεῖν ἀλεξίῳ τε τῷ ἐξ ὑγιείας, καὶ τῇ θυγατρὶ τοῦ βασιλέως μαρίᾳ, ἃ τῷ λογοθετικῷ δήπουθεν ὀφφικίῳ ἥκιστα ἁρμόδια. Erantque nonnunquam hâc dignitate plures: atque ita apud Cantacuzenum lib. I. cap. XIV. duo leguntur, Theodorus Metochites, & Constantinus Acropolites.

ΛΟΓΧΗ.

Λόγχη Cultri genus cuius vsus in liturgiâ. Germanus in Hist. Eccles. παρὰ τοῦ διακόνου, ὡς ἡ μεγάλη ἐκκλησία παρέλαβε, διατέμνεται σιδήρῳ τινὶ, ὅπερ καὶ λόγχην λέγουσι. Nicolaus Cabasilas in Exposit. Liturg. cap. VIII. ἐπὶ τὰ δεξιὰ μέρη κεντεῖ τὸν ἄρτον, τὴν πληγὴν τῆς πλευρᾶς ἐκείνης διηγούμενος τῇ τοῦ ἄρτου πληγῇ. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ τὸ πλῆττον σιδήριον λόγχην καλεῖ, καὶ εἰς σχῆμα λόγχης αὐτὸ ἐποίησε, ἵνα ἐκείνης ἀναμιμνήσκη τῆς λόγχης. Non semel occurrit in Liturgis Chrysostomi, & Basilij Magni.

ΛΟΙΠΑΔΑΡΙΟΝ. ΛΟΙΠΑΣ.

Λοιπαδάριον. Glossæ Græcolatinæ. λοιπαδάριον. *Reliquarium.* Et λοιπὰς quoque dicebant. Suidas. λοιπὰς, καὶ λοιπαδάριον. Inscriptio Novellæ CXLVII. ὥστε τὰς ἐποφειλομένας λοιπάδας τοῖς ἐπάρχοις, ἢ τοῖς λαργιτιῶσιν, ἢ τοῖς πριβάτοις ἢ τῷ θείῳ πατριμονίῳ, συγχωρεῖσθαι ἐν παντὶ εἴδει, ἄχρι τῆς παρελθούσης ἑβδόμης ἐπινεμήσεως καὶ αὐτῆς ὀφείλην. Glossæ Latinogræcæ. *Reliquarium.* ἔκθεσις λοιπάδος.

ΛΟΚΟΥ-

ΛΟΚΟΥΣΤΑ.

Λοκύςα. *Locusta.* Alexander Trallianus lib. VII. cap. II. ἢ κηρυκίων, ἢ ἀςακῶν, ἢ λοκύςων, ἢ τ̃ λεγομένων καράβιδων.

ΛΟΥΔΕΜΠΙΣΤΗΣ.

Λυδεμπίςης. Opicus. In Lexico Stephani. λυδεμπίςης. ἀῤῥητοποιός.

ΛΟΥΔΟΣ. ΛΟΥΔΟΤΡΟΦΟΣ.

Λοῦδος. *Ludus.* Clemens Constitut. Apostol. lib. v. in proœmio. εἴ τις χριστιανὸς διὰ τὸ ὄνομα τοῦ χριστοῦ, καὶ τῶν εἰς τὸν θεὸν ἀγάπην καὶ πίστιν καταπαραδοθῇ ὑπὸ ἀσεβῶν εἰς λοῦδον, ἢ θηρία, ἢ μέταλλον, μὴ παρίδητε αὐτόν. Vetus Inscriptio.

Τ. ΑΙΛΙΟC
ΑCΚΛΗΠΙΑΔΗC
CEBACTOY
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟC
ΙΑΤΡΟC
ΛΟΥΔ . . ΜΑΤ
ΧΕΙΡ.

Hinc λουδοτρόφος. Lanista. quasi ludum alens. Glossæ Latinogræcæ. *Lanista.* λυδοτρόφος μονομαχοτρόφος. ἐπιστάτης μονομάχων. Et Græcolatinæ. λουδοτρόφος. *Lanista.*

ΛΟΥΚΑΝΙΚΟΝ.

Λουκάνικον. *Lucanica.* Farcimen. Corona pretiosa. λυκάνικα *Farcimen.* ἀλλᾶς Lexicon adespoton MStum. ἀλλᾶς, ἀλλαντος, τὸ λυκάνικον.

ΛΟΥΜΒΑΡΔΑ.

Λυμβάρδα. sive λομπάρδα. *Bombarda.* Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. 2.

λουμπάρ-

λουμπάρδας πασῶν λογαίων,
καὶ πάντων τῶν ἀναγκαίων.

Corona pretiosa. *λουμβάρδα.* *Machina.* *σκευή.*

ΛΟΥΠΗΣ.

Λούπης. Miluius. Achmes cap. CCXCI. *ὁ λούπης εἰς πρόσωπον στρατιώτου ἐνδόξου καὶ λωποδύτου κρίνεται. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι κατεῖχε λούπην, ἢ ἔσφαξεν αὐτὸν, εὑρήσει ἄνδρα τοιοῦτον ἀναιδῆ, καὶ πατάξει αὐτόν.* Extat quoque in Etymologico Suidæ.

ΛΟΥΠΙΝΑΡΙΟΝ.

Λουπινάριον, sive *λουπηνάριον.* *Lupinarium. Lupinum.* Suidas. *λουπηνάρια, εἶδος ὀσπρίου, ἃ θέρμους καλοῦσι.* Achmes cap. CCVI. *ἐὰν δὲ ἴδῃ ὅτι εὗρε κυάμους, ἢ φακὸν, ἢ ἐρέβινθον, ἢ τὸ λεγόμενον λουπινάριον, ἢ ἐκ τῶν λοιπῶν, εὑρήσει θλῖψιν, καὶ μερίμνας, ἀνάλογον τῆς εὑρέσεως. τὸ δὲ λουπινάριον μόνον, δριμυτέραν πάντων ἔχει τὴν κρίσιν διὰ τὴν πικρίαν.* Moschopulus. *θέρμια, τὰ λουπηνάρια.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIII. *ἄλλοι πάφιν τετριμμένην εἰς ὕδωρ βάλλοντες οὕτως λούουσιν. ἕτεροι λουπινάρια ἀποβρέξαι.* Iterum cap. LIII. *ἢ μετὰ ὕδατος λουπηναρίου ἀπόπλυνε.* Malè illuc est in MSto. *λιπηνάριον.* Apud Myrepsum lib. de Drosatis cap. V. *λουμπιναρίων* scribitur, vbi temerè Fuchsius mutare vult. Toties jam monui *μπ* idem quod *π* & *β* valere apud Græcobarbaros.

ΛΟΥΠΙΝΟΣ.

Λουπῖνος. *Lupinus.* Cyrillus in Lexico. *θερμίων. λουπίνων.* Nonus de Morb. Curat. cap. I. *λουπίνων ἀπόζεμα σμήξας σμῆχε.*

ΛΟΥΡΙΚΟΝ.

Λούρικον, & *λουρίκιον,* pro *λωρίκον, λωρίκιον.* *Lorica.* Etymologici Auctor. *λέγεται ἡ θώραξ τὸ ὅπλον, ὁ σιδηροῦς χιτὼν, ὅπερ ἐστὶ λουρίκιον.* Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

λουρίκια μαὶ τὸ κάμασι ναδείχνουν ἀγριεμένοι.

Hinc *ἐπιλούρικον,* de quo supra. Eodem porrò modo recentiores

Latini

Latini *Luricula*, pro *Loricula* dicebant. Beda in libros Regum, Quæst. XIII. *Tabulatis, vel muris, vel cancellis, cùm ad tutelam viæ ponuntur, vulgus Luricularum nomen indidit.* Glossæ Latinogræcæ. *Luricarius.* θωρακοποιός. Ita rescribo: hodiè enim *Lucarius* editur perperàm.

ΛΟΥΡΙΝ.

Λουρὶν, pro λουρίον, id est, λωρίον. *Lorum.* ut multa talia. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγωγεὺς, καὶ ὁ λῶρος, τὸ λουρίν.

ΛΟΥΤΡΑ.

Λοῦτρα, pro λίτρα. Simeon Cabasilas in Epist. καὶ αὐτὸ τοῦ σου (λέγουσι) σοῦ· καὶ πορδοῦ, σοῦζε· καὶ λίτραν, λοῦτραν.

ΛΟΥΤΡΑΡΗΣ.

Λουτράρης. Balnearius. Corona pretiosa. λουτράρης. *Balnearius.* βαλανεύς.

ΛΟΥΧΟΣ.

Λοῦχος. Euagrius lib. VI. cap. XIV. τὴν ἀπόληψιν τῶν ἐγκαθημένων αὐτὴν στρατιωτῶν ἐπιτηρήσας, καὶ λοῦχον περσικὸν, ὡς ῥωμαϊκὸν, εἰσαγαγὼν, τὴν πόλιν κατίσχεν. Sed de significatione investigandum est, non enim capio.

ΛΥΓΝΟ.

Λυγνὸ. Corona pretiosa. λυγνὸ. *Subtile.* λεπτόν.

ΛΥΚΟΣ.

Λύκος. Vinculi genus. Apsyrtus Hippiatric. lib. II. cap. LXXIV. καὶ δεσμευθὲν ἐξ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ λεγομένῳ λύκῳ, καὶ τηρεῖν ὀρθὸν ἡμέρας τεσσαράκοντα. Hierocles. πλασίγγιά τι προσθεὶς, ὡς ἔθος, δέσμει ἐξ ἑκατέρου μέρους ἅμματι τῷ καλουμένῳ λύκῳ.

ΛΥΠΑΙΑΟΣ.

Λυπαῖλος. Exstat apud Codinum lib. de Offic. aulæ Constantinop. sed corruptum est. Vide μπαῖλος.

ΛΥΧΝΙΚΟΝ.

Λυχνικὸν. Palladius Hist. Lauf. de Tabennesiotis ἐτύπωσε δὲ διὰ πάσης τῆς ἡμέρας ποιεῖν αὐτοὺς εὐχὰς δώδεκα, καὶ ἐν τῷ λυχνικῷ δώδεκα, καὶ ἐν ταῖς παννυχίσι δώδεκα. Gregorius Papa, Dialogo de Eleemos. Orat. & Oblat. συνήθροιζεν οὖν τὴν χώραν πᾶσαν, καὶ τὸν ἐπίσκοπον, βουλόμενος ποιῆσαι τὰ ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ. καὶ ὡς μόνον ἤρξατο τοῦ λυχνικοῦ, εἰπὼν τὸ, εἰρήνη πᾶσιν, ἤρξατο ἡ λάρναξ περιπατεῖν. Balsamon ad Concil. VI. Can. XC. καὶ καταλήγειν μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοῦ λυχνικοῦ, ἤτοι τοῦ ἑσπερινοῦ τῆς κυριακῆς. Fiebat eius introitus cum tribus cereis. Menologium μὴ οὔσης δὲ νηστείας ποιεῖ τὴν εὐχὴν τῆς εἰσόδου τοῦ λυχνικοῦ, ΕϹΠΕΡΑϹ ΚΑΙ ΠΡΩΙ ΚΑΙ ΜΕϹΗΜΒΡΙΑϹ. γίνεται δὲ εἴσοδος μετὰ κηρῶν τριῶν, καὶ θυμιᾷ τὸ εὐαγγέλιον, κἂν ἐστὶ νηστίμη, κἂν μή. Augustinus *Lucernarium*. appellat, Reg II de Temp. Edendi. *Et postquam refecerint, sive in horto, sive ubicumque fuerint, faciant opus usque ad horam lucernarij.*

ΛΩΔΙΚΙΟΝ.

Λωδίκιον. *Lodix*. Epiphanius contra Meletianos. καταπέτασμα αὐτὸς ὁ Πέτρος ἐποίησε μέσον τῆς φυλακῆς, ἱμάτιον ἐκπετάσας, τουτέστι λωδίκιον, εἴτ' οὖν πάλλιον.

ΛΩΡΙΚΑΙΝΟΝ.

Λωρικαινόν. *Loricatum*. Instar loricæ. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἄλογα αὐτῶν ἐρυμαλώμενα μετὰ κεφαλαρίων, καὶ στεγισμάτων λωρικαινῶν.

ΛΩΡΙΚΑΤΙΩΝ.

Λωρικατίων. *Loricatio*. Basilic. Eclog. II. ὡς ἐστὶ τὰ χλοηφόρα γήδια, καὶ τὰ ἀναβρυτὰ ὕδατα, καὶ αἱ μαρμαρώσεις, καὶ αἱ λωρικατίωνες, καὶ αἱ ζωγραφίαι.

ΛΩΡΙ-

ΛΩΡΙΚΗ.

Λωρίκη. *Lorica*. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XVII. *χ̓ ἐαὶ, ὡς εἰκὸς, ἐπικτήσαιτο λωρίκιν καὶ μόνον*.

ΛΩΡΙΚΙΟΝ.

Λωρίκιον. Idem quod *λωρίκη*. *Lorica*. Achmes cap. CLVI. *ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐνεδύσατο, ἢ εὗρε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, χαρήσεται ἐπὶ ἀπωλείᾳ τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ*. Iterum cap. CCXLIX. *ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρεν ἢ ἠγόρησε θώρακα, ἤτοι λωρίκιον, εὑρήσει χρυσίον καὶ πλοῦτον μετὰ τόλμης ἀφόβως*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΛΩΡΙΟΝ.

Λωρίον. *Lorum*. Leo Constitut. VI. *ἔχειν δὲ αὐτοὺς δεῖ τὸν καθ' ἕνα ἄνδρα ὅπλισιν τοιαύτην. ζάβας τελείας μέχρι τοῦ ἀστραγάλου, ἀνασυρομένας δὲ διὰ λωρίων, καὶ κρικελλίων*. Etymologici Auctor. *σφαιρωτὴρ, σανδαλίου ζινίχιον. οἷον τὸ λωρίον τοῦ ὑποδήματος*. Germanus in Hist. Eccles. *τὰ λωρία τοῦ στιχαρίου εἰσὶ τὰ ἐν τῇ χειρὶ ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τοῦ χριστοῦ*.

ΛΩΡΟΝ.

Λῶρον, sive *λῶρος*. *Lorum*. Glossæ Græcolatinæ. *λῶρος*. *Habena*. Hesychius. *ῥυτὴρ, ἱμάτιον, λῶρος*. Codinus de Offic. *κρέμανται δὲ ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια*. Basilic. Eclog. XXXI. *ἐὰν ὁ δεσπότης λώροις ἢ ῥάβδοις τυπτήσῃ τὸν ἴδιον οἰκέτην*, &c. Passim occurrit.

ΛΩΡΟΣΟΚΚΟΝ.

Λωρόσοκκον. Soccus loro adstrictus. Leo Constitut. VI. *εἰς δὲ τὰς σέλλας τὰς δύο σιδηρᾶς σκάλας, καὶ λωρόσοκκα, πέδικλον, καὶ σελοπούγγιον*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΛΩΡΟΤΟΜΟΣ.

Λωροτόμ(ος). Coriarius. Hesychius. σκυτοτόμ(ος). λωροτόμ(ος). Suidas. σκυτοτόμ(ος), σκυτεύς, λωροτόμ(ος).

ΛΩΡΩΤΟΝ.

Λωρωτὸν. *Loratum.* Virgatum. Achmes cap. CCXX. εἰς ἐσθῆτα πρόσωπον, ἢ εἰς εὐδοξίαν, ἢ τῶν χιτώνων ἀποδίδοται τῶν λωρωτῶν κρίσις. Et sæpè illo capite.

ΛΩΤΑΓΕΣ.

Λώταγες. Mendici. Chrysostomus Homil. XIII. ad Ephesios. οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς προσαιτοῦντας, οὓς λώταγας ἡμῖν ἔθος καλεῖν.

ΜΑΒΡΟΣ.

Μαβρός. *Niger.* Vide μαυρός.

ΜΑΓΑΡΙΖΕΙΝ.

Μαγαρίζειν. Agarenorum religionem profiteri. Achmes Onirocritici cap. XII ἐὰν δέ τις ἴδῃ καὶ ὄναρ ὅτι ἐμαγάριζεν, ὁμοίως τῶν εἰρημένων ἀποβήσεται αὐτῷ. Petrus Chartophylax in Quæst. Eccles. εἰς ἔθνη κρατηθεὶς, καὶ μαγαρίσας, καὶ ἐν κοίτῃ μιανθεὶς, μήπω δὲ μουσουλμανίζας, μυρώνεται.

ΜΑΓΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Μαγγανάρι(ος). *Manganarius.* Hero in παρεκβολαῖς. ἁρματοποιοὺς, μηχανοποιοὺς, μαγγαναρίους, ἰατροὺς, χαλκεῖς, πελεκητάς. Constantinus in Tacticis. ἐμπείρους μαγγαναρίους, λεπτουργοὺς χαλκεῖς, μετὰ τῶν ἐργαλείων αὐτῶν.

ΜΑΓΓΑΝΙΤΖΑΤΖΑ.

Μαγγανιτζάτζα. *Machina.* Nicetas in Man. Comneno, lib. V. οἱ γὰρ βάρβαροι

βάρβαροι τοὺς διαπειρωμένους τῶν μηχανημάτων ἔβαλλον ὑψόθεν, καὶ τοῦ ἔργου ἀπεκώλυον, βέλη τε νιφάδων ἀφιέντες πυκνότερα, σείοντές τε ξύλα καὶ μαγγανιτζάτζας.

ΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Μάγγανον. *Machina*. Etymologici Auctor. ἑλέπολις σημαίνει τὰ μάγγανα, καὶ μηχανήματα, τὰ πόλεις πορθοῦντα. Suidas. φισκάσιον, μάγγανον πλοϊκόν. Scribo, πολεμικόν. Glossæ Græcolatinæ. μάγγανον. *Manganum*. Ioannes Curopalates. ἐποίησε δὲ ἑτέραν ἐπιβουλὴν κατὰ ῥωμανοῦ παρὰ λέοντος κωνσταντίνου κτημαλίνου, δαβὶδ τοῦ κυμαλιανοῦ, καὶ μιχαὴλ κουράτωρος τῶν μαγγάνων.

ΜΑΓΓΥΠΙΟΝ.

Μαγγύπιον. Vide μαγκίπιον.

ΜΑΓΓΥΡΑΝΑ.

Μαγγουράνα. Italicum, *Maiorana*. Occurrit apud Myrepsum de Antidotis, cap. CCCCXCI.

ΜΑΓΕΡΕΜΑ.

Μαγέρεμα. Ferculum. Corona pretiosa. μαγέρεμα. *Ferculum*. ἰδίωμα.

ΜΑΓΙΣΤΕΡΙΑ.

Μαγιστερία. *Magisteria*. Dignitas magistri. Suidas. μαγιστερία, ἀρχή. Incertus Auctor apud eundem. προβάλλεται καὶ θεόδωρον τῇ μαγιστερίᾳ ἀρχῇ παρὰ ῥωμαίοις λαμπρόν τι καὶ γεραιρόμενον. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. II. cap. III. ὁ καὶ τὴν παρὰ ῥωμαίων μαγιστερίαν διαπρεποῦς ἀρχὴν ἔκαθεν τὸ γένος ἐφέρετο. Cassiodorus epist. XII. *Sume igitur magisteriæ infulas dignitatis, usurus omnibus privilegiis, quæ tuos habere constiterit decessores.*

ΜΑΓΙΣΤΕΡΙΑΝΟΣ.

Μαγιστεριανὸς, & μαγιστριανός. *Magistrianus*. Glossæ Latinogræcæ.

Agens in rebus. μαγιστριανός. Suidas. μαγιστριανός. ὁ καστρίσιος. Glossæ Basilicorum. μαγιστριανός. ὁ κασρλεύσιος. Et μαγιστριανός. μανδάτωρ. Euagrius lib. III. cap. XVI. οὐ παρὰ τοὺς μαγιστριανοὺς ἀποστέλλησιν. Malchus in Byzanticis. ἀδαμαντίοις δὲ ταῦτα πυθόμενος, προπέμπει τῶν ἱππέων τῶν βασιλικῶν τινὰ, οὓς μαγιστριανοὺς καλοῦσι. Apud Suidam in καθοσιωμένος. Auctor innominatus. ὁ καθοσιωμένος μαγιστριανὸς ἐν ἑτέρῳ γράμματι ἀποδίδωσι τῷ ὁσιωτάτῳ ἀρχιεπισκόπῳ καλενδίωνι. Corrigendus est Victor Tunnunensis in Chronico. *Literas satis idoneas Iustiniano principi per Olympianum Magistrianum mittunt*. Hodiè editur, *Magistranum*.

ΜΑΓΙΣΤΗΡ.

Μαγίστωρ. *Magister*. Suidas. μαγίστωρ. διδάσκαλε. Etymologici Auctor. μαγίστερ, διδάσκαλε, ἐπιστάτα. λέγεται δὲ καὶ ὁδηγός. Iustinianus Novell. XXX. ὀνομάζεσθαι δὲ βουλόμεθα καὶ οἰκίαν ἑκάστην κινδύνῳ τῆς ὅλης κομητιακῆς, καὶ τῶν δεκαρχιῶν τῶν προεδρευόντων; οὓς δὴ μαγίστρους καὶ πρώτους καὶ δευτέρους καλοῦσιν, ἑτέρους τοὺς μετ᾽ αὐτούς, &c.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΝ.

Μαγιστράτον. *Magistratus*. Dignitas Magistri. Constantinus de Administr. Imp. δεδωκὼς καὶ αὐτῷ ἱμάτιον μαγιστράτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κουρκένιον τὸν ἴβηρα μάγιστρον. Et mox iterum. διὰ τὸ καὶ τὸν πρῶτον ἄνθρωπον ἀποστεῖλαι μετὰ μεγάλης κανισκίας τὸν κουρκένιον πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαιτούμενον τὸ κουροπαλατίκιν, ἢ τὸ μαγιστράτον.

ΜΑΓΙΣΤΡΑΤΟΣ.

Μαγιστράτος. *Magistratus*. Qui in Magistratu. Glossæ Basilicorum. μαγιστράτοι. ἄρχοντες.

ΜΑΓΙΣΤΡΟΚΗΝΣΟΣ.

Μαγιστρόκηνσος. *Magister census*. Glossæ Basilicorum. μαγιστρόκηνσος. ἄρχων τῆς ἀναγραφῆς.

MAΓΙ-

ΜΑΓΙΣΤΡΟΣ.

Μάγιστρος. *Magiſter.* Conſtantinus in Orig. Conſtantinop. τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν ἄδον, τὸν πετρικίδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν Φιλόξενον. Priſcus in Hiſt. Goth. μάλιστα τὴν τοῦ μαγίστρου διέποντα ἀρχὴν προσμεταπεμψάμενος, ἔλεγε τὰς πρὸς τὸν βάρβαρον συνθήκας. πασῶν γὰρ τῶν βασιλέως βουλῶν ὁ μάγιστρος κοινωνός. Magnus autem illorum honos, quippe qui intimis Imperatoris conſilijs adſciti, ut ex citato Priſci loco apparet. Et Novella prima Romani ſenioris περιβλέπτους appellat, & περιφανεῖς. Caſſiodorus Var. VI. *Reverendum honorem ſumit, quiſquis Magiſtri nomen acceperit.* Immò inter patricios numerabantur. Priſcus in Hiſt. Goth. ἐδόκει παρὰ τὸν ἀττήλαν πρεσβεύεσθαι ἀνατόλιον καὶ νόμον. τὸν μὲν ἀνατόλιον τῶν ἀμφὶ βασιλέα ἄρχοντα τάγμα, καὶ τὰς συνθήκας τῆς ἐκείνου εἰρήνης προθέμενον. τὸν δὲ νόμον τὴν τοῦ μαγίστρου ἀρχὴν ἄρξαντα, καὶ ἐν τοῖς πατρικίοις σὺν ἐκείνῳ καταλεγόμενον. Poſteà longè quoque ſupra hos habiti. Ecce clarè apud Cedrenum. πρῶτα μὲν τῇ τῶν πατρικίων καὶ ἀνθυπάτων τιμήσας ἀξίᾳ, εἶτα καὶ μάγιστρον, καὶ ὕστερον καίσαρα. Itaque apud Codinum de Orig. Conſtantinop. ante patricios collocati hos obſerva. τέσσαρας μὲν μαγίστρους, τὸν ἄδον, τὸν πετρικίδιον, τὸν σκώλυμβρον, τὸν φιλόξενον. ὀκτὼ δὲ πατρικίους, τὸν πρόβον. &c. Item in Synodo Conſtantinop. VIII οἱ δὲ μάγιστροι, καὶ πατρίκιοι, οἱ εἰς τὴν σύνοδον εὑρεθέντες συγκαθήμενοι ἕκαστος τῶν θείων συμβόλων, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ εἶπον οὕτως. Et ad συντυχίαν Imperatorum nonnunquam adſciti. Zonaras in Theophilo. καὶ μάγιστρος αὐτίκα τετίμητο, καὶ ἐκ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος τὸν τοῦ βασιλέως υἱὸν μιχαὴλ ἐδέξατο. Itaque conſanguinei Imperatoris hoc quoque titulo ornati, ut eſt videre apud Conſtantinum Manaſſem. *Viri cuiuſdam illuſtris, & clari, qui dignitate Magiſter, conſanguinitate Imperatori iunctus eſſet.* Etiam fratres, ut ex Euagrij verbis ſtatim citandis patebit. Quin ipſi etiam filij. Cedrenus. εἰσποιεῖται αὐτὸν εἰς υἱόν, τῇ τῶν μαγίστρων ἀξίᾳ τιμήσας, καὶ διάδημα μετ' μικρὸν αὐτῷ περιτίθησι. Sed quis fuit hic μάγιστρος, ita dictus καθ' ἐξοχήν? Profectò non alius, quam Officiorum. Patet ex Zoſimo lib. II. κοινωνὸν ἑλόμενος τοῦ κινδύνου τὸν μαρτινιανόν, ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων ὄντα, μάγιστρον τῶν ὀφφικίων καλοῦσι ῥωμαῖοι. Euagrius lib. III. cap. XXIX. πρῶτα μὲν λογγῖνον ζήνωνος ἀδελφὸν τὴν τοῦ μαγίστρου ἀρχὴν διέποντα, ὃν ἡγεμόνα τῶν ἐν τῇ αὐλῇ τάξεων οἱ πρόσθεν ἐκάλουν, ἀνὰ τὴν ἐγκαμένην ἐκπέμπει. Huic in creatione dabatur

 veſtis.

vestis. Observo ecce apud Constantinum de Administ. Imp. δεδωκὼς αὐτῷ καὶ ἱμάτιον μαγιστράτου πρὸς τὸ ποιῆσαι τὸν κυρκένιον τὸν ἴβηρα μάγιστρον. Et erant plures, usque ad viginti quatuor. Docet id nos Luitprandus Levita. Rer. Europ. lib VI. cap. V. *Post hos admissi sunt magistri numero viginti quatuor, quibus erogatæ sunt numismatum aureorum libræ, unicuiq; secundùm eundem numerum viginti quatuor, cum scaramangis duobus.*

ΜΑΓΚΙΟΝ.

Μαγκίον. Nummi genus. Vide *καῦκα.*

ΜΑΓΚΙΠΑΤΟΣ.

Μαγκιπάτος. *Mancipatus.* Suidas. *μαγκιπάτος, ὁ χειράφετος, παρὰ ῥωμαίοις.* Sed manifestus error est, nam ὁ χειράφετος, est *Emancipatus.* Vide *μαγκιπεῖον.*

ΜΑΓΚΙΠΕΙΟΝ.

Μαγκιπεῖον. *Mancipium.* Pistrinum. Suidas. *ἀρτοπωλεῖον, τὸ μαγκιπεῖον, ἐν ᾧ οἱ ἄρτοι γίνονται.* Basilic. Eclog. LIV. *μηδενὶ πωλῶς αὐτὶ τῶν αἰνόνων, μηδὲ τῷ θείῳ οἴκῳ παρεχέσθω, ἀλλὰ τοῖς μαγκιπείοις διδόσθω, ἐπὶ τῷ τοὺς ἄρτους οἱ πλημμελεῖς λαμβάνειν.* Cedrenus. *τὰ ἐν τοῖς μαγκιπείοις τῶν καπηλευόντων ζώων ἄχρι γήρως τοῖς μύλωσι συγκλειομένων, καὶ ἀλήθειν καταναγκαζομένων πτειλλε.* Quo loco errat interpres. In l. unicâ. Cod. de Pist. *Quicunq; ex mancipijs comitis horreorum* &c. Ansegisus lib. II. cap. XXIX. *His omnibus non liceat alienare rem immobilem, sive domum, sive agrum, sive hortum, sive rusticanum mancipium, vel panes civiles.* Scribebant etiam *μαγγόπιον.* Malaxus in Hist. Patriarch. *ἔκαμε δὲ καὶ μαγγόπιον, καὶ μύλον.* Hinc *μάγκιπες.* *Mancipes.* Pistores: & *Mancipatus,* ipsum ministerium, in l. *ut concessa.* XVIII. Cod. Theod. de Pist. & Catabol. Socrates lib. V. cap. XVIII. *ἦσαν ἐξ ἀρχαίων κατὰ τὴν μεγίστην ῥώμην οἶκοι παμμεγέθεις, ἐν οἷς ὁ τῇ πόλει χορηγούμενος ἄρτος ἐγίνετο, οἱ περιϊστάμενοι τούτων οἱ μάγκιπες τῇ ῥωμαίων γλώσσῃ καλοῦνται.* Et posteà. *γνοὺς τοῦτο ὁ βασιλεὺς τοὺς μάγκιπας [illegible]ρίζατο.* Ut autem Latini *Mancipatus* dicebant pro ipso ministerio, ita Græci quoque *μαγκιπάτον,* quâ formâ *ἀδελφάτον, δομεστικάτον.* Et plura talia.

talia. Ineptus aliquis Græculus offendens apud probatum Auctorem, neque animadvertens genus, ut loquuntur Grammatici, μαγκιπάτ@ esse rectum casum putavit, & χλεάφειον interpretatus est perperam. Occurrit inter Glossas Suidæ, & nos locum paullò ante proposuimus. Hoc erat monendum.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΟΝ.

Μαγκλάβιον. *Maniclavium. M*anualis clava. Veteres *Aclidem* appellabant. Servius hanc ipsam intelligit, & describit ad Æneid VII. *Aclides sunt tela quadam antiqua, ut nec usquam commemorentur in bello. Legitur tamen, quod sint clavæ cubito & semis facta, eminentibus hinc inde acuminibus, quæ ita in hostem iaciuntur religatæ loro vel lino, ut peractis vulneribus ad dominos possint redire. Putantur tamen esse teli genus, quod per flagellum in immensum jaci potest.* Accipienda quoque de manclavio verba Warnefridi de Gest. Longobard. lib. VI. cap. LII. *Eum, qui primus ei occurrit, clavâ quam manu gestabat, percutiens, eius vitam extinxit.* Et Saxonis Grammatici lib. III. *Victoria ad superos concessisset, ni Hotherus inclinatâ suorum acie celerius advolans, clavam præciso manubrio inutilem reddidisset. Quo telo defecti divi sublatam dedere fugem.* Nec pro telo semper, sed etiam pro flagello & bacillo accipiebant. Codinus de Offic. aulæ Constantinop. κρέμανται δὲ ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤτοι βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι. Nicetas in Man. Comneno. lib. IV. τὸ δὲ πυκτικὸν ὁ βασιλεὺς συλλαβὼν ἔξαιρε μαγκλάβια διὰ πολλὰ δημόσια κατὰ τοῦ νώτου καὶ τῶν ὤμων. Achmes cap. CCXXI. ὁμοίως ἐὰν αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἐπιψῇ ἵνα μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσει ἐξ αὐτοῦ περίφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα. Ita restituo locum, qui hodiè mendose editur. Iterum cap. CCLIX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἔλαβε μαγκλάβια δῶρον, λαμβάνει ἐξουσίαν. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἐκόπη τὸ μαγκλάβιον αὐτοῦ, εὑρήσει θλίψιν ἐν τῇ ἐξουσίᾳ αὐτοῦ, ἀνάλογον τοῦ μήκους τῆς κοπῆς. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἔφερε χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάττονα τοῦ μαγκλαβίου. Balsamon ad Nomocan. Photij Tit. XIII. cap. XXIII. τοὺς δὲ τολμῶντας καὶ αὖθις τὸ κακὸν σωφρονίζεσθαι διὰ μαγκλαβίων.

ΜΑΓΚΛΑΒΙΤΗΣ.

Μαγκλαβίτης. Maniclavio insignitus. Cedrenus καὶ τῇ τοῦ μαγκλαβίτου

ἀξία.

ἀξία λιμηθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ τῶν μαγγάνων ἐτηρεῖτο. Erat autem μαγκλαβίτης nihil aliud quàm Bardariota, sive custos ad aulæ januam. Codinus de Offic. ταῦτα ἐνδύματα ἐρυθρὰ ἐνδύονται μὲν καὶ οἱ βαρδαριῶται διὰ παντίων, οὐκ ἐκ τῆς κόρτης, ἀλλ' ἐξ οἰκείων, ἐπὶ κεφαλῆς ἢ περσικὸν φόρεμα, ἀγγουρωτὸν ὀνομαζόμενον, ἔχον ἀντὶ μαργελλίων πάνιον κίτρινον. κρέμανται δὲ ἐπὶ ζώνης ἑκάστου τούτων λῶροι, οὓς καλοῦσι μαγκλάβια, ἤως βακτηρίας, ἢ ῥάβδους, μαστίζειν τοὺς ἀξίους μαστίζεσθαι.

ΜΑΓΟΥΛΟΝ. ΜΑΓΟΥΛΟΥΚΙΝ.

Μάγουλον. *Magulum*. Gena. Bucca. Moschopulus. παρειὰ, ἢ καὶ κόῤῥη. λέγεται διὰ δύο ρ. ἤγουν τὸ κοινῶς μάγουλον. Nicetas in Murzuflo. ἦν ὡς εἰς ὡραίαν καὶ πρὶν ἦν εἶχεν πρόσωπον, δεινῶς χαλαρὰ, καὶ κακόχροια, καὶ ἐξηρωμένα τὰ μάγουλα. Auctor Anonymus de Nævis Corp. ἐὰν εἰς τὸ μάγουλον τοῦ ἀνδρὸς, πλούσιος γίνεται. Interpres Iuvenalis Sat. II. *Peribomius. Nomen Archigalli cinædi, quem magulum conspurcatum dicimus, qui publicè impudicitiam perpessus est.* Apud Myrepsum de Antidotis, cap. XX. μαγούλας βεβρωσμένας legendum censeo, non μύλας. Atque hinc μαγουλούκιν, sive μαγουλήκιον. Pulvinus, in quem genis inter iacendum inclinatur. Glossæ Græcobarbaræ. προσκέφαλον, ἢ προσκεφαλάδιν, ἢ μαγουλήκιν.

MAZA. MAZION.

Μάζα. *Massa*. Hoc non intellexerunt viri docti, qui δρυγγισὶ, &c, ὁμοῦ, interpretantur. Glossæ Græcolatinæ. μάζα ὁ βῶλος. *Massa*. Et Latinogræcæ. *Massa* μάζα. φύραμα. Est ergo merè Latina vox. Hinc μάζαι ξιφοειδεῖς apud Leonem in Naumachicis. Cùm verò idem Auctor dicit, δρυγγισὶ, ἤγουν ὡς μάζα. vult dicere *densè*, sive, *compactè ad instar massæ*. Clarius alibi loquitur. δρυγγισὶ πεσεῖ, ἤγουν ὁμοῦ, ὡς μάζα. Suidas. πηλάθαι, μάζαι σύνων. Hinc μάζιον, diminutivum. Suidas. κυμβία, μάζια χρυσῶν. Scholiastes Thucydidis lib. II. χρυσοῦ ἀσήμου, μὴ ἔχοντος σημεῖον, οἷον μάζια τινά. Auctor Geoponic. lib. XX. μόσχου χολὴν φυράσας μετὰ ἀλφίτου καὶ ἐλαίου καὶ ὕδατος, ποιεῖ μάζια, καὶ δελέαζε.

ΜΑΖΙΖΑΝΙΟΝ.

Μαζιζάνιον. Melangiana. Simeon Sethi de Facult. Cib. τὸ λεγόμενον μαζιζά-

μαζζάνιον θερμόν ἐστι καὶ ξηρόν. Ita Aëtio quoque dicitur. Constantino Asynkito, ματζιτζαία. Alijs est μαζζιζάνια.

MAZOMA.

Μάζωμα. Corona pretiosa. μάζωμα. *Chorus.* χορός.

MAZONNEIN.

Μαζόνειν. *Massare.* Massam facere. Coacervare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγειρεῖ. ἀθρουσμαλεῖ. σωρεύει. μαζόνει. Hinc μάζωμα, & μάζωξις. Exdem Glossæ. σώρευσις, μάζωξις. σώρευμα, μάζωμα.

MAHΣ.

Μάης. *Maius*, mensis. Corona pretiosa. μάης. *Maius*. μάϊος.

MAINOMENION.

Μαινομένιον. Alexander Trallianus lib. II. cap. VIII. ἀρίστη δέ ἐστιν ἐνταῦθα καὶ ἡ ἐγκατηρὰ λεγομένη, καὶ ἡ κατὰ τὰ ἀλεξανδρίων βουγίδια, καὶ μαινομένια, καὶ μεμβράδιά ἐστιν.

MAIOYΛION.

Μαιούλιον. Edulij genus, totâ quidem æstate, sed mense potissimum Maio confici solitum. Etymologici Auctor. θελδακίνη, εἶδος μάζης καὶ λαχάνων, ὅτι τῷ θέρει γίνεται. θελδακίνη λέγεται. τὸ μαιούλιον. Suidas. θελδακίνη, τὸ παρ᾽ ἡμῖν μαιούλιον. Hesychius. θελδακίναι, εἶδος μάζης παρὰ ἀττικοῖς, καὶ αἱ παρ᾽ ἡμῖν θελδάκες, ἤτοι μαιούλια. In Apostolij Collectaneis mendosè μαρούλιον legitur: & apud Auctorem Geoponic. lib. XII. cap. I. μαρούλιν, constanter toto capite. Corrige.

MAIOYMAΣ.

Μαιουμᾶς. *Maiuma*. Festum Maij Kalendis celebrari solitum. Eleganter

ganter Suidas describit. *μαιουμᾶς πανήγυρις ἤγετο ἐν τῇ ῥώμῃ κατὰ τὸν μάιον μῆνα. τὴν παράλιον καταλαμβάνοντες πόλιν τὴν λεγομένην ὀστίαν, οἱ τὰ πρῶτα τῆς πόλεως τελοῦντες, ἡδυπαθεῖν ἐπείχοντο ἐν τοῖς θαλαττίοις ὕδασι, ἀλλήλους ἐμβάλλοντες. ὅθεν καὶ μαιουμᾶς ὁ τῆς τοιαύτης ἑορτῆς καιρὸς ὠνομάζετο.* Et fiebant magni sumptus in celebratione. Iulianus in Misopogone. *ὑμῶν δ' ἕκαστος εἰς τὰ δεῖπνα καὶ τὰς ἑορτὰς τοῦ μαιουμᾶ χρήματα ἀπολέσαντες, ὑπὲρ δ' ὑμῶν αὐτῶν καὶ τῆς σωτηρίας τῆς πόλεως οὐδεὶς θύει οὔτε ἰδίᾳ τῶν πολιτῶν, οὔτε ἡ πόλις κοινῇ.* Hoc festum semel sublatum reddiderunt Arcadius & Honorius imperij anno primo. Exstatque hoc eorum Rescriptum ad Cæsarium Præfectum Prætorio Cod. lib. XI. Tit. XLV. *Clementiæ nostræ placuit, ut Maiuma provincialibus lætitia reddatur: ita tamen, ut servetur honestas, & verecundia castis moribus perseveret.* Sed cùm honestas non servaretur, quadriennio post iterum abrogarunt ijdem Augusti; eorumq; Rescriptum ad Aurelianum Præfectum prætorio exstat Cod. Theodos. lib. XV. Tit. VI. Hæc sunt verba. *Ludicras artes concedimus agitari, ne ex nimiâ harum restrictione tristitia generetur. Illud verò, quod sibi nomen procax licentia vindicavit, Maiumam, fœdum atq; indecorum spectaculum denegamus.* Primitus damnaverat Synodus in Trullo habita sub Constantino. Eius Can. LXII. *καλάνδας, καὶ βοτά, καὶ βρυμάλια, καὶ ἡ τῇ πρώτῃ τοῦ μαΐου πανήγυρις, τῶν τῶν πιστῶν πολιτείας παραιρεῖσθαι.*

ΜΑΙΣΤΡΟΜΕΛΑΝΟΝ. ΜΑΙΣΤΡΟΡΟΥΣΙΟΝ.

Μαϊστρομέλανον. Vox non intellecta. Exstat apud Myrepsum, lib. de Vnguentis, cap. XLV. Sic *μαϊστρορούσιον*, lib. de Drosatis cap. XV.

ΜΑΙΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΩΡ. ΜΑΣΤΡΟ.

Μαΐστωρ. Magister. Suidas: *μαΐστορος, τοῦ διδασκάλου.* Codinus in Orig. Constantinop. *ὑπῆρχον δὲ μαΐστορες τὸν ἀριθμὸν δώδεκα ἔχοντες ἀνὰ μυθίους ἐργοχειριαρίους.* Iterum. *ἦν δὲ μαΐστωρ εἰς μηχανικὰς, καὶ πολλῆς γνώσεως γέμων εἰς τὸ ἀνεγεῖραι ναοὺς ἐπιτήδειος.* Demetrius Chomatenus in Resp. ad Cabasilam. *τοῦ γὰρ σοφωτάτου ἐκείνου διϊσταθῆναι τοῦ κυροῦ Φλώρου διακόνου ὄντος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων.* Posteà etiam *μάστωρ* dixerunt. Nicanor in Epist. ad Zygomalam. *ἡ ἀκρίβεια τῶν μαστόρων τῶν ἐνταῦθα ἐπιχειρησάντων ταῦτα κατηργάζετο.* Item *μάστρο.* Ioasaphus in epist. ad eundem. *καὶ δὐχαριστοῦμεν πολλὰ τοῦ θεοῦ, πῶς ἔγινεν ἡ ἐλευθερία με τὸν μάστρο ζεώργιον.*

MAIΩ-

ΜΑΙΩΡΑΙ.

Μαιώραι. *Maiores.* Suidas. μαιώραι, οἱ πρεσβύται. In l. 2. C. de Iudæis. *Iudæis, & maioribus eorum, & Patriarchis volumus intimatum.* Benedictus Levita lib. v. cap. CVII. *Presbyteri curas seculares nullatenus exerceant, id est, ut neq; judices neq; maiores fiant.* Flotilda in Visionibus. *Audiebatq; vocem dicentem, quod hi essent Archidiaconi, & præpositi, Iudicesq;, & maiores, atq; decani, quos ibi videbat residentes.*

ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ.

Μακαρισμοί. Hymni, ac troparia in commemorationem beatitudinis Sanctorum. In Liturgiâ Chrysostomi. εἰ δὲ καί ἐστι κυριακή, ψάλλει τοὺς μακαρισμοὺς καὶ τοῦ ἁγίου τῆς ἡμέρας. Et occurrit sæpè in Liturgijs Græcorum. Palladius Hist. Lauf. in Paësio & Esaia. τούτων οὖν ἀμφοτέρων πλουτησάντων, διάφοροι μακαρισμοὶ ἑκατέρων ἐφέροντο παρὰ τῶν ἀδελφῶν. Item sex psalmi Davidis, incipientes à μακάριος, quales sunt. I. XXXI. XL. CXI, CXVIII. CXXVII. & in D. Matthæi Euangelio, cap. v. novem illi versiculi III. ad XI. Posterius ex Horologio & Menologio est observare; vtrumque verò ex Theophylacto ad D. Matthæum, capite citato. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν μακαρισμῶν, ὥσπερ καὶ ὁ Δαβὶδ ἀπὸ μακαρισμοῦ ἄρχεται. Quod ad Euangelistæ μακαρισμοὺς attinet, de huius primo loquitur Antonius Monachus Melissæ lib. II. cap. III. τὸν πρεσβύτην μὴ ἐπαιρέτω τὸ ἀξίωμα, ἵνα μὴ ἐκπέσῃ τοῦ μακαρισμοῦ τῆς ταπεινοφροσύνης. In Pentecostario μακαρισμοὺς ἀναπαυσίμους invenio. εἰς δὲ τὰ σάββατα, τοὺς ἀναπαυσίμους μακαρισμοὺς ψάλλομεν. Sed hi non alij sunt, quàm quos initio dixi continuisse commemorationem beatitudinis Sanctorum, quorum animæ jam requiescebant in pace.

ΜΑΚΕΔΟΝΙΣΙΟΝ.

Μακεδονίσιον. Herbæ genus. Itali vocant, *Apio Macedonico.* Græci veteres, σμύρνιον. Achmes cap. CCVI. εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι ἤσθιε σέλινον, ἢ μακεδονίσιον, εἰ μὲν νοσεῖ, εὑρήσει ὑγείαν. εἰ δὲ μή, εὑρήσει μέτριον ἀγαθόν. Suidas. σέρρεις, εἶδος λαχάνων, τὰ παρ' ἡμῖν σέρικα λεγόμενα. αἱ πικρίδες παρ' ἄλλοις, ἢ μᾶλλον

 τ' ἀληθέ-

τ' ἀληθέστερον εἰπεῖν, μακεδονίσια. Myrepsus de Antidotis. cap. XXVII. ἀδιαίτου, μακεδονισίου, χρυσόκολλου. Hesychius. ἄβαρυ. ὀρίγανον. μακεδονίσια.

ΜΑΚΕΛΛΑΡΗΣ. ΜΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Μακελλάρης, & μακελλάριος. *Macellarius*. Corona pretiosa. μακελλάρης. *Carnarius*. κρεοπώλης. Glossæ Græcolatinæ. μακελλάριος. *Laniator*. *Lanius*. Suidas in Etymologico. μακελλάριος, ὁ σφάζων τὰ ζῶα. Achmes in Introduct. in Astrolog. ἐν τῇ ἀνατολῇ δηλοῖ καλοσώλω τῶν τύρκων, σπαθῶν, μακελλαρίων. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclipſ. μακελλαρίοις κυνηγοῖς, αἱματεκχύταις, καὶ, μαγείροις.

ΜΑΚΕΛΛΕΙΟΝ.

Μακελλεῖον. *Macellum*. Glossæ Græcolatinæ. μακελλεῖον. *Laniatorium*. Palladius Hist. Lauſ. in Mose Aethiope. ἐὰν δέ τις κλείσῃ τὸ μακελλεῖον, καὶ μηδεὶς αὐτῷ μηδὲν ἐπιδῷ, &c.

ΜΑΚΕΛΛΟΣ.

Μάκελλος. Idem quod μακελλεῖον. *Macellum*. Glossæ Græcolatinæ. μάκελλος. *Macellum*. D. Paulus ad Corinthios Epist. I. πᾶν τὸ ἐν μακέλλῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Socrates lib. I. cap. XXXVIII. ὄπισθεν τῆς ἀγορᾶς κωνσταντίνου, καὶ τοῦ ἐν τῇ στοᾷ μακέλλου. Constantinus Manasses in Annal.

γυναῖκες ἁπαλόχροαι, κορίσκαι, μειρακίσκοι,
φύρδην κατημελίζοντο καθάπερ ἐν μακέλλῳ.

Hinc compositum λεωμακέλλιον. Publicum macellum. Cedrenus. καὶ δὲ αὕτη περὶ τὸ λεγόμενον λεωμακέλλιον. Corrupte λαιμομακέλλιον eſt in Fastis Siculis. καὶ αὐτῷ τῷ ἔτει ἐσφάγησαν γότθοι πολλοὶ ἐν τῷ λαιμομακελλίῳ. Corrige, λεωμακελλίῳ.

ΜΑΚΡΟΓΟΥΡΓΟΥΡΟΣ.

Μακρογούργουρος. Vide γούργουρος.

ΜΑΚΡΟ-

ΜΑΚΡΟΚΕΝΣΑ.

Μακρόκενσα. Longiores secessus. Peregrinationes. Constantinus de Administr. Imp. *καὶ γὰρ εἰς μακρόκενσα ἀπῆλθ᾽ ὁ μακάριος οὗτος βασιλεύς, οἷον εἰς νικομηδίαν, εἰς τὸν ὄλυμπον, εἰς πύθια.* Alibi resoluit vocem compositam, & *μακρότερον πρόκενσον* appellat. *εἰς μακρότερον ἀπῆλθ πρόκενσον; οἷον εἰς τὰ θερμὰ τῆς πρέσης.*

ΜΑΚΡΟΚΟΥΡΟΥΝΑΙ.

Μακροκουρῦναι. Longæ, atque ingentes coronæ. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop. *ἔρχονται μακροκουρούναις καὶ νὰ εἰδεῖς, καὶ νὰ θαυμάσῃς.*

ΜΑΛΑΚΙΟΝ.

Μαλάκιον. Ornamentum muliebre. Hesychius. *μαλάκιον, γυναικεῖον κοσμάριον.* Palladius in Hist. Laus. de Tabennesiotis. *ἄλλος πλέκων σπυρίδας τὰς μεγάλας, ἄλλος τὰ λεγόμενα μαλάκια, τὰ σπυριδάλια τὰ μικρά.*

ΜΑΛΕΝΔΙΤΟΣ.

Μαλενδίτος. *Maledictus.* Anonymus de Arte Persica. *ἡ θλίψις σημαίνει ἰουδαίους, ψυχάρια, μαύρους, καὶ λοιποὺς αἱρετικοὺς, καὶ κακοποιοὺς ἀνθρώπους, καὶ μαλενδίτους, καὶ διερρηγμένους, καὶ σινιφούς.*

ΜΑΛΗ.

Μαλή. Lana. Corona pretiosa. *μαλή. Lana. ἔριον.*

ΜΑΛΙΟΝ.

Μαλίον. Capillus. Corona pretiosa. *μαλία. Capilli. τρίχες.* Nicetas de Reb, gest. post Excid. Vrbis. *ἕτεροι δὲ τὰς ὑβρισθείσας ὑπ᾽ αὐτῶν γυναῖκας εἰς τὰ ἄλογα ἀναβιβάζοντες, καὶ ῥοῦχα μακρὰ ἐνδύοντες, καὶ τὰ μαλία αὐτῶν*

εἰς ἕνα πλόκαμον πλέκοντες ὄπισθεν, διήρχοντο. Glossæ Græcobarbaræ. στόλισμα τῆς κεφαλῆς τῶν γυναικῶν, ἤγουν δίμμα ὅπου σφίγγουν καὶ πλέκουν μετ᾽ αὐτοῦ τὰ μαλία των. Rhuzanus in Paraphras. Vaticin. Constantinop. ὕστερον αὖ τὸν ἰδεῖτε πῶς ξυχάνει τὰ μαλία του. Alexius Rharturus Doctr. XIII. καὶ τὰ μαλία τῆς κεφαλῆς αὐτῆς ἐσφόγγισεν τὰ ποδάρια τοῦ χριστοῦ.

ΜΑΛΙΣ.

Μάλις. *Malleus*. Morbus iumentorum. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II. ἐπιδείξω σοι τὸ μέγιστον ἀρρώστημα τῶν ἐμπιπτόντων εἰς αὐλὰς, ἐξ οὗ οὐ ῥᾳδίως ἀναφέρει τὸ κτῆνος. ἔστι δὲ τὸ πάθος ὃ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν. Genera eius quatuor; Humidus, Aridus, Articularis, Subtercutaneus. Apsyrtus ibidem. ἐστὶ μάλεως γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ξηρὰ, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις. Et Hierocles. τῆς καλουμένης μάλεως, ὃ μέγιστον ἂν νομίζοιτο τῶν ἀρρωστημάτων, καὶ σφαλερώτατον, ἔστι γένη τέσσαρα. ἡ μὲν γάρ ἐστιν ὑγρὰ, ἡ δὲ ὑποδερματῖτις, ἡ δὲ ἀρθρῖτις, ἡ δὲ ξηρά. Addit Vegetius Subrenalē, Elephantiasim, & Farciminosū. Verba eius hęc Mulomed. lib. I. cap. II. *Morborum quidem diversæ sunt species, sed uno generali vocabulo continentur, quod ab antiquis Malleus nominatum est, ipsâ appellatione vim cladis periculumq́ testante. Sunt autem species mallei numero septem. Humidus, Aridus, Subtercutaneus, Articularis, Elephantiasis, Subrenalis, Farciminosus*. Parcior omnibus Theomnestus, & Humidum tantùm atque Aridum recenset. διαφοραὶ δὲ τοῦ νοσήματος (μάλεως) δύο, ἡ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐστὶ ξηρὰ, ἡ δὲ ὑγρά.

ΜΑΛΛΟΣ.

Μάλλος. *Mallus*. Glossæ Græcobarbaræ. αὔεμος γνώμη. ἢ ἔξω μᾶλλον νόμος. In Edicto Carisiacensi Caroli Calui anni DCCCLXIV. *Et ipse sic mallum suum teneat, ut varigildi eius & advocati, qui in aliis comitatibus rationem habent, ad suum mallum accurrere possint*. In Synodo Bavarica. *Nullus ad mallum, vel ad placitum, intrà patriam arma, id est, scutum & lanceam portet*. Occurrit non semel in Capitibus Karolinis, & Lege Salicâ. Sed valdè dubito an respondeat voci Græcobarbaræ.

ΜΑΛ-

ΜΑΛΩΤΟ.

Μάλωτο. Pro αἰχμάλωτος. Captivus. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΑΜΑ.

Μάμα *Mamma.* Mater. Martyrologium in Mamante. δεύτερον τίνυν ὁ παῖς ἤπλετο τοῦ χρόνου, καὶ τὴν ἀμμίαν ἁπαλῇ γλώττῃ μάμα προσηγόρευε. τοῦτο δὲ τῇ ῥωμαίων διαλέκτῳ τὴν μητέρα δηλοῖ.

ΜΑΜΗΡΑ.

Μαμηρὰ. Rhazes lib. de Peste, cap. XI. ἀχόρου ῥίζα, καὶ ἐβένου λῆμμα, μαμηρὰ, τουτία, αἱματίτης, ἰάρειν, σάκχαρ κεκαυμένον.

ΜΑΜΙΛΑΡΙΟΝ.

Μαμιλάριον. Forpicula. In Lexico Stephani. ὀπτιμίδας, μαμιλάρια, ψαλίδια,

ΜΑΜΠΑΡΙΟΝ. ΜΑΜΠΑΡΙΟΣ.

Μαμπάριον. *Mappa.* Pro μαππάριον; ut ταμπάριον, pro ταππάριον: &, μαμπάριος. *Mapparius.* Chrysostomus in Orat, de Circo ἀμεταπείστως ἀτενίζε τὸν τῷ ἀναγνώσματι τοῦ εὐαγγελίου διακονοῦντα μαμπάριον. μήτις με δόξη γελοιάζοντα λέγειν. οὐ ψεύδομαι. ὡς γὰρ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ πάντων οἱ ὀφθαλμοὶ ἐπὶ τὸ μαμπάριον πεπηγότος τοῦ σημαίνοντος ἀτενίζουσι, &c.

ΜΑΝΑ.

Μάνα. *Mana.* Mater. Anthos. εἰς τοὺς ὅλους χρόνους τῆς βασιλείας τοῦ κωνσταντίνου, αὐτόμα με τὴν μάνα του τὴν εἰρήνην, γίνεται ἡ ἑβδόμη ἁγία σύνοδος εἰς τὴν βιθυνίαν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγάλαξ. ὁμότιτθος. ὅπου ἐβύζασεν εἰς μίαν μάναν με ἄλλον, καὶ εἰς τὰ αὐτὰ βυζία. Luitprandus in Legat. *Adeo impotentem & transfiguratum revertenti ad palatium sibi precepis occurrere, ut obviantes mihi, quæ prius in stuporem mentis mulieres versæ, Mana, Mana,*

 clama-

clamabant, miseriam meam, pugnis pectora tunsa. Cedrenus. ἐπιστάντι τηνικαῦτα ὁ βασιλεὺς, καὶ δὴ πρὸς αὐτὸν διαβαλόντα τὸν αἰσχρὸν τοῦτον δένδριον ἤρετο, ὅποι ποτὲ ἐτύγχανεν ὤν; ὁ δὲ παρὰ τὴν μάναν ἔφησεν εἶναι, τὴν δ' ἰάτρισσαν οὕτω καλῶν θεοδώραν. In Poëmate Græcobarbaro.

—μάθε παρὰ τὴν μάναν.

Vbi, μάμμαν, rescribendum censet, vir eruditus, Melior Goldastus. Non rectè.

MANAPA.

Μανάρα. Securis. Italicum. *Manara*. Nicetas in Andronico lib. II. οἱ περιστάμενοι αὐτῷ βάραγγοι τὰς μανάρας κατεβίβασαν ἐπάνω αὐτῶν.

MANΔATON.

Μανδάτον. *Mandatum*. Basilic. Eclog. VI. ὁ ἐγγυητὴς ἀσυμφωνησάσης βοηθείας, κἂν μὴ ἔχῃ κατ' αὐτῆς τὴν περὶ τοῦ μανδάτου ἀγωγήν. Euagrius lib. II. cap. IV. θείων καὶ προσκυνουμένων ἡμῶν μανδάτων καταπεμπομένων τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ τῶν θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων. Achmes cap. CXXVII. μανδάτον ἐναντίον δέχεται ἐξ ἐναντίων. Iterum occurrit apud eundem capp. CXXIX. CCLIV. Apud Iureconsultos Græcos passim.

MANΔATΩP.

Μανδάτωρ. *Mandator*. Apud Iureconsultos Græcos. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. τὰ δὲ ῥωμαϊκὰ φυλάττουσι τὸ ω. κουαίστωρος, πραίτωρος, μανδάτωρος, δικτάτωρος. Suidas. πεδεθλῶ πεδεθλοῦ, ὁ μανδάτωρ. Idem alibi. μανδάτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Mauricius in Strategicis. ἔμπροσθεν δὲ τοῦ μετώπου περιπατοῦσιν καμπιδούκτωρ, καὶ ὁ μανδάτωρ. Idem. προπορευομένου τοῦ ἄρχοντος ἅμα τῷ βανδοφόρῳ, καὶ μανδάτωρι, καὶ καμπιδούκτωρι. Leo in Tacticis. δεπουτάτοι, καὶ μανδάτωρες.

MANΔATΩPEYEIN.

Μανδατωρεύειν. *Mandare*. Mandatorem agere. Iustinianus Novell. IV. καὶ εἰ μὲν παρόντες αὐτῷ τύχοιεν ἀμφότεροι, ὅ τε πρωτότυπος, ὅ τε ἐγγυη-

ἐγχυησάμθυ☉, ἢ μανδατωρεύσας, ἢ αὐτὶφωνήσας, ταῦτα ἐκ παντὸς φυλαττέσθω τρόπυ.

ΜΑΝΔΡΑ.

Μάνδρα. Monasterinm. Theodorus Anagnosta Eclog. I. Δανιὴλ ὁ θαυμάσι☉, ἐκ τῆς συμεῶν☉ μάνδρας ἐλθὼν, τῷ ςύλῳ ἐπέβη τῷ ἐν τῷ ανάπλῳ. Hinc ἀρχιμανδρίτης, eius præfectus : de quâ voce jam ante à nobis dictum est.

ΜΑΝΔΥΛΙΟΝ.

Μανδύλιον. *Mantile*. Codinus de Offic. ἐν δὲ τῇ ἀριςερᾷ βλάτιον καύδικι ἐοικὸς, δεδεμθύον μετ̓ μανδυλίυ. Cedrenus. ἐξ ὃ καὶ μανδύλια ἐρόιπτεν. Moschopulus. χειρόμακτρον, τὸ μανδύλιον. Et apud Achmetem cap. CCXXIV. inscriptio est, περὶ προσκεφαλαίων, καὶ χειρομάκτρων, ἤτι μανδυλίων. At Suidas certè ineptus nimis, qui Latinæ voci etymon quærit in Græciâ. χειρόμακτρον, ὁ παρὰ ῥωμαίοις καλεῖται μανδύλιον, παρὰ τὸ μάττειν τὴν ὕλην.

ΜΑΝΔΥΟΝ.

Μανδύον. Germanus in Hist. Eccles. τὸ δὲ μανδύον ἐμφαῖνον διὰ τὸ ἀπολελυμθύης ἀπλώσεως τὴν πτερωτικὴν τῆς τῶν ἀγγέλων μιμήσεως, καθόλι ἀγγελικὸν σχῆμα λέγεται. Codinus. καὶ οἱ μθὺ ἀρχιερεῖς εἰς προσκύνησιν τ̃ βασιλέως, ὡς εἴρηται, ἐρχόμθυοι μετ̓ τῶν ἐχόντων μανδύον αὐτῶν πτέρυγας, προσκυνῦσιν αὐτόν. Aliàs μανδύας, & μανδύη, dicitur, apud Artemidorum, Hesychium, Pollucem, Suidam.

ΜΑΝΕΙΛΑΙΟΝ.

Μανδήλιον. *Manuale*. Mantile. Suidas in Etymologico. μανδήλιον, μανδήλιον, καὶ μαντήλιον, τὸ σπογγίζον τὰς μάνας, τυτέςι τὰς χεῖρας.

ΜΑΝΖΗΡ.

Μανζήρ. Papias. *Manzer*, *filius scorti*. In Disputat. Gregentii. μή τίς σε πεπλάνηκεν, ὅτι ὁ λόγ☉ τοῦ θεοῦ, ὁ καταβὰς ἐκ τοῦ ὀυρανοῦ, οὐκ ἐχρημάτιζε

θεὸς τοῦ

θεὸς τοῦ νόμου μηδέν σοι πρὸς ταῦτα, μανζηρέ. Cedrenus. ὅντινα ὁ δυσσεβὴς μανζὴρ ἰουδαϊκῷ φρονήματι μετωνόμασεν.

MANZIZANA.

Μανζιζάνα. Vide μαζιζάνιον.

MANIAKHΣ. MANIAKION.

Μανιάκης. Manile. Torques. Suidas. μανιάκης, ὁ περιαυχένιος κόσμος. Glossæ Latinogræcæ. *Torques*. μανιάκης. Hesychius. κλοιὸς, μέρος τι τῆς νεὼς, ἢ περιτραχήλιος δεσμὸς, κολλάριον, ἤτοι μανιάκης. Iterum. ὁρμίσκοι, περιτραχήλιοι κόσμοι γυναικεῖοι, ἢ μανιάκης, ἢ περιδέραια. Auctor Anonymus apud Suidam. μανιάκαις καὶ περιχείροις ἦσαν κεκοσμημένοι. Hispanis *Manya* est armilla, sive brachiale. Etiam dicebant μανιάκιον. Hesychius in μηνίσκοι. πέταλα, περιτραχήλια, μανιάκια, περιδέραια. Const. de Administr. Imp. φορῶν καὶ τὸ χρυσοῦν διὰ πινακιδίων εἰς τὸν τράχηλον αὐτοῦ δηλαδὴ μανιάκιν. Iacobus Diaconus in vitâ S. Pelagiæ. καὶ πολλὴ φαντασία τῶν παίδων καὶ τῶν κορασίων τῶν μετ' αὐτῆς φορούντων ἱματισμὸν πολυτελῆ, καὶ μανιάκια χρυσᾶ περὶ τοὺς τραχήλους αὐτῶν.

MANIAΞ.

Μανίαξ. Idem, quod μανιάκης. Glossæ Græcolatinæ. μανίαξ. *Tortile. Circus. Circulus*. Achmes cap. CCLVIII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἐφόρει μανιάκα ἀπὸ λίθων καὶ μαργαριτῶν εὑρήσει ἀξίωμα ὑπερέχον εἰς διοίκησιν λαοῦ. Ita corrigo. Malè hodiè editur μανιάκι. Nisi quis μανιάκιν malit, quod erit μανιάκιον., pro more scribendi tunc vsitato.

MANIKAPION.

Μανικάριον. Aeris species. Occurrit apud Myrepsum lib. de Pulveribus, cap. XXI.

MANIKEΛΛION.

Μανικέλλιον. Diminutum à μανίκιον. Achmes cap. CLVI εἰ δὲ τὰ λεγόμενα μανικέλλια,

μανικέλια, καὶ περιτημίδας, ἐδρήσι χαρὰν καὶ στερεότητα ἐν τοῖς ἄθλοις αὐτῶν. Basilius in Naumachicis. τὸ δὲ πρὸς αὐτῷ τῷ σκαλμῷ δέρμα, ἄσκωμα, τὸ παρ' ἡμῖν μανικέλλιον.

MANIKION.

Μανίκιον, sive μανίκιν. *Manica.* Moschopulus. χελιδωτὸς χιτών, ὁ χελίδας ἔχων, ἤγουν τὰ κοινῶς λεγόμενα μανίκια. Cedrenus. τὰ μανίκια τῆς δεξιᾶς χειρὸς αὐτοῦ ἔβαψαν. Codinus de Offic. ὅπερ καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς ἀνεζωσμένος, οὗ κρεμάμενα τὰ μανίκια διήκουσι μέχρι τῶν ἀστραγάλων. Achmes cap. CCXXX. τὸ περσικὸν μανίκιν τῷ ὑποκαμίσῳ εἰς κατάστασιν καὶ αὔξησιν τοῦ βίου κρίνεται. Hodie corruptè editur, περσικὸν μανιάκιν. Nos rectè correximus. Sic in Glossis Græcobarbaris invenio. ἄβακχόυτιν, μανίκιν λινὸν πλουμισμένον.

MANNAKION.

Μαννάκιον. Idem quod μανιάκης. Theocriti Scholiastes Idyll. XI. μάννος ἐστὶν ὁ περιτραχήλιος κόσμος, τὸ λεγόμενον μαννάκιον.

MANOKIA.

Μανόκια. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. 1.

> καὶ ὅλη ἡ τέχνη ῥέπει,
> οἱ τέκτονες ἐδῶ ὡς πρέπει,
> μανόκια νὰ χρειάζουσι.
> νὰ κτίζειν, νὰ πηλοκτοῦσι.

Et mox iterum.

> καὶ ὅταν μὲν οὖν ποιήσῃς,
> πολεμαχόντας νὰ χρειάσῃς,
> μανόκια δοξοκλαρία,
> νὰ πίσῃς μὲ ὀρθινία.

MANOYΑΛΙΟΝ.

Μανουάλιον. Candelabrum. Philotheus in Diaconico. καὶ ὁ διάκονος ἵσταται δεξιόθεν αὐτοῦ κατέχων μανουάλιον μετὰ λαμπάδος ἡμμένης. Pentecostarium.

starium. προπορευομένου ἑνὸς τῶν κληρικῶν μετὰ λαμπάδων καὶ μανουαλίων ἔμπροσθεν τοῦ ἱερέως. Nicetas in Isaacio, & Alexio. καὶ τὰ ἅγια σκεπάσματα, τὰ πολύτιμα, τὰ ἐκ σύρματος χρυσοῦ ὄντα, πότι μανουάλια, καὶ κανδήλας. Malaxus in Hist. Patriarch. μανουάλια δύο ἀργυρᾶ, καὶ ἄλλα πολύτιμα λαμπρὰ καὶ χρυσᾶ ἱερά.

ΜΑΝΣΙΟΝΑΡΙΟΣ.

Μανσιονάριος. *Mansionarius*. Gregorius Dialogus de Vitis Sanct. lib. III. ὁ δὲ ἀπόστολος φανεὶς αὐτῇ κατ' ὄναρ, εἶπε πρὸς αὐτήν. ἄπελθε εἰς τὸν προσμονάριον τῆς ἐκκλησίας, τὸν λεγόμενον σεβένδιον, τὸν μανσιονάριον, καὶ αὐτός δοίη σοι τὴν ὑγείαν.

ΜΑΝΤΑΤΑ.

Μαντάτα. Pro μανδάτα. *Mandata*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπαγγελίαις, μηνύματα, μαντάτα, μαντατοφορίες. Occurrit illic pluries.

ΜΑΝΤΑΤΟΦΟΡΟΣ.

Μαντατοφόρος. Legatus. Qui fert mandata. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγελιαφόρος, πρεσβευτής, μαντατοφόρος. Achmes in Introduct. in Astrolog. καὶ ἀγαθοσύνην μαντατοφόρων, καὶ τῶν ἀρχόντων, καὶ εὐφροσύνην βασιλέων. Eleutherius Zebelenus de Formâ & Constitut. Corp. ταχυδρόμους, μαντατοφόρους, καὶ ἀποκρισιαρίους.

ΜΑΝΤΕΙΛΑΙ.

Μαντεῖλαι. *Mantilia*. Iulius Pollux. lib. VII. cap. XVI. λάσια ἐκάλουν τὰ μαλλοὺς ἔχοντα χειρόμακτρα, ὡς ἀπὸ τῆς δασύτητος, ὥστε οὐδὲν κωλύει τὰς ὀνομαζομένας μαντείλας καλεῖν οὕτω.

ΜΑΝΤΕΛΩ.

Μαντήλω. Italicum. *Mantello*. Corona pretiosa. μαντήλω, *Pallium*. πέπλον.

ΜΑΝΤΖΟΥΡΑΝΑ.

Μαντζουράνα. Italicum, *Magiorana*. Amaracus. Corona pretiosa. *μαντζουράνα. Amaracus. ἀμάρακος.*

ΜΑΝΤΡΙΖΕΙΝ.

Μαντρίζειν. Acervare. Cumulare. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀθροίζοντα, σωρεύοντα, ἐμαντρίζοντο, ἐσωρεύοντο, ἐμαζώνοντο.*

ΜΑΞΙΛΑ.

Μαξίλα. *Maxilla*. Glossæ Basilic. *μάξιλα. σιαγών.* Occurrit inter lemmata capitum Gregorij de Vitis Sanct. lib. II. *περὶ τοῦ δαιμονῶντος ἀδελφοῦ, καὶ διὰ μαξίλας τοῦ ἁγίου ἰαθέντος.* Sed illic pro alapâ accipiendum.

ΜΑΞΙΛΑΡΙΟΝ.

Μαξιλάριον *Maxillarium*. Pulvinus. Achmes cap. CCXXIV. *ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι τὸ λεγόμενον μαξιλάριον ἐκαλλιώθη πλέον οὗ ἦν, χαρήσεται ἐπὶ τῷ πρωτεύοντι δούλῳ αὐτοῦ. πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ παλλακὰς κρίνεται.* Et postcà. *ὁ βασιλεὺς ἐὰν ἴδῃ ὅτι νέον μαξιλάριον ἔχει, νέον δοῦλον πιστότατον ὑψώσει.*

ΜΑΠΑ. ΜΑΠΠΑ.

Μάπα, & *μάππα*. *Mappa*. Iustinianus Novell. CV. *μεθ' ἐκείνην ἡ δευτέραν ἀξία θέαν τὴν τῶν ἁμιλλητηρίων ἵππων, ἣν δὲ μάππαν προσαγορεύουσι.* Cedrenus. *μετὰ δὲ τὸ παύεσθαι τῆς διωξίας τὸ ἐν χερσὶν ἐκμαγεῖον, ὃ καὶ μάππαν καλοῦσιν, ἐξ οὗ καὶ μανδύλιον ἔρριπτον.* In Turcogræciâ Crusij invenio, *μάπα. Pila.*

ΜΑΠΠΑΡΙΟΣ.

Μαππάριος. *Mapparius*. Qui mappam in Circo mittebat. Cedrenus. *ὅπερ ὑποδεχόμενος ὁ μαππάριος τὸν ἀγῶνα παρεσκεύασεν.* Nicetas in

in Alexio Comneno lib. III. ἐπεὶ δ' ἐφέστηκε καιρὸς καθ' ὃν ἔδει πρὸς τὸ τεῖχος γυμνῶσαι τοὺς τὸν γυμνικὸν ἐκτελέσοντας ἀγῶνα, ὁ μὲν ὑποδὺς τὸν μαππάριον δώνυχος, τὴν μέσην εἰληχὼς χώραν, εἰς βραχίονας τὰς χεῖρας ἀνεκάλυψε. Glossæ Latinogræcæ. *Transenna.* ὕσπληγξ. ἀπαλλαγὴ. μαππαρίου σημεῖον.

ΜΑΠΠΙΟΝ.

Μαππίον. *Mappa.* Matta. Storea. Glossæ Servij. *Matta.* μαππίον.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΕΙΝΟΝ.

Μαργαριταρεῖνον. *Margaritatum.* Codinus de offic. aulæ Constantinop. τὰ δὲ ὑποδήματα αὐτοῦ διβολέα, χρώματος ὀξέως, καὶ λευκοῦ, ἔχοντα ἀετοὺς μαργαριταρείνους ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν. Occurrit illic sæpissimè.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ.

Μαργαρίτης. *Margarita.* Ita appellabantur micæ, quæ à consecratione ex sacramento patinæ sive calici adhæsissent. Scilicet quæ tam pretiosæ essent. In Liturgiâ Chrysostomi. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰ ἐστιν ὁ διάκονος, εἰσέρχεται ὁ ἱερεὺς εἰς τὴν πρόθεσιν, καὶ μεταλαμβάνει τὸ ὑπολειφθὲν ἐν τῷ ἁγίῳ ποτηρίῳ προσεχῶς καὶ εὐλαβῶς, καὶ ἀποπλύνει τὸ ἅγιον ποτήριον τρίς, καὶ ὁρᾷ μὴ μείνῃ τὸ λεγόμενον μαργαρίτης. Germanus in Hist. Eccles. ἡ ἁγία τράπεζά ἐστιν αὐτὴ τῆς τραπέζης τοῦ χριστοῦ σὺν τοῖς μύσταις. καὶ εἰ ἐν αὐτῇ μαργαρῖται, τὰ θεῖα δόγματα τῆς διδασκαλίας τοῦ χριστοῦ πατρὸς πρὸς τοὺς μαθητάς. Et domus quoque quædam Imperatoris ita dicta. Ioannes Scylitza in Hist. κἀντεῦθεν παροξύνει αὐτὸν κατὰ τοῦ υἱοῦ. καὶ ἐν ἑνὶ τῶν βασιλείων οἴκων, ὃς μαργαρίτης κατονομάζεται, ἔμφρουρον τοῦτον πεποίηκεν ὁ πατήρ.

ΜΑΡΓΕΛΛΗ. ΜΑΡΓΕΛΛΑΙΟΝ. ΜΑΡΓΕΛΛΟΓΡΑΜΜΟΝ.

Μαργέλλη. *Margella.* Corallium. Ex Gallico, *Morgelline.* Intellige autem speciem anagallidis, quæ rubore corallium mētitur, & κοραλλία Aeginetæ dicitur. Sed Barbara Græcia à flore ad lapidem transtulit, & confudit propter synonymiam. Glossæ Græcolatinæ. κοράλλιον. *Margella,*

Margella. Errant viri docti, qui à margaritâ nequeunt distinguere. Hinc μαργέλλιον, fimbria è margellâ, sive corallio. Codinus de Offic. τὸ ταμπίελον αὐτοῦ κόκκινον, μετὰ μαργελλίων. Occurrit apud eum pluries. Balsamon ad Concil. VI. Can XXVII. ἀλλὰ τὰ πολυτελῆ χρυσοΰφαντα ἐπιβλήματα, τὰ δημοτικῶς λεγόμενα μαργέλλια, γράμματα, ἢ αὐτίπατα, καὶ τὰ ἐκ κογχύλης πορφυρίζοντα ἱμάτια. Idem ad Concil. VII. Can. XVI. ὅτι τινὰ ἐπιχρόσεα ἐπιβλήματα προσετίθεσαν ἐν τοῖς ἄκροις τῶν ἱματίων, ἤγουν μαργέλλια. Moschopulus. λῶμα, τὸ ἐπ' ἄκρου τινὸς ἐκπεπασμένον, ἢ οἱονεὶ ὀρίζον αὐτὸ, ὡς τὸ κοινῶς λεγόμενον μαργέλλιον. Hinc μαργελλόγραμμον. Corallio fimbriatum. Cedrenus. ὅτι γὰρ λεγόμενον στρατήγιον αἰακαθαίρεσθαι ἐκέλευσε, καὶ τὰς τῶν πολιτῶν κεφαλὰς σκέπεσθαι μὴ διὰ γραμμάτων, ὡς νῦν, ἀλλὰ διὰ μαργελλογράμμων ὀθονίων ἐκ βύσσου πορφυρᾶς ἐξυφασμένων. Ita corrigo: nam hodie editur, διὰ μεγαλογράμμων.

ΜΑΡΙΑΛΕ.

Μαριάλε. *Mariale.* Liber continens horas B. Mariæ. Hermodorus Lestarchus in epistolâ ad Zygomalam. πέμπω σοι τὸ μαριάλε. τὰ δὲ ἄλλα παρέξει τις τῶν ἐπιτήδειων φίλων διακομισθῆναι. Idem in aliâ. πέπομφά σοι τὸ μαριάλε. τὰ δ' ἄλλα ἐγὼ ἐπετήδειν κομισθῆναι πέμπω. Et apud Ioannem Magnum Rhetorem. τὸ μαριάλε ὑπέσχετό μοι τις τῶν ἐνταῦθα φίλων παρασχεῖν.

ΜΑΡΚΕΣΙΟΣ.

Μαρκέσιος. *Marchio.* Ex Italico, *Marchese.* Constantinus de Administr. Imp. καὶ μετὰ τοῦτο ἦλθον ἀπὸ Βεργωνίας τρεῖς μαρκέσιοι πρὸς παπίαν. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. ἐπὶ τούτοις γε μὴν τὸν μέντης Φεράντης μαρκέσιον, ὅς ὑμεία ἢ ἐπικνία κομῶντα, καὶ μέγα δυνάμενον. Occurrit apud illum pluries. Gregoras lib. I. ὁ δὲ μέντης Φεράντης μαρκέσιος μέχρι θεσσαλονίκης τὴν ἔφοδον ποιησάμενος, &c. Sed non fuit hoc olim ita magnæ dignitatis nomen, ut nunc est; Clarè docet idem Gregoras lib. VII. ἡ δὲ τοῦ μαρκεσίου τάξις οὐ τῶν ἐπισήμων ἐστὶ παρὰ λατίνοις, ἀλλ' ὅπερ ἐν τοῖς στρατεύμασιν ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τοῦτο παρὰ λατίνοις μαρκέσιος.

ΜΑΡΚΙΑΤΟΝ.

Μαρκιάτον. Alexander Trallianus lib. I. cap. X. οἷον νάρδινον μῦρον, ἢ γλεύκινον, ἢ τὸ μαρκιάτον καλούμενον.

ΜΑΡΚΟΝ.

Μάρκον. Biton in Mechanicis. τυγχάνει δὲ καὶ πρὸς τὰς σπάθας ἱκανὸν τοῦτο μάρκον.

ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΣ.

Μαρμαράριος. *Marmorarius*. Corrigendæ sunt Glossæ Græcolatinæ, in quibus malè editur, μαρμάριος. *Marmorarius*. Scribe, μαρμαράριος. Manifestum mendum est.

ΜΑΡΜΕΝΙΟΣ.

Μαρμένιος. Corona pretiosa. μαρμένιος. *Marmoreus*. μαρμάρινος.

ΜΑΡΣΑΠΑΣ.

Μαρσαπᾶς, sive μαρτζαπᾶς. Italicum. *Marzapane*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀμύλω, πλακουντος εἶδος. θεωρία, καὶ ἰδία πλακοπιτίας, ὁ λεγόμενος μαρζαπᾶς. Et mox iterum. τῆς πλακοπιτίας, ἤγουν τοῦ μαρτζαπᾶ.

ΜΑΡΤΖΑΔΕΣ.

Μαρτζάδες. Mercatores. E Gallico, *Marchands*. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγαπητήρτης, οἱ τὰς πλάνας μεμύοντες τὰ πόλη. ὅπου κάμνουσιν νῦσιν τοὺς πλάνας, ἤτοι μαρτζάδες. Iterum alibi. καπηλοι, ἀγοραῖοι πάδες, ἤτοι μαρτζάδες.

ΜΑΡΤΖΙΚΑΥΛΟΣ.

Μαρτζίκαυλος. *Matriculus*. *Matricularius*. Suidas in Etymolog. μαρτζίκαυλος. πτωχός. Gregorius Turonensis, lib. VII. cap. XXIX. *Nonnulli etiam*

etiam matriculariorum & reliquorum pauperum pro scelere commisso tectum cellulæ conantur evertere. Occurrit quoque apud Aimoinum lib IV. cap. XXXIII, Hincmarum epist. VII. cap. XXXV. & Isidorum in Glossis.

ΜΑΡΤΖΟΒΑΡΒΟΥΛΟΝ. ΜΑΡΤΖΟΜΑΒΟΥΛΟΝ.

Μαρτζοβάρβελον, sive μαρτζομάβελον. *Marteobarbulum*. Malleolus, sive securicula militaris levis, vt etiam inter missilia haberetur. Compositum ex *Marteus* & *Barbulus*. Manifesta vestigia sunt. Leo in Tacticis. μαρτζομάβελον ἐλέγετο ἡ νῦν σαλίβα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. πζοφαρέτροις, βηρύτταις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρικίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοβαρβέλοις. Modestus de Vocab. Rei Milit. *Alacriter se agunt verutis, vel martiobarbulis, quas plumbatas nominant.* Godefridus Monachus in Annal. simpliciter *Barbolos* appellat. *Cùm barbolis & unceis ferreis impugnaverant eam diutius, ignem Græcum cum lapidibus desuper deycientes de turribus.*

ΜΑΡΤΗΣΙΟΙ.

Μαρτήσιοι. Martyrologium in Passione Acacii. ἐχὶ τὸν τρόπον Φίρμυ ἰινὸς ταξιαρχοῦντος ἀριθμοῦ καὶ μὲν τῶν ῥωμαίων γλώτταν μαρτησίων, κατὰ δὲ τῶν ἑλλήνων, ἀρείων. Et mox. Φίρμος ὁ τριβοῦνος τῶν λεγομένων μαρτησίων ἀνάκιον στρατιώτην τοῦ νεμέρου αὐτοῦ δέσμιον παρέπεμψε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μάρτυρες. In Ecclesiâ primativâ, qui pro religione Christianâ mortem oppetebant, testimonium Christo fidei suæ perhibere dicebantur. Loca & phrases ejusmodi crebræ apud Auctores. Constantinus Them. Orient. I I. ὁ ἐπὶ λικινίου μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. Achmes cap. CXVIII. μαρτυρῶν ὑπὲρ πίστεως ἀποκεφαλίσθη. Iterum cap. CCXLVII. ὑπὲρ χριστοῦ μαρτυρήσῃ, καὶ ὀνομαστὸς ἔσται. In Disputat. Gregentii· πάντας ἀποκτεῖναι, μάρτυρας αὐτοὺς τοῦ κυρίου μου ἰησοῦ χριστοῦ ἀπεργασάμενοι. Et cœperunt ex eo μάρτυρες appellari simpliciter κατ' ἐξοχήν. Vetus inscriptio,

FIDE-

FIDELIS. IN. XRO. EIUS.
MANDATA. RESERVANS. MARTYRUM. OBSEQUIIS
DEVOTA. TRANSEGI. FALSI SECULI. VITAM.

Chromatius Differtat in Matth. cap. v. *In quâ significatione martyres maximè declarantur, qui propter justitiam, fidem, & nomen Christi, persecutiones in seculo sustinent.* Eunapius in Aedesio. μάρτυρες γοῦν ἐκαλοῦντο καὶ διάκονοί τινες καὶ πρέσβεις τῶν αἰτήσεων, &c. Irridet homo impius. Viros autem plerumque μεγαλομάρτυρας appellabant, ut fœminas καλλιμάρτυρας. De viris ecce in Constit. Man. Comneni. τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην, Θεόδωρον. Item. ὡς τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου ἡμωμένου. Posteà. ὅτι τὸν μεγαλομάρτυρα πανηγυρίζομεν ἑορτάζομεν. Constantinus Them. Orient. x πλατυνομένη δὲ πρὸς τὴν τῶν ἀρμενιακῶν πόλιν, τὴν τοῦ περιφανεστάτου καὶ μεγαλομάρτυρος εὐστρατίου πατρίδα. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. xiv. τῷ μεγαλομάρτυρι σεργίῳ χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων. De Fœminis, patet ex eâdem Constitut. Comneni, quam citavimus. διὰ τὴν καλλιμάρτυρα βαρβάραν. Et mox. ὅτι τὴν καλλιμάρτυρα εὐφημίαν πανηγυρίζομεν.

MAPTYPION.

Μαρτύριον. *Martyrium.* Templum, sive facellum, in Martyris alicuius honorem & memoriam ædificatum. Walafridus Strab. de Reb. Eccles. cap. vi *Martyria vocabantur Ecclesiæ, quæ in honorem aliquorum martyrum fiebant.* Theodorus Anagnosta Eclog. ii. ἐπὶ γενναδίου πατριάρχου ηὑρέθη ὑπὸ τοῦ στεμμίου τὸ λείψανον τῆς ἁγίας ἀναστασίας, καὶ κατετέθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις. Sozomenus lib. ii. cap. xxvi. ἀμφὶ τὴν τρίτην δεκάδα τῆς κωνσταντίνου ἡγεμονίας ἐξεργασθέντος τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις νεὼ περὶ τὸν κρανίου χῶρον, ὃ μέγα μαρτύριον προσαγορεύεται. Hieronymus in Chronico. *Eustathius Constantinopolitanus presbyter agnoscitur, cuius industriâ in Hierosolymis Martyrium exstructum est.* Et mox. *Constantinopoli Apostolorum martyrium dedicatur.*

MAPΩN.

Μάρων. Lusus genus. Balsamon ad Concil. vi. Can. li. ἔοικε δὲ διὰ τῶν παρόντων κανόνων ἐπιτίμια ἐπινοηθῆναι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὸν κοντοπαίκ.

κοντοπαίκτην δηλαδὴ, τὸν μάρωνα, τὸν ἀγγίαλλον, τὴν ὀκτάηχον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς μὴ διάχυσιν καὶ γέλωτα ἄσεμνον ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσιν.

ΜΑΣΑΡΙΑ.

Μασαρία. Suppellex. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΜΑΣΓΙΔΙΟΝ.

Μασγίδιον. Edeſſenus Monachus in Elencho Agareni. *εἰ μὲν ὑπάρχεις ἐγγὺς μασγιδίου, λαβὼν μανδήλιον, καὶ ἄπλωσον ἔμπροσθέν σου ὀχόρδιον, ἵνα μὴ μιανθῇ τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ χοὸς τοῦ μασγιδίου. εἰ δὲ τυγχάνεις ἔξωθεν μασγιδίου, καὶ οὐκ ἔχεις μανδήλιον, ἔκβαλε τὸ ἄνωθέν σου ἱμάτιον.* Ibidem ſub finem. *ἐστὶ δὲ τὸ μασγίδιον ἐστρωμένον, ὥσπερ κλίνη, ἵνα μὴ μιαίνηται περιπατοῦντος τοῦ ἀνθρώπου ἄνωθεν αὐτοῦ.* Corrige Conſtantinum de Adminiſtr. Imp. *οὗ λόγου καὶ δι' αἰτήσεως ἐκτίσθη τὸ τῶν Σαρακηνῶν μασγίδιον ἐν τῷ βασιλικῷ πραιτωρίῳ.* In MSto. ſcribitur *μαγίσδιον*. Significat autem templum, quod illi *Moſquée* appellant.

ΜΑΣΤΑΓΙΝ.

Μαστάγιν. Pro *βαστάγιν*, ſive *βαστάγιον*: ut *μονόαυλον*, *βόναυλον*. Et talia. Rhuzanus in Paraphraſi Vaticin. Conſtantinop. *ἔφαγε τὸ μιαρὸν ποντίκιν τὸ μαστάγιν τῆς κανδήλας, καὶ ἐτζακίστην ἡ κανδήλα.*

ΜΑΣΤΙΧΑΤΟΝ.

Μαστιχάτον. Alexander Trallianus lib. IX. *τῶν δὲ προπομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, ἢ ἀνισάτον, ἢ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαστιχάτον.*

ΜΑΣΤΡΟ.

Μάστρο. Vide *μαΐστωρ*.

ΜΑΣΤΡΟΜΗΛΗΣ.

Μαστρομήλης. *Maſtromiles*. Magiſter militum. Conſtantinus de Ad-
 miniſtr.

ministr. Imp. *ἱστέον ὅτι μαστρομίλης ἑρμηνεύεται τῇ ῥωμαϊκῇ διαλέκτῳ ὁ καπε-τάνιος τοῦ στρατοῦ.*

ΜΑΣΤΡΟΡΑΣ.

Μάστορας. Anonymus De bello ſacro,

αὐτὸς ἦτον ὁ μάστορας καὶ πρωτοσύμβουλός του.

ΜΑΣΤΩΡ.

Μάστωρ. Vide *μήστωρ*.

ΜΑΤΕΡΙΑ.

Ματερία. Materia. Athenæus lib. III. *δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνεμεμιγμένην ποιεῖν.* Iterum. *ὁ δὲ βωλητῖνος καλούμενος ἄρτος πλάττεται μὲν ὡς βωλίτης, καὶ ἀλείφεται ἡ μάκτρα ὑποπασσομένης μήκωνος, ἐφ' ἧς ἐπιτίθεται ἡ ματερία, καὶ ἐν τῷ ζυμοῦσθαι οὐ κολλᾶται τῇ καρδόπῳ.*

ΜΑΤΖΙΚΟΡΥΔΟΝ.

Ματζικόρυδον. Maſsicorudum. Id eſt, maſſa, cumulus, ſiue multidudo corrudarum. Gloſſæ Græcobarbaræ. *ἢ κρίνον, ἤγουν ἄνθος, ματζικόρυδον, μετζικόρυδον.*

ΜΑΤΖΙΤΖΑΝΑ.

Ματζιτζάνα. Conſtantinus Aſynkitus in Viatico. *μηδὲ φαγέτω κρέμβας, μήτε φακὰς, μήτε ματζιτζάνας, ἢ τυρόν.* Vide *μαζιζάνιον*.

ΜΑΤΖΟΣ. ΜΑΤΖΟΥΜΑΝΟΣ.

Ματζός. Macer. Gracilis. Et *ματζουμάνος*, qui graciles habet manus. Gloſſæ Baſilicorum. *ματζουμάνος, ἰσχνόχειρ, μάνος γὰρ ἡ χείρ, καὶ ματζὸν τὸ ἰσχνόν.* Corrigendus Suidas in Etymologico, vbi perperam eſt, *ματζουμὰ. ἰσχνόχειρ.*

MAT-

MATZOYKAKH.] MATZOYKH. MATZOYKION.

Ματζούκη, & ματζούκιον. Italicum. *Mazzoca.* In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ἐμπρησμὸν ἐπιτηδεύειν διὰ πυρφόρων σκυλῶν, καὶ δι' ὀρνέων, καὶ διὰ τῶν ἐγκεντρῶν ματζουκίων εἰς κάστρα τὰ σκεπόμενα ὑπὸ εὐπρήστου ὕλης. Vide Gloſſarium Rigaltij. Apud Nicetam in Man. Comneno. lib. VII. etiam ματζουκάκη legitur.

MATΛAION.

Ματλαῖον. *Matula.* Euchologium. εἰς ματλαῖα ἐλαίου δώδεκα, καὶ οὕτως ὅσα μέτρα ἱκανά εἰσιν, ἐπὶ τὸ βρέχεσθαι μετὰ τοῦ ἐλαίου. Et inter vaſa ad oliuetum neceſſaria matula quoque recenſetur apud Catonem de Re Ruſt. cap. X.

MATOYTINOΣ.

Ματουτῖνος. *Matutinus.* Vetus inſcriptio.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹ
ΙΑΤΡΟϹ
ΛΟΥΔ. ΜΑΤ

Hoc eſt, λούδου ματουτίνου.

MATPIKAPIOΣ.

Ματρικάριος. *Matricarius.* Lignarius. Cedrenus. λίβερ δὲ ὁ φλοιός ἐστι κυρίως. ταῦτα καὶ ματρίκιον. καὶ ματρικαρίους τοὺς ξυλουργοὺς καλοῦσι. Sed pro matriculario ponitur Novell. XIII. παρέσονται δὲ αὐτοῖς καὶ ἀνὰ εἴκοσι στρατιῶται, καὶ ἀνὰ τριάκοντα ματρικάριοι. Iulianus Anteceſſor Conſtitut. XXIII. *Intereſſe praetores oportet, vicenos ſecum habere milites, & tricenos matricarios.*

MATPIKION.

Ματρίκιον. *Matricula.* Cedrenus. ματρίκιον, τὸ πλατὺ ξύλον, καὶ παχύ. Suidas ſolam dictionem ponit, nec explicat: quod facit non ſemel. Ioannes Tzetzes Chiliad. XII.

ἐν ματρικίοις ἔγραφον, ἤτοι σωίσι ξύλοις.

Nicephorus. περὶ παραδρομ. πολ. cap. V. τραπεζίτας ἐπιλέγεσθαι γυναῖκας, καὶ ἄνδρας, ὡς οἱ ἀρμόδιοι τασσαρίας καλοῦσι, καὶ ἐν ματρικίοις ἀπογράφεσθαι. Glossæ Basilicorum. ματρίκιον, ἡ ἀναγορὰ τῶν στρατιωτῶν. Corrigo, ἡ ἀναγραφή.

ΜΑΤΡΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ματρικουλάριος. *Matricularius.* Photius in Bibliothecâ. ἐσταπύνεσθαι δ' οὗτος ὁ ἀνὴρ ἀπὸ τοῖς ἐπάρχοις ἄγων ἡλικίας ἔτη κά, ἔτη δὲ μ' δικολόγος ὤν, εἶτα καὶ ματρικουλάριος.

ΜΑΤΡΙΞ.

Μάτριξ. *Matrix.* Glossæ Basilicorum. μάτρικες, ἀπογραφαὶ ἢ αἱ ἴσγραφαί. Synod. Carthag. Can. XXXIII. ὥστε μηδενὶ ἐπισκόπῳ ἐξεῖναι πρᾶγματι καταχεχρῆσθαι τοῦ τίτλου τῆς ἐκκλησιαστικῆς μάτρικος.

ΜΑΤΡΩΝΑ.

Ματρώνα. *Matrona.* Cedrenus. τὰς σώφρονας γυναῖκας ματρώνας ἐκάλουν. Clemens de reb. gest S. Petri. ἢ πολλοὺς τῶ μέχρι χρισοῦ προσήγαγε διὰ τοῦ βαπτίσματος ἄνδρας τε ἢ γυναῖκας, ὡς καὶ τὴν ἀξίαν γυναικῶν τὰς περιφανεστέρας, καὶ ἃς ὁ λόγος ματρώνας οἶδε καλεῖν. Sozomenus lib. VII. cap. XXI. βουλομένῳ τε τοῦ βαπτιστοῦ τὸ λείψανον λαβεῖν, μόνην φασὶν αὐτὴν εἶναι ματρώναν, ἡ παρθένος μὲν ἦν ἱερά. Et illic ter quater.

ΜΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Ματρωνίκιον. *Matroneum.* Cedrenus. ποσοῦτον τῆς αἰδοῦς ἐφρόντιζον, ὡς μηδὲ τὲ πολλαῖς τῶν γυναικῶν ὁμιλεῖν, ἀλλὰ τόπους τινὰς ἡσυχίας ἐν ταῖς βαλανείοις ἔξω τοῦ πλήθους ἑαυτοῖς ἀφορίζειν, ὡς ἔτι ἢ νῦν ματρωνίκια καλοῦσι. Anastasius in Symmacho. *Et cameram fecit, & matroneum.*

MAY-

ΜΑΥΡΙΣΚΙΟΝ.

Μαυρίσκιον. *Moresque*. Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. *βηρύτλαις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρισκίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοβαρβούλοις.* Malè dirimitur in MSto. tu coniunge. Nam *μαυρισκίοις* est adiectiuum, ut loquuntur Grammatici, & ἐπιθέτου δίκην additur τοῖς ἀκοντίοις. Veteres *μαυρούσιον* dixissent. Porrò *μαυρίσκιον ἀκόντιον* est, *Maurusia arundo* Silij.

Lorica interdum Maurusia pendet arundo,

Horatius.

.. *Non eget Mauri iaculis.—*

Corrigendus est per occasionem Iornandes de reb. Get. *Conveniunt itaq; in campos Catalaunicos, qui Mauriscij dicuntur.* Hodiè editur corruptè. *qui & Mauricij.*

ΜΑΥΡΟΣ.

Μαυρός. Niger. Corona pretiosa. *μαύρο. Nigrum. μέλαν.* Glossæ Græcobarbaræ. *μέλαν. μαῦρον σκοτεινόν.* Alexius Rharturus Doctr. III. *ὁ ἥλιος θέλει γένει φησὶν ὥσπερ σακκὴ τρίχινο μαυρὸς, καὶ ἡ σελήνη ὥσπερ αἷμα.*

ΜΑΦΟΡΙΟΝ.

Μαφόριον. *Maforte.* Vestis muliebris. Achmes cap. CCLXV. *ἐὰν ἴδῃ γυνὴ ὅτι μαφόριον αὐτῆς ἤρθη ἀπ' αὐτῆς βίᾳ παρά τινος, ἢ ὅτι κατεκόπη ὅλον, ἀποθανεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ χωρίζεται ἀπ' αὐτῆς τέλειον.* Et passim toto illo capite. Suidas. *κρήδεμνον, κεφαλόδεσμιον, ἢ μαφόριον.* Occurrit quoque apud Palladium Hist. Laus. in vitâ Ammæ Taor. Neque mulierum tantùm fuit, sed & monachorum. Glossæ Arabicolatinæ. *Maforium, fascialis,* (lego *facialis* id est, φακιόλιον.) *id est angustum pallium, quo vtuntur monachi, collum pariter atq; humeros tegens.* Apud Cantacuzenum quoque lib. I. cap. XLI. vbi Patriarchæ habitum discribit, invenies, *τὸ λεγόμενον μαφόριον.* Nec caussa erat cur *ὠμοφόριον* restituere vellent viri docti. Ad confirmationem addam locum è Synodo adversus Chrysostomum. *συγκροτήσας συνέδριον παντὸς τοῦ κλήρου ἔστησε τρεῖς διακόνους, ἀκάκιον, ἐδάφιον, ἰωάννην, κατηγορήσαις ὡς τὸ μαφόριον αὐτοῦ κλέψαντας.*

ΜΑΧΑΙΡΟΦΟΡΟΙ.

Μαχαιροφόροι. Milites ſtationarii, qui gladios geſtabant, cùm alij vel haſtas, vel claves, vel ſecures. Menander in Eclog. de Legat. πρὸς τοὺς καὶ πρεσβευσόμενον Βαλεντῖνον (εἷς δὲ οὗτος τῶν βασιλικῶν μαχαιροφόρων) προυτρέπετο τὸ φῦλον, &c. Iterum alio loco. σὺν τῷ καὶ Θεόδωρόν τινα, ἕνα τῶν βασιλείων μαχαιροφόρων, ἀξίωμα καὶ αὐτῷ στρατηγοῦ περιθείς. Alibi ξιφηφόρους appellat, ut & Nicetas, qui etiam alibi δορυφόρους. Erant autem gladij hi ex unâ duntaxat parte acuti. Apparet ex Niceta in Alexio Man. F. οἱ μὲν δορυφόροι τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων ἑτερόθηκτα ξίφη ὡς καθιζόμενοι κατήνεγκαν. Arriano dicuntur, οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας. Differt. lib. I. cap. XXX.

ΜΕΓΑΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Μεγαδομέστικος. *Magnus domeſticus.* Anonymus de bello ſacro.

πῶς στὴν νπίνταν ἔχουν ὅπου ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τοῦ μεγαδομεστίκου.

Wilhelmus Tyrius de bello ſacro, lib. II. cap. V. *I[illegible] bono & Megadomeſtici dignitate (quem nos majorem Seneſcl[illegible]ina ſuevimus) fungeretur officio.*

ΜΕΓΑΘΥΜΟΙ.

Μεγάθυμοι. Cohortis nomen. Cedrenus. ἐξίρ-ρεῦ ἢ τοῖς Θεσσαλονικεῦσι τὸ τάγμα τῶν μεγαθύμων.

ΜΕΓΑΛΟΑΛΟΓΙΤΑ[illegible]

Μεγαλοαλογῖται. Vide τριμάβαλλοι.

ΜΕΓΑΡΑΔΙΟΝ.

Μεγαράδιον. Vide κανισκὸν.

ΜΕΔΟΣ.

Μέδος. *Mede*. Hydromeli. Nos *Mede* appellamus. Priscus in Eclog. de Legat. ἐχορηγεῖτο δὲ ἡμῖν κτ̀ κώμας τροφαὶ ἀντὶ μὲν σίτου κέγχρος, ἀντὶ δὲ οἴνου ὁ μέδος ἐπιχωρίως καλούμενος. Tageno de Expedit. Frederici I. in Turcas. *Similiter omnes principes à prædicto Comite vino, medone, & animalibus multum honorati fuerunt.* Andreas Presbyter in Chronico Bavariæ. *Commendansq; domum suam Apostolorum principi, reliquit in eâ imaginem, & ipse abijt ad bibendum medonem.*

ΜΕΛΙΓΓΟΣ.

Μέλιγγος. Nicetas de reb. gestis post. Excid. Vrbis. μέσν ἀεραγάλους ἐπὶ τὰς μελίγγους ἡμῶν θέντες.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΙΟΝ.

Fu… .Occurrit apud Myrepsum lib. de Dissolut. cap. LXXXIX. … explicat. Tu significationem pete à voce compositâ, … ; de quâ supra suo loco.

ΜΕΛΙΧΙΑΙ.

…es. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ κρέα τῶν μελισσῶν, τὰ κα…

ΜΕΛΚΗ.

…Teutonicum nostrum Melcke. Paxamus Geoponic. …μέλκη αὐτοχέδιος καὶ καλλίων ἔσται, εἰ κεραμμένος ἀγ… ἐμβάλλεις δριμύ. Est itaque illud lac, quod ὀξύγαλα ve…nt. Posteà ibidem. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἕξεις πολλῷ καλλίονα μέλ…η κατασκευαζομένην. Exstat quoque apud Galenum & …etam.

ΜΕΛΑ… …ΕΛΛΑΞ.

…ter. … dist. Laus. in Nathanaele. ἐγὼ δὲ εἰμὶ

ΜΑΡΚΙΑΤΟΝ.

Μαρκιάτον. Alexander Trallianus lib. I. cap. X. οἷον νάρδινον μῦρον, ἢ γλεύκινον, ἢ τὸ μαρκιάτον καλούμενον.

ΜΑΡΚΟΝ.

Μάρκον. Biton in Mechanicis. τυγχάνει δὲ ἐπὶ πρὸς τὰς σφαλιδας ἱκανὸν τοῦτο μάρκον.

ΜΑΡΜΑΡΑΡΙΟΣ.

Μαρμαράριος. *Marmorarius*. Corrigendæ ſunt Gloſſæ Græcolatinæ, in quibus malè editur, μαρμάριος. *Marmorarius*. Scribe, μαρμαράριος. Manifeſtum mendum eſt.

ΜΑΡΜΕΝΙΟΣ.

Μαρμένιος. Corona pretioſa. μαρμένιος. *Marmoreus*. μαρμάρινος.

ΜΑΡΣΑΠΑΣ.

Μαρσαπᾶς, ſive μαρτζαπᾶς. Italicum. *Marzapane*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀμὴν, πλακουῦτος εἶδος. θεωρία, καὶ ἰδέα πλακοπήτας, ὁ λεγόμενος μαρζαπᾶς. Et mox iterum. τῆς πλακοπήτας, ἤγουν τοῦ μαρτζαπᾶ.

ΜΑΡΤΖΑΔΕΣ.

Μαρτζάδες. Mercatores. E Gallico, *Marchands*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀγαπητέρτοι, οἱ τοὺς πλῶνας μηνύοντες τὰ πῖλη. ὅπου κάμνουσιν νῶσιν τοὺς πλῶνας, ἤτοι μαρτζάδες. Iterum alibi. καπηλεύει, ἀγγαροδοτάδες, ἤτοι μαρτζάδες.

ΜΑΡΤΖΙΚΑΥΛΟΣ.

Μαρτζίκαυλος. *Matriculus*. *Matricularius*. Suidas in Etymolog. μαρτζίκαυλος. πτωχός. Gregorius Turonenſis, lib. VII. cap. XXIX. *Nonnulli etiam*

etiam matriculariorum & reliquorum pauperum pro scelere commisso tectum cellula conantur evertere. Occurrit quoque apud Aimoinum lib IV. cap. XXXIII, Hincmarum epist. VII. cap. XXXV. & Isidorum in Glossis.

ΜΑΡΤΖΟΒΑΡΒΟΥΛΟΝ. ΜΑΡΤΖΟΜΑΒΟΥΛΟΝ.

Μαρτζοϐάρϐελον, sive μαρτζομάϐελον. *Marteobarbulum.* Malleolus, sive securicula militaris levis, vt etiam inter missilia haberetur. Compositum ex *Marteus* & *Barbulus*. Manifesta vestigia sunt. Leo in Tacticis. μαρτζομάϐελον ἐλέγετο ἡ νῦν σαλίϐα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. πεζοφαρέτροις, θηρύτλαις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρεσκίοις, καὶ ὀλίγοις μαρτζοϐαρϐέλοις. Modestus de Vocab. Rei Milit. *Alacriter se agunt verutis, vel martiobarbulis, quas plumbatas nominant.* Godefridus Monachus in Annal. simpliciter *Barbolos* appellat. *Cùm barbolis & unceis ferreis impugnaverant eam diutius, ignem Græcum cum lapidibus desuper deijcientes de turribus.*

ΜΑΡΤΗΣΙΟΙ.

Μαρτήσιοι. Martyrologium in Passione Acacij. εἶχε τὴν τρόπον Φίρμον τινὸς ταξιαρχῆντος ἀριθμοῦ καὶ μὲν τῶν ῥωμαίων γλώτῃ μαρτησίων, καὶ δὲ τῶν ἑλλήνων, ἀρείων. Et mox. Φίρμος ὁ τριϐῆνος τῶν λεγομένων μαρτησίων ἀκάκιον στρατιώτην τοῦ νεμέρου αὐτοῦ δέσμιον παρέπεμψε.

ΜΑΡΤΥΡΕΣ.

Μάρτυρες. In Ecclesiâ primativâ, qui pro religione Christianâ mortem oppetebant, testimonium Christo fidei suæ perhibere dicebantur. Loca & phrases ejusmodi crebræ apud Auctores. Constantinus Them. Orient. II. ὁ ἐπὶ λικινίου μαρτυρήσας ὑπὲρ τῆς τῶν χριστιανῶν πίστεως. Achmes cap. CXVIII. μαρτυρῶν ὑπὲρ πίστεως ἀποκεφαλίζεται. Iterum cap. CCXLVII. ὑπὲρ χριστοῦ μαρτυρήσει, καὶ ὀνομαστὸς ἔσται. In Disputat. Gregentii. πάντας ἀποκτεῖναι, μάρτυρας αὐτοὺς τοῦ κυρίου μου ἰησοῦ χριστοῦ ἀπεργασάμενοι. Et cœperunt ex eo μάρτυρες appellari simpliciter κατ᾽ ἐξοχὴν. Vetus inscriptio,

FIDELIS. IN. XRO. EIVS.
MANDATA. RESERVANS. MARTYRVM. OBSEQVIIS
DEVOTA. TRANSEGI. FALSI SECVLI. VITAM.

Chromatius Differtat in Matth. cap. v. *In quâ significatione martyres maximè declarantur, qui propter justitiam, fidem, & nomen Christi, persecutiones in seculo sustinent.* Eunapius in Aedesio. μάρτυρες γοῦν ἐκαλοῦντο καὶ διάκονοί τινες καὶ πρέσβεις τῶν αἰτήσεων, &c. Irridet homo impius. Viros autem plerumque μεγαλομάρτυρας appellabant, ut fœminas καλλιμάρτυρας. De viris ecce in Constit. Man. Comneni. τὸν μεγαλομάρτυρα στρατηλάτην, Θεόδωρον. Item. ὡς τοῦ μεγαλομάρτυρος γεωργίου μνημοσύνου. Posteà. ὅτι τὸν μεγαλομάρτυρα προκόπιον ἑορτάζομεν. Constantinus Them. Orient. x πλατυνομένη δὲ πρὸς τὴν τῶν ἀρμενιακῶν πόλιν, τὴν τοῦ περιφανεστάτου καὶ μεγαλομάρτυρος εὐστρατίου πατρίδα. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. XIV. τῷ μεγαλομάρτυρι σεργίῳ χοσρόης βασιλεὺς βασιλέων. De Fœminis, patet ex eâdem Constitut. Comneni, quam citavimus. διὰ τὴν καλλιμάρτυρα βαρβάραν. Et mox. ὅτι τὴν καλλιμάρτυρα εὐφημίαν πανηγυρίζομεν.

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ.

Μαρτύριον. *Martyrium.* Templum, sive sacellum, in Martyris alicuius honorem & memoriam ædificatum. Walafridus Strab. de Reb. Eccles. cap. VI *Martyria vocabantur Ecclesiæ, quæ in honorem aliquorum martyrum fiebant.* Theodorus Anagnosta Eclog. II. ἐπὶ γενναδίου πατριάρχου ἠνέχθη ἀπὸ τοῦ σιρμίου τὸ λείψανον τῆς ἁγίας ἀναστασίας, καὶ κατετέθη ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τοῖς δομνίνου ἐμβόλοις. Sozomenus lib. II. cap. XXVI. ἀμφὶ τὴν τρίτην δεκάδα τῆς κωνσταντίνου ἡγεμονίας ἐξεργασθέντος τοῦ ἐν ἱεροσολύμοις νεὼ περὶ τὸν κρανίου χῶρον, ὃ μέγα μαρτύριον προσαγορεύεται. Hieronymus in Chronico. *Eustathius Constantinopolitanus presbyter agnoscitur, cuius industriâ in Hierosolymis Martyrium exstructum est.* Et mox. *Constantinopoli Apostolorum martyrium dedicatur.*

ΜΑΡΩΝ.

Μάρων. Lusus genus. Balsamon ad Concil. VI. Can. LI. ἔοικε δὲ διὰ τὰ τῶν τοιούτων κανόνων ἐπιτίμια ἐπινοηθῆναι τὰ βασιλικὰ παίγνια, τὸν κοντοπαίκτην.

κοντοπαίκτιω δηλαδὴ, τὸν μάρωνα, τὸν ἀγγίαλλον, τὴν ὀκτώηχον, καὶ τὰ λοιπὰ, ὡς μὴ διάχυσιν καὶ γέλωτα ἄσεμνον ἐμποιοῦντα τοῖς βλέπουσιν.

ΜΑΣΑΡΙΑ.

Μασαρία. Suppellex. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΑΣΓΙΔΙΟΝ.

Μασγίδιον. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. *εἰ μὲν ὑπάρχεις ἐγγὺς μασγιδίου, λαβὼν μανδήλιον, καὶ ἅπλωσον ἔμπροσθέν σου ἐν χόρτῳ, ἵνα μὴ μιανθῇ τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ χοὸς τοῦ μασγιδίου. εἰ δὲ τυγχάνῃς ἔξωθεν μασγιδίου, καὶ οὐκ ἔχεις μανδήλιον, ἔκβαλε τὸ ἄνωθέν σου ἱμάτιον*. Ibidem sub finem. *ἐστὶ δὲ τὸ μασγίδιον ἐστρωμένον, ὥσπερ κλίνη, ἵνα μὴ μιαίνηται περιπατοῦντος τοῦ ἀνθρώπου ἄνωθεν αὐτοῦ*. Corrige Constantinum de Administr. Imp. *οὗ λόγου καὶ δι' αἰτήσεως ἐκτίσθη τὸ τῶν σαρακηνῶν μασγίδιον ἐν τῷ βασιλικῷ πραιτωρίῳ*. In MSto. scribitur *μαγίσδιον*. Significat autem templum, quod illi *Mosquée* appellant.

ΜΑΣΤΑΓΙΝ.

Μαστάγιν. Pro *βαστάγιν*, sive *βαστάγιον*: ut *μονόαυλον*, *βόναυλον*. Et talia. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop. *ἔφαγε τὸ μιαρὸν ποντίκιν τὸ μαστάγιν τῆς κανδήλας, καὶ ἐτζακίσθη ἡ κανδήλα*.

ΜΑΣΤΙΧΑΤΟΝ.

Μαστιχάτον. Alexander Trallianus lib. IX. *τῶν δὲ προπομάτων ἄριστόν ἐστι τὸ κονδῖτον, ἢ ἀψινθᾶτον, ἢ λιβυστικάτον, ἢ ἀψινθάτον, ἢ κιτράτον, ἢ μαστιχάτον*.

ΜΑΣΤΡΟ.

Μάστρο. Vide *μαΐστωρ*.

ΜΑΣΤΡΟΜΗΛΗΣ.

Μαστρομήλης. *Mastromiles*. Magister militum. Constantinus de Administr.

ministr. Imp. ἰςέον ὅτι μαςρομήλης ἱρμλωδεῖ) τῇ ρωμαϊκῇ διαλέκτῳ ὁ καπετάνι@ τοῦ ςρατοῦ.

ΜΑΣΤΡΟΡΑΣ.

Μάςρορας. Anonymus De bello facro,
αὐτὸς ἦτον ὁ μάςρορας κὴ πρωτοσύμβελός τῆ.

ΜΑΣΤΩΡ.

Μάςωρ. Vide μαῖςωρ.

ΜΑΤΕΡΙΑ.

Ματερία. *Materia*. Athenæus lib. III. δεῖ δὲ τὴν ματερίαν ἀνέμβρύλω ποιεῖν. Iterum. ὁ δὲ βωλητῖν@ καλέμβρ@ ἀςτ@ πλάτει) μθῤ ὡς βωλίτης, κὴ ἀλεάφει) ἡ μάκτρα ὑποπατομθῤης μήκων@, ἐφ᾽ ἧς ἐπιπίπτει) ἡ ματερία, ἧς ἐν τῷ ζυμῦσθαι ἐ κολλᾶται τῇ καρδόπῳ.

ΜΑΤΖΙΚΟΡΥΔΟΝ.

Ματζικόρυδον. *Maßicorudum*. Id eft, maffa, cumulus, five multidudo corrudarum. Gloffæ Græcobarbaræ. ἡ κρίνον, ἤγουν αὖθος, ματζικόρυδον, μετζικόρυδον.

ΜΑΤΖΙΤΖΑΝΑ.

Ματζιτζάνα. Conftantinus Afynkitus in Viatico. μηδὲ φαγέτω κράμβας, μήτι φακὸς, μήτι ματζιτζάνας, ἢ τυρὸν. Vide μαζιζάνιον.

ΜΑΤΖΟΣ. ΜΑΤΖΟΥΜΑΝΟΣ.

Ματζός. Macer. Gracilis. Et ματζουμάν@, qui graciles habet manus. Gloffæ Bafilicorum. ματζυμάν@, ἰσχνόχειρ, μάν@ γὰρ ἡ χεὶρ, κὴ ματζὸν τὸ ἰσχνὸν. Corrigendus Suidas in Etymologico, vbi perperam eft, ματζυμά. ἰσχνόχειρ.

ΜΑΤΖΟΥΚΑΚΗ.} ΜΑΤΖΟΥΚΗ. ΜΑΤΖΟΥΚΙΟΝ.

Ματζύκη, & ματζύκιον. Italicum. *Mazzoca*. In πυρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ἐμπρησμὸν ἐπιτηδεύειν διὰ πυρφόρων σκυλῶν, καὶ δι' ὀρνέων, καὶ διὰ τῶν ἐγκεντρῶν ματζυκίων εἰς κάστρα τὰ σκευάσματα ἀπὸ εὐπρήστου ὕλης. Vide Glossarium Rigaltij. Apud Nicetam in Man. Comneno. lib. VII. etiam ματζυκάκη legitur.

ΜΑΤΛΑΙΟΝ.

Ματλαῖον. *Matula*. Euchologium. εἰς ματλαῖα ἐλαίου δώδεκα, καὶ οὖν ὅσα μέτρα ἱκανά εἰσιν, ἐπὶ τὸ βρέχεσθαι μετὰ τοῦ ἐλαίου. Et inter vasa ad oliuetum necessaria matula quoque recensetur apud Catonem de Re Rust. cap. X.

ΜΑΤΟΥΤΙΝΟΣ.

Ματοῦτινος. *Matutinus*. Vetus inscriptio.

ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΟϹ
ΙΑΤΡΟϹ
ΛΟΥΔ. ΜΑΤ

Hoc est, λούδυς ματουτίνου.

ΜΑΤΡΙΚΑΡΙΟΣ.

Ματρικάριος. *Matricarius*. Lignarius. Cedrenus. λίβερ δὲ ὁ φλοιὸς ἐστι κυρίως. ταῦτα καὶ ματρίκιον. καὶ ματρικαρίους τοὺς ξυλουργοὺς καλοῦσι. Sed pro matriculario ponitur Novell. XIII. παρέσονται δὲ αὐτοῖς καὶ ἀνὰ εἴκοσι στρατιῶται, καὶ ἀνὰ τριάκοντα ματρικάριοι. Iulianus Antecessor Constitut. XXIII. *Interesse praetores oportet, vicenos secum habere milites, & tricenos maricarios.*

ΜΑΤΡΙΚΙΟΝ.

Ματρίκιον. *Matricula*. Cedrenus. ματρίκιον, τὸ πλατὺ ξύλον, καὶ παχύ. Suidas solam dictionem ponit, nec explicat: quod facit non semel. Ioannes Tzetzes Chiliad. XII.

ἐν ματρικίοις ἔγραφον, ἤτοι αἰνίσι ξύλοις.

Nicephorus. περὶ παραδρομ. πλ. cap. V. τραπεζίταις ἐπιλέγεσθαι γυναῖκας, καὶ ἀνδρείας, ἃς οἱ ἀρμόδιοι πεσιναρίας καλοῦσι, καὶ ἐν ματρικίοις ἀπογράφεσθαι. Glossæ Basilicorum. ματρίκιον, ἡ ἀναγορὰ τῶν στρατιωτῶν. Corrigo, ἡ ἀναγραφὴ

ΜΑΤΡΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Ματρικουλάριος. *Matricularius*. Photius in Bibliothecâ. ἐστρατεύσατο δὲ ὅτε ὁ ἀνὴρ ὑπὸ τοῖς ἐπάρχοις ἄγων ἡλικίας ἔτη κά, ἔτη δὲ μ' δεκαλόγος ὤν, εἶτα καὶ ματρικουλάριος.

ΜΑΤΡΙΞ.

Μάτριξ. *Matrix*. Glossæ Basilicorum. μάτρικες, ἀπογραφαὶ ἢ αὐθεγραφαί. Synod. Carthag. Can. XXXIII. ὥστε μηδενὶ ἐπισκόπῳ ἐξεῖναι πράγματι καταπεχρῆσθαι τοῦ τίτλου τῆς ἐκκλησιαστικῆς μάτρικος.

ΜΑΤΡΩΝΑ.

Ματρῶνα. *Matrona*. Cedrenus. τὰς σώφρονας γυναῖκας ματρώνας ἐκάλει. Clemens de reb. gest S. Petri. καὶ πολλοὺς τῶν μέχρι χειρὸς προσάγειν διὰ τοῦ βαπτίσματος ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας, ὡς καὶ τῶν ἐνδόξων γυναικῶν τὰς περιφανεστέρας, καὶ ἃς ὁ λόγος ματρώνας οἶδε καλεῖν. Sozomenus lib. VII. cap. XXI. βουλομένῳ τε τοῦ βαπτιστοῦ τὸ λείψανον λαβεῖν, μόνην φασὶν αὐτῇ πεῖν ματρῶναν, ἢ παρθένον μὲν ἱερεῖ. Et illic ter quater.

ΜΑΤΡΩΝΙΚΙΟΝ.

Ματρωνίκιον. *Matroneum*. Cedrenus. ποσοῦτον τῆς αἰδοῦς ἐφρόντιζον, ὡς μηδὲ τοῖς πολλαῖς τῶν γυναικῶν ὁμιλεῖν, ἀλλὰ τόπους τινὰς ἡσυχίας ἐν ταῖς βαλανείοις ἔξω τοῦ πλήθους ἑαυταῖς ἀφορίζειν, οὓς ἔτι καὶ νῦν ματρωνίκια καλοῦσι. Anastasius in Symmacho. *Et cameram fecit, & matroneum.*

MAY-

ΜΑΥΡΙΣΚΙΟΝ.

Μαυρίσκιον. *Moresque.* Mauricius Strateg. lib. II. cap. XX. βηρύτλαις, ἀκοντίοις μικροῖς μαυρισκίοις, ἢ ὀλίγοις μαρτζοβαρβούλοις. Malè dirimitur in MSto. tu coniunge. Nam μαυρισκίοις est adjectiuum, ut loquuntur Grammatici, & ἐπιθέτου δίκην additur τοῖς ἀκοντίοις. Veteres μαυρούσιον dixissent. Porrò μαυρίσκιον ἀκόντιον est, *Maurusia arundo* Silij.

Lorica interdum Maurusia pendet arundo,

Horatius.

Non eget Mauri jaculis.—

Corrigendus est per occasionem Iornandes de reb. Get. *Conveniuur itaq; in campos Catalaunicos, qui Mauriscij dicuntur.* Hodiè editur corruptè. *qui & Mauricij.*

ΜΑΥΡΟΣ.

Μαυρός. Niger. Corona pretiosa. μαύρο. *Nigrum.* μέλαν. Glossæ Græcobarbaræ. μέλαν. μαῦρον σκοτεινόν. Alexius Rhartutus Doctr. III. ὁ ἥλιος θέλει γὰρ φησὶν ὥσπερ σακκὴ τρίχινο μαβρὸς, καὶ ἡ σελήνη ὥσπερ αἷμα.

ΜΑΦΟΡΙΟΝ.

Μαφόριον. *Maforte.* Vestis muliebris. Achmes cap. CCLXV. ἐὰν ἴδῃ γυνὴ ὅτι μαφόριον αὐτῆς ἤρθη ἀπ' αὐτῆς βίᾳ παρὰ ξένου, ἢ ὅτι κατεκόπη ὅλον, ἀποθανεῖται ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἢ χωρίζεται, ἀπ' αὐτῆς τέλειον. Et passim toto illo capite. Suidas. κρήδεμνον, κεφαλόδεσμιον, ἢ μαφόριον. Occurrit quoque apud Palladium Hist. Laus. in vitâ Ammæ Taor. Neque mulierum tantùm fuit, sed & monachorum. Glossæ Arabicolatinæ. *Maforium, fascialis,* (lego. *facialis* id est, φακιόλιον.) *id est angustum pallium, quo vtuntur monachi, collum pariter atq; humeros tegens.* Apud Cantacuzenum quoque lib. I. cap. XLI. vbi Patriarchæ habitum discribit, invenies, τὸ λεγόμενον μαφόριον. Nec caussa erat cur ὠμοφόριον restituere vellent viri docti. Ad confirmationem addam locum è Synodo adversus Chrysostomum. συγκροτήσας συνέδριον παντὸς τοῦ κλήρου ἔστησε τρεῖς διακόνους, ἀκάκιον, ἐδάφιον, ἰωάννην, κατηγορήσαι ὡς τὸ μαφόριον αὐτοῦ κλέψαντας.

ΜΑΧΑΙΡΟΦΟΡΟΙ.

Μαχαιροφόροι. Milites ſtationarij, qui gladios geſtabant, cùm allj vel haſtas, vel claves, vel ſecures. Menander in Eclog. de Legat. πρὸς τοῖς καὶ πρεσβευσόμενον Βαλεντῖνον (εἷς δὲ οὗτος τῶν βασιλικῶν μαχαιροφόρων) προτρέπεται τὸ φῦλον, &c. Iterum alio loco. σὺν τῷ καὶ Θεόδωρόν τινα, ἕνα τῶν βασιλείων μαχαιροφόρων, ἀξίωμα καὶ αὐτῷ στρατηγοῦ περιθείς. Alibi ξιφηφόρους appellat, ut & Nicetas, qui etiam alibi δορυφόρους. Erant autem gladij hi ex vnâ duntaxat parte acuti. Apparet ex Niceta in Alexio Man. F. οἱ μὲν δορυφόροι τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων ἐπερόνησαν ξίφη ὡς καθιζόμενοι κατείωσαν. Arriano dicuntur, οἱ ἐπὶ τῆς μαχαίρας. Diſſert. lib. I. cap. xxx.

ΜΕΓΑΔΟΜΕΣΤΙΚΟΣ.

Μεγαδομέστικος. *Magnus domeſticus.* Anonymus de bello ſacro.
τὸ κ' στὴν ντέντα ἔχοντα ὅπου ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τοῦ μεγαδομεστίκου.
Wilhelmus Tyrius de bello ſacro, lib. II. cap. v. *Plurimum honoratus, & Megadomeſtici dignitate (quem nos majorem Seneſchallum nominare conſuevimus) fungeretur officio.*

ΜΕΓΑΘΥΜΟΙ.

Μεγάθυμοι. Cohortis nomen. Cedrenus. ἐξήρχοντο κατὰ τὸ Βουλγάρων, συνεῖναι δὲ τοῖς Θεσσαλονικεῦσι τὸ τάγμα τῶν μεγαθύμων.

ΜΕΓΑΛΟΑΛΟΓΙΤΑΙ.

Μεγαλοαλογῖται. Vide τριμάβαλλοι.

ΜΕΓΑΡΑΔΙΟΝ.

Μεγαράδιον. Vide κανικὸν.

ΜΕΔΟΣ.

ΜΕΔΟΣ.

Μέδος. *Medo*. Hydromeli. Nos *Mede* appellamus. Priscus in Eclog. de Legat. ἐχορηγεῖτο δὲ ἡμῖν κατὰ κώμας τροφαὶ, ἀντὶ μὲν σίτου κέγχρος, ἀντὶ δὲ οἴνου ὁ μέδος ἐπιχωρίως καλούμενος. Tageno de Expedit. Frederici I. in Turcas. *Similiter omnes principes à prædicto Comite vino, medone, & animalibus multum honorati fuerunt.* Andreas Presbyter in Chronico Bavariæ. *Commendansq; domum suam Apostolorum principi, reliquit in eâ imaginem, & ipse abiit ad bibendum medonem.*

ΜΕΛΙΓΓΟΣ.

Μέλιγγος Nicetas de reb. gestis post. Excid. Vrbis. μήτι ἀστραγάλους ἐπὶ τοὺς μελίγγους ἡμῶν θέτης.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΙΟΝ.

Μελιτζάνιον. Occurrit apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. LXXXIX. Fuchsius non explicat. Tu significationem pete à voce compositâ, ἀγριομελιτζάνα; de quâ supra suo loco.

ΜΕΛΙΧΙΑΙ.

Μελιχαί. Apes. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ κηρία τῶν μελισσῶν. τὰ κηρία τῶν μελιχιῶν.

ΜΕΛΚΗ.

Μέλκη. Lac. Teutonicum nostrum Melcke. Paxamus Geoponic. lib. XVIII. ἡ καλουμένη μέλκη αὐτοσχέδιος καὶ καλλίων ἐστι, εἰ κεραμείοις ἀγγείοις καινοῖς ὄξος ἐμβάλλοις δριμύ. Est itaque illud lac, quod ὀξύγαλα veteres appellabant. Posteà ibidem. καὶ τῇ ὑστεραίᾳ ἑξῆς πολλῷ καλλίους μέλκας τῶν πολλῇ τέχνῃ κατασκευαζομένων. Exstat quoque apud Galenum & Paulum Aeginetam.

ΜΕΛΛΑΚΙΟΝ. ΜΕΛΛΑΞ.

Μελλάκιον. Puer. μελλάκους. Palladius Hist. Lauf. in Nathanaële. ἐγὼ δὲ εἰμὶ

ΜΕΝΣΩΡΕΣ.

Μένσωρες. *Mensores.* Glossæ Basilicorum. μένσωρες, οἱ τὰ φοσσᾶτα μετρῦντες. οἱ νῦν μενσυράτορες.

ΜΕΝΤΖΟΛΟΥΝΕΤΟΝ.

Μεντζολουνέτον. Italicum, *Meza lunetta.* Semilunula. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

πρὸς μαχόντας καβαλλέτας
πέσαι καὶ μεντζολουνέτα.

ΜΕΡΑ.

Μέρα. Pro, ἡμέρα. Dies. Corona pretiosa. καλὴ μέρα. *Bonus dies,* καλὴ ἡμέρα.

ΜΕΡΕΑ.

Μερέα Pro μέρος. Pars. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβέρκτιν. διάσκεφον. ὅπου ἀγκαλὰ ἀπὸ τὴν μίαν μερέαν. ὅπερ ἀκούεται ἀπὸ ἑνὸς μέρους.

ΜΕΡΚΕΔΙΝΟΣ.

Μερκεδῖνος. Glossæ Basilicorum. μερκεδῖνος, ἡ ἐμβόλιμος ἡμέρα. Sed non est; nam mensis erat XXII. dierum, non dies vnus. Plutarchus in Numâ. ἐπήγαγε παρ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ τῷ Φεβρουαρίῳ μῆνα τὸν ἐμβόλιμον, ὑπὸ Ῥωμαίων μερκηδῖνον καλούμενον, εἴκοσι καὶ δυοῖν ἡμερῶν ὄντα. In Iulio Cæsare appellat μερκεδόνιον. Suidas loci nomen facit. μερκηδῖνον. τόπος τις.

ΜΕΡΚΙΟΝ.

Μερκίον. Gallicum, *Merché.* Forum. In Diplomate Andronici Iunioris. quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. ἰσάζοντες μὲν οἱ δηλωθέντες μονεμβασιῶται ἐν τῷ μερκίῳ τῆς θεοφυλάκτου κωνσταντινουπόλεως, καὶ

ἵνα δίδωσιν ἴσον ἀνωτέρω διοϊζέται ἡ βασιλεία μου. Apud Agobardum de Insolent. Iud. *Mercatura dicitur, maximè cùm & supradicti missi, ne sabbatismus eorum impediretur, mercata, quæ in sabbatis solebant fieri, transmutari præceperint.*

ΜΕΡΜΙΓΚΑΣ.

Μέρμιγκας. Pro μύρμηξ. Formica. Corona pretiosa. μέρμιγκας. *Formica.* μύρμηξ.

ΜΕΡΤΙΑ.

Μερτία. *Myrtus*. Corona pretiosa. μερτία. *Myrtus*. μυρσίνη.

ΜΕΡΤΙΚΟΝ.

Μερτικὸν. Partim. Glossæ Græcobarbaræ. τὴν γλῶ ὅπου δὲν εἶν ἴση, περὶ μερτικὸν ψηλὴ, καὶ μερτικὸν χαμηλή.

ΜΕΣΑ.

Μέσα. Intus. Corona pretiosa. μέσα. *Intus*. ἔσω.

ΜΕΣΑΓΚΟΝΟΝ.

Μεσάγκονον. In Lexico Stephani. αἴτιον, τὸ κανίσκιον τὸ μέσον τοῦ ἱστοῦ βαλλόμενον, ὅπερ καὶ μεσάγκονον λέγεται.

ΜΕΣΑΖΩΝ.

Μεσάζων. Dignitatis nomen. Ad eum deferebant lites suas componendas, qui iure agere inter se nollent. Chronicon Constantinop. καταλαβόντες τὴν μέγαν δοῦκαν, τὸν μέγαν δομέστικον, τὸν πρωτοστράτορα υἱὸν καὶ Γανουζίνου τοῦ μεσάζοντος. Apomasar in Mysteriis. τῶν κυρίκων, καὶ γελοιαστῶν, καὶ μεσαζόντων, καὶ οἰνοπωλῶν ζημίαν. At miror certè cur cum talibus componat. Ecce in Chronico vides patrem Protostratoris. Et ὁ μέγας quoque

quoque dicebatur. Alibi in eodem Chronico. τὸν καβασίτζιν, καὶ πᾶσαν τὴν γενεὰν αὐτοῦ, τὸ μέγαν μεσάζοντα, τὸν πρωτοβεστιάριον.

ΜΕΣΑΛΗ.

Μεσάλη. *Mensale.* Mappa. Corona pretiosa. μεσάλη. *Mappa.* τραπεζομαύδηλον.

ΜΕΣΑΡΝΟΝ.

Μέσαρνον. Dimidium agni. Tributi genus. In Novellâ Isaacij Comneni. ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχοντος εἴκοσι καπνοὺς, τὸ δίμοιρον τοῦ νομίσματος, καὶ αὐτὸ τὸ δύο ἀργυρῶν ἀργυρῶν, μέσαρνον ἓν, κριθῆς μόδια πόσαρα.

ΜΕΣΗ.

Μέση. Forum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγορὰ ἡ μέση. Qui nimirum plerumque in medio vrbium. Occurrit mox iterum. εἰς τὴν μέσην, ἡ ἀγορὰν, ἡ φόρον.

ΜΕΣΙΜΕΡΙ.

Μεσημέρι. Meridies. Cyrillus in Lexico. μεσημβρία. μεσημέρι.

ΜΕΣΙΤΙΚΟΝ.

Μεσιτικόν. Aes quod pro loco in foro mercibus vendendis soluebatur: nam μέση forum dicitur, ut ostendimus. In Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. III cap. XXIV. καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιστικοῦ, μεσιτικοῦ, ζυγαστικοῦ, μετριατικοῦ.

ΜΕΣΟΓΙΛΛΟΣ.

Μεσόγιλλος. Vide γίλλος.

ΜΕΣΟΚΑΙΡΙΤΗΣ.

Μεσοκαιρίτης. Homo mediæ ætatis. Occurrit apud Myrepsum lib. de Decoctis. cap. III.

ΜΕΣΟΚΑΤΕΡΓΟΝ.

Μεσοκάτεργον. Vide κάτεργον.

ΜΕΣΟΝΗΣΤΙΜΟΣ.

Μεσονήσιμος. Quarta septimana quadragesimæ, cuius dominica vulgo *Lætare*. In Liturgiâ Præsanctificatorum. ταῦτα μόνα λέγονται καὶ μέχρι καὶ τῆς τρίτης καὶ τῆς τετάρτης ἑβδομάδος. ἀπὸ δὲ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμου, μετὰ τὸ εἰπεῖν τό, ἵνα καὶ αὐτοί. λέγονται καὶ ταῦτα τὰ διακονικά. Et posteâ. ἕως ὧδε τὰ ἀπὸ τῆς τετάρτης τῆς μεσονησίμου. In Constitutione quadam Manuelis Comneni vocatur, ἡ μεσότης τῆς νηστείας.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μεσονυκτικόν. Hymnus, quem mediâ nocte canebant. Anthos. τὸ μεσονυκτικὸν (ψάλλε) διατὶ εἰπεῖν ὁ χριστός, γρηγορεῖτε καὶ προσεύχεσθε, ὅτι δὲν ἠξεύρετε ποίᾳ ὥρᾳ ἔρχεται ὁ κύριος. καὶ πάλιν. ὅτι περὶ τὸ μεσονύκτιον κραυγὴ γέγονεν. ἰδοὺ, ὁ νυμφίος ἔρχεται. Occurrit quoque apud Philotheum in Diaconico.

ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ.

Μεσοπεντηκοστή. Septimana quarta post Pascha. cuius dominica vulgo, *Cantate*. Apud Ioannem Curopalatem in Michaële Paphlagone. ἡμέραν δὲ τετάρτην, καθ' ἣν εἰώθαμεν ἐκτελεῖν τὴν μεσοπεντηκοστὴν, κατανοήσας ὁ κακαυμένος τὴν ἀμέλειαν, &c.

ΜΕΣΩΡΙΑ.

Μεσώρια. Intervalla, ac veluti pausæ horarum canonicarum. Meno-

Menologium. καταλιμπάνομεν καὶ τὰς ᾠδὰς, καὶ τὰ μεσώρια, καὶ τὴν στιχολογίαν τῶν ὡρῶν, καὶ τὰς μετανοίας.

ΜΕΤΑΜΕΝΑ.

Μεταμεθύα. Mecum. Corona pretiosa. ἔλα μεταμεθύα. *Veni mecum.*

ΜΕΤΑΝΟΙΑΙ.

Μετανοίαι. Philotheus in Diaconico. ἀπέρχεται ὁ ἱερεὺς σὺν τῷ διακόνῳ, καὶ ποιοῦσι μετανοίας τρεῖς εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου Χριστοῦ. Erant autem numero quindecim, quarum tres αἱ μεγάλαι, duodecim αἱ μικραὶ dicebantur. Horologium. λέγει δὲ καὶ τὴν ἐκ τρίτου, ποιῶν μετανοίας μεγάλας μὲν τρεῖς, μικρὰς δὲ δώδεκα. Ibidem. καὶ εἰ ἔστι παρασκευὴ, ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, λέγοντες τὴν προγραφεῖσαν εὐχὴν, ΚΥΡΙΕ ΚΑΙ ΔΕΣΠΟΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΟΥ· ὁμοίως καὶ τὰς ἑτέρας μικρὰς ἕνδεκα, εἶτα καὶ τὴν πλαγιαίαν. In festo autem, quod troparium habebat, non fiebant huiusmodi μετανοίαι in ecclesiâ, sed in cellis suis quisque eas faciebat. Menologium. ἐὰν δέ τύχῃ ἑορτὴ ἔχουσα τροπάριον, εἰς τὸν ὄρθρον ψάλλομεν ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ, κατὰ τὸν ἦχον τοῦ τροπαρίου τοῦ ἁγίου. καὶ αὐτὶ τοῦ τριαδικῶν ψάλλομεν τὸ τροπάριον τοῦ ἁγίου, καὶ ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ οὐ ψάλλεται, οὐδὲ μετανοίαι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ γίνονται, ἀλλὰ ἐν ταῖς κέλλαις ἡμῶν ἕκαστος αὐτὰς ποιεῖ.

ΜΕΤΑΞΑ.

Μέταξα. *Metaxa.* Suidas. σηρικὴ ἡ μετάξα ἐστιν, ἐξ ἧς εἰώθεσαν τὴν ἐσθῆτα ἐργάζεσθαι, ἣν πάλαι μὲν ἕλληνες μηδικὴν ἐκάλουν, τὸ δὲ νῦν σηρικὴν ὀνομάζουσιν. Hesychius σῆρες, ζῶα νήθοντα τὴν μετάξαν. Menander in Eclog de Legat. ὡς αὖ ἐκεῖσε ἀπιόντες οἱ σογδαῖται ὤνιον παρέχοιντο τὴν μετάξαν τοῖς μήδοις. Occurrit illic pluries. Auctor innominatus apud Suidam. ἐπὶ δὲ ἰουστινιανοῦ πρὸς αἰθίοπας πρεσβεύονται ῥωμαῖοι, ὅπως οἱ αἰθίοπες ὠνούμενοι τὴν μετάξαν ἐξ ἰνδῶν, &c.

ΜΕΤΑΞΑΡΙΟΣ.

Μεταξάριος. *Metaxarius.* Basilic. Eclog. XXV. ἐὰν ἀργυροπράτης, ἢ μεταξά-

μεταξάριος, ἢ ἄλλος οἷος δήποτε ἔμπορος διαπιστούμενος σπαβίδιον ἴδιον ἢ ἐνὸς ἢ συγγενῆ, &c. Reperitur quoque lib. VIII. Cod. de Pign. & Hypoth.

ΜΕΤΑΞΙΑΤΙΚΟΝ.

Μεταξιατικὸν. Tributum, quod metaxarij soluebant. Occurrit in Diplomate Andronici iunioris apud Phranzem. lib. III. cap. XXIV. ἐξοπρωσίας, κοσμιατικοῦ, καπηλιατικοῦ, μιτιατικοῦ, ἐργαστηριακοῦ, μεταξιατικοῦ.

ΜΕΤΑΞΩΤΟΣ.

Μεταξωτὸς. *Metaxatus*. Sericus. Balsamon ad Concil. VII. Can. XVI. ἀλλ' οὐδὲ ἐσθῆτα σηρικὴν, ἤγουν μεταξωτήν.

ΜΕΤΑΤΑ.

Μετάτα. *Metata*. Vide μιτάτα.

ΜΕΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μετατώριον, siue μιτατώριον. *Metatorium*. Euchologium. μετὰ τὸ ψάλλειν τὴν τριθέκτην κατέρχεται ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης ἐν τῷ μετατωρείῳ, ἤγουν τῷ διακονικῷ, καὶ ἐξέρχεται εἰς τὸ ἅγιον θυσιαστήριον. Vide μιτατώριον.

ΜΕΤΕΝΕ.

Μετενὴ. Vestis breuior. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΜΕΤΟΧΙΟΝ.

Μετόχιον. Germanus in Sancito. κἂν καὶ περιλαύρια τυχὸν τυγχάνουσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια. Iterum. ὅτι περὶ τῆς πατριαρχικῆς οὐσίας ὄντων μετοχίων. Posteà. πρὸς δὲ καὶ τῶν εὐκτηρίων, μετοχίων τε, καὶ περιλαυρίων. Manuel Patriarcha in Solutionibus. ἀποδοθῆναι εἰς μετόχιον τῇ ἐν τῷ θέματι τῶν σερβίων πατριαρχικῇ μονῇ. Iterum. ὁ γὰρ ἐκδεδωκὼς τοῦτο τοῖς μοναχοῖς εἰς μετόχιον, τὴν χρηματικὴν μόνην δεσποτείαν ἐκδοῦναι ἐδύνατο.

ΜΕΤΡΗΤΙΚΙΟΝ. ΜΕΤΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Μετρητίκιον. Aes menſuraticum, quod pro menſurâ ſoluebatur. In Conſtitut. quâdam Man. Comneni. ἀλλ' ἐδὲ δικαιώματα ἐπὶ τούτοις ἐπιζητεῖν, ἐ καπνικὸν ἀναλαμβάνεσθαι, ἐ μετρητίκιον, ἐχ ἕτερόν τι οἱονδήποτε φορολόγημα, εἰς κέρδος τοῖς ἀπογραφεῦσιν ἐπινοέμενον. Et poſteà. πλὴν ἢ τοιαύτη προφάσει οὐκ ἐξέςαι τοῖς δηλωθεῖσιν ἀπογραφεῦσιν ἢ καπνικὸν ἀπαιτῆσαι, ἢ μετρητίκιον, ἢ χερῶν δόσιν, ἢ ἑτέραν ὁποιανδήποτε εἰσπρᾶξιν. Vocabant etiam μετρατικὸν: occurritque in Diplomate Andronici, quod exſtat apud Phranzem, lib. III. cap. XXIV. Verba produximus in βίγλα: illic vide.

ΜΕΤΡΙΟΤΗΣ.

Μετριότης. Hâc voce vtebantur patriarchæ & epiſcopi de ſe loquentes, aut ſcribentes. Siſinnius in Sancitis. διὰ τῦτο ἡ μετριότης ἡμῶν τοῖς ἀθεμίτοις περιαλγῦσα συνοικεσίοις, &c. Lucas Patriarcha. ἡ πάνυ μετριότης ἡμῶν, τῦτο μὲν, τοῦ θείυ νόμυ ὑπερμαχῦσα, τῦτο δὲ, καὶ τῦ ὄντω τῦτο καταπλωμένων πατρικῶς κηδομένη. Theodoſius Patriarcha. ἠξίωσε τὴν ἡμῶν μετριότητα καὶ τὴν ἱερὰν ἀδελφότητα μαθεῖν. Neque elatius quoque antiqui Galliarum reges. Ludouicus Pius apud Anſegiſum lib. II. cap. II. *Quoniam complacuit diuinæ prouidentiæ noſtram mediocritatem conſtituere.*

ΜΗΔΕΝΑΣ.

Μηδένας. pro μηδεὶς. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀπὸ τῆ ὁποίας ὕλης, ἢ ἀπὸ τῦ ὁποίυ δάσυς, ἢ τίπυ συνδένδρυ, μηδένας ποτὲ ἔκοψεν ξύλα.

ΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Μετώπιον. Frontale. Armatura frontis equi. Conſtantinus in Tacticis. σελιναῖα σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, συβλία, ῥινία, μετώπια ἱππαρίων, σηθάρια ἱππαρίων, ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κενδύκλων. Poſteà προμετώπιον appellat. τὰ δὲ ἱππάρια ἐξαιρέτως τῶν ἀρχόντων, καὶ τῶν λοιπῶν ἐπιλέκτων, ἐχέτωσαν προμετώπια, καὶ σηθάρια, ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κενδύκλων, ἢ νεύρινα. Mauricius προ-

περμελωπίδιον. Strategic. lib. III. cap. II. περμελωπίδια ἔχειν σιδηρᾶ κατὰ τῶν μελώπων τῶν ἵππων.

ΜΗΛΙΑΡΙΟΝ.

Μηλιάριον. *Miliarium*. Glossæ Basilicorum. μηλιάριον, θερμηρὸν ἀγγεῖον.

ΜΗΛΟΝ.

Μῆλον. Nummi genus ove signati. Iustinianus Novell. CV. τοῦτον ἐφίεμεν αὐτοῖς ἐκπέμπειν τι τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, καὶ μήλοις, καὶ καυκίοις. Et mox iterum. τὸ μὴ συγχωρεῖν ἡμᾶς τοῖς ἐνδοξοτάτοις ὑπάτοις χρυσίον ἐκπέμπειν, ἢ καὶ μεῖζον, ἀλλ' ἐν μιλιαρισίοις τι, καὶ μήλοις, καὶ καυκίοις.

ΜΗΝΑΣ.

Μῆνας. Pro μὴν. Mensis. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ γυναῖκα ἐπὶ τοῦ θεωρεῖ καθημερινὸν, ἤγουν κάθε μῆνας τὰ συνήθειά της. Iterum alibi. μὴν. ὁ μῆνας. Achmes. cap. CCLI. εἰ δὲ ἔφαγεν ἕνα, εὑρήσει ἡμέραν μίαν, ἢ μῆνας, ἢ ἐνιαυτὸν ἀγαθόν. Anthos. εἰς τοὺς χιλίους πεντακοσίους τέσσαρες τοῦ μῆνας τοῦ ιαννάριον ἔκαμεν οἱ βενέτικοι ἀγάπη.

ΜΗΝΙΑΙΑ.

Μηνιαῖα. sive μηναῖα. Cantica in ecclesiâ cani solita. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων cap. IV. ἐν ἡμῖν δὲ καὶ μάλα καλῶς σώζονται καὶ ᾄδονται μετὰ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν, καὶ μηναῖα, καὶ τριῴδια, καὶ λόγοι, Triodium. ὀφείλει τείνειν τὸ πρὸ μηναίου συναξάριον ἐν τῇ ἑβδόμῃ πρῶτον ὡς ἔθος ἀναγινώσκεσθαι. Iterum. πρὸ δὲ μηναίου τὴν ἀκολουθίαν ψαλλομένην εἰς τὰ ἀπόδειπνα τῇ παρασκευῇ ἑσπέρας. In Liturgiâ Præsanctificat. ψάλλει τὸ ἰδιόμελον τοῦ τριῳδίου τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ μαρτυρικὰ, καὶ τοῦ μηναίου.

ΜΗΝΙΑΤΙΚΟΝ.

Μηνιατικόν. Tributi genus, de quo amplius inquirendum; non enim liquet satis quale fuerit. An menstruum dicemus? videtur suadere

ſuadere vocis etymon. Sed qui dederunt, & quâ de cauſsâ? Meritò ampliamus. Occurrit autem in diplomate Andronici iunioris, quod exſtat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. *καςροκτισίας, καπηροκτισίας, μαγκλείας, αὐλιναύλων, ἐξοπςασίας, κοσμικατικοῦ, καπηλιαλικοῦ, μηναλικοῦ.*

ΜΗΝΙΣΤΕΡΙΟΝ.

Μηνιςέριον, ſive, μηνιςέριον. *Miniſterium.* Menſa in qua poſita conuiuij pocula. Gloſſæ Latinogræcæ. *Abaci. Delfica. μηνιςεριν.* Ita corrigo. Et alibi. *Delfica. μηνιςέριον.* Ita rectè docti viri reſcribunt, pro *Deluca:* ſed μηνιςέριον, aut μηνιςέριον, mutari non debet. Neque ſemper pro menſâ accipiebatur, verùm etiam pro ipſis vaſis menſalibus, atque vtenſilibus: Lampridius in Alexandro Severo. *Ducentarum librarum argenti pondus miniſterium eius nunquam tranſijt.* Luitprandus in Legat. *Divites ſunt, pauperes ſunt: divites aureis, quibus plena luditur arca: pauperes miniſterijs, ſive vtenſilibus.* Ita corrigo: hodiè perperam editur, *miniſtris.* Walafridus Strabo de Reb. Eccleſ. cap. XXIV. *Vrbanus* XVIII. *Papa omnia miniſteria ſacrata fecit argentea.* Anaſtaſius in Sixto. *Conſtituit ut miniſteria ſacrata non tangerentur niſi à miniſtris ſacratis.*

ΜΗΝΤΖΙΒΗΡΙΑ.

Μηντζιβηρία. Fraus. Corona pretioſa. *μηντζιβηρία. Fraus. Φεναχία.*

ΜΗΣΕΒΕΙΝ.

Μησέβειν. Diſcedere. Abire. Corona pretioſa. *μησέβειν. Diſcedere. ἀπαίρειν.*

ΜΗΤΖΙΚΟΡΥΔΟΝ.

Μητζικόρυδον. Vide ματζικόρυδον.

ΜΗΤΗ.

Μήτη. Caput. Vertex. Truncatum. ex Italico *Sommita* Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀκρωρεία ἐστὶ ἡ κεφαλή. ἢ ἡ μούτη. ἢ ἡ μήτη. Corona pretioſa

 naſum

nasum exponit. μύτη. *Nasus*. ῥῖνα. Sed illic rectius erit μύτη, aut μύτος. Vide infra μύτος.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ.

Μητροπολίτης. Episcopus metropolitanus, qui primas tenebat inter reliquos, quorum etiam creandorum jus habebat, sicuti ipse à Patriarchâ loci creabatur. Barlaam de Papæ primatu, cap. VI. τῆς μὲν γὰρ χειροτονίας τῶν ἐπισκόπων τοὺς ἐν ἑκάστοις μητροπολίτας ἔχειν τὸ κῦρος, τούτους δὲ ὑπὸ τῶν πατριαρχῶν χειροτονεῖσθαι, ὑφ' ὃν ἕκαστος ἀνήγετο θρόνος, οἱ νόμοι ἐθέσπισαν.

ΜΗΤΡΟΦΑΜΗΛΙΟΣ.

Μητροφαμήλιος. *Materfamilias*. In Martyrio S. Dionysii. καὶ εὑρῶσα μέγα ἔργον οἰκοδομῶν ἰσφράγισεν, τὴν θαυμασιωτάτην καὶ μητροφαμήλιαν, γυναῖκα οὐ χωρὶς ἀξίας πιστευομένην.

ΜΙΑΛΟΣ.

Μιαλὸς. Cerebrum. Corona pretiosa, μιαλὸς. *Cerebrum*. ἐγκέφαλος.

ΜΙΓΑ.

Μίγα. Pro μῦγα. Corona pretiosa. μίγα. *Musca*. μῦγα.

ΜΙΖΟΝ.

Μίζον. Pugio. In Lexico Stephani. ἐγχειρίδιον. ξιφίδιον. μίζον.

ΜΙΚΡΟΥΛΛΙΚΟΣ.

Μικρούλλικος. Vide ὑστερούτζικος.

ΜΙΚΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Μικρούτζικος. Vide ὑστερούτζικος.

ΜΙΛΙΑ.

ΜΙΛΙΑ. ΜΙΛΙΑΡΙΑ.

Μίλια, *Millia. Miliaria*. Glossæ Latinogræcæ. *Decimus lapis*. δέκατον μίλιον. Suidas. μίλιον, μέτρον γῆς. Simeon Sethi de Placitis Philosoph. ἀπέχουσι δὲ ὅσον χιλίων μιλίων διάστημα ἀπὸ τῆς γῆς αἱ λεγόμεναι τῶν μακάρων νῆσοι. Dicebant etiam μιλιάρια. Glossæ Græcolatinæ. μιλιάριον. *Miliarium*. Nisi tamen de miliario balnei accipiendus iste locus. Ambiguum est. Non tamen in epigrammate isto Nicarchi Antholog. lib. II.

ἠγόρασας χαλκοῦν μιλιάριον ἡλιόδωρε
οὐ περὶ τὴν θρᾴκην ψυχρότερον βορέου.

Hîc manifestò loquitur de balneari.

ΜΙΛΙΑΡΙΣΙΟΝ.

Μιλιαρίσιον. *Miliarisium*. Suidas. μιλιαρίσιον, τὸ τοῦ νομίσματος δέκατον. Simocatta Hist. Mauric. lib. v. cap. xv. in epistolâ Chosroæ. συνείδομεν ἀνθ᾽ αὐτοῦ τὴν τιμὴν μὴ συνθέντας περαιτέρω τῶν πεντακισχιλίων τριακοσίων στατήρων μιλιαρησίων πεντακισχιλίους πέμψαι. Achmes cap. CCLVII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε μιλιαρίσια, ἢ ἔλαβε παρὰ τινὸς γνωρίμου, λόγοι σκληροὶ κινηθήσονται ἐν μέσῳ αὐτῶν. Et ibi aliquoties. Iustinianus Novell. cv. τοῦτον ἐφίεμεν αὐτοῖς ῥίπτειν ἔν τε τοῖς καλουμένοις μιλιαρισίοις, καὶ μήλοις. Cedrenus etymologiam trahit à militiâ. μιλιαρίσια δὲ, ἀπὸ μιλιτίας, ἤγουν στρατείας. ὁ γὰρ σκιπίων δι᾽ ἐνδείας χρυσίου τοῖς στρατιώταις τὰ μιλιαρίσια κατασκευάσας ἐπιδέδωκε. Idem facit Epiphanius lib de Mens. & Pond. τὸ δὲ ἄργυρον, τοῦτό ἐστιν ὃ οἱ ῥωμαῖοι μιλιαρίσιον καλοῦσιν, ὃ ἑρμηνεύεται στρατιωτικὸν δόμα. Et Glossæ Basilicorum. μιλιαρίσιον, στρατιωτικὸν δῶρον.

ΜΙΜΩ.

Μιμώ. Simia. Suidas. πίθηξ, ἡ μιμώ. Moschopulus. μιμώ, ζῷον. Achmes cap. CXXXV. εἰ δὲ ἐφίλησε πίθηκον, ἤτοι μιμώ, ἐχθρὸν πολύτροπον ἀδιάλυτον γνωρίσει. Iterum cap. CCLXXXII. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι ἐπολέμει μιμοῖ οἰκεῖα, ἐχθρὸν πολύπλοκον, καὶ πονηρὸν, καὶ ὀλιγοδύναμον θεάσεται ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Et passim toto illo

illo capite. Ratio nominis est in istis verbis Nemesij de Nat. Hom. cap. II. πᾶς πίθηκος ὁμοίως μιμεῖται.

ΜΙΝΣΑΛΙΟΝ.

Μινσάλιον. *Mensale*. Mappa. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἡ δὲ προσηγορία δὲ αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσου, τοῦ καθ' Ἕλληνας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν τὸ πραγματευόμενον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεστόν. καὶ τοῦτο γὰρ καὶ τὰ ἐν τῶν τραπέζαις ἐφαπλούμενα ὀθόνια μινσάλια λέγονται, οἷα πρὸς κόσμον τῆς τραπέζης καὶ τῶν μινσῶν ὑφαπλούμενα. Codinus. μετὰ τὸ ἐπαρθῆναι τὸ μινσάλιον, ὁ δομεστίκος ὁ δομεστικὸς κομίσαντος ἄρτον ἐν παναγιαρίῳ, ὁ βασιλεὺς ἀξίως αἰτεῖται. Et posteà. κρατῶν καὶ μανδύλιον, ἐπεὶ προαπήρτο, ὡς εἴρηται μινσάλιον.

ΜΙΝΣΟΣ.

Μίνσος. *Missus*. Ferculum. Codinus. δίδωσι μίνσον ἀπὸ τῆς τραπέζης μέχρι καὶ ὁ τόπος ἐν ᾧ ἵσταται καὶ τὸ τόπον αὐτοῦ. ἱστάμενα δὲ ἐκεῖσε βασιλικὰ παιδόπουλα ἀπαίρουσι τοὺς μίνσους ἐκ τῶν χειρῶν αὐτοῦ. Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἡ δὲ προσηγορία αὕτη παράγεται ἀπὸ τοῦ μίνσου, τοῦ καθ' Ἕλληνας μὲν τὸ κανοῦν δηλοῦντος, κατὰ δὲ τὴν Ἰταλῶν γλῶσσαν τὸ πραγματευόμενον τοῖς ὀψοποιοῖς ἐδεστόν.

ΜΙΝΣΟΥΡΑΤΩΡ.

Μινσουράτωρ, sive, μισουράτωρ. *Mensurator*. Nicephorus περὶ παραδρομ. πολ. cap. XVI. οἱ δὲ προτρέχοντες τοῦ λαοῦ τῶν πολεμίων καταλαβεῖν τὸν τόπον πρὸς τὸ ἑτοιμάσαι τὰ ἑαυτῶν ἄπληκτα, ὡς εἰώθει, οὓς μινσουράτωρας εἰώθασι τοῖς ῥωμαίοις καλεῖν. Leo in Tacticis. μίνσωρες δὲ λέγονται οἱ τὰ ἄπληκτα ἤτοι τὰ φοσσάτα μετροῦντες καὶ καθιστῶντες, οὓς μινσουράτορας καλοῦσιν. Constantinus. αὐ δὲ εὑρίσκεται εἰς τόπους ἡ ὁδὸς τοὺς οὐ εὖ γινώσκεις, οὔτε ἄλλος ἐκ τοῦ στρατοῦ, καὶ οὐκ ἔχεις ἐντοπίους τινὰς δουκάτορας, ἀπόστειλον τοὺς μινσουράτορας, ἵνα προλαμβάνωσι πρὸ μιᾶς ἡμέρας εἰ οὐκ ἔστι φόβος ἐχθροῦ. οἱ μινσουράτορες γὰρ ὀφείλουσι χωρίζειν τὸ ἄπληκτον ὅπου μέλλεις ἀπληκεῦσαι, καὶ διδόναι τόπον ἑκάστῳ τάγματι ὅσος ἀρκεῖ αὐτῷ εἰς ἄπληκτον.

ΜΙΝΣΟΥΡΙΟΝ. ΜΙΝΣΩΡΙΟΝ.

Μινσούριον, sive μινσώριον. *Missorium*. Constantinus Them. Orient. ἐγένετο δὲ ἐν τοῖς κάτω χρόνοις ἄλλος τις στρατηλάτης τὴν ἀξίαν πατρίκιος, τὸ ὄνομα ἰορδάνης, οὗ τινός εἰσι τὰ ἀργυρᾶ, ἅπερ κεῖται ἐν τῷ βασιλικῷ βεστιαρίῳ. Et Anthologiæ lib. IV. legitur epigramma, cuius inscriptio est. εἰς μινσώριον ἔχον τὰ δώδεκα ζώδια, καὶ ἕτερα. Iterum aliud. εἰς μινσώριον ἔχον ἀφροδίτην καὶ ἔρωτας. Gregorius Turonensis lib. VII. cap. IV. *Reliquos verò thesauros, qui apud villam Calem remanserant, in quibus erat missorium illud aureum, quod nuper fecerat, thesaurarij levaverunt.* In Appendice eius cap. LXXIII. *Ad Sisenaidum regem Amalgarium ducem & Venerandum dirigit, ut missurium, quem promiserat, eidem dirigeret.* Aimoinus lib. III. cap. LVIII. *Cumq; missorio aureo, quem idem rex magnis fabricaverat impensis, ad Childebertum regem se contulerunt.*

ΜΙΣΑ.

Μίσαι. *Missa*. Corrige Constantinum in Tacticis. ἀφ' ἧς διοδεύσιν αἱ μίσαι τῆς ἱατρείας, ἕως οὗ διέλθῃ πάλιν τὸ σημεῖον. In MS^to. erat, αἱ μένσαι. Perperam: nam μένσα est *Mensa*.

ΜΙΣΕΡ.

Μισὲρ. Italicum, *Messer*. Dominus. Anonymus De bello sacro.

μισὲρ γυλιαμόν, τὸν ἔλεγαν, τὸ ἐπίκλην ἀλαμαῖος.

Occurrit illic sæpe, & extat quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΜΙΣΙΒΙΛΙΑ.

Μισιβίλια. *Missibilia*. *Missilia*. Iustinianus Novell. LXXXV. καὶ τοὺς τι καλουμένους ζιβύνους, ἤτοι μισιβίλια.

ΜΙΣΚΕΛΛΟΣ.

Μίσκελλος. *Miscellus*. Hesychius. μίσκελλος, δίπλῆς καὶ μέλας οἶνος.

In oculis habuit fortassis locum Varronis De Re Rust. lib.I.cap. LIV. *Videas à quo genere uvarum, à quo loco vineti incipias legere: nam & pracox, & miscella, quam vocant nigram, multò ante coquitur.*

ΜΙΣΣΙΚΙΟΣ.

Μισσίκιος. *Missicius*. Missus. Rude donatus. Glossæ Basilicorum. μισσίκιος, παλαιὸς στρατιώτης ἀπολυθείς.

ΜΙΤΑΤΟΝ.

Μιτάτον, sive μετάτον. *Metatum*. Basilic. Eclog. VI. οὐκ ὀφείλει μετάτοις τὴν ἐπαρχίαν βαρεῖν ὁ αὐθύπατος. Passim illic occurrit. Harmenopulus. lib.II. Tit. V. οἱ ὁπλοποιοὶ, ἀρχιατροὶ, γραμμάτων διδάσκαλοι, ζωγράφων παῖδες, τοῦ βάρους τῶν μετάτων ἐλεύθεροι διατηρείσθωσαν. In Constitutione quâdam Tiberij. τῶν συνωνῶν τε καὶ μετάτων, καὶ ἀγγαρειῶν, καὶ ὁδοστρωσιῶν, καὶ γεφυρῶν, &c. Propriè autem ita Constantinopoli dicebatur synagoga Sarracenorum. Nicetas in Isaacio Angelo. τῷ τῆς ἐξ Ἄγαρ συναγωγίου λάθρα συνεισπεσόντι, ὅ φησι μιτάτον ἡ δημώδης διάλεκτος.

ΜΙΤΑΤΩΡ.

Μιτάτωρ. *Metator*. Suidas. μιτάτωρ, ὁ προαποστελλόμενος ἄγγελος πρὸς τοῦ ἄρχοντος. Vide Glossarium Rigaltij.

ΜΙΤΑΤΩΡΙΟΝ.

Μιτατώριον. *Metatorium*. Theodorus Anagnosta Eclog. II. οἱ θηϐαῖοι δὲ φημίας τινὶ ἀποθέμενοι παρεσκεύασαν ἔμπροσθεν τοῦ μετατωρίου ξίφος καὶ αὐτοὺς γυμνῶσαι.

ΜΙΤΟΛΙΝΟΝ.

Μιτόλινον. Filum è lino. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CLXII. καὶ πάλιν ἔσωθεν τῆς πτερωνίας ἄλλο περιδέσομεν μιτόλινον.

ΜΙΤΥΣ.

ΜΙΤΥΣ.

Μίτυς. Nasus. Moschopulus. ῥὶν, ἡ μίτυς. In Canonio Mathematico Adespoto. ἡ μίτυς, εἰς κέρδος. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκοψε τὴν μίτυν ἀπὸ τὰ δύο πλάγια. Et sæpissimè occurrit ibidem.

ΜΝΗΜΑΙ.

Μνῆμαι. Memoriæ. Exequiæ. Basilic. Eclog. IV. ἀλλὰ μηδὲ περὶ φασὶ τῶν περὶ τὴν ὁσίων πραττομένων, ὡς δῆ μνήμας καλοῦσιν. Vide Iustiniani Novell. CXXXIII. Sed & anniversarios Sanctorum dies ad colendam eorum memoriam institutos ita vocabant. Codinus. κατὰ τὴν μνήμην τοῦ μεγάλου Δημητρίου. Et, κατὰ τὴν τοῦ μεγάλου χρυσοστόμου μνήμην. Et ibi aliquoties. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ἡ διατακτικῆς κατὰ ταύτας πολιτῆς ἀγομένης, ἡ μνήμης ἐνδόξου μάρτυρος πληρουμένης. Optatus contra Parmenianum, lib. II. *Reatum putas memorijs Apostolorum & sanctorum omnium communicasse.* Balsamon ad Marcum Patriarcham. Resp. LV. τὰς τῶν ἁγίων μαρτύρων μνήμας ποιεῖν ἐν τοῖς σαββάτοις καὶ ταῖς κυριακαῖς. Legebantur in his passiones Martyrum, idque ex decreto Synodi Carthaginensis. Eius Canon XLVI. τὰ πάθη τῶν μαρτύρων ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων ἀναγινωσκέσθωσαν.

ΜΟΔΕΡΑΤΩΡ.

Μοδεράτωρ. *Moderator.* Basilic. Eclog. VI. Titulus est περὶ τοῦ μοδεράτωρος, τουτέστιν ἁρμοστοῦ ἐλευθερίας. Item alter. περὶ τοῦ μοδεράτωρος ἀραβίας. Iustinianus Novell. XX. ἑνὸς τοῦ μοδεράτωρος γεγονότος, κεκοσμημένου καὶ αὐτοῦ τῇ τῶν περιβλέπτων ἀξίᾳ. Invenio hâc dignitate duos: vnum Helenoponti, alterum Arabiæ; de vtroque in Basilicis sunt Tituli, quos iam citavi. De priore autem vide Novell. XXVIII, de posteriore, CII.

ΜΟΔΗΣ.

Μόδης. Pro μόδιος. *Modius.* Arithmetica Adespota. ὁ θαλάσσιος μόδης ὀφείλει χωρεῖν σῖτου καθαροῦ καὶ ἀρύπου λίτρας πεντακόσια.

ΜΟΔΙΟΛΟΣ.

Μοδιόλος. Vestis Imperatricis. Cedrenus. ἔσχατον ἐπὶ τούτοις λόγον, ὅτι δεινὸν, καὶ περὶ δεινοῦ, εἴπερ ἡ τοῦ τυράννου σύζυγος περιεβάλλετο τὸν βασιλικὸν μοδιόλον. Quæ totidem verbis apud Ioannem Curopalatem in Hist. Chronicon Constantinopolitanum. ἡ δὲ λεγομένη τύχη τῆς πόλεως μετὰ μοδιόλου ἵσταται ἐν τῇ ἀνατολικῇ ἀψῖδι. Scilicet nomen datum fuerit à similitudine modioli, vasis potorij: ut τυμπάνιον à tympani.

ΜΟΔΙΣΜΟΣ.

Μοδισμός. Certus modiorum numerus. Harmenopulus in Leg. Naval. δεῖ εἶναι τὴν χιλιάδα τοῦ μοδισμοῦ χρυσίων πεντήκοντα, μετὰ τῆς ἐξαρτίας αὐτοῦ.

ΜΟΙΑΣΤΟΣ.

Μοιαστός. Æqualis, Glossæ Græcobarbaræ. αὐτίχυρα. ἰσοδύναμα. ὅπου ἔχουσιν ἴσην καὶ ὁμοίαν ἢ ἴχιαν καὶ μοιαστὴν δύναμιν. Et mox. ἴσος. ὅμοιος. αὐτίτυπος. ἢ ἐναύτιος. ἶχος. μοιαστός.

ΜΟΛΟΧΑ.

Μολόχα. Pro μαλάχη. Corona pretiosa. μολόχα. *Malua*. μαλάχη.

ΜΟΝΑΔΑ.

Μονάδα. Pro μονάς. Corona pretiosa. μονάδα. *Vnitas*. μονάς.

ΜΟΝΑΥΤΑ. ΜΟΝΑΥΤΙΣ.

Μοναῦτα, sive μοναυτίς. Subito. Statim. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθρόως. ἐξαίφνης. μοναῦτα. μοναυτίς.

ΜΟΝΑ-

ΜΟΝΑΧΕΙΟΝ.

Μοναχεῖον. *Monachium.* Sodalicium monachorum. In l. *Generali.* XIII. C. de Sacrosſ. Eccleſ. *Eccleſiæ, vel martyrio, vel clero, vel monachio, vel pauperibus.*

ΜΟΝΑΧΟΣ.

Μοναχὸς. Monachus. Solitarius. Dionyſius Areopagita. μοναχοὶ δὲ οὕτοι κατονομάζονται, οἷς ἔργον προεκδημεῖν τοῦ σώματος, καὶ ζῶντας τεθνάναι, καὶ σώφρονι μανίᾳ τινὶ μεταφοιτᾶν πρὸς τὰ κρείττονα. Ioannes Geometra in Paradiſo, epigramm. LXIX.

> ὀργὴ, καὶ θυμὸς, μοναχοῖς ξένα. εἰ γὰρ χριστὸς
> ἤπιος, ἤπιον αὖ εἶεν ἐν οἷσι μένει.

Palladas Antholog. lib. II.

> εἰ μοναχοὶ, τί τόσοι δ᾽ οἱ; τόσοι δ᾽ οἱ πῶς πάλι μοῦνοι;
> ὦ πληθὺς μοναχῶν ψευσαμένη μονάδα.

Heſychius Preſbyter ἀντιῤῥητικῶν Cent. II. cap. LVIII. οὗτος ἀληθινὸς τῷ ὄντι μοναχὸς ὁ νῆψιν κατορθῶν. καὶ οὗτος ἀληθινὸς νηφάλιος ὁ ἐν καρδίᾳ ὢν μοναχός. Eunapius in Ædeſio. εἶτα ἐπεισῆγον τοῖς ἱεροῖς τόποις τοὺς καλουμένους μοναχοὺς, ἀνθρώπους μὲν κατὰ τὸ εἶδος, ὁ δὲ βίος αὐτοῖς συώδης. Habitus porrò eorum erat duplex: primus, τὸ μικρὸν σχῆμα dicebatur; ſive τοῦ μανδύου: alter, τὸ μέγα, καὶ ἀγγελικόν. Diſces ex Euchologio, quod vtriuſque ἀκολουθίαν tradit. Ex poſtremo ordine qui erant μεγαλόσχημοι appellabantur: itaq; in eodem Euchologio, vbi de exequiis monachorum agitur, leges. περιβάλλε αὐτὸν τὸ κουκούλιον, εἰ μεγαλόσχημός ἐστι. Primitus liberè viuebant, ſine ullâ regulâ. quam primus illis præſcripſit B. Benedictus. Clare Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. *Ante tempora B. patris huius Benedicti, nullâ certâ regulâ confirmati monachi, diversâ incertitudine & inſtabilitate hâc & illâc vagabanturr certo magiſterio & certâ locatione carentes. Quapropter ipſe vitia inſtabilitatis morum illorum deſcribens, ut vita eorum a fidelibus monachis devitetur, monet*, Sic canonicis B. Auguſtinus. Hinc illud apud Anſelmum Anelburgenſem epiſcopum in Epiſt *Nec monachos qui ſub regulâ S. Benedicti militant; nec canonicos, qui ſub regulâ Auguſtini vitam Apoſtolicam gerunt, imitantur.* Ad militiam

quoq; illos vocavit Imperator Valens. Ado in Chronico. *Valens lege latâ ut monachi militarent, nolentes fustibus iussit occidi.*

MONH.

Μονή. Monasterium. Codinus de Offic. Constantinop. κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν γενεσίων τῆς θεοτόκου ἀπέρχεται εἰς τὴν σεβασμίαν μονὴν τοῦ λιβός. Et errat interpres, qui *Aedem* reddit. Occurrit sæpè & illic, & apud alios Scriptores.

MONHTA.

Μονῆτα, & μονίτα. *Moneta*. Glossæ Latinogræcæ. *Cusionis*. τῆς μονήτης. Harmenopulus lib. VI. Tit. XIV. μονῆτα δὲ καλεῖται τὸ ἀρχέτυπον σφραγιστήριον, ἢ βουλλωτήριον. Michael Attaliates Pragmat. Tit. LXXVIII. οἱ ἀπὸ μετάλλου, ἤτοι μονήτας βασιλικῆς κλέπτοντες, μεταλλίζονται, ἢ ἐξορίζονται. Basilic. Eclog. VII. ἡ μονήτην πλαστὴν καταδεξάμενος. Iterum occurrit Eclogg. LIV. LX. Corrigendæ sunt eorum Glossæ. μονίτα, τὸ τυπάριον νομίσματος. Malè editur, μονιτάτης, τυπάριον ν.

MONHTAPIOΣ.

Μονητάριος. *Monetarius*. Suidas. μονητάριοι, οἱ περὶ τὸ νόμισμα τεχνῖται. Hesychius. μονητάριος, τὸ κέρμα ἐργαζόμενος. Vetus inscriptio:

ΑΝΤΙΠΟΛΟΙC. ΚΑΙ. ΟΙ. ΠΟΛΙΤΑΙ. ΤΟ
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΓΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΡΙΟΝ.

Basilic. Eclog. VI. μηδεὶς ἔμπορος, ἢ μονητάριος, ἢ πλώνης, ἢ ἀπὸ ἁπλοῦς ὀφφικίου, ἐπιχειρείτω γίνεσθαι ἀξιωματικός. Iterum. LIV. οἱ μονητάριοι τῇ ἰδίᾳ ὑποκείσθωσαν τύχῃ, καὶ οὐδεὶς ὑπὸ ἀξίωμα ἐλευθερούσθω.

MONOBAMBYΛON.

Μονοβάμβυλον. Simplex conclave palatij secretius, in quo congregabatur clerus Patriarcham nouum electurus. Codinus eius meminit. ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀπάρχεται, κρατῶν τὸ μονοβάμβυλον. Ante hoc erat aliud, in quod

in quod promiscuè conveniebant omnes, qui cuperent statim scire quem clerus Patriarcham creasset: & illud διβάμβυλον dicebatur. Invenio eius mentionem apud Phranzem lib. III. cap. XIX. *Secundum hæc Patriarcha cum lampadibus ad dibambula, sive atrium, descendebat, paratumq; inveniens equum ascendebat.* De vtroque intelligi debet Anastasius in Silverio. *Tunc fecit beatum Silverium papam venire ad se in palatium Pincis, & ad primum ac secundum velum retinuit omnem clerum.*

MONOBANΔON.

Μονόβανδον. Cohortes sub vnum signum redactæ conflictus tempore. Vide Glossarium Rigaltij.

MONOBOΛON.

Μονόβολον. Cursus. Photius in Nomocan. cap. XXIX. μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον. Balsamon in Scholijs. γίνωσκε δὲ, ὅτι μονόβολον λέγεται ὁ δρόμος.

MONOIKIA.

Μονοίκια. Balsamon. ad Concil. IV. Can. XVII. ὡρίσθη οὖν κατέχειν ἀμάχως τοὺς ἐπισκόπους τὰς ἐπὶ τριακονταετίαν νεμηθείσας παρ' αὐτῶν ἐνορίας ἀβιάστως, κἂν ἀγροικικαὶ ὦσιν, ἤτοι μικραὶ, αἱ καὶ μονοίκια λέγονται, ἤτοι ἐγχώριοι, ἤτοι πολλοὺς κατοίκους ἔχουσι.

MONOKABAΛΛOI.

Μονοκάβαλλοι. Glossæ ineditæ Latinogræcæ. *Singulator.* ἱππαστὴς κέλης. μονοκάβαλλος. Vide τρικάβαλλοι.

MONOKONTIA.

Μονοκόντια. Tela Isaurica. Iustinianus Novell. LXXXV. καὶ τὰς καθ' οἷον δήποτε τρόπον ἢ σχῆμα γινομένας λόγχας, καὶ τὰ παρὰ Ἰσαύροις ὀνομαζόμενα μονοκόντια.

ΜΟΝΟΚΟΣΜΟΝ.

Μονόκοσμον. Vide κόσμον.

ΜΟΝΟΚΟΥΡΣΑ.

Μονόκουρσα. Excursiones quæ à solis equitibus fiebant. Nicephorus περὶ παραδρομ. πολ. cap. IX. τὰ τῶν πολεμίων κοῦρσα, τὰ λεγόμενα μονόκουρσα, ἀπὸ τῆς ἰδίας χώρας ἐξερχόμενα πεζῶν ἄνευ. Et mox. ὡς ἐπίπαν γὰρ τὰ μονόκουρσα μετ' ὀλίγου τοῦ καὶ ἐκλεκτοῦ λαοῦ τὴν ἔξέλευσιν ποιοῦνται.

ΜΟΝΟΞΥΛΑ.

Μονόξυλα. Lintres è solido ligno. Leo Constitut. XVII. ἐστὶν ἔθος πολλάκις γεφύρας γίνεσθαι ἢ διὰ μικρῶν πλοιαρίων τῶν λεγομένων μονοξύλων. Cedrenus. πλοίοις ἐγχωρίοις τοῖς λεγομένοις μονοξύλοις. Priscus in Hist. Goth. ἐντεῦθεν βάρβαροι πορθμεῖς ἐν σκάφεσι μονοξύλοις, ἅπερ αὐτοὶ δένδρα ἐκτέμνοντες καὶ διαγλύφοντες κατασκευάζουσιν, ἐδέχοντο ἡμᾶς. Simocatta Hist. Mauric. lib. VI. cap. IX. αἰτεῖ τι μονοξύλων πλήθη ἀπὸ τούτου ἑλεῖν. Vegetius lib. III. cap. VII. *Commodius repertum est, ut monoxylos, hoc est, paullò latiores scaphas, ex singulis trabibus excavatas, pro genere ligni & subtilitate levissimas, carpentis secum portet exercitus.*

ΜΟΝΟΠΑΤΙΟΝ.

Μονοπάτιον. Semita, per quam vni tantùm patet incessus. Errant viri docti, qui Tacticum vocabulum faciunt. Michael Attaliates Pragmat. Tit. II. δουλεῖαι δέ εἰσιν ὅτι ἔχω μονοπάτιον, ἢ πλατεῖαν ὁδόν. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκωνήμαν. ὁδὸς λεπτή. μικρὴ στράτα. μονοπάτιν.

ΜΟΝΟΧΕΡΙΟΝ.

Μονοχέριον. Armilla vnius brachij. sicuti δεξιοχέριον. de quo supra. Glossæ Græcolatinæ, μονοχέρια. *Manuales*. Ita corrigo: nam nauci est, quod hodiè editur. μονοχεῖρα, *Mamillares*.

ΜΟΣ-

ΜΟΣΚΑΡΑΣ.

Μοσκαρᾶς. Italicum, *Mascarato*. Corona pretiosa. μοσκαρᾶς. *Ioculator*. γελωτοποιός. Iterum alibi. μοσκαρᾶς. *Larva*. μορμυλύκιον.

ΜΟΣΤΡΟΝ. ΜΟΣΤΡΟΣΟΝ.

Μόστρον. *Monstrum*. Et, μόστροσον. *Monstrosum*. Glossæ Basilicorum. μόστρον, φανερόν. μόστροσον, τὸ ἔχον ἀνθρώπου καὶ ἑτέρου ζώου μορφήν.

ΜΟΣΧΑΡΗ.

Μοσχάρη. Pro μοσχάριον. Vitulus. Corona pretiosa. μοσχάρη. *Vitulus*. μόσχος.

ΜΟΣΧΟΣ.

Μόσχος, vel μοῦσχος. *Muscus*. Aromatis genus. Nicetas in Isaacio, lib. III καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσταμμάτων παντοῖα, μόσχος, ζαπέτια, ἄμπαρ. Achmes cap. XXVI. ἠλείψατο μόσχῳ καὶ γαλαίῳ πρὸς τὸ εὐωδεῖν. Et postea. ἐδέξατο παρὰ ἄλλου ἐν σκεύει τινὶ μόσχον, ἢ ἄλλην τινὰ σύνθετον εὐωδίαν. Euchologium. βαλσαμελαίου ὅσον δίδωσιν ἡ εὐπορία, ἐν ᾧ καὶ μόσχου ἐξάγια δύο. Glossæ Latinogræcæ. *Muscus*. βρύον. φῦκος. μοῦσχος.

ΜΟΣΧΟΣΙΤΑΡΟΝ.

Μοσχοσίταρον, Fænum Græcum. Exstat apud Myrepsum lib. de Vnguentis, cap. XCII.

ΜΟΥΖΑΚΙΟΝ.

Μουζάκιον. *Mosaicum*. Musiuum opus. Codinus. ἔχοντα ἀετοὺς μαργαριταρένους ἐκ πλαγίων τε καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἤτοι ἐπάνω ὑποδημάτων τῶν μουζακίων.

ΜΟΥΛΑ. ΜΟΥΛΟΣ.

Μοῦλα. *Mula.* Et, μοῦλος. *Mulus.* Basilic. Eclog. XIX. ἐὰν ἵππος ὀσφρανθῇ μούλας, ἢ δὲ λακτίσῃ καὶ κλάσῃ τινά, ὁ δεσπότης αὐτῆς ἐνάγεται. Iterum. XLIV. τῷ λεγατευθέντι τῶν βορδονίων καὶ αἱ μοῦλαι περιέχονται. Et posteà ὁ τῶν μούλων κόσμος ὅτι μὴ ἐν ἀργεντερίῳ ἀπόκειται. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγονόμοχθος, ἡμίονος, βόρδος, βορδόνιν, μοῦλος, μοῦλα. Et in Hippiatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma est. μάλαγμα, τὸ καλούμενον ἄμβλα μοῦλα.

ΜΟΥΛΑΡΗ. ΜΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Μουλάρη. sive, μουλάριον. Diminutum à μοῦλα. Parua mula. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ οὗτος ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ ναοῦ, καὶ τὸ μουλάριον ἐκαβαλλίκευσε. Glossæ Græcobarbaræ. ζευγάριν τῶν μουλαρίων, ἤγουν δύο μουλάρια. Glossæ Græcolatinæ. μουλάριον. *Muscella.* Corona pretiosa. μουλάρη. *Mulus.* ἡμίονος.

ΜΟΥΛΙΚΟΝ.

Μουλικὸν. *Mulinum.* Cedrenus. ἧς ἐκ μέσου ἀνῆλθε ζῶον μουλικὸν ἄσπιλον λαλοῦν ἀνθρωπίνῃ φωνῇ.

ΜΟΥΛΚΙΑ.

Μούλκια. Possessiones. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ σκεύη πολύτιμα καὶ διάφορα ἐπροσήλωσε χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, καὶ κτήματα πολλά, ἤγουν μούλκια, διὰ τροφὴν τῶν καλογήρων.

ΜΟΥΛΛΩΜΑΝ. ΜΟΥΛΛΩΝΝΕΙΝ. ΜΟΥΛΛΩΤΟΣ.

Μουλλωτὸς, Mutus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβάκης, χωρὶς φωνὴν, μουλλωτός. Sæpe illic occurrit. Et μουλλώνειν. Tacere. μούλλωμαν. Silentium. Ibidem.

ΜΟΥΛ.

ΜΟΥΛΤΟΝ.

Μοῦλτον. *Tumultus.* In Conftitut. Conftantini Porphyrogennetæ. τοῖς μέλλουσιν ἢ ἀπελαῖς ἀπό γε τοῦ νῦν ἐπιχειρεῖν, ἢ μοῦλτω, ἀνάθεμα. Achmes cap. CLIV. ἐπεὶ ἡ ἐδέσθη μετ' αὐτοῦ μίλιον ἦν, ἐὰν μὴ περιέλθῃ ὁ μεὶς οὗτος, καὶ σφαγήσεται ἐν πολέμῳ μοῦλτου. καὶ ἐγένετο μοῦλτον ἀράβων, καὶ ἐσφάγη ὁ ἰδὼν παρὰ πλείστης τῆς μονῆς. Hinc μουλτάριοι. *Tumultuarij.* Seditiofi.

ΜΟΥΝΕΒΡΟΣ.

Μούνεβρος. *Flagellum.* Per litterarum commutationem. Pro βούνδρος. Sic. μῦαυλον, pro βίναυλον. μουρτάτοι, pro βουρτάτοι, fiue βηρυτάτοι. & talia. Gloffæ Græcobarbaræ. ἄδης, μάστιξ, βούνδρος, μούνεβρος, σκουρτζιά. Vel μούνδρος quoque. In ijfdem Gloffis alibi. ἀβερτζίω, μαστιγῶ. ἐκεῖνον ὅπου δέρει τοὺς παιδιὰς μετὰ τὸν βούνδρον, ὃν ἄλλοι μούνδρον λέγουσι. Sic ναρμωνίσιος, pro ναρβωνήσιος, *Narbonenfis.* Pæanius in Metaphrafi Eutropii, lib. IX. δέχεται δὲ τὴν βασιλείαν κάρος ὁ ναρμωνήσιος γάλλων δὲ ἦν ἡ πόλις. Ita corrigo. Malè hodiè editur, κάρος. ἀνὴρ. μωνήσιος.

ΜΟΥΝΗ.

Μουνή. Membrum muliebre. Corona pratiofa. μουνή. *Cunnus.* αἰδοῖον γυναικός.

ΜΟΥΝΟΥΧΙΣΕΙΝ.

Μουνουχίσειν. Caftrare. Corona pretiofa. μουνουχίσειν. *Caftrare.* εὐνουχίσαι.

ΜΟΥΡΜΟΥΡΙΖΕΙΝ.

Μουρμουρίζειν. *Murmurare.* Gloffæ Græcobarbaræ. ἀμφαύειν, πεινῆχειν, πεινψιθύριζον, ἐμουρμούριζασιν.

ΜΟΥΡ-

ΜΟΥΡΤΑΤΟΙ.

Μυρτάτοι. Stationarij Imperatoris. Codinus. καὶ μετ᾽ τέτες ἕτεροι, πεζοὶ μὲν καὶ ὗτοι, ὀνομαζόμενοι μυρτάτοι, τόξα ἕκαστος φέροντες. Vide supra μουρτάτοι.

ΜΟΥΡΤΖΟΥΦΛΟΣ.

Μύρτζυφλος. Superciliosus. Nicetas in Isaacio & Alexio. μόνος δ᾽ ἐκ πάντων δύκας ἀλέξιος, ὃς ἐκ τοῦ συνεπτάδας τὰς ὀφρῦς, καὶ οἷον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπικρέμασθαι, πρὸς τῶν συνεφήβων ἐπωνόμαστο μύρτζυφλος. Aliter longè explicat Guntherus Monachus in Hist. Constantinop. *Consilij quorundam pessimorum, maximè autem cujusdam cognati sui, nobilis quidem viri sed perfidi, qui* MVRTIPHLO, *id est,* FLOS CORDIS *in illâ gente vocabatur.* In Chronico Monachi Altissiodorensis *Marculfus*, & *Morculfus*, scribitur, sed perperam. Restituendum est, *Morcuflus.* Occurrit illic bis ter.

ΜΟΥΣΑ. ΜΟΥΣΑΚΙΟΝ.

Μῦσα. *Musa.* Tessella variè picturata. Euchologium. ὧν δὲ ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκευοφύλαξ μύσας τε καὶ δισκάρια, τὰ κοινῶς λεγόμενα πίσα. In Liturgiâ veteris Ecclesiæ magnæ Constantinop. καὶ μετ᾽ τῦτο τὰ τίδια χεῖλη, καὶ τοῦ ἱερῦ ποτηρίυ, τῷ ἐν χερσὶ καλύμματι ἀποσπογγίσας, καὶ αὐτό, που τὸ χεῖλος ἔξω τὸ ποτήριον ἀσπασάμενος, λαμβάνει μετ᾽ χεῖρας τὸν τε ἅγιον δίσκον, καὶ τὴν λεγομένην μῦσαν. Hinc μυσάκιον, *Musaicum. Mosaicum.* sive μουζάκιον. Apud Codinum.

ΜΟΥΣΟΥΛΜΑΝΙΖΕΙΝ.

Μυσυλμανίζειν. Musulmanicam religionem profiteri. Balsamon ad Concil. 1. Can. XIX. περιάγουσι πολλοὺς μουσουλμανίσαντας ἑκοντὶ, καὶ μὴ ἀναβαπτισθέντας, ἀλλὰ μυρωθέντας μόνον. Petrus Chartophylax in Quæst. Eccles. εἰς ἔθνη κρατηθεὶς, καὶ μαχαιρίζας, καὶ ἐν κοίτῃ μιανθεὶς, μήπω δὲ μουσουλμανίσας, μυρώνεται, ἢ τὰς εὐχὰς τῆς μιᾶς σφαγίας λαμβάνει, καὶ κοινωνεῖ.

ΜΟΥΣΠΟΥΛΟΝ.

Μούσπουλον. *Mespilum*, Moschopulus. μέσπιλον, τὸ κοινῶς μούσπουλον.

ΜΟΥΣΤΑΚΙΟΝ.

Μουστάκιον, sive μουστάκιν, & μυστάκιν. Italicum, *Mostaccio*. Gallicum, *Moustache*. Hispanicum, *Mostazo*. Veteribus Græcis μύσταξ dicebatur. Glossæ Græcobarbaræ. ἡ πώγων τῶν τοξικῶν βελῶν, ἤγουν γλύφον, ἡ μυστάκιν, ἡ μουστάκιν τῶν βελῶν, ἢ οἰστῶν, ἢ ζαγίτλων.

ΜΟΥΣΤΑΚΟΣ.

Μουστακός. Locusta. Alexius Rhartutus Doctr. VII. η. ἔδωσε μουστακοὺς πολλούς. θ'. ἔδωσε σκότος εἰς τοὺς αἰγυπτίους.

ΜΟΥΣΤΟΣ.

Μοῦστος. *Mustum*. Moschopulus. γλεῦκος, ὁ νέος οἶνος, ὁ κοινῶς λεγόμενος μοῦστος. Diophanes Geoponic. lib IX. γλεύκους, τουτέστι, τοῦ καλουμένου μούστου ξέστας η. ἐλαίου ξέστας ϛ. καὶ ἱέρεως φανερὸν μέρος καταδήσας, ἀπόθου εἰς κεράμιον. Corona pretiosa. μοῦστος. *Mustum*. γλεῦκος.

ΜΟΥΣΧΟΣ.

Μοῦσχος. Vide μόσχος.

ΜΟΥΤΑ. ΜΟΥΤΕΥΕΙΝ.

Μοῦτα. Cavea, Aviarium. Italicum, *Muta*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XLIX. καὶ εἰς τὴν μοῦταν ἀπόλισον (scribo ἀπόκλεισον) ἕως δεκατέσσαρας ἡμέρας. Iterum cap. LIII. πρὶν αὖ εἰς μοῦταν βάλλῃς, τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἐκτίναξον, καὶ μετ' ὕδατος λυπηνὰ ῥεῖς ἀπὸ ἔπλυνε καὶ οὕτως εἰσάγαγε εἰς τὴν μοῦταν, καὶ βάλλε ἄμμον εἰς τὴν μοῦταν, καὶ κιοστήριον, ἵνα τρίβῃ τὴν μοῦταν του. Hinc μουτεύειν, in mutam includere, Ibidem. ἐὰν

δὲ βραδυνὴ εἰς τὸ μουτπῦσαι, δέρμα ὄφεως τρίψας, καὶ εἰς κρέας ἐμβαλὼν, θρέψον.

ΜΟΥΤΤΗ.

Μούτλη. Caput. Glossæ Græcobarbaræ. ἐξοχαῖς, ἢ κορυφαῖς, ἢ μούτλαις, ἢ κεφαλαῖς. Iterum. ἀκρώρεια ἐστὶν ἡ κεφαλὴ, ἢ ἡ μούτλη. Et alibi. ἐξοχαῖς. ὑψηλαῖς μούτλαις τῶν ὄρεων.

ΜΠΑΙΛΑΤΟΝ.

Μπαϊλάτον. *Baiulatus.* Anonymus de bello sacro.

τὸ γὰρ μπαϊλάτον τοῦ μοργαίος, τὴν αὐθεντίαν τοῦ τόπου,
αὐτὸς τὶ ἐπαρέλαβεν. —

Iterum alibi.

εἰς τοῦτο ἐπαρέλαβεν ὁ ῥοῦδος τὸ μπαϊλάτον.

Anonymus de Investit. Episcop. Regni Teuton. *Baïlam* dixit. *In testamento relictus sub baïlâ seu tutela Vrbani* IV. *& Manfredi principis Tarentinensis.* Et mox. *Sed ipse Papa & princeps dictam bailam seu teutelam minus fideliter gessere.*

ΜΠΑΙΟΥΛΟΣ.

Μπαΐουλος. *Baiulus.* Venetorum apud Imperatorem Constantinopolitanum commerciorum caussâ legatus; quo nomine etiam hodiè appellatur. Gregoras lib. IV. οἵγε μέντοι κατὰ χρόνους τακτοὺς ἄρχειν ἀποστελλόμενοι τούτων, ὁ μὲν ἐκ Βενετίας καλεῖται μπαΐουλος, ὁ δὲ ἐκ Πίσσης κόνσουλος. Codinus de hoc ipso. ὅταν οὖν ἔλθῃ λυπάϊλος, καθ' ἣν μὲν πρώτην ἡμέραν προσκυνήσειν μέλλει, γονατίζει μόνον αὐτός τε καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. Corrigo, & literam transpono, ὅταν ἔλθῃ ἰλ παΐουλος. Nam ἰλ παΐουλος, est. *Il Baiulo.* Purus putus idiotismus Italicus, quem viri docti non animadverterunt. Phranzes Chronici lib. III. cap. I. *Primum quidem de Venetis Bailo Hieronymo Mino custodiendum & providendum palatium cum omni gazâ committitur.* Platina in Gregorio XI. *Dum Famaugustæ coronationis suæ pompam duceret, & adesset Genuensis & Venetus Baiulus, (ita enim appellat mercatorum prætores. velletq; vterq; ad dexteram regis incedere, tantus repentè tumultus exortus est.* &c. Sed impropriè etiam Genuensibus

Baiulum

Baiulum attribuit, qui Poteſtatum habebant, ut infrà dicemus. Sed & Catelani Baiulum habebant. Phranzes loco citato. *De Catelanis Bailo Petro Iuliano pars quæ dicitur Bucoleontis uſq; ad Contoſcalium tuenda datur*. Aut commune potius nomen fuit. Auctor incertus in vitâ Ludovici Pij. *Hujus legationis baiulus fuit Theodorus Nomenculator, qui negotio peracto*, &c.

ΜΠΑΛΛΑ.

Μπάλλα. Italicum, *Palla*. Corona pretioſa. *μπάλλα. Pila. σφαῖρα.*

ΜΠΑΛΛΟΤΙΑΖΕΙΝ.

Μπαλλοτιάζειν. *Ballotare*. Sortem mittere. Ex idiotiſmo Italico. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὰ γλυνήματα τοῦ ἀσπρου κυάμου, ἴσως κουκιὰ, εἰς τὸ ὁποῖον ἢ μετ' ὁποῖα ἐψηφίζασιν, ἢ μπαλλοτιάζουν, καὶ χειροτονοῦσιν. Et ſine μ alibi. ἀλληκτὰ πτάσει τι, ἀντὶ κλήρου κάμνει ἤγουν ποιεῖ τίποτις. χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον ἢ πάλον, ἤτοι παλοτλατζίου. Eſt autem illic παλοτλατζίου more corrupto ſcribendi, παλοτλατζίων. *Ballotatio*. Per occaſionem corrige Gloſſas Iſidori. *Palıludius, qui palotello ludit*. Hodiè editur, *polotello*. Italicum eſt, *Pallotella*.

ΜΠΑΛΟΜΑΤΑΡΗΣ.

Μπαλοματάρης. Sartor. E Flandrico, Palmentier. Corona pretioſa. *μπαλοματάρης. Reſarcitor. ἀκέστης.*

ΜΠΑΡΑΤΙΟΝ.

Μπαράτιον. *Imperatum*. Mandatum. Literæ quibus publicum aliquod munus ſuſcipiendum imperatur, ac committitur. Hodiè vulgò *Commiſſio* appellatur. Occurrit non ſemel apud Malaxum in Hiſt. Patriarch.

ΜΠΑΡΜΠΕΡΙΣ.

Μπαρμπέρις. Italicum, *Barbiero*. Corona pretioſa. *μπαρμπέρις. Barbitonſor. κουρεὺς.*

ΜΠΑΡΟΥΝΙΑ. ΜΠΑΡΟΥΣ.

Μπαρȣνία. *Baronia.* Baronatus. Anonymus De bello sacro.

ἀπεὼ τȣ ἐδόθη ἡ μπαρȣνία μισὲρ κȣ́ȣ ἐκείνȣ.

Iterum alibi.

νὰ ἔχει μερίδαν ἡ αὐθεντία σ'λὼ μπαρȣνίαν ἀκόδȣ.

Et, μπαρȣ̀ς. *Baro.* Idem Auctor ibidem.

ἀπεὼ τȣ πάλη ἔγραφεν τρίτος μπαρȣ̀ς ἐκεῖνος.

μισὲρ γȣλιαμὸν τὸν ἔλεγαν, τὸ ἐπίκλιν ἀλαμανός.

ΜΠΑΣΙΑΣ.

Μπασίας, sive πασίας. *Bassa.* Dignitas primaria inter Turcas, qualis Marescallorum. Sæpissimè occurrit in Chronico Constantinopolitano. Phranzes lib. III. *Cumq; Glarentzæ essemus, sæpius scripsimus ad eos qui cum Passiate egerunt.* Ita rescribo. Hodiè editur, *cum Padiate.* Idem mendum est apud Nicetam in Man. Comneno.

ΜΠΑΣΤΑΡΔΟΣ.

Μπαστάρδος. Spurius. Italicum, *Bastardo.* In Glossis Græcobarbaris. ἐγέννησεν καὶ ἔκαμεν τȣ̀ παλλακῆς τὸ νόθον ἤγουν μπαστάρδον κατ' ἰταλȣ̀ς. Aimoinus lib. V. cap. L. *Contra Wilhelmum bastardum proditionis auctorem ire accelerat.*

ΜΠΕΝΕΔΕΤΑ.

Μπενεδέτα. Vulgatum. *Benedicta,* Caryophyllata. Apud Myrepsum lib. De Antidotis, cap. CCCCXLVII. μπενεδέτα λαξατίβα. *Benedicta laxativa.* Iterum occurrit lib. de Vnguentis, cap. LXI.

ΜΠΕΡΠΕΝΑ.

Μπερπένα. *Verbena.* Exstat apud Myrepsum lib. de Drosatis. cap. XLII.

ΜΠΗΚΝ.

ΜΠΗΝΤΑ.

Μπλώτα. *Vitta*. Corona pretiosa. μπλώτα. *Vitta*. ταινία.

ΜΠΟΛΙΑ.

Μπόλια. Velum. Gallicum, *Voile*. Corona pretiosa. μπόλια. *Velum*. παραπέτασμα.

ΜΠΟΜΒΑΡΔΑ.

Μπομβάρδα. *Bombarda*. Chronicon Constantinop. εἶχον γὰρ μπομβάρδας καὶ τυφέκια πολλὰ, καὶ ἔψαυτις πάντα ἐγίνετο καπνὸς μέγας, καὶ κρότος μέγας.

ΜΠΟΜΒΥΞ.

Μπόμβυξ. Bombyx. Exstat in Coronâ pretiosâ.

ΜΠΟΡΕΤΟ.

Μπορετὸ. Possibile. Corona pretiosa. μπορετὸ. *Possibile*. δυνατόν.

ΜΠΟΣΚΟΣ.

Μπόσκος. Italicum, *Bosco*. Corona pretiosa. μπόσκος. *Silva*. ὕλη.

ΜΠΟΥΚΟΥΝΙΑ.

Μπουκούνια. *Buccella*. Exstat in Turcograciâ Crusij.

ΜΠΟΥΛΠΕΡ.

Μπούλπερ. *Pulvis*. Phortius.

να γεμήσῃς φλασκία
μπούλπερ ἀπ' ἀρπιλαρία.

ΜΠΟΥΡΔΕΛΛΩ.

Μπυρδέλλω. Italicum, *Bordello.* Corona pretiosa. μπυρδέλλω. *Lupanar.* πορνοβοσκεῖον.

ΜΠΟΥΦΟΥΝΟΣ.

Μπύφυνος. Italicum, *Buffone.* Corona pretiosa. μπύφυνος. *Mimus.* θυμελικὸς.

ΜΠΡΑΤΖΟΣ. ΜΠΡΑΤΖΑΔΑ.

Μπράτζος. Italicum, *Braccio.* Brachium. Glossæ Græcobarbaræ. ἰσόπηχυ, ὅπου ἐνι μίαν πηχυὼ μακρὺν, ἢ μίαν ἀγκῶνα, ἢ ἕνα μπράτζον. Atque hinc μπρατζάδα. Clypeus, ab eo quod brachio gestetur. In ijsdem Glossis. τὸ μανίκιν τοῦ σκυταρίυ, ἤγουν τάργας, ἢ μπρατζάδας.

ΜΠΡΟΥΝΤΖΟΝ.

Μπρούντζον. Italicum, *Bronzo.* Aes. Phortius περὶ σρατ. πραγματ. lib. I.

> κάρβυνον, καὶ σαλμητρίον,
> μπρύντζον, ἢ χαλκὸν, ἢ θῖον.

ΜΠΡΟΥΣΚΟΣ.

Μπρῦσκος. *Bruscus,* sive *Ruscus.* μυάκανθα. Occurrit apud Myrepsum, lib. De Antidotis, cap. XXIX.

ΜΥΙΑΙ.

Μυίαι. Ita rectè emendat eruditissimus amicus noster, Nicolaus Rigaltius. Vide ejus Glossarium. Sunt autem sagittæ minusculæ.

ΜΥΑ-

ΜΥΛΛΑ.

Μύλλα. Adeps. Axungia. Glossæ Græcobarbaræ. στέατι, τοῦ πάχους, εἰς τὸ πάχος, ἢ μύλλαν, ἢ ξίγγλαν.

ΜΥΡΗ.

Μυρὴ. Pro μηρὸς. Corona pretiosa. μυρὴ. *Crus.* κνήμη.

ΜΥΡΟΔΑΤΟ.

Μυροδάτο. Odoriferum. Corona pretiosa. μυροδάτο. *Odoriferum* εὔοσμον.

ΜΥΡΟΔΙΑ.

Μυροδία. Odor. Corona pretiosa. μυροδία. *Odor.* ὀδμή.

ΜΥΡΟΦΟΡΟΙ.

Μυροφόροι Ita vocabantur tres Mariæ, quæ coëmptis aromatibus ad sepulcrum Christi accesserunt, ut eum ungerent. In Macarismo quodam veteres Ecclesiæ Orientalis. μυροφόροι ἦλθον κλαίουσαι ἐπὶ τὸ μνῆμά σου Χριστὲ ὁ θεὸς λίαν πρωΐ. Germanus in Hist. Eccles. ἀνεβόα (ὁ ἄγγελος) ἀνάστασιν τοῦ κυρίου τῶν μυροφόροις.

ΜΥΡΤΑΙΤΗΣ.

Μυρταΐτης. Codinus de Offic. τὰ τοῦ μεγάλου μυρταΐτου, ἤτοι τὸ μὲν καββάδιον, καὶ τὸ κόκκινον σκαράνικον αὐτοῦ. Viri docti putant fuisse magnum præfectum τῶν μυρταΐτων, de quibus paullò ante diximus. Sed falluntur: nam in eodem Codino est. τὸ τοῦ μεγάλου μυρταΐτου ὑπηρέτημα ἀνεπίγνωστόν ἐστιν. Immò præfectus eorum στρατοπεδάρχης dicebatur. Idem Codinus alibi. τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν μυρταΐτων, οἷα τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν τζαγκατόρων. Iterum καὶ ὁ τῶν μυρταΐτων στρατοπεδάρχης ὁμοίως. Itaque de eorum errore satis liquet.

ΜΥΣΤΙ-

ΜΥΣΤΙΚΟΙ.

Μυστικοὶ. Senatores secretioris consilij, non Secretarii, quod volunt viri docti. Codinus, ἡ τοῦ μυστικοῦ ὑπηρεσία κεῖται καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος. Achmes cap. XIV. μυστικὸς ἐστι τῷ Φαραὼ, καὶ πρῶτος τῶν ἀποκρύφων μυστηρίων αὐτοῦ. Apud Suidam in Θλαδίας Auctor innominatus. ὑποβάλλει τοίνυν τοὺς καλουμένους μυστικοὺς, τὴν γυναικωνῖτιν λέγω φάλαγγα, οἵπερ εἰσὶν ἀεὶ τῶν φαύλων πράξεων ἐμπύρευμα, κατηγορῆσαι τοῦ μελετίου κατὰ βασιλέως ἐμμελετᾶν. Catalogus Patriarch. Constantinop. νικόλαος ὁ ἀπὸ μυστικῶν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ λέοντος. Supplebimus per occasionem lacunam Zonaræ in Leone Philosopho. τοῦ ἀντωνίου τῷ θρόνῳ τῆς κωνσταντινουπόλεως ἐπιζήσαντος ἔτη * καὶ μεταθεμένου τὴν ζωὴν ὁ μυστικὸς νικόλαος πατριάρχης κεχειροτόνητο. Deest hic numerus annorum Antonij istius Caulea (nam hoc illi cognomentum, ut discimus ex præcedentibus quoque verbis.) cui successit Nicolaus. Ego restituo. ἐπιζήσαντος ἔτη β'. καὶ. Duos enim annos iste Cauleas patriarchatum tenuit. Clarè ecce Catalogus Patriarcharum, quem jam citavi. ἀντώνιος ὁ καυλέας ἐπ' αὐτοῦ τοῦ λέοντος ἔτη β'.

ΜΥΤΖΟΚΟΚΚΟΝ.

Μυτζόκοκκον. Euchologium καρποβαλσάμου λίτρας ϛ'. κυπέρεως λίτρας ι'. μυτζόκοκκα λίτρας γ'.

ΜΩΡΑΛΙΟΝ.

Μωράλιον Italicum, *Moraglis*. Postomis. Suidas in Etymologico βαστέρνιον interpretatur. μωράλιον βαστέρνιον.

ΜΩΡΩΣΟΣ.

Μωρωσὸς. *Morosus*. μωρωσὸς, ὁ τὴν διάνοιαν παντελῶς πεπληγὼς.

ΝΑΒΙΑ.

Νάβια. *Navia*. Suidas. νάβια παρὰ ῥωμαίοις τὸ πορθμεῖον. Φαίνεται δὲ ἐν πλ-

ἐν πολλοῖς μὴ διεσῶσαι τῆς ἑλλάδος φωνῆς ἢ ῥωμαϊκῆς. ναῦς γὰρ καὶ νάβια ἐγγύς. Vtrobique νάβα editur, corruptè. Macrobius Saturnal. lib. I. cap. VII. *Servavit & in hoc Saturni reverentiā, ut quoniam ille naui fuerat advectus, ex vnâ quidem parte sui capitis effigies, ex alterâ verò navis exprimeretur, quò Saturni memoriam in posteros propagaret. Ita fuisse signatum. hodièq. intelligitur in aleæ lusu, cum pueri denarios in sublime jactantes,* CAPITA AVT NAVIA, *lusu teste vetustatis exclamant.* At verò Suidas non satis intellexisse videtur, dum τὸ πορθμεῖον interpretatur. Ipsam potius navem significabat, ut ex citatis Macrobij verbis est observare. Paulus Festi abbreviator. *Navia, lignum cavatum ut navis, quo in vindemijs uti solent.* Ergo nihil aliud fuerit quàm μονόξυλον.

NAZHPAIOI.

Ναζηραῖοι. Genus monachorum apud Turcas. Laonicus Chalcondyles lib. VII. αὐτὸν οἴχεσθαι εἰς τὴν ἀσίαν διαπρέψοντα σὺν τοῖς ἱερεῦσιν, καὶ τοῖς παρ᾽ αὐτοῖς καλουμένοις ναζηραίοις. Suidas. ναζηραῖος, ὁ θεῷ κεχωρισμένος, καὶ ἀφιερωμένος. ὁ μοναχός.

NAHMOYN.

Ναήμουν. Esse. Corona pretiosa. ναήμουν. Esse. εἶναι.

NAPΘHΞ.

Νάρθηξ. Ferula. Locus extra ecclesiam, vbi stabant οἱ ἀκροώμενοι. Triodium. ἀπὸ ταύτης τῆς κυριακῆς ἀρχόμεθα ἀναγινώσκειν μετὰ τὴν ἐν τῷ νάρθηκι ἀπόλυσιν τῆς λιτῆς τὰς κατηχήσεις τοῦ ἁγίου πατρὸς θεοδώρου τοῦ στουδίτου. Elegans est locus apud Theorianum in Legat. Armen. quem produximus supra in ἀκροώμενοι. Illic vide.

NATAΛIA.

Ναταλία. *Natales.* Balsamon ad Photij Nomocanonem. ναταλία δὲ εἰσὶ τὰ τῶν βασιλέων γενέθλια, καὶ ἡ τούτων ἀνάρρησις. Radulphus Flaviacensis ad Leviticum lib. XV. cap. I. *Cum putātur consumpti (iusti) oriuntur ut Luciferi.*

Nnn *Inde*

Inde est quod sanctorum obitus Natalitia vocari Ecclesiasticus usus obtinuit: quia quod sunt infanti angustiæ materni uteri ad huius aëris libertatem, hoc est iustis huius conversationis ærumna ad futuræ gloriæ amplitudinem. Haimo in Homilijs. *Mos inolevit in sanctâ ecclesiâ, ut dies quibus sancti dei exierunt à præsenti seculo, non dies mortis, sed dies nativitatis appellentur.* Hericus monachus de vitâ S. Germani, lib. IV.

Hoc scitote prius mundo clarescere festum
Quatuor ante dies; hæc sunt natalia sancti.
His martyr factus fœlici sorte calendis.

ΝΑΥΓΑΛΕΙΝ.

Ναυγάλειν. Haurire. Promere. Corona pretiosa. σύρε, ναυγάλεις κερασί. *Hauri vinum.* ἴδε ἀρυσσόμενος οἶνον.

ΝΑΥΚΕΛΙΑ. ΝΑΥΚΛΑΙ.

Ναυκέλια, & ναύκλαι. *Navicelle. Navicula.* Vide Glossarium Nicolai Rigaltij.

ΝΕΚΕΣΣΑΡΙΟΣ.

Νεκεσσάριος. *Necessarius.* Theophilus Institut. lib. II. cap. XIX.

ΝΕΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Νεύτζικος. Iuvenis. Anonymus de bello sacro.
ἄνθρωπος ἦτον νεύτζικος χρόνων εἰκοσιπέντε.

ΝΕΡΑΝΤΖΙΟΝ.

Νεράντζιον. Italicum, *Nerancio.* Malum Medicum. Nicandri Scholiastes ad Alexipharmica. μῆδον τι χαλάφεται μῆλον. ἐστὶ δὲ τὸ μηδικὸν μῆλον, ὅ ἐστι νεράντζιον. Apud Myrepsum lib. de Emplastris, cap. CXC. est νεραντζέα. Fuchsius vocem non intellexit.

NEPON.

ΝΕΡΟΝ. ΝΕΡΟΚΑΡΔΑΜΟΝ. ΝΕΡΟΣΕΛΙΝΟΝ.

Νερὸν. Aqua. Glossæ Græcobarbaræ. ὕδωρ ἀθροιςὸν, καὶ συλλεκτὸν. νερὸν συρεμένον, καὶ συναγόμενον. Occurrit iterum alibi. Apud Myrepsum lib. de Antidotis, cap. IↃV. μετὰ νερῦ χαμπιύσης. Item capp. IↃ. & IↃXI. νερὸν τῆς ζωῆς. Ita vtrobique corrigo, & lego ἀντίδοτος ἡ λεγομένη λατινιςὶ ἄγουα βίτη, γραικιςὶ νερὴν τῆς ζωῆς. Ecce, ἄγουα βίτη, est, *Aqua vitæ*. Vir eruditissimus, Leonhartus Fuchsius, interpretatur, *Iugem vitam*: sed errat toto cælo. Sic apud eundem, lib. de Drosatis, cap. LII. νεροκάρδαμα, &, νεροσέλινα, sive, νεροσέλινα: sunt, *Aqua nasturtij*, &, *Aqua apij*: vbi itidem miris modis se torquet: & modò νερο accipit pro radice, & à νέρτερος deducit; modò pro recenti, ut sit ναρός. Cyrillus in Lexico. κρουνὸς, τὸ σελνάριν (lego, σιλλινάριν) ὅπου τρέχει ἀπ' αὐτοῦ τὸ νερὸν. Constantinus de Administr. Imp. καταλαμβάνουσι τὸν ἔκτον Φραγμὸν μὲν ῥωσιςὶ λέαντι, σκλαβινιςὶ δὲ Βερόντζη, ὅ ἐςι βράσμα νερῦ.

ΝΕΥΡΙΚΟΝ.

Νευρικὸν. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν περιμελώπια καὶ ςηθάρια ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κεντούκλων, ἢ νευρικὰ, ἵνα σκέπωνται τὰ ςήθη καὶ οἱ τράχηλοι αὐτῶν.

ΝΕΦΑΡΙΟΣ.

Νεφάριος. *Nefarius*. Passim apud Iureconsultos Græcos.

ΝΙΒΕΣ.

Νίβες. *Nives*. Suidas. νίβα, χιόνα. Hesychius. νίβα, χιόνα, καὶ κρήνην.

ΝΙΤΖΕΛΟΣ.

Νίτζελος. *Nigellus*. Vide infra σαλτζίμα.

Inde est quod sanctorum obitus Natalitia vocari Ecclesiasticus usus obtinuit: quia quod sunt infanti angustia materni uteri ad huius aëris libertatem, hoc est iustis huius conversationis ærumna ad futuræ gloriæ amplitudinem. Haimo in Homilijs. *Mos inolevit in sanctâ ecclesiâ, ut dies quibus sancti dei exierunt à præsenti seculo, non dies mortis, sed dies nativitatis appellentur.* Hericus monachus de vitâ S. Germani, lib. IV.

Hoc festo te prius mundo clarescere festum
Quatuor ante dies; hæc sunt natalia sancti.
His martyr factus fœlici sorte calendis.

NAYΓAΛEIN.

Ναυγάλλειν. Haurire. Promere. Corona pretiosa. σύρε, ναυγάλλε κεραsι. *Hauri vinum.* ἴδε ἀρυσόμενος οἶνον.

NAYKEΛIA. NAYKΛAI.

Ναυκέλια, & ναύκλαι. *Navicella. Navicula.* Vide Glossarium Nicolai Rigaltij.

NEKEΣΣAPIOΣ.

Νεκεσσάριος. *Necessarius.* Theophilus Institut. lib. II. cap. XIX.

NEOYTZIKOΣ.

Νεύτζικος. Iuvenis. Anonymus de bello sacro.
ἄνθρωπος ἤτον νεύτζικος χρόνων εἰκοσιπέντε.

NEPANTZION.

Νεράντζιον. Italicum, *Nerancio.* Malum Medicum. Nicandri Scholiastes ad Alexipharmica. μῆδον τι γράφεται μῆλον. ἔστι δὲ τὸ μηδικὸν μῆλον, ὅ ἐστι νεράντζιον. Apud Myrepsum lib. de Emplastris, cap. CXC. est νεράντζια. Fuchsius vocem non intellexit.

NEPON.

NEPON. NEPOKAPΔAMON. NEPOΣEΛINON.

Νερὸν. Aqua. Glossæ Græcobarbaræ. ὕδωρ ἀθρυσὸν, ἢ συλλεκτὸν. νερὸν συρευμένον, ἢ συναγόμενον. Occurrit iterum alibi. Apud Myrepsum lib. de Antidotis, cap. 13V. μετ' νερὸ χαμπύσης. Item capp. 13. & 13XI. νερὸν τῆς ζωῆς. Ita vtrobique corrigo, & lego ἀντίδοτος ἡ λεγομένη λατινιστὶ ἄγουα βίτη, γραικιστὶ νερὴν τῆς ζωῆς. Ecce, ἄγουα βίτη, est, *Aqua vitæ*. Vir eruditissimus, Leonhartus Fuchsius, interpretatur, *Iugem vitam*: sed errat toto cælo. Sic apud eundem, lib. de Drosatis, cap. LII. νεροκάρδαμα, &, νεροσέλινα, siue, νεροσέλινα: sunt, *Aqua nasturtij*, &, *Aqua apij*: vbi itidem miris modis se torquet: & modò νερο accipit pro radice, & à νέρπρος deducit; modò pro recenti, ut sit ναρός. Cyrillus in Lexico. κρηνὶς, τὸ σπλαάζειν (lego, σπλυάζειν) ὅπυ τρέχει ἀπ' αὐτοῦ τὸ νερὸν. Constantinus de Administr. Imp. καταλαμβάνουσι τὸν ἕκτον φραγμὸν μὲν ῥωσιστὶ λέαντι, σκλαβινιστὶ δὲ βερούτζη, ὅ ἐστι βράσμα νεροῦ.

NEYPIKON.

Νευρικὸν. Constantinus in Tacticis. ἐχέτωσαν περιμελώματα ἢ στηθάρια ἢ σιδηρᾶ, ἢ ἀπὸ κενπούκλων, ἢ νευρικὰ, ἵνα σκέπωνται τὰ στήθη καὶ οἱ τράχηλοι αὐτῶν.

NEΦAPIOΣ.

Νεφάριος. *Nefarius*. Passim apud Iureconsultos Græcos.

NIBEΣ.

Νίβες. *Niues*. Suidas. νίβα, χιόνα. Hesychius. νίβα, χιόνα, ἢ κρήνην.

NITZEΛOΣ.

Νίτζελος. *Nigellus*. Vide infra σαλτζίμα.

NOBATEYEIN.

Νοβατεύειν. *Novare.* Glossæ Basilic. ἐνοβάτευσεν. ἀνεκαίνισεν. ἀνεψηλάφησεν.

NOBEPONIKIA.

Νοβερονίκια. Vestes pelliceæ. Mauricius. γουνία, ἤγουν νοβερονίκια ἀπὸ καντούκλων πλατέα πάνυ.

ΝΟΔΟΠΑΚΤΟΝ.

Νοδοπάκτον. *Nudum pactum.* Glossæ Basilic. νοδοπάκτον, ψιλὸν σύμφωνον.

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Νοέμβριος. *November* Mensis. Occurrit passim.

ΝΟΜΕΓΚΟΥΛΑΤΩΡ. ΝΟΜΕΓΚΛΑΤΩΡ.

Νομεγκουλάτωρ, sive νομεγκλάτωρ. *Nomenculator. Nomenclator.* Glossæ Basilicorum. νομεγκουλάτωρ, ὁ ἐξ ὀνόματός τινα φωνῶν, ὁ παρὰ συνήθειαν κράκτης. Corrigendus est Theophilus ad Autolycum extremo lib. III. εἰ γάρ τις βούλεται μαθεῖν, ἐκ τῶν ἀναγραφῶν ὧν ἀνέγραψε χρύσερος ὁ νομεγκλάτωρ, ἀπελεύθερος γενόμενος μ. αὐρηλίου οὐήρου. Perperam hodiè editur. ῥύσερος, ὃν ὁ μὲν κράτωρ, ἀπελεύθερος γενόμενος μαυρηλίου οὐήρου. Erant Nomenclatores inter officiales præfecti vrbis. Vide Notitiam Imperij. Posteà quoque inter ecclesiasticos locum habuerunt. Annales Francici. *Huius factionis fuere principes Paschalis nomenclator, & Campulus sacellarius.*

ΝΟΜΟΔΟΤΗΣ. ΝΟΜΙΚΟΣ.

Νομοδότης. Apud Codinum exponitur primicerius Lectorum. Hæc verba sunt. ὁ νομοδότης, ὁ καὶ ὁ πριμμικήριος τῶν ἀναγνωστῶν. Falluntur viri docti, qui præceptorem interpretantur Musicorum, & Psaltarum.

tarum. Etiam νομικὸς dicebatur, ut discimus ex Catalogo ejusdem Codini. Sed hic duplex erat: ecclesiasticus, & palatinus. De ecclesiastico jam dictum est: palatinus verò non alius erat quam tabellio. Suidas nos docet. ταβελλίων. ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια, ὁ παρὰ τοῖς πολλοῖς νομικὸς λεγόμενος. Aut etiam legum sive iuris peritus. Homilia Scholastica Vetus. δίκαιον δικολόγῳ τιμικῷ, καὶ τοῖς συνηγόροις, καὶ τῷ νομικῷ, ἵνα σπουδαιότερον ἐκδικήσωσιν ἡμᾶς. Modestinus Excusat. lib. IV. καὶ κερβίδιος σκαίβολας, καὶ παῦλος, καὶ δομίτιος οὐλπιανὸς, οἱ κορυφαῖοι τῶν νομικῶν γράφουσι, φάσκοντες, οὕτως δεῖν ταῦτα παραφυλάττειν. Scholiastes Harmenopulus lib. V. Tit. VIII. καὶ οἱ νομικοὶ αὐτὴν γράψαι, τὸν οἰκέτην ἔνοχον ὄντα τῇ μοιχείᾳ ἐκ ἰσχυρὰς ἐν τῇ διαθήκῃ ἐλευθερῶσαι. Quod porrò ad τὸν νομοδότην attinet, hic νυμμοδότης scribitur apud Ioannem episcopum Citri in Responsis.

NONIΣ.

Νονὶς. Monialis, Idem quod νόννα. De quâ voce infrà. Apud Palladium in Hist. Laus. de Virgine Romanâ. εἶπεν τῇ παρθένῳ, ὅτι μονάζων ἐὰν ἀναγκαίως σοι θέλεις συντυχεῖν. διεδήλωσε δὲ αὐτῷ ἀποκρίσιν ἡ νονὶς, ὅτι ἐκ πολλῶν ἐτῶν οὐδενὶ συνεπτύχηκεν. In MS^to. est. ἠνόνις. Mendosè. Hervetus, veluti non intellectum, in versione suâ omisit.

NONNAI.

Νόνναι. Nonæ mensium. Theodorus Anagnosta Eclog. I. ἐπ' αὐτὸ εἰσῆλθεν ἐν κωνσταντινουπόλει τὰ λείψανα τῶν ἁγίων ἀποστόλων ἀνδρέα καὶ λουκᾶ πρὸ πέντε νόννων μαρτίων. Eusebius Hist. Eccles. lib. VIII. δευτέρα ξανθικοῦ, ἥτις ἐστὶ πρὸ τεσσάρων νόννων ἀπριλλίων. Suidas. νόνναι ὁ μὴν ὃς, αἱ δὲ ἐννέα μετὰ τὰς καλάνδας. Vide ineptissimam nominis originem in εἰδοί.

NONNAI.

Νόνναι. Nonnæ. Moniales. Xiphilinus in Domitiano. πολλάκις ἦ καὶ τοὺς ἀγῶνας νύκτωρ ἐποίει, καί ἐστιν ὅτε καὶ νόννας καὶ γυναῖκας συνέβαλε. Non rectè Moschopulus. νόννα, κύριον. Nihilo enim magis proprium est, quàm μοναχός. Hieronymus ad Eustochium. *Maritorum experta dominatum*

 vidui-

viduitatis praeferunt libertatem, casta vocantur, & nonna. Flotilda Visionibus. *De quo cum requisisset, audivit quod fieri nonna deberet.*

ΝΟΞΑ. ΝΟΞΑΛΙΑ. ΝΟΞΑΛΙΩΣ.

Νόξα. *Noxa.* νοξαλία. *Noxalis* actio. νοξαλίως. *Noxaliter.* Crebra hæc apud Iureconsultos Græcos.

ΝΟΣΟΝΑΡΙΟΣ.

Νοσονάριος. Sponsa. Glossæ Basilicorum. νοσονάριος, ἡ νύμφη.

ΝΟΤΑΙ. ΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Νόται. *Nota.* & νοτάριος. *Notarius.* Grammatici Græci passim. Michaël Anchialus in Synodico. ἔτι δὲ καὶ ὑπογραφῆς τῶν λογιωτάτων διακόνων καὶ πατριαρχικῶν νοταρίων. Iulianus in epist. ad Ecdicium. ἡγεμὼν δὲ τῆς ζητήσεως ἔσω σοι ταύτης ὁ νοτάριος γεωργίας. Leo Papa in epist. ad Leonem Imp. οἷς διαλκίπιον τὸν νοτάριον τὸν ἡμέτερον, οὗ τὴν πίστιν ἐδοκιμάσαμεν, συνεζεύξαμεν. Sed Notariorum primùm duo erant genera. Hi ipsam artem factitabant; illi profitebantur, & adolescentes docebant, atq; νοτάριοι παιδοδιδάσκαλοι dicebantur. Et hi festum Sanctorum Notariorum celebrabant, cum larvis per forum cursitantes; quod posteà Lucas Patriarcha sustulit, Balsamon ad Concil VI. Can. LXII. τὰ μὲν τοι γινόμενά ποτε ἀπεῤῥιφθη παρὰ τῶν νοταρίων παιδοδιδασκάλων κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων, μετὰ προσωπείων σκηνικῶν διερχομένων τὴν ἀγορὰν, πρὸ χρόνων τινῶν κατηργήθησαν καθ' ὁρισμὸν τοῦ ἁγιωτάτου πατριάρχου κυρίου Λουκᾶ. Eorum verò qui artem factitabant tria rursus erant genera. Hi palatio inserviebant, isti militiæ, illi ecclesiæ, & πατριαρχικοὶ nuncupabantur; fitque eorum mentio in Synodico Michaëlis Anchiali anteà à nobis citato: Item in altero Alexij Patriarchæ. εἰ καὶ ἀδελφοὶ ἀξιώθη, τῇ ἡμῶν ἀναφέρειν μετριότητι, ἢ καὶ τῷ θεοφιλεστάτῳ χαρτοφύλακι, καὶ τοῖς περὶ αὐτὸν εὐλαβεστάτοις διακόνοις, καὶ πατριαρχικοῖς νοταρίοις. Et hi chartophylacibus operam navabant. Apparet ex verbis proximè prolatis, & Sancito quoque Nicolai Patriarchæ. ἐντελλόμεθα τοῖς τε κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξι, καὶ τοῖς ἀμφ' αὐτοὺς νοταρίοις, ἀθέλουσιν τὸν παρόντα τύπον διατηρεῖν.

τηρῶν. Erantque numero duodecim. Balſamon de Chartoph. & Protecd. τὸ δὲ προκαθῆσθαι τοῦτον (τὸν χαρτοφύλακα) δωδεκάδος πατριαρχικῶν νοταρίων αὐτοπιστίαν ἐχόντων παρὰ τῆς ἀκροατῆς συνελώπετε; Ac primitus quidem ſupra ſeptem non erant, ex inſtitutione Clementis. Anaſtaſius in vitâ eius. *Fecit ſeptem regiones dividi Notarijs fidelibus eccleſiæ, qui geſta Martyrum ſollicitè & curioſè vnuſquiſq; per regionem ſuam diligenter perquirerent.* Dicebanturque *Regionarij*. Vide infrà, ῥεγιωνάριος. Atq; hos exſtimulabant totidem ſubdiaconi, in eam rem inſtituti à Fabiano Pontifice. Idem Anaſtaſius in vitâ eius. *Fecit ſeptem ſubdiaconos, qui ſeptem Notarijs imminerent, ut geſta Martyrum in integro colligerent.* Tamen etiam primum hoc Fabiano tribuit Lectionale, vbi de eo. *Hic regiones diviſit diaconibus, & ſeptem ſubdiaconos, qui ſeptem notarijs imminerent, ut geſta Martyrum fideliter in integro colligerent.* Iam eorum, qui in militiâ, munus ſatis clarè percipimus ex iſtis Cantacuzeni lib. I. cap. XXXV. *Notarios legere, qui in indices referrent, quantum militum indigenarum ad redditus capiendos deſtinatum eſſet.* Regino in Chron. *Miſit itaq; rex Erchambaldum Notarium in Liguriam ad naves parandas.* Sozomenus lib. IV. cap. X. μετὰ δὲ ταῦτα βασιλικός τις ταχυγράφος ἐκ τοῦ τάγματος τῶν καλουμένων νοταρίων ἀποσταλεὶς τιμωρῆσαι πολλοὺς ἀλεξανδρέων ἐβασάνισε. Et hi νοτάριοι βασιλικοὶ dicebantur. In verbis Sozomeni citatis. βασιλικός τις ταχυγράφος ἐκ τοῦ τάγματος τῶν καλουμένων νοταρίων. Apomaſar in Myſterijs. ἐν τῷ τρίτῳ ὀνήσει τοὺς λεγομένους νοταρίους βασιλικούς. Hos ipſos μεγιστᾶνας appellat ibidem. θάνατον μεγάλων ἀνθρώπων ἀπόπτωσιν τῶν μεγιστάνων νοταρίων. Ita aliquoties illic & alibi μεγάλους quoque. ἔκπτωσιν ἑνὸς τῶν μεγάλων νοταρίων. Obſerva autem in Sozomeni verbis τὸ τῶν νοταρίων τάγμα. Itaque tribuni etiam illis ſui, cum primicerio, & adiutore. In Notitiâ Conſuetudinum. τῷ πριμμικηρίῳ τῶν λαμπροτάτων τριβούνων νοταρίων νομίσματα κδʹ. τῷ αὐτοῦ βοηθῷ νομίσματα γʹ. Iuſtinianus Novell. VIII. τῶν λαμπροτάτων τριβούνων τῶν πραιτωριανῶν καὶ νοταρίων. Marcellinus Comes in Chronico. *Anaſtaſius Imperator donatiuum Illyricianis militibus per Paulum tribunum notariorum erogandum miſit.* Atque hi ſunt iidem, qui τριβοῦνοι νοτάριοι alijs dicuntur. Zoſimus. συνεξῄει τούτῳ καὶ ἰωάννης, τῶν βασιλικῶν ὑπογραφέων, οὓς τριβούνους καλοῦσιν, ἄρχων γεγονημένος, οἷα γνώριμος ἀλλαρίχῳ καὶ πρόξενος. Et apud Iſidorum Peluſiotam lib. II. epiſt. CCXCI. inſcriptio eſt. Σεβήρῳ τριβούνῳ νοταρίῳ. Obſerva autem dignitatem, nam λαμπρότατοι dicuntur

dicuntur in Notitiâ & Novellâ citatis. Cyrillus in epistolâ ad Acacium. ἀπεστάλη τοῦτο αὐτὸ κατορθώσων ὁ κύριός μου ὁ θαυμασιώτατος τριβοῦνος καὶ νοτάριος ἀριστόλαος. Et hi quidem notarij ijdem cum scriniarijs, de quibus infra. Palatini autem erant illi, quos nos hos hodiè *Publicos* appellamus; interque hos dignitate primus ὁ πρωτονοτάριος. Codinus. πρωτονοτάριος δῆλος καὶ ἀπὸ τοῦ ὀνόματος, πρῶτος γὰρ τῶν νοταρίων. Et hic, ἄρχων τῶν ὑπογραφέων vocatur ab Achmete Onirocrit. cap. XII. De eo plura infra suo loco.

NOTIA.

Νοτία. Humor. Corona pretiosa. *νοτία*. *Humiditas*. *νοτίς*.

NOYMBATEYEIN.

Νουμβατεύειν. Legare. Glossæ Basilicorum. *νουμβατεύεσθαι, λεγατεύεσθαι*.

NOYMEPA.

Νούμερα. *Numeri*. Cohortes. Suidas. σπεῖραι, πλήθη στρατευμάτων, φάλαγγες, νούμερα, λεγεῶν. Occumenius ad Acta Apost. cap. XV. καὶ τὴν ἀξίαν ἐδήλωσεν, ἐκ σπείρης εἰπὼν τῆς καλουμένης ἰταλικῆς. σπεῖρα δέ ἐστιν ὁ καλούμενος νῦν νούμερον. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij Patriarchæ Constantinop. λέων ἐκεῖνος ὁ λαλάκων ἐπονομαζόμενος, τῶν νουμέρων δομέστικος ὤν, ἐπὶ τοσοῦτον αὐτοῦ τοῖς ῥαπίσμασι κατέκοψε τὰς σιαγόνας, ὡς δύο μύλας ἐκεῖ τοῦ ἱερωτάτου γέροντος ἐκπεσεῖν. Quem locum viri doctissimi frustra vitij suspectum habent. Item ἀριθμοὺς appellabant κατὰ τὸ ἰσοδυναμοῦν. Itaque leges apud Zonaram Annal. III. εἶτα τριβοῦνον ἀριθμοῦ τῆς ὑπερορίας ἀνακληθέντα ἐποίησεν. Hæc eruditissimo Interpreti olim in mentem non venerunt. Apollonius presbyter de Excid. Hierosol. lib. II.

—laudavit ineptus
Verba ducis vafri numerus, forteśq; recepit
Compositas.

Et olim insignē locum Iulij Cæsaris correximus restitutione hujus vocis. Animaduers. Miscell. lib. I. cap. XIV.

NOYN-

ΝΟΥΝΤΕΣΑΡΚΑ.

Νουντεσάρκα. Vox ignota. Occurrit apud Myrepsum lib. de Purgat. cap. XLI.

ΝΟΥΡΑ. ΝΟΥΡΑΣ.

Νουρά. Cauda. Glossæ Græcobarbaræ. κουτνούρα διατὶ ἔχει σιμὴν οὐράν, ἤγουν κοντὴν νουράν. Iterum alibi. κέρκος, οὐρά, νουρά. Item, νουράς. Ibidem. ἀκρουρά, οὐραὶ, νουράδες.

ΝΤΑΜΑ.

Ντάμα. Gallicum, *Dame*. Domina. Anonymus de bello sacro. γυναῖκαν καὶ ἐδώκασιν τὴν ντάμα μαργαρίταν.

ΝΤΑΡΔΟΥΝΗ.

Νταρδούνη. Italicum, *Dardo*. Corona pretiosa. νταρδούνη. *Iaculum*. ἀκόντιον. Haimo in Homilijs. *Ex omnibus gentibus erant scholæ in Româ. Quidam exercebantur sagittis, ut fierent sagittarij: quidam verò cum dardis & cæteris exercitijs.*

ΝΥΚΤΑ.

Νύκτα. Pro νὺξ. Corona pretiosa. νύκτα. *Nox*. νύξ.

ΝΥΚΤΕΡΙΔΑ.

Νυκτερίδα. Pro νυκτερίς. Corona pretiosa. νυκτερίδα. *Vespertilio*. νυκτερίς.

ΝΥΜΦΙΤΖΑ.

Νυμφίτζα. Stellio. Suidas. ἀσκαλαβώτης, ζωΰφιον ἐοικὸς σαύρᾳ ἐν τοῖς τοίχοις τῶν οἰκημάτων ἀνέρπον. ἢ καὶ ὁ σπίλιγκος. καὶ ἡ κοινῶς λεγομένη νυμφίτζα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγιότης, σίντης. βλαπτικὸς, ὅπου βλάπτει ἡ ἀσκα-

λαδώτης, πηλικὸς, νυμφίτζα. Et alibi. ἀσκαλαβώτης, χαλεώτης, καλαβώτης, πηλικὸς, νυμφίτζα. Cyrillus in Lexico. ἀλλὼ, ἡ νυμφίτζα, καὶ ἡ κάτα.

ΝΥΦΗ.

Νύφη. Pro νύμφη. Corona pretiosa. νύφη. *Nurus.* νύμφη.

ΝΩΒΕΛΛΙΣΙΜΟΣ.

Νωβελλίσιμος. *Nobilissimus.* Olympiodorus. ζῶντος μὲν ὀνωρίε νωβελλίσιμος γίνεται, βιασαμένης τῆς πλακιδίας τὸν ἀδελφόν. Et postea. καὶ ἐπαναλαμβανει αὐτὴ μὲν τὸ τῆς αὐγούσης, ὁ δὲ βαλεντινιανὸς τὸ τοῦ νωβελλισίμου ἀξίωμα. Cedrenus. κωνσταντῖνον τὸν δρομέσικον μεγαλεπιμελόμενος τῆς ὑπερορίας, καὶ νωβελλίσιμον τιμήσας, εἶχε μεθ' ἑαυτοῦ. Non exiguæ autem dignitatis hoc genus fuisse apparet ex locis jam citatis: & Imperatores quoq; filiorum minores eâ ornabant. Zonaras in Constantino Copronymo. ἀκόλαστος δὲ ὢν καὶ τρεῖς γυναῖκας ἠγάγετο, καὶ ἐκ μὲν τῆς πρώτης ἔσχε παῖδα λέοντα, ὃν καὶ τοῦ τῆς βασιλείας ὀνόματι κατηξίωσεν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων χριστοφόρον, νικηφόρον τε, καὶ νικήταν, καὶ τοὺς μὲν δύο καίσαρας ἔστεψε, τὸν δὲ νικήταν ἔστεψε νωβελλίσιμον. Olympiodorus. οὗτος δύο παῖδας ἔσχε κώνσταντα καὶ ἰουλιανόν, ὧν τὸν μὲν κώνσταντα καίσαρα χειροτονεῖ, εἶτα ὕστερον κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας καὶ τὸν ἰουλιανὸν νωβελλίσιμον. Et fratres etiam. Idem Zonaras in Leone. τῷ δὲ μεγάλῳ σαββάτῳ τὸν ἑαυτοῦ ἀδελφὸν εὐδόκιμον νωβελλίσιμον ὁ βασιλεὺς προεβάλλετο. Et de nepotibus locus est apud Marcellinum Comitem in Chronico. *Anno regiæ Vrbis conditæ* CXCVII. *Iustinus Imperator Iustinianum ex sorore suâ nepotem, jamdudum à se Nobilissimum designatum, regni quoq; sui successorem creavit Kalendis Aprilis.* Et vel hinc quoque dignitatis magnitudo apparet, quod cùm crearetur, ad instar Imperatoris ac Cæsaris coronaretur, etsi alio sine dubio coronæ genere. Ecce in verbis Zonaræ, quæ citavi. καὶ τοὺς μὲν δύο καίσαρας ἔστεψε, τὸν δὲ νικήταν ἔστεψε νωβελλίσιμον. Vestis illi quoque purpurea (observa colorem Imperialem) & aureo limbo ornata. Zosimus lib. II. de Constantio, & Anaballiano. ἐσθῆτι χρώμενοι κοκκοβαφεῖ καὶ περιχρύσῳ, τῆς τοῦ λεγομένου νωβελλισίμου παρ' αὐτοῦ κωνσταντίνου τυχόντες ἀξίας. Et horum vxores *Nobilissimæ.* Inde in Descriptione Vrbis Constantinop. invenio in regione primâ, *Domum Nobilissimæ Marinæ.* Rursum in nonâ & decimâ. *Domum Nobilissimæ Arcadiæ.*

ΝΩΤΑ.

ΝΩΤΑΡΙΟΣ.

Νωτάριος. Baiulus. Glossæ Basilicorum. νωτάριος, ὁ βαρυβασταίκτης.

ΞΑΘΘΟΣ.

Ξαθθός. Pro ξανθός. Flauus. Sicuti ἄθθος, pro ἄνθος, & talia. Hinc in Glossis Græcobarbaris. πικιλόθερξ, ὁμορφομαλλοῦσα, ξαθθομαλλοῦσα.

ΞΑΜΙΛΙΑ.

Ξαμίλια. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. φεῦ σοι πελοπόννησος πολεμηθεῖσαι. οὐχ ὡς ξένος κίνδυνος, ἀλλ' οἰκεῖος. ὡς πλεῖστα κόλλα μῦθον σιν ἐν ξαμιλίοις

ΞΑΝΑΣΤΡΟΦΑ.

Ξανάστροφα. Retrorsum. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΞΑΝΘΗΣΑΡΙΟΝ.

Ξανθησαρίον. Apud Myrepsum lib. de Decoctis, cap. XIV. Puto rescribendum, ξανθοκάρυον, ut est cap. XVII.

ΞΕΝΑΛΙΟΝ. ΞΕΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ξενάλιον. Quod hospitibus datur. Veteres ξένιον dicebant. Constantinus de Administr. Imp. οἱ δὲ τοιοῦτοι πατζινακῖται ὑπάρχουσιν ὄντες, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἀπαιτῶν ὀξέως ἐπιθυμητοί, αἰτοῦσιν ἐπιζητοῦσι ξενάλια ἱκανά. Hinc ξεναλίζειν. Dona hospitalia dare. Malè Suidas interpretatur, συναθροίζειν

ΞΕΝΙΑ. ΞΕΝΙΔΙΟΝ.

Ξενία. Hospitium. Tugurium. Apud Palladium Hist. Lausi. in Chronio. καὶ εὗρεν κάλλιστον ὕδωρ ἀπέχον εἰς βάθος ὀργυίας ἑπτά, καὶ οἰκοδόμησεν ἑαυτῷ ἐκεῖ ξενίαν μικράν. Item ξενίδιον. Apud eundem alibi in

Eulogio. ἐνεγκὼν οὖν ὄνον ἐκεῖνος ἐπῆρεν αὐτὸν, καὶ ἀπήνεγκεν εἰς τὸ ἴδιον ξενίδιον. Et mox ὡς ἐπὶ προφάσει δῆθεν διὰ ποίας εἰς τὸ ξενίδιόν σου λαβών με.

ΞΕΝΟΚΟΥΡΙΤΗΣ.

Ξενοκουρίτης. Qui alibi tonsuram accepit: id est, alterius monasterii monachus. Lucas Patriarcha in Synodico. ἐνορίας κἂν τὰ τυπικὰ τούτων διορίζωνται. ξενοκουρίτην μὴ γίνεσθαι καθηγούμενον. Balsamon ad Concil. VII. Can. XXI. καὶ μάθῃς ὅπως οἱ ξενοκουρῖται κολάζονται, καὶ οἱ τούτους δεχόμενοι.

ΞΕΡΟ.

Ξερὸ. Pro ξηρὸν. Siccum, Corona pretiosa. ξερὸ. *Siccum*. ξηρὸν.

ΞΕΡΟΠΟΤΑΜΟ.

Ξεροπόταμο. Torrens. Corona pretiosa. ξεροπόταμο. *Torrens*. χείμαῤῥος.

ΞΕΦΟΥΝΤΟΜΕΝΟΝ.

Ξεφουντωμένον. Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

ἡ βοῦτζα ξεφουντωμένα
ἐκ χώματος γεμωσμένα.

ΞΗΔΙΝ.

Ξήδιν. Acetum. Glossæ Græcobarbaræ. ὄξος, ξήδιν. Scribitur etiam ξίδιν, Et occurrit ibidem pluries, Corona pretiosa. ξήδι. *Acetum* ὄξος.

ΞΗΛΑΡΙΟΝ.

Ξηλάριον. Pro ξυλάριον. Navis. Glossæ Græcobarbaræ. ἄδρυα, πλοῖα μονόξυλα. ξηλάρια ὁποῦ εἶναι φκιασμένα ἀπὸ ἕνα ξύλον μόνον.

ΞΗΑΓΙ-

ΞΗΛΕΙΒΓΕΙΝ.

Ξηλείβγειν. Pro ἐξαλείφειν. Delere. Perdere. Gloſſæ Græcobarbaræ. χαλῶνται, ἀφανίζονται, ἐξαλείφονται, ξηλείβγονται.

ΞΗΠΟΔΗΤΟΣ.

Ξηπόδητος. Diſcalceatus. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνυπόδητος. γυμνόπους. ξηπόδητος. ὁποῦ ἔχει τὰ πόδια τοῦ γυμνά.

ΞΗΡΙΖΩΝΝΕΙΝ.

Ξηριζώννειν. Eradicare. Gloſſæ Græcobarbaræ. καταιγίζει, διασπᾶ, ἀνασπᾶ, ξηριζώννει.

ΞΗΡΟΣΤΗΜΑΝ.

Ξηρόστημαν. Medela. Gloſſæ Græcobarbaræ. θεραπείαν. ἰατρείαν. ἴασιν. ἰατρευμα. γιάτρεμαν. ξηρόστημαν. Et mox. θεραπεία. ἰατρεία. ἴαμα. γίαμαν. ξηρόστημαν.

ΞΙΓΓΗ.

Ξίγγη. Adeps. Vide ἀξούγγιον.

ΞΙΔΙΝ.

Ξίδιν, ſive ξήδιν. Pro ὀξίδιον. Acetum. Vide ξήδιν.

ΞΙΕΙΝ.

Ξίειν. Pro ξέειν. Corona pretioſa. ξίειν. *Scalpere.* ξέειν.

ΞΟΜΠΛΑΙΑΣΜΑ. ΞΟΜΠΛΙΝ.

Ξόμπλιν. *Exemplum.* Gloſſæ Græcobarbaræ. ξέμπλιν, ἢ παράδειγμα.

Occurrit illic pluries. Item ξομπλίασμα. Eædem Glossæ. παράδειγμα, καὶ ξομπλίασμα. Iterum alibi. αἰνίγματα, ζητήματα, πκμήρια, γρέμματα, γρέματα, ξομπλιάσματα. Truncata vox est, ut apparet, & plenius quoq; proferebant. ἐξομπλίασμα. Ibidem. αἰνιγμὸς, ὁ δι' αἰνιγμάτων ἢ παραβολῶν λαλῶν. ὅπερ λέγεται παραβολαῖς, καὶ αἰνίγμασι, ἢ ἐξομπλιάσμασι.

ΞΟΝΙΟΝ.

Ξόνιον. Pro, ἀξόνιον. *Axiculus*. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ πήγματα τοῦ ἄξω τῆς ἁμάξης, τὰ ὁποῖα θέτονται ἔμπροσθεν εἰς τὰ ξόνια, ὅπου συστρέφονται εἰς αὐτά.

ΞΟΡΙΔΕΣ.

Ξόριδες. Venatores. Bestiarij. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. καὶ οἱ τῶν θηρῶν πρυτανεῖς, ξόριδες οὕτω καλούμενοι.

ΞΥΓΑΒΔΙΑ.

Ξυγάβδια. Calceamenti genus. Suidas. ξυρίδες, καμπάκια, ξυγάβδια, ἢ ἄλλό τι ὑπόδημα διάφορον.

ΞΥΛΑΒΙΟΝ.

Ξυλάβιον. Oppiani Scholiastes Halieut. II. πυράγρη, ἣν ξυλάβιόν φασιν οἱ χαλκεῖς.

ΞΥΛΟΒΟΛΟΝ.

Ξυλόβολον. Locus vbi ligna reponuntur. Glossæ Græcolatinæ. ξυλόβολον, ἢ ξυλοθήκη. *Cella lignaria. Lignarium.*

ΞΥΛΟΓΛΥΚΟΝ.

Ξυλόγλυκον. Glossæ Latinogræcæ. *Siliqua*. κεράτιον, καὶ κυάμου καὶ φασήλου λοβός, καὶ ξυλόγλυκον. Nihil aliud est quàm glycyrrhiza.

ΞΥΛΟ-

ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΝ.

Ξυλόκαστρον. Navis bellicæ genus. Basilius in Naumachicis. καὶ νῦν εἶναι χρὴ οἷς ἐπιστῶσι τὰ λεγόμενα πάντως ξυλόκαστρα.

ΞΥΛΟΚΟΝΤΑΡΙΟΝ. ΞΥΛΟΚΟΝΤΙΟΝ.

Ξυλοκοντάριον, & ξυλοκόντιον. Bacillus ad impellendos equos. Anonymus de Castrametat. ἐφίππους δὲ ἅπαντας, ξυλοκόντια κατέχοντας πάνυ κονδὰ, πρὸς τὸ ἀπατῆσαι τοὺς πολεμίους. Apud Nicetam in Alexio, lib. III. ξυλοκοντάρια, ἢ ἐγκεράσματα τῶν ἀλόγων.

ΞΟΛΟΚΟΥΜΒΑΡΑ.

Ξυλοκουμβάρα. Eustathius ad Iliad. v. εἴη δ' ἂν ἴσως πιτὺν πλοῖον ἡ κοινῶς ὀνομαζομένη πρός τινων ξυλοκουμβάρα, ὡς δῆθεν ἐκ παραφθορᾶς τοῦ κύμβη.

ΞΥΛΟΠΕΔΗ.

Ξυλοπέδη. Glossæ Latinogræcæ. *Neruus.* ξυλοπέδη.

ΞΥΛΟΣΚΑΜΝΟΝ.

Ξυλόσκαμνον. Ligneum scamnum. Theognostus de caussâ Ignatij. μικρὸν κατέπαυσε τὸν θυμὸν, καὶ εἰς ξυλόσκαμνον καθεσθῆναί με ἐκάλευσε.

ΞΥΛΟΣΟΥΒΛΟΣ.

Ξυλόσουβλος. Qui subularum ligna parat. Ioannes Tzetzes Chil. XI.
πιθρομαχασκοπίπουτζον, τζαγγάριον, ξυλόσουβλον,

ΞΥΛΟΤΡΟΥΛΟΝ.

Ξυλότρουλον. Ligneâ trullâ exstructum. Codinus in Orig. Constantinop.

tinop. περὶ δρομικὴν ἐκκλησίαν, ξυλόστεγον, ξυλότρουλον, κληθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγάλου κωνσταντίνου καὶ ἑλένης.

ΞΥΝΟΝ.

Ξυνὸν. Acerbum. Corona pretiosa. ξυνὸν. *Acerbum.* στρυφνόν.

ΞΥΡΑΦΗ.

Ξυράφη. Novacula. Corona pretiosa ξυράφη. *Novacula.* ξυρός.

ΞΩΔΙΑΣΜΑΤΑ.

Ξωδιάσματα. Expensæ. Sumptus. Glossæ Græcobarbaræ. δαπανημάτων, ἐξόδων, ἀναλωμάτων, ξωδιασμάτων.

ΞΩΜΕΝΕΙΝ.

Ξωμένειν. Pro ἔξω μένειν. Emanere. Occurrit in Glossis Græcobarbaris.

ΞΩΠΟΡΤΗΣ.

Ξωπόρτης, & ξωπόρτιον. Pro ἐξωπόρτης, & ἐξωπόρτιον. Porta, sive janua exterior. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγαλίδες, αἱ περὶ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι. ἡ διάλλαξις ὅπου ἔνι εἰς τὸ ξωπόρτιν. Et mox iterum. ἀγγελος, ὁ περὶ τῶν θυρῶν ἔσω βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. τὸ θυσιαστήριον ὅπου στέκει ἔμπροσθεν τοῦ ξωπορτίου. Vel plenè quoque efferebant. In iisdem Glossis. ἀμπίουρον, πυλῶνα, ἐξωπόρτιν, πόρταν μεγάλην τοῦ τείχους τῆς χώρας, ἢ αὐλῆς μεγάλης.

ΟΔΩΝΙΑ, ΟΔΩΝΑΡΙΑ.

Ὀθώνια. *Vdones.* Epiphanius κατὰ καθαρῶν. τὰ δὲ ἄλλα πέδια, ὡς εἰπεῖν τὰ ἐξ ἱματίων γεγενημένα, ἃ παρά τισιν ὀθώνια κέκληται, ἢ βρέκα χερσὶ περιειλέασι, δακτυλίους δὲ τοῖς ποσίν. Glossæ Basilicorum. ὀθονάρεια (scribe ὀθονάρια) τὰ περιαπλώματα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδόπανα.

OIKO-

ΟΙΚΟΝΟΜΟΣ ΜΕΓΑΣ.

Οἰκονόμος μέγας. Magnus Oeconomus. Ordinis Ecclesiastici munus, quod nobis describit Codinus. ὁ μέγας οἰκονόμος, κρατῶν πάντα τὰ κτήματα τῆς ἐκκλησίας, καὶ πᾶν τὸ εἰσοδιαζόμενον ἐξ αὐτῶν. καὶ οἰκονομεῖ τῷ ἀρχιε-ρεῖ, καὶ τῇ ἐκκλησίᾳ. Pachymerius. μέγας οἰκονόμος, ὁ πᾶσαν οἰκονομίαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν πραγμάτων ἔχων. Balsamon de Chartophyl. & Protecd. ἔχει τῶν ἐκκλησιαστικῶν κτημάτων τὴν φρόντιδα ὁ μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας. Administrabat igitur prædia omnia ecclesiastica, & illorum reditus. Erat autem cleri totius post Patriarcham primus. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ μετὰ τὴν τελείωσιν τοῦ ἐπιτελοῦς, ὁ τιμιώτατος μέγας οἰκονόμος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ὁ ἐν ἱερεῦσι κύριος ἀναστάσιος, ὡς πρῶτος τῶν κληρικῶν, ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ ἐξεφώνησε μεγαλοφώνως τὸ μέγα μήνυμα. Est hoc item videre ex Codini indice, & Responsis Ioannis episcopi Citri. Designari verò hic solebat ab Imperatore, vsque ad imperium Isaacij Comneni, qui primus potestatem illam & jus omne in Patriarcham transtulit, Zonaras in ejus vitâ. μέχρι τότε τοῦ μεγάλου οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλεύοντος, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατριάρχου ἔθετο ἐξουσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖς τὸ δημόσιον.

ΟΙΚΟΣ.

Οἶκος. Canticum in liturgiâ vsitatum. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκος, καὶ συναξάρια.

ΟΙΝΑΡΙΟΝ.

Οἰνάριον. Taberna vinaria. Balsamon ad Concil. 1. Can. XVIII. σημείωσαι οὖν τὸν κανόνα διὰ τοὺς ἱερωμένους τοὺς ἐμπορευομένους οἰνάρια, καὶ βαλανεῖα πακτεύοντας.

ΟΚΝΙΑΡΙΔΙΝ.

Ὀκνιαρίδιν. Malum. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβλεπτος, ὀκνιαρίδιν, φαῦλον, κακόν.

ΟΚΤΑΠΟΔΙΟΝ.

'Οκταπόδιον. Flammeum Imperatoris, habens multas imagines hieracharum, cum octo lingulis. Codinus. τὸ δ' ἕτερον εἰκόνας ἔχον πολλὰς θείας ἱεραρχῶν ὀκτάγλωσσον, ὅπερ καλεῖται ὀκταπόδιον.

ΟΚΤΩΗΧΟΣ.

'Οκτώηχος. Vide ἦχος, & μάρων.

ΟΛΛΟΣ.

"Ολλος. Vniverſus. Omnis. Pro, ὅλος. Alexius Rharturus Doctr. II. δίδει νόμον, ἤθη καλά, ἐλπίδα ἀγαθὴν, καὶ δίδει λύσεις ἀποτακτικάς. καὶ ὥσπερ ἔτον ὁ κύριος τοῦ ὁσπητίου εἶναι εἰς τὸ σπήτι, ὅλλοι τὸν φοβοῦνται, ὅλλοι τὸν ὑποτάσσονται. Et occurrit illic ſæpè. Gregorius Dialogus de vitâ Sanct. lib. 1. ἀπίλησε, καὶ ἀπὸ τοῦ ποιοῦ του ἐλαίου βάλλει εἰς ὅλλα τὰ πιθάρια.

ΟΛΟΠΛΟΥΜΟΝ.

'Ολόπλουμον. Totum plumeum. Gloſſæ Græcobarbaræ. παμπύκιλον, ὁλόπλουμον, ὅπου εἶναι ὅλος πλουμιστός.

ΟΛΠΙΔΑ.

'Ολπίδα. Pro ἐλπίς. Spes. Anonymus De bello ſacro.

να ἔλθω ἐδῶ ἡμερικὰ εἰς θάρρος καὶ ὀλπίδαν.

ΟΜΑΣΤΙΑ.

'Ομάστια. Oculi. In Canonio Mathematico Adeſpoto. τὰ ὁμάστια, κέρδος πολύ. Neſcio an ὀμάτια legendum, pro ὀμμάτια.

OMAT-

OMATZION.

'Ομάτζιον. *Homagium*. Fides. Anonymus de bello sacro.
τὰ κάμνειν τὰ ὁμάτζια εἰς τὸν πρίγγιπα ἐκεῖνον.
Iterum.
νὰ παραλάβη τῶν λιζίων ὁμάτζια τὰ χρεωςοῦσι.
Carolus IV. Bullæ Aureæ cap. XXIII. *Terræ districtus, homagia, vasallagia, & alia quævis ad ipsa spectantia, scindi, dividi, seu quâvis conditione dimembrari non debeant.* Thwrocz. Chron. Hung. cap. XXXIV. *Popularis conditio gravi premebatur censu; nec eidem crebra homagiorum solutio pacem redimabat.* Leonhartus Presbyter in Chron. Bavar. *Civitates autem Bavariæ, quarum principalior fuit Amberg, puero homagium fecerunt, procurante patre ejus.*

OMAYPH.

'Ομαύρη. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὁμαύρην παλαιαὶ μετὰ χαλκῶν ἐξοχεμκέλων, Iterum. ὁμαύρην λωρωμένην καὶ διεδεμένην σιδήρῳ.

OMBPOΔEKTHΣ.

'Ομβροδέκτης. Cisterna. Hero in παρεκβολαῖς. ὡσαύτως καὶ φροντίζειν καὶ τῆς τοῦ ὕδατος ἀφθονίας, καὶ ἐμπιμπλᾶν τὰς ὀμβροδέκτας, καὶ τὰ ἀγγεῖα πάντα.

OMHΔEIA.

'Ομήδεια. Piscis genus. Achmes cap. CCCIII εἰ δὲ ἴδη ἐσθίειν ὁμήδεια, ἢ ὄστρεα, ἤτοι τῶν ὁμοίων πισάτων, εὑρήσει νόσον. Ita corrigo. Hodiè enim corruptè legitur ἐσθιομήδια. Sequitur statim eodem capite. εἰ δὲ ἐσθίη ὁμήδεια. Oppiani Scholiastes Halieut. I. χήμησι, ὁμηδείοις, χηβαδίοις,

OMMATH.

'Ομμάτη. Oculus. Corona pretiosa. ὀμμάτη. Oculus. ὀφθαλμός.

ΟΜΟΚΗΝΣΟΙ.

Ὁμόκηνσοι. Eundem censum soluentes. Basilic. Eclog. LVI. εἴποτε συμβαίη ἐπιβολὴν οἱασδήποτε κτήσεως ὁμοδούλων ἢ ὁμοκήνσων γενέσθαι, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου κελευόμεθα τὸν τὴν ἐπιβολὴν δεχόμενον ἀπαιτεῖσθαι ὑπὲρ αὐτῆς τὰ δημόσια. Occurrit etiam non semel Novel. CXXVIII.

ΟΜΟΡΦΙΑ. ΟΜΟΡΦΟΙ.

Ὀμορφιὰ. Pulcritudo. Ornatus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγλάϊσμα, καλλωνὴ, ἐμορφιὰ, κόσμος, καλλώπισμα. Iterum, ἀγλαΐα, τῷ κάλλει, εἰς τὴν ἐμορφιάν. Et, ὀμορφὸς. Pulcer. Corona pretiosa. ἕνι πρᾶγμα ἐμορφὸν. *Res pulcra.*

ΟΜΠΡΟΣ.

Ὀμπρὸς. Ante. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ θυσιαστήριον ὁποῦ στέκει ὀμπρὸς τοῦ ζωπορτίου.

ΟΜΠΡΟΤΤΕΡΑ.

Ὀμπρότερα. Anteà, Primùm, Glossæ Græcobarbaræ. ἀγάθυζα ἢ δῆλος ἐκαλεῖτο πρότερον. ἢ δῆλος ἐκράζετον ὀμπρότερα.

ΟΜΦΙΚΙΟΝ.

Ὀμφίκιον. *Officium.* Pro ὀφφίκιον. Sic μαμπάρελον, ταμπάρελον, & talia dicebant, pro μαππάρελον, ταππάρελον. Nicetas in Alexio Comneno lib. I. οἱ βραχεῖς δὲ καὶ τῶν αἷμα βασιλεῖ ἐγγιζόντων, καὶ οἷς τὰ ὑπερήφανα τῶν ὀμφικίων ἀνέκειντο.

ΟΞΥΓΓΙΟΝ.

Ὀξύγγιον. Vide ἀξούγγιον.

ΟΞΥΜΗΤΟΝ.

Ὀξύμητον. Cuſpis. Corona pretioſa. ὀξύμητον. *Cuſpis.* γλωχὶς.

ΟΞΥΤΑΡΙΟΝ.

Ὀξυτάριον. Acetabulum. Vaſculum aceti, ad intingendum appoſitum, quod veteres ὀξύβαφον dicebant. Martyrius de V. & B. è quo excerpſit Caſſiodorus librum de Orthographiâ. *Bam etiam vocalibus aliis intervenientibus in primâ ſyllabâ nullius nominis enunciari cognovi, niſi in gloſſematibus, Bammum,* ὀξυτάριον. *Atque Bambalo,* ψελλιστής.

ΟΠΕΡΑΙ.

Ὀπεραὶ. *Operæ.* Gloſſæ Baſilicorum. ὀπεραὶ, οἱ καρποὶ τῶν οἰκετῶν. Et. ὀπέραις, ἐργασίαις ἐκ τῶν χειρῶν. Iterum. ὀπέρας, ὁ δοῦλος εἰς φυσικὴν ὑπηρεσίαν.

ΟΠΕΡΑΤΟΣ.

Ὀπεράτος. *Operator. Operarius.* Gloſſæ Baſilicorum ὀπεράτος, ἐργαστὴς. Sic ἐξπλωράτωρ. *Explorator.*

ΟΠΙΝΙΟΝ.

Ὀπινιὸν, *Opinio.* Gloſſæ Baſilicorum. ὀπινιὸν. ἡ ἀπεσταλμένη καὶ μετ᾽ ἐνδοιασμοῦ ἀπόκρισις.

ΟΠΙΣΘΕΛΗ. ΟΠΙΣΘΕΛΙΝΗ.

Ὀπισθέλη. *Poſtela.* & ὀπισθελίνη. *Poſtilena,* Gloſſæ veteres Latinograecæ corrigendæ ſunt. *Poſtilena,* ὀπισθία, ὀπισθέλη. Hodiè editur, ὀπισθένη. Sed manum tamen inhibeo, nam *Poſtena* dixiſſe videntur ævo barbaro. Thwrocz in Chronico Hung. *Corrigiarumq. cinguli ac frena, & ſimilia alia, cum theniis & poſtenis ſericæ ſubſtantiæ contexta fuerunt.* Ergo ὀπισθένη eſt ad illam formam. At ὀπισθελίνη occurrit apud Mauricium

Strateg. lib. II. cap. II. μικρὰ τυφία μετὰ τῶν ὀπισθελίνων καὶ αἰπλίνων τῶν ἵππων. Et apud Leonem Constitut. VI. καὶ τουφία εἰς τὰς ὀπισθελίνας πιστάρια, καὶ εἰς τὸ κορυφάδιον ἵππου τουφίον. Constantinus item in Tacticis. ἐχέτωσαν δὲ καὶ μικρὰ τυφία, ἤγουν διβέλλια, εἰς τὰς ὀπισθελίνας τῶν ἱππαρίων. Ita corrigo. Perperam est in MSto. ἤγουν διβάλλια. Quid autem διβέλλιον sit, supra à nobis dictum est.

ΟΠΙΣΘΟΚΟΥΡΒΙΟΝ.

Ὀπισθοκούρβιον. Posterior crepido sellæ. Mauricius Strateg. lib. I. cap. II ἵνα ἐν καιρῷ τοῦ πολέμου, καὶ ἐν καιρῷ κούρσων, ὄπισθεν τῶν ὀπισθοκουρβίων κατὰ τὰς ψέλας τῶν ἵππων βαστάζωνται. Vide κούρβη.

ΟΠΙΣΘΟΦΥΛΑΞ.

Ὀπισθοφύλαξ. Vide φύλαξ.

ΟΠΝΑ.

Ὀπνά. Spiritus. Glossæ Græcobarbaræ. πνευστικὸν, ὀποῦ πνεῖ, καὶ ἀναπνεῖ, ὀποῦ παίρνει, ἢ δίδει ὀπνάν.

ΟΠΤΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀπτανάριος. Glossæ Græcolatinæ. ὀπτανάριος, Assator. Coctarius.

ΟΠΤΙΜΑΤΟΙ.

Ὀπτιμάτοι. *Optimates*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΟΠΤΙΩΝ.

Ὀπτίων. *Optio*. Procopius de bello Vandal. lib. I. τῶν δ' ὑπασπιστῶν τριακοσίους ἀπολέξας ἄνδρας, ἀγαθοὺς τὰ πολέμια, Ἰωάννῃ παρέδωκεν, ὃς οἱ ἐπεμελεῖτο τῆς περὶ τὴν οἰκίαν δαπάνης, ὀπτίωνα τοῦτον καλοῦσι Ῥωμαῖοι. Sed legendum est, περὶ τὴν ἀκίαν, ut supra monui. Iustinianus Novell. CXXIX.

καὶ τοὺς

καὶ τοὺς μὲν ἑκάστου τάγματος ὀπτίωνας ἀποδέχεσθαι τὰ εἴδη δίχα τινὸς διαστροφῆς, καὶ ῥογεύειν τοῖς ἐξάρχοις, καὶ τοῖς στρατιώταις τὰς ἐν εἴδει χορηγουμένας αννώνας. Invenies quoque Novell. CXVI. Cyrillus in Lexico obiidem interpretatur. ὀπτίωνα, ὄψιτα.

ΟΡΑΣΕΙΣ.

Ὁράσεις. Visiones. Erant libri Græcorum pariter & Saracenorum, in quibus tradebatur, quot annos Imperatorum quisq; esset victurus, & quæ imperante illo etiam eventura. Luitprandus in Legat. *Habent Græci & Saraceni libros, quos* ὁράσεις, *sive visiones Danielis vocant; ego autem Sibyllinos, in quibus scriptum reperitur, quot annis Imperator quisq; vivat, quæ sint futura eo imperante tempora; pax an simultas; secundæ Saracenorum res, an adversæ.* De his ipsis libris loqui censeo Gregoram lib. VIII. vbi de secreto Imperatoris cum Logothetâ congressu agit. ἐπεὶ δὲ εἰς τὴν ὑστεραίαν ὁ μέγας ἀφίκετο λογοθέτης πρὸς τὸν βασιλέα, ἅττα μὲν αὐτοὶ κατὰ μόνας ἐκοινολογήσαντο πρὸς ἀλλήλους τότε μὲν οὐδεὶς ἔγνω τῶν πάντων, ἐκ σημείων μέντοι τινῶν στοχάζεσθαι ἡμῖν ἐξεγένετο ὕστερον, ὡς βιβλία τινὰ χρησμολογικὰ ἐθεάσαντο, ἐν οἷς τινὰ τῶν μελλόντων ἀσαφῶς τε καὶ αἰνιγματωδῶς παρ' ὅτων δήποτε ἐξετέθησαν. Iterum lib. IX. extremo. εὕρηται γὰρ ἐκ πολλοῦ βιβλίον τῷ βασιλεῖ γράμματά τε αἰνιγματώδη καὶ ἀμυδρά τινα δι' εἰκόνων γνωρίσματα φέρουσα τῶν μελλόντων ἀεί. Vbi observa per literas obscuras & imagines libros illos conscriptos fuisse. Confirmat Zonaras in Leone Armenio. ἀλλὰ καὶ τῇ φασι τῇ τῶν ἀνακτόρων βιβλίον ἐναποκεῖσθαι, ἐν ᾧ καὶ χρησμοὶ περὶ τῶν βασιλέων ἦσαν, καὶ μορφαὶ ἐνεγράφοντο ἀνθρώπων τε καὶ θηρῶν, ἐν μετὰ τῶν ἄλλων ἐκεῖ καὶ λέων θὴρ ἐχρωμάτιστο, ᾧ κατὰ νῶτον τὸ στοιχεῖον τὸ χ. ἐγκεχάρακτο. ἀνὴρ δ' ἦν ὄπισθεν τοῦ θηρὸς, δόρατι διὰ μέσου τοῦ χ διελαύνων τὸν λέοντα. Circumferebantur etiam αἱ ὁράσεις τοῦ ἁγίου παύλου. Marcus Patriarcha Alexandrinus in Quæsitis. βιβλία διάφορα εὑρίσκονται εἰς ἀνατολικὰς καὶ νοτίους χώρας. καὶ τὰ μὲν ὀνομάζονται διδασκαλίαι τῶν ἁγίων ἀποστόλων. τὰ δὲ, ὁράσεις τοῦ ἁγίου παύλου.

ΟΡΒΙΚΛΑΤΟΝ.

Ὀρβικλάτον. *Orbiculatum*. Iulius Africanus de Appar. Bell. καὶ μῆλον τὸ ῥωμαϊκὸν ὀρβικλάτον καλούμενον ἅμα μέλιτος κοτύλαις ἑκκαίδεκα.

ΟΡΓΑ.

ΟΡΓΑΝΑΡΙΟΣ.

Ὀργανάριος. *Organarius*. Glossæ Græcolatinæ. ὀργανάριος, *Organarius. Fistularius*.

ΟΡΔΙΝΑΡΙΟΣ.

Ὀρδινάριος. *Ordinarius*. Basilic. Eclog. XI. ἡ διὰ τὴν αὐθεντίαν διακατοχὴ, ὥσπερ καὶ αἱ λοιπαὶ τῶν παίδων ὀρδιναρίαι διακατοχαὶ, ἔσω ἐνιαυτοῦ παρέχεται. Iustinianus Novell. XX. ἀρχὴν αὐτὴν ὀρδιναρίαν ἔμβαθμον ποιήσαντες. Et pluries tam illic, quàm apud reliquos Iureconsultos Græcos.

ΟΡΔΙΝΑΤΙΩΝ.

Ὀρδινατίων. *Ordinatio*. Arrianus in Epictetum. lib. III. cap. XXIV. ἔτι σοι τύραννος ἔσται τις, ἢ δορυφόρος, ἢ καισαριανὸς, ἢ ὀρδινατίων δή ξεταί σε.

ΟΡΔΙΝΕΥΕΙΝ.

Ὀρδινεύειν. *Ordinare*. Mauricius lib. I. cap. V. ὀρδινεῦσαι εἰς ἀκίας παλαιοὺς τε καὶ νέους. Item. δεῖ ἕκαστον ἄρχοντα τὸ ἴδιον τάγμα ὀρδινεῦσαι. Iterum. εἰ δὲ ἔλαττον, τὸ τρίτον ἐν ἑκάστῳ ἀριθμῷ, καὶ εἰς δεκάρχας ὀρδινευθῆναι αὐτούς.

ΟΡΔΙΝΙΑ.

Ὀρδινία. *Ordo*. Leo Constitut. III. τὴν δὲ τοιαύτην ἐπιλογὴν καὶ ὀρδινίαν ποιεῖσθαι ἐν τοῖς κοντουβερνίοις. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

ἀλλὰ στεμποῦμε σ' ὀρδινίᾳ, καὶ μὴ ἀπαμελοῦμε.

ΟΡΔΙΝΙΑΖΕΙΝ.

Ὀρδινιάζειν. *Ordinare*. Arsenius in epistolâ ad Zygomalam. ἀμὴ ἂν δώσῃ ὁ θεὸς, εἰς τὸν καιρὸν θέλομε τις ὀρδινιάσῃ κατὰ τὴν τάξη τους, καὶ θέλομε της ἐστείλῃ.

ΟΡΔΙ-

ΟΡΔΙΝΙΟΝ. ΟΡΔΙΝΟΝ.

Ὀρδίνιον, ſive ὄρδινον. *Ordo*. Theocriti Scholiaſtes Idyll. x. ἄυλακα, τὸν ὄγμον φησὶ, τὸ κοινῶς λεγόμενον ὀρδίνιον. Macarius Xinus adverſus Saracenos. καὶ πάλιν ἐν ἄλλοις ὄρχον πεποίηται. μιᾶ τῆς ἀποπολλυομένης ὀρδίνου. Leo Conſtitut. III. φύλακας τῶν ἀκίων, ἤγουν τῶν κατὰ τὸ πάχος τῆς παρεκτάξεως ὀρδίνων. Scholiaſtes Oppiani Halieut. lib. I. ὄγμον, τάξιν, καὶ ὄρδινον. Conſtantinus in Tacticis. λοχαγὸς δὲ λέγεται ὁ πρῶτος τοῦ στίχου, ἤγουν τοῦ ὀρδίνου, κατὰ τὸ βάθος.

ΟΡΘΟΔΟΞΙΑ.

Ὀρθοδοξία. Apud Codinum invenio Dominicam τῆς ὀρθοδοξίας. Cedrenus τὴν τῆς ὀρθοδοξίας πανήγυριν appellat: Ioannes Curopalates ἑορτήν. Erat autem illa Dominica, quâ finiebatur prima ſeptimana quadrageſimæ, ut diſcimus ex Typico Sabæ, & Gregora. Ergo errant docti viri, qui rejiciunt in XXI. Maij. Inſtitutio eſt à Michaële Imperatore, & ejus matre Theodorâ, ob reſtitutionem imaginum. Philotheus in Homiliâ in primam Quadrageſ. Dominicam. τῇ κυριακῇ ταύτῃ καὶ πρώτῃ τῶν νηστειῶν ἡ τοῦ χριστοῦ ἐκκλησία ἑορτάζειν παρέλαβε τὴν ὀρθοδοξίαν, ἤτοι τὴν ἀνασήλωσιν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων, γενομένην παρὰ μιχαὴλ βασιλέως, καὶ θεοδώρας τῆς τούτου μητρὸς τῆς μακαρίας βασιλίδος, καὶ τοῦ ἁγίου μεθοδίου πατριάρχου κωνσταντινουπόλεως. Itaque proceſſio tunc fiebat cum crucibus & imaginibus, in memoriam inſtitutionis. Typicum Sabæ. λιτανεύομεν κοινῶς μετὰ τοῦ τοῦ ἁγίου σταυροῦ ξύλου καὶ τῶν σεπτῶν εἰκόνων. Et prædicabatur tunc memoria orthodoxorum Imperatorum & Patriarcharum. Gregoras lib. VIII. ἧκε γὰρ τὸ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῆς τεσσαρακοστῆς σάββατον, ὅτε δὴ καὶ ἔμελλε τῇ ὑστεραίᾳ κηρύττεσθαι δημοσίᾳ τῶν ὀρθοδόξων ἡ μνήμη βασιλέων ὁμοῦ καὶ πατριαρχῶν. Legebatur item Decretum Synodale, Typicum Sabæ ἀπερχόμεθα ἐν τόπῳ ὡρισμένῳ, ὅπου δεῖ ἀναγινώσκειν τὸ συνοδικόν. Fiebatque id præſente Imperatore, & quidem adſtante. Clare notat Codinus de Offic. ἀπέρχεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν ἁγίαν σοφίαν καὶ κατὰ τὴν κυριακὴν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ ἐπεὶ δὴ ἀναγινώσκεται τὸ συνοδικὸν, ἵσταται τῆς εὐφημίας δὲ λεγομένης κάθηται ἐπὶ θρόνου αὐτοῦ. Iconomachis autem tunc in pœnam impoſuit Michaël, quem dixi, Imperator,

rator,

rator, ut a templo B. Mariæ in Blachernis cum facibus irent ad S. Sophiæ, & sibi mutuò in aurē insusurrarent, ἀνάθεμα. Ioannes Curopalates in eius vitâ. καὶ κἂν οἱ συκοφάνται ταῖς προσηκούσαις ποιναῖς παρεδόθησαν εἰ μὴ ἀνεξικάκως ὁ πατριάρχης ἀφεθῆναι τούτοις τὸ ἔγκλημα ἐξητήσατο, τὸν οἰκεῖον δεσπότην μιμούμενος. τοῦτο μόνον εἰς ἔκτισιν λαβόντες, καὶ τιμωρίαν. τὸ ἀνὰ πᾶν ἔτος κατὰ τὴν τῆς ὀρθοδοξίας ἑορτὴν μετὰ λαμπάδων ἀπὸ τοῦ ἐν βλαχέρναις τῆς παναχράντου ναοῦ πρὸς τὸν θεῖον τῆς ἁγίας σοφίας ἀφικνεῖσθαι νεὼν, καὶ τὸ, οἰκείοις ἐνηχεῖσθαι ὠσὶν, ἀνάθεμα. ὃ καὶ μέχρι τῆς αὐτῶν ἐτημελήθη ζωῆς. καὶ ἡ μὲν εἰκονομάχων αἵρεσις τοιοῦτον ἔσχε τὸν τρόπον τῆς καταλύσεως.

ΟΡΚΙΩΛΙΟΝ.

Ὀρκιώλιον. *Vrceolus*. Euchologium. εἶτα φέρει ὁ χαρτουλάριος ὀρκιώλιον, τὸ κοινῶς λεγόμενον θερμάριον.

ΟΡΝΗΣ.

Ὄρνης. *Vrna*. Cedrenus. γενεθλίου δὲ ἱππικοῦ ἀγομένου, καὶ τῶν μερῶν φερόντων στολὰς σωληνωτὰς ἀπὸ βλαττίου ὀξέως, καὶ χλαμύδας παραπλησίας τοῦ βασιλικοῦ. ἔπαυσε ταύτας φορεῖν, διὰ τὸ μὴ εἰς ἀκαίρους χρείας δαπανᾶσθαι τὰ χρήματα, ὁρίσας δακτυλίους ὄρνας ἐν ταῖς στολαῖς αὐτῶν κόσμου χάριν φορεῖν. Quem locum viri docti non intellexerunt. Certè Latini corruptâ jam linguâ, ut illo avo, *Orna* quoq; dicebant. Observo ecce in Querulo. *Euclio aurum in ornam congessit olim, quasi busta patris, odoribus insuper infusis, tituloq; extrà addito. Navem ascendens ornam domi fodit, rem nulli aperuit.*

ΟΡΝΙΒΩΡΕΣ.

Ὀρνίβωρες. Milites viliores, & quorum facilis jactura, ut ait Poëta, qui in primâ acie quandoq; hosti opponuntur, ut in illos vires suas frangat. Mauricius Strateg. lib. 1. cap. XI. εἰ δὲ μέρος γυμνάζεται, μηδένα ἔμπροσθεν περιπατεῖν, εἰ μὴ τοῦ μέρους ἄρχοντα καβαλλάριον μετὰ μανδατόρων δύο, σπάτωρος ἑνὸς, καὶ σπαθίου (scribo, σπαθαρίου.) ἑνὸς, καὶ τοὺς ὀρνίβωρας, μέχρις οὗ πλησίον τῆς συμβολῆς γένηται ἡ παράταξις. τότε δὲ εἰσέρχεσθαι ἐν τῇ παρατάξει, ἤτοι ἀσφαλῶς, καὶ μὴ συμπλέκεσθαι αὐτοὺς πολεμίοις, μηδὲ τοὺς ὀρνίβωρας, διὰ τὸ γυμνοὺς αὐτοὺς εἶναι.

ΟΡΝΙΘΑ.

Ὄρνιθα. Gallina. Corona pretiosa. ὄρνιθα. *Gallina*. ὄρνις.

ΟΡΝΙΘΟΠΟΥΛΛΙΤΖΙΑ.

Ὀρνιθοπουλλίτζια. Avium pulli. Aviculæ. Aves. Constantinus Asynkitus in Viatico. καὶ ὀρνιθοπουλλίτζια, καὶ πέρδικας, καὶ ὅμοια.

ΟΡΝΟΛΗΣ.

Ὀρνόλης. *Vrnula*. Homilia Scholastica Vetus. ὑποδεθεὶς οὖν ἔλαβεν ἀμόλινον, ἐπεδόθη καθαρόν. προσηνέχθη ὕδωρ πρὸς τὴν ὄψιν εἰς ὀρνόλην.

ΟΡΤΥΚΗ.

Ὀρτύκη. Pro ὄρτυξ. Corona pretiosa. ὀρτύκη. *Coturnix*. ὄρτυξ.

ΟΡΦΑΝΟΤΡΟΦΟΣ.

Ὀρφανοτρόφος. Orphanorum curator. Theodorus Anagnosta Eclog. I. ἀνατολίου πλουτήσαντος γεννάδιος προχειρίζεται πρεσβύτερος τῆς ἐκκλησίας, ἀκακίου τοῦ ὀρφανοτρόφου συμψήφου γενομένου. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatii Patriarchæ. καὶ νικηφόρον μὲν νικαίας μητροπολίτην ὄντα βιάζεται παραιτησάμενον ὀρφανοτρόφον εἶναι. Magna autem huius muneris dignitas, adeóque frater Imperatoris, Michaëlis Paphlagonis, eâ ornatus legitur apud Zonaram. Desijt autem sub postremis Imperatoribus. Codinus. ὀρφανοτρόφος ἦν μὲν φροντίζων καὶ ἐπιμελούμενος πάλαι τῶν ὀρφανῶν, νῦν δὲ οὐδαμῶς κέκτηταί τινα ὑπηρεσίαν.

ΟΣΚΑΡΙΟΣ.

Ὀσκάριος. Rufus. Theocriti Scholiastes Idyll. IV. τὸ δὲ γὰρ καθ' ἡμᾶς πύρριχος, ὀσκάριος.

ΟΣΠΗΤΙΟΝ.

Ὀσπήτιον, sive ὀσπίτιον. *Hospitium*. Suidas οἰκία, τὸ ὀσπήτιον. Iterum. ὀσπήτιον τὸ οἴκημα. Nicetas in Alexio lib. III. τὸ τοιοῦτον ἔρυμα τὸν πρόσοικον ῥωμαίοις μὲν πάλαι παρεῖδον Βουλγάρων ἀφροντιστοῦντες, καὶ κατέλιπον ἔρημον. ὁ δὲ χρύσος ἐπιποιήσας εἶχε κατὰ ῥωμαίων ἀπρόσμαχον ἀνθύμβισμα, ἢ ὀσπίτιον ἀφρόντιστον. Iterum sub finem libri. τὸ δὲ ἀπὸ τοῦ δὲ λαβόμενοι οἱ πολέμιοι τῶν τειχισμάτων. βάλλουσιν ἴστια εἰς τὰ ὀσπίτια. Simeon Hieromonachus in epistolâ ad Zygomalam. πολλὰ ἐξομονάσι τὸ ὀσπίτι μου, καὶ ἔχω αἰδνάτην φαμιλία. Passim occurrit.

ΟΣΠΡΑΤΟΥΡΑ.

Ὀσπράτουρα. *Ospratura*. Munus coëmendorum leguminum. In l. ult. §. 19. ff. de Muneribus. *Elaemporia, ut ospratura, apud Alexandrinos patrimonij munus existimatur*.

ΟΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Ὀστιάριος. *Ostiarius*. Apud Suidam. οἱ ῥωμαῖοι τὰς θύρας ὠστίας φασὶ, κατ' ἑλληνικὴν δὲ ἐτυμολογίαν γράφομεν διὰ τοῦ ω μεγάλου παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν εἰσερχόμενον. ἔνθεν καὶ ὠστιάριος, ὁ κρατῶν τὰς θύρας, καὶ ὠθίζων τοὺς εἰσιέναι βουλομένους. Scribe ὠστία. Sic apud Aristophanis Scholiasten ad Plutum. καὶ ῥωμαῖοι ὠστία τὰς θύρας φασὶ, παρὰ τὸ ἐξωθεῖν τὸν ἐπερχόμενον. Sed verò ô celebrum Grammaticorum. Alibi in câdem Farragine Glossarum Suidæ. ὀστία δὲ ἡ θύρα παρὰ ῥωμαίοις, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ὅθεν καὶ ὀστιάριος ἐξ αὐτῆς τὸ ἀξίωμα. Erat autem inter munera ecclesiastica. Balsamon de Chartophyl. & Proteed. ὁ χαρτοφύλαξ οὐκ ἐστὶν, ὡς τινες λέγουσι, φύλαξ τοῦ σεκρέτου, καὶ θυρωρὸς. τοῦτο γὰρ τῶν ὀστιαρίων ἀρχαῖον ἐπάγγελμα. Codinus in Orig. Constantinop. ὁ τόπος τοῦ ἄμβωνος, ἕως τῆς μέσης τοῦ ναοῦ. ὑπῆρχον οἶκος αὐλιόχου τινὲς ὀστιαρίου. Et erant quidem tres numero. Ioannes Episcopus Citri in Resp. μετ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς ὀστιάριοι, καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ τρεῖς ἄρχοντες τῶν ἐκκλησιῶν. Codinus de Offic. duos tantum ponit; primum, qui januam custodiat in electionibus publicis: alterum, qui præsit monobambylo. Tertium autem appellat, δομέστικον τῶν θυρῶν, in nono

demum

demum quinario, cum duos illos in sexto collocet. Sed ternarius hic numerus intelligendus duntaxat est de muneris diversitate, nam certè in personis erant longè plures, & ad centum redegit Iustinianus Novell. III. Locum producimus in κλῆρος. itaque non iteramus: illic vide, si tanti est.

ΟΤΟΝΙΚΑ.

'Οτόνικα. Glossæ Basilicorum. 'οτόνικα, ἱμάτιον γυναικεῖον ποικιλτόν. Sed legendum censeo, τόνικα. Est purum putum Latinum, *Tunica*.

ΟΥΓΚΛΑ.

Οὔγκλα. *Vngula.* Apud Myrepsum, lib. de Antid. cap. CXIX. οὔγκλα καβαλλίνα. *Vngula caballina*,

ΟΥΕΛΑΑΡΙΟΣ.

Οὐελάριος. *Velarius.* Inscriptio Vetus.

ΑΝΤΙΠΟΛΟΙΣ. ΚΑΙ. Ο. ΠΟΛΙΤΑΙ. ΤΟ.
ΓΕΝΙΚΟΝ. ΜΟΝ. ΚΑΙ. ΜΑΝΓΟΝ
ΚΑΙ. ΟΥΕΛΑΑΡΙΟΝ.

ΟΥΙΖΗΡΙΟΙ.

Οὐϊζήριοι. Apomasar in Apotelesmatis. διαφοραὶ τῶν ἐξουσιαστῶν μεταξὺ καὶ στρατηλατῶν, καὶ τῶν πυστυρείων, ἤτοι τῶν οἰκοθεσποτῶν τῶν ἁρμάτων. Legendum est, τῶν οὐϊζηρείων. Occurrit incorruptius paullò post. καὶ διαφορὰς μεταξὺ οὐϊζηρείων καὶ βασιλέων. Iterum. βλάβην ἐπιφέρει τοῖς οὐϊζηρείοις παρὰ τῶν βασιλέων. Sunt autem *Visiri*, qui & βεζήρηδες Græcis recentioribus, ut alibi annotavimus.

ΟΥΙΚΑΡΙΟΣ.

Οὐϊκάριος. *Vicarius.* Vide βικάριος.

ΟΥΙΛΙΟΝ.

Οὐΐλιον *Villa*. Basilic. Eclog. LVI. σημαινούσης τὴν τῶν χρημάτων ποσότητα, καὶ τῶν εἰδῶν, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τῶν ζευγῶν, ἤτοι οὐΐλίων, εἴτ' οὖν κελλαρείων. Iustinianus Novell. CXXVIII. ὑπὲρ ἑκάστου ἰούγου, ἢ οὐΐλίου, ἢ κεντουρίων, ἢ ἄλλων οἵων δήποτε ὀνόματι.

ΟΥΙΝΔΙΚΑΤΙΩΝ.

Οὐινδικατίων. *Vindicatio*. Crebrum est apud Iureconsultos Græcos.

ΟΥΙΝΔΙΚΤΟΣ.

Οὐίνδικτος. *Vindicta*. Suidas. οὔινδικτος. Deinde, quod solens facit, producit verba Auctoris cujusdam innominati. ὁ καὶ οὔινδικτον ἐλευθερούμενος. Apud Theophilum est, οὔινδικτα.

ΟΥΛΑΚΙΣ.

Οὐλάκις. Corona pretiosa. οὐλάκις. *Cursor*. δρομεύς. An non rectius? ὁ λάκις. Italis est, *Lacaio*. Gallis *Lacquay*. Vides manifesta vestigia vocis exoticæ.

ΟΥΟΝ.

Οὖον. *Vua*. Alexander Trallianus lib. VII. cap. XIII. τούτοις καὶ τὰ κάστανά ἐστιν ἐπιτήδεια, καὶ μέσπιλα, καὶ οὖα πάνυ πέπειρα. Actuarius περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. V. οὖα δὲ πάνυ σύφοντα ἐν ὀπώραις, καὶ κοράνα, καὶ μέσπιλα ἐν φαρμάκων μὲν λόγῳ λαμβανόμενα πάνυ χρήσιμα.

ΟΥΡΙΜΟ.

Οὔριμο. Pro ὥριμον. Corona pretiosa. οὔριμο. *Maturum*. πεπαιρομένον.

ΟΥΣΙΟΝ.

Οὔσιον. *Hosa.* vt λωρίκιον, *Lorica.* & talia. Eſt dictio ab Alemanis petita. Sunt autem οὔσια propriè Gallorum *Brodequins.* quod inde facile eſt colligere, quia inter τὰ λωρωτὰ ἱμάτια ponit. Achmes cap. CCXX. καὶ τὰ λεγόμενα οὔσια εἰς ἀνώτερον πλοῦτον τῶν εἰρημένων πάντων κρίνεται. Iterum. εἰ δὲ οὔσιον χαλκοῦν, ἢ βένετον, εὑρήσει πλοῦτον διὰ χαράγματος ἀργύρου ἀνάλογον τοῦ πλήθους. Et aliquoties illo capite Warnefridus de Geſt. Longobard. lib. IV. cap. XXIII. *Calcei eis erant ad ſummum pollicem penè aperti, & alternatim laqueis corrigiarum retenti. Poſteà verò cœperunt hoſis vti, ſuper quas equitantes tubragos birreos mittebant.* Caue autem putes eſſe Gallorum, *Houſſe.* Thwrocz in Chronico Hung. *caligas ſolutares* appellat. *Corpus ipſius ſplendidiſſimum tunicâ ſcarletinâ, ac etiam caligis ſolutaribus gemmis pretioſiſſimis contextis,* &c. Godefridus Villahardouinus Hiſt. Conſtantinop. lib. IV. *Morchufles chauca les hueſes vermeilles par laie & par conſeil des autres Grex, ſi ſe fiſt Empereor.* Iterum lib. VI. *Enuoia les hueſes vermeilles, & les dras Imperiais à l'Empereor Baudovin.*

ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΙΑ. ΟΥΣΟΥΚΑΠΙΤΕΥΕΙΝ.

Οὐσουκαπιτεία, *Vſucapio* Balſamon ad Photii Nomocan. Tit. II. cap. I. ἐνσυσταθῆναι μὴ πεπεῖσθαι τὴν οὐσουκαπιτείαν. Et οὐσουκαπιτεύειν. *Vſucapere.* Frequens apud Iureconſultos Græcos.

ΟΥΣΟΥΦΡΟΥΚΤΟΣ.

Οὐσούφρουκτος. *Vſus fructus.* Iuſtinianus Novell. VII. ἐπιτρέπει πράγματος ἐκκλησιαστικοῦ χρῆσιν, ἤτοι τὸν καλούμενον οὐσούφρουκτον, ἐπὶ ῥητόν τινα χρόνον. Occurrit paſſim.

ΟΥΤΙΛΙΟΣ.

Οὐτίλιος. *Vtilis.* Paſſim apud Iureconſultos Græcos reperitur.

ΟΦΑ

ΟΦΑ. ΟΦΕΛΛΙΟΝ.

'Οφὰ *Offa.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. VIII. διὰ σκυλοπύλου διδόσθε ὀφὰς τρεῖς μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς δευτέραν ὀφὰς πέντε, καὶ εἰς τὴν τρίτην ὀφὰς ἑπτά. Hinc ὀφέλλιον. *Offella. Offula.* Glossæ veteres Græcolatinæ. ὀφέλλιον. *Ofella.* Et observa, *Ofella*, vnico F. Ita scribebant Latini Barbari, vnde & Græcum Barbarum, ὀφέλλιον, vno φ. Kempo Thessaliensis.

> *Ferculum splendens, & ofella dulcis*
> *Grata fuerunt Domini.* —

Iterum mox.

> *Dicito tandem mea quo locorum*
> *Permanes, fallax quæ & ofella nobis*
> *Detinet.*

Et sic constanter apud Apitium quoq; de Re Culin. lib. VII. cap. IV.

ΟΦΦΙΚΙΑΛΙΟΣ.

'Οφφικιάλιος, & ὀφφικιάλις. *Officialis.* Glossæ Græcobarbaræ. μετ' ἐποῖα ἐψηφίζασιν, ἢ μπαλλωτιάζαν, καὶ ἐχειροτονοῦσιν οἱ ἀθηναῖοι καὶ ἄλλοι περισσότεροι τοὺς ὀφφικιάλιδας, καὶ ἄρχοντας. Occurrit illic pluries. Moschopulus. ἐπὶ τίνος δὲ λέγεται, δῆλον ἀπὸ τούτου ὀφφικιάλιες. Lucas Patriarcha in Sancito. τὸ δὲ συνηγορῆσαι κληρικὸν, ὡς οἱ κοσμικοὶ ὀφφικιάλιοι, καὶ δέξασθαι σφραγῖδα λαϊκοῦ μισεῖται καὶ κολάζεται. Apud Codinum. ἕως ὧδε τὰ τῶν ὀφφικιαλίων τῶν βασιλέων κωνσταντινουπόλεως ὀνόματα. Et Basilic. Eclog. VI. Titulus est, περὶ παντοίων ὀφφικιαλίων.

ΟΦΦΙΚΙΟΝ.

'Οφφίκιον. *Officium.* Moschopulus. ὀφφίκιον, διὰ δύο φφ'. ἐστὶ μὲν ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Adrianus pontifex in epistolâ ad Basilium Achridenum. οὐ τὴν παρερχομένην δόξαν ἐκζητοῦμεν, εἰ τὸ ποιμαντικὸν ἐδεξάμεθα ὀφφίκιον. Cabasilas in Quæsitis εἰ ἐπ' ἀδείας ἐστὶ τῷ ἀρχιερεῖ ἐπάνω τῶν προσοδευόντων, μηδὲν δὲ ἐχόντων, ὀφφίκια τιθέναι τινὰς, μηδὲν μηδ' αὐτοὺς ἔχοντας ὀφφίκιον. Glossæ Latinogræcæ. *Fungitur officijs.* κέχρηται ὀφφικίοις.

ΟΧΙ.

'Οχι. Pro οὐχι. Non. Corona pretiosa. γιὰ τί ὄχι. *Cur non*, διὰ τί οὐ.

ΟΨΕΣ.

'Οψὲς. Heri. Corona pretiosa. ὀψὲς *Heri*. χθὲς.

ΟΨΙΚΕΥΕΙΝ.

'Οψικεύειν. *Obsequi*. Obsequium præstare. Sequi in comitatu. Suidas. δορυφορούμενος (ita corrigendum supra admonui.) ὀψικευόμενος. In Synodo Florentinâ. ἐκ τοῦ παλατίου ἐξελθόντες, καὶ τῶν ἵππων πάλιν ἐπιβάντες, τῷ πατριάρχῃ ἀπήλθομεν ὀψικεύοντες ἕως τοῦ ἑτοιμασμένου αὐτῷ οἴκου. Euchologium. βαστάζοντος τοῦ πρωτοϊερέως τὸ μῦρον μετὰ τοῦ ἀλαβάστρου κεκαλυμμένον μετὰ τοῦ δισκοκαλύμματος ἔμπροσθεν τῶν ἁγίων μυστηρίων, καὶ ὀψικευομένου ὑπὸ τῶν διακόνων. Basilic. Eclog. XLIX. τοῦ πᾶσαν αἰδῶ καὶ τιμὴν ἔχειν τοὺς ἀπελευθέρους πρὸς τοὺς πάτρωνας, καὶ τοῦ ὀψικεύειν αὐτούς.

ΟΨΙΚΙΟΝ.

'Οψίκιον. *Obsequium*. Comitatus. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. IV. τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον ὀψίκιον πᾶσιν ἔχει γνώριμον τὴν προσηγορίαν. ὀψίκιον γὰρ ῥωμαϊστὶ λέγεται, ὅπερ σημαίνει τῇ ἑλλήνων φωνῇ τοὺς προπορευομένους ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ τιμῇ. Agrætius de Orthographiâ. *Circumpedes sunt obsequia servorum, Antepedes amicorum*. Warnefridus de Gest. Longobard. lib. I. cap. XX. *Illa multitudinem virorum, & nobilem comitatum aspiciens, interrogabat quis iste esse possit, qui tam sublime obsequium haberet*. Et thematis quoque nomen erat, nomine hinc translato. In Constantini verbis supra productis. τὸ δὲ θέμα τὸ καλούμενον ὀψίκιον πᾶσιν ἔχει γνώριμον τὴν προσηγορίαν. Diaconus in Theodosio. *Ex proprio stolo misit taxatos velocibus scaphis, & ex themate obsicio apud Rhodum amnem colligi jussit*.

ΟΨΙΣ.

Ὄψις. *Obses.* Nicetas in Isaacio, lib. II. βασιλεὺς δὲ χολωθεὶς, αὐτί μὲν τῶν κελτῶν τοῦ Βήλου ταβελλίονας ἀπέστειλεν ὄψιδας. Anonymus de bello sacro.

νὰ στέκετ μετ' ἡμῆς ὄψιδα εἰς τὸ κάστρο.

Constantinus de Administr. Imp. καὶ ἀναλαμβάνεσθαι ἐκεῖθεν ὁμήρους, ἤτοι ὄψιδας, καὶ ἀποκρισιάριον. Cyrillus in Lexico. ἐπλίονα, ὄψιτα.

ΟΨΩΝΑΤΩΡ.

Ὀψωνάτωρ. *Obsonator.* Stipendiarius. Glossæ Græcolatinæ veteres. ὀψωνάτωρ. *Stipendiarius.*

ΟΨΩΝΙΟΝ. ΟΨΩΝΙΖΕΙΝ. ΟΨΩΝΙΣΜΟΣ.

Ὀψώνιον. *Obsonium.* Stipendium. D. Paulus ad Rom. cap. VI. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἁμαρτίας θάνατος. Et ad Corinth. I. cap. IX. τίς στρατεύεται ἰδίοις ὀψωνίοις ποτέ; Can. Apost. XLI. οὐδὲ στρατιώτης ποτὲ κατὰ πολεμίων ἰδίοις ὀψωνίοις ὅπλα καταφέρεται. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἅμα δὲ ἀποκομίζοντα καὶ τὰ τῶν ἱεροσολυμιτῶν ἱππέων ὀψώνια. Dositheus lib. III. καὶ ἐὰν καλὸς στρατιώτης ἔστι τρίτῳ ὀψωνίῳ δυνήσῃ εἰς τὸ πραιτώριον μεταβλῆναι. Hinc ὀψωνίζειν. Merere. Militare. Et ὀψωνισμός. Stipendium. Ioannes Curopalates in Eudocia. τοῦ ὀψωνισμοῦ ἐνδεήσαντες, καὶ τῶν συνήθως παρεχομένων αὐτοῖς σιτηρεσίων στερούμενοι.

ΠΑΓΑΝΕΥΤΑΙ.

Παγανευταί. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CXCIV. τῶν δὲ παγανευτῶν, καὶ αὖθις διερευνώντων, εἰ πέρδικες ἀναπτήσουσι, δεῖ σοι μακρόθεν λύειν τὸν ἱέρακα κατόπισθεν αὐτῶν.

ΠΑΓΑΝΟΣ. ΠΑΓΑΝΕΥΕΙΝ.

Παγανός. *Paganus.* Suidas. παγανοί, ἀστράτευτοι. Hesychius. παγανός, ἰδιώτης,

ἰδιώτης, ἄφρων. Constantinus de Administr. Imp. παγανοὶ τῇ τῶν σκλαβῶν διαλέκτῳ ἀβάπτιστοι ἑρμηνεύονται. Dorotheus Doctr. II. λέγει μοι ἐκεῖνος, ἔχω ἐμαυτὸν ὡς ἕνα παγανόν. Hinc παγανεύειν. Nicetas Paphlago in vitâ Ignatij. ἀπειλῶν, ὡς εἰ μὴ παγανεύων ἐν μοναχικῷ τῷ σεμνῷ σχήματι περιέλθοι, θάνατον ἐπηρτῆσθαι τὴν ζημίαν.

ΠΑΓΑΡΧΟΙ.

Πάγαρχοι. Pagorum præpositi. In Iustiniani Novellis, & Edicto XIII.

ΠΑΓΙΔΑ.

Παγίδα. Pro παγίς. Corona pretiosa. παγίδα. *Laqueus*. παγίς.

ΠΑΓΙΝΗ.

Παγίνη. *Pagina*. Suidas. κανόνιον, οὕτω καλεῖται ἡ οἱαδήποτε πραγματεία κἂν πλειόνων τυγχάνῃ πτυχίων, ἢ στίχων, ἢ παγινῶν.

ΠΑΓΚΟΣ.

Πάγκος. Italicum, *Banco*. Argentaria. Scamnum. Synodus Florentina. ταῦτα τῶν καρδηναλίων εἰπόντων, ὥρισεν ὁ βασιλεὺς διὰ γραμμάτων καὶ βυλλῶν βεβαιωθῆναι πάντα, καὶ δοθῆναι εἰς ἀναπλήρωσιν πάντων πάγκους τρεῖς τῆς Βενετίας, καὶ Γενούας, καὶ τῆς Φλωρεντίας. Siffridus Presbyter Epitom. lib. I. *Dum iter pergens in quâdam ecclesiâ hospitatus fuisset, & fessus super bancum quiesceret*. Pontificale Romanum. *Presbyteri verò ordinati retrò pontificem, vel hinc & inde, vbi magis commodum erit, in terrâ genu flexi habeant libros coram se super scabellis seu bancis ordinatis*. Leonardus Presbyter in Chron. Bavar. *Super bancum juxta caminum considens puerum suis supra genibus statuit*.

ΠΑΓΧΡΗΣΤΑΡΙΟΣ.

Παγχρηστάριος. *Panchrestarius*. Dulciarius. Apud Arnobium lib. II.

ΠΑΓΩΝΗ.

Παγώνη. *Pavo.* Corona pretiosa. παγώνη. *Pavo.* ταώς.

ΠΑΖΑΡΙΑ.

Παζάρια. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ παζάρια, φόρους, ἔτι τε πάντα τὰ σκιάσματα.

ΠΑΙΓΝΙΔΙ.

Παιγνίδι. Ludus. Corona pretiosa. παιγνίδι. *Ludus.* παίγνιον.

ΠΑΙΓΝΙΩΤΑΙ.

Παιγνιῶται. Lusores. Codinus de Offic. μεταξὺ δὲ τούτων δὴ τῶν τοῦ κλήρου καὶ αὐτῶν δὲ τῶν φλαμούλων, ἵστανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βουκινάτορες, ἀνακαρισταὶ, καὶ σουρουλισταί. Chronicon Constantinop. ἡ δὲ ἀποστρήσασα ἐκάλει τινὰς τῶν παιγνιωτῶν τοῦ ἱπποδρομίου. Harmenopulus lib. IV. cap. VI. οὐδὲ ὁ δημόσιος παιγνιώτης, ἢ ὁ υἱὸς αὐτοῦ, γυναῖκα ἢ θυγατέρα συγκλητικοῦ.

ΠΑΙΔΕΜΕΝΟΣ.

Παιδεμένος. Pro πεπαιδευμένος. Corona pretiosa. παιδεμένος. *Eruditus.* πεπαιδευμένος.

ΠΑΙΔΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Παιδόπουλλον. Puer. πουλλος, sive πουλλον, semper dictionem ὑποκορίζει. Talia plurima occurrunt apud Codinum, Nicetam, alios.

ΠΑΙΝΕΜΕΝΟΣ.

Παινεμένος. Laudatus. Photius περὶ στρατ. πραγματ. lib. I.

τὰ πολλὰ

τὰ πολλὰ πεθυμημένῳ,
εὐγενεῖ, καὶ πεπνευμένῳ,
ἰακώβῳ τῷ λασκάρῃ,
εὐζωίῳ παλικάρῃ.

Et mox iterum.

κλάδος τῶν γεγενημένων
ἀξίων καὶ πεπνευμένων.

ΠΑΙΤΙΤΑ.

Παιτίτα. *Petita.* Glossæ Basilicorum. παιτίτα. γνώρισμα αἰτήσεως. Suidas. παιτίτα, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. σημαίνει δὲ γνώρισμα αἰτήσεως. Auctor apud eum innominatus. χρυσάφιος δὲ ὁ πρωτοσπαθάριος παιτίτα ἐπεζήτει θεοδόσιον τὸν βασιλέα. Abdias Hist. Apostol. lib. v. *Cum esset ejus petitum refutata, nihilominus tamen mulierem non desinebat incessere.*

ΠΑΚΤΕΥΕΙΝ.

Πακτεύειν. *Pacisci.* Conducere. Michaël Attaliates Pragmat. Tit. XIII. ἔστι δὲ, ὅταν τις οἶκον ἴδιον, ἢ ἀγρὸν πακτεύσῃ πρός τινα, ἐφ᾽ ᾧ λαμβάνειν ἐτήσιον πάκτον. Balsamon ad Concil. I. Can. XVII. σημείωσαι οὖν τὸν κανόνα διὰ τοὺς ἱερωμένους τοὺς ἐμπορευομένους οἰνάρια, καὶ βαλανεῖα πακτεύοντας. Crebrum est apud Iureconsulos Græcos.

ΠΑΚΤΙΩΤΗΣ. ΠΑΚΤΙΩΤΙΚΟΣ.

Πακτιώτης. Fœderatus. Constantinus de Administr. Imp. καὶ λοιπῶν σκλάβων, οἵ τινές εἰσι πακτιῶται τῶν ῥῶς. Et πακτιωτικός. Apud eundem Constantinum. καὶ ἐκεῖθεν μονοξύλους διὰ τοῦ ποταμοῦ ἀποκινοῦντες κατέρχονται εἰς τὸ βιτετζέβη, ὅπερ ἐστὶ πακτιωτικὸν κάστρον τῶν ῥῶς.

ΠΑΚΤΟΝ.

Πάκτον. *Pactum.* Cedrenus. τῷ δ᾽ αὐτῷ ἔτει ἐζήτησαν οἱ βούλγαροι πάκτα διὰ τὰ κάστρα. Chronicon Constantinop. ἡρπάγη δὲ εἰς πάκτον διὰ τὸ καὶ αὐτὴν ἀργυρῶν εἶναι ἀπὸ κυρίου πρωτοπάκτορος.

ΠΑΚΤΟΥΝ.

Πακ]ȣν. Idem, quod πακ]ȣ́ειν. *Pacisci.* Glossæ veteres Latinogræcæ: *Pepigit*, συνέθετο, συνετάξατο, ϗ ἐπάκ]ωσεν.

ΠΑΛΑΤΙΝΟΣ.

Παλατῖνος. *Palatinus.* Minister patriarchæ, qui eius nomine in palatium ad Imperatorem ultrò citróque commeabat, & sermones ac voluntates communicabat. Nicetas in Alexio Man. F. τοῦ πατριάρχου στείλαντος εἰς τὴν διέπουσαν τὴν ἑαυτοῦ ὑπηρέτην, ὃς ἐκ τοῦ παραβάλλειν εἰς τὰ ἀρχεῖα, καὶ διαπορθμεύειν τοῖς βασιλεῦσι τὰ βουλευτικά, καὶ τὰς ἀποκρίσεις κεῖθεν αὖθις μεταφέρειν, παλατῖνος ὠνόμασται. Erant quoque milites, & eorum Schola, cuius multa passim mentio. Panes item, qui populo donari à Constantino Magno soliti. Suidas. παλατῖνοι, εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, καθ' ὃν ἐστράτευε χρόνον, οὕτως ὀνομάσας αὐτούς, οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. Glossæ Basilic. παλατῖνοι, εἶδος ἄρτων, οὓς ἐφιλοτιμήσατο τῷ δήμῳ κωνσταντῖνος ὁ μέγας, οἷα ἐκ τοῦ παλατίου χορηγούμενοι. Codinus in Orig. Constantinop. de hoc ipso Constantino loquens. ἐφιλοτιμήσατο δὲ καὶ τῷ δήμῳ καθ' ἓν ἕκαστον ἔτος παρέχων ἄρτους ἡμερεσίους, ὀνομάσας αὐτοὺς παλατίνους, τοὺς ἐκ τοῦ παλατίου χορηγουμένους. Ita restituo illum locum. Hodiè corruptè editur, παρέχων αὐτοὺς ἡμερεσίους ὀνομάσας αὐτοὺς παλατίνους.

ΠΑΛΑΤΙΟΝ.

Παλάτιον. *Palatium.* Thomas Magister. βασίλεια κρεῖττον ἢ ἀνάκτορα, τὸ δὲ παλάτια ἀδόκιμον. In Encomio Pantaleonis Martyris.

> ὃς τοὺς νόσῳ κάμνοντας ἐν παλατίῳ
> θάλπων, προσαυδῶν, εὐμενῶς προσεννέπων.

Eusebius de vitâ Constantini lib. IV. ἔνδον γάρ τοι ἐν αὐλῷ παλατίῳ κατὰ τὸ μεσαίτατον τῶν βασιλείων, &c. Codinus. πεζῇ δὲ καὶ ἔτος ἐν τῇ τοῦ παλατίου αὐλῇ. Glossæ Græcolatinæ. παλάτιον. *Palatium.*

ΠΑΛΙΓ

ΠΑΛΙΓΚΑΠΗΛΑΡΙΟΣ.

Παλιγκαπηλάριος. Vide καμηλάριος.

ΠΑΛΙΟΝ.

Παλίον. Vide γενάχιον.

ΠΑΛΙΩΝ.

Παλίων. *Palus*. Mauricius Strategic. lib. XI. cap. III. πρὸς δὲ τοὺς παλίονας, ἤτοι ἐμβόλους, τοὺς προζαγομένους, ἅρπαγας, πίσσα, καὶ πῦρ, &c.

ΠΑΛΛΙΟΝ.

Παλλίον. *Pallium*. Etymologici Auctor. λέγεται δὲ ἀμπεχόνη αὐτὸ τὸ περιβολῆς ἱματίου, ἤγουν παλλίον. Hesychius. ῥῆγεα, παλλία βαπτά. Item. τριβώνιον, παλλίον, περιβόλαιον. Suidas. ἀμπεχόνιον, παλλίον, λεπτὸν ἱμάτιον. Gregorius Nazianzenus in Testamento. βούλομαι αὐτῷ δοθῆναι κάμισον ἓν, στιχάριον ἓν, παλλία δύο. Glossæ Græcolatinæ. παλλίον. *Pallium*. Accipiebant etiam pro stragulo. Basilic. Eclog. II. τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγλία, καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα. Epiphanius contra Meletianos. ἱμάτιον ἐκπιπάζας, τουτέστι λωδίκιον, εἴτ' οὖν παλλίον. Glossæ Latinogræcæ. *Gausapa*. βαρβαρικὸν παλλίον. Eutropius lib. IX. *Milites, qui eum sequebantur, fœtore commoti, diductis lecticulæ pallijs, post aliquot dies mortem eius notam habere potuerunt.*

ΠΑΛΜΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Παλμουλάριος. *Palmularius*. Suidas. παλμουλάριος, ὄνομα κόρμου. Antoninus Imp. τῶν εἰς ἑαυτὸν, lib. I. παρὰ τοῦ τροφέως, τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος, ἢ σκουτάριος γενέσθαι.

ΠΑΛΟΣ.

Πάλος. *Palus*. Glossæ Græcolatinæ. πάλος. *Palus*. Martyrologium in Paſ-

in Passione Acacij. τότε θυμωθεὶς ὁ ἄρχων πρὸς τὴν τάξιν λέγει· πήξατε τέσσαρας πάλους, καὶ ἐκεῖ ἐνδήσαντες αὐτὸν νεύροις ὠμοῖς χρήσασθε. Harmenopulus. in Leg. Georg. ἐάν τις βοῦς ἢ ὄνος θέλων εἰσελθεῖν ἐν ἀμπελῶνι, ἢ κήπῳ, ἐμπαρῇ ἐν τοῖς τοῦ φραγμοῦ πάλοις, ἀζήμιος ἔσω ὁ τῆς ἀμπέλου καὶ τοῦ κήπου κύριος. Vel etiam *Pala:* ex Italico, *Palla*. Glossæ Græcobarbaræ. κάμνει, ἤγουν ποιεῖ τίποτες χωρὶς λαχνὸν, ἤγουν κλῆρον, ἢ πάλον, ἤτοι παλοτλατζίου. Et observa illic παλοτλατζίου, de quo supra in μπαλοπάζειν. Illic vide.

ΠΑΛΟΥΔΙΝ.

Παλοῦδιν. Pro παλούδιον. Saccarum cannarum. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ τρώγει γλύκυσμα σαχαρικλωνικὸν, τὸ λεγόμενον παλοῦδιν, εὑρήσει θλίψιν, καὶ νόσον. Vsurpabant etiam pro palude. Vide locum Mauricij, quem Rigaltius produxit.

ΠΑΛΟΥΚΙΝ.

Παλούκιν. sive παλούκιον. *Paxillus*. Paruus palus. Cyrillus in Lexico. ῥόπαλον, παλούκιν, ἢ κοντοράβδιν. Gregorius Dialogus de Vitis Sanctorum lib. 1. καὶ ἰδὼν τὸν ὄφιν ἠπλωμένον φοβηθεὶς ἐκρεμάσθη ἀπὸ τοῦ ποδὸς τὸ παλούκιν.

ΠΑΛΩΤΑΡΙΣΜΑ.

Παλωτάρισμα. *Ballotatio*. Italicum, Glossæ Græcobarbaræ. ἡ ψῆφος, ἢ παλωτάρισμα.

ΠΑΝΑΓΙΑ. ΠΑΝΑΓΙΑΡΙΟΝ.

Παναγία. Panis sacer, à sacerdotibus consecratus. Et παναγιάριον, arcula in quâ panis ille repositus. Codinus. τὸ δὲ παναγιάριον ἐπὶ τῆς τραπέζης λαβὼν, ἐπάνω τίθησι τῆς τραπέζης, καὶ ὑψῶν παναγίαν δίδωσιν αὐτὴν τῷ δομεστίκῳ, οὗτος δὲ τῷ βασιλεῖ. Et paullò antè. τοῦ δομεστίκου τοῦ δομεστικίου κομίσαντος ἄρτον ἐν παναγιαρίῳ, ὁ βασιλεὺς εὐθέως αἰτεῖται.

ΠΑΝΑ-

ΠΑΝΑΡΙΟΝ.

Πανάριον. *Panarium*. In Inſcriptione librorum Epiphanij. *Ἐπιφανίου ἐπισκόπου κωνσταντείας τῆς κύπρου κατὰ αἱρέσεων ἑγδοήκοντα, τὸ ἐπικληθὲν πανάριον, εἴτ' οὖν κιβώτιον.* Oecumenius ad epiſt. Iudæ, cap. I. *ἐκ τοῦ πονήματος τοῦ μακαρίου Ἐπιφανίου τοῦ κύπρου περὶ τούτων, ὃ καὶ πανάριον ἐκάλεσε, τὴν γνῶσιν εἰληφότες.* Arethas ad Apocalypſim, cap. III. *τίνες δὲ ἦσαν τὴν αἰσχρουργίαν, Ἐπιφανίου ὁ ἐκ κύπρου θεῖος ἀνὴρ ἐν τῇ τῶν παναρίων αὐτοῦ βίβλῳ δηλώσει.* Iterum, cap. VI. *τίνα δὲ ταῦτα πολλάκις ἡμῖν εἴρηται τὴν τῶν παναρίων βίβλον παρέχων.*

ΠΑΝΔΕΚΤΟΝ.

Πάνδεκτον. Linteamen. In Lexico Stephani. *ὀθόνη, πάνδεκτον.*

ΠΑΝΔΡΕΜΕΝΟΣ.

Πανδρεμένος. Nuptus. Corona pretioſa. *πανδρεμένος. Nuptus. μνηστὸς.*

ΠΑΝΘΕΩΤΑΙ.

Πανθεῶται. Miniſtri Domeſtici menſæ. Anonymus de Caſtrametat. *κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν ἀνατολικώτερον ὁ τῆς τραπέζης οἱ πανθεῶται.*

ΠΑΝΙΟΝ. ΠΑΝΟΝ. ΠΑΝΝΟΣ.

Πανίον. *Pannus*. Manuel epiſcopus Bellenſis in Quæſt. *ἐκ τοῦ πανίου τοῦ ἀποσπασθέντος καὶ περιπλησθέντος τὴν τράπεζαν.* Demetrius Pepagomenus de Podagrâ, cap. XL. *καὶ αὐτὸ τὸ ὕδωρ ψυχρὸν ἐπιτιθέμενον μετὰ πανίου, ἢ ὁμαλῶν.* Fronto Geoponic. lib. XIX. *κύων δὲ ἐὰν ἀκολουθήσῃ, ἐὰν κυνὸς ἑτέρου χοίρειον εἰς πανίον ἐνδύσας περιφέρῃς αὐτόν.* Apud Myrepſum lib. de Morb. Muliebr. cap. XXIII. *πανίον σουπόπον* legitur. Malè. Fuchſius, *σπόγγον ἁπαλόν*, reſcribit ex Paullo Æginetâ. Non rectè. Potius legerim, *πανίον σπογγῶδες*. *Panniculum ſpongoſum*, id eſt, mollem. Et hoc

 minus

minus abit à vestigiis priscæ lectionis. Occurrit quoque apud Suidam, & Codinum. Etiam πανὶν dicebant. Nicetas in Andronico, lib. II. ἀπὸ δὲ τῶν γονάτων μέχρι καὶ τῶν ποδῶν ἐντετυλιγμένον ἄσπρον πανὶν μετὰ λωρίων ἕως κάτωθεν γοναλιζόμενον. Item πάννος. Dion de appellatione Pannoniorum, lib. XL. ὀνομάζονται οὕτως ὅτι τοὺς χιτῶνας τοὺς χειριδωτοὺς ἐξ ἱματίων τινῶν εἰς πάννους ἐπιχωρίως πως καὶ κατατέμνοντες καὶ περιαγορεύοντες συῤῥάπτουσιν.

ΠΑΝΝΑΔΑ.

Παννάδα. Italicum, *Panada*. Aqua cum pane infriato. Maza. Glossæ Græcobarbaræ. ἀναγλίν, μάζα, σιμηδία, χεῦπα, παννάδα.

ΠΑΝΟΣ.

Πανὸς. *Panis*. Athenæus lib. III. πανὸς, ἄρτος. Μεσσάπιοι καὶ τὴν πλησμονὴν πανίαν, καὶ πανία τὰ πλήσματα. Ineptit Florus Magister in Exposit. Missæ, qui πανὸν putam Græcam dictionem censuit esse. Hæc ejus verba sunt. *Panem nostrum quotidianum da nobis hodiè. Quâ petitione nostrâ sufficientiam quotidiani victus petimus, nomine panis totum significantes; quoniam πανὸς Græcè Latinè dicitur totum id sacramentum, quod in hoc quoq; tempore necessarium est, non tamen ad hujus temporis, sed ad illam æternam felicitatem assequendam.*

ΠΑΝΟΥΚΛΑ. ΠΑΝΟΥΚΛΙΟΝ. ΠΑΝΟΥΚΛΟΝ.

Πανοῦκλα, πανούκλιον, & πανοῦκλον. *Pannucula. Panniculus.* Glossæ Græcolatinæ. πανοῦκλα. *Pannicula*. Item Servij. *Panucla*. πανούκλιον. Hesychius. πηνίον, πανούκλιον, ἢ ἄτρακτος, εἰς ὃν εἰλεῖται ἡ κρόκη. Occurrit etiam apud Alexandrum Trallianum lib. IV. cap. II. & Myrepsum lib. de Emplastris, cap. I. Sed & pro peste accipitur. Corona pretiosa. πανοῦκλα. *Pestis*. λοιμός.

ΠΑΝΤΑ.

Πάντα. Corona pretiosa. πάντα. *Continuò*. συνεχῶς.

ΠΑΝ-

ΠΑΝΤΟΤΙΝΟ.

Παντοτινὸ. Corona pretiosa, παντοτινὸ. *Perpetuum.* αἰώνιον.

ΠΑΝΥΠΕΡΣΕΒΑΣΤΟΣ.

Πανυπερσέβαστος. Dignitatis nomen ab Alexio Comneno institutæ, qui primus eâ ornavit Michaëlem Taronitam. Zonaras testatur in vitâ ejus. τὸν μὲν οὖν Ταρωνίτην τῇ πρώτῃ συνεζευγμένον τῶν ἀδελφῶν, πάνυ στεργομένην πρὸς τῆς μητρὸς, καὶ πρὸς αὐτοῦ τιμωμένην, πανυπερσέβαστον ὠνόμασεν, καὶ τοῦτο καινίσαντες τὸ ἀξίωμα. Et fecit parem esse Cæsari, idque permansit ad Andronicum usque juniorem, qui Ioannem Cantacuzenum cum Magnum Domesticum creasset, Panhypersebasto æqualem primo, mox quoque mortuo avo Androdico seniore inferiorem statuit. Codinus clarè lib. de Offic. aulæ Constantinop. καὶ τοῦτο δὲ (τοῦ πανυπερσεβάστου) ἀξίωμα οὐκ ἦν. ἀλλ' ὁ αὐτὸς βασιλεὺς Ἀλέξιος πρῶτος ἐπινενόηκε. θέλων γὰρ ὡσαύτως τιμῆσαι καὶ τὸν ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸν αὐτοῦ, Μιχαὴλ τὸν Ταρωνίτην, ἐποίησεν αὐτὸ ἰσοστάσιον καὶ σύνθρονον τῷ καίσαρι, μήτε ὑποβιβάσας αὐτὸν τούτου, μήτε ἀναβιβάσας. ὃ καὶ μέχρι τινὸς οὕτω ἐπεκράτησεν, ἕως τῆς βασιλείας τοῦ δευτέρου Ἀνδρονίκου τοῦ Παλαιολόγου. οὗτος γὰρ δὴ ὁ βασιλεὺς τιμήσας τὸν Καντακουζηνὸν Ἰωάννην (ὃς ἐγεγόνει καὶ βασιλεὺς ὕστερον) μέγαν δομέστικον, πρῶτον μὲν ἰσοστάσιον τῷ πανυπερσεβάστῳ τοῦτον ἐποίησεν, ὕστερον δὲ μετὰ τὸν θάνατον αὐτοῦ τοῦ πάππου ὑπεβίβασε τὸ ἀξίωμα τοῦ πανυπερσεβάστου, καὶ ἔταξεν αὐτὸ εἶναι ὑπὸ τὸν μέγαν δομέστικον, ἀναβιβάσας τὸ τοῦ μεγάλου δομεστίκου ἀξίωμα. Andronicus autem senior etiam evexerat, & vestes ei atque calceos Imperatorios item cum ornamentis Imperialibus concessit. Gregoras de eo lib. VII. ἐπηύξησε δ' αὐτὸν εὐθὺς καὶ τῷ τοῦ πανυπερσεβάστου ἀξιώματι, ὃ νῦν καὶ αὐτὸ διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν στοργὴν ἐνδοξότερον, ἢ πρότερον εἶχε, πολλῷ κατεστήσατο. ἐνδύμασι γὰρ καὶ πεδίλοις αὐτὸν, καὶ ὅσα καὶ τὸν ἵππον τούτου κοσμεῖ κοινοῖς τοῖς ἅπασι χρῆσθαι κεχάρισται, ἵν' ἡ διασημότατος ἐν τοῖς περὶ τὸν βασιλέα εὐγενέσι.

ΠΑΞΑΜΑΔΙΟΝ. ΠΑΞΑΜΑΣ.

Παξαμάδιον, sive παξαμᾶς. Buccellatum. Suidas. παξαμᾶς, ὁ δίπυρος ἄρτος.

ἄρτος. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή. Et alibi. δίπυρος ἄρτος, ὁ παρ' ἡμῖν ῥωμαίοις λεγόμενος παξαμᾶς. Isidorus in Glossis. *Paximatium, panis subcinericius.* Tzetzes Var. Hist. Chil. II.

μὴ γὰρ τὸ παξαμάτιον μάζαν ἀλλ' ἄζαν λέγε.

Luitprandus in Legat. *Soli mensulæ assident nudæ, paximacium sibi apponentes.* Columbanus de Reg. Monach. cap. v. *Olera, legumina, farina aquis mixta, cum parvo pane paximate, ne venter oneretur, & mens suffocetur.* Vide illic Notas eruditissimi amici nostri, Melioris Goldasti, & Glossarium Rigaltij.

ΠΑΠΑΓΑΣ.

Παπαγᾶς. Italicum. *Papagallo.* Corona pretiosa. παπαγᾶς. *Psittacus.* ψιττακός.

ΠΑΠΑΔΙΑ.

Παπαδία. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγειν, ἱέρειαν, παπαδίαν, πρεσβυτέρισσαν. Iterum. ἀγωγός, ἡ παπαδία τῆς ἀρτήμιδος.

ΠΑΠΑΛΗΘΡΑ.

Παπαλήθρα. Papalis tonsura. Constantinus in epistolâ ad Silvestrum. ὑπὲρ τὴν στεφάνην, ἤτοι τὴν παπαλήθραν, ἣν εἶχε πρὸς δόξαν τοῦ θεοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πέτρου, οὐκ ἤθελε βαστάζειν στεφάνην ἐκ χρυσίου, ἢ μαργαριτῶν. Balsamon ad Syn. in Trullo, Can. XXI. διορίζεται ὁ κανὼν κείρεσθαι κατὰ κληρικοὺς τὴν κεφαλὴν, ἤγουν ἔχειν παπαλήθραν, καὶ ἐνδύεσθαι σχῆμα μοναχοῦ.

ΠΑΠΛΩΜΑ.

Πάπλωμα. Teges. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΠΟΥΛΟΝ.

Πάπουλον. *Papula.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. XVIII. ἐὰν ὁ ἱέραξ ἔχῃ καρφία, οὕτως αὐτὸν γνώσῃ. ἐν τοῖς ποσὶν αὐτοῦ ἔχει πάπουλα ὀξέα.

ΠΑ-

ΠΑΠΟΥΤΖΗ ΠΑΠΟΥΤΖΙΟΝ.

Παπούτζη, & παπούτζιον Solea. Calceus. Corona pretiosa. παπούτζη. *Calceamentum.* πέδιλον Iterum. παπούτζια. *Calceamenta.* πέδιλα. Codinus. ἔτι δὲ καὶ κάλτζας τοιαύτας μετὰ παπουτζίων μελάνων. Item. περιτιμάζουσι πλουχοὺς δωδεκα μετὰ ἐνδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤγουν χιτῶνας, κουρτζουβράκια, (ita corrigendum supra monuimus) καὶ παπούτζια. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκρόσφυρα, ὑποδήματα γυναικεῖα, παπούτζια τῶν γυναικῶν. Iterum alibi. τοῦ ὑποδήματος, ἤγουν τῶν παπουτζίων. Hinc compositum πετρομαχασκοπάπουτζος, qui pedibus impositum lapidem eiaculans pugnat. Ioannes Tzetzes Chil. XI.

πετρομαχασκοπάπουτζον, τζαγγάριον, ξυλόσουβλον.

ΠΑΠΠΑΣ.

Πάππας. *Papa.* Iustinianus Novell. CXXXI. διὰ τοῦτο θεσπίζομεν διὰ τοὺς αὐτῶν ὅρους τὸν ἁγιώτατον πρεσβυτέρας Ῥώμης πάππαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. Constantinus Manasses in Chronico.

τῶν ἄλλων τε πρωτάρχος τῶν ἱεροπόλων λέων
πάππας κατονομάζεται τῇ τῶν Ῥωμαίων γλώσσῃ.

Neque in ecclesiâ Latinâ tantum hoc nomen erat, sed in Græcâ quoque. Itaque in Antholog. lib. III. epigramma legitur, cuius hæc inscriptio σωφρονίου πατριάρχου ἱεροσολύμων εἰς τὸν τάφον ἰωάννου πάππα ἀλεξανδρείας. Et notus est inter ecclesiastica Constantinopolitana officia ὁ πρωτοπαπᾶς, de quo nos infra.

ΠΑΠΠΙΑΣ.

Παππίας. Pater. Constantinus Lascaris Grammat. lib. III. τὰ εἰς ας καθαρὸν ἰσοσύλλαβα ἀλλὰ βαρύτονα κοινῶς εἰς ου ποιοῦσι τὴν γενικήν. οἷον ὁ αἰνείας, τοῦ αἰνείου. ὁ παππίας τοῦ παππίου. Palladius Hist. Laus. in Paullo Simplice. καὶ δείπνου τοῦ ἡλίου λέγει αὐτῷ ὁ ἀντώνιος. παππία θέλεις φάγωμεν ἄρτου κλάσμα. Paullus Monachus Collectan. lib. I. μετ' οὖν ἡμέρας τινὰς ὁρῶ τὴν παναγίαν θεοτόκον ἐλθοῦσαν πρός με, καὶ λέγουσάν μοι. τί λυπεῖς καὶ ἀδημονεῖς παππία; In aulâ Constantinopolitanâ erat quoque dignitatis

nomen, & cum epitheto dicebatur, ὁ μέγας. Sed hæc desierat jam temporibus Codini, qui & incognitum se habere fatetur qualis fuerit, his verbis. ὁ μέγας παππίας εἶχε μὲν πάλαι ὑπηρεσίαν αἰεπίγνωστον, νῦν δὲ οὐδεμίαν. Nos tamen scimus; erat enim custos palatij. Constantinus Manasses in Chronico.

> —γυμνοὶ δὲ κεκρυμμένον
> πρὸς τῶν οἴκων φύλακα τῶν ἐν τοῖς ἀνακτόροις,
> παππίαν λεγόμενον αὐτὸν κατὰ ῥωμαίων γλῶσσαν.

Itaque habitabat quoque in palatio. Observo ex Ioanne Curopalate in Michaële Rhancabe. οἷς ἅπασι διαμαλθέμενος ὁ βασιλεὺς ἐπάλλετό τε τῷ δέει, καὶ τὴν ψυχὴν ἐκυμαίνετο. διὸ καὶ ἄγρυπνος διετέλει παρ' ὅλην τὴν νύκτα. σοφώτερα τοίνυν ἢ βασιλικώτερα βουλευσάμενος, τὴν ἐπὶ τὸν παππίαν φέρουσαν πυλίδα διαῤῥήξας κατεσκόπει τὰ ἔνδον. Et erat inter dignitates primarias; Itaque Palæologus aliquis, ex Imperatorum sanguine, Magnus Pappias legitur apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXVI. Militiam quoque obibat, & copias ducebat. Ecce apud eundem, lib. II. cap. XXVII. *Dextrum cornu Protostrator sinistrum, Zamplaco Magnus Pappias tenebat, medio agmine Imperator ipse emicabat.*

ΠΑΠΠΟΥΔΟΣ.

Παπποῦδος, pro πάππος, ut ἀρκοῦδος, pro ἄρκος. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. οὗτος ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ τῶν παππούδων αὐτοῦ, ὡς ἤκουσας ὦ μουσουλμάνε.

ΠΑΠΥΛΑΙΩΝ.

Παπυλαιών, sive παπυλεών. *Papilio.* Tentorium. Suidas. παπυλαιῶνος, σκηνῆς, ἤτοι τέντας. Vibicius. βασιλικαὶ παπυλαιώνων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τούτων κατάπηξιν. Cedrenus. βελισάριος δὲ ἐπεὶ τὴν πρεσβείαν τὴν ἐγγὺς ἐρχομένην ἔγνω, τὸν παπυλεῶνα ἐπήξατο ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ. Fasti Siculi. ἐπὶ τῶν προκειμένων ὑπάτων ἐσφάγη ὑπὸ τοῦ στρατοῦ ἀλέξανδρος αὔγουστος ὡς ἐστὶν ὑπὸ τὸν παπυλεῶνα. Occurrit quoque apud Procopium Pers. lib. II.

ΠΑΡΑ-

ΠΑΡΑΒΑΝΔΙΤΑΙ.

Παραβανδῖται. Vide κόμης.

ΠΑΡΑΒΟΛΑΝΟΙ.

Παραβολανοι. Qui ad curandos ægros deputabantur. Vide l. *placet.* XVII. & l. *parabolanos.* XVIII. Cod. de Episc. & Cler. In Codice autem Theodosiano, legg. XLII. XLIII. *Parabalani*, & *parabaiani*, mendosè editur.

ΠΑΡΑΓΑΥΔΙΣ.

Παραγαῦδις. Vestis genus. Fasti Siculi. φορέσας σιχάριν ἄσπρον, παραγαῦδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμμία. Vide Notas V. Cl. Isaaci Casauboni ad Trebellium.

ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΥΕΣΘΑΙ. ΠΑΡΑΓΓΑΡΕΙΑΙ.

Παραγγαρεύεσθαι. Parangarijs onerari. Apud Iureconsultos Græcos. Sic παραγγαρεῖαι. *Parangariæ.* Apud eosdem.

ΠΑΡΑΔΑΡΤΑΔΕΣ.

Παραδαρτάδες. Miseri. Glossæ Græcobarbaræ. ταλαίπωροι. ὅπου κοπάζουν πολλά. παραδαρτάδες.

ΠΑΡΑΔΕΡΝΕΙΝ.

Παραδέρνειν. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. ἐχάσωσιν τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ παραδέρνουν, καὶ ἔπεσον εἰς νόσημα ἀνίατον.

ΠΑΡΑΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Παραθηκάριος. Depositarius. Exstat apud Harmenopulum lib. I.

Tit.

Tit. IX. Eius Scholiastes. ὁ νόμος ἀπ' αὐτοῦ τοῦ παραθηκαρίου δηλαδὴ οὐκ ἀπαιτεῖ μεγάλην ἐπιμέλειαν.

ΠΑΡΑΚΑΜΠΑΝΙΣΜΑΤΑ.

Παρακαμπανίσματα. Injustæ ponderationes. Vide καμπανός.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΣΜΑΤΑ.

Παρακαλέσματα. Rogationes. Corona pretiosa. παρακαλέσματα. *Rogationes*, ἀξιώσεις.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΝ. ΠΑΡΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Παρακελλάριον. Minor cella grandiori alicui adjuncta: & παρακελλάριος, ejus præfectus. Apud Græcum quidem auctorem necdum inveni, sed video vti Anastasium Bibliothecarium aliquoties in Hadriano. Gregorio IV. & Zachariâ.

ΠΑΡΑΚΕΛΛΟΝ.

Παράκελλον. Idem quod παρακελλάριον, de quo anteà. Balsamon ad Concil. VI. Can. XCVII. καὶ διὰ κατασκευῆς παρακέλλων, ἤγουν μαγειρείων, ἢ ἄλλων τοιούτων.

ΠΑΡΑΚΕΡΚΕΤΑ.

Παρακέρκετα. *Adcircitationes*. Circitationes aliæ post alias. Iulius Africanus de Appar. Bell. οὐδέποτε γὰρ ἅμα πάντες ὁμονοήσουσι πρὸς προδοσίαν οἱ φύλακες, οὐδὲ πάλιν ἐν ἑνὶ καὶ τῷ αὐτῷ καιρῷ πρὸς βαθὺν ὕπνον κατενεχθῶσι. καὶ μάλιστα ἐὰν κέρκετα καὶ παρακέρκετα ἐπινοηθῇ, ἄλλα μὲν περὶ πρώτην φυλακὴν τῆς νυκτὸς, ἄλλα δὲ περὶ δευτέραν, καὶ ἕτερα περὶ τρίτην. Occurrit quoque apud Heronem in παρεκβολαῖς.

ΠΑΡΑΚΟΙΜΩΜΕΝΟΣ.

Παρακοιμώμενος. Accubitor. Nicetas in Ioanne Comneno. ὃν καὶ τῷ τοῦ παρα-

τοῦ παρακοιμωμένου τετίμηκεν ἀξιώματι. Frequens passim mentio nominis huius in Historiâ Constantinopolitanâ. Conige Luitprandum de Reb. Europ. lib. II. cap. VII. *Ad tuendum palatium, tutandamq; rem privatam, ut istic moris est, eunuchum officio Paracimomenon dedit.* Non rectè editur, *Parachimmenon.* Erant autem duo: hic τῆς σφενδόνης, id est, annuli Imperatorij; ille τοῦ κοιτῶνος, siue cubiculi, dicebatur. Sed dignitas maior priori, qui & absente Protostratore gladium Imperatoris ferebat, adeóque ipsi sanguine proximi Imperatori eâ ornabantur. Clarè apud Nicetam loco citato. καὶ φροντιστὰς τῶν δημοσίων προσεβάλλετο ἐκ τῶν καθ' αἷμα οἱ προσεγγιζόντων, τὸν κομνηνὸν ἰωάννην, ὃν καὶ τῷ τοῦ παρακοιμωμένου τετίμηκεν ἀξιώματι, καὶ τὸν τραχωνίτην χρυσόγερον ὄντα πρωτοβεστιάριον. De hâc enim præfecturâ capienda ista verba sunt. Militaria autem munia quoque obibat, & cum exercitu quandoq; mittebatur. Ecce apud eundem Nicetam in Alexio Comneno, lib 1. Pseudoalexio turbanti apud Ancyram obuiam mittitur, τὶς ἐκτομίας, ὃ τουπίκλην ἠονοπολίτης, ἄρτι πρὸς βασιλέως παρακοιμώμενος τιμηθείς. Posterior reliquis cubicularijs præerat, habens sub se quoque τὸν προκαθημένον τοῦ κοιτῶνος, ut vocabant. Manebat autem intrà palatium, & gladium item Imperatoris portabat, absente fundæ Accubitore. Hæc nos docet Codinus de Offic. aulæ, pagg. 61. 61. Iuo *Concubitores* interpretatur, lib. IV. de Privileg. & Dignit. Rom. Eccles. *Quemadmodum Imperialis potentia diversis officijs cubiculariorum, nec non & ostiariorum, atq; omnium concubitorum ornatur.* Ita corrigo. Hodiè editur, *ordinatur.* Xylander apud Cedrenum, τὸν παρακοιμώμενον interpretatur. *Cubicularium.* Non satis circumspectè.

ΠΑΡΑΚΟΝΤΑΚΙΟΝ.

Παρακοντάκιον. Non rectè dixerim quid sit, etsi divinem. Vellem scire interpretationem Pigafetæ, quam in suo Glossario laudat Rigaltius.

ΠΑΡΑΛΑΥΡΙΟΝ.

Παραλαύριον. Aedicula lauræ adjuncta. λαύρα autem quid sit supra osten-

ostendimus. Germanus in Sancitis. κἂν προάστιον, ἢ μοναστήριον, κἂν παραλαύριον, κἂν οἶκος εὐκτήριος. Iterum, κἂν καὶ παραλαύρια τυχὸν τυγχάνουσι τῶν μονῶν, ἢ μετόχια.

ΠΑΡΑΜΑΝΤΙΟΝ.

Παραμαίτιον. Diplois. In Lexico Cyrilli. διπλοΐς, τὸ παραμαίτιον.

ΠΑΡΑΜΗΡΙΟΝ.

Παραμήριον. Gladiolus in femore pendulus è Zonâ, vnde *Parazonium* Isidoro dicitur. Iustinianus Novell. LXXXV. ἐπειδὴ τόξα καὶ βέλη, σπάθας τε καὶ ξίφη, ἅπερ καλεῖν εἰώθασι παραμήρια. Hesychio est παραζώνη, & παραζωστρίς. Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΑΡΑΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Παραμονάριος. Administer monasterij. Balsamon ad Concil IV. Can. II. οἱ δὲ οἰκονόμοι, οἱ χαρτουλάριοι, οἱ παραμονάριοι, καὶ ἕτεροι προβαλλόντων. Gennadius in epistolâ encycliâ. προβάλλεται ἐπὶ χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ παραμονάριον, ἢ ὅλως τινὰ τοῦ κλήρου, δι' αἰσχροκερδίαν οἰκείαν.

ΠΑΡΑΜΟΝΗ.

Παραμονή. In Ecclesiâ vulgò *Vigilia* dicitur. Profestum. Codinus de Offic. τῇ κδ' τοῦ δεκεμβρίου μηνός, καθ' ἣν ἡ τῶν χριστουγέννων παραμονή, τοῦ βασιλέως, &c. Vbi errat, ut sæpè in isto opere explicando, Interpres, cum interpretatur *feriam stativam*. In aulâ erat statio. Apud eundem Codinum alibi. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τοῦ παλλατίου στατίζονται ὀνομαζόμενοι οὕτω παραμοναί, ἔχοντες ἄλογα. Et mox. αἱ μέντοι παραμοναὶ μετὰ σκιαδίων.

ΠΑΡΑΠΕΤΑΣΙΑ.

Παραπετάσια. Aedificij genus. In l. *adificia*. 39. C. Th. de Operib. Publ. *Aedificia, quæ vulgi more παραπετάσια nuncupantur, vel si qua alia opera publicis manibus vel privatis sociata cohærent, ut ex his incendium vel insidias*

insidias vicinitas reformidet, aut angustientur spatia platearum, vel minuatur porticibus latitudo, dirui ac prosterni præcipimus. Corrigè Codicem Iustiniani eodem Titulo, lib. 13. vbi corruptè editur, *pararesia.*

ΠΑΡΑΠΕΤΟ.

Παραπέτο. Italicum, *Parapetto.* Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib.1.

μετ' ἄνω καβαλλαρίας,
μετὰ παραπέτο μίας.

ΠΑΡΑΠΟΡΤΙΑ.

Παραπόρτια. Portæ paruulæ alijs maioribus adiunctæ, quales in vrbibus ac arcibus videmus. Hero in περιβολ. τοῦ δὲ λαοῦ κατὰ τὸν ἐχθρὸν ἐξορμῶντος εἴ τε διὰ τῶν παραπορτίων, εἴ τε διὰ τῶν ὑπονομείων, &c. Constantinus in Tacticis. ἐχέτω δὲ τὸ περίφραγμα τοῦ φοσσάτου πύλας τέσσαρας τὰς μεγαλωτέρας, καὶ δημοσίας, παραπόρτια τε μικρὰ πλειστότερα.

ΠΑΡΑΣΙΜΟΣ.

Παράσημος. Corona pretiosa. παράσημος *Mutilatus.* κολοβός.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ.

Παρασκευή. Dies Veneris. Corona pretiosa. παρασκευή. *Dies Veneris.* Synesius epist. IV. ἡμέρα μὲν ἦν ἐκείνη, ἣν ἄγουσιν οἱ ἰουδαῖοι παρασκευήν. Marcus Patriarcha Quæst. Can. LII. ὁ καταλύων διὰ κρέατος, τυροῦ, καὶ ὠοῦ, τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τοῦ ὅλου χρόνου, συγγνωστός ἐστι ἢ οὔ; Occurrit quoq; apud Balsamonem, Codinum, Nicetam, alios. At dies crucifixionis Christi ἡ μεγάλη dicebatur. Codinus de Offic. τῇ μεγάλῃ παρασκευῇ ψάλλονται αἱ ὧραι ἐκ τῶν τροπαρίων. Vel ἁγία quoque. Theodorus Anagnosta Eclog. II. αὐτοὺς μὴ δεχομένους τὸ σύμβολον ἅπαξ τοῦ ἔτους λεγόμενον πρότερον ἐν τῇ ἁγίᾳ παρασκευῇ τοῦ θείου πάθους.

ΠΑΡΑΣΤΡΑΤΙΖΩ.

Παραστρατίζω. De stratâ, id est, viâ decedo. Exstat in Turcograeciâ Crusij. Vide infra, στράτα. Occurrit quoq; dictio *Parastratica*, in Notis Tullij Tyronis ac Senecæ, Comment. IV. cap. I.

ΠΑΡΑΣΥΡΤΑΤΟΙ.

Παρασυρτάτοι. Equites δικάβαλλοι, & τρικάβαλλοι. Vide συρτά.

ΠΑΡΑΤΙΤΛΟΝ.

Παράτιτλον, sive παράτιτλος. Summa rerum ad Titulos apposita. Commentarius. Explicatio. Iustinianus in epistolâ ad Tribonianum, quæ Pandectis præfixa legitur. *Sufficiat per indices tantummodò, & titulorum subtilitatem, quæ παράτιτλα nuncupantur, quædam admonitoria eius facere.* Iterum in aliâ ad Senatus, & omnes populos, quæ illam sequitur. *Si qui forsitan per titulorum subtilitatem adnotare maluerint, & ea, quæ παράτιτλα nuncupantur, componere.* Et est liber Photij, hoc titulo. παράτιτλος Φωτίου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, ἐκ τῆς πρὸς Μιχαὴλ τὸν ἄρχοντα Βουλγάρων ἐπιστολῆς, περὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων, Exstat MStus. in Bibliothecâ Serenissimi Electoris Palatini. Firminus de Mutat. Aëris, cap. I. *Supertitulum* appellat. *Hæc particula non est nisi supertitulus tabulæ præcedentis.*

ΠΑΡΑΤΟΝ.

Παράτον. *Paratus.* Apparatus. Suidas. παράτον, ἡ παρασκευή, παρὰ Ῥωμαίοις. Iterum alibi. παράτον γὰρ παρασκευὴ παρὰ Ῥωμαίοις.

ΠΑΡΑΤΟΥΡΙΟΝ.

Παρατούριον. *Paratura.* Hesychius. παρατούριον, αὐτοπτάνον κεράμιον. Tertullianus de Virg. Vel. *Manifestæ paraturæ circumferunt totam mulieri-*

mulieritatem. Warnefridus in Vita Carol. Magni. *Erat antiquorum ornatus vel paratura Francorum, calceamenta forinsecus aureata.*

ΠΑΡΑΦΟΣΣΑΤΕΥΕΙΝ.

Παραφοσσατεύειν. Castra juxta metari. Theophanes in Chronographia. *κἀκεῖ παρὰ τὴν Βαρδονάσων ποταμὸν παραφοσσατεύει.*

ΠΑΡΔΟΒΑΛΛΟΙ.

Παρδόβαλλοι. Pardorum non curatores, ut volunt viri docti, sed venatores. Hoc ipsum nominis etymon loquitur. Martialis in Spectac. epigr. XV.

Et volucrem longo porrexit vulnere pardum.

Codinus, *ἰστέον δὲ καὶ τοῦτο, ὡς οἱ παρδόβαλλοι, ὀπλευίκια φέρουσι τοὺς πάρδους, ἱππότῃ εἰσέρχονται εἰς τὸ παλάτιον, καὶ ἱππότῃ ὁμοίως ἐξέρχονται.*

ΠΑΡΕΥΓΑΣΙΣ.

Παρεύγασις. Vide Εὔγασις.

ΠΑΡΘΕΝΕΙΑ. ΠΑΡΘΕΝΩΝΕΣ.

Παρθενεῖα. Monasteria virginum, Moschopulus, *παρθένος. παρθενεύω. παρθενία. παρθενεῖα δὲ, τὰ μοναστήρια.* Quæ totidem verbis Basilius περὶ χαμαιπ. γομνασ. Item *παρθενῶνες.* Theodorus Studita in Canone Epinicio. *ἀνοιγέσθω νῦν τὰ ἀσκητήρια, καὶ οἱ παρθενῶνες καλλωπιζέσθε τὰ λείψανα.* Agathias lib. v. *οἱ δὲ καὶ εἰς ταύτας ἐξύβριζον ἀφαιρούμενοι τοῦ ἱεροῦ παρθενῶνος, καὶ ἀπρεπῶς αὐταῖς πρὸς βίαν ξυγκυλινδούμενοι.*

ΠΑΡΙΠΠΑΡΙΑΤΟΙ.

Παριππαριάτοι. Equisones. *Parafrenarij* vulgò. Nicephorus περὶ παραδρομῆς πολέμου, cap. XI. *τὴν ἀποσκευὴν αὐτοῦ καὶ τοὺς παριππαριάτους καταλιμπάνων μετὰ τοῦ στρατηγοῦ.* Iterum cap. XV. *τοὺς παριππαριάτους καὶ ἐν παγιστράτους διαχωρίζων.* Corrige cap. XXII. *καὶ τοὺς μὲν παριππαριάτους, καὶ*

 τοὺς παγὰς

τὰς ταχὰς τ̃ ἵππων ἐπιφερομθύες, μήκοθεν ἀποσείλλειν ἐν ὀχυρῷ τόπῳ. Perperam est in MSto. τὰς μὲν παριπαρέπους.

ΠΑΡΜΗ.

Πάρμη. *Parma*. Polybius. καὶ τοῖς μὲν νεωτάτοις παρήγγλαι μάχαιραν φορεῖν, καὶ γρόσφυς, ἢ πάρμλω. ἡ δὲ πάρμη καὶ δυνάμιν ἔχει τῇ κατασκευῇ, καὶ μέγεθος ἀρκοῦν καὶ πρὸς ἀσφάλζαν. Suidas. πάρμαι, δερματινοὶ θυρεοί. Et Auctor apud eum innominatus. τῇ δυνάμει τ̃ πάρμης ἢ τῶν λιβυσικῶν θυρεῶν αὐτεῖχον ἐῤῥωμθύως οἱ ῥωμαῖοι.

ΠΑΣΙΑΣ.

Πασίας. *Bassa* Turcarum. Vide μπασίας.

ΠΑΣΤΕΛΙΟΝ.

Παστέλιον, sive πασέλιν. Quod alij incorruptius πασῖλος & πάσιλλος dixerunt. *Pastillus*. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CXXX. ἔρεβον ἐν λώσας, ἢ φυράζας μέλιτι, καὶ ὡς παστέλιον ποιήζας, δὸς αὐτῷ. Apud Myrepsum lib. de Mal. Muliebr. cap. II. pro, καὶ ποιήζας πατίλιν, rescribas κ. π. πασέλιν. Nam quod Fuchsius vult restituendum, ἢ ποιήσας παιπλῶς, non est nauci.

ΠΑΣΤΙΛΟΣ. ΠΑΣΤΙΛΛΟΣ, ΠΑΣΤΙΛΛΟΥΝ.

Πασῖλος, sive πάσιλλος. *Pastillus*. Photius in Bibliotheca. ἐν θρόνῳ ἀποδύεται, καὶ ἐνδύεται, καὶ πασῖλον τρώγει. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. VII. καὶ ποίησον πασίλυς, εἶτα μέλι, καὶ ἕψημα, καὶ ὠὰ μίξας, ἐν ταύτῃ τῇ μίξει τὰς πασίλυς βάψας ἐπὶ τρίσιν ἡμέραις δίδυ. Iterum cap. XXII. κόψον, ἢ ποίησον πασῖλυς ὡσεὶ ὠά. Alexander Trallianus lib. I. cap. XIII. καλῶς μὲν ὖν κενῶσι ἢ οἱ πάσιλλοι διαμασσώμθυοι, οἱ ἔχοντες ὕσωπυ, ἢ γλήχωνος, ἢ πεπέρεως. Corrigendus est Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CI. καθαίρας τὸν ἱέρακα διὰ τῆς συνεχοῦς δόσεως τοῦ πασίλου, πρὸς τὸ ἀποῤῥίψαι πᾶσαν ῥυπαρίαν τὴν ἐγκειμθύlω. In MSto. perperam est, παθίλυ. Atque hinc πασιλοῦν, apud Alexandrum Trallianum lib. V.

lib.v. cap. IV. εἶτα τὸ μέλι παπλώσας ἕνωσον, καὶ πήξας κοκκία, δίδε πρωῒ καὶ ὀψέ.

ΠΑΣΤΡΙΚΟΣ.

Παστρικὸς. Corona pretiosa. παστρικὸς. *Mundus*. καθαρὸς.

ΠΑΤΕΛΙΣ.

Πατελὶς. Genus ostrei. Scholiastes ad Oppiani Halieut. lib. I. λεπάδες εἰσὶ ζῶα ἐλάττονα τῶν ὀστρέων, ἃ φασὶ πατελίδας.

ΠΑΤΕΛΛΑ. ΠΑΤΕΛΛΙΟΝ.

Πατέλλα. *Patella. Patina.* Iul. Pollux. lib. VI. cap. XII. τὰς δὲ καλουμένας πατέλλας λεκανίδας ὀνομαστέον, εἰ καὶ ἐξ ἀργύρου εἶεν. Glossæ Græcolatinæ. πατέλλα. *Patina*. Dicebant etiam πατέλλιον. Eustathius Iliad. ε. ἐκ δὲ τῶν ὁμηρικῶν πετάλων καὶ ποτήρια ἐκπέταλα, τὰ πλατέα, ὁποῖα τὰ ἰδιωτικῶς λεγόμενα πατέλια. Pollux libro citato, cap. XIII. εἴη δ' ἂν ἡ πατάνη λοπάδιον ἐκπέταλον, ὃ νῦν ἴσως ἀπὸ τούτου καλοῦσι πατέλλιον. Recentiores πατέλλιν scribebant, ut infinita talia. Alexander Trallianus lib. V. cap. IV. ἐπίβαλλε ἀπὸ τοῦ ὕδατος εἰς μέγα καθαρὸν πατέλλιν.

ΠΑΤΕΡΑΣ.

Πατέρας. Pro πατήρ. Corona pretiosa. πατέρας. *Pater*. πατήρ. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβρααμ. πεζάτης. διαβάτης. ἡ πατέρας ὑψηλὸς. Græci recentiores in ηρ desinentia in ερας vel ηρας resoluunt: Sic σωτῆρας infra, pro σωτήρ. Et θῆρας pro θὴρ scribitur apud Polyænum lib. I. ἡρακλῆς τὴν ἄλλην τοῦ ἐρυμανθίου συὸς φοβηθεὶς δόλῳ τὸν θῆραν εἷλεν.

ΠΑΤΕΡΙΖΑ.

Πατερίζα. Sceptrum patriarchæ. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΠΑΤ-

ΠΑΤΖΟΣ.

Πατζός. Curtus. Oppiani Scholiastes Halieut. I. σιμοὶ, μικροὶ, πατζοὶ τὴν ἡλικίαν. Et vestigium vocis exstat in λαπατζᾶς.

ΠΑΤΟΣ.

Πάτος. Gaza. Thesaurus. Apud Nicetam in Alexio Duca pro, ὥσπερ καὶ πλοῦτος ἅπας ὁ ἱερὸς, codex Barbarogræcus habet. ὥσπερ καὶ πάτος ἅπας ὁ ἱερὸς. Et mox pro, τὸ τοῦ βήματος θρίγκον, in eodem est, τὸν θεῖον πάτον. In Querolo. *Si dives fueris, patus appellaberis; sic nostra loquitur Græcia.*

ΠΑΤΟΥΝΑ.

Πατοῦνα. In Canonio Mathematico Adespoto. ἡ πατοῦνα, εἰς ἀστοχίαν. Iterum. ἡ πατοῦνα, εἰς ὑγείαν.

ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ.

Πατριάρχης. Huius summa in ecclesia Orientali erat dignitas, ut in Occidentali Pontificis. Simocatta Hist. Mauric. lib. VIII. cap. IX. ἐπέσκωψέν τι καὶ τὸν ἱεράρχην τὸν τηνικαῦτα καιροῦ, ὃν πατριάρχην συνήθες ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν. Et erant numero quatuor: Alexandrinus, Antiochenus, Hierosolymitanus, & Constantinopolitanus, qui inter reliquos primas tenebat, & οἰκουμενικὸς dicebatur. Hac est observare ex Codino. Isidorus Orig. lib. VII cap. XII. tres tantùm recenset, Hierosolymitano omisso. Constantinopolitanus autem confirmari necesse habebat à Metropolitano Heracleensi; idq; factum jam à temporibus Severi Imperatoris, qui Byzantium Heracleæ subjecit. Glycas Annal. lib. IV. *Usus obtinuit ut Patriarchæ Constantinopolitani confirmatio ad Heracleæ spectet antistitem.* Barlaam de primatu Papæ, cap. VII. ἕκαστος γὰρ τῶν πατριαρχῶν εψηφίζετο μὲν ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐπισκόπων, ἐχειροτονεῖτο δὲ ὑφ' ἑνὸς αὐτῶν ὅπερ καὶ μέχρι τῆς σήμερον οὕτω γίνεται. οἷον ὁ μὲν ἡμέτερος πατριάρχης (intelligit Constantinopolitanum.) ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου ἡρακλείας,

ἡρακλείας, ὁ δὲ ἱεροσολύμων, ὑπὸ τοῦ καισαρείας. ὁμοίως καὶ οἱ λοιποί. Balsamon ad Concil. II. Can. III. ἡ πόλις αὕτη τοῦ βυζαντίου οὐκ εἶχε τιμὴν ἀρχιεπισκόπου, ἀλλὰ παρὰ τοῦ μητροπολίτου ἡρακλείας ἐχειροτονεῖτο ποτὲ ἐπίσκοπος ἐν αὐτῇ. Eo demortuo, & sede vacante, faciebat Cæsariensis. Narrat ibidem Balsamon. εὕρηται δὲ ἐν τῷ χρονικῷ τοῦ σκυλίτζη, ὅτι ἐχειροτονήθη πατριάρχης στέφανος σύγγελλος ὁ ἀδελφὸς τοῦ βασιλέως κυροῦ λέοντος τοῦ σοφοῦ παρὰ τοῦ καισαρείας, διὰ τὸ περιπλεύτησαι τὸν ἡρακλείας. Sed an per totum Orientem jus ecclesiæ dixit Constantinopolitanus? Non. Nam ecce archiepiscopi Bulgariæ & Cypri alijq; nonnulli Metropolitani cum non recognoscebant, vt supra tradidimus in αὐτοκέφαλοι. In Armeniâ quoque episcopus non ab eo ordinabatur, sed ab Archiepiscopo Cæsaréæ Cappadociæ primùm, deinde labente imperio ab Amera Syriæ. Nicon de Relig. Armen. *Cum magnus Gregorius, qui fuit Armeniæ episcopus, cavisset Armeniæ episcopum à nullo alio esse ordinandum, quàm ab illius temporis Cæsaréæ Cappadociæ archiepiscopo, vti ipse quoq; ordinatus est, & horrendæ execrationes, & anathema sit intentatum qui aliter faciunt, hæc quidem illi transgrediuntur : à Syriæ autem Amera vniversalis eorum episcopus ordinatur.* De primatu autem contentio fuit inter Romanum Pontificem & Patriarcham Constantinopolitanum, sed decîdit Iustinianus, & Romæ Constantinopolim subiecit. Patet ex Novell. CXXXI. θεσπίζομεν κατὰ τοὺς αὐτῶν ὅρους τὸν ἁγιώτατον τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης πάπαν πρῶτον εἶναι πάντων τῶν ἱερέων. τὸν δὲ μακαριώτατον ἀρχιεπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας ῥώμης δευτέραν τάξιν ἐπέχειν μετὰ τὸν ἁγιώτατον ἀποστολικὸν θρόνον τῆς πρεσβυτέρας ῥώμης. Quæ verba profert etiam Nilus de primatu Papæ. lib. II. Fecit idem Phocas rogante Bonifacio. Warnefridus de Gest. Longobard. lib. IV. cap. XXXVII. *Focas, rogante papâ Bonifacio, statuit sedem Romanæ & Apostolicæ Ecclesiæ caput esse omnium ecclesiarum, quia Ecclesia Constantinopolitana primam se omnium ecclesiarum scribebat.* Denuò sub Balduino Flandro, captâ Vrbe. Exstat apud Godefridum Monachum in Annalibus epistolâ Comitis de S. Paulo, & in eâ hâc de re ista verba. *Hoc equidem vos scire volo, quod eo vsq; in negotium Salvatoris processimus, quod Orientalis ecclesia, cuius olim metropolis erat Constantinopolis, cum Imperatore & vniverso imperio eius capiti suo Romano Pontifici, sicut fuit antiquitus renodata Romanæ ecclesiæ sese esse filiam recognoscit, & vult de cætero eidem more solito humiliato capite devotus obedire. Ipse etiam eiusdem ecclesiæ Patriarcha huic assistrans operi, &*

applaudens, suæ dignitatis pallium à summo Pontifice recepturus Romanam sedem vlterius adibit. Atque hoc accidit anno MCCIII. Sed statim dissiluit hæc concordia, quam tamen resarcierunt paullo post in Concilio Romano, anno MCCXV. Vide eundem Godefridum, loco citato. Verùm iterum per æmulationem posteà excutere jugum & primatum sibi vindicare Constantinopolis voluit, duravitq; ea contentio ad tempora vsque Michaëlis Palaologi, sub quo vnitæ denuò ecclesiæ, etsi neque ista vnio perseveravit. Capita vero eius tria erant. Primùm, ut in hymnodijs Papæ cum quatuor Patriarchis mentio fieret: alterum, ut liceret cuivis Romam veterem provocare: tertium, vt illi in omnibus principatus deferretur. Phranzes Chronici lib. I. cap. VI. *Michaël, cùm quid ageret non videret, ad Alexandrum IV. Pontificem super Ecclesiarum pacificatione legatos ire jussit, modò is Caroli expeditionem impediret. Pontifex legationem benignè admisit, & quod peteretur facturum spopondit. Concordia capitibus tribus circumscripta ac definita est. Primum fuit, vt in sacris hymnodijs Papa cum quatuor Patriarchis nominaretur: alterum, vt esset integrum Romam tanquam maius tribunal appellare: postremum vt Papæ in omnibus concederetur principatus.* Gregoras lib. V. γέγονεν ἡ κοινωνία ἐφ' ὅρῳ τριῶν κεφαλαίων· ἑνὸς μὲν, τοῦ ἐν ταῖς ἱεραῖς ὑμνῳδίαις τὸν πάπαν εἰς τὰ δίπτυχα μνημονεύεσθαι ὁμοῦ τοῖς ἑτέροις τέτρασι πατριάρχαις. δευτέρου δὲ, τῶν ἐκκλήτων. τοῦτο δ' ἔστι, ἐξεῖναι τῷ βουλομένῳ καθάπερ εἰς μεῖζον καὶ ἐντελέστερον ἀνατρέχειν δικαστήριον τὸ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης· καὶ τρίτου, τοῦ πρωτεύειν ἐν ἅπασι. Vide quoque Manuelem Calecam contra Græcos, lib IV cap. V. Patriarcha autem Græcanici designandi ritum omnem disces ex Codino de Offic. pag. 211. Malaxo in Hist. Patriarch. & Phranze Chron. lib. III. cap. XIX. Sed & in Occidentali ecclesiâ antiquitus fuerunt, primò vnus tantùm, isque Aquileiæ: at mox sub Phoca etiam Gradis ordinatus alter, cœperuntque ita duo esse. Vide Warnefridum de Gest. Longobard. lib IV cap. XXXIV. Deinde verò etiam additus Forojuliensis, cujus meminerunt Annales Francici Fuldenses anni DCCCI. & Walafridus Strabo de Reb. Eccles. cap. XXV. Postremò nunc quartus quoque accessit Moscoviæ, vt notum est. Primitus eis dignitas par cum Cardinalibus, itaque in consessu publico locus inter illos promiscuè habitus: sed posteà imminuta est, & post eos collocati sunt, ante episcopos. Vide librum Cæremon. Rom. Eccles. lib. I. Sect. III.

ΠΑΤΡΙ-

ΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πατρίκιος. *Patricius.* Non nobilitatis tantùm nomen, vt apud veteres Romanos, sed etiam dignitatis, & præfecturæ. Apud Suidam in γραμματεῖδιον auctor innominatus. καὶ γραμματεῖα βασιλικὰ τὴν τῶν πατρικίων ἡμῖν δωρεῖται. Procopius de bello Vandalic. lib. I. καὶ μὴν λέγουσιν Ἰουστινιανῷ βεβουλῆσθαι εἶναι, εἰς τὸ βουλὴν αὐτὸν ἀναγράφειν σε τιμήσαντος, τιμῆς μεταλαχόντα τῆς ἀνωτάτω, ἣν δὴ πατρικίων καλοῦσι. Malchus in Byzanticis. ἀδαμαντίῳ δὲ τῶν τοῦ βασιλέως τιμῶν ἀνεμίμνησκε, καὶ ὅτι πατρίκιον καὶ στρατηγὸν αὐτὸν τιμήσας, ἃ τοῖς πλεῖστα καμοῦσι παρὰ ῥωμαίοις γέρα ἐστί, καὶ τῶν ἄλλων δωρεῶν, καὶ πλούτου ἐνέπλησεν. Dixi etiam præfecturæ nomen; & hoc verum est. Ecce, Victor Tunnunensis in Chronico. *Stuzas Tyrannus gentium multitudine ordinatâ, Solomoni magistro militiæ ac patricio Africæ, ducióq; Romanæ militiæ ducibus illicò occurrit.* Warnefridus de Gest. Longobard. lib. III. cap. III. *Amalus patricius prouinciæ, qui Guntramno Francorum regi parebat, contra eos exercitum duxit.* Hericus Monachus de vitâ S. Germani, lib. VI.

Volusianus erat præcelso nomine quidam,
Vrbis patricio, toti dilectus & vrbi.

Origo dignitatis huius à Constantino Magno, qui primus eâ ornavit Optatum. Zosimus lib. II. συναναιρεθῆναι τούτῳ καὶ Ὀπτάτον παρασκευάσας, ὃς παρὰ κωνσταντίνου τῆς ἀξίας τετυχήκει τοῦ πατρικίου, πρώτου ταύτην ἐπινοήσαντος τὴν τιμὴν, καὶ προκαθῆσθαι τοὺς ταύτης ἠξιωμένους τῶν τῆς αὐλῆς ἐπάρχων νομοθετήσαντος. Sedebat verò patricius supra prætorij præfectum, vt discimus ex citatis Zosimi verbis: & in ecclesiâ episcopis quoque præponebatur. Luitprandus in Legat. *Bulgarorum ille Apostolus quanquam, vt dicis, & verum est, tonsus, illotus, & catenâ æneâ cinctus sit, patricius tamen est, cui episcopum præponere, Francorum præsertim, nefas decernimus.* Immò ipsis patriarchis pares censebantur, quippe proximi ab Imperatoribus. Warnefridus Strabo de Reb. Eccles. cap. XXXI. *Comparetur Papa Romanus Augustis & Cæsaribus: Patriarchæ verò Patricijs, qui primi post Cæsares in imperijs fuisse videntur.* Itaque vt Imperator δημηγοράρχης dicebatur, & ecclesiæ præerat, rebúsque ecclesiasticis, velut supremum caput; ita Patricius aliquis eius locum tenebat, & ὑπεκκλησίαρχος hâc de re appellabatur. Accipimus ex Dispur. Gregentij.

ὁ δὲ βασιλεὺς ὡς εὐπρεπέστατον καὶ λογιώτατον θεασάμενος τὸν Ἐρβᾶν, ἀνάδοχος αὐτοῦ γενόμενος ἐν τῷ ἁγίῳ βαπτίσματι, καὶ Λέοντα μετονομάσας, ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτοῦ τοῦτον ἀπέφηνεν, ὑπεκκλητίονα αὐτοῦ ποιήσας, ὃν οἱ Ῥωμαῖοι πατρίκιον καὶ κανικλείονα προσαγορεύουσι. Patriarcha tamen, aut si quis archiepiscopus, per honorem & reverentiam, etsi in pari dignitate, prior nominabatur. Observo apud Nicetam Paphlagonem in vitâ Ignatij Patriarchæ. ἐντεῦθεν ὑπογραφαὶ καὶ φωναὶ κανονικῶν τε προσώπων, καὶ πολιτικῶν, μητροπολιτῶν καὶ πατρικίων. Item Cancellarios quoque suos habebat. Clarè videmus apud Cassiodorum in Institut. Divin. Lect. *Hunc subsecutus est suprascriptus Marcellinus Illyricianus, qui adhuc patricij Iustiniani fertur egisse cancellos.* Et de Narsete patricio narrat Agathias lib. I. Ναρσῆς δὲ ἦν ἐξ εὐνουχιῶν, μόνους ἐπήγετο τοὺς ἀμφ' αὐτὸν θεραπευτάς τε καὶ δορυφόρους, καὶ ὅσοι τῆς ἀρχῆς ὑπηρέται ἐτύγχανον ὄντες. εἰς δὲ τὰ ἀρχεῖα ἐπεφρόντιστο τῆς ἄλλης εὐκοσμίας πέρι, καὶ ὅπως μὴ χύδην ἅπασι τοῖς βουλομένοις ὡς αὐτὸν εἰσιτητέα εἶναι. τούτους δὲ ἔθος Ῥωμαίοις ἐκ τῶν κιγκλίδων ἐπονομάζειν. Et posteriore quoque ævo, ab hâc eorum tantâ dignitate Imperatoriæ proximâ, Occidentales *Patricios Romanorum* dixerunt, quos nunc *Reges* appellare mos est. Observo ex Walthramo de Investit. Episcop. *Adrianus Papa, collaudantibus Romanis, & plenâ synodo primatum, archiepiscoporum, abbatum, ducum, & principum acclamante, Carolo Magno, ejusq; successoribus futuris, sub anathemate concessit patriciatum Romanum.* Item ex Anastasio in vitâ Hadriani. *Cupiens divisionem in regno Francorum immittere, ipsumq; beatissimum Pontificem à charitate & dilectione excellentissimi Caroli regis Francorum & patricij Romanorum separare.* Atq; clarissimus locus est apud Adelmum in Annalibus Francicis, in rebus Caroli Magni, anni DCCCI. cùm Imperator renuntiaretur: *Leo papa coronam capiti eius imposuit, cuncto Romanorum populo acclamante,* KAROLO AVGVSTO A DEO CORONATO MAGNO ET PACIFICO IMPERATORI ROMANORVM VITA ET VICTORIA. *Post quas laudes à Pontifice more antiquorum principum adoratus est: ac deinde omisso* PATRITII *nomine* IMPERATOR *&* AVGVSTVS *appellatus.* Et in Chronico Laurishamensi. *Otto dei gratiâ rex Francorum & Longobardorum, ac Patricius Romanorum.* Decrevit autem id Stephanus Papa, cum patrocinium postularet à Pippino adversus Haistulfum regem Longobardorum. Venericus, sive Walthramus est, in Apologiâ Henrici IV. *Legitur Stephanum Papam venisse ad regem Pippinum, &*

postulasse

postulasse patrocinium eius contra Haistulfum regem Longobardorum, ac ipsius patrocinij gratiâ decrevisse, quemlibet deinceps regem Francorum esse patricium Romanorum. Sed vt ad Orientale imperium revertar; non semper ibi illis sua dignitas constitit, quippe cùm aliquando ante eos fuerit Magister Officiorum, vt ostendi in μάγιστρος. Theodosius iunior legem tulit, ne cui eunucho hæc dignitas conferretur. Cedrenus de eo. νόμον ἐξέθετο, μὴ εἰσέρχεσθαι εἰς πατρικίου ἀξίαν εὐνοῦχον. Apud Suidam in εὐνοῦχος auctor innominatus. ὁ βασιλεὺς Θεοδόσιος ὁ μικρὸς ὀργῇ τῇ πρὸς Ἀντίοχον τὸν πραιπόσιτον ἐξεφώνησε διάταξιν, εὐνοῦχον ἐν τοῖς πατρικίοις μὴ τελεῖν. Sed non obtinuit: nam ecce iterum apud eundem Cedrenum in Basilio Macedone. εὐνοῦχος τε ὤν, καὶ σκύθης, καὶ τῇ τῶν πατρικίων ἀξίᾳ τετίμητο. Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Cumq. Constantinopolim venirem, Christophorus patricius eunuchus, qui Nicephori vicem eodem gerit, mihi mandavit, non posse me tunc recedere.* Et horum liberos torqueri aut puniri à carnifice illicitum, nisi iussu Imperatoris. Martyrologium in passione Mamantis. ὁ δὲ κολάζειν ἔτοιμος ὢν ὑπὸ τοῦ τῶν πατέρων εἴργετο ἀξιώματος. οὐ γὰρ ἐφεῖτο πατρικίων παῖδας ὑβρίζειν, εἰ μὴ βασιλεὺς ἐπιτρέψειεν.

ΠΑΤΡΙΚΙΟΤΗΣ.

Πατρικιότης. *Patriciatus.* Iustinianus Novell. XXXVIII. κατὰ τὴν τῶν μεγίστων ἀξιωμάτων κτῆσιν, πατρικιότητός τε, καὶ ὑπατείας, καὶ ἐπαρχότητος. Constantinus Manasses in Annal.

τὴν τῆς πατρικιότητος κατασπαλαίων ἀξίαν.

ΠΑΤΡΙΜΟΝΙΑΛΙΚΙΟΝ.

Πατριμονιαλίκιον. *Patrimonialitium.* Glossæ Basilicorum. πατριμονιαλίκιον, πατρικὴ οὐσία.

ΠΑΤΡΙΜΩΝΙΑΛΙΟΣ.

Πατριμωνιάλιος. *Patrimonialis.* Apud Iureconsutos Græcos.

ΠΑΤΡΙΜΩΝΙΟΝ.

Πατριμώνιον. *Patrimonium*. Cedrenus. τὰ δὲ λεγόμενα πατριμώνια τῶν ἐν ῥώμῃ ναῶν τῶν ἁγίων καὶ κορυφαίων ἀποστόλων. Iustinianus Novell. CII. μήτε τῷ θείῳ πατριμονίῳ, ἢ τοῖς θείοις ἡμῶν πριβάτοις, ἢ αὐτῷ τῷ θείῳ ἡμῶν οἴκῳ. Et Iustinus Novell. 1. ἢ καὶ τῶν θείων ἡμῶν θησαυρῶν ἱερωτάτου ἡμῶν ταμείου, ἢ τοῦ θείου πατριμωνίου.

ΠΑΤΡΟΚΛΟΝ.

Πάτροκλον. *Patrocinium*. Excusatio. Prætextus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. καὶ ἄλλοτε μὲν κατὰ ῥωμαίων ἐμεγαλαύχησαν, τότε δὲ πρόφασιν εὑρηκότες ὃ δὴ λέγεται πάτροκλον, τὴν τῶν οἰκείων θρεμμάτων ἀπαγωγὴν καὶ κάκωσιν ἑαυτῶν, εἰς ἀποστασίαν λαμπρὰν αἰεσκίρτησαν. Constantinus Manasses in Annal.

πάτροκλον δῆθεν πρόφασιν εὔλογον εὑραμένη.

Zonaras in Basilio Macedone, ἐκείνου ζῶντος, τοῦ θείου τοῦ θείου ἐπιβαλόντος, πάτροκλον τοῦτο πρόφασιν προβαλλόμενος.

ΠΑΤΡΟΚΟΛΟΣ.

Πατροκόλος. Iulianus in epistolâ ad Byzantios. τοὺς βουλευτὰς πάντας ὑμῖν ἀποδεδώκαμεν, καὶ τοὺς πατροκόλους, εἴτε τῇ γαλιλαίων ἑαυτοὺς ἔδοσαν θρησκείᾳ εἴτε ὅπως ἄλλως πραγματεύσαιντο διαδρᾶναι τὸ βουλευτήριον.

ΠΑΤΡΩΝ.

Πάτρων. *Patronus* Hesychius. πάτρωνες, οἱ πρῶτοι τῶν ἀξιωθέντων τῆς ῥωμαίων πολιτείας ὑπὸ ῥωμύλου ἑκατὸν ὄντες, ὥσπερ δευτέραν πατέρων τάξιν ἐχόντων, καὶ ἐκ τρίτου οἱ κελευόμενοι βοηθεῖν παραγινόμενοι. Theophilus ad Autolycum lib. III. μέχρις πλούτου τῆς τοῦ ἰδίου πάτρωνος αὐτοκράτορος σύνεγγυ. Occurrit sæpè in Iurisconsultorum Græcorum libris, & Veteribus Inscriptionibus.

ΠΑΤΡΩΝΕΥΩ.

Πατρωνεύω. *Patrocinor.* Glossæ veteres.

ΠΑΤΡΩΝΙΣΣΑ.

Πατρώνισσα. *Patronissa.* Glossæ, & Harmenopulus lib. V. Tit. III.

ΠΑΤΡΩΝΙΚΟΝ.

Πατρωνικὸν. Quod ad patronum attinet. πατρωνικὸν δίκαιον, Ius patronatus. Suidas. πατρωνικὸν δίκαιον, τὸ ἐκ προστάτου δίκαιον. Obvium est apud Iureconsultos Græcos.

ΠΑΥΣΑΝΑΙ.

Παυσάναι. Induciæ. Luitprandus in Legat. *Pausanas exigis, quas nec te exigere, neque nos concedere ratio ipsa compellit.*

ΠΑΦΙΛΟΣ.

Πάφιλος. Acus ligulæ. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΑΧΙΑΤΙΚΟΝ.

Παχιατικὸν. Tributi genus, quod nondum satis intelligo quale fuerit. Occurrit in Diplomate Andronici iunioris apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. Verba protuli in βίγλα illic videbis.

ΠΑΨΑΔΙΟΝ.

Παψάδιον. Chronicon Constantinop. ὑποκάτω δὲ τοῦ κίονος τοῦ Φόρου ἐτέθη καὶ τὸ παψάδιον στοιχεῖον, καὶ ἕτερα σημαδοφορικὰ πολλά. Investigandum quid sit.

ΠΕΓΝΕ

ΠΕΓΝΕΡΑΤΙΚΙΟΣ.

Πεγνερατίκιος. *Pignoratitius.* Glossæ Basilicorum. πιγνερατικία. ἀγωγὴ περὶ ἐνεχύρων.

ΠΕΔΑΤΟΥΡΑ.

Πεδατοῦρα. *Pedatura.* Mauricius Strateg. XI. εἰ δὲ δῆμός ἐστιν ἐν τῇ πόλει δέον κἀκείνους συμμίξαι ἐν ταῖς τοῦ τείχους πεδατούραις τοῖς στρατιώταις. Glossarium Rigaltij.

ΠΕΔΕΝΕΣ.

Πέδενες. Pedissequæ. Ancillæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβραι, νέαι, δοῦλαι, πέδενες, σκλάβες.

ΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Πέδικλον. *Pedicula. Pedica.* Mauricius. λωρέσσηκον, πέδικλον, σελοπούγγιν. Exstat quoque apud Leonem. Hinc πεδικλοῦν. Impedire. Pedicas immittere. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ὁ δὲ κουρέσης εἶχε φοράδα πάνυ θαυμαστὴν, περιτρέχουσαν μετὰ τοῦ ἀνέμου, μετὰ δύο ζυγίων σιδήρων πεπεδικλωμένην.

ΠΕΔΟΥΚΛΟΝ.

Πέδουκλον. *Pedungula.* Vngula pedis. Achmes in Introduct. in Mathem. μορφὴ ὡς σφάγγου, ὀδόντες ὡς τρίβολοι, ἔχων πέδουκλα ἀλόγων.

ΠΕΔΟΥΛΙΟΝ.

Πεδούλιον. *Pedulis.* Glossæ Benedicti. πεδούλια, ποδῶν καλύμματα· τινὲς δὲ δερτάρια ἑρμηνεύουσιν. Interpres Iuvenalis Sat. 1. *Pedules novos in braccis, quos pedornes dicunt.* Glossæ Isidori. *Pedana, pedulis nouus, qui caligæ assuitur.*

ΠΕΖΟΥ.

ΠΕΖΟΥΛΙΟΝ.

Πεζούλιον. *Peßulus.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀγγάπιδες, αἱ πρὸ τῶν θυρῶν θεραπεῖαι. ἢ δήλωσις ὅπου ἐνι εἰς τὸ ζωπόρτιν, ἴσως τὰ πεζούλια. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἢ εἰς μεγαρέιον, ἢ εἰς πεζούλιον κτισμένον, καὶ εἰς τόπον ὅμοιον φουσκουλαρίου.

ΠΕΖΟΥΝΙΟΝ.

Πεζούνιον. Pullus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀηδόνιον. νεοσσὸς. πεζούνιον.

ΠΕΘΕΡΟΣ.

Πεθερὸς. Pro πενθερὸς. Corona pretiosa. πεθερὸς. *Socer.* πενθερὸς. Iterum. πεθερά. *Socrus.* πενθερά.

ΠΕΚΟΥΛΙΟΝ.

Πεκούλιον. *Peculium.* Glossæ Græcolatinæ, πεκούλιον, οὐσία ὑπεξούσιου, ἢ δούλου. *Peculium.* Mandatum Vicariorum. μήτε θελήμασιν οἰκείοις ἀκολουθοῦντας, μήτε τῇ ἰδίᾳ κτήσει ἢ τοῖς λεγομένοις πεκουλίοις προσέχοντας. Paſſim occurrit in libris Iureconſultorum Græcorum.

ΠΕΛΑΓΟΛΙΜΗΝ.

Πελαγολιμὴν. Leo Tactic. Conſtit. xx. ἱστορήσω σοι καὶ ἕτερον ναυτικοῦ στόλου στρατήγημα. ὅταν γὰρ εἰς τόπους λιμένας μὴ ἔχοντας καὶ ψαμμώδεις τὴν ἀπόβασιν μέλλῃς ποιήσασθαι, ἐὰν οὕτω τύχῃ ἐν καιρῷ ναυτικῆς στρατείας, σάκκους πολλοὺς γεμίσας ἄμμου, καὶ τοῖς σχοινίοις προσδήσας, ἀπὸ ἑκάστου δρόμωνος ἐκκρεμάσεις τοὺς ἀρκοῦντας, οἱονεὶ σιδηρᾶς ἀγκύρας. καὶ οὕτω τὸν λεγόμενον πελαγολιμένα ποιήσας, ἀκινδύνως κατὰ τὸν τόπον τῆς νυκτὸς ἐπελθὼν, τὴν βεβουλημένην σοι καταδρομὴν ποιήσεις.

ΠΕΛΑΘΗΚΗ.

Πελαθήκη. Clava Turcica. Exſtat in Turcogræciâ Cruſij. Cenſeo depravatum ex ἀπελατίκιον.

ΠΕΛΕΓΡΙΝΟΣ.

Πελεγρινός. Ex Italico, *Pellegrino. Peregrinus.* Hadrianus Papa in epiſt. ad Baſilium Imp. quæ exſtat in Syn. Conſtantinop. VIII. Act. VII. παρὰ τοὺς τῶν ἀποστόλων φλιὰς ὡς ἀπόδημος καὶ πελεγρινὸς ἔζησε. Anonymus de bello ſacro.

θρῆνος καὶ θλίψις ἐγίνετον εἰς ὅλους τοὺς πελεγρινούς.

ΠΕΛΕΛΑΔΑ. ΠΕΛΕΛΟΣ.

Πελελάδα. Stultitia. Corona pretioſa. πελελάδα. *Inſania.* μωρία. Et πελελός. Stultus. Eadem Corona. πελελός. *Fatuus.* σκαιός. Scribitur πελλὸς in Gloſſis Græcobarbaris. ἀβέλτερος. μωρός. λωλός. πελλός. Atque inde πελλάρα, quæ πελελάδα in Coronâ. Eædem Gloſſæ. ἀβελτερία. μωρία. πελλάρα. λωλάρα.

ΠΕΛΛΟΝ. ΠΕΛΛΟΡΑΦΟΣ.

Πέλλον. *Pellis.* Heſychius. καρβατίνη, μόνη, πέλλον. Hinc πελλοράφος. *Pellarius.* Sutor. Gloſſæ.

ΠΕΛΛΟΣ.

Πελλός. Stultus. Vide πελελός. Inde πελλάρα. Ibidem.

ΠΕΜΠΤΗ.

Πέμπτη. Dies Iovis. Nicephorus Homologeta in Can. οὐ δεῖ ἐργάζεσθαι τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου, οὔτε τῷ σαββάτῳ τῆς ἀπολυσίμου ἐσθίειν τὸν ἄμωμον, οὐδὲ τὰς πέμπτας φυλάττειν. Et ἡ μεγάλη πέμπτη dicebatur, quæ Paſcha

Pascha antecedebat. In Liturgiâ Basilij Magni. εἰ δέ ἐστιν ἡ μεγάλη πέμπτη, ψάλλει. Codinus. ἐν τῇ μεγάλῃ πέμπτῃ ἀναγινώσκοντα τὰ τέσσαρα εὐαγγέλια.

ΠΕΝΘΕΚΤΗ.

Πενθέκτη. Quintosexta. Ita Synodus dicebatur, quæ in Trullo habita. Balsamon de Privileg. Patriarch. ἀλλὰ ἡ ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ μεγάλου παλατίου συστᾶσα θεία καὶ οἰκουμενικὴ ἁγία σύνοδος, ἡ καὶ πενθέκτη λεγομένη, ταῦτα ῥητῶς. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Monachas porro eodem loci incolentes, ad sanctissimi Prophetæ & præcursoris monasterium in Trullo recedere voluit, vbi imperante Iustino Rhinotmeto sancta synodus quintosexta celebrata est.* Simpliciter ἕκτη apud Zonaram in Scholio ad Can. Apost. V. ἡ ἐν τῷ τρούλλῳ σύνοδος, ἡ λεγομένη ἕκτη. Iteratque eadem ad Canones LX. LXXX. & in Orat. πρὸς τοὺς τὴν φυσικὴν τῆς γονῆς ἐκροὴν μίασμα ἡγουμένους.

ΠΕΝΝΟΝ.

Πέννον. *Penna.* Hesychius. πέννα. πτερά.

ΠΕΝΟΛΗΣ. ΠΕΝΟΛΙΟΝ.

Πενόλης. *Penula.* Glossæ veteres Græcolatinæ. Sic ὀρνόλης *Vrnula.* & talia. Item πενόλιον. Fasti Siculi. ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τέχνην τρηθῆναι.

ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΟΦΥΛΑΞ.

Πεντηκοντοφύλαξ. Vide φύλαξ.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ.

Πεντηκοστάριον. Gennadius. περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων cap. IV. ᾄδονται μετὰ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν καὶ μηναῖα, καὶ τελετάρια, καὶ λόγοι, καὶ μεταφράσεις, καὶ πεντηκοστάρια, καὶ στιχηρά, καὶ τροπάρια. Et in ecclesiâ Græcâ liber est, cui Titulus. πεντηκοστάριον, περιέχον πάσας τὰς αὐτῷ προσηκούσας καὶ ἀναγκαίας ἀκολουθίας, ἀρχόμενον ἀπὸ τῆς ζωηφόρου μεγάλης κυριακῆς τῆς ἐγέρσεως τοῦ

 κυρίου

κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, μέχρι τῆς αὐτῆς ἑορτῆς τοῦ τιμίου σώματος καὶ αἵματος τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ.

ΠΕΝΥΣ.

Πένυς. Pro πένης. Pauper. Gregorius Lecapenus de Construct. ἰστέον ὅτι ἄλλο ἐστὶ τὸ βαρβαρίζειν, καὶ ἕτερον τὸ σολοικίζειν. καὶ τὸ βαρβαρίζειν μὲν γάρ ἐστι, τὸ ἁμαρτάνειν περὶ μίαν λέξιν, εἴτε περὶ τόνον, εἴτε περὶ γραφήν, &c. περὶ γραφὴν, ὡς ὅταν τις τὸ πένης διὰ τοῦ υ γράφῃ, ὀφείλων διὰ τοῦ η γράψαι.

ΠΕΡΓΟΥΛΑ. ΠΕΡΓΟΥΛΟΝ.

Περγοῦλα. *Pergula.* Sive πέργουλον. Glossæ Basilicorum. περγοῦλα, ὑπερῷον. Hesychius. πέργουλον, ὀρνιθάριον.

ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΣ.

Περεγρῖνος. *Peregrinus.* Glossæ Basilicorum. περεγρῖνος, πάροικος, ξένος, παρεπίδημος.

ΠΕΡΗΝΟΣ.

Πέρηνος. *Perennis,* In Inscriptione veteri.

ΠΑΣΙ
ΚΡΑΤΗΣ. ΚΑΙ. ΜΗ
ΝΟΔΩΡΟΣ. ΥΙΟΙ
ΑΥΤΟΥ. ΠΕΡΗΝΟΙ
ΜΝΗΜΗ. ΤΗ. ΧΑ

Vbi, περήνοι μνήμη, nihil aliud est, quàm quod in Latinis epitaphijs, *Perenni memoriæ.* περήνοι autem pro περήνῳ est, corrupto posterioris æui more, quo ο & ω confundebant, & ι subscribendum adscribebant.

ΠΕΡΙΒΟΛΑΙΟΝ.

Περιβόλιον, siue περίβολος. Hortus, & septum, cui inclusæ feræ ad venationem. Moschopulus. κῆπος, ὁ τῶν λαχάνων, καὶ τῶν δένδρων. ἤγουν

ἤγουν ὁ περιβόλαιος, καὶ τὸ νῦν κοινῶς λεγόμενον περιβόλιον. Achmes cap. CLI. διετάξατο ἐκριζῶσαι δένδρα τῶν περιβόλων αὐτοῦ. Luitprandus in Legat. *Nicephorus in eadem cœna me interrogavit, si vos perivolia, id est, briolia, vel si in perivolijs onagros, vel cætera animalia haberetis. Cui cùm vos briolia, & in briolijs animalia exceptis onagris habere affirmarem: ducam te, inquit, in nostrum perivolium, satis magnum, montuosum, fructuosum, omninò amœnum.*

ΠΕΡΙΘΑΛΑΣΣΟ.

Περιθάλασσο. Littus. Corona pretiosa. περιθάλασσο. *Littus.* ἀκτή.

ΠΕΡΙΚΛΟΥΒΙΖΕΙΝ.

Περικλουβίζειν. Vide κλοῦβον.

ΠΕΡΙΟΔΕΥΤΗΣ.

Περιοδευτής. Lustrator. Circitor. Ita vocabatur cuius munus esset circumire per omnes vniversæ regionis ecclesias, & inquirere de illarum statu. Gennadius in Encyclio. ἴσθι τοίνυν τὰ πάντα θεοσεβέστατε, πάντα τὸν ὄντινα οὖν ἁλισκόμενον ἐπὶ τοιούτῳ τινὶ ἐπίσκοπον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδευτὴν, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, &c. Et observa locũ illi in ordine ecclesiasticorum post chorepiscopum. Sed nimis generale hoc, & laxum. Strictius, & propriè Ioannes Episcopus Citri post τὸν νομοδότην recenset. Locus est in eius Resp. ad Cabasilam. εἰσὶ δὲ καὶ ἕτερα ὀφφίκια, ἅπερ μάλιστα τοῖς ἱερεῦσιν ἁρμόζουσιν. ὁ ἐπὶ τῶν κατηχήσεων, ὁ ὀρφανοτρόφος, οἱ τέσσαρες ἔκδικοι, ὁ ἄρχων τῶν φώτων, ὁ νομοδότης, καὶ ὁ περιοδευτής. Mirum est Codinum in Catalogo officiorum Ecclesiasticorum nullam omninò huius mentionem facere.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΟΠΟΥΛΟΝ.

Περιστερόπουλον. Columbæ pullus. Columba. Rhases de Peste, cap. IV. καὶ τὰ θερμὰ ἀρτύματα, καὶ τὰ δαυκία, καὶ τὰ περιστερόπουλα, καὶ τὰ ὕξα κρέα. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. VIII. καὶ θρέψεις περιστερόπουλον ζεστὸν, ἢ ποντικόν.

ΠΕΡΙΦΟΡΑΡΙΟΣ.

Περιφοράριος. Circumforaneus. Agyrta. Circulator. Glossæ Latinogræcæ. *Circumlator.* περιφοράριος. Et Græcolatinæ. περιφοράριος. *Regula.*

ΠΕΡΙΧΕΡΙΟΝ.

Περιχέριον. Veteres περίχειρον dicebant. Glossæ Latinogræcæ, *Armilla.* περιχέρια.

ΠΕΡΙΧΥΤΗ.

Περιχυτή. Lucta. Photius in Nomocan. cap. XXIX. μόνον δὲ παίζειν ἔξεστι μονόβολον, καὶ κοντομονόβολον, καὶ κυνηγὸν κόντακα χωρὶς πόρπης, καὶ περιχυτήν. Balsamon in Scholijs. περιχυτή, ἡ πάλη.

ΠΕΡΣΕΚΟΥΤΙΩΝ.

Περσεκουτίων. *Persecutio.* Iustinianus Novell. CXXXV. οὐ γὰρ ἐπὶ τῶν χρημάτων πέπονθε περσεκουτίωνος ἐπιδίδοσθαι λιβέλλους τῶν οἰκείων πραγμάτων αὐτοῦ.

ΠΕΡΣΙΜΟΥΛΟ.

Περσίμουλο. Petroselinum. Corona pretiosa. περσίμουλο. *Petrosillum.* πετροσέλινον.

ΠΕΡΣΟΝΑΛΙΑΙ.

Περσοναλίαι, sc. ἀγωγαί. *Personales* actiones. Novell. CXXXVI. & Iureconsulti Græci passim.

ΠΕΡΤΖΗΝΗ.

Περτζηνή. Gallicum, *Pertuisane.* Hasta velitaris. Tragula. Cyrillus in Lexico. σιρομάστιν, κοντάρια μετὰ ἀγκείφια, ἤως περτζινή.

ΠΕΣΙ-

ΠΕΣΙΜΟΝ.

Πέσιμον. Casus. Vide δόγμα.

ΠΕΣΚΕΣΙΟΝ.

Πεσκέσιον. Tributi genus, quod Imperatori Turcico soluunt Patriarchæ Constantinopolitani. Chronicon Constantinop. δὰς πεσκέσιον φλωρία χιλιάδας δύο. Tamen Amurathes captâ Vrbe immunitatem concesserat. Phranzes Chronici lib. III. cap. XIX. *Dedit etiam literas Patriarchæ cum subscriptione auctoritatis regiæ, quibus illi à vexationibus cavit, rebellari vetuit, & quicquam tributi nomine ab eo exigi, vim à quoquam adversario & inimico inferri interdixit, & ut à vectigalibus, & publicis contributionibus ipse, omnesq; successores, subjectiq; Episcopi in perpetuum vacarent mandavit.* Primus dedit Simeon Hieromonachus Trapezuntius, ut Patriarchatu potiretur; eratque Florenorum quingentorum; posteà verò ad tria vsque millia excrevit. Mox tamen iterum ad duo reductum fuit, ut discimus ex Malaxo in Hist. Patriarch.

ΠΕΣΟΣ.

Πεσός. Vide πεσσός.

ΠΕΤΑΛΟΝ.

Πέταλον. Lamina aurea, quam in fronte Pontifex gestabat. Glossarium Arabicolatinum. *Petalum, aurea lamina in fronte Pontificis.* Eusebius Hist. Eccles. lib. III. cap. XXXI. ἰωάννης ὁ ἐπὶ τὸ στῆθος τοῦ κυρίου ἀναπεσὼν, ὃς ἐγενήθη ἱερεὺς, τὸ πέταλον πεφορηκὼς, καὶ μάρτυς, καὶ διδάσκαλος. Iterum lib. IV. cap. XXIV. iisdem verbis. Arnoldus abbas Bonævallis. *Præter hæc laminam auream, quam petalum vocant, fronti habebat insertam.* Beda de Tabernac. lib. III. cap. III. *Et lamina aurea super cidarim, quæ titulo nominis Domini cæteris altior omnibus eminebat.* Et cap. IX. *Induatur fæminalibus lineis, tunicâ lineâ, hyacinthinâ, superhumerali, rationali, baltheo, tiarâ, petalo aureo.* Inscriptum autem erat nomen Dei, ut videmus in priore

priore loco Bedæ, quem produxi, & ex Aristea de LXXII. Interpretibus. ἐπὶ ἢ ταύτης τὴν ἀμίμητον μίτραν, τὸ καθηγιασμένον βασίλειον, ἐκτυποῦν ἐπὶ πετάλῳ χρυσῷ γράμμασιν ἁγίοις τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, κατὰ μέσον τῶν ὀφρύων δόξῃ πεπληρωμένον.

ΠΕΤΖΙΜΕΝΤΑ.

Πετζιμέντα *Impedimenta*. Sarcinæ. Constantinus de Administr. Imp. καὶ οὕτως ἐξέλθοντες αὐτὰ (τὰ μονόξυλα) εἰς τὸν ποταμὸν, καὶ τὰ πετζιμέντα αὐτῶν ἐμβλησκόμενοι, εἰσέρχονται, καὶ αὖθις ἀποπλέουσιν.

ΠΕΤΖΙΟΝ.

Πετζίον. Italicum, *Pezzo*. ῥάκωμα veteres Græci dixissent. In Diplomate Andronici, quod exstat apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. διὰ προσφαγίων πασῶν, ἢ γομερίων, ἢ πετζίων, ἢ πανίου, ἢ λινοκόκκου.

ΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ.

Πετιτεύειν *Petere*. Glossæ Basilic. ἐπετίτευσεν. ἀπήτησεν.

ΠΕΤΙΤΟΝ.

Πετίτον. Regio. Via. Eustathius Iliad. υ'. τόποι λιβυκοὶ νομοὶ ἐγχωρίως λέγονται, καθὰ τὶς αὖ εἴποι ῥεγεῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ ἐνορίαι, ἢ πετίτα. Iulianus in Orat. de Regno. οἰκεῖται δὲ ὑπὸ τοῖς ποσὶ τῶν ἄλπεων. ὄρη δέ ἐστι ταῦτα παμμιγῆ (*f.* παμμεγέθη) καὶ ἀπόῤῥωγα. ἐν αὐτοῖς πέτιτα (sive πετίτα) μόλις ἁμάξῃ μία καὶ ὀρικῷ (l. ὀνικῷ) ζεύγει τὴν ὑπέρβασιν βιαζομένοις ξυγχωροῦντα.

ΠΕΤΡΑΡΕΙΑ.

Πετραρεῖα. *Petraria*. Vide πεῤαρεῖα.

ΠΕΥΚΙΑ.

Πεύκια. Tapetes. Aulæa. Corona pretiosa. πεύκια. *Aulea*. τάπητες.

ΠΗΓΑ.

ΠΗΓΑΔΗ.

Πηγάδη. Puteus. Cisterna. Corona pretiosa. πηγάδη. *Cisterna*. Φρέαρ. Glossæ Græcobarbaræ. ὀυγάλλι, ἢ σύρνι, καὶ γεμάτι νερὸν, ἤγουν, ὕδωρ, ἀπὸ τὸ φρέαρ, ἢ λάκκον, ἢ πήγην, ἢ πηγάδιν.

ΠΗΓΕΛΒΙΟΝ.

Πηγέλβιον. Simeon Sethi de Facult. Cib. τὸ ἄμπαρ ἐν διαφόροις τόποις βλύζει. εἰσὶ δὲ τούτου πηγαὶ, καθάπερ πηγελβίου, ἢ ἀσφάλτου, ἢ θείου.

ΠΗΓΟΥΝΑ.

Πηγούνα. Pro πωγὼν. Barba. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ τὸ πηγούνι τοβρέξε με ὄρεξιν μεγάλη.

Sed legendum, πηγούνη. Vide πηγούνιον.

ΠΗΔΙΑΒΛΙΟΝ.

Πηδιάβλιον. Tibia. Glossæ Græcobarbaræ. ἄυλησις μαλακὴ τοῦ ἀγάθωνος. πέξιμον ὑπὸ πηδιαβλίου τοῦ ἀγάθωνος. Iterum alibi ἀγλαύκες, αὐλὸς, πηδιάβλιν. Et occurrit illic pluries.

ΠΗΚΤΗΣ.

Πήκτης. Structor. Quadratarius. In l. *Artifices*. 1. C. de Excus. Artific. *Quadratarij, quos Græco vocabulo πήκτας appellant, structores*. Zonaras Annal. III. ἐπεὶ δ' αὖθις ἐπιβουλὴ μεμήνυτο τῷ βασιλεῖ, ἣν ἐμελέτα ὁ πήκτης βασίλειος. Sed illic esse legendum, ἐπαίκτης, supra docuimus ex Cedreno.

ΠΗΜΕΝΤΑΡΙΟΣ.

Πημεντάριος. *Pigmentarius*. Glossæ Basilicorum πημεντάριος, πεπτιῶς δίδους τὸ κώνδιτον, ἢ σαλαμάνδραν. Balsamon ad Concil VI. Can. XCI

κατέχεται τῷ περὶ ἀνδροφόνων νόμῳ καὶ ὁ πιθυπτάριος περιπτῶς διδοὺς ζωὴν κώνειον. Eadem idem ad Photij Nomocan. Tit. VII. cap. XXV. In Lexico Stephani. μυρεψοῦ, πιθυπταρίου.

ΠΗΝΙΟΝ.

Πηνίον. *Penus.* Glossæ Græcolatinæ. πηνίον. *Penus. hæc Penucula.*

ΠΗΡΟΥΝΙΟΝ.

Πηρούνιον. Fibula. Glossæ Græcobarbaræ. ἀίτους, πόρπας, περόνας, πηρούνια, περότζες.

ΠΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Πιασμένος. Corona pretiosa. πιασμένος. *Deprehensus.* εἰλημμένος.

ΠΙΓΑΔΙ.

Πιγάδι. Idem quod πηγάδη. Corona pretiosa. πηγάδι *Puteus.* φρέαρ.

ΠΙΓΚΕΡΝΗΣ.

Πιγκέρνης. *Pincerna* Item, πικέρνης. Glossæ Græcolatinæ. πιγκέρνης. *Pocillator.* Codinus. τὰ τοῦ πικέρνη πάντα οἷα τὰ τοῦ μεγάλου πριμμικηρίου, ἄνευ δὲ δικανικίου. καὶ τὰ τοῦ κουροπαλάτου ὅμοια τοῖς πικέρνη, καὶ ἄνευ δικανικίου. Observa obiter Imperatoris pincernam dignitate supra Curopalatem fuisse, quod & clarè apparet ex aliâ eiusdem recensione, quam facit pag. 13. ὁ μέγας δηλαδὴ δομέστικος μετὰ τὸν καίσαρα ἄρχει, καὶ καθεξῆς οἱ λοιποὶ ὁ πανυπερσέβαστος, ὁ πρωτοβεστιάριος, ὁ μέγας δοὺξ, ὁ πρωτοστράτωρ, ὁ μέγας στρατοπεδάρχης, ὁ μέγας πριμμικήριος, ὁ μέγας κοντοσταῦλος, ὁ μέγας λογοθέτης, πρωτοσέβαστος, ὁ πικέρνης, ὁ κουροπαλάτης, ὁ παρακοιμώμενος τῆς σφενδόνης. Vides ordinem. Nec circa pocula tantùm occupabatur, sed copias quoque ducebat, & militare munus obibat. Ecce apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXIX. *Imperator pincernâ Philantropeno ad Mitylenem pedestri & equestri manu obsidendam relicto, Phocaam cursum intendit.* Et cap.

Et cap. XXXIV. *Ioannem Pincernam, & Monomachum illuc cum copijs contendere jussit.*

ΠΙΘΑΜΗ.

Πιθαμή. Pro, σπιθάμη. Corona pretiosa. πιθαμή. *Palmus.* σπιθάμη.

ΠΙΚΝΑΔΕΣ.

Πικνάδες. Corona pretiosa. πικνάδες. *Lenticulæ.* φακοί.

ΠΙΚΟΥΤΖΟΥΛΟΝ.

Πικούτζουλον. Pro ἐπικούτζουλον. Camasus. Psellus de Grammaticâ. κάμασον, τὸ πικούτζουλον. κέπφος, εἶδος ὀρνέου.

ΠΙΚΡΑ.

Πίκρα. Corona pretiosa. πίκρα. *Anxietas.* περιαλγεία.

ΠΙΚΡΥ.

Πικρύ. Corona pretiosa. πικρύ. *Amarum.* πικρόν.

ΠΙΛΑΤΙΚΙΟΝ.

Πιλατίκιον. Sceptrum Imperatoris, ad instar pili, atque inde nomen. Itaque falluntur viri docti, qui etymon ab Oriente petunt. Codinus. ὁ πρωτοβεστιάριος πλατίκια, ἤως σκῆπτρα, κοραλλίων ἀπηωρημένα γε ὄντα κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα αὐτοῦ. Iterum. ὁ πρωτοβεστιάριος ἐμφανίζει αὖθις τὰ πλατίκια, τὴν τοῦ βασιλέως δεικνύων ἑτοιμασίαν. Et tertiò. μετὰ γοῦν τὸ ἑτοιμασθῆναι τὸν βασιλέα, καὶ στεφθῆναι, ὁ πρωτοβεστιάριος ἐμφανίζει πάλιν ἐκ τρίτου τὰ ἐπιλουτίκια. Manifestò legendum, τὰ πλατίκια. Hoc autem, ut alia quædam, à Medorum rege assumpserat Imperator, habebatque cum Iudicibus commune. Erat verò contextum è corallio, fimbriatumque, & ex collo gestabatur. Idem Codinus alibi. ἐπὶ δὲ τραχήλου τῶν κοραλλίων ἐκρέμαντο δύο ἵνα διὰ σταγονίων πλατίκια λεγόμενα, ἅπερ εἰσὶ μαρ-

γέλλια μετ' σύρμαλ☉, τὸ μὲν μῆκ☉ ἀπιθαμῆς ἔλαττον, τὸ δὲ πλάτ☉ παλαιμιαῖον. ἅτινα ὁ τῶν μέδων ἐφέρε βασιλεύς. ὁμοίως κ̔ οἱ κελταί.

ΠΙΛΟΣ.

Πίλ☉. *Pilum.* Suidas. ἐστὶ δὲ πίλος. κ̔ πῆγμα, πρῶπος πίλος καλύμμος.

ΠΙΝΑ.

Πίνα. Fames. Corona pretiosa. *πίνα. Fames.* λιμὸς. Item *Penna.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. CLXII. ἔπειτα πλύξας διφυῶς τὸν ἱέρακα, τίμε αὐτὸ προσεχῶς τοῦ κλασθέντ☉ πτεροῦ τὴν πίναν.

ΠΙΝΑΚΙΟΝ.

Πινάκιον. Quadrans medimni. Zonaras in Michaële Ducæ F. σίτου γινομένης ἐνδείας ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ βασιλέως τούτου, ὡς μὴ ὅλον μέδιμνον εἰς νόμισμα ἀποδίδοσθαι, ἀλλὰ παρὰ πινάκιον, ὅ ἐστι μεδίμνου τὸ τέταρτον.

ΠΙΝΟΛΙΑ.

Πινόλια. Pinus. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΙΝΣΟΣ.

Πινσός. *Pinsus*, vel *Pisus*. Sed non est leguminis genus, ne quid erres. Codinus in Orig. Constantinop. τῶν δὲ πινσῶν ὑψωθέντων, καὶ τῶν μεγάλων κιόνων σταθέντων, ἔμελλεν μετ' αὐτῶν καὶ τοὺς ῥωμαίους κίονας στῆσαι. Iterum. καὶ ἀναλαβόντες εἰς τοὺς πινσοὺς μέχρι τῶν κατηχουμένων, προσέταξε στρατηγ☉ ὁ μάγιστρ☉, &c. Cedrenus. συνιδὼν οὖν ὁ βασιλεὺς ἤγειρεν ἄλλους πινσοὺς, καὶ ἐδέξατο τὸν τροῦλλον, καὶ οὕτως ἐκτίσθη. Scribitur etiam πισος. Suidas. πισὸς, καὶ πινσὸς. πισὸς δὲ παρὰ προκοπίῳ. Locus autem Procopij est lib. De Ædific. Iustin. κατ' δὲ τὰ τοῦ νεὼ μέσα λόφοι χειροποίητοι ἐπανεστήκασι τέσσαρες, οὓς καλοῦσι πισοὺς. Apud Harmenopolum est πισὸς. lib. II. Tit. IV. §. 40. & 50. Vbi valdè æstuant viri docti. Glossæ Græcolatinæ, πισός. *Pisus.* Errat autem vehementer interpres Harmenopuli, qui interpretatur.

pretatur, *Bitumen*. Procopius clarè ostendit quid fuerit, nec alio interprete opus est.

ΠΙΝΤΟΝΝΕΙΝ.

Πιντόνειν. Abundare. Glossæ Græcobarbaræ. πλεονάζομαι. πολλυνίσκομαι. πιντόνομαι. Vel, Portare. Eædem Glossæ, νὰ φέρῃ νὰ πιντόνῃ. Occurrit illic pluries.

ΠΙΖΙ.

Πίσι. Pro, πίστις. Fides. Simeon Cabasilas in epist. τούτων δὲ (τῶν διαλέκτων) ἁπασῶν ἡ τῶν ἀθηναίων χείριστη. βαλόμενοι γὰρ εἰπεῖν, ἰδὲ πίστις, στολὴ, καὶ ἐλλιῶν δικαιοσύνη, λέγουσιν αὐτὶ τούτων. ἐπιῦ πίσι, ἐπιῦ στολὴ, ἐπιῦ ἐλεημοσύνη κρῖσι.

ΠΙΣΚΙΝΑ.

Πισκίνα. *Piscina*. Basilic. Eclog XIX. εἰ δὲ ἐν ταῖς πισκίναις ἰχθύες οὐκ εἰσὶ τοῦ οἴκου, ἢ τοῦ ἀγροῦ, ὥσπερ μηδὲ τὰ λοιπὰ ζῶα. Iterū LVIII. λέγει ὁ πραίτωρ μὴ κωλύεσθαι τὸν ἀνδὶ αἰτίας χρησάμενον ἐν τούτῳ ἐπὶ τῷ ὕδατι τῆς πηγῆς, ἢ τοῦ ὑδροχοείου, ἢ τοῦ φρέατος, ἢ τῆς πισκίνας, ὡσαύτως κεχρῆσθαι. Glossa. πισκίνα, κιστέρνα, ἰχθυοτροφεῖον, κολυμβήθρα. Moschopulus. κρήνη, ἡ κοινῶς πισκίνα.

ΠΙΣΚΙΝΙΚΗ.

Πισκινική. Tributum piscinis impositum Cantacuzenus lib II cap. 1. *In sumptus eius & familiæ, de publicis vectigalibus, quàm πισκινικὴν vocant, ferentem in annos singulos duodena aureorum millia, & alterum tantùm è fisco decreuit*. Hodiè πίνκην editur, sed ortum mendum est ex abbreviatâ scripturâ librarii. Gregoras lib. IX. πρόσοδον τῆς ἁλιευτικῆς appellat. De eodem tributo loquitur iterum Cantacuzenus lib IV. cap. XLII. Sed locus est contaminatissimus. *De publicis Byzantij vectigalibus topicam nominatam, paulo plus dena aureorum millia in annum ferentem attribuit*. Vbi illud *topicam*, quod πισκικὴν in Græco fuit, restitui debet, rescribique: τὴν πισκινικὴν. Eadem origo mendi, quæ supra. Neque rectè rudentibus impositum putant viri docti; qui vtinam ipsum

quoque textum Græcum nobis dedissent, fortasse in restitutione minus laboraremus.

ΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Πίσκοπος. Pro ἐπίσκοπος. Anonymus de bello sacro.

— εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα
καρδιναλέους ἀπέσθηλεν λεγάτους καὶ πισκόπους
τὸν ῥῆγαν τῆς Φραύτζας τε, καὶ πέπους τοὺς ἑτέρους

ΠΙΣΤΟΣ.

Πίστος. *Pistus*. Panis genus. Mauricius Strateg. lib. II. ἐπέρας ἁμάξας ὡσεὶ δέκα ἢ εἴκοσι βασταζούσας πίστους, ἢ βουκελάτα. Iterum lib. VI. εἰς τὴν τένταν, ἤτοι καμάρδαν, ἔχειν καὶ δαπάνην βουκελάτου, ἢ πίστου, ἢ ἄλλου τινὸς εἴδους ἐλαφροῦ. Leo Constitut. X. δαπάνην ἔχειν ἢ παξαμαδίου, ἢ πίστου, ἢ ἄλλου τινὸς εἴδους ἐλαφροῦ. Viri docti putant legendum, εἴδους ἀλεύρου. Sed nihil omninò mutandum. Vides enim eadem dicere verba Mauricij ac Leonis. Et in Glossario veteri. βουκελάτου, ἄρτου ἐλαφροῦ, ὃς λέγεται κολλίκιον.

ΠΛΑΓΙΑΡΙΟΣ.

Πλαγιάριος. *Plagiarius*. Glossæ Græcolatinæ. πλαγιάριος *Plagiarius, Fragana*. Gossæ Basilicorum. πλαγιάριος, ψυχαγωγὸς, ἀνδραποδιστής.

ΠΛΑΚΟΠΙΤΤΑ.

Πλακοπίττα. Placenta, Vide μαροτιπὰς.

ΠΛΑΚΟΥΝΤΑΡΙΟΣ.

Πλακουντάριος. *Placentarius*. Glossæ Græcolatinæ. πλακουντάριος. *Placentarius. Dulciarius.*

ΠΛΑΤ-

ΠΛΑΤΖΑΡΙΟΣ.

Πλατζάριος. Idem quod πλαγιάριος. Anonymus de Arte Persicâ. σημείωσαι δὲ ὅτι εἰσὶν ἀπεκυλάπετρα, καὶ πλατζαρίους, καὶ μάστιγας.

ΠΛΕΜΕΝΟΝ.

Πλεμένον. Pro, πεπλεγμένον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδιαβλείσιον, στρεπτὸ πλεκουμένη, ἄλυσις πλεμένη.

ΠΛΕΜΟΝΗ.

Πλεμόνη. Pulmo. Corona pretiosa. πλεμόνη. *Pulmo.* πνεύμων.

ΠΛΕΞΙΔΑ.

Πλεξίδα. Capillus. Corona pretiosa. πλεξίδα. *Crinis.* πλόκαμος.

ΠΛΗΓΑΤΟΙ.

Πληγάτοι. *Plagati.* Vulnerati. Ruffus in Legg. Milit. εἰ δὲ τινὰς αὐτῶν μαχομένους συμβῇ γενέσθαι πληγάτους, ἐλευθέρους τοὺς τοιούτους φυλάττεσθαι τοῦ τοιούτου ἐπιτιμίου. Iterum. εἰ δὲ συμβῇ τινὰς ἐξ αὐτῶν, ὡς εἰκὸς, πληγάτους ἐν αὐτῇ τῇ συμβολῇ γενέσθαι, ἐκείνους ἐλευθέρους εἶναι τοῦ τοιούτου ἐγκλήματος.

ΠΛΗΝΑΡΙΟΝ.

Πληνάριον. *Plenarium.* Basilic. Eclog. LVI. ὑπὲρ δὲ τῶν δημοσίων συντελειῶν τὰς ἀποχὰς, ἤτοι ἀμεριμνίας μερικάς τε καὶ πληναρίας πᾶσι τρόποις παρὰ τῶν τὰ δημόσια ὑποδεχομένων γίνεσθαι διορίζομεν. In Edicto Iustiniani XIII. καὶ τὴν ὑπ' αὐτῶν πληναρίαν παρ' αὐτοῦ πραχθῆναι.

ΠΛΗΤΓΕΙΝ.

Πλήτγειν. Pro πλήττειν. Vt multa talia. Demetrius Chalcondyles in Erotematis. πλήσσω, ἢ πλήττω, ἢ πλήτγω, πλήξω, πέπληγα.

ΠΛΟΚΑΔΙΑ.

Πλοκάδια. Crates. Inter instrumenta bellica. Laonicus Chalcondyles lib. VII. ἐστρατοπεδεύετο καὶ τηλεβόλους τε καὶ πλοκάδια παρασκευαζόμενος ἐπὶ ἡμέρας τινάς.

ΠΛΟΥΜΑΚΙΑ.

Πλουμάκιον. *Plumacium*. Glossæ Græcolatinæ. πλουμάκιον, πλουμμίον, *Plumacium*. Gotfridus Viterbiensis Chron. Part. IX.

Vltimus Assyriæ rex nomine Sardanapala
Fecerat ex plumâ plumacia clausus in aulâ.

Anastasius in Sergio. *In quo interius plumacium ex holoserico superpositum, quod stauracin dicitur, invenit.* Gulielmus Brito circumloquitur, Philippeid. lib. III.

— plumisq; tumentia ditis
Ornamenta thori, diversorumq; colorum
Ridentes panni —

ΠΛΟΥΜΒΑΤΙΖΕΙΝ.

πλουμβατίζειν. Plumbatis vincire, ac cædere. Basilic. Eclog. VII. τῆς τιμωρίας τὸ εἶδος, ἵνα μολύβδῳ παντοίως περισφιγγόμενος, τουτέστι κλοιοφορῶν, ἢ πλουμβατιζόμενος, διηνεκῶς εἰς τὸ μέταλλον ἐκπέμπηται. Corrige Glossas. πλουμβατίζεται, ὀξυτέροις βέλεσι κατατοξεύεται. Male editur, πλουματίζεται. Exponit præter mentem Basilicorum, sed tamen etiam rectè. Vide πλουμβάτον.

ΠΛΟΥΜΒΑΤΟΝ.

Πλουμβάτον. *Plumbata*. Flagellum, cuius lora plumbum in extremo innexum habebant. Suidas. πλουμβάτοις, μολίβδοις, κατὰ γλῶτταν. Onomasticon Vetus. *Plumbatæ*. μολιβδατή. Psellus, περὶ γραμματικῆς, corrigendus est.

πλουμβάτον, τὸ μολίβδινον. τὸ σίπτμαι, πλαδέω.

Perpe-

Perperam erat in MSto. πλύμιον τὸ μολίβδιον. Anastasius in Cornelio. *Decius iracundiâ plenus jussit os beati Cornelij cum plumbatis cædi.* In l. *Nemo* 2. C. de Exact. Trib. *Nemo carcerem, plumbatarumque verbera aut pondera expavescat.* Iterum in l. *Quilibet* 40. C. de Decur. *A judicibus ordinarijs plumbatarum ictibus subyciatur.* Honorius Serm. de S. Laurentio. *Cùm invictus Christi miles hoc supplicio non superaretur, immò de pœnis, ut de epulis gratularetur, plumbatis cæditur.* Iterum Serm. de S. Cęciliâ. *Et ipse Deo credidit, & mox jussu præfecti plumbatis cæsus pro Christo occubuit.* Sed sciendum est, plumbatas duplices fuisse; nam aliæ flagella erant, & de iis jam diximus: aliæ, collaria & compedes plumbo graves. Hinc nimirum in l. *Nemo.* quam citavi, *plumbatarum pondera.* nam complectitur vtrumque genus; & ad prius *verbera* referri oportet. Et de iisdem loquuntur Basilica. μολίβδῳ πανταχόθεν περισφιγγόμενος, τουτέστι κλοιοφορῶν, ἢ πλουμβατιζόμενος. Vide supra πλουμβατίζειν, illic locum integrum adscripsimus.

ΠΛΟΥΜΒΟΣ.

Πλοῦμβος. *Plumbum.* Glossæ Basilic. πλοῦμβος (ita corrigo, pro. πλοῦμος.) ὁ μόλιβδος.

ΠΛΟΥΜΜΑΡΙΚΟΝ.

Πλουμμαρικόν. *Plumaricum.* Plumis variegatum. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. τοὺς ἁπλῶς βεβαμμένους διὰ πολλῶν βαφῶν, καὶ πεποικιλμένους, καὶ πλουμμαρικοὺς λέγει.

ΠΛΟΥΜΜΙΟΝ. ΠΛΟΥΜΜΙΝ.

Πλουμμίον, sive πλούμμιν. *Pluma.* Glossæ Basilic. πλουμία, ποικιλτὰ ὑφάσματα. Glossæ Latinogræcæ. *Pluma.* πτίλον. πλούμμιν. Neque mutare quicquam viri docti debebant; vtroque enim modo scribebant, ut infinita talia. Fasti Siculi. φορέσας στιχάριον ἄσπρον, παραγαύδιν, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσῆ πλουμμία βασιλικά. Vbi attende, πλουμμία βασιλικά. Procopius illustrat sub initium lib. III. de Ædific. Iustiniani. χιτὼν ἐκ μετάξης ἐγκαλλωπίσμασι χρυσοῖς πανταχόθεν ὡραϊσμένοις, ἃ δὴ νενομίκασι

πλυμμία καλεῖν. Dicebant etiam πλοῦμμον. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. I. cap. XLIIX. τίμων τὰ πτερὰ αἱμάσῃ, πλοῦμον δὲ ὥσπερ ὅσους ἔχοντα περὶ τὰς ἐλίνας αὐτοῦ.

ΠΛΟΥΜΜΙΣΤΟΝ.

πλουμμιστὸν. *Plumatum.* Plumis refertum. Gennadius in Explicat. Rhamplij. οἱ πλουμμιστὴν παλαιὰν καὶ τὴν χροιὰν καινοτέραν. ὁ πλουμμιστὴν καὶ σύμμορφον. Glossæ Gracobarbaræ. ἀβάκχευτον, μανίκιν λινὸν πλουμμιστόν. Item. πλουμισμένον. Ibidem. ὡς πεποικιλμένον, καλὰ πλουμισμένον, καὶ καλλωπισμένον.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟΣ.

Πνευματικὸς. Presbyter auricularius. Vulgò, *Confessarius.* Corona pretiosa. πνευματικὸς. *Confessor.* ἐξομολογιστής. In Synodo Florentinâ. ἔτι δὲ καὶ ἱερεῖς τοῦ βασιλέως, καὶ ὁ πνευματικὸς αὐτοῦ ὁ μέγας πρωτοσύγγελος κύρις γρηγόριος.

ΠΝΙΜΕΝΟ.

Πνιμένο. Pro πεπνιγμένον. Corona pretiosa. πνιμένο. *Suffocatum.* πνικτὸν.

ΠΟΓΟΥΝΙΝ.

Πογούνιν. Barba. In Canonio Mathematico Adespoto. τὸ πωγούνιν, ἀγαθὸν πλοῦς. Iterum. τὸ πωγούνιν, εἰς μανδάτα. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ τὸ πωγούνη το βρέξε με ὄρεξιν μεγάλη.

Ita corrigo. Perperam editur, πηγούνη.

ΠΟΔΑΛΙΑ.

Ποδάλια. *Pedalia.* In Etymologico Suidæ. πέδιλα, ποδάλιά τινα.

ΠΟΔΑ-

ΠΟΔΑΡΟΥΛΙΟΝ.

Ποδαρούλιον. Scabellum pedum. Nicetas de reb. post excid. Vrbis. τὰ δὲ τοῦ χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων θεῖα εἰκάσματα εἰς ποδαρούλια καὶ συμπόσια κατεσκεύαζον.

ΠΟΔΗΧΙΑ.

Ποδηχιά. Calceamentum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλόδημα, ὑπόδημα, ποδηχιά, ὑποδησία.

ΠΟΔΙΓΗΣΙΟΝ.

Ποδιγήσιον. Glossæ Basilic. ποδιγήσιον, νόμισμα ὑπὸ γῆς εὑρημένον.

ΠΟΔΟΚΟΙΛΟΝ.

Ποδόκοιλον. Concavitas pedis. Glossæ Græcolatinæ. ποδόκοιλον. *Aquælegelle*. Sed quid dictio ista Latina sibi velit, non video.

ΠΟΔΟΛΟΥΡΑ.

Ποδόλουρα. *Pedum lora*. Pedicæ. Achmes cap. CCLXXXVII. ὁμοίως ἐὰν ἴδῃ, ὅτι ὁ ἱέραξ αὐτοῦ καταλείπων τὰ ποδόλουρα ἀπωλέσθη, ὁμοίως ἀποβήσεται αὐτῷ.

ΠΟΔΟΠΑΝΑ.

Ποδόπανα. *Pedum panni*. Glossæ Basilic. ὀθονάρια. (ita supra monui legendum, non ὀβδονάρια.) τὰ περιαπλούμενα τοῖς ποσὶν ὑφάσματα, ἃ λέγεται ποδόπανα.

ΠΟΔΟΡΤΙΟΝ.

Ποδόρτιον. Vestis ad pedes usq; demissa. ποδήρης. Achmes cap. CCXVII. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι περιεβάλετο ποδόρτια νέα, ὁλομέταξα ἔχοντα, μισθοποιήσει πλαχοῖς

ἐκ τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ. Et passim illo capite. Interpres Iuvenalis Sat. I. *Pedules novos in braccis, quos pedortes dicunt*. Hodiè illic editur, *pedornia*

ΠΟΔΟΨΕΛΛΟΝ.

Ποδόψελλον. Pedica. Glossæ Græcolatinæ. ποδόψελον. *Pediculum*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΟΔΥΜΩΤΑΝ.

Ποδύμωταν. Calcei. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΟΙΕΙ.

Ποίει. Italicum, *Poi*. Posteà. Anonymus de bello sacro.

ποίει στὴν ντίνταν ἔρχονται ὅπου ἔβλεπαν τὸ σκῆπτρον
τοῦ βασιλέως ἀδελφοῦ τοῦ μεγαδομεστίκου.

ΠΟΙΝΑΛΙΖΕΙΝ.

Ποιναλίζειν. *Punire*. Pœnâ efficere. Cedrenus. ὑποτάξας δὲ τοὺς Ἀρμενιακοὺς πολέμῳ τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν ἐποινάλιζεν. In παρεκβολαῖς Heronis καὶ ἐὰν παραχωρῶσί ἵνα οἱ τοιοῦτοι ἄρχοντες ἐκ τῶν ἀεστμένων σκυλεύειν, ἵνα ποιναλίζωνται.

ΠΟΙΝΑΛΙΟΣ.

Ποινάλιος. *Pœnalis*. Apud Iureconsultos Græcos passim occurrit.

ΠΟΙΟΥΛΚΟΣ.

Ποιοῦλκος. Iulius Africanus de Appar. Belli. ὕπλιον εἰς ποιούλκους ἐμβάλλεται, καὶ εἰς παράταξιν κούφοις ἀνδράσι δίδοται.

ΠΟΚΑΜΙΣΟ.

Ποκάμισο. Vide Ὑποκάμισον.

ΠΟΛΙ-

ΠΟΛΙΤΙΚΗ.

Πολιτική. Meretrix. Corona pretiosa. πολιτική. *Amasia*. ἑταίρα. Extat quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΠΟΛΛΥΝΙΣΚΕΙΝ.

Πολλυνίσκειν. Abundare. Glossæ Græcobarbaræ. πλεονάζομαι. πιπίνομαι. πολλυνίσκομαι.

ΠΟΛΥΒΕΡΓΙΑ.

Πολυβέργια. Vide βέργη.

ΠΟΛΥΚΑΝΔΗΛΑ.

Πολυκάνδηλα, Candelabra templorum, in quibus multæ candelæ collocari possunt. Cedrenus. διιπολοπτέρυγον γὰρ προσήνεγκε τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ καὶ πολυκάνδηλα τὰ πρώην λίαν ἀστεμελαπισθ. Ita legendum, non πολυκαν δηλα: nam κάνδυλα eduli) genus sunt. Arithmetica Adespota. πολυκάνδυλον ἔχει ὑάλια ιϛ. ἔχε δὲ καὶ ἡ ἡμέρα ὥρας ιϛ. Anastasius in Leone III. *Et polycandelum porphyreticum pendentem in pergulâ ante confessionem in catenulis aureis.*

ΠΟΛΥΚΤΩΡ.

Πολύκτωρ: *Pollictor*. Qui pollucebat. Suidas. πολύκτωρ, ὄνομα κύριον. Sed errat, & vocem Latinam non intellexit.

ΠΟΛΥΣΤΑΥΡΙΟΝ.

Πολυσταύριον. Vestis patriarchalis, cui multæ cruces intertextæ, unde nomen. Idem quoque φαινόλιον dicebatur. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XXXVII. ὁ δ᾽ ἐθελήσει ἐπίσκοπος ἐπὶ τὸ τοῖς πατριάρχαις φιλοτιμηθέντα διὰ ἐνδυμάτων χαρίσματα, σάκκ⊙ δηλονότι

καὶ

καὶ πολυσαύριον. τούτους γὰρ ὑπὸ τούτων κυδαίνεσθαι δέδοκται, ὡς καὶ ἀναφερομένους εἰς τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα. Malaxus in Hist. Patriarch. ἔκαμε δὲ καὶ ἱερὰ πολύτιμα καὶ λαμπρὰ πολυσαύρια φαιλόνια, στιχάρια, ὡράρια. Sed hæ cruces intertextæ tantùm penulæ albæ, quamvis posteà etiam nonnulli purpureæ facere inceperint, quod damnatum. Inde Constantinus Cabasilas in Quæsitis. εἰ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τιθέναι καθάπερ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τοὺς ποταμοὺς, ἐν δὲ τῷ φαινολίῳ σταυρούς. Demetrius Chomatenus in Resp. τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρᾶ ἀρχιερατικὰ θεῖα ἐσθήματα ἁπλᾶ βούλεται εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τῶν εἰρημένων ποταμῶν καὶ σταυρῶν.

ΠΟΛΥΧΡΟΝΙΟΝ.

Πολυχρόνιον. Imprecatio vitæ diuturnæ, quæ fiebat Imperatori Constantinopolitano. Codinus. εἰσέρχονται καὶ οἱ ψάλται, πολυχρονίζουσι ψάλλοντες καὶ μετ' αὐτὸ τὸ κοντάκιον, ἡ παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον τίκτει. καὶ πάλιν τὸ, πολυχρόνιον. Ita autem hæc interpretatio dicebatur à prima voce formulæ, quæ erat. πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου εἰς πολλὰ ἔτη. Codinus iterum. καὶ οὐ ψάλλεται μὲν ἐκ δευτέρου τὸ τροπάριον, ἀναγινώσκεται δὲ ὑπὸ τοῦ κανονάρχου, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν θεοπρόβλητον, καὶ θεοφρούρητον, κραταιὰν, καὶ ἁγίαν βασιλείαν σου εἰς πολλὰ ἔτη. εἶτα ἐπευφημίζειν ἡ ὀρθόδοξος πίστις λέγουσα, πολυχρόνιον ποιήσει ὁ θεὸς τὴν ἁγίαν βασιλείαν σου εἰς πολλὰ ἔτη. Atque hoc est, quod πολυχρονίζειν, & πολυχρόνισμα vocatur aliquoties apud eundem Scriptorem. Sed hæc in liturgiâ duntaxat, & salutatione aliquâ solenni obtinebant; at in processibus, & acclamationibus simpliciter dicebant, πολλὰ ἔτη. Luitprandus in Descriptione Legationis suæ ad Nicephorum Phocam, vbi de processu. *Et cantabatur, μέδοντι, id est, principi* νικηφόρῳ πολλὰ ἔτη. *id est, plures anni sint.* Cedrenus. εὐφήμησαν οὖν τὰ μέρη, ἀναστασίας αὐγούστης πολλὰ τὰ ἔτη. Nec Imperatoribus tantùm, aut Augustabus hæc acclamabant, sed & Patriarchis: Euagrius lib. II. cap. XLVII. λέοντος πολλὰ τὰ ἔτη. πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη. Cedrenus. ἔφη μεγάλῃ τῇ φωνῇ, κωνσταντίνου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου πολλὰ τὰ ἔτη.

ΠΟΜΠΗ.

Πομπή. *Pompa.* Comitatus, qui pompæ ac magnificentiæ causâ cum

cum Imperatore progrediebatur. Gregorius Dialogus epist. II. ad Leonem Isaurum. ἑαυτὸς ἄρη ἐκ σοῦ τὰς βασιλικὰς ἐνδύσεις, τὴν πορφύραν, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς, τὴν ἀλουργίδα, τὰς τάξεις τῶν πομπῶν, ὅλως μέλλεις θεωρεῖσθαι παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἄσχημος, καὶ ἄμορφος, καὶ οὐδαμινός. Gotfridus Viterbiensis Chron. Parte XIV.

Vidit, & obstupuit rex, totaq; pompa suorum.

Ionas de Cultu Imag. lib. II. *Imperatorem regalis pompa præcedit.* Et præfectus hîc aliquis, qui scilicet observaret, ne quis ordine & loco non suo incederet præter dignitatem. Ecce apud Agathiam lib. I. εἵπετο δὲ οἱ καὶ Ζανδαλὰς ὁ τῶν οἰκοτρίβων ἐπαδῶν πρωτοστάτης. Atq; hic postea κόμης τῆς πομπῆς dici cœpit. Idem Gregorius epist. I. ad eundem Leonem νεζίζιος γὰρ ὁ τότε κόμης τῆς πομπῆς αὐτοῦ πληροφορηθεὶς ἐκ τῶν σικελίας ἐπισκόπων ὅτι αἱρετικός ἐστιν. ἔσω εἰς τὸ ἱερὸν τὸν τάφον αὐτοῦ ἐποιήσατο. Ordinem autem in comitatu, & dignitatem fuisse, certum est, & cognoscitur clarè ex illo loco Constantini Them. Orient. IV. ὀψίκιον γὰρ ῥωμαϊστὶ λέγεται, ὅπερ σημαίνει τῇ ἑλλήνων φωνῇ τοὺς προπορευομένους ἔμπροσθεν τοῦ βασιλέως ἐπ' εὐταξίᾳ καὶ τιμῇ.

ΠΟΝΤΗΣ. ΠΟΝΤΙΖΕΙΝ.

Πόντης. *Pons.* Procopius de Ædific. Iustiniani, lib. IV. πόντεω τὴν γέφυραν ῥωμαῖοι τῇ λατίνων καλοῦσι φωνῇ. Hinc ποντίζειν. *Ponte sternere.* Glossæ Græcobarbaræ. ἀναθόλωσις, ποντισμα. ζύρωμα.

ΠΟΝΤΙΚΙΝ.

Ποντίκιν, sive ποντίκιον, & ποντικὸς. Mus Ponticus. Rhuzanus in Paraphr. Vaticin. ἔφαγε τὸ μιαρὸν ποντίκιν τὸ βαμβάκιν τῆς κανδήλας, καὶ ἐτζακίσθη ἡ κανδήλα. Corona pretiosa. ποντικοὶ *Mures.* μύες. Alexius Rhartutus Doctr. XIV. τὸ ψωμὶ, ἕως εἶναι εἰς τὸ σεντούκιον, κινδυνεύη καὶ ἀπὸ κλέπτην, καὶ ἀπὸ ποντικούς.

ΠΟΝΤΙΛΙΟΝ. ΠΟΝΤΙΛΟΝ. ΠΟΝΤΙΛΟΥΝ.

Ποντίλιον, & πόντιλον. *Ponticulus. Pons.* Glossæ Græcolatinæ. ποντίλιον. *Pontem.* Leo Constitut. XV. αἱ πήγνυνται δὲ ταῖς τοιαύταις βολαῖς κιλίκια κρεμα-

κρεμάμενα ἔξωθεν τοῦ τείχους κατὰ τοὺς προμαχῶνας, ἢ σάρκινα, ἢ σχοινία εἰλιγμένα, ἢ πύλιλα. ἤτοι ξύλα κρεμάμενα. Totidem pænè verbis Mauricius Strateg. lib. XI. cap. III. Hinc πουλιλοῦν. Idem quod ποντίζειν, de quo supra. Mauricius lib. I. cap. II. πουλιλῶσαι, ἤτοι καταστρῶσαι, πάντων ἐν ἑτοίμῳ ὄντων τῶν τε σχοινίων, καὶ τῶν ποντίλων.

ΠΟΝΤΟΓΕΦΥΡΑ.

Ποντογέφυρα. Pons è pontonibus constructus. Mauricius lib. I. cap. II. εἰ μὲν γεφυρῶσαι χρεία, τουτέστι ποντογέφυραν ποιῆσαι, δέον ἀπὸ τῆς ἰδίας ὄχθης ἄρξασθαι. Locum produxit in Glossario suo Rigaltius.

ΠΟΠΙΝΑ.

Ποπίνα. *Popina*. Harmenopulus lib. VI. Tit. II. εἰ δέ τις εὕροι αὐτὸν συντυγχάνοντα τῇ ἰδίᾳ αὐτοῦ γαμετῇ, εἰ μὲν εἰς τὸν ἴδιον οἶκον, ἢ τὸν ταύτης τῆς γυναικὸς, ἢ τοῦ μοιχοῦ, ἢ ἐν ποπίναις, ἢ ἐν προαστείοις, εἶναι ἄδειαν τῷ ἀνδρὶ ταῖς οἰκείαις χερσὶ τοῦτον ἀνελεῖν. Vide totidem verba Novell. CXVII. Sed vtrobique mendosè legitur, προπίναις. Glossæ Basilicorum. ποπίνα, καπηλεῖον.

ΠΟΡΙΑΤΙΚΟΝ.

Πορτιατικὸν. Tributum, quod pro mercibus soluebatur vbi euehebantur. In Diplomate Andronici iunioris apud Phranzem lib. III. cap. XXIV. ἀπό τε τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κομερκίου, τοῦ διαβατικοῦ καὶ τοῦ πορτιατικοῦ. Et postcà. μηδὲ ἕνεκεν πορτιατικοῦ διδόντες τὸ τυχόν.

ΠΟΡΙΚΟ.

Πορικὸ. Fructus. Corona preciosa. πορικὸ. *Fructus*. καρπὸς. Depravatum ex ὀπωρικόν.

ΠΟΡΤΑ.

Πόρτα. *Porta*. Etymologici Auctor. πόρτα, παρὰ τὸν πόρον τηρεῖν. Vide ineptiam Græculi magistri. Nicetas in Man. Comneno lib V. τὰς πόρτας ἀσφα-

ἀσφαλίσαντες, καὶ μετ' ἀσφέστου κτίσαντες. Mauricius lib. VII. cap. IX. καὶ ἐν μέσῳ βάνδον μετ' αὐτῶν ὀφεῖλον σκουλκεύειν, καὶ τὰς πόρτας τοῦ φοσσάτου φυλάττειν. Leo Constit. XI. δεῖ τοὺς χρησίμους τῶν τριβούνων μετὰ τῶν ὑπ' αὐτοὺς ταγμάτων, εἰς τὰς πόρτας τοῦ φοσσάτου ἀφορίζεσθαι. Posteà ita quoque vocati sunt stipatores Imperatorum Turcicorum. Chronicon Constantinop. μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ πατὴρ αὐτοῦ, ὡς ἀδεῶς βούλεται βασιλεῦσαι, καὶ ἄκοντος τοῦ πατρὸς, ἐξῆλθε τῆς πόλεως μετὰ τῶν περὶ αὐτὸν, οὓς λέγουσι πόρτας. Instituit id Othomanus I. circiter annum cIɔ. ccc. Tradit Laonicus Chalcondyles lib. I.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΝ.

Πορτάριον. *Portula*. Ianua. Glossæ Græcobarbaræ. πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥεμασίστιν, ξωπόρτιν, πορτάριν.

ΠΟΡΤΑΡΙΟΣ.

Πορτάριος. *Portarius*. Constantinus in epistolâ ad Silvestrium. διὰ πολλῶν ὀφφικίων κεκόσμηται, ἤτοι κουβικουλαρίων, πορταρίων, ἐξκουβιτώρων. Anonymus de bello sacro.

καὶ τὸ πορτάρη πέζετε, καὶ ἔψατε τὸν ἔξω.

ΠΟΡΤΟΣ.

Πόρτος. *Portus*. Clemens de reb. gestis S. Petri. εἰς πόρτον καταβὰς πυκνότερον ἐπυνθάνετο, πῶς τις ἴδοι ἢ ἀκούσοι ἐντὸς ποσάρων ἐνιαυτῶν ἀπαντῆσαι ναυάγιον. Et mox. αὐτοῖς δακρύων εἰς πόρτον κατῆλθε, καὶ εἰς πλοῖον ἐμβὰς, εἰς ἐπιζήτησιν ἐκείνων ἐξέπλευσε. Cedrenus. ἐπὶ δὲ πλοῖον ἀπὸ ἀλεξανδρείας εἰς τὸ πόρτον ῥώμης. Ita corrigo. Malè hodiè editur, εἰς τὴν πόρτην. Ioannes Tzetzes Chil. VIII.

καὶ βαρβαρόπλας ποταμὸς, καὶ πόρτος δὲ, —

Hesychius. ῥέας πόρτος, παρὰ τὸ ἀδριανὸν κόλπον. Marcianus in Periplo. καταλήγει δὲ πρὸς μεσημβρίαν, ὡς ἐπὶ τὸ προειρημένον ναὸν τῆς ἥρας, ἤτοι βελῶνα τὴν πόλιν, ἢ πόρτον μάγνον. Occurrit etiam apud Sozomenum lib. IX. capp. VI. VIII. & Nicephorum Callistum Hist. Ecclesiast. lib. IV. cap. XXXI. Sed & pro πόλτος, sive pulte, vsurpabant. Glossæ Græcobarbaræ. πόρτος, ἢ πόλτος. Et alibi. σιτόπολτος. σιταρόπορτος.

ΠΟΡΦΥΡΟΓΕΝΝΗΤΗΣ.

Πορφυρογεννήτης. In purpurâ genitus, patre jam Imperatore. Clarum ex Zonara in Constantino Duca. τὴν μὲν βασιλείαν αὐτοῦ καταλέλοιπε τρισὶν υἱέσιν, οὓς αὐτῷ ἡ σύνοικος Εὐδοκία ἐγείνατο, τοὺς μὲν δύο τὸν Μιχαὴλ καὶ τὸν Ἀνδρόνικον ἰδιωτεύοντι ἔτι, τὸν δὲ Κωνσταντῖνον βασιλεύσαντι, καὶ αὐτῇ αὐγούστῃ ἀναρρηθείσῃ. ὅθεν οὗτος μόνος πορφυρογεννήτης ἦν, ὃν αὐτίκα καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς βασιλικοῖς παρασήμοις ἐκόσμησεν. Nicetas in Man. Comneno lib. v. τῆς δὲ δεσποίνης πρὸς τὸ τεκεῖν ἐλθούσης, ᾠκονομήθη μὲν ἡ πορφύρα, καὶ ἠυτρεπίσθη πρὸς τὴν ὑποδοχὴν τῆς γεννήσεως. Themistius Orat. VI. quæ est ad Valentinianum juniorem. πρῶτος γὰρ δὴ πως τῆς εὐδαίμονος οἰκίας ἐσπαργανώθης ἐν ἁλουργίδι. Et Cantacuzenus in epistolâ ad Nilum, de Constantino quem πορφυρογεννήτην vocant. καὶ Κωνσταντῖνον τὸν ἐν τῇ πορφύρᾳ τεχθέντα. Alij à domo deducunt, cui πορφύρα nomen. Luitprandus de Reb. Europ. lib. I. cap. II. *Constantinus Imperator Augustus, ex cuius nomine Constantinopolis est sortita vocabulum civitas, domum istam ædificari jussit, cui Porphyra nomen imposuit, voluitq; successuram nobilitatis suæ sobolem istic in lucem prodire, quatenus qui sui ex stemmate nascerentur luculentâ hâc appellatione Porphyrogeniti appellarentur.* Meminit quoque palatij τῆς πορφύρας Constantinus Manasses in Annalibus.

ΠΟΣΚΑΔΑ.

Ποσκάδα. Italicum. *Imboscata.* Insidiæ. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΠΟΣΤΑΤΙΚΟ.

Ποστατικό. Possessio. Corona pretiosa. ποστατικό. *Possessio.* κτῆμα.

ΠΟΣΤΟΥΜΟΣ.

Ποστοῦμος. *Posthumus.* Glossæ Basilic. ὁ ποστοῦμος, ὁ μεταγενέστερος.

ΠΟΤΕ.

ΠΟΤΕΣΤΑΤΟΣ.

Ποτεστάτος. *Potestatus*. Prætor. Italicum. *Podestà*. Codinus de Offic. ὁ δέ γε ποτεστάτος τῶν γενουΐτων, καὶ οὗτος εἰς τὸν καιρὸν τῆς προκύψεως σὺν τοῖς μετ' αὐτοῦ ἄρχουσι μετὰ τῶν λοιπῶν ἀρχόντων εὑρισκόμενος προσκαρτερεῖ μέχρι καὶ τῆς τραπέζης. Iterum. καὶ δίδωσιν ἀπὸ χειρὸς τῷ ποτεστάτῳ κολίκιον, καὶ ἀπέρχεται. Nicephorus Gregoras lib. IV. οἵ γε μέντοι κατὰ χρόνους τακτοὺς ἀρχὴν ἀποστελλόμενοι τούτων, ὁ μὲν ἐκ Βενετίας καλεῖται μπάϊουλος. ὁ δὲ ἐκ Πίσης, κόνσουλος. ὁ δὲ ἐκ Γενούας, ποτεστάτος. Iterum lib. VII. ἧκε δ' ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ τῶν ἐν τοῖς Γαλάτου Λατίνων ποτεστάτος παρὰ τὸν Ἑλλήσποντον αὐτόκλητος ῥωμαίοις σύμμαχος.

ΠΟΥΒΛΙΚΙΖΕΙΝ.

Πουβλικίζειν. *Publicare*. Detegere. Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. χρὴ ἐὰν ὀλίγος ἐστὶν ὁ στρατὸς μὴ ἐπιτηδεύειν διὰ τόπων οἰκουμένων παράγειν αὐτὸν, μηδὲ ἐν τῇ ἰδίᾳ, μηδὲ ἐν τῇ πολεμίᾳ, ἵνα μὴ διὰ κατασκόπων ἔκδηλος γινόμενος τοῖς ἐχθροῖς πουβλικευθῇ, ἀλλὰ δι' ἑτέρων τόπων παρέρχεσθαι. Falluntur viri docti, qui censent idem esse, quod publicâ quasi pugnâ, & vniversis copijs confligere.

ΠΟΥΒΛΙΚΟΝ.

Πούβλικον. *Publicum*. Ruffus in Leg. Milit. οἱ ἐπὶ μοιχείᾳ, ἢ ἐν ἄλλῳ ἐγκλήματι πουβλίκῳ κατακριθέντες, οὐκ εἰσὶ δεκτοὶ, βουλόμενοι στρατεύεσθαι. Et apud Iureconsultos Græcos passim.

ΠΟΥΓΓΗ. ΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Πουγγὴ, & πουγγίον. Sacculus. Crumena. Gallicum, *Poche*. Glossæ Græcobarbaræ. μάρσιππος πλεκτός. πουγκίον πλεκτόν. Iterum. ἀσκοπήρα. μαρσύπιον, σακκοπάθνιον. πουγκίον. Phortius περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.

πλησμένου δὲ τοῦ πουγκίου
μπουλπέρης νὰ τὸ κυλίσῃς.
πρῶτον δὲ νὰ ἐξοικήσῃς

τὸ πουγκίον νὰ γεμήσῃς.

Cyrillus in Lexico. μαρσίπιον. σενδούκιν. ἢ πουγκίν. Balsamon ad Concil. VI. Can. LXI. Φυλακτήριοι δὲ λέγονται οἱ καὶ ἀπάτην δαιμονικὴν διδόντες τοῖς ὑπ' αὐτῶν ἀπατωμένοις δέγματά τινα ἐκ σηρικῶν νημάτων ὑφασμένα, καὶ πουγγία λεγόμενα, ἔχοντα ἔσωθεν ποτὲ μὲν γραφὰς, ποτὲ δὲ ἕτερα ψυχίδη τινὰ τὰ προστυχόντα. Et legendum erit πούκκον, pro πούκλον, apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLVIII. fortasse etiam πούκκους, pro ποιούλκους, apud Iul. Africanum, de Appar. Bell. Vide locum supra in ποιουλκος. Observa autem, per γγ, & γκ scribi, nam & γ & κ indifferenter ponunt recentiores Græci. Sic σκαράμαγγον, σκαράμαγκον, de quo infra. σαράγκης, pro σαράγγης, apud Polyænum lib. I. Non monerem hoc, nisi viderem viros magnos disputare.

ΠΟΥΛΑΡΙΝ.

Πουλάριν. Pullus equinus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰτναῖα πῶλος. ἢ μεγάλη ἵππος. τὸ μεγάλον πουλάριν. In Lege Salicâ, Tit. XL. *Poledrus* dicitur.

ΠΟΥΛΒΙΝΑΡΙΟΝ. ΠΟΥΛΒΙΝΟΝ.

Πουλβινάριον. *Puluinarium. Puluinar.* Glossæ Servij. *Puluinus.* πουλβινάριον. Item, πούλβινον. Arrianus ad Epictetum lib. III. cap. XXIII. δεῖ πιθῆναι χίλια βάθρα, καὶ παρακληθῆναι τοὺς ἀκουσομένους, καὶ ἐν κομψῷ στολίῳ ἢ τριβωνίῳ ἀναβαίνοντα ἐπὶ πούλβινον διαγράφειν πῶς ἀπέθανε. Corrige Erotianum in Lexico Hippocratis. σκύλιον ὑποκεφάλαιον, δερμάτινον προσκεφάλαιον, ὅπερ ἐστὶ πούλβινον. Malè hodiè editur, πούλβιον.

ΠΟΥΛΙΑ. ΠΟΥΛΛΟΙ.

Πουλία. *Pulli.* Occurrit in Glossis Græcobarbaris non semel. Et ποῦλλοι. In Lexico Stephani. νεοσσοῖς. τοῖς πούλλοις. τοῖς τέκνοις.

ΠΟΥΛΠΕΡ.

Πούπερ, sive πούλβερ, & πούλβερις. *Puluis.* Vide supra, μπούλπερ. Ioannes Tzetzes Chil. V.

αὐτὴν

αὐτὴν λέγω τὴν ἄσβεστον τὴν πᾶσι θρυλλουμένην,
πούλβερα δὲ τὴν ἄσβεστον ἐκ τῶν χαλασμάτων.

In Hippiatricis lib. II. cap. CXXIX. Lemma est, πουβὲλ κουδριγάριον. Corrige, πούλβερ. Notus est, *Puluis Quadrigarius*, ex libris Mulomedicorum.

ΠΟΛΥΠΙΤΟΝ.

Πούλπιτον. *Pulpitum.* Glossæ veteres Græcolatinæ. πούλπιτον. *Pulpitum. Pavimentum.*

ΠΟΥΝΙΑΛΩ.

πουνιάλω. Italicum, *Pugnale.* Corona pretiosa. πουνιάλω. *Pugio.* ξιφίδιον.

ΠΟΥΠΙΛΟΣ.

Πούπιλλος. *Pupillus.* Frequens est apud Iureconsultos Græcos.

ΠΟΥΤΑΝΑ.

Πουτάνα. Italicum, *Putana.* Corona pretiosa. πουτάνα. *Meretrix.* πόρνη.

ΠΟΥΤΖΙΝΔΟΡΟΝ.

Πουτζινδόρον. Navigij genus apud Venetos. *Bucentoro.* In Syn. Florent. ἦλθεν ὁ δοὺξ μετὰ τιμῆς μεγάλης, μετὰ ἀρχόντων καὶ συμβούλων αὐτοῦ, καὶ ἑτέρων ἀρχόντων πλείστων, ἐντὸς τοῦ εὐτρεπισμένου πουτζινδόρου, ὃ ἦν ἐσκεπασμένον ἐρυθροῖς σκεπάσμασι, καὶ χρυσοῦ λεοντάρια ἐν τῇ πρύμνῃ εἶχε.

ΠΡΑΕΒΑΡΙΚΑΤΩΡ.

Πραιβαρικάτωρ. *Prævaricator.* Glossæ Basilic. πραιβαρικάτωρ, ὁ τὴν ἰδίαν αἰτίαν προδιδούς. Malè πραιβαικάτωρ scribit Balsamon De incensis Patriarchæ die Catechef. explicans dictionem βάϊον. καὶ πραιβαικάτορες λέγομεν τοὺς ποικιλλομένους κατὰ τὴν ἶριν συνεργοὺς, καὶ προδιδόντας τοὺς πρόσφυγας.

ΠΡΑΙΔΑ.

Πραῖδα. *Præda*. Basilius Magnus de Exercit. Grammat. πραῖδα, ἡ λησεία. Etymologici Auctor. λεία, ἡ λαφυραγωγία, ἡ πραῖδα. Achmes cap. CCLXXVI. ἐχθροὶ πιστοὶ ἐλεύσονται ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ, καὶ αἱ ἀλόγως τῆς πραίδας διαφθερεῖ αὐτόν. Constantinus Porphygenneta Novell. VIII. ἀλλὰ τυχὸν ἀναισχυντίᾳ ἀναρχία, ἢ πραῖδα, ἢ ἁρπαγῇ, ἤ τι τῶν τοιούτων ἐπεράχθη.

ΠΡΑΙΔΕΥΕΙΝ.

Πραιδεύειν. *Prædari*. Basilic. Eclog. LVII. ἐάν τις συμφεργατειάζῃ βαρβάροις εἰς τὸ πραιδεῦσαι ῥωμαϊκὸν ἔδαφος, ἢ μετὰ τὸ γνῶναι τὴν πραῖδαν διέλθῃ τὰ μετ' αὐτῶν, ζῶν καιέσθω. Etymologici Auctor. λῃσταὶ, οἱ ἐκ λείας ἢ λησείας κτητοὶ, ἀπὸ τοῦ λῄζω, τὸ πραιδεύω. Hesychius corrigendus est. ἀπεονόμενος, ὁ πραιδευθείς. ἡ πεονομὴ γὰρ ἡ ἐπὶ τῆς χώρας ἁρπαγή. Hodie editur mendose. ἀπεονομὴ γάρ. Item Constantinus in Tacticis. ἵνα παραγγείλῃς ἑνὸς ἑκάστου τάγματος ἄρχοντα ἵστασθαι, καὶ φυλάττειν, πρὸς τὸ μὴ πραιδευθῆναι τοὺς τοιούτους τόπους, ἕως ἂν ὁ λαὸς διαβῇ. καὶ τότε ὀφείλεις παραδιδόναι οὕτως ἀπραιδεύτους τοὺς τόπους τῷ ἐρχομένῳ ὄπισθεν αὐτοῦ ἄρχοντι. Perperam est in MSto. οὕτως ἀπαραιδεύτους. Et Cantacuzenus adversus Saracenos Apolog. I. ἐπεὶ γοῦν εἰδωλολατροῦντες ἦσαν, καὶ παροργίζοντες τὸν θεὸν, παρεδίδου μὲν αὐτοὺς εἰς αἰχμαλωσίαν, καὶ πραιδεύσεις, διὰ τὰ κατ' αὐτούς. Hodie editur, καὶ παιδεύσεις.

ΠΡΑΙΠΟΣΙΤΟΣ.

Πραιπόσιτος. *Præpositus*. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. IV. cap. XV. ἐτύγχανον εἰς τὴν βασιλικὴν δορυφορίαν σωπητευόμενον κορυφαιότατον (ὃν πραιπόσιτον ἔθος ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν) ἀνὰ τὴν μαρτύρων πόλιν ἐξέπεμψε. Himerius. νάρκισσος ὁ πραιπόσιτος δίδωσι ἔμπισμα, εἰπὼν, τῷ ἡλίῳ ὡς ἡλίῳ ἀποκρίνει σκότος ὑπάρχων. Constantinus Them. Orient. I. καὶ ἄλλη ἄλλως ὀνομασθεῖσα, ὑπὸ δοῦκα καὶ ἡγεμόνα τυγχάνουσα, πολλάκις δὲ πραιπόσιτον. Moschopulus. πραιπόσιτος, ἀξίωμα. De dignitate autem elegans locus est apud Harmenopulum lib. IV. Tit. περὶ ἀξιωμάτων. οἱ πραιπόσιτοι τὴν αὐτὴν ἔχουσιν ἐξουσίαν τοῖς ὡρισμένοις ἐπάρχοις πραιτωρίων, ἢ

πόλεων

πόλεων στρατηλάταις, καὶ ἐν ταῖς προσκυνήσεσι τῶν βασιλικαῖς γινομέναις, καὶ ἐν τῶν ἰδιωτικαῖς ἑορταῖς, καὶ ἐν πάσαις ταῖς ἄλλαις τάξεσιν, ἵνα κατὰ τὸν αὐτὸν βαθμὸν, ὃν ὁ χρόνος δίδωσι, προτιμῶνται.

ΠΡΑΙΣΕΝΤΟΝ. ΠΡΑΙΣΕΝΤΑΛΙΟΝ.

Πραίσεντον. *Præsens.* Cohortes aliquot hoc nomine. Euagrius lib. IV. cap. III. καὶ τῷ δόλῳ προσωπεῖον ἀνεξέλεγκτον περιθεὶς, στρατηγὸν αὐτὸν ἑνὸς τῶν καλουμένων πραισέντων ἀναδείκνυσιν. Iustinianus Novell. XXII. ἐγράφη τὸ ἰσότυπον τζίτζα τῷ ἐνδοξοτάτῳ στρατηγῷ τοῦ θείου πραισέντου. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. 1. cap. VII. διά τοι τοῦτο καὶ στρατηγὸς ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος αὖθις χειροτονηθεὶς ἀποστέλλεται, καὶ ῥωμαϊκαῖς ἀξίαις λαμπρύνεται, τήν τε τοῦ πραισέντου τὴν παρὰ ῥωμαίοις λεγομένην ἔνοπλον ἡγεμονίας τιμὴν ἀποφέρεται. Marcellinus Comes in Chronico. *Pacatus magisterq; Præsentis militiæ factus, Consul quoq; designatus, creditam sibi ripensis Daciæ partem Mæsiæq; inferioris cum suis satellitibus pro tempore tenuit.* Erant autẽ equites pariter & pedites, dispositiq; per Orientem & Occidentem, ut discimus ex Notitiâ Imperij. Hinc πραισεντάλιοι milites qui ἐν τῷ πραισέντῳ merebant. In Iustiniani Edicto XIII. καὶ τὸν ἐνδοξότατον καὶ ἀνδρειότατον στρατηγὸν τῶν πραισενταλίων. Et inter domesticos numerabantur. Appparet ex *l. lege.* 4. C. de Domest. & Protect. *Si quis virorum fortium præsentalium domesticorum in scholâ equitum primicerij locum adeptus diem intereà supremum clauserit.*

ΠΡΑΙΣΙΔΟΣ.

Πραίσιδος. *Præses.* Non rectè Moschopulus. πραίσιδος, ὄνομα κύριον. Sic quoque Basilius de Exercitat. Grammat.

ΠΡΑΙΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πραιτεντοῦρα. Vide πρετεντοῦρα.

ΠΡΑΙΤΕΞΤΑ.

Πραιτέξτα. *Prætexta.* Theophilus in Institut. Tit. de Iniurijs.

ΠΡΑΙ-

ΠΡΑΙΤΟΥΡΑ.

Πραιτοῦρα. *Pratura.* Olympiodorus in Hist. μάξιμος εἰς τὰν ἀπόρων εἰς τὴν τοῦ υἱοῦ πραιτοῦραν τεσσαράκοντα κατεβάλλετο κεντηνάρια. Inuenies quoque apud Suidam.

ΠΡΑΙΤΩΡ.

Πραίτωρ. *Prator.* Moschopulus. πραίτωρ, ἀξίωμα ῥωμαϊκόν. Socrates lib. V. cap. VIII. ἦν δέ τις νεκτάριος ὄνομα, συγκλητικοῦ μὲν γένους, ἐπιεικὴς δὲ τὸν τρόπον, δι' ὅλου θαυμαζόμενος, καί τοι τὴν τοῦ πραίτωρος χειρίζων ἀρχήν. Duplex erat; Thematis, & populi. De priore Leo in Tacticis. ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος, καὶ ὁ χαρτουλάριος, προσέτι δὲ καὶ ὁ πραίτωρ, ἤγουν ὁ τοῦ θέματος δικαστής, &c. Posterior sub postremis Imperatoribus desijt. Codinus de Offic. ὁ πραίτωρ τοῦ δήμου οὐδ' οὗτος ἔχει ὑπηρεσίαν τινά.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΑΝΟΣ.

Πραιτωριανός. *Praetorianus.* Pæanius in Metaphrasi Eutropij, lib. VIII. ἀλλ' ὀγδοηκοστῇ τῆς βασιλείας ἡμέρα στρατιωτῶν ἀπεξήγαγε στάσις τῶν καλουμένων πραιτωριανῶν.

ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ. ΠΡΑΙΤΩΡΙΔΙΟΝ.

Πραιτώριον *Pratorium.* Ioannes Patriarcha Hierosolymitanus de Azymis. πρωῒ ὁ ἰωάννης εἴρηκεν ὅτι καὶ αὐτοὶ οὐκ εἰς τὸ πραιτώριον. Georgius Hamartolus in Michaële Imp. προστάξει τοῦ βασιλέως ἀπεκλείσθη ὁ ὕπαρχος ἐν τῷ πραιτωρίῳ. Phlegon de Mirab. & Long. φαῦστος καίσαρος δοῦλος ἐκ σαβίνων ἀπὸ πραιτωρίου παλλαντιανοῦ ἔτη ρλς', ὃν καὶ αὐτὸς ἐθεασάμην ἀδριανῷ τῷ καίσαρι ἐπιδειχθέντα. Hinc πραιτωρίδιον. *Pratoriolum.* Arrianus in Epictetum lib. III. cap. XXII. οὐ γυνή, οὐ παιδία, οὐ πραιτωρίδιον, ἀλλὰ γῆ μόνον, καὶ οὐρανός, καὶ τριβωνάριον.

ΠΡΑΙΦΕΚΤΟΙ.

Πραίφεκτοι. *Prefecti.* Erant numero duodecim, & consulibus operam

operam navabant in legendo extraordinario milite. Suidas. πραίφεκτοι, δώδεκα ἄρχοντες προβεβλημένοι ὑπὸ τῶν ὑπάτων, οἱ τοῖς ὑπάτοις τοὺς ἐπιτηδειοτάτους πρὸς τὴν ἀληθινὴν χρείαν ἐκ τῶν παραγεγονότων συμμάχων ἱππεῖς τε καὶ πεζοὺς ἐξέλεγον τοὺς ἐπικαλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους. Quæ totidem quoque verbis Glossæ Basilicorum. Polybius. ἀθροισθέντων δὲ καὶ τῶν συμμάχων ὁμοῦ τοῖς ῥωμαίοις, τὴν μὲν οἰκονομίαν καὶ τὸν χειρισμὸν ποιοῦνται, τούτων αὐτῶν οἱ καθεσταμένοι μὲν ὑπὸ τῶν ὑπάτων ἄρχοντες, προσαγορευόμενοι δὲ πραίφεκτοι, δώδεκα τὸν ἀριθμὸν ὄντες. Vetus inscriptio.

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. CΠΕΙΡ. Β. ΟΥΛΠ... ΝΑ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. CΠΕΙΡ. Δ. ΓΑΛΛΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. CΠΕΙΡ. ΔΑΡΔΑΝΩΝ
ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ

ΠΡΑΙΦΕΚΤΩΡΙΑ.

Πραιφεκτωρία. *Præfectura.* Iustinianus Novell. XXXVIII. πραιφεκτωρίας γὰρ τῆς στρατηγίας ὁ νόμος ἐπίσταται.

ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ. ΠΡΑΜΑΤΙΑ.

Πραματευτὴς. Corona pretiosa. πραματευτὴς. *Mercator.* ἔμπορος. Sic πραματία. Ibidem. πραματία. *Merces.* ἐμπορία.

ΠΡΑΝΔΙΟΠΡΑΤΑΙ. ΠΡΑΝΔΙΟΝ.

Πρανδιοπράται. Prandiorum venditores. Balsamom ad Marcum Patriarcham Alexandr. Resp. XXIV. καταλλάκται τυχὸν γινόμενοι, ἢ πρανδιοπράται, ἢ οἰνοπράται. Iam πράνδιον est Lorum, Fascia, aut Cingulum. Glossæ Isidori. *Prandeum genus Zonarum.* Constantinus de Administ. Imp. δῆλον ὅτι λαμβάνοντες παρὰ τῶν Χερσωνιτῶν τὸν συμπεφωνημένον μισθὸν ὑπὲρ τῆς τοιαύτης διακονίας, κατὰ τὸ σύνηθες τῆς δουλείας, καὶ τοῦ κόπου αὐτῶν, οἷον βλαττία, πράνδια, χαρέελα, σημμύτα. Landulphus Sagax in Iustiniano de Avatibus. *Habebant enim retrorsum comas prolixas valdè atque perplexas, vinctas prandeis.* Ita rescribo: hodiè editur, *iunctas.* Sigebertus in Chronico. *Et sic brandeum altaris, quo consecratum corpus Domini involuerat, particulatim dividebat.* Sed ut dicam quod sentio, puto πρανδιοπράτας apud Balsamonem potius esse caupones, qui convivia vendunt adventantibus: addit enim, ἢ οἰνοπράται. Lector arbitrabere.

ΠΡΑΤΖΟΣ.

Πράτζος. *Brachium*. Vide μπράτζος.

ΠΡΕΒΕΔΟΥΡΟΣ.

Πρεβεδοῦρος. Exoticum, *Provedidor*. Provisor. Curator. Anonymus de bello sacro.

πρωτοβεστιάριον ἔβαλεν, ὁμοίως καὶ τρεζουρέριον,
καὶ πρεβεδοῦρον τῶν κάστρων.

ΠΡΕΒΕΛΕΝΤΙΟΝ.

Πρεβελέντζιον. *Privilegium*. Anonymus de bello sacro.

τὰ ψιχηκὰ τὰ ἔχουσιν μετὰ πρεβελεντζίων.

ΠΡΕΔΙΚΑΤΩΡ.

Πρεδικάτωρ. Demetrius Cydonius interpres Ricaldi contra Mahometem. ἐγὼ πόνῳ, ὁ ἐν τῇ τάξει τῶν πρεδικατόρων ἐλάχιστος, τῆς τοσαύτης συμφορᾶς συναλγῶν τοῖς ἠπατημένοις, &c. Itaque malim rescribere apud Ioannem Cantacuzenum Contra Mahometem Orat. I. τις τῆς τάξεως τῶν πρεδικατόρων, ἤτοι τῶν κηρύκων, ῥίκαλδος ὄνομα αὐτῷ, ἀπελθὼν εἰς τὴν Βαβυλῶνα, ἔνθα τὸ μυσεῖον καὶ τὸ μυστήριον τῆς ἀνομίας ἐνεργεῖται, καὶ φιλοπονήσας εἰς ἄκρον, ἐξήσκησε τὴν τῶν ἀῤῥάβων διάλεκτον. Hodiè editur, τῶν περδικατόρων.

ΠΡΕΙΟΥΑΤΟΣ.

Πρειουάτος. *Privatus*. Vide πριβάτος.

ΠΡΕΠΑΤΩΡΕΣ.

Πρεπάτωρες. Antecessores. Mauricius lib. II. cap. XII. δεῖ ἀφορίζειν καὶ αὐλικένσωρας, ἤτοι πρεπάτωρας, τουτέστι τοὺς ὀφείλοντας προλαμβάνειν, καὶ τοὺς ὁδοὺς προγιγνώσκειν, καὶ ἄλλα τὰ ἁρμόζοντα ὁδηγεῖν τὸν στρατόν.

ΠΡΕΣ-

ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ. ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΙΟΝ.

Πρεσβύτερος. Sacerdos. Malchus in Byzanticis. ἤδη δὲ ὁρμωμένοις, ὁ παρὰ τῆς ἀδαμαντίας προαπεσταλμένος ἱππεὺς ἅπαντα τὰ τῶν βαρβάρων ἔχων ἱερέα, ὃν οἱ χριστιανοὶ καλοῦσι πρεσβύτερον, ὡς πίστιν τῆς ἀδείας αὐτῷ ἀποθήσοντα. Synesius ad Theotimum epist. LXVI. τῇ δὲ ἡλικίᾳ συμπρεσβεύσας τὸ μοναδικῆς κατὰ τὸν βίον ἐνστάσεως ἠξιώθη μὲν ἐκκλησιαστικῆς διακονίας. ἠξιώθη δὲ τοῦ πρεσβύτερος εἶναι. Ammianus lib. XXXI. *Et dum necessaria parabantur ad decernendum, Christiani ritus presbyter, ut ipsi appellant, missus à Fritigerno legatus cum alijs humilibus venit ad castra principis.* Hinc πρεσβυτέριον, ipse ordo. Ignatius in epistolâ ad Trallianos. ἀλλ' ὑποτάσσεσθε καὶ τῷ πρεσβυτερίῳ ὡς ἀποστόλοις ἰησοῦ χριστοῦ τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, ἐν ᾧ διάγοντες ἐν αὐτῷ εὑρεθησόμεθα. Apud Suidam legitur, πρεσβυτερεῖον. Presbyterorum autem in magnâ ecclesiâ Constantinopoli numerus erat sexaginta. Vide Iustiniani Novell. III. Et legitimum illis obeundi muneris tempus anni quatuor, ex constitutione Synodi Constantinop. VIII. Can. V. προβιβασθήτω εἰς τὴν ἀρχιερωσύνην, ὥστε ἐν τῷ βαθμῷ τοῦ ἀναγνώστου ἐνιαυτὸν πληρῶσαι, ἐν δὲ τῷ τοῦ ὑποδιακόνου δύο, καὶ ἐν τῷ τοῦ διακόνου τρεῖς, καὶ τέσσαρας ἐν τῷ τοῦ πρεσβυτέρου,

ΠΡΕΤΕΝΤΟΥΡΑ.

Πρετεντοῦρα. *Prætentura.* Glossæ Basilic. πρετεντοῦρα. παραίτησις. Ammianus lib. XXVIII. *Castra limitésque vigilijs tuebatur & prætenturis.* Et lib. XXIX. *Ibique inventum casu Romanum leniter alloquutus misit ad vigilias ordinandas & prætenturas.* Glossæ Latinogræcæ. *Prætentura.* προβολή. ἐπιτείχισμα.

ΠΡΙΒΑΤΑΡΙΟΣ.

Πριβατάριος. *Privatarius.* Cedrenus in Basilio Romani F.

ΠΡΙΒΑΤΟΝ.

Πριβάτον. *Privatum.* Ærarium Imperatoris. Item πριουάτον scribebant. Suidas. πριβάτον, ῥωμαϊκὴ ἡ λέξις. Malchus in Byzanticis. ἀλέξανδρον

δὲ ποιεῖ τῶν πριβάτων κόμητας. Theodoretus Hist. Eccles. lib. III. cap. XII. κόμητας πριβάτων τὸν τοιοῦτον προσαγορεύειν εἰώθασι ῥωμαῖοι. Inscriptio Vetus,

ΠΡΑΙΦΕΚΤ. ΕΞΠΛΩΡ. ΓΕΡΜΑΝΙΚ
ΕΠΙΤΡΟΠΩ. ΠΡΕΙΟΥΑΤΗC

Etiam ergasterium significat. Hesychius. πριβάτον, τόπος ἐργαστηρίου. Ponitur quoque pro balneo. Prochorus de reb. gest. S. Ioannis Euangelistæ. ἦν δὲ πριβάτον ἀνὰ μέσον τῆς ὁδοῦ, καὶ εἷς ἐκ τῶν ἱερέων εἰσελθὼν ἐν τῷ πριβάτῳ λούσασθαι ἀπεπνίγη.

ΠΡΙΒΙΛΙΓΙΑ.

Πριβιλίγια. *Privilegia*. In Rescripto Valentiniani ad Nicomedienses. ἡ περὶ τὰ πριβιλίγια τῆς πόλεως τῆς ὑμετέρας πάλαι ὑπάρχουσα ἀρχαῖα συνήθεια φυλαχθήσεται. Glossæ Basilic. magis Latinè per ε scribunt. πριβιλέγια. προνόμια.

ΠΡΙΓΓΙΠΑΔΕΣ.

Πριγγιπάδες. *Principes*. Vt ῥηγάδες, δουκάδες, κοντάδες, & talia. Anonymus de bello sacro.

ἐνταῦθα ἑνώθη ὁ βασιλεὺς μετὰ τοὺς πριγγιπάδας,
τοὺς κεφαλάδας, καὶ ἀρχηγοὺς τοῦ Φραγγικοῦ φουσάτου

ΠΡΙΓΓΙΠΑΤΟΝ.

Πριγγιπάτον. *Principatus*. Anonymus de bello sacro.

ὅπου ἐκράτησαν οἱ ῥωμαῖοι μέγα εἰς τὰ πριγγιπάτα.

Constantinus de Administ. Imp. τὸ δὲ σαλερνὸν ᾠκίσθη ἀπὸ τοῦ σικάρδου, ὅτε διεμέρισαν οἱ λογγοβάρδοι τὰ πριγγιπᾶτα. Sic *Principatum* tunc Latini quoque neutro genere efferebant. Obseruo apud Glabrum Rodulphum Hist. lib. 1. cap. v. *Illorum quippe ducaminis principatum fuit metropolis civitas Rhotomagorum.*

ΠΡΙΓΓΙΠΙΣΣΑ.

Πριγγίπισσα. *Principissa*. Apud Cantacuzenum lib. II. cap. XXXIII. εἰς τὴν πάραντα κρατοῦσαν πριγγίπισσαν.

ΠΡΙΓΚΙΨ.

Πρίγκιψ, sive πρίγγιψ. *Princeps*. Suidas. πρίγκιψ, ὁ ἔξαρχος τῆς τάξεως. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient I. ὑπὸ δὲ τῆς ῥωμαίων βασιλείας γενόμενοι εἰς ἐπαρχίας διῃρέθησαν, καὶ ἡγεμονίας, καὶ δουκᾶτα, καὶ τοὺς καλουμένους κοντιλαρίους, τουτέστι βουλλάς, ἦσαν δὲ καί τινες αὐτῶν πρίγγιπες. Nicetas in Ioanne Comneno. τοῦτο αἰτησαμένου τοῦ τῆς ἀντιοχείας πρίγγιπος. Et Basilic. Eclog. VI. Titulus est περὶ πρίγκιπος, καὶ μαγιστριανοῦ, καὶ ἑτέρων τινῶν στρατευομένων. Datus autem hic titulus fuit hereditarius Peloponnesi regulo à Constantino Magno, teste Gregora lib VII. Itaque observare est apud Phranzem Chron. lib. I. cap. IV. τοῦ τῆς σικελίας ῥῆγα μαφρὲ, καὶ τοῦ τῆς πελοποννήσου καὶ ἀχαΐας πρίγγιπα. Sed accipitur quoque pro præfecto carceris. Martyrologium in Passione Glyceriæ. εἶπεν ὁ ἡγεμὼν τῷ πρίγκιπι, δεξάμενος τὸν δακτύλιον τοῦτον ἀπελθὼν σφράγισον τὴν φυλακὴν ὅπου ἐστὶν ἡ μάγος ἐκείνη. Et in Pass. Mocij. θυμωθεὶς δὲ ὁ πρίγκιψ τοῦ αὐθυπάτου θυμομαχήσας κατ' αὐτοῦ ἀπῄτει αὐτὸν ἀπὸ τῆς εἱρκτῆς. Dicebant etiam πρίγκιπος. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. καὶ σοι τὸ ἔθνος τῆς λομπαρδίας, ὅτι εἰ πρίγγιπαί σου ἀποθανοῦνται. Item πρίντζιπος. Vide ἀμπαζαδοῦρος.

ΠΡΙΕΚΙΟΝ.

Πριέκιον. Serra. Constantinus in Tacticis δρέπανα, ἀξινάρια, φαλκίδια, πριέκια, σκέπαρνα, τριβόλια ἀποδεσμευμένα μετὰ σφηκωμάτων. Nisi legendum, πλέκια: quod magis censeo.

ΠΡΙΜΙΓΓΙΛΙΟΝ. ΠΡΙΜΙΓΓΙΛΙΟΣ.

Πριμιγγίλιον. Suidas. πριμιγγιλίων, λιμῶν, ἤτοι βασιλικῶν δωρεῶν, ἢ προνομίων. Sed legendum censeo, πριμιλιγίων: nam *Primilegium* etiam

 Lati-

Latini dicebant, quod tamen reprehendit Caper de Verb. Dub. *Privilegium quod privet legium : non Primilegium.* Nisi indifferenter ita protulisse volumus, ut φελόνης, φαινόλης, & talia. Certè etiam in Glossis Basilicorum invenio. πριμιγγίλιος, ὁ πρῶτος, ἢ ὁ πλήρης.

ΠΡΙΜΙΠΙΛΑΡΙΟΣ.

Πριμιπιλάριος, sive πριμοπιλάριος. *Primipilarius.* Suidas. πριμοπιλάριος, ὁ τὸ μεῖζον ἀξίωμα τῶν στρατιωτῶν ἔχων παρὰ Ῥωμαίοις. Basilic. Eclog. LVI. ὁ ἐξαργυρισμὸς τῶν εἰδῶν παρεχομένων τῷ πριμιπιλαρίῳ κατὰ τὴν τῶν ἄλλων εἰδῶν πρᾶσιν γινέσθω. Phlegon de Mirab. & Long. Ἰουλία Μοδεστίνα, πόλεως Κορσιόλων πριμοπιλαρίου ἀπελευθέρα, καθ' ἡμᾶς ἔτι οὖσα, ἔτη ἑκατὸν εἴκοσι,

ΠΡΙΜΙΠΙΛΟΝ.

Πριμίπιλον. *Primipilum.* Basilic. Eclog. IX. τὸ χρεωστούμενον εἰς πριμίπιλον πάντων τῶν ἰδιωτικῶν χρεῶν προτιμᾶται. Harmenopulus lib. III. Tit. V. καὶ καλῶς εἶπεν ἀπὸ μόνου τοῦ πριμιπίλου κατέχεται.

ΠΡΙΜΙΤΙΒΟΣ.

Πριμίτιβος. *Primitivus.* Et inter nomina propria. Dositheus lib. III. ὑρβικοῦ λέγοντος, πριμίτιβον ἐλευθερῶσαι θέλοντα.

ΠΡΙΜΜΙΚΗΡΙΟΣ.

Πριμμικήριος. *Primicerius :* id est, primus in ceram & tabulas relatus, primum locum obtinens. Hoc nomine dictus, quisquis ordinis sui primus. Suidas. πριμμικήριος, ὁ πρῶτος τάξεως τῆς τυχούσης. Moschopulus. πριμμικήριος, ἄρχων τις. In Constitut. Heraclij μηδενὸς ἑτέρου, πλὴν τῶν ἐν ἑκάστῳ τάγματι λεγομένων πριμμικηρίων. Adelmannus in epistolâ ad Berengarium. *Sciens familiarem tuum dominum Paulinum Metensem primicerium tibi propiorem, tibiq; aliquando viciniorem esse.* Apud Codinum legitur, primicerius aulæ, Lectorum, Bardariotarum, tabulariorum, Barangorum, notariorum, &, qui supra omnes, ὁ μέγας. Hanc dignitatem Bœotiæ Thebarumque princeps hereditariam accepit à Constantino

ſtantino Magno, teſte Gregora, lib. VII. Atque inde ſub poſtremis Imperatoribus truncato cum nomine *μέγαν κήριον* appellarunt. Idem Gregoras loco citato. *τὸν γάρ τοι τῆς Βοιωτίας καὶ Θηβῶν ἀρχηγὸν αὐτὶ μεγάλου πριμμικηρίου μέγαν κήριον ὀνομάζουσι νῦν, εἰς τοῦτο παρενεχθέντες ἐκ τοῦ παρενεχθῆναι τὴν πρώτην συλλαβήν*. Ita corrigo, nam mendoſè hodiè eſt. *μέγαν κύριον*. Iterum poſteà eodem libro. *ὁ τὴν τῶν Ἀθηνῶν καὶ Θηβῶν διέπων ἀρχὴν καὶ τὴν χώραν ἐκείνην ἔχων ἅπασαν, ὅς δὴ καὶ μὴν, ὡς ἀνωτέρω εἰρήκαμεν, ἐπωνόμαστο πριμμικήριος. τῆς δὲ λέξεως ὑπὸ τοῦ δήμου διαφθαρείσης μέγας ἐλέγετο κήριος*. Perperam illic quoque editur, *κύριος*. Sed cautè legendus hic locus, ne te impediat: diſtinguendus enim Athenarum & Thebarum princeps, quorum poſtremo tantum magni Primicerij, vel Cerij nomen convenit, cùm Athenarum Magnus Dux diceretur, vt ex eodem Gregora alibi docemus.

ΠΡΙΜΟΛΟΚΑΡΙΟΣ.

Πριμολοκάριος. ***Primolocarius***. Suidas. *πριμολοκάριος, ὁ τὸν ἀκρότατον βαθμὸν τῆς στρατιᾶς ἔχων, ὕστερος δὲ τῇ τιμῇ*.

ΠΡΙΜΟΣ.

Πρῖμος. ***Primus***. Gloſſæ veteres. *ἀρματοῦρα πρίμα, μελέτη πρώτη*. Theophilus lib. III. Tit. XVII. *μετὰ δὲ τὴν πάντων ἐπερώτησιν ὁ ἐπερωτώμενος ἐὰν εἴπῃ τὸ ὁμολογῶ, οἷον πρῖμος ἐπερώτησέ με, ὁμολογεῖς διδόναι ἑκατὸν νομίσματα. ὁμοίως καὶ σεκοῦνδος*.

ΠΡΙΜΟΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Πριμοσκουτάριος. ***Primoſcutarius***. Gloſſæ Baſilic. *πριμοσκουτάριοι, ὑπερασπισταὶ, οἱ νῦν λεγόμενοι προτίκτορες*.

ΠΡΙΜΟΣΚΡΙΝΙΟΣ.

Πριμοσκρίνιος. ***Primoſcrinius***. Gloſſæ Baſilicorum. *πριμοσκρίνιος, ὁ πρῶτος τῆς τάξεως*.

ΠΡΙΝΤ-

ΠΡΙΝΤΖΗ.

Πρίντζη. Eleutherius Zebelenus de Significat. Eclipſ. οἷον πρίντζη, καὶ τῶν ὁμοίων, καὶ πλῆθος σίκχαρος.

ΠΡΙΝΤΖΙΠΟΣ.

Πρίντζιπος. *Princeps.* Vide ἀμπαζαδοῦρος.

ΠΡΙΟΝΗ.

Πριόνη. Pro πρίων. Corona pretioſa. πριόνη. *Seca.* πρίων.

ΠΡΙΟΡΕΣ.

Πρίορες. *Priores.* Dignitatis nomen. Iuſtinianus Novell. CXVII. ἢ δι' ἄλλου οἱουδήποτε προσώπου πρὸς τοὺς πρίορας τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τοὺς χαρτουλαρίους. Baſilic. Eclog. XXIX. εἰ μὴ πρότερον ἢ δι' ἑαυτῆς, ἢ δι' ἄλλου οἱουδήποτε προσώπου, τοὺς πρίορας τοῦ ἀριθμοῦ, καὶ τοὺς χαρτουλαρίους, &c. Euſtathius de Temp. Intervall. μεθ' ὃ ἐπὶ πράξεως ὑπομνημάτων ὠμόσωσιν οἱ πρίωρες τοῦ ἀριθμοῦ ὅτι ἐπλούτησεν.

ΠΡΙΟΥΑΤΟΣ.

Πριουάτος. *Privatus.* Vide πριβάτος.

ΠΡΟΑΜΒΟΥΛΟΝ.

Προάμβουλον. *Preambulum.* Heſychius. προαύρια, τὰ προαυλήματα, ὥσπερ προάμβουλα, τὰ προκιθαρίσματα. Corrige. προαύλια, τὰ π.

ΠΡΟΒΑΤΟΡΙΟΣ.

Προβατόριος. *Probatorius.* In Edicto Iuſtiniani XIII. ἐπειδὰν ἡ τάξις καταστῇ, μηδένα τῶν αὐγουσταλιανῶν γίνεσθαι, χωρὶς τῶν προβατορίων.

ΠΡΟ-

ΠΡΟΒΕΑ.

Προβέα. Pellis ovina. Membrana. Pergamena charta. Nicetas in in Isaacio Angelo, lib. I. *εἰς γραμματιστοῦ φοιτῶντα ἐξ ἁπαλῶν ἔτι ὀνύχων καὶ προβέαν μετὰ καλαμαρίου ἔχοντα.* Iterum in eodem lib. III. *ἁρμόδιος ἂν πρὸς τὸ κρατεῖν πινακίδιον, καὶ προβέαν, καὶ εἰς σχόλιον πρὸς τὸ μανθάνειν ἀπέρχεσθαι.*

ΠΡΟΒΕΝΤΖΙΑΛΙΟΣ.

προβεντζιάλιος. *Provincialis.* Synodus Florentina. *ἀλλ᾽ ἐπειδὴ ἐζήτησεν ὁ γαληνότατος κύριος ὁ βασιλεὺς ἀκοῦσαι περὶ τῆς ἀρχῆς τῆς ῥωμαικῆς ἐκκλησίας, καὶ περὶ τῶν ἀζύμων, ἐξελεξάμεθα τοὺς παρόντας δύο διδασκάλους, τόν τε προβεντζιάλιον φρὰ ἰωάννην, καὶ τὸν φρὰ ἀμβρόσιον.*

ΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρόεδρος. In Imperio Orientali *οἱ πρόεδροι* erant non vnius generis; nam illi ecclesiastici erant, hi palatini: & illorum quidem nomen antiquius. Codinus. *ὁ ἡρακλείας, πρόεδρος τῶν ὑπερτίμων, καὶ ἔξαρχος πάσης θράκης καὶ μακεδονίας.* Musalon in Sancitis. *βασιλέως δικάσαντος ἡμῖν καὶ τῇ ἱερᾷ συνόδῳ περὶ τοῦ συναλλάγματος τοῦ προέδρου βάρδα τοῦ ξηροῦ.* Tarasius in epistolâ ad Adrianum Pontificem. *ἀναγγέλλομεν τοῖς προέδροις πάσῶν τῶν καθ᾽ ἡμᾶς ἐκκλησιῶν, ἵνα μετὰ παῤῥησίας, κατὰ τὸν θεῖον ἀπόστολον, εἴπωμεν,* &c. Achmes cap. XXVIII. *πρὸς τοὺς προέδρους τοῦ ναοῦ μυστήριον ἀναθήσει ὁμοίως καὶ τὸν θεὸν θεραπεύσει.* Michaël Syngelus in Encomio S. Dionysij. *προκεχειροτονημένους προέδρους.* Sed palatini non alij erant, quam præsides consilij sanctioris, in quo res status tractabantur. Itaque plurimum apud Imperatores poterant; sæpè verò etiam omnia, maximè Imperatoribus in inferiori adhuc ætate constitutis. Obseruo apud Ioannem Curopolatem in Basilio & Constantino. *σχῆμα μὲν οὖν καὶ ὄνομα μόνον τοῖς βασιλεῦσι περιετίθετο. ἡ δὲ μεταχείρησις τῶν πραγμάτων παρὰ τοῦ προέδρου ἐνεργεῖτο βασιλείου, διὰ τὸ νεάζον τῆς ἡλικίας τῶν βασιλέων, καὶ ἁπαλὸν, καὶ μήπω βεβηκὸς τοῦ φρονήματος.* Primus instituit hanc dignitatem Nicephorus Phocas, eâque ornavit Basilium Accubitorem. Cedrenus. *εὐθὺς οὖν βασιλεύειν τὸν παρακοιμώμενον, ὃν νικηφόρος ὁ βασιλεὺς, οὐ μικρὰ συμβαλλόμενον*

αὐτῷ πρὸς τὴν τῆς βασιλείας κατάσχεσιν, πρόεδρον τετίμηκε, μήπω πρότερον ὄντος τοῦ ἀξιώματος, πρῶτον δὲ αὐτοῦ τοῦτο ἐφευρηκότος, νυκτὸς μεταπεμψάμενος κοινωνὸν τῆς ἀρχῆς προσελάβετο. Et erant in illâ dignitate plures vno, & qui primas tenebat, ὁ πρωτοπρόεδρος dicebatur, cuius frequens mentio apud Cedrenum, & Zonaram.

ΠΡΟΕΙΣΟΔΙΚΟΝ.

Προεισοδικόν. Vestibulum. Palladius Hist. Lauſ. in Ioanne Lycopolitâ. ὁ δὴ ὑπέστη. ἀπελθὼν οὖν εὗρον αὐτοῦ κεκλεισμένον τὸ προεισοδικόν. ὕστερον γὰρ προσῳκοδόμησαν οἱ ἀδελφοὶ προεισοδικὸν μέγιστον, ἐν ᾧ ἐχώρουν ἄνδρες ὡς ἑκατόν.

ΠΡΟΕΛΕΥΣΙΣ.

Προέλευσις. Festa processio. Codinus in Orig. καὶ διερχομένου τοῦ βασιλέως εἰς προέλευσιν τῶν ἁγίων, ἠπίστησεν αὐτῷ ἐκεῖσε. αἰτῶν λόγον συμπαθείας τοῦ μὴ φοβηθῆναι. Luitprandus in Legat. *Secunda, inquit Nicephorus, hora transijt; προέλευσις, id est, processio nobis celebranda est*. In illâ optimates tunicis laceris induti, vulgus verò discalceatum incedebat. Sed operæ pretium est uidere totam descriptionem Luitprandi cuius hęc sunt verba. *Non pigeat me προέλευσιν ipsam describere, & Dominos meos audire. Negotiatorum multitudo copiosa ignobiliumq; personarum eâ solennitate collecta, ad susceptionem & laudem Nicephori, à palatio usq; ad S. Sophiam, quasi pro muris viæ margines tenuit, clypeolis tenuibus satis & spiculis vilibus dedecorata. Accessit & ad dedecoris huius augmentum, quod vulgi ipsius potior pars ad laudem ipsius nudis processerat pedibus. Credo sic eos putasse, sanctam eos potius ornare προέλευσιν. Sed & optimates sui, qui cum ipso per plebeiam & discalceatam multitudinem ipsam transierant, magnis & nimia vetustate rimatis tunicis erant induti. Satis decentius quotidianâ veste induti procederent. Nullus est cuius atauus hanc novam haberet. Nemo ibi auro, nemo gemmis ornatus erat, nisi ipse solus Nicephorus, quem imperialia ornamenta, ad maiorum personas sumpta & composita, fœdiorem reddiderat. Per salutem vestram, quæ mihi meâ carior exstat, una vestrorum pretiosa vestis procerum centum horum, & eò amplius pretiosior est.* Balsamon ad Concil. διὰ γὰρ τοῦτο καὶ ἐν ταῖς ὁπουδήποτε γινομέναις προελεύσεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐν ταῖς θείαις

τούτων

τῶν ἱεροπλεστείαις, διὰ βασιλικοῦ λώρου τὴν κεφαλὴν καλύπτει). Imperatores verò, (monebo hoc per occasionem) suscepto imperio in processu festo ibant ad templum S. Sophiæ, ibique ab armigero sagitta ponebatur cui inscriptum nomem Imperatoris, & annus initi imperij: atque inde sciebat posteritas quo quisque anno imperare cœpisset. Luitprandus loco citato. *Igitur falsidicis illis inflatus nænijs S. Sophiam ingreditur Dominis suis Imp. se à longè sequentibus, & in pacis osculo ad terram usq. adorantibus. Armiger hujus sagittâ calamo immissâ æram in Ecclesiâ ponit, quæ prosequitur, quo nimirum tempore imperare cæperit, & sic æram, qui id non viderunt, intelligunt.* Et hic processus habebatur die Pentecostes. Observo ex eiusdem Luitprandi verbis. *Septimo autem, id est, ipso videlicet sancto Pentecostes die, in domo quæ dicitur Στεφάνα, id est, Coronaria, ante Nicephorum sum deductus.* Neque hic tantùm, sed & alij, ex more solenni. Cedrenus. συνήθους δὲ προελεύσεως γινομένης κατὰ ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς ἐν τῷ ναῷ τοῦ ἁγίου μωκίου, &c. Sic corrigo, malè enim hodiè editur. προελάσεως γινομένης. Neque ad S. Sophiam semper ibant, sed nonnunquam ad alia quoque templa. Et ecce de S. Mocij legimus in citatis Cedreni verbis. Et hora quidem processui propria secunda. Haurio ex eodem Luitprando. *Secunda, inquit Nicephorus, hora jam transijt: προέλευσις, id est, processio nobis celebranda est.* Video verò antiquum procedēdi morem, & in primitivâ jam ecclesiâ usitatum. Tertullianus ad Uxorem, lib. II. *Ut, si statio facienda est, maritus de die condicat ad balneas: si jejunia observanda sunt, maritus eâdem die convivium exerceat; si procedendum erit, nunquam magis familiæ occupatio adveniat.*

ΠΡΟΕΡΕΔΕΓΕΡΙΤΕΥΕΙΝ.

Προερεδεγερίτευειν. *Pro herede gerere.* Theophilus Institut. lib. II. Tit. XIX. ὁ ἐξ σράνεος γραφεὶς κληρονόμος, ἢ ἐξ ἀδιαθέτου ὡς λεγίτιμος κληρονόμος δύναται προερεδεγερίτευειν.

ΠΡΟΖΥΜΗ.

Προζύμη. Corona pretiosa. προζύμη. *Fermentum.* ζύμη.

ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΟΙ.

Προηγιασμένοι. Præſanctificati panes. Ioannes epiſcopus Citri in Reſp. αἱ τοιαῦται παννυχίδες γίνονται μὲν καὶ ἐν ἄλλοις καιροῖς, ἐξαιρέτως δὲ ἐν ταῖς πέντε ἡμέραις τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν νηστειῶν μετὰ τὴν τῆς ἱερουργίας τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν. Nicephorus Homologeta in Can. μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρόν. Manuel Patriarcha in Sancitis. οἱ πλαίσαντες ἱερεῖς οἱ τοὺς προηγιασμένους θείους ἄρτους πεποιηκότες τοὺς ἀπὸ κοινῶν &c. Horum liturgia celebrabatur tantùm in Quadrageſimâ, ut diſcimus ex Typico Sabæ, Ioanne Epiſcopo Citri in verbis iam ſtatim citatis, & libro cui titulus, ἡ θεία λειτουργία τῶν προηγιασμένων. In illo hæc verba. ἡ θεία λειτουργία λέγεται ἐν ταῖς τῆς τεσσαρακοστῆς νηστίμοις ἡμέραις μόνον. Sed eximij erant dies ſabbathi, dominicæ, & Annuntiationis: idque ex decreto Synodi in Trullo habitæ. Eius Canon. LII. δι' ὅλης τῆς τεσσαρακοστῆς, πλὴν σαββάτου, καὶ κυριακῆς, καὶ τῆς ἡμέρας τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ἡ τῶν προηγιασμένων λειτουργία τελείσθω.

ΠΡΟΘΕΣΙΣ.

Πρόθεσις. Dicam per occaſionem de templis Grecorum, quæ in tres partes diſtincta fuiſſe ſciendũ eſt; in βῆμα, ſive ἱερατεῖον, in ναὸν, in πρόναον: Iam βῆμα erat elatior pars templi, ſive chorus. nomen habens à gradibus quibus in illud aſcēdebatur, quod ſolis ſacerdotibus intrare licebat. ναὸς erat ipſum templum: πρόναος veſtibulum templi, τὸ βῆμα partim tabulato, in quo oſtia erant duo; vnum ad dextram, alterum ad ſiniſtram; partim velis in vtoque oſtio interjectis ſecludebatur: atque ibi ſacra peragebat ſacerdos: Porrò duo in eo erant altaria; hoc in medio maius, & ἁγία τράπεζα: illud minus, ad ſiniſtram eius, & πρόθεσις dicebatur. Hæc omnia docet nos Simeon Archiepiſcopus Theſſalonicenſis lib de Templ. Sacerd. & Myſtagog De priori altari clarè videmus apud Codinum de Offic. pag. 155. ἦν μὲν οὖν πάλαι συνήθεια, κατὰ τὴν τοιαύτην ἑορτὴν εἰσέρχεσθαι τὸν βασιλέα εἰς τὸ ἅγιον βῆμα, καὶ θυμιᾶν τὴν ἁγίαν τράπεζαν, δίδοσθαι τε τοῖς κληρικοῖς ἀπὸ τοῦ βεστιαρίου κατὰ δωρεὰν χρυσίου λίτρας ἑκατόν. Vbi viderint viri docti, quàm recte vertant, *ſacrum tribunal.* Et frequens paſſim eſt mentio, ut & ſecundi altaris, de

quo

quo propriè nunc agimus. In eo sacra sacerdos præparabat. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶτα ἀπιλθόντες εἰς τὴν πρόθεσιν νίπτουσι τὰς χεῖρας. Codinus. ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμώτεροι τῶν διακόνων τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦντας τὸν βασιλέα. ὁ δὲ διέρχεται μετ' αὐτῶν εἰς τὴν λεγομένην πρόθεσιν, ἔνθα κεῖται τὰ ἅγια. Quæ totidem verbis habes apud Cantacuzenum lib. 1. cap. XLI. Vtrumque τοῦ βήματος altare complectitur Ioannes Episcopus Citri in Resp. ὁπότε ἀναφέρεται εἰς τὸν ἄμβωνα πρὸς ἀνάγνωσιν καὶ τῶν ἁγίων δώρων ἔν τε τῇ εἰς τὴν ἁγίαν τράπεζαν εἰσόδῳ, καὶ ἐν τῇ εἰς τὴν πρόθεσιν ἐπανόδῳ.

ΠΡΟΚΑΘΗΜΕΝΟΙ.

Προκαθήμενοι. Nemo debet putare τοὺς προέδρους eosdem esse, qui οἱ προκαθήμενοι; nam etsi eadem est vocis notio, non tamen eadem vsurpatio. Qui fuerint οἱ πρόεδροι paullò ante diximus; nunc dicemus περὶ τῶν προκαθημένων. Inuenio inter officia aulica quatuor: nempe, sacri cubiculi, uestiarii, magni palatii, & Blachernarum. Codinus omnes recenset. Prioris mentio exstat etiam apud Cantacuzenum lib. I. cap. XIX. καλλικρίνητην τὸν τοῦ κοιτῶνος προκαθήμενον. Extra aulam erant quoque in vrbibus. Codinus, quem citavi. εἰσὶ καὶ προκαθήμενοι πόλεων κατ' ἀξίαν αὐτῶν. Et hi non alij quam iudices. Iustinianus Novell. XIII. δεῖ τὸν τῶν τηλικούτων προκαθήμενον ἄνδρα εἶναι πανταχόθεν σεμνόν τε καὶ ἀνεπίληπτον. Anastasius Sinaïta de Var. Mod. Sal. & Pœnit. λέγει ποτὲ ὁ προκαθήμενος πρὸς τὸν παῖδα, εἰπέ μοι, νεώτερε, δοῦλος μου εἶ; Anna Comnena impropriè posuit Alexiad. lib. I. καὶ ταῦτα τοῦ πρώτου ἀρχιερέως καὶ τοῦ προκαθημένου τῆς οἰκουμένης ἁπάσης.

ΠΡΟΚΑΣΙΑ.

Προκασία. Italicum, *Procacchia*. Portulaca. Glossæ Latinogræcæ. *Portulaca*. ἀνδράχνη. προκασία. Ita restituendum. Ineptum est quod editur. ἀνδράχνη. ἰνροσαζια.

ΠΡΟΚΑΥΤΑ.

Πρόκαυτα. *Præcauta*. Hesychius. πρόκαυτα. προηψημένα, προπεπυρωμένα.

ΠΡΟΚΕΝΣΟΝ. ΠΡΟΚΕΣΣΟΝ.

Πρόκενσον. *Processus.* Vt ἀντικένσωρ. *Antecessor.* Hoc viri docti non animadverterunt. Ioannes Curopalates in Romano Lacapeno, προκένσου δὲ γινομένου ἐν τῷ τριβουναλίῳ, αἰφνίδιον οἱ βασιλεῖς εἰς τὸ παλάτιον ὑποστρέφουσιν, ἐπιβουλῆς μηνυθείσης αὐτοῖς. Cedrenus. καὶ προκένσου γινομένου ἐν τῷ ἑβδόμῳ ἀπώλεσαν οἱ βεστιαρῖται τὸ στέμμα τοῦ βασιλέως. Atque hac in Iustiniano; iterum in Iustino Curopalate. αὖθις δὲ τοῦ βασιλέως ἐπὶ προκένσον προϊόντος πλείονες ἐπεβόων. Corrige Chronicon Constantinop. ὁ ἅγιος Ἰωάννης καὶ δεκαδισναὶ παρὰ δεκαδίου ἐκτίσθη ἐπιλεξαμένου καὶ ἐκ τῶν πολιτῶν χιλιάδας ἓξ ὀψίκιον εἰς τὰ πρόκενσα αὐτοῦ. In MSto. malè est, εἰς τὰ πρόκενσα. In Fastis Siculis per σσ scribitur. καὶ φοβηθεὶς Λέων ὁ βασιλεὺς ἐξῆλθεν πέραν εἰς τὸν ἅγιον Μαμᾶν, καὶ ἐποίησεν ἐκεῖ πρόκεσσον μῆνας ἕξ. Apud Suidam reperitur vox inexplicata, quales aliæ nonnullæ, πρόκεδσον. Sed πρόκενσον legendum censeo. Sic Σύκενσος. *Successus.* Apud Ioannem Damascenum de Fide Orthod. cap. LVIII. ὁ μακάριος Κύριλλος ἐν τῇ πρὸς σύκενσον δευτέρᾳ ἐπιστολῇ Quod vix est ut monuissem, nisi viderem errasse in interpretando eruditum virum, Iacobum Fabrum Stapulensem, dum vertit: *Ad sui stimulatorem.* Debebat. *Ad Successum.*

ΠΡΟΚΛΑΣΤΑΙ.

Προκλάσται. Cursores. Leo Constit. VII. ἑτέρα δὲ κίνησις, ὥστε ἐπιδιώκειν, ὅτι μὲν σὺν ἐλασίᾳ, ὡς κούρσωρας, οὓς οἱ νῦν προκλάστας λέγουσι. Vide Glossarium Rigaltij.

ΠΡΟΚΟΜΙΣΑΡΙΟΣ.

Προκομισσάριος. *Procommissarius.* Suidas. προκομισσάριος, ὁ ἐκ προαιρέσεως δύο μερῶν μεταξὺ ληφθεὶς διαιτητής. Sed inciderit ille sine dubio in codicem mendosum; nam transpositis literis legendum est, κομπρομισσάριος. *Compromissarius.* Vide supra in illâ dictione.

ΠΡΟΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Προκουράτωρ. *Procurator.* Synod. Cartag. Can. XVI. ὁμοίως ἤρεσεν ἵνα ἐπίσκο-

ἐπίσκοποι, καὶ πρεσβύτεροι, καὶ διάκονοι, ἐκλήπτορες μὴ γίνωνται, ἢ προκουράτωρες. Et passim occurrit in libris Iureconsultorum Græcorum.

ΠΡΟΚΥΨΙΣ.

Πρόκυψις. Nicetas in Alexio, lib. I. τῆς γὰρ γενεθλίου ἐπιστάσης ἡμέρας Χριστοῦ, αὐτός τε τὴν διάλιθον στολὴν ἠμφιάσατο, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσιν ἐπιτετάχει τὰς χρυσοϋφεῖς περιθέσθαι καὶ πλατυσήμους ἐσθῆτας, καὶ ἔστη ἐπάνω τόπου ὑψηλοῦ ἐξαίφνης φανεὶς, πήξας τὴν νῦν λεγομένην πρόκυψιν. Codinus de Offic. ἔχοντας ἐκ πλαγίων κατὰ τὰς κνήμας, καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἀετοὺς διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἅτινα καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἴς τε τὰς περιπάτους, καὶ τὰς προκύψεις. Iterum. ἀνέρχεται ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τῆς προκύψεως. Et illic aliquoties occurrit. Videant autem viri docti, an rectè *Adorationem* & *Oratorium* sint interpretati.

ΠΡΟΜΑΡΙΣ.

Προμάρις. Glossæ Basilicorum. προμάρις. κῆπος. Sed legendum, πωμάρις. *Pomarium*. Vide infra πωμάριν.

ΠΡΟΜΕΤΩΠΙΟΝ.

Προμετώπιον. Vide supra, μετώπιον.

ΠΡΟΜΗΤΑΤΩΡΕΣ.

Προμητάτωρες. *Prometatores*. Iustinianus Novell. CXXX. τοὺς δὲ προμητάτωρας καὶ τιμωρίας καὶ ἐξορίαν ὑπομένειν. Anonymus contra Armenios. Σέργιός τις διδάσκαλος τῆς Ἀρμενιακῆς αἱρέσεως γενόμενος, εἶχε κύνα καλούμενον οὕτω Ἀρτζιβούρτζιν. δηλοῖ δὲ ἡ λέξις τὸν προμητάτωρα.

ΠΡΟΜΙΣΚΟΝ.

Προμίσκον. *Promiscuum*. Glossæ Basilic προμίσκον. ἐπίκοινον.

ΠΡΟΜΩ-

ΠΡΟΜΩΤΗΣ.

Προμώτης. *Promotus*. Suidas. προμώτης, προκόπτων, παρὰ ῥωμαίοις. Erant autem equites, & quidem varij. Passim occurrunt in Notitiâ Imperij.

ΠΡΟΜΩΤΙΩΝ.

Προμωτίων. *Promotio*. Etymologici Auctor. προμώτης, ῥωμαϊκή ἐστιν ἡ φωνή, καὶ δηλοῖ τὸν προκόψαντα. ὅθεν καὶ προμωτίωνες, αἱ προκοπαί. Lampridius in Diadumeno. *Habete igitur commilitones & promotiones solitas, sed geminatas.*

ΠΡΟΞΙΜΟΣ.

Πρόξιμος. *Proximus*. Pro vicario, & optione. Anonymus de Castramet. οἱ δὲ δουκάτωρες μετὰ τοῦ προξίμου ἔστωσαν ἢ μεθ' ἑτέρου, εἰς ὃν ὁ βασιλεὺς ὁ ἅγιος πληροφορίαν ἔχει. Iterum alibi· ὁ δὲ πρόξιμος, καὶ ὁ κόμης τῶν βουκκίνων σὺν τοῖς μαγκλαβίταις στηκέτωσαν. Atque hoc in Militiâ. In palatio ita dicebatur, qui sub Magistris. Sic Proximi scriniorum, memoriæ, epistolarum, ac libellorum. Multa de illis Cod. Iustin. lib. XII. Tit. XIX. & Theodos. lib. VI. Tit. XXVI. Et *Proximus admissionum*, apud Ammianum lib. XXII. *Mamertino ludos edente circenses, manumittendis ex more inductis per admissionum proximum ipse lege agi dixerat, ut solebat.* Hinc μελλοπρόξιμοι, qui hanc dignitatem expectabant, in l. *hâc*. XIII. C. de Prox. Sacr. Scrin. *Pro tempore viris clarissimis proximis, & melloproximis, aut eorum adiutoribus, absentiæ caussâ vel offerre de suo proprio, aut ex annonis seu stipendiis quicquam relinquere cogendis.* Vbi & hoc observa; inter clarissimos censeri.

ΠΡΟΣΚΛΑΙΕΙΝ.

Προσκλαίειν. Hoc dicebatur de pœnitentibus, qui stantes extra ecclesiam ingressuros orabant ut preces pro se funderent. Basilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πεντεκαιδεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων. Scholiastes ἤγουν, ἔξω τῆς ἐκκλησίας ἱστάμενος, καὶ τῶν εἰσιόντων δεόμενος ὑπὲρ αὐτοῦ εὔχεσθαι. Quam explicationem sumpsit ex eiusdem Can.

Can. LVI. Iterum occurrit apud eundem Cann. LXXVI. LXXVII. Gregorius Nyssenus Can. I. ἀρνησίχριστος διὰ βίου προσκλαιέτω.

ΠΡΟΣΜΟΝΑΡΙΟΣ.

Προσμονάριος. Mansionarius. Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. XXVIII. καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χρήμασιν ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν τῷ κλήρῳ κατηριθμημένων, ἢ προβάλοιτο ἐπὶ χρήμασιν οἰκονόμον, ἢ ἔκδικον, ἢ προσμονάριον, ἢ ἄλλως τινὰ τοῦ κανόνος. Gregorius Dialogus De Vitâ Sanct. lib. III. ὁ δὲ ἀπόστολος φανεὶς αὐτῇ καὶ ὄναρ εἶπε πρὸς αὐτὴν, ἄπελθε εἰς τὸν προσμονάριον τῆς ἐκκλησίας, τὸν λεγόμενον Σαβῖνδιον τὸν μανσιονάριον, καὶ αὐτὸς δώσει σοι τὴν ὑγείαν. Menologium. λίθον δὲ μέγαν ποιήσας περιπατῆσαι ἐβάπτισε τὸν προσμονάριον τῶν εἰδώλων.

ΠΡΟΣΟΨΙΟΝ.

Προσόψιον. Faciale. Nicetas de Reb. post Excid. Vrbis. καὶ τὰ χρυσοῦντα σεντόνια, σάβανα, καὶ προσόψια. Homilia Scholastica Vetus. κατάγετε σάβανα εἰς τὸ βαλανεῖον, ξύστραν, προσόψιον, ποδεκμάγιον, λήκυθον.

ΠΡΟΣΦΟΡΑ.

Προσφορά. Oblatio. Tales in re divinâ erant quatuor. Prima in memoriam Servatoris nostri; secunda in beatæ Mariæ; tertia in Ioannis Baptistæ, Apostolorum, Hierarcharum, Stephani protomartyris, & aliorum martyrum: quarta in Archiepiscopi eius loci. Licet videre in Liturgiâ Chrysostomi. Dicebatur etiam ἄρτος, & εὐλογία, & ἀπαρχή. Germanus in Hist. Eccles. ἡ προσφορά, ἡ καὶ ἄρτος, καὶ εὐλογία, καὶ ἀπαρχὴ λεγομένη.

ΠΡΟΣΦΩΝΑΡΙΟΝ.

Προσφωνάριον. Fiscella. Sportula. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. καὶ μετὰ μικροῦ ἀπέστειλεν αὐτὴν βόσκειν τὰς καμήλους κατὰ τὴν τῶν ὀρράβων συνήθειαν, ἐπιφερομένην τὸ ὀψώνιον αὐτῆς ἐν προσφωναρίῳ ἐπὶ τοῦ ὤμου αὐτῆς. Iterum posteà. καὶ λαβοῦσα ἐν τῷ προσφωναρίῳ κατὰ τὸ σύνηθες

ἱερέας τὴν τῶν καμήλων κόπρον, καὶ ἄνωθεν τὸν μουχαμὲτ, ἦλθεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κυρίου αὐτῆς.

ΠΡΟΣΧΕΙΡΙΑΡΙΟΣ.

Προσχειριάριος. Minister. Opera. Codinus in Orig. Constantinop. ὑπῆρχον δὲ μαΐστορες τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν, ἔχοντες ἀνὰ ἑκατὸν μισθίους προσχειριαρίους.

ΠΡΟΤΖΕΣ.

Πρότζες. Fibulæ. Vide πηρύνιον.

ΠΡΟΤΙΚΤΩΡ.

Προτίκτωρ. *Protector.* Glossæ Basilic. πριμοσκουτάριοι, ὑπερασπισταὶ, οἱ νῦν λεγόμενοι προτίκτορες. Menander de Legat. ὁ δέ γε τῶν μεθορίων λεγόμενος προτίκτωρ (δηλοῖ δὲ παρὰ ῥωμαίοις τὸν εἰς τοῦτο καταλεγόμενον ἀξίας, τὸν βασιλέα προσκεπάσων) οὗτος δέ γε οὖν κατασκευάσαι καλύβας, &c. Suidas. προτίκτωρ, εἶδος ἀξιώματος ῥωμαϊκοῦ. Occurrit sæpè apud Cedrenum, Zonaram, & alios Erant igitur προτίκτορες non alij quam stipatores Imperatoris. Et legebantur ex his, ac delegabantur, qui militem vagum inquirerent. Vide Cod. Theodos. lib. VII. Tit. XVII. l. X. Instituti autem sunt à Gordiano iuniore, ut auctor est Cedrenus. μετὰ δὲ τοῦτον ἐβασίλευσεν ἰουνίωρ μῆνας τρεῖς, ὃς πρῶτος ἐποίησε κανδιδάτον, καὶ προτίκτορας.

ΠΡΟΥΝΟΝ.

Προῦνον. *Prunum.* Alexander Trallianus lib. IV. cap. I. ἐν ἀπορίᾳ δὲ τούτων, ἢ ἀχράδων, ἢ μεσπίλων. ἢ βραβύλων, ἢ κρανίων, ἢ προύνων. Corrige Achmetem cap. CCXLIII. εἰ δὲ προῦνα, εὑρήσει φόβον, ἢ νόσον, ἢ δυσκολίαν ἐν πᾶσιν. Hodie editur. πρῦμνα.

ΠΡΟΦΗΤΕΙΟΝ.

Προφητεῖον. Templum in honorem Prophetæ cuiuspiam erectum. Theodorus Anagnosta Eclog. II. ἐπὶ ἀθίμου πατριάρχου εἰσηνέχθη ἐν κωνσταν-

κωνσταντινουπόλει τὰ λείψανα τοῦ ἁγίου σαμουὴλ, καὶ ἀπετέθησαν ἐν τῷ προφητείῳ αὐτοῦ πλησίον τοῦ ἑβδόμου. Menologium. τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ προφητείῳ τοῦ ἁγίου προφήτου καὶ βαπτιστοῦ ἰωάννου, πλησίον τῆς κινστέρνης τοῦ μωκισίας. Vel etiam textus è prophetarum aliquo desumptus, ac legi in ecclesiâ solitus. Vide Nicolaum Cabasilam de Expos. Liturg. cap. XVII.

ΠΡΟΧΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Προχειράριος. Amanuensis. Glossæ Latinogræcæ. *Amanuensis.* προχειροφόρος. προχειράριος.

ΠΡΩΘΥΠΝΙΟΝ.

Πρωθύπνιον. Prima vigilia noctis. Primi somni tempus. Palladius de mon. Ægypt. in Apollo. οὕτω διαιτηθέντες ἐκάθηντο ἀκούοντες διδασκάλου πάσας τὰς ἐντολὰς ἄχρι τοῦ πρωθυπνίου.

ΠΡΩΤΑΛΟΓΑΤΩΡ.

Πρωταλογάτωρ. Præfectus generalis equitibus, quo tamen maior erat ὁ ἄρχων τοῦ ἀλογίου. Sed vide ἀλλαξιμάριον.

ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΕΙΟΝ. ΠΡΩΤΕΚΔΙΚΟΣ.

Πρωτεκδικεῖον, & πρωτέκδικος. Vide ἔκδικος.

ΠΡΩΤΟΑΠΟΣΤΟΛΑΡΙΟΣ.

Πρωτοαποστολάριος. In Ecclesiâ Orientali doctores erant, qui populo Apostolorum scripta exponerent, atque illi οἱ διδάσκαλοι τῶν ἀποστόλων dicti. Codinus. διδάσκαλος τοῦ ἀποστόλου, ἑρμηνεύων αὐτόν. Horum primarius πρωτοαποστολάριος indigetabatur, & prophetas quoque prælegendi jus habebat. Idem Codinus. τὴν προφητείαν καὶ τὸν ἀπόστολον ἀναγινώσκει ὁ πρωτοαποστολάριος.

ΠΡΟΤΟΑΣΗΚΡΗΤΙΣ.

Πρωτοασηκρῆτις. *Primus à secretis.* Codinus in Orig. Constantinop. καὶ τοὺς μὲν ὀκτὼ κίονας τοὺς ῥωμαίους, καθὼς φησι πλούταρχος πρωτοασηκρῆτις καὶ ἐπιστολογράφος ἰουστινιανοῦ, μετὰ χεδίων ἀπεστάλησαν παρὰ γυναικὸς χήρας. Nicetas in Andronico Comneno, lib. II. καὶ δὴ τίμιος εὐθὺς ἐδέχετο τὰ ὑπομνήματα, ὑπαγορεύοντος τοῦ πρωτοασηκρῆτις. Luitprandus in Legat. *Sederunt cum eo ad disceptationem vestram, secundum eorum traditionem, sapientissimi viri, Attico pollentes eloquio, Basilius Paracœmomenus, Protoasecretis, Protovestiarius, & Magistri duo.* Dicebant etiam πρωτοσηκρῆτις. Codinus loco citato. καθὼς ἱστοροῦσιν εὐτύχιος πρωτοσηκρῆτις ὁ γραμματικὸς, καὶ εὐτρόπιος ὁ σοφιστής. Sed corrigendum esse eum censeo, lib. de Offic. τὸ τοῦ πρωτοασηκρῆτις ὑπηρέτημα δῆλον καὶ ἀπ' αὐτοῦ τοῦ ὀνόματος, πρῶτος γὰρ τῶν σεκρέτων λέγεται. Hodie editur, πρῶτος γὰρ τῶν κελλῶν. Constantinus Anagnosta in Hemijambis.

δόξῃ κατακόσμητε,
λόγῳ περιβόητε,
κεκοσμημένε φρονήσει,
τῶν σεκρέτων πρῶτιστε.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΟΣ.

Πρωτοβεστιάριος. Primus præfectus vestiarij. Nicetas in Ioanne Comneno. καὶ τὸν περωνίτην γρηγόριον ὄντα πρωτοβεστιάριον. Occurrit passim. Vide βεστιάριον.

ΠΡΩΤΟΒΕΣΤΙΑΡΙΤΗΣ.

Πρωτοβεστιαρίτης. Vide βεστιάριον.

ΠΡΩΤΟΘΥΡΟΝ.

Πρωτόθυρον. Prior ianua. Chronicon Constantinop. ἀπέφραξε δὲ καὶ τὰς σκάλας ἀπὸ τοῦ πρωτοθύρου μέχρι τοῦ καμαλαύχη, καὶ οὕτως ἐπῆθυν τὰ νεκρὰ σώματα.

ΠΡΩ-

ΠΡΩΤΟΙΕΡΑΚΑΡΙΟΣ.

Πρωτοϊερακάριος. Venationis in aulâ Constantinopolitanâ duo erant magistri: ille avibus præerat, hic canibus. Prior πρωτοϊερακάριος, alter πρωτοκυνηγὸς dicebatur. Codinus. ὁ πρωτοϊερακάριος ἄρχει τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν. De canum præfecto statim infra dicturi sumus. Sed estne scire, quo numero falcones eorumque curatores habuerint Imperatores Græci, maximè extremis temporibus? Non certò quidem de omnibus constat; nam alter altero plures pauciores habuit, prout venationi addictus fuit. Et Andronicum juniorem habuisse plures mille quadringentis scimus, & totidem ferè ministros, qui curarent. Auctor est Phranzes lib. I. cap. XII. *Fuit Andronicus venationis cupidissimus, alebat canes amplius mille quadringentos: aves, sive accipitres, supra mille quadringentos: quos qui curarent propemodum totidem numerabantur.* His itaque omnibus præpositus ὁ πρωτοϊερακάριος.

ΠΡΩΤΟΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Πρωτοκαγκελλάριος. *Protocancellarius.* Constantinus Porphyrogenneta Novell. X. παρέχεσθαι νόμισμα ἐν τῷ πρωτοκαγκελλαρίῳ, ἕτερον νόμισμα ἐν καὶ τοῖς δ' ὑπ' αὐτῷ ἄλλοις ἀνὰ ἥμισυ τοῦ νομίσματος. Huius quoque partes erant cum Apocrisiario curare clerum palatij. Hincmarus epist. III. cap. XVI. *Apocrisiarius autem, quem nostrates Capellanum, vel palatij custodem appellant, omnem clerum palatij sub curâ & dispositione suâ regebat. Cui sociabatur summus Cancellarius, qui A secretis olim appellabatur.*

ΠΡΩΤΟΚΑΝΟΝΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκανονάρχος. Primus præfectus Canonum. Vide κανονάρχης.

ΠΡΩΤΟΚΑΡΑΒΟΣ.

Πρωτοκάραβος. Gubernator navis. Zonaras in Constantino Duca. προσωκονόμητο δ' αὐτοῖς, μὴ εἶναι τὴν βασιλικὴν τριήρη ἐκεῖ, καὶ τὰς ἐκείνου

 διαχορο-

διακοστρόφους, οὓς πρωτοκαράβους ἡ δημώδης λέγει φωνή. Basilius in Naumachicis. ναύαρχος δ' ἂν ὀνομάζοιτο ὁ παρ' ἡμῖν πρωτοκάραβος. Constantinus de Administr. Imp. διὰ τὴν αὐθέντειαν αὐτῶν, καὶ τὴν ἐμπειρίαν τῆς θαλάσσης, ἐποίησεν αὐτοὺς πρωτοκαράβους.

ΠΡΩΤΟΚΕΝΤΑΡΧΟΣ.

Πρωτοκένταρχος. Primus centurio: id est, ipse centurio; quem primum vocabant, quia secundus erat vicarius, sive optio, quem πρόξιμον κένταρχον appellabant. In Basilij Porphyrogennetæ Novell. II. οὗτος γὰρ καὶ αὐτοὺς τοὺς σχολαρίους δυνατοὺς ὀνόμασεν. ἡμεῖς δὲ λέγομεν καὶ τούτους δυνατούς, προστίθεμεν δὲ καὶ πρωτοκεντάρχους.

ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ.

Πρωτόκολλον. Liber in quo acta à tabularijs perscribebantur. Basilic. Eclog. XXII. τοὺς μὴ εἰς ἕτερον χάρτην τοὺς συμβολαιογράφους γράφειν συμβόλαιον, εἰ μὴ εἰς τὸν ἔχοντα προκείμενον τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον. Iustinianus Novell. XLIV. εἰς ἐκεῖνον ὃς προκείμενον τὸ λεγόμενον πρωτόκολλον ἔχον. Et postea. ταῦτα δὲ περὶ τῆς ποιότητος τῶν χαρτῶν ἡμῖν διωρισμένα, καὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν καλουμένων πρωτοκόλλων, κρατεῖν ἐπὶ τῆς εὐδαίμονος ταύτης πόλεως μόνον βουλόμεθα.

ΠΡΩΤΟΚΟΜΗΣ.

Πρωτοκώμης. Vide κώμης.

ΠΡΩΤΟΚΟΥΡΣΩΡ.

Πρωτοκούρσωρ. Cursorum præfectus. Landulphus Sagax in Phoca. *Cùm enim misisset Protocursorem, & interrogaret eos, quo præcipiente hoc fecerint*, &c. De cursoribus autem dictum est in κούρσωρ. Illic vide.

ΠΡΩΤΟΚΥΝΗΓΟΣ.

Πρωτοκυνηγός. Canum venaticorum præfectus, sicuti avium πρωτοϊερακάριος. Quo autem numero Imperatores Græci canes aluerint, non

non propriè scimus; sed de Andronico Iuniore legimus habuisse supra mille quadringentos, & ministros, qui curarent, fere totidem. Accipimus ex loco Phranzæ, quem produxi in πρωτοϊερακάριος. Huius quoq; munus erat, equum conscensuro Imperatore stapiam tenere; & vestes, quæ in venatione feræ alicuius sanguine repertæ erant, dono accipiebat. Codinus ὁ πρωτοκυνηγὸς ἔχει μὲν ὑπηρεσίαν ταύτην ὅτι τοῦ βασιλέως τὸν ἵππον ἀναβαίνοντος τὴν σκάλαν κατέχει εἰ μὴ μόνος ὢν ὁ πιγκέρνης ὑπηρετεῖται. ἄρχει δὲ τῶν κυνηγῶν τῶν λεγομένων σκυλομάγγων. εἰ δέ ποτε κυνηγοῦντος τοῦ βασιλέως αἱμαχθῆναι συμβῇ τι τῶν ἱματίων αὐτοῦ, λαμβάνει τοῦτο κατ' εὐεργεσίαν. Itaque lego apud Cantacuzenum, lib. I. cap. IV. *De quâ impressione advocatum Contophrem Mesothenia præfectum venatorum principem consuluit*. Non dubitamus, quin, *venatorum principem*, in Græco textu fuerit, πρωτοκυνηγόν. In Imperio Occidentali πρωτοκυνηγοὶ erant quatuor, ἱερακάριος vnus. Hincmarus epist. III. cap. XVI. *Post eos verò sacrum palatium per hos ministros disponebatur: per Camerarium videlicet, & Comitem palatij, Senescalcum, Buticularium, Comitem stabuli, Mansionarium, Venatores principales quatuor, Falconarium vnum.* Vide mox iterum eâdem epist. cap. XXIV.

ΠΡΩΤΟΚΩΜΙΤΗΣ.

Πρωτοκωμίτης Princeps pagi. Palladius de Mon. Ægypt. in Paphnutio. καὶ πάλιν φωνή τις γέγονε πρὸς αὐτὸν θεία λέγουσα. ἔοικας τῷ τοῦ πλησίον κώμης πρωτοκωμίτῃ.

ΠΡΩΤΟΜΑΝΔΑΤΩΡ.

πρωτομανδάτωρ. *Protomandator*. Primus mandatorum Cedrenus. ὑπηρέτει δὲ τούτῳ τὴν τῶν πρωτομανδατόρων πληρῶν ἀρχήν.

ΠΡΩΤΟΝΟΤΑΡΙΟΣ.

Πρωτονοτάριος Primus notariorum. Erant vero duo genera: hic palatinus, ille ecclesiasticus. In palatio rursus duo erant; ὁ τοῦ δημοσίου, &, ὁ τοῦ δρόμου. De priore Leo Constitut. III. ὁ πρωτονοτάριος τοῦ δημοσίου τῆς πολιτικῆς ἐστι διοικήσεως ἄρχων. Posterioris meminit Nicetas in Man.

Com-

Comneno. Ecclesiasticus autem primus erat ordinis ecclesiastici totius post Exocatacœlos, & pittacia curabat. Codinus. ὁ πρωτονοτάριος θύρας τ ἐξωκατακοίλων, κ εἰς τὰ πιτάκια.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΙΚΙΟΝ.

Πρωτοπαπαδίκιον. Munus protopapæ: vt ἀποστολίκιον, ἀρχοντίκιον, & talia. Methodius in epistolâ ad Zygomalam. τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβούλλων κ σιγιλλίων καλῶς διακριθέντα τι κ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ἀποσπᾶσαι πειρῶνται. Balsamon ad Concil. 1. Can. XV. ἐπιχείρησε τ θρόνον τῆς διέρκου μεταγαγεῖν εἰς τὸ τοῦ Φιλέα πρωτοπαπαδίκιον.

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ.

Πρωτοπαπᾶς. Protopapa. Primus papa. Hic princeps erat tribunalis ecclesiastici, & secundas à Patriarchâ tenebat. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς ἔκδικος κ πρῶτος τοῦ βήματος κ φέρων τὰ δευτερεῖα τοῦ ἀρχιερέως. In coronatione Imperatoris legebat primum Euangelium: & in die Lotionis Imperatore pauperes loturo peluim consecrabat, teste Codino. Erat verò in ecclesiæ pariter atque Imperatoris clero. Idem Codinus. ἔχει μὲν γὰρ ὁ βασιλεὺς πρωτοπαπᾶ εἰς τὸν κλῆρον αὐτοῦ, ἔχει δὲ κ ἡ ἐκκλησία. Et qui in Imperatoris clero, faciebat consecrationē in festo Epiphaniæ coram Imperatore, si nimirum Patriarcharum nemo ad manum esset. Vide Codinum pag. 129. Et ad hunc ipsum pertinebant itidem illæ actiones, quas initio commemoravi. Item cùm Patriarcha creatus de manibus Imperatoris pedum accepisset, benedictionem pronuntiabat. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Hoc modo è manibus Imperatoris futurus Patriarcha pedum accipiebat, sedente eo super solio regio, & totâ procerum coronâ nudatis capitibus circumstante, Magnus Protopapas palatij benedictionem pronuntiabat.* Obserua quod appellat, *Protopapam palatij*. Idem Cedrenus facit. ἀποστελεὺς ὁ πρωτοπαπᾶς τοῦ παλατίου μετὰ τῶν τιμίων ξύλων περιεκόσμησε προσκυνήσοντας πάντας. Posteà Magni quoque cognomento ornatus est, vt licet haurire ex loco Phranzæ, quem citavi.

ΠΡΩΤΟΠΑΤΡΙΚΙΟΣ.

Πρωτοπατρίκιος. Primarius inter patricios. Malchus in Hist. Byzant.

κ πρὸς

καὶ τόγε δὴ αἴσχιστον ἔνδειγμα τῶν ῥωμαίων, ὅτι καθέδραις τῶν πρωτοπατρικίων ἀποτοθῆναι ἐκέλευσε. Marcellinus Comes in Chronico. *Aspar primus patriciorum cum Arnabure & Patritiolo filijs spadonum ensibus in palatio vulneratus interijt.*

ΠΡΩΤΟΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΣ.

Πρωτοπρεσβύτερος. Primus presbyterij. Photius in Paratitlo. καὶ δὴ πέτρον τὸν εὐσεβέστατον πρωτοπρεσβύτερον τῆς κατὰ ῥώμην ἐκκλησίας.

ΠΡΩΤΟΠΡΟΕΔΡΟΣ.

Πρωτοπρόεδρος. Primarius præsul. Musalon in Sancitis. συνεδριαζόντων συγκλητικῶν ἀρχόντων, καὶ πολιτικῶν δικαστῶν, ἰωάννου τοῦ μεγάλου δρουγγαρίου τῆς βίγλας, γεωργίου πρωτοπροέδρου τοῦ μαγγάνη, ἰωάννου πρωτοπροέδρου τοῦ σολεμῶντος, καὶ θεοφιλεστάτων μητροπολιτῶν ἱκανῶν.

ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΟΣ. ΠΡΩΤΟΣΕΒΑΣΤΙΑΡΙΟΝ.

Πρωτοσέβαστος. Prim- Augustus. Zonaras in Alexio Comneno. ἦστην δ' αὐτοῖς καὶ ἑτέρω δισσὼ ἀδελφὼ νεωτέρω τὴν ἡλικίαν, ὧν τὸν μὲν πρωτοσέβαστον ἐτίμησεν καὶ μέγαν δομέστικον τὸν ἀδριανὸν, τὸν νικηφόρον δὲ σεβαστὸν καὶ τοῦ στόλου δρουγγάριον. Hic ministerium nullum habuit suo postremis Imperatoribus. Codinus. ὁ πρωτοσέβαστος οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει. Id est, honorarium tantùm titulum habebat, neque ullo munere fungebatur. Nam ecce sub Ioanne adhuc Palæologo Man. F. viginti circiter annis ante captam Constantinopolim commemorat Phranzes lib. II. cap. IX. *Misit Imperator legatos Protosebastum Nicolaum Choniaten, & Francopulum Protostratorem, qui hæc ei renuntiarent.* Dignitate erat proximus magno Logothetæ, vt apparet ex ordine quo recenset Codinus; & licet colligere quoq; ex Cantacuzeno lib. III. cap. XXII. *Ex quo hujus sui erga Imperatricem studij premium Protosebasti, posteà Magni Logothetæ dignitatem accepit.* Hinc πρωτοσεβαστιάριον, dignitas Protosebasti. Codinus. ὁ βασιλεὺς μιχαὴλ τῶν παλαιολόγων ὁ πρῶτος, ἀπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ τὰ πράσινα φορέματα ἀφελὼν, ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ μιχαὴλ τὸν ταρχανειώτην τιμήσας πρωτοσεβαστιάριον.

ΠΡΩΤΟΣΕΚΡΗΤΗΣ.

Πρωτοσηκρήτης. Vide πρωτοασηκρῆτις.

ΠΡΩΤΟΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσκρινιάριος. *Protoscriniarius.* Qui etiam πριμοσκρίνιος, de quo supra. Regino in Chronico. *Legati Romanorum, Azo videlicet Protoscriniarius, & Marinus Sutriensis ecclesiæ episcopus.*

ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσπαθάριος. *Primispatharius.* Harmenopulus lib. IV. Tit. II. δεῖ τοὺς ἐν ἀξιώματι, μέχρι καὶ τοῦ πρωτοσπαθαρίου, γάμους μὴ συναλλάσσειν, εἰ καὶ μὴ προικῷα συγγράψαιεν συμβόλαια. Adelmus in Annal. Franc. *Cum quibus & suos legatos direxit Michaëlem episcopum & Arsaphium atque Theognistum Protospatharios.* Dignitas ijs magna, & inter *Magnificos* censebantur. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. X. θεσπίσομεν τοὺς περιφανεστάτους ἡμῶν πατρικίους, καὶ δὴ καὶ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς πρωτοσπαθαρίους, διὰ ἐντολέως τὰς χρηματικὰς ἀγωνίζεσθαι δίκας. Glossæ Basilicorum *illustres* nominant. ἰλλούστριοι. πρωτοσπαθάριοι. Nicolaus I. in epistolâ ad Michaëlem Imp. *Gloriosos* indigetat. *Antequam Michaël gloriosus Protospatharius Legatus vester Romam veniens epistolam nobis claritatis vestræ detulisset.* Gerebant etiam aliquando præfecturas provinciarum. Phranzes lib. I. cap. XXXV. *Michaël Imperator paullò post per Photium Protospatharium & præfectum certior factus, quæ illic à Saracenis agitarentur,* &c. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. τῷ πρωτοσπαθαρίῳ Φωτεινῷ τῷ τῶν ἀνατολικῶν στρατηγοῦντι τὰ τῆς Κρήτης ἅπαντα ἀνατίθησι. Sed hæc quoque dignitas posteà intercidit. Codinus. ὁ πρωτοσπαθάριος λέγεται, ὅτι ἦν κατὰ μὲν τὸ παλαιὸν πρῶτος τῶν σπαθαρίων προσμονῶν. νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει.

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΟΡΙΣΣΑ.

Πρωτοστρατόρισσα. Uxor Protostratoris. Phranzes lib III. cap. III. *Statimque, cum Manuele Palæologo Cantacuzena Protostratorissæ consobrino egit, cumque ad Serviæ Despotam misit.*

ΠΡΩ-

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΩΡ.

Πρωτοστράτωρ. Codinus. ὁ πρωτοστράτωρ ὀπίσω τούτων διερχόμενος διαφενδεύει τούτους, ἐὰν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. διὰ τοῦτο γὰρ πρωτοστράτωρ καλεῖται, διὰ τὸ προηγεῖσθαι παντὸς αὐτὸν στρατοῦ. Vbi obserua eius munus. Hodie *Mareschallus* appellatur. Nicetas in Balduino, de Iofredo loquens. μαρισχάλκος ἦν τάξιωμα ὁ ἀνὴρ, δηλοῖ δὲ καθ᾽ ἕλληνας ἡ φωνὴ τὸν πρωτοστράτορα. Præerat item equisonibus Imperatoris. Zonaras Annal. III. τοῖς οἰκείοις ἱπποκόμοις ἐκεῖνον ἐπέστησε. πρωτοστράτωρα τοῦτον οἶδεν ὀνομάζειν ἡ διάλεκτος ἡ κοινή. Ioannes Curopalates in Theophilo. τοῦ περὶ αὐτὸν μιχαὴλ ἱπποκόμων ὁ πρῶτος γενόμενος. πρωτοστράτορα τοῦτον φασί. Itaque & Imperatore equum conscensuro, freno eum prehendens deducebat ad quartam aut quintam usque partem aulæ palatij. Codinus. ὅτε οὖν ὁ βασιλεὺς μέλλει τὸν ἵππον ἐπιβήσεσθαι, ὁ πρωτοστράτωρ ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ λαβὼν, σύρει τὸν ἵππον μέχρι τοῦ τετάρτου ἢ πέμπτου τῆς τοῦ παλλατίου αὐλῆς μέρους. Immò vbique id faciebat. Et obseruo apud Nicetam in Alexio Comneno, lib. I. ἐξιὼν δὲ τοῦ νεὼ. καὶ μέλλων ἐπιβῆναι τοῦ ὀχήματος, ὁ μὲν ἵππος προσάγεται παρὰ τοῦ πρωτοστράτορος, ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ ἑλκυσθείς. Præterea absente magno Domestico gestabat Imperatoris spatham. Codinus. ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ μεγάλου δομεστίκου ἀπόντος, φέρει τὴν τοῦ βασιλέως σπάθην. Sic venabulum item exeuntis venatum. Obseruo ecce apud Cedrenum. κυνηγεσίας δέ ποτε γενομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον, προσετετάχει τούτου ὁ πρωτοστράτωρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον. Et dignitas hæc sanè inter primarias. Zonaras Annal. III. καὶ πρεσβείων καὶ πρωτοστράτορα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν. ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐπισήμων, καὶ τῶν οἰκειωμένων τῷ βασιλεῖ. Præficiebatur etiam vrbibus. Cantacuzenus lib. II. cap. XV. *Domesticus Calamanum Lascarim Byzantium ad Protostratorem præfectum super statu Imperatoris significando misit.* Iterum cap. XXVI. *Principio Protostratorem Synadenum Mesembriam pro præfecto mittit.* Nec vrbibus tantùm, sed prouinciis quoque, vt ex Gregoræ non vno loco discimus. Vnde sub extremis Imperatoribus pro Præside quoque & Gubernatore prouinciæ accipiebatur. Vides in Chronico Constantinop. ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπεκτάνθη καὶ ὁ χαὺς μουράτης, ὁ πρωτοστράτωρ τῆς ἀνατολῆς. Ergo Imperatoris quoque prosapia eâ dignitate ornabatur. Et ecce tibi aliquem è Palæologis, apud Phranzem Chronici

ΠΡΩΤΟΣΕΚΡΗΤΗΣ.

Πρωτοσηκρήτης. Vide πρωτοασηκρῆτις.

ΠΡΩΤΟΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσκρινιάριος. *Protoscriniarius.* Qui etiam πριμοσκρίνιος, de quo supra. Regino in Chronico. *Legati Romanorum, Azo videlicet Protoscriniarius, & Marinus Sutriensis ecclesiæ episcopus,*

ΠΡΩΤΟΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

Πρωτοσπαθάριος. *Primispatharius.* Harmenopulus lib. IV. Tit. II. δεῖ τοὺς ἐν ἀξιώματι, μέχρι καὶ τῆς πρωτοσπαθαρείας, γάμους μὴ συναλλάσσειν, εἰ καὶ μὴ προικῷα συγγράψωσι συμβόλαια. Adelmus in Annal. Franc. *Cum quibus & suos legatos direxit Michaëlem episcopum & Arsaphium atque Theognistum Protospatharios.* Dignitas ijs magna, & inter *Magnificos* censebantur. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. X. θεσπίζομεν τοὺς περιφανεστάτους ἡμῶν πατρικίους, καὶ δὴ καὶ τοὺς μεγαλοπρεπεῖς πρωτοσπαθαρίους, δι' ἐντολέως τὰς χρηματικὰς ἀγωνίζεσθαι δίκας. Glossæ Basilicorum *illustres* nominant. ἰλλούστριοι. πρωτοσπαθάριοι. Nicolaus I. in epistolâ ad Michaëlem Imp. *Gloriosos* indigetat. *Antequam Michaël gloriosus Protospatharius Legatus vester Romam veniens epistolam nobis claritatis vestræ detulisset.* Gerebant etiam aliquando præfecturas provinciarum. Phranzes lib. I. cap. XXXV. *Michaël Imperator paullò post per Photium Protospatharium & præfectum certior factus, quæ illic à Saracenis agitarentur,* &c. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. τῷ πρωτοσπαθαρίῳ Φωτεινῷ τῷ ἀνατολικῶν στρατηγοῦντι τὰ τῆς Κρήτης ἅπαντα ἀνατίθησι. Sed hæc quoque dignitas posteà intercidit. Codinus. ὁ πρωτοσπαθάριος λέγεται, ὅτι ἦν κατὰ μὲν τὸ παλαιὸν πρῶτος τῶν σπαθαρίων προεχόμενος. νῦν δὲ οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχει.

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΟΡΙΣΣΑ.

Πρωτοστρατόρισσα. Vxor Protostratoris. Phranzes lib III. cap. III. *Statimque cum Manuele Palæologo Cantacuzenæ Protostratorissæ consobrino egit, cumque ad Seruiæ Despotam misit.*

ΠΡΩ-

ΠΡΩΤΟΣΤΡΑΤΩΡ.

Πρωτοστράτωρ. Codinus. *ὁ πρωτοστράτωρ ὀπίσω τούτων εὑρισκόμενος διηφενδεύει τούτους, ἐὰν ἄρα πόλεμον εὕρωσιν. Διὰ τοῦτο γὰρ πρωτοστράτωρ καλεῖται, διὰ τὸ προηγεῖσθαι παντὸς αὐτὸν στρατοῦ.* Vbi obserua eius munus. Hodie *Mareschallus* appellatur. Nicetas in Balduino, de Iofredo loquens. *μαρισχαλκὸς ἦν ταξίωμα ὁ ἀνὴρ, δηλοῖ δὲ καθ' Ἕλληνας ἡ φωνὴ τὸν πρωτοστράτορα.* Præerat item equisonibus Imperatoris. Zonaras Annal. III. *τοῖς οἰκείοις ἱπποκόμοις ἐκεῖνον ἐπέστησε. πρωτοστράτορα τοῦτον οἶδεν ὀνομάζειν ἡ διάλεκτος ἡ κοινή.* Ioannes Curopalates in Theophilo. *τοῦ πρὸ αὐτοῦ μιχαὴλ ἱπποκόμων ὁ πρῶτος γενόμενος. πρωτοστράτορα τοῦτον φασί.* Itaque & Imperatore equum conscensuro, freno eum prehendens deducebat ad quartam aut quintam usque partem aulæ palatij. Codinus. *ὅτι ἐὰν ὁ βασιλεὺς μέλλῃ τὸν ἵππον ἐπιβήσεσθαι, ὁ πρωτοστράτωρ ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ λαβὼν, σύρει τὸν ἵππον μέχρι τοῦ τετάρτου ἢ πέμπτου τῆς τοῦ παλατίου αὐλῆς μέρους.* Immò vbique id faciebat. Et obseruo apud Nicetam in Alexio Comneno, lib. I. *ἐξιὼν δὲ τοῦ νεὼ, καὶ μέλλων ἐπιβῆναι τοῦ ὀχήματος, ὁ μὲν ἵππος προσάγεται παρὰ τοῦ πρωτοστράτορος, ἀπὸ τοῦ χαλινοῦ ἑλκυσθείς.* Præterea absente magno Domestico gestabat Imperatoris spatham. Codinus. *ὁ πρωτοστράτωρ τοῦ μεγάλου δομεστίκου ἀπόντος, φέρει τὴν τοῦ βασιλέως σπάθην.* Sic venabulum item exeuntis venatum. Obseruo ecce apud Cedrenum. *κυνηγεσίας δέ ποτε γενομένης τῷ βασιλεῖ κατὰ τὸ Φιλοπάτιον, προσετέθετο τούτῳ ὁ πρωτοστράτωρ ἔφιππος, ἐπιφερόμενος ἐπὶ ζώνης καὶ τὸ βασιλικὸν βαρδούκιον.* Et dignitas hæc sanè inter primarias. Zonaras Annal. III. *καὶ πρότερον καὶ πρωτοστράτορα τὸν ἄνδρα ἐτίμησεν, ἡ δὲ ἀξία τῶν ἐπισήμων, καὶ τῶν οἰκειωμένων τῷ βασιλεῖ.* Præficiebatur etiam vrbibus. Cantacuzenus lib. II. cap. XV. *Domesticus Calamanum Lascarim Byzantium ad Protostratorem præfectum super statu Imperatoris significando misit.* Iterum cap. XXVI. *Principio Protostratorem Synadenum Mesembriam pro præfecto mittit.* Nec vrbibus tantùm, sed prouinciis quoque, vt ex Gregoræ non vno loco discimus. Vnde sub extremis Imperatoribus pro Præside quoque & Gubernatore prouinciæ accipiebatur. Vides in Chronico Constantinop. *ἐν δὲ τῷ πολέμῳ τούτῳ ἀπεκτάνθη καὶ ὁ χαὶς μουράτης, ὁ πρωτοστράτωρ τῆς ἀνατολῆς.* Ergo Imperatoris quoque prosapia eâ dignitate ornabatur. Et ecce tibi aliquem è Palæologis, apud Phranzem Chronici

EEe c ij lib. II.

lib. I. cap. IX. *Manum comparat, cui cùm ipse non adesset, ducem Philen. Palæologum Protostratoris honore prius insignitum præponit.* Iterum lib. II. cap. VIII. *Marcus Palæologus Iagrus, qui & posteà Protostrator creatus est, tunc Protovestiarij dignitate fungebatur.* Et Magni quoque titulum accepit. Apud eundem Phranzem libro citato. cap. XVIII. *Francopulus Protostrator, filius sororis Magni quondam Protostratoris Nicephori Melisseni, Constantinopolin venit.*

ΠΡΩΤΟΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.

Πρωτοσύγκελλος. Protosyncellus. In Sancito Michaëlis Patriarchæ, τῇ αὐτοχείρῳ ὑπογραφῇ καὶ σφραγῖδι τοῦ πρωτοσυγκέλλου καὶ χαρτοφύλακος τῆς τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας πιστωθέν. Codinus. οἱ δέ γε ἀρχιμανδρῖται, καὶ πρωτοσύγκελλοι, ἀλλὰ δὲ καὶ καθηγούμενοι τῶν ἐντίμων μοναστηρίων. Habuerunt præsidem, & primarium præsidem. Ecce enim πρωτοπρόεδρον invenio apud Ioannem Curopalatem in Michaële Parapinacio. προσελάβετο δὲ διὰ τοῦτο ἰωάννην τὸν σίδης μητροπολίτην εἰς τὸ τὰ κοινὰ διοικεῖν, δύνουχον μὲν τὴν φύσιν, δραστήριον δὲ καὶ ἀμφιδέξιον, πρωτοπρόεδρον τῶν πρωτοσυγκέλλων τυγχάνοντα, ἄνδρα πᾶσι τοῖς ἀγαθοῖς σεμνυνόμενον. Et hic erit qui Magni titulum sub extremis Imperatoribus accepit. Observo apud Phranzem lib. II. cap. IX. *Eodem præterea mense ab Imperatore Ioanne ad papam Martinum legati redierunt, Marcus, inquam, Iagrus, & Stratopedarcha, & Magnus Protosyngelus.* Qui autem σύγκελλοι fuerint, inter quos hic primus, infra suo loco à nobis dicetur.

ΠΡΩΤΟΨΑΛΤΗΣ.

Πρωτοψάλτης. Primus psaltarum, qui magno numero, & ad viginti quinque redacti à Iustiniano. Verba eius hæc sunt Novell. III. θεσπίζομεν μὴ περαιτέρω μὲν ἑξήκοντα πρεσβυτέρων κατὰ τὴν ἁγιωτάτην μεγάλην ἐκκλησίαν εἶναι, ἀναγνώστας δὲ ἑκατὸν δέκα, καὶ ψάλτας εἴκοσι πέντε. Codinus primum eum collocat in septimo quinario officiorum ecclesiasticorum. Censebatur verò inter Lectores. Ioannes episcopus Citri in Resp. ἀναγνωστῶν δὲ ὀφφίκια ταῦτα. ὁ δομέστικος τοῦ δεξιοῦ χοροῦ, ὁ δομέστικος τοῦ ἀριστεροῦ, λαοσυνάκτης ὁμοίως, ὁ παρά τινων λεγόμενος πρωτοψάλτης. Munus eius, redigere in ordinem & numerum cātiones ac cantores: item

Item in vniversalibus vigilijs initium facere, dicendo ad antistitem vel sacerdotem præsentem, εὐλόγησον δέσποτα. Idem episcopus alibi in ijsdem Resp. κατὰ τὸν αὐτὸν δὴ λόγον καὶ ἐν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς τάξεσι δομέστικος λέγεται, εἴτ' οὖν ἀρχῳδὸς καὶ ἐπιστάτης τῶν μελῳδιῶν τε καὶ μελῳδῶν. οἷα εἰς ῥυθμὸν καὶ τάξιν καθιστῶν αὐτούς τε καὶ τὰ μελῳδήματα, ἐνέργειαν δὲ ἔχει αὐτό τε τοῦτο καὶ τὸ ἐν ταῖς καθολικαῖς παννυχίσι τὰς ἐνάρξεις ποιεῖν ἐν τῷ ἐκφωνεῖν πρὸς τὸν ἀρχιερέα, ἢ τὸν παρόντα ἱερέα, τὸ εὐλόγησον δέσποτα. Signo quoq; dato in quibusdam locis populum ad ecclesiam convocabat. Hinc illud in verbis citatis. λαοσυνάκτης, ὁμοίως ὁ παρὰ τοῖς Λατίνοις λεγόμενος πρωτοψάλτης. Erat autem tantùm in clero Imperatoris, & principem illic locum tenebat. Zonaras in Leone Armenio. ἠγρίαινε γὰρ τοῦτον αὐτὸς ὁ Θεόδοτος, καὶ ὁ τῶν τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένων τηνικαῦτα ὢν χορολέκτης, ἢ χοράρχης, ὃν πρωτοψάλτην παρέλαβε καλεῖν ἡ συνήθεια. Vbi loci falluntur insigniter viri docti, qui, τοὺς τῷ βασιλικῷ κοιτῶνι κεκληρωμένους interpretantur, *cubicularios Imperatoris*: debuerant, *clerum Imp*. Codinus. οὐδὲ πρωτοψάλτην ἔχει ἡ ἐκκλησία, ἀλλὰ δομέστικον, ὁ δὲ βασιλικὸς κλῆρος καὶ ἀμφοτέρους. καὶ ὁ μὲν πρωτοψάλτης τοῦ βασιλικοῦ ἔξαρχος κλήρου, ὁ δέ γε δομέστικος τοῦ δεσποινικοῦ. Scito itaque discrimen. Qui in Imperatoris clero πρωτοψάλτης, hic in Imperatricis & Ecclesiæ clero, δομέστικος τῶν ψαλτῶν, nominabatur. Atq; hoc est quod dicere vult Episcopus Citri in verbis citatis; in quibus observa obiter dextrum & sinistrum chorum psaltarum. Auctor eius rei Flavianus Antiochiæ episcopus, qui ita divisit anno Constantij XXIII. Cedrenus. τῷ κγ' ἔτει τοῦ Κωνσταντίου Φλαβιανὸς ὁ Ἀντιοχείας τοὺς τῶν ψαλτῶν χοροὺς διελὼν ἐκ διαδοχῆς τὴν δαβιτικὴν ἐδίδαξε πρῶτος ᾄδειν μελῳδίαν. Sunt qui Flaviano adiungant Diodorum. Vide ἀντίφωνα

ΠΤΕΡΝΙΣΤΗΡΟΛΟΥΡΟΝ.

Πτερνιστηρόλουρον. Calcarium lorum, sive corrigia. Codinus. τὰ σιδηρᾶ τῶν πτερνιστηρολούρων αὐτοῦ, οἷα καὶ τὰ βασιλικά. τὰ δὲ πτερνιστηρόλουρα ὀξέα.

ΠΤΩΧΙΚΑ.

Πτωχικά. Reliqua redituum episcopalium, quæ ut superflua mendicis distribuebantur, Balsamon ad Can. Apost. LIX. ὁ ἐπίσκοπος ὀφείλει

μετὰ τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῦ δαπάνην, καὶ τὴν τῆς ἐκκλησίας καὶ τῶν κληρικῶν συνήθη οἰκονομίαν, τὰ περιττεύοντα ἐκ τῶν εἰσόδων τῆς ἐκκλησίας διαδιδόναι πρὸς πένητας. πτωχικὰ γὰρ καλοῦνται). Et ibidem Zonaras. τὰ τῶν ἐκκλησιῶν πράγματα ἡ γραφὴ πτωχικὰ ὀνομάζει, καὶ δεῖ ταῦτα διαδίδοσθαι τοῖς πτωχοῖς.

ΠΥΣΚΑΛΙΖΕΙΝ.

Πυσκαλίζειν. Convocare. Glossæ Græcobarbaræ. μαζόνει. συγκροτεῖ. πυσκαλίζει.

ΠΩΛΑΡΙ.

Πωλάρι. Pro, πωλάριον. Pullus equi. Equus. Cyrillus in Lexico. πῶλος, τὸ πωλάρι. ὁ ἵππος. Et mox iterum. πῶλος. πωλάρι. καὶ ἵππος.

ΠΩΜΑΡΙΝ.

Πωμάριν. Pro, πωμάριον vt plurima talia. *Pomarium*. Anastasius Sinaïta de Etymolog. πωμάριν, ῥωμαϊστὶ ἐστὶν ἡ λέξις. πωμάρια γὰρ λέγουσι τὰ κηπία.

ΠΩΜΗΡΙΟΝ.

Πωμήριον. *Pomerium*. Suidas. πωμήριον, τὸ τοῦ τείχους εἰκόνισμα. Dio lib. XLIII. τοῦτό τε ἐποίει, καὶ νόμους εἰσέφερε, τό τε πωμήριον ἐπὶ πλεῖον ἐπεξήγαγε. Occurrit iterum apud eundem in Oratione funebri, quam Cæsari dicit Antonius.

ΡΑΓΑΖΙΟΝ.

Ῥαγάζιον. Italicum, *Ragazzo*. Puer Famulus. Scholiastes Euripidis ad Orestem. δόναξ, κάλαμος λεπτὸς ἐν τοῖς ἕλεσι φυόμενος. τινὲς δὲ φασὶ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς ῥαγάζιον.

ΡΑΙΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαιδάριος. *Rhedarius*. Carrucarius. Auriga. Arethas ad Apocalips. cap. XVIII. ῥαίδη, ἀφ' οὗ καὶ τὸ ῥαιδάριος τετριπλαι.

ΡΑΙΔΙΟΝ.

Ῥαίδιον, ſive, ῥέδιον, & ῥέδα. *Rhedium. Rheda.* Gloſſæ Græcolatinæ. ῥαίδιον. *Rheda.* Suidas. ῥαιδίον, τὸ φορεῖον. ῥαιδίων, ἁρμάτων. Et iterum alibi. ῥηδίων, καρούχων, ῥαιδίων. Corrige ῥαιδίων. Ioannes Theologus Apocalipſ. cap. XVIII. καὶ κτήνη, καὶ πρόβατα, καὶ ἵππων, καὶ ῥεδῶν. Arethas in illum locum. ἵπποις δὲ, καὶ τοῖς διὰ τούτων ὀχήμασι, ἃ ἡ παλαιὰ μὲν φωνὴ ἀγγάρους. ἡ δὲ τῶν ἑλλήνων δημοσίους ἱπποστάθμους, ἡ δὲ τῶν ῥωμαίων ῥαίδη, ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸ ῥαιδάριον περιπλέκεται

ΡΑΙΚΕΝΤΑΤΟΝ.

Ῥαικεντάτον, & ῥικεντάτον. *Recentatum.* Apud Alexandrum Trallianum lib. IX.

ΡΑΙΚΤΩΡ.

Ῥαίκτωρ. *Rector.* Suidas. ῥαίκτωρ, ῥαίκτωρες. εἶδος ἀξιώματος. Cedrenus. ἰωάννην τινὰ ἀγύρτην, καὶ μηδενὸς ἄξιον λόγου, λαπάρης τούτῳ ἐπώνυμον, ῥαίκτωρα πεποίηκεν. Conſtantinus de Adminiſt. Imp. δι᾽ ὑπομνήσεως τοῦ κληρικοῦ ἰωάννου καὶ κατὰ συγχώρησιν θεοῦ ῥαίκτωρος γεγονότος.

ΡΑΙΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥαιφερενδάριος, ſive ῥεφερενδάριος. *Referendarius.* Inter eccleſiaſtica officia erat. Iuſtinianus Novell. VI. διὰ τῶν καλουμένων ῥαιφερενδαρίων τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Munus eius tradit Codinus. ὁ ῥαιφερενδάριος, εἰς τὸ ἀποστέλλεσθαι εἰς τὸν βασιλέα, καὶ εἰς μέγαν ἄρχοντα. Corrigendus eſt Suidas. ῥαιφερενδάριος, ἀξίωμα ῥωμαϊκὸν, ἤγουν ὁ ἀναφορεύς. Malè hodiè editur, ῥαιφενδάριος. Etiam Codinus pag. 197. αὖθις τὸν πατριάρχην ὁ βασιλεὺς προσκυνήσας, ἀποδύεται ὅνπερ εἶπομεν μανδύαν. ἐπαίρει δὲ αὐτὸν σύνηθες τὸν τῆς ἐκκλησίας ῥαιφερενδάριον. Nam illic quoque ῥαιφενδάριον editur. In Synodo Florentinâ. αἰέτη ὁ ῥεφερενδάριος τοῦ πατριάρχου διάκονός τις, καὶ ἤρξατο λέγειν. Primitus ſextus erat in ordine eccleſiaſticorum axiomaticorum poſt Exocatacœlos, de quibus ſupra ſuo loco diximus,

dimus. Ioannes episcopus Citri ostendit in Resp. κατὰ τοὺς ἐξωκατακοίλους δὲ πρῶτός ἐστιν ὁ πρωτονοτάριος. δεύτερος, ὁ ὑπομνηματογράφος. τρίτος, ὁ λογοθέτης. τέταρτος, ὁ κανστρίσιος. πέμπτος, ὁ ἱερομνήμων. ἕκτος ὁ ῥεφερενδάριος. Posteà immutatus ordo est, & quartus fuit, ut ὁ λογοθέτης secundus, ὁ κανστρίσιος tertius, ὁ ὑπομνηματογράφος quintus, ὁ ἱερομνήμων sextus. Videmus ex recẽsione Codini, quę exstat pag. 5. Nec in ecclesiâ quidem duntaxat hoc officium erat, sed & in palatio, magnâ itidem cum dignitate: siquidem inter *Spectabiles* habebantur. Basilic. Eclog. II. ἄγραφον κέλευσιν, ἢ κατάθεσιν, ἐν ταύτῃ τῇ βασιλίδι πόλει παρὰ τῶν περιβλέπτων ἡμῶν ῥεφερενδαρίων, ἢ ἑτέρου τινὸς διατυποῦσαν. Vide etiam Iustiniani Novell. CXIII. Erant verò plures, adeoque sub Iustiniano quatuordecim numerabantur, qui compescuit, vetuitque novos suffici, donec ad octauum usque demortui essent, cumque numerum ratum habens excedi in posterum prohibuit. Verba eius inter cætera hæc sunt Novell. XI. μένειν μὲν αὐτοὺς (τοὺς τεσσαρεσκαίδεκα) θεσπίζομεν καθόπερ εἰσὶ σχῆμα, μηδένα δὲ προστιθέναι παντάπασιν ἕως ἂν εἰς ὀκτὼ ἀνδρῶν τὸ τούτων περιστῇ μέτρον, αὐτοὺς διηνεκῶς ὀκτὼ καθεστάναι. Sed non obtinuit, & iterum excesserunt, donec Heraclius corrigeret, qui ad duodecim redegit. Ex eius Constitutione hæc verba sunt. ταυτὸν δὲ φάναι, τοὺς μὲν θεοφιλεῖς εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν περιστάντας, καγκελλαρίους δὲ εἰς δώδεκα, ἐκδίκους δὲ εἰς δέκα, ῥεφερενδαρίους δὲ εἰς δώδεκα.

ΡΑΠΑΝΟΝ.

Ῥάπανον. *Paphanus.* Corona pretiosa. ῥάπανον. *Raphanus.* ῥάφανις.

ΡΑΠΗ.

Ῥάπη. Palca. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΡΑΣΑ.

Ῥάζα. *Rasa.* Italicum. *Raso.* Vestis genus. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἤτησε, καὶ οἱ περὶ αὐτὸν ὅθεν εὑρόντες τινὸς μοναχοῦ ῥάσα περιδύουσι μὲν αὐτὸν, καὶ ἀπεκδύουσι τὰ μαλακὰ καὶ ἀρχικὰ ἀμφία. Constantinus in Tacticis. τὰ δὲ ἱμάτια τῶν στρατιωτῶν, κἂν τι ἄλλα τινὰ ὦσι, κἂν

ῶσι, κἂν τι ῥάσα κἄν τι ἄλλα τινὰ πρέπει εἶναι πλατέα, ἵνα μὴ ἐμποδίζωνται) ἐν τῷ καβαλλικεύειν. Euchologium. ἀκολουθία γινομένη εἰς τὸ φορέσαι τινὰ ῥάσον μόνον, καὶ μὴ καμιλαύχιον.

ΡΑΤΙΟΝΑΛΙΟΣ.

Ῥατιονάλιος. *Rationalis.* Rationum præfectus, Glossæ Basilic. ῥατιονάλιοι, οἱ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τῶν βασιλικῶν πραγμάτων φροντίζοντες.

ΡΑΥΔΗ.

Ῥαυδή. Pro ῥάβδος. Corona pretiosa. ῥαυδή. *Baculus.* ῥάβδος.

ΡΑΦΤΗ. ΡΑΦΤΗΣ.

Ῥάφτη. Pro ῥάπτειν. Corona pretiosa. ῥάφτη. *Sarcire.* ῥάπτειν. Sic ῥάφτης, pro, ῥάπτης. Eadem Corona. ῥάφτης. *Sutor.* ῥάπτης.

ΡΑΧΗ.

Ῥάχη. Dorsum. Corona pretiosa. ῥάχη. *Dorsum.* μετάφρενον.

ΡΕΒΕΣΤΙΖΕΙΝ.

Ῥεβεστίζειν. Anonymus de bello sacro.

> ἀγαίνει τὸ χερόρτιν του μὲ αὐτὸν τὸν ῥέβεστίζει.

Iterum alibi.

> καὶ ὁ ῥῆγας ἐρεβέστιζεν ἐκείνην τὴν ζαμπέαν
> ὡς κληρονόμος φυσικὸς ὅλον τὸ πριγγιπάτον.

ΡΕΒΗΘΙΑ.

Ῥεβήθια Cicer. Detortum est ex, ἐρέβινθος. Maximus in epistolâ ad Zygomalam. τὰ ῥεβήθια ἔλαβον ἀπὸ τὸν παπᾶ κύριον νικολάον τοῦ σκουλομπρέλου, τοῦ λογοθέτου. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia.

χλωρῶν ῥέϐιθων εἶχασι φλῶδες εἰς τὰ κεφάλαια.

ΡΕΓΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥεγενδάριος. *Regendarius*. Glossæ Basilic. ῥεγενδάριοι, οἱ τὸν δημόσιον δρόμον ἰθύνοντες.

ΡΕΓΕΩΝ.

Ῥεγεών. *Regio*. Apud Suidam invenio vocem solitariam, ῥεγεῶνος. Achmes cap. CLII. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἵππος εἰσῆλθεν εἰς οἶκον, ἢ ἀγρὸν, ἢ ῥεγεῶνα, ἀγνώριστος καὶ ἀχάλινος, ἐλεύσεται ἐκεῖσε ἐχθροῦ βιαστὴς μέγιστος, ἀναλόγως τοῦ ἵππου. Balsamon de Chartoph. & Protecd. ῥεγεὼν τῆς βασιλευούσης πόλεως ἡ περιοχὴ αὐτῆς ἐστι. Cedrenus. πέμψας καθ' ἕκαστον ῥεγεῶνα τὴν αὐτὴν φωνὴν ἀνέκραζον.

ΡΕΓΕΩΝΑΡΙΟΣ.

Ῥεγεωνάριος. *Regionarius*. Hesychius. ῥεγεωνάριος. γειτονίαρχος.

ΡΕΓΕΩΝΑΡΧΗΣ.

Ῥεγεωνάρχης. Regionis præfectus; idem qui ῥεγεωνάριος, quem rectè γειτονίαρχον interpretatur Hesychius. Codinus in Orig. Constantinop. τῇ ε' τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς ἐχόρευον οἱ ῥεγεωνάρχαι ἐν τῷ αὐγουστεῶνι. Rescribo. τῇ ιε'. Suidas mihi auctor est in αὔγουστος, apud quem ita legitnr. αὐγουστεῖον ἐκλήθη, διότι τῇ ιε' τοῦ ὀκτωβρίου μηνὸς οἱ ῥεγεωνάρχαι καὶ σεβαστοφόροι ἐχόρευον ἐν τῷ αὐγουστείῳ.

ΡΕΔΑ.

Ῥέδα. *Rheda*. Glossæ Basilic. ῥέδα. ἅρμα. καροῦχα.

ΡΕΔΗΜΗΤΟΡΙΑ.

Ῥεδημητόρια. *Redimitoria*. Glossæ Basillc. ῥεδημητόρια. κόσμησις.

ΡΕΔΙΟΝ.

Ῥέδιον. *Rhedium*. Cassianus de Reg. Cænob. Ægypt. τριϐώνοι τινὲς δύο μετὰ πολλοῦ κόμπου εἰσεληλύθασιν, ῥέδιον ἔχοντες ὁλόχαλκον, καὶ χρυσοχαλίνους ἵππους. Scribitur etiam ῥαίδιον. Vide supra.

ΡΕΚΑΥΤΟΝ.

Ῥέκαυτον. *Recautum*. Acceptilationis species. Iustinianus Novell. CXXX. τὸ δὲ ἐξ ἔθους ῥέκαυτον γίνεσθαι παρὰ τῶν ὀπλιόνων τοῖς ὑποτελέσιν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν δαπανωμένων, κινδύνῳ τῶν σὺν αὐτοῖς ὄντων ἐξάρχων, &c. Itaque corrigendus est Suidas. ῥέκαυτον, παρὰ Ῥωμαίοις ἀποχῆς εἶδος. Hodiè editur, ῥέκαυγον. Item Glossæ Basilic. ῥέκαυτον, ἀποχῆς εἶδος. Hodie est, ῥέκαυδον. Corippus *Cautum* dixit, lib. II.

Tunc positâ ratione palam, populoq; vidente,
Debita persoluit genitoris, cauta recepit.

ΡΕΚΟΥΠΕΡΑΤΩΡ.

Ῥεκουπεράτωρ. *Recuperator*. Glossæ Basilicorum. ῥεκουπεράτορες, ἐξισωταὶ ἀνάληψιν δι' ἑαυτῶν ποιούμενοι.

ΡΕΚΟΥΜΕΝΤΑΣ.

Ῥεκουμεντάς. *Recommendatus*. vt vulgò loquuntur. Sbirus in epistolâ ad Zygomalam. καὶ παρακαλοῦμεν τὴν ἀφεντία σου εἶναι ῥεκουμεντάτας σου.

ΡΕΛΙΓΙΟΣΣΟΝ.

Ῥελιγίοσσον. *Religiosum*. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. II. cap. I. ἅγια ἐνταῦθα μὴ τὰ ἰδιωτικὰ ἅγια εἴπῃς, ἀλλὰ τὰ μνημεῖα, τὰ καὶ ῥελιγίοσσα λεγόμενα.

ΡΕΜΑΤΙΑΡΗΣ.

Ῥεματιάρης. Anonymus de bello sacro.

᾿ασθηλαυ ἤχου φεβερλῶ ἤτοι καὶ ῥεμαπάρης.

ΡΕΜΕΣΙΩΝ.

Ῥιμεσιῶν. *Remissio*. Glossæ. Basilic. ῥεμεσιῶν. ἄφεσις. συγχώρησις.

ΡΕΜΠΕΛΟΣ.

Ῥιμπέλος. *Rebellis*. Corona pretiosa. ῥεμπέλος. *Rebellis*. ἀποστατικός.

ΡΕΝΤΕΣ.

Ῥέντες. Reditus. Gallicum, *Rentes*. Glossæ Græcobarbaræ. ἄλλοι ῥέντες. ἤγουν λουτράδες.

ΡΕΠΑΝΙΟΝ.

Ῥεπάνιον. Exstat apud Myrepsum, lib. de Drosatis, cap. XLV. Apud Alexandrum Trallianum lib. VII cap. XX. ῥεφάνιον scribitur; apud Demetrium Constantinop. in Hieracosophio, ῥεφάνιον. Nihil aliud est quàm veterum ῥάφανις.

ΡΕΠΕΤΙΤΕΥΕΙΝ.

Ῥεπετιτεύειν. *Repetere*. Iureconsultis Græcis vsitatissimum est.

ΡΕΠΛΙΚΑΤΙΩΝ.

Ῥεπλικατίων. *Replicatio*. Glossæ Basilicorum. ῥεπλικατίων. ἀνταπλοκή. ἀνάλυσις.

ΡΕΠΟΥΔΙΑΤΕΥΕΙΝ.

Ῥεπουδιατεύειν. *Repudiare*. Glossæ Basilicorum. ῥεπουδιατεύειν. ἀποχωρεῖ. ἀφίσταται. Iureconsulti Græci passim vtuntur.

ΡΕΠΟΥ-

ΡΕΠΟΥΔΙΟΝ.

Ῥεπούδιον. *Repudium.* Iustinianus Novell. XXII. *εὐλόγως ἡ γυνὴ τὸ ῥεπούδιον στείλῃ.* Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. XXV. *εὐλόγως ὁ ἀνὴρ, εὑρίσκων τὴν αὐτοῦ γαμετὴν, ῥεπουδίῳ λύει τὸν γάμον.* Glossæ Basilic. *ῥεπούδιον. διαζύγιον. χωρισμὸς γάμων διὰ πιττακίων.*

ΡΕΤΖΗΝΗ.

Ῥετζινή. *Resina.* Corona pretiosa. *ῥετζινή. Resina. ῥητίνη.*

ΡΕΟΥΞΟΡΕΙΑ.

Ῥεουξορεία. *Res uxoria.* Glossæ Basilicorum. *ῥεουξορεία, ἀγωγὴ περὶ τῶν τῆς γυναικὸς πραγμάτων.* Item. *ῥὲς οὐξορεία, ἡ ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς ἀλληλοκληρονομία.* Apud Suidam scribitur, *ῥευζωρεία.* Corrige.

ΡΕΦΑΝΙΟΝ.

Ῥεφάνιον. Vide *ῥεπάνιον.*

ΡΕΦΕΡΕΝΔΑΡΙΟΣ.

Ῥεφερενδάριος. Vide *ῥαιφερενδάριος.*

ΡΕΦΟΥΓΙΟΝ.

Ῥεφούγιον. *Refugium.* Apud Hesychium est, *ῥεφούγια, ῥέμπλα.*

ΡΗΓΑΣ.

Ῥηγᾶς. *Rex.* Sic *δουκᾶς. Dux.* Et talia. Synodus Florentina. *ἐζήτει τὸν πάπαν ὁ βασιλεὺς σύνοδον οἰκουμενικὴν γενέσθαι οὐ μόνον τῶν ἐπισκόπων, ἀλλὰ καὶ τῶν ῥηγάδων, καὶ τῶν δουκῶν.* Bessarion in epist. quæ exstat apud Phranzem. lib. III. cap. XXVII. *καὶ μηδὲν τὸ ἔχωσιν ἐντρεπτὴν ὅτι μεγάλοι ῥηγάδες καὶ βασιλεῖς τὸ ποιοῦσιν.*

ΡΗΓΑΤΟΝ.

Ῥηγάτον. Regnum. Vt δουκάτον, πριγκιπάτον, & talia. Synodus Florentina. εἰς ὅλους τοὺς τόπους, καὶ εἰς ὅλα τὰ ῥηγάτα τῶν χριστιανῶν ὅπως ἔλθωσι πάντες. Constantinus de Administ. Imp. οὗτος οὖν ὁ Καροῦλος ἦν μονοκράτωρ πάντων τῶν ῥηγάτων. Iterum. καὶ τότε ἐκράτησεν ὅλον τὸ ῥηγάτον ὁ Ῥοδοῦλφος.

ΡΗΓΕΑ.

Ῥήγεα. Vestes purpurâ tinctæ. Hesychius. ῥήγεα, παλλία βαπτὰ ὑπὸ Ῥωμαίων. βεβαμμένα ἱμάτια. ῥηγεῖς γὰρ οἱ βαφεῖς. Apud Manuelem Palæologum legitur. ἱερὸς εἰκὼν ἐν ὑφαντῷ περιπετάσματι ῥηγικῷ. In Lexico Stephani perperam est, ῥήτια, βαπτὰ ἱμάτια. Corrige. Sed Romanis Hesychius assignat, itaque inquiramus. An igitur, ῥῆγος, est *Raga?* Cod. Theod. lib. XIV. Tit. X. l. 3. *Intrà vrbem Romam nemo ragis vel tzancis vtatur.* At profectò error est; nam *Raga*, siue *Raca*, est *Bracca*: quemadmodum ῥάκη & βράκαι dicunt Græci: estque in l. 2. eiusdem Tituli. *Vsum tzangarum adq; bracharum intrà vrbem venerabilem nemini licet portare.* Viden? *raga* illic sunt, quæ hîc *bracha*. Apud Suidam mentio nulla Romanorum, simpliciter enim dicit. ῥηγεῖς, οἱ βαφεῖς. καὶ ῥῆγος, τὸ βαπτὸν ἱμάτιον. Iterum. ῥῆγος, τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον. Atque pura puta Græca dictio est. Etymologici Auctor. ῥῆγος, τὸ πορφυροῦν περιβόλαιον. ῥέξαι γὰρ, τὸ βάψαι, καὶ οἷον μεταποιῆσαι. ὅθεν δὲ ῥηγεῖς ἔλεγον τοὺς βαφεῖς, καὶ ῥέγος τὸ βάμμα, σαφὲς Ἀνακρέων ποιεῖ, ἁλιπόρφυρον ῥέγος. καὶ παρὰ Ἰβύκῳ, ποικίλα ῥέγματα. Quid igitur censebimus? Nihil aliud, quàm esse hanc explicationem ab alio aliquo, qui auxere doctissimum illud & præstantissimum Hesychij Lexicon voluit. Nam esse in eo libro non pauca, quæ auctorem mentiuntur, nobis constat: quemadmodum & in collectaneis Suidæ. Certè Hesychius in huius vocis explicatione nunquam Romanos in partem vocasset, quippe maior fuit viri eruditio. Tamen estne quicquam, quo tueri hoc commentum, quicunque tandem eius auctor sit, possimus? Cogitemus. Fortassis in animo habuit speciem trabeæ, quæ *Regia* dicebatur, ad discrimen *Trossulæ*, & *Quirinalis.* In Isidori quoque Glossis est. *Limbus clauus in veste regiâ.* Vel hinc, vel ex simili aliquo loco, ille sciolus errandi ansam

ansam arripuerit. Ventilandus erat hic locus Hesychij non Hesychij, & ille alter è Codice Theodosiano illustrandus per occasionem.

ΡΗΓΕΝΑ.

Ῥήγενα. *Regina*. Anonymus de bello sacro.

τοσοῦτον γὰρ ὁδήγησεν, ἀπῆλθεν εἰς τὴν Φράντζαν,
ἤυρετο ῥῆγαν σο παρὴς, τὴν ῥήγεναν ὁμίως.

ΡΗΓΛΑ.

Ῥῆγλα, sive, ἔεγλα. *Regula*. Hesychius. ῥῆγλαι. σίδηρα ὡς ῥάβδοι. Moschopulus. σκυτάλη. ἡ ἀπομάκτρα, ἣν οἱ κοινοὶ ἔεγλαν λέγουσι. Arithmetica Adespota. ἡ ἔεγλα ὀφείλει εἶναι στρογγύλη χειρομήνη καὶ πύξινος. Iterum. τοῦ στυλίου καμπανοῦ, καὶ τοῦ θαλασσίου, τῆς ἔεγλας. Warnefridus de Gest. Langobard. lib. III. cap. IV. *Multos in itinere negotiatione deceperunt, venundantes regulas æris, quæ ita nescio quomodo erant coloratæ, ut auri probati atq; examinati speciem præberent.*

ΡΗΞ.

Ῥῆξ. Minus erat quàm βασιλεὺς, & per contemptum à Constantinopolitanis dicebatur. Luitprandus in Legat. *Ipse enim vos non Imperatorem, id est, βασιλέα, suâ linguâ; sed ob indignationem ῥῆγα, id est, Regem nostrâ vocabat.* Euagrius Hist. Eccles. lib. II. cap. XVI. μεθ᾽ ὃν ὀδόακρος τὰ ῥωμαίων ἐπιχειρίζει πράγματα, τὸ μὲν βασιλέως προσηγορίας ἑαυτὸν ἀφελὼν, ῥῆγα δὲ προσαγορεύων. Gulielmus Bibliothecarius in Hadriano II. *Græcis non esse in Synodo de laude Imperatoris, sed de solius Dei tractandum altisonè respondentibus, nomenq; Imperiale nostro Cæsari penitus invidentibus.* Per *Imperiale nomen* intelligit vocabulum hoc βασιλέως. Itaq; ῥῆξ tantum dicebatur, & Imperator Occidentalis, & quivis alius rex, nomine communi, excepto solo Bulgaro, qui pariter atque Constantinopolitanus βασιλεὺς indigetabatur, ut supra docemus in βασιλεύς. Nicetas in Man. Comneno lib. I. ὡς ἐκ τῶν ὤτων ἀναρτῆσαι, καὶ κατὰ τοὺς ἀμφορέων διαχένους, τὸν ὑψηλόφρονα ῥῆγα, καὶ σύσσιτον παραλαμβάνειν. Et lib. VII. ubi de Frederico Imperatore loquitur. ἰταλιώτας οὖν πολλάκις

κατὰ

κατὰ τοῦ ῥηγὸς ἀλαμανίας τοῦ Φρεδερίχου αἰθάπλιον. Codinus. ὁ μέγας λογοθέτης διαπάτῃ τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα πρός τε ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Suidas. ῥὴξ, ῥῆγες, ὁ τῶν Φράγγων ἀρχηγός. Constantinus Manasses in Annal.

καὶ παιδαγχόθεν ἀπηγὼς προσφυγὰς τῷ καρόλῳ.
ἦν δὲ τῶν Φράγγων φύλαρχος ὁ κάρουλος ἐκεῖνος.
ῥῆγας τοὺς σφῶν κατάρχοντας εἴδασι Φράγγοι λέγειν.

Guitmondus De Verit. Eucharistiæ, lib. I. *Lege epistolam Leodiensis episcopi contra Berengarium ad Henricum Francorum regem.* Siciliæ princeps hoc nomen hereddit arium accepit à Constantino Magno, ut testis est Gregoras lib. VII.

ΡΗΤΛΙΑΝ.

Ῥητλιᾶν. Germanicum, Rittern. Agitare. Concutere. Propriè de mensuris. Epiphanius de Pond. & Mens. πλήσας δὲ τὸ μέτρον, καὶ ῥητλιάσας, ὁμολογεῖ ἔτι πεπλήρωμαι.

ΡΗΤΩΡ.

Ῥήτωρ. Qui Scripturas instar Oratoris ecclesiastici interpretabatur. Codinus de Offic. ὁ ῥήτωρ, εἰς τὸ ἑρμηνεύειν τὰς γραφάς. Et de Orig. Constantinop. καὶ ὁ ἐπιστολογράφος κωνσταντῖνος, ἐλθὼν σὺν τῷ διακόνῳ, ὁ φιλόσοφος, καὶ τρώϊλος ὁ ῥήτωρ. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. ὁ τῆς θεσσαλονίκης μιχαὴλ τὸν ῥητορικὸν θρόνον κοσμῶν, καὶ τὸν εὐαγγελικὸν ἀναβαίνων ὀκρίβαντα. Polybius episcopus de vitâ Epiphanij. ἦν δέ τις κληρικὸς ἀπὸ ῥητόρων, τοὔνομα Φίλων, ἀνὴρ ὅσιος. Erant autem plures, primatḗ inter hos tenebat ὁ μαΐστωρ τῶν ῥητόρων. Meminit huius Demetrius Chomatenus in Resp. τοῦ κατὰ Φλῶρον διακόνου ὄντος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν λυχνιῶν μυρέων ψηφισθέντος. Et hunc ipsum intelligit Codinus in istis verbis. καὶ καλεῖ κατ' ὄνομα, τόν τε πρωτοψάλτην, τὸν δομέστικον, τὸν λαμπαδάριον, καὶ τὸν μαΐστορα. Item in istis. ὁ μέν τοι πρωτοψάλτης, καὶ δομέστικος λευκά. ὁ λαμπαδάριος δὲ κρατῶν τὸ χρυσοῦν δικάμπυλον, ὁ μαΐστωρ, καὶ πάντες οἱ ψάλται τρυφερά. Ita verò simpliciter illum appellat, quia alius nemo in toto ordine ecclesiastico τοῦ μαΐστορος nomen habebat.

ΡΙΓΛΑ.

ΡΙΓΛΑ. ΡΙΓΛΟΥΝ.

Ῥίγλα. *Regula.* Vide ῥῆγλα. Hinc ῥιγλοῦν. Regulâ, sive hostorio mensuram impletam æquare. Chronicon Constantinop. ὁρίσθη δὲ τὸ μόδιον κόμπλον πιπράσκεσθαι. εἰς δὲ τῶν ἐμπόρων πέπρακε ἤνι σῖτον ῥιγλωτὸν μόδιον. Ita corrigendum censeo. Hodiè est in MSto. ῥίγλον τὸν μόδιον.

ΡΙΖΙΚΟΝ. ΡΙΖΙΚΑΙΟΣ.

Ῥίζικον, sive, ῥίζηκον. Fortuna. Periculum. Italicum, *Risico.* Glossæ Græcobarbaræ. αἶσα. μοῖρα. τύχη. ῥίζικον. Anonymus de bello sacro.

καὶ οὐδὲν ἔχουν ῥίζικον νὰ ἔχουν καλὸν αὐθέντη.

Hinc ῥιζικαῖος. Periculosus. Constantinus de Administ. Imp. μέσον δ' αὐτοῦ εἰσὶ πέτραι ῥιζηκαῖαι, ὑψηλαὶ, νησίων δίκην ἀποφαινόμεναι. Ita corrigo. Malè est in MSto. ῥιζημαῖαι. Iterum. κακοῤῥίζικος, & καλοῤῥίζικος, composita, de quibus supra suis locis à nobis dictum est.

ΡΙΖΟΚΡΙΚΕΛΛΟΝ.

Ῥιζοκρίκελλον. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ὁμαύρην παλαιὰ μετὰ χαλκῶν ῥιζοκρικέλλων.

ΡΙΟΜΠΑΡΜΠΑΡΟΝ.

Ῥιομπάρμπαρον. *Rhabarbarum.* Alexius Rharturus Doct. VI. τί ὠφέλειαν λαμβάνει ὁ ἄνθρωπος ὁ ἄῤῥωστος ἐὰν ματεῖ τὸ ῥιομπάρμπαρον, καὶ τὸ πλύνει ἔξω ἑαυτοῦ.

ΡΙΠΕΝΣΙΟΣ.

Ῥιπένσιος. *Ripensis.* Apud Pæanium extat in Metaphrasi Eutropij.

ΡΙΠΤΑΡΙΟΝ.

Ῥιπτάριον. Missile. Iaculum. Oppiani Scholiastes Halieut. lib. I.

αἰγανία, εἶδ☉ ῥιπταρίε ἀπηπίδιον εἰς ἄγραν αἰγῶν. Vide Glossarium Rigaltij. Hinc,

ΡΙΠΤΑΡΙΣΤΗΣ.

Ῥιπταριςής. Iaculator. Constantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλοὺς, ἤγουν τοξότας, καὶ ῥιπταριςὰς, καὶ σφενδοβολιςάς. Iulius Africanus De Appar. Bell. ὀφείλουσιν εἶναι ἔμπροσθεν οἱ κοντιαράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι, καὶ οἱ ῥιπταριςαί.

ΡΙΤΖΟΣ.

Ῥίτζ☉. Suidas in Etymologico. ζάλακας. μισόβλεπτ☉. μιαρός. μισητὸς. παρὰ τὸ ζα ἐπιτατικόν. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ῥίτζον.

ΡΙΦΙΟΝ.

Ῥίφιον. Pro ἔριφος. Hædus. Glossæ Græcobarbaræ εἰς τὴν ὁποίαν ἐβάλλασιν τὰ πόδια ἢ ποδάρια τῶν ῥιφιῶν, διὰ νὰ μηδὲν πεζεπατοῦν.

ΡΟΒΕΛΛΕΥΕΙΝ.

Ῥοβελλεύειν Rebellare. Anonymus de bello sacro.

ὁ δρόγγ☉ γὰρ ὁ μεληγοῦ ἐκεῖνοι ἐροβέλλευσαν.

Iterum.

ἐκεῖ εἰς τὴν σκλαβωνίαν ῥοβελλευμένη εὑρίσκετο.

ΡΟΓΑ. ΡΟΓΑΤΩΡ. ΡΟΓΕΥΕΙΝ.

Ῥόγα. Pro ῥώξ. Stellio. Achmes Onirocrit. cap. CCLXXXV. τῇ αὐτῇ κρίσει κρίνεται καὶ ἡ σαῦρα, καὶ ἡ ῥὼξ, ἤτοι ἡ λεγομένη ῥόγα, καὶ τὰ ἑρπετὰ τῆς γῆς. Est quoque Roga, Donatiuum. Honorarium. Stipendium. Suidas. ῥόγα, ἡ τῶν βασιλέων δωρεὰ, καὶ ἡ φιλοτιμία. Bessarion in epistolâ, apud Phranzem lib III cap. XXVII. εἰς ῥόγαν τῶν αὐτῶν ἐπιχωρίων, καὶ εἰς ἐνδύματα τῶν αὐθεντοπούλων. Landulphus Sagax in Tiberio II. *Duxit Anastasiam uxorem suam, & coronavit eam Augustam, & jactavit rogam multam.* Hinc ῥογάτορες. Stipendiarij. Codinus de Offic. ὁ τῆς αὐλῆς λογαριαςὴς λογίζει.

λογίζεται τοὺς ἐν τῇ αὐλῇ διερχομένους ῥογάτορας. Crebrò occurrit apud Nicetam. Item, ῥογεύειν. Stipendia facere. *Erogare*. Codinus. εἰς δούλωσιν ὑπὲρ ὧν ἐρογεύθη. Chronicon Constantinop. τὸ στρατὸν αὐτοῦ ἐκεῖσε ἐρόγευσε διπλῆν ῥόγαν τὸν ἕνα χρόνον. Achmes cap. CCLI. εἰ δὲ ῥογεύσει σώχαρ πτωχοῖς λόγῳ καὶ ἔργῳ νουθετήσει καὶ διδάξει ἀνθρώπους. Hinc ῥογεμένος, in Coronâ pretiosâ. ῥογευμένος. *Stipendiarius*. μισθοφόρος.

ΡΟΓΑΛΙΑ.

Ῥογάλια. *Rogalia*. Dies quibus rogæ ab Imperatore & Patriarchâ populo dabantur. Balsamon de incens. Patriarchæ die Catechei. ἡ συνήθως διδομένη ῥόγα κατὰ τὴν κυρίως ἀπόκρεω, εἰς τὴν ἐτησίως προβαίνουσαν ἐκκλησιαστικὴν ῥόγαν κατὰ τὴν μεγάλην τρίτην κατέπεσε, καθὼς τὰ παλαιὰ λαλοῦσι ῥογάλια.

ΡΟΔΑΚΙΝΟ.

Ῥοδάκινο. Corona pretiosa. ῥοδάκινο. *Malum persicum*. μῆλον περσικόν.

ΡΟΔΟΣΤΑΜΑΤΑ.

Ῥοδοστάματα. Aqua rosacea. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΡΟΘΕΣΙΟΝ.

Ῥοθέσιον. Pro ὁροθέσιον. Terminus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκρουνοί, ὅροι, ὁροθέσια, ῥοθέσια.

ΡΟΚΚΑ.

Ῥόκκα. Italicum, *Rocca*. Colus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὶ τὸν γυναικείων ἱστῶν. ἢ κατὰ πρόσωπα τοῦ ὑφαντικοῦ ξύλου τοῦ γυναικισίμου, ἴσως τῆς λεκάτης. ἢ τῆς ῥόκκας. Vide δουλάπτειν Cyrillus in Lexico. κερκίδες, ῥόκαι γυναικῶν. Corona pretiosa. ῥόκα. *Colus*. ἠλακάτη.

ΡΟΣΑΤΟΝ.

Ῥόσατον. *Rosatum*. Apud Alexandrum Trallianum, lib. IX.

ΡΟΤΖΑ.

Ῥότζα. Rupes. Italicum, *Roccia*. Glossæ Græcobarbaræ. τόπους πετρώδεις, ἤγουν ὅπου ἔχουσιν ὀλίγον χῶμα εἰς τὴν ὄψιν τῆς γῆς, καὶ ὑποκάτω ἔνι ῥότζα, ἤγουν πέτρα.

ΡΟΥΒΑΙΟΥΒΟΣ.

Ῥουβαίουβος. Suidas. ῥουβαίουβος, παρὰ Ῥωμαίοις ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. Sed non dubito quin in mendosum codicem inciderit; nam σουβαίουβος potius dicebatur, id est, *Subadiuua*. In Rescripto Imppp. Gratiani, Valentiniani, & Theodosij. *Quod in posterum custodiendum ita ratum sit, ut periculum se & adiutor & subadiuua adituros esse cognoscant.* Exstat Cod. Theod. Tit. de Agent. in Reb. Synesius epist. CXLV. ἀρπαχάγιων τις ἐστι τῶν ἡρακλεάους δορυφόρων τάξιν ἔχων τῷ βοηθῷ βοηθεῖν. ἡ γὰρ σουβάδιουβα λέξις τοῦτο ἑρμηνεύειν πέφυκε. Quo loco grauiter labitur, ut non rarò, interpres Neagorgus. Sæpè occurrit in Notitiâ Imperij.

ΡΟΥΔΙΟΝ.

Ῥούδιον. Piscis genus. In Scholijs ad Oppiani Halieut. lib. I. φυκίδες, λησπίναι, ῥούδια.

ΡΟΥΚΑ.

Ῥοῦκα. Corona pretiosa. ῥοῦκα. *Ruca*. στέμμα.

ΡΟΥΚΛΟΝ.

Ῥοῦκλον. *Ruculum*. Repagulum. Cornix ianuæ. Glossæ Seruij. *Repagulum*. κόραξ. τὸ ῥοῦκλον. Iterum alibi. *Ruculum*. σαυνάλη.

ΡΟΥΝ.

ΡΟΥΝΤΕΛΛΕΣ.

Ῥουντίλλες. Circuli. Orbiculi. Ex Gallico, *Rondelle*. Glossæ Græco-barbaræ. τὰ εἴδη, ἤγουν οἱ ῥουντίλλες τοῦ τέντας.

ΡΟΥΣΑΛΙΑ.

Ρουσάλια. Panegyris post Pascha celebrari solita. Balsamon ad Concil. VI. Can XLII. τοιαύτη πανήγυρίς ἐστι καὶ τὰ λεγόμενα ῥουσάλια, τὰ μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἀπὸ κακῆς συνηθείας ἐν ταῖς ἔξω χώραις γινόμενα.

ΡΟΥΣΙΟΣ. ΡΟΥΣΙΩΔΗΣ.

Ρούσιος. *Russus*. Achmes cap. XLVIII. καὶ ἐὰν ἐστὶ ῥούσιον, ἡ γυνὴ τοῦ χαρᾶς ἔσται. Iterum, cap. CCXXVI. εἰ γὰρ λευκὸν, ἔσται εὐειδής. εἰ δὲ ῥούσιον, τοῦ χαρᾶς ἔσται. Glossæ Græcolatinæ. ῥούσιον φάρος. *Vexillum*. Excidit vox, *Russum*. Anthologiæ lib. V. extat epitramma, cuius hoc initinm.

> ἰουλιανὸς οὗτος ἅρμα ῥουσίου
> ἔχων, ἐνίκ[illegible]ς ἐναντίους δρόμῳ.

Hinc ῥουσιώδης. *Subrussus*. Scholiastes Homeri, qui Didymi nomen falsò præfert, Odyss. IX. μίλτος, πηλὸς ῥουσιώδης.

ΡΟΥΤΑ.

Ρούτα. *Ruta*, vel *Rutta*. Manipulus militum. Itali *Rotta*. Alemani Rotte dicunt. Nicetas in Balduino Flandro. ἀμέλει καὶ μοῖραν τοῦ κατὰ σφᾶς στρατεύματος προεκπέμψαντες, ἣν ῥούτταν ὠνόμαζον, πᾶν τὸ πρὸς ἰσχύος ἀνεπιγκλήτως δρᾶν ἐκδεδώκασιν ἐν τῷ τὰς πόλεις ἐπιέναι τὰς ἀποστάζας. Gulielmus Neubrigensis, lib. II. cap. XXVII. *Rex stipendiarias Bribantionum copias, quas rutas vocant, accersiuit*. Corrigendus est insignis locus apud Guillermum Britonem Philippeid. lib. VII.

> *Accipe selectos equites Guillelme trecentos,*
> *Et famulos in equis tria millia sume clientes,*
> *Mille quater pedites, tecum Lupicarica rutta*
> *Fac eat, ite simul tenebrosæ noctis in vmbrâ.*

 Nihili

Nihili est, quod hodiè editur. *tecum lupicarica rupta.* Nam Lupicarus vnus est è præfectis. Ecce ibidem. lib. VIII.

Verum burgenses, & præcipuè Lupicarus,
Cui patriæ curam dederat rex Anglicus omnem,
Elegere magis, &c.

Ergo clara & certa emendatio est.

ΡΟΥΧΑΡΕΙΟΝ.

Ῥουχαρεῖον. *Rucharium.* Codinus. ὁ πρωτοβεστιάριος λαμβάνων ἀπὸ τῶν τοῦ ῥουχαρείου ὑπηρετῶν δίδωσι τῷ βασιλεῖ. Synodus Florentina. ἐν τῷ ῥουχαρείῳ τοῦ βασιλέως ὑπεγράψαμεν τοὺς τόμους. Et differebat à vestiario. Discimus ex Codino. ἡ μὲν τοι σπάθη τοῦ βασιλέως ἀεὶ εἰς τὸ ῥουχαρεῖον εὑρίσκεται, τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς τὸ βεστιάριον.

ΡΟΥΧΙΟΝ.

Ῥουχίον. siue ῥοῦχον. *Ruchum.* Ex idiomate Germanorum, **Rock.** Codinus. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἤγουν τὸ ῥοῦχον αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικόν. Nicetas in Andronico, lib. II. φοροῦντα ῥοῦχον χιτῶν μέχρι[illegible] τῶν γονάτων. Iterum in Isaacio, lib. I. Φραγγικὰ ῥοῦχα φορέσαντες, καὶ τζερβέλα. Et pluries illic. Addit I. Capit. Carolin. Tit. XXII. *Et pedules paria quatuor, ruceum vnum, pelliccas vsque ad talos duas.* Ibi *Ruceum* est ῥοῦχον. Helgaldus in Vitâ regis Roberti. *Et exuens se vestimento purpureo, quod linguâ rusticâ dicitur rocus, vtroque genu fixo in terram, toto de corde ad deum supplicem fudit precem.* Vel *Rochetum*, ex Italico. Liber Cærem. I. cap. IV. *Vtuntur croceis obscuris, & subtus parvo caputio supra rochetum.* Et sæpissimè illic occurrit.

ΡΩΓΙΟΝ.

Ῥώγιον. *Rogus.* Glossæ Græcolatinæ. ῥώγιον. *Rogus.*

ΡΩΘΥΝΙΑ.

Ῥωθύνια. Corona pretiosa. ῥωθύνια. *Nares.* μυκτῆρες.

ΡΩΜΑ.

ΡΩΜΑΝΙΣΙΟΝ.

Ῥωμανία. Imperium Orientale; ſicuti Conſtantinopolis, imperij caput, ῥώμη. Apud Theorianum in Legat. Armen. παρακαλῶ τὴν μεγάλην ἁγιωσύνην σου μεταγραφῆναι τὴν συγγραφὴν ταύτην, καὶ δοθῆναί μοι, ἵνα ἐξελθοῦσα εἴσω ἐν ῥωμανίᾳ ἔχοιμεν αὐτήν.

ΡΩΜΑΝΙΣΙΟΝ.

Ῥωμανίσιον. *Romanenſe.* Obex. Vectis, quo fores obſerantur. In Novellâ quâdam Zenonis. ἐπειδὴ θεσπίζομεν τὰ καλούμενα πλάγια μετὰ τῶν παρεῖναι νόμων μὴ ἐκ μόνων ξύλων τε καὶ σανίδων γίνεσθαι, ἀλλὰ τῷ τῶν λεγομένων ῥωμανισίων εἰκοδομεῖσθαι σχήματι. Gloſſæ Græcobarbaræ. τὸ μοχλὸν ἀφαιρούμενος, ἢ σηκώνοντας τὸ ῥωμανίζιν τῆς πόρτας. Iterum alibi. ἄορον, μοχλὸν, πυλῶνα, θυρωρὸν, ῥωμανίζιν. Occurrit quoque Baſilic. Eclog. LVIII.

ΡΩΠΑΚΙΟΝ.

Ῥωπάκιον. Suidas. Διαρωπήια, τὰ παρ' ἡμῖν ῥωπάκια. Iterum alibi. ῥῶπαξ, ῥώπακος. τὰ ῥωπάκια παρ' ἡμῖν.

ΣΑΒΑΚΑΘΙΟΝ.

Σαβακάθιον. Sudarium. Suidas. κεκρύφαλον, σαβακάθιον, σουδάριον. Heſychius. κεκρύφαλος, εἶδος κοιλίας τῶν μηρυκαζόντων ζώων. Σαβακάθιον διεσμότριχον. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄμπυκας, κεκρύφαλον, κόσμον γυναικῶν, σαβακάθιον.

ΣΑΒΑΝΟΝ.

Σάβανον. *Sabanum.* Linteum. Hierocles ἰατρικὸς lib. I. cap. XXXIV. εἰ παραγόντες εἰς βαλανεῖον, καὶ ποιήσαντες ἱδρῶσαι καταμάσσουσιν ἔνδον ξηροῖς σαβάνοις. Gregorius in Dialog. ad Petrum. ἐξερχομένου δὲ αὐτοῦ ἀπὸ τῶν θερμῶν τὰ σάβανα αὐτοῦ ἐπιδίδωκε. Quæ verba profert etiam Gennadius de Purgat. cap. III. Apitius de Re Culin. lib. II. cap. II. *Quùm cocta fuerit,*

savano calido involues gruem. Victor de Persecut. Vandal. lib. III. *Illa, quibus eum suscipiens de fonte dudum texerat, sabana baiulabat.* Et corrigendus est Aldhelmus de Laud. Virg. *Qui in sabanis & sindonibus baiulabantur aegroti, sanctorum meritis sospites, & vel compotes salubriter abscedunt.* Hodie editur, *in subanis.* Interpres Historiae Apollonij Tyrij. *Vidit per plateam puerum nudum currentem, oleo caput unctum, sabano praecinctum.* Bonifacius epist. x. *Partem thymiamatis & sabanum pro benedictione.* Vide Auctarium nostrum ad Librum *De Gloriâ,* cap. XXXII.

ΣΑΒΟΥΡΑ. ΣΑΒΟΥΡΑΤΟΝ.

Σαβοῦρα. *Saburra.* Arabes *Sauourra,* Turcae, *Safra* dicunt. Glossae Graecobarbarae. ἀνερμάτιστος ναῦς, κούφη σαβοῦρας, ἐλαφρὴ διὰ τῆς σαβοῦρας. Gregorius Dialogus de Vitâ Sanct. lib. I. λαβὼν δὲ τοῦτο, καὶ ποιήσας δέχλην, διέδωκε πρὸς τοὺς συναδελφοὺς εἰπών. ἀπέλθετε, καὶ ἀπὸ τοῦ τοιούτου βάλλετε εἰς ὅλα τὰ πιθάρια καὶ σαβοῦρα εἰσι. Hinc σαβουράτον, sive σαβουρωτόν. *Saburratum.* Harmenopulus in Leg. Naval. ἐὰν τὸ ἐν πλοῖον συμβῇ τι παθεῖν ἢ πεφορτωμένον. Glossae Graecobarbarae. ἀνερμάτιστος ναῦς. καράβιν ἀσαβούρωτον.

ΣΑΓΙΟΝ. ΣΑΓΙΣΜΑ.

Σαγίον. *Sagum.* Amiculum quodvis. Phaemon Cynosophij cap. XLVIII καὶ τρίχας ἱππείας ἐκ τῶν ὀπισθίων ποδῶν καύσας, ἄτμισον αὐτὸν ἐκ τούτων, μετὰ σαγίου σκεπάσας, ἄχρις οὗ ἱδρώσῃ. Et σάγισμα. Instratum equi. Nicetas in Man. Comneno, lib. V. ἄλογα αὐτῶν ἁρμαλαίωμα μετὰ κεφαλαρέων καὶ σαγισμάτων λωρικαινῶν. Et in Andronico lib. I. σάγισμα ἀλόγου φορῶν. καὶ τὰ πλεῖστα τῶν μελῶν ἀνάρμοστα ἔχον. Codinus. ὁ δὲ πατριάρχης ἀπέρχεται ἱππότης εἰς τὴν ἁγίαν σοφίαν, τοῦ ἵππου αὐτοῦ περισκεπομένου σαγίσματι ἐκ πανίου λευκοῦ μέχρι καὶ κεφαλῆς.

ΣΑΓΙΤΑ.

Σαγίτα. *Sagitta.* Suidas. οἰστὸς, βέλος, σαγίττα. Achmes cap. CCXLIX. ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι συνάγει βέλη, ἤτοι σαγίτας κατὰ ἀνθρώπων θάνατον μελετήσει. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐκάμασιν εἰς αὐτοὺς βομβάρδαις, καὶ μὲ τὰ τουφέκια, καὶ μὲ τὰς σαγίταις. Leo Constitut. VI. ἑτέρας ἁμάξας ἐχούσας τοξοβαλίστρας καὶ σαγίτας αὐτῶν.

ΣΑΓΜΑΡΙΑ.

Σαγμάρια, vel σαμάρια. Impedimenta. Sarcinæ. Suidas. ἀποσκευή, ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδή. τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦρδον, τὰ ζαγμάρια. Glossæ Græcobarbaræ. ἀποσκευή. κατάστημα. τοῦρδον. ζαμάριον.

ΣΑΓΜΑΡΙΟΣ.

Σαγμάριος, vel ζαμάριος. *Sagmarius.* Sellam, aut instratum ferens. Apud Achmetem Onirocrit. cap. CCXXXVII. inscriptio est. περὶ καμήλων δρομαίων ζαμαρίων. Vide Rig. Gloss. Corrige vero Rigordum in Vitâ Philippi Augusti. *Ex improviso de nemoribus egressus, militum catervâ armatorum stipatus non modicâ, sagmarios regis Philippi cum denariis & argento multo & variâ supellectile potenter abduxit.* Hodiè non rectum est, quod editur, *saginarios regis.*

ΣΑΓΜΟΣΕΛΙΟΝ.

Σαγμοσέλιον. *Sagma sella.* Anonymus de Castramet. ἀναλαμβάνειν σε δεῖ ἐπὶ σιτισμὸν τοῦ λαοῦ, καὶ παγὰς τῶν ἵππων δύο ἡμερῶν ἢ τριῶν βασταζομένας εἰς παχεῖς ἡμιόνους ἢ καὶ ἵππους ἐν τοῖς σαγμοσελίοις. Gloss. Rig.

ΣΑΓΩΝΗ.

Σαγώνη. Corona pretiosa. ζαγώνη. *Gena.* σιαγών.

ΣΑΚΑ.

Σάκα. Equitum genus. Anonymus de Castramet. καὶ ὅποθεν αὐτοὺς ἐπικληθέντας ἄρχοντας ἐχέτω μεθ' ἱππέων, οὓς δὴ σάκας ὀνομάζουσι. Quæ totidem verbis habes apud Nicephorum περὶ παραδρ. πολ. cap. XII. Vide Gloss. Rig.

ΣΑΚΕΛΗ. ΣΑΚΕΛΙΟΝ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σακέλη, sive ζακέλιον, aut ζακκέλλη, & ζακκέλλιον. (indifferenter enim

 scribi-

scribitur) *Sacculus*. Hesychius. σακέλλα, ὅπου τὸ χρυσίον τίθεται. σακέλλιον ὁμοίως. Gildas de Excid. Brit. *Si iustificabitur in staterâ iniquus, & in sacello pondera dolosa, ex quibus divitias suas in impietate repleverunt.* Cæsarius Homil. II. de Eleemos. *Non de cellario, non de horreo, vel de sacello, sed de cordis thesauro profertur.* Ecloga LL. Leonis & Constantini. ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν σακκελλίου ὡρίσαμεν τῷ τε ἐνδοξοτάτῳ κοιαίστωρι, τοῖς ἀντιγραφεῦσι, καὶ πᾶσι τοῖς ἐπὶ δικαστικοῖς κεφαλαίοις καθυπουργοῦσι, τοὺς μισθοὺς παρέχεσθαι. Salvianus ad Eccles. Cathol lib. I. *Non pecuniarios thesauros, nec graves metallo aureo saccos, habentes quidem multum ponderis, sed plus tamen iniquitatis.* Atque hinc σακελλάριος, sive σακκελλάριος. *Sacellarius. Saccularius.* Sacculi præfectus. Suidas σακέλλιον, βαλάντιον, μαρσίπιον, ἐξ οὗ καὶ σακκελλάριος. Anastasius Sinaita ex Syriaco deducit. εἰδέναι μέντοι χρεὼν, ὅτι τινὰ ὀνόματα εἰσὶν ἀλλόγλωσσα, ἅπερ οὐ δύνανται ἐτυμολογηθῆναι, οἷον σακελλάριος συριστί ἐστι. σάκκελλα γὰρ τὸ δέχεσθαι εἴρηται. Balsamon de Chartoph. & Protecd. παρὰ τοῖς Ῥωμαίοις σάκελλον παρὰ τὸ διοικεῖν καὶ φυλάττειν ἐστὶν, καὶ ἡ τοὺς κακούργους δὲ φυλάττουσα πατριαρχικὴ σακέλλη ἐντεῦθεν καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν μετωνόμασται. Et observa, ita dictum etiam carcerem Patriarcharum. Sed agam de priore significatione. Sacculus igitur hic intelligendus est ærarium, quo eleemosynas asservabant: & Imperatores suo item ærario hanc vocem applicarunt. itaque supra in Eclogis Leonis & Constantini. ἐκ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν σακελλίου ὡρίσαμεν τοὺς μισθοὺς παρέχεσθαι. De sacculo autem eleemosynarum est locus apud Feliciarium de Eleemos. *Interim sacculis, id est, in visceribus pauperum reponamus, quia manus pauperis gazophylacium Christi est.* Et erat duplex: hic maior, ille minor. Maiori præfectus, ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης σακέλλης, vel, μέγας σακελλάριος, dicebatur: qui minori. ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης, vel σακελλάριος simpliciter: & prior secundus inter Exocatacœlos, alter quintus erat. Ioannes episcopus Citri in Resp. ἀπὸ μὲν παλαιᾶς παραδόσεως πρῶτος μέν ἐστιν ὁ μέγας οἰκονόμος. δεύτερος ὁ ἐπὶ τῆς μεγάλης σακέλλης, ἤγουν ὁ μέγας σακελλάριος. τρίτος, ὁ μέγας σκευοφύλαξ. τέταρτος, ὁ ἐπὶ τῆς μικρᾶς σακέλλης, ἤγουν ὁ σακελλάριος. Præterea ὁ μέγας curam habebat monasteriorum omnium tam virilium quàm muliebrium; id est, eleemosynas curabat, quæ monasteriis dabantur; puta testamenta, legata, donationes, & talia. Monasteria autem intelligo tam illa quæ intrà ipsam Constantinopolim sita, quàm quæ Peræ, ex adverso Vrbis; etsi ea, inter istius etiam regiones, & quidem decima

decima tertia censebatur. Discimus hoc ex Balsamone libro citato, τῶν κατὰ πόλιν, καὶ τῶν περιλυκῶν μοναστηρίων τὴν μέριμναν (τρισκαιδέκατος γὰρ ῥέγεων τῆς βασιλευούσης τῶν πόλεων ἡ περαία ταύτης ἐστὶν) ὁ μέγας ἔχει σακελλάριος. Quem locum non intelligentes viri docti graviter in interpretatione sunt lapsi. Atque substitutum hic sibi habebat, τὸν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Codinus docet. ὁ μέγας ζακελλάριος, κρατῶν τὰ ἀνδρῷα καὶ γυναικεῖα μοναστήρια. ἔχων ὑπουργὸν εἰς τοῦτο τὸν ἄρχοντα τῶν μοναστηρίων. Minor verò ecclesias observabat, & eleemosynas, quę ibi in privatorum pauperum vsum dabantur, sacculo suo recondebat. Idem Codinus. ὁ τοῦ ζακελλίου, κρατῶν τὰς καθολικὰς ἐκκλησίας, καὶ τὸ ζακέλλιν. Balsamon emphyteuses addit. τῶν καθολικῶν ἐκκλησιῶν, πρὸς δὲ καὶ τῶν ἐμφυτεύσεων τὴν διοίκησιν ἔχει ὁ σακελλίου.

ΣΑΚΕΛΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Σακελιστήριον. Colum. Moschopulus. τρύγοιπος, τὸ κοινῶς ζακελιστήριον. Oppiani Scholiastes Halieut. I. ἤθη, τὸ ζακελιστήριον.

ΣΑΚΕΡΔΩΣ.

Σακέρδως. *Sacerdos*. Etymologici Auctor. ζακέρδως, ῥωμαϊστὶ ἱερεὺς. σάκρα γὰρ παρ' αὐτοῖς λέγεται τὰ ἱερά. ζακέρδως οὖν ὁ τὰ ἱερὰ ἔρδων. Mirum est, quod dictioni merè Latinæ etymon petierit è suâ Græciâ. Libet ridere ineptiam.

ΣΑΚΗ.

Σακή. *Saccus*. Corona pretiosa. ζακή. *Saccus*. σάκκος. Alexius Rharturus Doctr. III. ὁ ἥλιος θέλει γένει φησὶν ὡσεὶ ζακὴ τρίχινο μαῦρος, καὶ ἡ σελήνη ὡσὰν αἷμα.

ΣΑΚΙΤΖΑ.

Σακιτζά. Depopulatio. Ex idiomate exotico. Apomasar in Mysteriis. δηλοῖ ζακιτζὰν, καὶ ἔχθραν, καὶ θραῦμα κακόν. Itali *Sacco* dicunt; Galli *Sac*.

ΣΑΚΚΟΡΑΦΙΝ.

Σακκοράφιν. Subula. Glossæ Græcobarbaræ. σύβλιον. συγλίω. σακκοράφιν.

ΣΑΚΚΟΣ.

Σάκκ☉. *Saccus*. Codinus. ὅτι ὁ βασιλεὺς τὸ σέμμα φορεῖ, εἰ μὴ τὸν σάκκον, καὶ τὸ διάδημα. Iterum. κατὰ δὲ ταύτην οὐδὲν ἄλλο φορεῖ, εἰ μὴ τὸ σέμμα καὶ τὸν σάκκον. Erat etiam vestis Patriarchæ, qui hanc sumebat tribus tantùm temporibus; in Festo nempe Paschatis, Pentecostes, & Natiuitatis Dominicæ. Demetrius Chomatenus in Resp. ὁ σάκκ☉ ἐν τρισὶ μόναις τοῦ ἔτους λαμπραῖς δεσποτικαῖς ἑορταῖς τὴν ἑαυτοῦ χρῆσιν παρέχει. ἤγουν ἐν τῇ μεγάλῃ τοῦ πάσχα κυριακῇ, ἐν τῇ πεντηκοστῇ, καὶ ἐν τῇ γεννήσει τοῦ χριστοῦ. Atq; ad solos Patriarchas ex omni ecclesiastico ordine pertinebat. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XXXVII. ὁ δοθεὶς ἐπισκόπῳ ἤνὶ τοῖς πατριάρχαις φιλοτιμηθεὶς διὰ ἐνδυμάτων χαρίσματα, σάκκ☉ δηλονότι καὶ πολυσταύριον. Dixi anteà vsum illius non fuisse, nisi tribus illis festis primarijs, & hoc verum est: sumebant tamen etiam in jejunijs & memorijs mortuorum, sed purpurei coloris. Atq; hoc discrimen fuit. Demetrius Chomatenns loco citato. αὐτὸ γοῦν τοῦτο πληροφορεῖν ἐξαρκεῖ ὡς οὐ χρεὼν εἶναι σάκκον πορφύρεον. καὶ ἅμα ὅτι πένθους εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ ταῦτα ἐσθήματα σημαντικά. ἐν μόναις γὰρ νηστίμοις ἡμέραις, καὶ ἐν μνημοσύνοις ἀπελθόντων. Nihilominus nonnulli purpureum faciebant, præter ecclesiæ morem, & decorum. Hinc est illud in Constantini Cabasilæ Quæstionibus. εἰ δεῖ καὶ πορφύρεον γίνεσθαι σάκκον. Meminit etiam facci Chronicon Constantinop. τῆς δὲ θυγατρὸς αὐτοῦ τοὺς κόσμους ἔδωκαν ἐν τῷ πατριαρχείῳ, ἐξ ὧν ἐστὶ καὶ ὁ σάκκος ὁ ἀρχαῖ☉, ἕως τοῦ νῦν. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἐνδύσιν αὐτοῦ μετὰ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων τῶν ἀρχιερατικῶν, τοῦ τε πολυτίμου σάκκου, καὶ ὠμοφορίου, καὶ τῶν ἐπιλοίπων. Mysticam eius significationem accipimus ex Balsamone de Privileg. Patriarch. οἱ σάκκοι δηλοῦσι τὴν χλαῖναν τῆς ὕβρεως.

ΣΑΚΚΟΥΛΙΟΝ.

Σακκούλιον *Sacculus*. Moschopulus. πήρα, τὸ σακκούλιον. Balsamon de

Charto-

Chartophil. & Protecd. καὶ ἡ τοὺς κακούργους δὲ φυλάττουσα πατριαρχικὴ φυλακὴ σακέλλη ἐντεῦθεν καὶ οὐκ ἀλλαχόθεν μετωνόμασται, ὥσπερ δὴ καὶ τὸ σακκέλλιον. Ioannes Diaconus ad Scutum Heliodi. περιεῖχε δὲ τὴν κεφαλὴν σακκέλλιον ἀργυροῦν. Et paullò post. ἐκρέματο δὲ ἀπὸ τοῦ σακκελλίου κροσσωτὸν χρυσοῦν.

ΣΑΚΡΑ.

Σάκρα. *Sacra.* Rescriptum, siue epistola Imperatoris. Cedrenus. παρεσκεύασε τὸν βασιλέα γράψαι πρὸς κύριλλον σάκραν. Menander de Legat. ἐστέρχθη δὲ, ὥστε τὰς λεγομένας τῇ λατίνων διαλέκτῳ σάκρας ἐξ ἀμφοῖν τοῖν βασιλέοιν αὐτοῦ ἐπικυρωθῆναι. Occurrit illic pluries. Landulphus Sagax in Iustino II. *Cum autem suscepisset Imperatoris sacram, osculatus est signaculum.* Et Basilic. Eclog. VII. Titulus est, περὶ συνηθειῶν διδομένων παρὰ τῶν ἐπαρχιωτῶν τοῖς διακομίζουσι καὶ ἐμφανίζουσι τὰς ἐκ βασιλέως ἀποστελλομένας σάκρας, ἤτοι ἐπαναγνωστικά.

ΣΑΚΤΟΣ.

Σάκτος. *Sanctus.* Glossæ Basilicorum. σάκτον. ἅγιον.

ΣΑΛΑΡΙΟΝ.

Σαλάριον. *Salarium.* Theodorus Prodromus in Lexico. σαλάρια, δηνάρια. Glossæ Basilic. σαλάριον, δαπάνη, δῶρον ἡμερήσιον, ἢ μηνιαῖον, ἢ ἐνιαύσιον. κυρίως δὲ τὸ διδόμενον ἀξιωματικόν. Vide ἀλλάριον.

ΣΑΛΙΒΑ.

Σαλίβα. Teli genus. Codinus. φέρει δὲ οὗτος ἀπὸ ἀριστεροῦ μέρους τῆς ζώνης σιδηρομάστιν, ὃν κοινῶς καλοῦσι σαλίβαν. Leo in Tacticis. ματζομάβουλον ἔλεγετο, ἤγουν σαλίβα. Anonymus de bello sacro.

σαλίβας εἶχαν τουρκικὰς, ὁμοίως ἀπελατίκια.

Vide Glossarium amicissimi nostri Rigaltij

ΣΑΛΙΒΑΡΙΟΝ.

Σαλιβάριον. *Salivarium*. Lupatum. Quia ſalivam equis moveat. Gloſſæ veteres Græcolatinæ. ζαλιβάριον. *Lupa*. Potius, *Lupatum*. Anonymus de Invent. S. Crucis. καὶ δὴ μετακαλεσαμένη ἄνδρα πιστὸν καὶ ἐπιστήμονα, ἔφη πρὸς αὐτὸν, βασιλέως ἔνταλμα καὶ μυστήριον φύλαξον. λάβε τοὺς ἥλους τούτους, καὶ ποίησόν μοι ζαλιβάριον ἐν τῷ χαλινῷ τοῦ ἵππου, ἐν ᾧ ὁ βασιλεὺς καθέζεται. Georgius Hamartolus in Chronico. τῶν δὲ ἥλων τοὺς μὲν εἰς τὴν ἰδίαν περικεφαλαίαν ἐχάλκευσε, τοὺς δὲ ἀνέμιξε τῷ σαλιβαρίῳ αὐτοῦ. Hodiè σαλυβάρι dicunt. Corona pretioſa. σαλυβάρι. *Capiſtrum*. ἡνία.

ΣΑΛΙΓΓΑΣ.

Σαλίγγας. Coclea. Corona pretioſa. ζαλίγγας. *Coclea*. κοχλίας.

ΣΑΛΙΞ.

Σάλιξ. *Salix*. Heſychius. σάλιξ, ἰτέα ῥωμαϊστί.

ΣΑΛΜΗΤΡΙΟΝ.

Σαλμήτριον. Italicum, *Salnitro*. Nitrum. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. I.

κάρβουνον, καὶ ζαλμήτριον,
μπερούντζον, καὶ χαλκὸν, καὶ θεῖον.

ΣΑΛΜΠΗΓΓΗΟΝ.

Σαλμπήγγιον. Pro σάλπιγξ. Anonymus de bello ſacro.

ἴδοκαν τὰ ζαλμπήγγια, τὰ φλάμπουρα ἐξαπλῶσαν,
καὶ ἄλογα ἐχόρησαν πέζη καὶ καβαλλάρη.

ΣΑΛΤΖΕΜΕ.

Σαλτζέμε. *Salis gemma*. Apud Myrepſum de Antidotis cap. XXIX.

Latinum

Latinum *G* resoluunt in τζ Græcobarbari. Sic ibidem, cap. CCCCXLV. ντζελ@. *Nigellus*. Vel C. quoque. Ita pro *Toxicum* reperies τόντζον. Ibidem.

ΣΑΛΥΒΑΡΙ.

Σαλυβάρι. Vide ζαλιβάριον.

ΣΑΜΑΝ.

Σάμαν. Impedimentum. Sarcina. Glossæ Græcobarbaræ. ἀποσκευή, κατάστημα, τοῦρδον, ζαγμάριον, σάμαν.

ΣΑΜΑΡΔΑΚΟΣ.

Σαμάρδακος. *Samardacus*. Morio. Homo ridiculus. Chrysostomus ad Ephesios Homil. XVIII. οὐχ ὁρᾷς τοὺς λεγομένους γελωτοποιοὺς, ζαμαρδάκους, ὅτι εἰσιν οἱ εὐτράπελοι. Quem locum indicavit mihi Cl. V. Theodorus Canterus. Aliâs terminus bifurcus dicebatur. Latinus lib. de Terminis. *Terminus, si bifurcus fuerit, samardacus dicitur*. Vocatur etiam *Samartia*, in iisdem libris.

ΣΑΜΑΡΙΟΝ.

Σαμάριον. Vide σαγμάριον.

ΣΑΜΒΥΚΛΑΙ.

Σαμβύκλαι. *Sambucula*. Machina bellica. Hero in περιεκβολ. προσάγονται πρὸς τὸ τεῖχος διὰ τῆς τῶν ἐκτὸς τειχῶν εἰρεσίων τὰς λεγομένας ζαμβύκλας. τὸ δὲ σκεῦος τῆς παρασκευῆς τῶν εἰρημένων ὀργάνων ἐστὶ τοιοῦτον. κλίμακα τῷ πλάτει τετράποδον ἐπιμάσσοντες, ὥστε ἐξ ἀποβάσεως εἰς ὕψη γίνεσθαι τῷ τείχει. ταύτην ἑκατέραν τὴν πλευρὰν δρυφακτώσαντες καὶ σκεπάσαντες, ὑπερπετίζια θωρακίοις ἔθηκαν πλαγίαν ἐπὶ τοὺς συμψαύοντας τοίχους. &c. In MSto. perperam exaratum erat, σαμβλύκλας.

ΣΑΜΙΑΤΩΡ.

Σαμιάτωρ. *Samiator.* Cotiarius. Mauricius. σαμιάτωρας, πξοπιούς, σαγιτταριοὺς, ἢ τοὺς λοιποὺς. Vide Gloſſarium Rigaltij.

ΣΑΜΙΟΥΝ.

Σαμιοῦν. *Samiare.* Acuere. Subigere. Conſtantinus in Tacticis. σαγίτας μετὰ κυκκόρων, σπαθία ἠκονημένα καὶ σζαμιωμένα.

ΣΑΝΙΔΑΣ.

Σανίδας. Pro σανὶς. Edeſſenus Monachus in Elencho Agareni. ἀλλὰ καὶ σανίδας ἐστὶ σεβασία ἄνωθεν. ἢ γύρωθεν τοῦ μασγιδίου σανίδας, εἰς ἀπόθεσιν τῶν σανδαλίων ὑμῶν.

ΣΑΝΟΣ.

Σανὸς. Fœnum. Corona pretioſa. σανὸς. *Fænum.* χλοή.

ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΙΜΟΝ.

Σαξιμοδέξιμον. Cedrenus. βουλόμενος βάθρα καὶ τὴν φιάλην κτίσαι, εἰς τὸ πλησίον ἐκεῖ τὸ ζαξιμοδέξιμον. Sed quid fuit? an locus publicus, in quo repoſiti omne genus gladij? nam *Saxa* dicebantur breves gladij. Gotfridus Viterbienſis Chron. Parte xv.

Ipſe brevis gladius apud illos ſaxa vocatur.

Ita corrigo; nam perperam editur, *ſaxo* Galfridus Monemutenſis de Orig. & Geſt. Britann. lib. III cap. III *Commilitonibus ſuis præcepit, ut vnuſquiſq; longum cultrum intrà caligas abſconderet, & cum colloquium ſecurius tractarent Brittones, ipſe eis hoc daret ſignum*, nimet oure ſaxas, *vnde quiſq; paratus aſtantem Brittonem audacter occuparet, atq; abſtractis cultris ocyus ipſum iugularet.* Et habes compoſitum, *Scramaſaxus*, apud Gregorium Turonenſem Lib II. cap. L. *Duo pueri cum cultris validis, quos vulgò ſcramaſaxos vocant, infectis veneno, maleficatis à Fredegunde reginà cùm aliam cauſam ſe gerere ſimularent, vtraq; ei latera feriunt.*

ΣΑΠΙΟΣ.

ΣΑΠΙΟΣ.

Σάπιος. Corona pretiosa. σάπιος. *Putris*. σηπόμενος.

ΣΑΠΩΝ. ΣΑΠΩΝΙΟΝ.

Σάπων. *Sapo*. Glossæ Græcolatinæ. σάπων. *Sapo*. Theomnestus Hippiatr. lib. I. cap. XX. σάπωνος γαλλικοῦ λίτραν μίαν, ἀξουγγίου παλαιοῦ λίτρας δύο. Item σαπώνιον. Moschopulus. νίτρον, τὸ κοινῶς ζαπώνιον. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. ἀπονιζέτω εἰς τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ ἐὰν ἔσταξεν εἰς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ οἴνου, πλυνέτω μετὰ σαπωνίου καὶ ὕδατος. Apud Demetrium Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. CXLII. scribitur, ζαπώνιν: & cap. CXLIV. ζαπούνιν.

ΣΑΡΑΓΙΟΝ.

Σαράγιον. Palatium. Chronicon Constantinop. μόνον δὲ τὸν νεώτερον υἱὸν αὐτοῦ ἰσαάκιον ἔβαλεν ἐν τοῖς βασιλείοις, ἐν τῷ ζαραγίῳ αὐτοῦ. Et mox. ἐπαναστρέψας δὲ πάλιν ὁ αὐθέντης ἐν τῇ πόλει, ἤρξατο τὸ παλαιὸν κτίζειν ζαράγιον, καὶ καλλωπίζειν πολλὰ τῆς πόλεως. Malaxus in Hist. Patriarch. εἶχαν δὲ υἱοὺς μέσα εἰς τὸ σαράγη τοῦ σουλτάνου. Phranzes Chron. lib. III. cap. XXI. *Captiva in saraio sive palatio Ameræ, annos nata quatuordecim; & menses quinque*.

ΣΑΡΑΚΙΝΟΝ.

Σαράκινον. Genus cucumeris. Citrulum officinis. Exstat apud Myrepsum de Antidotis, cap. XXXII.

ΣΑΡΑΝΤΑ.

Σαράντα. Corona pretiosa. σαράντα. *Quadraginta*. πεσαράκοντα.

ΣΑΡΑΠΤΑΡΗΣ.

Σαραπτάρης, sive ζαραπτάρης. Pincerna. Laonicus Chalcondyles

 Hist.

Hist. lib. v. καὶ οἱ οἰνοχόοι λεγόμενοι παρ' αὐτῶν σαραπτάριοι. Iterum alibi. ἐνταῦθα πυθόμενος ἀμυράθης περὶ ἀλλάζειν τοῦ σαραπτάρη τὴν τε διατριβὴν τοῦ παιδὸς ἐν τῇ πόλει, &c.

ΣΑΡΑΧΟΡΙΔΕΣ.

Σαραχόριδες. Milites Turcici. Laonicus Calcondyles Hist. lib. vii. οἱ σαραχόριδες καλούμενοι ὁ ἀχρεῖος λοιπὸς ὅμιλος τοῦ λαοῦ. Et mox. τότε μὲν δὴ ὡς ἐπεχθήσαν οἱ σαραχόριδες εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἐπήρωντο τε αὐτῶν, καὶ ἐμάχοντο.

ΣΑΡΚΑ.

Σάρκα. Pro σάρξ. Corona pretiosa. *σάρκα. Caro, σάρξ.*

ΣΑΡΚΙΝΟΝ.

Σάρκινον. Sarcina. Mauricius lib. ix. cap. iii. ἀντίκειται τῆς τοιαύταις βολαῖς κιλίκια κρεμάμενα ἔξωθεν τοῦ τείχους κατὰ τοὺς προμαχῶνας σάρκινα, σχοινία εἰλημένα, πίνιλα κρεμάμενα. Leo Constitut. xv. ἢ σάρκινα, ἢ σχοινία εἰλημένα, ἢ πίντιλα, ἤτοι ξύλα κρεμάμενα.

ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΟΝ. ΣΑΧΑΡΙΚΗΝΙΚΟΝ.

Σαχαρικηνὸν. Sacchar Cannarum. Hinc σαχαρικηνικὸν, quod ex eo confectum est. Achmes cap. ccxliii. εἰ δὲ τρώγει γλύκυσμα σαχαρικηνικὸν, τὸ λεγόμενον παλοῦδιν, εὑρήσει θλῖψιν, καὶ νόσον, διὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸ πῦρ ἀνάλογον τῆς βρόσεως. Sed corrigendus est locus, rescribendumque: καὶ τὸν πυρὸν.

ΣΓΟΜΠΟΣ.

Σγομπὸς. Ex Italico, *Gobbo*. Gibbosus. Corona pretiosa. *σγόμπος. Gibbosus.* ἐπίκυρτος.

ΣΓΟΥΡΟΣ.

Σγουρὸς. Italicum, *Scuro*. Obscurus. Contortus. Ioannes Tzetzes Chil. xiii.

τέσσαρα δὲ τοῖς παλαιοῖς τὸ οὖλον δηλοῖ τάδε.
τὸ ὑγιὲς, ὁλόκληρον, ὀλέθριον, σγουρόν τε.

Vbi labitur vehementer interpres, qui putat esse Italorum, *Verdoscuro*. sive, *Viride obscurum*. Nostram autem interpretationem tuentur Grammatici veteres. Ex ijs vnum Hesychium dabo. οὖλον ποτὲ μὲν τὸ μαλακὸν καὶ ἁπαλὸν, ποτὲ δὲ τὸ ὑγιὲς, καὶ ὁλόκληρον, καὶ τὸ ὀλέθριον, κυρίως δὲ τὸ συνεστραμμένον. Sed τὸ συνεστραμμένον metaphoricè pro obscuro ponunt: atque hinc illa dictionis notio. Iterum occurrit posteà apud eundem Tzetzen.

τὸ ὑγιὲς, ἀκέραιον, ὀλέθριον, σγουρόν τε.

Invenio quoq; inter cognomina. Nicetas in Balduino Flandro. ὀψὲ δὲ καὶ μόλις περὶ τὰς θερμοπύλας λόχον ὁ σγουρὸς λέων ὑποκαθίσας, μηδέν τι καὶ δράσας γενναῖον, φυγὰς ἐκεῖθεν εἰς τὸν ἀκροκόρινθον ᾤχετο. Truncatè autem σγουρὸν, *Obscurum*, dixerunt; vt μοῦλτον, *Tumultus*: Hinc porrò compositum, σγουροποῦλος. Et est inter epistolas Planudis vna inscripta, τῷ σγουροπούλῳ κυρῷ δημητρίῳ. Item, σγουρομάλλης. Et legitur ita cognominatus aliquis ex Palæologis, apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXV. Invenio itidem σγουρότης. *Obscuritas*. Oppiani Scholiastes Halieut. II. ἴουλος, ἡ σγουρότης, καὶ ἴουλος ἡ ἐξάνθησις τῶν γενείων. Et apud Theodorum Studitam Catechesi LXXXVIII. σγουροειδὴς est, qui fuscum colorem habet, vbi loci magnæ tenebræ sunt, nec mirum, eruditissimo viro, Ioanni Livincio.

ΣΕΒΑΣΤΟΚΡΑΤΩΡ.

Σεβαστοκράτωρ. Hic proximus à Despota, ab Imperatore tertius: & de eo quoque loquentes dicebant, ἡ βασιλεία αὐτοῦ. id est, *Majestas ejus*. Ad nullum autem ministerium tenebatur, sed summis tantùm principatibus & præfecturis destinabatur, vti Despota, ac Cæsar. Codinus de Offic. ὁ δεσπότης μὲν, ὁ σεβαστοκράτωρ, καὶ ὁ καῖσαρ, οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν ἔχουσιν, ἐὰν μὴ ταχθῶσιν εἰς ἡγεμονίαν. Et plures simul hoc titulo erant ornati. Ecce apud Nicetam in Ioanne Comneno. τὸ δὲ μετ' αὐτὸν αὐθρόνικον, ἰσαάκιον τε τὸν ἐπὶ τῷ δε, καὶ τὸν ἐφεξῆς τέταρτον μανουὴλ σεβαστοκρατορικαῖς ὑπεξαίρει τιμαῖς. Coronam autem ius quoque habebant. Observo apud eundem Nicetam in Alexio Comneno lib V μήτιος διαβεβαιούμενος τὴν κόλουρον ἡμίονον, ἣν ἔποχος ἦν, τὸν σεβαστοκρατορικὸν ἀπεβάλετο

σέφανον, αὐαἰρεπίνα τῆς κορυφῆς, καὶ αὐτομάτως καταπεσόντα εἰς ἔδαφος. Dignitatem hanc hereditariam accepit à Constantino Magno princeps Thessaliæ, ut discimus ex Gregora lib. VII. obtinuitque vsque ad tempora Andronici Palæologi, sub quo defecit. Gregoras loco citato. εἶχε γὰρ ἀσθενῶς τηνικαῦτα τὰ περὶ Θετταλίαν πράγματα, ὁ διέπων ἐκεῖ τὴν ἀρχὴν νέος τις ὢν τὴν ἡλικίαν, καὶ ἀπείρως ἔχοντος εἰς πραγμάτων μεγάλων διοίκησιν, καὶ ἄλλως νόσῳ δαπανώμενος μακρᾷ, καὶ ὅσον οὐδέπω τεθνήξεσθαι μέλλοντος, καὶ ἅμα αὐτῷ καταλύσειν τὴν μέχρις αὐτοῦ διαδοχὴν τῆς τῶν προγόνων καὶ σεβαστοκρατόρων ἀρχῆς. Atque is, in quo defecit, erat Ioannes Ducas, ut discimus ex eodem Gregoræ libro, sub finem. Tamen Zonaras in Alexio Comneno auctor est, eum hoc nomen tanquam nouum dedisse fratri Isaacio, his verbis. εἶτα ὁ μὲν ἀλέξιος βασιλικὸν αἰνάδειται διάδημα, τῷ δ᾽ ἰσαακίῳ τὰ δευτερεῖα νενέμηται τῆς τιμῆς, καινοῦ αὐτοῦ ἐπιφημισθέντος ὀνόματος, σεβαστοκράτωρ γὰρ ἐπεκλήθη, καὶ ὑπερεῖχε τοῦ καίσαρος. Et fuse Codinus. μέχρι τῆς βασιλείας ἀλεξίου τοῦ κομνηνοῦ τὸ τοῦ σεβαστοκράτορος ἀξίωμα οὐκ ἦν, ἀλλ᾽ εὐθὺς μετὰ τὴν βασιλείαν πρῶτον πάντων ἦν τὸ τοῦ καίσαρος. οὗτος δὲ ἐπὶ τοῦ μελισσηνοῦ νικηφόρου τὸ τοῦ καίσαρος ἀξίωμα τετίμηκεν. ἦν δ᾽ αὐτῷ καὶ ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ πρῶτος κατὰ τὸν χρόνον, ὁ κομνηνὸς ἰσαάκιος. ἔχρῃν δὲ τοῦτον μείζονι τιμηθῆναι ἀξιώματι. ἕτερον δὲ ἀξίωμα οὐκ ἦν (ὡς ἔφθημεν εἰπόντες) πλὴν τὸ τοῦ καίσαρος. ὀνοματοποιήσε δὲ νέον ἀξίωμα συνθεὶς αὐτὸ ἀπὸ τοῦ σεβαστοῦ, καὶ τοῦ αὐτοκράτορος. καὶ ἐφηρμόσατο τῷ ἀδελφῷ, τὸ τοῦ σεβαστοκράτορος δηλαδὴ ὄνομα, δεύτερον οἱονεὶ βασιλέα τοῦτον πεποιηκὼς, καὶ ὑπεβίβασε τοῦτου τὸν καίσαρα. Eadem Glycas. Vnde ergo à Constantino? inquies. Solvam nodum. Dedit ille primus hereditarium Thessaliæ principi, sicut alia aliis; sed in palatio inter proceres, circa Imperatorem, nullus hoc nomine. Alexius itaque introduxit in palatium, & fratrem Isaacium eo ornavit.

ΣΕΒΑΣΤΟΦΟΡΟΣ.

Σεβαστοφόρος. Dignitatis nomen. Ioannes Curopalates in Constantino iterum Imperatore. ἐξενήχισε δὲ καὶ ῥωμανὸν τὸν τοῦ στεφάνου υἱὸν, τὸν μετέπειτα σεβαστοφόρον γενόμενον.

ΣΕΒΕΝΙΝΟΝ.

Σεβένινον. Paullus Monachus Collectan. lib. I. οἱ πατέρες ἡμῶν, καὶ ὁ ἀββᾶς

ἀβϐᾶς πεμβὼ· παλαιὰ πλόῤῥαφα ἐφόρεν, καὶ σεϐέννια, νυῦ δὲ πλύτιμα φορεῖτ. Vestimenta σεϐέννια sunt τὰ ἐκ σεϐεννίε. Est autem σεϐέννιον illud corticosum, quod in summâ palmulâ enascitur. Hesychius. σεϐέννιον, τὸ ἐπ' ἄκρῳ τῷ φοίνικι φλοιῶδες γινόμενον.

ΣΕΔΑ.

Σέδα. *Sedes*. Suidas. σέδας, καθέδρας. Eadem Hesychius.

ΣΕΔΕΤΟΝ.

Σέδετον. Fossatum. Suidas. σέδετον, τὸ φωσσάτον. Theophilus de Testam. Milit. ἐν ἑτέροις διατρίϐεσι τόποις, ἢ ἐν τοῖς λεγομένοις αὐτοῖς σεδέτοις. Ruffus in Leg. Milit. στρατιώτης ἐν παραχειμαδίῳ, ἢ κατὰ πάροδον, ἢ εἰς τὰ σέδετα.

ΣΕΙΡΙΚΟΝ.

Σέρικον. Intibum. Suidas. σέῤῥις, εἶδος λαχάνε, τὰ παρ' ἡμῖν σέρικα λεγόμενα.

ΣΕΙΡΟΜΑΣΤΙΣ.

Σειρομάστις. vel σειρομάστης, aut σειρομάστιξ. Hesychius. σιρομάστης, σκεῦός τι σιδηρῦν, ὅπερ οἱ πλῶναι πρὸς ἐρεῦναν ἔχουσι λαϐὴν ξυλίνην ἔχον. Iterum. σιρομάστης, λόγχη, δόρυ, ῥομφαία. Eunapius. ὥστε ὁ σιρομάστης μᾶλλον εὐδόκιμος τοῦ δόρατος. Georgius Pisides in Hexaëmero.

καὶ πᾶς μὲν ἵππος σειρομάστιγα τρέφει.

Plenissime exponit Ioannes Tzetzes Chil. XIII.

πολλοὶ μὲν τὸ ἀκόντιον καλοῦσι σειρομάστην,
κυρίως δὲ σιδήρειον τῶν πλωνῶν ὑπάρχει,
ὡς μέγας ὀβελίσκος τις, ᾧ πλήττοντες τοὺς σάκκους
τὰ κλεπτοπλωνούμενα νοοῦσι καὶ κρατοῦσι.

ΣΕΙΤΙΔΕΣ.

Σείτιδες. Monachorum genus. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII.

VII. καὶ τὴν μὲν ἐν ἀρχῇ ἀποδεχόμενος, μετὰ ζιζιδῶν τῶν περὶ αὐτὸν ναζηραίων, καὶ στιπίδων, καὶ τῶν τὸ γένος σοφῶν, πολλὰ διέκρινεν.

ΣΕΚΟΥΝΔΙΚΗΡΙΟΣ.

Σεκουνδικήριος. *Secundicerius*. Menologium. ὁ μὲν σέργιος πριμμικήριος ἦν τῆς σχολῆς τῶν γεντιλίων, ὁ δὲ βάκχος σεκουνδικήριος τῆς αὐτῆς σχολῆς.

ΣΕΚΟΥΝΔΟΣ.

Σεκοῦνδος. *Secundus*. Leo in Tacticis. σεκοῦνδος δὲ, ὁ δεύτερος τῆς ἀκίας, ὁ λεγόμενος ἐπιστάτης. Et alibi in ijsdem. καὶ στρεφόμενοι οἱ σεκοῦνδοι, τουτέστιν οἱ ὑπὸ τὸν δέκαρχον τεταγμένοι ἐπιστάται ἐξέρχονται διαστήματα ἄχρι τῶν βημάτων. Suidas in Etymologico. σεκοῦνδος, δεύτερος. Vtitur quoque Theophilus Antecessor.

ΣΕΚΟΥΡΙΟΝ.

Σεκούριον, siue σεκούρις. *Securis*. Glossæ veteres Græcolatinæ. *Secur*. σεκουρίν. Corrige, *Securis*. σεκούριον. Item dicebant, τζεκούρη, τζικούριον, τζουκούριον. Sed de his infra.

ΣΕΚΡΕΤΑΡΙΟΣ.

Σεκρετάριος. *Secretarius*. Euagrius Hist. Eccles. lib. II. ἀνέγνω κωνσταντῖνος σεκρετάριος ἀπὸ χάρτου ἐπὶ λέξεως ταῦτα. Ioannes Curopalates in Michaële Parapinacio. εἰς τάξιν σεκρεταρίου τῷ πατρὶ τοῦ μιχαὴλ ὑπηρετούμενος. Et hic idem est cum eo, qui ἀσηκρήτης aliâs dicebatur.

ΣΕΚΡΕΤΙΚΟΣ.

Σεκρετικοί. *Secretici*. Secretorum ministri, qui secretarijs à manu erant, & operam illis in scribendo navabant. Meminit eorum Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. ἢ ἐκ τῶν εὐπλεστέρων πρὸς τοὺς μικρόν τι ὑπερέχοντας οἷον ἀπὸ τῶν ἀστρατεύτων πολιτῶν πρὸς χαρταρίους ἢ σεκρετικούς. Balsamon de Chartoph. & Protecd. τοὺς ἕκαστος τούτων ἔχει χαρτουλαρίους

λαρίκες τοῦ κόπτου συμμεριστὰς, καὶ πόσους σεκρετικοὺς διακονητὰς, οὐκ ἔστι λέγειν καιρός.

ΣΕΚΡΕΤΟΝ.

Σέκρετον. Secretum. Apud Suidam invenies σέκρετον, ſine vllâ interpretatione. Et opus certè non habebat, itaq; vocem recenſuiſſe tantum contentus fuit. Harmenopulus lib. III. Tit. IV. βεβαιούσθω ἡ πρᾶσις ἐπὶ σεκρέτῳ. Apud Heſychium eſt σεκρέτων. Corrige σέκρετον: Conſtantinus Porphyrogenneta Novell. II. κἂν σχολάριός ἐστιν, ἢ σεκρέτοις ὑπηρετούμενος. Ac primitus quidem ſecularium principum dicebatur. Primus nomen tranſtulit Paulus Samoſatenus epiſcopus, quod ei inter damnationis capita obiectum olim fuit à Synodo Antiochenâ, cuius epiſtola exſtat apud Euſebium Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. XXX. In illâ hæc verba. σήκρητον δὲ, ὥσπερ οἱ τοῦ κόσμου ἄρχοντες, ἔχων τε καὶ ὀνομάζων. Invenio autem ſecreta varia: rerum privatarum nempe, & publicarum. Secreti privatarum mentio eſt in Conſtitut. quâdam Alexij Comneni. ὁ μὲν γὰρ δημόσιος διὰ τοῦ σεκρέτου τῶν οἰκειακῶν τὸ τοῖς συμβολαίοις ἐγκείμενον ἐξ ἐπερωτήσεως, &c. Et in alterâ Man. Comneni. ἀπαιτηθησομένων ἀσυμπαθῶς ἐξ αὐτοῦ παρὰ τοῦ σεκρέτου οἰκειακῶν, ἐκ προελεύσεως τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας. Balſamon ad Marcum Patriarcham Reſp. XXIX. καθιερωθὲν ἐν τῷ σεκρέτῳ τῶν οἰκειακῶν κατὰ μῆνα νοέμβριον. Atque hîc aſſervabantur cum alia inſtrumenta, tam iura quoq; Vrbis. Clarum eſt ex Niceta in Alexio Man. F. σὺν οἷς καὶ τὸ τοῦ παντεχνήτου θεοδώρου περικαλλὲς οἴκημα, ἐπάρχου ὄντος τῆς πόλεως, καὶ τὸ τῶν οἰκειακῶν διέποντος σέκρετον, τῷ δικαιοδοτικῷ τε θρόνῳ ἐμπρέποντος. καὶ αὐτὸς μὲν ἐξήλυξε δρασμῷ τὸ πεσεῖν. τὰ δ᾽ ἐνόντα διηρπασμένα, οὐ δ᾽ αὐτῶν τῶν δημοσίων τόμων ἀπέσχοντο. οἱ τὰ δίκαια τῆς πολιτείας παρὰ τῶν πρώην βασιλέων ἔχουσιν ὑπογεγραμμένα. Secreti publicarum meminit Cedrenus. χάριν τῶν λαμβανόντων ὀφφίκια καὶ ἀξιώματα ἁπλῶν, κατέστρωται εἰς τὰ δημόσια σέκρετα πρόσταγμα τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως. Balſamon de Privileg. Patriarch. κατὰ τὸν νοέμβριον μῆνα τῆς δευτέρας ἐπινεμήσεως ἀπολυθεῖσα, καὶ τοῖς δημοσιακοῖς, καὶ ἐκκλησιαστικοῖς σεκρέτοις καταστρωθεῖσα. Atque hoc eſt, quod τοῦ γενικοῦ σέκρετον appellat Ioannes Curopalates in Leone Baſilij F. μετὰ θάνατον γὰρ τοῦ λέοντος τυραννήσας ὁ κωνσταντῖνος ἀνῃρέθη ἐν τῷ τοῦ γενικοῦ σεκρέτῳ. Et hîc ſervabantur ſecreta publica Imperij. Sed hæc Imperialia: venio iam ad Patriarchalia, quæ item duo, Illud *Sanctius*, hoc *Minus* dicebatur. Prius

citatur

citatur in Sancito quodam Michaëlis Patriarchæ. τούτῳ δὲ τὸ ἴσον πατριαρχικοῦ συνοδικοῦ ἐκτεθέντος γράμματος ἐκ τῶν ἀποκειμένων κωδικίων τῷ ἁγίῳ σεκρέτῳ ἐκβληθὲν, &c. Atque hic custodiebantur decreta Synodalia. De minori locus est in Sancito Xiphilini. προκαθημένων ἰωάννου τοῦ ἁγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐν τῷ μικρῷ σεκρέτῳ, &c. Item apud Cedrenum. νικήτας ὁ ψευδώνυμος πατριάρχης τὰς ἐν τῷ μικρῷ σεκρέτῳ τοῦ πατριαρχείου εἰκόνας διὰ ψηφίδων οὔσας ἔξεσε. Et hoc destinatum chartis Patriarchalibus. Præter duo autem illa Patriarchalia erant quinque alia ecclesiastica: vnum magni Oeconomi, alterum Sacellarij magni, tertium magni Sceuophylacis, quartum Chartophylacis, quintum minoris Sacellarij. Accipimus ex Balsamone De Chartoph. & Protecd. ἰδίων σεκρέτων τὰ τῆς ἐκκλησίας ὁροθετήσασιν ὀρθοδόξοις ἡμῶν αὐτοκράτορσι καταμερίζεσθαι τὰ ἐκκλησιαστικὰ δίκαια ταῦτα πρὸς πέντε σεκρέτων διαγῆ λογοθέσια, καὶ ἀναθεῖναι τὴν τούτων διοίκησιν διακονηταῖς. οὐδὲ γὰρ ἔδει τὸν πατριάρχην οὕτως ἀγακλεῶς ἐν πᾶσι νυμφοστολούμενον περὶ σκαπάνην ἀσχολεῖσθαι, καὶ δὲ ξύλων χορτάσματι. ἐκ τότε γοῦν καὶ μέχρι τοῦ νῦν παρὰ πέντε προκαθημένων, τῶν ἐξωκατακοίλων ἀρχόντων φημὶ, ὡς ἀπὸ πέντε αἰσθητηρίων ταυτὶ διεξάγονται. ἤγουν τοῦ μεγάλου οἰκονόμου, τοῦ μεγάλου σακελλαρίου, τοῦ μεγάλου σκευοφύλακος, τοῦ χαρτοφύλακος, καὶ τοῦ σακελλίου. Sed est monendum, quod turbare aliás graviter posset; quia duplex primitus munus sustinebat Charthophylax; judex enim erat in caussis ecclesiasticis, in caussis verò cleri defensor; duplex etiam Secretum habuit: eorumq; alterum τοῦ χαρτοφυλακίου, sive χαρτοφυλακικὸν; alterum τοῦ ἐκδικείου appellabatur. Mentionem τοῦ χαρτοφυλακικοῦ facit Ioannes Episcopus Citri in Resp. ἀντ' ἐκείνου ἀνεῖται τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν. Item Germanus in Sancito quodam. ἐπιγνωσθήτω πᾶσιν ὁ παρὼν ὁρισμὸς τῆς ἡμῶν μετριότητος τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἱεροῦ χαρτοφυλακίου, καὶ ἀπογραφήτω. At verò τοῦ ἐκδικείου mentio est apud Balsamonem De Chartoph. & Protecd. πρὸς δὲ χρῆται καὶ ῥήμασι τοῦ ἀποκειμένου βιβλίου ἐν τῷ σεκρέτῳ τοῦ ἱεροῦ ἐκδικείου. Postea dirempta fuerunt hæc munera, & primum Chartophylaci mansit, alterum in Protecdicum translatum, qui additus est sextus quinque Exocatacœlis. Atq; ita ex quinque secretis sex deinde facta sunt.

ΣΕΛΑ. ΣΕΛΑΡΙΟΝ.

Σέλα. *Sella.* Theomnestus Hippiatric. lib. 1. cap. XXVI. καὶ ἀφελὼν τὴν

σέλαν

σέλαν τῷ ἵππῳ ἐπίθες, ὥστε μίαν ἡμέραν καὶ νύκτα οὕτω μεῖναι. Occurrit apud Suidam, Codinum, & alios passim. Item σελλάριον dicebant. *Sellare.* Achmes cap. CLV. τὰ σελλάρια τοῦ βασιλέως εἰς πρόσωπον τῶν γυναικῶν αὐτοῦ κρίνονται, καὶ εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ. Cap. CCXXXII. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν ἐν ὀλίγῳ, πάντα τὰ σελλάρια τοῦ βασιλέως κατ' ὄναρ θεωρούμενα, εἰς γυναῖκας αὐτοῦ κρίνονται. Suidas. σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι, ἕδραι. Anastasius in Stephano III. *Et vice stratoris usque in aliquantum locum juxta eius sellarem properavit.*

ΣΕΛΕΝΤΙΟΝ.

Σελέντιον. Vide σιλέντιον.

ΣΕΛΗΝΟΔΡΟΜΙΑ.

Σεληνοδρόμια. Libri, in quibus de lunæ cursu eiusque prognosticis tractabatur, quod de nomine licet colligere. Vsi sunt ijs posterioribus temporibus in ecclesiâ Orientali nonnulli, sed rejecti ac prohibiti fuerunt, ut impii. Nicephorus Homologeta in Canon. τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ παύλου, καὶ τὰ λεγόμενα βροντολόγια, καὶ σεληνοδρόμια, ἢ καλανδολόγια, οὐ χρὴ δέχεσθαι, βέβηλα γὰρ πάντα.

ΣΕΛΙΝΑΙΟΝ.

Σελιναῖον Leo Constitut. V. λωρόσακκα, πέδικλα, σελιναῖα σιδηρᾶ. Videtur idem esse cum sellipungio, sive sellæ marsupio, in quo necessaria sibi equites reponebant. Idem Leo Constitut. VI. λωρόσακκον, πέδικλον, σελοπούγγιον. Ecce, isto loco ponit nunc σελοπούγγιον, quo anteà σελιναῖον. Et Mauricius Strateg. lib. I. ἔχειν δὲ καὶ εἰς τὰς σέλλας σκάλας σιδηρᾶς δύο, λωρόσακκον, πέδικλον, σελοπούγγιν. In Papia invenio. *Selaniis, tibiis, vel tubis.*

ΣΕΛΙΝΑΤΟΝ.

Σελινάτον. Apiatum. Glossæ Latinogræcæ. *Apiatum.* σελινάτον. Dicebant quoque ἀπιάτον, ut supra ostendimus.

ΣΕΛΙΟΝ.

Σελίον. sive σελλίον. *Sella*. Achmes cap. CCLXI. τὸ σελίον εἰς ἀξίαν καὶ γυναῖκα κρίνεται. Himerius. ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ εἴδωλα πολλὰ ἐκ τῆς ῥώμης ἥκοντα γεγόνασι. καθεζομένη γυνὴ ἐν σελλίῳ χαλκῷ ἀθλεύη. Polybius, episcopus in Vitâ Epiphanij. ἐπιφανίου παριόντος διὰ τοῦ τόπου οὗ ἦσαν ἅπαντες οἱ πλούσιοι καθήμενοι ἐπὶ σελλίων. Etymologici Auctor. ἐξ οὗ καὶ σέλλα, καὶ σελλίον.

ΣΕΛΛΑΡΙΟΣ.

Σελλάριος. *Sellarius*. Etymologici Auctor. κέλης δέ ἐστιν ἵππος ὁ μονάμπυξ, καὶ δρομικὸς, ὁ νῦν ζελλάριος λεγόμενος. Suidas. κέλης, ὁ σελλάριος.

ΣΕΛΟΠΟΙΟΣ.

Σελοποιὸς. *Sellarius*. Hero in παρεκβολ. χαλκεῖς, σελοποιοὺς, χαλινοποιοὺς, τζαγγαρίους, ῥάπτας.

ΣΕΛΟΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Σελοπούγγιον. Constantinus in Tacticis. σφενδόβολα μεγάλα, σελοπούγγια μεγάλα, πυρέκβολα, καὶ ὕσκας. Vide σελιναῖον.

ΣΕΛΟΧΑΛΙΝΟΝ.

Σελοχάλινον. Sella, & Frenum. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. VIII. cap. I. ἀμφιέννυνται δὲ τὰ ἀληθινὰ ὑποδήματα, καὶ καβαλλικεύουσι μετ' ἀληθινοῦ σελοχαλίνου. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XVII. ἐπαίρειν τὸν στρατιώτην ἐξαιρέτως τὸ ἱππάριον αὐτοῦ, σὺν τῷ σελλοχαλίνῳ.

ΣΕΜΝΟΣ.

Σεμνὸς. Hymnus ita dictus à primâ voce quâ inchoabatur; quemadmodum, ἅγιος, ἄμωμος, ἄξιος, & tales. Codinus. ἐρχομένου δὲ ψάλλεται τὸ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ εἰσόδῳ σεμνοῦ, ἐρχόμενοι οἱ ἐντιμότεροι τῶν διακονιῶν τῆς ἐκκλησίας προσκαλοῦνται τὸν βασιλέα.

ΣΕΝΑ.

ΣΕΝΑΤΟΝ.

Σένατον, ſive σίνατον. *Senatus*. Codinus. τὸ σένατον, ὡς οἶμαι, λέγουσιν εἶναι τῶν κωδικέλλων φυλακτήριον. ἐκεῖσε γὰρ οἱ πατρίκιοι ἐλάμβανον αὐτοὺς ἕως κωνσταντίνου. Cedrenus. ἐπειδὴ ἐν τῷ φόρῳ πλησίον τοῦ λεγομένου σινάτου ἐγένετο, τῆς γαστρὸς νηξάσης αὐτόν. Zonaras. καὶ κατέκαυσε πρὸς τοῖς ἄλλοις τόν τε ἐν τῷ σινάτῳ καλούμενον μέγιστον οἶκον.

ΣΕΝΑΤΩΡ.

Σενάτωρ, vel σηνάτωρ, & σινάτωρ. *Senator*. Indifferenter his omnibus modis ſcribitur. Suidas. σινάτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Procopius de Ædific. Iuſtiniani. ὡς ἥκιστα τῷ ἀρχαγγέλῳ ἀνεῖσθαι πρέπον πρὸς σενάτορος τινὸς, &c. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Script.

μεθ' οὓς οἱ σεννάτορες ἦρξαν εἰς χρόνον.

ΣΕΝΔΟΥΚΗ.

Σενδούκη. Vide σεντοῦκιν.

ΣΕΝΤΟΝΗ. ΣΕΝΤΟΝΙΟΝ.

Σεντόνη, & σεντόνιον. *Sindon*. Linteamen. Corona pretioſa. σεντόνη. *Linteamen*. ὀθόνη. Gloſſæ Græcobarbaræ. νὰ ἁπλώση, ἢ νὰ ἀπομακρύνῃ τινὰς τὰ σιπάρια, ἢ τὰ ἀλβύρια, εἰς τὸ σεντόνιν. Nicetas de Reb. poſt Excid. Vrbis. καὶ τὰ χρυσοῦφαντα σεντόνια, σάβανα, καὶ προσόψια.

ΣΕΝΤΟΥΚΙΝ.

Σεντοῦκιν, ſive σεντούκιον. Arca. Scrinium. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἀνοίγειν κιβωτὸν, νὰ ἀνοίγῃ σεντούκιν. Iterum alibi. λαρνάκιν ξυλένον, ἤγουν χαντάκιν, ἢ σεντοῦκιν. Cyrillus in Lexico. μαρσίπιον, σεντούκιν, ἢ πουγγίν. Corona pretioſa. σεντούκη. Arca λάρναξ. Arithmetica Adeſpota. ἄνθρωπός τις εἶχεν υἱοὺς ὅσους αὐτὸς εἶχεν καὶ πρᾶγμα ὅσον ἀπήρχεν, καὶ εἶπεν αὐτοῖς υἱοί μου ἀπάγετε εἰς τὴν σενδούκην μου, &c. Arabes *Sandouk*, Turcæ *Sondock* dicunt. Vides itaque originem.

ΣΕΡΓΕΝΤΗΣ.

Σεργέντης. Italicum, *Sergente*. Stator. Anonymus de bello sacro.

μόνον δύο καβαλλαρέους, καὶ δώδεκα σεργέντους,
μὲ κάτεργον ἐπέρασιν. —

Iterum alibi.

τὰ ὀφίκια ὅλα ἄλαξεν, πρῶτον τοὺς καστελλάνους,
καὶ τοὺς σεργέντας τῶν κάστρων, καὶ ἔβαλεν ἰδικούς του.

ΣΕΣΚΛΟ.

Σέσκλο. Corona pretiosa. σέσκλο. *Beta*. σεῦτλον.

ΣΕΣΚΟΥΠΟΝΔΙΑ.

Σεσκυπόνδια. *Sesquipondia*. Glossæ Basilic. σεσκυπόνδια, παρὰ ῥωμαίοις φαλωτικὰ ἐφόδια. Vide divinationem nostram in ἰσκυπονδίαι.

ΣΗΛΕΚΤΟΣ.

Σήλεκτος. *Selectus*. Hesychius. σήλεκτος, χαμαιδικαστής. Occurrit etiam apud Suidam.

ΣΗΜΑΔΙ. ΣΗΜΑΔΕΥΕΙΝ.

Σημάδι. Pignus. Corona pretiosa. σημάδι. *Pignus*. ἐνέχυρον. Et σημαδεύειν. Oppignerare. Anonymus De bello sacro.

τὸν τόπον τὸν ἐσημάδευσεν, ὑπὸ ἔρπυρα ἐδανείσθην.

ΣΗΜΕΙΟΦΟΡΟΣ.

Σημειοφόρος. Signifer. Vexillifer. Glossæ Græcolatinæ. σημειοφόρος. *Signifer*. Iacobus Diaconus in Vitâ Pelagiæ. καὶ λέγει μοι ὁ σημειοφόρος, πατὴρ ἡμῶν καὶ ἐπίσκοπος. Iterum. ἡ δὲ διάκονος ἔκλαιεν αὐτήν. ὁ δὲ σημειοφόρος ἔλεγεν αὐτῇ, μὴ κλαίε, ἀλλὰ μᾶλλον εὐθύμει. Gregorius Dialogus De Eleemos. Orat. & Oblat. ὁ δὲ σημειοφόρος ἡμῶν πατὴρ βενέδικτος πάντα ἀκούσας περὶ τῶν παρθένων, ἐδήλωσεν αὐταῖς, λέγων.

ΣΗΜΕΝΤΟΝ.

Σήμεντον. Semen. Constantinus de Administ. Imp. λαμβάνοντες παρὰ τῶν χερσωνιτῶν τὸν συμπεφωνημένον μισθὸν ὑπὲρ ταύτης διακονίας, κατὰ τὸ ἀνῆκον τῆς δουλείας, καὶ τοῦ κόπου αὐτῶν, οἷον βλαττία, πραΐδια, χαρέρια, σήμεντα, πίπερι.

ΣΗΣΤΕΡΤΙΟΝ.

Σηστέρτιον. Sestertium. Didymus Claudius De Analog. Rom. τὰ δὲ χίλια σηστέρτια ποιεῖ διακόσια πεντήκοντα δηνάρια ἀργυρᾶ, καὶ δέκα χρυσᾶ.

ΣΙΓΓΙΛΙΟΝ. ΣΙΓΙΛΛΙΟΝ.

Σιγγίλλιον, & σιγίλλιον. Sigillum: Methodius in Epist. ad Zygomalam. τὰ γὰρ πάλαι διὰ χρυσοβούλλων καὶ σιγιλλίων καλῶς διαπραχθέντα τι καὶ τυπωθέντα πρωτοπαπαδίκια ἀποσπάσαι πειρᾶται. In Constitut. Isaacij Comneni. καθὼς καὶ ἐν τοῖς σιγιλλίοις τῶν παλαιῶν πρακτικῶν ἀναγράφονται. Constantinus de Administr. Imp. ἐν ᾗ ὁ πρωτόκλητος καὶ μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ τὸν τῆς ἀθλήσεως διανύσειν ἀγῶνα, δεδωκὼς περὶ αὐτοῦ καὶ σιγγίλλιον ἐν τῇ αὐτῇ μητροπόλει. Moschopulus. σιγίλλιον, λατινικῶς ἡ σφραγίς.

ΣΙΓΙΛΛΙΩΝ.

Σιγιλλίων Singilio Gregorius Nazianzenus in Testamento. ἐλαφίῳ τῷ νοταρίῳ εὐτρόπῳ ὄντι βούλομαι δοθῆναι κάμασον ἕν, στιχάρια δύο, πάλλια τρία, σιγιλλίωνα ἕνα. Trebellius in Claudio. *Singiliones Dalmatenses decem, chlamydem Dardanicam mantuelem vnam.* Vir magnus legit, *Cingiliones*; & interpretatur paruum cingulum, quo vtebantur equites Dalmatæ. Non possum probare. Certè *Singiliones* nihil aliud sunt quàm ἁπλοΐδες.

ΣΙΓΝΟΝ.

Σίγνον. Signum. Suidas. σημαῖαι, σίγνα, προτομαί. Iterum alibi. σημαῖαι, τὰ παρὰ ῥωμαίοις λεγόμενα σίγνα. Cedrenus. μέσον τῶν ἱππέων ἦν ἐν τῷ σίγνῳ. Constantinus in epistolâ ad Silvestrum. καὶ πάντα τὰ σίγνα, καὶ βάνδα, καὶ τὰ λοιπὰ κοσμήματα. Macarius Homil. XV. γίγνεται υἱὸς θεοῦ λαμβάνων τὸ οὐράνιον σίγνον ἐν τῇ ψυχῇ αὐτοῦ.

ΣΙΓΝΟΦΟΡΟΣ.

Σιγνοφόρος. *Signifer*. Glossæ Græcolatinæ. σιγνοφέρος. *Manipularius*.

ΣΙΓΝΟΧΡΙΣΤΟΝ.

Σιγνόχριστον. *Signum Christi*. s. crucifixi. Fasti Siculi. καὶ τὸ σιγνόχριστον ἐξ καπήλων τις πεζεῖν, καὶ πολλὰ πλεῖα παθεῖν.

ΣΙΓΟΥΡΟΣ.

Σιγούρος. *Securus*. Corona pretiosa. σιγοῦρος. *Tutus*. ἀσφαλής.

ΣΙΔΕΡΟ.

Σίδερο. Pro σίδηρος. Corona pretiosa. σίδερο. *Ferrum*. σίδηρος.

ΣΙΔΗΡΟΠΕΔΑΙ.

Σιδηροπέδαι. Ferreæ compedes. Ioannes Curopalates in Michaële Rhancabe. ὁ δὲ μιχαὴλ τῆς ἐκ τοῦ παππίου φρουρᾶς ἀνεθεὶς ἔτι τοὺς πόδας ἐν σιδηροπέδαις ἔχων κατηχημένους, διὰ τὸ τὴν κλεῖν τῶν σιδήρων ἐν τῷ κόλπῳ τοῦ λέοντος φυλάττεσθαι, οὕτως ὡς εἶχε μετὰ τῶν σιδήρων ἐπὶ τὸν βασίλειον ἐκάθιζε θρόνον.

ΣΙΚΑΡΙΟΝ.

Σικάριον. *Sica* Theodorus Prodromus in Lexico. σικάριον, ἡ μάχαιρα. Cedrenus σικαρίους δὲ αὐτοὺς ὀνόμασεν ἀπὸ τῶν σικαρίων, ἅ ἐστι μαχαίρια, ἃ ἐπιφέροντο κρυφῆ.

ΣΙΚΑΡΙΟΣ.

Σικάριος. *Sicarius*. Suidas. σικάριοι, λῃστῶν γένος. D. Lucas Act. cap. XXI. ἐξαγαγὼν εἰς τὴν ἔρημον τοὺς τετρακισχιλίους ἄνδρας τῶν σικαρίων. Oecumenius in Comment. σικάριοι λέγονται λῃσταὶ ξιφιδίοις χρώμενοι. Isidorus Pelusiota

Pelusiota lib. III. epist. CXIX. οἱ περὶ Ἰουδαν καὶ Ἰούδαν τ γαλιλαῖον, καὶ τ αἰγύπτιον, τὸν τῶν σικαρίων προστάντα. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopf. S. Scripturæ.

ἐντεῦθεν ἀνέρρωσεν εἰς μέγα πάλιν
σικαρίων ὄλεθρος. —

ΣΙΚΟΝΝΕΙΝ.

Σικόνειν. Ferre. Portare. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγγαρος, σκελοφόρος, φορτηγὸς, ὅπϰ βαστᾷ τ ἀγκεῖα, ὅπϰ σικόνει τὸ γομάριν. Et occurrit ibidem pluries.

ΣΙΚΟΤΙΟΝ.

Σικότιον Iecur. Cyrillus in Lexico. λοβὸν ἥπατος, ἄκρον σικοτίϰ. Corona pretiosa σικότι. Iecur. ἧπαρ.

ΣΙΚΡΙΚΙΟΣ.

Σικρίκιος. Cursor. Eleutherius Zebelenus De Form. & Constitut. Corp. καὶ οἱ πέρσαι τὸν ἥλιον μόνον λέγουσι δηλϰν τὰς μεγαλικὰς, τὰς ἐργαζαμένας τὰ κανία, ἢ μεγαρεάδια, τὴν δὲ σελήνην εἰς τὰς πεζοδρόμους, καὶ σικρικίους, ἤγουν ταχυδρόμους, μανδατοφόρους, ἢ ἀποκρισιαρίους.

ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΗΣ ΣΙΛΕΝΤΙΑΡΙΟΣ.

Σιλεντιάρης, sive σιλεντιάριος. *Silentiarius.* Horum duo ordines: prior vilior, atque idem cum eo, qui in patriarchalibus secretis ὁ ἐπὶ τῶν σεκρέτων dicebatur, & silentium ac quietem populo indicebat. Hinc est in Glossis veteribus Græcolatinis. ἡσυχαστὴς. *Silentiarius.* Agathias τὰς ἐπιστάτας τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς appellat lib. V. ὃς δὴ τὰ πρῶτα πλὴν ἐν τοῖς τῆς ἀμφὶ τὸν βασιλέα σιγῆς ἐπιστάταις, γένους τι κοσμούμενος δόξῃ. Salvianus de Provid. lib. IV. *Paverit quippe actores, paverit silentiarios, paverit procuratores.* Procopius de bello Pers. lib. II. ἔφασκε δὲ καὶ οἱ αὐτῷ τὸ δημόσιον τὰς σωπᾶς ἐφείλειν ἐνιαυτῶν δέκα, ἐπεὶ ἐν τοῖς σιλεντιαρίοις ἐν παλατίῳ τεταγμένος, ὅθεν κεκομισμένος ἐνθένδε εἴη, ἐξ ὅ δὴ εἰς γλῶ τὴν κολχίδα χωρήσας.

χοσρένς ἦλθε. Constantinus de Administr. Imp. διὰ τῶν βήλων ὑπὸ τῶν σιλεντιαρίων συρομένων. Alter ordo erat longè honoratior, præeratque secretis Imperatoris. Procopius de Aedific. Iustin. lib. IV. ἐνταῦθα Θεόδωρος τῷ βασιλεῖ τὴν ὑπουργίαν παρέχετο, σιλεντιάρης τὴν ἀρχὴν, συνετὸς μάλιστα. Malchus in Byzanticis ὁ αὐτὸς λέων βασιλεὺς ἀποστέλλει πρὸς τὰς ἐν τῇ Θράκῃ βαρβάρους πρεσβευτὴν τινὰ λόγιον τὸν σιλεντιάριον. Euagrius Hist. Eccles. lib. III. cap. XXIX ἀναστασίῳ τὸ στέφανον περιτίθησιν οὔπω μὲν ἥκοντι εἰς γερουσίαν, ἐν δὲ τῇ λεγομένῃ τῶν σιλεντιαρίων σχολῇ καταλεγομένῳ. Itaque necessariò mendum est apud Zonaram, vbi de hoc ipso Anastasio. ἡ ἀριάδνα τὸ δίκορον ἀναστάσιον σιλεντιάριον ὄντα (τῶν χαμαιζήλων δὲ ἦ τοῦτο ἀξιωμάτων) εἰς τὴν βασιλείαν ἀνήγαγε. Corrigo. τῶν χαμαιζήλων μὴ τοῦτο. Dorotheus Doctr. XXIII. *In palatio magni sunt ac splendidi magistratus, finge senatum, patricios, magistros equitum, præfectos, silentiarios, qui omnes magistratus venerabiles sunt.* Et inter clarissimos recensentur in l. *Iubemus* 5. C. de Silent. & Decur.

ΣΙΛΕΝΤΙΟΝ.

Σιλέντιον, siue σελέντιον. *Silentium.* Pro dissertatione vtebantur. In Disputat. Gregentij. ἐξανέστη οὖν ὁ βασιλεὺς, καὶ διελύθη τὸ σιλέντιον. Nicetas in Man. Comneno, lib. VII. οὐ λαμυρῶς ἐπέστελλε μόνον, ἀλλὰ καὶ κατηχητηρίους ὠδίνε λόγους, οὓς φασι σελέντια, καὶ εἰς κοινὴν ἀνέπτυσεν ἀκοήν. Zonaras in Leone Philosopho extremo. νοσήσας ἦ ὁ λέων τὸ κοιλιακὸν νόσημα, τοσοῦτον κατήργάσθη τὴν δύναμιν, ὡς μηδὲ δυνηθῆναι διαλεχθῆναι τῇ συγκλήτῳ περὶ νηστείας τὴν συνήθη διάλεξιν, ἣ καλεῖται σιλέντιον. Cedrenus. ἅμα αὐτῷ καθεσθεὶς ἐν τῇ μαγναύρᾳ, σιλεντίου γενομένου, τὴν εὐφημίας καθαίρεσιν ἐποιήσατο. Corrige hâc ipsâ in re Ioannem Curopalatem, apud quem malè scribitur, σεντίου γενομένου Landulphus Sagax in Leone. *Silentium contra sanctas ac venerabiles celebrauit iconas.*

ΣΙΛΗ.

Σίλη. *Sil.* Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II cap. XX. χειμῶνος δὲ ὄντος, πρὸ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἐλθεῖν εἰς θήραν, διδόναι αὐτῷ σίλην.

ΣΙΛΙΓΝΙΟΝ. ΣΙΛΙΓΝΙΣ. ΣΙΛΙΓΝΙΤΗΣ.

Σιλίγνιον, & σιλίγνις. Siligo. Glossæ Græcolatinæ. σιλίγνιον. *Siligo.* Ioannes Damascenus De ijs qui in fide obdorm. ἐν ἐκστάσει αὐτοῦ γεγονότος, καὶ τὰς οἰκείας πράξεις σταθμιζομένας θεασαμένου, κατιδεῖν λέγεται σιλίγνιον ἐν ἐν τῇ δεξιᾷ τοῦ ζυγοῦ πλάστιγγι. Palladius Hist. Lauf. in Apollonio. ἐβάσταζεν δὲ σταφίδας, ῥοὰς, ὠὰ, σιλίγνια, ὧν ἐπιδέονται οἱ ἄρρωστοι. Auctor Anonymus apud Etymologicographum. καὶ φησὶ, τυρὸν ἐκπιέσας τρίψε, ἐμβαλὼν εἰς κόσκινον χάλκεον, διήθει. εἶτα ἐπίβαλλον μέλι καὶ σιλίγνεως ἡμίσειαν, ὅ ἐστιν ἥμισυ μέτρου, καὶ συμμάλαξον εἰς ἕν. Hinc panis σιλιγνίτης. *Siligineus.* Occurrit apud Alexandrum Trallianum libb. I. IX. Simeonem Sethi de Facult. Cib. & Actuarium περὶ πνεύμ. ψυχ. lib. II. cap. V.

ΣΙΛΦΗ.

Σίλφη. Navigij genus. Suidas. ταξιαρχὴς καὶ θηρος. πλοῖα οὕτω λεγόμενα. καὶ θηροι ἐν νάξῳ γινόμενοι. ὡς νῦν σίλφας λέγουσί τινα ἀκατίων εἴδη.

ΣΙΜΑ.

Σιμά. Prope. Glossæ Græcobarbaræ. ἐγγὺς τῆς γῆς. σιμὰ τῆς γῆς. Sæpè illic occurrit.

ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ.

Σιμικίνθιον. *Semicinctium.* D. Lucas Act. XIX. καὶ ἐπὶ τοὺς ἀσθενοῦντας ἐπιφέρεσθαι ἀπὸ τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ σουδάρια ἢ σιμικίνθια. Nicetas Paphlago in vita Ignatij. καὶ διὰ τῶν σουδαρίων καὶ σιμικινθίων ἐκείνων τὰ θαυμάσια ποιεῖν. Cyrillus in Catechesi XVIII. σουδάρια καὶ σιμικίνθια τὰ ἔξωθεν ὄντα τῶν σωμάτων ἁπτόμενα τῶν νοσούντων ἤγειρε τοὺς ἀσθενεῖς. Suidas. σιμικίνθιον, φακιώλιον, ζωνάριον.

ΣΙΜΟΝΝΕΙΝ. ΣΙΜΟΚΟΝΤΕΥΕΙΝ.

Σιμόνειν, & σιμοκοντεύειν. Appropinquare. Glossæ Græcobarbaræ. πλησιάζει, σιμόνει, σιμοκοντεύει. Iterum. πλησίασε, σίμωσε, σιμοκόντευσε.

ΣΙΜΠΛΙΚΟΣ.

Σίμπλικος. *Simplex*. Apud Myrepsum lib. de Antidotis, cap. LXXVIII. σιμπλικὴ δραγαία.

ΣΙΝΑΤΟΝ.

Σίνατον. Vide σίνατον.

ΣΙΝΙΦΟΣ.

Σίνιφος. Anonymus De Arte Persicâ. αἱρετικοὺς, καὶ κακοποιοὺς ἀνθρώπους, καὶ μαλανδρίτας, καὶ διερρηγμένους, καὶ σινίφους.

ΣΙΡΟΜΑΣΤΗΣ.

Σιρομάστης. Vide σειρομάστης.

ΣΙΣΤΕΡΝΟΝ.

Σίστερνον. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Arca.* σίστερνον. An detortum ex *Cisterna*?

ΣΙΤΑΝΙΟΝ.

Σιτάνιον. Cingulum. Codinus. ἐπὶ δὲ τραχήλου τῶν κελλίων ἐκρέμαντο δύο ἵνα διὰ ζιτανίων πλατίκια λεγόμενα, ἅπερ εἰσὶ μαργέλλια μετὰ σύρματος. Corrigendus est Moschopulus. μίτρα, ἡ πολεμικὴ ζώνη, καὶ τὸ ζιτάνιον. Hodiè editur. καὶ τὸ ἐιτάνιον. Apud Cyrillum γαϊτάνια est, in eius Lexico. τὰ σχοινία, καὶ τὰ δεσμὰ, καὶ ἡ ἅλυσις σειραὶ λέγονται, καὶ τὰ γαϊτάνια, καὶ ἅπαν πλέγμα. Emenda.

ΣΙΤΑΡΙΣ.

Σιταρὶς. Pica. Suidas. σίττη, ἡ νῦν οἶμαι λεγομένη ζιταρὶς.

ΣΙΤΑΡΟΠΟΡΤΟΣ.

Σιταρόπορτος. Puls ex frumento: nam πόρτις pro πόλτις dicebant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθάρη, πυρίνη, πλοσάνη, σιτόπολτος, ζιταρόπορτις.

ΣΙΤΛΑ.

Σίτλα. Situla. Suidas In Etymologico. σίτλα, σκύφος, κρατὴρ, κισσύβιον. Corrige Gregorium Dialogum de Vitis Sanct. lib. I. τοῦ ὕδατος ἐν πληρωθέντος ἀπῆρε τὸ ἀνδράποδον αὐτῶν ὕδωρ μετὰ ξυλίνης σίτλας. Perperam est in MSto. σίκλας. Alexander Trallianus lib. I. cap. II. λαμβανέσθωσαν δὲ σίτλας δύο κεράτιου θερμοῦ. In Lexico Stephani. κρατῆρες, αἱ σίτλαι, οἱ σκύφοι.

ΣΚΑΛΑ. ΣΚΑΛΙΑΤΙΚΟΝ.

Σκάλα. Scala, Suidas. κλίμαξ, ἡ κοινῶς σκάλα. Hesychius. σκάλα, κλίμαξ, ἀνάβασμα. Pollux lib. II. cap. IX. ἀποβάθρα, καὶ διαβάθρα, ἃς σκάλας καλοῦσιν. In Synodo Florentinâ. καὶ σκάλα μία ἐν τῇ πρύμνῃ, καὶ μία ἐν τῇ πρώρᾳ, ἐξ ὧν ἀνέρχεσθαι καὶ κατέρχεσθαι τοὺς ὑπηρέτας αὐτῆς. Chronicon Constantinop. ἐποίησαν πάλιν σκάλας μετὰ βουτζίων καὶ σανίδων. Hinc ἐπίσκαλον Constantinopoli. Ioannes Curopalates in Basilio Macedone. καὶ τὸν τοῦ μάρτυρος ἀκακίου (ναὸν) ἐν τῷ ἐπισκάλῳ πλῶσιν ἀπειλοῦντα ὑποσκελίσας τοῦ πτώματος ἤρπασε. Significat quoque scopulum sub aquis latentem. Ioannes Tzetzes Chil. VII.

ἡ κρυπτομένη κύμασι πέτρα δ' ἐπιπολαίως,
ἐν ᾗ δὲ περιπίπτουσι περιτρέπονται τὰ σκάφη,
ὕφαλος ἕρμα λέγεται, σκάλα παρ' ἰδιώταις.

Item navale. Moschopulus ad Iliad lib. I. ἕρμος, τὸ μέρος τοῦ λιμένος εἰς ὃ ἑλκόμεναι αἱ νῆες ἵζουσιν. ὃ οἱ κοινοὶ σκάλαν λέγουσι. Atque ita intelligi debet in Novell CLV. μετὰ τῶν ὄντων ἐν αὐτῇ προαστείων, καὶ σκαλῶν πασῶν. Et in Diplomate Andronici Iunioris, apud Phranzem lib. II. cap. XXIV. εἰς ἢ τοὺς λοιποὺς πάντας τόπους, καὶ χώρας, καὶ σκάλας τῆς βασιλείας μου, διαμένωσιν ἀνώτεροι ἀπαιτήσεως κομερκίου παντελῶς. Et occurrit illic eâ notione bis ter. Erant autem scalæ tales Constantinopoli numero tres.

 Descri-

Descriptio Vrbis Constantinop. *Augusteum, Capitolium, Monetam, Scalas maritimas tres.* Et harum vna Timasij dicebatur, eratque in regione Vrbis quartâ; altera Chalcedonensis in quintâ, tertia Sycæna in sextâ. Discimus id ex eâdem Descriptione. Atque hinc σκαλιατικὸν, portorium, quod pro statione navium soluebatur. In Diplomate Andronici statim citato. καθελκόμενοι εἰς ἀπαιτήσεις καμπανιστικοῦ, ζυγαστικοῦ, μετρικατικοῦ, παχιατικοῦ, γεμετιατικοῦ, ὀψωνίου, σκαλιατικοῦ, βιγλιατικοῦ.

ΣΚΑΛΟΜΑ.

Σκάλομα. Corona pretiosa. Σκάλομα. *Ripa.* ὄχθη.

ΣΚΑΛΟΥΝΙΑ.

Σκαλοῦνια. Corona pretiosa. Σκαλοῦνια. *Gradus.* βαθμοί.

ΣΚΑΛΟΒΑΤΗΣ.

Σκαλοβάτης. Hero in παρεκβολ. χαλκοτυπιὰς, τζαγγαρείους, ἐάπλας, σκαλοβάτας, κωπηπιὰς. Sed legendum, καλαφάτας. Vide, καλαφάτης.

ΣΚΑΛΩΝΕΙΝ.

Σκαλώνειν. Appellere. Exscendere. Constantinus de Administr. Imp. ἐν τούτῳ οὖν τῷ φραγμῷ σκαλώνουσιν ἅπαντα εἰς τὴν γῆν ὀρθόπρωρα, (ita corrigo, malè ὀρθόπλωρα est in MSto.) καὶ ἐξέρχονται οἱ ὡρισμένοι ἄνδρες φυλάττειν τὴν βίγλαν μετ' αὐτῶν. Hinc ἀποσκαλώνειν. Conscendere navem. Discedere. Apud eundem Constantinum alio loco. ἡνίκα δὲ γένηται παρὸς (lego, καιρὸς) ἐπιτήδειος, ἀποσκαλώσαντες ἔρχονται εἰς τὸν ποταμὸν τὸν ἀπολεγόμενον ἄσπρον.

ΣΚΑΜΑΡΕΙΣ.

Σκαμάρεις. Prædones. Menander de Legat. τῶν ἀβάρων συλλεγομένων, καὶ εἰς τὰ οἰκεῖα ἀπερχομένων, οἱ σκαμάρεις ἐγχωρίως ὀνομαζόμενοι ἐνεδρεύσαντες ἀφείλοντο ἵππους τε, καὶ ἄργυρον, καὶ ἀποσκευήν. Eugippius in vitâ Severini cap. X.

cap. x. *Ipse quantocius Istri fluenta prætermeans latrones properanter insequitur, quos vulgus Scamares appellabat.* Papias. *Scamares, spiones legis.*

ΣΚΑΜΝΕΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΙΟΝ. ΣΚΑΜΝΟΣ.

Σκαμνεῖον, vel *σκαμνίον. Scamnum.* Glossæ Basilic. XLIV. *τουτέστι τὰ κινητὰ ἄψυχα, οἷον τράπεζα, τραπεζοφόροι οἱ τὰς τραπέζας ἔχοντες, δελφῖνες, συψέλλια, σκαμνία, κλῖναι.* Thomas Magister. *λέγεται δὲ σκίμπους καὶ τὸ σκαμνεῖον.* Dicebant etiam *σκάμνος.* Suidas. *σκίμπους, κράβατος, ἢ σκάμνος.* Cedrenus. *οὗτος ξιφήρη τὸν ἄνθρωπον εἰσιόντα ἰδὼν, ὑπὸ σκάμνον τινὰ τὴν πληγὴν βουλόμενος ἐκφυγεῖν.* In Synodo Florentinâ. *ἐκάθισε δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ δουκὰ ἐξ ἀριστερῶν αὐτοῦ παρομοίως τῷ σκάμνῳ τοῦ δεσπότου.*

ΣΚΑΝΤΑΡΗ.

Σκαντάρη. Cingulum virile. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΣΚΑΠΟΥΛΙΟΝ.

Σκαπούλιον. Scapula. Corrige Codinum de Offic *ὄντος δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ σχίσματος τῶν τοῦ ἵππου σκαπουλίων ἐπικειμένου μέχρι καὶ τῆς ἡμισείας σκέποντος σέλλας, οὕτω καβαλλικεύειν.* Et iterum alibi. *καὶ ὄπισθεν τῆς σέλλας ἐπάνω σκαπουλίων.* Malè hodiè vtrobiq; viri docti legunt, *καπουλίων.* Vel *Scapulare* quoque designat. Chronicon Constantinop. *φέρουσι ἐπὶ ὤμων σκαπούλιον* (ita lego, non *καπούλιον.*) *καὶ πλύον ἐν τῇ χειρί.*

ΣΚΑΡΑ.

Σκάρα. Corona pretiosa. *σχάρα. Craticula. ἐσχάρα.*

ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΟΝ.

Σκαραμάγκον, sive *σκαραμάγκιον*, & *σκαραμάγκιν*: nam ita indifferenter scribunt. Vestis genus est. Achmes cap. CXXXI. *εἰ δὲ ἔδωκεν αὐτῷ καββάδιν, ἤτοι σκαραμάγκιν, ταχὺ ἀποθανεῖται ἡ γυνὴ αὐτοῦ.* Iterum cap. CLVIII. *ἐφόρει κάμβα, ἢ τὸ λεγόμενον σκαραμάγκιον σηρικόν.* Et corrige

 eundem,

eundem cap. CCLXVIII. γυνὴ ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρεσε καββαδίκιν, σκαραμάγκιον ἢ φακεώλιον ἀνδρὸς, χαρίσεται ἐπὶ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς. Malè editur, καββαδίκιν σκαραμαγκίν. Diaconus in Heraclio. *Loricam ipsius auro contextam, & scaramangin ipsius detulerunt cum capite ipsius.* Cedrenus. τὰ βραχιόνια αὐτοῦ, καὶ τὴν στολὴν, πάντα ὁλόχρυσα, καὶ τὸ σκαραμάγγιον αὐτοῦ. Apud Codinum malè semper σκαράνικον legitur: restitue vbique σκαράμαγκον. Sic in Lexico Cyrilli. τρίβωνες, περιβλήματά τινα. τῶν μὲν ῥητόρων ἐρυθροί τε καὶ φοινικοῖ, φαιοὶ δὲ τῶν φιλοσόφων. παράσημον δὲ τοῦτο ἦν αὐτοῖς καθ' ἑκάστην φορούμενον, ὡς τοῖς πολιτευομένοις τὸ νῦν σκαράμαγκον. Perperam est in MSto. σκαράμαγλον.

ΣΚΑΡΔΑ.

Σκάρδα. Excubiæ. Custodes. Ex Italico, *Guardia.* Glossæ Græcobarbaræ. κουστωδία. σωτηροφία ξένων. ἤγουν κοντοσταβλία. σκάρδα.

ΣΚΑΡΟΛΑΧΑΝΟΝ.

Σκαρολάχανον. Vulgatum, *Scariola.* Intubus satiuus. Occurrit apud Myrepsum de Drosatis, cap. LXXI.

ΣΚΑΤΑ. ΣΚΑΤΟΠΑΜΠΟΥΛΟΝ.

Σκατά. Corona pretiosa. σκατά. *Stercus.* σκύβαλον. Hinc compositum, σκατοπάμπουλον. Ampulla, siue vas ad excipienda alui excrementa. Glossæ Græcobarbaræ. ἀϊτναῖον καύθαρον, τὸν μέγαν. σκατοπάμπουλον τὸν μεγάλον.

ΣΚΑΥΤΗΣ.

Σκαύτης. Corona pretiosa. σκαύτης. *Fossor.* σκάπτης.

ΣΚΕΒΡΙΟΝ.

Σκέβριον. *Scebrum,* siue *Sceurum.* Granarium. Horreum. Ex Alemanico, Scheur. Maximus Cent. II. cap. LXXXIV. συνείποιτο δὲ τῇ μνήμῃ τοῦ

τοῦ χρυσίου καὶ ἡ μνήμη τοῦ βαλλαντίου, καὶ τοῦ σκευεβρίου, καὶ τοῦ κουβουκλείου, καὶ τῶν ἑξῆς. καὶ ἡ μὲν μνήμη τοῦ χρυσίου ἦν σύνηθος, εἶχε γὰρ τὸ πάθος. ἡ δὲ τοῦ βαλλαντίου, καὶ τοῦ σκευεβρίου καὶ τῶν ἑξῆς, ἁπλῆ. οὐ γὰρ εἶχε πρὸς αὐτὰ πάθος ὁ νοῦς. Ingulphus in Hist. *Cœpit, largiente Domino, bonis omnibus abundare, ut tam in thesauris ac sceuris, quàm in terris ac tenementis ei pro primis amissis postmodum duplicia redderentur.* Ita rescribo. Hodiè editur, *scauris*. Anastasius Bibliothecarius in Sergio. *Missus in locellum, quod scebrum carnale* (lego *chartale*, cum magno Baronio) *vocitatur, in hanc Vrbem Romanam ad confirmandum.* Item dicunt, *scuria*. Lex Alamannorum Tit. LXXXI. *Scuriam vel graneam serui si incenderit, cùm* VI. *sol. componat, & similem restituit*. Sed de hoc, & talibus, locus quoque erit in Glossario Latinobarbaro, quod adorno.

ΣΚΕΘΘΙΝ. ΣΚΕΘΘΟΒΕΡΓΙΟΝ.

Σκέθθιν. Aculeus. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ σκέθθιν, τὸ κέντρον τοῦ φαλαγγίου. Iterum alibi. ἄκαινα, κέντρον ἐν ᾧ ἀροτριῶντες κεντοῦσιν. ἡ ζκέθθιν, μὲ τὸ ὁποῖον σκεθθοῦσιν ἐκεῖνοι ὁποῦ ἀροτριάζουσιν τὰ βόδια. Et hinc compositum σκεθθοβέργιον. Virga aculeata. Alibi in ijsdem Glossis. βούκεντρον. βουκέντριν. βουκεντροβέργια. σκεθθοβέργια.

ΣΚΕΥΟΦΥΛΑΞ.

Σκευοφύλαξ. Qui sacra ecclesiæ vasa custodiebat. Theodorus Anagnosta Eclog. II. προχειρίζεται δὲ ὁ βασιλεὺς εἰς ἐπίσκοπον Μακεδόνιόν τινα τῆς ἐκκλησίας πρεσβύτερον, καὶ σκευοφύλακα. Vnus inter illos dignitate excellebat. qui ὁ μέγας dicebatur Codinus. ὁ μέγας σκευοφύλαξ, κρατῶν τὰ σκεύη τῆς ἐκκλησίας. Balsamon de Chartoph. & Protecd. τῶν ἱερῶν κειμηλίων ἐπιμέλειαν ἔχει ὁ μέγας σκευοφύλαξ. Et de hoc capienda inscriptio epistolæ cuiusdam Photianæ. Ἐλλαμπτίῳ ἀρχιεπισκόπῳ καὶ σκευοφύλακι. Designabatur hic ab Imperatore vsq; ad tempora Isaacij Comneni, qui jus illud omne in Patriarcham transtulit. Zonaras in eius vitâ. μέχρι τότε τοῦ μεγάλου οἰκονόμου προχειριζομένου παρὰ τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦ σκευοφύλακος, ἐκεῖνος δὲ καὶ ἄμφω ὑπὸ τὴν τοῦ πατριάρχου ἔθετο ἐξουσίαν, ἀποξενώσας ἀμφοῖν τὸ δημόσιον. Erat verò tertius in ordine τῶν ἐξωκατακοίλων, ut discimus ex Codino, & Ioanne Episcopo Citri.

Sed

Sed ſimplicium ſceuophylacum tres ordines erant: hi enim preſbyteri, ille diaconi, iſti lectores. Atque è preſbyteris quidem quatuor, è diaconis ſex, è lectoribus duo. In Conſtitut. Heraclij. σκευοφύλακας πρεσβυτέρους μὲν τέσσαρας, διακόνους δὲ ἕξ, ἀναγνώστας δὲ δύο. De ſceuophylace preſbytero ecce & in Theodori Anagnoſtæ verbis citatis, & in Catalogo Patriarcharum. Τιμόθεος πρεσβύτερος κωνσταντινουπόλεως, καὶ σκευοφύλαξ ἐπὶ ἀναστασίου καὶ ἰουστίνου. De diacono, in eodem. κωνσταντῖνος διάκονος τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ σκευοφύλαξ. Porrò & inter palatinas dignitates aliquis hoc nomine in exercitu Imperatoris. Balſamon loco citato. οὕτω γὰρ νομοφύλαξ καλεῖται, καὶ σκευοφύλαξ τοῦ βασιλικοῦ στρατοπέδου.

ΣΚΙΑΔΗ.

Σκιάδη. Pro σκιάδιον. Corona pretioſa. Σκιάδη. *Pileus*. στέγαστρον.

ΣΚΙΓΚΟΣ.

Σκιγκός. Perna. Ex idiomate Francorum, ſive Alemannorum, Schincke. Nicetas in Imperio Andronici, lib. II. de crocodili poſteriori crure vſurpavit per catacheſin. ἀπὸ ζώου κροκοδείλου κατασκευαζόμενον σκιγκὸν λεγόμενον. Hinc compoſitum, *Friſcinga*. Sed de hoc in Gloſſario Latinobarbaro.

ΣΚΙΝΟΣΑΠΩΝΟΝ.

Σκινοσάπωνον. Demetrius Conſtantinop. Hieracoſophij lib. II. cap. CXXXIII. καὶ ἀκατίδας, ἤγουν κουβαρίδας φέξας, καὶ τρίψας, καὶ μίξας, εἶτα σκινοσάπωνον. Eſt genus ſaponis, ut apparet.

ΣΚΛΑΒΑ.

Σκλάβα. Serva. Ancilla. Ex idiomate exotico. Edeſſenus Monachus in Elencho Agareni. ἀσεβὴς καὶ κακόδοξος ὑπῆρχεν, καὶ λαβὼν γυναῖκας δέκα, καὶ σκλάβας ἑκκαίδεκα.

ΣΚΛΑ-

ΣΚΛΑΒΙΑ.

Σκλαβία. Servitus. Glossæ Græcobarbaræ. αἰχμαλωτίζοντα, ἐκεῖνοι ὁπȣ̃ φέρε͂ εἰς σκλαβίαν τὸν ἄνθρωπον δȣλωτικῶς. Iterum alibi ἀγγαρεία, δȣλεία, σκλαβία.

ΣΚΛΑΒΙΝΑ.

Σκλαβίνα. Italicum, *Sciauina*. Teges. Corona pretiosa. σκλαβίνα. *Stragulum*. σισύρα.

ΣΚΛΑΒΙΝΙΑ. ΣΚΛΑΒΙΝΙΣΚΙΟΝ.

Σκλαβινία, siue σκλαβηνία. Ensis genus. Incertus Auctor apud Etymologicographum. ἐκεῖνοι δὲ ὀλίγοι ὄντες, ἀνοίξαντες ἐπίσης πύλας ἔφερον τὰς σκλαβηνίας Hinc diminutum, σκλαβινίσκιον. Mauricius. βαρύτας, ἤτοι λακίδια, σκαβινίσκια. Vide ἀκλίδα. Nihil aliud est, quam Italorum, *Spada sciauonesca*.

ΣΚΛΑΒΙΣ.

Σκλάβις. Vide σκλάβος.

ΣΚΛΑΒΟΝΝΕΙΝ. ΣΚΛΑΒΟΥΝ.

Σκλαβόννειν, & σκλαβȣ̃ν. In seruitutem redigere. Glossæ Græcobarbaræ. αἰχμαλωτίζοντα, ὁπȣ̃ τὸν σκλαβόννε͂ σινικῶς. Constantinus Them. Occident. VI. ἐσκλαβώθη δὲ πᾶσα ἡ χώρα, καὶ γέγονε βάρβαρος, ὅτε ὁ λοιμικὸς θάνατος πᾶσαν ἐβόσκετο τὴν οἰκουμένην. Ita corrigo; nam mendosum est id quod editur, ἐθλαβώθη. Occurrit mox ibidem iterum corruptum.

ΣΚΛΑΒΟΣ.

Σκλάβος. siue σκλάβις. Seruus. Italicum *Sciauo*. Gallicè *Esclaue*. Glossæ Græcobarbaræ. δȣ̃λοι, πῖδενες, σκλάβεις. Iterum alibi. οἰκέτης, δȣ̃λος,

δῆλος δηλάτης, σκλάβος, κόπελλος. Malaxus In Hist. Patriarch. καὶ τὸ ἔκοψαν, ὅπου τὸν ἐπῆραν σκλάβον ἐδῶ εἰς τὴν κωνσταντινούπολιν. Iterum. καὶ τῆς ὥρας ἐβγῆκε καθῶς καὶ σκλάβος ἀπάνω του.

ΣΚΟΡΔΑΡΙΣΜΕΝΟΝ.

Σκορδαρισμένον. Corona pretiosa. σκορδαρισμένον. *Redemptum.* ἐσπεαπόμενον.

ΣΚΟΡΔΟ.

Σκόρδο. Corona pretiosa. σκόρδο. *Allium.* σκόροδον.

ΣΚΟΡΔΟΡΑΣΑΡΙΝ.

Σκορδοράσαριν. Scordium. Trixago paluſtris. Myrepſus lib. de Antid. cap. XXVII. σκορδοράσαριν, τὸ λεγόμενον ἰταλικῶς ἄσα φίπδα.

ΣΚΟΡΠΙΩΝ.

Σκορπίων. *Scorpio.* Machina bellica. Onomaſticon Vetus. *Arcubaliſta.* σκορπίων. In Lexico Stephani. σκόρπιοι, ἤτοι σκορπίδια, ταῦτα εἴδη εἰσὶν ὅπλων πολεμικῶν. Vide deſcriptionem apud Ammianum lib. XXII. Et Vitruuium lib. X cap. XV. Caper ſagittam eſſe ait libro de Orthographiâ. *Scorpio bellica res eſt, id eſt, ſagitta, at Scorpius animal.* Pro flagello quoque vſurpârunt. Honorius Serm. de S. Laurentio. *Victima Christi in cataſtâ extenditur, cùm ſcorpionibus, id eſt, flagellis in modum ſcorpionum aculeatis cæditur.* Sed illa verba, *id eſt, flagellis in modum ſcorpionum aculeatis,* merum gloſſema ſunt, itaque tollenda. Lectionale à flagellis diſtinguit. *Cum comminata ſibi ab Imperatore tormenta nihili penderet, iterum ſcorpionibus, dehinc fuſtibus aggreſſus, exinde flagellis dirè cæditur.* Et eſt terminus quandoque, ex congerie lapidum. Siculus Flaccus de Condit. Agror. *Alij congeries lapidum pro terminis obſervant, & ſcorpiones appellant.* Et mox. *Congeries lapidum acervatim congeſtæ ſunt, quos ſcorpiones appellant.* Apud Auctores de Limitibus ſcribitur, *Scoroſiones.*

ΣΚΟ-

ΣΚΟΤΕΙΝΟΥΡΑ.

Σκοτείνουρα. Caligo. Obſcuritas. Tenebræ. Gloſſæ Græcobarbaræ. *σκοτεία. σκότος. σκοτείνουρα. σκοτινίασμα.*

ΣΚΟΤΗ.

Σκότη. Iecur. Exſtat in Turcogræcia Cruſij. Detortum eſt ex *σκώτιον*, de quo ſupra.

ΣΚΟΥΒΙΤΩΡ.

Σκουβίτωρ. *Excubitor.* Gloſſæ Baſilicorum. *σκουβίτορες. οἱονεὶ φύλακες ἄγρυπνοι.*

ΣΚΟΥΛΙΚΗ.

Σκουλίκη. Pro *σκώληξ.* Corona pretioſa. *σκουλίκη.* *Aerugo.* *σῆς.* Iterum alibi. *σκουλίκη.* *Vermis.* *σκώληξ.*

ΣΚΟΥΛΚΑΙ.

Σκοῦλκαι. *Sculcæ.* Quaſi *Exculcitæ.* Excubiæ. nam *κοῦλκα* eſt *Culcita:* vt ſupra docuimus. Theophylactus Simocatta Hiſt. Mauric. lib. VI. cap. IX. *τῇ παροινίᾳ τὰς εὐπραξίας νοθεύσαντες τῆς διαφορᾶς κατημέλησαν, ἃς σκοῦλκας συνήθες τῇ πατρίῳ φωνῇ Ῥωμαίοις ἀποκαλεῖν.* Leo Conſtitut. XVII. *οὐ δέον, ὦ στρατηγὲ, εἰς ἀπείρους τῶν τοιούτων ἀνθρώπους τὰς σκούλκας, ἤγουν τὰς διὰ τῶν κατασκόπων τῶν σῶν διακελεύσεις καταπιστεύειν.* Occurrit illic pluries. Papias. *Sculca, in lege pro cabalcada.*

ΣΚΟΥΛΚΑΤΟΡΕΣ.

Σκουλκάτορες. Truncatè, pro *ἐξκουλκάτορες.* *Exculcatores.* Excubitores. Conſtantinus de Adminiſt. Imp. *γνῶμεν τοῦτο διὰ τῶν σκουλκατόρων ἡμῶν. πάντας ὑμᾶς ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου κατασφάξομεν.* Occurrit quoque apud Leonem Conſtitut. XVII.

ΣΚΟΥΛΛΑΡΙΚΙΑ.

Σκυλλαρίκια. Pro χολαρίκια. Inaures. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ πάλιν κοκκία δριμέα, καὶ ἐγκόσμια, δακτυλίδια, βραχιάλια, σκυλλαρίκια, καὶ τὰ ὅμοια. In Turcogræcia Crusij est, σκυλλαρίγια.

ΣΚΟΥΛΟΥΚΙΝ.

Σκυλήκιν. Pro σκωλήκιον. Vermis. Glossæ Græcobarbaræ. σκώληξ. σκυλήκι.

ΣΚΟΥΛΤΑΙ.

Σκοῦλται. *Auscultæ.* Auscultationes. Excubiæ. Vulgò *Sentinellam* appellamus. Truncata autem vox est, vt μοῦλτον. *Tumultus*. σκουρὸς. *Obscurus:* & talia. Mauricius Strateg. lib. VI. cap. II. ἐν μὲν τοῖς κούρσωρσιν, ἢ σκούλταις, ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ ἀδέσρατα τοὺς στρατιώτας

ΣΚΟΥΛΤΑΤΩΡΕΣ.

Σκουλτάτωρες. *Auscultarores.* Excubitores. Mauricius lib. IX. ὁ ἐν πέρα σκουλτάτωρ δυνάται ἐκ τινων σημείων, καὶ πρὶν ἢ τοὺς πολεμίους θεάσηται, κατανοῆσαι τὸ μέτρον τοῦ πλήθους αὐτῶν. Vide Glossarium doctissimi Rigaltij.

ΣΚΟΥΡΤΖΙΑ.

Σκουρτζιὰ. *Scortea.* Flagellum è scorto, id est, corio. Glossæ Græcobarbaræ. ἄρδης. μάστιξ. βούνευρος. μούνεβρες. σκουρτζιὰ.

ΣΚΟΥΤΑΡΑΤΟΣ.

Σκουταράτος. *Scutatus. Scutarius.* Constantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλοὺς ἤγουν τοξότας, καὶ ἀκοντιστὰς, καὶ σφενδοβολιστὰς, τοὺς ἡμίσεις τῶν σκουταράτων. Occurrit illic pluries.

ΣΚΟΥ-

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΝ.

Σκουτάριον. *Scutum*. Glossæ Græcolatinæ. Σκουτάριον. *Cetra*. Suidas. θυρεὸς, ὅπλον, τὸ παρ' ἡμῖν σκουτάριον. Occurrit passim.

ΣΚΟΥΤΑΡΙΟΣ.

Σκουτάριος. *Scutarius. Scutatus*. Marcus Antoninus τῶν εἰς ἑαυτὸν lib. 1. παρὰ τοῦ τροφέως τὸ μήτε πρασιανὸς, μήτε βενετιανὸς, μήτε παλμουλάριος ἢ σκουτάριος γενέσθαι.

ΣΚΟΥΤΕΛΑ. ΣΚΟΥΤΕΛΙΟΝ. ΣΚΟΥΤΕΛΛΟΝ. ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

Σκουτέλα. *Scutella*. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ χρεία αὐέναι που ποτε τις δὲν τρέχω στὴν σκουτέλα.

Corona pretiosa. Σκουτέλα. *Paropsis*. τρυβλίον. Item σκουτέλιον, & σκούτελλον. Codinus. καὶ ὁ πικέρνης αὐτίκα τὸ τοῦ οἰνοχόου φέρει σκουτέλιον. Nicetas in Murzuflo. τὰ μὲν διέθρυψαν, καὶ τοὺς ἐγκειμένους κόσμους ἐνεκολάπτιζοντο, τὰ δὲ εἰς σκουτέλλια καὶ πινάκια ταῖς ἑαυτῶν τραπέζαις παρέφερον οἱ τοῦ αὐτοκράτορος πρόδρομοι. Glossæ Græcolatinæ. σκούτελλον. *Scutella*. Et Græcobarbaræ. ἅλυσον. τρυβλίον. σκουτέλλιν. Etiam dicebant σκοῦτλον. Invenio in Glossis Græcolatinis, quas citavi. Σκοῦτλον. *Scutella*.

ΣΚΟΥΤΕΡΗΣ. ΣΚΟΥΤΕΡΙΟΣ.

Σκουτέρης, sive σκουτέριος. Cave confundas cum scutario: nam hic longè alius erat, & ferebat scutum ac labarum Imperatoris. Codinus De Offic. ὁ σκουτέριος βαστάζει τὸ λιβέλλιον, καὶ τοῦ βασιλέως σκουτάριον. Vide λιβέλλιον. Planudes in epistolâ ad Melchisedec. δέδοται δ' αὐτῷ καὶ πρὸς τὸν ὁμότιμον ὑμῖν φίλον τὸν σκουτέριον ἐπιστολή. Habebat autem dignitatem marchionis. Gregoras lib. VII. ὅπερ ἐν τοῖς ῥωμαϊκοῖς στρατεύμασιν. ὁ τὴν βασιλικὴν κατέχων σημαίαν, τοῦτο παρὰ Λατίνοις μαρκέσιος.

ΣΚΟΥΤΕΥΕΙΝ.

Σκουτεύειν. Scuto defendere. Mauricius lib. I. cap. XX. τρεῖς ἢ τέσσαρας μὲν ψιλοὺς ἀκοντιστὰς, ἐπιφερομένους καὶ τὰ σκουτάρια αὐτῶν, ἵνα εἰ χρεία γένηται, καὶ σκουτεύωσι καὶ ἀκοντίζωσιν οἱ αὐτοί. Immò simpliciter pro *Defendere* ponit Constantinus in Tacticis. πλὴν ἵνα περιπατῶσι παρέξω τῆς παραταγῆς, πρὸς τὸ φυλάττεσθαι καὶ οἱονεὶ σκουτεύεσθαι ὑπ' αὐτῶν τὴν παράταξιν.

ΣΚΟΥΤΛΟΝ.

Σκοῦτλον. Vide σκουτέλλα.

ΣΚΟΥΦΙΑ.

Σκουφία. Galericulus. Italicum, *Cuffia*. Codinus de Offic. ἐκεῖνος δὲ φοροῦσι τὰς τοιαύτας σκουφίας μετὰ καμασίων. Corona pretiosa. σκουφία. *Capitium*. κυνῆ. Papias. *Cidaris, mitra, tiara, pileus sacerdotalis, cuphia.*

ΣΚΡΙΒΑΣ. ΣΚΡΙΒΩΝ.

Σκρίβας, sive σκρίβων. *Scriba.* Sed triplex est huius vocis notio. Aut enim scribam significat, aut præfectum satellitum Imperatoris, aut medicum castrensem, qui exercitum sequebatur, milites que in acie vulneratos curabat, atque olim δεποτάτος etiam dicebatur. De scriba Glossæ Basilic. σκρίβα, γραφεύς. Et Constantinns Porphyrogenneta Novell. XI. ἐπειδὴ ὁ σκρίβας οὐκ ἐστὶ δίκαιος δικαστὴς, ἀλλὰ καὶ τῶν θεματικῶν κριτῶν, καὶ αὐτὸν τῶν αὐτογραφέων ὑποβέβηκε. Harmenopulus. lib. v. Tit. XI. σὺν ἀκριβείᾳ δὲ καὶ αὐτὰς ποιεῖν ἀπογραφὴν παρόντος καὶ σκρίβα, ᾧ ἡ ἐπὶ τούτων φροντὶς ἐπιτέτραπται. De satellitum præfecto auctor est Suidas. σκρίβων κατὰ λατίνους σωματοφυλάκων ὑπερφερόμενος. Quæ totidem pænè verbis habes in Glossis Basilicorum. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. I. cap. IV. ξυνωρικεύουσι δ' αὐτῷ καὶ κουβουτιόλον, ἄνδρα τῶν σωματοφυλάκων τοῦ βασιλέως ὑπερφερόμενον, ὃν σκρίβωνα τῇ λατινίδι φωνῇ ῥωμαῖοι κατονομάζουσι. Iterum lib. VII cap. III. ἕνα δὲ ἕνα τῶν τοῦ βασιλέως σωματοφυλάκων, ὃν σκρίβωνα ῥωμαῖοι κατονομάζουσι, εἰς τὴν ἑαυτοῦ

σκηνὴν

σκρινίου μετάκλητον ποιησάμενος. Et hâc notione accipi debet apud Anastasium in Vigilio. *Quo audito Augusta misit Anthemium scribonem cum iussionibus suis.* Et in Theodoro. *Omnes, qui in consilio cum ipso fuerant, imboiatos misit Ravennam per manus Maurini scribonis, & Thomati chartularij.* De medico autem castrensi locus est in Leonis Tacticis. διαιτηταί τοι προσηγορεύοντο τὸ παλαιὸν οἱ νῦν λεγόμενοι σκρίβωνες. οἵτινες παρακολουθοῦντες τῇ παρατάξει τοὺς ἐν τῇ μάχῃ τραυματιζομένους ἀναλαμβάνονται ὡς ἰατροὶ, καὶ περιποιοῦνται.

ΣΚΡΙΜΙΔΟΡΟΣ.

Σκριμιδόρος. Gladiator. Italicum, *Scrimitore.* Corona pretiosa. Σκριμιδόρος. *Gladiator.* ὁπλομάχος.

ΣΚΡΙΝΙΑΡΙΟΣ.

Σκρινιάριος. *Scriniarius.* Suidas. Σκρινιάριος, ὁ χαρτουλάριος τοῦ ἐπάρχου, ὁ αἴρων τὸ σκρίνιον, ἤτοι τὸ κιβώτιον. Etymologici Auctor. Σκρινιάριος τῆς δουκικῆς ὑπάρχων τάξεως, λατίνων φωνῇ. ὅ ἐστι νοτάριος ἑλληνικῶς, ἢ χαρτοφύλαξ. Σκρινίον γὰρ τὴν δρυφακτικὴν λάρνακα οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι. Sed errat, quod χαρτοφύλακα dicat; debuisset χαρτουλάριον. vt Suidas. Infra ostendemus errorem. Basilic. Eclog. VI. δίκαιον στρατιωτικοῦ πεκουλίου ἔχουσι καὶ οἱ σκρινιάριοι, καὶ οἱ ἐξσκέπτωρες τοῦ ἐπάρχου πραιτωρίων. Corrupte apud Constantinum Them. Orient. I. legitur, γκρινιάριοι, id quod ante me monuerunt viri docti.

ΣΚΡΙΝΙΟΝ.

Σκρινίον. *Scrinium.* Glossæ Basilic. σκρινία, αἱ ἄρκλαι. Iulianus in epistolâ ad Commune Iudæorum. καὶ πυρὶ παρέδωκα τὰ βρέβια τὰ καθ' ὑμῶν ἐν τοῖς ἐμοῖς σκρινίοις ἀποκείμενα. Euagrius lib. III. cap. XXXIX. καὶ τῶν καλουμένων ἰδικῶν σκρινίων τυχεῖν, καὶ τῶν τὰ τοιαῦτα διαψηφιζόντων. In Notitiâ Consuetudinum. μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων τοῦ θείου λατερκούλου. Et observa illic, μετὰ τῶν τεσσάρων σκρινίων. Nam tot erant numero. Notitia Imperij. *Magistri scriniorum quatuor, memoriæ, epistolarum, libellorum, epistolarum Græcarum.*

ΣΚΡΟΦΕΣ. ΣΚΡΟΦΕΙΟΝ.

Σκρόφες, *Scropha*. Glossæ Græcobarbaræ. ἁμαρδάσαι, αἱ χοῖροι, αἱ σκρόφες. Hinc σκρέφϕιον, sive σκρωφϕιον, ſ. κρέας. *Scrofina*. Porcina. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Scrofina*. σκρώφϕια. Non rectè editur. σκρώφεια.

ΣΚΥΛΟΜΑΓΓΟΣ.

Σκυλόμαγγος. Mango canum. Codinus de Offic. ἄρχει δὲ καὶ τῶν κυνηγῶν τῶν λεγομένων σκυλομάγγων. Glossæ Latinogræcæ. *Mangos*. κυνοτρόφος.

ΣΚΥΛΟΠΟΥΛΟΝ.

Σκυλοπȣ̃λον. Canis. Catellus. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXXIII. ἀπὸ σκυλοπούλου μικροῦ, ἢ ἀπὸ γουρουνίου, διὰ τριῶν ἡμερῶν αὐτὸν θρέψεις.

ΣΚΥΝΘΙΛΙΑ.

Σκινθίλια. *Scintillæ*. Chronicon Constantinop. ἐκεῖσε ἔκαμνον τὰ καρφία τὰ μικρὰ, τὰ βαταλαρικὰ, ἅπερ λέγουσι σκινθίλια.

ΣΚΥΤΑΡΙΟΝ.

Σκυτάριον. *Scutum*. Hesychius. ἀσπίδα. σκυτάριον, ἢ ὅπλον.

ΣΜΑΡΙΔΕΣ.

Σμαρίδες. Mulieres furiosæ. Moschopulus. μαινίδες, αἱ κοινῶς σμαρίδες.

ΣΜΙΟ.

Σμίο. Subitò. Extat in Turcogræciâ Crusij. In Coronâ pretiosâ Ingenui, ἰσχύς.

ΣΟΒΡΑ-

ΣΟΒΡΑΚΩΜΗΣ.

Σοβρακώμης. Gubernator. Extat in Turcogræciâ Cruſij.

ΣΟΚΑΜΙΛΑΥΧΟΝ.

Σοκαμίλαυχον. Truncatum, pro, ἰσωκαμίλαυχον. Pileolum interius, quale ſub pileo geſtant ſenes. Malaxus in Hiſt. Patriarch. καὶ τὰ καμιλαύχια ἡμῶν, καὶ τὰ σοκαμίλαυχα, ἔρρηξαν κατὰ γῆς.

ΣΟΛΑΡΙΟΝ.

Σολάριον. Vide σωλάριον.

ΣΟΛΔΑΝΟΣ.

Σολδάνος. Vide σουλτάνος.

ΣΟΛΔΑΟΣ.

Σολδάος. *Solidus.* Italicum, *Soldo.* Theonas in epiſtolâ ad Zygomalam. στέλλουσί μοι ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ ἡμετέρου καλογήρου σολδάοι πέντε. Hericus Monachus de Vitâ S. Germani, lib. v.

Bis centum promunt inſtructo munere ſoldos.
Dona viro.—

ΣΟΛΔΑΤΟΣ.

Σολδάτος. Vide σουλδάδος.

ΣΟΛΔΙΟΝ.

Σολδίον. Stipendium. Ex Italico, *Soldo.* Gloſſæ Græcobarbaræ. λαμβάνουσι τὰ σπέμθα, ἢ καρτζὰ, ἢ σολδιὰ, ἤγουν χρήματα. Iterum alibi. ἀπὸ σπέμθα, ἢ ἀπὸ σολδιὰ, ἢ ἀπὸ καρτζὰ.

ΣΟΛΕΜΝΙΟΣ.

Σολέμνιος. *Solennis*. Suidas. σολέμνιος, ἡ παρὰ βασιλέως ἀναφαίρετος δωρεὰ διδομένη τῆς ἐκκλησίαις. Neque ecclesijs duntaxat, sed & militibus. Iustinianus Novell. CXXVIII. ἐπικοινωνεῖν τοῖς χρήμασιν ἅτινα τοῖς ἔργοις καὶ σιτωνικοῖς τῶν πόλεων, ἤτοι ἀγωγοῖς τῶν πόλεων, ἢ ἄλλοις οἱοισδήποτε σολεμνίοις ἢ σελαρίοις ἀφωρίσθησαν. Et Edicto XII. προφάσει λογοθεσίων πολιτικῶν πόρων, ἤτοι τῶν καλουμένων σολεμνίων. Ecloga LL. Leonis & Constantini. ὅσα ἐκ βασιλικῆς ῥόγας, αὐνόνων τε, καὶ σολεμνίων τοῖς τισι προσνενεμήθησαν. Tertullianus de Coronâ Mil. *Est & alia militia regiarum familiarum: nam & castrenses appellantur, munifice, & ipsæ solennium Cæsareanorum.* Immò & pro quovis honorario ponebant Glossæ Basilic. σολέμνιον. σύνηθες τὸ διδόμενον παιδευταῖς, ἰατροῖς, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Arator lib. II.

— solennia nobis
Cur, precor, ista datis, fragili quos corpore constat
Terrenâ sub lege premi? —

ΣΟΛΙΟΝ.

Σόλιον. *Solium*. Glossæ Græcolatinæ. σόλια. *Soli*. Scribe, *Solia*.

ΣΟΛΟΝ.

Σόλον. Pro, εἰς ὅλον. Anonymus De bello sacro.

ὡς κληρονόμος φυσικὸς σόλον τὸ πριγγιπάτον

ΣΟΥΑΛΙΟΣ.

Σουάλιος. Arithmetica Adespota. τοῦ σουαλίου καμπανοῦ, καὶ τοῦ θαλασσίου, τῆς οὐγγίας.

ΣΟΥΒΑΙΟΥΒΟΣ.

Σουβαίουβος. *Subadiuua*. Glossæ Basilic. σουβαίουβος, ὁ τοῦ βοηθοῦ βοηθός. Vide ῥουβαίουβος.

ΣΟΥ-

ΣΟΥΒΛΑ. ΣΟΥΒΛΙΟΝ. ΣΟΥΒΛΙΖΕΙΝ.

Σούβλα. ***Subula***. Etymologici Auctor. ὀβελισκός οἱονεὶ ὀφελισκός τις ὤν, ὁ εἰς μῆκος ὀφελλόμενος· ὀφέλλειν γὰρ τὸ αὔξειν, καὶ ὀβελός. σημαίνει δὲ ἀμφότερα τὰς σούβλας. Nectarius de Eleemos. φλογισμοὶ πυρὸς πολυειδεῖς καὶ κακότεχνοι, ἐσχάραι καὶ λέβητες, σοῦβλαί τε καὶ τήγανα, καὶ ὅσα ἐστὶ ὄργανα θανάτου τοῖς χριστιανοῖς ἐπετίθεντο. Cedrenus. ἕτερος δὲ ἐπτὰ προσεναρτήσας τις ἐπὶ πυρὸς ὤπτησεν. Etiam dicebant σουβλίον. Leo Constit. V. λωρόσοκκα, πέδικλα, σελλοναῖα σιδηρᾶ μετὰ καρφίων αὐτῶν, ξίφια, ζουβλία. Suidas. ὀπήιον, τὸ σουβλίον, τὸ τὰς ὀπὰς ἐμποιοῦν. Iterum alibi. ὀπήτριον. ζουβλίον, ᾧ ἐκτρυπῶσι τὰ βυρσώρια. Moschopulus. περόνη, τὸ σουβλίον. Glossæ Græcolatinæ. σουβλίον. *Subula*. Atque hinc σουβλίζειν. Suidas. ἔπειρεν, ἐσούβλιζεν. Iterum alibi. πείρω, τὸ διαπέραν ποιοῦμαι. πείρω δὲ, τὸ σουβλίζω, καὶ κεντῶ. Rursum, πεπαρμένος. ἐζουβλισμένος. Scholiastes Oppiani Halieut. lib. III. πείρεις, σούβλιζε.

ΣΟΥΒΛΟΠΟΥΛΟΝ.

Σουβλόπουλον. ***Subula***. Est ὑποκοριστικόν. Quâ formâ multa talia efferebant. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροτήρους, τοὺς ὀβελίσκους, σουβλόπουλα, ζουγλόπουλα.

ΣΟΥΒΡΙΚΙΟΝ.

Σουβρίκιον. ***Subricula***. Glossæ veteres Græcolatinæ.

ΣΟΥΒΣΕΛΛΙΟΝ.

Σουβσέλλιον, ***Subsellium***. Basilic. Eclog. XLIV. σουβσέλλια, ζαμνία, κλίναι, κἂν ὦσιν ἠργυρωμέναι, στρώματα, προσκεφάλαια.

ΣΟΥΓΕΣΤΙΟΝ.

Σουγέστιον. ***Suggestio***. Relatio. Glossæ Basilic. σουγέστιον. ἀναφορά.

ΣΟΥΓΛΑΡΙΟΝ.

Σουγλάριον. *Sigillarium.* Glossæ Basilic. σουγλάριον. ἐργαλειοθήκη.

ΣΟΥΓΛΗ. ΣΟΥΓΛΟΠΟΥΛΟΝ.

Σούγλη, & ζουλέπουλον. *Subula.* Non semel occurrit in Glossis Græcobarbaris. Vide ζουβλόπουλον.

ΣΟΥΔΑ. ΣΟΥΔΑΤΟΝ.

Σοῦδα. Non est, Fossa; vt putant viri docti; sed *Sudes.* vt σέδα. *Sedes.* Ipsa dictio satis loquitur. Sudibus autem muniri valla solita & olim & nunc est notissimum. Ammianus lib. XXXI. *Vbi vallo sudibus fossâque firmato, Gratianum impatienter opperiens, Richomerem comitem domesticorum suscepit.* Beda Hist. Ang. lib. I. cap. V. *Vallum verò, quo ad repellendam vim hostium castra muniuntur, fit de cespitibus, quibus circumcisis è terrâ velut murus exstruitur altus super terram, ita ut inante fiat fossa, de quâ levati sunt cespites, supra quam sudes de lignis fortissimis præfiguntur.* Ergo σουδάτον quoque non est ipsum fossatum, sed vallum palis ac sudibus munitum, quod ante fossatum. Hodiè *Palissade* vocant. Desinant itaq; erroris viri docti. Vrbicius ecce apertè distinguit. βασταγαὶ παπυλαιώνων, ἀσχολίαι περὶ τὴν τούτων κατάπηξιν, φοσσάτων ἢ ζουδάτων ἐργασίαι. Sed & σοῦδαν, & σουδάτον, ponunt pro eodem. Leo Constitut. XIV. περιβάλλου σοῦδαν βαθεῖαν, κἂν εἰς μίαν μόνην ἡμέραν, ὡς εἴρηται, ὀφείλεις ἀπληκεύειν. Appellat σοῦδαν βαθεῖαν, ob sudes prælongas benè altè impactas: nec est quod inde quis patrocinium quærat ad fossæ significationem asserendam. Apud Constantinum autem in Tacticis. ὤρυσσε ἔξωθεν σοῦδαν πλάτος μὲν ποδῶν ε΄ ἢ καὶ ς΄. βάθος δὲ ποδῶν ζ΄ ἢ καὶ η΄. Corrige, ἔξωθεν σούδας. Et apud Nicetam, σοῦδαν ποιεῖν, & διαταφρεύειν, non sunt eadem, sed diversa. Galterus *Sudem* pro ligone vsurpavit, Alexandreid. lib. VI.

Quippe inter primos galeato vertice primus.
Fulminat in muros, nunc grandia saxa volutans.
Nunc sude suffodiens, nunc frangens ariete portas.

Et

Et Wippo de Vitâ Chuonradi Salici. *Vt nequaquam, nisi securibus & sudibus de terrâ in circuitu gelatâ euelli potuissent.* Sed hoc sententiam nostram evertere non potest. Guillermus Brito Philippeid. lib. VII. *σουδάτων*, *Palicium*, interpretatur.

> *Paliciumq́; triplex, quod erat gaillardica subtus*
> *Mœnia quadratis paliis & robore duro*
> *Vsq; sub extremas protensum fluminis oras.*

ΣΟΥΔΑΡΙΟΝ.

Σουδάριον· *Sudarium*. Suidas. κεκρύφαλον, σαβανάθιον, σουδάριον. Aristophanis Scholiastes ad Plutum. ἡμιτύβιον ἀντὶ τοῦ σουδαρίου. Athanasius Homil. in S. Parascevem. ἴδωμεν πῶς δωροφοροῦντα τὸν Ἰωσὴφ, καὶ τὸν Νικόδημον συντρέχοντα σινδόνι καθαρᾷ, καὶ ὀθονίοις, καὶ σουδαρίῳ περιελλίσσοντας τὸν τοῦ παντὸς κύριον. Iul. Pollux lib. II. cap. XVI. εἴη δ' ἂν καὶ τὸ ἐν τῇ μέσῃ κωμῳδίᾳ καψιδρώτιον καλούμενον, ὃ νῦν σουδάριον ὀνομάζεται. Vtitur quoque Nonnus in Paraphrasi; & occurrit passim.

ΣΟΥΚΙΝΟΝ.

Σούκινον. *Succinum* Suidas. σούκινοι, καὶ ἐλεφάντινοι δακτύλιοι ταῖς γυναιξὶν εἰσὶ σύμφοροι. Artemidorus Oneirocrit. lib. II. cap. V. σούκινοι δὲ, ἐλεφάντινοι, καὶ ὅσοι ἄλλοι δακτύλιοι γίνονται, γυναιξὶ μόνοις συμφέρουσι.

ΣΟΥΛΔΑΔΟΣ.

Σουλδάδος, sive σολδάτος. Miles. Ex Italico, *Soldato*. Quasi *Solidatus*. aut *Solidarius*. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ αὐτοὶ ἀπηκρίθησαν τουπετζίδες, τουτέστι γρίτζαροι, Φραγγικὰ λέγονται σουλδάδοι. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλότριος. πολέμιος. πολεμικὸς ξένος. ἤγουν, σολδάτος μισθωτής. Thvvrocz in Chron. Hung. *Quotidie armati Teutonici soldati Lodowici de Tarento.* Sigebertus. *Capitales Barones suos cum paucis secum duxit, solidarios verò milites innumeros.* Schaffnaburgensis in Hist. Germ. *Omnia quæ habuit in Thuringiâ ad eum locum dedit monitu Trutmanni solitarij.*

ΣΟΥΛΤΑΝΟΣ.

Σουλτάνος. *Sultanus*. Codinus. διαπέμπει τὰ παρὰ τοῦ βασιλέως ἀποστελλόμενα προστάγματα καὶ χρυσόβουλλα πρὸς τοὺς ῥῆγας, σουλτάνους, καὶ τοπάρχας. Valens in Astronomicis. καὶ αἱ ληφθεῖσαι παρ' αὐτῶν ἀφεθήσονται πόλεις. ὁ δὲ ζουλτάνος τῶν περσῶν ἀπολεῖται. Sæpè occurrit apud Nicetam. Apud Cedrenum ζουλδάνος scribitur. Indifferens est. Fredericus II. Imp. de arte Ven. lib. I. cap. XXIII. *De hoc enim genere vnam misit nobis Seldanus Babyloniæ albã pennis & plumis superioribus*. Pontificale Romanum. *Circa Pontificem, aliquando ante, aliquando post, equitabat marescallus, sive soldanus curiæ*. Est ex idiomate Arabico, & Turcico.

ΣΟΥΛΦΑΡΑ.

Σούλφαρα. *Sulphur*. Exstat apud Myrepsum lib. de Antidotis, cap. CCCIV.

ΣΟΥΜΜΑΡΙΟΙ.

Σουμμάριοι. *Summarij*. Milites cohortis Comitianæ. Vide Iustiniani Novell. XXX. XLIV. Et Iulianum Antecessorem Constitut. LVIII.

ΣΟΥΜΠΕΡΙΟΝ.

Σουμπέριον. Malleus. Morbus iumentorum. Apsyrtus Hippiatric. lib. I. cap. II. ἔστι δὲ τὸ πάθος ὁ καλοῦσιν οἱ πολλοὶ μάλιν, τινὲς δὲ καταῤῥοῦν, ῥωμαϊστὶ δὲ σουσπέριον· ἔστι δὲ ἡ ἀρθρῖτις. Sed legendum illic est, σουσπέριον. Id est, *Suspirium*. Vegetius Mulomed. lib. I. cap. IV. vbi de malleo arido. *Hunc Suspirium vocant, & insanabilem, nisi ab initio festinâ curatione subveneris*. Observa autem obiter dissidium. Vegetius malleo arido attribuit, quod Absyrtus articulari.

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΑΡΙΟΣ.

Σουπερφικιάριος. *Superficiarius*. Glossæ Basilicorum. σουπερφικιάριος, ἔχων οἴκημα ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει.

ΣΟΥ-

ΣΟΥΠΕΡΦΙΚΙΟΝ.

Σουπερφίκιον. ***Superficies.*** Glossæ Basilic. Σουπερφίκιον. ἐπιφάνεια.

ΣΟΥΠΠΕΔΙΟΝ.

Σουππέδιον. ***Suppedium.*** Scabellum pedum. Nicetas de Reb. post. Excid. τὰ δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν ἁγίων θεῖα εἰκάσματα εἰς ποδαρίλια καὶ σουππέδια κατεσκεύαζον. Scribebant etiam ζωπέδιον, & σουπέδιον. In Synodo Florentinâ. ἐκάθισεν ἐν ζωπεδίῳ ὁ τοῦ βασιλέως ἀδελφὸς, κύριος Δημήτριος, εἶτα οἱ ἄρχοντες, οὐκ ἐν ζωπεδίοις, ἀλλ' ἐν τῷ πατώματι. Et corrigendus est Codinus de Offic. ὁ δὲ πατεῖ σουπέδιον τῶν τῷ βασιλεῖ κατὰ γένος προσηκόντων νέων ἀπὸ τῶν ἀσκεπῶν τις δραμὼν ἀμφοτέραις κατέχει χερσὶν, ὥστε τὸν βασιλέα ἑδραίως πατεῖν. Minus rectè hodie editur, πατεῖ ἰσοπέδιον. In Papia invenio. *Suppedium Refugium* In Onomastico Vetere *Suppedaneum* dicitur. *Suppedaneum.* ὑποπόδιον. Et Inscriptio Vetus.

SVPPEDANEVM HOC CVM RISV POS.

Helgaldus in Vitâ regis Roberti. *Vidit quendam eorum mole carnis gravatum pedes suos dependere, ab altâ pietate ductus, à longè quærens suppedaneum reperit vnum, quod manibus Deo & hominibus charus apprehendens, illud tanto pontifici offerre non recusavit, & sub pedibus eius ponere non est dedignatus.*

ΣΟΥΡΓΟΥΝΙΔΕΣ.

Σουργούνιδες. Coloni. Chronicon Constantinop. ἀνθρώπων δὲ χωρὶς, καὶ ἀοίκου, εἰπεῖν, μείνάσης τῆς πόλεως, ἐπεσύναξε, καὶ ἔφερεν σουργούνιδας λεγομένους, ἤτοι μετοίκους, ἢ παροίκους. Et alibi iterum. καὶ τὸ μέρος ἅπαν οἰκούμενον ἐξ ὧν εἰσήνεγκεν ξένων σουργουνίδων, ἤτοι παροίκων. Phranzes lib. III. cap. XIX. *Paullò post etiam colonias, quas Turcæ suâ linguâ Surgunides nominant è Capha, Trapezunte, Synopis, Asprocastro ei deduxit.* Malaxus in Hist. Patriarch. διότι ἤφεραν σουργούνιδες ἀπὸ ἄλλα κάστρη, καὶ τοὺς ἐκατοίκησαν ἐκεῖ.

ΣΟΥΡΟΝ.

Σουρὸν. ***Sura.*** Metaphoricè etiam in quadrupedibus. Hierocles Hippiatr.

Hippiatric. lib. II. cap. LXXVII. ἅτινα γίνεται ἐν τοῖς κυνόποσιν, ἢ σουροῖς λεγομένοις. Nisi legendum potius, σφυροῖς. Absyrtus lib. II. cap. CXV. περιφέρουσι τὰς ἁπλὰς εἰς τὸ ἐντὸς μέρος τῶν κυνοπόδων, ἢ λεγομένων σφυρῶν. Ita censeo.

ΣΟΥΡΟΥΛΙΣΤΑΙ.

Σουρουλισταί. *Surulistæ*. Inter musicos organarios erant. Codinus. ἵστανται πάντες οἱ λεγόμενοι παιγνιῶται, ἤτοι σαλπιγκταὶ, βουκινάτορες, αὐλακαρισταὶ, καὶ σουρουλισταὶ, οὗτοι καὶ μόνοι.

ΣΟΥΡΦΙΚΙΟΝ.

Σουρφίκιον. Glossæ Basilic. σουρφίκιον. ταφικόν.

ΣΟΥΣΑΝΙΟΝ.

Σουσάνιον. Vide σωσάνιον.

ΣΟΥΦΡΑΓΕΝΑ.

Σουφράγινα. *Suffragines*. Absyrtus Hippiatric. lib. I. cap. LII. ῥεύματα ἐμπίπτει εἰς τοὺς πόδας, ἅ τινες εἶπον σεῖρας. ἕτεροι δὲ κρεμάματα. ῥωμαϊστὶ δὲ λέγεται σουφράγινα.

ΣΟΥΦΡΑΓΙΟΝ.

Σουφράγιον. *Suffragium*. Iustinianus Novell. VIII. οὐδ' ὁτιοῦν διδόντας οὐδὲ προφάσει τῶν καλουμένων σουφραγίων. Et Occurrit illic iterum. Glossæ Basilic. σουφράγιον, ἀποστροφὴ, βοηθός.

ΣΠΑΘΑΡΙΟΣ.

Σπαθάριος. *Spatharius*. Satelles. Cedrenus. σπαθάριος ὁ σωματοφύλαξ ἐστιν. Mauricius Strateg. lib. II. cap. IX. ἔπραθεν δὲ αὐτοῦ εὐθὺς τοὺς σπαθαρίους. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. τὰ δὲ εὐπλέστερα τῶν μοναστηρίων, καὶ ἔστι ἀπὸ σπαθαρίων τῶν ἐν τῇ θεοφυλάκτῳ πόλει διατρι-

διατειϐόντων, &c. Adelmus in Annal. *Irene Imperatrix è Constantinopoli misit legatum nomine Leonem spatharium, pacis confirmandæ gratiâ inter Francos & Græcos.*

ΣΠΑΘΑΡΟΚΑΝΔΙΔΑΤΟΣ.

Σπαθαροκανδιδᾶτος. *Spatharocandidatus* Qui nimirum & *Spatharius* erat, & *candidatus*. Gregorius Dialogus in epistolâ ad Leonem Isaurum τὰ γράμματα τῆς ὑμετέρας θεοφρουρήτου βασιλείας καὶ ἀδελφότητος ἐδεξάμεθα διὰ αὐτοῦ τοῦ σπαθαροκανδιδάτου. Et mox. ἀπεστάλκας μοι τὸν ἰσθῦον τὸν σπαθαροκανδιδᾶτον εἰς τὴν χαλκοπράτια Constantinus de Administr. Imp. ἡμᾶς ὁ Ἰω. ... κανδιδᾶτος, στράτωρ, σπαθάριος, σπαθαροκανδιδᾶτος. Inter epistolas Photij duæ sunt cum hac inscriptione. Θεοδότῳ σπαθαρίῳ, κανδιδάτῳ. Corrigendum censeo, σπαθαροκανδιδάτῳ.

ΣΠΑΘΑΡΟΚΟΥΒΙΚΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Σπαθαροκουβικουλάριος. *Spatharius cubicularius.* In Synodo Constantinop. VIII. Act. IV. ἀπὸ δὲ τῶν τῆς συγκλήτου γενόμενος σπαθαροκουβικουλάριος.

ΣΠΑΘΑΣ.

Σπαθάς. Qui gladios facit. Glossæ Græcobrarbaræ. ξιφιστής, σπαθάς, μαχαιροποιός.

ΣΠΑΘΑΤΟΣ.

Σπαθάτος. *Spathatus.* Spathâ armatus Iul. Africanus de Appar. Bell. μαχόμενοι δὲ ὁ πεζὸς ἐπιδιώκουσιν ὀφείλουσιν εἶναι ἐμπροσθεν οἱ κονταράτοι, ἔπειτα οἱ σπαθάτοι, καὶ οἱ ῥιπταρεῖς.

ΣΠΑΛΙΩΝ.

Σπαλίων. Pluteus. Agathias extremo lib. III. οἱ ῥωμαῖοι ἐκ τῆς διώξεως ἐπανελθόντες τούς τε σπαλίωνας ἐνέπρησαν, καὶ ὅπόσα ἄλλα περσικὰ μηχανήματα ἀμφὶ τὸ τεῖχος ἐλέλειπτο. Suidas. σπαλίωνες, πλέγματα μηχανικά. Vide quæ apud eum plura.

ΣΠΑΝΟΔΡΟΜΟΣ.

Σπανοδρόμος. Hispanicus cursor. Mercator, qui in Spaniam, id est, Hispaniam excurrit, negotiandi caussâ. Palladius Hist. Lauf. in Paësio & Elaia. *ἔμπορός τις καὶ πιστὸς καὶ ἡσυχαστὴς οὕτω καλούμενοι ἀδελφοὶ ὑπῆρχον πατρὸς ἐμπόρου σπανοδρόμου.*

ΣΠΑΝΤΙΟΝ.

Σπαντίον. Achmes in Introduct. in Astrolog. *δηλοῖ χρυσίον, καὶ ἀργύρειον, καὶ κοκκία δριμέα, σπαντίον τε καὶ πίπερι, καὶ τὰ ὅμοια.*

ΣΠΑΡΤΖΑΜΙΑ.

Σπαρτζάμια. Nihil aliud sunt, quam *σπάρτα*, sive Lineæ. Apud Nicetam in Man. Comneno, lib. VII. *σπαρτζάμια μετὰ κωδωνίων.*

ΣΠΑΣΤΡΕΥΕΙΝ.

Σπαστρεύειν. Verrere. Comere. Ornare. Glossæ Græcobarbaræ. *μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σαρώνεται, μηδὲ σπαστρεύεται.* Iterum. *ἀκαλλώπιστος, ἀσάρωτος, ἀσπάστρευτος.*

ΣΠΑΧΙΔΕΣ.

Σπάχιδες. Filii principum in aulâ Turcicâ ministrantes. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. *τούτων δ᾽ αὖθις ἔχοντες οἱ σπάχιδες καλούμενοι ἀμφὶ τοὺς διακοσίους. οὗτοι δ᾽ εἰσὶν οἱ τῶν ἀρχόντων παῖδες. ὧν τοὺς μὲν ἀπὸ τοῦ κοιτῶνος ἐκβαλὼν εἰς ταύτην αὐτοὺς καθίστησι τὴν χώραν, τοὺς δὲ ἐπιλεξάμενος ἐνταῦθα ἔχει ὡς ἀνδρῶν παῖδας ἀγαθῶν γινομένους.* Corrigendus est Malaxus in Hist. Patriarch. *ἀζάδες, φλαμπουράριοι, σπάχιδες, καὶ ἄλλοι πολλοί.* Perperam editur, *σπαΐδες.*

ΣΠΑΧΟΓΛΑΝΟΙ.

Σπαχογλάνοι. Inter excubitores erant aulæ Turcicæ. Laonicus Chal-

Chalcondyles Hist. lib. IX. τὴν δὲ τραπεζοῦντα εἰς μοίρας διελόμενος, τὸ μὲν παρ' ἑαυτῷ κατηκράτησε, ποιήσας σιλικταρίους καὶ σπαχογλαιόους, ὕστερον εἰς τὰς θύρας αὐτοῦ.

ΣΠΕΚΛΟΝ. ΣΠΕΚΛΟΠΟΙΟΣ.

Σπέκλον. *Speculum.* Suidas. σπέκλον ὑέλιον, τὸ σπέκλον Basilic. Eclog. XLIV. ὥσπερ τὰ ἐμβλήματα τῶν ἀργυρέων σκευῶν, καὶ τὰ σπέκλα τοῦ οἴκου. Hierocles Hippiatr. lib. II. cap. LXX. ῥοδοδάφνης, χαλκανθης, σπέκλου, ἰσ' ἀνὰ λίτραν μίαν. Sed illic legendum censeo. φέκλου, non, σπέκλου. Iam φέκλον illi est, quæ alijs φήκλη. De quâ voce infrà Glossæ veteres Græcobarbaræ. σπέκλον. *Speculum.* Hinc σπεκλοποιός. Eædem Glossæ. σπεκλοποιός. *Specularius.*

ΣΠΕΚΟΥΛΑΤΩΡ.

Σπεκουλάτωρ. *Speculator.* In Euangelio D. Marci cap. IV. εὐθέως ἀποστείλας ὁ βασιλεὺς σπεκουλάτωρα ἐπέταξεν ἐνεχθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Theophylactus in Comment. σπεκουλάτωρ ὁ δήμιος λέγεται στρατιώτης, ὃς πρὸς τὸ φονεύειν τέτακται. Martyrologium in Passione Christophori, ταῦτα ἀκούσας ἔπιεν ἔδωκεν ἑαυτὸν, καὶ λέγει τῷ σπεκουλάτορι, δεῦρο τέκνον, πίει τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως. Suidas. σπεκουλάτωρ, ὁ δορυφόρου.

ΣΚΕΚΤΑΒΙΛΙΟΣ.

Σπεκταβίλιος. *Spectabilis.* Iustinianus Novell. XX οἷα σπεκταβιλίς, καὶ τὸ τῶν θείων ἀκροατηρίων σχῆμα. Et mox. ὡς οὐ σπεκταβίλιοι δικασταὶ κρίνουσιν ἀλλὰ συνήγοροι μόνον. Et passim.

ΣΠΕΡΑ.

Σπέρα. Pro ἐσπέρα. Corona pretiosa. καλὴ σπέρα. *Bonus vesper.* καλὴ ἑσπέρα.

ΣΠΕΤΛΟΝ.

Σπέτλον. Dorotheus Doctr. III. ὥσπερ λύχνος φαίνων διὰ σπέτλων. Sed legendum censeo, διὰ σπέκλων. Intellgit, *Specularia.*

ΣΠΗΤΑΛΕΙΟΝ.

Σπηταλεῖον. Idem quod σπιτάλη. *Hospitale*. Xenodochium. Anonymus de bello sacro.

> καὶ ἀφέντη, τὸν ἔλεγαν τοῦ ἁγίου ἰωάννου
> τοῦ σπηταλείου —

ΣΠΗΤΙΟΝ.

Σπήτιον. Pro ὀσπήτιον. *Hospitium*. Domus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδυνά, τὰ μικρὰ πράγματα τοῦ σπητίου. Iterum alibi. ἡ οἰκία. ὁ οἶκος. τὸ σπήτιν.

ΣΠΙΓΟΝ.

Σπίγον. Vox ignota, apud Myrepsum, lib. de Purgat. cap. XL.

ΣΠΙΟΛΗΣ.

Σπιόλης. Glossæ Benedicti. *Babylonicum*. σπιόλης.

ΣΠΙΡΗ.

Σπιρὴ. Corona pretiosa. σπιρὴ. *Granum*. κόκκος.

ΣΠΙΤΑΛΗ.

Σπιτάλη. *Hospitale*. Ex Alemanico, Spitael. Corona pretiosa. σπιτάλη. *Hospitium*. ξενικὸν.

ΣΠΙΤΗ.

Σπίτη. Detortum ex ὁσπίτιον. De quo supra. Corona pretiosa. σπίτη. *Domus*. οἶκος.

ΣΠΙΤΙ-

ΣΠΙΤΙΚΟΣ.

Σπιτικὸς. Corona pretiosa. σπιτικὸς. *Familiaris.* οἰκεῖος.

ΣΠΛΗΝΑ.

Σπλήνα. Corona pretiosa. σπλήνα. *Lien.* σπλήν.

ΣΠΛΗΝΟΔΑΠΑΝΟΝ.

Σπληνοδάπανον. Herbæ genus, quæ aliâs ἄσπληνον dicitur. Occurrit apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. LXXXII.

ΣΠΟΡΤΟΥΛΛΟΝ.

Σπόρτουλλον. *Sportula.* Aristophanis Scholiastes ad Nubes. πρυτανεῖα, τὰ νῦν καλούμενα παρὰ ῥωμαίοις σπόρτουλλα. Basilic. Eclog. VI. ὥσπερ αὐτῶν ζημιωθέντας κατὰ πρόφασιν τυχὸν τῶν λεγομένων σπορτούλλων. In Constitut. Heraclij. ἐπί τε τῷ μέτρῳ τῶν σπορτούλλων αὐτοῖς φυλαττομένων ἀτρώτων. Glossæ Latinogræcæ corrigendæ sunt *Concessiones.* τὰ σπόρτουλλα. Hodiè editur, *Concussiones.* Occurrit quoque apud Hesychium & Suidam. Et hinc κανίσκια, voce quidem purè Græcâ, sed significatione Barbarâ vsurpârunt. Glossæ Græcobarbaræ. ἀδωροδόκητος ὅπου δὲν λαμβάνει δῶρα. ὅπου δὲν δέχεται κανίσκια. Et occurrit illic pluries. Constantinus de Administr. Imp. διὰ τὸ καὶ πρῶτον ἄνθρωπον ἀποστεῖλαι μετὰ μεγάλου κανισκίου τὸν κυρκένιον πρὸς τὸν βασιλέα. Balsamon ad Can. Apost. IV. ὅπως δὲ τὰ ἐπὶ ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων καὶ τῶν κατοιχομένων προσφερόμενα, καὶ κανίσκια λεγόμενα, διὰ πολυειδῶν ὀπωρῶν κοσμούμενα τῷ θυσιαστηρίῳ προσφέρονται. Inde κανισκεύειν. Donare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπὸ τοὺς ὀπίσω μηδένας ἔδωκε δέκατον. ὅπου δὲν κανισκεύει. Iterum alibi. θεοῖς ἀνακείμενον. ἀφιερωμένον τοῖς θεοῖς. κανισκευμένον εἰς τοὺς θεούς.

ΣΠΟΥΡΓΗΤΑΣ.

Σπούργητας. Corona pretiosa. σπούργητας. *Passer.* στρουθός.

ΣΣΑΡΑΚΟΣΤΗ.

Σσαρακοστή. Corona pretiosa. σσαρακοστή. *Quadragesima.* τεσσαρακοστή.

ΣΤΑΒΑΡΟΝ.

Στάβαρον, sive σταύαρον. Seps, Munimentum. Hero in παρεκβολ. ὅτι εἶχεν ἀπληκεῦσαι, τὰς ὁδοὺς τὰς ἐπὶ τὸ ἄπληκτον φερούσας τὰς μὲν ἀπέσκαψε, τὰς δὲ σταβάρεις ἀπέφραξε. Eustathius Iliad. ω'. σταυροὶ, οἱ σκόλοπες, καὶ, ὡς ἀλλαχοῦ ἐρρέθη, τὰ κατὰ φθορὰν λεγόμενα σταύαρα, οἷς ἴσα καὶ ἑρκίῳ τοίχῳ αὐλὴ φράττεται. Iterum Odyss. ξ. σταυροὶ, ὀρθὰ καὶ ἀπωξυμμένα ξύλα, τὰ καὶ σταύαρα παρὰ τοῖς μὴ λαλοῦσιν εὐγλώσσως. Vide Glossarium Rigaltij.

ΣΤΑΒΛΙΟΝ. ΣΤΑΒΛΟΣ.

Σταβλίον. *Stabulum.* Florentinus Geoponic. xv. τοῦ γὰρ σταβλίου κατὰ καιρὸν τὸν ἀέρα μὴ λαμβάνοντος, ὥσπερ πνιγμῷ διόλλυνται. Item, στάβλος. Hesychius. καρνοστάσιον, στάβλος ὅπου τὸ κάρνον ἵσταται. Theomnestus Hippiatr. lib. I. cap. XXXIV. ἔστησα αὐτὸν ἐν στάβλῳ μικρῷ, καὶ ἐν κύκλῳ αὐτοῦ περιέκαυσα ἄκαπνα.

ΣΤΑΒΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Σταβουλάριος. *Stabularius.* Caupo. Glossæ Basilic. σταβουλάριος, ὁ τὸν στάβλον ἤγουν καπηλεῖον ἐκγυμνάζων.

ΣΤΑΓΓΟΣ.

Στάγγος. Corona pretiosa. στάγγος. *Stannum.* κασσίτερος.

ΣΤΑΓΙΟΝ.

Στάγιον. Credo idem esse quod ἐξάγιον. Natus erit error ex compendio, scribendo, ς'. pro ἐξ. Anonymus de Pond. & Mens. τὸ ἀσσάριον, διλωάριον, ἤτοι στάγιον ἓν ἥμισυ. Occurrit illic sæpè.

ΣΤΑ-

ΣΤΑΓΝΟΝ.

Στάγνον. *Stagnum*. Procopius Vandalic. lib. I. τὸ δὲ στάγνον ἐφαίνετο σφίσιν ἐν καλῷ κεῖσθαι. μέτρῳ γὰρ τεσσαράκοντα σταδίων Καρχηδόνος διέχει, ἐμπόδιόν τι οὐδὲν εἶναι ἐν αὐτῷ, καὶ πρὸς τὸν στόλον ἅπαντα ἱκανῶς πεφυκέναι.

ΣΤΑΚΤΗ.

Στάκτη. Corona pretiosa. στάκτη. *Cinis*. τέφρα.

ΣΤΑΛΑΜΑΤΙΔΑ.

Σταλαματίδα. Corona pretiosa. σταλαματίδα. *Gutta*. θρόμβος.

ΣΤΑΛΗ.

Στάλη. Ex Italico, *Stalla*. Stabulum. Hesychius. στάλη, ταμεῖον κτηνῶν.

ΣΤΑΜΑΤΙΚΟΣ.

Σταματικός. Anonymus De bello sacro.
Σταματικοὺς εἰς μίξαι ὅλους μετὰ κονδάρια.

ΣΤΑΜΕΝΑ.

Στάμενα. Pecuniæ. Glossæ Græcobarbaræ. ἀσπάρια, ὀβολοὶ, νομίσματα, στάμενα. Occurrit sæpè ibidem. Corona pretiosa. στάμενο. *Nummus*. νόμισμα. Iterum alibi. στάμενα. *Moneta*. νομίσματα.

ΣΤΑΝΙΚΟΝ.

Στανικόν. Violentum. Glossæ Græcobarbaræ. δυναστικῶς στανικῶς. Occurrit illic pluries.

ΣΤΑΡΗΣ.

ΣΤΑΡΗΣ.

Στάρης. Corona pretiosa. στάρης. *Triticum:* πυρός.

ΣΤΑΣΕΙΣ.

Στάσεις Partes tres in quas à Græcis dividitur psalmus CXVIII. Licet videre in Psalterio Typicum Sabæ. ψάλλομεν τὰ προλεχθέντα, καὶ τὸ, ΔΟΞΑ ΕΝ ΥΨΙΣΤΟΙΣ καὶ τὸ, ΚΥΡΙΕ ΠΑΝΤΟΚΡΑΤΩΡ. καὶ ἐν τῷ τέλει στάσιν μίαν, μετανοίας δώδεκα.

ΣΤΑΤΑΡΙΑ.

Σταταρία. *Stataria.* Glossæ Græcobarbaræ. ἅμαξις, γένος σταφυλῆς, ἀπὸ ἀναδενδράδος. γένος σταφυλῆς, ὅπου γίνεται ἢ γινώσκεται εἰς τὴν κληματικὴν, ἤγουν σταταρίαν.

ΣΤΑΤΕΡΗ.

Στατέρη. Corona pretiosa. στατέρη. *Statera.* σταθμός.

ΣΤΑΤΙΩΝ.

Στατίων. *Statio* Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. XIII. cap. II. ὁ μὲν συμβολαιογράφος ὁ τὸ ἀρραβωνικὸν σύμβολον ἐκθέμενος τῆς ἰδίας στατίωνος μετακινηθήσεται Iustinianus Novell. XLIV. εἰ παρὰ ταῦτα τι πράξειεν, ἐκπεσεῖται πάντως τῶν καλουμένων στατιώνων. Hesychius. συνέδρα, ἡ στάσις, ἣν νῦν στατίωνα λέγουσι Glossæ Græcolatinæ. στατίων. *Statio.* Et Latinogræca. *Officina.* συνέργιον. ἐργαστήριον. στατίων. προπώλησις.

ΣΤΑΤΟΥΤΟΝ.

Στατοῦτον. *Statutum* Iustinianus Novell XVI καὶ εἰ μὲν οὔπω τὸ τῶν κληρικῶν ἠλαττώθη μέτρον, ἀλλ' ἔτι πλεονάζουσιν ἔσον πρὸς τὸ ἄνωθεν ὡρισμένον, καὶ τὸ καλούμενον στατοῦτον, μηδεμίαν γίνεσθαι ἀντ' αὐτοῦ χειροτονίαν, μέχρις ἂν ὁ ἀριθμὸς εἰς ἑαυ.

εἰς ἑαυτὸν ἀποκαταστήσῃ. εἰ δὲ ἠλάττωται τὸ πλῆθος, ὥστε ἀνάγκην εἶναι, διὰ τὸ μὴ ἐλλεῖψαι τὸ σταῦρον, ἕτερον αὐτὶ τοῦ πλεονάζοντος ἐπισυχθῆναι, &c.

ΣΤΑΥΑΡΟΝ.

Σταύαρον. Vide σταύαρον.

ΣΤΑΥΛΙΣΙΑΝΟΣ.

Σταυλισιανός. *Stabularius*. In Syn. Constantinop. VIII. Act. IX καὶ ἕτεροι πολλοί, οἶδα, εἰσίν, οἷον βελονάδες, σταυλισιάνοι, ἱπποιατροί, καὶ ὅμοιοι.

ΣΤΑΥΛΟΚΟΜΗΣ.

Σταυλοκόμης. *Stabuli comes*. Anonymus de Castramet. μετὰ δὲ τὴν στάσιν τῶν τοῦ σταύλου ἀρχόντων, καὶ τῶν σταυλοκομήτων, ἡ μεγάλη ἑταιρεία πρὸς ἀνατολὰς ἀπληκευέτω.

ΣΤΑΥΛΟΝ. ΣΤΑΥΛΟΣ.

Σταῦλον, sive σταῦλος. *Stabulum*. Thomas Magister. σταθμοὶ καὶ αἱ τῶν θηρῶν παραστάδες, καὶ οἱ κοινῶς λεγόμενοι σταῦλοι. Moschopulus. τοὺς τοιούτους οἴκους καλοῦσι νῦν ἱππῶνας, καὶ ἱπποστάσεις. τινὲς δὲ καὶ σταύλους. Basilic. Eclog. LVII. εἰ μὴ ἄρα ὁ στρατιώτης ἐν τῷ ἀπολειφθέντι παρ' αὐτοῦ τρίτῳ μέρει οὐκ ἔχει σταῦλον. Harmenopulus lib. II. Tit. VI. εἰ δὲ σταῦλον εἴη τὸ γινόμενον οἴκημα, ἐν παραλλαγῇ ἀνοίγειν τῆς τοῦ γείτονος θύρας, &c.

ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ.

Σταυροπήγιον. Dioecesis vniversa Episcopi, in quâ ille crucis figendæ ius habebat: & ipsa quoque fixio crucis. Germanus in Sancito quodam. καταγελάσται ἅρπαγα χεῖρα τοῖς ἐπισκοπικοῖς αὐτοῦ μοναστηρίοις ἐπιβαλόντα, ἐστὶ δὲ εἰς καὶ οἰκεῖα πήξαντα σταυροπήγια, προφάσει τοῦ καὶ τὴν μονὴν τοῦ ἁγίου δημητρίου ἐν τῇ ἐνορίᾳ κειμένην τῆς ἄρτης, παρ' ἐγχωρίου ἐπισκόπου οἰκοδομηθεῖσαν ἐπὶ σταυροπηγίῳ ἐκτίσθαι. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. III. τῷ κωνσταντινουπόλεως προέδρῳ ἔξεστι καὶ ἐν ταῖς τῶν ἄλλων θρόνων ἐνορίαις,

ἐν οἷς οὐκ ἐστὶ προκαθιέρωσις, ναοῦ σταυροπήγια διδόναι. Ioannes Metropolitanus Naupacti in Confess. ὡς συστάσης ἐπὶ τῷ σταυροπηγίῳ ἐμῷ. Iterum. ἐξέβαλε καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ σταυροπήγια ἀπὸ τῶν μοναστηρίων μου. Sed hæc plenius sunt explicanda. Sciendum nulli ædificare templum vel monasterium vllum licuisse, nisi aduocato prius loci episcopo, qui extentis ad cœlum manibus oratione consecraret locum Deo, defigens inibi signum crucis. Iulianus Antecessor Constitut. LXI *Nullus audeat ædificare ecclesiam, vel oratorium, antequam civitatis episcopus veniat, & ibi vota faciens sanctissimam crucem infixerit, in eodem loco publicè procedens, & rem omnibus manifestam faciens.* Basilic. Eclog. IV. τὸ οἰκοδομεῖν βουλόμενον μοναστήριον, προσκαλεῖν δεῖν φασι τὸν ἐπίσκοπον, καὶ ποιεῖν σταυροπήγιον. Sed libet ritum omnem plenè ostendere ex Euchologio. τὸ δὲ σταυροπήγιον γίνεται οὕτως. ἀναφέρεται τῷ πατριάρχῃ περὶ τῆς οἰκοδομῆς τοῦ ναοῦ, καὶ γίνεται γράμμα προστακτικὸν, ἢ πρὸς τὸν ἔξαρχον αὐτοῦ, ἢ πρὸς ἕνα τῶν ἀρχιερέων, ἐπὶ τῷ θεμελιωθῆναι, καὶ καθιερωθῆναι, καὶ τὸν ναὸν τελεσθῆναι ἐπὶ σταυροπηγίῳ πατριαρχικῷ. κελεύει δὲ γλυφῆναι καὶ σταυρὸν ξύλινον, ἐν ᾧ γράφουσιν οἱ πατριαρχικοὶ γραμματικοὶ, ἐν τῷ ἑνὶ μέρει, οὕτως. ΣΤΑΥΡΟΠΗΓΙΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ, ΑΓΙΑΣΘΕΝ ΕΠ' ΟΝΟΜΑΤΙ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΤΟΥΔΕ, ΕΝ ΤΗ ΘΕΟΣΩΣΤΩ ΠΟΛΕΙ ΤΗΔΕ, ΕΝ ΤΗ ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΗΔΕ. ΕΝ ΤΩ ΙΔΙΩ ΘΕΛΗΜΑΤΙ, ΠΑΡΑ ΤΟΥΔΕ ΤΟΥ ΑΓΙΩΤΑΤΟΥ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ. ἐν δὲ τῷ ἑτέρῳ μέρει. ΕΠΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΕΥΣΕΒΕΣΤΑΤΩΝ ΒΑΣΙΛΕΩΝ ΗΜΩΝ, ΤΩΝ ΔΕ. ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ, ΤΟΝ ΔΕ. ΕΝ ΕΤΕΙ, ΤΩΔΕ. καὶ πέμπεται ὁ σταυρὸς ἐν ᾧ ὁ ναὸς μέλλει οἰκοδομηθῆναι. εἶτα ὁ προσδεξάμενος ποιεῖ τὴν ἄνωθεν ἀκολουθίαν ἐπὶ τῷ θεμελίῳ. ὅταν δὲ ποιήσει τὴν καθιέρωσιν, πήγνυσι καὶ τὸν σταυρὸν ὄπισθεν τῆς ἁγίας τραπέζης, προσδιατεταχθέντος τινὸς ἀναφερέως οἰκοδομήματος, λάκκον ἔχοντος, ἢ διὰ λίθων, ἢ διὰ σιδήρου, ἢ διὰ χαλκοῦ, ὡς ὁρᾶται ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ. His peractis dicebatur hæc precatio. κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ προτυπώσας τὴν ῥάβδον τοῦ μωϋσέως εἰς τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν σταυρὸν τοῦ ἀγαπητοῦ σου υἱοῦ, κυρίου δὲ ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, αὐτὸς εὐλόγησον καὶ ἁγίασον τὸν τόπον τοῦτον τῇ δυνάμει καὶ ἐνεργείᾳ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ καὶ ἀχράντου ξύλου τοῦ σταυροῦ, εἰς ἀποτροπὴν δαιμόνων καὶ παντὸς ἐναντίου. φυλάττων καὶ τὸν τόπον, καὶ τὸν οἶκον τοῦτον, καὶ τὰς ἐνοικούσας ψυχὰς τὰς ἐνταῦθα κατοικούσας, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας. ὅτι ηὐλόγηται καὶ δεδόξασται σου ἡ βασιλεία τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν. Vide quoq; Iustiniani Novell. v. & CXXIII.

ΣΤΑΦΙ-

ΣΤΑΦΙΔΑ.

Σαφίδα. Corona pretiosa. σαφίδα. *Vua passa.* σαφὶς.

ΣΤΕΙΛΕΙΑΡΙΟΝ.

Στιλειάριον. Foramen securis per quod manubrium inseritur. Eustathius Odyss. lib. v. στελεὸν οὐδετέρως, τὸ ἐντιθέμενον ξύλον εἰς τὴν θηλυκῶς λεγομένην στελειὰν, ἤγουν εἰς τὴν ὀπὴν τοῦ σιδήρου. καὶ φυλάσσεται μέχρι τοῦ νῦν ἡ λέξις, στελεάριον λεγομένη παρὰ τοῖς πολλοῖς, ἣν στελειὰν, ἤγουν ὀπὴν, οἱ μὲν παλαιοὶ, καὶ τρῆμα ἑρμηνεύουσι.

ΣΤΕΛΙΟΝΑΤΟΝ.

Στελιονάτον. *Stellionatus.* Harmenopulus lib. VI. Tit. XV. καὶ ὁ καταδικασθεὶς τὸ στελιονάτον, καὶ ἡ πλασαμένη ἐγκυμονεῖν.

ΣΤΕΜΜΑ.

Στέμμα. Pro coronâ vsurpabant, & diademate. Codinus. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ὅπερ καλεῖται νῦν στέμμα, ὠνομάζετο πάλαι διάδημα. Balsamon. δικαιοῦται ὁ πάπας ῥώμης διὰ πάντων τοῖς βασιλικοῖς προνομίοις μεγαλύνεσθαι ἄνευ μόνου τοῦ στέμματος. Achmes cap. CCXLVII. τὸ στέμμα εἰς πρόσωπον βασιλέως κρίνεται καθόλου. Constantinus Manasses.

τί μοι ἐσθὴς πολύχρυσος, ποῦ τὰ στεμμάτων κάλλη.

Landulphus in Mauricio. *Cum Constantinâ Mauritij coniuge stemma constructum attulerant Imperatori.* Corrigendus est Ioannes Biclariensis in Chronico. *Aramundarus Saracenorum rex Constantinopolim venit & cum stemmate suo Tiberio principi cum donis Barbariæ occurrit.* Perperam hodiè editur, cum *Sthemate.*

ΣΤΕΜΜΑΤΟΓΥΡΙΟΝ.

Στεμματογύριον. Coronæ genus, quæ propria Despotarum. Codinus, vbi de designatione Despotæ solenni. ἀναστὰς δὲ ὁ βασιλεὺς παρα-

τῇ ... ἐπιθήσει οἰκέχρηνται τῇ αὐτοῦ κεφαλῇ στέφανον διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἔχοντα καὶ κατασείστας μικρὰς πέταλα ἔμπροσθέν τε, καὶ ὄπισθεν, καὶ ἐκ πλαγίων, εἰ ἄρα ... βασιλέως υἱός ἐστιν. εἰ δὲ γαμβρὸς τύχοι ὤν, ἔμπροσθεν μόνον. ὃς δὴ στέφανος καλεῖται καὶ στεμματογύριον.

ΣΤΕΦΑΝΟΝΝΕΙΝ.

Στεφανόνειν Pro, στεφανοῦν. Coronare. Glossæ Græcobarbaræ. ἀθέλ. λές. στέφ. στεφανώνς.

ΣΤΗΘΑΙΟΝ.

Στηθαῖον. Projectum. Moschopulus. γεῖσον, καὶ γείσωμα, τὸ περίχον τοῦ ὑπερθύρου, ἤγουν τὸ κοινῶς στηθαῖον.

ΣΤΗΘΑΡΙΟΝ.

Στηθάριον. Pectorale. Armatura pectoris equorum. Constantinus in Tacticis. Vide μετώπιον.

ΣΤΗΜΙΑΖΕΙΝ.

Στημιάζειν. Italicum, *Stimare*. Æstimare. Glossæ Græcobarbaræ. ἄξιον ἡγούμενος, ἤγουν ὅπου λογίζεται, ἢ λογιάζει, ἢ λογαριάζει, ἢ νομίζει, ἢ ψηφίζει, ἢ στημιάζει ἄξιον.

ΣΤΙΑΤΑ.

Στίατα. Ossa. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΣΤΙΛΙΚΙΔΙΟΝ.

Στιλικίδιον. *Stillicidium*. Glossæ Basilic. στιλικίδιον, σταγὼν, ὅ ἐστιν ἀπὸ κεράμων σταλαγμός.

ΣΤΙΠΕΝΔΙΟΝ.

Στιπένδιον. *Stipendium*. Glossæ Basilic. στιπένδιον, τὸ τριβοῦτον.

ΣΤΙ-

ΣΤΙΠΟΥΛΟΝ.

Στιποῦλον. Glossæ Basilic. στιποῦλον, τὸ ἰσχυρόν. Inde *Stipulari.*

ΣΤΙΧΑΡΙΟΝ.

Στιχάριον. Stica. Ita enim Latini appellabant. Glossæ Isidori. *Stica, tunica.* Glossæ veteres Græcolatinæ. στιχάριον. *Tunica.* Glossæ Servij. *Allix.* στιχάριον. Erat autem vestis sacerdotalis. In Liturgiâ Chrysostomi. ἐλθόντες δὲ (ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ διάκονος) εἰς τὸ ἱερατεῖον, λαμβάνουσιν ἕκαστος ἐν τῇ χειρὶ τὸ στιχάριον ἑαυτῶν. Lucas Patriarcha in Sancitis. λέγων ἀνένδεκτον εἶναι, τοὺς μετὰ φαινολίων καὶ στιχαρίων τὰ ἅγια μεταχειριζομένους κοσμικὰς στολὰς ἐνδιδύσκεσθαι. Et subinduebatur penulæ. Ecce apud Codinum. περὶ τὸ τέλος φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τοῦ παλλατίου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ φελώνην. Color verò illi albus. Accipio ex Fastis Siculis. φορέσας στιχάριν ἄσπρον, παραγαύδην, καὶ αὐτὸ ἔχον χρυσοῦ πλουμμία. Germanus in Hist. Eccles. πρῶτον μὲν τὸ στιχάριον λευκὸν ὂν τῆς θεότητος τὴν αἴγλην ἐμφαίνει, καὶ τοῦ ἱερέως τὴν λαμπρὰν πολιτείαν Habes ecce rationem coloris. Et forma quidem vndulata. Constantinus Cabasilas docet in Quæst. ad Demetrium Chomatenum. οἱ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐνδύμασι τεθεῖσαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τοὺς ποταμοὺς, ἐν δὲ τῷ φαινολίῳ σταυροὺς. Et hoc est, quod μανδύον μὲ ποταμοὺς appellat Codinus in istis verbis. καὶ οἱ μὲν ἀρχιερεῖς εἰς τὴν προσκύνησιν τοῦ βασιλέως, ὡς εἴρηται, ἐρχόμενοι μετὰ τῶν ἐχόντων μανδύαν μὲ ποταμοὺς (ita lego) προσκυνοῦσιν αὐτόν. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐχάριζε καπάσιον ἐνδυμιὸν, μὲ τὸ καμουχᾶν, καὶ μανδύην μὲ τοὺς ποταμοὺς, καὶ ἄλογον ἄσπρον. Et duplex quidē hîc color, siquidem significabatur sanguis & aqua, quæ riuuli instar è latere Christi effluxissent. Gregoras lib. VI. cap. I. οἱ ἀρχιερεῖς βαστοῦν εἰς τὰ μαντία τοὺς ποταμοὺς κοκκίνους καὶ ἄσπρους, διότι ἔρρευσεν ἀπὸ τὴν πλευρὰν τοῦ χριστοῦ αἷμα καὶ νερὸν αὐτίκα. Balsamon de Privileg. Patriarch. τὰ μετὰ ποταμίων στιχάρια δοξάζουσι τοὺς κρουνοὺς τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ὕδατος, τοὺς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας. Erant quoque trianguli multi intertexti, siue figuræ literæ Γ. sed in solis Patriarchalibus. Balsamon loco citato. καὶ ἐρῥάβδος, καὶ σάκκος, καὶ πολυσταύριον, καὶ διὰ γραμμάτων στιχάριον, τὴν

πατριαρχικὴν καὶ μόνην δοξάζουσιν ἁγιότητα. Rationem huius rei reddit ipse porrò. τὰ μετὰ ποταμίων στιχάρια δοξάζουσι τοὺς κρουνοὺς τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ὕδατος, τοὺς ἐκ τῆς θείας πλευρᾶς ἀποστάξαντας. τὰ δὲ ἐν τούτοις τριγώνια, τὸν ἀκρογωνιαῖον λίθον χριστὸν τὸν θεὸν ἡμῶν, τὸν τὰ διεστῶτα συνάψαντα. Ita totum locum male diuisum coniungo: non enim possunt τῷ φαινολίῳ, siue τῷ πολυσταυρίῳ tribui. Est & alter locus eiusdem ibidem, qui hoc evincit. οὔτε γὰρ σάκκους, οὔτε πολυσταύρια ἐνδιδύσκονται, οὔτε μετὰ γαμμάτων καὶ τριγωνίων στιχάρια. Item alius. ἐνδιδύσκονται σάκκους, καὶ μετὰ ποταμίων καὶ τριγωνίων στιχάρια. Has autem triangulas figuras, literam Γ præ se ferentes, ex re γαμμάδια appellabant. Vide supra in γάμμα. Erant quoque lora diuersa: hæc in manu, illa transuersa. Prima designabant vincula Christi, in quibus ad Caiapham & Pilatum perductus fuit; altera sanguinem, qui in cruce ex latere eius fluxit. Germanus in Hist. Eccles. τὰ λωρία τοῦ στιχαρίου τὰ ἐν τῇ χειρὶ εἰσὶν ἐμφαίνοντα τὸν δεσμὸν τοῦ χριστοῦ. δήσαντες γὰρ αὐτὸν ἀπήγαγον πρὸς Καϊάφαν τὸν ἀρχιερέα, καὶ τὸν Πιλάτον. τὰ λωρία τὰ εἰς τὰ πλάγια, εἰσὶ, τὸ αἷμα τὸ ῥεῦσαν ἐκ τῆς πλευρᾶς τοῦ χριστοῦ ἐν τῷ σταυρῷ. Sed plenius distinguendum est. Erat στιχάριον & diaconorum, & sacerdotum, & patriarcharum, vt apparet ex locis jam citatis. Diaconorum & sacerdotum, erat album: sed tamen quadragesimæ tempore excepto festo Annuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, purpureum item gestabant. Codinus. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ διάκονοι πορφυρᾶ στιχάρια καὶ φελώνας φοροῦσι, πλὴν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ἑορτῶν βαΐων, καὶ τοῦ μεγάλου σαββάτου. Cuius rei hæc ratio. Quadragesima Christianis quasi tempus luctus est, itaque sticharium tunc purpureum ferebant, quia color ille signum luctus. Clarè Demetrius Chomatenus in Resp. πένθους εἰσὶ τὰ πορφυρᾶ ταῦτα ἐσθήματα (loquitur de sacco, & hoc ipso sticharío) σήμαντρον. Festo autem Annuntiationis, Palmarum, & magno Sabbato, qui dies lætitiæ erant, non sumebant purpureum. Atq; hoc obserua obiter. Patriarchæ verò purpureum gestabant; & in illis non luctus signum habebatur purpura, sed principatus; quemadmodum item in Imperatore erat. Id ipsum quoque lector attentus ex locorum jam citatorum collatione deprehendet. Præterea diaconorum & sacerdotum erat fluuiatum, siue vndulatum, vt initio dixi; Patriarcharum autem non item. Constat ex Demetrio Chomateno in Resp. τὸ ἔθος τῆς ἐκκλησίας τὰ πορφυρᾶ ἀρχιερατικὰ θεῖα ἐσθήμα-

ἐδθήματος ἁπλᾶ βούλεται εἶναι, καὶ χωρὶς προσθήκης τῶν εἰρημένων ποιημάτων.

ΣΤΙΧΗΡΑ.

Στιχηρά. Cantica certa in ecclesiâ. Gennadius. περὶ τῆς ἀπολαύσεως τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ πεντηκοστάρια, καὶ στιχηρὰ καὶ τροπάρια, καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια. Cedrenus. καὶ τὸ στιχηρὸν δὲ τὸ κατὰ τὴν βαϊοφόρον. Zonaras in Annal. III. τὸ κατὰ τὴν τῆς βαϊοφόρου ἑορτὴν ᾀδόμενον στιχηρόν. Et varia erant. Invenio ecce in Typico Sabæ. ἀποστολικὰ, ἀναστάσιμα, μαρτυρικὰ, ἀνατολικὰ, καὶ ἀλφάβητον, sive τὰ ἀλφαβήτου, τοῦ στίχου, τοῦ μηναίου.

ΣΤΙΧΟΠΛΟΚΟΙ.

Στιχοπλόκοι. Apomasar in Mysterijs. καλοσύνην γυναικῶν, εὐνούχων, στιχοπλόκων, καὶ παιγνιωτῶν, χαροκόπων ἀνδρῶν. Et mox. εὐεξίαν τῶν στιχοπλόκων, θάνατον μεγάλων ἀνθρώπων.

ΣΤΟΑ.

Στοά. Machinæ genus. Biton in Mechanicis. οὔτ᾽ αὖ ἡ γερροχελώνη οὔτ᾽ αὖ στοὰ, οὔτε χελώνη ῥᾳδίως προσαχθείη. Procopius Gothic. lib. II. τινὰς δὲ ἐκέλευσεν ἐν τῷ ὁμαλῷ τὴν ἀπὸ τῶν ἐφόδων ἐπάγειν στοάν. οὕτω γὰρ καλεῖν τὴν μηχανὴν νενομίκασι ταύτην. οἱ δὲ αὐτῆς ἐντὸς ὑποδυόντες ἐβάδιζόν τε, καὶ τὴν στοὰν ἐφεῖλκον τοὺς πολεμίους λανθάνοντες. Et an scribendum *Stois* apud Turpinum, cap. IX. *Septimo mense aptatis juxta murum petrarijs & manganellis, & stois.* Hodiè editur, *& troys.* Arbitrare Lector.

ΣΤΟΜΑΧΗ.

Στομάχη. Corona pretiosa. στομάχη. *Stomachus*. στόμαχος.

ΣΤΟΜΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Στομομάνικον. Velum muliebre, quo os velatur. Theophilus Protosparharius De Hum. Corp. Fabr. lib. IV. ἔοικε καὶ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φιαλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ στομομανίκῳ.

ΣΤΟΥ-

ΣΤΟΥΠΡΟΝ.

Στοῦπρον. *Stuprum*. Glossæ Basilic. στοῦπρον. πορνεία.

ΣΤΟΥΡΑΚΙΟΝ.

Στουράκιον. Pampinus. Corimbus. Moschopulus. ἕλιξ, ὄνομα κύριον, καὶ τὸ κατὰ κύκλον στρεφόμενον, ὡς τὰ κοινῶς στουράκια ἕλικες λέγονται.

ΣΤΡΑΒΑΡΑ.

Στραβάρα. Luscitio. Vitium oculorum. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλαοσκοπιή. τύφλωσις τῶν ὀφθαλμῶν. στραβάρα τῶν ὀμματιῶν. Iterum alibi. τυφλάραν. στραβάραν.

ΣΤΡΑΒΟΚΑΜΠΟΥΡΑ.

Στραβοκαμποῦρα. Rhuzanus in Paraphrasi Vaticin. Constantinop. ἦλθε δὲ καὶ ἡ μάμη που ἡ στραβοκαμποῦρα πάλι.

ΣΤΡΑΒΟΜΟΥΤΖΟΥΝΟΙ.

Στραβομούτζουνοι. Qui labra habent distorta. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγκυλόχειλοι. στραβόχειλοι. στραβομούτζουνοι.

ΣΤΡΑΓΛΙΟΝ.

Στραγλίον. *Stragulum*. Basilic. Eclog. II. τῷ ὀνόματι τῆς στρωμνῆς πᾶσα ἐσθὴς περιέχεται, καὶ τὰ στραγλία, καὶ τὰ παλλία, καὶ πᾶν ὃ περιβαλλόμεθα. τῷ ὀνόματι δὲ τῆς τροφῆς ἡ ἐσθὴς, οὐ μὴν τὰ στραγλία περιέχεται.

ΣΤΡΑΤΗ.

Στράτη. *Strata*. Platea. Glossæ Græcolatinæ. λεωφόρος. *Strata*. *Itiner*. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔρρικταν πέτραις ἀπὸ ταῖς στράταις, καὶ ἀπὸ

ἀπὸ τῆς φόρας. Iterum. Ἐ ψάλλοντες αὐτὴν ἔκλαιον ἀπὸ τ͂ στράτας, Sugerius in vitâ Ludovici Groſſi. *Hugo de Pomponâ, miles ſtrenuus, caſtellanus de Gortraco* (lego, *Gornaco*) *caſtro ſuper fluuium Matronæ ſito, mercatorum in regiâ ſtratâ equos ex inſperato rapuit, & Gornacum adduxit.* Warnefridus De Geſt. Longobard. lib. v. cap. XVII. *Cum equeſtri exercitu per ſtratam, quæ antiquitus per mare facta fuerat, introiuit.* Balſamon in epiſt. καὶ μηδὲν φεύγωσιν ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, διὰ τὸ μνημόσυνον τοῦ πάπα, ὡσὰν τὸ ἐποίησαν εἰς τὴν στράταν ὅπου ἤρχεσθε. Burchardus de Excid. Mediolan. *Clauſis per hiemem ſtratis, cùm illi fortiter jam arctarentur, animos principum callidis propoſitionibus attentabant.* Hinc παραστρατίζω. *De ſtratâ*, ſiue viâ, *decedo.* Exſtat in Turcogræciâ Cruſij.

ΣΤΡΑΤΗΛΑΤΙΚΙΑ.

Στρατηλατίκια. Inſignia militaria ducum. Codinus. τὸ κόκκινον ἱμάτιον, ἢ τὸ ρῦχον αὐτοῦ, ὥσπερ καὶ τὸ βασιλικὸν, μετ' ἐλζῶν, ἀντὶ τῶν στρατηλατικίων. Viri docti interpretantur, *Lemniſcos.*

ΣΤΡΑΤΙΩΤΑΙ.

Στρατιῶται. Milites ſtationarij cum equis, quibus præerat ὁ ἀλογάτωρ. Codinus. ἐν τῇ αὐλῇ δὲ τοῦ παλατίου στρατιῶται ὀνομαζόμενοι οὕτω παραμοναὶ ἔχοντες ἄλογα, ἐφ' ὧν καὶ ἀλογάτωρ. Gregoras lib. VIII. τῶν περὶ τὸν βασιλέα πελεκυφόρων, καὶ στρατιωτῶν, καὶ ξιφηφόρων καταδαρθάνειν μελλόντων. Dicti autem στρατιῶται ab equis, quos στράσια appellabant, ut infra dicemus.

ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΑΡΧΗΣ.

Στρατοπεδάρχης. Præfectus copijs. Quinque erant numero. Primus τῶν μονοκαβάλλων, ſecundus τῶν τζαγγρατόρων, tertius τῶν μυρταΐτων, quartus τῶν τζακόνων, quintus ὁ μέγας. Quatuor priores ſuas quiſque copias curabant: at quintus vniuerſum exercitum; eique de alimentis, inſtrumentis bellicis, omnibuſq; neceſſarijs proſpiciebat. Diſces ex Codino de Offic. pagg. 59. 81. Poſtremus tantæ erat dignitatis, vt ad affinitatem quoque Imperatoris admitteretur. Itaque apud Cantacuzenum lib. I. cap. XVII. Manuel Tagaris legitur duxiſſe

 Theodo-

Theodoram Asaninen, Imperatoris consobrinam. Et dabatur quoque Titulus quibusdam honorarius, puta consanguineis Imperatorum, aut alioqui proceribus Imperii: ideoque apud eundem Cantacuzenum libro citato leguntur magni Stratopedarchæ, hic, quem dixi, Tagaris, & quidam Palæologus.

ΣΤΡΑΤΟΡΙΚΙΟΝ.

Στρατορίκιον. Gallis, *Le Montoir*. Locus editior, è quo Imperatorem in equum sublevabat strator. Codinus. οὕτω καβαλλικεύει ἀπὸ χόρδου ἀλλαχοῦ μὲν οὐδαμῶς, ἕως δὲ καὶ μόνου στρατορικίου.

ΣΤΡΑΤΟΥΡΙΑ.

Στρατούρια. *Stratoria*. Stragulæ equestres. Cyrillus in Lexico. σάγματα, στρατούρια ἀλόγων.

ΣΤΡΑΤΩΡ.

Στράτωρ. *Strator*. Qui Imperatorem in equum sublevabat. Suidas. στράτωρ, εἶδος ἀξιώματος. Vetus Inscriptio.

ΒΑCΗΛΗΟΥ. CΤΡΑΤΩΡΟC. ΚΕ. ΔΡΟΥΓΓΑΡΗΟΥ. ΓΕ. ΓΟΝΟΤΟC.

Et Basilic. Eclog. VI. Titulus est, περὶ στρατώρων, καὶ ἑτέρων τινῶν στρατιωμένων. Iuo lib. IV. De Dignit. & Priuileg. Eccles. Rom. *Tenentes frenum equi ipsius pro reverentiâ beati Petri stratoris officium illi exhibuimus.* Quæ Constantinus Magnus ad Silvestrem sic Græcè extulerat. καὶ κρατήσαντες τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου αὐτοῦ, στράτωρος ὀφφίκιον ἐποιήσαμεν. Cedrenus. κωνσταντῖνος δέ τις στράτωρ τοῦ ἀρταβάσδου, ἰδὼν εἰκόνα τῆς θεοτόκου ἑστῶσαν, λαβὼν λίθον, ἔρριψε κατ᾽ αὐτῆς. Warnefridus de Gest. Longobard. lib. II. cap. XXVII. *Eius equus in porta medio concidens, quamvis hinc inde ab stratore verberibus cæsus, non poterat elevari.* Iterum lib. IV. cap. XXVII. *A Focâ, qui fuit strator Prisci Patricij, occiditur.* Primus in hoc ordine erat ὁ πρωτοστράτωρ, de quo supra diximus suo loco.

ΣΤΙΚ-

ΣΤΡΙΚΤΟΣ.

Στρικτὸς. *Strictus.* Suidas. στρικτὸν, οὕτω καλεῖται παρὰ ῥωμαίοις τὸ ἐστενωμένον καὶ ἀπλατὲς ἐπὶ παντὸς εἴδους, κυρίως δὲ ἐπὶ ὑποδήματος. Glossæ Basilic. στρικτὸ, στερεὰ, ἀναμφίβολος.

ΣΤΡΙΦΟΚΑΜΗΛΟΣ.

Στριφοκάμηλος. Corona pretiosa. στριφοκάμηλος. *Struthio.* στρουθὸς.

ΣΤΡΟΥΜΠΑ.

Στροῦμπα. Trochus. Pindari Scholiastes ad Olympion. Od. XIII. ῥόμβος, ἡ κοινῶς στροῦμβα, ἥτις καὶ βόμβιξ λέγεται, καὶ στρόμβος. Laccapenus in Schedis Grammaticis. ἐλαύνει τὸν στρόμβον, ἤτοι τὴν κοινῶς λέγειν στροῦμπαν ἐπὶ παιδιᾷ.

ΣΤΡΩΣΙΑ.

Στρώσια. Equi strati, paratique ad excipiendum sessorem; qui Imperatori numero septem. Codinus. δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἔθος ἐστὶ καθ' ἑκάστην ἑτοίμους εἶναι ἵππους ἑπτὰ, οἳ καὶ καλοῦνται στρώσια, ἐκδεχομένους τὸν βασιλέα, καβαλλικεῦσαι οἷον ἂν ἐκ τούτων βούλοιτο.

ΣΤΡΩΤΗ.

Στρωτή. Sella equestris. Glossæ Græcolatinæ. στρωτή. *Strata.* Iam autem *Strata* illic nihil aliud est quàm ephippium. Glossæ aliæ Latinogræcæ. *Strata.* ἐπίππιον.

ΣΥΒΑΛΤΑΡΕΑ.

Συβαλταρέα. *Subalterna.* Alternatim. Codinus. τοῦ δὲ δικανικίου αὐτοῦ ὁ πρῶτος μὲν κόνδυλος χρυσοῦς, τὸ δὲ ἐφεξῆς, συβαλταρέα χρυσοκόκκινα. Iterum. τὸ δὲ δικανίκιον αὐτοῦ χρυσοπέρανον συβαλταρέα.

ΣΥΒΑΛΤΗ.

Συβάλτη. Constantinus in Tacticis. πρὸς δὲ καιροπολέμους ἔχει μαγγανικὰ διάφορα, καὶ σκάλας ξυλίνας συβάλτας, καὶ ἄλλα μηχανικὰ ἔργα ὅσα ἐπινοήσεις.

ΣΥΒΒΑΛΜΑ.

Σύββαλμα. Glossæ Græcobarbaræ. ἀλλῆκα. χλαμύδα. οἱ δὲ πορπίδα χλαμύδος ἀλληλοχείρου. χιτὼν ἢ χλαμὺς πορφυρᾶ. ἢ ἱμάτιον χερμερινόν. ῥοῦχον κόκκινον. ἄλλοι σύββαλμα τοῦ κοκκίνου.

ΣΥΓΚΕΛΛΟΣ.

Σύγκελλος. Proximus hic antiquitus Patriarchæ erat, & successor quoque mortuo, quod tamen sub posterioribus Imperatoribus non obtinuit. Cedrenus. ἀνεπλήρωσε δ' αὐτοῦ τὴν πρὸς τὸν βασιλέα πρεσβείαν ὁ λεγόμενος παρ' αὐτοῖς σερίφος. δύναται δὲ τοῦτο τὸ ὄνομα πρὸς τὸν παρ' αὐτοῖς χαλυφᾶν, ὅπερ ὁ παρ' ἡμῖν σύγκελλος πρὸς τὸν πατριάρχην πάλαι. ἐκείνου γὰρ ἀποθανόντος ἐκεῖνος εὐθὺς εἰς τὸν τούτου θρόνον ἐγκαθιδρύετο. Zonaras Annal. III. ἐκπέπομφε δὲ κἀκεῖνος πρέσβυν πρὸς βασιλέα, ὃν ἐκάλουν ἐκεῖνοι σερίφην. οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς, ὅπερ πάλαι ἦν παρ' ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. ὡς γὰρ ὁ σύγκελλος τοῦ πατριάρχου θανόντος εἰς τὸν ἐκείνου τόπον αὐτίκα ἐθίστατο, οὕτω καὶ ὁ σερίφης τοῦ χαλυφᾶ φθαρέντος τὸν τελευτήσαντα διαδέχεται. Ita restituo illum locum valdè hodiè luxatum: editur enim. οὗτος δ' ἐστὶ παρ' αὐτοῖς πάλαι ἦν περ ὅπερ ἡμῖν ὁ λεγόμενος σύγκελλος. Atque erant numero plures, sed Heraclius ad duos redegit. In eius Constitut. hæc sunt verba. τοὺς μὲν θεοφιλεῖς συγκέλλους εἰς δύο τὸν ἀριθμὸν πε‍ρισαντες. In conventibus publicis sedebant ante metropolitas; sed litem ijs illi moverunt sub Constantino. Ioannes Curopalates in eius vitâ, ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἁγίας πεντηκοστῆς ταραχὴ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν μητροπολιτῶν προκαθίσαι αὐτῶν τοὺς συγκέλλους ἐν τῷ συνθρόνῳ. Horum primus πρωτοσύγκελλος dicebatur. Scribebant autem etiam σύγγελλος, sive σύγγελος, indifferenter. Exstatque, μιχαὴλ συγγέλου καὶ πρεσβυτέρου ἱεροσολύμων ἐγκώμιον εἰς τὸν ἅγιον διονύσιον. Sic in com-

in composito, πρωτοσύγκελλος, de quo supra. Σύγκελλος verò est *Congellus*, apud Notkerum Balbulum in Martyrologio. *Cum plurimos discipulos vel socios sanctitatis suæ suppares habuisset, unum tamen, congellum scilicet, Latinè Fausti nomine illustrem, præceptorem beatißimi Columbani, magistri domini & patris nostri Galli, virtutum ac meritorum suorum quasi unicum, exemplo Isaac, reliquit heredem* Falluntur viri eruditi, qui, *Congellus*, nomen proprium censent. Vides commutationem κ. & γ. Sic Σαράγκης est apud Polyænum, qui alijs Σαράγγης. Sic *Emigranea* apud Michaëlem Schotum Physiogn. cap. II. quæ ἡμικρανία Græcis. *Contingit*, inquit, *dolor capitis, qui dicitur soda sive emigranea*. Et infinita talia.

ΣΥΓΚΟΥΡΑΤΩΡ.

Συγκουράτωρ. *Concurator*. Basilic. Eclog. XVII. οὐκ ἀναγκάζεται ὁ κουράτωρ τῷ συγκουράτωρι τοὺς λόγους ἀποδοῦναι τῆς ἰδίας διοικήσεως.

ΣΥΓΝΟΦΟ.

Σύγνοφο. Corona pretiosa. σύγνοφο. *Nubes*. νεφέλη.

ΣΥΓΧΑΡΙΑ. ΣΥΓΧΑΡΙΚΕΙΑ.

Συγχάρια. Præmia ob nuntiatam publicam lætitiam dari solita. Basilic. Eclog. LVI. Vel munera congratulatoria Cedrenus. τότε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχάρια τῷ βασιλεῖ μαργαρίτας καὶ λίθους τιμίους πολλούς. Theophanes in Chronographiâ συγχαρίκια appellat. ἐν αὐτῷ δὲ τῷ καιρῷ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰνδῶν πέμπει συγχαρίκια τῷ ἡρακλείῳ ἐπὶ τῇ τῶν περσῶν νίκῃ.

ΣΥΚΑΜΙΝΟΝ.

Συκάμινον. Aristophanis Scholiastes ad Ranas. σῦκον, εἶδος πάθήματος, ἀεὶ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ οὐκ ἐν ἄλλῳ τινὶ μέρει τοῦ σώματος, ὅ φασιν ἰδιωτικῶς συκάμινον.

ΣΥΛΙΚΤΑΡΙΔΕΣ.

Συλικτάριδες. Erant inter excubitores aulæ Turcicæ. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. μετὰ δὲ συλικτάριδες εἰσι τῶν βασιλέως θυρῶν ἀμφὶ τῶν τριακοσίων, οἱ ἱππεῖς ὄντες ἀπὸ τῶν νεηλύδων ἐπὶ ταύτην παραγίνονται τὴν χώραν. Apud eundem in fine lib. VIII. scribitur, σιλικτάριδες, & lib. IX. σιλικτάρεις.

ΣΥΜΒΟΥΛΑΤΩΡ.

Συμβουλάτωρ. Corona pretiosa. συμβουλάτορες. Consiliarij. σύμβουλοι.

ΣΥΝΑΞΑΡΙΑ.

Συναξάρια. Vitæ sanctorum ac martyrum in compendium redactæ, quæ in ecclesiâ coram populo legebantur. Gennadius περὶ ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων. cap. IV. καὶ ἰδιόμελα, καὶ κοντάκια, καὶ οἶκοι, καὶ συναξάρια, καὶ ἐξαποστειλάρια. Idem De primatu Papæ, cap. v. τοῦτο ἐν τῷ συναξαρίῳ τοῦ ἁγίου μαξίμου γέγραπται, καὶ ἀναγνώστω ὁ βουλόμενος τῇ τρισκαιδεκάτῃ τοῦ αὐγούστου. Sæpè est observare in Menologio. Duplicia verò erant; & hæc Xanthopuli dicebantur, illa Triodij. Obseruo ex ipso Triodio. πρόλογος ἐν ἐπιτόμῳ τῶν συναξαρίων τοῦ ξανθοπούλου, εἰς τὰ τοῦ τριωδίου συναξάρια.

ΣΥΝΑΠΤΗ.

Συναπτὴ. In ecclesiâ Orientali variæ erant precationum formulæ à diacono pronuntiari solitæ, quæ quia connectebantur, & simul pronuntiabantur, συναπταὶ simpliciter vocabantur. Et hæ duplices erant, τῶν εἰρηνικῶν nimirum, καὶ τῶν αἰτήσεων. Itenicæ verò rursus duæ, & erat vna ἡ μεγάλη, altera ἡ μικρὰ dicebatur. Maioris meminit Philotheus de Instit. Diac. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν λέγει τὴν μεγάλην συναπτήν. Pentecostarium. ὁ διάκονος. ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν συναπτὴν μεγάλην τῶν εἰρηνικῶν. Minoris mentio exstat ibidem. καθεκάστῃ ᾠδῇ ποιοῦμεν συναπτὴν μικρὰν, λέγοντες καὶ μίαν εὐχήν. Et apud Philotheum loco citato. μετὰ δὲ τὴν ἐννάτην ποιεῖ ὁ διάκονος μικρὰν συναπτήν. Formulæ exstant in Eu-

in Euchologio, quas hic transſcribam. Prior iſtis verbis concipiebatur.

ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν τοῦδε, τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ κλήρου, καὶ τοῦ λαοῦ, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ θεοφυλάκτων βασιλέων ἡμῶν, παντὸς τοῦ παλατίου, καὶ τοῦ στρατοπέδου αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ συμπολεμῆσαι, καὶ ὑποτάξαι ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτῶν πάντα ἐχθρὸν καὶ πολέμιον, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τῆς ἁγίας μονῆς ταύτης, πάσης πόλεως, καὶ χώρας, καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων, καὶ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ὑπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὀργῆς καὶ ἀνάγκης, τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ προσκύνησις, τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad finem ſingulorum verſuum chorus reſpondebat, κύριε ἐλέησον. ad penultimum, σοὶ κύριε. ad ultimum, ἀμήν. Atque ita habebat irenicorum connexio maior, jam minor hæc iſta erat.

ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ κυρίου δεηθῶμεν.

ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

τῆς πα-

τῆς παναγίας ἀχράντου ὑπερευλογημένης ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

ὅτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ βασιλεία, καὶ ἡ δύναμις, καὶ ἡ δόξα, τοῦ πατρὸς, καὶ τοῦ υἱοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad priores duos verſus chorus, κύριε ἐλέησον, reſpondebat; ad reliquos, idem quod in magnà. Et hanc quidem connexionem, ab eius initio, τὴν συναπτὴν ἔτι καὶ ἔτι, ſæpè nominari videbis. Venio nunc ad τὴν τῶν αἰτήσεων. Eius mentio itidem in Pentecoſtario. καὶ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως πληρωθείσης, ψάλλομεν τὸ χριστὸς ἀνέστη. γ΄. καὶ γίνεται ἡ ἐκτενής. ἐλέησον ἡμᾶς ὁ θεός. καὶ τὰ λοιπὰ εἶτα ἡ συναπτὴ τῶν αἰτήσεων. Atque ea quidem iſta erat.

τὴν ἑσπέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν, καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

ἄγγελον εἰρήνης πιστὸν ὁδηγὸν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν, καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα

τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ, παρὰ τοῦ κυρίου αἰτησώμεθα.

τῆς παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου δεσποίνης ἡμῶν θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες ἑαυτοὺς, καὶ ἀλλήλους, καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν χριστῷ τῷ θεῷ παραθώμεθα.

ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ πατρὶ, καὶ τῷ υἱῷ, καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ad ſingulos verſus reſpondebat chorus παράσχου κύριε, exceptis penultimo, & ultimo: illic eadem erat reſponſio, quæ τῶν εἰρηνικῶν ſupra.

ΣΥΝΕΙ-

ΣΥΝΕΙΣΑΚΤΟΣ.

Συνείσακτος. Mulier adſcititia. Euſebius Hiſt. Eccleſ. lib. VII. cap. XXX. τὰς δὲ συνεισάκτους αὐτοῦ γυναῖκας ὡς οἱ Ἀντιοχεῖς ὀνομάζουσι, &c. Syn. Nic. Can. III. ἀπηγόρευσε καθόλου ἡ μεγάλη σύνοδος, μήτε ἐπισκόπῳ, μήτε πρεσβυτέρῳ, μήτε διακόνῳ, μήτε ὅλως τινὶ τῶν ἐν κλήρῳ· ἐξεῖναι συνείσακτον ἔχειν. Epiphanins Contra Origen. κατηγοροῦσι δὲ δῆθεν τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὰς ἀγαπητὰς λεγομένας συνεισάκτους γυναῖκας κεκτημένων. Dionyſ. Monac. in Quæſitis. δεύτερον τοιοῦτον τὸ ἐρώτημα, εἰ δεῖ τῷ μέχρις ἐσχάτης ἐκπνοῆς συνεισάκτῳ γυναικὶ συμφθειρομένῳ μεταδιδόναι τῶν θείων ἁγιασμάτων, ἢ μή; Photius in Biblioth. ὁ μέγας χρυσόστομος παραυτίκα τοὺς ἔχοντας συνεισάκτους τοῦ ἤθους ἐξέκοψε.

ΣΥΝΕΣΤΩΤΕΣ.

Συνεστῶτες. Stantes. Ita dicebantur pœnitentes, qui orantes quidem in eccleſiâ ſtabant, necdum tamen ad ſacramentorum communicationem admittebantur. Baſilius Magnus Can. LVIII. ὁ μοιχεύσας, πεντεκαιδεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἓν συνεστώς, ἤγουν τοῖς πιστοῖς συνευχόμενος, τῶν ἁγιασμάτων δὲ μήπω ἀξιούμενος, εἰ μὴ μετὰ τοῦτο. Iterum Can. LXXVII. ὁ τὴν ἰδίαν ἀφεὶς, καὶ ἑτέραν λαβὼν, ἐνιαυτὸν προσκλαιέτω, διετίαν ἀκροάσθω, τριετίαν ὑποπιπτέτω, εἶτα ἐνιαυτὸν συνεστὼς τῆς κοινωνίας ἀξιούσθω.

ΣΥΝΗΒΑΣΜΟΣ.

Συνηβασμός. Corona pretioſa. συνηβασμός. *Pactum.* συνθήκη.

ΣΥΝΗΘΕΙΑ.

Συνήθεια. Salarium, vel donum ordinarium. Baſilic. Eclog. XXIII. μὴ ἐξεῖναι τι τοῖς διαιτηταῖς λαμβάνειν παρὰ τῶν διαιτωμένων τινὰ, προφάσει τῶν λεγομένων κερατίων, ἢ συνηθειῶν. Mauricius. χορηγουμένας αὐτοῖς χρυσικὰς συνηθείας. Et exſtat Novella Iſaacij Comneni, περὶ τῶν ὑπὲρ χειροτονίας διδομένων συνηθειῶν. Anſegiſus *Conſuetudines* appellat, lib. IV. cap. XLVII. *De injuſtis occaſionibus, & conſuetudinibus nouiter inſtitutis, ſicut ſunt*

tributa, & tholonei in mediâ viâ. Glossæ veteres Latinogræcæ. *Salarium.* ὀψώνιον. παροχή. συνήθεια. ἀλατικόν.

ΣΥΝΘΡΟΝΟΝ.

Σύνθρονον. Subsellium. Ioannes Curopalates in Constantino. ἐγένετο δὲ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστῆς παραχὴ διὰ τὴν καθέδραν ἐν τῇ λειτουργίᾳ, μὴ καταδεξαμένων τῶν μητροπολιτῶν προκαθίσαι αὐτῶν τοὺς συγκέλλους ἐν τῷ συνθρόνῳ. Euchologium. καὶ τῆς συνήθους εὐφημίας τελουμένης, ἀνέρχονται εἰς τὸ σύνθρονον.

ΣΥΝΙΠΠΙΑ.

Συνιππία. Glossæ Græcolatinæ. συνιππία. ἀγέλη ἵππων. *Equicium.*

ΣΥΝΤΕΚΝΟΙ.

Σύντεκνοι. Patres spirituales. Vulgò *Compatres.* Constantinus Cabasilas in Quæst. ἐπὶ τούτοις οὐ δύναται τοῦ συντέκνου αὐτοῦ θυγατέρα, αὐταδέλφην οὖσαν ἀναδεξαμένου αὐτοῦ, ἀγάγεσθαι νύμφην υἱῷ αὐτοῦ, ἢ ἀδελφόπαιδι, ἢ πρωτεξαδέλφῳ; Cedrenus. καὶ σύντεκνος ἐκ τούτου χρηματίζει αὐτῷ. Euchologium. εἶτα ἀλλάσσουσιν οἱ παράνυμφοι, ἤγουν οἱ κοινῶς λεγόμενοι σύντεκνοι, τὰ δακτυλίδια τῶν νεονύμφων. Ergo notum est, quod sit συντεκνία apud Theodorum Studitam in Testamento. Negotium facessit locus iste doctissimo interpreti.

ΣΥΝΤΟΝΑΡΙΟΣ.

Συντονάριος. Glossæ Latinogræcæ. *Pedicularius,* συντονάριος.

ΣΥΡΤΑ.

Συρτά. Ad huius vocis explicationem recitandus est mos aulæ Constantinopolitanæ. Quotidiè sternebantur septem equi, & ex eâ re στρῶσια dicebantur. Horum quem vellet Imperator conscendebat, reliqui sex, quocunque iret, circumducebantur, & συρτὰ inde appellabantur;

bantur; etymo evidenti. Codinus. ἔθος ἐστὶ καθηκάστην ἑτοίμους εἶναι ἵππους ἑπτὰ, οἱ καὶ καλοῦνται σρώσια, ἐκδεχομένους τὸν βασιλέα, καβαλλικεῦσαι οἷον ἂν ἐκ τούτων βούλοιτο. οἱ δὲ λοιποὶ ἵπποι ἀκολουθοῦσιν, οἱ καὶ καλοῦνται συρτά. Aliquoties apud eundem occurrit hæc dictio. Institutus autem hic mos primùm sub Theophilo. Vide rem & causam apud eundem Codinnm pag. 53. Sed non Imperatorij tantum equi ita dicebantur; immò generaliter omnes alij quorumvis equitum; non τῶν μονοκαβάλλων, qui vno tantum equo vtebantur in militiâ, sed τῶν δικαβάλλων καὶ τρικαβάλλων, qui duos aut tres semper circumducebant. Constantinus in Tacticis. καὶ τὰ σαγμάρια, καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν, καὶ τὰ συρτὰ, ἵνα καταλιμπάνῃς μετὰ τοῦ τούλδου. καὶ γὰρ εἰς μὲν τὰ κοῦρσα, καὶ τὰς ἄλλας ἐπιδρομὰς, ἔχουσιν οἱ στρατιῶται τὰ συρτὰ μετ' αὐτῶν. Vnde & παρασυρτάται, famuli, qui equos illos ducebant. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. ἀναλαμβάνεσθαι τὸν λαὸν αὐτοῦ, καὶ τοὺς παρασυρτάτους, καὶ ὁρμᾶν πρὸς τὴν ὁδὸν καθ' ἣν οἱ πολέμιοι διέρχονται.

ΣΥΣΤΑΤΙΚΑΙ.

Συστατικαί. Litteræ commendatitiæ. Balsamon ad Concil. VI. Can. XVII. χρεία ἐστὶ παντὶ κληρικῷ ἔξω χειροτονήτου διπλᾶς γραφὰς ἐπιφέρεσθαι, συστατικὴν δηλαδὴ καὶ ἀπολυτικὴν, ὡς ἂν τῇ μὲν χρήσηται εἰς ἐπισύστασιν τοῦ λεγομένου προσεῖναι αὐτῷ βαθμοῦ, τῇ δὲ εἰς τὸ ἀπαρεμποδίστως ἐφ' ἑτέρας ἐκκλησίας κλήρῳ συγκαταλεγῆναι. Vide quoque Can. Apostol. XXXIII. & Zonaram ibidem. Concil. Chalced. Can. XIII. ξένους κληρικοὺς, καὶ ἀγνώστους (ita rectè emendat vir magnus, Petrus Pithœus.) ἐν ἑτέρᾳ πόλει δίχα συστατικῶν γραμμάτων τοῦ ἰδίου ἐπισκόπου μηδόλως μηδαμοῦ λειτουργεῖν. Zonaras in Comment. συστατικαὶ δὲ ἐπιστολαὶ λέγονται αἱ ἐγχειριζόμεναι κληρικοῖς ἢ λαϊκοῖς ἀφοριζομένοις, ἢ ἀγνώστοις παντάπασιν ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἀπιοῦσι, καὶ συνιστῶσαι τῷ ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἐπισκόπῳ τοὺς ἄνδρας, ὡς λυθέντας τῶν ἐπιτιμίων, ἢ πιστοὺς ὄντας. Ingulphus in Hist. *Literam viaticam* appellat. *Quod si absque viaticâ literâ Abbatis loci vestri talis fugitiuus repertus fuerit, iuxta demerita legali supplicio subiacebit.*

ΣΦΑΛΑΓΚΗ.

Σφαλάγκη. Corona pretiosa. σφαλάγκη. *Aranea.* ἀράχνης.

ΣΦΕΚΛΗ.

Σφέκλη. Vide Φήκλη.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΙΣΤΗΣ.

Σφενδοβολιστὴς Funditor. Constantinus in Tacticis. εἶχε δὲ καὶ ψιλοὺς, ἤγουν τοξότας, καὶ ἀκοντιστὰς, καὶ σφενδοβολιστὰς, τοὺς ἡμίσεις τῶν σκουταρίων.

ΣΦΕΝΔΟΒΟΛΟΝ.

Σφενδόβολον. Quicquid funda eiaculatur. Mauricius. εἰς τὸ ῥίψαι μηχανόθεν βηρύτας, καὶ σφενδόβολα. Hinc σφενδοβολίζειν, & σφενδοβολιστής. De quo jam dictum ex Constantino. Et quidem σφενδοβολιστὴς est *Fundibularius* apud Radeuicum De Reb. Frederici I. Imp. lib. I. cap. XXXVI. *Fundibularia instrumenta* dixit Sugerius in vitâ Ludouici Grossi. *Machinas impugnatorias, manganella, & fundibularia inchoat instrumenta.* Ita corrigò. Pessimè hodiè editur, *mangummella & fundi baluria.*

ΣΦΙΚΑ.

Σφίκα. Corona pretiosa. σφίκα. *Vespa*. σφήξ.

ΣΦΙΚΤΟΥΡΙΟΝ.

Σφικτούριον. Vestis aliqua interior, quæ astringi solebat. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑποκαμισοβράκιον, καὶ τὸ σφικτούριον, καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβὼν, συνέδησεν αὐτά. Achmes cap. CCXXXII. εἰ δὲ κοντὰ, καὶ δίκην σφιγκουρίων, χαρὰν ἐλπίζει μεγάλην, καὶ ἐλάττονα εὑρήσει ἀναλόγως. Corrige, δίκην σφικτουρίων. Ioannes Tzetzes ad Hesiodi. ἔργ. β. χλαῖνα δὲ, καὶ χλανίσκιον, τὸ νῦν καλούμενον σφικτούριον. καὶ πᾶν παχὺ ἱμάτιον. Idem videtur quod ἀναξυρίς.

ΣΦΡΑΝΤΖΗΣ.

Σφραντζῆς. *Franciscus*. Nomen proprium. Exstat apud Cantacuz. lib. II.

lib. II. cap. XXV. & Gregoram lib. X. Nuper quoque prodijt Chronicon, cuius auctor hoc nomine indigetatur; quod vtinam Græcè, itidem vt Simocattam, nobis dedissent viri docti; maiores longè gratias illis & deberemus, & ageremus.

ΣΧΑΙΩΜΑΤΑ.

Σχαιώματα. Ornamenta equorum Imperatorum, è margaritis & gemmis, circum collum, & ponè sellam ab illis gestari solita. Codinus. *ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τοῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τὸν τράχηλον, καὶ ὄπισθεν τῆς σέλλας ἐπάνω τῶν σκαπουλίων* (ita legendum supra monui.) *ἅπερ ὀνομάζεται χαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα*.

ΣΧΑΤΗΣ.

Σχάτης. Palladius Hist. Lauf. in Eulogio. *καὶ λοιδορίαις λοιπὸν πλύνειν τὸν ἄνδρα, ἐπιλέγων αὐτῷ· χάτα, γλύτιον, φαγοκύρι, ἀλλότρια χρήματα ἐκλέψας*. Sed omnino, *σκατογλύτον*, legendum censeo. Et est *σκατογλούτων* Palladio, qui *σκατοφάγος* Aristophani.

ΣΧΙΔΑΡΙΟΝ.

Σχιδάριον. Armarium. Glossæ Basilic. *χιδάριον, ἀρμάριον*.

ΣΧΙΝΗ.

Σχινή. Restis. Laqueus. Corona pretiosa. *χινή*. *Laqueus*. *ἀρπεδόνη*. Alibi ibidem rectius scribitur *χοινή*.

ΣΧΙΣΜΑΔΑ.

Σχισμάδα. Segmentum. Phortius *περὶ στρατ. πραγματ.* lib. II.
καὶ ποίσε χισμάδαν μίαν,
νὰ ἢ κεντήσων μακρέαν.

ΣΧΟΙΝΗ.

Σχοινὴ. Pro σχοινίον. Corona pretiosa. σχοινὴ. *Funis.* κάλως.

ΣΧΟΙΝΟΠΛΟΚΙΟΝ.

Σχοινοπλόκιον. Funiculus plexus. Codinus. ὁ δὲ τίταρδ@ κατὰ τὸ δεύτερον ἐντετυλιγμένος σχοινοπλοκίῳ ἀργυρῷ.

ΣΧΟΛΑΡΙΚΙΟΝ.

Σχολαρίκιον. Inauris. Moschopulus. ἐνώτια. κόσμος γυναικεῖος, ὃν λέγουσι τὰ κοινῶς σχολαρίκια. In Lexico Cyrilli. ἐνώτια, σχολαρίκια. Constantinus de Administr. Imp. προστέθηκεν εἰς τὰς τεσσαράκοντα λίτρας καὶ σχολαρίκια ζυγὴν μίαν, ἐκτιμηθεῖσαν λίτρας ἐννέα. Et mox. ἀνελάβετο τὰς τεσσαράκοντα λίτρας, καὶ τὴν ζυγὴν τὰ σχολαρίκια. Suidas in Etymologico. ἐλλόβια, τὰ ἐνώτια, ὅ ἐστι σχολαρίκια.

ΣΧΟΛΑΡΙΟΙ.

Σχολάριοι. *Scholares.* Basilic. Eclog. LIV. Titulus est, περὶ ἀννόνων διδομένων τῇ κωνσταντινουπόλει, καὶ τοῖς σχολαρίοις. Constantinus Porphyrogenneta Novell. II. κἂν σχολάριός ἐστιν, ἢ σεκρέτοις ὑπηρετούμενος. Basilius etiam Porphyrogenneta Novell. II. οὗτος γὰρ καὶ αὐτοὺς τοὺς σχολαρίους δυνατοὺς ὠνόμασεν. Et passim fit eorum mentio. Erant autem tanquam custodes Imperatorij, & noctu atque interdiu in aulâ versabantur, magnificentiæ & ornatus caussâ comitantes in publicum prodeuntem. Agathias lib. VI. ἦσαν δὲ οὐ μάχιμοι ὡς ἀληθῶς, οὐδὲ μετρίως γοῦν τὰ πολέμια πεπαιδευμένοι, ἀλλ' ἐκ τῶν ταγμάτων ἐκείνων, οἳ εἰς τὸ διημερεύειν τε καὶ διανυκτερεύειν ἐν τῇ αὐλῇ ἀποκέκριντο, οὓς δὴ σχολαρίους ἀποκαλοῦσιν. οὗτοι δὲ στρατιῶται μὲν ὀνομάζονται, καὶ ἐγγεγράφαται τοῖς τῶν καταλόγων βιβλίοις. εἰσὶ δὲ οἱ πολλοὶ ἀστικοί τε καὶ φαιδροείμονες, καὶ μόνον οἶμαι ὄγκου τοῦ βασιλείου ἕνεκα, καὶ τῆς ἐν ταῖς προόδοις μεγαλαυχίας ἐξευρημένοι. Et primitùs quidem hic ordo dabatur solis militiæ peritis, exercitatisq; præmij loco. Posteà verò cùm Zeno Isaurus tribulibus quibusdam suis & familiaribus dedisset, quorum

quorum nulla virtus, aut meritum, nundinatio irrepsit: & emit hunc honorem ignavissimus quisque. Hæc pluribus tradit ille ipse Agathias loco citato, quo Lectorem studiosum remittimus. Cedrenus auctor est institutos eos à Gordiano; sed nos errare eum ostendimus supra in κανδιδάτ☉. Corrigendum autem obiter Lectionale. *Armatam militiam in adolescentiâ secutus, inter scholares alas sub rege Constantino, deinde sub Iuliano Cæsare militavit.* Mendosè editur, *inter scalares.*

ΣΧΟΛΑΣΤΙΚΟΣ.

Σχολαστικός. Leontius Mechanicus De Arati Sphærâ. *ἐτύγχανον γὰρ καὶ τοιαύτην τινὰ σφαῖραν ἐργαζόμενος ἐλπίδι τῷ σχολαστικῷ ἀνδρὶ ἀξιολόγῳ ὁμοῦ καὶ φιλομαθεῖ.* Suidas. *ἀγαθίας, σχολαστικὸς σμυρναῖος, ὁ γράψας τὴν μετὰ προκόπιον ἱστορίαν τὸν καισαρέα.* Viri docti numerant inter ecclesiastica officia; & putant eundem fuisse, quem hodiè Protonotarium appellamus: sed horum error refutatione non eget. Alij autem volunt esse advocatum, & patronum causarum. Atque hoc verum est. De Agathia dicit Suidas fuisse σχολαστικόν. Et ipse Hist. lib. I. testatur artem suam his verbis. *ἀγαθίας μὲν ὄνομα, μύρινα δὲ πατρίς, μεμνόνιος πατήρ. τέχνη δὲ τὰ ῥωμαίων νόμιμα, καὶ οἱ τῶν δικαστηρίων ἀγῶνες.* Iterum lib. III. *ἐγὼ γε ἠλώμην ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ βιβλίδια πολλὰ δικῶν ἀνάπλεα καὶ πραγμάτων ἐξ ἑωθινοῦ μέχρι καὶ ἐς ἥλιον καταδυόμενα ἐκμελετῶ, καὶ ἀνελίττω.* Synesius epist. CV. *γνῶναι δὲ τοῦ τοὺς σχολαστικοὺς εἰδέναι ταῦτα, καὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐξαγγεῖλαι.* Et sic per provincias quoque hoc nomine Iudices dicebantur. Sigebertus in Chronico. *Franco scholasticus Leodicensium & scientiâ literarum, & morum probitate claret.* Walafridus Strabo De Reb. Eccles. cap. XXV. *Quales composuerunt Ambrosius, Hilarius, & Beda Anglorum pater, & Prudentius Scholasticus Hispaniarum.* Vide etiam Synesij epistolas CLV. CLVI ad Domitianum Scholasticum. Licet inde quoq; haurire. Papias. *Togisorium, locus vbi Scholastici disputant.*

ΣΩΒΑΡΙΟΝ.

Σωβάριον. *Supparium.* Abolla. Achmes cap. CLVIII. *εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι φορεῖ ἀναβόλιον, ἤτοι σωβάριον, εὑρήσει γυναῖκα κατὰ τὸ κάλλος καὶ τὴν πῆξιν αὐτοῦ.* Erat

Errat interpres, qui *Sabanum* transtulit, quod aliud erat, vt nos supra ostendimus.

ΣΩΛΑΡΙΟΝ.

Σωλάριον. *Solarium*. Suidas in Etymologico. σολάριον, ἡλιακὸν. Basilic. Eclog. LVIII. καὶ τὸ ἐμβαλεῖν ξύλα τῷ τοίχῳ τοῦ γείτονος. In Novellâ quâdam Zenonis. ἐπὶ δὲ θεωρίζουσι τὰ καλύμματα σολάρια μετὰ τὸ περὶ τοὺς νόμους μὴ ἐκ μόνων ξυλῶν τι καὶ σανίδων γίνεσθαι. Vel etiam tributum erat, quod pro solo pendebat, qui in publico ædificassent. In citatâ Eclogâ Basilicorum. εἰ δὲ μὴ βλάπτει τὸ κτισθὲν, φόρον ἐπιτίθησιν αὐτῷ, ὁ λέγεται ἀπὸ τοῦ ἐδάφους σωλάριον. Ergo duplex est huius vocis significatio, quam oportet observare.

ΣΩΛΕΑΣ.

Σωλέας. *Solium*. Codinus. τὸ δὲ μῆλον, καὶ τὰ κρίνα, καὶ τὸν σταυρὸν τοῦ κιβωρίου, ὁλόχρυσα. τὸν δὲ ἄμβωνα, καὶ τὸν σωλέαν χρυσοῦ. Occurrit pluries apud illum. Cedrenus. ἡ τρούλλα τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας Φυρνικὴ οὖσα ἔπεσε, τόν τε ἄμβωνα, καὶ τοὺς σωλέας ἐξ ὀνυχίτου λίθου ὄντας συνέτριψε, καὶ εἰς χοῦν ἀπετέλεσε.

ΣΩΛΗΝΑΡΙΟΝ.

Σωληνάριον. Theca oblonga ad fistulæ instar, in quâ sagittæ recondebantur. Mauricius. σκουτάρια μικρὰ, σωληνάρια ξύλινα μετὰ μικρῶν σαγιτῶν. Constantinus in Tacticis. σωληνάρια μετὰ μικρῶν σαγιτῶν, καὶ τὰ κούρων αὐτῶν. Suidas. σωλὴν, σωλῆνος, τὸ παρ' ἡμῖν σωληνάριον. Moschopulus. σωλὴν, τὸ σωληνάριον.

ΣΩΠΕΔΙΟΝ.

Σωπίδιον. Vide σουπαίδιον.

ΣΩΠΕΝΝΕΙΝ.

Σωπίνειν. Tacere. Glossæ Græcobarbaræ. σιωπᾷ. μυλλώνει. ζωπίνει.

ΣΩΡΕΥΓΕΙΝ.

Σωρδίγγειν. Cumulare. Glossæ Græcobarbaræ. σωρεύω, σωρδίζω. σωρδίγγω.

ΣΩΣΑΝΙΟΝ.

Σωσάνιον, siue σουσάνιον; vtroque enim modo scribebant, vt λωρίκιον, λώρικον, & talia. Significat autem loricam. Moschopulus. θώραξ. μέρος τοῦ σώματος, καὶ τὸ φολιδωτὸν ὅπλον, ἢ τὸ ἐξ ἁλύσεων. ὃ κοινῶς ἀπὸ τῆς τῶν λατίνων γλώττης σουσάνιον καὶ λωρίκιον λέγει). Ioannes Diaconus ad Scutum Hesiodi. θῆκε δὲ εἰς τοὺς ὤμους αὐτοῦ σωσάνιον, ἢ τοξοθήκην ἐκρέμασεν εἰς τὰ στήθη αὐτοῦ. Corrigendus est insignis locus in Vitâ Caroli Magni. *Adelfonsus rex Galliciæ & Asturiæ prædatâ Vlyssiponâ, vltimâ Hispaniæ ciuitate, insignia victoriæ suæ, sosanias, mulos, captiuosq. Mauros domno regi Carolo per legatos suos Troiam & Basiliscum hiemis tempore misit.* Editur hodiè, *boanosos, mulas.* Fulcrum emendationi nostræ ab Adelmo in Annal. Franc. *Venere de Hispaniâ legati Adelfonsi regis, Basiliscus & Troio, munera deferentes, quæ ille de manubijs, quas victor apud Olyssiponam ciuitatatem à se expugnatam ceperat, regi mittere curauit. Mauros videlicet septem, cum totidem mulis, atq. loricis.* Et alij Annales incerti auctoris *Hadofinis quoq. supradictus rex prædatâ Olyssipponâ Hispaniæ ciuitate, insignia victoriæ suæ, loricas, mulos, captiuosq. Mauros, per Troiam & Basiliscum legatos suos misit.* Vides eandem Historiam, & in eâ consensum Scriptorum; ergo rectè emendauimus, literis leuiter transpositis, & mutatis.

ΣΩΤΗΡΑΣ.

Σωτῆρας. Corona pretiosa. σωτῆρας. *Seruator.* σωτήρ.

ΣΩΤΗΡΙΑ.

Σωτηρία. Sella. Suidas. ἕδραι λέγονται καὶ αἱ σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι. Et alibi rursum. σέλλαι, σελλάρια, σωτηρίαι, ἕδραι. Constantinus in Tacticis. ἀδυνατὸν (scribo, εἰ δυνατὸν) δὲ, σκεπέσθωσαν καὶ αἱ κοιλίαι αὐτῶν διὰ μικρῶν ἀποκρεμασμάτων ἀπὸ τῶν ἀφελέτρων τῆς σωτηρίας. Et mox

iterum. κρεμάσθω καὶ τὸ τοιοῦτον τζικούριον μετὰ θηκαρίου δερματίνου εἰς τὴν σωτηρίαν.

ΤΑΒΕΛΛΙΩΝ.

Ταβελλίων. *Tabellio.* Suidas. ταβελλίων, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. Nicetas in Isaacio lib. II. αὐτὶ μὲν τῶν κριτῶν τοῦ βήλου ταβελλίωνας ἔστελλον ὀψιδας. Constantinus Cabasilas in Quæst. τί σημαίνει τὸ μὴ ἐλευθερο[illegible]ῦν τὸν δοῦλον, ὅπερ τοῖς δουλικοῖς ὠνητηρίοις οἱ ταβελλίωνες ἐγγράφειν εἰώθασι. Auctor incertus apud Suidam in πρίσκος. ἕκαστον αὐτῶν ἐπισφραγίζων αὐτοῖς οἰκείοις γράμμασιν, ὅνπερ ταβελλίωνα καλοῦσι ῥωμαῖοι. Frequens est apud Iureconsultos Græcos.

ΤΑΒΕΡΝΑ.

Ταβέρνα. *Taberna.* In Lexico Stephani. ταβερνῶν, πανδοχείων. D. Lucas Act. cap. XXVIII. ἐξῆλθεν εἰς ἀπάντησιν ἡμῖν ἄχρις ἀππίου φόρου, καὶ τριῶν ταβερνῶν. Atque inde Euthalius De Peregrinat. Pauli. κἀκεῖθεν πεζὸς ἀνῆλθεν εἰς ῥώμην, ἀπαντησάντων αὐτῷ τῶν ἀδελφῶν εἰς ἀππίου φόρον, καὶ τρεῖς ταβέρνας. Glossæ Basilic. ταβέρνα, ἐργαστήριον.

ΤΑΒΕΡΝΑΡΗΣ.

Ταβερνάρης, sive ταβερνάριος. *Tabernarius.* Anonymus De bello sacro.

> δουλεύρια ἔχετε πολλὰ, δῶτε τῷ ταβερνάρῃ,
> ἐπάρετε πολλὺ κρασὶ, καὶ πίνετε μετ' αὐτοὺς.

ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΝ. ΤΑΒΕΡΝΕΙΟΣ.

Ταβερνεῖον. *Taberna.* Suidas. ταβερνεῖα, καπηλεῖα, πανδοχεῖα. Et ταβερνεῖος. *Tabernarius.* Caupo. Theodorus Prodromus in Lexico. ταβερνεῖοι, οἱ κάπηλοι.

ΤΑΒΛΑ.

Τάβλα. *Tabula.* Suidas. τάβλα, ὄνομα παιδιᾶς. Glossæ Græcolatinæ. τάβλα.

τάβλαι. *Tabulæ*. Iterum alibi. μονόχωρος ἐν τάβλαις *Adunatus*. Apollonius contra Phryges. προφήτης φιλοκοσμεῖ; προφήτης τάβλαις καὶ κύβοις παίζει; Vel etiam ταῦλα scribitur. Cedrenus. οὗτός ἐστι παλαμήδης, ὁ καὶ τὴν ταῦλαν ἐφευρών. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἔπαιζαν τὰ ἀζάρια, ἤγουν τὸ ταυλῆ. Ismenius. τῇ λεγομένῃ ταῦλα βασιλέως ἐδέχετο τὰς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν δυνάμεις. Corrigendus est per occasionem Florus in Exhortat. ad Moduinum episcopum Augustodunensem.

Flammea cornuto vibrantem lumina vultu,
Gestantemq; sacris iura superna tablis.

Malè hodie editur, *tabulis*. Grammaticuli putantes τὸ *tablis* non esse satis Latinum, non viderunt se facere aliquid contra rationem metri.

TABΛIZEIN.

Ταβλίζειν. Tabulâ ludere. Hesychius. κυβεῦσαι· ταβλίσαι. Etymologici Auctor. πεττεύειν δὲ, καὶ τὸ ταυλίζειν. Basilic. Eclog. III. ἀπαγορεύομεν δὲ τοῖς ὁσιωτάτοις ἐπισκόποις, καὶ πρεσβυτέροις, καὶ διακόνοις, καὶ ὑποδιακόνοις, καὶ ἀναγνώσταις, καὶ παντὶ ἄλλῳ οἱῳδήποτε ἱερατικοῦ τάγματος ἢ σχήματος καθεστῶτι, ταβλίζειν. Moschopulus. ἐπικράτησε δὲ ἰδίως λέγεσθαι κύβους τὰ ἐστιγμένα ὀστᾶ. οἷς χρῶνται οἱ ταυλίζοντες. Malè hodie apud Thomam Magistrum legitur, κύβοι λέγονται τὰ ἐστιγμένα ὀστᾶ, οἷς χρῶνται οἱ τραυλίζοντες. Vides manifestò corrigendum esse, οἱ ταυλίζοντες.

TABΛION.

Ταβλίον. *Tabula*. Basilius de Grammat. Exercitat. κύβος, τὸ ταυλίον. Nicetas in Isaacio & Alexio. συνεμέθυε δὲ μετ' αὐτῶν. καὶ δύο ἡμέρας πολλάκις ἐποίει παίζων ταβλία. Sed quid sunt ταβλία apud Cedrenum, pag. 15. φοροῦντας χλαμύδας ἐχούσας ταβλία ῥούσια, καθάπερ οἱ ἀπὸ τῆς ἰσαυρίας χώρας. Et posteà. ταβλία χρύσεα. Iterum. ταβλία πορφυρᾶ. Item in Fastis Siculis. φορέσας στέφανον ῥωμαίων, καὶ χλανίδιν ἄσπρον ὁλοσηρικόν, ἔχων αὐτὸ πορφυροῦ χρυσοῦν βασιλικὸν ταῦλιν. An κλαβία legemus, & *Clavos* interpretabimur: Sic in Glossis Isidori invenimus. *Clavia, borda*. Sed malumus nihil mutare. Ecce lucem ab Anastasio in Pelagio II. *Eodem tempore investivit corpus beati Petri Apostoli tabulis argenteis deauratis*. Et in Hormisda. *Pallia olobera blattea cum tabulis auro tectis de chlamyde vel stolâ*

Imperiali. In Leone III. *Et aliam vestem habentem tabulas chrysoclavas tres*. Et alibi *orbiculos* interpretatur. Atque hinc est illud apud Tertullianum De Pallio. *Tunicam longiorem cinctu arbitrante suspenditis, & pallij jam teretis redundantiam tabulatâ congregatione fulcitis*.

ΤΑΒΛΙΟΠΗ.

Ταβλιόπη. Ita per lusum dicta aleatorum Dea, ἀπὸ τῆς τάβλας nimirum. Palladas in epigramm. Antholog. lib. II.

πάντων μυσοπόλων ἡ καλλιόπη θεός ἐστι,
σεῖο δ' ἐκ καλλιόπη ταβλιόπη λέγεται.

ΤΑΒΛΙΣ.

Ταβλίς. Vannus. Glossæ Servij. *Vannus*. ταβλίς.

ΤΑΒΛΙΣΤΗΣ.

Ταβλιστής. *Tabulista*. Aleator. Glossæ veteres Græcolatinæ.

ΤΑΒΛΟΠΑΡΟΧΟΣ.

Ταβλοπάροχος. Qui tabulam lusoribus exhibet. Occurrit in Glossis Græcolatinis.

ΤΑΒΟΛΕΤΑ.

Ταβολέτα. Pugillares. Italicum est, *Tavoletta*. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΑΒΟΥΛΛΑΡΙΟΣ.

Ταβουλλάριος. *Tabularius*. Metrophanes Archiepiscopus Constantinop. in epistolâ. ὁ ἐπ' ἀδελφῇ γαμβρὸς αὐτοῦ, χρησιμώτατος κύριος μιχαὴλ ὁ πωλιώτης, ἔχει τὸ τοῦ ταβουλλαρίου ὀφφίκιον. Inscriptio Vetus.

ΕΥΤΥΧΙΔΗΣ. ΣΕΒΒΒ

ΑΠΕ-

ΑΠΕΛΕΥΘ. ΤΑΒΟΥ
ΛΑΡΙΟΣ. ΤΟΝ. ΕΑΥΤΟΥ
ΠΟΤΡΑΝΑ

Eusebius Hist. Eccel. lib. VIII. τοὺς ἐν ἁπάσαις πόλεσι λογιστὰς ἅμα στρατηγοῖς καὶ ταβουλλαρίοις ἐπέτρεχον τὸ βασιλικὸν εἰς πέρας ἄγειν πρόσταγμα. Glossæ Græcolatinæ. ταβουλλάριος. *Tabularius*. Occurrit quoq; apud Iurecconsultos Græcos.

ΤΑΒΡΙΣΜΟΣ.

Ταβρισμός. Stuprum. Apud Nicetam in Murzuflo. ἀνδρῶν οἰμωγαὶ, γυναικῶν ὀλολυγαὶ, ταβρισμοὶ, διαχωρισμοὶ, ἑλκυσμοὶ, ἀνδραποδισμοί. Est autem ταβρισμὸς pro ταυρισμὸς, mutato ύ in β'. vt in pluribus talibus. Evidens est ratio nominis ijs qui sciunt quid sit ταῦρος, & ἀταύρωτος virgo apud Aristophanem.

ΤΑΚΤΙΚΑ.

Τακτικά. Libri de instruendis aciebus. Et is est titulus librorum Aeliani, Constantini, Leonis, Mauricij. Euthymius Zygabenus in Præfat. Panopliæ, ἐσκέψατο μάλα συνετῶς ἔγγραφόν αὐτοῖς τι καὶ πᾶσι τοῖς ὑπηκόοις ἀπολιπεῖν τὴν τῶν δογματικῶν ὅπλων παρασκευὴν, καὶ τὰς πνευματικὰς ἑλεπόλεις, καὶ τὰ λογικὰ μηχανήματα, καθάπερ οἱ τὰ προσαγορευόμενα τακτικὰ συντάξαντες. Suidas. τακτικοῖς, στρατιωτικοῖς. Hesychius. τακτικοῖς, στρατιωτικοῖς, πολεμίοις.

ΤΑΛΙΕΡΗ.

Ταλιέρη. Orbis. Italicum. *Tagliere*. Corona pretiosa. Ταλιέρη. *Orbis ligneus*. κύκλος ξύλινος.

ΤΑΜΟΥΤΖΑ.

Ταμοῦτζα. Simia. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΑΜΠΑΡΙΟΝ.

Ταμπάριον, pro ταπητάριον, siue ταβάριον: vt μαμπάριον, μαππάριον, ἐμφίκιον, ἐφφίκιον. Italicum, *Tabarro*, Penula. Chlamys. Occurrit apud Codinum de Offic.

ΤΑΝΑΛΙΑ.

Ταμάλια. Forceps. Italicum, *Tanaglia.* Corona pretiosa. τανάλια. *Forceps.* πυράγρα.

ΤΑΞΑΤΙΩΝ.

Ταξατίων. *Taxatio.* Apud Iureconsultos Græcos. Sed aliâ significatione apud Cedrenum. τοὺς ἐχθροὺς τρέψας ἐδίωξε, καὶ ἅπαντα τῆς ἀφρικῆς τὰ κάστρα ἠλευθέρωσε, καὶ καταλιπὼν ταξατίωνα ἴδιον, τῷ βασιλεῖ ταῦτα ἐδήλωσε. Certè Xylander non satis benè *Legatum* interpretatur. Debuerat potiùs, *Præsidium.* Sic apud Constantinum De Administr. Imp. κρατοῦντος τοῦ ἀβιμέλεχ ἐπεστράτευσαν οἱ ἄραβες τῇ ἀφρικῇ, καὶ ταύτην παρέλαβον. καὶ ἐκ τοῦ οἰκείου στρατοῦ ταξατίωνα ἐν αὐτῇ κατέστησαν.

ΤΑΞΑΤΟΣ.

Ταξάτος. Milites præsidiarius. Constantinus de Administ. Imp. καὶ ὁ κῦρις ῥωμανὸς καὶ αὐτὴ ἡ βασίλισσα ἐπεζήτησε τὸ κάστρον τὸ κετζέον τοῦ ἀναλαβέσθαι αὐτὸ, καὶ εἰσαγαγεῖν ταξάτους.

ΤΑΞΕΙΔΑΡΙΟΣ.

Ταξειδάριος. Idem quod ταξάτος. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ δολιότητας τῶν χαραγμάτων, καὶ τῆς ζημίας, φόβον ταξειδαρίων, πολλὴν ὄχλησιν. καὶ πολέμους. Apomasar in Mysterijs. πλῆθος κλεπτῶν, καὶ λῃστῶν, καῦρος ταξειδαρίων.

ΤΑΞΕΙ.

ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ.

Ταξείδιον. Præsidium vrbibus aut munitionibus impositum. Basilius Porphyrogenneta Novell. II. διερχόμενοι τὰ θέματα τῆς βασιλείας ἡμῶν, καὶ πρὸς τὰ ταξείδια ἀπερχόμενοι. Achmes cap. CLX. καὶ ἐὰν ἔχῃ ταξείδιον, ἀνατρέψει αὐτό. Occurrit apud illum Scriptorem pluries. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΤΑΞΙΔΕΥΕΙΝ.

Ταξιδεύειν. In præsidio esse. Achmes cap. CLVIII. ἀπόδημος ἔσται, καὶ ταξιδεύων, ἐπὶ τοσοῦτον ὅσον ἐρρυπώθη. Cap. CLXI. εἰς τὸν πλοῦτον ἑαυτοῦ θαρρῶν ταξιδεύσει. Anonymus De Castramet. ὅπως γνωσθῶσιν ὅσοι μὲν πρὸς τὸ ταξιδεῦσαι συνέλθωσιν τῇ ἁγίᾳ αὐτοῦ βασιλείᾳ. Constantinus in Tacticis. δεῖ ἐξοπλισθῆναι τοὺς στρατιώτας διὰ τῶν ἰδίων ἀρχόντων, καὶ ἑτοιμάζειν τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸν καιρὸν, ἄν τι παραχειμάσαι μέλλῃ ποῦ τὸ φοσσάτον, ἄν τι ταξιδεῦσαι.

ΤΑΞΙΩΤΗΣ.

Ταξιώτης. Glossæ Græcolatinæ. Ταξιώτης. *Apparitor. Officialis.* Theognostus De caussâ Ignatij. ἕτερον δὲ ταξιώτης ἦν, καὶ ἐκ λαικοῦ πράγματος. Iustinianus Novell. V. ἐν τοῖς ταξιώταις τοῦ λαμπροτάτου τῆς ἐπαρχίας ἄρχοντος τετάξεται. Illic sunt *Cohortales*. Et passim in Novellis.

ΤΑΠΙΣ.

Τάπις. Vide γονάχιον.

ΤΑΠΛΑΡΑ.

Τάπλαρα. *Tabularia.* Rhuzanus Paraphra. Vaticin. ὅτι ἔλθῃ ὁ σαχέτζης, καὶ συντρίψει τάπλαρά του.

ΤΑΡΓΑ.

Τάργα. Clypeus. Italicum, & Hispanicum, etiam Gallicum. Glossæ Græco-

Græcobarbaræ. ἀσπίδων, ἤγουν σκυτάρίων, ἢ ὅπλων, ἢ δερμάτων, ἢ τάργων. Iterum alibi. τὸ μανίκιν τοῦ σκυταρίου, ἤγουν τάργας.

ΤΑΡΙΔΕΣ.

Ταρίδες. Dromones. Apud Nicetam.

ΤΑΡΙΟΝ.

Ταρίον. Genus ponderis incogniti, apud Myrepſum De Emplaſtris, cap. XCIV.

ΤΑΡΚΑΣΙΟΝ.

Ταρκάσιον. Pharetra. Italicum, *Turcaſſo*, ſive *Carcaſſo*. Gloſſæ Græcobarbaræ. ἄρδις, πληθυντικῶς Φαρέτρας, ταρκάσια, ἰσοδόκας, βελοθήκας. Corona pretioſa. ταρκάσι. *Pharetra*. Φαρέτρα.

ΤΑΣΙΝΑΡΙΑΙ.

Τασιναρίαι. Viri egregij, & ſelecti ſpeculatores. Anonymus De Caſtramet. ἐπιλέγεσθαι γενναίους καὶ ἀνδρείους, οὓς οἱ δημώδεις τασιναρίας καλοῦσι. Et corrigendus ille idem eſt in iſtis verbis. τοὺς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι τασιναρίας, καὶ καβασκόπους πλείστους. Male hodie legitur. ἤτοι τὰ σινάκια. Nicephorus περὶ παραδρ. πλ. cap. V. χρὴ τὰς κινήσεις τῶν Φοσσάτων ἀναμανθάνειν, καὶ τραπεζίτας ἐπιλέγεσθαι γενναίους, οὓς οἱ δημώδεις καλοῦσι τασιναρίας. Male eſt itidem cap. X. ἐν τῷ τοιούτῳ τοίνυν καιρῷ, ὅτι ἡ συνάθροισις τοῦ Φοσσάτου μέλλει γίνεσθαι, συνεχέστερον τοὺς τραπεζίτας ἀποστέλλειν, ἤτοι τὰ σινάκια, καὶ κατασκόπους πλείστους τῶν χρησίμων καὶ πιστῶν. Vide Gloſ. Rig. in τραπεζίτης.

ΤΑΤΑΣ.

Τατᾶς, *Tata*. Nomen dignitatis in aulâ; eius tamen munus ignorabatur jam tempore Codini. ὁ μέγας ἄρχων οὐδὲν ὑπηρέτημα κέκτηται. καὶ ὁ τατὰς τῆς αὐλῆς ὡσαύτως.

ΤΑΥΛΑ.

Ταῦλα. *Tabula*. Vide τάβλα.

ΤΑΥΛΙΖΩ.

Ταυλίζω. Idem quod ταβλίζω.

ΤΑΥΛΩΜΑΤΑ.

Ταυλώματα. *Tabulamenta*. Aristophanis Scholiastes ad Equites. τοὺς δρυφάκτους, τὰ νῦν ταυλώματα καλούμενα. Et alibi ad Vespas. ἐνταῦθα δὲ τὰ ταυλώματα τοῦ δικαστηρίου.

ΤΑΥΛΩΣΕΙΣ.

Ταυλώσεις. *Tabulationes*. Callisthenes in vitâ Alexandri. ἐξῆλθον αἱ ταυλώσεις τῶν ἵππων, ἠνοίγησαν δὲ ἀφετῆρες τῶν καγκέλλων, προσεπήδησαν πάντες ὀξεῖς ἅρματι χρησάμενοι.

ΤΑΥΛΩΤΑ.

Ταυλωτά. *Tabulata*. Suidas. δρύφακτοι, ξύλινοι θώρακες· τὰ διαφράγματα, ἢ τὰ περιτειχίσματα, ἢ κιγκλίδες, περιφράγματα, τὰ νῦν ταυλωτὰ καλούμενα, τὰ τῶν οἰκοδομημάτων ἐξέχοντα ξύλα. Quæ totidem verbis Aristophanis Scholiastes ad Vespas.

ΤΑΥΡΑΙΑ.

Ταυρέα. *Taurea*. Tympanum, quia è pelle taurinâ. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XVI. σημαίνει βυκίνω, ἢ τῇ ταυρέᾳ ὁ καμπιδούκτωρ, ἢ τῇ φωνῇ.

ΤΑΥΡΙΑΡΙΟΣ.

Ταυριάριος. *Taurearius*. Glossæ Latinogræcæ. *Pile*. ταυριάριοι. ταυροκαθάπται.

ΤΑΦΑΤΑ.

Ταφατά. Vestis serica. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΕΑΦΙΝ.

Τεάφιν, pro θεάφιον. Sulphur. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XXIII. καὶ ἀφοδεύει ὡς τεάφιν, καὶ φαίνεται ὡς ἀμαντάρεα.

ΤΕΜΠΛΟΝ.

Τέμπλον. *Templum.* Malaxus in Hist. Patriarch. ὅλον τὸ τέμπλον μὲ τὰ ἅγια θύρη, τὸ παλαιὸν ἐκεῖνο, τὸ στοιχειωμένον, τὸ ἐχάλε, καὶ ἔκαμεν, αὐτὸ νεόν. Et mox. καὶ κάτωθεν τοῦ τέμπλου ἡ εἰκόνα αὐτοῦ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, μεγάλη καὶ λαμπροτάτη. Anonymus de bello sacro.

μητροπολίτας, ἀρχιερεῖς, τὸ τέμπλο, τὸ σπητάλη,

ΤΕΝΔΑ.

Τένδα, sive τένδα. *Tenta.* Tentorium. Suidas. παπυλαιῶνος, σκηνῆς. ἤτοι τένδας. Iterum alibi. τένδα παρ' ἡμῖν, οἰκία ἐκ λίνου. Glossæ Basilic. τένδα, τὸ σφαιρικὸν διαπεπλεγμένον ὕφασμα. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἀπῆγεν εἰς τὴν τένδα τοῦ σουλτάνου. Occurrit passim apud Codinum, Leonem, Nicetam, alios. Corrige per occasionem Florentinum Monachum De Expugnat. Accon.

Bacchanalis Africus mare perturbabat,
Euulsa tentoria cuncta laniabat.
Si confratres mei tunc ibidem fuissent,
Et tenere dentibus me tendam vidissent,
Horum quidam, reputo, super me risissent.

Hodiè editur, *me tandem v.*

ΤΕΡΓΙΑΖΕΙΝ.

Τεργιάζειν. Consonare, Convenire, Concordare. Glossæ Græcobarbaræ.

barbaræ. νὰ συμφωνήσουν, νὰ τεργιάσουν, νὰ ὁμοφωνήσουν. Iterum alibi. σύμφωνον. τεργιαστόν. Et compositum, ἀτεργιαστόν. Ibidem. ἄπρεπα, ἀτεργιαστά. ἀνάρμοστα.

ΤΕΡΝΕΜΕΝΤΑ.

Τερνεμέντα. *Torneamenta*. Hastiludia. Occurrit apud Cantacuzenum lib. I. cap. XLII.

ΤΕΡΤΕΡΙΑΖΕΙΝ.

Τερτεριάζειν. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. LXII. ἱέραξ ὅταν ἄρξη τερτεριάζεσθαι, οὕτως αὐτὸν θεραπεύσει.

ΤΕΡΤΙΑ.

Τερτία. *Tertia*. Hesychius. τερτία, ἡ τρίτη. Ita correxi: nam malè hodiè editur, τέρτα.

ΤΕΣΣΑΡΑΚΟΝΤΑΡΙΟΙ.

Τεσσαρακοντάριοι. Milites, quorum stipendium erat aureorum quadraginta. Cedrenus. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνήρ τις πολεμικὸς, καὶ φρονήσεως καὶ ἀγχινοίας οὐκ ἄπειρος, τὸ ἐπώνυμον ὀρύφας, στρατὸν ἵνα περιστεῖξῃ ἀθροίσας βασιλικῇ, τεσσαρακοντάριον τότε καλούμενον, ἐκ τοῦ διανεμηθῆναι αὐτοῖς ἀνὰ τεσσαράκοντα χρυσίνους.

ΤΕΣΣΑΑΡΑΚΟΣΤΑ.

Τεσσαρακοστά. Quadragesimalia. Dies quadragesimi à morte sanctorum, qui celebrari solebant. Palladius Hist. Laus. in Eulogio. καὶ συνέβη τοῦ μὲν μακαρίου Εὐλογίου τὰ τεσσαρακοστὰ ἐπιτελεῖσθαι, τοῦ δὲ λελωβημένου τὸ σῶμα τὰ τρίτα περὶ τῆς ἀδελφότητος. Vide loca Damasceni, quæ citamus infra in τριτιννάτη.

ΤΕΣΣΑΡΕΣΚΑΙΔΕΚΑΤΙΤΑΙ.

Τεσσαρεσκαιδεκατῖται. Ita dicti Sabbatiani, quod non die Dominicâ, vt reliqui Christiani, sed quartâ decimâ lunâ, Pascha cum Iudæis celebrarent. Harmenopulus De Sectis. οἱ περὶ τὸν σαββάτιον καὶ τεσσαρεσκαιδεκατῖται καλοῦνται, ὅτι μὴ κατὰ τὴν κυριακὴν, ὡς ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὴν τεσσαρεσκαιδεκάτην τῆς σελήνης τὸ πάσχα μετὰ ἰουδαίων τελοῦσι.

ΤΕΣΣΕΡΑΡΙΟΣ.

Τεσσεράριος. *Tesserarius*. Plutarchus. ἐν δὲ τούτοις οὐετούριος, καὶ βάρβιος. ὁ μὲν ὀπτίων, ὁ δὲ τεσσεράριος. οὕτω δὲ καλοῦνται οἱ τῶν διαγγέλων καὶ διοπτήρων ὑπηρεσία τελοῦντες.

ΤΕΣΤΑ.

Τέστα. Euchologium. ὧν δὲ ψαλμῶν λεγομένων κομίζει ὁ σκευοφύλαξ μυρώσας τι, καὶ δισκάρια τὰ κοινῶς λεγόμενα, τέστα ὃ λέγεται λεκάνη.

ΤΕΣΤΑΜΕΛΙ.

Τεσταμέλι. Paruum mantile. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΕΤΑΡΑΓΜΙΑ.

Τεταραγμία Ioannes Curopalates in Basilio & Constantino. καὶ τοὺς διακρινομένους ἕνωσε διὰ τὴν τεταραγμίαν.

ΤΕΤΑΡΤΗΡΟΝ.

Τεταρτηρόν. Numismatis genus à Nicephoro Phoca excogitatum. Cedrenus. ἠλάττωσε δὲ καὶ τὸ νόμισμα, τὸ λεγόμενον τεταρτηρὸν ἐπινοήσας.

ΤΕΤΡΑΒΗΛΑ.

Τετράβηλα. *Tetravela*. Anastasius in Leone III. *Tetrabela rubea*

alethina

alethina quatuor habentia cruces cum gammadijs, & in circuitu periclysin de Tyrio. Erant autem vela quadruplicia, quod ipsa vox loquitur, quorum vsus in sacris. Occurrit sæpe apud eundem Anastasium.

ΤΕΤΡΑΓΓΟΥΡΟΝ.

Τετράγγουρον. Cucumis. Suidas. σικύα, τὰ τετράγγουρα. Simeon Sethi De Facult. Cib. ἀγγούρια, τὰ λεγόμενα σίκυα. κατὰ κοινὴν δὲ τετράγγουρα. Moschopulus. σίκυα, οἱ νῦν ἰδίως πέπονες, καὶ τὰ κοινῶς τετράγγουρα. Achmes cap. CCXLIII. εἰ δὲ τετράγγουρα, μείζων ἡ κρίσις, καὶ πικροτέρα. Et est nomen quoque proprium loci. Constantinus de Administr. Imp. τετραγγούριν δὲ καλεῖται, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸ μικρὸν δίκην ἀγγουρίου.

ΤΕΤΡΑΓΩΝΑΚΗΣ.

Τετραγωνάκης. Quadrangulus. Vide κοματήρης.

ΤΕΤΡΑΔΕΣ.

Τετράδες. Quartæ feriæ septimanarum, siue dies Mercurij. Balsamon in Resp. κατὰ δὲ τὴν ἑβδομάδα τῆς διακαινισίμου (ita emendandum supra monui) ἀκινδύνως κρεωφαγήσομεν κατὰ τὴν αὐτῆς τετράδα καὶ παρασκευήν. Iterum paullo post. κατὰ τὰς τετράδας καὶ παρασκευὰς ξηροφαγοῦντες. Nicetas in Man. Comneno, lib. IV. ὡς καὶ τὰς νηστίμους τῶν ἡμερῶν, τετράδα φημὶ καὶ παρασκευὴν, κρεωβόρον αὐτῷ παρατίθεσθαι τράπεζαν. Vel etiam τετάρτη dicebantur: & ἡ μεγάλη τετάρτη, quæ antepaschalis. Apud Codinum.

ΤΕΤΡΑΔΙΑ.

Τετράδια. Excubiæ, quæ constabant ex militibus quatuor. Nicetas in Man. Comneno, lib. I. ἁλύσεσι διτταῖς κακουχούμενος, καὶ τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φρουρούμενος. D. Lucas Act. cap. XII. ὃν καὶ πιάσας ἔθετο εἰς φυλακὴν παραδοὺς τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. IX. ἀποστέλλειν δὲ, καὶ τέσσαρα ἕτερα τετράδια ἰσταμένους, ἐφίππους καὶ αὐτούς, ἔνθεν κἀκεῖθεν τοῦ φοσσάτου ἀπ' ἀλλήλων διακεχωρισμένα. Vide Gloss. Rig.

ΤΕΤΡΑΔΙΤΑΙ.

Τετραδῖται. Ita dicti Sabbatiani, quod in festo Paschatis ieiunarent, ceu quarta feria. Vide Harmenopulum De Sectis.

ΤΕΤΡΑΕΥΑΓΓΕΔΟΝ.

Τετραευάγγελον. Menologium. καὶ τὰς ἀναγνώσεις τοῦ τετραευαγγέλου, καθὼς ἔχομεν ἔθος τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς τεσσαρακοστῆς.

ΤΕΤΡΑΚΕΡΑΤΟΝ.

Τετρακέρατον. Nummus pendens siliquas quatuor. Zonaras Annal. III. τοὺς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐπισήμους ναυκλήρους συναγαγὼν, δέδωκεν ἐπὶ τόκῳ τετρακέρατον τὸ νόμισμα.

ΤΕΤΡΑΠΟΔΙΟΝ.

Τετραπόδιον. Mensa quadrupes. Philotheus De Institut. Diacon. καὶ τὰ μὲν μανουάλια τίθενται παρ' ἑκάτερα τοῦ προευτρεπισθέντος τετραποδίου, ἐν ᾧ κεῖται μετὰ σίτου καὶ πέντε ἄρτων δίσκος, ὃν ἔχομεν ἔθος προσφέρειν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Euchologium. ἵσταται ἔμπροσθεν τῶν μεγάλων πυλῶν τετραπόδιον μετὰ ἐνδυτῆς, ἄνωθεν δὲ τοῦ τετραποδίου τὸ ἅγιον εὐαγγέλιον. Typicum Sabæ. καὶ λαβὼν ἐπὶ χεῖρας τὸν τίμιον σταυρὸν γυμνὸν μετὰ βασιλικῶν κλάδων, ἵσταται ἔμπροσθεν τοῦ τε τετραποδίου βλέπων κατὰ ἀνατολάς.

ΤΕΤΡΑΡΕΙΑ.

Τετραρεῖα, sive τετραρία. Machinæ bellicæ genus. Nicetas in Man. Comneno, lib. v. αἵ τε γὰρ τετραρεῖαι, καὶ τὰ μαγγανικὰ ξύλα, ὑπ' αὐτῶν ἐπυρώθησαν, γνώμης ἄτερ τοῦ στρατηγοῦντος. In παρεκβολαῖς Heronis. οἱ δὲ μηχανοποιοὶ περὶ τὰς μηχανὰς κινοῦντα ἔργα, οἷον τετραρίας μαγγανικὰς, καὶ τὰς λεγομένας ἑλεπόλεις. Sed aut ego valdè fallor, aut apud Nicetam πετραρεῖαι, apud Heronem πετραρέας rescribendum. Estque πετραρεῖα, nihil aliud quam *Petraria*. Godefridus Monachus in Annal. *Nec esset aliquis inter*

eos qui

eos qui milites ad stipendia & fariantos ad solidum detineret, vel qui petrarius faceret protrahi nec alia instrumenta bellica produci. Et occurrit pluries apud alios.

ΤΕΤΡΑΡΧΗΣ.

Τετράρχης. Vide φύλαξ.

ΤΕΤΡΑΣΣΑΡΟΝ.

Τετράσσαρον. Vide ἀσσάριον.

ΤΕΤΡΑΩΔΙΟΝ.

Τετραώδιον. Hymnus magno sabbato cani solitus: ita dictus quod quatuor partibus constaret, quas ᾠδὰς appellabant, vt alibi docui. Hunc anteà à Patriarchâ Thomâ incœptum implevit Marcus Monachus. Cedrenus. ὁ σοφώτατος μοναχὸς μάρκος, οἰκονόμος ὢν τῆς τοιαύτης μονῆς, ὁ τὸ τετραώδιον τοῦ μεγάλου σαββάτου ἀναπληρώσας τοῦ κυροῦ θωμᾶ, πολλὰ κατὰ δεήσιν τοῦ βασιλέως. Ita corrigo; nam perperam hodiè editur, κυροῦ κοσμᾶ: vti etiam apud Ioannem Curopalatem, qui ex mendoso Cedreni codice verbo tenus exscripsit. Certè illud κοσμᾶ, rectum esse non potest; nam Cosmæ quidem nomine Patriarchæ duo fuere, sed vterq; post hæc tempora: prior Hierosolymitanus, sub Michaële Ducâ, Nicephoro Botoniate, & Alexio Comneno; posterior Atticus, sub Manuele Comneno. Et proclivis error ac lapsus est ex nomine θωμᾶ in κοσμᾶ. Sed & Thomæ duo fuere; alter sub Phocâ Mauricij successore; alter sub Constante Heraclij nepote. Vtri adsignabimus? Hunc Cedreni locum non benè intellexerunt viri eruditi.

ΤΕΥΤΕΝΤΕΡΗΣ.

Τεύτεντέρης. Quæstor Imperatoris Turcici. Chronicon Constantinop. οὐ γὰρ ἠθέλησεν ὁ τεύτεντέρης λαβεῖν φλωρία χίλια, ὅτι εὑρέθησαν γεγραμμένα χιλιάδες δύο τοῦ διονυσίου. Et mox. εἶτα γνώμη τοῦ τεύτεντέρη, τοῦ λογαριαστοῦ τῆς βασιλείας ἐκάθησε διὰ τὸ δῶναι τὸ τέλος. Malaxus in Hist. Patriarch. μόνον μὲ τὸν λόγον τοῦ τεύτεντέρη, διὰ νὰ πληρώσῃ τὸ χαράτζιον.

ΤΖΑΓΑΝΟΣ.

Τζαγανός. Cancer. Hispanicum, *Zangano*. Schaliastes Oppiani Halieut. lib. I. καρκῖνοι, ἰδιωτικῶς τζαγανοί.

ΤΖΑΓΓΑΙ. ΤΖΑΓΓΙΑ.

Τζάγγαι, & τζαγγία. *Tzanga*. Glossæ Basilic. τζάγγα, τὸ ὑπόδημα. Isidorus. *Zanga, pellis*. Erant calcei propriè imperatoris. Codinus. ἔστι δὲ καὶ ἕτερον γένος ὑποδημάτων, ἃ καλοῦνται τζαγγία. ἔχοντες ἐκ πλαγίων κατὰ τὰς κνήμας, καὶ ἐπὶ τῶν ταρσῶν, ἀετοὺς διὰ λίθων καὶ μαργάρων, ἃ ἵνα καὶ φορεῖ ὁ βασιλεὺς εἴς τε τοὺς περιπάτους, καὶ τὰς προκύψεις. Codex Theodosij lib. XIV. Tit. X. *Vsum tzangarum atque braccarum intrà vrbem venerabilem nemini liceat vsurpare*. Et posteà. *Intra vrbem Romam nemo vel ragis vel tzancis vtatur*. Synodus Aurelianensis Can. XXII. *Monacho orarium in monasterio, vel Zancas habere non liceat*. Ornabantur verò aquilis & margaritis. Clarè Codinus in verbis citatis; & Phranzes Chron. lib. III. cap. XVIII. *Corpus exanime invenerunt, idque ex Imperatoriis calceis agnoverunt, in quibus, ut Imperatoribus consuetum erat, aquilæ aureæ, depictæ visebantur*. Fasti Siculi. τὰ τζαγγία, αὐτοῦ ἦν ἀπὸ τῆς χώρας αὐτοῦ ῥούσια περσικῷ σχήματι, ἔχοντα μαργαρίτας. Color illis russus, vel purpureus. De russo intelleximus ex Fastis Siculis, & est videre apud Gregoram lib. III. vbi de Alexio. ὃς ἐπειδὴ γονῆς ἄρρενος αὐτὸς οὐκ ηὐμοίρει, ταύτην ἐρυθροῖς ὑποδεδέσθαι κρηπῖσι προσετετάχει, ἵν' εἴη αὐτή τε καὶ ὁ ταύτῃ συζευχθησόμενος τῆς βασιλείας διάδοχος. Basilius Imp. Parænetic. ad Leonem F. cap. LXIII. πορφύρα δέ σε κοσμήσει, ἐὰν ἡ σωφροσύνη ταύτῃ συνεπανθήσει. καὶ τῶν ποδῶν σε τὸ ἐρυθρὸν τιμήσει ὑπόδημα, ἐὰν αὐτοῖς τὴν φλόγα τοῦ τύφου καταπατήσεις. De purpureo Procopius nos docet, De Aedific. Iustin. lib. III. ὑποδήματα μέχρι ἐς γόνυ φοινικοῦ χρώματος, ὃ δὴ βασιλέα μόνον ῥωμαίων τε καὶ περσῶν ὑποδεῖσθαι θέμις. Zonaras Annal. III. ἐδίδου αὐτῷ τὰ φοινικόχροα πέδιλα, καὶ προσέταττεν ὑποδήσασθαι, καὶ βασιλέα ἀνεῖπε. Nicetas in Ioanne Comneno, lib. III. τοὺς πόδας εἰς ἐπιμασίαν τυραννίδος φοινικοβαφὲς ἀμφιέννυσι πέδιλον. Et observa in verbis Procopij ad genua vsque pertigisse. Habebant quoque jus huiusmodi calceorum reges Bulgariæ, vt docui supra in βασιλεύς. Vsurpare quoque Patriarcha voluit sub Isaacio Comneno, sed Patriar-

Patriarchatu propterea ab ipso fuit deiectus. Ioannes Curopalates in eius vitâ. ἐπεβάλλετο δὲ (ὁ πατριάρχης) καὶ κοκκοβαφῆ περιβαλεῖν πέδιλα, τῆς παλαιᾶς ἱερωσύνης φάσκων εἶναι τὸ τοιοῦτον ἔθος, καὶ δεῖ τοῦτο κἂν τῇ νέᾳ κεχρῆσθαι τὸν ἀρχιερέα. ἱερωσύνης γὰρ καὶ βασιλείας τὸ διάφορον οὐδὲν ἢ καὶ ὀλίγον εἶναι ἔλεγεν. ἐν δὲ τοῖς τιμιωτέροις καὶ τὸ πλέον τάχα καὶ ἐρίτιμον. ταῦτα δὲ ὁ βασιλεὺς ἐνωτιζόμενος ὑπ' ὀδόντα λαλούμενα, ἐσπούδασε μᾶλλον δρᾶσαι ἢ παθεῖν, &c. Dixi autem anteà aquilas fuisse intertextas; & has Despotæ quoque habebant, sed in calceis sanguinei albique coloris. Codinus. τὰ δὲ ὑποδήματα τοῦ δεσπότου χρώματος ὀξέως καὶ λευκοῦ, ἔχοντα ἀετοὺς μαργαριταρένους. Gesserunt quoque Sebastocratores, sed in calceis cæruleis. Idem Codinus. τὰ ὑποδήματα τοῦ σεβαστοκράτορος κυανέα ἔχοντα ἀετοὺς συρματένους. Atque illic & hoc nota; sine margaritis fuisse, fimbriasque tantùm habuisse. Dedit hoc illis Michaël Palæologus, ut discimus ex Gregora lib. IV. ὁ δὲ καῖσαρ ἅμα τῷ πενθερῷ τοῦ δεσπότου εἰς τὸ τοῦ σεβαστοκράτορος ἀνάγεται ἀξίωμα· ἐπεὶ δὲ ἐπίσημον τὴν ἐκ τοῦ πενθεροῦ διαφορὰν, ὅτι ἐν τοῖς κυανοῖς πεδίλοις καὶ χρυσοϋφεῖς αὐτῷ ἐνεσημαίζοντο ἀετοί. Erant ergo tzangæ propriè Imperatoris, Despotarum, Sebastocratoris, & Cæsaris. Cœperant olim alij quoque usurpare, sed noluerunt Imperatores cum populo formam hanc calceorum communem habere: itaque vetuerunt Arcadius & Honorius Augusti Rescriptis duobus, uno ad Populum, altero ad Flauianum Præfectum Urbis. Utriusque principium ex Codice Theodosiano, jam ante recitavimus. Sed neque in Constantinopolitanâ aut Bulgaricâ tantùm aulâ distincti calcei: quin etiã in Bohemicâ invenio. Ecce apud Cosmam in Chron. Bohem. *Posthac indutus veste principali, & calceamento regali, aerem ascendit equum.*

ΤΖΑΓΓΑΡΙΟΣ. ΤΖΑΓΚΑΡΗΣ.

Τζαγγάριος. Calcearius, qui tzangas pararet. Codinus. ὁ ταῦτα (τὰ τζαγγία) ποιῶν, οὐ τζαγγάριος, ὡς σκυτεύς, ὡς ἔπρεπε, ἀλλὰ τζαγγᾶς ὀνομάζεται. Ita corrigo: malè hodiè editur, τζαγκάριος. Moschopulus. σκυτοτόμος παρ' Ἀττικοῖς ὁ σκυτεύς, ἤγουν ὁ κοινῶς τζαγκάριος. Hesychius. σκυτεύς, σαγγάριος, καλιγάριος. Ubi σαγγάριος pro ratione scribendi est τζαγγάριος, nam τζ pro σ scribebant & ζ. Ioannes Tzetzes Chiliad. XI.

πετρομαχασκιπάπυτζον, τζαγγάριον, ξυλόσυβλον.

Corona pretiosa. τζαγκάρης. Cerdo. σκυτεύς. Atque hinc τζαγγαρικός. Michaël Patriarcha in epist. καὶ τζαγγαρικὴν τέχνην ἐπίσταται.

ΤΖΑΓΓΑΣ.

τζαγγᾶς. Calcearius Imperatoris, cum alij τζαγγάριοι dicerentur. Vidimus in verbis Codini citatis in τζαγγάριος. Occurrit & alibi apud eundem ἔθος δέ ἐστι κατὰ τὰς ἡμέρας ἐν ταῖς μοναστηρίοις ἑορτάς, καθὼς εἴρηται, τὸν τοῦ βασιλέως τζάγκαν φέροντα τὸ διβέλλιον πλὴν σκεπηρίου ἐπὶ τῶν ὤμων πλάγιον ἀκολουθοῦντα καὶ ἔσω τῆς αὐλῆς προαπέρχεσθαι. Et posteà. ὁ δὲ λόγος περὶ τοῦ, πῶς ὁ τζάγκας φέρει τὸ διβέλλιον, καὶ οὐκ ἄλλος, ἀγνοεῖται.

ΤΖΑΓΓΟΣ.

τζαγγός. Italicum, *Zanco*. Sinister. Occurrit in Scholijs ad Oppianum.

ΤΖΑΓΓΡΑΤΟΡΕΣ.

Τζαγγράτορες. Sagittarii, à tzangris, siue arcibus. In Syn. Florent. εἶτα οἱ τζαγγράτορες ἔφερον ἄλλης θέας φορέματα καὶ σημασίας. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. φραξάμενοί τι, ὡς εἶχον, τὰ τείχη τοξόταις καὶ τζαγκράτορσι. Eruditissimus Wolphius interpretatur, *Funditores*; Iunius, *Spatharios*: Neuter rectè. Erant, quod dixi, sagittarij. Discimus id ex Cantacuzeno; & ipse quoq; Nicetas clare docet, cum τζαγγροτοξότας vocat in Alexio, lib. III οἱ δὲ τειχεσιπλήκτην κριὸν κρατυνάμενοι, καὶ τοὺς τζαγγροτοξότας πολλαχῇ προσεισήσαντες, ὡς ἀφ' ἑνὸς συνθέματος ποιοῦντο τὴν ῥῆξιν. Phranzes Chron. lib. II. cap XIV. *Zangratores, genus sagittariorum, alterius genus vestes & insignia habebant*. Mendum est apud Codinum. τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν τζαγγατόρων ὁμοίως τοῖς τοῦ περὶ αὐτοῦ. τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν μυρταΐτων, εἶτα τὰ τοῦ στρατοπεδάρχου τῶν τζαγγατόρων. Iterum alibi. ὁ τῶν τζαγγατόρων στρατοπεδάρχης φροντίζων ὡσαύτως, καὶ ἐπιμελούμενος τούτων. Rescribo vbique, τζαγγρατόρων.

ΤΖΑΓΓΡΟΣ.

Τζάγγρος. Arcus. Cantacuzenus. lib. I. cap. XXXVI. *Supra domum turrem ligneam addit, habentem tabulata quinque, in quorum singulis octo starent, qui è Latinis arcubus, tzangros vocant, sagittis iaciendis propugnatores à muro fugarent.* Nicetas in Man. Comneno. lib. IV. οἱ γὰρ ἐπιβάλλει ῥωμαῖοι μετὰ ζάγγρων καὶ ἑτέρων ὅπλων, καὶ τὸ ἄλλο ἅπαν ὁπλιτικὸν ὡσπερεὶ τούτους ἐξέκρουσαν. Phranzes Chron. lib II. cap. VII. *De summo autem castelli, sive arce, tzangris petebamur quidem infestè, sed non lædimur tamen.*

ΤΖΑΚΚΙΖΕΙΝ.

Τζακκίζειν. Itali, *Saccheggiare.* & Galli, *Saccager.* Prædari. Populari. Rhuzanus in Paraphr. Varicin ἔφαγε τὸ μικρὸν ποντίκιν τὸ μαστέγιν τῆς κανδήλας, καὶ ἐτζακίστην ἡ κανδήλα. Chronicon Constantinop. ὁ δὲ Βασιλεὺς Βασίλειος ἐτζάκισεν αὐτόν. Alexius Khartorus Doctr. VIII. διότι ὅταν ὁ ἄνθρωπος τζακίζῃ τὸ βασιλικὸν κάκαλον τοῦ ποδὸς αὐτοῦ, χρεία εἶναι ὁδηγοῦ νὰ τὸν κομίζῃ εἰς τὸ σπήτι του. Hinc τζάκκισμα Glossæ Græcobarbaræ κάταγμα, τζάκκισμα, κλέμμα, κλεψιά. Iterum. ἀγμοὺς, περιθραύσεις, κατατζακκίσματα. Et sæpè alibi in ijsdem Glossis.

ΤΖΑΚΟΝΕΣ.

Τζάκωνες. Stationariorum militum septem erant genera. Barangi, Bardariotæ, Cortinarij, Murtati, Spatharij, Stratiotæ, Tzacones. De singulis suo loco diximus, sed soli hactenus Tzacones nobis indicti: nunc itaque operis propositi ordo jubet vt dicamus. Erant autem hastati. Codinus. εἶτα δὲ εἰσέρχονται οἱ ὀνομαζόμενοι τζάκωνες φέροντες καὶ οὗτοι ἀπελατίκια. Gestabantque cuculiones & clibania cærulea, quæ in tergo ac pectore habebant leones albos contra sese erectos. Idem Codinus. αἱ μέντοι παραμοναὶ μετὰ σκιαδίων, οἱ τζάκωνες δὲ μετὰ καπασίων, φοροῦντες καὶ ἐπάνω κλίβανα ἠεράνεα, λέοντας περὶ τὸ στῆθος ἔχοντα ἱσταμένους λευκοὺς, ἐρῶντας ἀλλήλων κατὰ πρόσωπον, ὡσαύτως καὶ ὄπισθεν. Corrigendus obiter Luitprandus in Legat. *Nec infirmiori animo, eâdem confirmati lectione, haud multò post Magistro Tzaconitæ occurrunt. auem dum in fugam verterent, eius copias*

V V u u g omnibus

omnibus modis contriverunt. Corruptè editur, *Exaconta occurrunt.* Simili modo apud Phranzem in Chronico alibi *Exaniplaco* scribitur, quod rectius *Tzamplaco* lib. III. cap. XXIII. Porrò *Magister Tzaconita* à Luitprando dicitur, qui στρατοπεδάρχης τῶν τζακώνων Constantinopolitanis. Custodiebant verò Imperatorem cùm in castris esset. Iterum disce ex Codino. ὁ στρατοπεδάρχης τῶν τζακώνων ἐπιμελεῖται τῶν εἰς τὰ κάστρα εὑρισκομένων φυλάξεων, οἵ τινες τζάκωνες ὀνομάζονται. Sed, inquiet aliquis, Cortinariorum statio in castris fuit. Scio, & distinguo. Cortinarij solam curtem & tentorium Imperatoris custodiebant, at Tzacones prodeuntem per castra deducebant, custodes corporis eius. Hæc differentia est, quam observa. Erant verò Lacones, corruptâ pronuntiatione. Gregoras clarè lib. IV. συνῆν δὲ τούτοις καὶ στρατὸς ἐν τοῖς ὅπλοις θετταλικός, λάκωνες ἄρτι προσελθόντες ἐκ πελοποννήσου τῷ βασιλεῖ, οὓς ἡ κοινὴ παραφθείρουσα γλῶσσα τζάκωνες μετωνόμασε. Neque audiendi viri docti, qui Hebræam esse vocem putant.

TZAKOΣ.

Τζάκος. Vide τζόκος.

TZAMΩKAN.

Τζάκωμαν. Gennadius in Explicat. Rhamplij. ἤτοι πρᾶγμα φανερὸν ἄσχημον, ἤτοι τζάκωμαν, κόμπλω, καὶ πλήρωμα τοῦ ζητουμένου ἔργου. Ita corrigo; nam malè est in MSto. κούπλω. Vide κόμπλη.

TZAMANΔAΣ.

Τζαμανδᾶς. Pera, in quâ vestes includebant. Thomas Magister. φάσκωλος, ὁ ἐκ δέρματος, ὁ λεγόμενος ἰδιωτικῶς τζαμανδᾶς, ἐν ᾧ τὰ ἱμάτια φέρομεν.

TZAMΠION.

Τζαμπίον. Italicum, *Zampa.* Lexicon Cyrilli. ἐπιφυλλίδες, τὰ τζαμπία.

TZAM·

ΤΖΑΜΠΟΥΝΙΖΕΙΝ. ΤΖΑΜΠΟΥΝΙΣΤΗΣ.

Τζαμπουνίζειν. Corona pretiosa. τζαμπουνίζειν. Nugari. ληρεῖν. Hinc τζαμπουνιστής. Eadem Corona. τζαμπουνιστής. Nugator. φλυαρός.

ΤΖΑΜΠΡΑ. ΤΖΑΜΠΡΕΛΙΑΝΟΣ.

Τζάμπρα. Camera. Cubiculum. In Lexico Cyrilli. θαλαμηπόλον, τζάμπρας δοῦλον. Et mox iterum. θάλαμος. οἶκος. εἰκήτων (lego, ὁ κοιτών) ἢ τζάμπρα. Corona pretiosa. τζάμπρα. Thalamus. θάλαμος. Anonymus De bello sacro.

κἀὶ νὰ τὸν δώσῃ τζάμπραν που, νὰ κήπι τι σκεῖπ.

Hinc τζαμπρελιανός. Cameratius. Anglicum, Chamberlain. Idem Auctor De bello sacro.

νὰ τὸν δεχθεῖ εἰς τὸ κάστρο τὸ μὲ ἔναι τζαμπρελιάνον.

ΤΖΑΝΝΟΣ.

Τζαννός. Stultus. Italicum, Zano. Eustathius ad Odyss. ξ'. οὐ τὸν εὐήθη ἁπλῶς δηλοῖ, ἀλλὰ τὸν μωρὸν, ὃν ἴσως ἡ κοινὴ γλῶσσα τζαννὸν λαλεῖ.

ΤΖΑΟΥΣΙΟΣ.

Τζαούσιος. Qui comitatum Imperatoris in ordinem cogebat, magno primicerio subiectus. Codinus. οἱ μεγάλοι τζαούσιοι εὑρίσκονται ὑποκλῶντες τὴν τοῦ βασιλέως σύνταξιν, ὑπὸ τὸν μέγαν πριμμικήριον ὄντες. Apomasar in Mysteriis. ζητητέον περὶ σωματοφυλάκων καὶ τζαουσίων, τὸ βουλητέον. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἴδραμε τῆς ἄρας μετὰ τῶν κληρικῶν, καὶ μετὰ τοῦ μεγάλου τζαούση τοῦ βασιλέως. Constantinus Porphyrogenneta in Novell. ζεύγνυται ζωῇ τῇ θυγατρὶ τοῦ τζαουτζᾶ συλιανοῦ. Nimirum Barbaro & Orientali nomine ita appellari posteà cœpit, qui primitus κόμης τῆς τομῆς, de quo nos supra in τομή.

ΤΖΑΠΑΡΙΚΟΣ.

Τζαπαρικός. Vide τζααπίον.

ΤΖΑΠΙΟΝ. ΤΖΑΠΠΑ.

Τζαπίον, & τζάππα. Ligo. Ex Italico, *Zappa*. Moschopulus ad Hesiodi ἔργ. β΄. κεραιῶν μακέλλω, τὸ παρὰ τοῖς κοινοῖς τζαπίον. Glossæ Græcobarbaræ. δίκελλα, γεωργικὸν ἐργαλεῖον. ἐργαλεῖον τῆς γεωργῆς. τζάππα. Hero in Parecbol. δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸ στρατηγὸν τζαπία, καὶ πτυάρια δι' ἐργασίαν γῆς. Glossæ Isidori corrigendæ sunt. *Sappa, quasi sarcula*. Malè editur, repetitis literis, *Sappappa*. Hinc τζαπιαρικός. Fossilis. Apud Rhazem De Peste, cap. XI. εἰσὶ πάλιν νίτρον γαγγραινὸν, ἄλας τζαπιαρικὸν, ἀδάρκη, καρκῖνος κεκαυμένος.

ΤΖΑΡΧΟΙ.

Τζαρχοὶ. Arcubalistæ. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ μελετᾶν πάντα πῶς δεῖ κτίζειν (lego ἀκοντίζειν) μετὰ τῶν τοξοβολιστρῶν, ἤτοι τῶν τζαρχῶν. Nisi tamen quis censeat corrigendum, τζαγγρῶν. In quam sententiam est ut inclinem.

ΤΖΑΤΖΙΟΙ.

Τζάτζιοι. Achmes in Introduct. in Astrolog. εἰ δὲ ἔστιν ὁ ἥλιος, δηλοῖ δαιμόνων βασιλέων, καὶ μεγιστάνων τῶν ὑψηλῶν ἀπώλειαν τῶν κακῶν καὶ φθοροποιῶν, πλῆθος τζατζίων, καὶ μυρεψῶν.

ΤΖΕΝΙΑΖΩ. ΤΖΕΝΙΑΣΤΗΣ.

Τζενιάζω. Illudo. Decipio. Glossæ Græcobarbaræ. ἀπατῶ, γελῶ. τζενιάζω. Hinc, τζενιαστής. Planus. Impostor. Eædem Glossæ. ἀπατεὼν, γελαστής. πλάνος. τζενιαστής.

ΤΖΕΝΤΟΓΑΛΗ.

Τζεντογάλη. *Centrum gallinæ*. Vulgò, saluia silvestris. Occurrit apud Myrepsum lib. De Vnguentis, cap. LXII.

ΤΖΕΠΟΥΝΗ.

Τζεπούνη. Italicum, *Giupone*. Corona pretiosa. τζεπούνη, διπλοῖς.

ΤΖΕΡΓΗ.

Τζέργη. Gallicum, *Charge*. Invasio. Apomasar in Mysterijs. διώκαμεν τῶν ἐνοικούντων εἰς τὰς τζέργας καὶ χαρκάδες τῶν τε ταρτάρων καὶ τούρκων.

ΤΖΕΣΤΟΣ.

Τζέστος. *Cestus*. Pro κέστος. Glossæ Græcobarbaræ. αἰγύλις, λυγὸς. φυτὸν ἱμαντῶδες. ἴσως τὸ πλόκιν, ὅπου πλέκουν μετά του τοὺς κέστους ἤγουν τζέστους.

ΤΖΕΦΕΤΟΝ.

Τζεφέτον. Vel ζεφέτον *Zibethum*. Aromatis genus. Nicetas in Isaacio, lib. I. φραγγικὰ ῥοῦχα φορέσαντες, καὶ τζεφέτα. Legitur & ζαπέτια apud eundem in eodem Isaacio, lib. III. καὶ ἠλείφετο μυρίσματα ῥοδοσταγμάτων παντοῖα, μόσχους, ζαπέτια, ἄμπαρ, καὶ ἐξωπλίζετο, καὶ ἐκαλλωπίζετο πλεκόμενος. Itidem in Auctuario.

ΤΖΕΧΟΙ.

Τζέχοι Bohemi. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. v. μετὰ δὲ ταῦτα πρὸς τοὺς τζέχους τοὺς βοεμίους καλουμένους ἐπὶ συχνόν τινα χρόνον τὸν πόλεμον διαφέροντες μεγάλα κακὰ ἐποίουν ἀλλήλους.

ΤΖΗΚΑΛΗ.

Τζηκάλη. sive, τζηκάλιν. Olla. In Canonio Mathematico Adespoto. τὸ τζηκάλιν, ἢ τὸ χάλκωμα, ὅταν ἐξάψῃ. Corona pretiosa. τζηκάλη. *Olla*. χύτρα. Exstat in Turcogræciâ Crusij. Corrige Demetrium Zenum in Batrachomyomachiâ.

οὐδ᾽ ἄλλα ὅσα φαγητὰ πουβράζουν μὲ τζηκάλια.

ΤΖΗΛΗΠΟΥΡΔΕΙΝ.

Τζηλητπυρδεῖν. Gadarus De lupo & vulpe.

οἱ σκύλοι σαν γρικήσουσι, τζηλητπυρδῶ καὶ φεύγει,
καὶ δὲν τοὺς χρείζω τίποτις μὰ τρέχοντας χορεύγει.

Et mox.

κ' εἰς τὰ ψηλητπυρδίσματα, κ' εἰς τὴν πιδεξιοσιών.

ΤΖΗΝΤΖΙΚΑΣ.

Τζίντζικας. Corona pretiosa. τζίντζικας. *Cicada*. τέττιξ.

ΤΖΗΝΤΟΥΑΡ.

Τζίντυαρ. Vulgatum, *Zedoaris*. Demetrius Pepagomenus De Podagrâ, cap. XXXIII. ἀγαρικοῦ, ζίε, τζιντύαρος, ἀνὰ γράμματα ἕξ.

ΤΖΙΑ.

Τζία. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κουκία χλωρὰ ἐτρώσασι, καὶ σκέπαζαν τὰ τζία τους.

ΤΖΙΒΙΚΙΟΝ.

Τζιβίκιον. Ricinus. Didymus, vt malè vulgo inſcribitur, ad Odyſſ. XVII. τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται κυνοραϊσταί. ἐσθίουσι γὰρ τὰς κυνὰς πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλούμενα τζιβίκια.

ΤΖΙΒΟΥΔΑ.

Τζιβοῦδα. In Chronico Conſtantinop. ἐκ τῶν κατέργων ἐβάλλησαν τὴν τζιβοῦδαν. Cruſius interpretatur, *celocem*.

TZIKHTZIΠH.

Τζικητζιπὴ. Vox ignota. Exstat apud Myrepsum lib. De Morb. Muliebr. cap. XXIII.

TZIKNA.

Τζίκνα. *Cinis*. Glossæ Græcobarbaræ. τζίκνα. κόνις. τέφρα. κονιορτὸς.

TZIKOΛOΣ.

Τζίκολος. *Siculus*. Bessarion in epist. νὰ διαβῇ τι νὰ ὑπάγῃ τι εἰς ἄλλην χώραν τὴν λέγουσι τζίκολον, ὅπου εἶναι καλὸς ἀνήρ. Et mox. τὸ τζίκολον εἶναι ἐνορία του.

TZIKOYPION.

Τζικούριον. Item τζηκούριον, & τζηκούρη. *Securis*. Corona pretiosa. τζηκούρη, *Securis*. πέλεκυς. Leo Constitut. V. ῥικτάρια, τζηκούρια, καὶ ἕτερα τζηκούρια ἀμφίστομα. Constitut. VI. ἢ τζικούρια ἢ βαρδούκια ἔχοντας. Apud Nicetam τζουκούρια quoque scribitur in Alexio, lib. II. δίδωσι καὶ τζουκούρια ἀνὰ χεῖρας ὥστε κόπτειν τὰ ξύλα, καὶ ἱστίας ἅπτειν, καὶ θερμαίνεσθαι.

TZIMBΛA. TZIMBΛOΣ.

Τζίμβλα, τζίμπλα. Glaucoma. Cyrillus in Lexico: τζίμπλα. Suidas in Etymologico. λήμη, ἡ τζίμβλα. Et τζιμβλός. Suidas ibidem. λημαλέος, τζιμβλός, Item. πιλὸς, ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις, ὁ τζιμβλός. In Lexico Stephani. πιλὸς, τζιμβλός. Scribitnr quoque per ύ.

TZIMOYPION.

Τζιμούριον. Nonus De Curat. Morb. cap. XLIII. ἀνασπάσας ταῦτας, πρῶτον τζιμουρίου αἷμα ἐπιχέει.

TZINA.

Τζίνα. Fraus. Glossæ Græcobarbaræ. δέλεαρ. δόλος. ἀπάτη. τζίνα.

TZINTZEYPO.

Τζιντζέρο. *Zingiber*. Italicum, *Zenzero*. Corona pretiosa. τζιντζέρο. *Zingiber*.

TZIΠATA.

Τζιπάτα. In Parecbolis Heronis. ἐπὶ τούτοις κατασκευάζειν καὶ τζιπάτα ἐκτὸς τῶν ταφρῶν.

TZIΠΠA.

Τζίππα. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ πονήματα ὁποῦ ἔρχουνται ὑποκάτω τοῦ λευκοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ οὕτως τὰ λέγουσιν. ἤγουν τζίππαν.

TZITZIΛIANOΣ.

Τζιτζιλιανός. *Siculus*. Ex idiotismo Italico, *Siciliano*. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ σικελοὶ, ἤγουν οἱ τζιτζιλιάνοι.

TZITZIPOΣ.

Τζίτζιρος. Nudus. Glossæ Græcobarbaræ. αἱ εἵμονες. μὴ ἔχοντες ἱμάτια. ἐκεῖνοι ὁποῦ δὲν ἔχουν ροῦχα. γυμνοὶ. τζί-ζιροι. E Gallico, *Deschiré*.

TZIXΛA.

Τζίχλα. Pro κίχλα. Corona pretiosa. τζίχλα. *Turdus*. κίχλα.

TZOΓE. TZOΓION.

Τζόγε. Res. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ πράγματα, ἤγουν τζόγες. Est Galli-

Gallicum, *Chose*. Quæ enim Galli per CH. Græcobarbari per τζ proferunt, vt μαρτζάδες, *Marchands*. τζάμπρα, *Chambre*. & talia. Sed & βραβεῖον explicant eædem Glossæ. νικητήρια. τζόγος. βραβεῖα. Iterum. ἀειθαλής. τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. ἢ τζόγια τῆς νίκης, ἐπεὶ θάλλει πάντοτε. In Leg. Longobard. Rotharis. Tit. CI. *Si quis sogas fuerit furatus de boue vinitorio, componat solid. VI.*

ΤΖΟΚΟΣ.

Τζόκος. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸν στρατηγὸν τζαπία, καὶ ἀξινορύγια, καὶ πτυάρια δι' ἐργασίαν σούδας, ὁμοίως καὶ τζόκους, διὰ τὰς κατὰ σύγκρουσιν εὑρισκομένας πέτρας ἐν τῇ γῇ. Et iterum alio loco. συναγαγεῖν πλῆθος λαοῦ ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ ἀξινῶν, καὶ τζαπίων. Vides differentiam scripturæ; & inquirendum vtrum sit rectius, τζόκος, an verò τζάκος.

ΤΖΟΥΒΑΡΙΝ.

Τζουβάριν. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, πομπὴν εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ τζουβάριν, ἔννοιαν εἰς τὰς καρδίας πάντων.

ΤΖΟΥΚΝΙΣ.

Τζουκνίς. Vrtica. Oppiani Scholiastes ad Halieut. II. τὴν κνίδα, ἤγουν τὴν τζουκνίδα. Corona pretiosa. τζουκνίδα. Vrtica ἀκαλήφη.

ΤΖΟΥΛΕΒΗ.

Τζουλέβη. Genus decocti. Constantinus Asynkitus in Viatico. πινέτω τοῦ ὀμφακίνης σταφύλης ζουλάπιον μετὰ σάκχαρ, ἢ τζουλέβιον, ἢ ὑδρόμελι.

ΤΖΟΥΡΙΧΟΑΓΙΟΣ.

Τζουριχοάγιος. Exsibilator & irrisor sacrorum : nam pro συρίζειν, Græcobarbari τζουρίζειν dicebant, vt plura talia. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τηρεῖν, μὴ ἀποκλέπτεσθαι, καὶ ἀπατᾶσθαι δόλοις

 πῶς τῶ

τοῖς τῶν κλεπτοσαγίων τε καὶ τζυριχοσαγίων.

Iterum.

εἰ λίτρας κλεπταββάσι τε καὶ τζυριχοσαγίοις
ἐπὶ ἑνὶ τῷ μήλῳ τε δωρεῖσθε, καὶ τῇ ῥοᾷ

ΤΖΟΥΣΤΡΙΟΝ.

Τζούστριον. Ludi equestris genus. Italium, *Giostra.* Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. *Proinde & cum Imperatore venationes celebrabant, & tzustriam, ludi genus, & torneamenta, hoc est equestres concursus, ipsi Romanos ante id temporis penitus ignaros primi docuerunt.* Apud Crusium Turcograeciae lib. III. legitur, τζοῦστρα. Corrige Gregoram lib. X. εἶτα καὶ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἱ δὴ τοῖς λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ὁπότε σχολὴν ἄγοιεν τῶν πολεμικῶν. τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἔνδειξιν ἔχει, καὶ τζοῦστρα παρὰ λατίνοις καλεῖται. Male hodiè editur. ἔχει, κιντζοῦστρα παρὰ λ. κ.

ΤΖΟΥΧΟΥΡΙΟΝ.

Τζουχούριον. Securis. Ex Arabico, *Tchokor.* Nicetas in Alexio lib. II. διέδωκε καὶ τζουχούρια ἀνὰ χεῖρας, ὥστε κόπτειν ξύλα.

ΤΖΟΧΗ. ΤΖΟΧΑΡΙΚΗ.

Τζόχη. *Tocha*, sive *Toca.* Calculus. Occurrit apud Ioannem Tzetzem Chil. XII.

ἡσίοδος ὁ πρεσβύτερος κατὰ λίνας ἐμήρευ,
κατὰ λίνας δὲ ἰσόχρονες. ὕστερος καθ' ἑτέρους.
κατὰ ἡμᾶς τὸν τζετζὴν δὲ, τὰς τζόχας μου τὰς μίας
ὀλίγον ὑστεροῦντζικος χρόνοις πεντακοσίοις.

In Auctoribus De Limit. Agror. *Trifinium quàm maximè quando constituimus cum signis, id est cineribus, aut carbonibus, & calce ibidem construximus, & superduximus, & super tocham monticellum constituimus.* Isidori Glossae. *Toca, is calculus dictus est, computo solo pilis quod sibi componunt. Calx enim est lapis, calculus diminutiuum.* Sed locus depravatus est, & de emendatione cogitandum. An verò huc pertinet locus Cosmae Chron. Bohemi lib. II. *Adornata lapidibus pretiosis, & cristallinis sachis.*

Legen-

Legendumque potius est: *tsochis*, vel *sochis*. Non existimo; nisi iterum corruptæ alibi Isidori Glossæ, in quibus est, *Saga, nomen gemmæ.* Atque hinc τζοχαρικὴ in Diplomate Andronici. διὰ προσφαγίων πασῶν, ἢ γομερίων, ἢ πιτζίων, ἢ πανίκ, ἢ λινοσάκκκ, ἢ τζοχαρικῆς.

ΤΖΥΚΑΛΑΡΑ.

Τζυκαλάρα. Chronicon Constantinop. καὶ τῶν ἀρτοπωλείων οἱ ὀκτὼ κίονες, καὶ τὰ τζυκαλαρῶν τῆς χαλκῆς ἔχουσιν ἱστορίας πολλάς.

ΤΖΥΚΑΝΙΖΕΙΝ. ΤΖΥΚΑΝΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Τζυκανίζειν. Pilâ ludere. Achmes cap. CLV. ἐὰν τις ἴδη ὅτι ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτῷ, ἤτοι μεγίστῳ ἐλαύνῃ τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζει. εὑρήσει χαρὰν καὶ δόξαν παρ' αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας τῆς σφαίρας, καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ ἵππου. ἐὰν ἴδη ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐτζυκανίζεν, εὑρήσει ὀρθότητα. Et τζυκανιστήριον, locus in quo ludebant. Cedrenus. καὶ μέρους μὲν ἐν τῷ ἱππικῷ προβαλόντος, ἑτέρου δὲ κατὰ τὰ ἐξκούβιτα, τοῦ δὲ λοιποῦ κατὰ τὸ τζυκανιστήριον. Constantinus de Administr. Imp. ὁ δὲ τούτου φραγμὸς ποσοῦτον ἐστι στενὸς, ὅσον τὸ πλάτος τοῦ τζυκανιστηρίου. Itaque emendandus est Codinus in Orig. Constantinop. ὁ μὲν εἰς εἰσήρχετο ἀπὸ τοῦ τζυκανιστηρίου, καὶ τῶν μεγάλων, καὶ τῆς ἀκροπόλεως. Malè hodiè editur, ἀπὸ πούτζη κανιστηρίου. Ludebant autem in equis. Achmes clarè ingerit. ἐὰν ἴδη ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ ἵππος αὐτοῦ ὠλίσθησεν ἐν τῷ παιγνίῳ τούτῳ, εἰ μὲν ἔπεσεν, ὀξέως νοσήσει. Et in verbis citatis ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ ἤτοι μεγίστῳ ἐλαύνῃ τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζῃ. Imò toto illo capite.

ΤΖΥΜΒΛΑ. ΤΖΥΜΒΛΩΤΤΕΙΝ.

Τζύμβλα. *Glaucoma*. Inde τζυμβλώττειν. Moschopulus. λήμη, ἡ κοινῶς τζύμβλα. ἀφ' οὗ λημμᾶν, τὸ τζυμβλώττειν.

ΤΙΓΝΟΝ.

Τίγνον. *Tignum.* Suidas, & Hesychius. πίταυρα, τίγνα. Theophilus de Rer. Divis. ἀλλὰ γὰρ καὶ εἰ λίθον, ἢ βήσαλον, ἢ κίονα. τῇ γὰρ τοῦ τίγνου προσηγορίᾳ ἅπασα ὕλη σημαίνεται.

TIMAPATOI.

Τιμαράτοι. Honorati. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VIII. ὑπερῶχοί τε, καὶ ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ τιμαράτοι καλούμενοι, μεγίστην ἀποφέρουσι τὴν πρόσοδον.

TIMONH.

Τιμόνη. Clauus. Temo. Italicum, *Timone.* Corona pretiosa. τιμόνη. *Gubernaculum.* πηδάλιον.

TIΠΟΤΕΣ.

Τίποτες. Corona pretiosa. τίποτες. *Nihil.* οὐδέν.

TIPΩN. TIPΩNIKON.

Τίρων, siue τύρων. *Tiro.* Macarius Homil. XLIII. λοιπὸν προσβάλλονται οἱ τίρωνες, καὶ οἱ πένητες, καὶ οἱ ἰδιῶται, καὶ συμβαίνει ὅτι νίκην συνεργάζονται κατὰ τῶν πολεμίων. Menologium. ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ πραιποσίτου Βράγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν καθίσταται. Hinc τιρωνικὸν, *Tironicum.* Tributum, quod exigebatur in stipendia tironum. Synesius ad Anastasium epist. LXXIX. ἐν δὲ τῶν δεσμωτῶν ὄντα τὸν ἀπαιτήσοντα ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου τιρωνικοῦ.

TITΛAPION.

Τιτλάριον. *Titularium.* Titulus. Index. Suidas. πιττάκιον, δέλτος, σχεδάριον, πινακίδιον. Arrianus ad Epictetum lib. III. cap. XXII. ἄγε πρὸς γραμματιστὴν ἀποστεῖλαι πινακίδια ἔχοντα γραφεῖα, πιττάκια, καὶ τύπους κραββάτου ἐπιμάστου.

TITΛOΣ.

Τίτλος. *Titulus.* Moschopulus. τίτλος, ἡ ἐπιγραφή. Suidas. τίτλος διαφόροις κεφαλαίοις. Hesychius. τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον. Cedrenus. τίτλος,

τίτλος, κυρίως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων καλεῖται. Euthymius Zygabenus Panopl. Dogmat. Tit. XXVIII. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεὸς ἀποδείξαιμεν ἐν τῷ κζ΄ τῶν μανιχαϊκῶν τίτλῳ. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Script.

ὁ σταυρός, ἧλοι, καὶ γραφῆς τίτλος ἄνω.

Vtitur quoque Nonnus in Paraphraſi.

ΤΟΓΑ.

Τόγα. *Toga*. Faſti Siculi. ἔκουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

ΤΟΜΑΡΗ.

Τομάρη. Corona pretioſa. τομάρη. *Cutis*. δέρμα.

ΤΟΞΟΖΩΝΙΑ.

Τοξοζώνια. Zonæ è quibus arcus geſtabant. Vide Gloſſ. Rigaltij.

ΤΟΞΟΦΑΡΕΤΡΟΝ.

Τοξοφάρετρον. Arcus cum pharetrâ. Conſtantinus in Tacticis. δεῖ δὲ ἀναγκάζεσθαι πάντας τοὺς νεωτέρους ῥωμαίους, ὅσοι οὐκ ἔτι διέβησαν τὰ τεσσαράκοντα ἔτη, φορεῖν τὰ τοξοφάρετρα, κἄν τι καλῶς οἴδασι τοξεύειν, κἄν τε μή. Ita corrigo. Perperam eſt in MSto. τὰ τόξα φαρώτρα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. τοξοφάρετρα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναβασταζόμενα, ἔχοντα κούκουρα μεγάλα.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ.

Τοποτηρητής. Locum tenus. Vicarius. Gloſſæ Græcolatinæ. τοποτηρητής. *Vicarius*. Suidas. τοποτηρητής, εἶδος ἀξιώματος. Iuſtinianus Novell. VIII. οὐδενὶ δὲ ἄρχοντι παντελῶς ἐφίεμεν, οὔτε πολιτικῷ, οὔτε στρατιωτικῷ, ἐκπέμπειν ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ἐπαρχίας, ἧς ἄρχει, τοὺς καλουμένους τοποτηρητάς.

ΤΟΡΑ.

Τόρα. Corona pretiosa. τόρα. *Nunc*. νυῦ. Alexius Rharturus Doctr. II. εἰ δὲ καὶ ἕως τόρα ἐζήσαμεν ζωὴν ζωὴν καὶ ἄγνωστον. Et mox. τόρα ὁπῦ πλησιάζουν ἐγγὺς αἱ ἅγιαι αὗται ἡμέραι. Edessenus Monachus in Elencho Agareni. καὶ τόρα λέγεις, οὐκ οἶδα αὐτόν. Demetrius Zenus in Batrachomyomachia

ἢ τόρα ἄλλα πίθεια τὰ γεμίζω τὴν κοιλία μου.

ΤΟΡΜΗ.

Τόρμη. Hesychius. τόρμη, εὐθὺς δρόμος κατὰ τὸ ἴχνιον. Eustathius ad Iliad. ω. καὶ τόποι λιβυκοὶ νόμοι ἐγχωρίως λέγονται, καθά τις ἂν εἴποι ἐγγειῶνες, ἢ τόρμαι, ἢ μᾶλλον ἐνορίαι.

ΤΟΡΝΕ.

Τόρνε. Gallicum, *Tournay*, sive, *Tournoy*. Nicehorus Gregoras lib. X. εἶτα καὶ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἳ δὴ τοῖς Λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ἐπὶ τῇ σχολὴν ἄγειν τῶν πολεμικῶν. τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἐνδείξιν ἔχει. καὶ τζοῦστρα (ita corrigendum jam supra ostendimus.) παρὰ Λατίνοις καλεῖται. ὁ δὲ ἕτερος τῶν ἀγώνων τόρνε προσαγορεύεται. Cantacuzenus lib. I. cap. XLII. appellat τορνεμέντα, id est, *Tornamenta*, sive *Torneamenta*. Albertus Argentinensis in Chronico. *Cum enim ad tornamenta, vel probamenta alia venirent, & multitudine egrediebantur, dicebant*. Sed hæc in Latinobarbaro nostro.

ΤΟΡΝΕΣΙΟΝ.

Τορνέσιον. Gallicum, *Tournois* Glossæ Græcobarbaræ. χρήματα, ἢ σκέλδια, ἢ τορνέσια, ἢ καρτζᾶ. Theonas in epistolâ. στέλλουσί μοι ἐκεῖθεν μετὰ τοῦ ἡμετέρου κοινολογήματος σολδάτοι πέντε, ἄλλα εἰσὶ πολιτικὰ τορνέσια ἐξ. Bessarion in epist. καὶ οὐ μόνον καταγινώσκονται τῶν ἃ μὴ οὐδὲ βούλονται νὰ ἐξοδιάζωσιν ἕνα τορνέσιον τὸ ἔτος. Apud Myrepsum lib. De Drosatis, cap. CXVI. τορνέσιον scribitur, Fuchsio interpreti non intellectum.

ΤΟΡΤΑ,

ΤΟΡΤΑ.

Τόρτα. Italicum, *Torta*. Placenta. Corona pretiosa. τόρτα. *Placenta*. πλακοῦς. Scribebant etiam τοῦρτα. Vide infra.

ΤΟΡΤΖΑ.

Τόρτζα. Fax. Gallicum, *Torche*, Italicum, *Torchio*. Zygomala in explicatione epistolæ cuiusdam. τόρτζαι, φῶς πισσαι: κηροὶ τέσσαρες ἅμα κεκολλημένοι.

ΤΟΖΙΤΖΟΝ.

Τόσιτζον. *Toxicum*. Vide λασατίβος.

ΤΟΥΒΑ. ΤΟΥΒΑΤΩΡ.

Τοῦβα. *Tuba*. Inde, τουβάτωρ. *Tubator*. Tubicen. Vide Glossarium Rigaltij.

ΤΟΥΒΙΑ.

Τουβία. *Tubuli*. Tibialia. Achmes cap. CCXLIV. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἔβαλε τουβία νέα, εὑρήσει νέαν χαρὰν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν σκέπην τῶν σκελῶν. Et passim toto illo capite. Iterum CCLXVIII. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει τουβία, ἢ ὑποδήματα ἀνδρὸς, τὰ τουβία εἰς τέκνον ἄρσεν, τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς δούλας κρίνονται. Latini βαρβαρίζοντες etiam *Tubulos* dicebant. Ecce in Querolo. *Aestum vestitis genibus, brumam nudis cruribus, in soccis hieme, cancros in tubulis age*. Et observandum est: vtebantur ijs in hieme. Iterum ibidem. *Occurrat non venientibus, vtaturq; in æstu tubulis angustis & novis*. Porrò ita quoque dicebantur metaxæ rubræ, quæ equo Imperatoris circùm talos alligabantur. Codinus. ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τοῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τὸν τράχηλον, καὶ ὄπισθεν τῆς σέλλας ἐπάνω τῶν σκαπουλίων (ita enim legendum supra monuimus.) ἅπερ ὀνομάζονται χαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα· μικρὸν δὲ ἄνωθεν τῶν ἀστραγάλων περιδεδεμένας μετάξας ἐρυθρὰς, ἅπερ ὀνομάζονται τουβία.

ΤΖΗΛΗΠΟΥΡΔΕΙΝ.

Τζηλη πουρδεῖν. Gadarus De lupo & vulpe.

οἱ σκύλοι σαν χρικήσουσι, τζηληπουρδῶ κ̕ φεύγω,
καὶ δὲν τοὺς χρείζω τίποτις μὰ τρέχοντας χορεύγω.

Et mox.

κ' εἰς τὰ ψηληπουρδίσματα, κ' εἰς τὴν πιδεξιοσιώνη.

ΤΖΗΝΤΖΙΚΑΣ.

Τζηντζικας. Corona pretiofa. τζηντζικας. *Cicada*. τέττιξ.

ΤΖΗΝΤΟΥΑΡ.

Τζηντυαρ. Vulgatum, *Zedoaria*. Demetrius Pepagomenus De Podagrâ, cap. XXXIII. ἀγαρικοῦ, ζιν, τζηντυαρος, ἀνὰ γράμματα ἕξ.

ΤΖΙΑ.

Τζια. Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

κουκία χλωρὰ ἐχίσασι, κ̕ σκέπαζαν τὰ τζία τους.

ΤΖΙΒΙΚΙΟΝ.

Τζιβίκιον. Ricinus. Didymus, vt malè vulgo inſcribitur, ad Odyſſ. XVII. τινὲς δὲ λέγουσιν ἄλλα ζῶα ἐγγίνεσθαι, ἃ λέγεται κυνοραϊσταί. ἐᾶσι γὰρ τὰς κύνας πίνοντες τὸ αἷμα αὐτῶν. εἰσὶ δὲ ταῦτα τὰ καλούμενα τζιβίκια.

ΤΖΙΒΟΥΔΑ.

Τζιβοῦδα. In Chronico Conſtantinop. ἐκ τῶν κατέργων ἐβγάλασι τὴν τζιβοῦδαν. Cruſius interpretatur, *celocem*.

TZIKHTZIΠH.

Τζικητζιπὴ. Vox ignota. Exstat apud Myrepsum lib. De Morb. Muliebr. cap. XXIII.

TZIKNA.

Τζίκνα. *Cinis*. Glossæ Græcobarbaræ. τζίκνα. κόνις. τέφρα. κονιορτὸς.

TZIKOΛOΣ.

Τζίκολος. *Siculus*. Bessarion in epist. νὰ διαβῇ, νὰ ὑπάγῃ εἰς ἄλλην χώραν τὴν λέγουσι τζίκολον, ὅπου εἶναι καλὸς ἀνήρ. Et mox. τὸ τζίκολον εἶναι ἐνορία του.

TZIKOYPION.

Τζικούριον. Item τζηκούριον, & τζηκούρη. *Securis*. Corona pretiosa. τζηκούρη, *Securis*. πέλεκυς. Leo Constitut. V. ρίκτάρια, τζηκούρια, καὶ ἕτερα τζηκούρια ἀμφίστομα. Constitut. VI. ἢ τζικούρια ἢ βαρδούκια ἔχοντας. Apud Nicetam τζουκούρια quoque scribitur in Alexio, lib. II. δέδωκε καὶ τζουκούρια ἀνὰ χεῖρας ὥστε κόπτειν τὰ ξύλα, καὶ ἱστᾶς ἀπτεῖν, καὶ θερμαίνεσθαι.

TZIMBΛA. TZIMBΛOΣ.

Τζίμβλα, τζίμπλα. Glaucoma. Cyrillus in Lexico: τζίμπλα. Suidas in Etymologico. λήμη, ἡ τζίμβλα. Et τζίμβλος. Suidas ibidem. λημαλέος, τζίμβλος, Item. πιλὸς, ὁ μαδαρὸς τοῖς βλεφάροις, ὁ τζίμβλος. In Lexico Stephani. πιλὸς, τζίμβλος. Scribitur quoque per ύ.

TZIMOYPION.

Τζιμούριον. Nonus De Curat. Morb. cap. XLIII. ἀνασπάσας παῦτας, πρῶτον τζιμουρίου αἷμα ἐπίχριε.

TZINA.

Τζίνα. Fraus. Glossæ Græcobarbaræ. δέλεαρ. δόλος. ἀπάτη. τζίνα.

TZINTZEYPO.

Τζιντζέρο. *Zingiber*. Italicum, *Zenzero*. Corona pretiosa. τζιντζέρο. *Zingiber*.

TZIΠATA.

Τζιπάτα. In Parecbolis Heronis. ἐπὶ τούτοις κατασκευάζειν καὶ τζιπάτα ἐκτὸς τῶν ταφρῶν.

TZIΠΠA.

Τζίππα. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ πτήματα ὅπου ἔρχονται ὑποκάτω τοῦ λευκοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ οὕτως τὰ λέγουσιν. ἤγουν τζίππαι.

TZITZIΛIANOΣ.

Τζιτζιλιανός. *Siculus*. Ex idiotismo Italico, *Siciliano*. Glossæ Græcobarbaræ. οἱ σικελοὶ, ἤγουν οἱ τζιτζιλιάνοι.

TZITZIPOΣ.

Τζίτζιρος. Nudus. Glossæ Græcobarbaræ. αἱ εἵμονες. μὴ ἔχοντες ἱμάτια. ἐκεῖνοι ὅπου δὲν ἔχουν ροῦχα. γυμνοί. τζίζιροι. E Gallico, *Deschiré*.

TZIXΛA.

Τζίχλα. Pro κίχλα. Corona pretiosa. τζίχλα. *Turdus*. κίχλα.

TZOΓE. TZOΓION.

Τζόγε. Res. Glossæ Græcobarbaræ. τὰ πράγματα, ἤγουν τζόγες. Est Galli-

Gallicum, *Chose*. Quæ enim Galli per CH. Græcobarbari per τζ proferunt, vt μαρτζάδες, *Marchands*. τζάμπρα, *Chambre*. & talia. Sed & βραβεῖον explicant eædem Glossæ. νικητήρια. τζόγιε. βραβεῖα. Iterum. ἀεθαλής. τὸ βραβεῖον τῆς νίκης ἀεὶ θάλλον. ἢ τζόγια τῆς νίκης, ὅπου θάλλει πάντοτε. In Leg. Longobard. Rotharis. Tit. CI. *Si quis sogas fuerit furatus de bove vinitorio, componat solid.* VI.

ΤΖΟΚΟΣ.

Τζόκος. In παρεκβολαῖς Heronis. δεῖ ἐπιφέρεσθαι τὸν στρατηγὸν τζαπία, καὶ ἀξινορύγια, καὶ πτυάρια δι' ἐργασίαν σιδήρας, ὁμοίως καὶ τζόκους, διὰ τὰς κατασύγκλισιν τῶν ὀρυκτομένων πέτρας ἐν τῇ γῇ. Et iterum alio loco. συναγαγεῖν πλῆθος λαοῦ ἀπὸ τῆς χώρας μετὰ ἀξινῶν, καὶ τζαπίων. Vides differentiam scripturæ; & inquirendum vtrum sit rectius, τζόκος, an verò τζάκος.

ΤΖΟΥΒΑΡΙΝ.

Τζουβάριν. Achmes in Introduct. in Astrolog. δηλοῖ ἀνωμαλίαν γυναικῶν, πομπὴν εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ τζουβάριν, ἔννοιαν εἰς τὰς καρδίας πάντων.

ΤΖΟΥΚΝΙΣ.

Τζουκνίς. Vrtica. Oppiani Scholiastes ad Halieut. II. τὴν κνίδα, τὴν ἤγουν τζουκνίδα. Corona pretiosa. τζουκνίδα. *Vrtica* ἀκαλήφη.

ΤΖΟΥΛΕΒΗ.

Τζουλέβη. Genus decocti. Constantinus Asynkitus in Viatico. πίνετω τὸ ὀμφακίνης σταφύλης ζουλάπιον μετὰ σάκχαρ, ἢ τζουλέβιον, ἢ ὑδρόμελι.

ΤΖΟΥΡΙΧΟΑΓΙΟΣ.

Τζουριχοάγιος. Exsibilator & irrisor sacrorum: nam pro συρίζειν, Græcobarbari τζουρίζειν dicebant, vt plura talia. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τηρεῖν, μὴ ὑποκλέπτεσθαι, καὶ ἀπατᾶσθαι δόλοις

τοῖς τῶν κλεπτοαγίων τε καὶ τζυριχοαγίων.

Iterum.

οἱ λίτρας κλεπτασβάσι τε καὶ τζυριχοαγίοις
ἐπὶ ἑνὶ τῷ μήλῳ τε δωρεῖσθε, καὶ τῇ ῥοᾷ

ΤΖΟΥΣΤΡΙΟΝ.

Τζούστριον. Ludi equestris genus. Italium, *Giostra*. Cantacuzenus lib. I, cap. XLII. *Proinde & cum Imperatore venationes celebrabant, & tzustriam, ludi genus, & torneamenta, hoc est equestres concursus, ipsi Romanos ante id temporis penitus ignaros primi docuerunt.* Apud Crusium Turcograeciae lib. III, legitur, τζοῦστρα. Corrige Gregoram lib. X. εἶτα καὶ ἀγῶνας ἐξετέλεσε δύο, οἳ δὴ τοῖς λατίνοις πάλαι ἐπινενόηνται γυμνασίας ἕνεκα σώματος, ὁπότε σχολὴν ἄγοιεν τῶν πολεμικῶν. τούτων ὁ μὲν εἰς μονομαχίας ἔνδειξιν ἔχει, καὶ τζοῦστρα παρὰ λατίνοις καλεῖται. Male hodiè editur. ἔχει, κιντζοῦστρα παρὰ λ. κ.

ΤΖΟΥΧΟΥΡΙΟΝ.

Τζουχούριον. Securis. Fx Atabico, *Tcbokor*. Nicetas in Alexio lib. II. δέδωκε καὶ τζουχούρια ἀνὰ χεῖρας, ὥστε κόπτειν ξύλα.

ΤΖΟΧΗ. ΤΖΟΧΑΡΙΚΗ.

Τζόχη. *Tochi*, sive *Toca*. Calculus. Occurrit apud Ioannem Tzetzem Chil. XII.

ἡσίοδος ὁ πρότερος κατά τινας ὁμήρου,
κατά τινας δ' ἰσόχρονος, ὕστερος καθ' ἑτέρους.
κατ' ἡμᾶς τὸν τζέτζην δὲ, τὰς τζόχας μου τὰς μίας
ἐλίγεν ὑστερούτζικος χρόνοις τετρακοσίοις.

In Auctoribus De Limit. Agror. *Trifinium quàm maximè quando constituimus cum signis, id est cineribus, aut carbonibus, & calce ibidem construximus, & superduximus, & super tocham monticellum constituimus.* Isidori Glossae. *Toca, is calculus dictus est, computo solo pilis quod sibi componunt. Calx enim est lapis, calculus diminutiuum.* Sed locus depravatus est, & de emendatione cogitandum. An verò huc pertinet locus Cosmae Chron. Bohem. lib. II. *Adornata lapidibus pretiosis, & cristallinis sachu.*

Legen-

Legendumque potius est *tsochis*, vel *sochis*. Non existimo; nisi iterum corruptæ alibi Isidori Glossæ, in quibus est, *Saga, nomen gemmæ*. Atque hinc τζοχαρικὴ in Diplomate Andronici. διὰ προσφαγίων πασῶν, ἢ γομαρίων, ἢ πετζίων, ἢ πανίου, ἢ λινοθήκου, ἢ τζοχαρικῆς.

ΤΖΥΚΑΛΑΡΑ.

Τζυκαλάρα. Chronicon Constantinop. καὶ τῶν ἀρτοπωλείων οἱ ὀκτὼ κίονες, καὶ τῶν τζυκαλαρῶν τῆς χαλκῆς ἔχουσιν ἱστορίας πολλάς.

ΤΖΥΚΑΝΙΖΕΙΝ. ΤΖΥΚΑΝΙΣΤΗΡΙΟΝ.

Τζυκανίζειν. Pilâ ludere. Achmes cap. CLV. ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτῷ, ἤτοι μεγιστᾶνι ἐλαύνει τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυκανίζει, εὑρήσει χαρὰν καὶ δόξαν παρ' αὐτῶν ἀναλόγως τῆς ἐπιτυχίας τῆς σφαίρας, καὶ τῆς εὐθύτητος τοῦ ἵππου. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ἐτζυκάνιζεν, εὑρήσει ὀρθότητα. Et τζυκανιστήριον, locus in quo ludebant. Cedrenus. καὶ μέρους μὲν ἐν τῷ ἱππικῷ προσβαλόντος, ἑτέρου δὲ κατὰ τὰ ἐξκούβιτα, τοῦ δὲ λοιποῦ κατὰ τὸ τζυκανιστήριον. Constantinus de Administr. Imp ὁ δὲ τούτου φραγμὸς ποσοῦτον ἐστὶ στενὸς, ὅσον τὸ πλάτος τοῦ τζυκανιστηρίου. Itaque emendandus est Codinus in Orig. Constantinop. ὁ μὲν εἷς εἰσήρχετο ἀπὸ τοῦ τζυκανιστηρίου, καὶ τῶν μεγάλων, καὶ τῆς ἀκροπόλεως. Malè hodiè editur, ἀπὸ τοῦ τζη κανιστηρίου. Ludebant autem in equis. Achmes clarè ingerit. ἐὰν ἴδῃ ὁ βασιλεὺς ὅτι ὁ ἵππος αὐτοῦ ὤλισθαινεν ἐν τῷ παιγνίῳ τούτῳ, εἰ μὲν ἔπεσεν, ὀξέως νοσήσει. Et in verbis citans ἔφιππος ἅμα τῷ βασιλεῖ αὐτοῦ ἤτοι μεγιστᾶνι ἐλαύνει τὴν σφαῖραν, ἤτοι τζυμανίζει. Imò toto illo capite.

ΤΖΥΜΒΛΑ. ΤΖΥΜΒΛΩΤΤΕΙΝ.

Τζύμβλα. *Glaucoma*. Inde τζυμβλώττειν. Moschopulus. λήμη, ἡ κοινῶς τζύμβλα. ἀφ' οὗ λημμᾶν, τὸ τζυμβλώττειν.

ΤΙΓΝΟΝ.

Τίγνον. *Tignum*. Suidas, & Hesychius. πίναβοι, τίγνα. Theophilus de Rer. Divis. ἄλλα γὰρ καὶ εἰ λίθον, ἢ βήσαλον, ἢ κίονα. τῇ γὰρ τοῦ τίγνου προσηγορίᾳ ἅπασα ὕλη σημαίνεται.

ΤΙΜΑΡΑΤΟΙ.

Τιμαράτοι. Honorati. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VIII. ὑπερχοῦσι, καὶ ἄρχοντες, καὶ στρατηγοὶ, καὶ τιμαράτοι καλούμενοι, μεγίστην ἀποφέρουσι τὴν πρόσοδον.

ΤΙΜΟΝΗ.

Τιμόνη. Clauus. Temo. Italicum, *Timone.* Corona pretiosa. τιμόνη. *Gubernaculum.* πηδάλιον.

ΤΙΠΟΤΕΣ.

Τίποτες. Corona pretiosa. τίποτες. *Nihil.* οὐδέν.

ΤΙΡΩΝ. ΤΙΡΩΝΙΚΟΝ.

Τίρων, siue τύρων. *Tiro.* Macarius Homil. XLIII. λοιπὸν προβάλλονται οἱ τίρωνες, καὶ οἱ πένητες, καὶ οἱ ἰδιῶται, καὶ συμβαίνει ὅτι νίκην συνεργάζονται κατὰ τῶν πολεμίων. Menologium. ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν τυρώνων καταλεγεὶς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ πραιποσίτου Βράγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν καθίσταται. Hinc τιρωνικὸν, *Tironicum.* Tributum, quod exigebatur in stipendia tironum. Synesius ad Anastasium epist. LXXIX. ὃν ἐπὶ τῶν δεσμωτῶν ὄντα τῆς ἀπαιτήσεως ἔταξε τοῦ στρατιωτικοῦ χρυσίου τοῦ καλουμένου τιρωνικοῦ.

ΤΙΤΛΑΡΙΟΝ.

Τιτλάριον. *Titularium.* Titulus. Index. Suidas. τιτλάριον, δέλτος, χαρτάριον, πινακίδιον. Arrianus ad Epictetum lib. III. cap. XXII. ἄγε πρὸς γραμματιστὴν ἀποστεῖλαι πινακίδια ἔχοντα γραφεῖα, τιτλάρια, καὶ τούτοις κραββατον ἐπιμάσται.

ΤΙΤΛΟΣ.

Τίτλος. *Titulus.* Moschopulus. τίτλος, ἡ ἐπιγραφή. Suidas. τίτλος διαφέρει κεφαλαίου. Hesychius. τίτλος, πτυχίον ἐπίγραμμα ἔχον. Cedrenus. τίτλος,

τίτλος, κυρίως ἡ ἐπιγραφὴ τῶν ἀξιωμάτων καλεῖται. Euthymius Zygabenus Panopl. Dogmat. Tit. XXVIII. ὅτι δὲ οὐκ ἔστιν αἴτιος τῶν κακῶν ὁ θεὸς ἀπεδείξαμεν ἐν τῷ κζ΄ τῶν μασσαλιανῶν τίτλῳ. Nicephorus Xanthopulus in Append. Synopſ. S. Script.

ὁ σταυρός, ἧλοι, καὶ γραφῆς τίτλος ἄνω.

Vtitur quoque Nonnus in Paraphraſi.

ΤΟΓΑ.

Τόγα. *Toga*. Faſti Siculi. ἔκρουσεν αὐτῷ κατὰ τοῦ δεξιοῦ μέρους τοῦ στήθους, ὥστε τὸ πενόλιον αὐτοῦ καὶ τὴν τόγαν τρηθῆναι.

ΤΟΜΑΡΗ.

Τομάρη. Corona pretioſa. τομάρη. *Cutis*. δέρμα.

ΤΟΞΟΖΩΝΙΑ.

Τοξοζώνια. Zonæ è quibus arcus geſtabant. Vide Gloſſ. Rigaltij.

ΤΟΞΟΦΑΡΕΤΡΟΝ.

Τοξοφάρετρον. Arcus cum pharetrâ. Conſtantinus in Tacticis. δεῖ δὲ ἀναγκάζεσθαι πάντας τοὺς νεωτέρους ῥωμαίους, ὅσοι οὐκ ἔτι διέβησαν τὰ τεσσαράκοντα ἔτη, φορεῖν τὰ τοξοφάρετρα, κἂν τι καλῶς οἴδασι τοξεύειν, κἂν τι μή. Ita corrigo Perperam eſt in MSto. τὰ τόξα φαρέτρα. Mauricius Strateg. lib. II. cap. II. τοξοφάρετρα ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναβασταζόμενα, ἔχοντα κούκουρα μεγάλα.

ΤΟΠΟΤΗΡΗΤΗΣ.

Τοποτηρητὴς. Locum tenus. Vicarius. Gloſſæ Græcolatinæ. τοποτηρητής. *Vicarius*. Suidas. τοποτηρητὴς, εἶδος ἀξιώματος. Iuſtinianus Novell. VIII. οὐδενὶ δὲ ἄρχοντι παντελῶς ἐφίεμεν, οὔτε πολιτικῷ, οὔτε στρατιωτικῷ, ἐκπέμπειν ἐν ταῖς πόλεσι τῆς ἐπαρχίας, ἧς ἄρχει, τοὺς καλουμένους τοποτηρητάς.

ΤΟΡΤΑ.

Τόρτα. Italicum, *Torta*. Placenta. Corona pretiosa. τόρτα. *Placenta*. πλακοῦς. Scribebant etiam τοῦρτα. Vide infra.

ΤΟΡΤΖΑ.

Τόρτζα. Fax. Gallicum, *Torche*, Italicum, *Torchio*. Zygomala in explicatione epistolæ cuiusdam. τόρτζαι, φῶς ποιοῦσαι : κηροὶ τέσσαρες ἅμα κεκολλημένοι.

ΤΟΖΙΤΖΟΝ.

Τόσιτζον. *Toxicum*. Vide λασσιτίβον.

ΤΟΥΒΑ. ΤΟΥΒΑΤΩΡ.

Τοῦβα. *Tuba*. Inde, τουβάτωρ. *Tubator*. Tubicen. Vide Glossarium Rigaltij.

ΤΟΥΒΙΑ.

Τουβία. *Tubuli*. Tibialia. Achmes cap. CCXLIV. εἰ δὲ ἴδῃ τις ὅτι ἔβαλε τουβία νέα, εὑρήσει νέαν χαρὰν ἐν τῷ πλούτῳ αὐτοῦ, διὰ τὴν ἀπ' αὐτῶν σκέπην τῶν σκελῶν. Et passim toto illo capite. Iterum CCLXVIII. ἐὰν ἴδῃ ὅτι ἐφόρει τουβία, ἢ ὑποδήματα ἀνδρὸς, τὰ τουβία εἰς τέκνον ἄρσεν, τὰ δὲ ὑποδήματα εἰς δούλας κρίνονται. Latini βαρβαρίζοντες etiam *Tubulos* dicebant. Ecce in Querolo. *Aestum vestitis genibus, brumam nudis cruribus, in soccis hieme, cancros in tubulis age*. Et obseruandum est: vtebantur ijs in hieme. Iterum ibidem. *Occurrat non venientibus, vtaturque in æstu tubulis angustis & novis*. Porrò ita quoque dicebantur metaxæ rubræ, quæ equo Imperatoris circùm talos alligabantur. Codinus. ἦν δὲ πρότερον μὲν συνήθεια φορεῖν τὸν τοῦ βασιλέως ἵππον ἐν τῇ τοιαύτῃ πανηγύρει περὶ τὸν τράχηλον, καὶ ὄπισθεν τῆς σέλλας ἐπάνω τῶν σκαπουλίων (ita enim legendum supra monuimus.) ἅπερ ὀνομάζονται χαιώματα, ἐκ μαργάρων καὶ λίθων συγκείμενα, μικρὸν δὲ ἄνωθεν τῶν ἀστραγάλων περιδεδεμένας μετάξας ἐρυθρὰς, ἅπερ ὀνομάζονται τουβία.

πῶς μὲν τὰ ἄλλα οὐκ εἰσὶ, τὰ δὲ τῶν τουβίων γένη). Quo loco malè τυφία, &, τυφίων, restituere tentant viri docti. Hinc χαλκότουβα, de quibus infra.

ΤΟΥΒΟΥΛΑ.

Τούβουλα. *Tubuli*. Siphones. Glossæ Basilic. τούβουλα, σωληνάρια. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἤφερεν ἀσβέστην, καὶ λιθάρια, καὶ κεραμίδες, καὶ τούβουλα. Moschopulus. ὀπὴ λίθος, τὸ τοῦβλον γράφεται δὲ καὶ χοῦς ὀστράκων τὸ αὐτό. Hodiè τοῦφλο dicunt. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΤΟΥΛΔΟΝ.

Τοῦλδον. Iumenta sarcinas & impedimenta vehentia. Suidas. σαγμάρια, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦλδον, τὰ βαστάζοντα ἀποσκευὴν, καὶ τὴν μετακομιδὴν τῶν ἐπιτηδείων. Theophylactus Simocatta Hist. Mauric. lib. II. cap. IV. τὴν τε προσικὴν ἀποσκευὴν ἐχυρώσατο, ἣν σύνηθες ῥωμαΐοις τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ τοῦλδον ἀποκαλεῖν. Apud Suidam in ἀποσκευὴ legitur τοῦρδον. Ita enim verba eius sunt. ἡ τῶν ἐπιτηδείων κομιδὴ, τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον τοῦρδον. Et sic in Glossis Græcobarbaris. ἀποσκευὴ, κατάστημα. τοῦρδον, σαμάριον, σάμαν. Commutabant inter se λ. & ρ. vt est obseruare in multis dictionibus; & nos aliquoties hîc monuimus. Apud Harmenopulum lib. II. Tit. II. mendosè τούλφοις editur, pro τούλδοις; vt rectè obseruarunt viri eruditi. Vide etiam Glossarium Rigaltij.

ΤΟΥΛΟΥΠΑΝΙ.

Τουλουπάνι. Pileus Turcicus. Occurrit in Turcogræciâ Crusij.

ΤΟΥΜΠΕΣ.

Τοῦμπες. *Tumba*. Tumuli. Colles. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνώμαλον, τραχεῖαν, σκληρὰν. τὴν γῆν ὅπου δὲν εἶναι ἴση, παρὰ μερτικὸν ψηλὴ, καὶ μερτικὸν χαμαλή. ἤγουν τοῦμπες, καὶ λαξίες.

ΤΟΥΜ-

ΤΟΥΜΠΙΚΕΣ.

Τύμπικες. Suidas. τύμπικες, οἱ βασιλεῖς τῶν ῥωμαίων. Non invenio hanc vocem in toto Latio. Investigemus amplius.

ΤΟΥΝΤΕΣΚΟΣ.

Τουντίσκος. Teuto. Italicum, *Tudesco.* Corona pretiosa. πιωτίσκος. *Alemanus.* γερμανός.

ΤΟΥΡΔΟΝ.

Τοῦρδον. Vide, τοῦλδον.

ΤΟΥΡΜΑ.

Τοῦρμα. *Turma.* Leo Constitut. VII. εἰ δὲ τοῦρμα γυμνάζεται, μηδένα ἔμπροσθεν πεζεύειν, εἰ μὴ τούρμαρχον καβαλλάριον. Occurrit passim.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΑΤΟΝ.

Τουρμαρχάτον. Turmæ præfectura. Constantinus De Administr. Imp. ἐκράτησε ἤ καὶ τὸ συμπόσιον, ποιήσας αὐτὸ τουρμαρχάτον.

ΤΟΥΡΜΑΡΧΗΣ.

Τουρμάρχης, sive τούρμαρχος. Turmæ præfectus. Occurrit passim.

ΤΟΥΡΜΕΝΙΟΝ.

Τουρμένιον. *Turma.* Constantinus in Tacticis. προστάσσομεν δὲ ἵνα ἕκαστον τουρμένιον ἔχῃ καὶ δρέπανα, καὶ ἀξινάρια, διὰ τὸ ἐξ ἀναγκαίου εἶναι τὴν χρείαν αὐτῶν.

ΤΟΥΡΝΕΣΙΟΝ.

Τουρνέσιον. Vide, τορνέσιον.

ΤΟΥΡΤΑ.

Τοῦρτα. Italicum, *Torta*. Erotianus. εἰκὸς δὲ λέγειν (ἄρτον) τὸν ἐν θερμοσποδιᾷ ἐγκρυβέντα ὀπληθεῖσαι, ὃν τοῦρταν καλοῦσι. Scribebant etiam τόρτα. Vide supra.

ΤΟΥΤΙΑ.

Τουτία. Occurrit apud Rhazen lib. De Peste, cap. XI. Inquirendum quid sit.

ΤΟΥΦΕΚΙΑ.

Τουφέκια. Tormenta bellica. Chronicon Constantinop. εἶχον γὰρ μπομβάρδας καὶ τουφέκια πολλά. Et mox. καὶ ἀπὸ τὰς βομβάρδαις, καὶ ἀπὸ τὰ τουφέκια, καὶ ἀπὸ τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ, ἐσκοτινίασεν ὁ κόσμος.

ΤΟΥΦΙΑ.

Τουφία. *Tufa*. Vide Glossarium Rigaltij.

ΤΡΑΒΑΙΑ.

Τραβαῖα. *Trabea*. Suidas. τραβαῖαι, αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες παρὰ Ῥωμαίοις. Codinus in Orig. Constantinop. ἢ οἱ μετὰ τραβαίων ταύτης εἰώθασι χρῆσθαι. τραβαῖαι γὰρ λέγονται αἱ πολυτελεῖς χλαμύδες.

ΤΡΑΓΟΛΑΣ.

Τραγόλας. *Tragula*. Suidas. τραγόλας, ὅπλον, ᾧ χρησάμενος ὁ κότιλας οὕτω βίαιον ἐφῆκε πληγὴν, ὥστε τὸν βληθέντα διά τοῦ θώρακος καὶ διὰ τῶν πλευρῶν διαπεῖραι, καὶ τῇ γῇ προσπλαδῶσαι. Vide eundem in κότιλας.

ΤΡΑΓΟΥΔΗ.

Τραγούδη. Corona pretiosa. τραγούδη. *Cantilena*. ᾠδή.

ΤΡΑ-

ΤΡΑΔΙΤΕΥΕΙΝ.

Τραδιτεύειν. *Tradere.* Frequens est apud Iureconsultos Græcos.

ΤΡΑΚΤΑΙΖΕΙΝ.

Τρακταΐζειν. *Tractare.* Musalon in Sanctis. περὶ γάμου ἢ δωρεᾶς, ἢ τὴν καὶ τὴν μνηστείαν νενομοθέτηται γίνεσθαι μέσον τῶν ὁμοζύγων ἢ τῶν μερῶν αὐτῶν, ἢ τρακταϊσθῆναι). Menander de Legat. ἡ ἀδελφότης τοῦ καίσαρος πέτρω μαγίστρω τῶν ῥωμαίων καὶ δοσιθέω ἐκέλευσε καὶ ἐπέτρεψε καὶ ἐξουσίαν δέδωκε λαλῆσαι καὶ τρακταΐσαι. καὶ ὁ ζίχ καὶ ὀλεγόμενος παρὰ ῥωμαίοις μάγιστρος καὶ δοσίθεος τὰ περὶ τῆς εἰρήνης κοινῶς ἐλάλησαν, καὶ ἐτρακταΐσαν τὴν εἰρήνην πεντήκοντα ἐνιαυτῶν. Et sæpe occurrit apud Iureconsultos Græcos. Nugatur autem ille Græculus, qui ait: τρακταΐζω, τὸ λευκαίνω, καὶ κατασκάζω. Item alibi. ἐκ τοῦ τρώκτης γίνεται καὶ τρακταΐσαι, τὸ κακουργῆσαι. Hinc τρακταϊστία in Lexico Cyrilli. τρακταϊστία. σκοπιστία. ἐξεταστία.

ΤΡΑΚΤΑΤΟΝ.

Τρακτάτον. *Tractatum.* Glossæ veteres Latinogræcæ. *Tractibus.* τοῖς τρακτάτοις, καὶ δικαιολογίαις.

ΤΡΑΚΤΕΥΤΗΣ.

Τρακτευτής. *Tractator.* Iustinianus Novell. XXVIII. τούτων μαρτυρεῖται τὸ πρᾶγμα οὕτως ἔχον, ὡς εἰς τὴν παροῦσαν ἡμέραν ἐν τρακτευτῇ τῶν δημοσίων φόρων τι καὶ διατυπώσεων χρῆσθαι τὰς χώρας ἀμφοτέρας. Et in edicto XIII. τὸ κατὰ καιρὸν ἄρχοντα ταύτης τῆς ἀρχῆς, καὶ τοὺς τε σκρινιαρίους, καὶ τρακτευτάς.

ΤΡΑΚΤΩΡΕΙΑ.

Τρακτωρεία. *Tractoria.* Mandatum, quod cursu publico iter facientibus dabatur à præfecto prætorij. Eustathius Antecessor de Temp. Intervall. τρακτωρεῖαι ἐλέγοντο αἱ κελεύσεις αἱ παρὰ τοῦ ἐπάρχων περιφάσι ζώων δρομικῶν γινόμεναι.

ΤΡΑΝΤΑΡΙΑ.

Τραντάρία. Idem quod τριακὰς. Nam τρέντα est *Triginta*. Itali dicunt, *Trenta*. Glossæ Græcobarbaræ. τριακάδες δέκα. δέκα τραντάρὰς.

ΤΡΑΝΤΑΦΥΛΛΟΝ.

Τραντάφυλλον. *Trantafolium*. Trigintafoliorum flos. Rosa. Glossæ Græobarbaræ. ἄβαγνα, ῥόδα, τραντάφυλλα. Hodiè τριαντάφιλο dicunt. Corona pretiosa. τριαντάφιλο. *Rosa*. ῥόδον.

ΤΡΑΠΕΖΑΡΕΙΟΝ.

Τραπεζαρεῖον. Paullus Monachus Collectan. lib. I. μετὰ γοῦν τὸ πληρωθῆναι τὸν καιρὸν τοῦ τρυγητοῦ παραδίδοται δηλαδὴ εἰς τὸ τραπεζαρεῖον.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΔΗΛΟΝ.

Τραπεζομάνδηλον. Vide μεσάλη.

ΤΡΑΦΟΣ.

Τράφος. Pro τάφρος; vt δελφός, δίφρος. Fossa. Scholiastes Hermogenis. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, ἐὰν τὴν τάφρον τράφον εἴπῃς, ἢ τὴν καγχρυδίαν ἄρτον κεγχρυδίαν. Leo Constitut. XI. ἀσφαλίζεσθαι ἢ ὀρύγμασιν, ἢ πάλοις ἢ ὁλοκλήρῳ τράφῳ, ὃ λέγουσι φόσσα. Iulius Africanus De Bell. Appar. ἔσωθεν δὲ τοῦ τράφου, εἰ μὲν εἰσὶν ἅμαξαι, ἢ σάβαρα, ἢ ἕτερον οἰκοδόμημα ἐπισκευάζεσθαι.

ΤΡΕΒΑ.

Τρέβα. Induciæ. Itali dicunt, *Tregua*. Galli, *Tresue*. Anonymus De bello sacro.

σὸ κάστρον ἐπλησίασαν, καὶ τρέβαν ἐζήτησαν.

Dicebant etiam τρέβα. Vide infra.

ΤΡΕΖΟΥΡΙΕΡΗΣ.

Τρεζερίερης. *Thesaurarius*. Anonymus De bello sacro.
πρωτοβεστιάριον ἔβαλον, ὁμοίως καὶ τρεζουρίερην.

ΤΡΕΜΟΥΝΤΑΝΑ.

Τρεμουντάνα. Italicum, *Tramontana*. Gadarus De Lupo & Vulpe.
καὶ θέλη ναὶ ἡ πλόεμμας μέσα στὴν τρεμουντάνα.

ΤΡΕΝΑΙΤΙΟΝ.

Τρεναίτιον. Fibula. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. τὸ δ᾽ὄρυ μεταπορίζων, χλαμύδα ἠθημένῳ ἀστοτέραν, περὶ τὸν δεξιὸν ὦμον μετὰ τρεναιτίου ἤτοι βούκλας ἠσφαλισμένην.

ΤΡΕΝΣΙΕΡΑ.

Τρενσιέρα. Italicum. *Trinchéa*. Loricula. Phortius περὶ στρατ. πραγμ. lib. II.

τοὺς τείχους νὰ σημειώσης,
τρενσιέρας νὰ ἐτοιμάσῃς.

Et mox iterum.

ποίησε καὶ τρενσιέρας
μετὰ τὰς λαμπαρδιέρας.

ΤΡΕΥΑ.

Τρέυα. Idem quod, τρέβα, de quo paullò ante. Codinus. οὐκ ἐποίησε διὰ τοῦτο ἀγάπην πλείαν, ἀλλὰ τρέυαν, μέχρι τινὸς ὀλίγου καιροῦ. In Fœdere S. Ludouici cum Raimundo Tholos. Com. *Nec pacem cum ipsis faciet, vel treugas, sine assensu ecclesiæ, & nostro*. Et occurrit illic bis terque Frodoardus in Chronico. *Treugæ vel in luciæ belli inter regem Ludouicum & Hugonem principem vsq. ad Synodi tempus Ottone rege mediante disponuntur.* Simile omninò vocabulum est, *Guerra*. Alkindus De Mutat. Temp. cap. VIII.

cap. VIII. *Cum præfuerit illis Mars, vel Saturnus, & non aspexerint eos fortunæ, significabunt multitudinem guerræ, & destructionem climatum.* Michael Scotus in Physiognomic. Proœmio ad Fredericum I. Imp. *Duo sunt tempora homini viventi; scilicet tempus pacis, & tempus guerræ.* Sed hæc propria Glossario nostro Latinobarbaro.

ΤΡΗΓΗΡΕΙΝ. ΤΡΗΓΗΡΟΝ.

Τρηγηρεῖν, & τρήγηρον. Anonymus De bello sacro.
τὸ κάστρον ἐτρηγήρησαν, ὡσαύτως καὶ τὴν χώραν,
τὰ τερμπετζέτα ἔστησαν κατὰ πάντα τρηγήρου.
Idem est, quod, τριγυρίζειν, de quo infra paullò.

ΤΡΙΑΔΙΚΑ.

Τριαδικά. Hymni, sive troparia, in S. Trinitatem, qui semper echos claudebant cum theotocijs. Licet haurire ex Horologio Græcorum.

ΤΡΙΑΝΤΑΦΙΛΟ.

Τριαντάφιλο. Rosa. Vide τριαντάφυλλον.

ΤΡΙΒΟΥΝΑΛΙΟΝ.

Τριβουνάλιον. *Tribunalium. Tribunal.* Cedrenus. ἐστέφθη κωνσταντῖνος ὁ καβαλλῖνος ὑπὸ λέοντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐν τῷ τριβουναλίῳ. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ τριβουνάλιον, ἐφάνησαν παλάτια ἀχειροποίητα θαυμαστὰ ἐκτισμένα. Himerius. ἐν τῷ παλατίῳ τῷ τριβουναλίῳ Εὐδοκίας γυναικὸς θεοδοσίου τοῦ ἐκγόνου θεοδοσίου ἔνθα καὶ ὀρχήστας πλείστας.

ΤΡΙΒΟΥΝΟΣ.

Τριβοῦνος. *Tribunus.* Etymologici Auctor. τριβοῦνος, ὁ χιλίαρχης. Theodorus Anagnosta Eclog. I. μαρκιανὸς, ἰλλύριος τὸ γένος, τριβοῦνος ὢν προβεβηκὼς ἐν ἡλικίᾳ, ἐν πολέμοις γεγυμνασμένος ἄριστος, ἀνηγορεύθη βασιλεύς. Mauricius lib. VII. cap. I. τριβοῦνον γενναῖον καὶ φρόνιμον, καὶ κατὰ χεῖρα μάχεσθαι δυνάμενον. Et occurrit pluries in libris Iuris Græcanici.

ΤΡΙΒΟΥΤΟΝ.

Τριβοῦτον. *Tributum.* Glossæ Basilic. τριβοῦτον. φόρος. τέλος.

ΤΡΙΓΥΡΙΖΕΙΝ.

Τριγυρίζειν. Circumire. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγχαρδεύεις, περιέρχῃ. τριγυρίζεις. Gadarus de Vulpe & Lupo.

καὶ με ζαγάρια καὶ σκυλία τὸ δάσος τριγυρίζῃ.

ΤΡΙΘΕΚΤΗ.

Τριθέκτη. *Trisexta.* In ecclesiâ canebantur horæ novem; quarum tertiam & sextam vocabant dictione compositâ τριθέκτην. In Liturgiâ Chrysostomi. ἐνταῦθα ὁ χορὸς ψάλλει τὸ τρίτον ἀντίφωνον, ἢ τὴν τριθέκτην. Codinus. ψάλλονται οὖν αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, ἥτε πρώτη, ἡ τριθέκτη, καὶ ἡ ἐννάτη, μετὰ τῶν τροπαρίων.

ΤΡΙΘΥΡΟΝ.

Τρίθυρον. Macarius Homil. XXVII. ὁ γὰρ πολύπλοκος διάβολος ἔχων μάγγανα, καὶ τρίθυρα, καὶ ποικιλίαν πολλὴν, κατέχει τὰ νομὰ τῆς ψυχῆς.

ΤΡΙΚΑΒΑΛΛΟΙ.

Τρικάβαλλοι. In imperio Orientali erant agmina fossati certis locis per regiones distributa in Monocaballos, Dicaballos, Tricaballos, & Megaloalogitas. Codinus. ἦσαν ἐν τοῖς κατὰ θέματα τόποις φοσσάτου τάγματα, οἱ μὲν μεγαλοαλογίται ὀνομαζόμενοι, οἱ δὲ τρικάβαλλοι, καὶ ἕτεροι μονοκάβαλλοι.

ΤΡΙΚΕΦΑΛΑ.

Τρικέφαλα. Quæ populo die Paschatis in signum letitiæ ob resurrectionem Dei Trini à Patriarchâ dabantur. Balsamon De incensis Patriarchæ die Catechel. περὶ τ̃ ἁγιωτάτων πατριαρχῶν μετὰ τὴν κατήχησιν

θυμιάματα δίδονται, κατὰ τὴν βαϊοφόρον σαυροὶ καὶ κηρία, καὶ αὖθις κατὰ τὴν μεγάλην πέμπτην κηρία καὶ θυμιάματα, καὶ κατὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἀσπασμοὶ καὶ τρικέφαλα.

ΤΡΙΜΠΟΥΤΖΕΤΟΝ.

Τριμπουτζέτον. Machina bellica. Anonymus De bello sacro.

τὰ τριμπουτζέτα ἔστησαν κατὰ πάντων τριγύρου.

Iterum alibi.

ἔδωσαν τὰ σαλπίγγια τὸν πόλεμον ἀρχήσαν,
τὰ τριμπουτζέτα ἐσύρασιν γύρωθεν εἰς τοὺς τοίχους.

ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡ. ΤΡΙΟΥΜΒΙΡΑΤΩΡΙΑ.

Τριουμβιράτωρ. *Triumuir*. Fasti Siculi. καὶ ἐγένοντο οἱ τρεῖς τριουμβιράτορες. οἱ ἐδιοίκουν τὰ ῥωμαϊκὰ πράγματα ἕως θανάτου αὐτοῦ. Hinc τριουμβιρατωρία. *Triumuiratus*. In iisdem Fastis. διαδεχθεὶς τῆς ὑπατείας, ἤτοι τριουμβιρατωρίας, κατὰ δοκιμασίαν τοῦ κοινοῦ τῆς συγκλήτου.

ΤΡΙΠΑ.

Τρίπα. Corona pretiosa. τρίπα. *Foramen*. ὀπή.

ΤΡΙΠΕΔΙΚΛΟΝ.

Τριπέδικλον. Gregorius Dialogus De Vit. Sanct. lib. II. ὁ παμπόνηρος δαίμων ἐν σχήματι ἱππιάτρου εἰς συνάντησιν αὐτοῦ ἐξῆλθε, τὸ κέρας καὶ τριπέδικλον ἐπιφερόμενος.

ΤΡΙΠΟΔΟΝ.

Τρίποδον. Incessus equi moderatus. Nos in nostro idiomate dicimus, Een Drieslach. Leo Constitut. VII. μετὰ τῶν στρατιωτῶν ἐπελαύνειν ἐπιτηδείως τριπόδῳ μόνῳ, ἤγουν κινήματι συμμέτρῳ τῷ λεγομένῳ κάλπα, καὶ μὴ βιαίως τρέχειν. Corrige Pelagonium ἱππιατρ. lib. I. cap. XXXIV. καὶ ἀναβάτην ἐπικαθῆσαι ποιήσας, δρόμῳ διὰ κάλπης γύμναζε, ἤτοι τῷ λεγομένῳ τριπόδῳ. Hinc τριποδίζειν. Glossæ Græcolatinæ. τριποδίζω. *Tripedo*.

ΤΡΙΠΟΥΛΙΑ. ΤΡΙΠΟΥΛΙΤΖΑ.

Τριπȣλία. Phortius. περὶ στρατ. πραγματ. lib. II.
μόνον ἐκ τὴν τριπȣλίαν
ὡς τὴν ὁμοιοϐραδύαν.
Huius diminutiuum. τριπȣλίτζα. Apud eundem, loco citato.
καὶ πίσε τὰς μίαν κάτω
τριπȣλίτζαν εἰς τὸν πάτον.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ.

Τρισάγιον. Trisanctum. Hymni genus. Codinus. ὁ πρωτοπαπᾶς ἐκ-τὸς πρὸς τὴν θύραν ἱςάμενος παρὰ πνεῦματος, καὶ λέγει τὸ τρισάγιον. Hæc erant verba ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Malaxus in Hist. Patriarch. παρομοιάζȣν τȣς θείȣς ἀγγέλȣς ὅπȣ στέκετη ἔμπροσθεν τȣ̃ φοϐερȣ̃ θείȣ θρόνȣ τȣ̃ ȣ̓ρανȣ̃, κλινόμενοι τὰς κεφαλὰς, καὶ λέγοντες τὸ, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, καὶ τὰ ἑξῆς. Et quidem, ἅγιος ὁ θεὸς, referebatur ad Deum Patrem, ἅγιος ἰσχυρὸς, ad Deum Filium, ἅγιος ἀθάνατος, ad Spiritum Sanctum. Ioannes Damascenus De Orthod. Fide, cap. LVII. τὸ, ἅγιος ὁ θεὸς, ὅτι τȣ̃ πατρὸς ἐκλαμϐάνομεν, οὐκ αὐτῷ μόνῳ τὸ τῆς θεότητος ἀφορίζοντες ὄνομα, ἀλλὰ καὶ τὸν υἱὸν θεὸν εἰδότες, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ, ἅγιος ἰσχυρὸς, ὅτι τὸν υἱὸν τίθεμεν, οὐκ ἀπαμφιεννύντες τῆς ἰσχύος τὸν πατέρα, καὶ τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. καὶ τὸ, ἅγιος ἀθάνατος, ὅτι τὸ ἅγιον πνεῦμα τάττομεν, οὐκ ἔξω τῆς ἀθανασίας τιθέντες τὸν πατέρα καὶ τὸν υἱόν. Fusè id etiam Germanus in Hist Eccles. S. Maximus Mystagogiæ cap. XXIV. mysticam significationem tradit. διὰ δὲ τȣ̃ τρισαγίȣ, τὴν πρὸς τὰς ἁγίȣς ἀγγέλȣς ἕνωσίν τε καὶ ἰσοτιμίαν, καὶ τὴν ἄπαυστον τῆς ἁγιαστικῆς δοξολογίας τȣ̃ θεȣ̃ σύμφωνον συνῳδίαν. Sed illustrandæ vniversæ rei causâ historiam recitabo. Anno Theodosij iunioris quinto, vel trigesimo, secundum Cedrenum, Landulphum, & Gotfridum Viterbiensem, magno existente terræ motu, & muris corruentibus, quia Amalechitæ intra Vrbem habitarent, & adversus hymnum hunc blasphemias proloquerentur, preces & supplicationes in campo tribunalis Theodosius cum Proclo Patriarchâ instituit; cùm verò, κύριε ἐλέησον, clamarent horis aliquot continuis, adolescentulus quidā in conspectu omnium

in aërem ſublatus eſt, audiuitque angelos clamantes, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. Quod cùm mox demiſſus narraſſet, omnes eodem modo Triſagium canere cœperunt, & ceſſauit terræ motus. Codinus in Orig. Conſtantinop. ὁ δὲ μικρὸς θεοδόσιος εἰς τὸν πέμπτον χρόνον τῆς βασιλείας αὐτοῦ σεισμοῦ γεγονότος, καὶ τῶν τειχῶν καταπιπτόντων, διὰ τὸ τοὺς ἀμαλικίτας τοὺς χατζιντζαρίους οἰκῆσαι ἐν τῇ πόλει, καὶ βλασφημεῖν σφοδρῶς εἰς τὸ τρισάγιον. ποιήσας οὖν αὐτὸς βασιλεὺς πολλὴν ἱκεσίαν καὶ λιτὴν εἰς τὸν κάμπον τοῦ τριβουναλίου μετὰ τοῦ πατριάρχου πρόκλου. κραζόντων δὲ τὸ, κύριε ἐλέησον ἐπὶ πολλὰς ὥρας, πάντων ὁρώντων ἡρπάγη παιδίον εἰς τὸν ἀέρα. καὶ ἤκουσεν ὁ παῖς τῶν ἀγγέλων μελῳδούντων καὶ ὑμνούντων, ἅγιος ὁ θεὸς, ἅγιος ἰσχυρὸς, ἅγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. κατελθόντος δὲ τοῦ παιδὸς καὶ ὁ λαὸς οὕτως ἐμελῴδει, καὶ ἔστη ὁ σεισμὸς ἐκτοτε. Vide autem quam hæc corrupta ſint apud Gotfridum Viterbienſem Chron. Parte XVI. *Anno imperij Theodoſij iunioris trigeſimo terræmotus horribilis Conſtantinopoli fuit: propter quem ibi diuinæ commutationis cantatum eſt primitus, Agios otheos biſcriros eleiſon himas: hoc eſt, ſanctus Deus, ſanctis fortis, ſanctus immortalis, miſerere nobis.* Narrat etiam Landulphus Sagax, dicitque accidiſſe horâ tertiâ. Atq; ex hâc cauſâ, cùm anteà Conſtanſtinopoli tantùm cani ſoleret, Theodoſius ſuaſu Pulcheriæ ſororis ſtatuit, vt ab illo tempore in omnibus imperij ſui eccleſijs quotidiè caneretur. Landulphus in Theodoſio. *Porrò beata Pulcheria ſuper miraculo vnâ cum fratre ſupra modum admirata, ſanxit per vniuerſum orbem diuinum hunc pſallere hymnum. Et tunc receperunt omnes eccleſiæ per ſingulos dies hunc canere Deo.* Gotfridus loco citato. *Hoc canticum dum à toto populo cum Proculo ſuo epiſcopo caneretur, illicò terræmotus ceſſauit. Vnde ab Imperatore & ſorore ejus Pulcheriâ tunc præceptum eſt promulgatum, vt hoc canticum per totum orbem de cætero caneretur.* Refert quoque Conſtantinus Manaſſes in Annalibus, & Marianus Scotus in Chronico; qui tamen reijcit in annum tertium Imperatoris Leonis. Et ſic hymnum hunc cecinit quoque Synodus IV. Chalcedonenſis; quæ habita anno Martiani II. Damaſcenus loco citato. καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ δὲ καὶ μεγάλῃ καὶ οἰκουμενικῇ τετάρτῃ συνόδῳ, τῇ ἐν χαλκηδόνι φημὶ, οὕτως ὑμνηθῆναι ὁ τρισάγιος οὗτος ὕμνος παραδέδοται. οὕτω γὰρ τοῖς πεπραγμένοις τῆς αὐτῆς ἁγίας συνόδου ἐμφέρεται. Poſteà Imperator Anaſtaſius addere voluit, ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν poſt τὸ, ἅγιος ἀθάνατος. Verùm id cum magno malo & ſuo & Conſtantinopolitanorum. Narrat Victor in Chronico. *Probo V. C. Coſ. Anaſtaſi. Impera-*

Imperatoris præcepto, Plato ciuitatis præfectus & Maximus pulpitum ecclesiæ S. Theodori ascendentes, & hymno, quem Græci τρισάγιον dicunt, ὁ σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, *nouiter apponentes, dum per forum Constantini id psallentes ad magnam Ecclesiam pergunt, nubes ex improuiso super eos cinerem pro pluuiâ emiserunt, totamq; ciuitatem atq; prouinciam contexerunt. Pro quâ nouitate multa mala Constantinopolitanæ obuenerunt ciuitati; multiq; malè sunt interempti. Prasinorum siquidem simulq; & Venetorum turba aduersum Anastasium Imperatorem vnita, inter mille iniurias atq; mala incendium in Vrbem miserunt, combustaq; est ciuitas* ἀπὸ τῆς χαλύης, *quod vocant, vsq; ad forum Constantini, supra longitudinem plateæ columnarum nonaginta quatuor.* Meminerunt huius quoq; rei Euagrius, lib. III. cap. XLIV. Constantinus Manasses, & Cedrenus. Theodorus Anagnosta Eclog. I. factum hoc Petro cuidam asscribit, vt & alij. Felix Papa in epistolâ ad Zenonem Imperatorem. πέτρος ὁ πρωτότοκος υἱὸς τοῦ διαβόλου ὁ ἀναξίως εἰσπηδήσας τῇ ἀντιοχέων ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ ἐκκλησίᾳ, καὶ μιάνας τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἰγνατίου τοῦ μάρτυρος, τὴν τρισάγιον λέξιν νοθεῦσαι βουληθεὶς, διὰ τοῦ θεῖναι ἐν αὐτῇ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, μυρία ἄτοπα εἰργάσατο. Exstat apud Gennadium De primatu Papæ, cap. v. Et eius sectatores θεοπασχῖται dicti. Harmenopulus De Sectis. θεοπασχῖται, οἱ περὶ πέτρον τὸν κναφέα τῷ τρισαγίῳ προστεθήκασι τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, παθητὴν τὴν ἀπαθῆ τοῦ θεοῦ παιδεύοντες θεότητα. Idem est apud Cedrenum. Et arripuerunt hoc Armenij. Nicon De Relig. Armem. *Adijciunt autem sancto atq; sanctissimo hymno illud: Qui crucifixus es pro nobis, Petri fullonis rabiem sequentes.* Damnauit Synodus in Trullo habita. Eius Can. LXXXI. ὁ τῷ τρισαγίῳ ὕμνῳ τὸ, ὁ σταυρωθεὶς, προστιθεὶς, ἀναθεματιζέσθω. Quare autem tolerari non possit, ostenditur in Harmenopuli verbis jam citatis. Et Theorianum item vide in Legat. Armen. Atque ex hâc occasione Calandio quidam addidit, χριστὲ βασιλεῦ, præmittens istis verbis, ὁ σταυρωθεὶς; ne ad Deum Patrem traherentur. Theodorus Anagnosta Eclog. II. καλανδίωνα λέγει προσθεῖναι τῷ τρισαγίῳ, χριστὲ βασιλεῦ, διὰ τοὺς προστιθέντας, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς. Sed posteà iterum sustulit ab exilio Antiochiam reversus, teste Cedreno. Et hæsit hæc seditio in Ecclesiâ, Orientalesque, ὁ σταυρωθεὶς δι' ἡμᾶς, addebant: Constantinopolitani Occidentalesque omittebant: multis verò in locis pro ijs verbis dicebant, ἁγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς. Photius in Bibliothecâ. φησὶ δὲ ὁ ἐφραίμιος τὴν τοιαύτην ὑμνολογίαν (loquitur de hoc trisagio) τοὺς μὲν ἀνατολικοὺς

 οἴκους.

οἰκοῦντας, εἰς τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν ἀναφέρειν, καὶ διὰ τοῦτο μηδὲν ἐξαμαρτάνειν ἐπισυνάπτοντας τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς: τοὺς δὲ τὸ βυζάντιον καὶ τὴν ἑσπέραν νεμομένους, εἰς τὴν ὑπερτάτην καὶ πανίερον πηγὴν τῆς ἀγαθότητος, τὴν ὁμοούσιον τριάδα, τὴν δοξολογίαν ἀνάπτειν. διὸ μηδ᾽ ἀνέχεσθαι τούτους ἐπισυνάπτειν τὸ, ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, ἵνα μὴ πάθος τῇ τριάδι περιάψωσιν. ἐν πολλαῖς δὲ τῶν κατὰ τὴν εὐρώπην ἐπαρχίαις αὐτὶ τοῦ, ὁ σταυρωθεὶς δι᾽ ἡμᾶς, τὸ, ἁγία τριὰς ἐλέησον ἡμᾶς, ἐπάγειν. Hoc porrò obiter monendum. Viri docti, τὸ τρισάγιον, interpretantur, *Cantilenam Sanctus, Sanctus, Sanctus*. Non rectè. Debebant, *Trisanctum*. Nam proprij hoc omninò hymni genus fuit, debetq; distingui ab Epinicio, in quo similiter ter ἅγιος canebatur, hunc in modum. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος κύριος σαβαώθ. Discimus ex Germani Hist. Eccles. Ergo hæc confundere non oportet, quod fit malè interpretando. Idem error vt jam recentiores taceam, ab Ansegiso quoque committitur lib. I. cap. LXX. *Gloria patri cum omni honore apud omnes cantetur: & ipse sacerdos cum sanctis angelis & populi Dei communi voce Sanctus, Sanctus, Sanctus decantet.* In fine Trisagij sigillum faciebat Patriarcha, quo innuebatur omnes de Christo prophetias esse impletas. Germanus in Hist. Eccles. ἡ σφραγὶς ἣν ὁ ἀρχιερεὺς εἴωθε ποιεῖν ἐν τῷ τέλει τοῦ τρισαγίου, εἰς πλήρωσιν ἐστὶ καὶ οἱονεὶ ἐκσφράγισμα τῶν περὶ χριστοῦ προηγορευμένων προφητικῶν χαρακτηρίζεται. Posteà eo peracto legebatur liber Apostolicus, & dicebat diaconus, πρόσχωμεν. Idem Germanus loco citato. μετὰ δὲ τὸ τρισάγιον ὕμνον ἀναγινώσκεται βιβλίον ἀποστολικὸν, καὶ λέγει ὁ διάκονος, πρόσχωμεν. Meminit autem τοῦ τρισαγίου etiam Leo Constitut. XI. καὶ διπλοῦντας ψάλλειν τὸν τρισάγιον ὕμνον. Corrigo, καὶ δειπνοῦντας ψάλλειν. Idem Constitut. XII. μετὰ τὸ δεῖπνον, καὶ τὰς μίσσας, τὸ τρισάγιον ψάλλεσθαι, καὶ τὰ λοιπὰ κατὰ τὴν συνήθειαν. Mauricius Strateg. lib. I. cap. XXII. καὶ τῆς τούβας τρισσάκις σημαινούσης περὶ ἑσπέραν παύεσθαι τῶν πόνων, καὶ δειπνοῦντας ψάλλειν τὸ τρισάγιον. Atque hæc de hymno Trisagio vbertum satis. Vsurpabant quoq; pro S. Trinitate. Observo apud Simocattam Hist. Mauric. lib. I. cap. II. πρὶν ἢ πλουτῆσαι αὐτὸν εἶδεν ὄψιν, λέγουσαν αὐτῷ. τάδε σοι τιβέριε τὸ τρισάγιον λέγει. οἱ τύραννοι τῆς ἀσεβείας ἐπὶ τῆς σῆς βασιλείας οὐ φοιτήσουσι χρόνοι.

ΤΡΙΤΕΝΝΑΤΑΙ.

Τριτεννάται. Memorię mortorum, quę celebrabantur tertio & nono die.

die. Sed altius hoc repetendum per occasionem. In vetere Ecclesiâ memorias defunctorum fidelium celebrabant die tertio, nono, quadragesimo, & anniversario. Ioannes Damascenus περὶ τῶν ἐν πίστει κεκοιμ. οὐ γὰρ αὖ ἡμῖν ἀφορμὴν ἐδεδώκει, τὸ μνήμην ἐπὶ τῆς ἀναιμάκτου θυσίας ποιεῖσθαι τῶν προλαβόντων, καὶ πάλιν τρίτα, καὶ ἔννατα, καὶ τεσσαρακοστὰ καὶ τὰς ἐτησίους μνήμας, καὶ τελετάς. Atque ex his quæ tertio & nono die celebrarentur, τριτεννάται dicebantur. Idem loco citato. παύσονται δὲ καὶ αἱ περὶ τὰς διατυπώσεις τῶν πενήτων ἐγγραφόμεναι μοῖραι, καὶ σὺν ταύταις αἱ ὑπὲρ τῶν νεκρῶν λειτουργίαι, ὑμνῳδίαι τε, καὶ ψαλμῳδίαι, τεσσαρακοσταὶ, σὺν τριτεννάταις, καὶ ἐτήσιοι μνῆμαι, καὶ τελεταὶ, αἳ τινες οὐκ εἰς μάτην ἐπενοήθησαν.

ΤΡΙΤΖΕΡΙΟΝ.

Τριτζέριον. Triremis. Moschopulus. τριήρης, ἡ τρεῖς ἠρεσίας ἔχουσα ναῦς. ἤγουν τὸ κοινῶς τριτζέριον.

ΤΡΙΤΡΑΠΕΖΟΝ.

Τριτράπεζον. Triclinium. Corona pretiosa. τριτράπεζον. *Cænaculum.* τρικλίνιον.

ΤΡΙΩΔΙΟΝ.

Τριῴδιον. Canticum divisum in tres partes, quas ᾠδὰς appellabant. Gennadius περὶ τῆς ἀπολαύσ. τῶν ἁγίων, cap. IV. ᾄδονται μετὰ μελῳδιῶν καθ' ἡμέραν καὶ μηνιαῖα, καὶ τριῴδια, καὶ λόγοι. Rituale Græcorum. ψάλλομεν τῆς ὀκτωήχου ἀναστάσιμα τρία, καὶ ἀνατολικὰ τρία, καὶ τοῦ τριῳδίου ἰδιόμελα δύο. Menologium. δεῖ εἰδέναι ἐπὶ τὸ προεόρτιον τριῴδιον εἰς τὸ ἀπόδειπνον ψάλλεται.

ΤΡΟΠΑΙΟΥΧΙΑ.

Τροπαιουχία. Gestamen aliquod capitis proprium Imperatori Constantinopolitano. Codinus. ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς φορέματα διάφορα, ποτὲ δὲ τὸ ὀνομαζόμενον τροπαιουχίαν, ποτὲ δὲ ἰουστινιάνιον.

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ.

Τροπάριον. In ecclesiâ Orientali canebantur certis diebus certi canones, quas in troparia dividebant, plerumque triginta, & nonnunquam aliquando plura, excepto vno Magno Canone, qui ducenta & quinquaginta complectebatur. Triodium hoc nos docet in descriptione magni Canonis. *Cumq; cæteri Canones triginta, aut paullo amplius, troparia contineant, iste ad ducenta & quinquaginta progreditur.* In Liturgiâ Chrysostomi. οἱ δὲ ψάλλοντες λέγουσι τὰ συνήθη τροπάρια, καὶ τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἁγίου. In Liturgiâ Præsanctificatorum. εἰπόντος δὲ τοῦ χοροῦ τὸ τροπάριον, λέγει ὁ διάκονος ἢ ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως. Quid propriè fuerint, & vnde dicta, explicat Zonaras ad Can. Anastas. Damasceni. τροπάρια δὲ λέγονται, ὡς πρὸς τοὺς εἱρμοὺς τρεπόμενα, καὶ τὴν ἀναφορὰν τοῦ μέλους πρὸς ἐκείνους ποιούμενα· ἢ καὶ ὡς τρέποντα τὴν φωνὴν τῶν ᾀδόντων πρὸς τὸ μέλος καὶ τὸν ῥυθμὸν τῶν εἱρμῶν. εἰ μὴ γὰρ πρὸς ἐκείνους ὁ τῶν αὐτὰ ψαλλόντων φθόγγος εὐθύνοιτο, οὐκ εὔρυθμον ἔσται τὸ μέλος, οὐδὲ ἐναρμόνιον, οὐδὲ μέλος λέγοιτο, ἀλλ' ἀπηχὲς καὶ ἀνάρμοστον καὶ ἄρρυθμον φώνημα. Canebant autem post Horas. Codinus. ψάλλονται οὖν αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, μετὰ τῶν τροπαρίων. Et paullò post. τῶν ὡρῶν καὶ τῶν τροπαρίων ψαλλομένων, πάρεστι μὲν ὁ βασιλεύς. Nonnulla ex his erant quæ fecerant Anthimus & Timocles. Theodorus Anagnôsta Eclog. I. ἄνθιμος καὶ Τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταὶ, κατὰ φρατρείας διηρέθησαν. Cedrenus tradit eos scripsisse anno VIII. Leonis magni. Hæc verba sunt in illius vitâ. τῷ ὀγδόῳ ἔτει ἄνθιμος καὶ Τιμοκλῆς, οἱ τῶν τροπαρίων ποιηταὶ, ἐγνωρίζοντο. Eius verò quod post secundum antiphonum canebatur, auctores credebantur antiquissimi Iosephus & Nicodemus: alij ad Iustinianum originem referunt. Germanus in Hist. Eccles. τὸ δὲ τροπάριον, ὃ κατὰ τὸ τέλος τοῦ δευτέρου ἀντιφώνου, ποίημά ἐστιν Ἰωσὴφ καὶ Νικοδήμου, ἀπαίροντες γὰρ τὸν κύριον πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι αὐτὸν, ἐμνήσθησαν αὐτὸ ἀπὸ τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ σώματος τοῦ κυρίου, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ ἀχωρίστου θεότητος. ἔνιοι δὲ λέγουσιν, ὅτι τὸ αὐτὸ τροπάριον ἐκπεφώνηται παρὰ τοῦ τῆς θείας λήξεως βασιλέως Ἰουστινιανοῦ, σφόδρα καὶ αὐτὸ τοῖς συμβόλοις τῆς χριστοῦ γεννήσεως ἐφαρμόζον.

ΤΡΟΥΛΙΟΝ.

Τρουλίον. *Trulla* Hierocles ἱππιατρ. lib. II. cap. LXXIV. καὶ ἄρας ἀπὸ τοῦ πυρὸς τὸ τρουλίον, ἐπίβαλλε τὴν ἄσφαλτον μὴ κινῶν αὐτήν.

ΤΡΟΥΑ-

ΤΡΟΥΛΛΑ. ΤΡΟΥΛΛΟΝ. ΤΡΟΥΛΛΟΣ.

Τροῦλλα. *Trulla.* Codinus. περί τι τὸ ἄκρον τοῦ σκιαδίου, καὶ τὸν γῦρον τῆς τρούλλας. Basilic. Eclog. LXIV. κανδηλάβρα, λύχνοι, τροῦλλαι, χαλκᾶ σκεύη. Glossæ Græcolatinæ. τροῦλλα. *Trulla.* Dicebant etiam τροῦλλος, & τροῦλλον. Codinus in Orig. Constantinop. ἐξ οὗ παρὰ τῶν ἰδιωτῶν φέρεται λόγος, ὅτι ὁ τροῦλλος κιστάρινός ἐστιν. Et ibidem non semel. Constantinus Porphyrogenneta Them. Orient. XIII. δεκάτη δ' Αλισανδὸς, ἐν ᾗ τὸ σκευτήριον τοῦ μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου ἐν τῷ τρούλλῳ τοῦ ναοῦ αὐτοῦ ἀποκρέμαται. In Martyrio S. Dionysij. τοῦτον οὐδ' ἔτι ὀφείλοντα φυλάττειν τῶν ἁγίων μαρτύρων τὰ ὀστᾶ, πάσῃ ἐπιμελείᾳ κατεζήτησε, καὶ εὑροῦσα μέγα τροῦλλον, οἰκοδομεῖν ἐσφράγισεν.

ΤΡΟΥΛΛΩΤΟΝ.

Τρουλλωτὸν. *Trullatum.* Chronicon Constantinop. τὸν δὲ τρουλλωτὸν στῦλον ἔκτισε Μιχαὴλ ὁ υἱὸς Θεοφίλου, κοσμήσας αὐτὸν, καὶ καμαρώσας πολυτελῶς.

ΤΡΟΥΜΠΕΤΑ. ΤΡΟΥΜΠΕΤΑΡΗΣ.

Τρουμπέτα. Italicum; *Trombetta.* Tuba. Corona pretiosa. τρουμπέτα. *Tuba.* σάλπιγξ. Et τρουμπετάρης. *Trombettiere.* Eadem Corona. τρουμπετάρης. *Tubicen.* σαλπιγκτής.

ΤΥΜΒΟΛΟΣ.

Τύμβολος. *Tumulus. Tumbula.* Chronicon Constantinop. τόπι λεγόμενον τριέξοδον τὸ εἰς τὰ κῦφα κάτωθεν τοῦ ἁγίου Μωκίου ὑπάρχον ἐπήρθη, ἔνθα καὶ τύμβολοι Ἑλλήνων καὶ ὀρφανῶν ὑπάρχουσι κεχωσμένοι.

ΤΥΜΠΑΝΙΑ.

Τυμπάνια. Pilea mulierum Constantinopolitanarum tympani formam referentia. Nicetas in Alexio Comneno, lib. I. περικάθηται λαμπρῶς διεσκευασμένη λίθοις τε καὶ μαργάροις τὸ τυμπάνιον ἀναδέουσα. Iterum De Reb. Gest. post Excid. Vrbis. τὰ δὲ γυναικεῖα τυμπάνια, καὶ τὰ τῶν

ὕλων καὶ λευκῶν τριχῶν ἐπικροτάφια καθέματα, τοῖς ἵπποις περιτίθεσαν. Strabo quoque de mulieribus Hispanis narrat lib. III. τυμπάνιον περιχεῖσθαι, πρὸς μὲν τῷ ἰνίῳ περιφερὲς καὶ σφίγγον τὴν κεφαλὴν μέχρι τῶν παρωτίδων, εἰς ὕψος δὲ καὶ πλάτος ἐξυπτιασμένον κατ' ὀλίγον.

ΤΥΠΙΚΑ.

Τυπικά. Psalmi CII. & CXLV. quos per vices die Dominico in officio divino chorus canebat. Et priorem quidem psalmum, τὰ πρῶτα τυπικά; alterum, τὰ δεύτερα, appellabant. In Liturgiâ Chrysostomi. μετὰ τὰ εἰρηνικὰ ὁ χορὸς ψάλλει τὸ πρῶτον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικά, εἰ ἔστι κυριακή. Et posteà, μετὰ τὰ εἰρηνικὰ τὰ δεύτερα ψάλλει ὁ χορὸς τὸ δεύτερον ἀντίφωνον, ἢ τὰ τυπικὰ τὰ δεύτερα, εἰ ἔστι κυριακή. Triodium. καὶ ἀναγινώσκονται κατηχήσεις εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά.

ΤΥΡΗ.

Τυρή. Corona pretiosa. τυρή. *Caseus*. τυρός.

ΤΥΡΟΓΑΛΟΝ.

Τυρόγαλον. Serum lactis. Moschopulus. ὀρρὸς, τὸ κοινῶς καλούμενον τυρόγαλον.

ΤΥΡΑΦΑΓΟΣ.

Τυροφάγος. Septimanæ cuiusdam nomen. Nicon De Relig. Armen. *Septimanâ quoque* τῆς τυροφάγου *carne vescuntur, ieiunantes septimanâ quæ est ante* ἀπόκρεω *intensis jeiuniis, præter panem & aquam nihil aliud gustantes.* Balsamon in Resp. ad Marcum Patriarcham Alexandrinum. ὑπέξελέ μοι τὰς τετράδας καὶ τὰς παρασκευὰς τῆς ἀπόκρεω, τῆς διακαινησίμου, (ita legendum supra admonui) καὶ τοῦ δωδεκαημέρου. Tunc magnum jeiunium suum agebant Tetraditæ. Idem Balsamon tradit paullò post κατὰ τὴν ἑβδομάδα τῆς τυροφάγου νηστεύουσιν οἱ τετραδῖται οἱ αἱρετικοὶ νηστείαν μεγάλην. Neque alleluja hac septimanâ psallebatur, præterquam feriâ quartâ, & sextâ. Triodium. τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀπόκρεω ἀλληλουΐα οὐ ψάλλομεν. ἐκκόπτομεν δὲ καὶ τὸ ἐννεακοντάκιον τοῦ ψαλτηρίου ἀπὸ τοῦ ὄρθρου, καὶ λέγομεν

αὐτὸ

αὐτὰ εἰς τὸν ἑσπερινὸν ὡσαύτως ποιοῦμεν ἐπὶ τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς, ἄνευ τῆς τετάρτης, καὶ ἕκτης. ἐν γὰρ ταύταις ψάλλομεν ἀλληλούια, ποιοῦντες καὶ μετανοίας. Videtur autem secuta fuisse τὴν ἀπολύσιμον, de quâ supra à nobis dictum est. Conijcias ex Nicephori Homologetæ Canonibus. Δεῖ νηστεύειν τοὺς μοναχοὺς τῇ τετράδι τῆς τυροφάγου, καὶ τῇ παρασκευῇ, καὶ μετὰ τὴν τῶν προηγιασμένων ἀπόλυσιν ἐσθίειν τυρὸν, ὅπως ἂν εὑρεθῶσιν. Sed ἡ ἀπολύσιμος præcedebat Quadragesimam: & tamen in Typico Sabæ ille locus τῇ τυροφάγῳ tribuitur. Manifesta confusio est. Porrò esu casei, aut etiam ovorum, pœnitentes soluebant ieiunium suum, puta si clerici essent; nam alij id carne faciebant. Nescuta in Nomocane. *Pro communione participes existant sanctificationis illuminationum, & sic jeiunium soluunt, alij quidem caseo, & ouis, mundani vero carne.*

ΤΥΡΩΝ.

Τύρων. Vide τίρων.

ΤΥΦΑ.

Τῦφα. sive τοῦφα. *Tufa.* Zonaras in Basilio Porphyrogennetâ. Ζάγρα πηνιωθεὶς ὀρθία, ἣν τοῦφαν καλεῖ ὁ δημώδης. Ioannes Tzetzes Chil. VIII.

ὕστερον ἐν ταῖς νίκαις δὲ ἡμῶν οἱ στεφηφόροι
σφαῖς κεφαλαῖς ἐπέθεντο τιάρας, ἤτοι τύφας.

ΥΒΡΙΣΣΙΑ.

Ὑβρισσία. Corona pretiosa. ὑβρισσία. *Iniuria*, ὕβρις.

ΥΔΡΟΜΥΣΤΗΣ.

Ὑδρομύστης. Qui aquæ lustrali in vestibulo templi præfectus ineuntes exeuntesque aspergebat. Est epistola Synesij CXXI. quæ inscribitur, ἀναστασίῳ ὑδρομύστῃ.

ὙΔΡΟΣΑΤΟΝ. ὙΔΡΟΡΟΣΑΤΟΝ.

Ὑδροσάτον, sive ὑδροροσάτον. Aqua rosea. Alexander Trallianus, Nonus, Simeon Sethi, & alij. Scribitur etiam truncatè δροσάτον. Vide supra.

ΥἹΟΤΗΣ.

Υἱότης. Filietas. Vox quâ vtebantur laici, aut inferioris ordinis clerici, in sermonibus atque epistolis ad episcopos & patriarchas. Basilius Achridenus in epistolâ ad Hadrianum Papam. τί οὖν πρὸς ἡμᾶς ἡ παραβολὴ τοῦ πλανηθέντος προβάτου, ἁγιώτατε πάπα; τί δὲ ἡ εἰκὼν τῆς ἀπολωλυίας δραχμῆς; ἡμεῖς γὰρ οὔτι ἐκπεσόντας ἑαυτοὺς τῶν σῶν κόλπων φαμὲν, οὔτι τὴν υἱότητα ἢ τὴν τιμαντικὴν ἀποφθεγγόμεθα, ἵνα καὶ οὕτως ἐνδιζώμεθα. Gulielmus Bibliothecarius in Stephano VI. *Hâc allocutione missam celebrans populum admonuit. Filiationem vestram, charissimi, commonemus, vt convenientes ad sacratissimum Dei templum id diligenter pertractare studeatis, ad quod venistis.*

ὙΠΑΓΚΩΝΙΟΝ.

Ὑπαγκώνιον. *Cubital.* Glossæ Græcolatinæ interpretantur, *Cervical.* Non satis rectè; ipsa dictio loquitur. Romani delinquente imperio, & cùm eo quoque ipsâ linguâ, *Succubitanam* dixerunt. Itaque lego apud Trebellium in Claudio. *Albam subsericam vnam, cum purpureâ succubitanâ.* Succubitanas autem intellige stragulas, qualibus hodiè etiam vti magnates videmus, quorum subsellia ijs instrata. Scio viros magnos aliter sentire de isto Trebellij loco, tamen licet mihi dissentire sine illorum offensâ.

ὙΠΑΝΤΗ.

Ὑπαντὴ, sive ὑπαπαντή. Festum *Occursus*, quod in ecclesiâ Occidentali *Purificationis* appellatur. Micrologus De Eccles. Observat. cap: XLVII. *ὑπαντὴ nuncupatur obuiatio, quia venerabiles personæ Simeon & Anna eo die obuiauerunt Domino, dum præsentaretur in templo.* Codinus. κατὰ τὴν

τὴν τῆς ὑπαπαντῆς ἑορτὴν εἰς τὸν Βλαχερνῶν ναὸν ἀκολουθούντων καὶ τῶν Βαράγγων. Celebrabatur postridiè Kal. Febr. Clarè ecce in Constitut. Man. Comneni. ἡ δευτέρα τοῦ Φεβρουαρίου, διὰ τὴν τοῦ σωτῆρος ὑπαπαντήν. Itaque error est apud Phranzem Chron. lib. II. cap. X. *Discessimus Kalendis Februarij horâ primâ post meridiem festi Dominici, quod ὑπαπαντὴ dicitur.* Sed puto culpam esse librarij, quam miror tamen non animaduersam erudito illius interpreti, & editori, Pontano. Institutum verò hoc festum sub Iustiniano, pontifice Pelagio. Siffridus Presbyter Epitomes lib. I. *Sub Pelagio papâ & Iustiniano Imperatore sumsit initium apud Constantinopolim ut ὑπαντὴ Domini, id est Purificatio beatæ Mariæ virginis solenniter celebraretur.* Et quidem anno imperij eius decimo quinto. Landulphus Sagax in vitâ eius. *Anno* XV. *imperij Iustiniani mense Octobri facta est mortalitas Byzantij. Et eodem anno Hypapante Domini sumpsit initium, ut celebraretur apud Byzantium secundâ die Februarij mensis.* Incidit autem hic annus XV. Iustiniani in Christi DXLII. Itaq; cum Landulpho congruit Sigebertus, qui in Chronico suo factum hoc dicto Christi anno adscribit. Cedrenus seorsum abit, & originem reijcit in annum nonum siue ultimum Iustini, cui Iustinianus successit. Vide eum pag. 300.

ΥΠΑΤΙΑ.

Ὕπατα. Nummi Consulares. Hic mos fuit. Consules initio magistratus sui pecunias in populum spargebant. Græci isti recentiores ὕπατα sc. νομίσματα appellabant. Nec Consules tantùm, sed & Imperatores faciebant in Coronatione suâ, vel perfecto aliquo opere insigni. Codinus in Orig. Constantinop. de Iustiniano cum templum Sophiæ absoluisset. καὶ ἐποίησεν ὕπατα, καὶ ἔδωκε κεντηνάρια τῷ λαῷ διὰ στρατηγίου μαγίστρου. Cedrenus ὑπατείας aliquoties nominat. Ad Consules quod attinet, vide l. *Ordinem*. 2. C. de Conss. & non sparg. ab his pec.

ΥΠΠΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Ὑπεκκλησίων. Qui Imperatoris partes in ecclesiasticis rebus obibat. In Disputatione Gregentij. ἕνα τῆς συγκλήτου αὐτοῦ τοῦτον ἀπέφηνεν, ὑπεκκλησίονα αὐτοῦ ποιήσας. Vide παλείνιος.

ΥΠΕΡΠΑΣΙΔΙΟΝ.

'Υπερπασίδιον. Quasi *Superpassigium.* Locus per quem necessariò transitur. Constantinus in Tacticis. ὅταν δὲ μέλλῃς διαβαίνειν μετὰ τοῦ στρατοῦ εἰς ὀρεινοὺς τόπους καὶ στενοὺς, καὶ δύσκωλον χώραν, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἵνα προπέμπῃς μέρος ἐκ τοῦ στρατεύματος, καὶ κρατῇς τὰ ὑπερπασίδια, καὶ κλεισούρας, πρὸς τὸ μὴ προλαβεῖν τοὺς πολεμίους.

ΥΠΕΡΠΛΕΟΝ.

'Υπέρπλεον. Respondet Gallico, *Surplus.* Est autem tributi genus ab Alexio Comneno excogitatum exactumque. Zonaras. ἐντεῦθεν ἀπογραφεῖς πανταχοῦ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ χωρίοις διαφερουσῶν τοῖς ὑπηκόοις ἐστέλλοντο κτήσεων, καὶ τὰ καινὰ τῶν ὀνομάτων ἐπινενόητο, τὰ ὑπέρλιμα λέγω, καὶ τὰ ὑπέρπλεα, καὶ ἄλλοτε ἄλλοι ἐπηρειῶν κατὰ τῶν ὑπηκόων εἰσήγοντο.

ΥΠΕΡΠΥΡΟΝ.

'Υπέρπυρον. Viri docti interpretantur, velum coloris ignei, apud Codinum. ἔνι δὲ καὶ τι ταγιάδιον διδόμενον πρὸς τὴν μέγαν πριμμικήριον κατὰ κυριακὴν χάριν δικαιωτικὸν ὑπέρπυρον ἕν. Sed errant toto cœlo; nam est nummi genus. Scholiastes Harmenopuli. lib. I. Tit. XV. καὶ ἐνταῦθα γὰρ ἄδηλόν ἐστιν, εἴ τι τῷ πέτρῳ παρ' ἐμοῦ ἠριθμήθησαν τὰ ἑ ὑπέρπυρα, εἴ τι ἐμοὶ παρ' ἐκείνου Theorianus in Legat Armen. ἴσωσπερ ὡς ἐν ὑποθέσει ἐνταῦθα ὑπέρπυρα τρία, μιᾶς ὄντα φύσεως, χρυσοῦ δηλονότι. Et mox iterum. πόσα νῦν εἰσὶ ταῦτα τὰ ὑπέρπυρα; In cuius loci interpretatione labitur ibidem vir eruditissimus, Ioannes Leunclaius, dum τὰ ὑπέρπυρα vertit modò, *igne potiora*; modò, *ignita.* Corrigendum autem est Chronicon Constantinop. quod ἀνέκδοτον penes me habeo. ὅπερ λαβὼν ὁ βασιλεὺς, καὶ θαυμάσας, δέδωκε τῷ κομίσαντι ὑπέρπυρα ἑκατὸν. Malè illic exaratum est, ὑπὲρ πυρὰ ἑκατὸν. Item Wilhelmus Tyrius De bello sacro lib. XVIII. cap. XII. *Dotis autem quantitas erat in centum millibus hyperpyrorum iusti ponderis; exceptis decem alijs eiusdem monetæ millibus, quos dominus Imperator ad opus nuptialium expensarum liberaliter contulit: & excepto mundo virginali, in quo tam in auro, quàm in gemmis, vestibus, & margaritis,*

tapetis, & holosericis, vasis quoq, pretiosis, quadraginta millia justâ æstimatione poterant computari. Mendosè editur, *centum millibus hyperorum.* Et observa illic dotem filiæ Imperatoris Constantinopolitani, nempe Isaacij Comneni. Hesychius alibi laminam esse dicit. ἔλασμα, ὑπέπυρον.

ΥΠΕΡΤΙΜΟΝ.

Ὑπέρτιμον. Tributi genus ab Alexio Comneno institutum, teste Zonara. Vide verba ejus in ὑπέρπυρον.

ΥΠΟΒΟΛΟΝ.

Ὑπόβολον. Glossæ Basilic. ὑπόβολόν ἐστι τὸ ἐπὶ τῇ ποσότητι τῆς προικὸς ὑποβαλλόμενον παρὰ τοῦ ἀνδρὸς καὶ εἰς πλέον αναβιβαζομένης τῆς προικός. Vide Harmenopulum lib. IV. Tit. X. Suidas annulum interpretatur. ὑπόβολον, τὸ δακτυλίδιον. Intelligo istum, qui in sponsalibus arrabonis vicem dabatur. Et ita usurpabant. Non aliter acceperis in LL. Leonis & Constantini. ἐὰν οἱ συναλλάσσοντες νομίμως συναλλάσσωσι, καὶ μὴ ὦσιν ἐκ τῶν κεκωλυμένων, τουτέστι δι' ἀρραβώνων, ἤγουν ὑπόβολον, ἢ δι' ἐγγράφων. Item apud Attaliaten Pragmat. Tit. XXVII. ἀζημίως λύεται ὁ γάμος, ἤδη ὑποβόλου διδομένου παρὰ τοῦ ἀνδρός.

ΥΠΟΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Ὑπογονάτιον. Quod genibus substernebant preces facturi. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶτα τὸ ὑπογονάτιον λαβὼν, εἰ ἐστὶ πρωτοσύγγελος τῆς μεγάλης ἐκκλησίας, ἢ ἄλλος τις ἔχων ἀξιότητά τινα, καὶ εὐλογήσας αὐτὸ, καὶ ἀσπασάμενος, λέγει. Etiam ἐπιγονάτιον, & γονυκλινὲς nuncupabatur. Sed de his vocibus diximus suo loco.

ΥΠΟΔΗΜΑΤΑΡΙΟΣ.

Ὑποδηματάριος. Glossæ Græcolatinæ. ὑποδηματάριος. *Calceamentarius. Caligarius.*

ΥΠΟ-

ΥΠΟΔΟΧΑΡΙΟΣ.

Ὑποδοχάριος. Auxiliator. Nicephorus περὶ παραδρ. πολ. cap. XI. ἐπεὶ οὐχ εὑρήσωσιν ἐκεῖσε αὐτὸν, ἀλλ' ὑποδοχαρίους τοὺς παρ' αὐτοῦ καταλειφθέντας. Et mox. εἰς ἑτέρους πάλιν ἀγαγεῖν ὑποδοχαρίους, τοῦ στρατηγοῦ ἴσως πάλιν μὴ κινήσαντος. Iterum cap. XXI. καταλιμπανέτω δὲ ἐν ᾧ τόπῳ ηὐλίζετο ἐξ ἄνδρας, ἢ ὀκτὼ, τοὺς ὑποδοχαρίους καλουμένους, μετὰ καὶ ἑνὸς ἄρχοντος τῶν χρησίμων.

ΥΠΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Ὑποθηκάριος. *Hypothecarius.* Balsamon ad Concil. IV. Can. XVII. πᾶσα ἀγωγὴ προσήκουσα στηλῶ οἴκῳ, εἴτε προσωπικὴ, εἴτε ὑποθηκαρία ἐστὶν, οὐχ ὑπερβαίνεται τεσσαράκοντα ἔτη.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΒΡΑΚΙΟΝ.

Ὑποκαμισοβράκιον. Subfeminale. Codinus in Orig. Constantinop. καὶ τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ ὑποκαμισοβράκιον, καὶ τὸ σφικτούριον, καὶ τὸ φακεώλιον αὐτοῦ λαβὼν συνέδησεν αὐτά.

ΥΠΟΚΑΜΙΣΟΝ.

Ὑποκάμισον. Subucula. Suidas. ἐπενδύτης, τὸ ἐσώτατον ἱμάτιον, ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται. Theophylactus Comment. ad Matthæum cap. V. χιτὼν κυρίως τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον ὑποκάμισον. Codinus. ἐνδύουσι τούτους ὑποκάμισα, ἤτοι χιτῶνας. Occurrit pluries apud Achmetem cappp. CXXXI. CLVIII. CCXXX. Hodiè πουκάμισο dicunt. Corona pretiosa, πουκάμισο. *Interula.* χιτών.

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Ὑπομνηματογράφος. Hic perscribendis commentarijs vacabat, eratque duplex: in palatio vnus, alter in ecclesiâ. Palatini mentio est in l. *si quos.* LIX. Cod. De Decur. & apud Procopium in Esaiam. φασὶ δὲ, ὡς τοῦ προφήτου τοὺς περὶ τοῦ θεοῦ λόγους κηρύττοντος παρῆσαν ἴσως οἱ λεγό-

οἱ λεγόμενοι ὑπομνηματογράφοι τὰ λεγόμενα σημειούμενοι. Ecclesiasticus secundum post Exocatacoelos locum tenebat, vt discimus ex recensione Ioannis episcopi Citri, quæ exstat in eius Responsis. Sed postea mutato ordine quintus factus est, vt cognoscimus ex indice Codini. Munus eius, quod diximus, & ipsum nomen satis clarè loquitur, & Codinus describit. ὁ ὑπομνηματογράφος εἰς τὸ γράφειν τὰ ὑπομνήματα. Hic idem ægrotante vel absente Chartophylace promulgabat etiam & legebat Regesta. Ioannes Episcopus Citri in Resp. νοσοῦντος μέν τοι τοῦ χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος, ἀντ' ἐκείνου τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν.

ΥΠΟΝΟΡΙΟΝ.

Ὑπονόριον. Hero in παρεκβολ. τοῦ δὲ λαοῦ κατὰ τῶν ἐχθρῶν ἐξορμωμένου, εἴ τι διὰ τῶν παραπορτίων, εἴ τι διὰ τῶν ὑπονορίων.

ΥΠΟΝΥΜΦΙΣ.

Ὑπονυμφίς. Paranympha. Suidas. δημιουργοὺς ἐκάλουν τὰς νῦν λεγομένας ὑπονυμφίδας. Reperitur quoque in Scholijs Aristophanis.

ΥΠΟΠΙΠΤΕΙΝ.

Ὑποπίπτειν. Hoc facere dicebantur pœnitentes, qui à communicatione exclusi stabant intrà ecclesiam post suggestum, & exibant cum Catechumenis. Basilius Magnus Can LVIII. ὁ μοιχεύσας πεντεκαιδεκαετίαν. τέσσαρα μὲν ἔτη προσκλαίων, πέντε δὲ ἀκροώμενος, τέσσαρα ὑποπίπτων, καὶ ἓν συνεστώς. Scholiastes. ὑποπίπτων, ἤγουν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας ἱστάμενος ὄπισθεν τοῦ ἄμβωνος, καὶ ἐξερχόμενος μετὰ τῶν κατηχουμένων. Theorianus in Legat. Armen. εἶτα τί φησιν ὁ κανών; καὶ ἑπτὰ ἔτη αὐτῷ πεσοῦνται. τοῦτο δέ ἐστιν. ἐντὸς μὲν τῆς ἐκκλησίας εἰσέρχεσθαι, ἐν δὲ τῷ ὄπισθεν μέρει τοῦ ἄμβωνος ἵστασθαι, καὶ ἐξιέναι μετὰ τῶν κατηχουμένων. Nicetas Metropolitanus Thessalonicensis in Resp. μετανοοῦντες δὲ οἰκονομοῦνται δι' ἑξαετίας, ἢ πενταετίας. τρία μὲν ἔτη ὑποπίπτοντες, καὶ τὰ λοιπὰ συνευχόμενοι μόνον χωρὶς προσφορᾶς. Synodus Ancyrana Can. XVI. ὁ ἀλογευσάμενος, εἰκοσαετὴς μὲν πλῶν

πυπκαιδεκαετίας ὑποπιπτέτω. Gelasius in Syn. Nic. δέκα ἔτη ὑποπιπτέτωσαν μετὰ τὸ τῆς τριετοῦς ἀκροάσεως χρόνον.

ΥΣΚΑ.

Ὗσκα. Hiſpanicum, *Hyeſca*. Fomes. Ignitabulum. Suidas. ὕσκα, ὀψάριον, καὶ ξύλον ἐν ᾧ ἅπτεται πῦρ. Conſtantinus in Tacticis. σφενδοβόλα μεγάλα, πυρίκβολα, καὶ ὕσκας. Itali dicunt, *Eſca*.

ΥΣΤΕΡΝΟ.

Ὑστερνὸ. Corona pretioſa. ὑστερνὸ. *Extremum*. ἔσχατον.

ΥΣΤΕΡΟΥΤΖΙΚΟΣ.

Ὑστερούτζικος. Poſterior. Ioannes Tzetzes Chil. XII.
ὀλίγον δ' ὑστερούτζικος χρόνοις πεντακοσίοις.
Tale eſt, μικρούτζικος. Paruus. Gloſſæ Græcobarbaræ. μικρὸν, ἢ μικρούτζικον, ἢ μικρούλικον.

ΥΨΙΣΤΑΡΙΟΣ.

Ὑψιστάριος. Secta genus. Heſychius. ὑψιστάριος, αἵρεσις ὥς φασι τῶν ὕψιστον σεβομένων.

ΦΑΒΑ. ΦΑΒΑΤΟΝ.

Φάβα. *Faba*. Gloſſæ Seruij. *Faba*. φάβα. Etymologici Auctor. ἔτνος ὀσπρίου, ὃ νῦν φάβα καὶ ἰδιῶται καὶ ἀγροῖκοι ὀνομάζουσιν. Heſychius. φάβα, μέγας φέβος, καὶ τὸ συνήθες ὄσπριον. Pelagonius Hippiatric. lib. II. cap. CV. φάβα ἑψήσας εἰς ὕδωρ λείωσον μετὰ μέλιτος. Habes quoque apud apud Ariſtophanis Scholiaſten ad Ranas. Hinc φαβάτον. *Fabatum*. Phæmon Cynoſophij cap. XXIV. φαβάτου λεύκου λίτραν α. ἐλαίου ξέστην α. ἀξουγγίου ἀλιπαροῦ τὸ ἴσον. Cyrillus in Lexico. ἔτνος, φαβάτου, ἢ ὀσπρίου. Latinis Barbaris etiam *Fabana* dicitur. Anonymus in Vitâ S. Catulelphi. *Tantam fabanam coxit, vt per totam hebdomadam ſatis haberet.* Perperam eſt in MSto. *fabianam*.

ΦΑΒΡΙ-

ΦΑΒΡΙΚΙΣΙΟΣ.

Φαβρικίσιος. *Fabricensis.* Vide φαυρικίσιος.

ΦΑΒΡΙΞ.

Φάβριξ. *Fabrica.* Vt καλιξ, *Caliga.* δέλφιξ, *Delphica.* & talia. Iustinianus Novell. LXXXV. συνείδομεν τὸ τῆς ὁπλοποιΐας ἔργον μηδένα μὲν ἰδιώτην ἐργάζεσθαι, μόνους δὲ ἐκείνους τὰ ὅπλα κατασκευάζειν τοὺς ἐν ταῖς δημοσίαις καλουμένοις φάβριξι. Et mox. ἐν τῷ σκρινίῳ τεταγμένους τῶν φαβρίκων.

ΦΑΓΗ.

Φαγή. Esca. Pabulum. Corona pretiosa. φαγὴ. *Pabulum.* βορά.

ΦΑΓΗΝ.

Φαγὴν. Mensa. Glossæ Græcobarbaræ. τράπεζα. τάβλα. φαγήν.

ΦΑΓΟΚΥΡΙΣ.

Φαγοκύρις. Dominus helluo. In conuitio dicebatur. Palladius Hist. Lauf. in Eulogio. καὶ ἤρξατο λέγειν κατ' αὐτοῦ δυσφημα, ὡς λοιπὸν πλύνειν τὸν ἄνδρα, ἐπιλέγων αὐτῷ. σκατογλωττον (ita corrigendum supra monui) φαγοκύρι, ἀλλότρια χρήματα ἔκλεψας.

ΦΑΓΥΛΙΟΝ. ΦΑΓΥΛΛΟΣ.

Φαγόλιον, sive φάγυλλος. *Phaculla.* Marsupium. Vber. Sumen. Hesychius: φάγυλλοι. μασθοὶ, μάρσιπποι. Isidorus in Glossis. *Phaculla, perna, petaso.* Suidas. φαγόλιον, μαρσύπιον. Corrige Cyrillum in Lexico, apud quem male est, φαγάλιον, μαρσύπιον. Hinc compositum, *Phagolidorus*, apud Ethelwerdum in Prologo lib. II. Chronic. *Hortamur in Domino ne nostra spernantur à phagolidoris dicta, sed potius præoptimas regi cælorum gratias reddant.*

ΦΑΙΝΟΥΚΛΟΝ.

Φαίνουκλον. *Fæniculum.* Suidas in Etymologico. μάραθρον, ῥωμαῖοι λέγουσιν αὐτῷ φαίνουκλον, παρ' ὅτι φαιδρὸν ποιεῖ τὸν ὄκλον, ἤγουν τὸν ὀφθαλμόν. Sed libetne ridere ineptiam etymi?

ΦΑΚΛΗ.

Φάκλη. *Facula.* Suidas in Etymologico. φάκλην, διὰ τὸ φαίνειν καλῶν. Sed infelix est in eruendo etymo.

ΦΑΚΡΗ.

Φάκρη. Cohortis Turcicæ nomen. Laonicus Chalcondyles Hist. lib. VII. καὶ ἰωαννης μὲν ὁ χωνιάτης ἔχων τὴν φάκρην, τοὺς βιτιάξιδας καλουμένους, ἐπῄει ἐπὶ τὸν τῆς ἀσίας στρατηγόν.

ΦΑΚΤΟΝ.

Φάκτον. *Factum.* Balsamon ad Marcum Patriarcham Resp. LXII. ὁ μὲν φάκτον ἀγνοήσας, οἷος ἂν καὶ ἔστιν, ἄξιός ἐστι κατὰ νόμους συγγνώμης. Sæpissimè occurrit apud Iureconsultos Græcos.

ΦΑΚΤΟΥΑΡΙΟΣ.

Φακτουάριος. *Factuarius.* Glossæ Basilicorum. φακτουάριοι, πιστικοί, ἐπιχύται.

ΦΑΛΙΑΖΕΙΝ. ΦΑΛΙΑΝ.

Φαλιάζειν, sive φαλιᾶν. *Fallere.* Errare. Ex Italico, *Fallire.* Glossæ Græcobarbaræ. ἐφαλίασε, ἔσφαλε. Iterum alibi. νὰ φαλιᾶ, νὰ σφάλλει. Sic *Fallire* apud Latinos barbaros. Lex Salica Tit. XXIX. *Si quis voluerit alterum occidere, & colpus ei fallierit,* &c. Inde verbale φαλίασμα. In iisdem Glossis. ἄβλεμα, φαλίασμα, ἁμάρτημα, σφάλμα.

ΦΑΛΚΙΔΙΟΝ.

Φαλκίδιον. *Falcula.* Leo Constitut. VI. κόφινον, κιλίκια, φαλκίδια, τζαγκούρια.

κυόρια, ματζύκια. Constantinus in Tacticis. δρέπανα, ἀξινάρια. Φαλκίδια, πελέκια, σκέπαρνα, τριβόλια. Suidas in Etymologico. Φαλκίδιον, δρεπάνιον.

ΦΑΛΚΙΜΗΝΟΝ.

Φαλκίμηνον. *Farcimen*. Aliquoties monui in hoc nostro Glossario posteriores Græcos R Latinorum in Λ convertere, & contrà. Est autem *Farcimen*, & Φαλκίμηνον, morbi genus, in iumentis. Absyrtus Hippiatric. lib. II. cap. XCVII. περιπλώματα δὲ λέγεται, ἃ ῥωμαϊστὶ καλοῦσι Φαλκίμηνα, εἰσὶ δ᾽ ἐκβολαὶ ἐν τῷ σώματι ὅμοιαι δοθιῆσι, καὶ μείζονες, καὶ πυκνότεραι, καὶ ἔκρηξιν λαμβάνουσιν αὐτόματ). Ita corrigo. Hodiè editur, Φαλκίνηνα, quæ lectio nauci non est. Vide Vegetij Mulomedicinam lib. I. cappp. II. VII. XIV.

ΦΑΛΚΟΣ.

Φάλκος. *Falx*. Scholiastes Harmenopuli lib. V. Tit. X. ἔστι δὲ ἡ λέξις ῥωμαϊκή, καὶ δοκεῖ ποιῶν ἀπὸ τοῦ Φάλκους, ὃ δηλοῖ τὴν δρεπάνην, καὶ τὴν τομὴν τὴν ἀπὸ τῆς δρεπάνης, παράγεσθαι.

ΦΑΛΚΩΝ.

Φάλκων. *Falco*. Suidas. Φάλκων, Φάλκωνος, ὄνομα καὶ εἶδος ἱέρακος. Achmes cap. CCLXXXVII. ὁ ἱέραξ καὶ ὁ Φάλκων εἰς δευτέραν ἐξουσίαν ἀπὸ τοῦ βασιλέως κρίνεται.

ΦΑΜΗΛΙΑ.

Φαμηλία, siue Φαμιλία. Familia. Codinus. ὁρῶντες δὲ καὶ τὰς Φαμιλίας αὐτῶν, ἐξεπλάγησαν. Diophanes Geoponic, lib. II. τὰ ὄμβρια συναγέσθω, τὰ εἰς ἡμετέραν τε πάσης τῆς Φαμηλίας ἐξαρκοῦντα χρῆσιν. Achmes cap. CLIX. οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς Φαμηλίας ἐν τῇ χύτρᾳ εἰσί. In Constitut. quâdam Romani maioris. καὶ τῇ αὐτοῦ Φαμηλίᾳ, οὐ κατὰ τύχην, ἀλλ᾽ ἐκ προνοίας δι᾽ ἑαυτῶν ἢ τῶν προσηκόντων αὐτοῖς γεγονότης. Et passim apud Iureconsultos Græcos.

ΦΑΜΙΛΙΑΡΙΚΟΝ.

Φαμιλιαρικόν. Aes quod familię alendę nomine dabatur militibus.

 Mau-

Mauricius Strateg. lib. 11. cap. 11. χρὴ ἀναγκάζειν τοὺς στρατιώτας, καὶ μάλιστα τοὺς τὰ φαμιλιαρικὰ λαμβάνοντας, πάντως παῖδας αὐτοῖς ἐπινοεῖν, ἢ δούλους, ἢ ἐλευθέρους, κατὰ τὴν γενομένην διατύπωσιν. Rigaltius in suo Glossario.

ΦΑΜΙΛΙΚΟΣ.

Φαμιλικὸς. *Familiaris*. Et φαμιλικῶς, *Familiariter*. Cedrenus. τοὺς μὲν περιϊόντας χερσαῖους ποταμοὺς ἀπάγοντα δύο ὄντας, φαμιλικῶς πρὸς τὸν βασιλέα ἐξαπέστειλαν. Errant viri docti, qui interpretantur, *addita custodia*. Neq; rectius censent, qui, *cum familia*. Debuissent, *habitu familia* i, siue, *famulari*.

ΦΑΜΙΝΑΛΙΑ.

Φαμινάλια. siue Φημινάλια, aut Φιμινάλια. *Feminalia*. Etymologici Auctor. ἀναξυρίδας, φαμινάλια, βρακία. Hesychius. ἀναξυρίδες, φημινάλια, βρακία βαρβαρικά. Apud Suidam scribitur, Φιμινάλια.

ΦΑΜΩΣΣΑ.

Φάμωσα. *Famosa*. Libelli famosi. Apud Suidam in Ἰοβιανὸς auctor incertus. ἀπέσκωπτεν εἰς αὐτὸν ᾠδαῖς, καὶ παρῳδίαις, καὶ τοῖς λεγομένοις φαμώσσοις, διὰ τὴν τῆς νικοίειδοῦς πρόοδον. Basilic. Eclog. xxxv. ὁ δεσπότης οὔτε διατίθεται, οὔτε μαρτυρεῖν ἐν διαθήκῃ δύναται, οὔτε ὁ διὰ φάμωσον καταδικασθείς. Balsamon ad Photii Nomocan. Tit. ix. cap xxxvi. τραχύτερον κατὰ στρατιωτῶν κινεῖται, γινικῶς περὶ τῶν ὑβριζόντων, ἢ τυπτόντων, ἢ ποιούντων φάμωσα.

ΦΑΝΑΡΗ.

Φανάρη. Laterna. Corona pretiosa. Φανάρη. *Laterna*. λαμπτήρ. Exstat in Turcograecia Crusij.

ΦΑΝΑΡΙΟΝ.

Φανάριον. Speculum. Moschopulus. ἔσοπτρον, τὸ κοινῶς φανάριον.

ΦΑ-

ΦΑΡΑΣ.

Φάρας. Equus generosus. Purum putum Arabicum. Achmes cap. CCXXXIII. ἵππος ὁ φάρας, ὁ εὐγενὴς, εἰς ὕψος καὶ ἀξίωμα κατὰ τὴν τῶν ὀνείρων ἐκρίθη κρεῖσσον. ὁμοίως καὶ ἡ ἵππος ἡ φάρας εἰς εὐγενῆ γυναῖκα. Ita corrigo: male hodiè editur, ἵππος τὸ φάρας τὸ εὐγενὲς. Occurrit toto illo capite passim. Iterum CLII. CLIX: vbi hæc verba. εἶδον καὶ ὄναρ φάραν ξανθὸν ἄχρι μιλίου ὑποχεόμενον ἐμὲ ἐκεῖνον. Apud Nicetam quoque restituendum censeo in Isaacio Angelo lib. I. θέλων γοῦν ὁ καῖσαρ τὴν ἑαυτοῦ νίκην ἀνακαλέσασθαι, ἡμιλλήθη, καὶ ἐκαβαλλίκευσεν ἀραβικὸν φάραν. Editur hodiè, ἀραβικὸν φαρὼ. Anonymus De bello sacro.

> εἶχεν φλαμέγγους ἑξακοσίους, καὶ τριακοσίους φράγγους,
> ὅπου ἦσαν ὅλοι ἐκλεκτοὶ ἐπάνω εἰς τὰ φαρία.

ΦΑΡΔΥΣ.

Φαρδύς. Latus. Absyrtus Hippiatric. lib. II. cap. XV. δεῖ ταῦτα ἔχειν τὸν ἵππον. μακρὸν τράχηλον, μακρὸν κορμὸν, καὶ μακροὺς πόδας, φαρδὺ στῆθος, φαρδέα ἀναπνευστικὰ, καὶ φαρδεῖς ἁρμούς. Mauricius Strateg. lib. II. cap. χρὴ κοντία, ἤγουν νευρικὰ, ἀπὸ κεντούκλων πλατέα πάνυ, ἔχοντα μανίκια φαρδέα ἐπιγονήσασθαι αὐτοὺς. Vide Gloss. Rig.

ΦΑΣΚΙΑ.

Φασκία. *Fascia.* Eustathius in Dionysium. παραμήκης κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς ταινία, τουτέστι καθάπερ ὑφάσματος τμῆμα στενὸν καὶ μεμηκυσμένον, ὅπερ ἡμεῖς φασκίαν φαμέν. Moschion De Morb. Muliebr. cap. XXXIV. καὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα, εἰ τῷ βάρει πλέον κρέμαται, φασκίαις ἐπιμελῶς ἐσφιγμένην παραδέχεσθαι. Helenus Hippiatric. lib. II. cap. LXXVII. καὶ εἰς ὀθόνιον ἐπιχρίσας ἐπιτίθει καὶ ἐπιδέσμει φασκία. Moschopulus. κειρία, ὁ νηπίων δεσμὸς. ἤγουν ἡ κοινῶς φασκία. Occurrit passim.

ΦΑΣΚΙΟΝΝΕΙΝ.

Φασκιόνειν. *Fasciare.* Fascijs involvere. Moschion cap. LXII. καὶ κατ.

ὀλίγον

ὀλίγον σφικτότερον τῇ χειρὶ αὐτῆς τοὺς μασθοὺς φασκιώνειν ἀρχόμεθα. Occurrit iterum ibidem cap. LXVIII.

ΦΑΥΡΙΚΗ.

Φαυρικὴ. *Fabrica.* Anastasius Sinaïta in Hodego. καθ' ἑτέραν καθόδον συνήχθησαν εἰς διάλεξιν ὁμοίως ἐν τῇ φαυρικῇ τῇ δημοσίᾳ.

ΦΑΥΡΙΚΗΣΙΟΣ.

Φαυρικήσιος, sive φαυρικίσιος. *Fabricensis.* Cedrenus. φαυρικίσιοι, οἱ τῶν ὅπλων δημιουργοί. Iustinianus Novell. LXXV. εἴ τινες φανεῖεν ἢ δεπουτάτοι, ἢ φαβρικίσιοι διαπιπράσκοντες, προνοήσουσιν οἱ κατὰ τόπον ἄρχοντες τιμωρίαις τοὺς τοιούτους ὑποβάλλειν.

ΦΕΓΓΑΡΗ.

Φεγγάρη, sive φεγγάριν, aut φεγκάριν. Luna. Corona pretiosa. φεγγάρη. *Luna.* σελήνη. Isidorus Metropolitanus Thessalonices in Ephemeridibus. σκόπει οὖν ἀκριβῶς, ὅπου πεφάσιν χρόνοι δύο, καὶ μῆνες ἕνδεκα. τελεῖ ἡ σελήνη φεγγάριν ἕν. Glossæ Græcobarbaræ. αὐδὴς, ἡ σελήνη παρὰ χαλδαίοις, τὸ φεγγάριν. Anonymus De Nuptijs Thesei & Aemyliæ.

καὶ πῶς ἐσωχνοχαίρομον εἰς ἥλιον καὶ φεγκάριν.

ΦΕΛΕΤΡΟΝ.

Φέλετρον. *Feltrum.* Leo Constitut. VI. ἀπὸ τῶν λεγομένων φελέτρων τῆς σέλλας. Ita corrigo: nam est Italicum, *Feltro.* In Leg. Baiuuar. cap. VI. *Si quis in exercitu aliquid furauerit, pastoriam, capistrum, frenum, feltrum, vel quacunque inuolauerit, & probatus fuerit, si seruus est, perdat manus suas,* &c. Hinringus Lector in Carta Investit. *Canallos quinque cum saumis, & rufias, & filtros, cum stradurâ suâ, ad nostrum iter ad Romam ambulandum.* Florentius Wigorniensis in Chronico. *Et omnis supellex ad varios vsus, vt sunt cortinæ, stragula. tapetia, filtra, coria, sagmata* Helmoldus Presbyter in Chron. Sclauorum. *Dedit etiam et sex domos feltrinas, secundum morem terræ illius.* Ergo malè est in Leone, τῶν λεγομένων ἀφελέτρων. Omninò corrigendum.

ΦΕΛΕ-

ΦΕΛΟΝΗΣ. ΦΕΛΟΝΙΟΝ.

Φελόνης. *Penula*. Pallium sacerdotale. Moschopulus. φελόνης, ἱερατικὸν ἔνδυμα. Detortum est ex φαινόλης, transpositis & commutatis literis. Codinus. φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δ' ἐπ' αὐτοῦ καὶ φελόνην. Occurrit quoque apud D. Paulum ad Timoth. epist. II. cap. V. Item φελόνιον. dicebant. Glossæ Græcolatinæ. φαινόλης, τὸ φελόνιον. *Penula*. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶτα λαβὼν τὸ φελόνιον, καὶ εὐλογήσας, ἀσπάζεται. Germanus in Hist. Eccles. τὸ δὲ ἀπεζωσμένους τοὺς ἱερεῖς περιπατεῖν φελονίοις, δείκνυσιν ὅτι καὶ ὁ χριστὸς ἐν τῷ σταυρῷ ἀπερχόμενος οὕτως εἴη βαστάζων τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. Vides hic mysticam interpretationem, cui consentit Balsamon De Privileg. Patriarch. τὰ διὰ πολυσταυρίων φαινόλια δοξάζουσι τοῦ τιμίου σταυροῦ τὴν παγκόσμιον δόξαν καὶ δύναμιν. Et aliam quoque ab eâ adfert idem Germanus loco citato. τὸ δὲ φελόνιον ἐμφαίνει τὴν ἀπὸ κοκκίνου πορφύραν, ἣν περ τῷ ἰησοῦ οἱ ἀσεβεῖς ἐμπαίζοντες ἐφόρησαν. Color verò eius purpureus & albus. Constantinus Cabasilas in Quæst. εἰ δέον ἐστὶ καὶ ἐν τοῖς πορφυροῖς ἀρχιερατικοῖς ἐσθήμασι τεθεῖσαι, καθάπερ καὶ ἐν τοῖς λευκοῖς, ἐν μὲν τῷ στιχαρίῳ τὰς ποταμοὺς, ἐν δὲ τῷ φαινολίῳ σταυρούς. Sed distinguendum. Purpureus erat Patriarcharum, atq; Episcoporum; albus sacerdotum, & diaconorum; qui tamen etiam purpureum gestabant tempore Quadragesimæ, excepto festo Annuntiationis, Palmarum, & Magno sabbato. Codinus docet. εἰδέναι δὲ δεῖ, ὅτι ὑπὲρ ὅλης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης τεσσαρακοστῆς οἱ ἱερεῖς τε καὶ οἱ διάκονοι πορφυρᾶ στιχάρια καὶ φελόνας φοροῦσι, πλὴν τῆς τοῦ εὐαγγελισμοῦ, ἑορτῶν βαΐων, καὶ τοῦ μεγάλου σαββάτου. Erant autem cruces intertextæ, ut observare licet ex verbis Cabasilæ. Primitus soli Romani vtebantur, posteà eius quoq; ius impetrârunt Constantinopolitani. Fusè narrat Luitprandus in Legat. ad Nicephorum Phocam. *Videmus Constantinopolitanum episcopum pallio non vti, nisi Sancti patris nostri permissu. Verùm cùm impijssimus Albericus, quem non stillatim cupiditas, sed velut torrens impleuerat, Romanam ciuitatem vsurparet; Romanus Imperator filium suum Theophylactum Eunuchum Patriarcham constituit: cumq; cum Alberici cupiditas non lateret, missis ei muneribus satis magnis effecit, ut ex Papæ nomine Theophylacto Patriarchæ literæ mitterentur: quâ auctoritate tùm ipse, tum successores eius, absq; Paparum permissu pallijs vterentur. Ex quo turpi commercio vitiuperandus mos inoleuit,*

ut non solum Patriarchæ, sed etiam episcopi totius Græciæ palliis vtantur. Et in occidentali quidem ecclesiâ vsus eius vetustus admodum, redimique solebat à Pontifice, donec hoc ius remisit Archiepiscopis Leo II. temporibus Constantini Pogonati. Anastasius in vitâ eius. *Fecit constitutum, quod in archiuo ecclesiæ continetur, ut qui ordinatus fuerit Archiepiscopus, nullam consuetudinem pro vsu pallij aut diuersis officijs ecclesiæ persoluere debeat.* Ita corrigo. Malè hodiè editur, *nullâ consuetudine.* Vide ὠμόφορον. Nec licebat vti nisi intrà prouinciam, in ecclesiâ, sollennijs missarum, & festis præcipuis. Pontificale Romanum. *Nec potest Archiepiscopus vel Patriarcha pallio vti extra suam prouinciam vel patriarchatum, & non omni tempore, sed tantùm in ecclesiâ, in missarum solennijs, in festis præcipuis, non in processionibus, neq; in missis pro defunctis.*

ΦΕΝΟΥΛΙΝ.

Φενοῦλιν. *Fæniculum.* Occurrit apud Myrepsum lib. De Antid. cap. XXXIV.

ΦΕΡΕΖΕ.

Φερέζε. Vestis Zauschi, siue τζαυσίου, exterior. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΦΕΡΜΟΥΛΛΑ.

Φερμοῦλλα. Vide φορμοῦλλα.

ΦΕΡΟΥΛΛΑ.

Φέρουλλα. *Ferula.* Suidas in Etymologico. φέρουλλα, ἡ νάρθηξ. Quæ totidem verbis Glossæ Basilicorum.

ΦΗΚΛΗ.

Φήκλη, siue φέκλη. *Fecula.* Fæx. Suidas. φήκλη, τρὺξ κεκαυμένη. Corrige Alexandrum Trallianum, lib. XI. φέκλης, τουτέστι τρυγίας οἴνου κεκαυμένης. Malè editur σφέκλης. Iulius Africanus De Appar. Belli. μίαν τε ἀψινθίου καὶ τρυγὸς ὄπλων, ἣν φέκλαν καλοῦσι ῥωμαῖοι. Apud Aeginetam malè iisdem σφέκλη scribitur.

ΦΗΜΙ.

ΦΗΜΙΝΑΛΙΑ.

Φημινάλια. *Feminalia.* Glossæ Græcobarbaræ. βρακομδώ(ν)ος, ὅπου φορεῖ φημινάλια, ἤγουν βρακία. Vide φαμινάλια.

ΦΗΤΙΛΙΝ.

Φητίλιν. In Canonio Mathematico Adespoto. τοῦ λιχνάρη τὸ φητίλιν ἐὰν κοπτᾷ.

ΦΘΕΙΡΑΡΙΟΣ.

Φθειράριος. Glossæ Græcolatinæ. φθειράριος, ἐπὶ ἀλόγου ζώου. *Ricinosus.* Corrige easdem alibi. φθειράριος. *Pediculosus.* Hodiè editur, φθειρόφιος.

ΦΙΒΛΑ.

φίβλα. *Fibula.* Suidas. πόρπη, ἡ παρὰ ῥωμαίοις φίβλα. Hesychius, φίβλα, πόρπη, φικίον, περόνη. Etymologici Auctor. πόρπη, ἡ φίβλα, Glossæ Græcolatinæ. φίβλα. *Fibula.*

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΑ.

φιβλατοῦρα. *Fibulatura.* Constantinus De Administr. Imp. παρέχομεν ὑμῖν καὶ ἡμεῖς ἀνδριάντα χρυσοῦν μετὰ καὶ χλαμύδος βασιλικῆς, καὶ φιβλατοῦρας.

ΦΙΒΛΑΤΟΥΡΙΟΝ.

φιβλατούριον. *Fibulatorium.* Suidas. φιβλατούριον, περιβόλαιον περσικόν. Anastasius in Gregorio III. *Amulas superauratas paria duo pendentes, fibulatoria numero quinq.* Et in Leone IV. *Fibulatoria maiora & minora quinq.* Trebellius in XXX. Tyrannis profert epistolam Claudij, in quâ hæc *Arcus Sarmaticos, & duo saga velim ad me mittas, sed fibulatoria, cum ipse miserim de nostris.*

ΦΙΒΑΙΟΝ.

Φιβλίον. *Fibula*. Glossæ Latinogrecæ. *Fibula*. πόρπη. φιβλίον.

ΦΙΒΛΟΥΝ.

Φιβλοῦν. *Fibulare*. Suidas. πορπῶσαι. φιβλῶσαι. Et corrige Hesychium. ἐμπορπωθεῖσα, φιβλῶσαι. Hodiè editur, ἐμπορῶσαι. Palladius Hist. Lausi. in Eulogio. συνέβη δὲ τὴν ἄλλην ἡμέραν ἐλθεῖν τὸν μάγιστρον ἑσπέραν βαθεῖαν, ὡς χρόνιος διηγήσατο, ἐμπεφιβλωμένον χλαμύδα δερματίνην.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑ.

Φιδεϊκόμισσα. *Fideicommissa*. Suidas. φιδεϊκόμισσα, παρὰ ῥωμαίοις τὰ ἐν πίστει καταλιμπανόμενα ὑπὸ τοῦ μέλλοντος τελευτᾶν. Hesychius. φιδεϊκόμισσος, ἡ διὰ μαρτύρων πίστις. Occurrit frequens in Iureconsultorum Græcorum libris.

ΦΙΔΕΙΚΟΜΙΣΣΑΡΙΟΣ.

Φιδεϊκομισσάριος. *Fideicommissarius*. Passim apud Iureconsultos Græcos.

ΦΙΔΗ.

Φίδη. Corruptum ex ὀφίδιον. Corona pretiosa. φίδη. *Anguis*. ὄφις.

ΦΙΚΑΡΙΟΝ.

Φικάριον. Theca. Glossæ Græcobarbaræ. ἐκεῖνα ὅπου τὰ ἀνασηκώνουν ἀπάνω οἱ κρίκοι τῆς θήκης, ἢ τὰ κρικέλλια ἢ κιρκέλια τοῦ φικαρίου.

ΦΙΜΙΝΑΛΙΑ.

Φιμινάλια. *Feminalia*. Suidas. φιμινάλια, ἀναξυρίδας, βρακία.

ΦΙΟΛΑ.

Φιόλα. Corona pretiosa. φιόλα. *Ampulla*. φιάλη.

ΦΙΣΚΟΣ.

Φίσκος. *Fiscus*. Glossæ Græcolatinæ. φίσκος, ὁ συνήγορος. *Fiscia*. Corrige, *Fisci A*. id est, *Advocatus*. Psellus in Schol. ad Attaliatæ Pragmat. Tit. XLVIII. καὶ τὸ μὲν τετραπλάσιον τῷ φίσκῳ προσκυροῦται. τὸ δὲ ἄλλο τετραπλάσιον ὁ ναυαγήσας ἔχει. Vetus inscriptio.

ΕΙ. ΔΕ. ΤΙϹ
ΕΚΒΑΛΗ. ΤΗΝ. ΜΥΡ
ΤΑΛΗΝ. ΔΩϹΕΙ
ΤΩ. ΦΙϹΚΩ

Occurrit apud Iureconsultos Græcos, & Grammaticos, passim. Hinc ἀποφισκεῦειν. *Confiscare*. Dositheus Sentent. lib. III. διὰ βιβλιδίου λέγοντος τινὸς τὰ πράγματα αὐτοῦ ἀποφισκευθῆναι. Sed confiscationis quis ritus? Libet dicere per occasionem. Aedibus prædijsque, quæ fisco addicerentur, tabella imponebatur, pannusque subpurpureus. Pannus ipso colore vindicabat illa Imperatori, tabella verò causas legendas prætereuntibus exhibebat. Est super hâc re insignis locus apud Agathiam lib. V. ἐνίοι τὴν ὁμιλίαν διεθρύλλουν ὡς ἄρα ἐκδικώτατος εἴη ἀνηρημένος, ἄδικός τε ἐς τὰ μάλιστα γεγονώς, καὶ πολλοὺς ὅσους τῶν οἰκείων ἀφῃρημένος, ὅτι τε αἱ γραπταὶ σανίδες ἐκεῖναι καὶ τὰ ῥάκη τὰ ὑπαπόρφυρα ἐς τόδε αὐτῷ ἀπετελέσθησαν, ἃ δὴ πολλὰ τοῖς τῶν εὐδαιμόνων οἴκοις ἐπέβαλλε, τὴν ἐς βασιλέα εὔνοιαν προϊσχόμενος, καὶ ταύτῃ ἅπαντα ἐστρέφετο, βιαζόμενος μὲν ἀνέδην καὶ ἀναρπάζων τὰ βουλήματα ἀποιχομένων, χαίρειν δὲ πολλὰ λέγων τοῖς νόμοις, οἳ δὴ τοὺς παῖδας κληρονομεῖν ἐθέλουσι τῆς τῶν φυσάντων περιουσίας.

ΦΙΣΚΟΣΥΝΗΓΟΡΟΣ.

Φισκοσυνήγορος. Fisci advocatus. Hesychius. φισκοσυνήγορος, ὁ ταμείων συνήγορος. Qui etiam φίσκος simpliciter dicebantur, in quâ notione Glossarij locum paullò ante correximus. Primus hunc instituit Hadrianus. Testis Spartianus in eius vitâ,

Sic φλαμμίων, pro eodem. Nicetas in Iſaacio, & Alexio. ἱνὲς τῶν φραγγίσκων (οὕτω δὲ εἰπεῖν οἱ πάλαι φλαμμίονες κικλησκόμενοι) ποικίλων καὶ βενετίκων μοιρῶν περιπληροῦντες, &c.

ΦΛΑΜΟΥΛΑΡΙΟΣ.

Φλαμουλάριος. *Flamularius.* Signifer. Vide Gloſſ. Rig.

ΦΛΑΜΟΥΛΙΣΚΙΟΝ.

Φλαμουλίσκιον. *Flammulum.* Conſtantinus in Tacticis. ὁμοίως φλάμουλα μεγάλα, φλαμουλίσκια τῶν κονταρίων, βάνδα ἔχοντα διαφόρους χροιάς. Leo Conſtitut. VI. καὶ ἐπὶ τῶν μήλων, ἤτοι τῶν ὤμων τῆς ζάβας, φλαμουλίσκια μικρά.

ΦΛΑΜΟΥΛΟΝ.

Φλάμουλον. Idem quod φλαμουλίσκιον, niſi quod illud eſt ἀπὸ θερικόν. Suidas. σημεῖον, εἶδος πολεμικῆς. ἢ φλαμούλου. Codinus. τούτων γὰρ μήτε τάξιν ἐχόντων, μήτε φλάμουλον ἴδιον, ἀλλ' ἁπλῶς οὕτως ἀπολελυμένων, &c. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. I. καὶ τὰ φλάμουλα, ἄλινα καὶ ἐνεδύσατο καὶ ὁ πέτρος, καὶ ὁ ἀσὰν, προσδιδόμενοι ἔμπροσθεν τοῦ στρατοῦ αὐτῶν. Occurrit apud eundem pluries.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΑΡΕΟΣ.

Φλαμπουράρεος. *Flammularius.* Malaxus in Hiſt. Patriarch. ἀγάδες, φλαμπουράρεοι, σπαΐδες, καὶ ἄλλοι πολλοί. Sed σπάχηδες illic eſſe legendum monui ſupra.

ΦΛΑΜΠΟΥΡΟΝ.

Φλάμπουρον. *Flammulum.* Moſchopulus. σημαία, τὸ φλάμπουρον. Codinus. καὶ οἱ μὲν εἰς τὰ ἔπαρχα διερχόμενοι ἄρχοντες, ὡς κεφαλαὶ, ἱστῶσι τὸ σύνηθες βασιλικὸν φλάμπουρον. Sed ſcribendum eſt, ἄρχοντες, ἤως κεφαλαί.

ΦΛΑΣΚΗ.

ΦΛΟΚΑΛΕΙΝ.

Φλοκαλεῖν. Verrere. Comere. Ornare. Glossæ Græcobarbaræ. μηδὲ καλλωπίζεται, μηδὲ σκρώννεται, ἤγουν φλοκαλεῖται, ἢ φρυκαλεῖται, ἢ φυρκαλεῖται.

ΦΛΟΥΜΠΕΤΤΑ.

Φλυμπέτλα. Fibula. Corona pretiosa. φλυμπέτλα, *Fibula*. περόνη.

ΦΛΩΡΙΟΝ.

Φλωρίον. *Florenus*. Italicum, *Fiorino*. Bessarion in epistolâ, quæ exstat apud Phranzem Chron. lib. III. cap. XXVII. τότε θέλετε ἰδεῖν τὸ ὑπόλοιπον πόσον εἶναι, καὶ πόσον ἀπομένει ἀπὸ τὰ χίλια διακόσια φλωρία. Chronicon Constantinop. ὑπέσχετο δοθῆναι τῷ βασιλεῖ φλωρία χίλια χάριν τοῦ πατριαρχεῦσαι. Malaxus in Hist. Patriarch. αὐτὸς ἔδωκε πεσκέσιον φλωρία χίλια. Hodiè φλωρὶ dicunt. Corona pretiosa. φλωρί. *Aureus nummus*. χρυσὸν νόμισμα. Albertus Argentinensis in Chronico. *Annuatim debent præsentare ad cameram Papæ unum marmotinum, hoc est, denarium aureum, qui benè noscitur à curiâ, & est minoris valoris quàm paruulus florenus de Florentiâ.*

ΦΟΒΙΚΙΑΡΗΣ.

Φοβικιάρης Timidus. Meticulosus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀξελεμὴς. ἄτολμος. δειλὸς. φοβικιάρης. ἄχαρος. χαμιλοπεριπατισμένος. κακὸς.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΙΚΟΝ.

Φοιδερατικόν. *Fœderaticum*. Stipendium fœderatorum. Novell. Iustiniani CXLVII. & Iustini I.

ΦΟΙΔΕΡΑΤΟΙ.

Φοιδεράτοι. *Fœderati*. Militum genus. Zonaras Annal. III. τουρμάρχην τοῦ

τοῦ τάγματος τῶν Φοιδεράτων προεχόμενον. Harmenopulus lib. IV. Tit. XII. εἴ τι στρατιῶται εἶεν, εἴ τι Φοιδεράτοι, ἤγουν ὑπόσπονδοι, εἴ τι σχολάριοι. Basilic. Eclog. LVII. τοῦ μὴ ἵνα στρατιώτην, ἢ Φοιδεράτον, ἐν τισιν ἰδιωτικαῖς χρείαις ἀπασχολεῖσθαι. Vide Iustiniani Novell. CXVI. Sidonius lib. II. epist. VIII. *Student pilæ senes, aleæ iuuenes, armis eunuchi, literis fœderati.* Corrigendus est Ioannes Curopalates in Michaële Rancabe. ὁ μὲν Λέων τοῦ τῶν Φοιδεράτων ἡγεμὼν ἀνεδέχθη τάγματος. Iterum posteà. ἄνδρα νέον καὶ ὁρμητίαν τουρμάρχην ἀνέδειξε τοῦ Φοιδεράτων τάγματος. Vtrobique perperàm scribitur, Φοιδεράτων. Erant autem Gothi. Malchus in Eclog. De Legat. ὅτι Ζήνων πέμπεται ἦλθον ἐκ Θρᾴκης τῶν ὑποσπόνδων γότθων, οὓς δὴ καὶ Φοιδεράτους οἱ ῥωμαῖοι καλοῦσι. Numerus eorum quadraginta millia, datumq; nomen à Constantino Magno. Rem, & causam, tradit Iordanus De Reb. Get. *Dum famosissimam in suo nomine (Constantinus) conderet ciuitatem, Gothorum interfuit operatio, qui fœdere inito cum operatore, quadraginta suorum millia illi in solatia contrà gentes varias obtulere. Quorum & numerus & militia vsq; ad præsens nominantur in republicâ, id est, Fœderati.* Et renouatum posteà hoc nomen est à Theodosio. Idem Scriptor ibidem. *Cunctus exercitus in seruitio Theodosij imperatoris perdurans, Romano se imperio subdens cum milite velut vnum corpus effecit, milliaque illa dudum sub Constantino principe Fœderatorum renouata, & ipsi dicti sunt Fœderati.*

ΦΟΛΑ. ΦΟΛΛΑ. ΦΟΛΗΣ. ΦΟΛΛΙΣ.

φόλα, siue φόλλα, *Follis*. Obolus. Glossæ Græcobarbaræ. ὅμοιως ὀβολός. ὁμοίως ἡ φόλλα. Harmenopulus in Legg. Georg. παρεχέτω ὑπὲρ αὐτοῦ ἡμερήσιον κεφάλαιον ἕν, ἤγουν φόλας δώδεκα. Iterum ibidem. ζημιούσθωσαν κατὰ τὴν ποσότητα τῶν ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ κλέμμα ἐγένετο, καθ' ἑκάστην ἡμέραν δώδεκα φόλας. Scribebant quoque φόλης, & φόλις, siue φόλλις, indifferenter. Suidas. ὀβολοί εἰσιν ἃς καλοῦσι φόλλεις. Moschopulus. ὀβολός, ἡ φόλις. Cedrenus. κέρατα δὲ αἱ δώδεκα φόλλεις ὠνομάσθησαν. Vide Epiphanium De Mens. & Pond. Marcellinus Comes in Chronico. *Nummis quos Romani Teruntianos, Græci follerales vocant, Anastasius suo nomine figuratis, placabilem plebi commutationem distraxit.* Ita lego: hodiè editur, Romani *Terentianos*. Dicebatur porrò etiam φόλλις, tributum à Constantino Magno impositum, quod pro facultatibus suis solue-

solucbant viri clarissimi. Zosomenus lib. II. ἀπεγράψατο δὲ τὰς τῶν λαμπροτάτων οὐσίας, τέλος ἐπιθεὶς, ὅπερ φόλλιν αὐτὸς ἐπέθηκεν ὄνομα,

ΦΟΡΑΙ.

Φορά. Vices. Corona pretiosa. μία φορά. *Semel.* ἅπαξ. Iterum. πόσαις φοραῖς. *Quoties.* ποσάκις. Glossæ Græcobarbaræ. ἀχέμων. ἐπιδήμιος. ὅπου θυσιάζει μίαν φορὰν τὸν μῆνα. Anonymus De Nupt. Thesei & Aemyliæ.

πολλαῖς φοραῖς εἰς θύμησιν μου φέρνει ὁ λογισμός μου.

ΦΟΡΑΚΙΣ.

Φορακὶς. Vide κουπύλοι.

ΦΟΡΕΜΑΤΑ. ΦΟΡΕΣΙΑΙ.

Φορέματα. Gestamina. Vestes. Codinus. ἀπὸ τοῦ πρωτοσεβαστοῦ τὰ πρασινὰ φορέματα ἀφελὼν ἐφόρεσε ταῦτα τὸν ἀνεψιὸν αὐτοῦ. Occurrit illic sæpe. Item φορεσίαι. Apud Suidam in Αὐτωνῖνος auctor innominatus. ὡς καὶ συμμάχους παρ' αὐτοῦ λαβεῖν, καὶ τοῦ σώματος φρουροὺς, καὶ τὰς φορεσίας αὐτῶν χρῆσθαι. Phorrius περὶ στρατ. πραγματ. lib. 1.

δεῖ σε ἔχειν φορεσίαν
πιτζάχρουν καὶ πικιλίαν,
πουρκίναν καὶ πορφυρίαν.

Corona pretiosa. φορεσία. *Habitus.* σχῆμα.

ΦΟΡΜΑΡΙΑ.

Φορμάρια. Sententia mortis. Suidas. φορμάρια, παρὰ ῥωμαίοις ἀπόφασις θανάτου.

ΦΟΡΜΟΥΛΛΑ.

Φορμοῦλλα. *Formula* Glossæ Basilic φορμοῦλλα τύπος. Ita corrigo: non rectum est, quod editur. φερμοῦλλα, τύπον.

ΦΟΡΟΣ.

Φόρ☉. *Forum.* Glossæ Latinogræcæ. *Forum.* ἀγορὰ. φόρος. Suidas. φόρ☉, τὸ πωλητήριον. ὁ τόπ☉ ἐν ᾧ πωλᾶνται τὰ ὤνια. Oppiani Scholiastes Halieut. II. ἀγορὰ, τὸ πλῆθος, ἢ τόπος εἰς ὃν καθίζον, ὁ φόρ☉. Occurrit aliquoties apud Codinum.

ΦΟΡΤΙΚΟΣ.

Φορτικὸς. Corona pretiosa. φορτικός. *Coactus.* βεβιασμέν☉.

ΦΟΣΣΑ.

Φόσσα. *Fossa.* Basilic. Eclog. LVIII. ἔξεστι τῷ γείτονι ποιεῖν παράχωμα, ἢ φόσσας Iulius Aphricanus De Bell. Appar. ἔξωθεν δὲ ἡ τοῦ τάφρου καταπεπήχθω τριβόλοις συνδεδεμένοις, ἢ φόσσας μικρὰς ἐχούσας ἔνδοθεν σκόλοπας, ποδάγρας, ἢ πάσσαλας. Glossæ Basilicorum. κάστρον, τουτέστι φόσσαν, ἣν ἡμεῖς καλοῦμεν καπούνιον.

ΦΟΣΣΑΝ.

Φοσσᾶν. *Fossare.* Fossam facere. Apomasar in Mysterijs. θεμελιατίον, ἐφοπλιστέον, φοσσατέον. Iterum. κυνηγητέον, φοσσατέον, ἐπιμαστέον.

ΦΟΣΣΑΤΟΝ.

Φοσσάτον. *Fossatum.* Exercitus. Castra fossâ munita. Moschopulus. φοσσάτον, ὁ στρατός. Basilius De Exercitat. Grammat. φοσσάτον, ὁ στρατὸς, καὶ τὰ ὅμοια. Achmes cap. CCC. πλῆθ☉ φοσσάτου ἀδεῶς ἐλθόντα ἐκεῖσε. Annales Francici. *Alter Saracenus de Africâ legatus Amirali Abraham, qui in confinio Africæ in fossato præsidebat.* Occurrit passim. Propriè autem ipsam fossam significat. Robertus de Monte in Chronico ita vsurpat. *Rex Henricus fecit fossata alta & lata inter Franciam & Normanniam, ad prædones arcendos.* In Fœdere S. Ludouici cum Raimundo Com. Tholos. *Nec pacem vel treugas sine assensu ecclesiæ & nostro cum eis faciet,*

faciet, donec diruantur muri, & impleantur fossata. Andreas Presbyter in Chron Bauar. *Ruit sive à porta S. Petri usque ad portam occidentalem fossatum exterius in toto perficitur.* Posteà etiam Φοσσάτον dixerunt, vt λώρικον, λώρικιον, & talia. Chronicon Constantinop. ἦλθεν ὁ χαλκηπατίας εἰς Φοσσάτου αὐτοῦ ἐκ τοῦ δηλιακοῦ μάχης τῆς χώρας τοῦ ἀσωμάτου. Iterum alibi. ἀφανίσαντες τὰ Φοσσάτα τῶν ἐθνῶν καὶ ἀνατολῆς. Glossæ Græcobarbaræ. ἄγρος, ἄθροισις, στρατόπεδον, στρατός, Φοσσάτον, στρατεία.

ΦΟΤΕΙΑ.

Φοτεία. Corona pretiosa. Φοτεία. *Ignis.* πῦρ.

ΦΟΤΙΝΓΕΣΤΗ.

Φοτιγγέστη. Glossæ Latinogræcæ. *Plagiola.* Φοτιγγέστη.

ΦΟΥΑΛΙΚΛΟΝ.

Φουάλικλον. Genus lusus. Suidas. Φουάλικλον, εἶδος παιδιᾶς. Apud Hesychium inuenio Φῦαι. ἀλώπεκες. Et an inde ludo nomen? Ergo fuerit lusus aliquis, in quo sese mutuò deciperent veluti astu vulpino.

ΦΟΥΓΝΑ.

Φοῦγνα. Gena. Etymologici Auctor. παρειάς. παρὰ τὸ πεφυσιωμένας ἔχειν τὰς γνάθους, ἤγουν τὰς παρειάς, αἱ καὶ Φοῦγναι λέγονται.

ΦΟΥΚΤΑ.

Φοῦκτα. Mensuræ genus. Arithmetica Adespota. ὁ θαλάσσιος μόδιος ὀφείλει χωρεῖν σίτου καθαροῦ καὶ ἀπόρου λίτρας τεσσαράκοντα. ἢ Φοῦκτας εἴκοσι ἕξ· ἡ γὰρ Φοῦκτα, ἤτοι κούμουλος, ἡ λεγομένη ἀντλητή, ἴσηται λίτρας, &c. Alexander Trallianus lib. IV. cap. I. πτισάνης σίτου Φοῦκταν μίαν, ῥόδα ξηρὰ ὀλίγα, νικολάους Φοίνικας πέντε.

ΦΟΥΛΚΑ. ΦΟΥΛΚΙΖΕΙΝ.

Φοῦλκα. Laqueus. Cyrillus in Lexico. ἀγχόνη, βρόχος, καὶ πνιγμονὴ ἡ διὰ σχοινίου, ὡς φοῦλκα. Hinc φουλκίζειν, quod male viri docti interpretantur. *In furcam agere*. Nam hoc est φουρκίζειν. In eodem Lexico. ἀπήγξατο, διὰ σχοινίου ἐφουλκίσθη. Cedrenus. οὓς ὁ βασιλεὺς δι' ἀδάμαντος ἐφούλκισε, καὶ ἀπεκεφάλισε. Et occurrit apud eum pluries. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. IX. cap. XXV. τῇ κεφαλικῇ τιμωρίᾳ περιείχετο καὶ τὸ καίεσθαι, καὶ τὸ ἀποτέμνεσθαι, καὶ τὸ φουλκίζεσθαι. Nihil aliud est quàm *Strangulare*: cave itaque confundas cum φουρκίζειν.

ΦΟΥΛΚΟΝ.

Φοῦλκον. Germanicum, **Volck**. Iulius Africanus. δεῖ κατασχεδιάζεσθαι τοῦ καιροῦ καὶ τῆς ὥρας, καὶ φοῦλκα προεξάγειν τοῦ κάστρου. Nicephorus περὶ παρεμβ. πολ. cap. XI. ἀποστρεφόντων πρὸς τὰς σκηνὰς αὐτῶν καὶ τὰ φοῦλκα τούτους φυλάττοντα Macarius Xinus Aduersus Saracenos. εἰσάγει τὸν θεὸν αὐτοῦ πιστὴν ὅρκον ὀμνύοντα. μὰ φουλκὶ τῶν φουλκῶν. Vide Gloss. Rigaltij.

ΦΟΥΜΩΣΟΣ.

Φουμῶσος. *Fumosus*. Athenæus lib. III. ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ἀποπάσσεται τῷ κεράμῳ χόνδρος τις, καὶ τότε ἐπιτίθεται ὁ ἄρτος, καὶ ἕλκει χρῶμα ἄριστον, οἷον τῷ φουμώσῳ τυρῷ.

ΦΟΥΝΔΑ.

Φοῦνδα. *Funda*. Glossæ Latinogræcæ. *Ventralis*. κοιλιόδεσμος. φοῦνδα. Item. *Ventrile*. φοῦνδαι. S. Bonauentura in Vitâ S. Francisci, cap. VII. *Invenit in viâ bursam magnam, quasi plena esset denarijs tumescentem, quam vsitato vocabulo fundam appellat*. Et mox. *Reuersus est ergo ad fundam cum fratre & juuene quodam, qui erat in viâ*. Macrobius Saturnal. lib. II. cap. IV. *Cumq; accessisset ad sellam, demissâ in pauperem fundam manu paucos denarios protulit, quos principi daret*.

ΦΟΥΝ-

ΦΟΥΝΔΟΣ.

Φοῦνδος. Fundus. Iureconsulti Græci vtuntur.

ΦΟΥΡΔΟΥΛΛΗΣΙΝ.

Φουρδουλλῆσιν. Purum putum Gallicum, *Fleur du lis*. Lilium. Græci pronuntiabant incuriosius λ omisso. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀθθὸς* (ita dicebant, pro *ἄνθος*, vt supra monui suo loco.) *μαῦρος καὶ μαλακτός. ἴσως φουρδουλλῆσιν*. Sed ille Græculus ignoravit lilium in linguâ Gallicâ, nunquam enim aliâs dixisset esse florem nigrum.

ΦΟΥΡΚΑ.

Φοῦρκα. *Furca*. Apud Suidam in *ἰλλοῦστον* auctor innominatus. *Ὁρῶν δὲ ἰλλοῦστον φθορέα ἐκρέμασεν ἐπὶ διδύμου ξύλου, τουτέστιν εἰς φοῦρκαν*. Harmenopulus lib. VI. Tit. VIII. *οἱ πρὸς τοὺς πολεμίους αὐτομολοῦντες, καὶ τὰς ἡμετέρας βουλὰς ἀπαγγέλλοντες, εἰς φοῦρκαν ἀναρτῶνται, ἢ καίονται*.

ΦΟΥΡΚΑΛΕΙΝ.

Φουρκαλεῖν. Vide *φλοκαλεῖν*.

ΦΟΥΡΚΑΤΑ.

Φουρκάται. *Furcata*. Phortius *περὶ στρατ. πραγματ.* lib. II.

ἔτι νὰ ὀρδινιάσῃς
Φουρκάτας νὰ ἑτοιμάσῃς.

ΦΟΥΡΚΗΣΙΣ.

Φούρκησις. Furcæ supplicium. Apud Achmetem cap. LXXXVIII. Titulus est. *ἐκ τῶν ἰνδῶν, περὶ ἀνασκολοπήσεως, ἤτοι φουρκήσεως*.

ΦΟΥΡ-

ΦΟΥΡΚΙΖΕΙΝ.

Φουρκίζειν. In furcam agere. Furcæ supplicio afficere. Harmenopulus lib. VI. Tit. VI. οἱ ἐπίσημοι λῃσταὶ ἐν τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἐπλημμέλησαν, φουρκίζονται. Et in Legg. Georg. ἐὰν τις δοῦλος θέλων ἐν νυκτὶ κλέψαι, ἀπελάσῃ ἐκ τῆς μάνδρας τὰ θρέμματα, καὶ θηριάλωτα γένωνται, φουρκίζεσθω ὡς φονεύς. Ecloga LL. Leonis & Constantini, Tit. XXVIII. ὁ λῃστεύων, καὶ ἐνέδρας ποιῶν, ἐν ᾧ κρατεῖται τόπῳ φουρκίζεσθω. Corona pretiosa. φουρκίσαι. *Suspendere.* κρεμάσαι. Et mox iterum. φουρκισμός. *Suspensus.* κρεμασμός.

ΦΟΥΡΚΙΟΝ.

Φουρκίον. *Furcilla.* Etymologici Auctor. δίκρος, τὸ φουρκίον.

ΦΟΥΡΝΑΞ.

Φούρναξ. *Fornax.* Epiphanius contra Ebionæos. καμίνους πάνυ ἔξωθεν τῆς πόλεως πολλὰς περιέταξε, φύλαξ πάχα τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ, φούρνακας ἡ ἐπιχωρίως ταύτας καλοῦσιν. Et mox. ἐκέλευσεν ἑκάστῳ φούρνακι ἐκ τοῦ ὕδατος.

ΦΟΥΡΝΑΡΗΣ. ΦΟΥΡΝΑΡΙΟΣ.

Φουρνάρης, sive φουρνάριος. *Furnarius.* Pistor. Corona pretiosa. φουρνάρης. *Pistor.* ἀρτοποιός. Occurrit apud Harmenopulum quoque, & in Eclogis Basilicorum.

ΦΟΥΡΝΙΚΟΝ.

Φουρνικόν. Furni instar habens. Laqueatum. Cameratum. Cedrenus. ἡ τροῦλλα τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ μεγάλης ἐκκλησίας φουρνικὴ οὖσα ἔπεσε.

ΦΟΥΡΝΟΣ.

Φοῦρνος. *Furnus.* Erotianus in Lexico Hippocratis. ἰπνὸς, καμίνος. οἱ δὲ φούρνος. καὶ γὰρ ὁ φοῦρνος ἰπνὸς λέγεται. Ioannes Tzetzes Chil. VI.

ἀφαίτιν

ἀφαιὸ τοῦ μύλου διάλεστρα, ἐς φοῦρνον κολοζαίστιν.

Athenæus lib. III. ἐπειδὰν δ' ἐμβληθῇ εἰς τὸν φοῦρνον, ἀποπίπτει τοῦ κεράμου χόνδρος ὡς. Pelagonius Hippiatric. lib. I. cap. IV. βάλλε εἰς φοῦρνον, καὶ μετὰ τὸ ὀπτηθῆναι καλῶς, ἐν ὅλμῳ κόψας ξηρὸν ποίει. Occurrit passim.

ΦΟΥΣΚΑ.

Φοῦσκα. *Fusca.* Moschopulus. φύσκη, ἡ κοινῶς φοῦσκα. Alexander Trallianus lib. XI. πάρεχε δὲ αὐτῷ πρὸ ἡμέρας ὀξύμελι ὄξος, ἢ εἰς ῥοσάτον, ἢ εἰς φοῦσκαν. Phæmon Cynosophij cap. VII. εἰ δὲ πάνυ καυματιζόμενος ἔλθῃ ἀπὸ τῆς θήρας, φοῦσκαν μετὰ γλήχωνος συμμίξας ῥάνε εἰς τὸ στόμα αὐτοῦ. Φοῦσκα δέ ἐστιν ὄξος καὶ ὕδωρ θερμὸν, καὶ ὠὰ δύο. Illic habes quid sit. Corona pretiosa. *Vesicam* interpretatur. φοῦσκα. *Vesica.* κύστη.

ΦΟΥΣΚΟΥΛΑΡΙΟΝ.

Φουσκουλάριον. Gennadius in Explicat. Ramplij. ἢ εἰς μαγάρειον, ἢ εἰς πιζύλιον κτησμένον, καὶ εἰς τόπον ὅμοιον φουσκουλαρίου.

ΦΟΥΣΚΩΝΕΙΝ.

Φουσκώνειν. *Fuscare.* Offuscare. Alexius Rharturus Doctr. VII. διὰ τὸ γοῦν ὦ λαὸς τοῦ χριστοῦ φρονεῖς ὑπέρογκα, καὶ φουσκώνεσαι ἀπὸ τοῦ πνεύματος τῆς σαρκός.

ΦΟΥΣΣΑΤΟΝ.

Φουσσάτον. Vide φοσσάτον.

ΦΟΥΣΤΑΝΗ.

Φουστάνη. Italicum, *Fustagno.* Gallicum, *Fustaine.* Demetrius Zenus in Batrachomyomachiâ.

καὶ φόρεμα ἐποίησε κατάλευκο φουστάνη.

Occurrit quoque in Turcogræciâ Crusij.

ΦΟΥΣΤΙΣ.

Φοῦςις. Biremis. Italicum & Turcicum, *Fusta*. Malaxus in Hist. Patriarch. καὶ ἀρμάδα ἔκαμε, κάτεργα καὶ φῦςες διακόσια πεντήκοντα.

ΦΟΥΤΑ.

Φοῦτα. Codinus. τὸ δὲ σπαρκάνικον αὐτῷ ἐνδεδυμένον κόκκινον χάρδιον (legendum χάσδιον, vt infra ostendam.) ἔχον ἐπὶ κορυφῆς μικραὶ φοῦται ἐρυθραί. Viri docti interpretantur, *Puellam*. An legendum erit φοῦκαι. Vt sit illud quod *Fugium* appellat Sugerius in Vitâ Ludouici Grossi. *Circumdantes capiti eius fugium ornamentum Imperiale instar galeæ circulo aureo concinnatum imponunt.* Nugæ. Corrige, μικρὰν τοῦφαν. & in Sugerio, *Frigium ornamentum Imperiale*. Glossæ Isidori. *Frigium, mitra.* Sed quando in Sugerium incidimus, libet per occasionem emendadare eundem in Vitâ Ludouici F. Grossi. *Tympanis, & anacaris, & alijs similibus instrumentis horribiliter resonabant*. Malè editur, *Tympanis, & macarijs*. Vide supra ἀνάκαρα. Cum verbum illud explicaremus non veniebat in mentem huius loci.

ΦΟΥΤΡΕΥΣ.

Φουτρεὺς. Carnifex. Gallicum, *Bourreau*. Corona pretiosa. φουτρεὺς. *Carnifex*. δήμιος.

ΦΟΥΧΤΑ.

Φοῦχτα. Manubrium. Glossæ Græcobarbaræ. κώπη, ἡ λαβὴ τοῦ ξίφους, καὶ κουπίν, τὸ πιάσμαν, ἤγουν ἡ φοῦχτα τοῦ σπαθίου.

ΦΡΑΓΓΕΛΙΖΕΙΝ.

Φραγγελίζειν. *Flagellare*. Basilic. Eclog. LX. καὶ οἱ μὲν δοῦλοι φραγγελιζόμενοι τοὺς δεσπότας ἀποδίδονται.

ΦΡΑΓ-

ΦΡΑΓΓΕΛΛΙΟΝ.

Φραγγέλιον, sive Φραγγέλλιον. *Flagellum*. S. Ioannes Euangelij cap. II. καὶ ποιήσας φραγέλλιον ἐκ σχοινίων, πάντας ἐξέβαλεν ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Chrysostomus in Orat. De Circo. λάβε καὶ τὴν κασσίδα τοῦ σωτηρίου, καὶ τὸ φραγγέλλιον ἐν τῇ χειρί σου. Basilic. Eclog. LVII. οἱ ἵπποι οἱ ἀφωρισμένοι τῷ δημοσίῳ δρόμῳ, οὐδὲ ξύλοις, οὐδὲ ῥοπάλοις τύπτονται, ἀλλὰ μόνον φραγγελλίοις ἐλαύνονται. Zonaras ad Can. Apostol. XXVII. τοὺς ἐν τῷ ἱερῷ ἐμπορευομένους, ὡς εἰς τὸ θεῖον ἁμαρτάνοντας, τῷ φραγγελλίῳ τύπτων ἐκεῖθεν ἐξήλασε. Occurrit passim.

ΦΡΑΓΓΕΛΟΥΝ.

Φραγγελοῦν. *Flagellare*. D. Mathæus Euangel. cap. XXVII. τὸν δὲ Ἰησοῦν φραγγελλώσας παρέδωκεν ἵνα σταυρωθῇ. D. Marcus cap. XV. ἀπέλυσεν αὐτοῖς τὸν Βαρραβᾶν, καὶ παρέδωκε τὸν Ἰησοῦν φραγγελλώσας, ἵνα σταυρωθῇ. Etymologici Auctor. φραγγελῶ, ἐκ τοῦ φραγγέλλιον, ὃ σημαίνει σχοινίον ἐκ σχοίνου πεπλεγμένον. Maximus Planudes in Orat. de Sepult. Dom. ἐφραγγελώθης, ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν ὅλον κατέξανα.

ΦΡΑΜΟΣ.

Φραμός. Sepes. Glossæ Græcobarbaræ. αἱμασιαί. φραγμοί. φραμοί.

ΦΡΑΧΘΗ.

Φράχθη. Idem quod φραμός. Corona pretiosa. φράχθη. *Sepes*. φραγμός.

ΦΡΕΜΗΝΟΡΑΙΟΣ.

Φρεμηνοραῖος. Italicum, *Fra Minore*. Minorita. Anonymus De bello sacro.

> Φρεμηνοραίους ἔστηλεν καὶ δύο καβαλαρίους
> σὺν πάπαν τὰ ἁγιώτατον ἐκεῖσε εἰς τὴν Ῥώμην.

ΦΡΕΡΙΟΣ.

Φρέριος. Gallicum, *Frere*. Frater. Nicetas in Andronico Comneno, lib. I. ὀψὲ δὲ πρὸς τῶν ἱεροσολυμιτῶν λυθεὶς, ὡς Φρερίους φασὶν, ἔσχεν ἔνθετον τὴν πρὸς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον. Gregoras lib. v. τὸ ἐνδόσιμον εἰληφότες τῶν Φρερίων τινὲς ἐλειτούργησαν ἅπαξ ἐν τῷ ναῷ τῶν βλαχερνῶν, διὰ χειροτονίας τινὸς τῶν οἰκείων.

ΦΡΙΔΗ.

Φρίδη. Corona pretiosa. φρίδη. *Supercilium*. ὀφρύς.

ΦΡΟΝΗΜΑΔΑ.

Φρονημάδα. Corona pretiosa. φρονημάδα. *Prudentia*. φρόνησις.

ΦΡΥΔΙΟΝ.

Φρύδιον. Pro, ὀφρύδιον. Supercilium. Glossæ Græcobarbaræ. ἀβρῦτις. ὀφρῦς. φρύδια. Iterum. ἀγεσίφρων ὁ τὰς ὀφρῦς ἐπαίρων. ὅπου ψιλόνει τὰ φρύδιά του. Hinc detortum φρίδη, de quo paullò ante.

ΦΤΕΡΝΑ.

Φτέρνα. Corona pretiosa. φτέρνα. *Perna*. πτέρνη.

ΦΤΕΡΝΙΣΤΗΡΙ.

Φτερνιστήρι. Corona pretiosa. φτερνιστήρι. *Calcar*. πτερνιστήρ. In Turcogræcia quoque Crusij invenio, φθερνιστήρια. *Calcaria*.

ΦΤΕΡΟ.

Φτερό. Corona pretiosa. φτερό. *Penna*. πτερόν.

ΦΤΗΝΙΑ.

Φτηνία. Corona pretiosa. φτηνία. *Abundantia.* εὐπορία.

ΦΤΙΟΝ.

Φτιὸν. Auris. Glossæ Græcobarbaræ. ἀνήκοον, ἄνευ ἀκοῆς, χωρὶς ἀκοῆς καὶ φτιὰ, ἤγουν ὦτα.

ΦΤΙΑΣΕΙ.

Φτιάσει. Corona pretiosa. νὰ φτιάσει. *Præparare.* κατασκευάζειν. Glossæ Græcobarbaræ. ἄβλης. νεοργὴς. νοστὲ φτιασμένος.

ΦΤΙΑΣΙΔΙ.

Φτιασίδι. Corona pretiosa. φτιασίδι. *Fucus.* φῦκος.

ΦΥΑΛΙΝ.

Φυάλιον. *Velum.* Hesychius. ἄρμενον. φυάλιον. Ita scribo, non φιάλιον. Sed alibi vice versâ. χρυσὶς, ποτήριον. οἱ δὲ φυάλη χρυσῆ. Rescribe φιάλη. Et apud Theophilum Protospatharium De Hum. Corp. Fabr. lib. II. ἔοικε δὲ τὸ μυῶδες πλάτυσμα γυναικείῳ φυαλίῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ σομομανίκῳ. Editur itidem mendosè, φιαλίῳ. Apud Codinum semper φυάλιν leges, qui tunc erat mos scribendi, ut jam aliquoties notauimus. καὶ ὅτε μὲν ταῦτα, ὅτε δὲ ἐπιλωρίκιον καὶ φακεωλίδα φορεῖ, ἄλλοτε καββάδιον, καὶ φυάλιν. Iterum. εἰ δὲ μὴ, τὸ συνήθες ἱμάτιον αὐτοῦ, ἤγουν ἔνδυμα, καὶ ἐπ' αὐτὸ τὸ λεγόμενον φυάλιν. Et alibi. εἰ δὲ μὴ, στέφανον καὶ φυάλιν, ὡς προείπομεν. Viri docti interpretantur. *Vitream carbasum*; tanquam esset, ὑφυάλιον. Non assentior. φυάλιον recentiores Græci crassiore pronuntiatione & πλατυάζοντες efferebant *Velum* Latinorum.

ΦΥΛΑΞ.

Φύλαξ. Hic in militiâ erat postremus exercitus, & quasi eius custos,

 & τι-

& πτεράρχης quoque, & οὐραγὸς dicebantur. Leo in Tacticis. πτεράρχης ἐστιν ὁ καὶ φύλαξ, ὁ λεγόμενος οὐραγὸς, καὶ πλάγιος ἱστάμενος τῆς ἀκίας. Corrige Anonymum De Castramet. κατὰ τὸ ἐσώτερον μέρος περιγίνεσθαι ἡ τῶν ἀβεστιαρίων σκηνὴ, κατὰ δὲ τὸ δεξιὸν, τοῦ ὄπισθεν τῆς τραπέζης. ὄπισθεν δὲ τοῦ ἀβεστιαρίου, ἡ τοῦ φύλακος, καὶ καθεξῆς κοιτωνιτῶν καὶ ἀβεστιαρίων. Malè hodiè est, ἡ τοῦ φύλακος. Non enim idem est ὁ ἀβεστιάριος, qui φύλαξ, quod temerè existimarunt viri docti. Nominabatur item ὀπισθοφύλαξ. Vrbicius. τὸ δὲ ἐπὶ τοῖς πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρά, καὶ οὐραγία, καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. Vocatur etiam ταγματοφύλαξ in Novellâ Alexij Comneni.

ΦΥΛΛΕΡΕΑ.

Φυλλερέα. Demetrius Constantinop. Hieracosophij lib. II. cap. XX. ὁ δὲ κόντος ἔστω ἐκ φυλλερέας, ὁμαλὸς, μήτε λίαν παχὺς, μήτε λίαν λεπτός.

ΦΥΛΟΝ.

Φύλον. Pro φύλλον. Folium. Phortius περὶ σρατ. πραγματ. lib. II.

ποίησον καὶ ἀπὸ ξύλον
λάμαν δὲ ψιλὴν ὡς φύλον.

ΦΥΤΙΛΙΟΝ.

Φυτίλιον Codinus. ἀπὸ δὲ τῶν κουρσευομένων πάντα τὰ ποικίλα, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια, ἔθος ἐστὶ λαμβάνειν τὸν πρωτοστράτορα. Viri docti interpretantur, *Futilia*. Sed puto illos falli. Primum, ἀπὸ δὲ τῶν κουρσευομένων, non est, *à cursoribus*, quod existimant, sed, *ex rebus in prædâ abductis*. Quæ sequuntur autem, ἃ ὀνομάζονται φυτίλια: amplius de ijs inquirendum censeo.

ΦΩΤΑΓΩΓΑΡΙΟΝ.

Φωταγωγάριον. Preces pro illuminatione. Adscribemus eas ex Horologio Græcorum. λέγε τὰ φωταγωγάρια ταῦτα κατὰ τὴν ὀκτώηχον.

ΗΧΟC Α.

ὁ τ

ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων κύριε τὴν ψυχήν μου καθάρισον ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας. ΗΧΟΣ Β.
τὸ φῶς σου τὸ ἀΐδιον ἐξαπόστειλον χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὰ ὄμματα, τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας μου. ΗΧΟΣ Γ.
ἐξαπόστειλε τὸ φῶς σου χριστὲ ὁ θεὸς, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου. ΗΧΟΣ Δ.
ὁ τὸ φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου, τὴν ἐν σκότει ψυχήν μου ὑπάρχουσαν, ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθάρισον. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Α.
Φωτοδότα κύριε ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Β.
Φῶς καταπεμψον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, καὶ τὸ μεγα ἔλεος. ΗΧΟΣ ΒΑΡΥΣ.
διέγειρόν με κύριε πρὸς τὴν ὑμνῳδίαν, καὶ δίδαξόν με ποιεῖν τὸ θέλημά σου ἅγιε. ΗΧΟΣ ΠΛΑΓΙΟΥ Δ.
Φῶς ὑπάρχων χριστὲ φώτισόν με ἐν σοι.

ΧΑΒΑΛΑΔΑΙ.

χαβαλάδαι. Apomasar in Mysterijs. δηλώσαμεν χαβαλαδῶν, καὶ ἐμφόβων ἀνθρώπων.

ΧΑΒΟΣ.

Χάβος. Capistrum. Frenum. Moschopulus. κημὸς, ὁ κοινῶς χάβος, ὁ περιτιθέμενος τῷ στόματι τῶν ἵππων. Iterum alio loco. φιμὸς ὁ λεγόμενος κημὸς, ἤγουν ὁ κοινῶς χάβος. Aristophanis Scholiastes ad Equites. κημὸς, ὁ χάβος, ὁ περιτιθέμενος τοῖς ἵπποις. Legitur *Chamus* apud Honorium Serm. de Inuent. Crucis. *Constantinus itaque ecclesiæ impugnator acerrimus illo tempore monarchiam tenuit, quem diuina pietas in chamo & freno constringens sibi appropinquare compulit.* Et sic in Martyrologio, in Passione Timothei & Mauræ. λύσαντι αὐτὸν ἀπὸ τοῦ τροχοῦ, καὶ δήσαντες αὐτοῦ τὰς χεῖρας χάμον περιέθετο αὐτῷ κρεμάσαντες κάτω κεφαλῆς ἐπὶ τοῦ κίονος. Et mox. ἀπεκρίνατο οὐκ ἠδύνατο, διὰ τὸ περικεῖσθαι αὐτῷ τὸν χάμον.

ΧΑΛΑ-

ΧΑΛΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαλασμδύ'ος. Corona pretiosa. χαλασμδύ'ος. *Destructus*. κατηχασμδύ'ος.

ΧΑΛΙΦΑΣ.

Χαλιφᾶς. Dignitatis genus inter doctores Turcarum. Ioannes Cantacuzenus Contra Mahometem Orat. I. ἢ ἐκ τῶν διδασκάλων αὐτῶν εἷς, χαλιφᾶς τὸ ἀξίωμα. Et mox. καὶ κατανοήσαντες ὅτι κεκρυμμδύος χριστιανὸς ἦν, οὐκ ἔθαψαν αὐτὸν ἐν ᾧ τόπῳ ἔθαπτον τοὺς χαλιφάδας, ἀλλ' ἐν ἑτέρῳ χωρίῳ.

ΧΑΛΚΙΑΣ.

Χαλκίας. Corona pretiosa. χαλκίας. *Faber*. χαλκεὺς.

ΧΑΛΚΟΤΟΥΒΟΝ.

Χαλκότουβον. Æneum tibiale. Leo Constitut. VI. ἔχειν δὲ καὶ χειρομάνικα τὰ λεγόμδυα μανικέλλια, ἢ χειρόψελλα σιδηρᾶ, ἢ ξύλινα, καὶ περικνημίδας ὁμοίως, ἃ λέγεται ποδόψελλα, ἢ χαλκότουβα. Constantinus in Tacticis. κλιβάνια, καὶ κασίδας, καὶ μανικέλλια, ἢ χαλκότουβα, ἢ κοντάρια μακρότερα. Vide quæ supra in τουβία.

ΧΑΜΑΙΖΙΚΙΑ.

Χαμαιζίκια. Nicetas in Man. Comneno, lib. II. πιστὸς δ' ὢν ἀεὶ ἐν τοῖς γάμοις καὶ χαμαιζικίοις ἀεὶ περιέβαλλε, καὶ ἦν καὶ τῷ βασιλεῖ ἀξιαπόδεκτος. Quid si χαμαιζικίοις legamus, & interpretemur, *Sponsalia*. Tamen ἐπέχω.

ΧΑΜΑΙΚΕΡΑΣΙΑ.

Χαμαικερασία. Suboles cerasi. Exstat apud Myrepsum lib. de Drosatis, cap. LXXXI.

ΧΑΜΙ-

ΧΑΜΙΚΗΛΑΔΕΣ.

Χαμικηλάδες. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. ὁ μὲν τὰ μιμηλὰ τῶν γυθίων, ἤγουν κίοτας, χαμικηλάδας, ψιτθακοὺς, καὶ ἕτερα κερατίζας.

ΧΑΜΙΛΟΝ.

Χαμιλὸν. Corona pretiosa. χαμιλὸν. *Irnum.* χθαμαλὸν.

ΧΑΜΙΛΟΠΤΕΡΙΑΣΜΕΝΟΣ.

Χαμιλοπτεριασμένος. Vide φοβινιάρης.

ΧΑΜΟΣ.

Χάμος. Vide χάβος.

ΧΑΝΤΑΚΙΟΝ.

Χαντάκιον. Arca. Scrinium. Glossæ Græcobarbaræ. λαρνάκιν ξυλένον, ἤγουν χαντάκιν, ἢ σεντούκιν. Nicetas in Alexio, lib. III. πετράπλεθρον συντίθησι μηχανὴν ἴσην τοῦ χαντακίου, συμμηκιζομένην τῷ εὔρει τῆς τάφρου.

ΧΑΝΤΡΕΣ.

Χάντρες. Murenulæ in margaritis. Exstat in Turcogræcia Crusii.

ΧΑΟΥΝ.

Χαοῦν. In chaos convertere. Obscurare. Confundere. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. ἐχάωσαν τὴν ὁδὸν τὴν ἀληθινὴν, καὶ παραδέρνουν, καὶ ἔπεσον εἰς νόσημα ἀνίατον. Occurrit aliquoties apud Achmetem in Onirocritico.

ΧΑΡΑΤΖΙΟΝ.

Χαράτζιον. Tributi genus. Hieremias Patriarcha in epistolâ quâdam. *καὶ αὐθικοῦ καὶ τῶν ἡμῶν μετριότητα, χρεωστοῦν ἤδη χαράτζια τρία, καὶ προσέτι καὶ φλωρία ἑκατὸν ἕτερα.* Chronicon Constantinop. *πληρωθέντος δὲ τοῦ χρόνου, καὶ μὴ δυνηθέντος δοῦναι τὸ χαράτζιον, οὐδενὸς ὄντος τοῦ βοηθοῦντος αὐτῷ, οὔτε τῶν κληρικῶν, οὔτε τοῦ λαοῦ, ἐνέβαλεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ.* Eleutherius Zebelenus De Significat. Eclyps. *δηλοῖ καῦμα τι τῆς χωρογραφίου, καὶ συνοχὴν εἶναι ἀνθρώπων, ζήτησίν τι χαρατζίου παρὰ βασιλέως.*

ΧΑΡΒΑΛΟΝ.

Χάρβαλον. Nicetas De Reb. post Excid. *τὰ χάρβαλα παῦτα ἐργασμένα ἔργα.* Inquiramus quid sit.

ΧΑΡΕΡΙΟΝ.

Χαρέριον. Constantinus De Administr. Imp. *βλαττία, πρανδία, χαρέρια, σήμφυρα, πίπερα.* Sed legendum censeo, *χερέρια.* Et erant, quæ *περιχέρια* appellant Glossæ. id est, armillæ. Vide infra, suo loco.

ΧΑΡΖΑΝΙΟΝ.

Χαρζάνιον, sive *χαρτζάνιον.* *Scartanea.* Lorum. Achmes cap. CCXXI. *ἐὰν αὐτὸς ἐκεῖνος ὁ βασιλεὺς ἐντυχεῖν τινὰ μαγκλαβίῳ, ἢ χαρζανίῳ, εὑρήσει ἐξ αὐτοῦ περίφημον καὶ μέγιστον ἀξίωμα ἀπὸ καύχημα.* Iterum cap. CCXLIX. *ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι εὗρε χαρζάνιον, εὑρήσει ἐξουσίαν ἐλάττονα τοῦ μαγκλαβίου.* Thwrocz in Chron. Hung. cap. XCIX. *Tandem antedicti trini dextrarij solennes cum armis & operimentis omnibus ipsorum gloriosissimis, seu attinentijs, cum scartaneâ, carru, seu mobili, aut ostilaria regnali,* &c.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΑΡΙΟΣ.

Χαριστικάριος. Præbendarius. In Constitut. Alexij Comneni. *οἱ μὲν γὰρ ἡγούμενος, ἵνα εὐδοκιμήσῃ ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας· οἱ δὲ χαριστικάριοι,* ἀπὸ

ἀπὸ τῆς μονῆς. Et postea. ἐξὸν γὰρ ἀκώλυτον ὁ ἁγιώτατος πατριάρχης τὸ τοιοῦτον ἤπερ οἱ χαριστικάριοι καὶ ἐπιτιμήματα ἔχωσι. Balsamon ad Concil. VII. Can. XIX. ὁ δὲ ἀφιερούμενος λαμβάνων, ἢ καὶ διδοὺς, εἰ μὲν ἐστιν ἡγούμενος, ἵνα ἐκδιώκηται ἀπὸ τῆς ἡγουμενείας. εἰ δὲ χαριστικάριος, ἐκδιωχθήσεται ἀπὸ τῆς μονῆς.

ΧΑΡΙΣΤΙΚΗ.

Χαριστική. Præbenda. Achmes cap. XXV. ἐὰν τις ἴδῃ ὅτι χαριστικὰς ἔλαβε παρ' αὐτοῦ βασιλέως ἀφιερώσει πλοῦτον καὶ σωτηρίαν ψυχῆς. Malè viri docti interpretantur *Donatiuum*: nam de præbendâ ecclesiasticâ capiendum esse locum facilè persuadent illa postrema verba. ἀφιερώσει σωτηρίαν ψυχῆς.

ΧΑΡΚΑΔΑ.

Χαρκάδα. Apomasar in Mysterijs. δύναμιν τῶν ἐνσκεύτων εἰς τὰς τζέρκας καὶ χαρκάδας τῶν τε περιστερῶν καὶ τέρκων. Et mox iterum. δηλοποιῶν πραγματευτῶν, τεζιδάρων, φόβον τῆς ὁδοῦ, δύναμιν τὴν εἰς τὰς χαρκάδας.

ΧΑΡΤΑΡΙΟΝ.

Χαρτάριον. Gallicum, *Quartier*. Scutulum quadratum. Exstat apud Codinum de Offic. aulæ Constantinop.

ΧΑΡΤΙΑΤΙΚΟΝ.

Χαρτιατικόν. Tributum pro chartis institutum à Nicephoro Logothetâ. Cedrenus. τρίτη καινότομια ἐπανασεῖσθαι πάντας, καὶ ἀναβιβάζεσθαι τὰ τούτων δημόσια τέλη, περιέχοντας καὶ χαρτιατικοῦ ἕνεκα ἀνὰ κεράτια ϛ. Zonaras Annal. III. ἀπῃτεῖσθαι δὲ καὶ ὑπὲρ χαρτιατικοῦ (ἐξέωνίζε) ἐπὶ τῷ νομίσματι δύο κεράτια.

ΧΑΡΤΙΟΝ.

Χαρτίον. Idem quod χαρτάριον. Codinus. καὶ ἡ τύπτω αὐτοῦ ὅμοια, οἷα καὶ ἡ τοῦ σεβαστοκράτορος, μετὰ χαρτίων πεπαίων ἄνδ αὐτῶν. Anastasius in Sergio. *Trullum verò eiusdem ecclesiæ fusis chartis plumbeis cooperuit, atque muniuit.*

FFfff ij Et in

Et in Gregorio III. *Tectum vetustâ incuriâ demolitam purgari fecit ad parum, & cum calce abundantissimâ seu chartis plumbeis à nouo restaurauit.*

ΧΑΡΤΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Χαρτόπουλλον. *Chartula.* Harmenopulus lib. v. Tit. VII. καὶ λέγεται τοῦτο κωδίκελλος, ἤγουν μικρὸν χαρτόπουλλον, ἢ βιβλίδιον.

ΧΑΡΤΟΥΛΛΑΡΙΟΣ.

Χαρτουλλάριος. *Chartularius.* Onomasticon Vetus *Scriniarius* χαρτουλλάριος. Balsamon De Chartoph. & Protecd. πόσους ἕκαστος τούτων ἔχει χαρτουλλαρίους τὸ κατὰ συμμεριστὰς, καὶ πόσους σκευοφύλακας διακονητὰς, οὐκ ἔστι λέγειν καιρός. Basilic. Eclog. III. τοῖς δὲ οἰκονόμοις, καὶ διοικηταῖς, καὶ χαρτουλλαρίοις τῶν ὁπωσδήποτε ὄντων εὐαγῶν οἴκων, &c. Erat autem chartulariorum ordo triplex. Hic in ecclesiâ, ille in palatio, iste in exercitu occupabatur. In ecclesiâ iterum quinque erant, pro numero τῶν ἐξωκατακοίλων, qui singuli proprium habebant. Apparet ex verbis Balsamonis citatis. Qui in palatio, ὁ μέγας dicebatur, dignitatemque habebat proximam Protostratori, præfectus cum eo equisonibus Imperatoribus. Zonaras in Leone Isauro, πάλαι τὸν τῶν βασιλικῶν ἵππων ἐπιστατοῦντα (χαρτουλλάριον ἡ ῥωμαΐζουσα οἶδε τοῦτον λέγειν φωνὴ) πατρίκιον τιμήσας, καὶ στρατηγὸν Σικελίας ὀνομάσας, στέλλει κατ' ἐκείνου ἀποστάτου. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. III. στέλλεις δὲ καὶ αὐτὸς ὁ σεβαστὸς κῦρος Θεόδωρος ὁ Χοῦμνος, χαρτουλλάριος ὢν τῶν ἱπποστασίων, ἤτοι τὸν πόλεμον συγκροτήσεις, καὶ συλληφθεὶς ἀπήχθη. Gotfridus Viterbiensis Chron. Parte XX. *Rege Alboïno adhuc in Italiâ manente, Narses præfectus Italiæ, & Chartularius Imperialis, vocat ipsum Alboïnum cum omnibus Lombardis in Italiam.* Vide de eius munere quæ Codinus De Offic aulæ Constantinop. Erat etiam ὁ τῶν θείων κοιτώνων, cuius mentio exstat in Eclogâ LL. Leonis & Constantini, Tit. VII. & Iustiniani Novell. VIII. Isque Imperatori erat à codicellis. Novellâ citatâ. παρόντος δὲ καὶ τοῦ κατὰ καιρὸν μεγαλοπρεπεστάτου χαρτουλλαρίου τῶν θείων ἡμῶν κοιτώνων, τοῖς συμβόλοις τούτοις τοῖς παρ' ἡμῶν ὑπηρετουμένου. Nec vnus ille, sed tres. Ecce in Notitiâ Consuetudinum. τοῖς τρισὶ χαρτουλλαρίοις τῆς θείας ἡμῶν κουβουκλείας νομίσματα ἐννέα. Et sæpissimè illi. Novell. XXV. δεῖ δὲ αὐτὸ παρέχειν προφάσει συμβόλων ἤτοι, τοῖς περιβλέπτοις χαρτουλ-

χαρτουλαρίους περὶ τοῦ θείου κιβωκλείου νομίσματα ὀκτώ. Qui in exercitu erat, is militem conquirebat, conscribebatque. Leo Constitut. III. ὁ χαρτουλάριος ἐστι πρὸς τὴν τοῦ στρατοῦ καταγραφὴν τε καὶ ἀναζήτησιν. De hoc ipse Constantinus in Tacticis. ὁ γὰρ πρωτονοτάριος τοῦ θέματος, καὶ ὁ χαρτουλάριος.

ΧΑΡΤΟΦΥΛΑΞ.

Χαρτοφύλαξ. Hunc Glossæ & viri docti cum Chartulario confundunt. Non rectè. Nam sigilli Patriarchalis custos erat, quod etiam in pectore gestabat. Balsamon De Chartoph. & Proecd. τὸ πατριαρχικὸν βουλλωτήριον τὸ περὶ τῷ στήθει τοῦ χαρτοφύλακος ἀπηωρημένον, ὡς εἰωθε. Sub se habebat τὸν ὑπομνηματογράφον, qui illo vel absente, vel morbo impedito signabat. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τὸ σημειῶσαι τὰ πράγματα πρέποντα τῷ χαρτοφυλακικῷ ἀξιώματι ἀπαρεγχειρήτως ἐγκεκόλαπται ὅθεν καὶ παρόντος μὲν αὐτοῦ οὐκ ἔξεστιν ὅλως τῷ ἀρχιερεῖ ἑτέρῳ ἀναθεῖναι σημειῶσιν οἱανδήτινα, εἰ μή ποτε ἐπείγει διὰ μακρᾶς ὁδοῦ γενέσθαι σημείωσιν, διὰ ἵνα κατὰ τὸν ἀναφυεῖσαν ὑπόθεσιν. τηνικαῦτα γὰρ ὃν ἐκλέξεται ὁ ἀρχιερεὺς ἀποστελλεῖ δικαίῳ αὐτοῦ τηρήσοντα καὶ σημειωσόμενον τὴν ὑπόθεσιν. νοσοῦντος μέντοι τοῦ χαρτοφύλακος, ἢ ἀποδημοῦντος ἀντ' ἐκείνου τῷ ὑπομνηματογράφῳ ἀνεῖται ἡ ἔκθεσις καὶ ἀνάγνωσις τῶν τοῦ χαρτοφυλακικοῦ σεκρέτου ὑπομνηματισμῶν. Eius munus in partem describit Codinus. Erat nimirum chartis præfectus ad iura ecclesiastica pertinentibus, ecclesiasticarum quoque causarum omnium iudex, cognoscens de causis matrimonialibus, & clericorum in cæteris defensor. Hæc eius verba sunt. ὁ χαρτοφύλαξ, κρατῶν τὰ ἐκκλησιαστικὰ χαρτῷα δικαιώματα, κριτὴς τῶν ὅλων ὑποθέσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἔχειν τὰς γαμικὰς ὑποθέσεις. ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς τῶν κληρικῶν ὑποθέσεσιν ἔκδικος, ὡς δεξιὰ τοῦ ἀρχιερέως χείρ. Balsamon De Chartoph. & Proecd. οὐ κατασπᾶσι περιβελυμένον, οὐδ' ἐξ ἀποστάδος, οὐδ' ἐκ φλοιοῦ τὴν κατὰ πάντων τῶν ἱερωμένων δικαιοδοσίαν τοῦ χαρτοφύλακος. Et posteà ὁ χαρτοφύλαξ κατέδυνε μονομερῶς τὰ τῷ πατριάρχῃ δικαίῳ τῆς ἀρχιερωσύνης ἀνήκοντα. Appellabaturque dextera Patriarchæ, vt vidimus in iam citatis Codini verbis. Balsamon addit etiam os. ὁ χαρτοφύλαξ σεμνολογεῖται πανδήλως, καὶ καλεῖται τοῦ πατριάρχου στόμα καὶ χείρ. Erant verò Chartophylaces duo. Prior Patriarchicus, & ecclesiæ archiua servabat, sicuti iam diximus; alter œconomeio inserviebat, & tabulas ecclesiasticorum.

corum redituum expensarumq; conficiebat, ac curabat. Est mentio huius in Catalogo Patriarch. Constantinop. ἰωάννης διάκονος καὶ χαρτοφύλαξ τοῦ οἰκονομείου. Ad priorem quod attinet, apud illum quoque testimonia deponebantur, quæ scripta de ijs qui sacris initiari vellent, item hierologiæ. Nonnulli quidem τῷ ἱερομνήμονι has partes tribuerunt, sed per errorem. Ioannes Episcopus Citri in Resp. τινὲς δὲ τῶν ἀρχιερέων ἐξ ἀπειρίας τὰς ἐγγραφὰς τῶν μαρτύρων γινομένας περὶ τῶν ἱερᾶσθαι θελόντων ἀνατιθέασι τῷ ἱερομνήμονι, καὶ λανθάνουσι προφανῶς ἀδικοῦντες τὸν χαρτοφύλακα. τῷ τούτου γὰρ ὀφφικίῳ ἐμπίπτει καὶ ἡ τῆς τοιαύτης διακονίας ἐνέργεια, καὶ οὐδαμῶς ἐκ τούτου αὕτη παρασπᾶται, ὥσπερ δὴ καὶ ἡ τῶν ἱερολογιῶν. Dignitas eius erat longè maxima, & in supplicatione SS. Notariorum ius habebat conscendendi equi Patriarchalis, auream que in capite tiaram, quæ in Chartophylacio adservabatur, gestabat, veluti Cardinalis Patriarchicus. Balsamon ad Photij Nomocan. Tit. VIII. cap. I. ὁ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξ ἀπὸ τοῦ παρόντος ἰδίκτου δικαιοῦται καβαλλικεύειν κατὰ τὴν λιτὴν τῶν ἁγίων νοταρίων τὸ πατριαρχικὸν ἄλογον μετὰ ὀθονίου λευκοῦ. ἔδει δὲ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ὡς καρδινάριος πατριαρχικοῦ, σκέπεσθαι μετὰ τῆς χρυσῆς τιάρας, ἥτις καὶ ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ ἀπόκειται. Et ius quoque habebat episcopi Constantinopolitani. Balsamon ad Concil. VII. Can. IX. ἐπισκοπεῖον δὲ τῆς κωνσταντινουπόλεως τὸ πατριαρχεῖόν ἐστιν. ἐπεὶ δὲ τὸ μεγαλεῖον τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου διάφορα μὲν σεκρέτα ἔχει ὑφ' ἑαυτῷ. ἰδικῶς δὲ ἀφωρίσθησαν τῷ σεκρέτῳ τοῦ χαρτοφυλακείου τὰ ἐπισκοπικὰ δίκαια. καὶ ὁ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλαξ ἐνεργεῖ δικαίῳ τοῦ κατὰ καιροὺς ἁγιωτάτου πατριάρχου πάντα τὰ τούτῳ ἀνήκοντα ὡς ἐπισκόπῳ. ἀφορίζει γὰρ καὶ διορθοῖ τὰ ψυχικὰ σφάλματα, διακόνους καὶ ἱερεῖς ἐπιτρέπει χειροτονεῖσθαι, τὰ τῶν ἱεροτελεστιῶν πιττάκια ἐκτίθεται, καὶ ἄλλα τοιαῦτα τινά. Sic dat potestatem figendæ crucis in exstructione noui templi ex auctoritate Episcopali. Balsamon ibidem ad Can. XVII. τούτων οὕτως ἐχόντων, ἐν μὲν τῇ βασιλευούσῃ τῶν πόλεων ἄλλως σταυροπήγιον παρὰ τοῦ κατὰ καιροὺς χαρτοφύλακος οὐ δίδοται τινὶ ἔξω τῆς πόλεως ταύτης ἀνεγεῖραι θέλοντι ναὸν, εἰ μὴ κατὰ τὸν πρῶτον κανόνα. In electione episcopi, eligendo dextrâ sacræ mensæ per tres præsules producto, ipse à sinistrâ veniens scriptum ei quoddam porrigebat, mox à præsule legendum. Euchologium. καὶ προσάγεται τούτῳ παρὰ τῶν συμπαρόντων τριῶν ἀρχιερέων ὁ χειροτονεῖσθαι μέλλων ἐκ τοῦ δεξιοῦ μέρους, (τῆς ἁγίας τραπέζης) ὁ δὲ χαρτοφύλαξ ἐκ τοῦ ἀριστεροῦ δίδωσιν αὐτῷ χάρτην, ἐν ᾧ γέγραπται, εἰ μὲν πατριάρχης ἐστὶν ὁ χειροτονῶν, ταῦτα. ΨΗΦΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ

ΙΕΡΩ-

ΙΕΡΩΤΑΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. *εἰ δὲ μητροπολίτης, ταῦτα.* ΨΗΦΩ ΚΑΙ ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΩΝ ΕΠΙΣΚΟΠΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΟΣΙΩΤΑΤΩΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΩΝ. Η ΘΕΙΑ ΧΑΡΙΣ, Η ΠΑΝΤΟΘΕ ΤΑ ΑΣΘΕΝΗ ΘΕΡΑΠΕΥΟΥΣΑ, ΚΑΙ ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ ΑΝΑΠΛΗΡΟΥΣΑ, ΠΡΟΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ Ο ΔΕΙΝΑ ΤΟΝ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΝ ΠΡΕΣΒΥΤΕΡΟΝ ΕΠΙΣΚΟΠΟΝ ΤΗΣ ΘΕΟΣΩΣΤΟΥ ΠΟΛΕΩΣ ΤΗΣ ΔΕ. ΕΥΞΩΜΕΘΑ ΟΥΝ ΥΠΕΡ ΑΥΤΟΥ, ΙΝΑ ΕΛΘΗ ΕΠ' ΑΥΤΟΝ Η ΧΑΡΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. In congregationibus extra Synodum sessionem habebat ante reliquos omnes antistites. Balsamon ad Concil. 1. Can. XVIII. *ὁ κατὰ καιρὸν χαρτοφύλαξ τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας προκάθηται ἐν ταῖς ἔξω τῆς συνόδου συνάξεσιν οὐ μόνον τῶν ἱερέων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχιερέων, ἀπὸ προστάξεως τοῦ ἀοιδίμου βασιλέως κυροῦ Ἀλεξίου τοῦ Κομνηνοῦ.* Et huius rei quæstio illi mota fuit sub Alexio Comneno, qui pristinæ eum dignitati asseruit. Exstat super hâc re Constitutio eiusdem Imperatoris, in quâ hæc verba. *ἐπεὶ δὲ νῦν ἡ βασιλεία μου μάθοι ὡς τινες τῶν ἀρχιερέων ἀντιφιλοτιμούμενοι πειρῶνται τὸ τοῦ χαρτοφύλακος ἀποσείσασθαι προνόμιον, καὶ κανόνας εἰς μέσον προφέροντες, διὰ τοῦτο φιλονεικοῦσι μὴ προκαθῆσθαι αὐτὸν τῶν ἀρχιερέων, ὁπηνίκα δὴ οἱ τοιοῦτοι συνέρχεσθαι κατά τινα χρείαν καὶ συνεδριάζειν κατὰ τὸν πρὸ τῆς εἰς τὴν ἁγιωσύνην αὐτῶν εἰσελεύσεως, οὐκ ἀναγκαῖον τῇ βασιλείᾳ μου ἔδοξε πρᾶγμα, διὰ τοσούτου χρόνου βεβαιωθὲν καὶ τοῖς πρὶν πατριάρχαις, καὶ τοῖς ἄλλοις ἀρχιερεῦσι, ἀλλὰ δὴ καὶ αὐτοῖς τοῖς νῦν οὐκ ἐπ' εὐλόγῳ ὀρέξει πράγματι, διὰ τῆς πολυημέρου δειχθὲν σιωπῆς κατὰ τὸ παρέλκον ἀθετηθῆναι, καὶ ὥς τι τῶν ἠμελημένων παρεωρᾶσθαι.* Atque hoc est quod Balsamon indicat in postremis verbis loco proximè citato. Ad extremum Magni quoque cognomento honestatus est ab Andronico Iuniore. Cantacuzenus Hist. lib. II. cap. I. *Chartophylaci, quia maiores (honores) capeßere nolebat, munus effecit splendidius, Magnumq́; Chartophylacem nominauit, quod epitheton Chartophylaci usq; hodiè manet.*

ΧΑΣΔΙΟΝ.

Χάσδιον. Viri docti interpretantur pilum. Achmes cap. CCXXVI. *εἰ δὲ ἴδῃ ὅτι τὸ φανοκάλιον ἀπὸ χασδίου ἦν, εὑρήσει πλοῦτον πλείονα.* Occurrit illic pluries, & iterum cap. CCXLIX. Sed capite CCXX. *χαζίδιον* scribitur.

τὸ δὲ

τὰ δ' ἀπ' ἐρίων γαςρὸς, ἢ τῶν ἄλλων, ἤτι χασείδια λωρωτὰ, εἰς πλείονα καὶ μείζονα τούτων πάντων τῷ τι κρίνει. Synodus Florentinâ. ἐκαθέζετο ἐφ' ἵππου ὠραιοτάτου μέλανος καὶ ἐστρωμένου μετ' ἐρυθροῦ καὶ χρυσοῦ φαίτου χασδίου.

ΧΑΤΟΥΝΑΔΕΣ.

Χατουνάδες. Achmes in Introduct. in Astrologiam τὰ περὶ τῶν χατουνάδων, παιγνιωτῶν τι, καὶ εὐνούχων, ἐκ τῆς ἀφροδίτης.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Χειροβολίστρα. Balistæ genus. Constantinus De Administr. Imp. καὶ τειχομαχήσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὥρας τρίτης ἐπικαίρεσαν τοῦ φυγεῖν, μὴ προσδέξαντες τὰς ἐν τοῖς ἅρμασι κατασκευασμένας χειροβολίστρας. Et mox. τῇ χειροβολίστραις τοὺς διώκοντας ἀνήλισκον.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ.

Χειρόβολον. Manipulus. Moschopulus. ἐςὶ δὲ τὸ δράγμα, τὸ κοινῶς χειρόβολον. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. ἀμάλη λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν ἀςαχύων. In Lexico Cyrilli. δράγματα, χειρόβολα, δεμάτια.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Χειρομάγγανον. Machinæ genus. Hero in Parecb. καὶ τὰς λεγομένας ἠλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Χειρομάνικον. Manica. Etymologici Auctor. χεὶρ σημαίνει τὸ χειρομάνικον. Vide Glossarium Rigaltij.

ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΝ.

Χειρόμυλον. Manualis mola. Constantinus in Tacticis. συνάγε δὲ καὶ τρελόνια, καὶ χειρόμυλα, καὶ ὀρύγια, σφυρὰς, πτυάρια, κοφίνους, κιλίκια.

Vocatur

Vocatur χειρομύλη apud Xenophontem Cyropæd. lib. VI. & χειρομύλων apud Dioscoridem lib. V.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΟΝ.

Χειροσίφωνον. Manualis ſipho, ad jaculandum ignem. Leo Conſtit. XIX *χρήζεσθαι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ μεθόδῳ, τῶν διὰ χειρὸς βαλλομένων μικρῶν σιφώνων, ὄπισθεν τῶν σιδηρῶν σκουταρίων παρὰ τῶν στρατιωτῶν κρατουμένων, ἅπερ χειροσίφωνα λέγεται, παρὰ τῆς ἡμῶν βασιλείας ἄρτι κατεσκευασμένα. ῥίψουσι γὰρ αὐτὰ ἐσκευασμένου πυρὸς κατὰ τῶν προσώπων τῶν πολεμίων.* Et obſerua illic, ſiphones iſtos eſſe ab æuo & inuentione Leonis Imperatoris.

ΧΕΙΡΟΣΤΙΟΝ.

Χειρόστιον. Codinus. *ὁ πρωτοϊερακάριος ἀρχὴ τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν, φέρει δὲ καὶ χειρόστιον ἐπὶ ζώνης.* Viri docti interpretantur, *manicam.* Puto *χειρόρτιον* eſſe legendum, vt *ποδόρτιον.*

ΧΕΙΡΟΨΕΛΛΟΝ.

Χειρόψελλον. Inter arma naualia ponit Baſilius in Naumach. *δόρατά τε, καὶ δρέπανα, καὶ χειρόψελλα.*

ΧΕΛΑΝΔΙΟΝ.

Χελάνδιον. Nauigii genus. Cedrenus *ἀπέστειλεν ἐπὶ Ἀγχίαλον χελάνδια βχʹ. Βορρᾶ δὲ πνεύσαντος ἀπώλεσαν πλὴν ὀλίγων.* Conſtantinus De Adminiſtr. Imp. *καὶ βασιλικοῦ ἀποστελλομένου εἰς χελανδίου δρομωνίου καὶ χωρὶς τοῦ εἰς Χερσῶνος ἀπελθεῖν.* Paulus Diaconus in Iuſtiniano. *Omnes naues, dromones videlicet, trieres, ſcaphas, chunæras, & lintres, vſque ad chelandia collegit.* Luitprandus in Legat *Intereà Grimizonem Adelberti nuntium ſe adire iuſſit, quem cum nauali ſuo exercitu redire præcipit; fuerunt chelandia viginti & quatuor.* Corrige eundem De Reb Europ. lib. v. cap. IV. *Rogans Imperatorem Romanum, vt naues ſibi cum Græco igne tranſmittat quas chelandia patrio ſermone Græcæ cognominant.* Hodiè editur minus rectè, *chelandria.* Occurrit iterum ibidem corruptum ter quater

cap. IV. eiusdem libri. Et emendandus fortassis etiam Interpres Iuvenalis Sat. VI. *Canna, genus navis, quæ chelandia dicitur: ut sit, chelandia Micipsarum.* Hodiè editur, *gandeia.*

ΧΕΡΑΡΙΟΝ.

Χεράριον. Armilla. Glossæ dicunt βραχιόνιον. Constantinus De Administr. Imp. βλαττία, πεαίδια, χεράρια. Ita corrigendum puto. Hodiè in MS^to. est πεάνδια, χαρίρια.

ΧΕΡΒΟΛΙΑ. ΧΕΡΒΟΛΙΑΖΕΙΝ.

Χερβολιά. Idem quod, χέρσβολον, de quo paullo ante. Et χερβολιάζειν. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ σώρευμα, ἢ σωρεύμαι, ἢ βύνομαι, ἢ βυνάρομαι, ἢ βυνάρειν τῶν χερβολιῶν, ἤγουν τῶν δραγμάτων, ὅπου πιάνει τὸ χέρι, καὶ χερβολιάζει.

ΧΕΡΜΑΝΤΙΛΟ.

Χερμαντίλο. Mantile. Exstat in Turcogræciâ Crusij.

ΧΕΡΝΙΒΟΞΕΣΤΟΝ.

Χερνιβόξεστον. Malluuium politum. Ioannes Curopalates in Theophilo. δέδωκε δὲ καὶ σκεύη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε καὶ λίθων πολυτελῶν κατεσκευασμένα, ἅπερ ἡ κοινολεξία καλεῖ χερνιβόξεστα. Euchologium. κελεύει δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ φελόνιον, ἢ τὸ μανδίον, καὶ ἐνδύσασθαι στιχάριον, καὶ ζώσασθαι. κομισθῆναι δὲ χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον.

ΧΗΒΑΔΙΟΝ.

Χηβάδιον. Ostrei genus. Moschopulus. χήμη, εἶδος ὀστρέου, ἤγουν τὸ κοινῶς χηβάδιον. Oppiani quoque Scholiastes Halieut. V. verbum poëtæ, χήμησι, interpretatur, χηβαδίοις.

ΧΗΝΑ.

Χῆνα. Corona pretiosa. χῆνα. Anser. χῆνα

ΧΗΝΟ-

ΧΗΝΟΠΛΟΥΜΑΤΟΝ.

Χηνοπλυμάτα. Lectus anserinis plumis refertus. Chrysostomus Homil. in Herodiadem. οὔτι ἄρτον εἶχεν, οὔτι οἶνον, οὐ τράπεζαν, οὐ δὲ κλίνην τὴν τῶν ἡδονῶν ὑπηρέτιν, οὐ τὰ μαλακὰ χηνοπλυμάτα, ἐκλύοντα καὶ χαυνοῦντα τῶν ἀνδρογύνων τὰ σώματα.

ΧΝΑΡΟΝ. ΧΝΑΡΙΟΝ.

Χναρὸν, siue χναριὸν. Planta pedis. Vestigium. Pro ἰχνάριον. siue ἰχνίον. Glossæ Græcobarbaræ. ἀκροβηματίζει. ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵσταται. εἰς τὰ ἀκρόχναρά σου στάθου. ἢ εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἰχνίων σου, ἤτοι χναριῶν σου στάσου.

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ.

Χοιρομάνδριον. Hara. Basilius Magnus De Grammat. Exercitat. συφεὸς, τὸ χοιρομάνδριον. θυρεὸς, τὸ ὅπλον. ἐρινεὸς, ἡ ἀγρία συκῆ.

ΧΟΛΙΑΖΕΙΝ.

Χολιάζειν. Irasci. Corona pretiosa. χολιασμένος. *Iratus*. ὀργιζόμενος.

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ.

Χοντζέτιον. Ratio. Italicum, *Conto* Gallicum, *Compte*. Hieremias Patriarcha in epist. καὶ ἔκρυψε καὶ τὸ χοντζέτιον τῶν δύο ἀμπελίων, ἃ ἵνα ἠγόρασεν αὐτοῖς Et posteà. ὅθεν ἀποφαινόμεθα παρακινοῦσα αὐτῇ, δῶναι τὸ χοντζέτιον αὐτῆς πρὸς αὐτὸν. Smaragda in epist. ὅπου ἤθελα ἀγοράζειν ἀπὸ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι μὲ χοντζέτιον τὸ ποτὲ καθῆ.

ΧΟΡΑΦΗ.

Χοράφη. Corona pretiosa. χοράφη. *Campus*, ἀγρός.

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ.

Χορμάτιον. Apomasar in Mysterijs. μεγαλεῖοι τῶν κακῶν τῶν μὴ ἐχόντων χορμάτια τῆς αὐθεντίας.

ΧΟΣΙΑΡΙΟΣ.

Χοσιάριος. Latro. Prædo. Harmenopulus lib. I. Tit. IV. ἡ διάταξις. βούλεται τοὺς λῃστὰς, καὶ τοὺς ἰσαύρους, ἅρπαγας, φονεῖς, καὶ οὓς χοσιαρίους φασὶ, καὶ ἐν τῇ τεσσαρακοστῇ, καὶ ἐν οἱᾳδήποτε ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα ἐξετάζεσθαι, καὶ βασάνοις ὑποβάλλεσθαι.

ΧΟΤΖΑΣ.

Χοτζᾶς. Tripes. Ioannes Diaconus ad ἀσπίδα Hesiodi. ἐπὶ δὲ τρίπους κρατὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ νῦν βαρβάρως λεγόμενος χοτζᾶς.

ΧΟΥΖΙΟΝ.

Χούζιον. Fundibula. Machinæ bellicæ genus. Rigaltius in Glossario suo profert locum ex Mauricio. Illic vide.

ΧΟΥΜΕΛΗ.

Χουμέλη. Potio ex melle. Zonaras ad Can. Apost. III. σικέρα δέ ἐστι πᾶν τὸ αἰνοῦ οἴνου μέθην ἐμποιοῦν, οἷά εἰσιν ἃ ἐπιτηδεύουσιν ἄνθρωποι, ὡς ἡ λεγομένη χουμέλη, καὶ ὅσα ὁμοίως σκευάζονται.

ΧΟΥΧΙΑΡΗ.

Χουχιάρη. Italicum, *Cuchiaro*. Corona pretiosa. χουχιάρη. *Cochlear*. λίσδυξ.

ΧΟΧΛΙΟΣ.

Χοχλίος. Corona pretiosa. χοχλίος. *Limax*. κοχλίος.

ΧΡΟ.

ΧΡΟΝΟΣ.

Χρόνος. Annus. Elias Metropolitanus Cretæ in Resp. ad Dionysium Monachum. τεσσαρεσκαιδέκατον ἐλαύνουσα χρόνον βούλεται νομίμως ἀνδρὶ ἑτέρῳ συναφθῆναι, καὶ ἱερολογηθῆναι. In Nouell. v. Nicephori Phocæ. ἡ τῶν τεσσαράκοντα χρόνων παραδρομὴ ἀνέγκλητος μὲν καὶ ἀνεκφώνητος παραδραμοῦσα τὸ δίκαιον ἐπεβράβευσε. Philes in Hist. Animal.

> συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα, καὶ τρίτου χρόνου.
> στρουθοὺς πτερωθεὶς δ' ἀπὸ μητρὸς ἄγει.

Constantinus Cabasilas in Quæst. αὐτῆς προσκαρτερησάσης τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἄφιξιν χρόνους τρεῖς. Et occurrit passim apud posterioris istius æui Scriptores. Sic *Tempus* quoque vsurpauit Sedulius Carm. Pasch. lib. I.

> *Aulica depasto mutans conuiuia fœno,*
> *Pronus ab amne bibit, septenaq; tempora lustrans*
> *Omnibus hirsutus siluis & montibus errat.*

ΧΡΥΣΑΚΟΝΙΟΝ.

Χρυσακόνιον. Lapis Lydius. Moschopulus. λυδία, καὶ ἡ Ἡρακλειωτικὴ τοῦ χρυσοῦ λίθος, ἡ καὶ βάσανος λέγεται. καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς χρυσακόνιον.

ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΟΝ.

Χρυσάργυρον. Tributi genus, quod pro suis pariter & brutorum animalium excrementis dare homines cogebantur. Homines quidem pro se nummum argenteum vnum; pro bubus, mulis & equis alterum; pro cane atq; asino folles sex numerabant. Zosimus lib. II. auctorem facit Constantinum Magnum. οὗτος καὶ τὴν εἰσφορὰν ἐπήγαγε χρυσίου τε καὶ ἀργύρου πᾶσι τοῖς ἁπανταχοῦ γῆς μετιοῦσι τὰς ἐμπορίας, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι πανωνίαν προτεθεῖσι, μέχρι καὶ τῶν εὐτελεστάτων. οὐδὲ δυστυχεῖς ἑταίρας ἔξω ταύτης ἐάσας τῆς φορᾶς. ὥστε ἦν ἰδεῖν, μέλλοντος τοῦ τετραετοῦς ἐνίστασθαι χρόνου, καθ' ὃν ἔδει τοῦτο τὸ τέλος εἰσφέρεσθαι, θρήνους ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ ὀδυρμούς. ἐνστάντος δὲ, μάστιγας καὶ βασάνους ἐπιφερομένας τοῖς σώμασι τῶν διὰ πενίας ἐσχάτης ζημίαν ὑπενεγκεῖν μὴ δυναμένων. ἤδη δὲ καὶ μητέρες ἀπέδοντο τοὺς παῖδας,

κ̀ πατέρες ἐπὶ πορνεία θυγατέρας ἐσήσαντο, ἐκ τῆς τούτων ἐργασίας ἀργύριον τοῖς τοῦ χρυσαργύρου πράκτορσιν εἰσενεγκεῖν ἐπειγόμενοι. Sed omninò negat, & calumniæ hunc Zosimum insimulat Euagrius. lib. III. cap. XL. Pendebatur autem singulis quadriennijs. Zosimus testis est loco citato, Euagrius lib. III. cap. XXXIX. & Cedrenus pag. 294. Nemo plenius describit Constantino Manasse.

ἦν δὲ τὸ περικόσμημα τῆς παρανομωτάτης
ἡ πρόσφορος ἀναίρεσις εἰσπράξεως κιβδήλου,
ἡ λεγεται χρυσάργυρον ἀνδράσι φιλολόγοις.
τί δ' ἔ, καὶ ποῖον τὸ τυχθὲν, ὁ λόγος ἱστορήσει.
ἅπας ἀνήρ τι, κ̀ γυνὴ, παῖς, κόρη τι, κ̀ βρέφος,
προσαίτης, ἀπελεύθερος, οἰκέτης, οὐκ οἰκέτης,
ὑπὲρ σκυβάλου κοπηροῦ κ̀ δυσοσμίας ὕρου
ἓν ἐξ ἀργύρου νόμισμα παρεῖχε τῷ ταμείῳ.
τούτῳ δὲ καὶ τοῖς κτήνεσιν ἐπέκειτο τὸ βάρος,
βουσὶ, τοῖς ἡμιόνοις τι, καὶ μὴν τοι κ̀ τοῖς ἵπποις.
ὑπὲρ ἑκάστου δὲ κυνὸς, ὑπὲρ τῶν ἐναρίων,
ἐξ φόλλεις κατεβάλλετο τῶν κτηνῶν ὁ δεσπόζων.

Sustulit Anastasius Dicorus. Theodorus Anagnosta Hist. Eccles. Eclog. II. ἀναστάσιος ἀνέστειλε τὸ χρυσάργυρον, καὶ τὰ κυνήγια ἔπαυσεν. Et in eo consentiunt omnes Historici. Fecit verò permotus legatione monachorum Hierosolymitarum, & Tragœdiâ Timothei Gazæi. Cedrenus. πεισθεὶς πίνυν δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις μοναχῶν, καὶ τιμοθέου τοῦ γαζαίου, ἀνδρὸς τὰ πάντα σοφοῦ, τραγῳδίαν ποιήσαντος ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, ταῦτα ἐξέκοψε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ περίβλεπτον φιλοτιμίαν τῆς πολυταλαίτου κ̀ πανώλου εἰσφορᾶς τοῦ καλουμένου τετραετηρικοῦ χρυσαργύρου κατέλυσεν ὁ βασιλεὺς, κ̀ πυρὶ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἐναντίον πάντων κατέκαυσε τὰ τοιάσδε σωπλείας κατάγραφα. Quod ad Timothei tragœdiam attinet, de eâ testatur quoque Suidas. Τιμόθεος, γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ ἀναστασίου δικόρου, εἰς ὃν κ̀ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Χρυσῖνος. Aureus. Nummus. Glossæ Græcolatinæ. χρυσῖνος. Solidus. Nicetas in Isaacio Angelo, lib. I. μὴ εὐπορεῖν δὲ λέγειν χρυσίνων, ἐκ τῶν

τῆς ἐγκλαπλωσιῶν· ταμιείων ἀργύρια ἐστὶν ἡ ἀνελόμενος, παραιτήσεται ταῦτα τοῖς χρυσίνοις ἐπιπρᾶσι τιμᾶσθαι. Theodorus Abucaras in Dialogo ad præfectum cursus Emeseni. εἰ γὰρ εἶχον εἰληφὼς παρά σου χρυσίνους ἑκατὸν, ἐθέλοιμι δέ σοι τούτους ἀποδοῦναι τῷ ζυγῷ ᾧ σταθμισάμενος εἴληφα. Ioannes Tzetzes Chil. IX.

τῷ καθ' ἓν ἐλάμβανον δώδεκα τῶν χρυσίνων.

Occurrit passim.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ.

Χρυσόβουλλον. Aurea bulla. Wippo De vitâ Cunradi Salici, *aureas literas*, appellat. *Negationis* (ita lego, non *legationis*.) *tamen causam postea Imperator Græcorum aureis literis Imperatori Chuonrado rescripsit*. Vide κηρόβουλλον.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΣ.

Χρυσογράφος. Auriscriptor. Cedrenus. ὅτος ἦν καὶ χρυσογράφος.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΝ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΚΑ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΟΝ.

Χρυσόκλαβον. Aureis clauis ornatum. Anastasius in Leone III. *Super altare m sius fecit tetravela holoserica alithina quatuor cum astillis, & rosis chrysoclabis*. Et in Benedicto III. *Camisias albas sigillatas holosericas cum chrysoclauo*. Papias. *Chrysoclauus, aurata purpura*. Hinc χρυσοκλαβαρικόν. Codinus. ὁ ἀὴρ αὐτοῦ ἔχει ὀνόματα τοῦ Φορῶντος αὐτὸ χρυσοκλαβαρικά· συρματεῖνα. Iterum. τὸ δὲ τοῦ σκαραγγικοῦ αὐτοῦ βλάττιον χρυσοκίτρινον, χρυσοκλαβαρικὸν, συρματεῖνον. Ita corrigendum est. Malè hodiè editur, χρυσοκλαδαρικά, & χρυσοκλαδαρικόν. Ergo χρυσόκλαβον est *Auriclauum*, quod veteres Glossæ purius χρυσόσημον interpretantur. Iuuenalis. Sat. VI.

Aut latum pictæ vestis considerat aurum.

Ad quæ verba Scholiastes, *Auro clauas vestes miratur*. Viri docti rescribunt, *auro clauatas*. Tu sine scrupulo corrige, *auriclauas*. Sed tamen etiam dicebant, *Auroclauatus*. Vopiscus in Tacito. *Vxorem gemmis*

vti non

τὰ δὲ ἀπ᾽ ἐρίων χαστὸς, ἢ τῶν ἄλλων, ἤτοι χασσίδια λωρωτὰ, εἰς πλείονα καὶ μείζονα τούτων πάντων τοῦ τοκρίνει). Synodus Florentinâ. ἐκαθέζετο ἐφ᾽ ἵππου ὡραιοτάτου μέλανος καὶ εὐτρεπισμένου μετ᾽ ἐρυθροῦ καὶ χρυσοϋφάντου χασδίου.

ΧΑΤΟΥΝΑΔΕΣ.

Χατουνάδες. Achmes in Introduct. in Astrologiam τὰ περὶ τῶν χατουνάδων, παιγνιωτῶν τε, καὶ ὀνύχων, ἐκ τῆς ἀφροδίτης.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΙΣΤΡΑ.

Χειροβολίστρα. Balistæ genus. Constantinus De Administr. Imp. καὶ τειχομαχήσαντες ἀπὸ ὄρθρου ἕως ὥρας τρίτης ἐπεχειρήσαντο τοῦ φυγεῖν, μὴ προσδέξαντες τὰς ἐν τοῖς ἅρμασι κατεσκευασμένας χειροβολίστρας. Et mox. τῇ χειροβολίστραις τοὺς διώκοντας ἀνήλισκον.

ΧΕΙΡΟΒΟΛΟΝ.

Χειρόβολον. Manipulus. Moschopulus. ἐστὶ δὲ τὸ δράγμα, τὸ κοινῶς χειρόβολον. Isaacius Tzetzes ad Lycophronem. ἀμάλη λέγεται τὸ χειρόβολον τῶν ἀσταχύων. In Lexico Cyrilli. δράγματα, χειρόβολα, δεμάτια.

ΧΕΙΡΟΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Χειρομάγγανον. Machinæ genus. Hero in Parecb. καὶ τὰς λεγομένας ἡλακάτας, καὶ χειρομάγγανα.

ΧΕΙΡΟΜΑΝΙΚΟΝ.

Χειρομάνικον. Manica. Etymologici Auctor. χειρὶς σημαίνει τὸ χειρομάνικον. Vide Glossarium Rigaltij.

ΧΕΙΡΟΜΥΛΟΝ.

Χειρόμυλον. Manualis mola. Constantinus in Tacticis. ἐπάγει δὲ καὶ τρυπάνια, καὶ χειρόμυλα, καὶ ὀρύγια, σφυρὰς, πτυάρια, κοφίνους, κιλίκια.

Vocatur

Vocatur χειρομύλη apud Xenophontem Cyropæd. lib. VI. & χειρομύλαι apud Dioscoridem lib. V.

ΧΕΙΡΟΣΙΦΩΝΟΝ.

Χειροσίφωνον. Manualis sipho, ad iaculandum ignem. Leo Constit. XIX χρήσασθαι δὲ καὶ τῇ ἄλλῃ μεθόδῳ, τῶν διὰ χειρὸς βαλλομένων μικρῶν σιφώνων, ὄπισθεν τῶν σιδηρῶν σκουταρίων παρὰ τῶν στρατιωτῶν κρατουμένων, ἅπερ χειροσίφωνα λέγεται, παρὰ τῆς ἡμῶν βασιλείας ἄρτι κατασκευασμένα. ῥίψουσι γὰρ αὐτὰ ἐσκευασμένου πυρὸς κατὰ τῶν προσώπων τῶν πολεμίων. Et obserua illic, siphones istos esse ab æuo & inuentione Leonis Imperatoris.

ΧΕΙΡΟΣΤΙΟΝ.

Χειρόστιον. Codinus. ὁ πρωτοϊερακάριος ἄρχει τῶν φερόντων ὄρνεα κυνηγῶν, φέρει δὲ καὶ χειρόστιον ἐπὶ ζώνης. Viri docti interpretantur, *manicam*. Puto χειρόρτιον esse legendum, vt ποδόρτιον.

ΧΕΙΡΟΨΕΛΛΟΝ.

Χειρόψελλον. Inter arma naualia ponit Basilius in Naumach. δόρατά τε, καὶ δρέπανα, καὶ χειρόψελλα.

ΧΕΛΑΝΔΙΟΝ.

Χελάνδιον. Nauigii genus. Cedrenus ἀπέστειλεν ἐπὶ αἰγιαλὸν χελάνδια βʹ. Βορρᾶ δὲ πνεύσαντος ἀπώλεσαν πλὴν ὀλίγων. Constantinus De Administr. Imp. καὶ βασιλικοὺς ἀποστείλουσι εἰς χελάνδιον δρόμωνα καὶ χωρὶς τοῦ εἰς χερσαῖον ἀπελθεῖν. Paulus Diaconus in Iustiniano. *Omnes naues, dromones videlicet, trieres, scaphas, chumaras, & biremes, vsq. ad chelandia collegit*. Luitprandus in Legat *Intereà Grimizonem Adelberti nuntium se adire iussit, quem cum nauali suo exercitu redire præcipit; fuerunt chelandia viginti & quatuor*. Corrige eundem De Reb Europ. lib. V. cap. IV. *Rogans Imperatorem Romanum, vt naues sibi cum Græco igne transmittat quas chelandia patrio sermone Græca cognominant*. Hodiè editur minus rectè, *chelandria*. Occurrit iterum ibidem corruptum ter quater

cap. IV. eiusdem libri. Et emendandus fortassis etiam Interpres Iuuenelis Sat. VI. *Canna, genus nauis, quæ chelandia dicitur: vt sit, chelandia Micipsarum.* Hodiè editur, *gandeia,*

ΧΕΡΑΡΙΟΝ.

Χεράριον. Armilla. Glossæ dicunt βραχιάλιον. Constantinus De Administr. Imp. βλαττία, πεάνδια, χεράρια. Ita corrigendum puto. Hodiè in MS^to. est πεάνδια, χαρίρια.

ΧΕΡΒΟΛΙΑ. ΧΕΡΒΟΛΙΑΖΕΙΝ.

Χερβολιά. Idem quod, χερόβολον, de quo paullo ante. Et χερβολιάζειν. Glossæ Græcobarbaræ. τὸ σώρευμα, ἢ σώρευμαι, ἢ βύνομαι, ἢ βυνάρομαι, ἢ βυνάρειν τῶν χερβολιῶν, ἤγουν τῶν δραξημάτων, ὅπου ποιεῖ τὸ χέριον, καὶ χερβολιάζει.

ΧΕΡΜΑΝΤΙΛΟ.

Χερμάντιλο. Mantile. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΧΕΡΝΙΒΟΞΕΣΤΟΝ.

Χερνιβόξεστον. Malluuium politum. Ioannes Curopalates in Theophilo. δέδωκε δὲ καὶ σκεύη πρὸς τούτοις δύο ἐκ χρυσοῦ τε καὶ λίθων πολυτελῶν κατεσκευασμένα, ἅπερ ἡ κοινολεξία καλεῖ χερνιβόξεστα. Euchologium. κελεύει δὲ ὁ ἀρχιερεὺς ἀποδύσασθαι τοῦτον τὸ φελόνιον, ἢ τὸ μανδίον, καὶ ἐνδύσασθαι στιχάριον, καὶ ζώσασθαι· κομισθῆναι δὲ χερνιβόξεστον, καὶ μανδύλιον.

ΧΗΒΑΔΙΟΝ.

Χηβάδιον. Ostrei genus. Moschopulus. χήμη, εἶδος ὀσπρίου, ἤγουν τὸ κοινῶς χηβάδιον. Oppiani quoque Scholiastes Halieut. V. verbum poëtæ, χήμησι, interpretatur, χηβαδίοις.

ΧΗΝΑ.

Χῆνα. Corona pretiosa. χῆνα. Anser. χῆν

ΧΗΝΟ-

ΧΗΝΟΠΛΟΥΜΑΤΟΝ.

Χηνοπλυμάτον. Lectus anserinis plumis refertus. Chrysostomus Homil. in Herodiadem. *οὔτε ἄρτον εἶχεν, οὔτε οἶνον, οὐ τράπεζαν, οὐ δὲ κλίνην πλὴν τῶν ἡδονῶν ὑπηρέτην, οὐ τὰ μαλακὰ χηνοπλυμάτα, ἐκλύοντα καὶ χαυνοῦντας τῶν ἀνδρογύνων τὰ σώματα.*

ΧΝΑΡΟΝ. ΧΝΑΡΙΟΝ.

Χναρὸν, sive χναριὸν. Planta pedis. Vestigium. Pro ἰχνάριον. sive ἰχνίον. Glossæ Græcobarbaræ. *ἀκροβηματίζε. ἐπ' ἄκροις τοῖς βήμασιν ἵστασο. εἰς τὰ ἀκρόχναρά σου στάθου. ἢ εἰς τὰ ἄκρα τῶν ἰχνίων σου, ἤτοι χναριῶν σου φέστε.*

ΧΟΙΡΟΜΑΝΔΡΙΟΝ.

Χοιρομάνδριον. Hara. Basilius Magnus De Grammat. Exercitat. *συφεὸς, τὸ χοιρομάνδριον. θυρεὸς, τὸ ὅπλον. ἐρινεὸς, ἡ ἀγρία συκῆ.*

ΧΟΛΙΑΖΕΙΝ.

Χολιάζειν. Irasci. Corona pretiosa. *χολιασμένος. Iratus. ὀργιζόμενος.*

ΧΟΝΤΖΕΤΙΟΝ.

Χοντζέτιον. Ratio. Italicum, *Conto*. Gallicum, *Compte*. Hieremias Patriarcha in epist. *καὶ ἔκρυψε καὶ τὸ χοντζέτιον τῶν δύο ἀμπελίων, ἃ ἦναι ἠγόρασεν αὐτὸς* Et posteà. *ὅθεν ἀποφαινόμεθα παραινέσαντι αὐτῇ, δῶναι τὸ χοντζέτιον αὐτοῦ πρὸς αὐτόν.* Smaragda in epist. *ὅπου ἤθελα ἀγοράζειν ἀπὸ αὐτὸν χρόνοι περασμένοι μὲ χοντζέτιον ὅ τι ποτὲ καθῆ.*

ΧΟΡΑΦΗ.

Χοράφη. Corona pretiosa. *χοράφη. Campus, ἀγρός.*

ΧΟΡΜΑΤΙΟΝ.

Χορμάτιον. Apomasar in Mysterijs. μεγαλεῖον τῶν κακῶν τῶν μὴ ἐχόντων χορμάτια τῆς αὐθεντίας.

ΧΟΣΙΑΡΙΟΣ.

Χοσιάριος. Latro. Prædo. Harmenopulus lib. I. Tit. IV. ἡ διάταξις. βούλεται τοὺς λῃστάς, καὶ τοὺς ἰσαύρους, ἅρπαγας, φονεῖς, καὶ οὓς χοσιαρίους φασί, καὶ ἐν τῇ ποσαρακοστῇ, καὶ ἐν οἱᾳδήποτε ἡμέρᾳ τοῦ πάσχα ἐξετάζεσθαι, καὶ βασάνοις ὑποβάλλεσθαι.

ΧΟΤΖΑΣ.

Χοτζᾶς. Tripes. Ioannes Diaconus ad ἀσπίδα Hesiodi. ἐπὶ δὲ τρίποις κρατὴρ μέγας, τρεῖς πόδας ἔχων, ὁ νῦν βαρβάρως λεγόμενος χοτζᾶς.

ΧΟΥΖΙΟΝ.

Χούζιον. Fundibula. Machinæ bellicæ genus. Rigaltius in Glossario suo profert locum ex Mauricio. Illic vide.

ΧΟΥΜΕΛΗ.

Χουμέλη. Potio ex melle. Zonaras ad Can. Apost. III. σικέρα δέ ἐστι πᾶν τὸ ἄνευ οἴνου μέθην ἐμποιοῦν, οἷά εἰσιν ἃ ἐπιτηδεύουσιν ἄνθρωποι, ὡς ἡ λεγομένη χουμέλη, καὶ ὅσα ὁμοίως σκευάζονται.

ΧΟΥΧΙΑΡΗ.

Χουχιάρη. Italicum, *Cucbiaro*. Corona pretiosa. χουχιάρη. *Cochlear*. δοίδυξ.

ΧΟΧΛΙΟΣ.

Χοχλίος. Corona pretiosa. χοχλίος. *Limax*. κοχλίος.

ΧΡΟ.

ΧΡΟΝΟΣ.

χρόνος. Annus. Elias Metropolitanus Cretæ in Resp. ad Dionysium Monachum. τεσσαρεσκαιδέκατον ἐλαύνουσι χρόνον βούλεται νομίμως ἀνδρὶ ἑτέρῳ συναφθῆναι, καὶ ἱερολογηθῆναι. In Nouell. v. Nicephori Phocæ. ἡ τῶν πολλῶν ἐχόντων χρόνων παραδρομὴ ἀνέγκλητος μὲν καὶ ἀνεκφώνητος παραδραμοῦσα τὸ δίκαιον ἐπιβεβαιοῖ. Philes in Hist. Animal.

συλλαμβάνει τὸ πνεῦμα, καὶ τρίτου χρόνου
στερηθεὶς πτερωτὸς δὲ ἀπὸ μητρὸς ἄγει.

Constantinus Cabasilas in Quæst. αὐτῆς προσκαρτερησάσης τὴν τοῦ ἀνδρὸς ἄφιξιν χρόνους τρεῖς. Et occurrit passim apud posterioris istius æui Scriptores. Sic *Tempus* quoque vsurpauit Sedulius Carm. Pasch. lib. 1.

Aulica depasto mutans conuiuia fœno,
Pronus ab amne bibit, septenaq; tempora lustrans
Omnibus hirsutus siluis & montibus errat.

ΧΡΥΣΑΚΟΝΙΟΝ.

χρυσακόνιον. Lapis Lydius. Moschopulus. λυδία, καὶ ἡ Ἡρακλειακὴ ἢ χρυσοῦ λίθος, ἣ καὶ βάσανος λέγεται. καὶ παρὰ τοῖς κοινοῖς χρυσακόνιον.

ΧΡΥΣΑΡΓΥΡΟΝ.

χρυσάργυρον. Tributi genus, quod pro suis pariter & brutorum animalium excrementis dare homines cogebantur. Homines quidem pro se nummum argenteum vnum; pro bubus, mulis & equis alterum; pro cane atq; asino folles sex numerabant. Zosimus lib. II. auctorem facit Constantinum Magnum. οὗτος καὶ τὴν εἰσφορὰν ἐπήγαγε χρυσίου τε καὶ ἀργύρου πᾶσι τοῖς ἁπανταχοῦ γῆς μετιοῦσι τὰς ἐμπορίας, καὶ τοῖς ἐν ταῖς πόλεσι παντοπωλίαν προτιθεῖσι, μέχρι καὶ τῶν εὐτελεστάτων. οὐδὲ δυστυχεῖς ἑταίρας ἔξω ταύτης εἰάσας τῆς φθορᾶς. ὥστε ἦν ἰδεῖν, μέλλοντος τοῦ τετραέτους ἐνίστασθαι χρόνου, καθ' ὃν ἔδει τοῦτο τὸ τέλος εἰσφέρεσθαι, θρήνους ἀνὰ πᾶσαν πόλιν καὶ ὀδυρμούς. ἐνστάντος δὲ, μάστιγας καὶ βασάνους ἐπιφερομένας τοῖς σώμασι τῶν διὰ πενίας ἐσχάτης ζημίαν ὑπενεγκεῖν μὴ δυναμένων. ἤδη δὲ καὶ μητέρες ἀπέδοντο τοὺς παῖδας,

καὶ πατέρες ἐπὶ πορνείᾳ θυγατέρας ἐστήσαντο, ἐκ τῆς τούτων ἐργασίας ἀργύριον τοῖς τοῦ χρυσαργύρου πράκτορσιν εἰσενεγκεῖν ἐπειγόμενοι. Sed omninò negat, & calumniæ hunc Zoſimum intimulat Euagrius. lib. III. cap. XL. Pendebatur autem ſingulis quadriennijs. Zoſimus teſtis eſt loco citato, Euagrius lib. III. cap. XXXIX. & Cedrenus pag. 294. Nemo plenius deſcribit Conſtantino Manaſſe.

ἦν δὲ τὸ περικόσμημα τοῦ παρανομωτάτου
ἡ πρόσεχθρος ἀναίρεσις εἰσπράξεως κιβδήλου,
ἣ λέγεται χρυσάργυρον ἀνδράσι φιλολόγοις.
τί δὲ, καὶ ποῖον τὸ τεχθὲν, ὁ λόγος ἱστορήσει.
ἅπας ἀνήρ τε, καὶ γυνὴ, παῖς, κόρη τε, καὶ βρέφος,
προσαίτης, ἀπελεύθερος, οἰκέτης, οὐκ οἰκέτης,
ὑπὲρ σκυβάλου κοπρηροῦ καὶ δυσοσμίας ἔρου
ἓν ἐξ ἀργύρου νόμισμα παρεῖχε τῷ ταμείῳ.
τοῦτο δὲ καὶ τοῖς κτήνεσιν ἐπέκειτο τὸ βάρος,
βουσὶ, τοῖς ἡμιόνοις τε, καὶ μέντοι καὶ τοῖς ἵπποις.
ὑπὲρ ἑκάστου δὲ κυνὸς, ὑπὲρ τῶν ὀναρίων,
ἐξ φόλλεις κατεβάλλετο τοῦ κτήνους ὁ δεσπόζων.

Suſtulit Anaſtaſius Dicorus. Theodorus Anagnoſta Hiſt. Eccleſ. Eclog. II. ἀναστάσιος ἀνέστειλε τὸ χρυσάργυρον, καὶ τὰ κυνήγια ἔπαυσεν. Et in eo conſentiunt omnes Hiſtorici. Fecit verò permotus legatione monachorum Hieroſolymitarum, & Tragœdiâ Timothei Gazæi. Cedrenus. πεισθεὶς τοίνυν δεξάμενος ὁ βασιλεὺς ὑπὸ τῶν ἐν ἱεροσολύμοις μοναχῶν, καὶ τιμοθέου τοῦ γαζαίου, ἀνδρὸς τὰ πάντα σοφοῦ, τραγῳδίαν ποιήσαντος ὑπὲρ τοῦ τοιούτου, ταῦτα ἐξέκοψε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ περίβλεπτον φιλοτιμίαν τῆς πολυταλαίπωρου καὶ πανώλου εἰσφορᾶς τοῦ καλουμένου τετραετηρικοῦ χρυσαργύρου κατέλυσεν ὁ βασιλεὺς, καὶ πυρὶ ἐν τῷ ἱπποδρόμῳ ἐναντίον πάντων κατέκαυσε τὰ τοιάσδε συντελείας κατάγραφα. Quod ad Timothei tragœdiam attinet, de eâ teſtatur quoque Suidas. τιμόθεος, γαζαῖος, γραμματικὸς, γεγονὼς ἐπὶ ἀναστασίου δικόρου, εἰς ὃν καὶ τραγῳδίαν ἐποίησε περὶ τοῦ δημοσίου τοῦ καλουμένου χρυσαργύρου.

ΧΡΥΣΙΝΟΣ.

Χρυσίνος. Aureus. Nummus. Gloſſæ Græcolatinæ. χρυσίνος. *Solidus*. Nicetas in Iſaacio Angelo, lib. I. μὴ εὐπορεῖν δὲ λέγειν χρυσίνων, ἐκ

τῶν

τοῦ γὰρ βασιλικοῦ ταμιείου ἀρχόμενος ἀνελόμενος, παρακατέθετο ταῦτα τοῖς χρυσίνοις τριῶν ταλάντων. Theodorus Abucaras in Dialogo ad præfectum cursus Emeseni. εἰ γὰρ εἶχον εἰληφὼς παρά σε χρυσίνους ἑκατὸν, ἤθελον μὲν δὲ σοι τούτους ἀποδοῦναι τῷ ζυγῷ ᾧ σταθμισάμενος εἴληφα. Ioannes Tzetzes Chil. ix.

τῷ καθ' ἕνι ἐλάμβανον δώδεκα τῶν χρυσίνων.

Occurrit passim.

ΧΡΥΣΟΒΟΥΛΛΟΝ.

Χρυσόβουλλον. Aurea bulla. Wippo De vitâ Cunradi Salici, *aureas literas*, appellat. *Negationis* (ita lego, non *legationis*.) *tamen causam postea Imperator Græcorum aureis literis Imperatori Chuonrado rescripsit*. Vide κηρόβουλλον.

ΧΡΥΣΟΓΡΑΦΟΣ.

Χρυσογράφος. Aurifcriptor. Cedrenus. ἔτος ἦν καὶ χρυσογράφος.

ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΟΝ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΚΑ. ΧΡΥΣΟΚΛΑΒΑΡΙΟΝ.

Χρυσόκλαβον. Aureis clauis ornatum. Anastasius in Leone III. *Super altare maius fecit tetravela holoserica alithina quatuor cum astillis, & rosis chrysoclabis*. Et in Benedicto III. *Camisias albas sigillatas holosericas cum chrysoclauo*. Papias. *Chrysoclauus, aurata purpura*. Hinc χρυσοκλαβαρικόν. Codinus. ὁ ἀὴρ αὐτοῦ ἔχει ὀνόματα τοῦ Φορφύλος αὐτὸ χρυσοκλαβαρικὰ συρματίϊνα. Iterum. τὸ δὲ τοῦ σκαραμαγκίου αὐτοῦ ϐλάπτον χρυσοκίτρινον, χρυσοκλαβαρικὸν, συρματίϊνον. Ita corrigendum est. Malè hodiè editur, χρυσοσκλαδαρικά, & χρυσοκλαδαρικόν. Ergo χρυσόκλαβον est *Auriclauum*, quod veteres Glossæ purius χρυσόσημον interpretantur. Iuuenalis. Sat. vi.

Aut latum pictæ vestis considerat aurum.

Ad quæ verba Scholiastes, *Auro clauas vestes miratur*. Viri docti rescribunt, *auro clauatas*. Tu sine scrupulo corrige, *auriclauas*. Sed tamen etiam dicebant, *Auroclauatus*. Vopiscus in Tacito. *Vxorem gemmis vti non*

uti non passus est. Auroclauatis vestibus item interdixit. Item in Bonoso. *Tunicam auroclauatam subsericam librilem vnam.* Idem est χρυσοκλαβάριον, quod χρυσοκλαβάριν pro æui more scribitur in Lexico Cyrilli. ἱστουργικὸν, χρυσοκλαβάριν.

ΧΡΥΣΟΞΥΛΟΝ.

Χρυσόξυλον. Scholiastes Aristophanis ad Vespas. θάψος, ὅπερ παρ' ἡμῖν χρυσόξυλον λέγεται. Et Theocriti Idyll. II. καὶ τὸ σῶμα μευ ὅμοιον ἐγίνετο θάψῳ, τῷ κοινῶς λεγομένῳ χρυσοξύλῳ. Et posteà. θάψος ἐστὶ ξύλον τι ὃ καλεῖται σκυθάριον. ἐστὶ δὲ τὸ παρ' ἡμῖν λεγόμενον χρυσόξυλον.

ΧΡΥΣΑΦΗ.

Χρυσάφη. Corona pretiosa. χρυσάφη. *Aurum.* χρυσὸς.

ΧΩΡΓΙΑΤΗΣ. ΧΩΡΙΑΤΗΣ.

Χωργιάτης, siue χωριάτης. Rusticus. Glossæ Græcobarbaræ. ἀγροῖκος, ἄγροικος, χωργιάτης. Iterum alibi. χωρικὸς, χωργιάτης, ἰεργιάτης. Gadarus De Lupo & Vulpe.

μηδὲν ξυλοσοφῇς πολλὰ ὅτι χωριάτης ἦσαι.

ΧΩΡΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Χωρεπίσκοπος. Episcopus regionalis. Gennadius in Encyclio. ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ περιοδευτὴν, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ ἄλλον ὄν τινα δή ποτε τοῦ κανόνος. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XXVIII. καὶ χειροτονήσει ἐπὶ χρήμασιν ἐπίσκοπον, ἢ πρεσβύτερον, ἢ διάκονον, ἢ χωρεπίσκοπον, ἢ ἕτερόν τινα τῶν ἐν τῷ κλήρῳ κατηριθμημένων. Erant autem archidiaconi. Sigebertus in Chronico. *Damasus papa decreuit, ne quid contra episcopos præsumant archidiaconi, qui dicuntur chorepiscopi, id est, regionum vel villarum episcopi.* Licebat autem illis ordinare Lectores, Subdiaconos, & Exorcistas; sed non Presbyteros, aut Diaconos. Concil. Antioch. Can. X. τοὺς ἐν ταῖς κώμαις, ἢ ταῖς χώραις, ἢ τοὺς καλουμένους χωρεπισκόπους, εἰ καὶ χειροθεσίαν εἶεν ἐπισκόπων εἰληφότες, ἔδοξε τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ εἰδέναι

εἰδέναι τὰ ἑαυτῶν μέτρα, καὶ διοικεῖν τὰς ὑποκειμένας αὐτοῖς ἐκκλησίας, καὶ τῇ τούτων ἀρκεῖσθαι φροντίδι καὶ κηδεμονίᾳ, καθιστᾶν δὲ ἀναγνώστας, καὶ ὑποδιακόνους, καὶ ἐξορκιστὰς, καὶ τῇ τούτων ἀρκεῖσθαι προαγωγῇ, μήτε δὲ πρεσβύτερον μήτε διάκονον χειροτονεῖν τολμᾶν, δίχα τοῦ ἐν τῇ πόλει ἐπισκόπου ᾗ ὑπόκειται αὐτός τε καὶ ἡ χώρα. Hàc ipsâ de re loquitur Capitul. Carolin. IX. lib. I. *In eodem (Antiocheno) concilio, simul & in Ancyranensi, (decretum est) vt chorepiscopi cognoscant modum suum, & nihil faciant absq. licentiâ episcopi, in cuius parochiâ habitant.* Poterant quoque dare literas εἰρηνικὰς, si irreprehensibiles essent, & inculpati. Concilij citati Can. VIII. τοὺς δὲ ἀνεπιλήπτους χωρεπισκόπους διδόναι εἰρηνικάς.

ΧΩΡΙΟΠΟΥΛΛΟΝ.

Χωριόπουλλον. Regiuncula. Vicus. Glossæ Græcobarbaræ ἀγρίδιον, κωμάριον, χωρίον, χωριόπουλλον.

ΨΑΛΙΔΙ.

Ψαλίδι. Corona pretiosa. ψαλίδι. *Forceps.* ψαλίς.

ΨΑΡΑΣ. ΨΑΡΗ.

Ψαρᾶς. Piscator. Corona pretiosa. ψαρᾶς. *Piscator.* ἁλιεύς. Et ψάρη, siue ψάρια Pisces. Eadem Corona. ψάρη. *Piscis.* ἰχθὺς. Iterum. ψάρια. *Pisces.* ἰχθύες. Alexius Rharturus Doctr. XIV. καὶ ἔμεινεν γυμνὸς ἐκ τῆς χάριτος τοῦ χριστοῦ, καὶ εὐθὺς ἐψυχράνθη, ὡσὰν τὸ ψάρι ἔξω τοῦ ὕδατος. Glossæ Græcobarbaræ. ἄδωνις, ἰχθὺς θαλάσσιος. ψάρι τῆς θαλάσσης.

ΨΕΜΑ. ΨΕΜΑΤΑΡΗΣ. ΨΕΜΑΤΙΝΟΣ.

Ψέμα. Corona pretiosa. ψέμα. *Mendacium.* ψεῦδος. Hinc ψεματάρης. Eadem Corona. ψεματάρης. *Mendax.* ψεύστης. Glossæ Græcobarbaræ. ψεύστης. ψεματάρης. Anonymus De bello sacro.

← νὰ τὸ καταπατήσῃ
διὰ λόγους ψεματαρίους.—

Item, ψιματινός. Glossæ citatæ. πολύ. μεγάλον. βαρετὸν. ἀνεχάριστον. ψιματινόν.

ΨΕΥΔΟΠΑΤΙΟΝ.

Ψευδοπάτιον, siue ψευδόπατον. In Nouellâ Zenonis. φωταγωγοὺς δὲ ποιήσει ἀπὸ ἐξ ποδῶν τοῦ πάτου εἰς ὕψος, μηδαμῶς τὸ καλούμενον ψευδόπατον ποιεῖν ἐν τῷ αὐτοῦ οἰκήματι τολμήσοντος. Et mox iterum. πάλιν αἱ φωταγωγοὶ διὰ τοῦ ψευδοπάτου τὴν διακυπτικὴν πληρώσουσι χρείαν, καὶ τὸν γείτονα βλάψουσιν. Leo Constitut. XIX. ἄνωθεν δὲ ἐξ τοιούτου σίφωνος ψευδοπάτιον ἀπὸ σανίδων, καὶ αὐτὸ περιτετειχισμένον σανίσιν, ἐν ᾧ στήσονται ἄνδρες πολεμισταί. Rigaltius interpretatur, *Faulx planché*.

ΨΕΥΔΟΦΟΡΟΝ.

Ψευδόφορον. *Falsæ fores*. Galli, *Faulse porte*. Sulpitius De Vitâ S. Martini. *Vidi præterea ad pseudoforum monasterij adductum energumenum, & priusquam ad limen attigerat, fuisse curatum.* Purius est ψευδόθυρον, quod deprauatè *Seudotyrum* scribitur apud Freculpum Chron. Tom. II. lib. I. cap. XIII. *Ægrè per seudotyrum in palatium refugiens furorem excitatæ plebis euaserit.* Iterum illic, lib. IV. cap. III. *In sinum eius, dum in deo deos quærit, tanquam in seudotyrum inducitur.* Corruptissimè editur, *per Seudo Tyrum.*

ΨΗΛΟΣ.

Ψηλός. Pro, ὑψηλός. Glossæ Græcobarbaræ. τὴν γλῶ ἐπῆ δὲν ἔνι ἴση, παρᾶ μαρτικὸν ψηλή, καὶ μαρτικὸν χαμαλή.

ΨΗΜΟΠΟΡΟ.

Ψημόπορο. Corona pretiosa. ψημόπορο. *Autumnus*. ὀπώρα.

ΨΙΜΕΝΟ.

ψιμένο. Corona pretiosa. ψιμένο. Tostum. ὀπτημένον.

ΨΥΧΑ.

ΨΥΧΑΡΙΑ.

Ψυχάρια. Animalia. Seruuli. Constantinus Porphyrogenneta Nouell. V. ὑπὲρ ἀπολωλότος ψυχαρίου, καὶ ἐν τῷ αὐτῷ θέματι εὑρεθέντος, παρέχει ὁ δεσπότης νόμισμα ἕν. Et postea. εἰ δὲ καὶ τῶν δώδεκα μηνῶν παρελθόντων οὐκ ἀναζητηθῇ τὸ ἀπολωλὸς ψυχάριον παρὰ τοῦ κυρίου, τότε ἐξεῖναι τῷ εὑρηκότι διαπιπράσκειν αὐτὸ εἰς ἐμφανὲς πρόσωπον. Item De Administr. Imp. τὰ ψυχάρια διὰ τῆς ξηρᾶς διαβιβάζουσι μιλία ἓξ ἕως ἂν διέλθωσι τὸν φραγμόν. Anonymus De Arte Persica. ἡ θλῖψις σημαίνει ἰουδαίους, ψυχάρια, μαύρους, καὶ λοιπούς. Sic Latini quoque vsurpabant *Animalia*. Isidorus Orig. lib. XX. cap. XII. *Basterna, vehiculum itineris, quasi viæ sterna, mollibus stramentis est posita, à duobus animalibus deportatur.* Vide βαστέρνιον.

ΨΥΧΙΚΟ.

Ψυχικό. Eleemosina. Exstat in Turcogræcia Crusij.

ΨΩΜΗ.

Ψωμὴ, siue ψωμὶ. Panis. Corona pretiosa. ψωμί. *Panis*. ἄρτος. Alexius Rharturus Doctr. XIV. νὰ μὴ σοὺς τὰ κλέψῃ ὁ ἐχθρὸς, διότι τὸ ψωμὶ ἔως ἔναι εἰς τὸ σεντούκιον κινδυνεύῃ καὶ ἀπὸ κλέπταις καὶ ἀπὸ ποντικούς. Gadarus De Lupo & Vulpe,

ὅπου ψωμὴ δὲν βρίσκεται, οὐδέναι οὐδὲ βρύση.

ΩΜΟΦΟΡΙΟΝ.

Ὠμοφόριον. Humerale. Vestis patriarcharum, & episcoporum. Codinus. καὶ μετὰ τοῦτο ἔρχεται ὁ δεσποτικὸς προβαίνων τῶν διακόνων, τῇ μὲν δεξιᾷ χειρὶ κατέχων θυμιατὸν, τῇ δὲ ἑτέρᾳ τὸ λεγόμενον ὠμοφόριον τοῦ πατριάρχου. Malaxus in Hist. Patriarch. ἐλειτούργει μετὰ τοῦ ἱεροῦ ὠμοφορίου, ὡς μητροπολίτης. Corrigendus est Theodorus Anagnosta, lib. II. ἐπαίνετόν τι σκεψάμενος ἐν τῷ βαπτιστηρίῳ τοῦ Εὐφημίου ὄντος, τὸ ὠμοφόριον, τὸ ἐπισκοπικὸν ἑαυτοῦ ἀφαιρεθῆναι ὑπὸ τοῦ διακόνου προσέταξε. Hodie editur, τὸ ὁμοφόριον. Hildebertus De Offic. Missæ, vertit, *Humerale*.

—scapulas humerale tegebat
Præsulis intrantis interiora sacri.

Referebat autem figuram agni. Balsamon ad Marcum Patriarcham Alexandrinum Resp. XVI. ἐπιτρέπονται καὶ τοῖς ἀρχιερεῦσι τὸ μὲν ἐπωμάδιον ὠμοφόριον τὸ εἰς τύπον τοῦ ἀμνοῦ καλλιτεχνηθὲν ἀποτίθεσθαι, μεταχειρίζεσθαι δὲ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ζωοποιοῦ ἀμνοῦ τὸ μυστήριον. Plenius apud Ioannicium Hieromonachum in libro qui αἰθ⊙ inscribitur. τὸ ὠμόφορον, ὅπερ βαστάζει ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν ὦμον αὐτοῦ, δηλοῖ τὸ πρόβατον τὸ πεπλανημένον, ὅπερ ὁ Χριστὸς ἐκέρδησεν, καὶ ἔβαλεν ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτοῦ, καὶ ὑπάγετο εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον καὶ διὰ τοῦτο εἶναι τὸ ὠμόφορον ἀπὸ τοῦ μαλλοῦ τοῦ προβάτου τοῦ πεπλανημένου. Aliter Balsamon De Priuileg. Patriarch. τὰ ὠμοφόρια δοξάζουσι τὴν ἐκ τοῦ ᾅδου πρὸς οὐρανὸν τοῦ πρωτοπλάστου μετάβασιν. Sed profectò video hîc nimiam confusionem inter Græcos illos Doctores. Distinguendum autem est. Nam aliud erat Patriarchale, aliud Episcopale. Priori designabatur stola Aaronis, altera ouicula perdita; habebatque etiam cruces intertextas, qua ita imitandum esse Christum innuerent. Clarissimè Germanus in Hist. Eccles. τὸ ὠμοφόριόν ἐστι τοῦ ἀρχιερέως, κατὰ τὴν στολὴν τοῦ Ἀαρὼν, ἣν περ ἐφόρουν οἱ ἐν νόμῳ ἀρχιερεῖς, σουδαρίοις μακροῖς τὸν εὐώνυμον ὦμον περιτιθέντες, κατὰ τὸν ζυγὸν τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ. τὸ δὲ ὠμοφόριον ὃ περιβέβληται ὁ ἐπίσκοπ⊙, δηλοῖ τὴν τοῦ προβάτου δορὰν, ὅπερ πλανώμενον εὑρὼν ὁ κύρι⊙ ἐπὶ τὸν ὦμον αὐτοῦ ἀνέλαβε, καὶ σὺν τοῖς μὴ πεπλανημένοις ἠρίθμησεν. ἔχει δὲ καὶ σταυροὺς, διὰ τὸ καὶ τὸν Χριστὸν ἐπὶ τοῦ ὤμου βαστάσαι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ. ἔτι δὲ καὶ οἱ θέλοντες κατὰ Χριστὸν ζῆν ἐπὶ τὸν ὦμον αἴρουσι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, ὅ ἐστιν ἡ κακοπάθεια. σύμβολον γὰρ τῆς κακοπαθείας ὁ σταυρός. Aliter explicat Nicolaus Cabasilas De sacrâ Veste. ὁ δὲ ἐπὶ τὸν ὦμον ἠμφιέσμεν⊙ μετὰ τὸ φελώνιον τοῖς ἀρχιερεῦσιν, ὃς καὶ ὠμοφόριον λέγεται, τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν ἐπισκοπὴν τῶν ὑπὸ χεῖρα σημαίνει, ἣν ὑπάρχουσιν οἱ ἐπίσκοποι, καθάπερ ἀνέχοντες τοὺς ἀρχομένους τῇ φροντίδι, ὥσπερ τὰ παιδία αἱ μητέρες, ἃ μὴ δυνάμενα δι' ἑαυτῶν βαδίζειν, αὗται προσιοῦσιν ἀναιρούμεναι, καὶ ἐπὶ τὸν ὦμον κομίζουσι.

ΩΟΤΟΣ.

Ὠοτὸς. Corona preciosissima Irenes, quam ei coniux Ioannes Ducas Imperator ex ouorum prouentu dabat. Gregoras lib. II. οἱ τῶν ἐρνίθων ἀγέλαις ἐπιστατοῦντες ἐπόσα τίκτοιεν αὐτὰ ὠὰ πάντα συναθροίζοντες ἔτ⊙ ἐπιπράσκον. ὡς ὀλίγον χρόνον πρὸς τῶν συναχθέντων ἐντεῦθεν χρημάτων

στέφανον

στέφανον κατασκευασθῆναι τῇ βασιλίδι λίθοις καὶ μαργάροις πολυτελέσι διηνθισμένον, ὃν καὶ ὠοτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπωνόμασε, διὰ τὸ ἐκ τῆς τῶν ὠῶν πλάσεως κατασκευάσθαι αὐτόν.

ΩΡΑΙ.

Ὧραι. *Horæ* Ecclesiasticæ. Codinus. ψάλλονται οὖν αἱ ὧραι, ὡς ἔθος, ἤτοι πρώτη, ἡ τριθέκτη, καὶ ἐννάτη, μετὰ τῶν τροπαρίων. Hieronymus in epistolâ ad Eustochium. *Horam tertiam, Sextam, Nonam, Diluculum quoq; & Vesperam nemo est qui nesciat.* Et in aliâ ad eandem Eustochium, in epitaphio Paulæ. *Mane, horâ tertiâ, Sextâ, Nonâ, vespere, noctis medio per ordinem psalterium cantabant.* Achmes cap. LXXII. ὁ μέγας τῶν δακτύλων, εἰς τὴν δίχην τοῦ ὄρθρου. ὁ δείκτηρος, ἤτοι ὁ λιχανὸς, κρίνεται εἰς τῆς τρίτης ὥρας τὴν δίχην. ὁ μέσος, τῆς ἕκτης ὥρας. ὁ ἀπ' αὐτοῦ, ἤτοι ὁ τέταρτος, τῆς ἐννάτης ὥρας. ὁ ἐλάχιστος, τῆς ἑσπερινῆς ὥρας. Caussas, ob quas institutæ singulæ, tradit Ioannicius Hieromonachus in libro qui Anthos inscribitur. Ac primùm de Matutinâ. τὸν ὄρθρον ψάλλομεν, διατὶ εἶναι χρεώστης πᾶς χριστιανὸς ὄρθρου βαθέως νὰ δοξάζῃ καὶ ὑμνήσῃ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστόν. Posteà particulatim de singulis. ψάλλεται ἡ πρώτη ὥρα, διατὶ εἶναι ἀρχὴ τῆς ἡμέρας καὶ δείχνει μᾶς τὸ φῶς ἐκεῖνο, ὅπου μας ἐχάρισεν ὁ θεὸς, καὶ ἐβγάλε μᾶς ἀπὸ τὸ σκότος, καὶ ἔβαλε μᾶς εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἡ τρίτη, διατὶ ἐν αὐτῇ ἐκατέβη τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον εἰς τοὺς ἁγίους μαθητὰς, καὶ ἐφώτισέ τους. καὶ ἄλλαξαν ταῖς γλώτταις τους, διὰ νὰ ὑπᾶν, νὰ κηρύξουν πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. ἡ ἕκτη, διατὶ τὸν κύριον ἡμῶν ἰησοῦν χριστὸν τὸν ἔβαλαν εἰς τὸν σταυρὸν τὴν ἕκτην ὥραν, καὶ ἐστέκετο ἕως εἰς ταῖς ἐννέα, εἶτα ἔδωσε τὸ πνεῦμα εἰς τὸν θεὸν καὶ πατέρα. ἡ ἐννάτη, διατὶ ἐν αὐτῇ ἔδωσε τὸ πνεῦμα ὁ ἰησοῦς. Vide item Rupertum Tuitiensem De Diuin. Offic. lib. 1. Initium autem his ab hymnis Alexandrinorum, institutaque earum distinctio circa tempora Theodosij senioris. Walafridus Strabo De Reb. Ecclesi. cap. XXV. *Testis etiam Philo primitiuam apud Alexandrinos ecclesiam inter alia bona hymnos ante galli cantus lucanos celebrasse. Ex his itaq; & similibus intelligimus, apud multos Horas, quæ nunc celeberrimæ sunt, obseruatas: sed non eâ distributione psalmorum, vel orationum, quâ nunc vtimur. Quam & circa tempora Theodosij senioris inchoatam, ac deinceps expletam, multis animaduertimus causis.* Habebant autem singulæ sua μεσώρια, de quibus supra. Licet plenè videre in Horologio.

ΩΡΑΡΙΟΝ.

Ὠράριον. *Orarium*. Diaconi erat, & sacerdotis. Hesychius. σιμικίνθια, φακιόλια, ζωνάρια, ὠράρια τῶν ἱερέων. Germanus in Hist Eccles. οἱ δὲ διάκονοι εἰς τύπον τῶν ἀγγελικῶν δυνάμεων ταῖς λεπταῖς τῶν ὠραρίων πτέρυξιν ὡς λειτουργικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα περιτρέχουσι. Codinus. περὶ τὸ πέλος φέρει τὸν σταυρὸν ἀπὸ τῆς τοῦ παλατίου ἐκκλησίας μετὰ τῶν ψαλτῶν ὁ ἀρχιδιάκονος, φορῶν μὲν τὸ σύνηθες αὐτῷ στιχάριον, φορῶν δὲ ἐπ' αὐτοῦ καὶ φελώνιον, οὐ μὴν καὶ ἐπιτραχήλιον, ἀλλ' ὠράριον. Vbi grauiter falluntur viri docti, qui *Psalmum oratorium* interpretantur. Atqui nihil aliud est quam *Orarium*, ab ore deductâ appellatione, id est, ἐκμαγεῖον τοῦ προσώπου : quod quia etiam χειρόμακτρον dicunt Græci, Isidorus quoque vertit, *Manuale*. Sic enim in Glossis eius legitur *Manuale, orarium*. Gestabatur autem in humero, & eo quidem sinistro. In Liturgiâ Chrysostomi. εἶτα ὑποχωρεῖ ὁ διάκονος καθ' ἑαυτοῦ εἰς ἓν μέρος τοῦ ἱερατείου, καὶ ἐνδύεται τὸ στιχάριον. καὶ τὸ μὲν ὠράριον ἀσπαζόμενος ἐπιτίθησι τῷ ἀριστερῷ ὤμῳ. Subdiacono verò gestare non licebat. Cann. XXI. & XXII. Syn. Laodic. ὑποδιάκονος ἱερῶν σκευῶν μὴ ἁπτέσθω, μηδὲ ὠράριον φορείτω. Neque Lectori item, aut Cantori. Eiusdem Synodi Can. XXIII. ἀναγνώστης, ἢ ψάλτης, ὠράριον μὴ φορείτω.

ΩΡΔΟΝ.

Ὧρδον. Chronicon Constantinop. ἔνθα ἵστατο καὶ μόδιος χαλκεὺς, καὶ ὧρδον, καὶ δύο χεῖρες χαλκαῖ ἐπὶ ἀκοντίων. Inquirenda est significatio.

ΩΡΕΙΑΡΙΟΣ.

Ὡρειάριος. *Horresrius*. Basilic. Eclog. LVI. Titulus est, περὶ ὡρειαρίων τῶν καὶ ὑποδεκτῶν καλουμένων.

ΩΡΕΙΟΝ.

Ὡρεῖον. *Horreum*. Glossæ Seruij. *Penus*, ὡρεῖον. Moschopulus. ὡρεῖον, τὸ σιτοδοχεῖον. Basilic. Eclog. VIII. ὁ δὲ αὐτὸς χρεώστης μισθωσάμενος ὡρεῖα

βασιλ.

βασιλικὰ ἐχρεώστησε. Et Eclog. LVI. Titulus est, περὶ σιτωνίας τῆς ἐν ὡρείοις ἀποκειμένης. Cedrenus. καὶ ἐποίησεν ἐκκλησίαν, καὶ ὡρεῖα, καὶ κιστέρνας. Achmes cap. CCXCIX. εἰ δὲ ἴδῃ τις ἐν ἅλωνι, ἢ ὡρείῳ αὐτοῦ μύρμηκας, εὑρήσει θλῖψιν, καὶ πτωχείαν. In Glossis Græcolatinis per ο scribitur. ὁρεῖον. *Horreum.* Occurrit quoque apud alios plures.

Finis cum Deo, cui soli
honos, & gloria.

OMIS-

OMISSA

Inserenda, & addenda suis locis.

ΑΚΡΟΞΙΦΙΔΙΟΝ.

Ἀκροξιφίδιον. Extremitas gladij. Mucro. Glossæ Latinogræcæ. *Mucrone.* ἀκροξιφιδίῳ.

Ad ANTZA.

Post Eustathij verba addere. Quid significet, vides in his verbis: & disces quoque ex Laonico Cretensi in Batrachom. κνήμησιν. τὰς αὐτζαις. Iterum. κνήμας ἐκάλυπτον. τὰς ἄντζας ἔκρυπτον.

Ad ΑΠΟΣΤΗΘΙΖΕΙΝ.

Post Eustatij verba adde. Sic *Ex corde recitare.* Hildegardis in Explicat. Reg. S. Benedicti. *Prædictas lectiones ex corde, & memoriter, id est, sine libro, quoniam breues sunt, recitabunt.*

Ad ΑΠΟΣΤΟΛΗ.

Iuliani verbis subiunge. Germanis est Steur, quod Imperatori mittunt principes ciuitatesque imperij bello cum Turcâ gerendo. Leonhartus Presbyter in Chron. Bauariæ. *Hæc grauamina cum prioribus taxata fuerunt vltra quadraginta millia Florenorum Rhenensium. Per quæ compulsi imponere steuram decimi denarij de omnibus bonis eorum.* Chronica Aulæ Regiæ, cap. XXVII. *Intereà verò rex exercitum congregat, & ad bella, si necesse fuerit, se coaptat, generalem steuram, quæ Berna dicitur, ab omnes recipit.* Æneas Syluius Hist. Bohem. cap. LXI. *Mos est Australibus, quoties repentina principi necessitas ingruit, ex subditis pro modo facultatum pecuniam exigere, quam vocant steuram.*

Ad ΑΡΚΟΣ.

Post verba Andreæ Cæsariensis insere. Corrigendæ sunt Glossæ Benedicti. *Ursus.* ἄρκτος, καὶ ἄρκος. Nauci non est, quod editur. ἄρκτος, κλιάριος.

Ad ΑΡΜΑΤΟΝΝΕΙΝ.

Alexij Rharturi verbis adde. Laonicus Cretensis ad Batrachom. καθοπλίζεσθαι. ἀρματώνεσθαι.

ΑΥΡΙΧΑΛΚΟΝ.

Αὐρίχαλκον. *Aurichalcum.* Glossæ Græcolatinæ.

Ad ΒΑΛΛΙΖΕΙΝ.

Sub finem adde. Michaël Scotus Physiognom. cap. VI. *In hoc loco sua sedis facilè cadit, siue per saltum, siue per ballum.*

Ad ΒΗΛΟΝ.

Adde sub finem. Arcadius Archiepiscopus Cypri in Vitâ S. Simeonis. ἰδόντες δὲ αὐτὸν τινες τῶν ἀπίστων οὕτως ἐντίμως μετὰ φώτων καὶ βήλων δοξαζόμενον, καὶ πλησθέντες ζήλου, συνεπήρξαν τοὺς ὁμοίους αὐτῶν ἀπάκτους ἀνθρώπους.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΑΡΙΟΣ.

Βιβλιοθηκάριος. *Bibliothecarius.* Bibliothecæ præfectus. Inter epistolas Photij vna est cum hâc inscriptione. ἀναστασίῳ πρεσβυτέρῳ καὶ βιβλιοθηκαρίῳ ῥώμης.

BIKOΣ.

Βίκος. *Vicus*. Glossæ Græcolatinæ.

Ad ΒΙΣΕΞΤΟΝ.

Adde. Psellus lib. De Astronomiâ. *καὶ ἀφῆναι ὑπὲρ τοῦ Φεβρουαρίου δύο ἡμέρας, ἢ μίαν, ἐὰν ᾖ βίσεξτον.*

Ad ΒΡΥΛΛΟΝ.

Adde. Pindari Scholiastes Olympionic. Od. VI. *χοῖνος γὰρ τὸ λεγόμενον ἰδιωτικῶς βρύλλον.*

Ad ΓΑΡΖΟΥΝΙΟΝ.

Post Annalium verba. Andreas Presbyter in Chron. Bauar. *Remotioribus partibus, siue terris, videlicet Russia & Prussia, more garcionis siue lusoris transcursis venit Vratislauiam.* Ingulfus in Hist. *Quibus ministratur gartioni unus armigeri in abbatis aulâ.* Occurrit item apud alios.

ΓΛΥΚΕΟΠΡΑΤΗΣ. ΓΛΥΚΕΟΠΡΑΤΙΟΝ.

Γλυκεοπράτης. Dulciarius. Glossæ Græcolatinæ. *γλυκεοπράτης. Dulciarius.* Et *γλυκεοπράτιον.* Officina dulciarij. Eædem Glossæ. *γλυκυπράτιον. Dulciarium.*

ΓΛΥΚΟΚΑΛΑΜΟΝ.

Γλυκοκάλαμον. Lotus. Basilius Magnus De Exercitat. Grammat. *λωτὸς, τὸ γλυκοκάλαμον.*

ΓΟΝΑΤΙΟΝ.

Γονάτιον. **Nicolaus Cabasilas De Veste Sacrâ.** ἐπεὶ ὁ πατὴρ μόνον ἐςὶ, καὶ παιδαγωγὸς, ἀλλὰ καὶ δικαςὴς, καὶ τέμνειν οἶδε καὶ κολάζειν πνευματικῶς, καὶ τύπον τινὰ ῥομφαίας περιζωννύουσιν αὐτὸν, τὸ λεγόμενον γονάτιον, ὃ πρὸς σχῆμα ξίφους ἐσχημάτισται.

Ad ΓΟΝΥΚΛΙΝΕΣ.

Post Codini locum adde alterum hunc ex Anonymo De Antiquit. Constantinop. χαλκούργημα βραχὺ παντελῶς καὶ διεδεμένον γονυκλινὲς ἐχῇ.

Ad ΓΟΥΝΑ.

Adde locum è Cineheardi epistolâ ad Lullum Episcopum. *Caligas, & peripsemata, orarium, & coculam, & gunnam breuem nostro more consutam.* Et alterum ex aliâ epistolâ Guitberti ad eundem Lullum. *Aliqua parua xenia, cultellos videlicet viginti, & gunnam de pellibus lutrarum factam, tuæ fraternitati misi.*

Ad ΕΒΔΟΜΑΔΑΡΙΟΣ.

Post verba Cassiani, adde. Hinc in Reg. S. Benedicti, *Egredi de septimanâ*, pro, Munus hebdomarij deponere. Hildegardis in Explicat. Reg. *Egressurus de septimanâ sabbatho mundicias facit, scopis sordes & puluerem, vbi necesse fuerit, extergendo.*

Ad ΕΔΩ.

Post locum Coronæ pretiosæ adde. Sphachanes in epist. ad Meletium Monachum. ὅμως δ' ἀπ' ἐδῶ ἕως αὐτοῦ τί σε θέλω περιγράψειν, τί σε θέλω διδάξειν, ἐπεὶ εἰς ὅλα ὁ μεγάλος τὸν ἀργιὸν καὶ τὴν γῆν. In cuius loci interpretatione valdè se torquet interpres eruditus, Rudolphus Gualterus, & vel Adeth intelligendum ... [illegible] ... vel Heth, qui primus Ismaelitarum ... [illegible] *Veruntamen ... [illegible]*

Ad ΕΞΑΨΑΛΜΟΝ.

Poſt verba Philothei addendum. Pſalmi autem erant iſti. III. XXXVII. LXII. LXXXVII. CII. CXLII. Diſcimus ex Horologio.

Ad ΕΠΑΚΟΥΜΒΙΖΕΙΝ.

Poſt Suidæ verba adde. Moſchion De Morb. Muliebr. cap. LI. ἐξ ὧν αἱ δύο εἰς τὰ δεξιὰ καὶ τὰ ἀριστερὰ πλάγια στῶσαι ὀφείλουσιν, ἐφ' ἃς ἐπακουμβίσαι ὀφείλει.

Ad ΕΡΓΟΧΕΙΡΟΝ.

Adde. Caſſianus De Diſcret. μηδὲν ἄλλο ἐνθυμεῖσθαι, μὴ περὶ σκέψεως ἀσθενούντων, μὴ περὶ ὑποδοχῆς ξένων, μὴ περὶ ἐργοχείρου.

ΕΣΠΙΝΗ.

Ἐσπινή. Papilio. Gloſſæ Benedicti. *Papilio.* ἐσπινή.

Ad ΖΕΡΜΠΟΣ.

Adde. Damaſcenus Hypodiaconus Studita in Theſauro. Serm. XXVI. πρῶτα μὲν νὰ τὸ θήσῃ εἰς τὸ βλέφαρόν του, δεύτερον εἰς τὴν κοιλίαν του, τρίτον εἰς τὸν δεξιὸν ὦμον, τέταρτον εἰς τὸν ζερβὸν ὦμον. Obſeruas differentiam ſcriptionis: ſed μπ & β idem valent apud recentiores, vt alibi quoque monemus.

ΘΑΛΑΣΣΟΚΡΑΜΒΟΝ.

Θαλασσίκραμβον. Gloſſæ Benedicti. θαλασσίκραμβον. *Holus marinum.*

Ad ΙΝΔΙΚΤΙΟΝ.

Adde. Ride ineptam etymologiam Conſt. Them. Occident. VIII. quam

quam ex Hesychio profert. Illic vide; nam me certè piget tempus perdere in describendo.

Ad ΚΑΘΟΛΙΚΟΣ.

Adde. Constantinus Magnus in epistolâ ad Cæcilianum episcopum. ἔδωκα γράμματα πρὸς Οὖρσον τὸν διασημότατον καθολικὸν τῆς Ἀφρικῆς. Et in alia ad Eusebium. ἀπέσταλται δὲ γράμματα παρὰ τῆς ἡμετέρας ἡμερότητος πρὸς τὸν τῆς διοικήσεως καθολικόν.

Ad ΚΑΛΛΙΟΝΕΣ.

Adde. Sed scribendum est, κάλλωνας. Sic *Callo* quoque pro *Calo* extat in Notis quæ Tullio Tironi adscribuntur, Comment. I. cap. x.

ΚΑΜΩΠΙΣΤΡΙΑ.

Καμωπίστρια. Glossæ Græcolatinæ. ἀκέστρια, ἡ καμωπίστρια. *Sarcinatrix.*

ΚΑΝΑΒΑΡΙΟΣ.

Καναβάριος. *Cannabarius.* Glossæ Græcolatinæ. καναβάριος. *Stupparius.*

Ad ΚΑΝΙΚΛΕΙΩΝ.

Adde ad finem. Radeuicus interpretatur *Cancellarium*, De Reb. Frid. I. Imp. lib. I. cap. XLVII. *Vnus de seruis palatij, Caniclinus videlicet quem nos Cancellarium dicere possumus, principi suo fraudem molitus est.*

Ad ΚΑΝΩΝ.

Adde post verba Antiochi Monachi. Et elegans locus est Wolkuini abbatis Homil. De Zizaniâ. *Rara auis in terris hodiè Canonicus a*

canone vitæ. Vnde ergo? audi vnde. Est namque canon vitæ, vt dictum est; & est canon pecuniæ, videlicet alicuius pensionis certæ. Vnde solet dici, Solve mihi canonem meum, id est, pensionem meam, hoc est, statutam pecuniam meam. Eia ergo, ô Canonice, inueniamus canonem tuum, à quo deriuaris, id est, à canone pecuniæ, non à canone vitæ; id est, à canone regionis, non à canone religionis.

Ad ΚΑΡΔΙΝΑΛΗΣ.

Vbi de antiquitate nominis, & octingentis annis, muta, & repone, mille circiter, in quod tempus incidit Pontificatus Gregorij Magni. Vniuersitas Pragensis in epistolâ ad Oxoniensem. *Perlectis multis Chronicis, & historijs authenticis, nihil inuenio de Cardinalibus, vsque ad tempus Gregorij Magni, quo tempore episcopi indifferenter Cardinales faciebant, & papa Cardinales in episcopos promouebat.*

Ad ΚΑΣΣΙΔΙΟΝ.

Post Iulij Africani verba subiunge. Laonicus Cretensis ad Batrachom. κόρυς, τὸ κασίδιον.

Ad ΚΑΤΖΙΟΝ.

Ad finem adscribe. Laonicus Cretensis ad Batrachom. τύμος ἐκ πτέρνης. τὸ γλυφόμενον κατζιον.

ΚΙΡΚΙΝΟΣ.

Κιρκῖνος. *Circinus*. Leontius Mechanicus De Sphærâ Arati. χαράψομεν δὲ διὰ τοῦ διαβήτου τοῦ λεγομένου κιρκίνου τὸν ζωδιακὸν κύκλον. Ita corrigendum censeo. Hodiè editur, τοῦ λεγομένου καρκίνου. Ineptè.

Ad ΚΟΥΛΑ.

Adde post verba Nicetæ. Turcicum est, *Kula*. Porrò in loci Cyrilliani interpretatione hoc quoque monendum censeo, ne fallaris, *Desi-*

Desidiam accipere me pro *Assiduitate*, secundùm propriam & natiuam vocis significationem.

KOYNA.

Κοῦνα. *Cuna*. Moschion De Morb. Mul. cap. CIV. ἡ κοῦνα κρεμαστὴ ἔστω οὕτως, ὡς ἐπὶ πλέον κούφως κινεῖν ἄρξηται. Et mox. ἵνα καὶ γὰρ ἐν ταῖς κούναις εἶναι ἄρξηται, τῶν χειρῶν τῆς τροφοῦ κατεχόμενον ὡς περιπατεῖν μάθῃ. Etiam κουνίον dicebant, de quo infra.

Ad ΚΟΥΣΠΟΣ.

In initio refinge, & adde. κοῦσπος. *Cuspus*. Cippus. Glossæ Latinogræcæ. *Cuspus*. ξύλινον σανδάλιον. Moschopulus, &c.

ΚΡΑΜΠΙΟΝ.

Κραμπίον. Crambe. Laonicus Cretensis ad Batrachom. κράμβας· κραμπία.

Ad ΚΩΔΙΚΙΟΝ.

Sic *Codicium* dixit interpres Historiæ Apollonij Tyrij. *Apertoque scrinio codiciorum suorum inquisiuit omnium quæstiones auctorum.*

Ad ΛΑΖΟΥΡΙΟΝ.

Adde locum Leontij Mechanici De sphærâ Arati. καὶ ἄλλῳ βαθεῖ ἴσῳ χρώματι ἐπαλείψαντες, οἷον τῷ καλλαϊνῷ λαζουρίῳ.

Ad ΛΑΛΑΓΓΕΣ.

Post locum è Glossis Græcobarbaris, adde. Laonicus Cretensis ad Batrachom. πλακοῦς πεπόπτωλος, λαλάγγιον ἐξηπλωμένον.

ΛΑΜΝΕΙΟΝ.

Λαμνεῖον. Idem quod λάμνη. *Lamina*. Moschion De Morb. Mul. cap. CXXXVIII. ἀλλὰ μὲν καὶ λαμνεῖα μολίβδινα τοῖς νεφροῖς αὐτῶν ἐπιθεῖναι, καὶ οὕτως φασκιωθῆναι.

ΛΑΧΑΝΑΡΙΟΝ.

Λαχανάριον. Locus vendendis oleribus proprius. Glossæ Græcolatinæ. λαχανάριον. *Holerarium*.

ΛΙΑ.

Λία. Pro λεῖα. Præda. Glossæ Græcolatinæ. λία, τὰ λάφυρα. *Præda*. Basilius Seleuciæ episcopus De Mirac. S. Theclæ, lib. II. cap. XVII. τὰ τῇδε πάντα καταθεόντων τε καὶ ληϊζομένων, καὶ μυσῶν λίαν ποιουμένων τὰ πράγματα. Vbi frustra se tantopere torquet V. Cl. Petrus Pantinus. Nam apud recentiores Græcos ι. pro ει. & οι. indifferenter scribitur. Sic λίος pro λεῖος, iterum in ijsdem Glossis. λίος. *Lenis*. Sic ἐμίως pro ὁμοίως apud Anonynum De bello sacro. Et infinita talia passim in MStis obseruauimus.

ΛΙΠΟΠΟΥΛΟΣ.

Λιπόπουλος. Auis genus. Achmes cap. CCXCII. κατὰ τὴν αὐτὴν κρίσιν καὶ ὁ λεγόμενος λιπόπουλος.

Ad ΜΑΓΓΑΝΟΝ.

Adde. Corrigendus est Radeuicus De reb. Frid. I. Imp. lib. II. cap. XLVII. *Obsides eorum machinis alligatos ad eorum tormenta, quæ vulgò manganas vocant, & intrà ciuitatem nouem habebantur, decreuit obijciendos*. Hodiè editur. *vulgò mangas vocant*.

Ad ΜΕΛΛΑΚΙΟΝ.

Poſt Palladij locum adde. Apud Theodorum Studitam in Teſtamento ſcribitur μελλάκιον. Facilis eſt reſtitutio, in μελλάκιον. Valdè illic ſe torquet eruditiſſimus Leuineius.

Ad ΜΟΥΤΑ.

Inſere locum Frid. II. Imp. De Venat. lib. II. in Prologo. *Quædam in conſeruando ſanas, etiam quando iam mutant pennas, vt domuncula quæ dicitur muta.*

ΞΥΛΟΓΑΤΑ. ΞΥΛΟΚΑΤΑ.

Ξυλογάτα, ſive ξυλοκάτα. Muſcipula. Quaſi lignea catta. Laonicus Cretenſis ad Battachom. παγίδα ϛονέιοϛαι. ξυλοκάταν λυπηρὴν. Demetrius Zenus.

> τὸν γάτον, καὶ τ᾽ γέραικα, πλείονα τὰς τρομάσιν,
> καὶ κείνην τὴν ξυλόγατα, ὅλοιμας τὴν μισοῦμε.

ΠΑΓΚΡΑΤΙΑΡΙΟΣ.

Παγκρατιάριος. Qui veteribus. παγκρατιαϛὴς. Gloſſæ Benedicti *Pancratiarij.* παγκρατιάριοι.

ΠΑΓΧΡΗΣΤΟΝ.

Πάγχρηϛον. Cruſtula. Saluianus De Prouid. lib. VI. *Infantes quoq; & omnes ferè paruulos, quos morigeros minæ & ferulæ non efficiunt, interdum* πάγχρηϛα, *atq; blanditiæ ad obedientiam trahunt.* Nam quod παιδικὰ reſtituere vult Braſſicanus, vir ſanè doctus, planè nihil eſt. Hinc παγχρηϛάριος.

Ad ΠΑΚΤΕΥΕΙΝ.

Adde. Eſt autem è Latino-barbaro, *Pactare*. Carolus IV. in Vitâ ſuâ. *Et cum ibi exercitus diu ſletiſſet, pactauerunt illi de caſtro cum eis*

ΠΑΤΖΟΥΝΑΡΙΟΝ.

Πατζουνάριον. Vaſis genus, inſtar acini. Moſchion De Morb. Muliebr. cap. CXVI. ἐνίοτε εἶπεν, ὕδωρ πολλάκις, εἰς ἀγγεῖον ὑέλινον εἰς ὁμοιότητα ῥαγὸς πεπλασμένον καὶ τετρημένον ὅπερ οἱ ἀγροικοὶ σταφυλίδα προσαγορεύουσιν, ἢ πατζουνάριον.

ΠΙΛΟΦΟΡΟΣ.

Πιλοφόρος. *Pilifer*. Pilanus. Pilum geſtans. Petrus Patricius De Legat. Ἀλέξανδρος πρὸς Τραιανὸν πρέσβεις ἔπεμψε πιλοφόρους, οὗτοι γὰρ εἰσι παρ' αὐτοῖς οἱ τιμιώτεροι. πρότερον γὰρ κομήτας ἔπεμπεν, εὐτελεστέρους παρ' αὐτοῖς δοκοῦντας εἶναι.

Ad ΠΟΤΕΣΤΑΤΟΣ.

Adde locum Radeuici De Reb. Frid. I. Imp. lib. II. cap. X. *De principibus quoque ad ordinandos in ciuitatibus conſules ſeu poteſtates alium aliò dimittit.*

ΠΡΟΟΙΚΟΣ.

Πρόοικος. Gallis, *Maior domus*. Clariſſimum eſt ex Cedreno in Leone Iconomacho, vbi de regni Gallici ſtatu. ἱστόρηται δὲ ὅτι ἔθος ἦν τὸν ῥῆγα Φραγγίας κατὰ γένος ἄρχειν, καὶ μηδὲν διοικεῖν πλὴν ἢ ἀλόγως ἐσθίειν καὶ πίνειν, κατὰ δὲ τὸν Μάϊον μῆνα προκαθέζεσθαι ἐπὶ πάντας τοῦ ἔθνους, καὶ προσκυνεῖν αὐτοῖς, καὶ αὐτὸν προσκυνεῖσθαι ὑπ' αὐτῶν, δωροφορεῖσθαί τι κατὰ συνήθειαν, καὶ ἀντιδιδόναι αὐτοῖς, ἔχειν δὲ τὸν πρόοικον γνώμῃ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἔθνους εἰς τὸ διοικεῖν πάντα τὰ πράγματα. In Conſtantinopolitano imperio πρόοικοι per vrbes erant, qui in Galliâ, Britanniâ magnâ, & quibuſdam Belgij vrbibus, *Maiores*. Conſtantinus Porphyrogenneta Them. Orient. XII. ὁ γοῦν [illegible] ἐκεῖνος, ὁ πρόοικος τῆς αὐτῆς πόλεως, τηλικοῦτος ἦν ἐπὶ [illegible] [illegible].

πλύσιο, οἷον τὸν μακάριον ἰὼβ ἡ θεία παρίστησιν ἱστορία. Vbi loci non se explicat V. Cl. Bonauentura Vulcanius.

Ad ΣΑΞΙΜΟΔΕΞΜΟΝ.

Post verba Galfridi Monemutensis adde. Witichindus Hist. lib. 1. *Fuerunt autem & qui hoc facinore nomen illis inditum tradunt: cultelli enim nostrâ linguâ sahs dicuntur.*

ΣΑΧΑΡΟΠΟΥΓΓΙΟΝ.

Σαχαροπούγγιον. Laonicus Cretensis ad Batrachom. ἤγουν λευκοχίτωνα. σαχαροπούγγια λευκά.

ΣΗΣΑΜΟΤΥΡΟΝ.

Σησαμότυρον. Idem quod σησαμὶς. Laonicus Cretensis ad Batrachom. σησαμίδα. σησαμότυρον.

ERRATA.

Pag. 24. lin. 3. *Aristophranus. scribe,* Aristophanis. P. 32. l. 14. *Tabula biforis. sc.* Tabulæ bifores. P. 182. l. 2. *Plutarchum. sc.* Patriarcham. P. 192. l. 9. *Marutus. sc.* Primitùs. P. 215. l. 1. *Betruo. sc.* Berno. P. 420. l. 18. *apud. sc.* ad. P. 597. l. 24. *auxere. sc.* augere. P. 672. l. 6. *Balsamon. sc.* Bessarion. P. 707. l. 2. *Examplaco. sc.* Examplaco, P. 733. l. 3. *Aliquando. sc.* Aliquantò. P. 559. l. 20. *scribe.* οὐκ εἰσῆλθεν εἰς τὸ πραιτώριον.

F I N I S.

INDEX
AVCTORVM GRAECORVM
Hactenus nondum Editorum.

*Asteriscus * significat Omissa.*

*

Basila-

Euthy-

Paulli

FINIS.

INDEX
AVCTORVM

Editorum.

Qui hic citantur, vel illustrantur.

Ana-

Auso-

Georgius

Iaphar.

Lam-

Marianus

* * *

508.

 762.

Tiberius

F I N I S.

INDEX

AVCTORVM

Qui hic Emendantur.

Gennadius.

Nicetas

Exemplaria etiam proſtant apud
Ludovicum Elzevirium.

FINIS.

TYPOGRAPHE, QVISQVIS ES,

ROgatum te seriò volo, ne hoc Glossarium meum invito me, aut inconsulto, ad prelum reuoces. Nondum enim manum illi vltimam imposui, & certum est aliquando locupletius multò meliusque in publicum reducere. Ita tibi Mercurius faueat, vt tu AEquitati hîc facies.